This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

PG
981
B64
1871
v.2

БЪЛГАРСКО-ФРЕНСКИ

РѢЧНИКЪ.

Той обнеми:

1° Всичкытѣ рѣчи на Българскый нашъ езыкъ; — 2° Повечето научнытѣ рѣчи, конто са употрѣбявать въ наука, занаятъ и търговія; — 3° *Рѣчникъ* на географическы и историческы имена веты и новы, както и крьстителнытѣ имена и по-познатытѣ митологическы.

отъ

Д-ръ И. Л. Богорова.

ДѢЛЪ ВТОРЫИ.

Българско-Френски дѣлъ.

ВІЕНА.

Книгопечѣтница Л. Соммерова и Др.

1871.

Прѣпечѣтането не е простено другиму.

Ozolo Ozoloff N: 504. Galata-Serai.

ПРѢДИСЛОВІЕ.

Както бѣдникъ на единъ говорни и писмовни езикъ е Рѣчникъ-тъ, аль той да са състави трѣбува млого врѣме и най-вече ако единъ народъ нѣма доста разширена книжнина и остане човѣкъ да събира рѣчь по рѣчь отъ народны уста. Съ прѣвождането на Френскый Рѣчникъ ніи сполучихме твърдѣ лесно да имаме на едно мѣсто рѣчитѣ на бащиный нашъ езикъ събраны и отгорѣ за една година по единъ механически начинъ да ги наредимь и напечѣтаме. Нынѣ остава на онызь учены Българы, които живѣять между сѫщій народъ, да оправять колкото рѣчи не сѫ добрѣ написаны и да допълнять Рѣчникъ-тъ съ които не сме знаяли.

ИЗѢСНЕНЕ

НА СКЖСЕНЕАТА И НА БѢЛѢЖКЫТѢ УПОТРѢБЕНЫ ВЪ БЪЛГАРСКО-ФРЕНСКЫЙ РѢЧНИКЪ.

Adj.	adjectif	име прилагателно.
adj. dém.	adjectif démonstratif	указателно прилагателно.
adj. num.	adjectif numéral	прилаг. бройно.
adj. poss.	adjectif possessif	стопанственно прилагателно.
adj. s.	adjectif employe substantivement.	прил. което има значене на сѫществително.
adv.	adverbe	нарѣчіе.
anc.	anciennement	у вето врѣме.
art.	article	членъ.
coll.	collectif	събирателна рѣчь.
comp	comparatif	сравнителна стѫпень.
conj.	conjonction	съюздъ.
dim.	diminutif	умалителна рѣчь.
f.	genre féminin	женски родъ.
fam.	terme familier	разговорна рѣчь.
fig.	sens figuré	прѣносна мысьль.
invar.	mot invariable	непромѣнлива рѣчь.
ins.	insecte	буболечка.
interj.	interjection	междометіе.
inus.	mot inusité *ou* peu usité	употрѣбителна малко рѣчь.
irr.	irrégulier	неправиленъ.
m.	genre masculin	мѫжки родъ.
mamm.	mammifère	млѣкобозайно животно.
moll.	mollusque	безграбначно животно.
n.	genre neutre	срѣденъ родъ
ois.	oiseau	пилецъ.
part.	participe	причастіе.
pl.	nombre pluriel	множественъ брой.
poiss.	poisson	рыба.
pop.	mot populaire *ou* vulgaire	простонародна рѣчь.
prép.	préposition	прѣдлогъ.
pron.	pronom	мѣстоимене.
pron. indéf.	pronom indéfini	неопрѣдѣлно мѣстоимѣне.
pron. pers.	pronom personnel	лично мѣстоимене.
pron. réfl.	pronom réflechi	възвратно мѣстоимене.
pron. rel.	pronom relatif	относително мѣстоимене.
quad.	quadrupède	четыреного животно.
rég.	régulior	правиленъ.
s.	substantif *ou* nom	име сѫществително.
sc.	substantif des 2 genres	име сѫщ. общи родъ.
sf.	substantif féminin	име женски родъ.
sing.	nombres singulier	единственъ брой.
slav.	mot slave	славянска рѣчь.
sm.	substantif masculin	име мѫжки родъ.
superl.	superlatif	надмѣнителна стѫпень.
t.	mot turc	турска рѣчь.
v.	verbe	глаголъ.
va.	verbe actif	дѣйствителенъ глаголъ.
v. auxil.	verbe auxilaire	спомагателенъ глаголъ.
v. imp.	verbe impersonnel	безличенъ глаголъ.
vn.	verbe neutre	срѣденъ глаголъ.
voy.	voyez	гледай.
vr.	verbe reflechi *ou* pronominal	възвратенъ глаголъ.
vs.	verbe substantif	самостоятеленъ глаголъ.

ЦВЕТАНЪ НОЛОРЪ — СОФИЯ

А.

А, première lettre de l'alphabet bulgare.
А! *interj.* 'ha; 2. — нѣ, que *et* qu'.
Аба, *sf.* aba *m*, drap grossier; ‖ une redingote.
Абака, *sf.* *Archit.* le tailloir.
Абаносоизгледенъ, *adj.* ébénacé.
Абаносъ, *sm.* l'ébène *f*; отъ —, d'ébène; 1. дърво —, *arbre*, l'ébénier *m*; 2. който работи — и филовы зѫбы, tabletier, ère, *s*; 3. занаятъ и работене на — и филовы зѫбы, la tabletterie.
Абонаментъ (*за театръ*) *sm.* un abonnement.
Абонентъ, ка, *s.* *Théât.* abonné, ée.
Авангардъ, *sm.* l'avant-garde *f*; -денъ, *adj.*
Аванпостъ, *sm.* *Milit.* un avant-poste.
Аварея, *sf.* *Mar.* l'avarie *f*.
Авансцена, *sf.* l'avant-scène *f*; ‖ (*предня сцена*), le proscénium.
Авгментъ, *sm.* *Gram.* l'augment *m*.
Августински калугеръ, *sm.* un augustin, *s*.
Августъ, *sm.* août *m*, le mois d'août; -тски, d' août, *adj.* ‖ прѣвъ половината на — мѣсецъ, la mi-août.
Авлига, *sf.* *oiseau*, la crécerelle *et* cresserelle.
Аврипигментъ (*оперментъ*), *sm.* l'orpiment *ou* orpin *m*.
Австраленъ, *adj.* austral, méridional.
Австрагалски сѫдъ, *sm.* tribunal austrégal *m*.
Австрійско гроздіе, *sn.* le ciontat.
Автентика, *sf.* l'authentique *f*.
Автобіографія, *sf.* l'autobiographie *f*.
Автобіографъ, *sm.* un autobiographe.
Автографически, *adj.* autographique.
Автографія, *sf.* l'autographie *f*.
Автографъ, *sm.* un autographe.
Авторитетъ, *sm.* l'autorité *f* (*d'un écrivain*).
Авторъ, *sm.* un auteur.
Автоматически, *adj.* automatique.
Автоматъ, *sm.* un automate.
Ага, *sm.* *t.* un aga (*officier turc*).
Аганце, *sn.* *dim.* l'agnelet *m* (*voyez* Нехарь).
Агатовъ цвѣтъ, *sm.* agatin *adj.*
Агатъ, *sm.* l'agate *f*.
Агентинъ *и* -ентъ, *sm.* un agent *ou* homme d'affaires.
Агентска длъжность, *sf.* l'agence *f*.
Агенція, *sf.* l'agence *f*. [gique.
Агіографически, *adj.* hagiographique *et* -lo-
Агне, *sn.* l'agneau *m*.
Агрементъ, *sm.* *Mus.* les fioritures *f*.
Агрономія, *sf.* l'agronomie *f*; -мически, -mique.
Агрономъ, *sm.* un agronome.
Агути (*америк.*), *sn.* *quadr.* l'agouti *m*.
Агѫлъ, *sm.* l'enclos *m*, le parc; 1. (*отъ пръстіе*), la trolle; 2. искарвамъ изъ -тъ овцѣ, *va.* déparquer.
Адвокатинъ *и* -атъ, *sm.* un avocat; 1. — помощникъ, avocat plaidant *m*; 2. — на търговски сѫдъ, un agréé; 3. зване на —, le barreau; 4. — крушы, l'avovat *m*; 5. дърво — круша, *arbre*, l'avocatier *m*.
Адвокатски, *adj.* avocassier *et* avocatesque. — поредъ, *sm.* le barreau.
Адвокатско зване, *sn.* le palais.
Адвокатство, *sn.* *fam.* l'avocasserie *f*.
Аденологія, *sf.* l'adénologie *f*.
Администрація, *sf.* administration, direction *f*, régime *m*. [amiral.
Адмиралка, *sf.* une amirale, la femme d'un
Адмиралска ладія, *sf.* amiral *et* contre-amiral *m*
Адмиралски чинъ, *sm.* amirauté *f*.
Адмиралско достойнство, *sn.* amiralat *m*.
Адмиралтейство, *sn.* amirauté *f* *et* arsenal maritime *ou* de marine, *m*.
Адмиралъ, *sm.* un amiral.
Адска машина (*за строшаване ладія*), *sf.* *Mar.* la torpille *ou* torpedo *m*.
Адски, *adj.* infernal; -скы, -lement. — *или* горителенъ камыкъ, *sm.* pierre infernale *f*; ‖ цѣва за —, le porte-pierre.
Адъ (*подъ земята*), *sm.* royaume des morts *m*; 1. — несытъ (*мѫката, пѫкелъ-тъ*), l'enfer *m*, la géhenne; 2. (*подземни сѣдѣ у идолопоклонцы*), le ténare; 3. столица въ — несытъ, le pandémonium.
Адрагантовъ клей, *sm.* l'adragant *m* *et* gomme -te *f*.
Адрессъ, *sm.* l'adresse *f*; 1. (*отгорѣ на писмо*), le dessus; 2. — Календарь, l'almanach *m*.
Адюнктъ (*който залавя мѣстото на другиго*), *sm.* un substitut; ‖ — професоръ, un agrégé.
Адютантъ, *sm.* un adjudant; ‖ *Milit.* aide de camp *m*; ‖ по-голѣмъ —, adjudant-major *m*.
Аерографія, *sf.* l'aérographie *f*.
Аеролитъ, *sm.* l'aérolithe *m*.
Аерологія, *sf.* l'aérologie *f*. [trique.
Аерометръ, *sm.* l'aéromètre *f*; -трически, -mè
Аеронавтика, *sf.* l'aérostation *f*; -тически, -stique. [-statique.
Аеростатика, *sf.* l'aérostatique *f*; -тически,
Аеростатъ, *sm.* l'aérostat *m*. [gio *m*.
Ажіо (*врѣхнина*), *sn.* le change; ‖ *Com.* l'a-
Ажіотажъ [правя —, *va.* agioter.

Азалея, *sf. arbuste*, l'azalée *f.*
Азбуки, *sm.* l'abc *m*, abécédaire, alphabet *m.*
Азбученъ, *adj.* abécédaire; | въ — редъ, alphabétiquement.
Азвестъ, *sm.* l'asbeste *m.*
Азероловъ родъ, *sm.* l'azerole *f.*
Азеролъ, *sm. arbre*, l'azerolier *m.*
Азимутъ, *sm. Astr.* azimut *m*;-таленъ, azimutal, de l'azimut.
Азіархъ, *sm.* asiarque *m*; | достойнство на [—, asiarchat *m.*
Азлжкъ, *sm. t.* (*voyez* Бързецъ *et* Подсыпъ).
Азмакъ, *sm. t.* (*voyez* Търсище).
Азотенъ, *adj.* azotique *ou* nitrique.
Азотокисѣла соль, *sf. Chim.* le nitrate.
Азотокисѣлъ живакъ, *sm.* turbith minéral *m.*
Азотъ, *sm. Chim.* l'azote *ou* nitrogène *m.*
Азотистъ, *adj.* nitreux.
Азство, *sn.* la personnalité; 1. (*обычъ къмъ себе-си, егоисмъ*), le moi; 2. (*навикъ да говоря за себе-си*), l'egotisme *m.*
Азъ, *sm.* nom bulgare de la lettre A.
Азъ, *pron. pers.* je *ou* j' *et* moi (*pour* je); | *pl.* ніи, nous; | — сьмь, *vn.* tenir son quant-à-moi *ou* -soi.
Айнажія, *sm. t.* (*voyez* Лихъ).
Анстъ-марабу, *sn. oiseau*, le marabout; | пера отъ —, les marabouts *m.*
Академикъ, *sm.* un académicien.
Академическа фигура, *sf.* l'académie *f.*
Академически, *adj. et adv.* académique.
Академія (*сборъ или училища*), *sf.* une académie *f.*
Акажу, *sm.* l'acajou *m.*
Акантъ, *sm. Archit.* l'acanthe *f.*
Акатисты (*на прѣсв. Богородица*), *sm. pl.* les sept allégresses *f.*
Акація, *sf. arbre*, l'acacia *m*; 1. (*проста*), le robinier; 2. клей отъ — катеху, le cachou
Аквамариненъ, *adj.* béryllé. [*ou* beryl.
Аквамаринъ, *sm.* l'aigue-marine *f*, le béryl
Акваренъ купописецъ, *sm.* un aquarelliste.
Акварелна купопись, *sf.* l'aquarelle *f.*
Акварель, *sf.* l'aquarelle *f.*
Акватинтъ, *sm.* l'aqua-tinta *et* aqua-tinte *f.*
Аквилонъ, *sm.* l'aquilon *m.*
Аккордъ, *sm. Mus.* la corde.
Аккула, *sf. poisson*, la lamie, chien de mer, squale *m*; | (*людоѣдецъ*), le requin.
Ако, *conj.* que *et* qu', encore que, en cas que, au cas que, si *et* s' *dans* s'il); 1. и *или* а —, que si, quand même; 2. — само, encore si, pourvu que pour le peu; 3. — само е тъй, si tant est que; 4. — бы, s *et* s' (*dans* s'il), quand; 5. — ли нѣ, sinon; 6. — и да, outre que, bien que, pour, malgré qu' il en ait, quoique *et* quoiqu', à moins que; 7. — и да е, tant y a que; 8. — и да не, à moins que de; 9. — и, *adv.* tout: | — не бѣше, n' était.
Акробатъ, *sm.* danseur de corde, *m.*
Акрологія, *sf.* l'acrologie *f.*
Акръ, *sm.* l'acre *m.*
Аксіома, *sf.* l'axiome *m.*
Аксіоматически, *adj.* axiomatique.
Аксіометръ, *sm. Mar.* l'axiomètre *m.*
Актеоръ, *sm.* un acteur.
Актъ, *sm. Théât.* l'acte *m*; 1. испытателенъ —, acte probatoire *m*; 2. *pl.* -ове, les actes: | приготвямъ сѫдбены -ове, *va. Jur.* instrumenter.
Акустически, *adj.* acoustique; 1. — сводъ, *sm. Phys.* cabinet secret *ou* acoustique, *m*; 2. акустика, *sf.* l'acoustique *f.*
Акцизенъ дворъ, *sm.* l'excise *f.*
Акцисъ, *sm.* l'accisse *f*; 1. (*отъ нѣщо за ѭдене*), l'octroi *m*; 2. (*данъ на питіа*), l'excise *f.*
Акціонеръ, *sm. Com.* un actionnaire.
Акція, *sf. Com.* l'action *f.*
Албатросъ, *sm. oiseau*, l'albatros *m.*
Албиносъ, *sm.* l'albinos *m*, le kakerlaque.
Албомъ, *sm.* l'album *m.*
Алгебра, *sf.* l'algèbre *f.*
Алгебраистъ, *sm.* un algébriste.
Алгебраически, *adj.* algébrique; -скы, -ment.
Алгоритмъ, *sm.* l'algorithme *m.*
Алебастровъ, *adj.* alabastrin. [bâtre.
Алебастръ, *sm.* l'albâtre *m*; -стровъ, d'al-
Алей, *sm.* l'allée *f.* [drin *m.*
Александрійски стихъ, *sm.* vers alexan-
— скы листа *sm. pl.* follicule de séné, *m.*
Аламбикъ, *sm.* l'alambik *m*; | (*пеликанъ*), *Chim.* le pelican.
Аленъ, *adj.* rouge, vermeil, nacarat; 1. de carmin, ecarlate; 2. — платъ, *sm.* l'écarlate *m*; 3. — цвѣтъ, *sm.* le nacarat.
Алено цвѣтило, *sn.* le vermillon.
Ализей, *sm. Mar.* vent alizé m. [quante *f.*
Аликвента дѣлба, *sf. Math.* partie ali-
Аликвотна дѣлба, *sf. Math.* partie aliquote *f.*
Алкадъ, *sm.* l'alcade *m.*
Алкали, *sn.* l'alcali *et* alkali *m*; | — подобенъ, alcalescent *adj.*
Алкализація, *sf.* l'alcalisation *f.*
Алкализиренъ, *adj. Chim.* alcaligène.
Алкализирувамь, *va. Chim.* alcaliser.
Алкалическа соль, *sf.* l'alkali *et* alcali *m.*
Алкалически, *adj.* alcalin. [lescence *f.*
Алкалическо прѣобрьщане, *sn. Chim.* l'alca-
Алкалничество, *sn.* l'alcalinité *f.*
Алкермесъ, *sm.* l'alkermés *m.* [ски, -lique.
Алкоолъ, *sm.* l'alcool *et* alcohol *m*; -оличе-
Алкоранъ, *sm.* l'alcoran *ou* coran *m.*
Аллахъ (*Богъ у Махометанцы*), allah.
Аллегорія, *sf.* l'allégorie *f*; -рически, -rique.
Аллебарда (*арба*), *sf.* la 'hallebarde.
Аллебардоносецъ, *sm.* un 'hallebardier.
Аллея, *sf.* l'avenue *f.*
Аллилуіа, *sm.* un alléluia.
Алисонъ, *sm. plante*, l'allyson *m.*

Аллопатія, *sf.* l'allopathie *f*; -тически, -tique; -скы, -ment.
Аллопатъ, *sm.* un allopath *et* allopathiste.
Алмагестъ, *sm.* l'almageste *m*.
Алмазенъ *и* -зовиденъ, *adj.* adamantin.
Алманахъ, *sm.* almanach des Muses, *m*; | — литературенъ, le keepsake.
Алмандинъ, *sm.* l'almadine *f*. [d'agle.
Алоево дърво, *sn.* bois d'aloès *ou* bois
Алой, *sm. plante*, l'aloès *m*; -оенъ, -étique; | (*америк.*) *árbre*, la pite, l'agavé *m*.
Алотехнія (*правяне соль*), *sf.* la 'halotechnie.
Алпійски, *adj.* alpestre; 1. — бѣлъ пелинъ, *sm. plante*, le gánépri; | — срѣбърникъ, *sm.* la dryade; 2. — врачовникъ, *sm. arbuste*, l'aubours *m*; 3. — заякъ, *sm. quadr.* le lagomys.
Алтарна завѣса, *sf.* la custode.
Алтарь (*и съзвѣздіе, Astr.*), *sm.* l'autel *m*, la sainte table; | (*въ православна черкова*), le sanctuaire.
Алтистъ (*свирачъ съ алтъ*), *sm.* un violiste.
Алтъ, *sm.* la viole; 1 (*цигулка*), la quinte; 2. — віола *sf*, l'alto *ou* viole *m*; 3. контръ —, *sm. Mus.* le contralto; 4. — *или* алтистъ, *sm. Mus.* la 'haute-contre.
Алуминій, *sm.* l'aluminium *m*.
Алургически, *adj.* 'halurgique.
Алургія (*занаятъ за ставане соль*), *sf.* la 'halurgie. [чески, -mique.
Алхимія, *sf.* l'alchimie *f*, le grand art; -ми-
Алхимикъ, *sm.* un alchimiste, adepte m.
Алхимистъ, *sm.* un alchimiste, souffleur *m*.
Аль *или* ами, *conj.* mais cependant; | *adv.* pourtant, toute-fois, au surplus,
Алфавитъ, *sm.* l'alphabet *m*; -тенъ, -tique.
Амазона (*дрѣха*), *sf.* l'amazone *f*.
Амазонка (*жена*), *sf.* une amazone; | (*дрѣха*), habit de cheval, *m*.
Амалтея (*съзвѣздіе*), *sf. Astr.* la Chèvre.
Амарилъ, *sm. plante*, l'amaryllis *f*.
Амбарго (*задръжане ладія въ лиманъ*), *sm. Mar.* l'embargo *m*; | двигане —, *Com.* le désembargo.
Амбаренъ вардачъ, *sm.* un magasinier.
Амбаржія (*на стоки*), *sm. t. voyes* (Влагачъ).
Амбарщина, *sf.* le magasinage.
Амбарь, *sm. t.* l'entrepôt *m*; 1. (*за жито*), le grenier; 2. (*за соль*), grenier à sel; 3. (*маага*), le magasin; | стоене въ —, le magasinage.
Амбо, *sn.* l'ambe *m*. [—, *va.* ambrer.
Амбра, *sf.* l'ambre gris *m*; | напушевемъ съ
Амбразура (*магазалъ t.*), *sf.* la meurtrière; | (*бойница*), *Artill.* la trônière.
Амбровъ (*за мирязма*), *adj.* ambré.
Амброзія, *sf.* l'ambroisie *et* ambrosie *f*.
Амбушюръ, *sm.* l'embouchure *f*. [jubé.
Амвонъ, *sm.* l'estrade *f*; | (*въ черкова*), le
Амвросійско пѣяне, *sn.* chant ambrosien *m*.
Аметистовъ цвѣтъ, *sm.* améthystin *adj.*
Аметистъ, *sm.* l'améthyste *f*; -стовъ, d'améthyste.
Аминъ, *adv.* amen, ainsi soit-il!
Аміантъ, *sm.* l'amiante *f*.
Амманъ, *sm.* l'amman *m*.
Амми, *sm. plante*, l'ammi *m*.
Амміаковъ, *adj. Chim.* ammoniacal.
Амміакъ, *sm.* ammoniaque *f et m*.
Аммонитъ плъшковъ, *sm.* l'ammonité *ou* corne d'ammon, *f*. [amnistier.
Амнистія, *sf.* l'amnistie *f*; | давамъ —, *va.*
Амомъ, *sm. plante*, l'amome *m*.
Амплитуда, *sf. Géogr.* l'amplitude *f*.
Ампула, *sf. Théât.* l'emploi *m*.
Ампутація, *sf.* l'amputation *f*.
Американецъ, нка, *sc.* 'yankee.
Амфибіологически, *adj.* amphibiologique.
Амфибіологія, *sf.* l'amphibiologie *f*.
Амфибіологъ, *sm.* un amphibiologue.
Амфибія, *sf.* l'amphibie *m*.
Амфибрахъ, *sm.* l'amphibraque *m*.
Амфиктіонска правда, *sf.* l'amphictyonie *f*.
Амфиктіонски, *adj.* amphictyonique.
Амфиктіонъ, *sm.* un amphictyon.
Амфискы, *sm. pl. Géogr.* les amphisciens *m*.
Амфитеатраленъ, *adj.* amphithéâtral.
Амфитеатръ, *sm.* l'amphithéâtre, l'hemicycle *m*; | les arènes *f*, l' échafaud *m*.
Амфора (у *Римляни*), *sf.* l'amphore *f*.
Анагностъ *или* поецъ (*въ черкова*), *sm.* enfant de choeur, *m*; | un choriste.
Анаграмма, *sf.* l'anagramme *f*; | залѣгамса съ -мы, *vr.* anagrammatiser.
Анаграмматически, *adj.* anagrammatique.
Анакардовы орѣсы, *sm. pl.* l'anacarde *f*.
Анакардъ, *sm. arbre*, l'anacardier *m*.
Анакреонтически, *adj.* anacréontique; | — животъ, *sm.* l'anacréontisme *m*.
Аналемма, *sf. Astr.* l'analème *m*.
Анализъ, *sm.* l'analyse *f*.
Аналистъ, *sm. Mathém.* un analyste
Аналитика, *sf. Log.* l'analyse *f*.
Аналитически, *adj.* analytique; -скы, -ment.
Аналогій, *sm.* le lutrin, pupitre *m*; | покрывка на —, le légile.
Аналогія, *sf.* l'analogie, similitude *f*. [nas.
Ананасъ, *sm. plante*, l'ananas *m*; -сенъ, d'ana-
Анапестически стихъ, *sm.* vers anapestique *m*.
Анапестъ, *sm.* un anapeste.
Анархія, *sf.* l'anarchie *f*; -хически, -chique; | послѣдовачъ на —, un anarchiste.
Анасонена ракія, *sf.* anisette *f*. [d'anis.
Анасонъ, *sm. plante*, l'anis *f*; -сненъ,
Анатема, *sf.* anathème *m*, excommunication *f*.
Анатомикъ, *sm.* un anatomiste.
Анатомически, *adj.* anatomique; -скы, -ment,
Анатомія, *sf.* l'anatomie *f*; | (*на звѣрове*). la thériotomie.

Анвелопа, *sf. Fortif.* l'enveloppe *f.*
Ангарія, *sf. t.* la corvée (*voyez* Тлъка).
Ангелска сладость, *sf. plante*, la filicule.
Ангелски, *adj.* angélique; -скы, -ment.
Ангелъ, *sm.* un ange, génie *m*; 1. — хранитель, ange gardien *ou* tutélaire, esprit familier, démon *ou* génie famalier *m*; 2. — погубитель, ange exterminateur; 3. бывамъ — хранитель нѣкому, *vn.* être la providence de.
Ангинарево сърдчице, *sm.* cul d'artichaut, *m.*
Ангинарь, *sm. plante*, l'artichaut *m*; ‖ мѣсто посѣяно съ -ры, artichautière *f.*
Ангіологія, *sf.* l'angiologie *f.*
Англезъ (*хоро*), *sm.* l'anglaise *f.*
Англиканска вѣра, *sf.* l'anglicanisme *m.* — черкова, *sf.* eglise anglicane *f.*
Англикански, *adj.* anglican.
Англицизмъ, *sm.* un anglicisme.
Ангорска котка, *sf.* chat d'Angora, *m.*
Ангорска вълнена прѣжда, *sf.* le turcoin.
Анданте, *adv. Mus.* andanté.
Андреовски крьстъ (*въгербове*), *sm.* le sautoir.
Андромеда, *sf. Astr.* l'Andromède *f.*
Аневрисма, *sf.* l'anévrisme *m.* [tique.
Аневрисматически, *adj.* anévrismal *et* -ma-
Анегдотъ, *sm.* l'anecdote *f*; -тенъ, -tique.
Анемометръ, *sm.* l'anémomètre *m.*
Анемомъ, *sm. plante*, l'anémone *f.*
Анемоскопъ, *sm.* l'anémoscope *m.*
Анестезія, *sf. Méd.* l'anestesie *f.* [listique *f.*
Аномалистическа година, *sf.* année anoma-
Аномалія, *sf. Astr.* l'anomalie *f.*
Анонимъ, *adj.* anonyme; ‖ подъ булото на —, sous le voile de l'anonyme.
Анюитетъ, *sm.* l'annuité *f.*
Антаблеманъ, *sm. Archit.* l'entablement *m.*
Антарктически, *adj. Géogr.* antarctique.
Антикарь, *sm.* un l'antiquaire. [romain *m.*
Антиква (*правъ шрифтъ*), *sf. Typ.* caractère
Антикварь (*за книжѧ*), *sm.* un bouquiniste.
Антилскы колоніи, *sf. pl.* les colonies *f.*
Антиминсъ, *sm.* le corporal; ‖ кутія за —, le corporalier.
Антипапа, *sm.* antipape *m.* [-thique.
Антипатія, *sf.* l'antipathie *f*; -патически,
Антиподъ, *sm. Géogr.* l'antipode *m*; -денъ, -podale.
Антискы, *sm. pl. Géogr.* les antiscieus *m.*
Антистрофа, *sf.* l'antistrophe *f.*
Антитеза, *sf.* l'antithèse; -зенъ, -théthique.
Антифонъ, *sm.* l'antienne *f*; ‖ книга съ -оны, l'antiphonaire *et* -phonier *m.*
Антифраза, *sf.* la contre-verité.
Антифразисъ, *sm.* l'antiphrase *f.* [chrèse *f.*
Антихретически сговоръ, *sm. Jur.* l'anti-
Антихристъ, *sm.* l'antichrist *m.*
Антологія, *sf.* l'antologie *f.*
Антономазъ, *sm.* l'antonomase *f.*
Антрактъ, *sm.* l'entr'acte *m.*
Антрацитъ, *sm.* l'anthracite *m.*
Антрепренеоръ (*на театръ*), *sm.* entrepreneur, euse *s.* [l'entre-sol *m.*
Антресоль (*полу-редъ на кѫща*), *sm. Archit.*
Антропологія, *sf.* l'anthropologie *f.* [mets *m.*
Антрме (*ѣдене слѣдъ печеното*), *sm.* l'entre-
Антрша (*граленъ скокъ*), *sf.* l'entrechat *m.*
Анфилада, *sf. Fortif.* l'enfilade *f.*
Анфилирувамъ, *va. Milit.* enfiler.
Апанеръ (*горѣ и долу*), *adv. Mar.* à pic.
Аплике (*стока отъ посрѣбрены сѫдове*), *sm.* le plaqué. [(*за мѣсецъ-тъ*), *adj.*
Апогей, *sm. Astr.* l'apogée *m*; ‖ въ своя —
Апокалипсъ, *sm.* l'apocalypse *f*, la révélation.
Апокрифически, *adj.* apocryphe.
Апологія, *sf.* l'apologie *f.*
Апоплексія, *sf.* l'apoplexie *f.*
Апоплектически, *adj.* apoplectique.
Апостоликъ (*грѣдникъ у калугерки*), *sm.* la guimpe.
Апостолскы, *adj.* apostolique; -скы, -ment. — скы, *adv.* de son pied léger.
Апостолско зване *или* -столство, *sn.* l'apostolat, *m.*
Апостолъ, *sm.* un apôtre; ‖ le livre qui contient les Actes des apôtre et les 'Epîtres.
Апострофа, *sf.* l'apostrophe *f.*
Апострофъ, *sm. Gram.* l'apostrophe (') *f.*
Апотема, *sf. Géom.* l'apothème *m.*
Аппелантъ, *sm.* un appelant.
Аппелація, *sf. Jur.* l'appel *m*, appelation *f*; 1. който подава —, appellant; 2. прѣносъ дѣла на —, *Jur.* interjection d'appel, *f*; 3. (*въ кассаціонень сѫдъ*), *Jur.* le pourvoi; 4. (*на по-високъ сѫдъ*), appel dévolutif *m.*
Аппликатура, *sf. Mus.* le doigté; ‖ зная, употрѣбявамъ *или* шифрувамъ —, *vn. va.* doigter.
Априлски (*за мѣсецъ-тъ*), *adj. Agric.* roux. — сухы и студены вѣтрове, *sm. pl.* vents roux *et* roux vents *m.*
Априлъ, *sm.* l'avril; -скы, d'avril; ‖ шамя на първи —, *va.* donner un poisson d'avril.
Абсиды, *sf. pl. Astr.* les apsides *f.*
Арабескъ, *sm.* l'arabesque *f.*
Арабски, *adj. Archit.* arabesque; ‖ — цифры, *sf. pl.* chiffres arabes *m.* [rack *m.*
Аракъ (*ракія отъ орисъ*), *sm.* arak *ou*
Арапинъ, *sm.* un noir.
Арапче, *sn.* un négrillon. [-ски, *adj.*
Арапъ, ка, *s.* more *et* maure *ou* nègre, esse;
Арасъ, *sm. oiseau*, l'ara *m.*
Арбалетка, *sf.* l'arbalette *f.*
Арбалетна ложа, *sf.* l'arbrier *m.*
Арбитражъ, *sm. Com.* l'arbitrage *m.*
Аргосване *и или* **Аргосъ** *m* (*въспиране за духовны*), *sm.* la suspense; ‖ правяне —, l'interdit *m.*
Аргосанъ (*въспрѣнъ*), *adj. m.* suspens.
Аргусъ, *sm. H. nat.* l'argus *m.*
Арена, *sf.* l'arène *f.*

Аренда, *sf.* la ferme, l'amodiation *f*; 1. плащане за —, le fermage; 2. давамъ съ —, *va.* amodier; 2. даване или земане съ —, l'arrentement *m*; 4. даване съ — за много годины, *Jur.* l'emphythéose *f*; | съ многогодишна —, emphytéotique, *adj.*
Арендаторъ, *sm.* un amodiateur.
Арендашъ, ка, *s.* fermier, métayer, tenacier, censier, -ère; | — за много годины, *sc.* emphytéote.
Ареометрически, *adj.* aréométrique.
Ареометръ, *sm.* l'aréomètre *m*.
Ареопелагитъ, *sm.* un aréopagite *et* -giste.
Ареопагъ, *sm.* l'aréopage *m*.
Ареостилъ, *sm. Archit.* l'aréostyle *m*.
Аресвамъ, *vn.* plaire; 1. (*нѣкому*), complaire; 2. *fig.* sourire; 3. аресва ми (*добрѣ съмъ нѣкадѣ*), *v. imp.* il me plaît; | — *са самъ си*, *vr.* se plaire à soi-même.
Арестантска стая, *sf.* salle de police *ou* de discipline, *f.* [tenu, ue.
Арестантъ и -антинъ, ка, *s.* prisonnier, de-
Арестувамъ, *va. Jur.* saisir.
Арестъ, *sm. Milit.* les arrêts *m*; 1. вдаваме-са подъ —, *vr.* se constituer prisonier; 2. земане подъ — за дългове, contrainte par corps, *f*; 3. на което може са постави —, saisissable, *adj.* 4. който е поставилъ — на имотъ, un saisissant; 5. на което не може са направи —, *Jur.* insaisissable, *adj.* 6. длъжникъ на чійто имотъ е поставено —, un saisi; 7. поставяне —, la saisie-arrêt.
Аристархъ, *sm.* un aristarque. [-ment.
Аристократически, *adj.* aristocratique; -скы,
Аристократія, *sf.* l'aristocratie *f*; | les nobles *m*; | придрьжникъ на —, un -crate.
Аристократъ, *sm.* un aristocrate. [me *m*.
Аристотелева философія, *sf.* l'aristotélis-
Аристотеловски, *adj.* aristotélicien, péripatéticien; 1. -вска философія, *sf.* le péripatétisme; 2. послѣдователъ на -ско учение, un aristotélicien.
Аритметика (*броячница*), *sf.* l'arithmétique *f*. [-ment.
Аритметиченъ, *adj.* arithmétique; -чески,
Аритметикъ, *sm.* un arithméticien, chiffreur *m*.
Аріянско учение, *sm.* l'arianisme *m*.
Аріянинъ, *sm.* un arien; -янски *adj.*
Арія, *sf. Mus.* l'air *m*, ariette *f*.
Арка, *sf. Archit.* l'arc *m*, arceau *m*; | (*на мостъ*), l'arche *f*.
Аркада, *sf.* l'arcade *f*.
Арктически, *adj. Géogr.* arctique. [cture *m*.
Арктурусъ (*звѣзда*), *sm.* l'Arcturus *et* Ar-
Арлеканска игра, *sf.* l'arlequinade *f*.
Арлекинъ, *sm.* un arlequin, bouffon *m*.
Армаганъ, *sm.* un cadeau de voyage.
Арматоръ, *sm.* un armateur.
Арматура, *sf.* le trophée; | (*пълно обръжване*), la panoplie.

Армея, *sf.* (*voyez* Прѣсоль).
Армійски пълкъ, *sm.* regiment de ligne, *m*.
Армія, *sf.* l'armée *f*; | (*линія*), *Milit.* la ligne.
Армоника (*музик. инструментъ*), *sf.* l'harmoniqua *f*.
Армонически, *adj.* harmonique; -скы, -ment; 1. вѣщъ въ -скы правила, un armoniste; 2. — гласъ, *sm.* son harmonique *m*.
Армоническо тригласіе, *sn. Mus.* triade armonique *f*.
Армонія (*сладкогласіе*), *sf.* l'armonie *f*.
Арнавутска риза (*отъ вѣнъ*), *sf.* le pagne.
Арома, *sf.* l'arome *m*.
Ароматъ, *sm.* l'aromate *m*; -тенъ, -tique.
Аронникъ, *sm. plante*, le gouet *ou* arum.
Арріергардъ, *sm.* l'arrière-garde *f*; | *Milit.* les arrières *m*.
Арро-ротъ (*бразило*), *sm.* l'aroow-root *m*.
Арсеналъ, *sm.* l'arsenal *m*. [sien *m*.
Артезіянски кладенецъ, *sm.* puits arté-
Артель солдатска, *sf.* la chambrée; | бывамъ въ една — съ нѣкого, *va.* chambrer.
Артеріенъ, *adj.* artériel. [tellites *f*.
Артерійны сини жилы, *sf. pl.* veines sa-
Артеріологія, *sf.* l'artériologie *f*.
Артерія, *sf.* l'artère *f*; 1. наука за -терія, l'artériologie *f*; 2. въспаление на —, *Méd.* l'artérite *f*.
Артиллерійски металлъ, *sm.* le bronze.
— **фурштатъ**, *sm.* train d'artillerie, *m*.
— **орѫдія**, *sm. pl.* bouches à feu, *f*.
Артиллерійско искуство, *sm.* le canonnage.
Артиллеристъ (*топчія t.*), *sm.* un artilleur, canonnier *m*.
Артиллерія, *sf.* l'artillerie *f*; 1. тежка —, grosse artillerie; 2. лека —, artillerie légère *ou* volante.
Артисвамъ, *vn. t.* rester. [sabine.
Артышъ (*донски глогъ*), *sm. arbuste*, la
Артѫкъ, *sm. t.* (*voyez* Оставка).
Аруспицій, *sm.* un aruspice; | наука на -ціитѣ, l'aruspicine *f*.
Арфа, *sf.* la 'harpe *f*.
Арфистъ, ка, *sc.* 'harpiste.
Архангелски, *adj.* archangélique.
Архангелъ, *sm.* un archange *m*.
Архей, *sm.* archée *f et m*.
Археологически, *adj.* archéologique.
Археологія, *sf.* l'archéologie *f*.
Археологъ, *sm.* un archéologue.
Архи-, *préfixe*, archi-.
Архиволтъ, *sm. Archit.* l'archivolte *f*.
Архивска сграда, *sf.* (*voyez* Архивъ).
Архивъ, *sm.* les archives *f*, le depôt.
Архивы, *sf. pl.* les archives *f*.
Архидіаконска епархія, *sf.* l'archidiaconé *m*.
Архидіаконство, *sn.* l'archidiaconat *m*.
Архидіаконъ, *sm.* archidiacre *m*; -ски, d'archidiacre.
Архіепископски, *adj.* archiépiscopal.

Архіепископія, -скопска епархія, *sf.* -скопско жилище, -скопство, *sn.* l'archevêché *m.*
Архіепископъ, *sm.* un métropolitain, archevêque *m*; -ски, d' —, *adj.*
Архіерей, *sm.* le pontife, le prélat. [le —, *sm.*
Архіерейски, *adj.* pontifical; | -обредникъ,
Архіерейство, *sn.* la prélature.
Архимандритъ, *sm* un archimandrite *m* -ритски, d' —, *adj.*
Архимадрія, *sf.* l'archimandritat *m.*
Архимедово винтло, *sn.* *Méc.* l' hélice *f*, la limace *et* limas *m.* [d' —, *adj.*
Архипелагъ, *sm.* l'archipelage *m*; -лажски,
Архитравъ, *sm.* *Archit.* l'architrave *f*; | (*надстълбіе*), l'épistyle *m.* [-чество, *sn.* l' —, *sf.*
Архитектонически *adj.* architectonique; |
Архитекторскы запискы, *sf. pl.* *Archit.* les attachements *m.*
Архитекторъ, *sm.* un architecte.
Архитектура, *sf.* l'architecture *f.*
Архитектуренъ, *adj.* architectural.
Архонтство, *sn.* l'archontat *m.*
Архонтъ, *sm.* un archonte; | прьвъ — въ Атина,éponyme *et* archonte *m.*
Аршинъ, *sm. t.* l'aune de Turquie *f*; 1. голѣмъ —, la potence; 2. (*за возелницы*), la velte; 3. надзирачъ върху —, un auneur.
Аръ, *sm.* l'are *f*; | десеть хыляды -ра, un myriare.
Асафетида, *sf.* l'assa-foetida *f.*
Асимптота, *sf.* *Géom.* l'asymptote *f.*
Асимптотически, *adj.* asymptotique.
Асланъ (*бройна монета*), *sm. t.* un aslan.
Аспектъ, *sm* *Astr.* l'aspect *m*, la configuration; | (*въ 60 градуса*), aspect sextil *m.*
Аспиденъ, *adj.* ardoisier.
Аспидъ, *sm.* l'ardoise *f.*
Аспра, *sf.* l'aspre *m.*
Ассесоръ, *sm.* (*voyez* Засѣдачъ).
Ассигнація, *sf.* l'assignat *m*, assignation *f.*
Ассизенъ сждъ, *sm.* cour d'assises, *f.*
Ассистентъ, *sm.* (*voyez* Помощникъ).
Ассо, *sn.* l'assaut d'armes, *m.*
Астра, *sf.* *plante*, (*voyez* Звѣздель).
Астрагалъ, *sm.* l'astragale *m.*
Астрална лампа, *sf.* lampe astrale *f.*
Астролабія, *sf.* *Astr.* l'astrolabe *m.* [-ment.
Астрологически, *adj.* astrologique; -скы,
Астрологія, *sf.* l'astrologie judiciaire *f.*
Астрологъ, *sm.* (*voyez* Звѣздоврачъ).
Астрономически, *adj.* astronomique; -скы, -ment.
Астрономія, *sf.* (*voyez* Звѣздобройство).
Астрономъ, *sm.* un astronome.
Асфалтъ, *sm.* l'asphalte *m.* [*ou* beset *m.*
Асъ (*лихъ*), *sm.* l'as *m*; | два -са, l'ambesas
Атамадулетъ, *sm.* l'atémadoulet *m.*
Атаманъ (*главатарь*), *sm.* un hetman *et* ataman *m.*
Атеисмъ, *sm.* (*voyez* Безбожіе).
Атейстически, *adj.* athéistique.
Атеистъ, *sm.* (*voyez* Безбожникъ).
Ателіеръ, *sm.* (*voyez* Дѣлницка стая).
Аталланскы басни, *sf. pl.* les atellanes *f.*
Атеней, *sm.* l'athénée *m.*
Атермически, *adj.* *Phys.* athermane.
Атлантъ, *sm.* l'atlante *ou* télamone *m*; | *Anat.* l'atlas *m.*
Атласенъ *и* -совъ, *adj.* — цвѣтъ, *sm.* satiné, *adj.* | — форматъ, *sm.* *Typ.* format atlantique *m.*
Атласъ, *sm.* *Géogr.* l'atlas *m*; 1. (*платъ*), le satin; -сенъ, d' —; 2. полу —, la satinade; 3. мекъ както — (*за кожи*), satiné, *adj*; 4. лащиса както — (*за цвѣтове*), *v. imp.* il satine.
Атлетска наука, *sf.* la gymnique.
Атлетски, *adj.* athlètique; | -ско искуство, *sn.* l' athlètique *sf.*
Атлетъ, *sm.* un athlète. [—, *adj.*
Атмосфера, *sf.* l'atmosphère *f*; -ренъ, de l'
Атмосферически, *adj.* atmosphérique.
Атмосферологія, *sf.* l'atmosphérologie *f.*
Атомически, *adj.* atomique, corpusculaire.
Атомисмъ, *sm.* l'atomisme *m.*
Атомъ, *sm.* l'atome *m*, la corpuscule; | учене за —, l'atomisme *m.*
Атонически, *adj.* atonique.
Атонія, *sf.* *Méd.* l'atonie *f.*
Атрибутъ, *sm.* l'attribut *m.*
Аттака (*навалене*), *sf.* l'attaque *f*; 1. пакъ правя —, *va.* *Milit.* recharger; 2. готвиса за —, *vr.* *Mar.* parader.
Аттестатъ, *sm.* l'attestation *f*, le certificat.
Аттестувамъ, *va.* attester.
Аттикъ, *sm.* *Archit.* l'attique *m.* [-ment, *adv.*
Аттически, *adj.* attique; | въ -ско нарѣчіе, — списатель, *sm.* un atticiste.
Ату, *sm.* l'atout *m*, la triomphe; | — книга (*въ игра*), la retourne. ['haut.
Атукане (*сжскане*), *sn.* *Vén.* le 'haut-à-
Атъ, *sm.* un cheval entier.
Аудіенція, *sf.* l'audience *f.*
Аудиторіатъ, *sm.* *Milit.* l'auditorat *m.*
Аудиторія, *sf.* l'auditoire *m.*
Аудиторство, *sn.* l'auditorat *m.*
Аудиторъ, *sm.* *Milit.* un auditeur.
Аукціонъ, *sm.* l'enchère *f*, la criée.
Ауто-да-фе, *sn.* l'auto-da-fé *m.*
Аучъ, *sm. t.* (*voyez* Морковы).
Афелей, *sm.* *Astr.* l'aphélie *f*; | въ своя —, *adj.*
Аферимъ, *adv. t.* bravo *et* bravissimo!
Афиша (*извѣстіе*), *sf.* programme de concert, de théâtre, *m.* [nique *m.*
Афіонна киселина, *sf.* *Chim.* acide mécо-
Афіонъ, *sm.* l'opium *m*; 1. съставенъ отъ —, *Méd.* opiacé *adj.* 2. былкы -ны или пытки, *sf. pl.* la tablette.
Афоресвамъ, *va.* anathématiser.
Афоресване, *sn.* l'anathème *m.*

Афоризмо, *sm.* foudre *f et m.*
Афоризмъ, *sm. Méd.* l'aphorisme *m.*
Афористически, *adj.* aphoristique.
Африкански тигръ, *sm. quadr.* l'engri *et* engroi *m.*
— **биволъ**, *sm. quadr.* le bubale.
— **хорекъ**, *sm. quadr.* le furet; 1. **ходя на заячета съ —**, *va.* fureter; 2. **ловецъ на заячета съ —**, un fureteur.
Ахарнаръ (*звѣзда*), *sm. Astr.* l'Acharnar *m.*
Ахмакъ, *sm. t.* un grille.
Ахра, *sf. arbre*, le sapotier *et* sapotillier.
Ахроматисмъ, *sm. Opt.* l'achromatisme *m.*
Ахронически, *adj. Astr.* acronique *et* achronique.
Ахтаподъ (*кракадица,*) *sm. mollusque*, la sèche.
Ахчійница и механа, *sf.* la gargote; | **ходя** *или* **скитамся по -ны**, *vn.* gargoter.
Ахчія, чійка, *s.* gargotier, ère.
Ахъ! *interj.* ha, ah! aie *ou* ahi; 1. hélas, eh, oh, ouf; 2. — **ти!** peste; 3. — **тежко ми!** *fam.* las.
Аджръ, *sm. t.* (*voyez* **Уборъ.**)
Ашаржія, *sm. t. Jur.* un champarteur.
Ашикъ (*костица или заколъ*), *sm. t.* l'osselet *m*; 1 игра на —, les osselets: 2 **гадане по хвръляне -цы**, la cléromancie.
Аяржія (*на жѣрны и тегилилгы*), *sm.* un étalonneur.
Аярна мѣрка *или* **тегилилка**, *sf.* l'étalon *m.*

Б.

Б — **Балдахинъ**

Б (бе), deuxième lettre de l'alphabet bulgare.
Баба, *sf.* la grand' mère, aïeule *f*; 1. une vieillotte, vieille *f*; 2. (*при раждане*), l'accoucheuse *f*; 3. (*що бабува*), sage-femme, matrone *f*; 4. (*сестра на дѣдо или на жена му*), la grand tante.
Баба-шѣрка, *sf. Méd.* la variole *ou* petite vérole; — **-ченъ**, de variole *adj.* 1. **вѣтъричава** — (*прищи*), petite vérole volante *ou* varicelle; 2. **боленъ отъ —**, *s. Méd.* varioleux, euse; 3. **пъпка отъ —**, un grain de petite vérole.
Баба-шѣрченъ, *adj. Méd.* variolique.
Бабекъ *m и* **Баба**, *f.* l'estomac *m.*
Баберкы, *sf. pl.* le grappilon. 1. **бране — въ развалено лозіе**, le grapillage; 2. **берѫ — слѣдъ гроздоберъ**, *va.* grapiller. 3. **бирачъ, ка, на —**, grapilleur, euse.
Бабино дѣте, *sm.* les secondines *f*; *Anat.* le placenta (*voyez* **Плодъ.**)
Бабины деветины, *sf. pl.* le caquet *et* caquetage; | *fam.* la coquecigrue.
— **клещи**, *sf. pl.* le ferrement; | *Chir.* le forceps.
— **приказкы**, *sf. pl.* des contes de bonne.
Бабицы, *sf. pl.* les aigreurs de l'estomac, *f.*
Бабичасвамь, *vn.* avoir l'endurcissement de l' estomac *m.*
Бабичка, *sf.* bonne-femme *f*; | *fig.* bonne commère *f.*
Бабишкель, *sf.* un drôlesse; | *pop.* la gaupe, guenipe, guenon *f.*
Бабка, *sf.* une piece de petite monaie d'argent.
Бабръ, *sm. quadr.* l'once *f.*
Бабувамь, *vn.* accoucher; | — *или* **помагамь при раждане**, *va.* délivrer.
Бабувателны щипалкы, *sf. pl. Chir.* le tire-tête.
Бавачка, *sf.* une bonne.
Бавенъ, *adj.* lent, tardif, | *fam.* lanternier; -tement.
Бавно, *adv.* à pas de tortue.
— **дъвкане**, *sn.* le mâchonnement.
Бавность, *sf.* la lenteur; | *fam.* lanternerie *f.*
Бавноходъ, *sm. quadr.* l'aï *m.*
Багажъ, *sm.* la bague.
Багнятса (*овцѣтѣ*), *v. imp.* ils agnelent.
Базалтенъ и -лчастъ, *adj.* basaltique.
Базалтъ, *sm.* le basalte.
Базилка (*царскы сараи и сждилнища*), *sf.* la basilique.
Базинъ (*платъ*), *sm.* le basin.
Байбакъ, *sm. mam.* le bobak *et* bobaque.
Байдера (*ладія*), *sf.* la barcasse.
Байка (*платъ*), *sf.* la bayette; **-йченъ**, de —, *adj.*
Байкушъ, *sm. oiseau*, le fou *ou* fol.
Баиръ, *sm* la colline; | *Géol.* le chaînon.
Баирякъ, *sm. t.* (*voyez* **Прѣпорецъ**).
Баирямъ, *sm.* le bairam *et* beiram.
Бакалинъ и ахтаринъ, *sm. t.* épicier, ère *s.*
Бакамъ, *sm.* le brésil *et* bois de brésil; | **цвѣтя** *или* **чървисвамь съ —**, *va.* brésiller.
Баканъ, *sm. Mar.* la bouée, basile *f*; 1. **набѣлѣване съ -ны**, la basilage; 2. **който прави -ны** (*voyez* **Лоцманъ.**)
Бакаутъ, *sm. arbre* la gaïac *et* gayac; **-товъ**, de gaïac, *adj.*
Бакбордъ, *sm. Mar.* le bâbord.
Бакенбарды, *sf. pl.* les favorites *f.*
Бакенъ, *sm. Mar.* la flotte.
Баккалавръ, *sm.* un bachelier.
Баккалавръ, *sm.* un bachelier.
Бакланъ (*морски гарванъ*), *sm.* le nigaud.
Бакштагъ, *sm. Mar.* le largue; | **вѣтъръ —**, vent largue *m.*
Бакъ, *sm. Mar.* la gamelle, l'avant *ou* gaillard d'avant *m.*
Бала, *sf.* la balle, le ballot; 1. *Com.* le colis; 2. **развърване —**, le désemballage; 3. **развъравамь —**, *va.* désemballer.
Балансе, *sm.* le balancé.
Балансиръ *или* **-соренъ прътъ**, *sm.* le balancier.
Баланъ (*чарупкы*), *sm.* le balan.
Баласъ, *sm.* rubis balais *m.*
Балдахинъ, *sm.* le baldaquin, dais, poêle *m*;

-хически, de —, *adj*; 1. (*надъ легло*), l'impériale *f*; 2. (*надъ одаръ*), ciel de lit, *m*.
Балетмайстеръ, *sm*. un chorégraphe.
Балетна играчка, *sf*. *Théât* la ballerine.
Балетъ, *sm*. *Théât*. le ballet; -тенъ, de —, *adj*; | съчинене -ты, la chorégraphie.
Балзамиросвамъ, *va*. embaumer.
Балзамиросване, *sm*. l'embaumement *m*.
Балзамиросвачъ, *sm*. un embaumeur.
Балиста, *sf*. la baliste.
Балистика, *sf*. la balistique. [méniane.
Балконче (*малка чикма т.*), *sm*. *Archit*. la
Балконъ, *sm*. le balcon.
Балны калевры, *sf*. *pl*. l'escarpin *m*.
Бало, *sm*. (*voyez* Гимъ).
Балонъ, *sm*. le balon (*voyez* Надутъ мѣхурь).
Балосвамса, *vr*. se soucier de, se tourmenter, tracasser, valeter; | *fig*. se trémousser.
Балосване, *sm*. la sollicitude; | *pl*. -неа, le souci, les soins *m*.
Балосниченъ, *adj*. soucieux.
Балсама, *sf*. le baume.
Балсаминъ, *sm*. *plante*, la balsamine.
Балсамно дърво, *sm*. *arbre*, le baumier *ou* balsamier. [doute.
Балъ (*хоро*), *sm*. le bal; | общъ —, la re-
Балюстрада, *sf*. la balustrade. [gemissent.
Бамбаркукатъ (*за гжлабы*), *v*. *imp*. ils
Бамбукова трьстника, *sf*. la bamboche, le bambou.
Бананъ, *sm*. *arbre*, le bananier; | нива посѣяна съ -ны, la bananerie.
Бандажъ, *sm*. *Chir*. le brayer (*voyez* Подвезка).
Бандура (*музик. инструментъ*), *sf*. la pandore, mandore *f*; | Америк. —, *plante*, la bandure.
Банница, *sf*. le gâteau; 1. (*съ счукамо месо*), la rissole; 2. — и баничарство, la pâtisserie; 3. правя —, *va*. pâtisser.
Баничарь (*млинарь*), -ка, *s*. patissier, ère.
Баничка (*отъ петуры*), *sf*. le vol-au-vent *et* vole-au-vent.
анична табла, *sf*. la pâtissoire.
Банка (*за грѣбцы*), *sf*. un banc.
Банкеринъ, *sm*. un banquier.
Банкетъ, *sm*. *Fortif*. la banquette.
Банкнота, *sf*. la banknote.
Банковъ (*за пары*), *adj*. *Com*. banco.
Банкометъ, *sm*. un tailleur, banquier de jeu *m*; | помощникъ на —, un croupier.
Банкъ, *sm*. banque publique *f*, le change; 1. (*игра*), la banque; 2. изигравамъ всичкый —, *va*. faire sauter la banque; 3. държа -тъ, *va*. tailler; 4. изигравамъ -тъ у играчъ, *va*. décaver.
Банникъ, *sm*. *Artill*. l'écouvillon *m*.
Банния риза, *sf*. le peignoir; 1. — дрѣха, *sf*. la baigneuse; 2. — четка за (*трьване у в. в.*), *sf*. le strigile.
Банярь, *sm*. un baigneur *ou* étuviste.
Баня, *sf*. le bain, la lotion; 1. (*съ пара*), bain de vapeur; 2. (*у Римляны*), la nymphée; 3. (*хамамъ т. у в. в.*) les thermes *m*; 4. съдрьжникъ на —, un baigneur; 5. описане на -ни, la balnéographie.
Баобабъ, *sm*. *arbre*, le baobab.
Бара *и* **Вада**, *sf*. le ruisseau, le ru.
Барабанарь, *sm*. un tambourineur, tambour *m*; | *fam*. tapin *m*.
Барабанъ, *sm*. le tambour; 1. *Milit*. la caisse; 2. малькъ —, caisse roulante; 3. бія *или* блъскать — *или* извѣстявамъ съ — за изгубено нѣщо, *va*. tambouriner; 4. блъскане —, te tambourinage.
Барабанна слабина, *sf*. *Anat*. la caisse.
Барабанни старей, *sm*. tambour maître *ou* caporal *m*; | — гласъ, *sm*. le rataplan.
Барабанно біяне, *sm*. son du tambour *m*.
Барабой, *sm*. pomme de terre *ou* parmentière *f*. [lanée *f*.
Барабойно растене, *sm*. *Bot*. plante so-
Бараканъ *и* -рканъ (*платъ*), *sm*. le bouracan *et* baracan; | такачъ на —, un bouracanier.
Барамъ, *va*. tâter, tâtonner, palper.
Баране, *sm*. le tact, la taction, le tâtonnement.
Бараделенъ, *adj*. tactile.
Барбаризмъ, *sm*. un barbarisme.
Барбетъ, *sm*. *Fortif*. la barbette.
Барбунь, *sm*. *poisson*, le barbeau.
Бардъ (*келтійски поетъ*), *sm*. un barde.
Барежь (*платъ*), *sm*. le barége.
Бареліефъ, *sm*. le bas-relief.
Барель (*у шпиль*), *sm*. la fusée.
Баржь (*ладія*), *sm*. la barge.
Баритонъ, *sm*. *Mus*. le baryton, le concordant.
Баритъ, *sm*. *Chim*. le baryte.
Барій (*металлъ*), *sm*. *Chim*. le barium.
Барказенъ грѣбецъ, *sm*. un chaloupier.
Барказъ, *sm*. *Mar*. la chaloupe.
Баркарола (*пѣсня*), *sf*. la barcarolle.
Баркукане (*на гжлабы*), *sm*. le roucoulement.
Баркукамъ, *vn*. roucouler.
Барометрически, *adj*. barométrique. [graphe.
Барометрографъ, *sm*. *Phys*. un barométro-
Барометръ, *sm*. le baromètre.
Баронетъ (*въ Инглитера*), *sm*. un baronnet.
Баронія, *sf*. la baronnie.
Баронски, *adj*. baronnial. [baronnage
Баронско зване *или* -ство, *sm*. *fam*. le.
Баронъ, несса, ика, *s*. baron, onne; | села на —, la barronnie.
Барретъ (*кардиналски*), *sm*. la barrette.
Барсъ, *sm*. *quadr*. la panthère; -ски, de —, *adj*.
Барсякъ (*язвица*), *sm*. *quadr*. le taisson *ou* blaireau; | (*куче*), le basset.
Барутарница (*динка т.*), *sf*. la poudrerie.
Барутарь, *sm*. un poudrier.
Барутенъ прахъ, *sm*. le poussier.
Барутна изба *или* **Динка**, *sf*. la poudrière.
— **камера**, *sf*. *Mar*. la saint-barbe.

Барутно наговаряне, *sm.* conspiration des poudres, *f.*
Барутница (*кърпунка за барутъ*), *sf.* le pulvérin; | — рогъ, *Vén.* la poudrière.
Барутъ, *sm. t.* poudre à canon, *f*; 1. сытенъ —, le pulvérin *et* poulvérin; 2. грьмливъ —, poudre fulminante; 3. правяне —, la poudrerie.
Баръ, *sm. Mar.* la barre. [basse-taille *f.*
Баснстъ, *sm.* un bassiste; | *Mus.* basse-contre,
Баскамъ, *va.* 'hacher; 1. — *или* неискусно рѣжа месо, *va.* charcuter; 2. (*дървета*), *va. fig.* charpenter.
Баскинъ, *sm.* la basquine.
Басма, *sf. t.* (*voyez* Пъстрило).
Баснень, *adj.* mythique.
Баснописецъ, *sm.* un fabuliste.
Баснословенъ, *adj.* fabuleux, mythologique; -вно, -eusement.
Баснословіе, *sn.* la fable, la mythologie.
Баснословъ, *adj.* un mythologue. [le fablier.
Басня, *sf.* la fable, le mythe; | събране -ни,
Басово тьрбилце, *sn. Mus.* la bombarde.
Басовъ ключъ, *sm. Mus.* clef de Fa, *m.*
Бассейнъ (*видъ язъ въ градина*), *sm.* la vasque. [corde basset *m.*
Бассетъ, *sm.* la bassette; | -хорнъ, *sm. Mus.*
Баста, *sf.* le baste. [(Трьсене въ кжща).
Бастисване, *sn. t.* la descente de police (*voyez*
Бастіонъ, *sm. Fortif.* le bastion; -ненъ, de —, *adj*; 1. малькъ —, *Fortif.* le moineau; 2. мѣсто съ -ны отъ прьсть, bastionné, *adj.*
Бастунъ, *sm.* le bâton, le jonc; 1. (*отъ пищидвлка*), la canne; 2. майсторъ на -ны, un cannier.
Басъ, *sm. Mus.* la basse; 1. главенъ —, basse continue; 2. основенъ —, basse fondamentale; 3. низки —, basse-contre; 4. (*въ органы*), *Mus.* le bourdon; 5. — кларнетъ, *sm. Mus.* la basse-turbe.
Баталеръ, *sm. Mar.* maître valet *m*; | — камера, *sf. Mar.* la cambuse.
Баталіонъ, *sm. Milit.* le bataillon. [—, *adj.*
Батиста (*платно*), *sf.* la batiste; -стенъ, de
Батожо, *sn. Milit.* les baguettes *f.*
Баттарея, *sf. Milit. Phys.* la batterie.
Бахусовъ, *adj.* bachique.
Баща (*dim. бако*), *sm.* le père, le papa; 1. отъ — на сынъ, de père en fils; 2. сторенъ —, père putatif *m*; 3. *pl.* бащитѣ ни *или* нашытѣ прѣдѣди, nos pères; 4. при -щитѣ си, *adv.* ad patres.
Бащеубійство, *sn.* le parricide.
Бащеубійць, *sc.* parricide.
Бащи, *sm. pl.* les parents *m.*
Бащинія, *sf.* la patrie, le pays, pays natal, la mère patrie; 1. l'apanage, l'héritage *m*; 2. (*въ пары*), le frusquin *et* saint-frusquin; 3. князь що си е зелъ -та, *sc.* apanagiste.
Бащино име, *sn.* nom patronymique *m*; | — огнище, les foyers *m*; | — състояне, la paternité.
Бащински, *adj.* agnatique. [tique *f.*
Бащинъ езикъ, *sm.* langue maternelle *ou* idio-
Бащинъ *и* -ски, *adj.* natal, patrimonial; 1. (*за имотъ*), *Jur.* profectif; 2. (*както баща*), paternel *et* paterne; -скы, -lement; 3. — имотъ, *sm.* la patrimoine.
Баюка, *sf.* la baloque.
Баяне, *sn.* le sort.
Бделій (*смола*), *sm.* le bdellium.
Бегинка (*калугерка*), *sf.* une béguine.
Бегински манастырь, *sm.* le béguinage.
Беделенъ, *adj.* contributoire *et* -butif; | както -дель, -rement. [tribution.
Бедель, *sm. t.* la capitation; | *Milit.* la con-
Бей, *sm.* un bey; | бейлер —, un beyler-bey.
Бей! *interj.* bah!
Бендевиидъ, *sm. Mar.* au plus près.
Бейликъ, *sm. t.* le beylick.
Бейфутъ, *sm. Mar.* la drosse.
Бекарь, *sm. Mus.* le bécarre.
Бекасинъ, *sm. oiseau*, la becassine.
Бекасъ, *sm. oiseau*, la bécasse; | —, *poisson*, la centrisque.
Белведеръ, *sm.* le belvédère *ou* belveder.
Белезикъ, *sm. t.* (*voyez* Застѣга).
Бемолъ, *sm. Mus.* le bémol; 1. забѣлѣжено съ -, bémol, *adj.* 2. турямь — прѣдъ нота, *va.* bémoliser.
Бенгалски езикъ, *sm.* le bengali.
— стрькель, *sm. oiseau*, le bengali.
Бенедиктинець (*калугерь*), *sm.* un bénédictin; -тински, *adj.* [fice, *f.*
Бенефисъ, *sm. Théât.* représentation à bené-
Бенефиціантъ, *sc. Théât.* bénéficiaire.
Бенефиція, *sf.* le bénéfice; | което са относя до —, bénéficial, *adj.*
Бензей, *sm.* le benjoin. [zoïque *m.*
Бензойна кисѣлина, *sf. Chim.* acide ben-
Бенлисвамь, *va. t.* tatouer; | -*ca*, *vr.* se tatouer.
Бенлисване, *sn.* le tatouage.
Бентъ, *sm. t.* (*voyez* Язъ.)
Бенуаръ, *sm. Théât.* la baignoire.
Бенъ, *sm. arbre*, le ben; | орѣхъ —, noix de ben, *f.*
Бергамски губеръ, *sm.* la bergame.
Бергамотно дрьво, *sn. arbre*, le bergamotier.
Бергамотъ, *sm. и* -мотны захлупцы (*за шекеръ*), *sf. pl.* la bergamote.
Берберинъ, *sm. t.* (*voyez* Брьснарь).
Берберійски конь, *sm.* cheval barbe *m.*
Берейторъ, *sm.* un écuyer.
Берейтски помощникъ, *sm.* un créat.
Бересклетъ (*берескледа*), *sm. arbrisseau*, le fusain *ou* bonnet de prêtre. [berret.
Беретъ (*китило на глава*), *sm.* le beret *et*
Берилъ, *sm.* le béryl *ou* beryl.
Берлинъ (*калеска*), *sm.* la berline; | двомѣстни —, le berlingot. [dienne.
Бермутски зимбюлъ, *sm. plante*, la bermu-

-хически, de —, *adj*; 1. (*надъ леглo*), l'impériale *f*; 2. (*надъ одаръ*), ciel de lit, *m*.
Балетмайстеръ, *sm*. un chorégraphe.
Балетна играчка, *sf*. *Théât*. la ballerine.
Балетъ, *sm*. *Théât*. le ballet; -тенъ, de —, *adj*; | съчинение -ты, la chorégraphie.
Балзамиросвамъ, *va*. embaumer.
Балзамиросване, *sm*. l'embaumement *m*.
Балзамиросвачъ, *sm*. un embaumeur.
Балиста, *sf*. la baliste.
Балистика, *sf*. la balistique. [méniane.
Балконче (*малка чикма т.*), *sm*. *Archit*. la
Балконъ, *sm*. le balcon.
Балны калевры, *sf*. *pl*. l'escarpin *m*.
Бало, *sm*. (*voyez* Гимъ).
Балонъ, *sm*. le balon (*voyez* Надутъ мѣхуръ).
Балосвамса, *vr*. se soucier de, se tourmenter, tracasser, valeter; | *fig*. se trémousser.
Балосване, *sm*. la sollicitude; | *pl*. -неа, le souci, les soins *m*.
Балосниченъ, *adj*. soucieux.
Балсама, *sf*. le baume.
Балсаминъ, *sm*. *plante*, la balsamine.
Балсамно дърво, *sm*. *arbre*, le baumier *ou* balsamier. [doute.
Балъ (*хоро*), *sm*. le bal; | общъ —, la re-
Балюстрада, *sf*. la balustrade. [gemissent.
Бамбаркукать (*за гжлабы*), *v*. *imp*. ils
Бамбукова тръстника, *sf*. la bamboche, le bambou.
Бананъ, *sm*. *arbre*, le bananier; | нива посѣяна съ -ны, la bananerie.
Бандажъ, *sm*. *Chir*. le brayer (*voyez* Подвезка).
Бандура (*музик. инструментъ*), *sf*. la pandore, mandore *f*; | Америк. —, *plante*, la bandure.
Банница, *sf*. le gâteau; 1. (*съ счукамо месо*), la rissole; 2. — и баничарство, la pâtisserie; 3. правя —, *va*. pâtisser.
Баничарь (*млинарь*), -ка, *s*. patissier, ère.
Баничка (*отъ петуры*), *sf*. le vol-au-vent *et* vole-au-vent.
аничка табла, *sf*. la pâtissoire.
Банка (*за грѣбцы*), *sf*. un banc.
Банкеринъ, *sm*. un banquier.
Банкетъ, *sm*. *Fortif*. la banquette.
Банкнота, *sf*. la banknote.
Банковъ (*за пары*), *adj*. *Com*. banco.
Банкометъ, *sm*. un tailleur, banquier de jeu *m*; | помощникъ на —, un croupier.
Банкъ, *sm*. banque publique *f*, le change; 1. (*игра*), la banque; 2. изиграванъ всичкый —, *va*. faire sauter la banque; 3. държ.а -тъ, *va*. tailler; 4. изиграванъ -тъ у играчъ, *va*. décaver.
Банникъ, *sm*. *Artill*. l'écouvillon *m*.
Банния риза, *sf*. le peignoir; 1. — дрѣха, *sf*. la baigneuse; 2. — четка *за* (*трьване у в. в.*), *sf*. le strigile.
Банярь, *sm*. un baigneur *ou* étuviste.
Баня, *sf*. le bain, la lotion; 1. (*съ пара*), bain de vapeur; 2. (*у Римляны*), la nymphée; 3. (*хамамъ т. у в. в.*) les thermes *m*; 4. съдръжникъ на —, un baigneur; 5. описание на -ни, la balnéographie.
Баобабъ, *sm*. *arbre*, le baobab.
Бара *и* **Вада**, *sf*. le ruisseau, le ru.
Барабанарь, *sm*. un tambourineur, tambour *m*; | *fam*. tapin *m*.
Барабанъ, *sm*. le tambour; 1. *Milit*. la caisse; 2. малькъ —, caisse roulante; 3. бія *или* блъскать — *или* извѣстявамъ съ — за изгубено нѣщо, *va*. tambouriner; 4. блъскане —, te tambourinage.
Барабанна слабина, *sf*. *Anat*. la caisse.
Барабанни старей, *sm*. tambour maître *ou* caporal *m*; | — гласъ, *sm*. le rataplan.
Барабанно біяне, *sm*. son du tambour *m*.
Барабой, *sm*. pomme de terre *ou* parmentière *f*. [lanée *f*.
Барабойно растене, *sn*. *Bot*. plante so-
Бараканъ *и* -рканъ (*платъ*), *sm*. le bouracan *et* baracan; | такачъ на —, un bouracanier.
Барамъ, *va*. tâter, tâtonner, palper.
Баране, *sm*. le tact, la taction, le tâtonnement.
Бараителенъ, *adj*. tactile.
Барбаризмъ, *sm*. un barbarisme.
Барбетъ, *sm*. *Fortif*. la barbette.
Барбунь, *sm*. *poisson*, le barbeau.
Бардъ (*келтійски поетъ*), *sm*. un barde.
Бережъ (*платъ*), *sm*. le barége.
Бареліефъ, *sm*. le bas-relief.
Барель (*у шпиль*), *sm*. la fusée.
Баржъ (*ладія*), *sm*. la barge.
Баритонъ, *sm*. *Mus*. le baryton, le concordant.
Баритъ, *sm*. *Chim*. le baryte.
Барій (*металлъ*), *sm*. *Chim*. le barium.
Барказенъ грѣбецъ, *sm*. un chaloupier.
Барказъ, *sm*. *Mar*. la chaloupe.
Баркарола (*пѣсня*), *sf*. la barcarolle.
Баркукане (*на гжлабы*), *sm*. le roucoulement.
Баркукамъ, *vn*. roucouler.
Барометрически, *adj*. barométrique. [graphe.
Барометрографъ, *sm*. *Phys*. un barométro-
Барометръ, *sm*. le baromètre.
Баронетъ (*въ Англитера*), *sm*. un baronnet.
Баронія, *sf*. la baronnie.
Баронски, *adj*. baronnial. [baronnage
Баронско звание *или* -ство, *sm*. *fam*. le.
Баронъ, несса, нка, *s*. baron, onne; | села на —, la baronnie.
Барретъ (*кардиналски*), *sm*. la barrette.
Барсъ, *sm*. *quadr*. la panthère; -ски, de —, *adj*.
Барсжкъ (*лѣвица*), *sm*. *quadr*. le taisson *ou* blaireau; | (*куче*), le basset.
Барутарница (*дюнка т.*), *sf*. la poudrerie.
Барутарь, *sm*. un poudrier.
Барутенъ прахъ, *sm*. le poussier.
Барутна изба *или* **Дюнка**, *sf*. la poudrière.
— камера, *sf*. *Mar*. la saint-barbe.

Барутно наговаряне, *sm.* conspiration des poudres, *f.*
Барутница (*кѫртунка за барутъ*), *sf.* le pulvérin; | — рогъ, *Vén.* la poudrière.
Баруть, *sm. t.* poudre à canon, *f*; 1. сытенъ —, le pulvérin *et* poulvérin; 2. грьмливъ —, poudre fulminante; 3. правяне —, la poudrerie.
Баръ, *sm. Mar.* la barre. [basse-taille *f.*
Баснстъ, *sm.* un bassiste; | *Mus.* basse-contre,
Баскамь, *va.* 'hacher; 1. — *или* неискусно рѣжа месо, *va.* charcuter; 2. (*дървета*), *va. fig.* charpenter.
Баскинъ, *sm.* la basquine.
Басма, *sf. t.* (*voyez* Пжстрило).
Баснень, *adj.* mythique.
Баснописецъ, *sm.* un fabuliste.
Баснословенъ, *adj.* fabuleux, mythologique; -вно, -eusement.
Баснословіе, *sn.* la fable, la mythologie.
Баснословъ, *adj.* un mythologue. [le fablier.
Басня, *sf.* la fable, le mythe; | събране -ни,
Басово търбилце, *sn. Mus.* la bombarde.
Басовъ ключь, *sm. Mus.* clef de Fa, *m.*
Баосейнъ (*видъ язъ въ градина*), *sm.* la vasque. [corde basset *m.*
Бассетъ, *sm.* la bassette; | -хорнъ, *sm. Mus.*
Баста, *sf.* le baste. [(Трьсене въ кжща).
Бастисване, *sn. t.* la descente de police (*voyez*
Бастіонъ, *sm. Fortif.* le bastion; -ненъ, de —, *adj*; 1. малькъ —, *Fortif.* le moineau; 2. мѣсто съ -ны отъ прьсть, bastionné, *adj.*
Бастунъ, *sm.* le bâton, le jonc: 1. (*отъ пищидѫлка*), la canne; 2. майсторъ на -ны, un cannier.
Басъ, *sm. Mus.* la basse; 1. главенъ —, basse continue; 2. основенъ —, basse fondamentale; 3. низки —, basse-contre; 4. (*въ органы*), *Mus.* le bourdon; 5. — кларнетъ, *sm. Mus.* la basse-turbe.
Баталеръ, *sm. Mar.* maître valet *m*; | — камера, *sf. Mar.* la cambuse.
Баталіонъ, *sm. Milit.* le bataillon. [—, *adj.*
Батиста (*платно*), *sf.* la batiste; -стенъ, de
Батожо, *sn. Milit.* les baguettes *f.*
Баттарея, *sf. Milit. Phys.* la batterie.
Бахусовъ, *adj.* bachique.
Баща (*dim. бако*), *sm.* le père, le papa; 1. отъ — на сынъ, de père en fils; 2. сторенъ —, père putatif *m*; 3. *pl.* бащитѣ ни *или* нашытѣ прѣдѣды, nos pères; 4. при -щитѣ си, *adv.* ad patres.
Бащеубійство, *sn.* le parricide.
Бащеубійць, *sc.* parricide.
Бащи, *sm. pl.* les parents *m.*
Бащинія, *sf.* la patrie, le pays, pays natal, la mère patrie; 1. l'apanage, l'héritage *m*; 2. (*въ жены*), le frusquin *et* saint-frusquin; 3. князь що си е вѣлъ -та, *sc.* apanagiste.
Бащино име, *sn.* nom patronymique *m*; | — огнище, les foyers *m*; | — състояне, la paternité.
Бащински, *adj.* agnatique. [tique *f.*
Бащинъ езикъ, *sm.* langue maternelle *ou* idio-
Бащинъ *и* -ски, *adj.* natal, patrimonial; 1. (*за имотъ*), *Jur.* profectif; 2. (*както баща*), paternel *et* paterne; -скы, -lement; 3. — имотъ, *sm.* la patrimoine.
Баюка, *sf.* la baloque.
Баяне, *sn.* le sort.
Бделій (*смола*), *sm.* le bdellium.
Бегинка (*калугерка*), *sf.* une béguine.
Бегински манастырь, *sm.* le béguinage.
Беделенъ, *adj.* contributoire *et* -butif; | както -дель, -rement. [tribution.
Бедель, *sm. t.* la capitation; | *Milit.* la con-
Бей, *sm.* un bey; | бейлер —, un beyler-bey.
Бей! *interj.* bah!
Бендевиндъ, *sm. Mar.* au plus près.
Бейликъ, *sm. t.* le beylick.
Бейфутъ, *sm. Mar.* la drosse.
Бекарь, *sm. Mus.* le bécarre.
Бекасинъ, *sm. oiseau*, la becassine.
Бекасъ, *sm. oiseau*, la bécasse; | —, *poisson*, la centrisque.
Белведеръ, *sm.* le belvédère *ou* belveder.
Белезнкъ, *sm. t.* (*voyez* Застѣга).
Бемолъ, *sm. Mus.* le bémol; 1. забѣлѣжено съ -, bémol, *adj.* 2. турямь — прѣдъ нота, *va.* bémoliser.
Бенгалски езикъ, *sm.* le bengali.
— стрькель, *sm. oiseau*, le bengali.
Бенедиктинець (*калугерь*), *sm.* un bénédictin; -тински, *adj.* [fice, *f.*
Бенефисъ, *sm. Théât.* représentation à bénéfice, *f.*
Бенефиціантъ, *sc. Théât.* bénéficiaire.
Бенефиція, *sf.* le bénéfice; | което са относя до —, bénéficial, *adj.*
Бензей, *sm.* le benjoin. [zoïque *m.*
Бензойна кисѣлина, *sf. Chim.* acide bén-
Бенлисвамь, *va. t.* tatouer; | -*ca*, *vr.* se tatouer.
Бенлисване, *sn.* le tatouage.
Бентъ, *sm. t.* (*voyez* Язъ.)
Бенуаръ, *sm. Théât.* la baignoire.
Бенъ, *sm. arbre*, le ben; | орѣхъ —, noix de ben, *f.*
Бергамски губеръ, *sm.* la bergame.
Бергамотно дрьво, *sn. arbre*, le bergamotier.
Бергамотъ, *sn. и* -мотны захлупцы (*за шекеръ*), *sf. pl.* la bergamote.
Берберинъ, *sm. t.* (*voyez* Брьснарь).
Берберійски конь, *sm.* cheval barbe *m.*
Берейторъ, *sm.* un écuyer.
Берейтски помощникъ, *sm.* un créat.
Бересклетъ (*верескледъ*), *sm. arbrisseau*, le fusain *ou* bonnet de prêtre. [berret.
Беретъ (*китило на глава*), *sm.* le beret *et*
Бернлъ, *sm.* le béryl *ou* beryl.
Берлинъ (*каляска*), *sm.* la berline; | двоѣстни —, le berlingot. [dienne.
Бермутски зимбюлъ, *sm. plante*, la bermu-

Берна, *sf. Fortif.* la berme.
Бернардинецъ (*калугеръ*), *sm.* un bernardin.
Бернневецы, *sm. pl.* les grègues *f.*
Бершъ, *sm poisson*, le cingle.
Бестіарій, *sm.* un bestiaire.
Бетель, *sm. plante*, le bétel.
Ветиль, *sm.* le bétyle.
Бетонія, *sf.* la bétoine.
Бетонъ, *sm.* le béton; ‖ **зиждане съ —**, le bétonnage.
Бечевникъ, *sm. Mar.* le lé.
Бехемотъ, *sm. mamm.* le béhémoth; ‖ (*рѣченъ конь*), *quadr.* l'hippopotame *m.*
Безъ, *prép.* sans, hors, sauf; 1. non compris, oté, si ce n'est; 2. *conj.* — **да**, sans que; 3. — **това**, si non; 4. *adv.* indépendamment, à part, n'était; 5. — **друго**, à coup sur.
— **боженъ**, *adj.* athée, athéistique.
— **божіе**, *sn.* l'athéisme *m.*
— **божникъ**, *sm.* un athée.
— **божность**, *sf.* le libertinage.
— **болеженъ**, *adj. Méd.* indolent; -жно, -tement.
— **браденъ**, *adj.* imberbe.
— **бройно**, *adv.* sans nombre.
— **бройность**, *sf.* l'innombrabilité *f.*
— **бройнъ**, *adj.* innombrable, infini; -no, -ment.
— **вкусенъ**, *adj.* insipide; -сно, -ment; ‖ (*малко*), fadasse; ‖ **правя** -сно, *va.* affadir.
— **воденъ**, *adj.* aride; ‖ *Chim.* anhydre.
— **врѣденъ**, *adj.* innocent, inoffensif; -дно, -ivement.
— **врѣдно**, *adv.* impunément.
— **врѣдность**, *sf.* l'innocuité *f.*
— **врѣменни**, *adj.* intempestif.
— **врѣменность**, *sf.* l'intempestivité *f.*
— **вѣренъ**, *adj.* infidèle, perfide; -рно, -lement.
— **вѣрникъ, ица**, *s.* perfide, félon.
— **вѣрство**, *sn.* la perfidie, la félonie.
— **вѣтріе**, *sn. Mar.* la calme (*voyez* **Бонаца**),
— **въздушно пространство**, *sm. Phys.* le vide.
— **главенъ**, *adj.* acéphale.
— **гласенъ** (*за буквы*), *adj. Gram.* quiescent.
— **гласіе**, *sn. Méd.* l'aphonie *f.*
— **гласность** [**знакъ —**, *Gram* signe de quiescence *f.*
— **грабнично** *или* **Безпрѣшляно животно**, *sm. H. nat.* invertebré, *adj. m*, le mollusque.
— **грыженъ**, *adj.* insouciant, indifférent, indolent; -жно, -temment.
— **човѣкъ**, *sm.* un sans-souci.
— **грыжно**, *adv. Mar.* en pagale.
— **грыжность**, *sf.* l'insouciance, indolence, sécurité, incurie *f*; ‖ *fig.* la léthargie.
— **грыжовенъ човѣкъ** (*свиня*), *sm. fam.* un roger-bontemps.
— **грѣшенъ**, *adj.* infaillible, impeccable,
— **грѣшность**, *sf.* l'infaillibilité, impeccabilité *f.*
— **домникъ**, *sm. fam.* un 'haut-le-pied.
— **дупченъ**, *adj.* imporeux; ‖ *Méd.* imperforé.

Бездупчность, *sf.* l'imporosité *f.*
— **душенъ**, *adj.* inanimé.
— **душность**, *sf.* l'inanimation *f.*
— **дыхавность**, *sf. Méd.* l'appnée *f.*
— **дѣліе**, *sn.* la désoccupation, le desoeuvrement.
— **дѣлникъ**, *sm. fam.* un belître.
— **дѣйственъ**, *adj.* inert, oisif.
— **дѣйствіе**, *sm.* l'inaction, oisivité, immobilité *f.*
— **дѣтство** (*пѣване дѣца*), *sm.* l'orbité *f.*
— **дѫне**, *sn.* le chaos.
— **дѫнка**, *sf.* le précipice, le gouffre.
— **жалостенъ**, *adj.* impitoyable; -тно, -ment.
— **жѫдность**, *sf. Méd.* l'adipsie *f.*
— **законе**, *sm.* le crime, irréligion, iniquité, impiété *f.*
— **законенъ**, *adj.* criminel; -онно, -lement.
— **законна добывка** (*процентъ*), *sf.* interêt usuraire *m.*
— **законно засвидѣтелствоване**, *sm.* sous seing privé *m*; ‖ — **-съжитіе**, *sm. fam.* mariage en détrempe, *m.*
— **злобенъ**, *adj.* innocent.
— **зѫбенъ**, *adj.* édenté; ‖ *H. nat.* anodonte; — **китъ**, *sm. poisson*, la jubarte.
— **зѫба баба**, *s. pop.* une sans-dent; ‖ (*комуто сѫ паднали прѣднитѣ зѫбы*), *sc.* un brèche-dent.
— **именъ**, *adj.* anonyme; ‖ *Anat.* innominé.
— **квасенъ**, *adj.* azyme.
— **книженъ**, *adj.* ignorant; ‖ *fam.* ignare.
— **косменъ**, *adj.* dépilé.
— **косміе** (*голость*), *sn.* la calvitie.
— **крайно**, *adv.* sans nombre.
— **крайното**, *sn.* l'infini *m*; 1. -но **имане**, *sn. fig. fam.* le perou; 3. -но **малка голѣмина**, *sf. Math.* infinitésime, *adj. f*; ‖ **извроене** *или* **смѣтане на** -ны, *Mathém.* calcul infinitésimal *m.*
— **крайность**, *sf.* l'infinité, immensité, inunitude *f*; ‖ *fam.* la malliasse; ‖ **до —**, *adv.* à l'infini, infiniment.
— **крайнъ**, *adj.* infini, interminable, immense; -но, -sément.
— **крамоленъ сговоръ**, *sm. Jur.* le quasi-contrat.
— **краченъ**, *adj.* apode.
— **кривденъ**, *adj.* sans reproche *m.*
— **крьвенъ**, *adj. Méd.* exsangue.
— **крылна буболечка**, *sf. H. nat.* aptère, *adj. m.*
— **личенъ**, *adj. Gram.* impersonnel; -чно, -lement.
— **листенъ**, *adj.* aphylle.
— **людіе**, *sn.* la dépopulation.
— **милостенъ**, *adj.* inclément.
— **милость**, *sf.* l'inclémence *f.*
— **миренъ**, *adj.* inquiet.
— **мозгавъ**, *adj. s.* écervelé, ée.
— **мустаченъ**, *adj. H. nat.* acère.
— **мѣрна дебелина**, *sf.* l'obésité *f*;
— **страсть**, *sf.* la rage.
— **мѣренъ**, *adj.* terrible, effroyable; 1. énor-

me, immense, extrême; 2. excessif, monstrueux, mortel, désordonné; -рно, -ment; 3. — страхъ, *sm.* les affres *f*; 4. — хвалилникъ, *sm. fig.* un prôneur.
Безмѣрно, *adv.* extrêmement, outrément.
— мѣрно желане, *sn.* soif de, *f*: | — непраздневане (*изъ отдолу*), *sn. Méd.* la superpurgation.
— мѣрность, *sf.* l'enormité, immensité, grieveté *f*.
— надѣжбенъ, *adj. Méd.* désespéré.
— надѣжбность, *sf.* le désespoir.
— началенъ, *adj.* acéphale.
— началіе, *sn.* l'anarchie *f*.
— началственъ, *adj.* anarchique.
— нѫравственость, *sf.* l'immoralité *f*.
— нѫравственъ, *adj.* immoral; -но, -lement.
Безоардовъ, *adj.* bézoardique.
Безоаръ, *sm.* le bezoard.
Безопаха маймуна, *sf.* le magot.
— прѣмежде (въ), *adv.* à couvert, à l'abri.
— образенъ, *adj.* informe, difforme; 1. contrefait, mal fait; 2. *fig.* puant; 3. *H, nat.* amorphe.
— образіе, *sn.* la difformité; | *Méd.* la déformation.
— образность, *sf.* le défigurement.
— отдѣленъ, *adj.* inhérent.
— отдѣлность, *sf.* l'inhérence *f*.
— очливость, *sf.* l'impudence, impudeur, effronterie *f*; | la licence, la pétulance.
— очливъ, *adj.* impudent, effronté, insolent; 1. audacieux, libre; 2. licencieux, pétulant, laid; 3. *fam.* un mirmidon *et* myrmidon.
— паричeнъ, *adj.* gratuit; | — заемъ, *sm. Jur.* le commodat.
— пасминенъ, *adj. Bot.* neutre, asexe *et* asexuel.
— перенъ (*за стрѣла*), *adj.* désempenné.
— печѣленъ, *adj.* désintéressé; -лно, -sément.
— печѣліе, *sn.* le désintéressement.
— писменъ, *adj.* illetré.
— платна работа, *sf. Mar.* le manéage.
— плоденъ, *adj.* infécond, infertile, stérile; | aride, maigre; | *fig.* ingrat.
— плодіе, *sn.* l'infécondité *f*. [rilité, aridité *f*.
— плодность, *sf.* l'infertilité, infecondité, sté-
— подобенъ, *adj.* incomparable; -бно -ment; | nonpareil, sans pareille, sans seconde; | *fig.* unique.
— подобность, *sf.* la disparate.
— покоевамь, *va.* incommoder; | *fig.* assieger, crisper.
— покойно расположене, *sn.* la bourrasque.
— покойнъ, *adj.* inquiet, incommode, agité, frétillant; | *fam.* endêver; | — сѫнь, *sm.* la jactation *et* jactitation.
— покойство, *sn.* l'inquiétude, incommodité, agitation *f*; 1. le malaise, la jalousie, le trouble, la peine; 2. le mal-être, mal, émoi *m*, l'agonie *f*, les alarmes *f*; 3. *fig.* la crispation, le tracas, le tintouin, martel en tête, la puce à l'oreille.
Безпоконтеленъ, *adj.* inquiétant.
— покоя, *va.* inquieter, gêner, déranger; 1. incommoder, infester, harceler; 2. tracasser, molester, obséder, marteler, travailler; 3. *fam.* lutiner, tarabuster; 4. *fig.* tourmenter, sergenter, chiffonner; 5. безпокои (*за мысъль*), *v. imp.* elle trotte dans *ou* par la tête; | *-ca, vr.* s' inquieter, se gêner, se déranger, se marteler la tête *ou* l'esprit, se travailler, s'agiter, se demener, se ronger le coeur.
— полезенъ, *adj.* inutil; -зно -ment; 1. surabondant; 2. *fig.* infructueux, ingrat, le superflu; 3. прави -зно, *va.* inutiliser.
— полезно ходене, *sn.* la trotterie *m*; | — повтаряне, *sn.* double emploi *m*.
— полезность, *sf.* l'inutilité *f*.
— помощенъ, *adj.* abandonné, denué de.
— помощно състояне, *sn.* l'abandon, abandonnement, délaissement *m*.
— прашны жицы, *sf. pl. Bot.* agame, *adj.*
— примѣренъ, *adj.* non pareil.
— пристрастенъ, *adj.* impartial, désintéressé, neutre; -стно, -lement.
— пристрастіе, *sn.* l'impartialité, neutralité, équanimité *f*.
— причиненъ, *adj.* gratuit. [vague.
— прѣдѣленъ *adj.* illimité, interminable,
— прѣмеждливость, *sf.* la sûreté, sécurité, sauveté *f*.
— прѣмеждливъ, *adj.* sûr.
— прѣстанно, *adv.* toujours, sans discontinuation, sans remission.
— прѣстанни, *adj. fam.* sempiternel; | — оплакванеа, *sn. pl. fam.* la jéremiade.
— пѫтно живѣяне, *sn.* vie dissipée *f*.
— пѫтство (падамь въ), *vn.* se déranger.
— работенъ, *adj.* désoeuvré, désaffairé, inoccupé, vide.
— разсѫденъ, *adj.* imprudent, insensé, indiscret; 1. déraisonnable, irraisonnable, illégitime; 2. malavisé, inconséquent, impertinent, étourdi; 3. excessif, écervelé, téméraire, leste; -дно, -ment.
— разсѫдна постѫпка, *sf.* coup de tête, *m*.
— разсѫдно, *adv.* follement; 1. en aveugle, aveuglement, au hasarde; 2. à l'étourdie, de but en blanc, à la *ou* à boule vue; 3. *fig.* à la volée.
— разсѫдно слово, *sn.* le déraisonnement.
— разсѫдность, *sf.* la témérité, la folie.
— разсѫдство, *sn.* la déraison, imprudence, indiscrétion, inconséquence, étourderie, équipée *f*.
— разуменъ, *adj.* irraisonnable, inconséquent, sot; | *fig.* incongru; | — мны животны, *sn. pl.* les animaux irraisonnables *m*.
— разумность, *sf.* l'incongruité *f*.
— реденъ, *adj.* désordonné, anormal, confus, dérangé; | *fig.* échevelé; | *Méd.* acatastatique

Безредіе, *sn.* le désordre, dérèglement, renversement, dérangement *m*; 1. la confusion, la billebaude, le saccade, le bruillamini; 2. *fig.* tour de babel, remue-ménage, tohu-bohu *m*; 3. *fam.* le fouillis, le désarroi, la cour du roi pétaud; 4. докарвамъ въ — *va.* désordonner, renverser; 5. достигнувамъ въ —, *va.* se dérégler, se désajuster; 6. въ —, *adv. Mar.* vrac *et* vraque.
— редно, *adv.* en tumulte *ou* confusion, à la débandade *ou* billebaude.
— редъ (въ), *adv.* à l'abandon.
— свѣстность, *sf.* foi punique *f*.
— сговоренъ, *adj.* absolu.
— силенъ, *adj.* faible; -лно, -ment; 1. impuissant, languissant, guinguet; 2. asthénique, anaphrodite.
— силiе, *sn.* la faiblesse, impuissance, débilitation, langueur *f*; | *Méd.* l'adynamie, asthénie, lipothymie *f*.
— силно, *adv.* de main morte.
— славiе, *sn.* l'esclandre, scandale *m*; 1. *fig.* la tache, le decri; 2. докарвамъ въ —, *va. fig.* décrier. [vesée.
— солны брацолевянеа, *sn. pl.* la bille-
— срамен, *adj.* déhonté, dévergondé, indiscret; | *fig.* lubrifique; -мно -ment.
— срамлива дѣвойка, *sf.* une donzelle.
— срамливъ, *adj.* effronté, éhonté; 1. insolent, impudent, impertinent; 2. opprobrieux, cynique, laid; 3. *fig.* airain.
— срамникъ, ица, *s.* impudent, ente.
— срамно постжпване, *sn.* l'indiscrétion *f*.
— срамность, *sf.* l'insolence, indiscrétion *f*.
— срамство, *sn.* l'impudeur, impudence *f*; 1. l'effronterie *f*, le dévergondage, le cynisme; 2. *fig.* le front.
— смьртенъ *adj.* immortel.
— -Богъ, -тна, богиня, *s.* immortel, elle.
— смьртiе, *sn.* l'immortalité *f*; | прѣдавамъ на —, *va.* immortaliser.
— смислено, *adv. fam.* à travers.
— стжбленъ, *adj. Bot.* acaule.
— стопански (*за имотъ*), *adj. Jur.* jacent.
— страстенъ, *adj.* impassionné; -тно, -ment.
— сѣменъ (*ради зачеване*), *adj. Théol.* immaculé.
— сѣнчны, *sm. pl. Géogr.* les asciens *m*.
— сжнiе, *sn.* l'insomnie *f*.
— сжнны нощи *sf. pl.* les veilles *f*.
— тълкователенъ, *adj. fig.* vide de sens.
— тѣлесенъ, *adj.* spirituel, incorporel.
— тѣлесность, *sf.* l'incorporalité *f*.
— уменъ, *adj.* imbécile, sot, fou *ou* fol, extravagant, amphigourique; -мно, -ment.
— умецъ, *sm.* un calotin; | *fam.* un amphigouri, aposo *m*. [hébétation *f*.
— умiе, *sn.* l'imbécillité, sottise, folie, bêtise,
— умна рѣчь, *sf. fam.* le coq-à-l'âne.
— умникъ, ица, *s.* étourdi, crétin, butor, -torde *f*, maître aliboron *m*; 1. *fig.* marionette *s*, un boeuf; 2. *fam.* une bêta.

Безумство, *sn.* la folie, extravagance, marotte *f*; | *fig.* la frénesie; | *fam.* la crucherie, le vertigo.
— умщина, *sm.* hébété *adj*, sot, otte *sc.*
— уредно, *adv. Mar.* en pantenne.
— уредъ, *sm.* le pêle-mêle; | *fam.* le fouillis.
— утѣшно положене, *sn.* la désolation.
— утѣшность, *sf.* l'éploration *f*.
— цвѣтенъ, *adj.* décoloré; | *Opt.* achromatique; | правя —, *va.* décolorer.
— цвѣтиленъ, *adj.* incolore.
— цвѣтолистенъ, *adj. Bot.* apétale.
— цѣнна искра, *sf.* le diamant; 1. — вещь, *sf.* le bijou; 2. *pl.* -ны вещи, la bijouterie; | търговецъ на — вещи, *sm.* un bijoutier.
— цѣнность, *sf.* le joyau.
— цѣнъ, *adj.* précieux, sans prix, inestimable, inappréciable, riche.
— -камыкъ, *sm.* le diamant, le brillant, pierre gemme *f*; 1. *pl.* -ны камацы (*алмазы*), les pierreries *f*; 2. търговiя съ —, la joaillerie, la bijouterie; 3. накичевамъ съ —, *va.* diamanter; 4. изрѣзвамъ — на клинчета, *va.* brillanter.
— честенъ, *adj.* déshonorable *et* -norant, malhonête, infâme; | opprobrieux, ignominieux.
— честiе, *sn.* le déshonneur, l'infamie *f*; 1. l'opprobre *m*, ignominie *f*; 2. (*безславiе*), la honte; 3. *fig.* la flétrissure, la tache, le camoflet, note d'infamie, *f*.
— честность, *sf.* la turpitude. [sition *f*.
— честный стълбъ [наложене на —, l'expo-
— четенъ, *adj.* infini, innombrable, sans nombre. [légion.
— четно множество, *sn.* la myriade; | *fig.* la
— четность, *sf.* l'infinité, innombrabilité *f*; | *fam.* la milliasse. [-eusement.
— чиненъ, *adj.* tumultueux, polisson; -но,
— чинство, *sn.* la turbulence. [-ment.
— човѣченъ, *adj.* inhumain, barbare; -чно,
— човѣчiе, *sn.* l'inhumanité *f*, la dureté, la barbarie.
— човѣчно, *adv.* de Turc à More.
— шипулченъ, *adj. Bot.* acalicin.

Библейски, *adj.* scripturaire *et* -tural, biblique; 1. познане на — изданеа, la biblistique; 2. показалецъ на — изреченеа, concordance de la Bible, *f*.

Библiографически, *adj.* bibliographique.

Библiографъ, *sm.* un bibliographe.

Библiотека, *sf.* la bibliothèque; | (*за прочитане*), cabinet de lecture, *m*.

Библiотекарь, *sm.* un bibliothécaire; | помощникъ на —, un sous-bibliothécaire.

Библiя, *sf.* la bible: 1. истълковане —, la massore *ou* -sorah; 2. тълкувачъ на —, un massorète.

Бивакъ, *sm.* (*voyez* Нощна стража).

Бивачны огневе, *sm. pl.* les feux d'un bivac.
Бизань, *sm. Mar.* l'artimon *m*; ‖ — боръ, mât d'artimon *m*. [l'aurochs *ou* urus *m*.
Бизонъ, *sm. quadr.* le bison; ‖ —, *mont.*
Биквадратенъ, *adj. Alg.* sursolide; ‖ -дратъ, *sm.* le sursolide.
Била, *sm. pl.* les matériaux *m*, le matériel.
Биландеръ (*ладія*), *sm. Mar.* le bélander.
Биланцъ, *sm. Com.* la balance, le bilan.
Билетъ, *sm.* le billet; 1. le bulletin, la carte, le cachet; 2. — *или* записъ (*отъ хазната*), un bon du trésor; 3. (*за стая*), billet de logement; 4. лотаріенъ —, billet de loterie; 5. пустъ —, billet blanc; 6. прѣподавамъ странны укы съ -ты, *va.* courir le cachet. [*va.* décoller.
Биліарденъ пѣрвазъ [искарвамъ отъ — биля, — кый, *sm.* la cadette.
Биліардна валка *sf.* la bille. [lard, *m*.
Биліардно зелено сукно, *sm.* tapis de bil-
Биліардъ, *sm.* le billard.
Билліонъ (*хиляда хиляды милiона*), *sm. Arithm.* un trillion.
Биллонъ, *sm.* le billon.
Билль, *sm.* le bill.
Било (*на стрѣха*), *sm.* jambe de force, *f*; 1 (*главната греда на стрѣха*), l'entrait *m*; 2. грамада -ла, *pl. Archit.* le grillage.
Биля (*валка*), *sf.* la bille; 1. два пати докачамъ -та съ кый, *va.* billarder; 2. удрямъ двѣ -ли съ кый, *va.* queuter; 3. вкарвамъ въ блуза —, *va.* bloquer.
Бимсъ, *sm. Mar.* le bau *et* barrot.
Бинето, *sm. Mar.* la bonnette.
Биномъ, *sm. Alg.* le binôm.
Бира, *sf.* la bière *et* biérre; 1. варя —, *va.* brasser; 2. варене —, le brassage; 3. възвиране *или* шупнуване на прѣсна —, le guillage.
Бирачъ, ка (*на плодове*), *s.* cueilleur, euse; ‖ (*за гроздіе*), copeur, euse.
Бирема (*ладія*), *sf.* la birème.
Бирибн (*игра*), *sm.* le biribi.
Бириловъ, *adj.* béryllé.
Бирія *sf.* l'imposition, contribution *f*; 1. l'impôt, tribut, édit bursal *m*; 2. който плаща — (*биріящъ*), *sm.* contributaire, taillable, *adj. m*; 3. събиране —, la collecte.
Биріящъ, *sm.* un tributaire.
Бирка (*смѣтнителна тояжка*), *sf.* la taille.
Бироваренъ ведьрникъ, *sm.* le brassin; ‖ единъ пъленъ —, un brassin.
— зимникъ, *sm.* l'entonnerie *f*. [de —, *adj.*
Бироварня *и* -ница, *sf.* la brasserie; -ненъ,
Бироварь, *sm.* un brasseur.
Бирувамъ, *va.* imposer.
Бирюза, *sf.* la turquoise; -зенъ, de —, *adj.*
Бисквитъ (*хлѣбъ съ захаръ*), *sm.* le biscuit.
Бисмутъ, *sm.* étain de glace, *m*.
Биссонъ, *sm.* le byssus *et* bysse
Бистръ (*цвѣтило*), *sm.* le bistre.
Бистурей (*ножче*), *sm.* le bistouri.
Битенгъ *или* **Битсъ**, *sm. Mar.* la bitte; 1. заплитамъ съ —, *va.* bitter; 2. снемамъ отъ — ортома, *va. Mar.* débitter. [noyalle.
Бито платно (*за ладія*), *sm.* la noyale *et*
— млѣко, *sm.* le babeurre *ou* lait de beurre.
Битъ, *adj.* battu.
Бишофъ (*нѣмие*), *sm.* bishop *ou* bischof *m*.
Біографически, *adj.* biographique.
Біографія, *sf.* la biographie.
Біографъ, *sm.* un biographe.
Біене, *sm.* le combat; 1. (*пѣренкъ*), la verge; 2. — *или* грызене (*на свѣсть-та*), le remords; 3. — жила, le battement; 4. — млѣко, le barattage.
Біецъ, *sm. fam.* un brétailleur, bretteur, pourfendeur de géante, *m*.
Бія, *va.* battre, frapper, fouetter; 1. cogner, houspiller, bourreller; 2. (*безъ милость*), échiner de coups, assomer; ‖ *fam.* rouer; 3. (*млѣко*), baratter; 4. (*масло*), battre; 5. *fig.* étriller; 6. *fam.* frotter, peloter, rosser; 7. біе на зелено, *v. imp.* il tire sur le vert; 8. біе *или* удря (*за часовникъ*), *v. imp.* il sonne; 9. който са не біе, *Milit.* un noncombattant; 10. който обыча да біе, *Vén.* un batteur; 11. — *са*, *vr.* se battre, se frapper; 12. lutter, palpiter, jouter, ferrailler; 13. chamailler *et* se —, se colleter, être aux prises *f*; 14. -са (*съ оржія или на войска*), faire la guerre, combattre; ‖ *fam.* guerroyer; ‖ -са (*распръснато*), escarmoucher; 15. -са (*съ войскы*), faire *ou* tirer des armes; 16. *fam.* dégaîner; 17. біемса, se peigner, se gourmer; ‖ *fam.* se peloter; 18. біятса (*съ рогата си*), *v. imp.* ils cossent.
Блаболене, *sm.* le murmure, la blésité; ‖ *Méd.* la mussitation.
Блаболенъ изговоръ, *sm.* le zézaiement.
Блаболко, ка, *s.* péroreur, euse. [nonner.
Блаболя, *vn.* bleser; ‖ *fam.* pérorer; ‖ *pop.* rog-
Благо, *sm.* le gras (*voyez* Блажно).
Благо, *sm.* le salut; ‖ *pop.* doux.
Благоволене, *sm.* la faveur, la bienveillance.
— волявамъ, *va.* daigner.
— врѣменни, *adj.* tempestif.
— врѣменность, *sf.* l'opportunité *f*.
— врѣменъ, *adj.* opportun; -но, -nement.
— врѣміе, *sm.* à-propos *m*.
— выченъ, *adj.* euphonique.
— вычіе, *sm. Gram.* l'euphonie.
— вѣщене (25. *мар.*), *sm.* l'Annonciation *f*, le chasse-mars; ‖ орденъ —, l'annonciade *f*.
— говѣйнъ, *adj.* respectueux: -но, -eusement.
— говѣне, *sm.* la vénération, révérence, religion *f*, le respet; ‖ съ —, *adv.* respectueusement.
Благость (*божя*), *sf.* la bonté.

Благодарене, *sn.* le merci, le remercîment *et* -ciement.
— **даренъ**, *adj.* reconnaissant, content, obligé; 1. (*на всичко*), *sc.* optimiste; 2. **бывамъ** —, *vn.* reconnaître; 3. — **сьмь**, *vn.* se louer de; 4. — **сьмь си**, *vn.* être content de sa personne.
— **дарность**, *sf.* le contentement, la reconnaissance, gratitude, grâce *f*, le gré; | **съ** —, à belles baisemains. [*sf.* le Te Deum.
— **дарствена пѣсень**: *тебе Бога хвалимъ*,
— **дарство**, *sn.* le contentement.
— **даря**, *va.* remercier, contenter, rendre grâce; | — *ca*, *vr.* se contenter de; | **да са благодари еди-кому**, *v. imp.* grâce à.
— **даря**, *adv.* grand merci.
— **дать**, *sf.* la grâce, la bénédiction; | *fig.* l'onction *f*; | **дѣйствителность на Божа** —, *Théol.* la congruité.
— **денственъ**, *adj.* prospère.
— **денствіе**, *sn.* la prospérité, la félicité.
— **денствувамь**, *vn.* prospérer.
— **дѣтеленъ**, *adj.* charitable; -**лно**, -ment.
— **дѣяне**, *sn.* la charité. [de confiance.
— **надѣжбенъ човѣкъ**, *sm.* une personne
— **надѣжбность**, *sf.* la confiance.
— **полученъ**, *adj.* heureux, bien heureux, favorable, fortuné, prospère (*voyez* **Честитъ**).
— **получіе**, *sn.* le bonheur, la fortune, bonne fortune, prospérité *f*; | (*безъ размиръ*), un bonheur sans mélange.
— **получно**, *adv.* à bon port.
— **получно дохождане**, *sn.* la bienvenue.
— **пріетенъ**, *adj.* propice, ami, bienvenu.
— **пріетно и противно**, *sn.* le pour et le contre. [(*нѣкому*) favoriser.
— **пріетствувамь**, *va.* avantager, rire; |
— **пристойность**, *sf.* la bienséance.
— **пристоенъ**, *adj.* bienséant.
— **разуменъ**, *adj.* prudent, raisonable, politique; -**мно**, -ment.
— **разуміе**, *sn.* la précaution, prudence, sagesse, discrétion *f*; | **прѣдписанъ съ** —, prudentiel, *adj.*
— **растворенъ**, *adj.* salubre.
— **роденъ**, *adj.* nobiliaire, digne, relevé; | *fig.* noble. élevé.
— **родното**, *sn.* le noble.
— **родство**, *sn.* l'aristocratie, élévation, chevalerie *f*; | *fig.* la noblesse.
— **склоненъ**, *adj.* favorable, ami, amiable; 1. propice, bénévole, affectueux, affectionné, prospère; 2. *fig.* bénin; -**но**, bénignement.
— **склонность**, *sf.* la bienveillance, bonté, faveur, affection *f*, auspice *m*, les bonnes grâces *f*.
— **словена вода**, *sf.* eau bénite *f*.
— **словенъ**, *adj. part.* béni, bénit; 1. — **восанъ**, *sm.* l'agnus *m*; 2. — **ны вещи**, *sf. pl.* les eulogies *f*.

Благословія, *sf.* la bénédiction; | **достойнъ за** —, bénissable, *adj.*
— **словявамь**, *va.* bénir.
— **състояне**, *sm.* la prospérité, le salut.
— **творенъ**, *adj.* salutaire. [saire.
— **творителна лѣкарница**, *sf.* le dispen-
— **честивъ**, *adj.* pieux, religieux; -**во**, -eusement; | **лицемѣрно** —, leigot, *adj.*
— **честіе**, *sm.* la piété, la dévotion.
— **чине** (*добьръ редъ*), *sm.* la police.
Блажено видѣне, *sn.* vision béatifique *f*.
Блаженъ, *adj.* heureux, bienheureux, glorieux; -**но**, -eusement.
Блаженъ, *adj.* gras; | *fig.* sale. [*f*, le salut.
Блаженство, *sn.* la félicité, béatitude, gloire
Блажно, *sn.* le gras: | **ѣмь** —, *vn.* faire gras.
Блазнене, *sn.* la vision, rêverie, rêvasserie *f*, le simulacre; | *fig.* le rêve, songe, prestige *m*.
Блазнивъ, *adj.* imaginable.
Блазнителенъ, *adj.* rêveur, prestigieux.
Блазнителность, *sf.* la rêverie. [creux *m*.
Блазніо, *sm.* un songeur; | *fam.* songe-
Блазняса, *vr.* s'imaginer, se faire illusion, rêver, se persuader.
Блана (*чимъ т.*), *sf.* motte de gazon, *f*; 1. **настиламь съ** -**ны**, *va.* gazonner: 2. **настиланеа съ** -**ны**, le gazonnement *et* -zonnage.
Бланкетъ *sm.* le blanc-seing *et* -signé.
Бланманже, *sn.* le blanc-manger.
Блатенъ, *adj. Bot.* uligineux; 1. — **чай**, *sm. plante*, la nummulaire; 2. — **крококъ**, *sm. plante*, le populage.
Блатище (*азмакъ т.*), *sm.* le marécage.
Блатлива нездрава страна (*въ Италія*), *sf.* la maremme.
Блатливо мѣсто, *sn.* la grenouillère.
Блатливъ, *adj.* marécageux.
Блатно растене, *sn. Bot.* lacustral, *adj.*
Блато, *sn.* l'étang, palus *m*; -**тенъ**, d' —, *adj.* | *fam.* bain de grenouilles *ou* de crapaudes, *m*.
Блатска кукумѣвка, *sf. oiseau.* la barge.
Блатски, *adj.* aquatique; | — **млѣчокъ**, *sm. plante*, le turbith.
Бленда, *sf.* la blende.
Блендунгъ, *sm. Fortif.* la blinde.
Блемометръ, *sm.* le blémomètre.
Близанъ, *adj.* léché.
Близенъ, *adj.* prochain, proche, adjacent; 1. imminent, borné; 2. **най** —, le semblable.
Близнакъ, *sm.* un jumeau; | *pl.* -**нацы** (*съ звѣздіе*), *Astr.* les Gémeaux *m*.
Близначенъ, *adj.* jumeau; | *Bot.* didyme,
Близнитѣ, *sm. pl.* l'autrui *m*; 1. *fig.* -**зни**, les alentours *m*; 2. -**ни околности**, *sf. pl.* les entours *m*.
Близница, *sf.* (*voyez* **Стомана**).
Близніо познане, *sn. fam.* l'accointance *f*.
Близо, *adv.* près, auprès, auprès de; 1. *fam.* approchant de; 2. *Mar.* à la hauteur de;

3. на —, de près, à proximité, à sa proximité, proche; 4. по —, de plus près; 5. твърдѣ —, близичко, tout contre; 6. — (*до нѣщо*), à la veille de; 7. *prép.* proche de, au moment de; 8. докарвамъ по —, *va.* rapprocher. [post-futur.

Близо-бѫдно-врѣме, *sn. Gram.* le paulo-

Близость, *sf.* la proximité, la servilité.

Близосѣденъ, *adj.* voisin, circonvoisin, attenant à, vicinal.

Близосѣдность, *sf.* la proximité.

Близосѣдство, *sn.* le voisinage, le quartier.

Близосѣдъ, *sm.* le prochain; ‖ —, -ка, *s.* voisin, ine; 1. — сѫмъ, *vn.* avoisiner; 2. *pl.* -ды, le voisinage; 3. който има -ды, *fam.* envoisiné, *adj*; 4. имамъ добры -ды, *vn.* être bien avoisiné; 5. навиждамъ — -дытѣ си, *va. fam.* voisiner.

Близькъ, *adj.* voisin, familier.

Ближѫ, *va.* lécher, laper.

Бликнуване, *sn.* la cataracte, l'éruption *f*; ‖ (*рѣка, мокрины*), le débordement.

Бликнува, *v. imp.* il se déborde; ‖ *pl.* -вать, ils se dégorgent. [*Milit.* le blindage.

Блинда, *sf. Mar.* la blinde; ‖ покрыване съ -ды

Блиндирувамъ, *va. Milit.* blinder.

Блинь *и* **-зейль**, *sm. Mar.* la cavadière.

Блїошко, ка, *s.* raisonneur, radoteur, euse; un proneur.

Блокада, *sf.* le blocus; 1. отмахнувамъ —, *va. Milit.* débloquer; 2. отмахнуване —, le déblocus.

Блокирувамъ, *va.* bloquer.

Блокхаузъ (*кула*), *sm. Fortif.* le blockhaus.

Блокъ, *sm. Mar.* la molette.

Блуденъ сынъ, *sm.* l'enfant prodigue, *m.*

Блудникъ, ица, *s.* fornicateur, trice.

Блудъ, *sm.* la fornication.

Блуза (*на бїлїардъ*), *sf.* la blouse; ‖ вкарвамъ въ —, *va.* blouser.

Блуткава похвала, *sf. fig.* la fadeur.

Блуткавость, *sf.* la fadeur.

Блуткавъ, *adj.* fade, plat; -во, -ment; ‖ -во сготвена манжа, *sf. pop.* le gargotage.

Бълвамъ, *va.* vomir; 1. (*пакъ*), revomir; 2. 2. *pop.* dégueuler, dégobiller, débagouler.

Бълване, *sn.* le vomissement; 1. леко —, *Méd.* la vomiturition; 2. сила що докарва —, l'émétic*ité f*; 3. цѣръ за —, l'émétique *m*; 4. смисамъ питіе съ цѣръ за —, *va.* émétiser.

Бълвателенъ, *adj. Méd.* vomitif; 1. -орѣхъ, *sm.* noix vomique *f*; 7. — орѣхъ, *plante*, le vomiquier *ou* strychnos.

Бълвателното, *sn.* le vomitif.

Бълвенъ, *adj.* émétique. [bilis.

Бълвочть, *sm.* le vomissement; ‖ *pop.* le dégo-

Българисмъ (*Българска свойщина въ говорене*), *sm.* un bulgarisme. [—, *sf.*

Български езикъ, *sm.* le bulgare *et* langue

Българны трохы, *sf. pt.* le remoulage.

Българъ *и* **каша** —, *sm.* le gruau; -ренъ de gruau, *adj.*

Бълнувамъ *и* **Блѣнувамъ**, *vn.* déraisonner, extravaguer; 1. (*отрѣсенъ*), rêver; 2. (*говорѧ насѧнѣ*), delirer; 3. *fam.* rêvasser; 4. *fig.* battre la campagne.

Бълнуване *и* **Блѣнуване**, *sm.* la rêverie, rêvasserie, imagination *f*; 1. l'hallucination *f*, le transport, le délire; 2. (*отъ піянство*), *Méd.* délirium tremens *m.*

Бълнувателенъ, *adj.* délirant.

Бълнувачъ, *sm. fam.* un rêvasseur.

Блъскамъ, *va.* cliqueter.

Блъскане, *sn.* l'affaire *f.* [roulement.

Блъсакъ, *sm.* le clinquetis; ‖ (*барабанни*), le

Блъснатъ, *adj.* alambiqué.

Бълтавина *и* **-вость**, *sf.* la caqueterie.

Бълтане, *sm.* le babil *et* babillement, le caquet *et* caquetage; 1. *fam.* la parlerie, le cailletage; 2. (*на дѫца*). *fig.* le ramage.

Блътачъ, ка, *s.* parleur, discoureur, rediseur; 1. caqueteur, verbiageur, jaseur, -euse; 2. *fig.* un traquet; 3. *fam.* un apoco.

Бълтая, *vn.* discourir de, sur; babiller, persifler *et* -siffler, jaser, cailleter; 1. *fig.* caqueter; 2. *fam.* dégoiser, verbiager, verbaliser; 3. *pop.* lantiponner.

Бълтливость, *sf.* la verbosité, l'indiscrétion *f.*

Бълтливъ, *adj.* verbeux, indiscret; -во, -tement.

Бълха, *sf. insecte*, la puce; 1. (*америк.*), le tunga; -хенъ, de puce, *adj.* 2. ловя -хы, *va.* épucer; 3. трѣвна —, l'altise *ou* altique.

Бълхясвамъ, *vn.* s'épucer.

Блѣденъ, *adj.* pâle, décolore, blafard, plombé; 1. малко —, *fam.* pâlot; ‖ той е твръдѣ —, c'est un ecce homo; 2. (*за цвѣтило*) mourant; 3. ставамъ —, *vn.* se derougir.

Блѣдна немощь, *sf.* les pâles couleurs *f*; ‖ (*дѣвойческа*), *Med.* la chlorose; ‖ страдалецъ отъ —, chlorotique, *adj.*

Блѣднозеленъ цвѣтъ, *sm.* vert céladon *m.*

Блѣдноликъ, *adj.* foireux. [feinte.

Блѣдно мѣсто (*въ печѣтано*), *sm. Typ.* la

Блѣдность (*блѣденъ цвѣтъ*), *sf.* la pâleur.

Блѣднотѧменъ, *adj.* carme.

Блѣдноцвѣтенъ, *adj.* délavé. [pâlissant, *adj.*

Блѣднѣя, *vn.* pâlir, se décolorer; който -днѣе,

Блѣднявъ, *adj.* luride.

Блѣнь, *sf.* l'imagination *f.* [coruscation.

Блѣсакъ, *sm. Chim.* l'éclair *m*; ‖ *Phys.* la

Блѣскавъ, *adj.* ch toyant.

Блѣскъ, *sm.* l'apparat *m.*

Блѣе *или* **Выка** (*както елень*), *v. imp.* il brame, il rait *ou* rée.

Блѣяне, *sn.* le bramement, le bêlement.

Блѣять (*за овцѣ*), *v. imp.* ils bratèrent, ils bêlent; ‖ овца що блѣе, bêlant, *adj.*

Блѣхъ, *sm.* la lame; 1. (*на ось*), la 'happe; 2. зело —, l'esse *f.*

Блѣщателенъ, *adj. fig.* brillant; -лно, -amment.
Блѣщи, *v. imp.* il brille; ‖ **който —**, brillant, *adj.*
Блѣщукамъ, *vn.* éclairer, entre-luire; ‖ *fig.* reluire.
Блѣшука, *v. imp. Astr.* il scintille; ‖ (*както окото на котка*), il chatoye.
Блѣщукавъ огнь, *sm.* l'ardent *m.*
Блѣщукане, *sn.* la lueur, la resplendissement.
Блюдникъ, *sm.* le couvre-plat.
Блюдо, *sn.* le bassin; ‖ (*на капуна*), plat de balance, *m*; ‖ *Anat.* l'acétabule *m.*
Блюдце (*чарунка*), *sn.* le lépas *ou* patelle.
Боа, *sf. H. nat.* le constricteur; ‖ (*кожава дълга опашка*), le boa.
Боброва трѣва, *sf. Bot.* le chlore.
Боброво мждо, *sn. Pharm.* le castoreum.
Бобровъ мѫхъ, *sm.* laine de Moscovie *f.*
Богадѣлница, *sf.* la charité.
Богато, *adv.* richement, grassement, profusément, à plein corbeille.
Богатство, *sn.* la richesse, la fortune, les trésors *m*; 1. *fig.* l'or *m*; 3. **изворъ —**, *fig.* le pactole; 3. **придобываве —**, la chrématistique.
Богатъ, *adj.* riche, puissant, opulent; 1. fourni, gros; 2. *fig.* foncé, cossu; ‖ (*за писало*), nourri; 3. *fam.* bien renté; 4. *pop.* argenteux; 7. **новъ —**, un parvenu; 6. **— сьмь**, *vn.* avoir les reins forts *m.*
Богатырство, *sn.* la chevalerie.
Богатырь, *sm.* un capitaliste, homme de fortune; 1. *fig.* un milord; 2. *fam.* un richard, riche, nabab, crésus *m*; 3. *pl.* **-ритѣ**, le beau monde.
Богиня, *sf.* la déesse, deité *ou* divinité *f.*
Богобоязливъ, *adj.* pieux; -во, -eusement; ‖ *fig.* le caton. [**брой-тъ на —**, *va.* déifier.
Богове, *sm. pl.* les dieux *m*; ‖ **причитамъ въ**
Бого-данъ (*Богданъ*), *sm.* le dieudonne.
— **исповѣдникъ** (*деистъ*), *sm.* un théiste.
— **исповѣдане** (*деисмъ*), *sn.* le théisme.
— **молецъ, ка**, *s.* pèlerin, ine.
— **моліе**, *sn.* la prière; 1. **пѫтуване за — на святы мѣста и мѣсто —**, le pèlerinage; 2. **ходя на — или на поклонене по святы мѣста**, *vn.* aller en pèlerinage.
— **молка** (*поклонница*), *sf.* une pèlerine.
— **почитане**, *sn.* le culte adoratif.
— **родица** (*и праздникъ или куна — или черкова за слава на —*), *sf.* le Notre-Dame; 1. **поклонене на Св. —**, culte d'hyperdulie *f*; 2. **молитва**: *Богородице Дѣво радувайса*, l'avé *et* ave Maria, *m*; 3. **—** *plante*, la camelia *ou* camellie.
— **родска трѣва**, *sf. plante*, le serpolet.
— **словіе**, *sn.* la théologie.
— **словія**, *sf.* la théologie; 1. **училникъ на —**, un théologal; ‖ **длъжность негова**, *sf.* la théologale; 2. **докторъ на —** (*въ Паризъ*), un ubiquiste.
Богословска добродѣтель, *sf.* vertu théologale *f.*
— **словски**, *adj.* théologique; -скы, -ment; ‖ **— докторски диспутъ**, *sm.* la sorbonique.
— **словъ, ка**, *s.* théologien, enne.
— **служебенъ**, *adj.* religieux. [le service.
— **служене**, *sn.* le culte, la religion, l'office,
— **творене**, *sn.* la déifacation, l'apothéose *f.*
— **творя**, *va.* déificor, diviniser.
— **убіецъ**, *sm* un déicide.
— **убійство**, *sn* le déicide.
— **угоденъ**, *adj.* pieux. [lique *f.*
— **угодно основане**, *sn.* assistance pub-
— **угодно дѣло**, *sn.* oeuvre pie *f.*
— **хулене**, *sn.* le blasphème, le jurement.
— **хуленъ**, *adj.* blasphématoire, profane; -лно, -ment. [*m.*
— **хулникъ**, *sm.* un blasphémateur, profane
— **хуля**, *va.* blasphémer.
— **човѣкъ**, *sm.* homme-Dieu *m.*
— **човѣчески**, *adj. Théol.* déiviril.
— **явлене** (6 *януар.*), *sn.* l'Epiphanie *f.* le jour des rois *m.*
Богъ (*voc. Боже*), *sm.* le Dieux, le Seigneur, la deité *ou* divinité; ‖ **—, -гиня**, *sf.* la déesse; la divinité; 1. **ради -а**, *adv.* au nom de Dieu, de grâce; ‖ *interj.* misericorde; 2. **благодаримь -а**, Dieu merci, grâce à Dieu; 3. **слава -у**, Dieu soit loué; 4. **дай -же!** plût' à Dieu, Dieu le veuille; ‖ **— щото**, plaise *ou* plût' à Dieu que; 5. **недай -же**, à Dieu ne plaise; 6. **съхрани или пази -же**, Dieu m'en garde, à Dieu ne plaise, misericorde; 7. **който обыча -га**, *sc.* philothée; 8. **вѣрвай -а!** *interj.* parbleu *et* pardi *ou* pardine; 9. **— да го прости!** que la terre te soit légère; 10. **-же прости ма**, dire son in manus; 11. **о -же мой!** *interj.* juste ciel! justes cieux! [tubercule.
Бодакъ, *sm. t.* le bourgeon, le loupe; ‖ *Bot.* le
Бодачка, *sf.* un arrière-pointeuse.
Бодежлива болесть, *sf.* douleur lancinante *f.*
Бодежь, *sm.* le lancinement *et* -cination; 1. *Méd.* l'elancement *m*, douleur pertérébrante *f*; 2. (*въ хълбокъ-тъ*), *Méd.* le point; 3. *Méd.* (*на коремъ-тъ*), les tranchées *f*; 4. **имамь —**, *vn.* lanciner.
Боделче, *sn. Bot.* la spinule.
Бодель, *sm.* la pique, le piquant, l'épine *f*, l'éperon *m*; **-ленъ, de —**, *adj.* 1. la languette, le trait, le dar; 2. la pointe, l'aiguillade *f*; 3. *Bot.* l'aiguillon *m*; 4. (*на котка*), *Mar.* l'étalingure *et* entalingure *f*; 5. **нанизъ желѣзны -дли**, chardon à bonnetier *ou* à foulon.
Бодителна игла, *sf.* le traulet.
Бодлачъ, *sm.* un éperonnier.
Бодлива прѣчка, *sf. Fortif.* la herse; 1. **съ -кы**, *Blas.* hersé; 2. **-вата шушлупка** (*на кестенъ*), la bogue.

Бодливъ, *adj.* piquant, perçant, épineux; | *Bot.* aiguilloneux, 'herissé de, barbé.
— **болежь**, *sm. Méd.* douleur pongitive *f.*
— **мак**ъ, *sm.* l'argémone *f ou* pavot épineux *m.*
Бодмерія, *sf. Mar.* la bomerie.
Бодъ, *sm.* la piqûre, l'arrière-point *m*; | (*бодкуване*), le point.
Бодѧ, *va.* piquer, poindre, aiguillonner; 1. (*съ шпоренетѣ конь*), *va.* piquer des deux, diguer; 2. **боде ма**, *v. imp.* il me lancine; 3. **бодѧтса** *или* **мушкатса** (*за очи*), *v. imp.* ils se deguent.
Боене, *sm.* la frayeur, l'effroi *m*; 1. le doute, l'appréhension *f*, transe *f*; 2. *fig.* le tremblement; 3. *pop.* la venette.
Боецъ, *sm.* un jouteur, champion *m.*
Боеринъ, *sm.* un boyard *et* boyar.
Боерщина, *sf.* la corvée; 1. **подложенъ на —**, corvéable, *adj*; 2. **работникъ за —**, un corveteur. [flée *m.*
Божествена служба (*литургія*), *sf.* l'of-
Божественъ, *adj.* divin; -но, -ement.
Божество, *sm.* la divinité, déité, déesse *f.*
Боже-дърво, *sm. arbuste*, l'aurore *f.*
Божи-овчицы, *sf. pl.* la montonnaille.
Божи, *adj.* divin.
Бомякъ, **киня**, *s.* mendiant, ante; 1. (*пѣснопоецъ*), *sm.* un ménestrel; 2. *pl.* -**жицы**, la mendicité.
Божиско състояне, *sm.* la mendicité.
Божя кѫща (*спиталъ*), *sf.* le domerie.
— **кравица**, *sf. insecte*, la chrysomèle.
— **рѣчь**, *sf. fig.* grain de sénevé, *m.*
— **трѣва**, *sf. plante*, le fènugrec.
Боза, *sf.* le bosan.
Бозайниче (*дѣтенце*), *sm.* le nourrisson, enfant à la mamelle, *m.*
Бозайно животно, *sm.* mammifère, *adj. sm*; | **наука за -тны**, la mammalogie.
Бозая (*ѭица*), *va.* teter, *et* téter.
Бой, *sm.* la guerre, la bataille, le combat, l'affaire *f*; 1. *fig.* la lutte; 2. **малькъ —**, petite guerre; 3. **— и день —**, la journée; 4. (*съ конія*), la joute; 5. (*по вода съ лодіи*), joute sur l'eau; 6. (*съ пръчка*), la bastonade; 7. **безъ —**, sans coup férir; 8. **който има — или война**, guerroyant, *adj.*; 9. **обучене на —**, l'assaut d'armes, *m*; 10. **посѣлъ отъ —**, *fam.* en *ou* à la compote.
Бойна брадва (*у дивацы*), *sf.* le tomahawk.
— **коняга**, *sm.* cheval de bataille, *m.*
Бойница (*мазгалъ t.*), *sf.* l'embrasure, meurtrière, baracane, canardière *f*; | *Fortif.* le mâchecoulis *et* mâchicoulis.
Бойничастъ, *adj. Fortif.* accorné.
Бойно поле, *sm.* le camp; | *fig.* le champ clos.
— **искуство**, *sm.* l'arme *f.*
Бойнъ, *adj.* gerrier; | **— уредъ**, *sm.* ordre de bataille, *m.*

Бокан, *sf. pl. t.* les fers, les liens *m*, l'entrave *et* les -s *f*; | **турямъ —**, *va.* entraver.
Боканацъ, *sm. Mar.* le minot, le porte-lof.
Боклажи-гарга, *sf. oiseau*, le geai, le pivert *et* pie-vert.
Боклукъ, *sm. t.* (*voyez* **Смѣтъ и Торъ**).
Боксъ (*бой съ мощницы, voyez cet mot*), *sm.* la boxe.
Болежь, *sm.* la douleur, la peine, la mal; 1. **имамъ —**, *vn.* souffrir; 2. (*за нашитѣ мѣста*), la nostalgie *ou* mal du pays; | **който проналаза отъ — за —**, nostalgique, *adj.*
Болезенъ, *adj.* douloureux; -зно, -eusement.
Боленъ, *adj.* malade; | (*въ постелка*), alité, *adj.*
Болерски, *adj.* seigneurial.
Болерецъ, *adj.* un seigneur, un grand (*voy.* **Боеринъ**).
Болеринъ, рка, *s.* rentier, ère; | **имаса за -рка**, *vr.* faire la madame.
Болеро (*играчъ*), *sm.* un boléro. [bide.
Болестенъ (*ради бѣлѣжки*), *adj. Med.* mor-
Болестна бѣлѣжка, *sf.* le symptôme.
Болесть, *sf.* la maladie, le mal; 1. *Méd.* la passion; 2. **който докарва —**, *Méd.* morbifique, *adj*; 3. **изпадамъ въ —**, *vn.* gagner; 4. **ѣде ма изватрѣ —**, *vn.* couver une maladie; 5. **сгазенъ отъ —**, atteint, *adj*; 6. **принадване отъ —**, l'atteinte *f*; 7. **описане -сти**, la nosographie.
Болкоутолителенъ, *adj. Méd.* parégorique.
Болнавость, *sf.* la maladiveté.
Болнавъ, *adj.* maladif; -во, -ivement; 1. souffrant, souffreteux; 2. valétudinaire, grabataire, endolori; 3. *fam.* malingre; 4. **легло на —**, le grabat.
Болникъ, *sm.* malade *s*, un patient.
Болница (*спиталъ*), *sf.* l'hôpital, l'hospice, hôtel-Dieu *m*; 1. (*за леправи*), la maladrerie; 2. (*лазаретъ*), l'infirmerie *f*; 3. **надзирачъ на —**, un nosocome.
Болниченъ, *adj.* nosocomial; | **— слугарь**, ка, *s.* infirmier, ère.
Болничкото, *sm.* le bobo (*дѣтинска дума*).
Болничькъ (*кефсизъ t.*), *adj.* indisposé.
Болонка (*власато куче испанско*), *sf.* l'épagneul, bichon, gredin *m.*
Болонско кученце, *sm.* un bichon. [*adj.*
Болоуталожителенъ лѣкъ, *sm. Méd.* anodin.
Болтъ (*вѫдица*), *sm.* le boulon, le goujon; | **стѣгамъ съ -ове**, *va.* boulonner; | *Méc.* goujonner; | *Mar.* brandir.
Болѣя и -ледувамъ, *vn.* traîner.
Бомба (*гюлле t.*), *sf.* la bombe; | **лѣвецъ на -бы**, un bombiste.
Бомбазинъ, *sm.* le bombasin.
Бомбарда, *sf. Milit.* la bombarde.
Бомбардиране, *sm.* la bombardement.
Бомбардирска лодія, *sf.* galiote à bombes, *f*; | *Mar.* la bombarde.

Бомбардирувамъ, *va.* bombarder.
Бомбардиръ, *sm.* un bombardier; -рски, de bombardier, *adj.*
Бомболѣйница, *sf.* la bomberie.
Бомъ-брамсель, *sm. Mar.* le cacatois.
— -кливеръ, *sm. Mar.* le clinfoc.
Бонаца, *sf. Mar.* la bonace, le calme; ‖ мрьтва —, calme plat.
Бондукъ, *sm. arbrisseau*, le bonduc.
Бонела, *sf.* la fourchette.
Боннетъ, *sm. Fortif.* la bonnette.
Бонзъ, *sm.* le bonze.
Боннтъ, *sm. poisson*, la bonite.
Бончукъ (*у Турцы*), *sm.* la queue.
Бонъ, *sm. Mar.* l'estacade *f.* [cice *m.*
Бораване, *sm.* le metier; ‖ (*занаятъ*), l'exer-
Борава, *vn.* professer, suivre; ‖ (*занаятъ*), *va.* exercer.
Боракъ, *sm.* la sapinière.
Бораксъ, *sm.* la chrysocolle; ‖ *Chim.* le tincal.
Борба, *sf.* la lutte.
Боргесъ (*шрифтъ, 9 пункта*), *sm. Typ.* la gaillarde.
Борене (*и бой съ мощницы, юмруцы*), *sm.* le pancrace; 1. прѣдсѣдатели при —, les hellanodices *m;* 2. (*на пѣтли*), la joute; 3. мѣтсо за —, *voyez* Арена. nit *m.*
Борецъ, *sm.* un athlète *m;* ‖ —, *plante*, l'aco-
Борика, *sf. arbre*, le pin; -ричевъ, de pin, *adj;* ‖ дива —, le pinastre; ‖ масло отъ —, *Chim.* la rase.
—, *sf. plante*, la bruyère, le panic *et* panis; ‖ обрасалъ съ —, bruyereux, *adj.*
Бориково мѣсто, *sm.* la bruyère.
Боричкамса, *vr.* se battre, jouter, se colleter, se 'houspiller, se 'harpigner.
Боричкане, *sm. fig.* le combat; ‖ *fam.* le chamaillis, la bisbille.
Борія (*тѣрбило за говорене отъ далечъ, носигласъ*), *sf.* le porte-voix.
Борнокисѣла соль, *sf. Chim.* le borate.
Борнокисѣлъ нитръ, *sm. Chim.* le borax.
Борова греда, *sf.* la sapine.
Борове (*дървета*), *sm. pl.* la mâture.
Борови кранове, *sm. pl. Mar.* la mâture.
Боровны кранове, *sm. pl.* machine à mâter, *f.*
Боровъ майсторъ, *sm. Mar.* un mâteur.
Борса, *sf.* la place; ‖ *Com.* la bourse; ‖ търговецъ на акціи въ —, *Com.* un coulissier.
Борсенски день, *sm.* jour de place *f.*
— спекулантъ, *sm. fig.* un loup-cervier.
— скы спекуляціи, *sf. pl. Com.* jeu de bourse, *m.*
Борска джвка, *sf.* brai sec *m.*
Бортъ, *sm. Mar.* le bord; 1. (*въ долній рей*), la suspente; 2. прѣправяне -ове, le regréage.
Борунъ, *sm. t. Mar.* (*voyez* Скала).
Боръ, *sm. Mar.* le mât; 1. галеренъ голѣмъ —, mât de meistre; 2. (*съ калцетъ*), mâture à calcet *m;* 3. малькъ —, le mâtereau; 4. (*за налдра*), mât de rechange; 5. лѫковенъ —, mât de fortune; 6. само съ -ове и вѫжіа, à mâts et à cordes; 7. поставямь-ове на ладія, *va.* mâter; 8. поставяне-ове, la mâture, le mâtage *et* mâtement; 9. свалямь, изваждамь, строшавамь *или* изгубвамь -ове на ладія, *va.* démâter; 10. сваляне -ове на ладія, le démâtage *et* démâtement.
Боръ (*основа на борна киселина*), *sm. Chim.* le bore.
—, *sm. arbre*, le sapin.
Боряса, *vr.* lutter; ‖ (*съ нѣкого*), se mesurer; ‖ *fig.* être aux prises avec.
Борякъ, *sm.* un lutteur, vainqueur; -ячный, de —, *adj;* ‖ (*ладія*), *Mar.* un abordeur *et* abordant.
Босилякъ, *sm. plante*, le basilic.
Боска, *sf.* le sein, la mamelle; 1. *pl.* -кы, la gorge; 2. -кы (*у жены*), le teton; 3. въспаление на -кытѣ, *Méd.* la mammite *et* mastite.
Боссюетовско писало, *sm.* style bossuétique *m.*
Бостонъ (*игра на книгы*), *sm.* le boston.
Босчаста жена, *sf. pop.* une tétonnière.
Босчастъ, *adj.* mamalu.
Босфоръ, *sm. Géogr.* le bosphore.
Босъ (*голы крака*), *adv.* nu-pieds.
— (*безъ обуща*), *adj.* déchaussé *et* déchaux; ‖ ходя —, *vn. pop.* marcher sur la chrétienté.
Ботанизирувамь, *va.* botaniser *ou* herboriser.
Ботаника, *sf.* la botanique; -нически, *adj.*
Ботаникъ, *sm.* un botaniste.
Ботаническа градина, *sf.* le jardin des plantes *ou* jardin botanique.
— расходка (*за събиране растенеа*), *sf.* l'herborisation *f.*
Ботанографически, *adj.* botanographique.
Ботка, *sf.* l' aspre *m;* ‖ *fig.* le liard.
Ботракъ, *sm. plante*, le chardon, la traînasse *ou* renouée; 1. (*отъ татула*), pomme epineuse *f;* 2. поле обрасло съ, la chardonnière.
Ботушарска лавица (*дюкянъ t.*), *sf.* la cordonnerie.
Ботушаринца, *sf.* la botterie.
Ботушарски пазарь, *sm.* la savaterie.
Ботушарство, *sm.* la cordonnerie, la botterie.
Ботушарь, *sm.* un cordonnier, un savetier.
Ботушкы, *sf. pl.* les bottines, le brodequin.
Ботушна вьрволица, *sf.* le calebotin.
Ботушы, *sf. pl.* les bottes *f,* les souliers *m;* 1. голѣмы —, bottes fortes; 2. — скороходцы, bottes de sept lieues; 3. полу —, la bottines *f;* 4. обутъ съ —, botté, *adj.* 5. правя —, *va.* botter; 6. майсторь на —, un bottier; 7. обувамь —, *va.* botter; ‖ обувамь си -тѣ, *vn.* se botter; 8. пакъ обувамь -тѣ си, *va.* se rebotter; 9. окалвамь —, *va.* se botter; 10. нося — нѣколко дългы, *va.* chausser; 11. изваждамь си —, *va. vn.* débotter *et* se —, *vr.*

Боцманмать, *sm. Mar.* le bosseman.
Боцманъ, *sm. Mar.* maître d'équipage *m*, un bosseman.
Боцманъ, *sm. Mar.* le contre-maître.
Боязливость, *sf.* la timidité, pusillanimité, méticulosité, couardise *f*.
Боязливъ, *adj.* craintif, peureux, timide; 1. pusillanime, pavide, timoré,; 2. scrupuleux, appréhensif, méticuleux; 3. *fam.* le sous-coeur; 4. — **човѣкъ**, *sm.* un pagnot.
Боя, *sf. t.* la couleur (*voyez* **Цвѣтило**).
Бояса, *vr.* craindre, redouter, s'effrayer, avoir peur de, appréhender; ‖ *fig.* trembler.
Брабонка, *sf.* la pomette; 1. (*на изваденa кожа*), le grain; 2. (*хапъ*), *Pharm.* le trochisque.
Брава (*кофаръ*), *sf.* la serrure, le cadenas, le verrou, le palastre; -венъ, de —, *adj*; ‖ **заключевамъ съ** —, *va.* cadenasser; ‖ *-ся* **съ** —, *vr.* se verrouiller.
Браварски занаятъ, *sm. или* -ска работа, *sf.* la serrurie.
Браварь, *sm.* un serrurier; -ски, de —, *adj.*
Бравна кутія, *sf.* la gâchette.
Браво! *interj.* vivat.
Бравурна арія, *sf. Mus.* air de bravoure, *m.*
Бравче (*добытакъ*), *sm.* la pièce.
Бразилско дърво, *sm.* le brésil *et* bois de brésil.
Брада, *sf.* la barbe; 1. (*у човѣкъ*), le poil; 2. (*на антинаръ*), le foir; 3. **дълга и оплеска**на —, barbe horride *f*. 4. (*кучанъ*), le menton; 5. **двойна** —, menton à double étage.
Брадавица, *sf.* l'excroissance *f*, le poireau, la verrue; -вичевъ, de —, *adj.*; 1. -цы (*на растенеа*), *pl. Bot.* la gale; 2. — **голѣма**, *Chir.* le fic; 3. (*на ржчны прьстіе*), *Méd.* la myrmecie. [queux.
Брадавичевъ (*за мида*), *adj. H. nat.* vari-
Брадавичка, *sf. Méd.* la verrucule.
Брадавична трѣва, *sf. plante*, la zacinthe.
Брадавчастъ, *adj.* verruqueux.
Брадатникъ, *sm. oiseau*, le barbu.
Брадатъ, *adj. Bot.* barbée *et* barbu; ‖ *fam.* embarbé.
Брадатность, *adj. H. nat.* barbifère; ‖ *Bot.* barbu; ‖ *fam.* embarbé.
Брадва (*сѣкира*), *sf.* la 'hache, la tranche, le merlin, la cognée.
Брадвичка, *sf. dim.* le 'hachereau; ‖ (*съ чукъ*), la 'hachette.
Брадевъ (*кучаненъ*), *adj. Anat.* mentonier.
Брадичка (*на кучанъ-тъ*), *sf.* la barbiche; ‖ (*на ключъ*), le panneton.
Брамсоель, *sm. Mar.* voile de perroquet, *f.* 1. **хвѣрнатъ, врьхни бомъ** —, perroquet volant *m*; 2. **крюсъ** —, *sm.* la peruche.
Брамъ-стенга, *sm. Mar.* mât de perroquet, *m*; ‖ — -рей, *sm.* vergue de perroquet, *f.*
Брандеръ, *sm. Mar.* le brûlot; ‖ **морепла**вецъ що кара —, un brûlotier.
Брандвахта, *sf. Mar.* le stationnaire.
Бранене, *sm.* la défense, la protection; ‖ *fig.* le palladium.
Бранило (*трькалясто, у в. в.*), *sm.* la pelte; 1. (*мантелетъ*), *Milit.* le mentelet; 2. *fig.* l'égide *f*; 3. — **и** гербово —, l'ecu *m*; 4. **дѣля** — **на четыре дѣлбы**, *va. Blas.* écarteler de; 5. **раздѣлено** — **на четыре**, *Blas.* l'écartelure *f*.
Бранилодрьжникъ, *sm. Blas.* un tenant.
Бранилоносецъ, *sm.* un écuyer *m*.
Бранилце, *sm.* la pelte; ‖ *Bot.* la pelta.
Бранище, *sm.* l'aménagement *m*; 1. (*завардена гора*), bois en défens, *m*; 2. (*отдѣлена гора*), le ségrais.
Бранителенъ, *adj.* défensif; -лно, -ivement.
Бранителна войска, *sf. Milit.* armée d'occupation *f*.
Бранително положене, *sm.* la défensive.
— **слово**, *sm.* le plaid, l'apologie *f*; ‖ *Jur.* les salvations *f*.
Бранителность, *sf.* la défensabilité.
Бранитель и -нилникъ, *sm.* un défenseur, protecteur, patron, apologiste, champion *m*; 1. (*на притѣснены*), un don-quichot; 2. (*на тема въ диспутъ*), un soutenant; 3. *fig.* apôtre *m*, avocate *f*, tenant *m*; 4. *fam.* un revancheur.
Бранливъ, *adj.* défendable *et* -sable, plaidable; ‖ *Milit.* soutenable, tenable.
Брания, *va.* défendre, protéger, soutenir; 1. couvrir, sauvegarder, interdire, parer, mettre à l'index *m*; 2. (*нѣкого*), rompre una lance pour; 3. (*въ сждба,*) plaider; 4. *Jur.* inhiber; 5. (*гора за сѣчене*), aménager; 6. *fig.* arborer; 7. *fam.* galvander, revancher; ‖ *-ся*, *vr.* se défendre, se parer; 8. *fig.* (**упорно**), disputer le terrain; 9. *fam.* se revancher; 10. *Mar.* se bastinguer.
Брасопивамъ, *va. Mar.* brasser *et* brasseyer, orienter. [seyage.
Брасопиване (*на рейеветѣ*), *sm. Mar.* le bras-
Брасове, *sm. pl. Mar.* le bras.
Брасопка, *sf. Mar.* l'orientation *f*.
Братолюбенъ, *adj.* fraternel; -бно, -ellement.
Бротоубійство, *sm.* le fratricide.
Братоубійцъ, *sm.* un fratricide.
Браточетны дѣца, *sm pl.* grand-oncle *m*.
Браточетство, *sn.* le cousinage.
Браточетъ, ка, *s.* cousin, ine; cousin germaine, ine -aine; neveu, niece; 1. — **отъ третій** поясъ, cousin issu de germain; 2. **вторъ или третій** —, oncle à la mode de Bretagne, *m*; 3. **наричамъ нѣкого** —, *va.* cousiner.
Братски, *adj.* fraternel; -скы, -ellement; 1. — **съврьзъ**, *sm.* la fraternisation; 2. **живѣя** —, *vn.* fraterniser.
Братскы, *adv.* à l'amiable, de gré à gré.
Братство и -тско дружество, *sn.* la fraternité.

Братъ (*pl.* -тіа), *sm.* le frère; 1. **сами** —, frère germain; 2. **млѣчнъ** —, frère de lait; 3. **най-голѣмый** — на **френска краля**, le monsieur; 4. (*морашски*) **хермитъ**, frère morave; 5. (*за луковы растения*), *Bot.* le caleu; 6. **веселъ** —, *fam.* bon frère *ou* frère de jubilation.

Братяска, *v. imp.* elle talle.

Брахмански, *adj.* brahmanique.

Брахманско учение, *sm.* le brachmanisme.

Брахманъ, *sm.* un brachmane *ou* brame *et* bramine.

Брашлянъ, *sm. plante*, le gléchome *ou* lierre terrestre, la clematite.

Брашнарница (*дѣто пресѣвать брашно*), *sf.* la bluterie; | (*за изпращане брашно другадѣ*), la minoterie.

Брашнарь, *sm.* un farinier; | — **търговецъ** (*за другадѣ*), un minotier.

Брашно, *sm.* la farine; -шнянъ, de farine *ou* farineux *adj*; 1. **най-ситно** —, fleur de farine; 2. (*съ бурениа за изпасване другадѣ*), farine de minot *m*; 3. (*пално съ трицы*), la recoupe; 4. **амбарь за** —, le farinier; 5. **посыпвамъ съ** —, *va.* fariner *et* enfariner.

Брашнистъ, *adj.* farineux; | *H. nat.* farinacé.

Брашпиль, *sm. Mar.* le guindeau.

Бращолевяне, *sm.* le radotage; 1. *fam.* le parlage, parlerie, facoude *f*; 2. *pop.* le lantiponnage; 3. *pl.* -неа, le commérage.

Бращолевецъ, *sm.* un bavard, parleur, causeur, aboyeur *s*; | *fem.* une cailletta.

Бращолевина, *sf.* le bavardage *et* -dise *f*, la baliverne, la garrulité, le rapport; 1. *fam.* la causerie, la harangue, la jaserie; 2. *pop.* le ragot.

Бращолевость, *sf.* la bavarderie.

Бращолевщина, *sm.* un rediseur, rapporteur *m*: | *fig.* commère *f*.

Бращолевя, *vn.* bavarder, disserter sur, causer; 1. harangner, jaser, radoter; 2. rapporter, cailleter; 3. *fig.* battre la campagne; 4. *fam.* baliverner, verbiager; 5. *pop.* lantiponner.

Брезентъ, *sm. Mar.* le prélart *et* prélat.

Брей, *sm. plante*, la belladone *ou* belle-donne.

Брейтъ-вымпель, *sm. Mar.* le guidon.

Бреланъ (*игра*), *sm.* le brelan.

Бригада, *sf. Milit.* la brigade.

Бригадиръ, *sm. Milit.* un brigadier.

Бригантина (*малка ладія или платната и*), *sf. Mar.* la brigantine.

Бригъ, *sm. Mar.* le brigantin.

— **и Бригъ** (*ладія*), *sm.* le brick *ou* brig.

Бризура, *sf. Fortif.* la brisure. [crin *m*.

Бриллянтъ, *sm.* le brillant; | *pl.* -ты, l'é-

Бриніолска слива, *sf.* la brignole.

Бродарь, *sm.* un orpailleur *et* arpailleur *m*; | (*който търси сребро изъ рѣка*), un mineur.

Бродливъ (*що има бродъ*), *adj.* guéable.

Бродъ, *sm.* le gué; | **минувамъ прѣзъ** —, *vn.* guéer.

Броене, *sn.* la numeration.

Брой, *sm.* le nombre la date, le quantième; 1. **отдѣленъ** —, nombre nombrant; 2. **такъ** —, nombre pair; 3. **алатъ** —, *Chron.* nombre d'or; 4. **подѣленъ или прѣвъ** —, *Arithm.* nombre premier; 5. **бездробенъ** —, compte rond *m*; 6. **брой или четъ три**, nombre ternaire; 7. **съотношение между два неравны -ов**, *Arithm.* la congruence; 8. **въ -тъ**, dans le nombre, du nombre; | *prép.* au nombre de, du nombre de; 9. *adv.* **по -тъ**, numériquement; 10. **поставямъ въ -тъ на**, *va.* ranger parmi, mettre au rang de.

Бройница, *sf.* le chapelet; | (*съ десетъ зърна*), le dizain; | *pl.* -цы, les patenôtres *f*.

Бройнично зърно, *sn.* le pater; | *pl.* -рна, les patenôtres *f*.

Бройнъ и -йенъ, *adj.* numérique.

Бройтеленъ, *adj.* numéral.

Бронтелна буква [подписване съ -нвы, le chronogramme *et* inscription -matique *f*.

Бронтелно име, *sn. Gram.* le numératif.

Броянъ знакъ, *sm.* le chiffre.

Брояченица, *sf.* l'arithmétique *f*.

Броячъ (*у дроби*), *sm. Arithm.* le numérateur; | (*на пары*), *fam.* manieur d'argent *m*.

Брои, *va.* nombrer, compter, dénombrer.

Брокатель (*мраморъ*), *sm.* la brocatelle.

Бромателогически, *adj.* bromatologique.

Бромателогія, *sf.* la bromatologie. [*m*.

Бромова киселина, *sf. Chim.* acide bromique

Бромографически, *adj.* bromographique.

Бромографія, *sf.* la bromographie.

Бромъ, *sm. Chim.* le brome.

Бронза, *sf.* la bronze; -зенъ, de bronze, *adj.*

Бронзенъ цвѣтъ, *sm.* bronzé.

Бронзировамъ, *va.* bronzer.

Бронхотомически, *adj.* bronchotomique.

Бронхотомія, *sf. Anat.* la bronchotomie.

Брошевидно растение, *sn. Bot. plante*, la rubiacée.

Брошь, *sf. plante*, la garance; 1. **проста долия** —, *Com.* la mullé; 2. (*посалцана*), garance robée; 3. **поле посѣяно съ** —, la garancière; 4. **цвѣтъ или червенилъ съ** —, *va.* garancer; 5. **поцвѣтяване съ** —, le garançage; 6. **почервененъ съ** —, garance, *adj*; 7. **цвѣтатъ съ** —, un garanceur.

Брошюра (*книжка*), *sf.* la brochure.

Бруля, *va.* cueillir. [brissemblile.

Бруска́нбиль (*игра*), *sm.* la bruscquembille *et*

Брусница, *sf.* l'élevure *f*; 1. (*на лице*), le bouton; 2. *Med.* la varicelle *ou* petite vérole volante; | (*у дѣца*), la gourme; 3. *pop.* bran de Judas *m*.

Брустверъ [**грѣбенъ на** —, *Fortif.* la crête; | **стрѣвина на** —, plongée du parapet, *f*.

Бруче, *sm.* le queux.

Брусъ, *sm.* pièrre à aiguiser, l'affilet *m*, la queue; ‖ (*сатунъ или олово*), une brique.
Брутто, *adv. Com.* brut *ou* poids brut.
Бърборене, *sm.* le baragouin *et* baragouinage, le bredouillement.
Бърборко, *sm.* un baragouineur.
Бърборя, *vn.* bredouiller, baragouiner.
Брьви, *sf. pl. H. nat.* l'antenne *f*.
Бърдарь (*който прави бърда*), *sm.* un rosetier *et* rotier, parfaiseur *m*.
Бърде, *sn. t.* le godet.
Бърдо, *sm.* la colline, le montiéte, le coteau; 1. *Géol.* le chaînon; 2. *Techn.* le rod; 3. (*тлачно*), le peigne.
Бърдоквно растене, *sn. Bot.* la chicoracée.
Бърдоквы, *sf. pl. plants*, la chicorée, l'arnica *ou* arnique *f*; ‖ видъ —, la mâche; -ивенъ, de chicorée, *adj.*
Брьза крачка, *sf.* pas redoublé *m*.
Бързамь, *vn.* se hâter, s'empresser, se presser; 1. dépêcher *et* se —, faire diligence, diligenter *et* se —, courir, précipiter; 2. (*за нѣщо или много —*), *va.* presser.
Бързачь, *sm.* un coureur, hâteur, messager *m*; 1. *Milit.* un voltigeur; 2. *Mar.* un garant.
Бързей, *sm.* le courant, le flot; 1. *или прагъ* (*на рѣка*), la cataducpe *et* catadups; 2. *Géogr.* le rapide; 3. *fig.* le torrent, le tourbillon; 4. *Mar.* lit du vent, d'un courant, *m*; ‖ (*течение*), le raf; ‖ (*слѣдъ кърма*), le sillage; 5. слѣдвамь -тъ, *va. Mar.* dériver.
Бързецъ (*аглякъ t.*), *sm.* la lumiére, la cheminée; 1. (*на пушка*), le bassinet, l'amorce *f*; 2. исчистевамь —, *va. Milit.* épinglet.
Бързешкомъ, *adv.* couramment, avec *ou* en hâte.
Брьжко, *adv.* soudain *et* -nement.
Бржъ, *adv.* vite *et* -ment, en courant, à la hâte, prestement, chaudement; 1. твърдъ —, un train d'enfer; 3. на —, *fig.* à la volée; 3. правя —, *va.* diligenter.
Бързина, *sf.* la rapidité, vélocité, roideur *et* raideur *f*; 1. (*бръзо движение*), *Phys.* la pernicité; 2. съ —, *adv.* précipitament.
Бързо, *adv.* précipitament, rondement.
— **канче**, *sn.* navette volante *f*.
— **течене**, *sn. Mar.* le rapide.
— **плавъ** (*ладія*), *sm. Mar.* le clipper.
Бързость, *sf.* la hâte, vitesse, promptitude, diligence *f*; 1. célérité, briéveté, precipitation *f*, empressement *m*; 2. expédition, pétulence, prestesse *f*; 3. (*въ рѣчить*), volubilité de la langue, *f*.
Бързоходка вжсеница, *sf.* l'arpenteuse *ou* [chenille *f*.
Бързоходъ, *sm.* un coureur.
Бръзливъ, *adj.* torrentueux.
Брьзъ, *adj.* vite, rapide, prompt, brusque; 1. pressé, preste, précipité, impetueux, empressé; 2. roide *et* raide, lutine, habile, fuyant, célère; 3. *Astr.* véloce; 4. *fig.* leste; 5. *fam.* ingambe; 6. (*въ работа*), expéditif; 7. — отговоръ, *sm.* la riposte; 8. — дилижансъ, *sm.* le vélocifère, le célérifère; 9. — набирачь, *sm. Typ.* un bon leveur des lettres.
Бъркамь, *va.* incommoder, croiser, farfouiller, brasser; 1. (*нѣкому*), contrarier; 2. *fig.* cahoter, troubler; ‖ (*на нѣщо*), traverser; 3. -*ca*, *vr.* s'incommoder, se mélanger, se faire illusion; 4. (*въ говорене*), barbouiller; 5. (*у всичко*), s'intriguer.
Бъркане, *sn.* le trouble; ‖ *fig.* le tumulte.
Бъркачество, *sn. fam.* le tatillonage.
Бъркачка, *sf.* le rabot, le moussoir, tatillon *et* -onne; 1. (*за чоеѣкъ*), un mutin; 2. *Chim.* le râble; ‖ малка —, le râblot; 3. (*лопата*), *Techn.* la vague; 4. бъркамь съ — бира, *va. Techn.* vaguer.
Бъркачь, ка, *s.* provocateur, trice.
Бъркови (*на животнытѣ*), *sf. pl.* les barbes *f*.
Бъркотія, *sf.* le cancan *et* quanquan; ‖ *fig.* la convulsion.
Брьмбаръ, *sm. insecte*, le carabe, bourdon, [escarbot *m*.
Брьмчене, *sn.* le bourdonnement; ‖ (*за вѣтъръ*), le murmure.
Брьмчило, *sn.* le diable.
Брьмчя, *vn.* bourdonner; ‖ брьмчи (*за вѣтъръ-тъ*), *v. imp.* il murmure.
Бърна, *sf.* la lévre (*voyez* Жуна).
Бърненъ, *adj.* labial.
Брьнка, *sf.* l'anneau *m*, la virole, le boucle, l'agrafe *f*, la porte.
Бърноцвѣтно растене, *sn.* la labiée.
Брьснарска кистца, *sf.* le blaireau.
Брьснарски ремыкъ, *sm.* cuir à rasoir, *m*.
Брьснарско мѣдно блюдо, *sn.* plat à barbe, *m*.
Брьснарь, *sm.* un barbier, un frater.
Брьсначь, *sm.* le rasoir; -ченъ, de —, *adj.*
Брьсня, *va.* raser, 1. (*брада*), barbifier, rajeunir; 2. ‖ -*ca*, *vr.* se raser, se faire la barbe, se barbifier.
Бърчавина, *sf.* la rugosité.
Бърчавъ, *adj.* plissé.
Бърчелкы, *sf. pl. fig.* la bigarrure.
Бърчастъ, *adf.* rugueux.
Брьчка, *sf.* le pli, la ride; 1. *fig.* le sillon; 2. (*на листъ*), *Typ.* la larron; 3. *Mar.* la houle.
Брьчкы и събране —, *sf. pl.* la plissure; 1. (*на край очитѣ*), la patte-d'oie; 2. правя си лицето на —, *va.* grimer.
Бърчя, *va.* rider.
Брѣгъ, *sm.* la terre; 1. (*морски или рѣчень*), le rivage; 2. (*на рѣка, на езеро*), la rive; 3. край (*при море, при рѣка*), le bord; 4. *Mar.* la côte; 5. до -тъ, *prép.* bord à bord de; 6. я на двата -та, *Milit.* à cheval; 7. виждамь суша *или* —, *va. Mar.* atterrer *et* atteret; 8. вьрва *или* плавамь (*надолу*) край -тъ, *vn. Mar.* border,

côtoyer, ranger la terre, la côte; 9. приближавам къмъ -тъ, *vr.* *Mar.* rallier la terre; 10. утвърдене на -ове край рѣка, *Milit.* l'encaissement *m*; 11. утвърдявамъ рѣчны -ове, *va.* encaisser.

Брѣженъ вѣтъръ, *sm.* *Mar.* le terral.

— **телеграфъ**, *sm.* le sémaphore.

Брѣжна правдина, *sf.* droit de varech *m*.

— **стража** (*ладія що варди по крайща*), *sf.* le garde-côte. [fleur —, *sf.*

Брѣзаено цвѣте, *sn.* *Bot.* la personnée *et*

Брѣзвя (*маска*), *sf.* le masque; 1. черна покривала —, *sf.* le loup; 2. *fam.* le mufle; 3. (*грозна жена*), *pop.* uné masque; 4. турямъ — нѣкому или правя го на старецъ, *va.* masquer; 5. турямъ си —, правя са на старецъ, *vr.* se masquer; 6. свалямъ си —, *vn.* démasquer.

Брѣзда, *sf.* la ligne, le sillon, la rigole, la trace, le filet; 1. (*на образъ-тъ*), le linéament; 2. (*отъ барутъ*), la traînée; 3. *Agric.* le rayon; 4. искарвамъ първа —, *va.* enrayer; 5. удрямъ съ украйникъ -да, *va.* tringler; 6. правя -ды, *va.* silloner; 7. *pl.* -ды (*отъ точкы и линіи*), le grignotis; 8. съ голѣмы -ды, *adv.* large.

Брѣздачъ, *sm.* un régleur.

Брѣздене, *sn.* le tracé, le plan.

Брѣздилникъ (*у столаръ*), *sm.* le trusquin.

Брѣздникъ, *sm.* *plante*, la gentianellie.

Брѣздообразно писмо (*на покрыткы*), *sn.* le boustrophédon *et* écriture -done *f*.

Брѣзда, *va.* tracer; ‖ (*правя линіи*), tirer.

Брѣзна, *sf.* la raie, le trait, la barre; ‖ *pl.* -зны (*на плать*), la rayure; ‖ на -зны, rayé, *adj.*

Брѣзъ (*направенъ съ брѣзвя*), *adj.* masqué.

Брѣме, *sn.* le fardeau, la charge; 1. (*товъ т.*), la somme; 2. (*товаръ*), le faix; 3. (*прутіе или храстіе*), le fagot; 4. *fam.* l'endosse *f*; 5. отърване отъ —, la délivrance.

Брѣсталакъ, *sm.* la boulaie *et* bouleraie.

Брѣстовъ, *adj.* *Bot.* bétulaire.

Брѣстъ, *sm.* *arbre*, le bouleau; -товъ, de —, *adj.*

Брюкъ, *sm.* *Mar.* la brague.

Брюмеръ (*мѣсецъ*), *sm.* le brumaire.

Брюнканецъ, *sm.* *Mar.* la braie.

Бубникъ (*кжща ради хранене бубы за коприна*), *sm.* la magnenerie *et* -gnanière *ou* cocconière.

Буболеченъ, *adj.* *H. nat.* entomique.

Буболечка, *sf.* l'insecte *m*; 1. прахъ отъ -кы, poudre insecticide *f*; 2. сандъче за -кы, l'insectier *m*; 3. изгоряване -кы на дървіето, le coulinage. [insectivore, *adj.*

Буболечкоѣдецъ (*лапни-буболечка*), *sm.*

Бубоникъ, *sm.* bosse au front, *f*.

Бубы или Втищи (*за коприна*), *sf.* *pl.* ver à soie *m*, le magnan, les insectes. [touer.

Бугсирувамъ, *va.* *Mar.* touer; ‖ -*ся*, *vr.* se

Бугсировачъ, *sm.* un toueur.

Бугсировка (*сериоване*), *sf.* *Mar.* le touage.

Бугсиръ (*ортома*), *Mar.* la touée, la touline.

Бугсритъ, *sm.* *Mar.* le beaupré *ou* mât de beaupré.

Буденъ, *adj.* éveillé, gai, alerte, surveillant; 1. vite, generous, g rivois, espiègle; 2. tride, lutine, egrillard, frin gant, plein de ressources; 3. *fam.* émerillonné, guillerret, ingambe, mièvre; 4. — и пьргавъ момакъ, *sm.* un vert galant.

Будилецъ пилецъ, *sm.* le réveille-matin.

Будилникъ, *sm.* un réveilleur; 1. — и часовникъ съ —, le réveille-matin; 2. (*съ часовникъ*), le reveil.

Будникъ, *sm.* la claquette. [rie *et* mièvreté.

Будность, *sf.* l'entrain *m*; ‖ *fam.* la mièvre-

Будра, *sf.* *plante*, la terrète *ou* lierre terrestre.

Будуаръ, *sm.* le boudoir.

Буди, *va.* réveiller.

Буенъ, *adj.* orageux, violent, terrible; 1. véhément, turbulent, impétueux, pétulant; 2. — и бурни, *adj.* tempêteux; 3. — вѣтъръ, *sm.* l'autan *m*; 4. *Mar.* brise carabinée *f* (*voyez* Аквилонъ).

Буза, *sf.* la joue.

Бузенъ, *adj.* *Anat.* génal.

Буздоганъ (*топузъ т.*), *sm.* masse d'armes, *f*.

Бузна длъбчинка, *sf.* fossete gélasine *f*.

Бузна кость, *sf.* *Anat.* le zygoma, os jugal *m*; ‖ на —, zygomatique, *adj.*

— **мышца**, *sf.* *Anat.* le buccinateur *ou* trompeteur.

Буй, *sm.* *Mar.* la bouée, la flotte.

Буйность, *sf.* l'impétuosité *f*.

Буйрепъ, *sm.* *Mar.* l'orin *m*.

Буйство, *sn.* la violence, la turbulence.

Букавица, *sf.* la syllabe.

Букавичарь, *sm.* un grimaud.

Буканіеръ, *sm.* le boucanier.

Буква, *sf.* le caractère, la lettre; 1. *Typ.* le type; 2. h произнесена съ гърлото, h aspiré *m*; 3. h безгласна, he muet *m*; 4. наливане -вы, *Typ.* la fonte; 5. съ изоставяне на нѣкоя —, lipogrammatique, *adj.* 6. прѣмѣстване -вы, l'anagramme *f*; 7. промѣнене -вы въ рѣчь, *Gram.* la métathèse; 8. притуряне -вы, *Gram.* la prosthèse; 9. захващать много мѣсто (*за -вы*), *v. imp.* ils chassent; 10. поставямъ -вы наопакъ, *va.* *Typ.* bloquer; 11. отправяне прѣобърнаты -вы, le déblocage; 12. извиждамъ или промѣнявамъ прѣобърнаты -вы, *va.* débloquer (*voyez* Слово).

Буквален, *adj.* textuel, litteral; -лно, -lement; 1. (дума по дума), servile; 2. — разумъ, *sm.* la lettre; ‖ въ — разумъ, à la lettre; 2. — прѣводъ, *sm.* le mot-à-mot.

Буквално, *adv.* à la rigueur, à toute *ou* en rigueur.

Буквалность (*на превод*), *sf.* la littéralité, la servilité.
Букварь, *sm.* l'abécédaire, abc, syllabaire; *m*, croix de par Dieu *ou* de Jesus, *f.*
Букварче (*подвезено въ хартія*), *sm.* la brochure; 1. (*за въ пазуха*), l'almanach *m*; 2. — **забѣлѣжка**, *sf.* le calepin.
Буквено писмо, *sm.* écriture phonétique *f.*
Букетъ (*книга*), *sm.* le bouquet.
Буки, *sm.* nom bulgare de la lettre Б.
Букова глава, *sm.* un stupide, un cornichon, machine *sc*; 1. (*богатъ*), un midas; 2. *fig.* le gobe-mouches, la grue, l'huître *f*, un claude; 3. *pop.* hallebreda, *sc.*
— **гора**, *sf.* la foutelaie.
Буксинъ (*тръбилце*), *sm.* la buccine.
Букъ, *sm. arbre*, le fouteau *ou* foyard, le hêtre; **-овъ**, de —, *adj.* | *fig.* une pécore.
Булваръ (*мѣсто за расхождане*), *sm.* le boulevard *et* -vart.
Булдогъ, *sm* le bouledogue.
Булинь, *sm. Mar.* la bouline; 1. **плавамъ съ -и**, *va.* aller à la bouline; 2. **плаване съ -и**, le boulinage; 3. **опинамъ -тъ у платната**, *va.* bouliner.
Буліотъ (*игра*), *sm.* la bouillotte.
Булка, *sf.* l'épousée *f*, l'accordée *f*, la dame; 1. la madame, *pl.* mesdames; 2. la maîtresse, la milady; 3. — **настойница**, patronnesse *et* dame —, *sf*; 4. *fam.* la moitié; 5. **играя на -ки или на куклы** (*за дѣца*), *vn.* jouer à la madame.
Було (*булъ m.*), *sm.* le voile; | **малко** —, la voilette; 1. *fig.* le crêpe, le masque; 2. (*мазь-та*), *Anat.* l'épiploon *m*; **-ленъ**, épiploïque, *adj*; 3. **въспалене на -то въ тръбухъ-тѣ**, *Méd.* l'omentite *f.*
Булчна кость, *sf. Anat.* le fémur, le tibia; | **на** —, tibial, *adj.*
Булчнокостенъ, *adj. Anat.* fémoral.
Бумазея (*платъ*), *sf.* la futaine, le boucassin; **-ейнъ**, de —, *adj.* | **тъкачъ на** —, un futainier.
Бумазія (*платъ*), *sf.* le bombasin.
Бумсенъ, *adj. Bot.* frutescent.
Бумъ, *sm. Bot.* le chaton.
Бунтовникъ, *sm.* un agitateur, insurgé, révolté, émeutier *m*; 1. un rebelle, conjuré, factieux, séditieux, mutin *m*; 2. *fig. sc.* incendiaire. [séditieux.
Бунтовски, *adj.* insurrectionnel, tumultueux,
Бунтувамъ, *va.* faire révolter; 1. soulever; 2. **-са**, *vr.* se revolter, se mutiner; 3. *fig.* se soulever.
Бунтъ, *sm.* l'insurrection *f*, la révolte, la rébellion; 1. l'émeute *f*, la sédition, l'incendie *m*; 2. *fig.* le remuement *et* remûment.
Бунчукъ (*знаме у Турцы*), *sm.* un toug *ou* toue.
Бура, *sf.* l'orage *m*; 1. (*ураганъ*), le cyclon; (*на море и fig.*), la tempête; 3. *fig.* la nuée.
Бура, *sf. Chim.* le borax. [dragée.
Буранія, *sf.* la pâtée, la farce; | *Agric.* la
Бургграфство, *sm.* le burgraviat.
Бургграфъ (*бей t.*), *sm.* le burgrave *et* bourgrave.
Бургомистръ, *sm.* un bourgmestre.
Буре, *sm.* le baril, la tonne, la tinette; 1. la pipe, le nuid, le fût; 2. **и** *coll.* -a, la futaille; 3. (*за барутъ*), la caque; 4. *Mar.* la balise.
Буренце, *sm.* le tonnelet, le baril. pétrel.
Буренъ, *adj.* orageux; | **-пилецъ**, *sm. oiseau*, le
Буренъ, *sm.* l'herbe *f*, herbage *m.*
Буренова колыба (*скинопагія у Евреи*), *sf.* la scénopégie. [teux.
Бурни (*за море*), *adj.* gros; | *Mar.* tourmen-
Бурова киселина, *sf. Chim.* acide borique m.
Буталка (*за масло*), *sf.* le ribot; 1. (*за млѣко*), la baratte; 2. **-и бутало**, la batte-à-beurre.
Бутникъ, *sm.* un rustaud.
Бутнувамъ, *va. fig.* donner le croc-en-jambe; | **-са**, *vr. fig.* trebucher. [saillies *f.*
Бутнуване, *sm. fig.* l'entorse *f*; | **съ -неа**, par
Бутъ (*у животны*), *sm.* 1. (*voyez* **Задня плѣшка**); | **съ широкы -ове**, reinté, *adj.*
Буфетъ, *sm.* le buffet.
Буфонски, *adj.* tabarinique.
Буфонство, *sm.* la trivelinade. [trivelin *m.*
Буфонъ (*сюйтаре t.*), *sm.* un bouffon, pasquin,
Бухалатъ, *adj.* pelu, peluché; | *Bot.* verticillé, aigrette. [le fléau.
Бухалка, *sf.* la batte, le broyeur, l'espade *f*,
Бухалъ, *sm. oiseau*, le duc.
Бухалче, *sm.* pomme de pin, *f.*
Бухамъ (*както бухалъ*), *vn.* bubuler.
Бухерь, *sm.* (*voyez* **Плушковъ**).
Бухкавость, *sf.* le ressort.
Бухкамъ, *va.* battre; | (*кълчища*), espader.
Бухкачъ, ка, *s.* espadeur, filassier, ère.
Бухта, *sf. Mar.* le balant, roue de cable, *f*; | **свивамъ на -ты ортома**, *va. Mar.* rouer.
Бухъ! *interj.* pouf, patatras.
Буца, *sf.* la bosse, l'excroissance *f*; 1. (*отокъ на тѣлото*), le loup; | *Méd.* la tumeur; 2. **-или главулекъ** (*на крака у конь*), *Vétér.* le capelet; 2. (*отъ прьсть*), la motte; 4. **крыятса задъ -цытѣ** (*за пилцы*), *v. imp.* il se mottent.
Буцентавръ (*ладія*), *sm.* le bucentaure.
Буцотропъ, *sm. Agric.* le brise-motte *ou* casse-motte.
Бучене, *sm.* le mugessement, bruissement, renflement *m.*
Бучка (*земя*), *sf.* la glèbe: 1. (*снѣгъ*), pelote de neige, *f*; 2. *pl.* **-кы** (*у конь*), la molette; 3. **сбирамса на** —, *vr. fig.* se pelotonner; 4. **растрошавамъ -кытѣ на нива**, *va.* emotter.
Бучкенъ, *adj.* loupeux.
Бучливъ, *adj.* mugissant, ronflant.

Бучѫ, *vn.* bourdonner, bruire; | бучи, *v. imp.* il retenti; *pl.* -чѫтъ, ils mugissent.
Бушкетъ (*дрѫжъ-прѫпорецъ*), *sm.* le porte-étendard.
Бывамъ, *vn.* être, subsister, devenir, assister à, se voir; 1. нека това да бѫде тай, cela supposé; 2. было не было! да бѫде щото ще! vogue la galère.
Бывность, *sf.* la présence.
Бъволарь, *sm.* un pâtre.
Бъволица, *sf.* la buffonne.
Бъволска кожа, *sf.* le buffle.
Бъволче, *sm. dim.* le buffletin.
Бъволъ, *sm. quadr.* le buffle; | un brutal.
Бъкоборецъ (*тореадоръ*), *sm.* un toréador *ou* tauréador.
Бъкски бой, *sm.* la tauromachie.
— **клей**, *sm.* la taurocole.
Бъкче, *sm. dim.* le bouvillon.
Бъкъ, *sm. quadr.* le taureau, le boeuf; 1. (*у мостъ*), l'éperon *m*; 2. -горденъ, *sm. Mar.* cargue fond, *f*; 3. *pop.* l'oiseau de Saint Luc, *m*; 4. бой съ -ове, combat de taureaux, *m*.
Бъліе, *sm.* la drogue.
Бълкы *и* търговія съ —, *sf. pl.* la droguerie; 1. захлупцы за —, le droguier; 2. подправянь лѣкарскы —, *va.* gourer; 3. подправены —, la goure, 4. подправачь на —, un gourer.
Бълъ, *adj.* ancien.
Бълярнинъ *и* -лярь, *sm.* un pharmacien, pharmacopole, apothicaire *m*; 1. un droguer, vendeur de mithridate, marchand d'orviétan; 2. empirique, opérateur, bauquiste *m*; 3. (*шарлатанинъ*), médecin d'eau douce, médicastre *m*; 4. търговецъ —, un droguiste; 5. такмо -лярска смѣтка, un memoire d'apothicaire.
Бълярница, *sf.* l'apothicairerie.
Бълярнически, *adj. Pharm.* officinal.
Бълярска стока, *sf.* la drogue.
Бълярски кодексъ, *sm.* le codex *ou* code.
Бълярско искуство, *sm.* l'apothicairerie *f*.
Бъсеренъ (*приличенъ на бъсеръ*), *adj.* nacré.
Бъсеръ, *sm.* nacre de perles, *f*.
Бъстрина, *sf.* la limpidité.
Бъстръ, *adj.* l'impide, clair, serein; -тро, -ment; | *fig.* net.
Бытіе, *sm.* l'être *m*, l'existence *f*; 1. (*първа книга отъ Библія*), la genèse; 2. описане на —, l'histoire *f*.
Бытолски просякъ, *sm. fam.* un argoulet; | *pop.* une gueusaille.
Бѣгай да бѣгаме! *adv. fam.* sauve qui peut.
Бѣгайса! *interj.* nargue de; | — отъ тукъ! *adv.* loin d'ici.
Бѣгамъ, *vn.* fuir, courir, s'évader; 1. (*пакъ*) recourir; | *fig.* revoler; 2. (*бръзо*), voler; 3. (*гологлавъ*), prendre ses jambes à son cou, jouer des jambes: 4. *fig.* tourner le dos à; 5. бѣга далечъ (*за звѣръ*), *v. imp. Vén.* elle forlonge *et* se —, *vr*; | бѣгаме единъ отъ другъ, *vr.* s'éviter.
Бѣгачъ, *sm.* un fugitif; | (*конь*), un courcier.
Бѣгливъ, *adj.* fugitif, fuyant, fuyard; | — огань, *sm. Milit.* feu roulant, *m*.
Бѣгство, *sm.* l'évasion *m*, la déroute.
Бѣгъ, *sm.* la fuite, course, évasion *m*, carrière *f*; | принудявамъ въ —, да бѣгатъ, *va.* mettre en fuite.
Бѣда, *sf.* le malheur, le mal, la cause, le pis aller; 1. *Jur.* le cas; 2. смаляване —, *Jur.* l'atténuation *f*.
Бѣдопилецъ, *sm.* le traîne-malheur *ou* traîne-potence.
Бѣдственъ, *adj.* calamiteux.
Бѣдствіе, *sm.* la calamité, adversité *f*; 1. *Mar.* l'incommodité *f*, la détresse; 3. сигналъ за —, *Mar.* signal de détresse, *m*.
Бѣдж, *va.* inculper.
Бѣжанецъ, *sm.* un refugié, émigrant, fugitif, fuyard; 1. déserteur, proscrit, rendu *m*; 2. (*въ линіа*), *Mathém.* le curseur; 3. *Milit.* un réfractaire; 4. давамъ —, *va.* extrader; 5. даване —, l'extradition *f*.
Бѣжешкомъ, *adv.* courammant.
Бѣженъ, *adj.* courant.
Бѣла-валка, *sf. arbrisseau*, l'obier *ou* boule-de-neige *m*.
— **вълна**, *sf.* laine beige *f*.
— **вѣрба**, *sf. arbre*, le picéa.
— **глина**, *sf. Minér.* la calamite.
— **дробь**, *sf.* le poumon; -бенъ, du —, *adj*; 1. възпалене на —, *Méd.* la pneumonie, la péripneumonie; 2. което са отнеся до възпалене на —, péripneumonique, *adj.* 3. (*отъ тѣле или агне*), le mou.
— **калугерка**, *sf. oiseau*, la piette *ou* nonnette blanche.
— **коса**, *sf.* la canitie.
— **лепра**, *sf. Méd.* le vitiligo.
— **лѣтна круша**, *sf.* la blanquette.
— **подкора**, *sf. Bot.* l'aubier *m*.
— **рада**, *sf. fig.* eau-de vie *f*, esprit-de-vin *ou* alcool, *m*.
— **рыба**, *sf. poisson*, l'able *m et* ablette *f*.
— **салата**, *sf. plante*, l'escarole *et* scarole *f*.
Бѣлене, *sm.* le blanchiment, la déablation.
Бѣлецъ, *sm.* un séculier, frère lai *m*; | *pl.* -лцы, *fig.* les ouailles *f*.
Бѣлливъ, *adj.* blanchâtre, blafard, fariaux, chenu, louvet; 1. *Anat.* albuginé; 2. — негръ, *sm.* (*voyez* **Албиносъ**).
Бѣлила луга, *sf. Chim.* eau de Javelle, *f*.
Бѣлило, *sm.* la ceruse *ou* blanc de ceruse *ou* de plomb; | -и червило, le blanc de fard.
Бѣлина, *sf.* le blanc, la blancheur, les lis *m*; | *fig.* l'ivoire *m*, l'albâtre *m*.
Бѣлины (*на морскы вълна*), *sf. pl.* les moutons *m*; 1. съ -море, moutonnée, *adj.* 2. мѣта —, *v. imp.* elle moutonne.

Бѣлисвамса, *vn.* se plâtrer.
Бѣличкото (*по кракъ-тѣ на конь*), *sn.* la [balzane.
Бѣлогащарь, *sm.* un caleçonier.
Бѣлогѫзка, *sf. oiseau*, le cul-blanc.
Бѣлодробенъ, *adj. Anat.* pulmonaire.
Бѣлокопытникъ, *sm. plante*, le tussilage *ou* pas d'âne.
Бѣлокость, *sm.* la canitie.
Бѣлоочень, *adj. Anat.* albugineux.
Бѣлоногъ конь, *sm.* cheval balzan *m.*
Бѣлопаха, *sf. oiseau*, le motteux.
Бѣлосивъ, *adj.* grivelé.
Бѣлость, *sf.* la blancheur.
Бѣло, *sn.* le blanc; ‖ **мажя съ —**, *va.* blanchir; ‖ **на —**, *adv.* en blanc, blanchement.
— **лале**, *sn. plante*, la primevère.
— **облаче** (*съ око*), *sn.* le dragon; ‖ *Méd.* le caligo.
— **месо**, *sn.* le blanc.
— **платно**, *sn.* la cretonne. [blanches *f.*
— **течене**, *sn. Méd.* les fleurs *ou* fleurs
Бѣлъ, *adj.* blanc, séculier; 1. *Anat.* albuginé; 2. (*както снѣгъ*), albâtre; ‖ *fig.* d'ivoire *m.*
— **бобъ** (*фасулъ*), *sm. plante*, le haricot, la faséole.
— **листецъ** (*край книга*), *sm.* la garde.
— **лукъ** (*чесновъ*), *sm. plante*, l'ail *m.*
— **мраморъ** (*на зелены жилы*), *sm.* le cipolin *et* marbre cipolin.
— **мѣхъ** (*кожухъ*), *sm. Blas.* le menu-vair.
— **соколъ**, *sm. oiseau*, le pygargue.
— **соусъ**, *sm.* le blanc.
— **цвѣтъ**, *sm.* le blanc.
Бѣлы гащи (*отдолни*), *sf. pl.* le caleçon, les braies *f*; ‖ (*напрьстниче*), *plante*, la digitale, la convallaire *ou* muguet, le bouton d'argent.
— **капины**, *sf. pl.* la senelle *et* cenelle.
— **манista**, *sm. pl.* la perle.
Бѣлѣвкавъ, *adj. Bot.* glabre.
Бѣлѣвкость, *sf. Bot.* la glabréité.
Бѣлѣвки жълты сливы, *sf. pl.* la mirabelle *et* prune de —, *sf.*
Бѣлѣгъ, *sm.* le signe, l'enseigne *f*, le caractère, le stigmate, la cible; 1. (*на злато или сребро и плата за него*), le contrôle; ‖ **удрямъ —**, *va.* contrôler; 2. (*отъ рана*), la plaie, la cicatrice; 3. (*на кракъ отъ изгорѧване*), le maquereau; 4. (*на животно, на дърво*), la madrure; 5. *fig.* l'escarre *et* eschare *f*; 6. *Chir.* la conture; 7. **изъленъ съ -зи**, couturé, stigmatisé, *adj.*
Бѣлѣжка, *sf.* la marque, le signet, l'indice *m*; 1. l'apparence *f*, la trace, l'étiquette *f*; 2. l'estampille, le numero, la note, le repère *et* repaire; 3. l'étalon *m*; ‖ **удряне -на мѣрка**, l'étalonnage *et* -lonnement; ‖ **удрямъ —**, *va.* étalonner; 4. (*въ книга*), le tourne-feuille; 5. (*ради запомняване*), *Typ.* le moins; 6. (*на рѣзачъ върху монета*), *Num.* le déférent; 7. *fig.* le symptôme; 8. **описване -цы на образъ**, le signalement; 9. **описвамъ по външнитѣ -цы нѣщо**, *va.* signaler; 10. **листъ за описване външни -цы**, signalétique, *adj*; 11. **поставямъ -цы на линія**, *va. Milit.* jalonner.
Бѣлѣжна книжка, *sf.* le mémorandum.
Бѣлѣжя, *va.* marquer, noter, tracer; 1. (*изново*), remarquer; 2. (*платъ съ печѣтъ*), *va.* bouiller.
Бѣлѣзачъ, *sm.* un dessinateur.
Бѣлѣзене, *sn.* le dessin; 1. **линейно —**, dessin linéaire; 2. (*гравируване на мѣдна плоча*), la taille-douce; 3. (*на канчицы*), le grené; 4. (*съ истриване*), l'estompe *f.*
Бѣлѣзни захлупцы, *sm. pl.* étui de mathématique, *m.*
Бѣлѣзно искуство, *sn.* art du dessin, *m.*
Бѣлѣзъ, *sm.* le dessin, le trait; 1. **-зи щампица** (*въ текстъ*), l'illustration *f*; 2. **украсявамъ съ -зи**, *va.* illustrer; 3. (*отъ първо скарѧване*), *Peint.* le repentir; 4. *fig.* l'ébauche *f*; 5. *pl.* **-зитѣ** (*на компасъ*). *Mar.* l'aire de vent, *f*; 6. **съ -зи**, *adv*, graphiquement.
Бѣлѣзя (*набрѣздявамъ*), *va.* dessiner, tracer, dresser; 1. (*изново*), retracer; 2. (*съ истриване*), estomper; ‖ **-ся**, *vr.* se dessiner.
Бѣлѣче (*аганце въ око*), *sn.* la taie; ‖ *Méd.* l'albugo *m ou* albugine *f*, le caligo, l'aige *f.*
Бѣлчешки мѣхъ, *sm.* le petit-gris.
Бѣлтѫкъ-тъ (*на окото*), *sm.* le blanc de l'oeil; 1. (*на яйце*), le blanc d'oeuf; 2. (*на суравo яйце*), la glaire; 3 *Chim.* l'albumine; 4. **въспалене на очный —**, *Méd.* le chemosis; 4. **намазвамъ съ — отъ суравo яйце**, *va.* glairer.
Бѣлтѫчень, *adj. Chim.* albumineux.
Бѣлуга, *sf. poisson*, le grand esturgeon.
Бѣля, *va.* blanchir; 1. **бѣлѣеса**, *v. imp.* il blanchit; 2. **който са бѣлѣе**, blanchissant, *adj.*
Бѣлиса, *v. imp.* il s'enleve, il s'exfolie.
Бѣсене, *sn. fam.* la pendaison.
Бѣсенъ, *adj.* furieux, furibond, malicieux, malin; 1. démoniaque, forcené, rageur, energumène *sc*, licencieux; 2. *Méd.* hydrophobe *sc*; 3. *fam.* mièvre; 4. **както единъ —**, *adv.* en désespéré.
Бѣсна жена, *sf. fig.* une bacchante, ménade *f.*
Бѣсно дѣте, *sn.* un lutin; ‖ *pl.* **-дѣца**, la canaille.
Бѣсность, *sf.* la fureur, furie, fougue; 1. *Méd.* la rage, l'hdrophobie *f*; 2. *fig.* la frénesie.
Бѣснотія, *sf. fam.* la mièvrerie *et* mièvreté.
Бѣсовитъ (*хванатъ отъ злъ бѣсъ*), *adj.* possédé.
Бѣсовица, *sf.* amas de chiens, *m.*
Бѣсиѣя, *vn.* lutiner; 1. *fig.* jeter sa gourme; 2. *fam.* charivariser.
Бѣсъ, *sm.* un diable, démon *m*; ‖ **хващане отъ злъ —**, la possession.

Бѣсѧ, *va.* pendre; | *-ca, vr.* se pendre.
Бюварь, *sm.* le buvard.
Бюджетъ (*финансова сѫмѣтка*), *sm.* le budget.
Бюлла (*заповѣдь*), *sf.* la bulle; | потвърденъ съ —, bullé, *adj.*
Бюллетень, *sm.* le bulletin.
Бюратъ (*платъ*), *sm.* le burat.
Бюро, *sm.* le bureau; | (*писменъ прѣстолъ*), le secrétaire.
Бюрократически, *adj.* bureaucratique.
Бюрократія, *sf.* la bureaucratie.
Бюскъ (*въ корсетъ*), *sm.* le buse; 1. влагамъ — въ корсетъ, *va.* busquer; 2. подгѫвка за —, la busquière.
Бюстъ (*глава и гръди*), *sm.* le buste.
Буфетъ (*черпачница за господари*), *sm.* la buvette; | обдържачъ на —, un buvetier.
Бѫблачъ, *sm. fam.* un bougon.
Бѫблене и **Блъболене**, *sm.* le grasseyement.
Бѫблинъ, *adj.* grasseyeur.
Бѫбля и **Блъболя**, *vn.* grasseyer; | *fam.* bougonner.
Бѫбрачка, *sf. fam.* une péronelle.
Бѫбрачъ, ка, *s.* conteur, causer, marmoteur, euse; 1. un mécontent, grognard, grogneur *et* grognon, bredouilleur; 2. *fig.* un clabaud; 3. *fam.* un brise-raison.
Бѫбрене, *sm.* le babil *et* babillement, la jacasserie, la rumeur; 1. (*прѣзъ зѫбы*), le marmotage *et* -mottement; 2. *fam.* le grognement, la grognerie
Бѫбрековиденъ, *adj. Bot.* réniforme.
Бѫбрекъ, *sm.* le rein, le rognon; 1. болестъ на -рецытѣ, *Méd.* la néphralgie; 2. въспалене на -рецытѣ, *Méd.* la néphrite.
Бѫбреченъ, *adj.* rénal; | -камыкъ, *sm.* la néphrite.
Бѫбречна копаня [въспалене на —, *Méd.* la pyélite.
— болесть, *sf.* la néphrétique *et* colique néphrétique, *sf.*; | страдалецъ отъ — и цѣръ за —, le néphrétique.
Бѫбречны сини жилы, *sf. pl. Anat.* veines émulgents *f.*
Бѫбривость, *sf.* la loquacité.
Бѫбривъ, *adj.* babillard, loquace; | *fam.* grognard, grogneur *et* grognon.
Бѫбриливъ, *adj.* bavard.
Бѫбрица, *sm.* un bavard; | -жена, *sf. fig.* une margot.
Бѫбрію, ра, *s.* grogneur, euse.
Бѫбря, *vn.* bavarder, bredouiller, babiller, chape-chuter; 1. (*прѣзъ зѫбытѣ си*), *fam.* marmotter; 2. *pop.* rognonner, marmonner, 'hogner; 3. *fam.* grogner, grommeler; 4. (*непрѣстанно*), *fam.* jaboter; | *fig.* jacasser.
Бѫбьртія, *sf.* le bavardage *et* -dise *f*, le babillage.
Бѫденъ, *adj.* futur, prochain, à venir; | *fig.* ultérieur, en herbe *f.*
Бѫдна вечерь, *sf.* la veille, la surveille; | —, *plante*, la julienne.
Бѫдникъ, *sm.* la veille, la surveille, chandelle de veille *f.*
— камыкъ, *sm.* la 'harpé.
Бѫдно врѣме, *sm. Gram.* le futur.
— състояне, *sm.* la futurition.
— сѫществоване, *sm. fig.* l'avenir *m.*
Бѫдность и -нина, *sf.* la futurition; | прѣдвиждамъ -та, *va.* percer.
Бѫдителенъ, *adj.* surveillant, vigilant; -лно, -amment.
Бѫдителность, *sf.* la vigilance.
Бѫдѣне и -днене, *sm.* le nocturne, état de veille *f.*
Бѫдѣя, *vn.* veiller.
Бѫзенъ оцедъ, *sm.* vinaigre surard *m.*
Бѫзъ, *sm. arbre*, le sureau; -зенъ, de —, *adj.* | —, *plante*, le sauge, -зевъ, de —, *adj.*
— и -зуникъ, *sm. plante*, l'hièble; | видъ —, *plante*, l'orvale *ou* toute-bonne *f.*
Бѫткане (*въ говоренето*), *sm. Méd.* le psellisme.
Бѫчва, *sf.* la tonne, le tonneau, le poinçon; 1. la barrique, la queue, la botte; -вен, de —, *adj.* 2. (*за сухы стоки*), le boucaut; 3. (*съ вино*), la pièce; 4. (*за носене вода*), la tine; 5. — злато (100 *х. талера*), une tonne d'or; 6. спускане — въ зимникъ, l'avantage *m*; 7. настилам въ —, *va.* encaquer; 8. наливане въ —, l'entonnage *et* entonnement *m.*
Бѫчварь (*купоръ Mar.*), *sm.* un tonnelier.
Бѫчвена дъска, *sf.* la douve.
Бѫчвичка (*жида*), *sf. H. nat.* la tonne.
Бѫчвы (*римска дрѣха*) *sf. pl.* le tonnelet.
Бѫчѫ, *vn. fig.* ronfler.
Бѫхъ, *sm.* la négation, action de nier; | хваща на —, *vn.* nier, dénier.

В.

В (*ве*), troisième lettre de l'alphabet bulgare.
Вагенмейстръ, *sm. Milit.* le vaguemestre.
Вагонъ (*карета на желѣзенъ пѫть*), *sm.* le waggon et wagon.
Вада, *sf.* le ruisseau, conduit, canal *m*; 1. la goulotte *et* goulette, rigole *f*; 1. (*хорнъ t.*), l'étier *m*; | -дичка, *dim.* le ru; 3. (*за истичане вода изъ рудникъ*), l'arrugie *f*; 4. (*на климало*), (*voyez* Лимберсъ).
Вадене (*на градина*), *sm.* l'irrigation *f*; 1. (*съ вода полето*), l'arrosage *m*; 2. или дъбене (*на кожа*), le coudrement.
Ваденъ (*който расте по вади*) *adj.* riverain.
Вади, *va.* aveindre; 1. (*градина*), abbreuver, arroser; 2. или печа и дъбя (*кожы*), corroyer, coudrer; 3. (*очи*) aveugler.
Ваза (*сѫдина*), *sf.* le vase, l'urne *f.*
Вай! *interj.* aie *ou* ahi.

Вакантни, *adj.* vacant, non occupé, jacent | бывамъ -тъ или изваденъ, *vn.* vaquer.
Вакансія (*праздно мѣсто*), *sf.* la vacance; 1. *pl.* -ціи, (*дни за расходка, праздницы*), les vacances *f*; 2. имамъ -ціи, *vn.* vaquer.
Вакса, *sf.* le cirage; -сенъ, de cirage.
Ваксосвамъ (*обуща*), *va.* cirer; | -сване, *sm.* le cirage.
Баксарь, *sm.* un décrotteur.
Бакханалія, *sf.* la bacchanale.
Бакханка, *sf.* une ménade.
Вакхантка (*жъркиня*), *sf.* une bacchante.
Вакьлъ (*за животны*), *adj.* noir aux yeux.
Валгангъ, *sm. Fortif.* le terre-plein.
Валева, *sf.* la combe.
Вали (*дъждъ и fig.* спорно), *v. imp.* il pleut (отъ *pleuvoir*); | изъ ръкавъ, *adv.* il pleut à verse.
Валиспнерія, *sf. plante*, la valisnère *et* -nérie.
Валка (*топъ t.*), *sf.* la balle; 1. la sphère, le peloton; 2. училищъ за игра на —, un sphériste; 3. мѣсто за игра на —, la sphéristère, le mail; 4. искуство за игра на —, la sphéristique; 5. подмѣтамъ — ради залъгване, *vn.* peloter; 6. игра на —, la paume; 7. брьскамъ —, *va.* crosser; 8. брьскачъ на —, un crosseur; 9. (*снѣгъ*), pelote de neige, *f.*
Валмливъ, *adj.* fluctueux. [la balle.
Валмо, *sm.* le rouleau, cylindre, boudin; | *Typ.*
Валсирувамъ, *vn.* valser.
Валсировачъ, ка, *s.* valseur, euse.
Валсъ (*нѣмско хоро*), *sm.* la valse.
Валторна, *sf. Mus.* le cor.
Валторникъ, *sm.* un corniste.
Валута, *sf. Com.* la valeur.
Валчаста гжба, *sf.* la vesse-loup *ou* -de-loup.
— тыква, *sf.* le potiron.
Валчасто украсене, *sm.* le godron.
Валчастъ, *adj.* rond.
— драмъ, *sm.* la poire. [le tore.
— фризъ (*при дяно на стѣлпъ*), *sm. Archit.*
Валявица, *sf.* la foulerie.
Валявичарь, *sm.* un foulon *et* foulonnier.
Валяковиденъ, *adj.* globuleux, sphérique; -дно, -ment.
Валяковидность, *sf.* la sphéricité.
Валякъ, *sm.* la boule, la bulle, le globe; 1. земни —, globe terrestre; 2 небесни —, globe céleste; | *Géom.* la sphère; 3. (*съ рачка*), sphère armillaire; 4. *Archit.* l'astragale *m*; 5. (*валка за игра*), l'éteuf *et* ésteuf *m*; 6. (*натлъгванъ съ кожина*), la bourrelet *ou* bourlet; 7. (*у умайницы*), l'essaimote *f*; 8. който състои отъ -яцы, globuleux, *adj.*
Валялна глина, *sf.* terre chimolée *f.*
— воденица (*трьгало*), *sf.* moulin à foulon, *m.*
Валямъ (*ялъ*), *va.* piloner; 1. (*сукно*), fouler; 2. (*ялъстъ*), marcher; 3. *-ся, vr.* se vautrer, traîner.
Валяне, *sm.* le foulage, pilonage; 1. (*сукно*), la foule, foulure; 2. брой кожы за —, la foulée.
Валяче, *sm. dim.* le globule, la boulette; 1. (*мраморно*), la bille; 2. (*у барометръ*), la cuvette; 3. (*за жребы*), la ballotte *ou* boule; 4. (*за изваждане лѣпкы*), la savonnette.
Валячникъ, *sm. plante*, la globulaire.
Валятса (*за пилцы*), *v. imp.* ils s'assemblent.
Вампири (*у е. е.*), *sm. pl.* les larves *f.*
Вампиризъ, *sm.* le vampirisme.
Вампиръ *et* **Вапиръ**, *sm.* le cochemar; | (*хвърката мышка*), *sf. mam.* le vampire, la rougette *et* roussette, le phyllostome.
Ванадъ (*металлъ*), *sm. Minér.* le vanadium.
Вандеміеръ (*мѣсецъ на републиканска година*), *sm.* le vendemiaire.
Ваниль, *sf.* la vanille; -левъ, de vanile.
Ванилно растене, *sm. plante*, le vanillier.
Ванна (*въ видъ дървена кондура*), *sf.* le sabot.
Вантове, *sm. pl. Mar.* les 'haubans *m*; 1. завиквамъ —, *va.* capeller les 'haubans; 2. завиване на —, le capelage.
Вантозъ (*мѣсецъ на р. г.*), *sm.* le ventôse.
Вантуза (*за пущане кръвь*), *sf.* la ventouse; | *Chir.* le bdellomètre; | пущамъ кръвь съ —, *va.* ventouser.
Вантузенъ инструментъ (*порѣзникъ*), *sm. Chir.* le scarificateur. [bans *m.*
Вантъ-путенсы, *sf. pl. Mar.* chaînes de 'hau-
Вапсувамъ, *va.* colorer.
Вапсуване, *sm.* la coloration.
Вара (*аршинъ испански*), *sf.* la vare.
Варакушъ, *sm. oiseau*, la gorgé-bleue.
Варалястъ, *adj.* rond.
Варваринъ *et* **-варь**, *sm.* un barbare; | *fig.* un vandale, ostrogot, tudesque *m*; | (*който не знае нищо*), *fam.* un velche.
Варвароски, *adj.* barbare; -скы, -ment.
Варварство, *sm.* la barbarie, le vandalisme.
Варганъ, *sm. Mus.* la guimbarde.
Варда, *sf.* le guet; | *interj.* gare.
Вардачъ, ка, *s.* gardien, garde, la sentinelle, garçon de bureau, *m*; 1. (*на князь*), un menin; 2. (*на боленъ*), un garde-malade; 3. (*на мрьтвецъ*), un veilleur; 4. заповѣдамъ на —, *va.* consigner; 5. заповѣдане на —, la consigne.
Вардене, *sm.* la garde, conservation *f*; | давамъ за —, *va.* déposer.
Вардетеса, *interj.* alerte!
Вардиса! *interj.* place, gare. [sauvegarde.
Вардителна граммота *или* страна, *sf.* la
Вардливо постжпване (*съ нѣкого*, вардане), *sm.* le ménagement.
Вардливость, *sf.* la circonspection.
Вардливъ, *adj.* circonspect.
Варда, *va.* garder, ménager, observer, conserver, tenir; 1. guetter, être à l'affût *m*;

2. (*приличностить*), sauver les apparences; 3. *-са*, *vr.* prendre garde, se donner de garde, s'épargner; 4. (*отъ*), gare le; 5. (*отъ употрѣбението на нѣщо*), s'abstenir de.
Варене, *sn.* la coction, cuisson, cuite *f*; | *или* **печене вторно**, *sn.* la recuisson; | (*на топла вода*), le bain marie.
Варено сладко, *sn.* la confiture; | (*съ овошки*), la conserve.
Варены сливы (*съ захаръ*), *sf. pl.* le moyeu.
Вари-клечка, *sc.* un avare, chicanier, fesse-maille, vilain, crasseaux; *m.* 1. (*гнусавецъ*), une sordidité; 2. *fig.* une ladresse; 3. *fam.* un grippe-sou, pince-maille, 'harpagon; | *fig.* un cancre; 4. *pop.* un grigou. [vérine.
Варинасъ (*най-хубавъ житонь*), *sm.* la
Варителность, *sf.* la digestibilité. [riante.
Варіанта (*различіе на текстъ*), *sf.* la va-
Варіаціонно смѣтане, *sm. Mathém.* calcul des variations *f*.
Варіація, *sf. Mus. Mathém.* la variation; | **съ -ціи**. *Mus.* varié, *adj.* [varier.
Варіирувамъ (*правя варіаціи*), *va. Mus.*
Варка, *sf.* la barque, le bateau; 1. (*пашче*), l'esquif *m*; 2. (*лодка*), la nacelle; 3. (*що върви лесно*), chaloupe bonne de nage, *f*; 4. (*пълна*), une barquée; 5. (*който трошки -ки за продаване на дърва*), un déchireur.
Варкамь, *vn.* (*voyez* **Бързамь**).
Варкарь, *s.* un batelier.
Варкачин, *adj.* de barque.
— **товаръ**, *sm.* la navée, barquée *f*.
Варкичка, *sf. dim.* la barquerolle *et* barquette, le batelet. [ere.
Варколакъ, *sm. fig.* l'ours *m*; | *fam.* le massa-
Варлива прьсть, *sf.* le calcaire.
Варливо срѣдство, *sn.* le caustique.
Варливъ, *adj.* calcaire; culcinable.
Варливость, *adj.* calcareux.
Варна пещь, *sf.* fourneau de calcination *f*.
Варненъ, *adj. Chim.* calcique.
Варовита боза, *sf.* lait *ou* blanc de chaux, *m*.
Варовито мазило (*оросанъ т.*), *sm.* la ruilée.
— **накапване**, *sn.* l'incrustation *f*.
Варосвамь, *va.* crépir; | (*омазвамь съ варь*), *Archit.* encroûter.
Варь, *sf.* la chaux; 1. (*у табаци*), la plamée; 2. (*неогасена*), chaux vive; 3. (*огасена*), chaux éteinte; 4. **опалване пещь за —**, le chauffour *ou* four à chaux; 5 **посыпвамь съ — полето**, *va.* chauder; 6. **горя-варь**, *sm.* un chaufournier *et* chaulier; 7. **което става на —**, calcinable, *adj.* 8. **горене** *или* **ставане на —**, la calcination; 9. **правя** *или* **горя —**, *va.* calciner; | **гориса, прѣобръщаса на —**, *v. imp.* il se calcine; 10. **разбъркамь съ —**, *va.* gâcher; 11. **бъркачъ на —**, un gâcheur.
Варя, *va.* cuire, faire bouillir; 1. (*изново*), recuire, faire rebouillir; 2. *или* **пеля** (*пера за писане*), 'hollander, 3. **вариса**, *v. imp.* il cuit.
Вассалъ, *sm.* un vassal; | (**поддѣнин**), un 'hommager *et* vassal —, *sm.*
Вата (*памукъ т.*), *sf.* de la ouate; **-тенъ**, d'ouate; | **подплащамь съ —**, *va.* ouater: | **приличенъ на —**, ouateux, *adj.* [tavelle.
Ватала, *sm. pl.* le battant; | (*у станъ*), la
Ватеръ-клозетъ, *sm.* lieux à l'anglaise, *m.*
Ватеръ-бакштагы, *sm. pl. Mar.* 'haubans de beaupré, *m.*
Ватерштагъ, *sm. Mar.* la soubarbe de beaupré.
Ваувау (*кучеще*), *sn.* le toutou *ou* tou-tou.
Вахлачка, *sf. plante*, le cirse.
Вахмистръ, *sm. Milit.* un quartier-mestre, maréchal des logis *m*; | **главенъ —**, maréchal des logis chef, *m*.
Вахня, *sf. poisson*, l'églefin *et* égrefin *m*.
Вахта, *sf. Mar.* le quart.
Вашъ (*f.* **ваша**, *n.* **ваше**; *pl.* **вашы**), *adj. poss.* votre; | *pron. poss.* le *et* la votre; | **вашытѣ** (*роднина*), *sf. pl.* les votres; | **ваше имане**, *sn.* le votre.
Вбнвамь, *va.* fourrer.
Вгжвамь *и* **Вгживамь**, *va.* froncer; | (*конець въ игла*), enfiler.
Вгжвателенъ, *adj.* maniable.
Вгжнка (*у книга*), *sf.* le larron, la corne; 1. **най-тайнытѣ -кы на сърдцето**, les détours du coeur, *m*; | *fig.* les recoins *m*; 2. **орлаждамь -кы**, *va.* déplisser; 3. **правя -кы**, *va.* gaufrer; 4. **загубвать си -кытѣ**, *v. imp.* ils se déplissent.
Вдавамса, *vr.* prêter *et* se — à, caler; | (*съ страсть*), s'acharner à; | **вдавяса**, *v. imp. Archit.* elle jarrete.
Вдавателенъ, *adj. fig.* flexible.
Вдадено мѣсто (*у сводъ*), *sn. Archit.* le jarret.
Вдаденъ, *adj. Bot.* rétus; | (*за сводъ*), jarreté.
Вдълбавамь, *va. Chir.* déprimer. [pression.
Вдълбене, *sn.* l'enfonçure *f*; | *Chir.* la dé-
Вдлъбнато-изпъкнатъ, *adj.* concavo-convexe.
— **-исписана медаль**, *sf.* médaille incuse *f*.
— **-или издълбано исписанъ**, *adj. Num.* incus.
Вдлъбнатъ, *adj.* concave, déprimé; | (*и отъ двѣтѣ страни*), concavo-concave, *adj.*
— **грьбъ** (*на конь*), *sm.* cheval ensellé *m*
Вдлъбнина, *sf.* la concavité.
Вдовенъ, *adj.* veuf.
Вдовецъ, вица, *s.* veuf, euve.
Вдовица, *sf.* une douairière; | **самоволно изгоряване -цы**, la suttée *et* suttie.
Вдовична дѣлба (*книжнъ т.*), *sf.* le douaire; | **дѣте, което са ползува само отъ — на майка си**, un douairier.
Вдовично дукато, *sm.* le denier de la veuve.
Вдовишки пары, *sf. pl.* le douaire.
Вдовство, *sn.* le veuvage *et* viduité *f*.

Вдругидень, *sm.* le surlendemain; | *adv.* après-demain.
Вдьрвяване, *sm.* l'arborescence *f.* [spiré.
Вдъхнатъ, *adj. fig.* infus; | (*отъ небесa*), in-
Вдъхновване, *sm.* l'inspiration (*и fig.*), infusion, suggestion *f*; | *fig.* le souffle; | **предавамъ** —, *va.* inspirer.
Вдъхнувамъ, *va.* inspirer (*и fig.*), dicter, suggérer, donner à entendre; | *fig.* glisser, insinuer; | **който -ва**, *fig.* inspirateur, *adj.*
Вега (*звѣзда въ Лира*), *cf. Astr.* le Wéga.
Веда (*свещена книга у Индусы*), *sf.* le véda.
Ведетъ, *sm. Milit.* la vedette.
Веднажъ, *adv.* un jour.
Ведьрникъ, *sm.* chaudière à vapeur *f.* | (*въ парова машина*), le bouilleur; | **поставямъ въ** —, *va.* encuver.
Ведьрце, *sm dim.* la bailletto.
Ведро, *sm.* le seau, tine *m*, le baquet; | *Mar.* la baille, le seilleau *et* seillot; | **две -дра вода**, voie d'eau, *f.*
Везелецъ, *sm. plante*, l'émérus, sorromille *m.*
Везло (*покрьстъ за извѣстницы*), *sm.* la bande; | **въ** —, sous bande.
Вежденъ, *adj. Anat.* sourcilier.
Вежды, *sf. pl.* le sourcil.
Веке и Вече, *adv.* déja.
Векилъ-хартъ, *sm. t.* officier de la bouche, *m.*
Векселенъ вѣрвежъ, *sm.* le change, le cours.
Вексленна хартия, *sf.* papier vélin *m.*
Велика литургия, *sf.* la grand' messe.
Велика херцогиня, *sf.* la grande-duchesse; | — **княгиня**, la grande duchesse de Russie; | — **княжна**, la grande duchesse non mariée.
Великански, *adj.* gigantesque.
Великанъ, *sm.* le géant, colosse *m*; | **бой на -ни съ богове**, la gigantomachie (*v.* **Жидъ**).
Великденски, *adj.* pascal.
Великдень (*свѣтло Въскрьсение у Христіяны*), *sm.* les Pâques *m. et f*; | **подаряванеа по** —, oeufs des Pâques, *m.* | —, *plante.* la coquelourde, aristoloche *f.*
Велики канцлеръ, *sm.* archichancelier *m.*
Великодушенъ, *adj.* généreux, magnanime; **-шно**, **-ment**; | *fig.* noble. [mité.
Великодушие, *sn.* la générosité, magnani-
Великолѣпенъ, *adj.* solennel *et* -lennel, splendide, magnifique; **-нно**, **-ment**; 1. pompeux, luxueux, superbe, triomphant; 2. fastueux, somptueux, honorable, riche; 3. (*за сеирия*), *Mus. fig.* perlé; 4. *fig.* brillant, royal (*voyez* **Прѣхубавъ**).
Великолѣпие, *sn.* la magnificence, le luxe, l'éclat *m*, la somptuosité; 1. la pompe, la richesse, apparat, appareil, état, faste *m*; 2. **войто обычаи** —, fastueux, *adj*; 3. съ —, *adv.* en cérémonie.
Великолѣпна кѫща, *sf.* le palais; | *fig.* le louvre.
Великолѣпно, *adv.* à grand bruit.
Велико магистерство (*на Малтійскиѩ орденъ*), *sm.* le magistère. [carême.
Великопостны проповѣданеа, *sm. pl.* le
Великость, *sf.* la grandeur. [grand-duché.
Велико херцогство, **-княжество**, *sm.* le
Велико-херцогски, **-княжески**, *adj.* grand ducal. [**Голѣмъ**).
Великъ, *adj.* grand, grief; | *fig.* haut (*voyez* — **херцогъ**, *sm.* le grand-duc; | **-князь**, *sm.* le grand duc de Russie, le grand prince. — **Моголъ** (*въ Индостанъ*), *sm.* le grand-Mogol.
Великы поети, *sf. pl.* le carême; | **рано или кѫсно закачвамъ** —, le carême est bas ou haut. [*pl.* les vêtes *m.*
Велиты (*лекы войскари у Римляны*), *sm.*
Величествено, *sm.* le grand. [jesté.
Величественость, *sf.* la grandiosité, la ma-
Величественъ, *adj.* sublime, grandiose, auguste, pompeux, imposant; **-но**, **-ment**; | **-ното**, *sm.* le sublime.
Величество (*титла*), *sm.* Majesté; | **Негово Царско** —, Sa Majesté Tsarienne.
Величие, *sm.* la majesté, grandeur, pompe *f.* dignité *pr*; | *fig.* l'auréole *f*, noblesse *f.*
Велмощедьржавие, *sm.* aristocratie *f.*
Велможы, *sm. pl.* l'aristocratie *f.*
Велпъ, *sm. Mar.* le flasque.
Велсъ, *sm. Mar.* la préceinte *ou* lisse.
Велта (*жѫрка за нитіи*), *sf.* la velte; 1. **вѫря съ** —, *va.* velter; 2. **вѫрене съ** — *sm.* le veltage; 3. **вѫрачъ съ** —, un velteur.
Венера (*планета*) *sf. Astr.* la Vénus. [pubis.
Венерина планинка, *sf. Anat.* le pénil *ou*
Венерическа болость, *sf.* la galanterie.
Венерически, *adj.* vénérien.
Венеринъ поясъ, *sm.* le ceste.
Веніямнинъ *sm.* le Benjamin. [lateur.
Вентилаторъ (*развѣтрентникъ*), *sm.* le venti-
Верверица, *sf. quadr.* Pécureuil *m*; **-иченъ**, d'écureuil.
Верига, *sf.* la chaîne, le carcan, le tissu: 1. (*съ куки*, *Techn. или на калика*), la crémaillère; 2. **вѫря съ** — **пространство**, *va.* chaîner; 3. **въровамъ съ** —, *va.* enchaîner; 4. **свързване съ** —, la filiation: 5. **пущамъ отъ -гы нѣкого или спечамъ му богатѫ**, *va.* déchaîner; 6. **пущане отъ -гы**, le déchaînement; 7. **майсторъ -гарь**, *sm* un chaînetier.
Веригачка, *sf. pop.* une appareilleuse.
Веригы, *sf. pl.* les fers, les liens *m*; | **заковавамъ по-добрѣ -тѣ**, *va.* river les fers.
Верижень бомъ, *sm. Mar.* chaîne d'un port *f.*
Верижка *или* **Ситна** —, *sf.* la chaînette, le crémaillon; 1. (*съ ключове*), chaîne châtelaine *f*; 2. (*за балецъ*), le jouet, la gourmette; 3. **закопчевамъ съ** — **зѫбалецъ** *va.* gourmer.

Верижно трькалце, *sm.* le chaînon.
— **или сравнително правило**, *sm. Arithm.* règle conjointe *f.*
— **тжпанче** (*у часовникъ*), *sm.* le tambour.
Вероника, *sf. plante*, la véronique.
Верповане, *sm. Mar.* la tone, touée.
Верпувамь, *va. Mar.* touer; ‖ *-ca*, *vr.* se touer.
Верресовско слово (*Цицеронова*), *sm.* la verrine. [*sf.* la verste.
Верота (*руска плитна мѣрка*, 1500 *аршина*),
Вертикаленъ, *adj.* vertical; -лно, -ement.
— **скрѣпецъ** (*на ортомна фабрика*), *sm. Mar.* le virolet.
Вертикалность, *sf.* la verticalité.
Веръ *f* **или стапель** *m* (*терсхане t.*), *Mar.* le chantier. [réjoui.
Весела жена, *sf.* une grivoise; ‖ *fam.* une
— **курва**, *sf. pop.* une luronne.
Веселба, *sf.* le divertissement, la réjouissance, allégresse *et* alégresse *f*, ébat, ébaudissement *m*.
Веселене, *sm.* la joie, le plaisir.
Веселникъ, *sm. fig.* un bout-en-train.
Веселинъ, *sm.* un vive la-joie, grivois *m*; ‖ *fam.* un réjoui, gaillard *m*.
Веселіе, *sm.* la réjouissance, le plaisir, hilarité, alacrité *f*, ébat, ébaudissement *m*; ‖ *fig.* enchantement *m*; ‖ *fam.* jubilation *f*.
Весело, *adv.* gai, gaiement *et* gaîment; ‖ *Mus.* allégro, *dim.* alégretto.
Веселость (*кефъ t.*), *sf.* la gaieté *et* gaîté, hilarité, joie *f*, enjouement *m*; ‖ *fam.* gaillardise *f*.
Веселъ, *adj.* réjouissant, riant, allègre *et* alègre, alerte; 1. joyeux, jovial, égrillard, gaillard; 2. dispos, éveillé, comique; 3. folâtre, drôle, fou *ou* fol, enjoué, gai; 4. *fam.* guillerret, émerillonné, grivois, dératé; 5. *fig.* serein, radieux; 6. **ставамь** —, *vn.* se desennuyer, être en goguettes; 7. — **сьмь**, *vn.* s'en donner; 8. **бывамь, -ичьнъ**, *vn.* en tenir.
— **гостъ**, *sm.* un bon vivant.
— **нжравъ**, *sm.* l'enjouement *m*, la jovialité.
Веселя, *va.* distraire, enjouer; réjouir, 1. dissiper, divertir, épanouir la rate, regaler, émoustiller; 2. *-ca*, *vr.* se distraire, se dissiper, se divertir, 3. jouer *et* se jouer, s'égayer, se derider, se dépiquer; 4. rire, se récréer, prendre ses ébats *m*, s'ébattre, s'ébaudir, bambocher; 5. *fam.* faire carrousse; 6. *pop.* riboter; 7. **веселѧтса**, *v. imp.* ils s'épanouissent.
Веста (*планета*), *sf. Astr.* la Vesta.
Весталка (*калугерка*), *sf.* une vestale.
Весь, *adj. m.* total, tout.
Вета калевра, *sf.* la savate.
— **краста**, *sf.* la rogne.
— **книга**, *sf.* le bouquin; 1. **търся или четѫ** —, *va.* bouquiner; 2. **обрьщане търговія съ -гы**, la bouquinerie; 3. **събирачь на -гы**, *fam.* un bouquineur.
— **дрѣха**, *sf.* la friperie.
— **ладія**, *sf. Mar.* un ponton.
Ветарски пазарь, *sm.* la friperie.
Ветарство, *sm.* la friperie.
Ветарь, ка, *s.* fripier, ère; marchand de bric-à-brac *m*, antiquaille *f*.
Ветеранъ (*чиновникъ или войникъ да е изслугувалъ*), *sm.* un vétéran; ‖ **състояніе на** —, la vétérance.
Ветеринарство, *sm.* l'hyppiatrique *f*.
Ветеринарь (*конски хекиминъ*), *sm.* un hippiâtre.
Ветина, *sf.* la vieillerie, friperie *f*.
Ветость, *sf.* la vieillesse, la caducité; ‖ *dim.* l'usure *f*; ‖ (*на направа*), la vétusté.
Вето-германски езикъ, *sm.* langue théotisque *f*.
Ветокнижарь, *sm.* un bouquiniste.
Вето нѣщо, *sm.* l'antiquaille *f*.
Вето правило, *sm. fig.* la rubrique.
Вето (на), *adv.* d'occasion.
Веть, *adj.* vieux *et* vieil, ancien, antique.
— **дъждовникъ**, *sm. fam.* le riflard.
— **навыкъ**, *sm. fig.* l'ornière *f*.
Веты дрѣхы, *sf. pl. fam.* la défroque.
— **дървета** (*развалщины*), les démolitions *f*; ‖ (*отъ строшена ладія*), bois de déchirage *m*. [l'olim *m*.
— **протоколы** (*парламентскы*), *sm. pl.*
Ветькъ (*ветъ*), *adj. fig.* suranné.
Вече *u* **Веке**, *adv.* davantage; ‖ **най** —, principalement, au plus, tout au plus; ‖ — ... **нѣ**, ne ... plus.
Вечеренъ, *adj.* vespéral, occidental.
Вечерникъ (*който вечеря*), *sm.* un soupeur.
Вечери (*на братството у първыть Христіяны*), *sf. pl.* les agapes *f*.
Вечерни (*черковна книга*), *sf.* le vésperal.
— **молитвы**), *sf. pl.* le salut.
Вечерникъ, *sm.* vent d'aval, *m*.
Вечерница (*звѣзда*), *sf.* étoile du berger, *f*; ‖ *Astr.* le Vesper.
Вечерніо врѣме (*вечеря*), *sm.* la soirée, veillée, heure soupatoire *f*.
— **събране**, *sm.* la veillée (*voyez* **Сидѣника**).
— **ѣстіе или врѣме**, *sm.* le souper *et* -pé.
Вечерня, *sf.* les vêpres *f*; ‖ **Сицилійска** — (*кръвопролитіе въ* 1282 *година*), les vêpres siciliennes.
— **дрѣзгавина**, *sf.* la retraite.
— **роса**, *sf.* le serein.
— **свирня** (*серенада*), *sf.* la sérénade.
— **сефа**, *sf. plante*, la nyctage *ou* belle-de-nuit.
— **служба** (*прѣдъ страстна недѣля*), *sf.* les tenèbres *f*.
Вечерь, *m et f.* le soir; 1. l'occident *m*, la veillée; 2. **да са видимъ тазь** —, à ce soir; 3. **надъ** —, à jour fermant.

Вечерямь, *vn.* souper.
Вечеря, *sf.* le souper *et* -pé; ‖ **слѣдъ —**, après-soupée *f*; ‖ **прѣмнувамь безъ —**, *vn.* dîner par coeur.
Вещественъ, *adj.* matériel; -no, -lement.
Вещественикъ, *sm.* un materialiste, realiste.
Вещественость, *sf.* la matérialité.
Вещество, *sm.* la matière, la substance; ‖ *fig.* les matérieux *m*; ‖ **прѣнмамь за — нѣщо**, *va.* matérialiser.
Вещь, *sf.* l'objet *m*, la chose; ‖ (*безъ стопанинъ*), l'épave *f*.
Взаимень, *adj.* mutuel, réciproque, respectif; -мно, -ment; ‖ **членъ на -мно ради заздравяване общество**, un mutualiste.
— **глаголъ**, *sm. Gram.* verbe réciproque *m*.
— **контрактъ** *sm.* l'obligé *m*.
Взаимна либовь, *sf.* amour partagé *m*.
— **мѣна** (*трамна т.*), *sf.* le contre-échange.
— **полица**, *sf. Com.* la retraite. [mine *f*.
— **хытрость**, *sf. fig.* la contre-ruse, contre-
Взаимно задължителенъ, *adj.* réversal.
Взаимно здрависване (*съ пушкане*), *sm.* le contre-salut.
— **купуване**, *sm.* la coemption.
— **отношене**, *sm.* la corrélation.
— **съобщене**, *sm.* la réciprocation.
Взаимность, *sf.* la mutualité, réciprocité *f*, le retour.
Виватъ (*здравица*), *interj.* vivat.
Вигисмъ (*вигска партія*), *sm.* le whiggisme.
Вигнетъ, *sm. Typ.* le cul-de-lampe.
Вигонена вълна, *sf.* la vigogne; ‖ **шѣпка отъ —**, le vigogne.
Вигоня, *sf. quadr.* la vigogne. [whig.
Вигъ (*придьржникъ на опозиція*), *sm.* un
Видамско достойнство, *sm.* le vidamé *et* -damie *f*.
Видамъ (*намѣстникъ на епископъ*), *sm.* un vidame.
Видена смѣтка, *sf.* l'arrêté de compte, *m*.
Виденъ, *adj.* apparent, marquant, observable.
Видливость, *sf.* la visibilité.
Видливъ, *adj.* apercevable, perceptible aux yeux, sensible.
Видно, *adv.* ostensiblement. [replâtrage.
— **примирене** (*колкото за очи*), *sm.* le
Видове, *sm. pl. Théol.* les espèces *f*.
Видоизмѣнене, *sm.* l'accident *m*; ‖ *fig.* la phase. [tite loutre.
Видра, *sf. quadr.* la loutre; ‖ **морска —**, pe-
Видъ, *sm.* la vue, point de vue, l'aspect *m*; 1. la mine, le visage, la face, façon, figure *f*; 2. le maintien, la manière, perspective *f*, le paysage; 3. l'espèce, scène, ombre, voix *f*; 4. l'air *m*, sorte *f*, semblant *m*; 5. le certificat, représentation, forme *f*; 6. *fig.* la montre, le jour, la couleur, couverture, enveloppe *f*, le manteau, voile, masque *m*, encolure, frime *f*; 7. (*прѣзъ нѣщо*), échappée de vue, *f*; 8. (*на дърсіе*), l'essence *f*; 9. (*на равно поле*), vue rasante *f*; 10. **показвамь —**, *va.* faire semblant de; 11. **по -тъ на**, par forme de; 12. **колкото за —**, pour la forme; 13. **подъ —**, sous couleur de; 14. **имамь —**, *va. fig.* sentir; 15. **скрывамь подъ —**, *va.* prétexter; 16. **въ голѣмъ —**, *adv.* en grand; 17. **въ малъкъ —**, au petit pied; 18. **по единъ —**, *fam.* en peinture; 19. **добьръ на —**, avenant, *adj.* 20. **подъ —**, *prép.* à titre de.
Видѣлина, *sf.* la lumière.
Видѣло (е), *v. imp.* il fait clair.
Видѣне, *sm.* la vision, entrevue *f*.
Видя *и* **Виждамь**, *vn.* voir, regarder, apercevoir, decouvrir; 1. (*едвамъ*), entrevoir; 2. (*пакъ*), revoir; 3. **-са**, *vr.* se voir, sembler, marquer, paraître; 4. (*съ нѣкого*), *vr.* s'entrevoir; 5. (*прѣзъ нѣщо*), *vr.* transparaître; 6. **-ждамеса** (*пакъ*), se revoir; 7. **види са**, *v. imp.* il semble, il paraît, il apparait, avoir la mine de; 8. **видѣ ми са**, il est revenu à moi; 9. **до дѣто може са види**, à perte de vue; 10. **да са видимь пакъ днеска**, *adv.* à tantôt; 11. **да са видимь пакъ, доклѣ са видимь пакъ**, au revoir, jusqu' au revoir; 12. **да видимь, видѣ щемь**, savoir à savoir, c'est à savoir; 13. **както са види**, apparement, en apparence; 14. **да са видимь**, *interj.* adieu.
Виждане, *sn.* la vision.
Виждъ! *interj.* tiens, tenez; ‖ *fam.* par exemple.
Визиренъ, *adj.* visirial.
Визирски намѣстникъ, *sm.* un caïmacan.
Визирство, *sm.* le vizirat *et* visirat. [vizir.
Визирь, *sm.* un vizir; ‖ **голѣмый —**, grand
Визитаторъ, *sm.* un visiteur.
Визитна хартійка, *sf.* carte de visite, *f*.
Визитъ, *sm.* la visite. [*ство*), un vicaire.
Викарій, *sm.* un suffragant; ‖ (*по духовен-*
Викарненъ епископъ, *sm.* un suffragant.
Викарски, *adj.* vicarial; ‖ **испълнявамь -ска длъжность**, *va.* vicarier.
Викарство, *sm.* le vicariat *et* -cairie *f*.
Виконтски, *adj.* vicomtal.
Виконство (*нивя, държава*), *sm.* la vicomté.
Виконтъ, -тесса (*житла*), *s.* vicomte, esse.
Викторія регія, *sf. plante.* la victoria regia.
Вила, *sf.* la fourchette, fouine *f*, échardonnoir *et* -donnet *m*; ‖ (*рыбарска съ три жжгла*), le trident; ‖ **рогче или жъгалъ на —**, le fourchon.
Вилица, *sf.* la fourchette; ‖ **една -нѣщо**, une fourchettée; ‖ **бодель-тъ на —**, le fourchon.
Вилка (*за лозіе*), *sf. Agric.* la nille.
Вилла (*близо Римъ*), *sf.* la vigne.
Вилнѣя, *vn.* (*voyez* **Бѣснѣя**).
Вилообразна фигура (Y), *sf. Blas.* le pairle.
Вилчура (*кожухъ*), *sf.* le vitchoura.
Вилы, *sf. pl.* la forquine.

Вилястъ, -лопривиченъ, *adj.* fourcheté, bifurqué; | *Bot.* dichotome.
Вимпелъ, *sm.* *Mar.* la flamme.
Виняарница (*механе т.*), *sf.* la cabaret, tripot, bouchon *m.*
Виняарско трькало (*отъ сѣно*), *sm.* le bouchon.
Винярь, -ка, *s.* cabaretier, brandevinier, cantinier, ère.
Винятъ, *sm.* *Typ.* le fleuron.
Виндъ-зейлъ, *sm.* *Mar.* manche à vent, *f.*
Виненъ (*който мирише на вино и цвѣтъ*), *adj.* vineux.
— **килерь**, *sm.* l'échansonnerie *f.*
— **спиртъ**, *sm.* esprit de vin *ou* alcool *m.*
— **ослѣдъ** (*пухалъ*), *sm.* l'oenophore *m.*
Винена каль или отайка, *sf.* la baissière.
Винетъ (*щампица въ книга*), *sf.* la vignette.
Винителенъ падежъ, *sm.* *Gram.* l'accusatif *m.*
Винна бъчва *f* *или* **Буре** *m*, vaisseau vinaire *m.*
— **лимонада** (*главейнъ*), *sf.* le négus.
— **спиртуозность**, *sf.* la vinosité.
Винно испарене (*удроглавъ*), *sm.* vapeurs du vin, *f.*
Вино, *sm.* vin; 1. *Théol.* la coupe; 2. *pop.* le piot; 3. **еладно** —, vin doux; 4. **вишнато** —, vin besaigre *ou* poussé; 5. **три годишно** —, vin de trois feuilles; 6. **слабо** —, la vinasse; 7. (*съ вода*), l'abondance *f*; 8. (*още невъзвѣло*), vin bourru; 9. (*на изпращане*), coup *ou* vin de l'étrier *m*; 10. (*нѣмѣ отъ порени съ захаръ*), le frustratoire; 11. **смѣсь всѣкакво** —, ripopée; 12. **другарство за търговія съ** —, société oenophile *f*; 13. **правда за продаване свое** —, le buvin; 14. **който мирише на** —, enviné, *adj.* 15. **поналиване** —, la libation; 16. **пробиванъ бъчва и пія** —, *va.* buffeter; 17. **правене** —, la vinifaction; 18. **прѣхвърляване** —, la décantation *et* décantage *m*; 19. **прѣхвърлямъ или избистрявамъ** —, *va.* *Chim.* décanter.
— **берма**, *sf.* les vendanges; | **беричъ**, -ка по-, vendangeur, euse.
— **варница**, *sf.* la brûlerie, bouillerie; -ничень, de brûlerie.
— **гадане**, *sn.* l'oenomancie *f.*
— **дѣлие** *и* **наука за** —, *sn.* l'oenologie *f*; | **списатель за** —, un oenologiste.
— **крадецъ**, *sm.* un buffeteur.
— **мѣръ**, *sm.* l'oenomètre *m.*
— **черпецъ**, *sm.* un oenophore, échanson, pompe de celliers, *f.*
— **черпство**, *sn.* l'échansonnerie *f.*
Винтранецъ, *sm.* *Mar.* le 'hourdi et lisse de 'hourdi, *f.*
Винистъ (*който пуща вино*), *adj.* vinifère.
Вирилe (*старо стихотворене*), *sm.* le virelai.
Вироглавенъ, *adj.* obstiné; -вно, -nément.
— **главие**, *sn.* l'obstination, insolence *f.*
Вироглавно, *adv.* mordicus.
— **главость**, *sf.* *fig.* la roideur *et* raideur.
— **главъ**, *adj.* opiniâtre, audacieux, insolent; | têtu, récalcitrant, mutin; | — **сѣмъ**, *vn.* s'opiniâtrer à, s'obstiner.
— **главъ рекрутъ**, *sm.* *Milit.* un réfractaire.
— **главъ старецъ**, *sm.* *fig.* une tête à perruque.
Виртуозъ, -ка, *sc.* virtuose.
Виръ-вода, *adj.* suant, tout trempé.
Виръ, *sm.* le bassin, tournant, tourbillon *m*; | *Mar.* la vire-vire *et* virevaude.
Виски (*ракія отъ жито*), *sn.* whiskey *et* whisky *m*; | (*видъ палянка*), le wiski.
Висло, *sn.* un rameau de vigne avec du raisin.
Висмутовъ, *adj.* bismuthique.
Висмутъ (*металъ*), *sm.* le bismuth *ou* étain [de glace.
Високосна година, *sf.* année bissextile *f.*
Високосъ, *adj.* bissexte *m.*
Вистъ (*игра на книгы*), *sm.* le whist et whisk.
Висулка, *sf.* la breloque; | (*на нѣщо*), la pendeloque; | (*на сокай*), *Blas.* le torque.
Висулки (*на жинтуши, обѣци*), *sf.* *pl.* pendant d'oreille, *m.*
Висѧ, *vn.* pendre; | **виси на въздухъ** (*за пилцы*), *v.* *imp.* il plane.
Вита восчена свѣщь, *sf.* pain de bougie, rat de cave, *m.*
— **дупка**, *sf.* filet de vis *m*, filière *f*; | (*на оржіе*), canon rayé *m*; | **пробивамъ** —, *va.* tarander.
— **жилка** (*жехвзна*), *sf.* le spiral *et* ressort [spiral.
— **извица**, *sf.* la torsade.
— **линія**, *sf.* *Géom.* l'hélice *f.*
— **мекица**, *sf.* le plaisir.
— **мида**, *sf.* *H. nat.* la turbinite.
— **подлога** (*на стълпъ*), *sf.* *Archit.* la spire.
— **шатричка**, *sf.* *plante*, le liseron *ou* liset.
Витишкетъ, *sm.* *Milit.* la soutache.
Витлена дупка, *sf.* l'écrou *m.*
Витленъ, -лоподобенъ, *adj.* hélicoïde.
Витло, *sn.* le robinet, douille *f*; 1. (*на менгеме*), *Méc.* la vis; 2. — **безъ край**, vis sans fin; 3. **съ** —, en spirale; 4. **развивамъ** —, *va.* devisser. [hélice, *m.*
Витлястъ пароплавъ, *sm.* pyroscaphe à
Витъ, *adj.* arqué; | (*спиралевъ, бурмашія т.*), spiral; -то, -lement *et* en -rale.
— **украйникъ**, *sm.* la torsade.
— **роуленсъ**, *sm.* *Mar.* le davier.
— **прѣходъ** (*на менгеме*), *sm.* pas de vis, *m.*
Виты стълбы, *sf.* *pl.* escalier en limaçon, en hélice, en caracole; | (*съ въртено*), escalier à vis; | **стъпало на** —, marche gironné *f.*
Вице-адмиралска ладія, *sf.* le vice-amiral.
— **адмиралски чинъ**, *sm.* la vice-amirauté.
— **адмиралъ**, *sm.* un vice amiral. bailli.
— **бали** (*сѫдникъ за кражбы*), *sm.* un vice-
— **дожъ**, *sm.* un vice-doge.
Вице-канцлеръ, *sm.* un vice-chancelier.

Вице-консулство, *sn.* le vice consulat.
— **консулъ**, *sm.* un vice-consul.
— **кралевство**, *sn.* la vice-royauté.
— **кралъ** (*вицерой*), *sm.* un vice roi; ‖ — -**лица**, *sf.* une vice-reine.
— **легатство**, *sn.* la vice-légation.
— **легатъ** (*папски*), *sm.* un vice-legat.
— **офиціалъ**, *sm.* un vice-gérant.
— **президентство**, *sn.* la vice-présidence.
— **президентъ**, *sm.* un vice président.
— **сенешалъ**, *sm.* un vice-sénéchal.
Вицъ (*индійска стомана*), *sm.* le wootz.
Вишни, *sf. pl. fam.* le gobet.
Віадукъ (*мостъ на джгы за желѣзенъ пжть*), *sm.* le viaduc.
Віене, *sn.* le tourbillonnement, hurlement, tournoiement *et* -noiment *m*; ‖ **свѣтъ** *или* **шеметъ**, le vertige, tournoiment de tête, *m*; ‖ **страдалецъ отъ — свѣтъ**, vertigineux, *adj.*
Війна кобея, *sf. plante*, le cobaea *ou* cobée *f.*
— **сефа**, *sf. plante*, le belvédère *ou* belveder.
Віолонче, *sn.* le violoncelle *ou* basse *et* basse de viole *f.* [niste, bassiste *m.*
Віолончелистъ, *sm.* un violoncelliste *et* -li-
Віолъ, *sm.* la viole; ‖ **д'амуръ**, *sm.* viole d'amour.
Вія, *vn.* bruire; ‖ -*ca*, *vr.* tourbillonner; 1. **което са віе** (*за растенеа*), *Bot.* volubile, *adj*; 2. **віе си гнѣздо**, *v. imp.* il aire; 3. **віе** (*за влъкъ*), il hurle; 4 *pl.* **віять**, elles grimpent; ‖ **които растенеа — или влекжть**, *Bot.* grimpantes, *adj.* [tholithe *m.*
Вкаменена кость (*отъ пилецъ*), *sf.* l'orni-
— **мидена чарупка**, *sf.* l'ostracite *f.*
— **рыба**, *sf.* l'ichthyolithe *m.*
— **чарупка**, *sf.* la conchyte.
Вкаменено растене, *sn. H. nat.* le phytolithe.
Вкамененъ, *adj.* pétrifié; ‖ *fam.* transi.
— **листъ**, *sm. H. nat.* le phyllithe.
— **рыбенъ зжбъ**, *sm. H. nat.* le glossopètre.
Вкаменителенъ, *adj.* pétrifiant. [cation.
Вкаменѣлость, *sf. и* -**нѣне**, *sn.* la pétrifi-
Вкаменѣвамъ, *va.* pétrifier; ‖ -*ca*, *vr.* se pétrifier; ‖ **вкаменяваса**, *v. imp.* il se lapidifie.
Вкаменяване (*ставане камыкъ*), *sn.* la lapidification.
Вкарвамъ, *vn.* introduire, induire, ramener, fourrer; 1. (*въ глава*), suggérer; ‖ *fig.* embéguiner de; 2. (*въ кошара*), acculer; 3. (*дивичъ*), rabattre; 4. **навжтрѣ** (*за сокове*), *Méd.* répercuter; 5. (*въ безначаліе*), anarchiser; 6. (*въ пжть нѣкого*), *fam.* morigéner.
Вкарване, *sn.* l'introduction, suggestion *f*; 1. (*навжтрѣ*), la répercussion; 2. *Phys.* l'intromission *f*; 3. *Mar.* le billard.
Вкарователно срѣдство (*навжтрѣ*), *sn. Méd.* répercussif, ive, *adj. s.*
Вкисване, *sn.* l'acariâtreté *f.*
Вкиселяваме, *va.* acidifier.
Вкиселяване, *sn.* l'acidification *f*; ‖ **заможенъ за —**, *Chim.* acidifiable, *adj.*
Вкиснатъ, *adj.* acariâtre.
Вкиснувамъ, *vn.* s'aigrir; ‖ -*ca*, *vr.* s'acidifier.
Виснува, *v. imp.* il leve; ‖ -*ca*, *v. imp.* il fermente, il s'oxyde; ‖ (*за питіе*), il se pique.
Вкиснуване, *sn.* la gustation, bouillaison *f*; ‖ *Chim.* l'oxygénation *f.*
Вкорененъ, *adj.* invétéré.
Вкоренителенъ, *adj. Bot.* radicant.
Вкоренявамса, *vr.* s'enraciner, s'invétérer, se durcir; ‖ **вкоренявасa** (*хваща корень*), *v. imp. fig.* il prend racine.
Вкусенъ, *adj.* savoureux, ragoûtant, délicat, saporifique; ‖ (*за вино*), généreux; ‖ **по —**, d'un goût relevé (*voyez* **Изъденъ**).
Вкусникъ (*вѣщь на вина*), *sm.* un gourmet.
Вкусность, *sf.* la délicatesse, sapidité (*voyez* **Сладость**).
Вкуснувамъ, *va.* savourer.
Вкуснуване, *sn.* le savourement.
Вкусова нерва, *sf. Anat.* nerf gustatif *m.*
Вкусявъ, *adj.* saporifique.
Вкусъ (и *fig.*) *sm.* le goût, saveur *f*; 1. la manière, le genre, le gré; 2. *fig.* le palais; 3. **на ветъ —**, rococo, *adj*; 4. (*въ искуства*), le style; 5. **имамъ —**, *vn.* sentir; 6. **намирамъ по -тъ си**, *va.* trouver à sa convenance; 7. **развалямъ -тъ си**, *va.* blaser.
Влага, *sf.* l'humeur *f.*
Влагалище (*и Bot.*) *sn.* la gaîne; ‖ (*за брусъ у косачъ*), le coffin.
Влагамъ, *va.* prêter, rentrer; ‖ (*въ кесія пары*), embourser.
Влагане, *sn.* la fourniture; ‖ (*пары*), le prêt.
Влагачъ, -**ка**, *s.* prêteur, euse; ‖ *Com.* un dépositeur.
Влагогонителенъ, *adj.* hydrofuge.
Владамъ, *va.* jouir de.
Владыка, *sm.* métropolitain *m.*
Владычество, *sn.* l'empire *m*, la domination, puissance *f.*
Владычнина, *sf.* diocésain, *adj.*
Владышка митра (*инфель*), *sf.* l'infule *f.*
— **патерица**, *sf.* la caducée.
Владѣлецъ, *sm.* un possesseur, châtelain *s*; ‖ (*на заложенъ имотъ*), un engagiste.
Владѣне, *sn.* la possession, jouissance, souveraineté, puissance *f*, territoire *m*; 1. *Jur.* la saisine, bien-tenue *f*; 2. **правда за — и относителенъ до —**, possesoir, *adj*; 3. **изгонвамъ отъ —**, *va.* déposseder; 4. **изгоняване отъ —**, la dépossession; 5. **завърнуване у —**, *Jur.* droit de postliminie *f.* 6. **въвождане у —**, *Jur.* l'ensaisinement *m*; 7. **поставямъ въ —**, *va. Jur.* ensaisiner.
Владѣтеленъ, *adj.* régnant.
Владѣтелска земя, *sf.* la seigneurie.
Владѣтель (*който управлява*), *sm.* un gouvernant; ‖ (*на духовно мѣсто*), un bénéficier; ‖ *Jur.* bien-tenant *s.*
Владѣя *и* **Владамъ**, *va.* administrer, manier,

posséder, tenir, dominer sur; ‖ (*насилно върху нѣщо*), usurper (*voyez Господарувамъ*).

Влаженъ, *adj.* humide, moite, vert; 1. *Méd.* séreux, halitueux; 2. **правя —**, *vr.* ramoitir; 3. **ставамъ —**, *vn.* suer.

Влажна ливада (*паша*), *sf.* la noue.

Влажно мѣсто (**на**), *adv.* humidement.

Влажность, *sf.* l'umidité, moiteur, humeur *f*; ‖ **отдѣлямъ —**, *va.* déflegmer; ‖ **отдѣлене —**, *Chim.* la déflegmation.

Влазачъ, *sm.* un entrant; ‖ (*въ община*), un récipiendaire.

Влазямъ и **Влизамъ**, *vn.* entrer, pénétrer; 1. (*пакъ*) rentrer; ‖ *fig.* se rembarquer; 2 (*у себе-си*), fair un retour sur soi-même; 3. (*въ дружина*), s'associer; 4. (*у владѣне на наслѣдство*), *Jur.* s'immiscer; 5. (*въ пристанище*), *Mar.* faire escale *f*; 6. **влаза въ глава** и, *v. imp. fam.* il s'emberlucoque de; 7 **който влаза**, *fam.* entrant, *adj.*

Влазяне (*влазъ m.*), *sn.* l'entrée *f*; 1. (*у свѣтъ -тъ*), le début; 2. (*въ наслѣдство*), *Jur.* l'immixtion *f*; 3. (*въ сѣмка*), *Astr.* l'immersion *f*. [‖ *Anat.* la fibrille

Влаканце, *sn. dim.* le brin; ‖ *Bot.* le filet;

Влакна, *sn. pl.* les filandres *f*; ‖ **наопаке -та**, *adv.* à, au rebours. [la fibrine.

Влакнинъ (*влакнясто вещество*), *sm. Chim.*

Влакно, *sn. Bot.* la fibre; ‖ *Anat.* le filament.

Влакноброително стжкло, *sn.* le compte-fils.

Влакнистъ, *adj.* fibreux; ‖ *Bot.* ligamenteux.

Влакъ, *sm.* le traîneau.

Власата цина (*въ бабекъ*), *sf.* le velouté.

— шѣпка, *sf.* le castor.

Власато листо, *sn. Bot.* feuille drapée *f*.

Власатъ, *adj.* laineux; ‖ *Bot.* velu, chevelu, lanugineux, pubescent, cotonneux; ‖ **ставамъ —**, *vn. Bot.* se cotonner, se corder.

Власъ, *sm.* le duvet; 1. (*на сукно*), le poil; 2. **расчесвамъ -тъ на сукно**, *va.* chardonner; 3. **противо -тъ**, *adv.* à contre-poil; 4. **наопаке -тъ**, le rebours; ‖ *adv.* à rebrousse-poil.

Власти (*чинъ ангелскый*), *sf. pl.* les puissances *f*; ‖ (*стжпень на ангелытѣ*), les dominations *f*.

Властителенъ, *adj.* dominateur.

Властитель и **-стникъ**, *sm.* un dominateur, potentat, seigneur, arbitre *m*, une puissance; ‖ **силенъ —**, un puissant.

Властолюбецъ, *sm.* un ambitieux.

Властолюбивъ, *adj.* dominateur, ambitieux; **-во**, **-eusement**.

Власть, *sf.* l'autorité, domination *f*, pouvoir, empire *m*; 1. la loi, puissance, force, prise, faculté, obéïssance *f*; 2. *fig.* la main, le bras, le crédit; 3. (*неопрѣдѣлителна*), l'absolutisme *m*; 4. (*до царствуването*), l'avant-règne *m*; 5. (*надъ нѣкого*), *fig.* l'ascendant *m*; 6. **съ — та**, d'autorité; 7. **въ -та на**, *prép.* à la merci de, à la discrétion de; 8. **извънъ -та**, 'hors de page *m*.

Влачене, *sn.* la traîne, le tirage, la reptation; ‖ *Mar.* la remorquage, remorque *f*; ‖ **ортома за —** (*бугсиръ*), câble de remorque, *m*.

Влаченеа (*на рѣка*) *sf. pl.* l'acoulin *m*.

Влачилка, *sf.* la 'herse; ‖ **прѣвлачене съ —**, le 'hersage *et* **се** 'hersement; ‖ **прѣвлачамъ нива съ —**, *va.* 'herser.

Влачлива ладія, *sf.* bateau à la traîne.

Влачливъ (*по земята*), *adj.* traînant.

— трьнъ, *sm. arbuste*, la ronce.

Влачя, *va.* traîner, mener, tirer, arguer, 'houspiller; 1. (*ленъ*), dréger; 2. *Mar.* remorquer, saquer; 3. (*слѣдъ мене*), *fig.* prendre *ou* traîner à la remorque; 4. **-ся**, *vr.* traîner *et* se —, trôler; 5. **рѣката влачи ледъ**, *v. imp.* la rivière charrie; 6. **влачиса, недържиса** (*за желѣзна котка*), *v. imp. Mar.* il chasse; 7. **нѣщо да са влачи слѣдъ кърмата**, *Mar.* la traîne.

Влечка (*и — съ мене*), *va.* traîner; 1. (*навсѣдѣ съ мене си*), *pop.* trimbaler; 2. **-ся**, *vr.* marcher à quatre pattes; 3. *pop.* trimer; 4. **влече си кръгата** (*за конь*), *v. imp.* il fauche; 5. **влече по земята** (*за растенеа*), il rampe.

Влечене, *sn.* le rampement, la traction.

Влечителенъ (*за растенеа*), *adj.* rampant

Влизамъ, *va.* fondre; ‖ **влизаса** (*за рѣка*), *v. imp.* il s'embouche dans, il se décharge dans, il se perdre, il débouche.

Влизателенъ, *adj.* affluent.

Влизане, *sn.* l'ouverture *f*.

Влияне, *sn.* l'influence *f*, le pouvoir, la prise; 1. *fig.* le crédit, l'ascendant *m*; 2. **имамъ —**, *va.* influencer; 3. **имамъ — на нѣщо**, influer; 4. **отамнувамъ —**, *va.* désinfluencer.

Влиятеленъ, *adj.* influent.

Вложителенъ, *adj.* prêteur. [de prêt *m*.

Вложителна хазна (*ломбардъ*), *sf.* maison

Влогъ, *sm.* le capital; ‖ *Com.* le fournissement; ‖ (*въ търговія*), la mise.

Влъкъ (*и съзвѣздіе*), *sm. quadr.* le loup; 1. **морски —**, *mamm.* loup marin; 2. **женски —**, la louve; 3. **выкане слѣдъ —**, la 'huée; 4. **выкамъ подыръ —**, *vn.* 'huer.

Въмо (*далга t.*), *sn.* le flot; 1. (*и водяно*), la vague; 2. (*морска*), l'onde *f*, la lame; 3. (*гладилка*), la calandre; 4. **пълно съ пѣнясты -ма** (*за море*), moutonneux, *adj.* 5. **прорѣзвамъ или поря -мата**, *va.* fendre; 6. **бързей -ма**, *Mar.* l'houppé *f*.

Въмнясть и **-менъ**, *adj.* ondulé, onduleux, ondoyant. [ondulatoire *m*.

Въмнясто движене, *sn. Phys.* mouvement

Вълна, *sf.* la laine, le lainage, la toison, le poil; 1. **най-тѣнка и хубава —**, la prime;

2. най-танка извлачена —, l'étaim *m*; 3. мьртвочина —, laine moraine; 4. търговія съ —, la lainerie.
Вълнена основа (*на платъ*), *sf.* la sayette.
Вълнена стока *или* **работа**, *sf.* le lainage; *pl.* -ты, la lainerie; ‖ **тжачъ на -ты**, un lainier.
Вълнено повече (*за шія*), *sm.* le cache-nez.
Вълненъ платъ, *sm.* la sayetterie; ‖ **тжачъ**, -ка на -ове, *s.* sayetteur, euse.
— **дрѣбъ**, *sm.* bourre lanice *f.*
— **мжхъ**, *sm.* l'étaim *m*
— **и леняиъ платъ**, *sm.* la tiretaine.
Вълнодавателны животны, *sm. pl.* bêtes à laine *f*
Вълнодавателенъ *и* **-лнистъ**, *adj.* lanifère.
Вълнистъ, *adj.* laineux, poilu *et* poileux; ‖ *Bot.* tomenteux.
Вълхва, *sm.* un brigand, coupe-jarret, ban- [doulier, larron *m*.
Вълча яма, *sf. Milit.* le puits.
— **ловъ**, *sf.* chasse au loup, *f.* ‖ **потрѣбности за — и ловецкый дворъ за —**, la louveterie; ‖ **главатарь на —**, un louvetier.
Вълчатся (*щенятся*), *v. imp.* ils louvetent.
Вълче, *sn. dim.* le louveteau *et* louvat.
— **легло**, *sn.* le liteau.
— **лыко**, *sn. arbrisseau*, le garou *ou* bois gentil *et* lauréole femelle *f.*
— **млѣко**, *s. plante*, le tithymale.
Вълчецъ, *sm. plante*, le chardon; 1. **поле обрасло съ —**, la chardonnière; 2. **бодель у —**, l'écharde *f*; 3. **искасвамь бодели у —**, *va.* échardonner.
Вълчеѣдина, *sf.* la piquûre. [copode.
Вълчи кракъ (*плавунъ*), *sm. plante*, le ly-
— **корень**, *sm. plante*, le napel *ou* aconit.
— **пиперь**, *sm. plante*, la thymélée.
Вмжкнатъ (*съ хитрость*), *adj.* intrus.
Вмжкнителенъ, *adj.* insinuant.
Вмжкнителность, *sf.* l'insinuation *f.*
Вмжкнувамь, *va.* insinuer *et* s' — dans, suggerer; 1. **-ся**, *vr.* s'introduire, se glisser, s'enfoncer, se faufiler, se couler, descendre; 2. *fig.* s'insinuer dans; 3. (**пълзишкомъ**), se traîner; 4. **той са е -кналь въ**, il s'est intrus.
Вмжкнуване, *sn. fig.* le débordement.
Внасямь, *va.* rentrer. [portation *f.*
Внасяне (*пары*), *sm.* la rentrée; ‖ *Com.* l'im-
Вникнуване, *sm.* l'attentation, application *f*, égard *m*; 1. (**къмъ сждене на свѣтъ-тъ**), respect humain *m*; 2. **обрьщамь —**, *va.* fixer; 3. **обрьщамь — къмъ себе-си**, *va.* faire évènement *m*; 4. **съ —**, *adv. fig.* mûrement.
Вникнователенъ, *adj.* attentatoire à, attentif à; -лно, -ivement.
Вникнователно, *adv.* entre (les) deux yeux.
Вникнователность, *sf.* l'application *f.*
Вникнувамь, *vn.* observer, approfondir, prêter l'oreille *f*; ‖ entrer, ouïr, exaucer.
Вносни, *adj. Gram.* incident. [portable.
Вносителенъ (*въ наслѣдство*), *adj. Jur.* gar-
Вода, *sf.* l'eau *f*; ‖ *Poét.* l'onde *f*; 1. **гола —**, le lavage; 2. **кеолиска —**, eau de Cologne: 3. **морска —**, eau salée *ou* de mer; ‖ **разваленъ отъ —**, mariné, *adj*; 4. **оловна**, eau de Goulard; 5. **прѣливна —**, eau battue; 6. **прѣсна —**, eau douce; ‖ **наливамь —**, *va. Mar.* faire de l'eau; 7. **тричева —**, eau blanche; 8. — **цвѣтъ** (*въ алмазы*), l'eau; 9. (**отъ варь**), l'échaudage *m*; 10. (**съ оцедъ и захарь**), l'oxycrat *m*; 11. (**отъ капчуцы**), l'égout *m*; 12. (**отъ крьць-та**) **водяста пасока**, *sf.* le sérum; 13. (**на маргарь**), l'orient *m*; 14. (**отъ портокалевъ цвѣтъ**), eau nafe *f*; 15. **възвиване —**, *Phys.* le contre-courant; 16. **двигане — (за ладія)**, tirant d'eau, *m*; 17 **исчерпване —**, l'assechement, *m*; 18. **испотенъ виръ —**, en nage, tout en nage; 19. **канка —**, filet d'eau, *m*; 20. **минералны** *или* **цѣрителны—ды**, les eaux; ‖ **отійвамь на — (на банитѣ)**, *vn.* aller aux eaux; ‖ **пія -ды**, *va.* prendre les eaux; 21. **набиране —**, *Méd.* l'épanchement *m*; 22. **състояне на най-низка — въ рѣка**, l'étiage *m*; 23. **докарване на -ды** *или* **на облацы**, le chatoiement; ‖ **който е направенъ на -ды**, chatoyant, *adj*; 24. **който пие само —**, hydropote, *adj*; 25. **прѣкарване —**, prise d'eau; 26. **пущамь** *или* **потамамь у —**, *va. vn.* plonger: 27. **пущамь си -та**, *va.* ‖ uriner; ‖ *fam.* faire de l'eau; 28. **разливане -ды**, le déluge, inondation, irruption *f*; 29. **ручене — изъ улукъ**, *fam.* le gargouillis.
Водачъ, *sm.* un guide, conducteur, meneur, promeneur *m*; ‖ *fig.* chef de meute.
Водевиль, *sm.* le vaudeville; ‖ **съчинитель на -ли**, un vaudevilliste.
Водене, *sm.* la conduite.
Воденица, *sf.* le moulin, un écoute s'il pleut; 1. (**кахвейна**), moulin à café; 2. (**табашка**), moulin à tan; 3. (**върху ладія**), moulin à nef; 4. (**въ коремь-тъ**), l'estomac *m*; 5. (**жерката на грабливы пилцы**), la mulette; 6. (**игра**), la marelle.
Воденчарь, -ка, *s.* meunier, ère.
Воденичевъ камакъ, *sm.* la meule; 1. **отдоленъ —**, le gîte; 2. **ковань на —**, le riblage; 3. **кова —**, *va.* ribler; 4. **каменодѣлецъ на -мацы**, un meulier.
— **улей**, *sm.* l'abée *f*, le bief *ou* biez.
Воденичны колела, *sn. pl.* le moulage.
Воденъ, *adj.* aqueux; ‖ *Bot.* aquatile; ‖ *H. nat.* aquatique.
— **брьмбарь**, *sm. insecte*, le dytique.
— **жжгалъ**, *sm. plante*, épi d'eau, *m*.
— **кремъ**, *sm. plante*, l'algue *f*.
— **мжхъ**, *sm. plante*, la fontinale, conferve *f*.

Воденъ орѣхъ, *sm. plante*, la macle, la châtaigne d'eau.
— **пиперь**, *sm. plante*, le curage. [d'eau, *f.*
— **тасъ**, *sm. plante*, l'hydrocotyle *ou* ecuelle
— **трифиль**, *sm. plante*, le ménianthe *ou* trêfle d'eau.
— **часовникъ**, *sm.* la clepsydre.
Водило, *sn.* la laisse, la longe.
Водителна ладія, *sf. Mar.* la conserve.
Водна дървеница, *sf. insecte*, la corize.
— **зъмя** (*съзвѣздіе*), *sf. Astr.* l'Hydre *f.*
— **кокошка** (*кара-батакъ т.*), *sf. oiseau*, la foulque.
— **круша**, *sf.* la mouille-bouche. [son *f.*
— **линія** (*на ладія*), *sf. Mar.* ligne de flotai-
— **оса**, *sf. insecte*, l'ichneumon *m.*
— **отрова**, *sf.* la cicutaire *ou* ciguë aquatique.
Водникъ, *sm.* lavoir de cuisine, *m*; ‖ **камыкъ** —, l'evier *ou* pierre à laver, *m*; ‖ (*за изцѣждане сждове*), le dressoir.
Водно искилване *или* **истърсеване**, *sn. Méd.* l'hydrocèle *f.*
— **лале**, *sn. plante*, le nénufar.
— **тереоту**, *sn. plante*, le sisymbre.
— **цвѣтило**, *sn.* la détrempe.
Водность, *sf.* l'aquosité.
Водны чушки, *sf. pl. plante*, la persicaire.
Водобоене (*бѣснотія*), *sn.* la rage; ‖ *Méd.* l'hydrophobie *f.*
— **боенъ**, *adj.* hydrophobique.
— **водачъ**, *sm.* l'aquitecteur *m.*
— **водъ**, *sm.* l'aqueduc *m.*
— **въздушенъ**, *adj. Chim.* hydropneumatique.
— **вѣтрушка**, *sf. Mar.* la remole.
— **главъ** (*водна болесть съ глава*), *sm. Méd.* l'hydrocéphale *f.*
— **дѣйствителенъ**, *adj.* hydraulique.
— **завой**, *sm.* le tournant, le tourbillon; ‖ *Mar.* le remons. [filtrante *f.*
— **избыстрителна машина**, *sf.* fontaine
— **крыщене** (6 *януар.*), *sn.* l'Epiphanie *f.*
— **лазна камбана**, *sf.* cloche de plongeur, *f.*
— **лей** (*съзвѣздіе*), *sm. Astr.* le Verseau.
— **лѣйна машина** (*съ нанизаны ведра*), *sf.* pompe à chapelet, *f.*
— **носецъ**, *sm.* porteur d'eau, *m.*
— **перъ**, *sm. Mar.* le bateau-porte.
— **поръ**, *sm. Mar.* le taille-mer; ‖—, *oiseau*, le bec-en-ciseaux. [vaisseau, *m.*
— **промѣняване**, *sn. Mar.* déplacement d'un
— **прьскателна машина**, *sf.* la noria.
— **растлекъ**, *sm. plante*, le fucus *ou* varech, le goëmon.
— **родно огнена направа**, *sf.* briquet phosphorique *m.*
— **родъ**, *sm. Chim.* l'hydrogène *et* gaz —, *sm*; ‖ **съединенъ съ** —, *Chim.* hydrogéné; ‖ **съединене съ** —, *Chim.* l'hydrure *m.*
— **скокъ**, *sm.* chute d'eau *f*, la cascade, la cataracte; ‖ **малькъ** —, la cascatelle.
Водоцѣрене, *sn. Méd.* l'hydrotherapie *et* hydropathie *f.* [-pathique.
— **цѣрителенъ**, *adj.* hydrothérapique *et*
— **черпателна воденица**, *sf.* l'épuise-volante *f.*
— **чистилище**, *sn.* le purgeoir.
— **хранилище**, *sn.* la citerne.
Воды (*на платъ*), *sf. pl.* les ondes; ‖ **правя** —**на платъ**, *va.* tabiser; ‖ **на** —, ondé, chatoyant, *adj.* [la sérosité.
Водяста дѣлба (*на крьвь, на млѣко*), *sf.*
Водясто мѣхурче, *sn. Méd.* la phlyctène.
Водястъ (*който са стопява въ уста*), *adj.* fondant.
Водя, *va.* amener, conduire, tirer, mener; 1. (*за носъ-тъ*), amuser; 2. (*влачя съ мене си*), *pop.* trôler; 3. (*съ себе-си*), mener; 4. *-ся*, *vr.* se prêter à; 5. (*съ*), s'appareiller avèc; 6. (*съ нѣкоя*), s'accoster de; 7. (*съ нѣкого*), *fig.* se frotter à; 7. **водимса**, *vr. pl.* s'associer avec.
Военачалникъ (*у Грьцы*), *sm.* un polémarque.
Военна екзекуція *sf. Milit.* l'exécution *f.*
— **наука** (*у в. в.*), *sf.* la milice.
— **пѣсень** (*у Германцы*), *sf.* le bardit.
— **служба**, *sf.* l'arme *f*; ‖ *fig.* l'uniforme *m.*
— **хлѣбарница**, *sf. Milit.* manutention des vivres, *f*; ‖ **надзирачъ на** —, un manutentionnaire.
—, **бойна хытрина**, *sf.* le stratagème.
Военни, *adj.* militaire, martial; ‖ **по** — **начинъ**, -ment.
— **коммиссарь**, *sm.* un ordonnateur.
Военно глобяване (*съ главулекъ-тъ на пушка*), *sn.* le morion.
— **дѣло**, *sn.* la guerre.
— **искуство**, *sn.* l'arme *f.*
— **облекло**, *sn.* l'armure *f.* [cratie.
—, **войскарско управлене**, *sn.* la strato-
Военны потрѣбы, *sf. pl.* l'équipage *m*; ‖ **изваждамъ** — **изъ твърдиня**, *va.* démunir.
— **прѣдпріеманеа**, *sn. pl. fig.* les armes *f.*
— **силы**, *sf. pl.* l'armée *f.*
Возаръ *и* **-зачъ**, *sm.* un charroyeur, charretier, charton, voiturier, camionneur *m*; ‖ (*киражія т.*), un roulier; ‖ (*съзвѣздіе*), *Astr.* le Cocher, le Phaéton. [entonner.
Возелница, *sf.* la pipe; ‖ **наливамъ въ** —, *va.*
Возене, *sn.* le charriage, le voyage, la course, le roulement, le roulage; ‖ (*съ кола*), promenade en voiture, *f.*
Возя, *va.* voiturer, charrier, charroyer; ‖ *-ся*, *vr.* aller en voiture, rendre *et* se —, *vr.*
Войвода, *sm.* un vayvode *ou* voivode, un prince; ‖ capitain de voleurs; ‖ (*въ Лѣхія*), un palatin. [préfecture.
Войводница (*подпрефектура*), *sf.* la sous-
Войводство, *sm.* la voyvodie, capitainerie *f*; ‖ (*въ Лѣхія*), le palatinat.
Война *или* **Войска** *f.* и **Бой** *m*, la guerre; 1.

мастилна —, guerre de plume; 2. явна —, guerre ouverte; 3. (*на жѫбы съ мышки*), batrachomyomachie *f*; 4. имамъ —, *va.* faire la guerre; ‖ *fam.* guerroyer.

Войникъ, *sm.* un guerrier, combatant, soldat, vieux troupier *m*; 1. (*войскарски човѣкъ*), un militaire; 2. (*съ завръзаны очи*), un andabate; 3. събирамъ -ници, *va.* enrôler; 4. събиране -ници, l'enrôlement *m*.

Войнишки, -йскарски, -йнски, *adj.* militaire.

— клашникъ, *sm.* le sagum *et* saie *f*.

Войнски, *adj.* guerrier.

Войска, *sf.* l'armée *f*, la milice, les troupes *f*, les forces *f*, les phalanges *f*; 1. (*видъ*), l'arme *f*; 2. *Milit.* le corps; ‖ центръ на —, corps de bataille; 3. *fig.* les bataillons *m*, les alfanges *f*; 4. който е на —, belligérant, *adj.* 5. сподѣламъ — по кѫщята, *va. Milit.* cantonner; 6. сподѣлене — по кѫщята, le cantonnement; 7. събираса на едно мѣсто, готова да са брани (*за войска*), *vr.* se cantonner; 8. имамъ — и по двата брѣга на рѣката, *va. Milit.* s'achevaler; 9. пущамъ *и* рас- —, *va.* licencier; 10. распущане —, le licenciement; 11. описане —, la stratographie.

Войскарь, *sm.* un guerrier, combatant, soldat, homme d'épée, *m*; ‖ *fam.* un guerroyeur; ‖ устарявамъ —, *vn.* blanchir sous les 'harnais *m*.

Войскарска дрѣха, *sf.* cotte d'armes *f*; ‖ (*брьхня*), la 'hucque *ou* huque.

— кола, *sf. pl.* la prolonge *ou* chariot à munitions.

— служба, *sf.* l'épée *f*.

Войскарски, *adj.* belliqueux, martial.

— видъ, *sm.* air soldat *m*.

— корветъ, *sm.* corvette de guerre, *f*.

— побратимъ, *sm.* frère d'armes, *m*.

— чефликъ (*въ Турско*), *sm.* le timar; ‖ стопанинъ на —, un timariot.

Войскарско благочестіе, *sm.* le sort des armes.

Войскарскы лѣкари, *sm. pl.* officiers de santé, *m*.

— людіе (*войска*), *sm. pl.* le militaire.

Войскобіецъ, *sm.* un guerrier; ‖ *fam.* un guerroyeur.

Войскополе, *sn.* le camp, champ de bataille, *m*.

Вонтелница (*звѣзда*), *sf. Astr.* la Bellatrix.

Войнство, *sn.* la milice.

Вокабула (*дума, рѣчь*), *sf. Gram.* le vacable.

Вокализація, *sf. Mus.* la vocalisation.

Вокална музика (*пѣяне*), *sf.* musique vocale *f* [*et* wauxhall.

Воксалъ (*народна градина*), *sm.* le vauxhall

Воленъ, *adj.* libre, privé, franc, leste; ‖ *fam.* grivois.

— партизанъ, *sm* un corps franc.

— пушкачъ, *sm. Mil.* un franc- tireur.

Волника, *sf.* pain à cacheter *m*, le petit-métier.

Волкамерія, *sf. plante*, la volkmérie *et* -mier *m ou* clerodendron.

Волканически, *adj.* volcanique; ‖ който съдържава — слѣды, volcanisé, *adj.*

— варовитъ камыкъ, *sm.* le péperin *et* péperine *f*. [volcan.

Волканъ (*исхвърли-огнь планина*), *sm.* le

Волницы, *sm. pl.* enfants perdus *m*.

Волно, *adv.* franchement, 'hautement, en liberté.

— мыслецъ, *sm.* un libertin, un latitudinaire, franc-penseur, esprit-fort *m*.

— мысліе, *sn.* libertinage d'esprit, d'imagination, *m*.

— обнасяне, *sn.* la privauté.

Волность, *sf.* la liberté, franchise, familiarité *f*; ‖ la privauté, le privelége, la latitude, le clé de champs; ‖ (*стихотворческа*), la licence.

Воловарска пѣсень, *sf.* ranz de vaches, *m*.

Воловарь, *sm.* un pique-boeuf.

Волонтирь (*волникъ*), *sm. Milit.* un volontaire.

Волска кола (*у Галытъ*), *sf.* la basterne.

— ладія, *sf. Mar.* le bateau-boeuf.

— *или* конска муха, *sf. insecte*, le taon.

Волски езикъ, *sm. plante*, la vipérine, la buglose.

Волтижеръ *sm.* un voltigeur.

Волтижирувамъ (*на конь*), *vn.* voltiger.

Волтижируване (*на конь*), *sn.* la voltige.

Волтовъ стълпъ, *sm.* pile voltaïque *ou* galvanique *f*. [stène.

Волфрамъ (*металлъ*), *sm. Minér.* le tung-

Волъ, *sm. quadr.* le boeuf; ‖ *fam.* une bèta; ‖ *pop.* l'oiseau de saint Luc, *m*.

Воля, *sf.* volonté, liberté, intention, dispense *f*; 1. le congé, autorisation *f*, concession, approbation *f*; 2. obédience *f*, le plaisir, la fantaisie, licence *f*, le licet, le gré; 3. (*Божя*), la permission; 4. (*лоша*), la gravéolence; 5. (*за търговія*), le firman; 6. съ или отъ неволя, bon gré mal gré, de gré *ou* de force; 7. колкото съ —, толкосъ и съ не —, moitié guerre marchandise, moitié marchandise; 8. отъ своя —, de préférence; 9. ваша —, vous avez beau dire; 10. съ ваша —, sauf *ou* sous correction; 11. на -та на, *prép.* à la merci de; 12. по -та на вѣтръ -тъ и на вълната, *Mar.* en *ou* à la dérive; 13. оставямса по -та на честь-та, *vr. fig.* s'envelopper de son manteau; 14. противъ —, *adv.* à contre-coeur; 15. имамъ пълна —, *va.* avoir le champ libre; 16. давамъ —, *va.* permettre, donner carrière, laisser, lâcher la bride, octroyer; ‖ (*на нѣщо*), *fig.* exhaler; ‖ (*на гнѣвъ -тъ си*), épancher; 17. даване —, la permission; ‖ билетъ ради —, le permis.

Вомбатъ, *sm. mamm.* le wombat.

Венеща рана (*въ носъ*), *sf. Méd* l'ozène *f*.

Вонещица, *sf. arbre*, l'anagyris *ou* bois puant *m.* | —, *sf. insecte*, escarbot puant *m.*
Вонещо месо, *sn.* viande venée *f.*
Вонещъ, *adj.* fétide, puant, infect, nidoreux, vireux; | (*за вода*), croupissant.
— **дъхъ** (*отъ месо*), *sm.* le relent; | (*изъ носъ*), la punaisie.
— **еллеборъ**, *sm. plante*, le pied-de-griffon.
— **носъ**, *sm.* punais, *adj.*
— **хорекъ**, *sm. mamm.* la moufette.
Вонта, *sf.* une coureuse.
Вонѣя *и* **Смърди**, *vn.* puer, s'empuanter, sentir; | **вонѣе**, *v. imp.* il sente mauvais.
Воня, *sf.* la fétidité, infection *f*, empuantissement *m*, assa-foetida *f*; 1. *fam.* la faguenas; 2. (*лоша миризма*), la puanteur; 3. **което нѣма никаква** —, inodore, *adj*; 4. **очистевамъ отъ чумава** —, *va.* désinfecter; 5. **очистеване отъ лоша** —, la désinfection; 6. **който чисти лоша** —, désinfecteur, *adj. m.*
Восакъ, *sm.* la cire; 1. **мазь отъ** — **и медъ**, le céromel; 2. **вторно намазевамъ съ** —, *va.* recirer 3. **намазване съ** —, la cération; 4. **врачуване по** —, **восаколитіе**, la céromancie.
Восаколѣпно искуство, *sn.* la céroplastique.
Восакосвѣщарь, *sm.* un ciergier.
Воскава тлъстина, *sf. Chim.* l'adiposire *f.*
Воскаво дърво, *sn. arbre*, le cirier.
Восколей, *sm.* un cirier. [la cerure.
Восчена помада *или* **мазь**, *sf.* le cerat,
— **свѣщь**, *sf.* le cierge, la cire, la bougie; | **правы както** — **борове** (*вертикалны*), *Mar.* mâture cierge *f.* [tique *f.*
Восченъ съставъ, *sm.* préparation encaus
— **михлемъ**, *sm. Pharm.* le cirоème.
— **зондъ**, *sm. Chir.* la bougie.
Воцина, *sf.* la propolis *ou* érithaque.
Впечѣтвамъ, *va.* buriner; | *fig.* empreindre, graver.
Впивамъ си (*ноктіетѣ*), *va.* faire patte de velours, s'agriffer à; | **впивава**, *v. imp.* il s'infilire.
Впиване, *sn.* l'infiltration *f.* [réatteler.
Впрѣгамъ, *va.* atteler, accoupler; | (*изново*),
Впрѣгане, *sn.* l'attellement, accouplement *m.*
Впрѣгателенъ конь, *sm.* le limonier *m*, cheval de trait *ou* de 'harnais; | (*до процѣпъ-тъ*), le mallier.
Впрѣгнуване, *sn.* l'attelage *m.*
Врабка, *pf. oiseau*, le passereau, moineau. pierrot *m.* [herbe aux perles.
Врабчено сѣме, *sm. plante*, le grémil *ou*
Врага, *sf.* l'abcès, ulcère *m*, blessure *f*; | *fig.* la plaie, le chancre.
Врагъ, *sm.* ennemi, ie *s*; 1. le diable, démon *m*; 2. *fam.* diantre *m*; 3. (*на просвѣтението*) *fig.* un vandale; 4. **имамъ нѣкого** —, *va.* avoir *ou* se mettre à dos de quelqu'un.
Вражда, *sf.* l'inimité, animosité *f*; | **имамъ** — **на нѣкого**, *va.* avoir une dent contre.
Враждебенъ, *adj.* hostile; -бно, -ment.
Вражески, *adj.* ennemi.
Вразумителенъ, *adj.* intelligible, compréhensible, distinct, auditil, net; | *fig.* clair; -лно, -erement; | **направямъ нѣкого** —, *va. fig.* mettre à la portée de.
Вразумително, *adv.* nettement.
Вразумителность, *sf.* l'intelligibilité, compréhensibilité. *f*; | *fig.* la netteté.
Вразумѣвамъ, *va.* désillusioner; | *fig.* mettre sur la voie; | -*ся*, *vr.* se désabuser.
Врана (*на бъчва*), *sf.* la bonde, bondon *m*, chante pleure *f*; | —, *sf. oiseau*, la corneille; -нешъ, de corneille.
Вранило, *sm.* le brunissoir, bleuissoir *m.*
Вранница, *sf.* le bachot.
Вранчарь, *sm.* un bachoteur.
Вранчика (*пиле*), *sf* le cornillas.
Враносвамъ (*пушчено желѣзо*), *va.* bronzer; | (*стомана*), bleuir.
Враносване, *sn.* le brunisage.
Вранъ, *adj.* noir; | -**конь**, *sm.* cheval moreau *m.*
Врасалъ, *adj.* inné.
Врата *или* **Вратня** *и* **Порта**, *sf.* la porte; 1. **отзадня** —, **протка**, *fig.* porte de derrière; 2. **тайны** — (*на твърдиня*), porte de secours; 3. **слѣпа** —, porte feinte; 4. **несъзрителна** —, porte perdue; 5. *или* **прѣградка** (*съ стъкла*), le vitrage; 6. (*на пещъ*), la bombarde; 7. **стъпало прѣдъ** —, le pas de la porte; 8. **дървета и дъскы за** —, l'huisserie *f*; 9. **прѣминуваталны съ кола** —, charretier, *adj*; 10. **при заключване** —, à portes fermantes; 11. **при затворены** —, *Jur.* à huis clos *m.*
Вратарь, ка (*портарь*), *sc.* consierge d'Hôtel. portier, ère *s*, huissier, guichetier *m.*
Вратенъ личникъ, *sm.* le placard.
— (*на врать*), *adj. Anat.* nuchal.
Вратна прѣмрѣжа, *sf.* la portière.
— **синя жила**, *sf. Anat.* veine porte *f.*
Вратникъ (*на дръха*), *sm.* le collet, la fraise, tour de gorge *m*; | (*огърлица*), *Archit.* la fusarolle; | **правъ** —, collet monté *m*; | **хващамъ за** -**тъ**, *va.* colleter.
Вратникъ, *sm.* porte cochère *f.*
Вратниче, *sm. dim.* la collerette, la fraisette *f.*
Вратовръзка, *sf.* le col, la cravate; | **врьзвамъ си** —, *va.* se cravater.
Вратчка (*протичка на врата*), *sf. dim.* le guichet; | (*у прозорецъ*), le volet; | (*на карета*), la portiere; | (*за спущане сѣно въ плѣвникъ*), l'abat-foin *m.*
Вратъ, *sm.* le cou, la nuque, le chignon; | (*на конь*), le garrot, l'encolure *f.*
Враты (*вратникъ на градъ*), *sf. pl.* la porte.
Врачка, *sf* une pythonisse.
Вачовна пачка, *sf.* baguette divinatoire *f.*

Врачовнически, *adj.* talismanique.
Врачовникъ, *sm.* *fig.* *plante*, la fève.
Врачски, *adj.* goétique.
Врачство, *sm.* la sorcellerie, sortilége *m*, goétie *f*, la diablerie.
Врачувамь, *vn.* augurer, dire la bonne aventure.
Врачуване, *sn.* le sort, auspicine *f*.
Врачъ, ка, *s.* magicien, sorcier, devin, -ineresse, goétien, charmeur; ‖ diseur de bonne aventure, nécromancien *ou* négromancien *et* -ment, un augure; ‖ (*восколѣвецъ*), *s.* ceromancien, enne.
Вреденъ, *adj.* valable, *invar.* valant.
Вредомъ, *adv.* partout.
Вредность (*и Com.*), *sf.* la valeur; ‖ **има —**, *v. imp.* il vaut; ‖ **-та получена**, valeur reçue; 3. **заминувамь — въ смѣтка**, *va.* valeur en compte. [*imp.* il vaut.
Вреднувамь, *vn.* coûter; ‖ **вреднува** (*нѣщо*), *v.*
Вретище (*покаяно облекло*), *sn.* le sac.
Вричамса (*за*), *vr.* *fig.* souscrire à.
Вроденто ищене, *sn.* l'appétence *f*.
Вроденъ, *adj.* inné, naturel à; ‖ *fig.* infus.
Врба, *sf.* *arbre*, le saule; ‖ **сраслива —**, saule pleureur.
— **и -бова изданка**, *sf.* *arbrisseau*, l'osier *m*.
Врбалакъ и -бакъ, *sm.* la saussaie, oseraie *f*.
Врьбница, *sf.* les Pâques fleuries, le dimanche *ou* jour des remeaus *m*.
Врбовникъ, *sm.* *plante*, la salicaire, la lysimachie.
Врбовъ кошъ (*за соль*), *sm.* la bénate.
Врбява прьчка (*за посаждане*), *sf.* la quillette.
Вървежь, *sm.* la marche, démarche *f*, cours, train *m*, allure, conduite, erre *f*; 1. *Milit.* la campagne; 2. *fam.* la virevousse *et* -vouste; 3. **брьзъ —**, marche forcé; 4. (*на воденица*), le tournant; 5. (*изъ кривини*), *Ven.* le faux-marcher; 6. (*на ладія*), le sillage; 7. (*на машина*), le jeu; 8. (*на пары*), la circulation; ‖ *Com.* le roulement; 9. (*на піеса*), *Mus.* le mouvement; 10. (*на една работа*), *fig.* le train; 11. **пущамь на —**, *va.* faire courir; 12. **правя другъ —**, *va.* faire diversion à; 13. **неспеченъ на —**, déhanché, *adj*; 14. **който има слабъ — (за конь)**, *Vétér.* juché.
Вървежомѣръ, *sm.* *Techn.* l'équilboquet *m*.
Вървене, *sn.* le cours, la course, démarche *f*, fonctionnement *m*; ‖ (*на пары*), la mise; ‖ (*на една работа*), *fig.* le train.
Врьви (*на капуны*), *sf.* *pl.* le trait.
Връвовитость, *sf.* la spongiosité *et* -glabilité.
Връвовитъ камыкъ, *sm.* la spongite, la congélation.
Връвулекъ (*вросыпано нѣщо*), *sm.* la traînée.
Връвулица, *sf.* la série, succession *f*, attelage *m*; ‖ *fig.* l'enchaînement *m*; ‖ (*на желѣзенъ пѫть*), le train, le convoi.
Врьвчица, *sf.* *dim.* la cordelette.
Врьвь, *sf.* la ficelle, le lacet, laisse, corde *f*, cordeau, cordon *m*; 1. *fig.* le fil, la filagore *et* -gor *m*; 2. (*съ вжаліе*), la cordelière; 3. (*за свързване две кучета*), *Ven.* l'accouple *f*; 4. (*на вждица*), la ligne; 5. (*на камшикъ*), la mèche; 6. (*у крайшникъ на книга*), le nerf; 7. (*съ колче*), le simbleau; 8. (*за ортома*), le toron; 9. (*на чораны*), le tirant; 10. **вода съ —**, *va.* mener en laisse; 11. **измѣрвамь съ —**, *va.* *Archit.* singler; 12. **свързвамь съ — или съ ивица**, *va.* ficeler; 13. **който свръзва съ —**, un ficeleur.
Вървя, *vn.* aller, marcher, cheminer, passer, circuler; 1. tirer, se rendre, tendre, voguer; 2. *Méc.* travailler; 3. *Mar.* courir; 4. (*напрѣдъ*), s'avancer, dévancer; ‖ *fig.* marcher, prendre les devants; ‖ **който върви —**, antécédent, *adj*; 5. (*подырѣ*), *Milit.* emboîter le pas; 6. (*подыръ нѣкого*), succéder à; ‖ **вървимь единъ слѣдъ другъ**, *pl.* se succéder; 7. (*слѣдъ нѣкого или по дырята му*), suivre; 8. (*до нѣкого въ пѫть*), rendre *et* se —, *vr*; 9. (*на назадъ*), refluer; 10. (*възъ теченето на рѣки*), *Mar.* refouler la marée; 11. (*отгорѣ на долу*), plonger; 12. (*низъ рѣката*), avaler; 13. (*плавамь*), *Mar.* siller; 14. (*съ бейдебиндъ*), aller au lof *m*; 15. — **и бѣгамь** (*тежко*), *pop.* trimer; 16. (*на клюсканица*), ambler; 17. (*съ мжка*), tatraca, traîner; 18. **върви** (*за машина*), *v. imp.* elle joue *ou* fonctionne; 19. (*за ладія*), il navigue; 20. **върви ми**, il afflue; 21. **врьви му както въ ракавъ**, *fig.* il pleut.
Вързалка, *sf.* le bandage, attaché, ceinture *f*; ‖ *pl.* **-лкы**, *Chir.* l'appareil *m*.
Вързалчица, *sf.* *dim.* la bandellette.
Вързано куче, *sn.* chien d'attache, *m*.
Вързачъ (*на денкове*), *sm.* un emballeur; ‖ (*на прьчкы*), un fagoteur.
Врьзване (*денкъ*), *sm.* l'emballage; 2. (*съ клупъ*), *Mar.* la saisine; 2. (*на клупове*), *Chir.* l'aiguilletage *m*; 3. (*ладія*), *Mar.* l'amarrage *m*.
Вързувамь, *va.* lier, bander, attacher; 1. (*халтаво*), desserrer; 2. (*съ ортома*), amarrer; 3. (*на вѣйкы*), accoler; 4. **врьзвать** (*за плодове*), *v. imp.* ils nouent.
Вързія, *sf.* la trousse, le faisceau, la botte; ‖ (*листвъ житюнь*), la manoque; ‖ **въ една —**, tout d'un tenant, tout en un tenant.
Врьзка (*бохча t.*), *sf.* le paquet, la trousse, le faisceau, la botte; 1. la ceinture, lien, fagot *m*; 2. *Anat.* le ligament; 3. *fig.* le fil; 4. *fam.* la pacotille; 5. *или* **вадель съ пары**, *Com.* le group; 6. (*дрѣхы или прѣпирки*), *fam.* le tapon; 7. (*що то и да е*), *fig.* le magasin; 8. (*прѣзъ прьстъ*), l'echarpe

f; 9. (*ключове*), le trousseau; 10. (*растенеа*), la fascicule; 11. стока (*въ волска кожа*), *Com.* le ceron; 12. (*за снопъ*), le lieur, la 'hart; 13. (*фишецы*), le bouquet; 14. (*при пущане кръвь отъ челото*), *Chir.* le discrimen; 15. правяне дърва на -кы, le fagotage.

Вързопъ, *sm.* la botte; ‖ правяне на -пы (*сѣно,*) le bottelage; ‖ правя -пы, *va.* botteler; ‖ вторно правя -пы, *va.* remballer.

Врьзченъ, *adj.* ligamenteux.

Вьрло, *adv.* serrément.

— **испытане**, *sm. fig.* la filière.

Вьрлость, *sf.* la séverité, austérité, cruauté *f*: 1. la rigueur, violence, véhémence, rigidité *f*; 2. la fougue, asperité, apreté, barbarie *f*, le scrupule; 3. *fig.* la rudesse.

Вьрлъ, *adj.* sévère, austère; -ло, -ment; 1. furieux, cruel, rigide, rigoreux, rude; 2. dur, vif, véhément, violent, strict, sanguinaire; 3. *fig.* cru, bouillant, airin.

— **болежь**, *sm.* la rage.

— **критикъ**, *sm.* un aristarque.

Вьрлы вълма, *sn. pl. Mar.* la manture.

Врьстенъ, *adj.* pubère, bien pris.

Врьстникъ, *sm.* le pair, compagnon *m*; ‖ (*равенъ нѣкому*), pareil, *adj*; ‖ —, -ица, *s.* coalescent, ente.

Врьстничество, *sn.* la coalescence.

Врьстность (*за женидба*), *sf.* la puberté.

Врьсть, *sf.* l'âge *m*, la taille, le port, la saison; 1. *fam.* la tournure; 2. (*човѣшка*), la stature; 3. стигналъ на —, mûr, *adj*; 3. показвамъ си -та, *va.* dégager; 4. на —, *adv.* en grand.

Въртачъ, *sm.* un tourneur.

Въртеленъ, *adj. Anat.* trochantérien

Въртель, *sm.* la broche; ‖ *Anat.* le trochanter.

Въртенарь, *sm.* un fuselier.

Въртене, *sm.* le tour, tournoiement *et* -noiment *m*; 1. *Mar.* arbattée *f*; 2. (*очи*), le roulement; 3. (*глава*), *Vétér.* le vertigo; 4. (*на около*), le tourbillonnement; 5. (*на единъ кранъ*), pirouettement; 6. (*болесть у овцѣ*), le tournis *et* tournoiement; 7. (*на скрѣпецъ*), *Mar.* le virage.

Въртено, *sm.* le pivot, poinçon, fuseau, tourillon *m*, pointe *f*; ‖ (*у котка*), *Mar.* la verge; ‖ въртиса на —, *v. imp.* il pivote.

— **образенъ**, *adj. Bot.* fusiforme.

— **образенъ корень**, *sm. Bot.* le pivot; ‖ пуща -ни, *v. imp.* il pivote; ‖ който пуща *или* прави, -ни, pivotant, *adj.*

— **приличенъ**, *adj.* fuselé.

Въртило (*у грьнчѣрско трькало*), *sm.* le tournoir.

Въртителенъ крьстъ (*на рогатка*), *sm.* le tourniquet.

— **хвакъ** (*зи верверицы*), *sm.* la tournette.

Въртилникъ (*на печене*), *sm.* le tournebroche

Врьтка, *sf.* le croissant; ‖ (*на цигулка*), la cheville; ‖ (*пѣтелка на прозорецъ*), la penture; ‖ — **мида**, *sf.* le spondyle.

Въртливъ, *adj.* tournant; ‖ игра на -вы прѣстолы, jeu des tables tournantes *f*.

Въртопенъ пжть, *sf.* chemin vicinal *m*.

Въртопски (*махленски т.*), *adj.* poroissial.

Въртопско дѣте, *s.* paroissien, enne.

Въртопъ, *sm.* l'arrondissement *m*, district, tour *m*, la paroisse; ‖ (*на градъ*), la section; ‖ *Géogr.* le département, le cercle.

Въртошийка, *sf. oiseau*, le trousse-col, le torcol.

Въртѣжка (*у вжжари*), *sf.* le touret; ‖ (*за смотаване коприна*), l'escaladou *m*; ‖ (*прѣкомъ*), *Mar.* la crone.

Въртѣлка, *sf.* le sabot; ‖ (*у череве*), le tourniquet; ‖ (*игрица*), la pironette; ‖ играя си съ —, *vn.* saboter.

Въртѣлна работа, *sf.* le tournage.

Въртя, *va.* tourner; 1. (*на скрѣпецъ*), *Mar.* virer; 2. -*ся*, *vr.* tourner *et* se —, virer, tournoyer, tourbillonner, rouler, se torde; 3. (*очитѣ*), rouler; 4. който си са въртя, tourneur, *adj.* 5. който са въртя на около си, révolutif, *adj.*

Врьхари, *sm. pl.* les ramilles *f*, broussailles, broutilles *f*, la bourrée, le fagotage, le rameau; 1. (*отъ дървіе*), *coll.* le branchage; 2. отсѣчечы — съ зелены листа, la ramée; ‖ *Archit.* le rincea; 3. (*нападали отъ вѣтъръ -тъ*), le chablis.

Врьхлина (*на еленскы рога*), *sf.* l'empaumure *f*.

Врьхлѣтене, *sn.* l'invasion, irruption *f*.

Врьхлѣтителенъ, *adj.* invasif. [pider.

Врьхлѣтя, *va.* se lancer; ‖ (*на нѣкого*), la-

Врьхненъ, *adj.* supérieur, usuraire; -хніо, -ment.

— **ремыкъ** (*у шипове*), *sm.* le suspied.

Врьхни, *adj.* 'haut.

Врьхнина, *sf.* l'usure *f*; ‖ (*ажіо*), le change; ‖ *Com.* l'agio *m*, le pourcent; ‖ съ —, avec usure.

Врьхніо одарче (*на стѣлбы*), *sn.* le trapan.

— **сждилищенъ**, *adj.* prévôtal; -щно, -alement.

— **сждилища**, *sf.* la prévôté.

Врьхня дрѣха, *sf.* le fourreau; ‖ (*сюртукъ*), le par-dessus; ‖ (*съ качулка*), le bournous; ‖ (*съ дѣлгы ржкавы*), le brandebourg.

— **дѣлба** (*на касса*), *sf. Typ.* le 'haut de casse; ‖ (*на бортъ у варка*), *Mar.* la tolétière.

— **и вжтрѣшна дѣлба** (*на книведегедъ*), *sf. Mar.* la gorgère.

— **копринна дрѣха**, *sf.* (*voyez* Баскинь).

— **кожица**, *sf.* la surpeau *ou* épiderme.

— **обвивка** (*на захарна глава, качулъ*), *sf.* le gonichon.

— **прѣврьзка**, *sf. Chir.* la surbande.

Врьхня риза, *sf.* la blouse; ‖ (*у возачи*), la roulière.
Върховата копаня, *sf.* une augée.
Върховать, *adj.* comble.
Върховенъ, *adj.* suprême, souverain, grand; ‖ *fig.* 'haut.
— **владѣецъ**, *sm.* seigneur suzerain *m.*
— **сѫдникъ**, *sm.* 'haut-justicier *m.*
Върховитъ, *adj.* mamelonné; ‖ *Bot.* terminal.
Върховна власть, la souveraineté, la suprématie; ‖ *fig.* le sceptre, la glaive; ‖ (*надъ тлъкашы*), la suzeraineté; ‖ (*спахийска*), la directe.
Върху, *prép.* sur.
Врьхчецъ (*на зѫнилница*), *sm.* la flèche.
Врьхъ, *sm.* le 'haut, le front, la pointe, cime, tête *f.* 1. l'avantage, le comble, l'en-tête *m*: 2. (*и fig.*), le sommet, la sommité; 3. *fig.* le pinacle, faîte, point culminant *m*; 4. (*на дърво*), le vertex; 5. (*на видъ*), *Archit.* le pignon; 6. (*на зѫнилница*), l'aiguille *f*; 7. (*на крило у пилцы*), l'aileron *m*; 8. (*на перо*), le bec; 9. (*на планина*), le coupeau; ‖ *Géogr.* la crête; 10. (*на ходило отъ чорапы*), le coin; 11. съ **острый** —, à vive arête *f*; 12. **исхвьрлеване отъ** —, *Méd.* la régurgitation; ‖ **исхвьрлямъ отъ** —, *va.* régurgiter: 13. **прѣтрошавамъ** —, *va.* épointer; 14. **прѣрѣзвамъ** — **на дърво**, *va.* éhouper; 15. **обрѣзвамъ -оветѣ на дрьвіе**, *va.* étronçonner; 16. **изрѣзвамъ -ове на дрьвіе**, *va.* étêter; ‖ **изрѣзване -ове на дрьвіе**, l'étêtement *m*; 17. **окастревамъ -ове на дрьвіе**, *va. Agric.* écimer; 18. **-това**, *prép.* pour comble de.
Врьхясто, *adv.* en pointe.
Врьхясть, *adj.* pointu.
Вршене, *sm.* la pratique.
Врьшянкъ, *sm.* le couvre-feu, le dôme.
Вршѭ, *va.* pratiquer, exécuter; 1. (*съ прилежѫ или съ страсть*), s'affectioner à; 2. (*адвокатска работа*), avocasser; 3. (*тайно*), *fig.* brasser; 4. (*работа*), *fig.* conduire la barque; 5. (*твърдѣ тежка работа*), *pop.* suer d'ahan *m*; 6. (*жито*), battre.
Врьщамъ, *va.* renvoyer: ‖ *-са*, *vr.* tourner, revenir, s'en revenir; ‖ (*отъ пѫть*), détourner; ‖ (*назадъ*,) rebrousser chemin *m.*
Врьщане, *sm.* le renvoi.
Врѣда, *sf.* le dommage, prejudice, mal *m*, perte *f*; 1. le détriment, le dam, grief *m*; 2. *fig.* le dessous, la brèche, le tout; 3. **докарвамъ** —, *va.* nuir à, endommager; 4. **докарвамъ** — **нѣкому**, *va.* maltraiter; 5. **за негова** —, à son dam.
Врѣденъ и -дителенъ, *adj.* nuisible, désavantageux, ruineux, dommageable; ‖ destructif, préjudiciable, dangereux, contraire à, traître; ‖ maléfique, malfaisant, malin, mauvais; ‖ **бывамъ** —, *vn.* préjudicier à.
Врѣдителенъ, *adj.* pernicieux à, damnable, délétère, malsain, malin; ‖ **най** —, pire (*pour* plus mauvais.)
Врѣдна мокрина, *sf. Méd.* humeur peccante *f.*
Врѣдно испарене, *sm.* la mofette *et* moufette.
Врѣдность [**недостигане** —, la non valeur.
Врѣдѫ, *va.* nuire à, préjudicier à; 1. (*себе-си*), *vr.* se nuire; 2. (*самъ себе-си*), *fig.* s'enferrer: 3. (*нѣкому*), desservir; 4. *Chir.* intéresser.
Врѣзанъ, *adj. Bot.* sinué.
Врѣзвамъ, *va.* entailler, graver; ‖ (*съ върла ракія*), graver à l'eau-forte *f*; ‖ (*на мѣдна плоча*) buriner; ‖ (*на камыхъ автографы*), autographier.
Врѣзване, *sm.* l'encoche *f*; ‖ (*на греда*), la ruinure; ‖ (*на буква*), *Typ.* le cran; ‖ (*въ дебелина на дърво*), *Mar.* le lioube.
Врѣкане (*на дѣтенце*), *sm.* le vagissement.
Врѣка (*за дѣтенце*), *v. imp.* il vagit.
Врѣлъ, *adj.* bouillant, brûlant.
Врѣме (*нѣмане* —, *слободно* —, *хава t. и Gram.*), *sm.* le temps; l'heure *f*, la date, la durée, l'an *m et* année *f*, l'époque *f*; 1. **и вьрвене** —, le période; 2. **и годишно** —, la saison; 3. **доста** — **и срѣдства**, *fig.* la marge; 4. **заминало** —, le passé; 5. (*до Мойсеовъ законъ*), *Chron.* le temps d'inanité *f*; 6. **въ прѣдписано** —, en temps utile; 7. (*на раждане*), le terme; 8. **изминуване** —, un laps de temps; 9. **прѣминуване** —, le passe-temps; 10. **смѣтане** — **за праздницытѣ**, comput eclésiastique *m*; 11. **смѣтане на -то**, la computation; 12. (*отъ сутрѣна до пладнѣ*), le matin; 13. **начнува или сѫществува отъ то** —, *v. imp.* il date de; 14. **опрѣдѣлямъ** —, *va.* prendre date; 15. **познавачъ на -то за праздницытѣ**, un computiste; 16. **прѣкаспувамъ работното** —, *va.* désheurer; 17. **прѣминувамъ** —, *vr.* tromper; 18. **прѣминувамъ -то си**, *vn.* passer; 19. **безъ** —, à contre temps; 20. **въ** —, *prép.* constant, durant; 21. **въ всичко** —, le long, tout le long, au long de; 22. **на всяко** —, de tout temps; 23. **едно** —, autrefois; 24. **за** —, par *ou* dans l'intérim; 25. **въ своето** — **и мѣсто**, en temps et lieu; 26. **въ** — **оно**, au temps jadis; 27. **съ** —, à temps, à la continue; 28. **съ -то**, à la longue; 29. **на** —, temporairement, à temps; 30. **на -то си**, à la fleur de l'age *m*; 31. **по -то на**, à l'époque de, au moment de, lors de, sous; 32. **отъ** — **на** —, de loin en loin, par intervalles, de temps en temps, de temps à autre; 33. **на добро** —, *adj.* opportunement; 34. **на дълго** —, pour la vie: 35. **отъ кое** —, depuis quand, de quand; 36. **прѣди малко** —, depuis peu; 37. **за малко** —, tantôt, prochenement, passagèrement; 38.

млого —, pendant long temps; 39. врѣзъ млого —, par succession de temps; 40. отъ млого —, de long main; 41. отъ незапомнено —, de mémoire d'homme, *f*; 42. на въ никое —, aux calendres greques; 43 въ на —, à une heure indue, intempestivement, hors de saison, hors de propos, mal à propos; 44. въ старо —, anciennement; 45. отъ старо —, d'ancienne date; 46. въ сѫщото —, en *ou* en même temps; 47. въ сѫщо —, ensemble, de front; 48. въ това —, pendant; 49. отъ то —, dès lors, depuis lors; 50. въ то —, pour lors; 51. до то —, jusque là; 52. отъ то — както, depuis que; 53. у —, à temps.

Врѣменъ и -мененъ, *adj.* éventuel; -но, -lement; | *Méd. Bot.* fugace; | *Mar.* de fortune.

Врѣменна колыба (*за солдаты*), *sf.* la baraque.

Врѣменни, *adj.* temporaire *et* -porel; -но, -lement; | provisoire, précaire, transitoire; | *Milit.* postiche.

Врѣменникъ, *sm.* la chronique.

Врѣменно жилище, *sn.* le pied-à-terre.

— **измѣстеване**, *sn.* l'interdiction *f.*

— **навьртане**, *sn.* le voyage.

— **приживіе**, *sn.* *Jur.* le fidéicommis.

— **прѣмрѣжване** (*на поледъ -тъ*), *sn.* la berlue.

— **състояне**, *sn.* le provisoire.

Врѣменность, *sf.* l'eventualité *f.*

Врѣменомѣръ, *sm.* le chronomètre.

Врѣменоказачъ, *sm.* le baromètre.

Врѣне, *sn.* l'ébullition *f*, le bouillonnement, effervescence *f.*

Врѣсакъ, *sm.* l'éclat *m.*

Вржчвамь, *va.* transmettre, dellivrer; | *Jur.* bailler.

Вржчване (*даване на ржка*), *sn.* la remise.

Вржцѣлѣто, *sn.* lettre dominicale *f.*

Врж, *vn.* petiller *et* pétiller; | **врж**, *v. imp.* il bouille; | (*за вино*), il travaille; | **който врж**, bouillonnant, *adj.* [toujours.

Все, *préfixe*, très —; | *sn.* le total; | *adv.* toujours.

— **благороденъ** (*титла*), *adj.* nobilissime.

— **вышній**, *sm.* le Très-haut. [Suprême.

— **вышнио сѫщество** (*вышній*), *sn.* l'être

— **вѣщенъ**, *adj.* omniscent.

— **гдашенъ** (*слѣгашенъ*), *adj.* ordinaire, continuel, contenu; -шно, -ment.

гдашно жилище, *sn.* la stabilité.

— **държитель**, *sm.* le Tout puissant.

— **земна харта**, *sf.* *Géogr.* la mappemonde.

— **знане**, *sn.* la toute science *ou* omniscience.

— **знателенъ**, *adj.* *fam.* omniscent.

— **лена** (*цѣлый свѣтъ*), *sf.* l'univers *m*, le monde, la création.

— **леность**, *sf.* l'universalité *f.*

— **ленски**, *adj.* catholique; | — **съборъ**, *sm.* concile oecuménique *m*; | **-ски**, oecuméniquement.

Вселенски (*който обнема всичко, млого-ученъ*), *adj.* universel.

— **милостивый Господарь**, *sm.* sire; | (*титла*), monseigneur, (*pl.* messeigneurs).

— **минутно**, *adv.* à tout bout de champ.

— **мощенъ**, *adj.* tout-puissant.

— **мощный**, *sm.* le Tout-puissant.

— **мірен**ъ, *adj.* universel; -рно, -lement; | cosmopolite *et* -litain.

— **мірно**, *adv.* oecuméniquement.

— **міроность**, *sf.* l'oecuménicité *f.*

— **народенъ**, *adj.* public.

— **народно**, *adv.* publiquement.

— **нощно бдѣне** (*панихида*), *sn.* les vigiles de mortes, *f.*

Всеобща избирателна правда, *sf.* suffrage universel *m.*

Всеобща новина, *sf.* *fig.* évangile du jour.

— **манархія**, *sf.* la cosmocratie.

— **мълва**, *sf.* la rumeur publique.

— **революція**, *sf.* la conflagration.

Всеобщность, *sf.* l'universalité *f.*

— **общо исписване** (*на дѣлгове*), *sn.* *Com.* l'omnium *m.* [l'arrière-ban.

Всенародно обрьжване, *sn.* le ban *et*

— **общо тежнене**, *sn.* *Phys.* pesanteur universelle *f.*

— **общъ**, *adj.* général, universel; -що, -lement; | **правя -що**, *va.* universaliser.

— **-огань**, *sm.* la conflagration.

— **-прощене**, *sn* (*voyez* **Амнистія**).

Всепрѣосвященый (*титла*), *adj.* révérendissime.

— **почтеный**, *adj.* amplissime.

— **свѣтлый** (*титла*), *adj.* sérénissime, illustrissime.

— **святство** (*титла*), *sn.* sainteté *f.*

— **святый отецъ** (*папа*), *sm.* le saint-père.

— **силенъ**, *adj.* tout-puissant, irrésistible; -лно, -ment.

— **силіе**, *sn.* la toute-puissance.

— **цѣрителенъ лѣкъ**, *sm.* le catholicon.

— **ѣдецъ** (*който ѣде всичко*), *sm.* omnivore, *adj.*

Всичкото, *sn.* le tout, le tout-ensemble, le total, la totalité, l' intégralité *f*; 1. — **залагане** (*въ игра*), le va-tout; 2. **-ко изъ цѣло**, somme totale *f*; 3. **по-добрѣ отъ -ко**, sur *ou* avant toute chose; 4. **при -ко това**, *adj.* au *ou* dans le fond; 5. **нито за -ко на свѣтъ-тъ**, pas pour un royaume.

Всичкый, *adj.* intégral.

— **сборъ**, *sm.* la totalité

Всичкы (*всякой за -тѣ и -тѣ за едного-то*), *adv.* solidairement.

— **заедно**, *adv.* in globo, en masse. [vole.

— **зимнеа** (*въ игра на книгы*), *sm. pl.* la

— **тѣ**, *sm. pl.* les allants et venants *m.*

Всякакьвъ и **Всѣ-**, *adj.* divers; -кво, -sement

Всякакъ (*на дѣсно и на лѣво*), *adv.* du long et du large.
Всяка година, *sf.* par an; ‖ *adv.* annuellement.
Всякидневни обѣдъ *m* и **вечеря** *f.* l'ordinaire *m*.
Всякидневна порція, *sf.* l'ordinaire *m*.
Всякимѣсеченъ, *adj.* mensuel; -чно, -lement.
Всякогажь, *adv.* toujour, de tout temps, à *ou* pour jamais, à tous coups; 1. токо-речи —, la plupart du temps; 2. за —, à *ou* pour toujours, pour la vie, à la vie et à la mort; 3. на —, à perpétuité; 4. най —, ordinairement.
Всякогоднишенъ, *adj.* anniversaire, annuel.
— **денешенъ**, *adj.* quotidien, journalier.
— **денно състояне**, *sm.* la quotidienneté.
Всякой и **Всѣкый**, *pron.* chacun; 1. *adj.* chaque, tout, un; 2. — **който**, *pron.* quiconque; 3. **всѣкину**, à tout venant; 4. *pl.* **всякои**, les allants et venants *m*.
— **день**, *adj.* quotidiennement.
— **часъ**, *sm. fam.* aujourd'hui pour demain.
Всяко желѣзно орѫдіе, *sm.* la grosserie.
— **недѣленъ**, *adj.* hebdomadaire.
— **распространение** (*на нѣкои мысьль*), *sm. fig* la propagande.
Втикамь, *va.* brocher.
Втиче, *sm.* l'oiseau *m*.
Втиченце, *sm. dim.* l'oisillon *et* oiselet *m*.
Втъпнение, *sm. fig.* l'impression *f*, la trace; ‖ **човѣкъ способенъ къмъ всяко** —, *fig.* table rase *ou* d'attente, *f*; ‖ **правя** —, *va.* impressioner, faire événement *m*; ‖ **дохожда на** —, *vn.* s'impressionner.
Втъпнителны образы, *sm. pl.* espèces intentionelles *ou* impresses *f*.
Втъпняване, *sm.* la sensation; ‖ **подбуждамь** —, *va. fig.* faire sensation *f*.
Втъпнявамь, *va.* inculquer; ‖ *fig.* empreindre, imprimer; ‖ **втъпи** *ва* **ни** *ca* (*въ ужь-тъ*), *v. imp.* il s'inculque; ‖ *fig.* il s'imprime, il se grave, il s'impressionne.
Втора копань, *sf.* le binage; ‖ *Agric.* le retersage.
— **корректура**, *sf. Typ.* la seconde.
— **мысьль**, *sf. Log.* le conséquent.
— **партида** (*съ игра*), *sf.* la revanche.
— **стража**, *sf. Mar.* les bâbordais *m*.
— **шеренга**, *sf. Milit. fam.* le tiroir.
Второ и **-ромъ**, *adv.* secondement *et* secondo *ou* secundo, en second lieu.
— **вѣнчане**, *sn.* la bigamie.
— **вѣнчиленъ**, *adj.* bigame.
— **вѣнчило**, *sn.* le convol.
— **женешенъ**, *sc.* deutérogame.
— **законіе** (*Мойсеова книги*), *sn.* le deutéronome.
— **каноническа книга**, *sf.* livre deutérocanonique *m*.
— **литургисване** (*въ сѫщій день*), *sn.* le bignage.
— **опрѣдѣлене** (**на**), *sm.* la réinstallation.
— **пришествіе**, *sn.* le jugement dernier.

Второ прѣдложене (*въ силлогисмъ*), *sm. Rhet.* la mineure.
— **стѫпенно възмѫждане**, *sm.* l'accessif *m*.
— **стѫпенъ**, *adj.* secondair.
Второчливъ, *adj.* intéressant; ‖ *fam.* enquérant.
Второчяса, *vr.* attacher; ‖ (*си очитѣ*), *vn.* fixer.
Вторна непраздность, *sf.* la superfétation.
— **палата** (*въ Англитера*), *sf.* chambre des communes, *f*.
— **призовка** (*на сѫдба*), *sf.* le réajournement, le réapel; ‖ (*въ сѫдба*), la réassignation.
Вторникъ, *sm.* le mardi.
Второ заварване (*на металлъ*) *sm.* la ressoudure.
— **залавяне** (*на нѣщо*), *sn.* la réoccupation.
— **замотаване** (*въ нѣщо*), *sn.* le rengagement.
— **заплащване** *или* **отлъчане** (*отъ черкова*), *sn.* réaggraver, *va.*
— **избиране**, *sn.* la réélection.
— **нареждане**, *sn.* la réorganisation.
— **населене** *sn.* le repeuplement.
— **натуреване** *или* **натовареване** (*на ладія*), *sm.* le rembarquement.
— **отваряне** (*за театръ*), *sn.* la réouverture.
— **показване**, *sn. Astr.* la réapparition.
— **попиване**, *sn. Med.* la résorption.
— **пълнене** (*на оружіе*), *sn.* la recharge.
— **посвятене**, *sn.* la réordination.
— **поставяне** (*прѣдъ очи*), *sm. Jur.* la réconfrontation.
— **появене** (*на болесть*) *sn. Med.* la recrudescence.
— **прѣстѫпване**, *sm.* la récidive; ‖ **по случай на** —, en cas de récidive.
— **свръзване** (*за стоки*), *sm.* le remballage.
Вторъ, *adj.* second, deuxième; -ро, -emement; 1. bis; 2. -рый редъ (*на книга*), le second; 3. -рый брой (*на мѣсецъ*), le deux (*pour* deuxième); 4. на -ро мѣсто, en second; 5. -ро *adv.* en second lieu.
Вторый гласъ, *sm. Mus.* la contre-partie.
— **дискантъ**, *sm. Mus.* le bas-dessus.
— **классъ**, *sm.* la seconde.
— **опасъ** (*на сѣдло*), *sm.* le contre-saglon.
Вторы врата, *sf. pl.* la contre porte.
Втылявамса, *vr.* dissimuler, feindre, se contrefaire; ‖ faire mine de, plaisanter, composer; ‖ (*ужь какъ*), faire semblant de.
Втыляване, *sm.* la dissimulation, feinte *f*, le semblant, l'hypocrisie *f*, pantalonnade *f*; ‖ *fig.* le fard; ‖ *pop.* la frime.
Втыленъ, *adj.* feint.
Вуйчо, *sm.* l'oncle *m*.
Вулгата (*латински прѣводъ на Библія*), *sf.* la vulgate.
Вуліа, *sf.* le bissac, la besace, le sacapsa, la panetière, la mallette.
Вулингъ, *sm. Mar.* la liure, la rousture *et* rosture; ‖ **поставя** *ва* **-гы**, *va.* rouster *et* roster.
Вулька, *sf.* pain à cacheter, *m*.
Вчера, *adv.* hier; -рашенъ, d'hier.
Вшутенъ и **-тливъ**, *adj.* facétieux; -тно, -ement.

Вшутливо хоро, *sm.* la pantalonnade.
Вшутливото, *sn.* la farce, le plaisant.
Вшутливости (*шагы t.*), *sf. pl.* la gentillesse.
Вшутливость, *f.* la gaieté *et* gaîté, folâtrerie, folie, espièglerie *f*; ‖ la pantalonnade, gaudriole *f*, le paquet, un tour de page; ‖ *fig.* la farce; ‖ *fam.* gaillardise *f*.
Вшутливъ, *adj.* plaisant, drolatique, railleur; 1. jovial, badin, fou *ou* fol, folichon, malicieux; 2. *fig.* impayable; 3. *fam.* goguenard; 4. *pop.* cocasse.
Вшутливы нѣща, *sn. pl.* la parade.
Вшутникъ, *sm.* un farceur, un railleur, plaisant *m*; 1. un joueur, tabarin, trivelin, loustic, clown, pantalon, espiègle *m*; 2. *fig.* un polichinelle; 3. *fam.* moqueur *m*; 4. (*въ Италія*), un scaramouche; 5. (*у италіянска комедія*), un zani.
Вшутничество, *sn.* la trivelinade.
Вшутявамса (*шагувамса t.*), *vr.* plaisanter, rire, badiner, se moquer; ‖ (*просташки*), goguenarder; ‖ *fam.* niaiser; ‖ (*глупаво*), *fam.* turlupiner.
Вшутяване, *sn.* la plaisanterie, le badinage, le jeu, la facetie, le ris, la raillerie; 1. *fam.* la joyeuseté; 2. **безъ —**, plaisanterie *ou* raillerie à part; 3. **пріимамъ —**, *va.* entendre raillerie; 4. **умѣя да правя —**, *va.* entendre la raillerie; 5. **отговарамса за работа съ —**, *vr. fig.* payer en gambades *f*; 6. **за —**, à plaisir.
Въ *u* **у**, *prép.* à, en, dans, sur, entre, sous, chez, pendant, par, ès (*pour* en, les).
Въведене, *sn.* le prodrome, préambul *m*; 1. **Богородицы въ храмъ** (21 *ноем.*), Présentation de la Vierge, *f*; 2. (*въ длъжность*), l'installation *f*; 3. (*ключъ за нѣщо*), *fig.* la porte; 4. (*на слово*), l'exode *f*; 5. *fig.* le prelude. [premier.
Въведителна статія (*въ извѣстникъ*), *sf.* le
Въведна, *adj. Gram.* incident.
Въведно прѣдложене, *sn.* la parenthèse; ‖ *Gram.* l'incise *f*.
Въвирамъ, *va.* insinuer, glisser, couler, fourrer; ‖ *fig.* encadrer; ‖ (*прѣпечѣтенъ листъ*), *Typ.* encarter; ‖ *-са*, *vr.* se glisser, s'introduire. [l'embolisme *m*.
Въвиране, *sn. Phys.* l'intromission *f*; ‖ *Chron.*
Въличамъ, *va.* impliquer.
Въвождамъ, *va.* introduire, amener, établir, produire, naturaliser; ‖ (*въ длъжность*), installer; ‖ (*въ община*), patronner.
Въвождане, *sn.* l'introduction *f*.
Въвождачъ, -ка, *s.* introducteur, trice.
Въводителенъ, *adj. Jur.* introductif.
Въвоняване, *sn.* le croupissement.
Въвонявамса, *vr. fig.* croupir.
Въвренъ, *adj.* embolismique.
Въвѣки, *adv.* à *ou* pour toujours, à tout jamais, au grand jamais.

Въобразене, *sn.* l'idée *f*, illusion, imagination, fantasie *f*; ‖ *fig.* la tête; ‖ **и сила —**, *fam.* l'imaginative *f*. [-лно, -ment.
Въобразителенъ, *adj.* imaginaire, fantastique;
Въобразливъ, *adj.* imaginable.
Въобразявамъ си, *vr.* imaginer, se figurer, se persuader, juger; ‖ (*испрѣди*), se préfigurer; ‖ (*небывалицы*), se forger des chimères *f*.
Въодушевене, *sn.* la verve, l'enthousiasme *m*.
Въодушевенъ, *adj.* animé.
Въодушевителенъ, *adj.* enthousiaste.
Въодушевявамъ, *va.* animer, enthousiasmer; ‖ *-са*, *vr.* s'enthousiasmer. [s'incarne.
Въплъщаваса (*за Христа*) *v. imp. Théol.* il
Въплъщене (*на сынъ Божій*), *sn. Théol.* l'incarnation *f*.
Въплъщенъ, *adj. Théol.* incarné.
Въсѣдамъ (*конь на разсѣдлица*), *va.* enfourcher un cheval; ‖ **въсѣдатса** (*за коніе*), *v. imp.* ils sautent. [*adv.* d'amont.
Въз-, *préfixe*, re *ou* ré *ou* r; ‖ *prép.* sur; ‖ (*рѣката*),
Възбогъ, *adv.* en l'air.
— **боженъ** (*за облацы*), *adj. fig.* suspendu.
— **буждамъ**, *va.* provoquer, irriter, exciter; 1. émouvoir, susciter, intéresser; 2. (*палъ*), ressusciter; 3. (*призиране*), piquer; 4. *fig.* ranimer, reveiller, recuner; 5. (*мжтило*), *fig.* fomenter; 6. *-са*, *vr.* s'exciter.
— **буждане**, *sn.* l'excitation *f*, provocation, stimulation *f*; ‖ *fig.* le stimulant. [trice.
— **буждачъ, -ка**, *s.* excitateur, incitateur,
— **буждникъ**, *sm.* stimulateur, *adj. m.*
— **будителенъ**, *adj.* incitatif, pathétique; ‖ *Méd.* stimulant; ‖ **-лното**, *sn.* le pathétique.
— **будително срѣдство**, *sn. Méd.* incitant, *adj.* [pain bis-blanc *m*.
— **бѣлъ**, *adj.* blanchâtre; ‖ **-хлѣбъ**, *sm.*
— **варене** (*декоктъ*), *sn.* la décoction.
— **вивамъ**, *va.* retourner; ‖ *-са*, *vr. fig.* refouler; ‖ (*отъ вѣтьръ-тъ*), *vr. Mar.* faire son abattée; ‖ **-вяне**, *sn. Mar.* l'abattée *f*.
— **вира**, *v. imp.* il fermente; ‖ (*въ каца гроздіе*), il cuve. [mentation.
— **вирене**, *sn.* la bouillaison; ‖ *fig.* la fer-
— **вита жълта печа** (*върху кончесъ-тъ на ботушы*), *sf.* le retroussis.
— **вратенъ** (*за глаголъ*), *adj.* pronominal; **въ — залогъ**, -alement.
— **-глаголъ**, *sm. Gram.* verbe réfléchi *m*.
— **врътителенъ** (*напъренъ видъ*), *adj. Chim.* réductif.
— **врьщамъ**, *va.* remettre, ramener, tourner, regagner, éviter; 1. (*нахъ почесть-та*), **отстраняса**, réhabiliter; 2. *-са*, *vr.* retourner, remonter, regagner, rebrousser chemin, rétrograder; 3. (*назадъ*), *Milit.* se replier; 4. *fig.* refouler; 5. *Gram.* se réfléchir.
— **врьщане** (*у домаси*), *sn.* la retraite; ‖ (*на бѣдмето*), la révolution.

Възвръщно движене, *sn.* la rétrogradation *et* -gression.
— **высена блатлива земя**, *sf*, *Agric.* le [colmate.
— **высене**, *sm.* l'élévation *f*, exhaussement, rehaussement, agrandissement, relèvement *m*; 1. (*на чинъ благородство*), l'anoblissement *m*; 2. (*на душата къмъ Бога*), l'anagogie *m*; 3. *Fortif. Mar.* le relief.
— **высенъ**, *adj.* éminent, relevé; ‖ *fig.* élevé; ‖ (*на чинъ*), promu.
— **высеность**, *sf.* l'élévation *f*, éminence *f*; ‖ (*на сѫщане*), la grandeur d'âme.
— **высявамъ**, *va.* élever, exhausser, rehausser, relever; 1. 'hausser, surhausser, ennoblir, lever, promouvoir à; 2. *fig.* charmer; 3. (*на чинъ благородство*), anoblir; 4. *-са*, *vr.* monter, s'agrandir; 5. *fig.* se pousser; 6. **възвысяваса** (*за душата*), *v. imp.* elle s'élance. [effervescent.
— **врѣлъ**, *adj.* petillant *et* pétillant; ‖ *Chim.*
— **главникъ** (*у книга*), *sm.* la tranchefile.
— **главница**, *sf.* le coussin, oreiller, chevet, matelas *m*; **-ченъ**, de coussin.
— **главничка**, *sf. dim.* le coussinet, le carreau; 1. (*отъ тефтикъ*), *Chir.* le plumasseau; 2. (*ради забождане иглы*), la pelote; 3. (*за добры миризмы*), le sachet; 4. (*подъ сѣдло*), le panneau; 5. (*за рессоръ въ карета*), le lisoir; 6. (*за топъ*), la semelle. [ème *m*.
— **гласене** (*въ риторика*), *sm.* l'épiphoème *m*; ‖ съ **-нея изявявамъ скърбь-та си**, *va.* soupirer.
— **глътка** (*хрущѫлка надъ грьклань-тъ*), *sf. Anat.* l'épiglotte; ‖ **въспалене на —**, *Med.* l'épiglotlite *f*.
— **глътченъ**, *adj.* épiglottique.
— **горчивъ**, *adj. fig.* aigrelet *et* aigret.
— **давамъ**, *va. fig.* payer.
— **двигамъ**, *va.* élever, relever, établir, ériger; 1. *fig.* amenter; 2. (*до небеса и fig.*), mettre sur le pinacle; 3. *-са*, *vr.* se rebeller, se mutiner; 4. *fig.* se révolter, s'ameuter.
— **двигане**, *sn.* l'établissement *m*, érection, émeute *f*, mouvement *m*, mutinerie *f*, les troubles *m*, la sédition; ‖ (*пакъ*), le relèvement; ‖ *fig.* la révolte, le soulèvement, une levée de boucliers *m*.
— **държамъ**, *va.* refréner; ‖ *-са*, *vr.* s'abstenir de, se garder, se retenir, s'empêcher de, se contenir; ‖ (*отъ нѣщо*), se refuser à, se priver de, se server de, jeûner.
— **държане**, *sm.* l'abstinence *f*, la modération, continence, privation, tempérance *f*; ‖ (*отъ нѣщо*), *Jur.* l'abstention *f*; ‖ *fig.* la sobriété.
— **държенъ**, *adj.* modéré, continent, sage, tempérant; ‖ *fig.* sobre.
— **държникъ** (*който не піе вино*), *sc.* un abstême. rance, sagesse *f*.
— **държность**, *sf.* la modération, tempé-

Въздухъ, *sm.* l'air *m*, le vent, l'évent *m*; 1. **който живѣе въ —**, *H. nat.* aéricole, *adj*; 2. **излазяне — отъ мѣхуръ**, le dégonflement; 3. **испущамъ -тъ отъ нѣщо**, *va.* dégonfler; 4. **наука за -тъ**, l'aérologie *f*; 5. **описане на -тъ**, l'aérographie *f*; 6. **очистеване на -тъ**, l'assainissement *m*; 7. **подновяване —**, la ventilation; 8. **поемане —**, *Méd.* l'inhalation *f*; 9. (*покрывъ на потыръ*), la pale *et* pulle; 10. **пущамъ -тъ отъ нѣщо**, *va.* désenfler; 11. **наука за равновѣсіе на -тъ**, l'aérostatique *f*; 12. **турло —**, courant d'air; 13. **на чистъ —**, à l'air libre, en plein air *ou* vent 14. **отійвамъ начистъ —**, *vn.* prendre le frais.
— **духоносенъ сѫдъ**, *sm. Bot.* la trachée *et* trachée-artère.
— **духообразенъ**, *adj.* aériforme.
— **духоплаване** (*въздушно плаване*), *sn. Phys.* navigation aérienne *f*, l'aérostation *f*.
— **духоплавачъ**, *sm.* un aéronaute, aérostier *m*. [le porte-vent.
— **духопрѣведна цѣва** (*въ органъ*), *sf.*
— **душенъ**, *adj.* aérien, pneumatique.
— **-валякъ**, *sm.* l'aérostat *m*, ballon aérostatique *m*, le montgolfière.
— **-мѣхуръ**, *sm.* le ballon; ‖ **майсторь на -ри**, un ballonnier.
— **душно искилване** (*на торбичка*), *sn. Chir.* la pneumatocèle.
— **-климало**, *sm.* machine pneumatique *f*.
— **-огниво**, *sm.* briquet pneumatique *m*.
— **-явяване**, *sm.* le phénomène.
— **джшамъ**, *vn.* soupirer, gémir; ‖ *fam.* geindre; ‖ (*за нѣщо*), bayer après, gemir de, sur.
— **джшане**, *sn.* le soupir, gémissement, hélas *m*; ‖ съ **-нея изявявамъ скърбь-та си**, *va.* soupirer.
— **джшникъ**, *sm. fam.* un soupirant.

Въскачевамъ, *va.* monter; 1. (*на чинъ*), avancer; 2. **който въскачева**, le cunctateur *ou* temporiseur; 3. *-са*, *vr. fig.* se percher.
— **качане**, *sn.* la promotion; ‖ (*на планина*), la montée.
— **кисѣло вещество**, *sm.* l'acidule *m*.
— **кисѣлость**, *sf. Méd.* l'acescence *f*.
— **кисѣлъ**, *adv.* aigrelet *et* aigret, acescent.
— **крьсна буква**, *sf.* lettre dominicale *f*.
— **-проповѣдь**, *sf.* la dominicale.
— **крьснатъ умирамъ изново**, *vn.* remourir.
— **крьснителенъ**, *adj.* résurrecteur.
— **крьснувамъ**, *vn.* ressusciter.
— **крьснуване**, *sn.* la résurrection; ‖ способенъ за —, résurrectionel, *adj.*

Възлагамъ, *va.* imposer.
— **лазителенъ поясъ**, *sm.* l'ascendance *f*; ‖ **родина по —**, *pl. Jur.* les -s.
— **лазямъ**, *vn.* monter, se lever, grimper; 1. *или* **са качвамъ нѣкъ**, remonter; 2. *fam.* se hisser; 3. **възлазятъ** (*единъ на другъ*),

faire une courte échelle; 4. който възлазя или върви на горѣ, montant, *adj.* ascendant *m.*

Възлазяне, *sn.* la rampe; ‖ (*на чинъ*), la promotion: ‖ (*къмъ*), l'ascension *f.*

— **любенъ и вѣренъ**, *adj.* aimé *et* féal.

— **ложене**, *sm.* l'imposition *f.*

— **моженъ**, *adj.* possible, faisable, praticable, réalisable.

— **можно е**, *v. imp.* il se peut.

— **можното**, *sn.* le possible.

— **можность**, *sf.* le peut-être, la possibilité.

— **мъздачъ, -ка**, *s.* retributeur, remunérateur, trice.

— **мъздене**, *sm.* la compensation, gratification *f*, le talion; ‖ (*за трудове*), les vacations *f.*

— **мъздявамъ**, *va.* récompenser, compenser, gratifier; 1. indemniser, dédommager, rémunérer, racheter, rétribuer, couronner; 2. *fig.* payer: 3. (*себе-си*), *vr.* prendre sa revanche; 4. *-са*, (*за нѣкоя щета*), *vr.* se sauver.

— **мъздяване**, *sn.* le dédommagement, indemnité *f*, recompence, retribution *f*; 1. la rémuneration, représaille *f*, le prêté-rendu, le prix; 2. *fig.* le salaire; 3. който бува за —, *Jur.* rémunératoire.

— **несене** (*Господне*), *sn. Théol.* l'Ascension *f.*

— **ношене даръ**, élévation de l'hostie *f.*

Възпалене, *sn.* le feu: ‖ *Méd.* l'inflammation *f*, la flegmasie *et* phlegmasie; ‖ **цѣръ за —**, antiphlogistique, *adj.*

— **паленъ гной**, *sm. Chir.* le noli me tangere.

— **палителенъ**, *adj.* flegmoneux; ‖ *Méd.* inflammatoire.

— **-отокъ**, *sm. Méd.* le flegmon *et* phlegmon.

— **пирамъ**, *va.* supprimer, défendre, interdir, intercepter, retenir; 1. prohiber, embarasser, enchaîner, censurer; 2. (*книгы*), mettre à l'index *m*; 3. (*публично стока, монета*), decrier; 4. *fig.* suspendre; 5. *Jur.* inhiber; 6. *-са*, *vr.* enrayer.

— **пиране**, *sn.* la suppression, défense, prohibition, interdiction *f*; 1. l'interceptation *f*, cohibition, suspension *f*; 2. и въспрѣното, *Jur.* l'inhibition *f*; 3. *Méc.* l'échappement *m*; 4. (*военны дѣйствія*), suspension d'armes; 5. (*на монета*), le decri; 6. поставямъ —, *va.* la saisie: 7. което може са въспрѣ, supprimable, *adj.*

— **пирателенъ гласъ**, *sm.* le veto.

— **пирка**, *sf. Typ.* lettre grise *f.*

— **пріемамъ**, *va.* daigner.

— **прѣна стока**, *sf.* la contrebande.

— **прѣтамъ и Въспри —**, *va.* trousser; ‖ *-са*, *vr.* se trousser.

— **прѣтпувамъ и Зап-** (*дрѣхи*), *va.* retrousser; ‖ *-си* (*дрѣхата*), *vn.* se retrousser.

— **прѣтпуване и За —**, *sn.* le retroussement; ‖ (*на ботушы*), le revers.

— Възражение - contestation

Въспрѣтнато крайнце (*на шѣпка*), *sn.* le retroussis.

— **прѣтнаты рѫцѣ**, *sf. pl.* les coudées [franches *f.*

Въсинъ и -синъ, *adj.* bleûatre.

— **сладькъ**, *adj. Méd.* adoucissant.

Въсходенъ, *adj. Astr.* ascensionel.

— **ходъ**, *sm.* l'ascendant *m.*

— **хождане**, *sm. Astr.* l'ascension *f.*

— **черенъ**, *adj.* basané.

Вый, васъ, *pron. pers.* vous; ‖ **вамъ** (*pour* à [vous).

Выкамъ, *vn.* appeler, crier, s'écrier; 1. vociférer, tempeter, se lamenter sur; 2. (*радостно*), acclamer; 3. (*противъ нѣкого*), crier tollé sur; 4. (*за тревога*), sonner l'alarme; 5. (*на сѫдба*), *Jur.* se pourvoir de; 6. (*юре*), *fig.* crier au meurtre: 7. (*бката*), se recrier; 8. (*бката или подевырнувамъ*), 'hucher; 9. (*пилцы*), réclamer; 10. (*съ тръбило нѣкоя ладія*), *Mar.* 'héler; 11. (*къмъ*), *fig.* invoquer; 12. (*противо*), *fig.* aboyer; 13. *fig.* clabander; 14. *fam.* brailler, piailler; 15. *pop.* gueuler; 16. *-са*, *vr.* s'appeler, se nommé; 17. **выкамеса** (*единъ другъ*), s'entr' appeler.

Выкане, *sn.* l'appelation *f*, appel *m*, invocation *f*; 1. les vociférations *f*, somonce *f*, le cancan *et* quanquan; 2. (*на дуель*), l'appel *m*; 3. (*за оружіе*), l'alerte *f*; 4. (*по име*), appel nominal *m.*

Выкачъ, -ка, *s.* piailleur, euse.

Выкване, *sn.* le défi.

Выкліо -ла, *s.* clabandeur, brailleur, euse.

Выкъ, *sm.* le cri. l'accent *m*, la rumeur, le son; 1. la piaillerie, vacarme *m*, lamentation *f*, tocsin *m*, bruit *m*; 2. le charivari, carillon *m*, clameur *f*; 3. *fig.* le sabbat, le clabandage; 4. (*отъ гледачи*), *fam.* le brouhaha; 5. (*за низащо*), la clabanderie: 6. (*на соколна ловъ*), *Vén.* le réclame.

— **и крѣсакъ**, *sm. pop.* le boucan.

Выме (*у животны*), *sn.* la mamelle, le pis; ‖ (*кравишко или свинско*), la tetine.

Высока военна сѫдба, *sf. Milit.* loi martiale.

Высока вода (*приливъ*), *sf.* la marée; ‖ *Mar.* la maline, reverdie *f.*

— **гора**, *sf.* la futaie; ‖ (*съ высоки стѫмбели*), de 'haute futaie.

— **соба**, *sf.* le 'haut-fourneau.

Високото, *sn.* le noble.

— **и възбудителното** (*въ изговаряне*), *sn. Rhét.* le pathos.

Високо, *adj.* 'haut.

— **мѣренъ**, *adj.* glorieux; -рно, -eusement; ‖ superbe, suffisant, prétentieux, arrogant *s*, outrecuidant *et* -cuidé, insolant; ‖ *fam.* rogue

— **-човѣкъ**, *sm.* un important.

— **мѣріе**, *sn.* la gloire, arrogance *f*, altimétrie *et* hypsométrie *f.*

— **мѣрность**, *sf.* la prétention.

— **паренъ**, *adj.* ambitieux; -рно, -eusement; ‖ monter sur des echasses *f.*

Высокопарни, *adj.* pompeux; | -парно (*пишѫ или говоря*, *vn.*), *fam.* pindariser.
— **парность** (*на писало*), *sf.* la pompe.
— **прѣосвященство** (*митла*), *sn.* éminence *f.*
— **прѣосвященый**, *adj.* éminentissime.
— **рѣчивъ**, *adj.* déclamatoire; | *fam.* un pindariseur.
— **уменъ**, *adj.* orgueilleux, prétentieux, présomptueux; -мно, -eusement.
— **уміе**, *sn.* la présomption, suffisance *f.*
Высокость, *sf.* la sublimité; | (*на писало*), le lyrisme.
Високъ, *adj.* élevé, éminent, sublime, grand, 'haut, grêle: 1. (*за гора*), *adj.* sourcilleux; 2. (*за писало*), soutenu; 3. (*най*) suréminent: 4. (*твърдѣ*), *Муз.* suraigu.
— **дебелъ**, *adj.* tout d'une venue.
— **и силенъ**, *adj.* bien découplé.
— **приливъ** (*на рѣка*), *sm.* le mascaret; | *Mar.* la reverdie.
— **стѫпъ**, *sm.* l'estrapade *f*; | пущамъ отъ врьхъ-тѣ на —, *va.* estrapader
— **теноръ**, *sm.* *Mus.* la haute-taille.
Високы женскы кондуры, *sf. pl.* le patin.
Высочество, *sn.* Altesse *f*; | (*султанска и ханска*), 'Hautesse *f.*
Високина, *sf.* la 'hauteur, le 'haut, la grandeur, éminence *f*, élévation *f*; 1. (*на едно мѣсто споредъ морето*), *Géogr.* l'altitude *f*; 2. (*на общъ видъ*), *Jur.* l'héberge *f*; 3. (*на сводъ*), la montée; 4. (*на каменны настели*), l'étaufiche *f*; 5. (*на платното*), *Mar.* l'étanquure *f*; 6. (*на платната или на прѣпорецъ споредъ боръ-тъ*), *Mar.* le quindage.
Вышенъ, *adj.* suprême, supérieur, souverin, [imperieux, majeur.
Выше-реченъ, -споменен и горѣ —, *adj.* précité, surdit *et* surnommé.
Вышни, *adj.* le Très-'haut, 'haut.
Вѣди, *sn.* nom bulgare de la lettre B.
Вѣди-ми са, *v. imp.* (*voyez* Накьрти ми са).
Вѣдъ, *adj. sc.* un bigle. [tanier.
Вѣрникъ (*видъ палмъ*), *sm.* *arbre*, le la-
Вѣйка (*прьтъ за ловіе*), *sf.* l'échalas *m*; 1. (*за растенеа*), la rame; 2. (*на фишекъ*), la baquette de fusée: 3. подпирамъ съ -кы, *va.* échalasser *et* -lader, ramer: 4. подпиране съ -кы, l'échalassement *m*; 5. врьзване на -кы ловытѣ, l'accolage *m.*
Вѣйкы (*отъ единъ стѫмбель израслы*), *sf. pl.* *Agric.* la cepée (*voyez* Расталакъ): | пуща —, *v. imp.* il pousse.
Вѣковъ (*който быва прѣзъ всяко столѣтіе*), *adj.* séculaire.
Вѣковѣченъ, *adj.* sempiternel.
Вѣкъ, *sm.* le siecle, l'âge *m*, les jours *m*; | отвѣка или отъ памтивѣка, *adv.* de toute éternité.
Вѣнечень, *adj.* *Anat.* coronal.
Вѣнечна чьрвена жила, *sf.* *Anat.* artère coronaire *f.*
Вѣнецъ, *sm.* le diadème, la gloire, le fes-. ton, le tortis; 1. (*и съзвѣздіе*), la couronne; 2. (*слава около глава на Святцы*), le nimbre: 3. (*отъ цвѣтя*), chapeau de fleurs *m.*
Вѣнценосецъ, *sm.* tête couronnée *f.*
Вѣнценъ, *adj.* gencival *et* gengival.
Вѣнцеобразенъ, *adj.* *Anat.* coronoïde.
Вѣнцеболъ, *sm.* le scorbut; | цѣръ за —, *Med.* antiscorbutique, *adj.* *m.*
Вѣнцы *m* и **жлабины**, *sf. pl.* la gencive; -ценъ, de gencive: 1 въспалене на —, *Méd.* la gingivité; 2. отокъ на —, la parodontis: 3. набиране гной у —, la parulie; 4. стеглеване — отъ зѫбы, le déchaussement: 5. отдѣлямъ -тѣ отъ зѫбытѣ, *va.* déchausser; 6. ножче за отлѣпене —, le déchaussoir.
Вѣнчавамъ, *va.* marier, couronner.
Вѣнчаване, *sn.* le mariage. [-ement.
Вѣнчаленъ, *adj.* conjugal, matrimonial; -лно,
Вѣнчална примѣна, *sf.* habits nuptiaux *m.*
Вѣнчално було, *sn.* la poêle.
— **сбиране**, *sn.* la copulation.
Вѣнчалны прьстени, *sm. pl.* l'alliance *f.*
Вѣнчане, *sn.* bénédiction nuptiale *f*, épousailles *f*; | и *Archit.* couronnement *m.*
Вѣнче, *sn.* *Bot.* le fleuron; | (*въ цвѣтъ-тъ*), *Bot.* la corolle; | което ся относя до -то, corollique, *adj.*
Вѣнчило, *sn.* les noces, *f*, l'hymen *m et* hyménée *f*; на —, de l'hyménée, hyménéal; | спѫлка що унищожава —, empêchement dirimant *m.*
Вѣра, *sf.* la religion, la foi, la croyance, le culte, la créance, le crédit, les autels *m*; 1. докарвамъ на — народъ, *va.* réligionner; 2. исповѣдане —, la communion; 3. ревность за обрьщане въ —, le prosélytisme; 4. оставане —, l'apostasie *f*; 5. на —, *adv.* à crédit; 6. на юнашка —, à la grosse aventure, à la grosse.
Вѣрвай Бога! *interj.* tudieu, corps-dieu; | *adv.* ma foi, par ma foi; | казване —, le juron.
Вѣрвамъ, *va. vn.* croire à, estimer, se persuader; 1. (*въ*), croire au; 2. (*нѣкого*), ajouter foi à; 3. (*слѣпо*), croire pieusement; 4. (*всичко*), gober; 5. и невѣрвамъ, *vn.* croire *et* mécroire; | *fam.* croire *et* décroire; 6. (*на което може са вѣрва*), sujet à caution, *m.*
Вѣренъ, *adj.* fidel; -рно, -ment; 1. sûr, juste, loyal, certain, féal, immanquable, affidé, pur; 2. *fig.* constant; 3. на -рно, au juste; 4. *fam.* pour sûr; 5. събране -рны, église militante *f.*
— **пріетель**, *sm.* *fam.* un féal.
Вѣрнсіи, *sf. pl. t.* les recouvrements *m.*

Вѣрително писане, *sn.* lettre de créance *f.*
Вѣрникъ, ница, *s.* croyant, ante.
Вѣрно, *adv.* certainement, assurément; ‖ **и на** —, sûrement. [justesse, précision *f.*
Вѣрность, *sf.* la fidélité, sûreté, foi, loyauté,
Вѣрогонъ, *adj.* infidèle, félon.
Вѣроване, *sn.* la créance.
Вѣронѣмство, *sn.* la déloyauté.
Вѣронѣмъ, *adj.* déloyal; **-мо**, -lement.
Вѣроотстжпенъ, *adj.* apostat.
Вѣроотстжпникъ, *sm.* un apostat, renégat
Вѣроятенъ, *adj.* croyable, vraisamblable, probable, présomable, plausible; **-тно**, ment; ‖ **-тното**, *sn.* le vraisemblable; ‖ **учение за -тны мысли**, *Théol.* le probabilisme.
— **наслѣдникъ**, *sm.* héretier présomptif *m.*
Вѣроятие, *sn.* la croyance.
Вѣроятно, *adv.* apparement.
Вѣроятность, *sf.* l'apparence *f*, vraisemblance, probabilité, pausibilité, présomption *f.*
Вѣтренъ *и* **-ровитъ**, *adj.* venteux.
Вѣтренца, *sf. plante*, la pulsatille.
Вѣтрецъ, *sm. dim.* haleine *ou* souffle de vent, *f*; ‖ *Mar.* la brise; ‖ **брѣговъ** —, brise de terre.
Вѣтрилникъ (*отъ перa*), *sm. Mar.* le penon.
Вѣтрило, *sn.* la girouette, le coq (*voyez* **Анемоскопъ**). [gèreté
Вѣтьрничавость, *sf.* le papillonage, la lé-
Вѣтьрничава глава, *sf.* une tête à l'évent; ‖ *fam.* un tête de linotte.
Вѣтьрнически, *adj.* rhumatismal *et* -matique.
Вѣтьрничество, *sn.* l'étourderie *f.*
Вѣтьрничевъ, *adj.* étourdi; **-во**,diment *ou* à l'étourdi; 1. évaporé, éventé, volage, leger, papillon; 2. *fig.* un braque; 3. *fam.* un freluquet, hurluberlu, *m.*
— **момакъ**, *m. fig.* un étourneau.
— **човѣкъ**, *sm. fam.* un farfadet.
Вѣтьрничевы мысли, *sf. pl.* des châteaux en Espagne, *m*; ‖ *fig.* à perte de vue, *f*; ‖ *fam.* la billevesée.
Вѣтьроврачъ, -ка, *s.* chaomancien, enne.
Вѣтьрогонно срѣдство, *sm. Méd.* carminatif, *adj. m.*
Вѣтьроиспускачъ, *sm. Phys.* l'éolipyle *m.*
Вѣтьромѣръ, *sm.* l'amémomètre *m.*
Вѣтьрникъ, *sm fig.* la gironette.
Вѣтьрно издуване, *sn. Méd.* la tympanite.
Вѣтьръ, *sm.* le vent, l'air *m*, l'évent *m*; 1. *fig.* la tourbillon; 2. **на -тъ**, *adv.* en l'air; 3. (*болесть*), le rhumatisme; 4. **пилецъ що хвърка срѣщо -тъ**, le ventolier; 5. **трание на постоянъ** —, *Mar.* la nuaison; 6. **което докарва** — **въ тьрбухъ-тъ**, venteux, *adj.* 7. **поставамъ на -тъ**, *va.* éventer; 8. **говоря на -тъ**, *vn.* se perdre dans le vague; 9. **врачуване по -тъ**, la chaomaincie; 10. **което докарва** —, *Méd.* flatuleux, *adj*; 11. **набиране** —, *Méd.* la flatulence; 12. **въ чървата** —, *Méd.* la flatuosité; 13. — **отъ къмъ кърмата**, *Mar.* vent arrière *m*; 14. — **насрѣща**, vent de bout; 15. **постоянъ** —, vent fait; 16. **на воля на -тъ**, au gré du vent; 17. **придържамса къмъ -тъ**, *vr. Mar.* lofer, rallier le vent, 18. **придържане къмъ -тъ**, *Mar.* l'aulofée *f*; 19. **държя къмъ -тъ да плещать платната**, *vn. Mar.* ralinguer; 20. **отнемамъ -тъ**, *va. Mar.* déventer; 21. **отьрвавамса отъ -тъ**, *vr. Mar.* faire chapelle *f*
Вѣе *и* **-вѣтьръ**, *v. imp.* il vent.
Вѣтрове (*въ тьрбухъ-тъ*), *sm. pl.* la ventosité.
Вѣтрушка *и* **Вѣялица**, *sf.* l'ouragan *m.* l'orage *m*, la bourrasque, le tourbillon; ‖ (*урачанъ*), trombe terrestre *ou* de terre, *f*; ‖ *Mar.* coup de vent, *m.*
Вѣченъ, *adj.* éternel, perpétuel; ‖ *fig.* immortel; **-чно**, **въ вѣкы**, -lement; ‖ **на -чно**, *adv.* à perpétuité.
Вѣчна траеность, *sf.* la perpétuité.
Вѣчно благополучие, *sn.* la béatitude.
— *или* **непрѣстанно продължене**, *sn.* la perpétuité. [tuation.
— **трание** *или* **продължене**, *sn.* la perpé-
Вѣчноскитный Евреинъ, *sm.* le Juif errant.
Вѣчность, *sf.* l'éternité *f*, l'immortalité *f.*
Вѣчны селенеа, *sn. pl.* le tabernacle.
Вѣщенски протоколъ, *sm.* l'expertise *f.*
Вѣщи (*въ искуство*), *sm. pl.* maîtres de l'art, *m.*
Вѣщица, *sf.* une devineresse, entremetteuse, pythonisse, cartomancienne, maquerelle *f*; ‖ *pop.* une appareilleuse.
Вѣщичарство, *sm. fam.* la maquérellage.
Вѣщность, *sf.* l'intelligence *f.*
Вѣщъ, *adj.* savant, intelligent, fort sur, un professeur, expert *m*; 1. *fig.* foncé; 2. (*съмъ*), *vn.* savoir; 3. (*въ нѣщо*), versé dans, connaisseur en; 4. **-съмъ** (*въ нѣщо*), se connaître à, en; 5. **изгледване** *или* **опытване съ -щи човѣцы и тѣхно извѣстие**, l'expertisse *f.*
Вчовѣчвамса, *vr.* (*voyez* **Истащявамса**).
Въбель, *sm.* (*voyez* **Гирань**). [цитъ).
Въглево прѣчьрняване, *sn.* (*voyez* **Антра-**
Въглена кисѣлина, *sf. Chim.* acide carbonique *m.*
— **яма**, *sf. Techn.* la faude.
Въглекисѣла соль, *sf. Chim.* le carbonate.
Въглекисѣлъ, *adj.* carbonaté. [carbonate.
Въглероднокисѣла соль, *sf. Chim.* le sous-
Въглеродисто съединение, *sn. Chim.* la carbure.
Въглеродистъ, *adj.* carboné.
Въглеродъ, *sm. Chim.* le carbone.
Въглищенъ прахъ, *sm.* le poussier.
Въглie *и* **Въглища**, *sn. pl.* le charbon, la braise; 1. **каменны** —, charbon de terre *ou* minéral; 2. **чисты** —, *Chim.* le carbone; 3. **правя** —, *va. Chim.* carboniser; 4. **ста-**

ване на —, la carbonisation; 5. прѣобрьщаса или става на —, *v. imp.* il se charbonne; 6. сандъче за —, le braisier; 7. ладія за прѣнасване —, *Mar.* le charbonnier.
Въглякъ, *sm. Chim.* la carbure
Въглярница, *sf.* le charbonnier.
Въглярь *и* **-лящарь, -ка**, *s.* charbonnier, ère.
Въглястъ, *adj.* carboneux.
Въдене, *sn.* la propagation, le croît.
Въдица, *sf.* le crochet: 1. (*на поясъ*), la busquière; 2. (*за ловене рыба*), l'hameçon *m*; | *Mar.* émerillon *m*; 3. (*за гарабина и часовникъ*), le porte-mousqueton; 4. зъбецъ на —, le dardillon; 5. закачвамса на —, *vr. fig.* mordre à l'hameçon.
Въдицоподобенъ, *adj. Bot.* hameçonné.
Въда, *va.* propager, accroître, élever; | **въдатса**, *v. imp.* il se propagent.
Въжа, *sn. pl.* le cordage; 1. (*за простиране ризы*), l'étendage *m*; 2. осуквамъ —, *va.* corder; 2. майсторь -жарь, un cordier.
Въжарница *и* **-рска работа**, *sf.* la corderie.
Въже, *sn.* la corde, l'amarre *f* le combleau, le trait; 1. едекъ —, la cordelle; 2. врьзвамъ съ —, *va.* corder; 3. играчъ на —, un acrobate; 4. (*ради задържане*), *Mar.* l'attrape *f*; 5. (*за натоварены кола*), la liure; 6. (*за опинане на платната*), *Mar.* l'amure *f*.
Въжена люлка, *sf.* l'escarpolette *f*.
Въжено мостче (*на галера*), *sn. Mar.* le saint-aubinet.
Въженъ, *adj.* funiculaire; | (*на подниматели машина*), machine *ou* polygone funiculaire *f*.
— **мостъ**, *sn. Mar.* le médipontin.
— **камотъ**, *sn.* le trait.
Възелче, *sn. dim.* la maille; | (*старо писмо на Перуанцы*), *sn.* le quipo.
Възель, *sn.* le paquet; 1. *Astr. Mar.* le noeud; 2. *Chir. Bot.* la nodosité; 3. *Mar.* la bourèche; 4. *fam.* la pacotille, le tu-autem; 5. (*на конецъ*), la bride; 6. врьзвамъ въ —, *va.* nouer; 7. (*отъ наврьзване*), *Mar.* l'ajuste, *m*; 8. зима по толкова -зли (*за ладія*), *imp. Mar.* il file.
Възелястъ, *adj.* noueux; | *Chir. Bot.* la nodosité.
Възли, *sn. pl. Mar.* le queue-de-rat; | (*на кърма*), les masles *et* males *f*.
Външенъ, *adj.* extérieur; -шно; -rement; | externe, exotérique, superficiel, forain.
— **видъ**, *sn.* l'apparence *f*.
— **грьденъ болежь**, *sn. Méd.* fausse pleuresie *f*.
— **изгледъ**, *sn.* la configuration.
— **крайшникъ** (*на ухото*), *sn. Anat.* l'helix *m*.
— **катъ** (*на камыкъ, на прѣстолъ*), *sn.* la carne.
Външна вратня, *sf.* l'avant-portail *m*.
— **страна** (*на сводъ*), *sf. Archit.* l'extrados *m*; | сводъ съ гладка —, voûte extradossée *f*.
Външни знакове, *sm. pl. fig.* la livrée.
— **твърдини**, *sf. pl.* les déhors *m*.
— **стълбы**, *sf. pl.* le perron.
Външніо *м и* **-шность**, *f.* le déhors
— **ухо**, *sm. Anat.* l'auricule *f*.
— **обковаване** (*на ладія*), *sn. Mar.* le franc-bord.
Външность, *sf.* l'extérieur *m*, extériorité *f*; | *fig.* la surface, le voile.
Вънъ *и* **Въника!** *prép.* 'hors d'ici; | отъ —, *adv.* en apparence; de, par, en déhors; | по —, изъ —, déhors.
Въси, *sf. pl.* la moustache.
Въсліо, -ла, *s.* grimacier, ère.
Въсца, *sf. insecte*, le ciron.
Въткарь, -ка, *s.* trameur, euse.
Въткъ, *sm.* la trame; | сновене — въ платъ, la lardure.
Въткачна нищка, *sf.* la duite.
Въторъ (*дълбей*), *sm. Techn.* le renton; | (*на блчва*), la rainure.
Въгрѣшенъ, *adj.* interne, intestin, intime, intrinsèque; | domestique, intérieur; -шно, -rement; | -шни дѣла, *sn. pl.* l'intérieur, *m*.
Въгрѣшна дебела мышца, *sf. Anat.* vaste interne *m*.
— **дѣлба** (*на ржката*), *sf.* la rascette *et* rasette.
— **обкователна дъска**, *sf. Mar.* la vaigre.
— **ржчна синя жила**, *sf. Anat.* veine basilique *f*.
Въгрѣшни дѣлбы (*на кжща*), *sf. pl.* les êtres *m*.
— **твърдини**, *sf. pl.* les défences *f*.
Въгрѣшніото, *sm.* le dedans.
— **горѣне**, *sn Méd.* l'inustion *f*.
— **извиване** (*на сводъ*), *sn. Archit.* l'intrados *m*.
— **никнене** *или* **растене**, *sn.* l'intussusception *f*.
— **обковаване** (*на ладія*), *sn. Mar.* le vaigrage; | правя —, *va. Mar.* vaigrer.
— **пространство** (*на зидъ*), *sn.* le rez-mur.
— **разширене** (*на прозорецъ*), *sn.* l'ébrasement *m*.
— **състояне**, *sn.* l'intériorité *f*.
Въгрѣшность *и* **-шнина**, *sf.* l'intérieur *m*, le dedans, le coeur, la fressure; 1. *Anat.* le viscère; 2. пращане на -та въ една царщина, l'internation *f*; 3. пращамъ на -та, *va.* interner.
Въгрѣшности (*чьрвата*), *sf. pl.* les intestins *m*.
Въшка, *sf. insecte*, le pou; -шченъ, de pou.
Въшкава трѣва, *sf.* la staphisaigre *ou* herbe aux poux.
Въшкавъ, *adj.* pouilleux.
Въшліо, -ла, *s.* pouilleux, euse.

Г.

Г (*ге*), la quatrième lettre de l'alphabet bulgare.
Габара (*товарна ладія*), *sf.* la gabare; ‖ кърмачъ на —, un gabarier.
Габаракъ *и* **аллей** въ —, *sm.* la charmille.
Габарева гора, *sf.* la charmoie.
Габарь, *sm. arbre.* le charme.
Габіонъ, *sm. Fortif.* le gabion.
Гаванка, *sf.* la gamelle, le boisseau; ‖ търговія съ дървены -кы, la boissellerie.
Гавазинъ *и* -**вазъ**, *sm. t.* (*voyez* **Стражарь**); ‖ помощникъ на —, un recors.
Гавотъ (*играяне и пѣяне*), *sm.* la gavotte.
Гаврило (*прѣдмѣтъ за подиграване*), *sn.* le souffre-douleur, le rapport; ‖ *fig.* le bardot, le plastron; ‖ бывамъ — на свѣтъ-тъ, *vn.* servir de spectacle *m.*
Гагара (*потжнвачъ*), *sf. oiseau*, le plongeon, le grèbe; -ренъ, de grèbe.
Гагатъ (*черный янтарь*), *sm.* le jais *et* jalet *ou* jayet; ‖ искуственъ —, jais artificiel *m.*
Гадане, *sn.* la divination.
Гадателенъ, *adj.* divinatoire.
Гадачъ, -**ка**, *s.* devin, -ineresse; ‖ *fam.* dévineur, euse.
Гадая, *vn.* présumer.
Гадина *f и* **Гадъ**, *m.* le reptile; ‖ той е добра — (*за човѣкъ*), c'est une bonne pâte d'homme *m.*
Гадины, *sf. pl.* la vermine, les insectes *m.*
Гадка, *sf.* l'énigme *f*; ‖ -дченъ, -matique; -дчно, съ гадкы, -matiquement.
Гадъ, *sm.* les insectes *m.*
Газель (*дива коза*), *sm. quadr.* la gaselle.
Газета (*извѣстникъ*), *sf.* la feuille; ‖ (*и монета*), la gazette.
Газетарь, *sm.* un gazetier.
Газетка (*ржкописка*), *sf. dim.* le gazetin.
Газетна патка, *sf.* un canard.
Газеты, *sf. pl.* presse périodique *f.*
Газъ *или* **флеръ** (*платъ*), *sm.* la gaze; -зовъ, de gaze; ‖ повличамъ съ —, *va.* gazer; ‖ тъкачъ на —, un gazier.
Газя (*изъ каль-та*), *vn. fam.* patauger.
Гайда, *sf.* la musette.
Гайдичка, *sf.* la poche; ‖ малка —, *dim.* la pochette.
Гакъ, *sm. Mar.* le croc.
Галантинъ (*сждница*), *sm.* la galantine.
Галваннзація, *sf.* la galvanisation.
Галваннзрувамъ, *va.* galvaniser.
Галваннсмъ, *sm. Phys.* le galvanisme.
Галванически, *adj. Phys.* galvanique; -скы, -ment.
Галванопластика, *sf.* la galvanoplastie.
Галванопластикъ, *sm.* un galvanoplaste.
Галванопластически, *adj.* galvanoplastique.
Галбанъ (*камедиста смола*), *sm.* le galbanum.
Галеа, *sm. pl.* les mignardises *f.*
Галеасъ (*голѣма галера*), *sm.* la galéasse *ou* galéace.
Галене, *sn.* la caresse, cajolerie *f*; ‖ *fam.* la câlinerie, mignotise *f*; ‖ достойнъ за —, cajolable, *adj.*
Галенически *и* -**новъ**, *adj. Méd.* galénique.
Галенка, *sf. dim. fig.* une femelette.
Галено, *adv.* délicatement.
Галенова медицинска метода, *sf.* l'humorisme *m*; ‖ придрьжникъ на —, médecin humoriste *m.*
— **система**, *sf.* le galénisme; ‖ послѣдовачъ на —, un galeniste.
Галенъ, *adj.* délicat, pieux, affectueux, mignard, mignon; ‖ *fig.* tendre.
— **и срамежливъ любовникъ**, *sm.* un céladon.
Галера, *sf.* la galère.
Галеренъ настойникъ, *sm.* un come *et* comite.
— **неволникъ** (*каторжникъ*), *sm.* un galérien.
— **прѣпорецъ**, *sm. Mar.* l'étendard *m.*
Галерея (*около сграда*), *sf.* le peridrome; 1. (*за кунописны произведенеа въ Паризъ*), le salon; 2. (*около хорове*), *Archit.* le triforium; 3. *и* **минна** —, *Fortif.* la galerie.
Галерна варка, *sf.* le caïque *et* caïc.
— **куршея**, *sf. Mar.* le coursier.
Галета (*сушенъ хлѣбъ*), *sf.* la galette.
Галиматія (*говоръ замотанъ безъ разутъ*), *sf.* le galimatias.
Галіонъ (*испанска ладія*), *sm. Mar.* le galion.
Галіотъ, *sm. Mar.* la galiote.
Галликански, *adj.* gallican.
Галлицнсмъ (*френски начинъ за говорене*), *sm.* un gallicisme.
Галломанъ, *sm.* un gallomane.
Галлски, *adj.* gallique.
— **езикъ** (*въ Шотландія*), *sm.* le gaélique.
— **жрецъ**, *sm.* un saronide.
Галмей, *sm. Chim.* la cadmis *ou* calimine.
Галмейнъ камыкъ, *sm.* la calamine *et* pierre calaminaire.
Галность, *sf.* la tendresse, délicatesse, sensibilité, mignardise *f*; ‖ *fam.* le tendre.
Галонъ (*мѣрка*, 1000 *драма*), *sm.* le gallon.
Галопадъ (*играяне*), *sm.* le galop.
Галоша, *sf.* le socque.
Галошы (*обуща*), *sf. pl.* la galoche, la claque.
Галубетъ (*видъ флейтичка*), *sm.* le galoubet.
Галчіо, *sm.* un douillet; ‖ *fam.* un câlin.
Галюнь (*ладіинъ клюнъ*), *sm. Mar.* la poulaine.
Галя, *va.* caresser, délicater, amadouer, cajoler, mitonner; 1. *fig.* chatouiller, bouchonner; 2. *fam.* choyer, dorloter, mignoter, mignarder, mijoter; 3. -**ся**, *vr.* se mitonner, s'écouter; 4. *fig.* roucouler; 5. *fam.* se choyer, se dorloter, se mignoter, se mignarder.

Гамбитно мѣстене (*въ шахматъ*), *sm.* le gambit.
Гамма, *sf. Mus.* la gamme.
Ганапутъ, *sm. Mar.* la cargue vue.
Гангрена (*антоновъ огнь*), *sf.* la gangrène; ‖ **прихванать отъ** —, gangreneux, *adj*; ‖ **прихващамса отъ** —, *vr.* se gangrener.
Гарванче (*пиле*), *sm.* le corbillat.
Гарванъ (*и съзвѣздіе*), *sm. oiseau*, le corbeau, le pique-boeuf, le chocart *et* choquarte.
Гарга (*пилецъ*), *sf.* corneille emmantelée *f*, le freux *ou* grolle.
Гардель, *sm. Mar.* la drisse.
Гарде-маринъ, *sm.* élève de marine *m*.
Гардеробъ (*дулапъ или сандъкъ за дрѣхы*), *sm.* la garde-robe, le vestiaire.
Гармондъ (*шрифтъ*, 9 *пункта*), *sm. Typ.* petit romain *m*.
Гарнизоненъ градъ, *sm.* la garnison.
Гарнизонъ, *sm.* la garnison; ‖ **поставямъ** —, *va.* garnisonner.
Гарнитуръ, *sm.* la garniture.
Гарофилъ, *sm. Bot.* l'antolfie.
Гасачъ, -ка, *s.* éteigneur, euse.
Гасене (*за варь*), *sn.* l'extinction *f*.
Гасилка, *sf.* poudre sédative *f*.
Гасилникъ, *sm.* l'éteignoir *m*.
Гасилница, *sf.* la braisière.
Гасило, *sn.* l'éteignoir *m*, étouffoir *m*.
Гасконски начинъ (*въ говорене*), *sm.* un gasconisme; ‖ **говоря по** —, *vn.* gasconner.
Гасова свѣщь, *sf.* bec de gaz, *m*.
Гасовъ *и* **-виденъ**, *adj. Chim.* gazeux.
Гасометръ *и* **-мѣръ**, *sm.* le gazomètre *ou* compteur à (de) gaz.
Гасоприличенъ, *adj. Chim.* gazéiforme.
Гастрологически, *adj.* gastrologique.
Гастрологія (*наука за варене манжа*), *sf.* la gastrologie.
Гастрономически, *adj.* gastronomique.
Гастрономія (*познане на ѣстіа*), *sf.* la gastronomie.
Гастрономъ (*вѣщъ на хубава манжа*), *sm.* [un gastronome.
Гасъ, *sm. Chim.* le gaz; 1. **освѣтителенъ** —, gaz de l'éclairage; 2. **прѣносителенъ** —, gaz portatif; 3. **ставане** —, la gazéification; 4. **правя на** —, *va. Chim.* gazéifier; 5. **става** —, *v. imp.* il se gazéifie; 6. **което може стане** —, *Chim.* gazéifiable.
Гасѫ, *va.* éteindre.
Гатанка, *sf.* le problème, le préjugé, la conjecture; 1. (*отъ фигуры*), le rébus; 2. **прѣдвиждамь по -кы**, *vn.* préjuger; 3. **по -нскы**, *adv.* conjecturelement.
Гатанченъ, *adj.* problématique, logogriphique.
Гаткамь, *vn.* conjecturer.
Гаткане (*по въздушнытѣ явленіа*), *sn.* l'aéro-[mancie *f*.
Гаткарь, -ка, *s.* conjecturer, euse.
Гафъ-топсель, *sm. Mar.* le paille-en-cul *et* -en-queue; ‖ (*леко платно*), *Mar.* le flèche-en-cul.
Гачка, *sf.* oie à duvet, *f*.
Гащарь (*майсторъ и търговецъ*), **ка**, *s.* cu-[lotier, ère.
Гащатъ *и* **-щястъ** (*за пилцы*), *adj.* pattu.
Гащи, *sf. pl.* les chausses, les grègues *f*; 1. (*берневецы*), la culotte; 2. (*до колѣнѣ*), le haut-de-chausse *ou* -chausses; 3. **обувамь** —, *va.* culotter.
Гвардеецъ, *sm.* un garde; ‖ **лейбъ** —, un garde [du corps.
Гвардія, *sf. Milit.* la garde; ‖ **лейбъ** —, la garde du corps: ‖ **солдатинъ отъ народна** —, un garde national.
Гвачка, *sf.* le mâchicatoire; ‖ (*дъвкателенъ титюнь*), la chique.
Гвачѫ, *va.* mâcher; ‖ (*титюнь*), chiquer (*v.* [Дъвчѫ).
Гвебры (*огнопоклонницы*), *sm. pl.* les Guèbres *ou* Guaures *m*.
Гвелфъ (*папски придрьжникъ*), *sm.* un guelfe.
Гвинейска монета (*мида*), *sf.* le pucelage.
Гвинейско платно, *sn.* la guinée.
Гвіанска стрьчи-опашка, *sf.* le pilpit.
Гвоздарница, *sf.* la clouterie.
Гвоздарь, *sm.* un cloutier.
Гвоздей, *sm.* le clou, la cheville, la pointe; 1. (*болтъ*), le tenon; 2. (*съ дупка, рѣзе*), le ficheron; 3. (*съ трькалце*), le piton; 4. (*за който са закача хамотъ-тъ за процѣпъ-тъ*), l'attelloire *f*; 5. **опашката на** —, la dardille; 6. **бурe** *или* **желѣзо за -еи**, la cloutière *et* clouère; 7. **заковавамь съ -еи**, *va.* clouer; 8. **заковаване съ -еи**, le clouage *et* clouement; 9. **изваждамь -еи**, *va.* déclouer, désenclouer; 10. **избивамь** *или* **вадя -еи**, *va.* déchasser; 11. **набивамь съ -еи**, *va.* clouter; 12. **търговія съ -еи**, la clouterie.
Гвоздейчета, *sn. pl.* la semence.
Гвоздейче, *sn.* la goupille; 1. (*съ главулече*), *coll.* la broquette; 2. *Techn.* la punaise; 3. **заковавамь съ -та**, *va.* goupiller.
Гвоздообразенъ, *adj.* cludiforme.
Гебре (*истрій-конь*), *sn. t.* le torche-nez.
Гега, *sf.* la houlette.
Гекко (*гущеръ*), *sn.* le gecko.
Гемія, *sf. t.* (*voyez* **Ладія** *et* **Корабъ**).
Генеалогически, *adj.* généalogique; **-скы**, -ment.
Генеалогія, *sf.* la généologie, la filiation.
Генеалогъ, *sm.* un généalogiste.
Генераленъ, *adj.* général.
Генералиссимусъ, *sm.* le généralissime.
Генералка, *sf.* la générale.
Генералство, *sn.* le généralat.
Генералъ, *sm. Milit.* un général; 1. — **адмиралъ**, grand amiral *m*; 2 — **маіоръ**, maréchal de camp, *m*; 3. — **прокуроръ**, partie publique *f*; 4. **-фелдцейхмейстеръ**, grand-maître de l'artillerie, *m*; 5. **помощникъ на орденски** —, un définiteur.
Геній, *sm.* le génie.
Геновина (*жълтичка*, 134 *пары*), *sf.* la [génovine.

Геогнозія (*земезнание*), *sf.* la géognosie.
Геогностически, *adj.* géognostique.
Геогность, *sm.* un géognoste.
Геогонически, *adj.* géogonique.
Геогонія (*наука за ставане на земята*), *sf.* la géogonie *et* -genie.
Географически, *adj.* géographique; -скы, -ment.
Географія (*земеописание*), *sf.* la géographie.
Географъ (*земеописачъ*), *sm.* un géographe.
Геодезически (*земемѣренъ*), *adj.* géodésique.
Геодезія (*земемѣріе*), *sf.* la géodésie.
Геологически (*земесловенъ*), *adj.* géologique.
Геологическы органы, *sm. pl.* orgues géologiques *m.*
Геологія (*земесловіе*), *sf.* la géologie.
Геологъ, *sm.* un géologue *et* -logiste.
Геолъ, *sm. t.* le palus.
Геомантикъ, *sm.* un géomancien. [-mancie.
Геомантія (*земегадане*), *sf.* la géomance *et*
Геометраленъ, *adj.* géométral; -лно, -lement.
Геометрално бѣлѣзяне, *sm. Archit.* l'orthographie *f.* [-ment.
Геометрически, *adj.* géométrique; -скы,
Геометрія, *sf.* la géométrie; 1. **бѣлѣзителна** —, géométrie descriptive; 2. **най-висока** —, géométrie transcendante; 3. (*за подземно искуство*), géométrie souterraine; 4. (*съ помощь-та на перигель-тъ*), géométrie du compas.
Геометръ, *sm.* un géomètre.
Геопоника (*земедѣліе*), *sf.* la géoponie.
Георама, *sf.* le géorama. [géorgique.
Георгика (*съчинение за орачество*), *sf.* la
Георгина, *sf.* le dahlia *ou* dahlie *f.*
Геоцентрически, *adj. Astr.* géocentrique.
Гераладика, *sf.* le blason.
Гераладикъ, *sm.* un blasonneur.
Гераній, *sm. plante*, le bec-de-grue *ou* géranium.
Гербова свръзка, *sf. Blas.* le lambel.
Гербовачъ (*който бѣлѣже съ гербове*), *sm.* un timbreur.
Гербовенъ, *adj.* armorial; ‖-вникъ, *sm.* l'—, *sm.*
Гербовна пощанска марка, *sf.* le timbre-poste.
Гербово бранило, *sm.* l'écusson *m.*
Гербовъ (*варака t.*), *adj.* timbré, marqué. — **зюмбуль**, *sm. Blas.* la fleur-de-lis; ‖ **нагорявамъ съ — прѣстѣпникъ**, *va.* fleurdeliser
Гербознание, *sm.* le blason.
Гербуване (*варака на хартія*), *sm* le timbrage.
Гербъ, *sm.* l'arme *f*, le blason; ‖ *pl. Blas.* les armoiries; -бовенъ, d'armoiries; 1. (*варака на хартія*), le timbre; 2. (*на заповѣдь, на извѣстіе*), le panonceau; 3. **удрямъ — на хартія**, *va.* timbrer; 4. **поцвѣтявамъ, исписвамъ, изѣсняванъ -ове**, *va.* blasonner; 5. **изѣснение -ове**, le blasonnement; 6. **вѣщъ на -ове**, un blasonneur; 7. **кунописецъ на -ове**, un armoriste.
Гердань, *sm. t.* (*voyez* **Наниъ**).
Гериъ, *sm. t.* la cloaque, l'égout *m.*
Гериллась (*партизаны въ Испанія*), *sm. pl.* les guérillas *f.*
Геркинякъ, *sm. oiseau*, l'émirillon, 'hobereau, busard *m*; ‖ (*съ сивъ клюнъ*), le gefraut.
Германисмъ, *sm.* un germanisme.
Германска Имперіа, *sf.* le Saint-Empire.
Германски, *adj.* germanique.
Геронтъ (*въ Спарта*), *sm.* un géronte.
Герундій (*дѣепричастіе*), *sm. Gram.* le gérondif.
Гибеллинъ (*придрьжникъ на императорска партія*), *sm.* un gibelin.
Гиздава, *sf.* la merveilleuse, une coquette; (*въ облеклото*), la braverie.
Гиздаво, *adv.* gentiment. [la coquetterie.
Гиздавость, *sf.* l'élagance *f*, la gentillesse.
Гиздавъ, *adj.* élégant, joli, gentil *ou* gent, coquet, gracieux; ‖ beau *ou* bel, brave, adonis *m*, minaudier, fripon; ‖ *fam.* mirliflore *m.* — **момакъ**, *sm. fig.* un narcisse. — **човѣкъ**, *sm.* un doucereux.
Гиздене, *sm.* la coquetterie, la minauderie.
Гиздяса, *vr.* minauder; ‖ *fam.* coqueter.
Гизія (*копринен платъ*), *sf.* le tabis, le taffetas; -sienъ, de —, *adj.*
Гикъ, *sm. Mar.* la bôme; 1. (*драйверъ-рей*), le gui; 2. (*смола*), le courai *ou* couroi *et* courée *f*; 3. — **лисель**, *sm.* le tapecu.
Гиліотина (*главосѣчна машина*), *sf.* la guillotine; ‖ **отсѣждамъ на отсѣчане глава съ —**, *va.* guillotiner.
Гиліотинирувамъ, *va.* guillotiner.
Гиліотинируване, *sm.* le guillotinement.
Гимжа, *vn.* fourmiller de; 1. *pop.* grouiller; 2. **гимжи**, *v. imp. fig.* il regorge de; 3. **който гимжи**, *pop.* grouillant, *adj.*
Гимназистъ, *sm.* un collégien.
Гимназически курсъ, *sm.* les humanités *f.*
Гимназіархъ, *sm.* un gymnasiarque.
Гимназія, *sf.* le collége, le gymnase; ‖ **ученикъ въ —**, un collégien.
Гимнастика, *sf.* la palestre, la gymnastique; ‖ **атлетска** *или* **юначеска —**, la gymnique.
Гимнастически, *adj.* gymnastique; ‖ **ученикъ на — обучаванеа**, un gymnaste; ‖ **сѣдникъ при -скы игры**, un athlothète. — **ученеа**, *sm pl.* la palestrique.
Гимнически, *adj.* gymnique. [nosophiste.
Гимнософистъ (*голомждрецъ*), *sm.* un gym-
Гинганъ (*памученъ платъ*), *sm.* le guingan *et* guingamp.
Гинеа (*монета, 120 гроша*), *sf.* la guinée.
Гинекей (*харемъ у веты Гръцы*), *sm.* le gynécée. [travée de balustre, *f.*
Гинеконъ (*покрывъ надъ стѣлпове*), *sm.*
Гинекократически, *adj.* gynécocratique.
Гинекократія (*женодържавіе*), *sf.* la gynécocratie.

Гинове, *sm. pl. Mar.* la cailorne *et* cayorne.
Гинь лопарь, *sm. Mar.* le filin.
Гипсова работа, *sf.* le plâtrage.
— **смѣть**, *sf. pl.* les gravois *et* -vats *m.*
— **яма или пещь**, *sf.* la plâtrière.
Гипсоватъ, *adj.* plâtreux.
Гипсово налѣпване, *sn.* le plâtre.
— **измазване**, *sn.* le lambris.
Гипсовъ или -сопринленъ, *adj.* gypseux.
Гипсъ, *sm.* le gypse, le plâtre; 1. **единъ касъ** —, un plâtras; 2. **намазвамъ или искарвамъ съ** —, *va.* plâtrer; 3. **горящикъ и продавачъ на** —, un plâtrier.
Гирланда (*цвѣтно вѣнче*), *sf.* la guirlande; | **хартія съ -ды**, papier à vignettes *f.*
Гирань, *sm.* le puits, la fontaine, le regard; | **чистачъ на -ни**, un puisatier.
Гиргевъ, *sm. t.* métier à broder, *m*; | (*шлагачки тамбуръ*), le tambour; | **шита работа на** —, la tapisserie. [gyromancie.
Гиромантія (*врачуване на кголъ*), *sf.* la
Гитара, *sf.* la guitare; -ренъ, de guitare.
Гитаристъ, -**ка**, *sc.* guitariste.
Гитерсъ, *sm. Mar.* l'écope *et* éscope *f.*
Гитовъ, *sf. Mar.* la cargue-point.
Гитовъ или Гордень, *sm. Mar.* la cargue; | **завръзвамъ на -вы платната**, *va.* carguer.
Гичка (*варка*), *sf. Mar.* la guigue.
Гіозомъ, *sm. t. plante*, l'aneth *m*, la pimprenelle, la sarriette; -менъ, d'aneth.
Гіоме, *sm. t.* l'affût *m* (*voyez* **Щрѣкъ**).
Глава, *sf.* la tête, l'esprit *m*, le cerveau; 1. le chef, front, directeur, prévôt *m*; 2. le titre, la pièce; 3. **градски** —, prévôt des marchands; 4. **лудничева** —, *fam.* cerveau brulé *m*; 5. (*отъ животны, отрѣзана, лача t.*), la 'hure; 6. (*заглавіе*), l'en-tête *m*; 7. (*изворъ на рѣка*), la source; 8. *fam.* la minerve, la caboche; 9. **съ замека** —, *Blas.* gringolé, *adj*; 10. **стълбъ съ човѣшка** —, l'hermés *m*; 11. **съ човѣшка** —, *Archit.* hermétique, *adj*; 12. **дань за** —, la capitation; 13. **поливане** — **съ вода**, la capiluve; 14. **біене** —, *fig.* cassement de tête *m*; 15. **бія си** —, *vr.* se creuser le cerveau; 16. **двигане** —, l'insurrection *f*; | *fig.* la combustion; 17. **двигамъ** —, *va.* s'insurger; 18. **замазвамъ** —, *va.* entêter; 19. **клатене или клюмване** —, 'hochement de tête, *m*; 20. **клатя си -та**, *vr.* 'hocher la tête; 21. **отсичамъ** —, *va.* décapiter; 22. **отсичане** —, la décapitation, peine capitale *f*; 23. **на своя** —, libre, *adj*; | *adv.* indépendamment. [lot *ou* meunier.
Главакъ *m или* **бъкче**, *n. poisson*, le chab-
Главатарь, *sm.* un captal, prince *m*; | *fig.* un coryphée, chef de meute, *m*; | — **съмъ на нѣщо**, *vn.* être à la tête de.
Главенъ, *adj.* principal; **вно**, -alement; 1. capital, cardinal, dominant, prédominant, céphalique: 2. premier, grand, général, en chef, maître *m*, matrice *f*; 3. fondamental, le clef.
Главенъ алтарь, *sm.* maître autel *m*.
— **готварь**, *sm.* chef de cuisine *ou* d'office, *m*.
— **градъ**, *sm.* la capitale, le chef-lieu.
— **дѣйствувачъ**, *sm.* un promoteur.
— **икономъ** (*въ манастыръ*), *sm.* un procureur.
— **караулъ**, *sm. Milit.* la grand' garde.
— **надзирачъ**, -**зна** -**ка**, *s.* surintendant, ante. [phale *m*.
— **органъ** (*мозакъ-тъ*), *sm. Anat.* l'encé-
— **потикъ**, *sm. fig.* cheville ouvrière *f*.
— **прѣдмѣтъ** (*за прѣпирателно дѣло*), *sm.* le rescisoire. [stant.
— **регистръ** (*въ органы*), *sm. Mus.* le pre-
— **реестръ**, *sm.* la matrice.
— **сеизинъ**, *sm. t.* écuyer cavalcadour *m*.
— **човѣкъ** (*въ редъ-тъ*), *sm. Milit.* chef de file, *m*.
Главенъ, *adj.* salarié, à gages, stipendiaire, mercenaire; | (*за войска*), soldé (*voyez* **Цѣненъ**).
— **Индіецъ**, *sm.* un colli *et* couli.
— **слуга**, *sm.* un gagaste.
— **хлопачъ**, *sm.* un claqueur.
Главина, *sf.* la boîte de roue; 1. (*на колело*), le moyeu; | *Méc.* le tige; 2. (*на колело у пароплавъ*), le tambour; 3. **заравямъ -нытѣ на лозіе**, *va. Agric.* rueller.
Главичка (*у звѣздей*), *sf.* la tête.
Главна (*за буква*), *adj.* capital.
— *или* **голѣма буква**, *sf.* lettre majuscule *ou* onciale *f*.
— **галера**, *sf.* la capitane *et* galère capitane.
— **дѣлба**, *sf.* le gros; | (*на страда*), corps de logis, *m*. [livre, le sommier.
— **книга** (*маестро*), *sf. Com.* le grand-
— **линія** (*на плать*), *sf.* ligne magistrale *f*.
— **направа**, *sf. Archit.* l'oeuvre *m*.
— **подпорка**, *sf. fig.* le pivot.
— **прѣвръзка** (*пращка*), *sf. Chir.* la fronde.
— **прѣдня ограда**, *sf. Archit.* l'avant-logis *m*. [la grosse corde.
— **работа** [**докачеванса до** —, *vr.* toucher
— **статія или молба**, *sf.* le principal.
— **точка**, *sf.* le chef; | (*главното*), le fin.
Главникъ, *sm. Méc.* point d'appui, *m*.
Главно, *adv.* capitalement.
Главното, *sn.* le gros, le capital, l'essentiel *m*; | *fig.* le clé; | (*на една работа*), *fam.* le tu-autem.
— **дѣло**, *sn.* l'important *m*.
Главно дѣло, *sm.* le principal, le tout.
— **командантинъ**, *sm.* général en chef, *m*.
— **лице**, *sm. fig.* patron de la barque, *m*; | (*въ драма*), le protagoniste.
— **мѣсто**, *sn.* le chef-lieu.
— **надзиране**, *sn.* la surintendance.

Главно състояне, *sn.* la capitalité.
Главны страны (*на тѣлото*), *sf. pl.* parties nobles *f.*
Главнятсъ, *adj. Agric.* ergoté.
Главня, *sf.* le brandon, le tison; 1. *Bot.* la carie; 2. (*въ жито*), la nielle, la brûlure; ‖ *Agric.* le charbon, la charbucle, l'ergot *m*: 3. стикнувямь -вни, *va.* tisonner; 4. расхвьрлямь -вни, *va.* détiser le feu; 5. повреждаса отъ — житото, *v. imp.* il nielle; 6. изгаря отъ — *или* са разваля житото, *vn. Agric.* charbouiller.
Главоболіе, *sn.* l'embarras *m*; ‖ направямь — нѣкому, *va.* donner du fil à retorde; ‖ *fig.* tailler des croupières *f*, faire voir du pays *m*. [*sf. fig.* le casse-tête.
Главоболна игра *f или* -лно дѣло, *n.*
Главоболь *и* -лица, *sf.* la migraine; 1. *Méd.* la céphalalgie; 2. хроническа —, la céphalée; 3. цѣръ за —, céphalique *m*; 4. *fig.* la peine.
— вниденъ, *adj.* bulbiforme.
— плоденъ, *adj. Bot.* bulbifère.
— вьртене (у *добытакъ*), *sn. Vétér* l'avertin *m*.
— червей, *sm Méd.* ver encéphale *m*.
Главулекъ, *sm.* la tête; 1. *Anat.* le bulbe; 2. *Artill.* bouton de culasse, *m*; 3. (*на алембикъ*), *Chim.* l'aludel *m*; 4. (*на одаръ*), le chantourne; 5. (*на стоборъ*), la pomme; 6. (*на топъ*), la culasse.
Главулече (*на сабя, на сѣдло*), *sn.* le pommeau; ‖ (*у цигулка, у гитара*), le sillet.
Главулеченъ, *adj.* bulbeux.
Глава *и* -вявамь, *va.* salarier, stipendier, gager, pourvoir; ‖ *или* хващамь (*работници*), *va.* embaucher; ‖ -*са*, *vr.* s'engager, se louer (*voyez* **Цѣнж.**)
Главяване (*за работници*), *sn.* l'embauche *m*.
Глаголско азбуки, *sn.* alphabet glagolitique *m*.
Глаголъ, *sm.* nom bulgare de la lettre Г.
Глаголъ, *sm. Gram.* le verbe; ‖ (*съ ударене на крайната сричка*), baryton, *adj.*
Гладене, *sn.* le poliment *et* polisage.
Гладенъ, *adj.* avide, affamé, glouton, famélique; ‖ (*за земя*), croulier; 2. (*заради имане*), cupide; 3. търпя —, голъ и босъ, *vn.* manger de la vache enragée.
Гладилка, *sf.* l'astic *m*, l'émeri *et* -ril *m*; -лченъ, d'émeri; ‖ прахъ отъ —, potée d'émeri, *f.*
Гладилна пила, *sf.* la carrelette.
Гладилникъ, -ница, *s.* polisseur, lisseur, planeur, brunisseur, calandreur, -euse.
Гладило *n и* -дилка *f.* le polissoir, brunissoir, lissoir *m*.
Гладително искуство, *sn.* la brunissure.
Гладичъ, *sm.* pierre à aiguiser *f*, tournefil *m*; ‖ —, *plante*, le laser. [plomachie *f*.
Гладіаторски бой, *sm.* l'oplomachie *et* ho-
Гладіаторъ (*бієцъ съ мечъ*), *sm.* un gladiateur; ‖ търговецъ на -ры (у *Римляны*), un caniste.
Гладка хартія, *sf.* papier porphyrisé *m*.
Гладки скатъ, *sm. poisson*, le coliart.
Гладко, *adv.* uni, uniment.
— трькалце, *sn.* la verge, le jonc.
Гладкость, *sf.* le lisse, la netteté; ‖ *Bot.* la glabreité; ‖ (*на земя*), l'égalité *f*.
Гладкорѣбриста варка, *sf.* nautile papyracé *ou* argonaute *m*.
Гладнѣя, *vn.* affamer. [de *f*.
Гладъ, *sm.* la faim, la famine; ‖ за —, soif,
Гладькъ, *adj.* uni, plat, plain, poli, égal, ras, lisse; 1. безъ пъпки (*за платно*), nonouvré; 2. *Bot.* glabre; 3. *fig.* coulant.
— поясъ, *sm. Archit.* la plate-bande.
Гладя, *va.* lisser, aviver, calandrer; ‖ *fam.* s'attifer; ‖ (*куче*), *Vén.* rebaudir.
Глазуръ (*глечъ*), *sm.* le vernis; ‖ (*стъклована глечь*), la couverte; ‖ *Peint.* le glacis.
Гласенъ, *adj.* vocal; ‖ ѣко-, *Gram.* phonique.
Гласецъ (*на гласна буква*), *sm. Gram.* la voix.
Гласнсъ, *sm. Fortif.* le glacis.
Гласна буква, *sf. Gram.* la voyelle; ‖ сливане на двѣ -сны, *Gram.* la crase.
— свойщина, *sf. Mus.* la tonalité.
Гласно ё (*съ двоточіе*), *sn.* une tréma.
Гласность, *sf.* la sonorité, la publicité.
Гласовъ, *adj. Gram.* phonétique.
Гласоподавачъ, *sm.* un opinant.
— словіе, *sn.* l'acoustique *f*.
— ударене, *sn.* l'accentuation *f*.
— уподобителна рѣчь, *sf. Gram.* l'onomatopée *f*.
— уподобителенъ, *adj.* onomatopéique.
Гласъ, *sm.* la voix, l'opinion *f*, l'organe *m*, le voeu; 1. l'accent *m*, le son, le cliquetis; 2. *fig.* le cri, le gosier; 3. *fam.* le verbe; ‖ *Mus.* la partie; 4. главенъ — (*фистула*), *Mus.* voix de tête; 5. грьденъ —, voix de poitrine; 6. равенъ —, voix ronde; 7. (*мысьль*), le vote; 8. даване —, la votation; 9. давачъ на —, votant, *adj.* 10. давамь —, *va.* voter; 11. (*избирателенъ*), le suffrage; 12. подаване -ове отъ цѣлъ свѣтъ, suffrage universel *m*; 13. (*на пѣсня*); *Mus.* l'intonation *f*; 14. съ —, de vive voix; 15. съ голѣмъ —, à haute voix; 16. съ единъ —, *adv.* à l'unisson; 17. съ половина —, *Mus.* sotto-voce; 18. образоване —, la phonation; 19. трептене на —, la pulsation; 20. давамь си -тъ *или* мысьль-та, *vn.* opiner; 21. напрѣдъ давамь —, *vn.* préopiner; 22. прьвъ подавачъ на своя —, un préopinant; 23. давачъ на — при изборъ, un vocal; 24. издавамь —, *vn.* sonner; 25. издавамь лошъ —, *vn. Mus.* dissoner; 26. измѣнене на -ове, *Gram.* l'articulation *f*; 27. имамь дрѣгавъ —, *vn.*

avoir un chat dans la gorge; 28. опытвамъ си -тъ, *vn. Mus.* préluder; 29. праведно давамъ — въ събране, voix délibérative; 30. прѣкъсвамъ равенство на -ове, *va. Jur.* départager; 31. прѣчитане -ове, le dépouillement; 32. прѣчитамъ -ове, *va.* dépouiller un scrutin; 33. разваляамъ си -тъ, *va.* muer; 34. разваляне —, mue de la voix, *f*; 35. разваленъ —, mué, *adj.* 36. раздѣлене -ове, la scission: 37. равно раздѣлене -ове, le partage; 38. събирамъ -ове, *va.* aller aux voix.

Глауберова соль, *sf. Pharm.* sel de glauber, *m.*

Гледалища (*спектакль*), *sf.* le spectacle.

Гледамъ, *vn.* voir, regarder, considerer, apercevoir; 1. soigner, épargner, garder; 2. *fig.* veiller; | (*за нѣщо*), veiller à; 3. (*нѣкого накриво*), mépriser; 4. (*на нѣкого*), examiner; 5. (*насрѣщу*), rêver; 6. (*за*), *fig.* viser; 7. (*на нѣщо*), envisager; 8. (*постоянно на нѣщо*), fixer; 9. (*да получѫ нѣщо*), fixer; 10. (*отъ високо на нѣкого*), regarder du haut de sa grandeur; 11. гледа на улицата (*за прозорецъ*), *v. imp.* elle donne sur la rue; 12. който гледа *или* види, voyant, *adj*; 13. безъ да — на всичко, encore faut-il que; 14. безъ да — на нѣщо, aux dépens de; 15 *-ca, vr.* paraître, s'épargner; | *pl.* -меса единъ другъ, se regarder, s'envisager; | -меса накриво единъ другъ, se mépriser; 16. безъ да са гледа на, *prép.* malgré, nonobstant, -que, *conj*; | *adv.* à cela près, indépendamment à, au mépris de.

Гледай, нынѣ иде, *prép.* voici venir.

Гледане, *sn.* la vue, la vision; 1. *fam.* la visière; 2. двойно — (*у нѣкои люди*), seconde vue; 3. (*накриво*), la mésestime; 4. сила —, puissance visive *f*.

Гледателенъ (*което са относя до гледането*), *adj. Phys.* visuel.

Гледателна сила, *sf.* puissance visive *f*.

Гледачъ, -ка, *s.* spectateur, -trice, un regardant; | бывамъ — на балъ, *vn.* faire tapisserie *f*.

Гледачи, *sm. pl.* la galerie.

Гледка, *sf.* la vue, le paysage. [la mine.

Гледъ, *sm.* la vue, le regard, l'inspection *f*,

Глезенъ, *sm. Anat.* la malléole *ou* cheville du pied; | *Vétér.* (*на конь*), le boulet, la fourchette.

Глезнева кость, *sf. Anat.* l'astragale *m*.

Глезневъ, *adj. Anat.* malléolaire. [glette.

Глеттъ (*оловна прокиша*), *sm. Métall.* la

Глечарь, *sm.* un vernisseur

Глечосвамъ, *va.* vernir, glacer; | (*фарфорія*), émailler; | (*паницы*), plomber, vernisser.

Глечосанъ, *adj.* glacé.

Глечосване, *sn.* la vernissure; | (*на пръстенъ сѫдъ*), la glaçure.

Глечь, *sf.* le vernis, l'alquifoux *m*; 1. (*на фарфорія*), l'émail *m*; 2. (*оловна прокиша*), la litharge; | подправенъ съ —, lithargé *et* -giré, *adj.*

Гликанскы кѫтны зѫбы, *sm. pl.* les broches *f*.

Гликонически стихъ, *sm.* vers glyconien *m*.

Гликъ (*дива свиня*), *sm. quadr.* le sanglier; | (*съ вглнаты навѫтрѣ зѫбы*), *Vén.* miré, *adj. m.*

Глиммеренъ, *adj.* micacé. [le mica.

Глиммеръ (*видъ лѫскавъ камыкъ*), *sm. Minér.*

Глиммерна плоча, *sf.* le micaschiste.

Глина, *sf.* l'argile *f*; -ненъ, d'argile; 1. *Chim.* l'alumine *f*; 2. (*гнилясто земя*), terre bolaire *f*; 3. (*тлъста*), la glaise; 4. избѣлване съ — захаръ, le terrage; 5. измазвамъ съ — *или* наторявамъ съ — нѣсячлива земя, *va.* glaiser; 6. прѣчистевамъ съ захаръ — *или* тепя съ — сукно, *va.* terrer.

Глинянъ, *adj.* gâcheux.

Глиній (*металлъ*), *sm.* l'aluminium *m*.

Глинище, *sn.* la glaisière. [argilacé, *adj.*

Глинявъ, *adj.* argileux; | -цвѣтъ *sm. Géol.*

Глинястъ, *adj.* glaiseux; | (*за земя*), *Agric.* loammeux.

— трапъ, *sm.* le marcheux.

Глиптика (*дѣлане на безцѣны камацы*), *sf.* la clyptique.

Глиптографически, *adj.* glyptographique.

Глиптографія (*познане за антики*), *sf.* la glyptographie.

Глиптографъ, *sm.* un glyptographe.

Глиссадъ (*крачка*), *sm.* la glissade.

Глиссе (*игрална крачка*), *sn.* le glissé.

Глистено сѣме, *sn. Pharm.* le semen-contra.

Глистенъ, *adj. Méd.* vermineux.

Глистникъ, *sm. plante*, la semencine.

Глистопѫденъ, *adj. Méd.* vermifuge; | -дно срѣдство, *sn.* le —, *sm.*

Глистъ *и* -текъ, *sm.* l'helminthe *m*, échynorhynque *m*; 1. (*корделла*), le ténia *ou* ver solitaire; 2. цѣръ за -сты, anthelmintique, *Méd. adj*; 3. сѣме за -стіе, la sanlotine.

Глистырна церкалка, *sf.* le glysopompe.

Глистырь (*сачево*), *sm.* le clysoir; 1. (*ровкость*), clystère *ou* lavement *et* remède *m*; 2. турямъ —, *va.* clystériser; 3. туряне —, la clystérisation

Глифъ (*дѣлбей*), *sm. Archit.* le glyphe.

Гълка, *sf. Anat.* le gland.

Гълтамъ, *va.* avaler, engloutir, déglutir, goinfrer; | (*безъ да дъвчѫ*), *fam.* gober; | (*както дунка*), boire à tire-larigot *m*.

Гълтане, *sn.* la goinfrerie; | *Méd.* la déglutition; | неспособность за —, *Méd.* l'acatapose *f*.

Гълтачъ, -ка, *s.* avaleur, mangeur, egloutisseur, buveur, comesteur, croqueur, beau dîneur, -euse, un goulu; | *fig.* un gargan-

tua; ‖ *pop.* un goinfre; ‖ (*проваленикъ*), *sm. quadr.* le glouton.
Глътка, *sf.* la gorgée, arrière-bouche *f*, le trait, le coup; ‖ голѣма —, *pop.* la goulée; ‖ пія на малкы -кы, *vn. fam.* siroter.
Гълтоперенъ, *adj. H. nat.* jugulaire.
Глъчка, *sf.* le babillage; ‖ съ голѣма —, *adv.* bruyamment.
Глъчкава тенекія, *sf. Chim.* or musif *m.*
Гълчливъ, *adj.* criar, babillard, bruyant; ‖ — собатъ, *sm.* la bacchanale.
Гълчѫ, *vn.* babiller. [*Jur.* l'ammône *f.*
Глоба, *sf.* l'amende *f*, la pénitence, la peine; ‖
Глобенъ прѣстѫпникъ, *sm.* repris de justice, *m.* [teur *m.*
Глобилникъ, *sm.* un punisseur, profliga-
Глобителенъ, *adj.* amendable, justicière; ‖ (*законъ*), pénal; ‖ книга — законъ, code pénal *m.*
Глобителны мѣркы, *sf. pl.* la penalité.
Глобя, *va.* amender, faire justice de.
Глобявамь, *vr.* punir, redresser, muleter, mettre à mort, faire justice de, justicier; ‖ (*сурло*), sevir contre.
Глобяване, *sn.* la punition, la pénitence, la peine; 1. достойнъ за —, punissable, *adj*; 3. за — на това, en pénitence de cela, pour pénitence; 3. съ — на, sous peine de.
Глождене, *sn.* le rongement.
Глождѫ, *va.* ronger, grignoter.
Глокиника, *sf.* le pyracanthe *ou* buisson ardent.
Глокиники, *sf. pl.* les broussailles; ‖ и ракія отъ —, le genièvre; ‖ фабрика за ракія отъ —, la genièvrerie.
Глокъ, *sm. arbuste*, le genièvre, l'epine *f*, l'ajonc *m*; ‖ —, *arbre*, le buisson ardent *ou* pyracanthe. [pecque.
Глупава и голѣмлива жена, *sf. fam.* une — шага, *sf.* le lazzi.
Глупавина и -ность, *sf.* la sottise, stolidité, stupidité, sigauderie, jobarderie *f*; ‖ *fig.* la pesanteur, le bec jaune. [-dichon.
Глупавини, *adj. dim.* follet; ‖ *pop.* godiche *et*
Глупавичъкъ, *sf. pl.* les pauvretés *f*; ‖ правя —, *va.* faire la bête, faire de siennes; ‖ *fam.* rabêtir.
Глупаво и -по, *adv.* innocemment, follement.
— вшутяване, *sn.* le rébus, la turlupinade.
— постѫпване, *sn. fig.* la brioche.
— поучене, *sn. fam.* la capucinade.
Глупавщина, *sf.* la balourdise, babounerie *f*, le dadais; ‖ *sc.* sot, sotte; falot, ote; ‖ *fam.* la souche.
Глупавъ, *adj.* imbécile; -во, -ment; 1. dupe, fou *ou* fol, sot, fade; 2. nigaud, benet, simple; 3. idiot, niais, plat, inept à, borné; 4. *fig.* baudet *m*, becasse *f*, bête *f*, creux, pesant; 5. *fam.* falot, claude; 6. малко — сьмь, *vn. fig.* avoir un coup de marteau *m*; 7. правя —, *va. pop.* embêter; 8. ставамь —, *vn.* s'abrutir, abêtir, rabêtir; 9. ставамь — *или* тамъ, *vn. fig.* s'encroûter.
Глупавъ вшутникъ, *sm.* un facétieux; ‖ (*патка*), un turlupin.
Глупавы причини, *sf. pl. fig.* des brides de veau *m.*
— слова, *sn. pl.* la radoterie: ‖ говоря —, *vn.* radoter; ‖ събране -павы *или* волны стихове, *fam.* le sottisier.
Глупакъ, *sm. fig.* un pigeon.
Глупецъ, *sm.* un imbécile, hébété, niais, nigaud, idiot *m*, idole *f*, benet *m*, bobèche *m*; 1. (*съ най высока стѫпень*), sot à 24 carats; 2. *fig.* un mannequin, la grue, la bûche, la buse; une bête, une machoire, une ganache, un paccata; 3. *fam.* un nicodème *et* nicaise, un bestiole, un apoco.
Глупещина, *sf. pop.* hallebreda, *sc.*
Глупла, *sf. fig.* une dinde.
Глупость, *sf.* l'imbecillité *f*, absurdité, folie *f*, béotisme *m*; 1. la bêtise, moutonnerie, ânerie, niaiserie, lourderie, lourdise *f*; 2. la fadaise, fadeur *f*, affadissement, abêtissement *m*, simplicité *f*, fatuité, ineptie *f*; 3. *fam.* la crucherie, frasque, fredaine *f*; 4. докарвамь до —, *va. fam.* rassoter.
Глупчіо, *sm.* un stupide, sot, fou *ou* fol *m*; ‖ (*патка*), *fig.* un dindon; ‖ *fam.* un jeannot, une oie.
Глупѣне, *sn.* l'abêtissement *m.*
Глутница, *sf.* amas de loups, *m*
Глухарка, *sf.* une sourdine.
Глухарь, -ка, *s.* sourd, -rde; ‖ —, *oiseau*, le tétras *ou* coq de bruyère.
Глухичъкъ и -ховитъ, *adj. fam.* sourdaud.
Глухо, *adv.* sourdement, confusément.
— врѣме, *sn.* la morte-saison.
— нѣмотія, *sf.* la surdi-mutité
— нѣмъ, *adj.* le sourd-muet (*f.* -rde-muette).
Глухость, *sf. Méd.* la cophose.
Глухотія, *sf.* la surdité.
Глушко, *sm.* un sourd.
Глухъ (*и Mathém.*), *adj.* sourd, dormant.
— тропотъ, *sm.* le grondement.
Глуцниій (*металлъ*), *sm. Chim.* le glucinium.
Гнейсоприличенъ, *adj.* gneissique.
Гнейсъ, *sm. Minér.* le gneiss.
Гнида, *sf.* la lente; -денъ, de lente.
Гнила кость, *sf.* la carie.
Гнилото, *sn.* le pourri.
Гнило месо, *sn. Méd.* la champignon; ‖ (*на рана*), chairs baveuses *f.*
Гнилость, *sf.* la putréfaction, putridité *f*, pourriture *f*, le pourri, roui *m*; 1. *fig.* la corruption; 2. (*на дървета за направа или била*), la malandre; 3. цѣръ за —, antiputride *et* antiseptique, *adj. m*; 4. очистевамь — отъ кость, *va.* ruginer.
Гнилъ, *adj.* pourri; ‖ (*за дървета*), malandreux; ‖ *Med.* putride, carieux.

Гніене, *sn.* la décomposition, putréfaction *f*; | — копыто (*у конь*), *Vétér.* la teigne; | който докарва —, *Méd.* septique, *adj.*
Гнія, *vn.* pourrir, croupir, se corrompre; | оставамъ да гніе, *vn.* décomposer; | гніе, *v. imp.* il carie *et* se —, il putrefie; | който гніе, putrescible, *adj.*
Гноевиденъ, *adj. Méd.* puriforme.
Гноевъ *и* **-оенстъ**, *adj. Méd.* purulent.
Гноево гнѣздо, *sn. Chir.* le foyer purulent.
Гноене, *sn.* la suppuration; | *Méd.* la purulence.
Гной, *sm.* le pus, la matière, la boue; 1. не лошавъ —, pus louable; 2. съ —, purulent, *adj*; 3. бере — (*за рана*), *v. imp.* elle jete *ou* apostume; | *Méd.* elle exulcére; 4. бране —, *Méd.* l'ulcération *f*, la suppuration; 5. изтоторѣ бране —, l'exulcération; 6. което докарва —, *Méd.* suppuratif, *adj. m*; 7. набране — въ грьды, *Méd.* l'empyème *m*; 8. жицы въ — тъ, le bourbillon; 9. събране — въ дробь-та, *Méd.* la vomique; 10. течене — изъ очи, la lippitude, la blennorrhée.
Гнойно течене, *sn. Méd.* la lippitude.
Гноиса, *v. imp.* elle suppure.
Гномида, *sf.* la gnomide.
Гномически, *adj.* gnomique.
Гномъ (*земни духъ*), *sm.* le gnome.
Гностицы (*еретицы*), *sm. pl.* les gnostiques *m.*
Гну (*сайга*), *sn. quadr.* le gnou.
Гнусенъ *и* **-снавъ**, *adj.* détestable, dégoûtant *et* dégoûté, abominable; 1. exécrable, effroyable, infâme, damnable; 2. maudit, maussade, hideux, vilain; 3. noir, abhorré, odieux, rebutant, sordide, chien de; 4. *fig.* nauséabond *et* nauséaux; 5. *pop.* fichu, seringue.
Гнусна закачка, *sf. fam.* un tour pendable.
— **работа**, *sf.* l'horreur *f.*
Гнусно, *adv.* abominablement.
Гнусното, *sn.* l'odieux *m.*
— **постжпване**, *sn.* l'indignité *f.*
Гнусность *и* **-сотія**, *sf.* la laideur, l'indignité *f*, la monstruosité, la hideur, l'odieux *m*; 1. le dégoût, l'abomination *f*, l'affadissement *m*, l'horreur *f*; 2. *fig.* l'énormité *f*, le déboire; 3. докарвамъ —, *va.* affadir.
Гнусжа, *vr.* détester, exécrer; | (*отъ*), abhorrer; | *fig.* renifler.
Гнѣвливость, *sf.* l'irascibilité *f.*
Гнѣвливъ, *adj.* colère *et* -rique; -ливо, -ment; | fougueux, irascible; | *fig.* bilieux.
— **нжравъ**, *sm.* l'irascibilité *f.*
Гнѣвъ, *sm.* la colère, le courroux; 1. *fig.* la bile, la foudre, le fléau; 2. (*на богове*), l'inclémence *f*; 3. гнѣвъ ма е, *vn.* fumer; 4. изванъ себе-си отъ —, outré, *adj*; 5. изливамъ си -тъ, *vn. fig.* éclater; 6. изливамъ — на нѣкого, *va. fig.* distiller; 7. искарвамъ си -тъ, *fig.* décharger; 8. сдържамъ си -тъ, *vn. fig.* concentrer; 9. укротявамъ —, *va. fam.* défâcher; 10. прѣмина ва ми -тъ, *vn.* se défâcher; 11. въ — направено, *adv.* ab irato.
Гнѣвжса, *vr.* se déchaîner contre.
Гнѣздарь, *sm.* oiseau niais *m.*
Гнѣздо, *sn.* le nid, l'aire *f*, le boulin; 1. *fig. fam.* la couvée; 2. *fig.* le trou; 3. *Méc.* la crapaudine; 4. (*въ піяцъ*), *Typ.* la grenouille; 5. едно пълно —, une nichée *et* nitée; 6. вія *или* правя —, *va.* nicher; 7. изваждамъ изъ —, *va. или* оставямъ си -то, *vn.* dénicher; 8. разваляникъ на -да, un dénicheur.
Гнѣздовіене, *sn.* la nidification.
Гнѣздясть *и* **-денъ**, *adj. Bot.* loculaire.
Гобелова губерна фабрика (*въ Паризъ*), *sf.* les gobelins *m.*
Говеда, *sn. pl.* le bétail *et pl.* bestiaux; race bovine *f*, bêtes bovines *f.*
Говедарство, *sn.* la brutalité
Говедарь (*и съзвѣздіе*), **ка**, *s.* bouvier, ère; vacher, ère; toucheur de boeufs *m*, un pâtre.
Говедо, *sn.* la brute *ou* bête brute, le brutal; 1. le malitorne, malotru *s*; 2. *fam. et fig.* une bèta, bête *f*; 3. правя ги —, *va.* brutifier *ou* abrutir.
Говеждо месо, *sn.* le boeuf.
— **рѣбро**, *sn.* la charbonée.
Говна, *sn. pl.* les vidanges *f*, la ventrée.
Говно, *sm. fig.* le cas; | *pop.* la merde, le bran.
Говнянъ, *adj.* merdeux; | *Méd.* stercoral.
Говорене, *sn.* le parler, la parole, le dialecte; | начинъ —, la locution.
Говорка, *sf.* la conversation, le discours, l'ouïdire *m.*
Говорливо тръбило (*рупоръ*), *sn.* trompette parlante *ou* porte-voix *f.*
Говорливость, *sf.* la loquacité, verbosité *f*, volubilité de la langue, *f.*
Говорливъ, *adj.* parlant, causant, causeur, loquace; -во, -ment.
— **гербъ**, *sm.* armes parlantes *f.*
Говорникъ (*въ діалогъ*), **ница**, *s.* interlocuteur, trice.
Говоръ, *sm.* la conversation; | извъртяване *или* извиване —, l'éloquence *f.*
Говоря (*нѣкому, съ, за*), *vn.* parler (*à, avec, de*); 1. dire, déclamer; 2. (*съ носъ-тъ си*), гагия, parler du nez; 3. (*нѣкой езикъ*), parler une langue; 4. (*за работа*), parler d'affaires; 5. (*разумно*), perler avec raison; 6. давамъ поводъ да -тъ за мене, *va.* faire parler de soi; 7. който говори, parlant, *adj*; 8. имамъ правда да —, *va.* avoir la parole; 9. -си (*самъ -си*), *vr.* se dire; 10. говориса, *v. imp.* il se dit; | (*за езикъ*), elle se parle; 11. говорятъ (*хората казватъ*), *v. imp.* on dit; 12. (*пакъ*), reparler); 13. *fam.* chanter, bourdonner; 14. (*съ нѣкого*), entretenir; 15. (*безразсждно*), déraisonner

sonner; ‖ *fam.* détonner; 16. бъбря (*щото завърна*), *fig.* se lacher; 17. (*виroглаво*), *fig.* casser les vitres *f*; 18. (*съ гнѫвливъ тонъ*), monter sur ses ergots *m*; 19. (*двомислено*), équivoquer; 20. (*на дълго*), discourir de, sur; 21. (*въ името на община*), porter la parole; 22. (*на исплѫзонъ*), badiner; 23. (*лошаво за*), causer de; 24. начевамъ да —, prendre la parole; 25. (*млого*), 'haranguer; 26. (*твърдѫ млого за себе-си*), égoiser; 27. (*обирнически езикъ*), *fam.* parler narquois; 28. (*прости смѫшливы нѫща*), bouffonner; 29. прѣстанвамъ да —, déparler; 30. (*смѫшливы нѫща*), labouiner; 31. (*тлъсты думы*), parler gras, avoir la langue; 32. (*съ учителски тонъ*), dogmatiser; ‖ който говори съ —, un dogmatiseur.

Говѣя, *vn* jeûner.

Говѣяне *и* -вене, *sn.* le jeûne, les dévotions *f*.

Годежъ, *sm.* les fiançailles *f*.

Годежницы, *sm. pl.* le proxénète.

Годеникъ, **ица**, *s.* le fiancé, la -cée; futur epoux, -re epouse; futur, ure.

Година, *sf.* l'an *m et* année *f*; 1. прѣзъ — и день, an et jour; 2. отъ — на —, d'année en année; 3. въ прѣминалы -ны, sur le déclin de l'âge; 4. прѣди двѣ -ны, il y a deux ans; 5. трійсеть -ны, la trentaine; 6. който излужилъ пендесеть -ны, jubilé, *adj.*

Годинакъ суръ звѣръ, *sm. Vén.* un broquart.

Годиначе рогаче, *sn.* un daguet.

Годины, *sf. pl.* l'âge *m*; ‖ на петь —, de cinq [ans.

Годнисване, *sn. Jur.* la prescription; 1. изгубваса споредъ —, *vr.* se prescrire; 2. изгубливъ споредъ —, *Jur.* prescriptible. *adj*; 3. придобывамъ споредъ —, *va. Jur.* prescrire.

Годишенъ, *adj.* annal, anniversaire, annuel.
— заемъ, *sm.* l'annuité *f*.
— праздникъ, *sm.* l'anniversaire *m*.

Годишна врага, *sf. fig.* la lepre.
— *или* двѣ — гора, *sf.* la spée.
— помень, *sf.* l'obit *m*.
— сграда, *sf.* l'annuaire *m*. [cerne.

Годишно трькало (*на дрьвето*), *sn. Bot.* le

Годишность, *sf.* l'annualité *f*.

Годишнина, *sf.* l'obit *m*; ‖ (*на крьщенето*), paque annotine *f*; ‖ (*за умрѫлъ*), l'anniversaire, annuel *m*.

Годивамъ, *va.* fiancer.

Годивки, *sf. pl.* les fiançailles *f*.

Гозба, *sf.* le mets; ‖ готвя —, *va.* accommoder; ‖ готвене —, l'accommodage *m*.

Гола глава (*безъ косми*), *sf.* chauve, *adj.*
— лжа, *sf. fam.* l'affronterie *f*.
— фигура, *sf.* le nu; ‖ *pl.* -ры, les nudités *f*.

Голавль, *sm. poisson*, le muge *ou* mulet.

Голакъ, *sm. fam.* un pelé; ‖ -ацы, *pl.* les nus *m*.

Голевки прасковы, *sf. pl.* le brugnon.

Голетъ (*шкуна, ладія*), *sm. Mar.* la goëlette.

Голецъ, *sm. poisson*, la loche.

Голія, *sf.* le chou-rave *ou* -cabus.

Гологлавъ (*безъ шѫпка*), *adj.* nu-tête, *adv.*

Голорастливъ, *adj. Bot.* acotylédone.

Голость *и* -лотія, *sf.* la nudité, la calvitie.

Голосѣмент, *adj. Bot.* gymnosperme; ‖ отредъ -мны растенеа, *Bot.* la gymnospermie.

Голотърбухны рыбы, *sf. pl. H. nat.* les apodes *m*.

Голухче, *sn.* un béjaune.

Голъ, *adj.* nu; ‖ (*безъ косми*), pelé, dépilé; ‖ на голо, *adv.* à nu, à cru.
— голничичкъ, *adj* dans l'état de nature *ou* de pure nature; ‖ *adv. fam.* in naturalibus.

Голы части, *sf. pl.* le nu.

Голѣма бысерна мида, *sf.* la mère perle.
— вила, *sf.* la fourche. [*et* -berne.
— вода (*на рейдъ*), *sf. Mar.* la sous-berme
— греда (*било на сграда*), *sf.* le racinal.
— жалба, *sf.* la désolation.
— жалость, *sf. fig.* déchirement de coeur, *m*.
— задушница, *sf.* la fête *ou* jour des morts, le jour des trépassés *m*, l'annuel *m*.
— злина, *sf.* l'atrocité *f*.
— карета, *sf.* le corbillard.
— карфица, *sf.* la broche.
— котка, *sf. Mar.* maîtresse ancre *f*.
— кукла, *sf.* la bamboche. [lavande *f*.
— лаванда, *sf. plante*, le spic *ou* grande
— мечка (*въ готварница*), *sf.* le lardier.
— мрьвка, *sf. fam.* l'abat-faim *m*.
— надѣница италіянска, *sf.* la mortadelle.
— нужда, *sf.* l'extrémité *f*. [madrague.
— мрѣжа (*за ловене тунь рыба*), *sf.* la
— оса, *sf. insecte*, le frelon.
— пріѣдка (*за ѣдене*), *sf. Méd.* l'orexie *f*.
— пыта (*сырене, сыръ*), *sf.* une meule de fromage *m*. [le labeur.
— работа, *sf.* un tour de force *f*; ‖ *Тур.*
— ракета (*фишекъ т.*), *sf.* le raqueton.
— рѣзка, *sf.* l'estafilade *f*.
— сиромашія, *sf.* la misère.
— цигулка, *sf.* l'alto *ou* viole *m*.
— цѣна, *sf.* la cherté; ‖ за —, *adv.* cher, chèrement.
— чѣша, *sf.* la bowl *et* bol.

Голѣмене, *sn.* le rengorgement.

Голѣмецъ, *sm.* un grand, une puissance, un puissant; ‖ правяса —, *vr.* trancher du grand seigneur.

Голѣмина, *sf.* la grandeur, la grosseur. la quantité, le volume; ‖ la fierté, la gloire, la pompe, enflure du coeur *f*, arrogance *f*, emphase *f*; ‖ *и* -мство, *sn. fig.* la 'hauteur.

Голѣмичькъ, *adj. dim.* grandelet.

Голѣмлива жена, *sf. fam.* une pinbêche *et* pimpesouée.

Голѣмлива хубавица, *sf. fam.* une lucrèce.
Голѣмливо държане, *sm.* la morgue.
Голѣмливо или Навѫсено чело, *sm.* front sourcilleux *m.* [tion, la morgue.
Голѣмливость, *sf.* l'orgueil *m*, la présomp-
Голѣмливъ, *adj.* fier; -во, -èrement; 1. orgueilleux, auguste, magnifique, superbe, pompeux; 2. triomphant, impérieux, présomptueux, 'haut, 'hautain; 3. dédaigneux, altier, arrogant *s.* suffisant, emphatique, cavalier, vain; 4. *fam.* rogue; 5. правя —, *va.* enorgueillir.
— **човѣкъ**, *sm.* un satrape.
Голѣмо, *adv.* large.
— **гърло**, *sn.* l'avaloire *f.*
— **перо** (*у грабливы пилцы*), *sn.* la penne.
— **платно** (*на люгеръ*), *sn. Mar.* le taille-vent.
— **плодородіе**, *sn.* la luxuriance.
— **пространство**, *sn. fig.* l'océan *m.*
— **пусто поле**, *sn.* la lande.
— **ренде**, *sn. t.* la varlope.
Голѣмость, *sf.* la grièveté, la prestance.
Голѣмоцвѣтенъ, *adj. Bot.* grandiflore.
Голѣмство, *sn.* la magnificence, la force, l'auréole *f*; ‖ (*достойнство на гражданъ*), la grandesse; ‖ наклоненъ на —, magnifique, *adj.*
Голѣмцытѣ, *sm. pl.* le grand monde.
Голѣмцы люди, *sm. pl.* le fachion.
Голѣмъ, *adj.* grand, (*и Mus.*) majeur; 1. considérable, gros, volumineux, large; 2. notable, grave, grief; 3. (*твърдѣ*), vaste; 4. *fig.* 'haut; 5. по — сьмь, *vn.* dépasser.
— **бройь**, *sm.* un million.
— **гребъ**, *sm.* le rèdre, le chalon.
— **клинь**, *sm.* le bon-dieu.
— **коремъ**, *sm. fam.* la bedaine.
— **кѫсъ** (*захаръ*), *sm.* un casson; ‖ (*месо*), pièce de résistance, *f.*
— **мушкетонъ**, *sm. Mar.* le tromblon.
— **ножъ** (*за месо*), *sm.* le couperet.
— **огнь**, *sm.* l'embrasement *m*; ‖ (*за гости*), *fam.* la régalade.
— **палецъ** (*на кракъ*), *sm.* l'orteil *m.*
— **полянски плъхъ** (*сѫсаръ*), *sm. quadr.* le surmolot.
— **праздникъ**, *sm.* fête carillonnée *f.*
— **приливъ**, *sm. Mar.* la maline, le vif de l'eau.
— **смѣхъ**, *sm.* éclat de rire, *m.*
— **трьндафилъ** (*жичастъ*), *sm. plante*, rose trémière *f.* [caisse *f.*
— **тѫпанъ**, *sm. Milit.* le daul *ou* grosse
— **фенеръ**, *sm.* le falot.
— **чукъ**, *sm.* la masse; ‖ (*дървенъ*), la malloche.
Голѣмы ботупы, *sf. pl.* bottes à l'écuyère, *f.*
— **вълма**, *sn. pl.* la 'houle.
— **мѫчнотіи**, *sf. pl.* ronces et épines *f.*
— **ножицы**, *sf. pl.* la cisailles, les crisoires, *f*; ‖ *Techn.* les forces *f.*
Голѣмѫса, *vr.* se glorifier de, se faire gloire de, troimpher de, s'honorer de; 1. se faire un mérite de, tenir son quant-à-moi *ou* -soi, se donner des airs, lever la crête, gonfler; 2. *fig.* se rengorger; 3. (*съ нѣщо*), faire vanité de, se vanter de; ‖ *fig.* faire trophée de; 4. *fam.* se carrer; ‖ (*съ това що*), faire profession de. [*et* gong-gong.
Гонгъ (*кинезко муз. орѫдіе*), *sm.* le gong
Гондола (*ладія*), *sf.* la gondole; ‖ (*на Адріат. море*), la péotte.
Гондоліеръ *et* -ларь, *sm.* un gondolier.
Гонене, *sn.* la persécution, la poursuite, la chasse; ‖ което чини —, *Vén.* courable, *adj.*
Гонилникъ, *sm.* persécuteur, -trice *s*, un oppresseur.
Гонителенъ, *adj.* persécuteur.
Гоня, *va.* persécuter, poursuivre, suivre, courir après, serrer de près, faire aller, galoper; 1. (*добытакъ*), vener; 2. (*звѣръ съ пушкане*), *Vén.* routailler; 3. (*нѣкого*), donner la chasse à, chasser; 4. (*слѣдвамь по стѫпкытѣ нѣкого*), *fam.* talonner.
Гора, *sf.* le bois, la forêt, la boulaie *et* bouleraie; 1. (*за сѣчене*) бранище, *sn.* bois taillis; 2. сѣчене —, la vente, le triage; 3. изсачамь —, *va.* déboiser; 4. испѫждамь *или* искачамь изъ —, *va. vn. Vén.* débucher; 5. окастреване —, l'essartage *et* -tement *m*; 6. окастревамь —, *va. Agric.* essarter; 7. прѣминувамь прѣзъ гѫста —, *vn. Vén.* brosser dans.
Горделивецъ, вка, *s.* suffisant, -ante; superbe, présomptueux *m.*
Горделивъ, *adj.* orgueilleux, superbe.
Горделѣяса, *vr.* s'enorgueillir de, se faire gloire de; ‖ *fig.* se redresser.
Гордіевъ вѫзель, *sm.* noeud gordien *m.*
Гордость, *sf.* la fierté, l'orgueil *m*, la gloire, enflure du coeur, *f.*
Гордъ, *adj.* orgueilleux, fier, 'haut, 'hautain, altier, cavalier.
Горене, *sn.* le combustion, brûlement *m*, la cuite, cautérisation, inflammation *f*; 1. (*на рана*), la cuisson; 2. -тѣло, *Chir.* l'ignition *f*; 3. *Méd.* le fer-chaud; 4. *Chir.* l'ustion *f.*
Горенъ *и* най —, *adj.* supérieur; 1. prochain; 2. най —, suprême; 3. въ най -ния стѫпень, *adv.* au saprême degré.
— **басъ**, *sm. Mus.* le baryton.
— **покрывъ**, *sm. Mar.* le franc-tillac.
— **прагъ** (*за вѫглецъ*), *sm.* la 'hune.
Горецъ, *sm.* un forestier.
Горещи праздници, *sm. pl.* jours caniculaires *ou* canicule *m.*
Горещина, *sf.* l'ardeur *f*, la chaleur, le chaud, la vivacité, le feu; ‖ *fig.* la fougue, la fièvre.
Горещо, *adv.* chaud, chaudement, ardement.
— **желане** (*за общо добро*), *sn.* le civisme.
— **питіе**, *sn.* le chaudeau.

Горещь, *adj.* chaleureux; -що, -eusement; 1. à fer émoulu; 2. *fig.* impétueux; 3. -що, chaud, brûlant; 4. -що ми е, *vn.* j'ai chaud.
Горецій поясъ, *sm. Géogr.* la zône torride.
Горжа, *sf. Fortif.* la gorge.
Горн (*за слѫнцето*), *v. imp.* il 'hâle.
— **опашка**, *sf. oiseau.* le phoenicure.
— **уста** (*кѫсо чабуче*), *sn. pop.* le brûle-gueule.
— **цвѣтъ**, *sm. plante*, la lychnide.
Гориста страна, *sf.* pays fourré *m.*
— **сѫдница**, *sf.* la verderie.
Гористо мѣсто, *sn.* pays boisé *m*; | **състояне на** —, le boisement.
Гористъ, *adj.* boisé; | (*за страна*), couvert.
— **околъ**, *sm.* la verderie.
Горителенъ, *adj. Méd.* cautéretique; | *Chir.* cómburant.
— **лѣкъ**, *sm. Méd.* consomptif, *adj. m.*
Горително срѣдство, *sn.* le cautère.
Горица, *sf. dim.* le bocage, le bosquet.
Горки, *adj.* malheureux, triste, un pauvre diable; | *fam.* piteux, marmiteux, minable.
Горко, *adv.* amérement; | -му, *interj.* malheur à; | -то, *sn.* le malheureux.
Горливо срѣдство, *sn.* le sarcophage.
Горливость, *sf.* l'inflammabilité *f*, la combustibilité.
Горливъ, *adj.* inflammable, combustible.
Горній, *adj.* à venir, futur.
— **коремъ**, *sm. Anat.* l'épigastre *m.*
— **кѫтъ** (*на платната*), *sm. Mar.* l'empointure *f.*
Горница, *sf.* le dessus; | (*месте-баши на искуство*), le chef-d'oeuvre; | *fig.* la crême.
Горнокоременъ, *adj.* épigastrique.
Горностаевъ (*ябълченъ*) **кожухъ**, *sm.* l'hermine *f*; | **съ** —, *blas.* herminé, *adj.*
Горностай, *sm. quadr.* l'hermine *f.*
Горня часть, *sf.* le dessus. [culture.
Горовждене (*завѫждане горы*), *sn* la sylvi-
Горска кукумѣвка, *sf. oiseau*, la 'hulotte *ou* 'huette.
— **мышка**, *sf. quadr.* le mulot.
— **сѫдница**, *sf.* la gruerie.
Горски, *adj.* forestier, bocager, boisé; | sauvage.
— **житель** (*що живѣе въ горытѣ*), *sm.* sylvicole, *adj.*
— **звѣнецъ**, *sm. plante*, la pyramidale.
— **пѫдарь**, *sm.* un verdier.
— **сѫдникъ** (*горецъ*), *sm.* un gruyer.
Горско познане, *sn.* eaux et forêts *f.*
— **растене** (*що расте въ горытѣ*), *sn. Bot.* sylvestre, *adj.*
Горунъ, *sm. arbre*, (*voyez* **Букъ**).
Горчивина, *sf.* l'acreté *et* acrimonie *f*, amertume *f*, amer *m*; | *fig.* acerbité *f.*
Горчиво, *adv. fig.* aigrement.
Горчивость, *sf. fig.* l'aigreur *f.* [radier.
Горчиво дърво (*портокалево*), *sn.* le biga-
Горчивъ, *adj.* amer, âcre; -во, -ment; | *fig.* acerbe.
— **портокалъ**, *sm.* la bigarade.
Горчивы питіа, *sn. pl. Méd.* les amers *m.*
Горчилка, *sf.* l'amer *m*; | —, *plante*, la gentiane.
Горѣ, *adv.* dessus; 1. по —, *prép.* au dessus de; | *adv.* ci-dessus; 2. на —, тамъ —, en 'haut, là 'haut; 3. — **долу**, approximatif.
— **споменѣнъ**, *adj.* précité.
Горѫ, *va. vn.* brûler, cuire, roussiller, flamber, s'embraser, griller de; | (*изново*), recuire; | (*отъ*), *fig.* petiller *et* pétiller.
Господарка *и* -**рица**, *sf.* la dame, la madame (*pl.* mesdames), la maîtresse, la demoiselle, princesse *f*, milady *f.*
Господарска власть, *sf.* la seigneurie.
— **кѫща**, *sf.* le château.
— **область**, *sf.* le despotat.
Господарски, *adj.* seigneurial. [logie.
Господарствена икономія, *sf.* la chrémato-
Господарство, *sm.* la seigneurie, souveraineté, puissance *f*, dospotat *m*, état *m*, republique *f.*
Господарувамъ, *va.* dominer (sur); | *fig.* régner, trôner; | **който** -**рува**, dominant, *adj*; | *fig.* régnant.
Господарувание, *sn.* la dominance.
Господарь, *sm.* le seigneur, le prince, césar *m*, souverain *s*, hospodar *m*, maître, despote *m*; | **който нѣма** —, épave, *adj.*
Господарче, *sn. fam.* un gentillâtre.
Господинъ *и* -**дарь**, *sm.* monsieur (*pl.* messieurs), sieur, seigneur *m*, sire! | *fam.* mons *m.* [éléison.
Господи-помилуй, *sn.* le Kyrié *et* Kyrié-
Господь, *sm.* le Dieu, le Seigneur; 1. — **нашъ Іисусъ Христосъ**, *sm.* le Notre-Seigneur; 2. **дѣдо** —, le bon Dieu; 3. — **да ти помогне**, Dieu vous bénisse; 4. **както** — **далъ**, *adv.* humainement, comme il faut.
Госпожа (*у калугерки*), *sf.* l'abesse *f.*
Гостене, *sn.* le traitement, le repas.
Гостепріименъ, *adj.* hospitalier; -**мно**, -ère-ment; | -**мны калугеры**, *sf. pl.* religieux hospitaliers *m.*
Гостепріимство, *sn.* l'hospitalité *f.*
Гости, *sm. pl.* la compagnie, le monde; 1. **бывамъ на** —, *vn.* être en visite *f*; 2. **отивамъ на** — **непризванъ**, *vn. fam.* ecornifler; 3. **пріетель да ходи на** —, *fam.* grand visiteur *m*; 4. **ходя на** —, *vn.* cousiner.
Гостилница, *sf.* l'hôtel *m*, hôtellerie *f*, auberge *f*, logis *m*; | **дръжачъ на** —, un hôtelier.
Гостиленикъ, *sm.* un aubergiste.
Гостна *или* **пріемна стая** (*въ манастырь*), *sf.* la grille.
Гостни, *adj.* hospitalier; | — **манастырь**, *sm.* l'hospice *m.*
Гостянинъ *и* **Гость**, -**янка**, *s.* hôte, -tesse: invité, prié, convive, la visite; | **призованы**

-ти за обѣдъ, dîner prié, repas prié *m*; | отїйвамъ на -ти непризованъ, être né prié.
Гостявамъ, *va.* régaler.
Готварны слугы, *sm. pl.* la cuisine.
Готварница (*магерница*), *sf.* la cuisine, le restaurant, le cabaret, la taverne; | (*на ладія*), *Mar.* le fougon, la coquerie, la cayenne; | кюмбé и —, cuisine-poêle *f.*
Готварска джчница, *sf.* le volet.
Готварски, *adj.* culinaire.
— сждове, *sm. pl.* la batterie de cuisine.
Готварско искуство, *sn.* la cuisine.
Готварче, *sn.* un marmiton, fouille-au-pot *m.*
Готварь, ка, *s.* cuisinier, ère; restaurateur *m*, assaisonneur *m*, rôtisseur *m*, écuyer de bouche *ou* de cuisine, *m*; | *Mar.* un coq.
Готвяне (*манжа или ѿстіе*), *sn.* l'apprêt *m*, assaisonnement *m.*
Готвя, *va.* appêter; 1. (*гозба*), assaisonner; | *fam.* cuisiner; 2. *fig.* équiper; 3. *-ca*, *vr.* se couver, se disposer à, se mettre en devoir; 4. *fig.* s'équiper; 5. (*за пжть*), faire sa malle.
Готическа архитектура, *sf.* architecture [ogivale *f.*
Готически, *adj.* gothique; | — начинъ, *sm.* le gothique.
Готическо писмо, *sn.* la gothique.
— състояне, *sn.* la gothicité.
Готованъ, *sm.* un banqueteur, un flaireur de table, de cuisine.
Готовъ, *adj.* prêt, prompt, empressé, franc du collier, fait *part*; 1. — съмъ, *sn.* être en train de; 2. (*на всичко*), *fig.* cuirassé; 3. (*за пары, за имотъ*), *fig.* liquide; 4. ставане — (*зи контрактъ*), *Jur.* la passation.
Готовы пары, *sf. pl.* argent comptant *m*, la finance; | (*въ касса*), *Com.* l'encaisse *f*; | —, *adv.* vaillant
— цѣрове, *sm. pl.* la drogue.
Гощавамъ, *va.* traiter, festiner; | *fam.* fêtoyer *ou* festoyer, héberger; | -вамеса (*единъ другъ*), *vr.* se régaler.
Гощаване, *sn.* le banquet, hébergement *m*, la chère.
Гощавачь, ка, *s.* hôte, tesse; | *fam.* l'amphytryon *m.*
Грабачь, *sm. insecte*, le staphylin.
Грабежъ, *sm.* la proie, le pillage, la spoliation, exploitation *f*, rapine *f*, razzia *f*; 1. (*на овощкы*), la maraude; 2. *fam.* la pillerie; 3. (*мародеорство*), la picorée; | ходя на —, *vn.* picorer.
Грабилникъ *и* **-бачь**, *sm.* un pillard, pilleur *m*, ravisseur *m*, rançonneur *m*, enleveur *m*; 1. déprédateur, spoliateur, trice *s*; 2. saccageur *m*, concussionnaire *m*, rapineur, maltôtier, pirate *m*; 3. *fig.* la harpie; 4. (*на прѣстолъ*), un usurpateur.
Грабитарій (*еретикъ*), *sm.* un grabatoire.
Грабителство, *sn.* la piraterie, le brigandage, déprédation *f*, concussion *f*; | *fam.* la pillerie.
Грабливость, *sf.* la rapacité.
Грабливъ, *adj.* ravissant, rapace, spoliateur.
— пилецъ, *sm.* oiseau de proie, *m.*
Грабната земя *или* **Власть**, *sf.* l'usurpation *f.*
Грабнатъ, *adj.* diverti; | комуто е -то нѣщо, *fig.* veuf de.
Грабнувамъ, *va.* usurper, soustraire.
Грабнуване, *sn.* l'usurpation *f*, soustraction *f*, ravissement *m.*
Грабя, *va.* piller, dérober, enlever, spolier, rapiner, saccager, brigander; | *fam.* picorer.
Главеоръ (*дълбачъ*), *sm.* un graveur; | (*съ вирла вода*), un aqua-fortiste.
Гравирование, *sn.* la gravure; | (*пдсрѣдствомъ вода*), *voyez* Акватинтъ.
Гравированъ (*на мѣдь*), *adj.* encyprotype.
Гравирувамъ, *vn.* graver, buriner.
Главюра, *sf.* la planche; | (*съ вирла ракія*), l'eau forte *f.*
Градежъ, *sm.* le bâtissage.
Градина, *sf.* le jardin; -ненъ, de jardin; 1. le clos; 2. мѣсто за —, le jardinage; 3. заградена —, le closeau; 4. (*съ звѣрове*), jardin zoologique; 5. (*за зеленчукъ*), jardin maraicher; le potager *et* jardin — *m*; 6. (*за зеліе*), le marais; 7. (*насадена съ дрвіе*), salle verte *ou* de verdure, *f*; 8. (*съ разсадены дрвіе*), *Agric.* la batardière; 9. (*за разходка*), le parc.
Градинарска трѣва, *sf. plante*, la férule.
Градинарски календарь, *sm.* calendrier de flore, *m.*
— косерь, *sm.* l'ébougeonnoir *m.*
Градинарственъ, *adj.* horticultural *et* -ticol.
Градинарство, *sm.* le jardinage, l'horticulture.
Градинарствувамъ (*работя градина*), *vn.* [*fam.* jardiner.
Градинарь, ка, *s.* jardinier, ère; horticulteur *m*, maraicher *m*, bostangi *m.*
Градинка, *sf. dim.* le jardinet, le courtil.
Градиненъ заленчукъ, *sm.* herbes potagères *f.*
— мазникъ, *sm.* cresson alénois *m.*
— кипарисъ, *sm. plante*, la santoline.
Градинни одаръ, *sm.* le cabinet.
Градинна ограда (*отъ насадены дрвіе*), *sf.* la palissade; 1. обсаждамъ съ дрвіе —, *va.* palissader; 2. привврзвамъ дрвіе по —, *va.* palisser; 3. распрѣгнуване дрвіе по —, le palissage.
Градинны ножицы, *sf. pl.* le secateur.
Градирна направа, *sf.* bâtiment de graduation, *m.*
Градирование (*на саламура*), *sn.* la graduation.
Граднщянецъ (*житель на область*), *sm.* un provincial.
Градоисправникъ (*у Грьцы*), *sm.* un prytane.
— началникъ, *sm.* un archonte; | (*въ Атина*), un phylarque; | (*въ Италія*), un podestat.
— началство, *sn.* la préfecture.

Градопждъ, *sm.* la paragrêle. [suffète.
— управитель (*въ Картагена*), *sm.* un
Градски, *adj.* municipal, urbain.
— животъ *m или* -жители, *pl. sm.* la ville.
— житель, *sm.* un citadin.
— кметъ, *sm.* un maïeur *ou* maire.
— околъ, *sm.* la municipalité.
Градско началство *или* **правлене**, *sm.* le magistrat, la régence.
Градусъ, *sm.* le degré; ‖ раздѣлямъ на -сы, *va.* graduer; ‖ раздѣлене на -сы, la graduation.
Градъ, *sm.* la ville, la cité; 1. бывамъ въ -тъ, *vn.* être à la ville; 2. вети дѣлъ на —, la cité; 3. дѣлъ отъ -тъ, l'arrondissement *m*; 4. лошаво направенъ —, *fam.* une villace; 5. извѫтрѣ въ -тъ, intra-muros, *adj.* 6. прѣправяне —, la reddition.
Градъ *m и* -душка, *f.* la grêle; 1. (*множество*), *fig.* une grêle de; 2. обитъ отъ — (*за поле*), grêlé, *adj*; 3. шикалка—, un grêlon; 4. вали —, *v. imp.* il grêle.
Градѫ (*за кѫща*), *va.* bâtir.
Гражданецъ, нка, *s.* citoyen, enne; citadin, ine; un bourgeois; ‖ *pl.* -ицытѣ, la bourgeoisie; 1. правя —, *va.* nationaliser; 2. прѣбросяване -нцы (*въ Римъ*), le cens; 3. ставамъ —, *vn.* se nationaliser; 4. ставане -нцы, l'émancipation *f.*
Гражданска дрѣха, *sf.* habit bourgeois *m.*
— правда, *sf.* droit civil m; ‖ ученъ на —, un civiliste.
— правдина, *sf.* la naturalisation.
— смьрть, *sf.* mort civile *f.*
Гражданski, *adj.* civil, civique, bourgeois; по -кы, -lement; ‖ -скы, *adv.* bourgeoisement; 1. пріемане въ -поредъ, la naturalisation; 2. пріемамъ въ -поредъ, *va.* naturaliser.
— животъ, *sm.* vie publique *f.*
— сѫдникъ, *sm.* lieutenant civil *m*; ‖ жена му на —, la lieutenante. [bourgeoise *f.*
Гражданско настойничество, *sm. Jur.* garde-
— облекло, *sm.* habit de ville *ou* bourgeois *m.*
— състояне, *sm.* état civil *m.*
Гражданскы правдины, *sf. pl.* effets civils *m.*
Гражданство, *sm.* la citoyenneté, bourgeoisie *f*, naturalité *f.* [jugulaire.
Гракланенъ, *adj. Anat.* laryngé, laryngien,
Гракланна жила, *sf. Anat.* la jugulaire.
Гракланно захлупаче, *sm. Anat.* la glotte; ‖ въспалене на —, *Méd.* la glottite.
Гракланski, *adj.* bronchial *et* bronchique.
Граклань *и* -клунь (*криво-гърло*), *sm.* la gorge, le gosier; 1. *pop.* le sifflet, le gavion; 2. *Anat.* le larynx, la bronche; 3. въспалене на —, *Méd.* la laryngite, la bronchite.
Грамада, *sf.* la masse, entassement *m*, le tas, abatis, fatras, monceau *m*; 1. распореждамъ на -ды, *va.* masser; 2. правя -ды, *va.* tasser; 3. — каманіе, *Mar.* une basse; 4. -ледъ, *Mar.* une banquise *et* bancquise.
Грамматика, *sf.* la grammaire; ‖ училникъ на —, un grammatiste.
Грамматикъ, *sm.* un grammarien.
Грамматически, *adj.* grammatical; -скы, -lement.
Граммота (*хатъ т.*), *sf.* la charte *ou* chartre; 1. le brevet, diplôme, document, titre *m*; 2. конституціонна —, charte constitutionelle; 3. събирачъ на -ты, un chartographe; 4. описане на -ты, la chartographie; 5. събране на манастырскы -ты, le cartulaire.
Граммъ (*драмъ*, 19 *зърна*), *sm.* le gramme; ‖ десеть -ма, un décagramme. [l'obus *m.*
Граната (*желѣзны грахалны*), *sf. Artill.*
Гранатъ (*скѫпъ чьрвенъ камыкъ*), *sm.* le grenat; -тенъ, de grenat.
Грандъ (*Испански*), *sm.* un grand.
Гранивость, *sf.* le rance, rancidité *et* rancisure *f*, apreté, mordacité, mordication *f.*
Гранивъ, *adj.* rance, aigre, âpre, mordant, mordicant.
— цвѣтъ, *sm.* rouge.
Гранитенъ, *adj.* granitique. [nitelle *m.*
Гранитовиденъ мряморъ, *sm.* marbre gra-
Граннтъ, *sm.* le granit; -тенъ, de granit.
Граница, *sf.* (*voyez* **Джбъ.**)
Гранъ (*драмъ*), *sm.* le grain; ‖ (*клинче*), *Géom.* la face, *dim.* la facette.
Гланясва (*става гранево*), *v. imp.* il ranci.
Грапава рѣзка, *sf.* la dent.
Грапавина, *sf.* l'aspérité *f*; ‖ (*отъ рана*), la stigmate. [la perlure.
Грапавины (*на еленскы рога*) *sf. pl. Vén.*
Грапавъ, *adj.* marqué de petite vérole, inegal; -во, -lement; 1. (*за образъ*), labouré, grêlé; 2. (*за пѫть*), rude; 3. (*на дърво*), le loupe.
Грапель, *sm. Chir.* la conture; ‖ правя -ли на извадена кожа, *va.* crépir; ‖ *pl.* -ли (*на еленскы рога*), les pierrures *f.*
Графически (*съ бѣлѣзи направенъ*), *adj.* graphique. [mètre.
Графометръ (*кѫтомѣръ*), *sm.* le grapho-
Графски, *adj.* comtal.
Графско владѣне, *sm.* le compté *et* comtat.
Графство, *sm.* le compté *et* comtat; ‖ (*съ чинъ перъ*), compté-pairie *m.*
Граховиденъ, *adj.* pisiforme.
Грахолъ (*дрѣбенъ градецъ*), *sm.* le grésil; ‖ вали —, *v. imp.* il grésille.
Грахъ, *sm. plante*, des pois *m*, la gesse; 1. видъ —, la vesce; 2. зьрно —, un pois; 3. сладькъ —, pois sucrés *ou* petits pois; 4. овчи —, pois chiches; 5. мирязливъ —, pois de senteur.
Граціозенъ, *adj.* gracieux; -зно, -eusement.
Грація, *sf.* la grâce. [croassent.
Грачать (*за враны*), *v. imp.* ils craillent *ou*
Грачене (*на гарги*), *sm.* le croassement.
Грачи (*за сврака*), *v. imp.* il jacasse.

Гревска Садина (*въ Парижъ*), *sm.* la grève.
Греда, *sf.* la solive, la poutre, la bille; 1. **тънка** —, le soliveau; 2. — **прѣчка**, *sf.* la barrière; 3. (*на боръ*)), *Mar.* la jumelle; ‖ **поставямъ** —, *va.* jumeler; 4. (*отъ дървена гжба*), la champignonière; 5. (*отъ прьстъ*), le rempart; 6. **прѣброяване -ды**, le solivage; 7. **распореждене -ды**, le poutrage; 8. **съединене -ды за собны кумини**, *Archit.* l'enchevêture *f*; 9. **свързване съ -ды**, *Tech.* la contignation.
Гредица, *sf. dim.* la poutrelle.
Гренадеръ, *sm. Milit.* un grenadier.
Грената, *sf. Milit.* la grenade; ‖ **палазка за -ды**, la grenadière.
Грива, *sf.* la crinière, les crins *m*; ‖ **майсторь -варь**, un crinier.
Гривица (*гжлабъ*), *sf. oiseau*, la palombe.
Григоріянски (*за пѣяне, за календарь*), *adj.* grégorien.
Грибъ, *sm.* la bâche traînante, bastude, drége *f*, le cep, filet *m*; ‖ (*мрѣжа за рыба*), le traîneau, la seine *et* senne, la combrière.
Гризетта (*лавичарка*), *sf. fam.* une grisette.
Грипипъ (*епидимическа хрѣма*), *sm.* la grippe.
Грисъ, *sm.* le blanc-bourgeois.
Грифель, *sm.* crayon gris *ou* d'ardoise.
Грифъ (*небываленъ пилецъ*), *sm.* le griffon; ‖ (*кондоръ*), *oiseau*, le roue *ou* rock.
Гробарь (*закопалникъ*), *sm.* un fossoyeur.
Гробенъ, *adj.* sépulcral.
— **брьмбарь**, *sm. insecte*, le fossoyeur.
— **обирникъ**, *sm.* un ressurectioniste.
Гробища, *sn. pl.* le sépulcre, champ de repot, *m.*
Гробищенъ, *adj.* cémétérial.
Гробна могила, *sf.* le tumulus, le tertre.
Гробникъ, *sm. insecte*, le nécrophore.
Гробница, *sf.* le cimetière, le caveau, monument *m*, charnier *m*, la crypte; 1. *Archit.* l'hpogée *m*; 2. (*правна*), le cénotaphe; 3. (*събране кости*), l'ossuaire *m*.
Гробокрадецъ, *sm.* un résurrectioniste.
Гробъ, *sm.* la tombe, le tombeau, le sépulcre, la fosse; ‖ *fig.* le cercueil; ‖ **наближавамъ до -тъ**, être aux ports de la mort.
Грогъ (*вода съ ракія*), *sm.* un grog.
Гроденапль, *sm.* gros de Naples, *m.*
Гродетуръ (*платъ*), *sm.* gros de Tours, *m.*
Гроздена цина (*въ окото*), *sf. Anat.* l'uvée *f*.
Гроздіе *и* **зърна** —, *sm.* le raisin; 1. **прѣсно** — **за подправяне вино**, le râpé; 2. **пьрвакъ-тъ отъ истичването на стъпкано** —, mère goutte *f*; 3. **сладко съ** —, le raisiné; 4. **чешка** —, une grappe de raisin.
Гроздоберъ, *sm.* (*voyez* **Виноберма**).
Гроздовиденъ (*кичорястъ*), *adj. Bot.* racéméux.
Гроздъ, *sm* la grappe, le trochet.
Грозенъ, *adj.* laid, malfait, contrefait, monstrueux; ‖ **правя** — *или* **ставамъ** —, *va. vn.* enlaidir.
— **човѣкъ**, *sm.* un monstre; ‖ *fam.* un vilain marabout.
Грозна жена *или* **дѣвойка**, *sf. fam.* une laideron; ‖ *pop.* guenon *f*.
— **статуйка** (*фарфорена, калена*), *sf.* le magot.
— **фигура**, *sf.* le marmot, marmouset *m*.
Грозность, *sf.* la monstruosité.
Грозотія, *sf.* la laideur, difformité *f*; ‖ **което скрыва -тіи**, le cache-sotisse.
Громорность, *sf.* le ressort.
Громоръ, *sm.* le ressort.
Гросмейстерски, *adj.* magistral.
Гросмейстерство *или* **-терско достойнство**, *sn.* la grande-maîtrise.
Гросмейстеръ (*на орденъ*), *sm.* un grand-maître.
Гротешки, *adj.* grotesque; **-шкы, -ment.**
— **начинъ** *или* **играчъ**, *sm.* le grotesque.
Гротешкы фигуры, *sf. pl.* les grotesques *m.*
Гротъ-стаксель, *sm. Mar.* la pouillouse.
Грошъ (*монета*), *sm.* un gros.
Гърбавъ, *adj.* bossu *s*; ‖ *fam.* gobin *m*.
Гърбенъ, *adj. Anat.* dorsal.
Гърбишкомъ, *adv.* à la renverse.
Грьбна кожина (*на куче*), *sf.* la mantelure.
Грьбнако-прѣшлянно животно, *sm. H. nat.* animal vertébré *m*.
Грьбнакъ, *sm.* épine du dos *ou* dorsal *f*, échine *f*; 1. (*у заякъ*), le râble; 2. (*на ладія*), *Mar.* la cable; 3. *Anat.* colonne vertébrale *f*, le rachis; 4. **вѣтьръ** (*болежъ въ* —). *Méd.* la rachisagre; 5. **врьхъ -тъ на** —, *Anat.* le spondile; 6. **счупвамъ** —, *va.* échiner.
Грьбначенъ, *adj. Anat.* spinal, rachidien.
— **болежь**, *sm. Méd.* la rachialgie.
— **мозакъ**, *sm.* les amourettes *f*; ‖ *Anat.* moelle épinière *f*.
— **прѣшлянъ**, *sm. Anat.* la vertèbre; ‖ **въспалене на** —, *Méd.* la vertébralité.
Грьбначна врага, *sf. Méd.* le spina-ventosa.
— **часть** (*у быкъ*), *sf.* la surlonge; ‖ (*на свиня*), l'échinée *f*.
Гърбушка, *sf.* la bosse, la cloche; 1. *Méd.* la gibbosité; 2. *Anat.* la protubérance; 3. (*човѣкъ*), *sm.* un bossu; ‖ *fam.* un gobin, un riquet à la houpe.
Гърбушченъ, *adj.* gibbeux.
Грьбче (*на кракъ-тъ*), *sn. Anat.* le métatarse.
Грьбъ, *sm.* le dos; 1. **да ти видя -тъ**, *va. fam.* prendre le camp; 2. **болежь на -тъ**, *Méd.* la notalgie; 3. — **до** —, *adv.* dos à dos; 4. **обрьщамса сгърбомъ нѣкому**, *vr.* tourner le dos à; 5. **отьрсевамъ нѣкому -тъ**, *va.* graisser les épaules *m*.
Гъргжране, *sm. fam.* le tintamarre.
Грьденъ, *adj.* thorachique.
— **крьстъ**, *sm* pectoral, *adj.*
— **образъ**, *sm.* le buste.

Грьденъ ремыкъ, *sm.* la bricole.
— **чай**, *sm. Pharm.* le quatre-fleurs.
Грьдна водна болесть, *sf. Méd.* l'hydrothorax *m.*
— **възглавничка** (*селлякъ t.*), *sf.* le plastron; ‖ **турямь — на грьды**, *va.* plastronner *et* se —, *vr.*
— **прѣградка** [на —, *Anat.* phrénique; ‖ **въспалене на —**, *Méd.* la phrénite.
— **прѣдѣлка**, *sf.* le mediastin; ‖ **въспалене на —**, *Méd.* la mediastinite.
— **коруба** (*хрѣлопъ*), *sf. Anat.* le coffre.
— **кость**, *sf. Anat.* le sternum; ‖ **което са относя до —**, *Anat.* sternal.
— **момица** (*у животны*), *sf.* le fagoue.
— *или* **Подрѣбрена ципа**, *sf. Anat.* la plèvre; 1. **което са относя до —**, *Anat.* pleurique; 2. **въспалене на —**, *Méd.* la pleurite; 3. **въспалене на бѣла дробь и на —**, *Méd.* la pleuropneumonie.
Грьдникъ, *sm.* le corselet, le pectoral, le plastron, piece d'estomac, *f*; ‖ (*вети кирасъ*), l'halecret *m*; ‖ (*у калугерки*), la barbette.
Грьдно крьстаче (*у пьрвосвященникъ*), *sm.* le rational.
— **питіе**, *sn. Méd.* le looch *et* lok.
— **срѣдтво**, *sn. Méd.* le thoracique.
Гърдотьрбухна прѣграда, *sf. Anat.* le diaphragme; ‖ **на —**, diaphragmatique, précordial, *adj.*
Гърды, *sf. pl.* le sein, la poitrine, la gorge, l'estomane *m*; 1. (*хрѣлопъ*), *Anat.* le thorax; 2. (*у конь*), le poilrail; 3. **высоко до -тѣ, à 'hauteur d'appui**; 4. **мрьвка отъ —**, la poitrine; 5. **слабъ въ -тѣ** (*охтиченъ*), poitrinaire, *adj. sc.*
Гърланъ, -а, *s.* criar, arde; braillard, arde.
Гърленка, *sf. plante*, la brunelle.
Гърленъ, *adj.* guttural; ‖ (*за буква*), la —, *sf*; ‖ *Gram.* aspiratif; ‖ *Anat.* pharyngien.
Гърлено изговаряне, *sn.* l'aspiration *f.*
Гърлены *или* **Изѣдны потрѣбы**, *sf. pl. fam.* la victuaille.
Гърлище, *sn.* le cratère.
Гърліо, ла, *s.* vociférateur, trice.
Гърлоболенъ, *adj. Méd.* angineux.
Гърловина (*въ парявъ котѣлъ*), *sf. Méc.* trou d'homme, *m.*
Гърлоугодникъ, ница, *sc.* gastrolâtre *et* -tromane.
Гърло, *sn.* la gorge, le gosier, l'orifice *m*, la bouche, l'oeil *m*; 1. — *и* **устіе на правото —**, *Anat.* le pharynx; ‖ **въспалене на —**, *Méd.* la pharyngite; 2. *pop.* la gueule, le sifflet, le gavion; 3. (*на шише*), le goulot *et* goulet, le cou, le col; 4. (*на рѣка*), le bras; 5. (*на кошъ-тъ, у воденица*), l'auget *m*; 6. **болене —**, *Méd.* l'angine *f*; 7. **пробиване —**, *Anat.* bronchotomie; 8. **надувамь си -то**, *vr. fam.* se rengorger.
Гърмежь, *sm.* la bruit; ‖ (*отъ плѣщене ржцѣ*), [*fig.* la salve.
Гърмена кисѣлина, *sf. Chim.* acide fulminique *m.*
Гърменокисѣла соль, *sf. Chim.* le fulminate.
Гърменъ *или* **Трѣскавиченъ**, *adj.* céranien; ‖ *и* **-евъ**, *Chim.* fulminant.
Гърмовито, *adv.* à double, à triple carillon.
Гърмотевица, *sf.* la foudre, le tonnerre.
Грьмливъ, *adj.* éclatant, tonnant, ronflant.
— **гласъ**, *sm.* voix de stentor *m.*
Грьмліо, ла, *s.* clabaudeur, euse.
Грьмнувамь, *va.* foudroyer.
Грьмнуване, *sn. Chim.* la fulmation.
Грьмъ, *sm.* la détonation.
Грьмявъ прѣведникъ, *sm.* le paratonnerre.
Гърмѫ, *vn.* tempêter; 1. *fig.* ronfler, clabauder; 2. *Chim.* fulminer; 3. (*противо нѣкого*), declamer; ‖ *fig.* tonner contre; 4. **който гърми**, *Chim.* fulminant, *adj.* 5. **гърми** (*за небето*), il tonne, il gronde.
Гърне, *sn.* le pot, le potager; 1. **едно плъно —**, une potée; 2. **грьмливо —**, pot à feu; 3. **нощно —** (*урилникъ*), pot de chambre; 4. (*шише съ дълга шія, Chim.* le matras; 5. (*за потопяване цвѣтя*), le bouquetier; 6. **искубване отъ — цвѣте**, le dépotement; ‖ **искубвамь отъ — растене**, *va.* dépoter; 7. **посаждане въ —**, l'empotage *m*; ‖ **посаждамь въ — растенеа**, *va.* empoter; 8. **прѣсаждане въ —**, le rempotage; ‖ **прѣсаждамь въ — растене**, *va.* rempoter.
Гърненце, *sn. dim.* la timbale.
Грьнчѣрница *f и* **-чѣрство**, *n.* la poterie.
Грьнчѣрска глина, *sf.* terre figuline *f.*
Грьнчѣрски, *adj.* céramique.
— **камыкъ**, *sm.* pierre ollaire *f.*
Грьнчѣрско длѣто, *sn.* le tournasin *et* -nassin.
— **искуство**, *sn.* le céramique.
— **трькало**, *sn.* le tour.
Грьнчѣрскы сѫдове, *sm. pl.* la poterie.
Грьнчѣрь, *sm.* un potier.
Грьцка мѣрка (50 *литры*), *sf.* la médimne.
Грьцки, *adj.* grec; ‖ **употрѣбявамь — свойщины въ говоренето**, *vn.* gréciser.
— **езыкъ**, *sm.* le grec, grecitéf, l'hellénique *m.*
— **огѫнь**, *sm.* feu grégeois *m.*
— **пріетель** (*филеллинъ*), *sm.* philhellène, *sc.*
Грьцко сѣно, *sm. plante*, le fènugrec.
— **украсене**, *sm. Archit.* la greque.
Гърчакъ (*мѣрка*), *sm.* le pot.
Групетто, *sm. Mus.* le mordant.
Групъ, *sm. Com.* (*voyez* **Врьзка**).
Грунтовъ (*при полѣгване ладія*), *sm. Mar.* palan de redresse *f.*
Грунтъ, *sm. Mar.* le fonds; ‖ **отдѣлямь отъ — котка**, *va. Mar.* déplanter.
Грывня, *sf.* le bracelet, le chaînon; ‖ (*у топъ*), le tourillon.

Грыжа, *sf.* le souci, le soin, l'inquiétude *f*, prévoyance, affaire *f*; 1. *fam.* la besogne; 2. съ голѣма —, *adv.* précieusement; 3. имамь —, *vn.* se souvenir; ‖ (*за нѣщо*), *va.* soigner; 4. нѣмамь —, *va.* negliger; похватно съ — изработенъ, soigné, *adj.*

Грыжене, *sm.* la sollicitude, assiduité, protection, poursuite *f*; ‖ имамь —, *va.* préside à.

Грыженъ (*за*), *adj.* soigneux de.

Грыжилникъ, *sm.* un promoteur, brigueur *m*.

Грыжителенъ, *adj.* scrupuleux; -лно, -eusement.

Грыжливъ, *adj.* soucieux.

Грыжовенъ, *adj.* préoccupé, soigneux, assidu à; ‖ — сьмь, *vn.* être sur le qui-vive.

Грыжовно, *adv.* assidument.

Грыжовность, *sf.* la préoccupation. [nues *f*.

Грыжы, *sf. pl.* les sueurs *f*, des allées et ve-

Грыжжса, *vn.* se préoccuper, se soucier de, vaquer à, pourvoir à; 1. subvenir, s'efforcer à, de; briguer, se ronger le coeur; 2. (*за здравіето си*), se tâter; 3. (*за нѣщо*), s'inquieter, s'embarrasser de, intriguer; 4. (*за себе-си*), soigner; 5. (*само за себе-си*), avoir soin de son individu; 6. *fig.* veiller à; 7. не ма е грыжжь, *vn.* oublier; 8. не е на грыжжь, *v. imp.* il ne m'en chant; ‖ (*за това*), s'en battre l'oeil; 9. никакъ не ма е грыжжь, *v. imp. pop.* je me fiche de; 10. не са — за себе-си *или* за длъжностьта си, *vr.* se negliger.

Грызачъ (*който грызе*), *adj.* rongeur; 1. на ѣсла (*за конь*), tiqueur; 2. (*плъхъ*), *sm.* le ronge-maille; 3. *pl.* -чи, *H. nat.* les rongeurs, *sm.* [ver rongeur.

Грызене, *sm.* le rongement; ‖ (*на свѣсть-та*), le

Грызителенъ, *adj.* corrosif.

Грызителность, *sf.* la corrosivité.

Грызливъ лишей, *sm.* l'agrie *f*.

Грызнувамь (*зжбы къмъ*), *va. fam.* se rebequer contre.

Грызж, *va.* ronger, remordre, mordre, manger, grignoter; ‖ (*нѣщо сухо*), croquer; ‖ грызе ѣслата (*за конь*), *v. imp.* il tique.

Грѣбалка, *sf.* le potence.

Грѣбенарь (*майсторъ и търговецъ*), *sm.* un peignier.

Грѣбенчасть, *adj.* pectiné.

Грѣбенче (*на цигулка*), *sm.* l'âme *f*; ‖ (*сачево у столарь*), le valet.

Грѣбенъ (*и мида*), *sm.* le peigne; 1. ситенъ —, peigne fin; 2. (*на пѣтель*), la crête; 3. рѣшж съ — коса, *va.* peigner; ‖ рѣшж са съ —, *vr.* se peigner; 4. останалата коса по —, les peignures *f*.

Грѣбецъ (*на ладія*), *sm. Mar.* un brigadier.

Грѣбло (*-балка*), *sm.* le fauchet; ‖ (*равнило*), la racloire; ‖ (*за сгрѣбване соль*), la radoire.

Грѣбникъ, *sm. plante.* le benoît.

Грѣбж (*огрѣбвамъ*), *va.* racler; ‖ (*съ грѣбло жито, соль*), rader.

Грѣздей, *sm.* la broche, le bondon, fosset *et* fausset *m*, palptanche *f*.

Грѣздейче, *sm.* le fausset.

Грѣшенъ (*грѣховитъ*), *adj.* peccable; ‖ (*съ кривда*), criminel; ‖ *Jur.* coupable.

Грѣшка, *sf.* l'erreur *f*, la faute, faux pas *m*, faille *f*; 1. le manquement, l'école *f*; 2. *fig.* la tare; 3. *fam.* le solécisme; 4. (*отъ несъзиране*), la bévue; 5. правя —, *va.* manquer; 6. припознаване —, la résipiscence; 7. освѣнь -кытѣ *или* сбъриванеата, *Com.* sauf erreur *ou* omission *f* (*voyez* Кривда).

Грѣшливость, *sf.* la fragilité.

Грѣшливъ, *adj. fig.* fragile.

Грѣшникъ, ница, *s.* pécheur, eresse.

Грѣхове (*разрѣшителны само отъ Папа*), *sm. pl.* cas réservés *m*.

Грѣхопадене, *sm. Théol.* la chute.

Грѣхче, *sm. fam.* la peccadille.

Грѣхъ, *sm.* le péché, la couple; 1. *fig.* le meurtre; 2. (*дѣломъ*), péché de commission; 3. смьртенъ —, péché mortel; 4. правя —, *va.* pécher.

Грѣячка, *sf.* le couvet.

Грѣя, *va.* chauffer; ‖ -*ca*, *vr.* se chauffer.

Гуано (*перуанскы втичи курешкы за наторяване*), *sm.* le guano. [gouache.

Гуашъ (*кукопись съ водны цвѣтила*), *sm.* la

Губене, *sm.* la perdition.

Губерарски занаятъ, *sm.* la tapisserie.

Губерарь (*търговецъ и майсторъ*), *sm.* un tapissier. [carrelet *m*.

Губерка, *sf.* aiguille à passer *f*, passe-lacet *m*,

Губернаторка, *sf.* une gouvernante.

Губернаторска кжща, *sf.* le gouvernement.

Губернаторъ, *sm.* un gouverneur.

Губернія, *sf.* le gouvernement.

Губерче (*постелка прѣдъ одаръ*), *sm.* le soubassement.

Губеръ, *sm.* le tapis; 1. (*на правъ станъ*), la haute-lisse *et* -lice; ‖ тъкачъ на —, un haute-lissier.

Губеры, *sm. pl.* la tapisserie, la tenture; 1. (*съ зелены дрьвіе*), tapisserie de verdure; 2. (*на правъ станъ*), la basse-lisse; ‖ тъкачъ на тѣхъ, un basse-lissier; 3. (*съ фигуры и щамны*), tapisserie à personnages; 4. обкачевамь съ —, *va.* tendre; 5. обкачване съ —, la tenture; 6. повлачамь съ —, *va.* tapisser; 7. който обковава съ —, tendeur de tapisseries, *m*; 8. фабрика за — въ Паризъ, la savonnerie.

Губя, *va.* perdre; ‖ -си врѣмето, *vn.* gaspiller.

Гувернеоръ (*споръ*), *sm.* un sous-gouverneur.

Гувернантка (*втора*), *sf.* une sous-gouvernante.

Гуждамь, *va.* mettre, poser, placer, apposer;

‖ (*миризми*), aromatiser; ‖ — *сѝ* (*пакъ*), *vr.* se remettre. [placement.
Гуждане, *sn.* la pose, le posage, la mise, le
Гужукъ (*за конь*), *sm. t.* un courtaud (*voyez* **Кжсопахъ**).
Гузнене, *sn.* le doute, incertitude *f*; ‖ la balance; ‖ **безъ** —, *adv.* sans doute, indubitablement (*voyez* **Омысьлъ**).
Гузенъ, *adj.* douteux, incertain, problématique, sujet à caution, dubitatif, vacillatoire, équivoque, critique; 1. *Gram.* potentiel; 2. *fig.* ombrageux, louche; 3. *fam.* chanceaux; 4. — **сьмь**, *vn.* se défier; 5. — **сьмь въ нѣщо**, révoquer en doute; 6. **който е — на всичко**, pyrrhonien, *adj.*
— **записъ**, *sm. Com.* la non-valeur.
Гузеникъ *и* **-зникъ**, *sm.* un sceptique; ‖ (*на всичко*), *s.* douteur, euse.
Гузеность *и* **-зность**, *sf.* le scepticisme, scrupule, pyrrhonisme *m*, cas de conscience; 1. (*въ риторика*), la dubitation; 2. *fig.* l'ombrage *f*; 3. **безъ** —, *adv.* bien entendu, sans difficulté.
Гузни ма, *vn.* douter de.
Гулденъ (*монета*), *sm.* le florin.
Гуменце (*у священникъ*), *sn.* la couronne.
Гуммигутъ, *sm.* gomme gutte *f*.
Гумно, *sn.* l'aire *f*, aire de la grange; ‖ (*пълно съ снопы*), une airée.
Гургувица, *sf. oiseau*, la tourterelle *et* tourte; ‖ **пиле** —, le tourtereau.
Гуреливъ, *adj.* chassieux.
Гурели, *sm. pl.* la chassie; ‖ (*у носъ-тъ*), *pop.* le morveau.
Гуркане (*въ чьревата*), *sn.* grouillement des intestins *m*, gargouillement *m*; ‖ *Méd.* l'hydatisme *m*.
Гуркать, *v. imp.* ils grouillent.
Гурна (*пепелище*), *sf.* l'urne *f*.
Гуръ (*отайка отъ варь*), *sm. Géol.* le guhr.
Гуслы, *sf. pl.* le psaltérion; **-ленъ**, de psaltérion.
Гутта-перча (*камедь*), *sf.* la gutta-percha.
Гуша, *sf. H. nat.* l'abajoue *f*; 1. (*на човѣкъ*), le goître; ‖ *Méd.* le bronchocèle *ou* goître; 2. (*на быкъ*), le fanon; 3. (*на пилцы*), le gesier, le jabot, la poche.
Гушастъ *и* **-шавъ**, *adj.* goîtreux.
Гушле, *sm.* un enfant nouveau né.
Гушленска порнвница, *sf. Anat.* l'allantoïde *f*. [de lézard.
Гущерь *m и* **-рица** *f. reptile*, le lézard; **-ренъ**,
Гущерны животны, *sm. H. nat.* les sauriens *et* reptiles —, *sm.* [Indes.
Гуява, *sf. arbre*, le goyavier *ou* poirier des
Гуявы (*овощы*), *sf. pl.* la goyave.
Гюлле, *sn. t.* la bombe, le boulet, la balle, le projectile; 1. **вериижно** —, boulet ramé; 2. (*две -та свързаны съ верига*), *Artill.* l'ange *m*; 3. **влачене** — (*мжчене*), le boulet (*voyez* **Бомба**).
Гюлленце, *sn.* le biscalen.
Гюмрукъ, *sm. t.* (*voyez* **Мытарница**).
Гжба, *sf.* le champignon; 1. (*на дърво*), *sf.* l'agarie *m*; 2. (*въ кандило*), la mèche; 3. (*остра на врьхъ-тъ*), le bolet; 4. (*запушалка*), le liége. [chyme.
Гжбавина (*месина*), *sf. Anat.* le paren-
Гжбавъ, *adj.* copieux; **-во**, **-еusement**; 1. (*месенъ*), parenchymateux; 2. **-сьмь**, *vn.* fourmiller; 3. **-сьмь** (*съ нѣщо*), *vn. fig.* regorger de.
Гжбарь (*който борави съ затикалкы отъ гжба*), *sm.* un bouchonnier.
Гжбено дърво, *sn. arbre*, le liége.
Гжбичка, *sf. Bot.* la spongiole.
Гжбовиденъ, *adj.* liégeux.
Гжбоприличенъ, *adj.* fongiforme.
Гжбословіе (*наука за месны гжбы*), *sn.* la mycétologie.
Гжбястъ, *adj.* fongiforme. [ment.
Гжгнене (*говорене съ носъ-тъ*), le nasille-
Гжгноване, *sn.* le balbutiement.
Гжгнивъ, *adj.* nasillard.
Гжгніо, на, *s.* nasilleur, euse; nasillard, arde.
Гжгня (*говоря съ носъ-тъ си*), *vn.* nasiller, balbutier; ‖ (*малко*), nasillonner.
Гжгъ (**ни**)! bouche close!
Гжда, *sf.* la ration.
Гждаличкамь, *va.* chatouiller, palper.
Гждиличкане (*и пріетность отъ* —), *sn.* le chatouillement; ‖ *Méd.* le gargale *et* gargalisme. [sibilité.
Гждаличкливость, *sf.* la délicatesse, la sen-
Гждаличкливъ, *adj.* chatoilleux, irritable, sensible, palpable, délicat; ‖ *fam.* épineux.
Гждуларь *m и* **-лка**, *f. fam.* crincrin *m*.
Гжжва (*чалма t.*), *sf.* le turban, la tiare, le bandeau. [cul.
Гжзишкомъ *и* **-знимъ**, *adv. fam.* à écorche-
Гжзно чьрво (*дженекъ*), *sm. Anat.* le jéjunum.
Гжзъ, *sm.* le cul; 1. *Méd.* l'anus *m*; 2. *Anat.* le fondement; 3. (*на пилцы*), *Anat.* le cloaque; 4. **който си налѣга -тъ**, *fam.* un cul de plombe; 5. **бія по -тъ**, *va.* fesser; 6. **който обыча да біе по -тъ**, fesseur, euse, *s*; 7. **удары прѣзъ -тъ**, *fam.* la fessée.
Гжлабарникъ, *sm.* le pigeonnier, colombier *m*; 1. cage à poules *f*, le volet, la volière; 2. maison d'arrêt, de détention; 3. *fig.* la geôle; 4. **бывамь въ** —, *vn.* siffler la linotte.
Гжлабарниче, *sn.* la fuie.
Гжлабева *или* **отъ Пилецъ курешка**, *sf. Agric.* la colombine.
Гжлабево гнѣздо, *sn.* le boulin.
Гжлабъ, *sm. oiseau*, le pigeon, la colombe; ‖ **либилникъ на пощанскы -бы**, *sm.* un coulonneux. [(*voyez* **Мамулы**).
Гжлабья, *sm. pl* le maïs *ou* blé de Turquie
Гжлъ-гжлъ (*гжлжане*), *sm.* le glouglou.
Гжсакъ (*мжжска гжска*), *sm.* le jars.

Гжсеникъ *и* **Вжс** —, *sm. insecte*, la chenille; 1. — **свѣтлакъ**, *sm.* ver luisant *m*; 2. **чистене -цы отъ овощка**, l'échenillage *m*; 3. **чисти -цы отъ дърво**, *va.* échenniller; 4. **чистилка за снемане -цы**, *sf.* l'échenilloir *m*.

Гжска, *sf.* l'oie *f*; **-сченъ**, d'oie; ‖ (*игра*), jeu de l'oie; ‖ *fig.* un niais, un bécasse, un pigeon.

Гжсченъ кракъ, *sm. plante*, l'argentine *f*; ‖ **покривка напълнена съ — мжхъ**, l'édredon *m*.

Гжста смола, *sf. Mar.* le spalme *et* espalme.

Гжсталакъ, *sm.* le buisson, le fourré, le hallier; 1. (*дѣто са крые дивичъ*), la remise; 2. (*съ дрьвіе*), toffe d'arbres, *f*; 3. (*разложенъ на тирове*), le quincence.

Гжстина *и* **-тотія**, *sf.* la consistance, compacité, densité *f*; 1. (*на гора*), le fort; 2. (*на мжгла, на гора*), l'épaisseur *f*; 3. *fig.* le corps.

Гжсто, *adv.* épais.

— **забъркване** (*тѣсто*), *sn. Pharm.* le magma.

Гжстъ *и* **-стакъ**, *adj.* épais, dense, touffu, visqueux, fourni, gros, gras, la crasse; ‖ *и adv.* dru et menu.

— **пріетель**, *sm. fam.* intime *m*.

Гжсты дрьвчета, *sn. pl.* le massif.

Д.

Д

Д (*де*), cinquième lettre de l'alphabet bulgare.

Да, *prép.* de; ‖ **-бы**, *conj.* afin de *et* afin que; ‖ **-не бы**, de peur que (*avec* ne).

Давамь, *va.* donner, livrer, accorder, conférer, délivrer; 1. transmettre, revêtir, fournir, pourvoir, tendre, départir; 2. *fig.* prêter; 3. *Jur.* bailler; 4. *fam.* lâcher; 5. (*аппелація на высока сждница*), *Jur.* appeler; 6. (*съ аренда*), arrenter; 7. (*бащино*), apanager; 8. (*съ добывка пары*), placer; 9. (*воля*), autoriser; 10. (*на заемъ или зададка*), avancer; 11. (*зададка*), arrher; 12. (*назадъ*), restituer; ‖ **което може са даде назадъ**, restituable, *adj*; 13. (*назадъ имотъ*), réintégrer; 14. (*нѣщо*), déroger à; 15. (*оржжія*), armer; 16. (*пакъ*), rendre; 17. (*пакъ или назадъ*), redonner; 18. (*плата*), appointer; 19. (*поводъ за смѣхъ*), apprêter à rire; 20. (*повече отъ другъ*), enchérir; 21. (*съ поемъ*), arrêter; 22. (*почакъ за плащане*), atermoyer; 23. (*права мѣрка*), *Archit.* appareiller; 24. (*за сиромаси*), aumôner; 25. (*формално нѣкому нѣщо*), investir; 26. (*цалувка*), baiser; 27. **дай Боже, щото азъ (ты, той), puissé-jé! puisses-tu! puisse-t-il; 28. -ме си** (*единъ другиму*), *vr.* s'entre-donner.

Даване, *sn.* la remise, tradition, délivrance *f*; 1. *Jur.* la dévêtissement; 2. (*нѣному държава, имя или санъ*), l'investiture *f*; 3. (*назадъ*), la restitution; 4. (*съ отгунъ*), l'aliénagement *m*; 5. (*съ добывка пары и дадены пары*), le placement.

Даванъ, *sf.* le droit; ‖ (*за продажба на вино*), l'afforage *m*; ‖ (*бирія*), *Jur.* la censive.

Давателенъ, *adj.* collatif.

Давачъ, *sm.* donnant, *adj*; 1. —, **ка**, *s.* donneur, euse de; 2. (*на нѣщо назадъ*), rendeur, euse; 3. (*на смѣтка*), *Jur.* le rendant.

Дависа, *vr.* se noyer.

Дагерротипна щампа, *sf.* le daguerréoptype *et* -rotype.

Далечъ

Дагерротипъ (*инструментъ*), *sm. Opt.* le daguerréotype *et* -rotype.

Дагерровъ *и* **-ротипенъ**, *adj.* daguerrien.

Дада, *sf.* une bonne d'enfant; ‖ (*парамана*), la mie; ‖ *fm.* une duégne.

Дадена голѣмина, *sf. Math.* la donnée.

— **граммота**, *sf.* les provisions *f*.

Дадено е, *v. imp.* il appartient.

Дадены пары, *sf. pl.* le déboursé *et* debours; ‖ (*заимнообразно*), le prêter.

— **ритмы** (*за стихове*), *sf. pl.* bouts-rimés *m*; ‖ **стихотворене на —**, le bout-rimé; ‖ **списатель на стихове по —**, un bout-rimeur.

Даденый (*за обдържане*), *adj.* alimentaire.

Дадка, *sf.* la dose; ‖ **учене за лѣчны -кы**, *Méd.* la posologie.

Дазіуръ, *sm. mamm.* la dasyure.

Декапо, *adv. Mus.* da capo.

Дактилически стихъ, *sm.* vers dactilique *m*.

Дактилологически, *adj.* dactylologique.

Дактилономически, *adj.* dactylonomique.

Дактилономъ, *sm. Arithm.* le dactylonome.

Дактиль (*стапъ въ стихъ* -v v), *sm.* le dactyle.

Далакъ, *sm. t. Anat.* la rate; 1. **въспалене на —**, *Méd.* la splénite, la liénite; 2. **страдалецъ отъ —**, *Méd.* rateleux; 3. **цѣръ за болесть —**, splénique, *adj*; 4. **отрѣзвамъ -тъ нѣкому**, *va.* érater; ‖ (*на зѣбръ*), dérater; 5. —, *plante*, le cétérac *ou* doradille *f*.

Далаченъ, *adj. Anat.* splénique.

Далекогледнось, *sf.* la presbytie.

Далекоокъ (*далеко гледачъ*), *sc.* presbyte.

Далеченъ, *adj.* éloigné, lointain; 1. (*твърдѣ*), vaste; 2. *fig.* ultérieur; 3. *Peint.* fuyant.

Далечна родинна, *sf.* le collatéral.

Далечно плаване, *sm. Mar.* voyage de long cours, *m*.

Далечность, *sf.* le lointain; ‖ *Arill.* l'amplitude *f*.

Далечъ, *adv.* loin, avant; 1. **на —**, au loin, en perspective; 2. **-отъ**, *prép.* loin de; 3.

отъ —, de loin; 4. по —, *adv.* outre; 5. твърдѣ —, au bout du monde, à cent lieues.
Далія, *sf.* le dahlia *ou* dahlie *f.*
Далматика, *sf.* la dalmatique.
Дама, *sf.* une dame; ‖ статсъ —, dame d'honneur; ‖ (*джска, игра*), le damier.
Дамажана, *sf.* la dame-jeanne.
Дамаскинка слива, *sf.* prune de Damas, *f.*
Дамаскинъ, *sm.* l'homelie *f*, la dominicale.
Дамастенъ, *adj.* damassé; ‖ — тъкачъ, *sm.* un damasseur.
Дамастна работа, *sf.* la damassure.
Дамастно платно, *sn.* le damassé.
Дамастъ (*платъ*), *sm.* le damas; ‖ фабрика за —, la damasserie; ‖ тъкъ прилика на —, *va.* damasser.
Дамашко искуство, *sn.* la damasquinerie.
Дамга, *sf. t.* (*voyez* **Бѣлѣгъ**); ‖ вардачъ на — за дърва, un garde-marteau.
Дамла, *sf. t.* coup de sang, *m.* (*voyez* **Сцѣпване**); 1. наклоненъ на —, apoplectique, *m*; 2. паднало му —, frappé d'apoplexie; 3. цѣръ за —, apopletique, *adj. m.*
Даначе, *sn. dim.* le bouvillon; ‖ (*младо быче*), le taurillon.
Дано, *conj.* que *et* qu'.
Данникъ, ница, *se.* tributaire.
Дантистъ, *sm.* un dentiste.
Дань (*давань, бирія*), *sf.* l'imposition *f*, impôt *m*, tribut *m*, la prestation; 1. le cens, le subside, la taxe, les aides *f*; 2. (*бедель*), la contribution; 3. (*на арендашъ съ плодове*), le terrage; 4. (*за имотъ земя*), la redevance; 5. (*за мѣсто на пазарь, бачъ t.*) le tonlieu; 6. (*по навыкъ*), la coutume; 7. (*за огнь*), le fouage; 8. (*на питіа*), l'excise *f*, le jalage; 9. (*съ пары или земны произведенеа*), prestation en argent, en nature, *f*; 10. избирателна —, cens électoral; 11. (*за избирателность*), cens d'éligibilité; 12. подложенъ на —, imposable, contribuable à, *adj*; 13. налагамъ —, *va.* imposer; ‖ (*на себе-си*). *vr.* s'imposer; ‖ (*нѣкому*), taxer; 14. сбирамъ *или* вимамъ —, *va.* lever, percevoir; 15. смалявамъ наложената —, *va.* dégréver; 16. плащамъ — *или* бедель, *va.* contribuer à; 17. който плаща —, contributaire, *adj. m*; 18. изравневане —, peréquation de l'impôt, *f*; 19. вимане *или* сбиране —, la perception, la levée; 20. налагане —, l'imposition *f*; 21. расхвърлеване —, l'assiette *f*; 22. смаляване —, le dégrèvement.
Дара, *sf. Com.* la tare; ‖ тегля -та, *va.* tarer.
Даракъ, *sm. t.* la carde, la drége, affinoir *m*, chardon bonnetier *ou* à foulon *m*; ‖ (*за телъ*), l'argue *f*; ‖ майсторъ -карь, *sm.* un cardier (*voyez* **Чесалка**).
Дарба, *sf.* le don, donation, partie *f*; ‖ la faculté; ‖ *fig.* le talent.
Дарбина, *sf.* la gracieusité.
Дарикъ (*Персійска жълтица*), *sm.* darique *f.*
Дарилникъ, ница, *s. Jur.* donateur, trice.
Дармонъ, *sm.* le crible.
Доровитъ, *adj.* plein de ressources; ‖ *fig.* infus; ‖ не съмъ никакъ —, *vn.* être du commun dès martyrs *m.*
Дароносецъ (*за болны*), *sm.* le porte-Dieu.
Дароносица, *sf.* le soleil.
Даромъ, *adv.* gratuitement, en pur don; ‖ (*безъ пары*), gratis; ‖ имамъ всичко —, *vn.* être défrayé de tout.
Дароприносене, *sn.* l'offerte *et* -toire *m.*
Дароучастникъ, *sm. Jur.* codonataire, *adj.*
Дарохранителница, *sf.* le tabernacle.
Дарувамъ, *va.* accorder, donner.
Даруване, *sn.* le don, le privilége, la disposition.
Дарче, *sn.* jeton de présence, *m.*
Даръ, *sm.* le génie, la faculté, le privilége; 1. le présent, le cadeau, gratification, offrande *f*, le don; 2. (*бакшишъ t.*), la paraguante; 3. *fig.* la douceur, la mangerie; 4. нагости (*у Грьцы*), la xénie; 5. (*за нова година*), l'étrenne *f*; 6. (*въ нѣщо*), l'esprit *m*; 7. (*къмъ нѣщо*), vocation pour, *f*; 8. съ -ове, *pl.* heureusement doué; 9. двигане -ове, le lever-Dieu; 10. приимамъ -ове, *va.* se laisser corrompre.
Дарж, *va.* gratifier; ‖ (*на нова година съ нѣщо*), étrenner.
Даскалетина, *sm.* un savantasse.
Дать, *sf.* la date; ‖ по-напрѣженъ брой на —, l'antidate *f.*
Датарій (*директоръ на папска канцеларія*), *sm.* un dataire; ‖ длъжность на —, la daterie.
Дателенъ падежъ *или* **Дават** -, *sm. Gram.* le datif.
Датски езикъ, *sm.* danois, oise, *adj. s.*
Два (**двѣ** *f*, **две** *n.*), *adj. num.* deux; 1. по —, deux à deux; 2. бодивамъ конь съ -та си крака, *va.* donner *ou* piquer des deux; 3. о две, *adv.* à deux, au double *et* -ment.
Двайсетакъ, *sm.* une vingtaine.
Двайсеть *и* -тый, *adj. num* vingt (*и за* vingtième); ‖ -тый день на мѣсецъ -ть, *sm.* le vingt.
Двайсетый, *adj.* vingtième; ‖ -сета дѣлба, *sf.* le —, *sm.*
Двайсеть и петь, un quarteron.
Двайсетгодишенъ, *adj.* vicennal.
Двайсетмужіе, *sn. Bot.* l'icosandrie *f.*
24 -та буква (*отъ френското азбуки*), *sf.* l'ygrec *m.*
Двама, *sm.* le deux; 1. и —, les deux, tous les deux; 2. и -та, l' un et l'autre; поставамъ на жилище по — души, *va.* coupler.
Двамина, *adv.* tête à tête; ‖ при — само, entre quatre yeux.
Дванайсеть-гранникъ, *sm. Géom.* un dodécaèdre.
— **клинникъ**, *sm. Géom.* un dodécagone.

Дванайсеть мѫжество, *sn. Bot.* la dodécandrie.
— **прьстно чьрво**, *sn.* duodénal, *adj.*
Дванайсетникъ, *sm.* une douzaine.
Дванайсетниченъ, *adj. Arithm.* duodécimal.
Дванайсеть, *adj. num.* douze; ‖ **-тый** (*pour* douzième).
— **очица** (*на таване*), *sn. pl.* le sonner
— **часа е ударило**, il est midi sonné.
Дванайсетый, *adj.* douzième; **-то**, **-мement**; ‖ **-день** (*на мѣсецъ-тъ*), *sm.* le douze; ‖ **-сета дѣлба**, *sf.* le douzième.
Дватакъ, *sm.* la couple, une paire de beu; ‖ (*на книгы*) un deux (*voyez* **Едны**); 1. **пущане кучета отъ —**, le decouple *et* -pler; 2. **пущамь кучета отъ —**, *va.* decoupler.
Двеколелата каруца, *sf.* chaise roulante *f.*
Двеострилна сабя, *sf.* épée à deux tranchants, *f.*
Двести, *adj. num.* deux cent.
Двигамь *и* **Вди —**, *va.* lever, soulever, supprimer; 1. (**глава**), s'ameuter; 2. (*дань*), recouvrer; 3. (*лагерь*), rompre; 4. **който двига, мърда, дѣйствува**, mouvant, *adj*; 5. *-ca*, *vr.* voguer; 6. *Milit.* s'ébranler; 7. (*противо нѣкого*), s'élever contre; 8. (*му горѣ, му долу*), faire la bascule; 9. **който може са двигне**, *Milit.* mobilisable, *adj.*
Двигане, *sn.* la levée, la suppression; ‖ (*нѣкое въспиране*), *Jur.* la main lévée; ‖ (*на дань*), le recouvrement.
Двигателенъ, *adj.* moteur, invectif.
— **мость**, *sm.* la 'harpe. [moteur.
Двигателна *или* **-гачна сила**, *sf. Méd.* le
Двигачъ *и* **-галникъ, ка**, *s.* locomoteur, trice, *adj*; ‖ *Méd.* le moteur.
Двигнатъ, *adj.* levé.
Движене, *sn.* le mouvement, exercice *m*, remuement *et* remûment *m*, circulation *f*, emotion, motion *f*; 1. *Méd.* la fluctuation; 2. *Astr.* la route; 3. (*на напрѣдъ*), la propulsion; 4. **отъ пьрво —**, à la chaude-cole; 5. **докарвамь въ —**, *va.* mouvoir, émouvoir, mettre en branle, donner le branle; 6. **споредъ —**, *prép.* vu.
— **иди-дойди**, *sn.* mouvement de lacet *m.*
Движенъ, *adj.* mobile; ‖ (*мобеленъ*), mobiliaire.
— **имотъ**, *sm.* biens meubles; 1. *Jur.* bien mobilier *m*; 2. **прѣобрьщамь въ — недвиженъ**, *va.* mobiliser; 3. **прѣобрьщане на недвижный имотъ въ —**, *Jur.* la mobilisation.
— **цилиндръ** (*на климало*), *sm.* le piston.
Движливость, *sf.* la volubilité.
Движливъ, *adj.* remuable.
Движна камина, *sf.* la cheminée.
Движно имане, *sn. Jur.* le meuble.
— **тѣло**, *sm.* le mobile.
— **ухо** (*у плугъ*), *sm.* le tourne-oreille.
Движность, *sf.* la mobilité.
Движны пѣсечливы прѣспы (*въ море*), *sf. pl.* les sirtes *et* syrtes *f.*
Движж, *va.* mouvoir; ‖ *-ca*, *vr.* se mouvoir.
Двобратство, *sn. Bot.* la diadelphie.
— **борна ладія**, *sf. Mar.* le brigantin.
— **буквенна съгласна** (ch, ph), *sf. Gram.* le digramme. [double-croche.
— **везна** (*шеснайсета нота*), *sf. Mus.* la
— **главна мысца**, *sf. Anat.* le biceps, bicipital, *adj.*
— **гласіе**, *sm. Mus.* le diton.
— **гласна буква**, *sf. Gram.* la diphthongue; ‖ (*раздѣлена на двѣ сричкы*), *Gram.* la diérèse.
— **гнѣзденъ**, *adj. Bot.* biloculaire.
— **душіе**, *sn.* la duplicité. [bigame.
— **женецъ** (*който води двѣ жены*), *adj. sc.*
— **женство**, *sn.* la bigamie.
— **жунистъ**, *adj. Bot.* bilabié.
— **зѫбенъ** *и* **-бистъ**, *adj. Bot.* bidenté.
— **значителенъ**, *adj.* ambigu; **-лно**, **-ment.**
— **значителность**, *sf.* le rebus.
Двойна буква, *sf. Typ.* la ligature.
— **партида** (*въ триктракъ*), *sf.* la bredouille.
— **порта**, *sf.* la contre-porte.
— **прѣчка**, *sf.* le doubleau.
Двойникъ, *sm.* le double. [naire *f.*
Двойнична аритметика, *sf.* arithmétique bi-
Двойность, *sf.* la duplicitée, équivoque *f*, louche *m.*
Двойно, *adv.* double, **-ment.**
— **гледане**, *sn. Méd.* la diplopie.
— **залагане**, *sn.* la martingale.
— **набиране**, *sn. Typ.* le doublon.
— **човка**, *sf. oiseau*, la double-bécassine *ou* grande -bécassine.
Двойственость, *sf. Gram.* la dualité.
Двойственъ четъ, *sm. Gram.* le duel.
Двонца *и* **Двамина** *и* **Двама**, *sf.* une dyade.
Двойнъ, *adj.* double, binaire, équivoque; ‖ *Bot.* géminé; ‖ *pl.* **-нытѣ камацы** (*посрѣдъ вада*), les jumelles *f.*
— **брой** *или* **екземпляръ**, *sm.* le double.
— **кондратъ**, *sm.* contrat collybistique *m.*
— **лорнетъ**, *sm.* le binocle, les jumelles *f.*
— *или* **Зименъ прьгъ**, *sm.* contre-chassis *m.*
— **прозорецъ**, *sm.* contre-fenêtre *f.*
— **регистръ** (*въ органъ*), *sm. Mus.* la doublette.
— **редъ** (*людіе, солдаты*), *sm.* la 'haie.
Дво-квадратенъ, *adj. Alg.* biquadratique.
— **копытенъ**, *adj. H. nat.* bisulque *et* bisulce.
— **крыленъ**, *adj. H. nat.* bipenné; ‖ (*за врата*), *Archit.* iptère.
— **крылна буболечка**, *sf. H. nat.* diptère *m.*
— **крылны врата**, *sf. pl.* à deux battants.
— **кѫтенъ**, *adj.* biangulé.
— **кѫщенъ**, *adj. Bot.* dioïque.
— **кѫщество**, *sn. Bot.* la dioecie.
— **листенъ**, *adj. Bot.* bifolié.
— **листникъ**, *sm. plante*, la double-feuille.

Дво-личенъ, *adj.* double; ‖ (*за платъ*), changent; ‖ *fig.* normand.
— **лѣтіе**, *sn.* la bisannualité.
— **лѣтно** (*за растение*), *adj. Bot.* bisannuel.
— **мощіе**, *sn. Bot.* la didynamie.
— **мысліе**, *sn.* l'équivoque *f.*
— **мысленость**, *sf.* l'amphibologie *f*, ambiguïté, louche *m.*
— **мысленъ**, *adj.* amphibologique; -но, -ment; ‖ ambigu, à double entente.
— **мѣсеченъ**, *adj.* bimestre, de deux mois.
— **мѣстна каляска**, *sf.* la désobligeante.
— **-карета**, *sf.* le coupé.
— **мѣстно канапенце**, *sn.* la causeuse.
— **мжжица** (*която води два мжжа*), *adj. sc.* une bigame. [la diandrie.
— **мжжство**, *sn.* la bigamie; ‖ *и* **-жіе**, *Bot.*
— **ного сжщество**, *sn.* un bipède.
— **ногъ**, *adj.* bipède, à deux pieds.
— **окъ телескопъ**, *sm.* le binocle.
— **острила сабя**, *sf.* le boudelaire.
— **оченъ**, *adj.* binoculaire *et* bioculaire.
— **пасминенъ**, *adj. Bot.* hermaphrodite.
— **пасминность**, *sf.* l'hermaphrodisme *m.*
— **пасминъ**, *adj. Bot.* bisexuel *et* bisexe.
— **поленъ**, *adj. Bot.* androgyne.
— **разуменъ**, *adj.* douteux, équivoque; ‖ *fig.* louche.
— **рѣзенъ**, *adj. Bot.* bilobé.
Дворенъ съвѣтникъ, *sm.* conseiller aulique *m.*
Дворецкый, *adj.* maître d'hôtel *m*, majordome *m.* [малко —, le mâtineau.
Дворно куче, *sn.* le mâtin, le molosse; ‖
Дворъ (*и fig*), *sm.* la cour; 1. (*за дървета*), le chantier; 2. (*за дърва*), la fourrière; 3. (*на тжлница*), le préau.
Дворянинъ, *sm.* un gentilhomme, un noble; ‖ patricien, enne *s*; 1. (*родотѣ въ Лѣхія*), un piast *et* piaste; 2. — **селчанинъ**, *sm.* un planteur de choux; 3. **-нитѣ**, *pl.* la noblesse, l'aristocratie *f.* [tilhommière.
Дворянска, извжиградска жища, *sf.* la gen-
— **конница** (*въ Персія*), *sf.* les Kurtchis *m.*
Дворянски, *adj.* noble, nobiliaire, patricien; ‖ **книга на -скы родове**, le nobiliaire.
Дворянско настойничество, *sn. Jur.* la garde-noble. [mins *m.*
Дворянскы граммоты, *sf. pl.* les parche-
Дворянство, *sn.* la noblesse, la chevalerie, la qualité; 1. *fam.* la gentilhommerie; 2. **изгубвамъ правда за —**, *va.* déroger à noblesse; 3. **изгубване —**, la dérogeance; 4. **свыкване на — за бой**, arrière-ban *m*; 5. **стжнень на —**, le quartier. [gentillâtre.
Дворяне, *sm. fig.* un 'hobereau; ‖ *fam.* un
Дво-ржченъ, *adj. H. nat.* bimane.
— **силіе**, *sn. Bot.* la didynamie.
— **сричень**, *adj.* dissyllable; ‖ **-стихъ**, *sm.* vers dissyllabique.
— **срична дума**, *sf.* dissyllable, *adj.*

Дво-стишіе, *sn.* le distique.
— **съставенъ**, *adj.* surcomposé; ‖ **-вно тѣло**, *sm. Chim.* le —, *sm.* [done, *adj. f.*
— **сѣмедѣлбно растене**, *sn. Bot.* dicotylé-
— **сѣменъ**, *adj. Bot.* bisexuel *et* bisexe.
— **сѣнчны**, *sm. pl. Géogr.* les amphisciens *m.*
— **точіе** (*двѣ капки на гласна*), *sn.* le tréma; ‖ *Gram.* le deux-points.
— **търбухка**, *sf. mamm.* le sarigue *ou* didelphe, le manicou. [gastrique *m.*
— **търбушна мышца**, *sf. Anat.* muscle di-
— **търбушны животны**, *sn. pl.* les marsupiaux *m.* [ment pair, *m.*
— **тжкменъ брой**, *sm. Arithm.* nombre paire-
— **уміе**, *sn.* l'ambiguïté *f.*
— **цвѣтенъ**, *adj.* bicolore; ‖ *Bot.* biflore.
— **-каприфиль**, *sm.* le camérisien.
— **чарупченъ**, *adj. H. nat.* bivalve.
— **частенъ**, *adj. Mus.* binaire. [номъ).
— **членна колчавина**, *sf. Alg.* (*voyez* **Би-**
— **шушлупчастъ**, *adj. Bot.* bicapsulaire.
Двѣгодишенъ, *adj.* biennal.
— **шопаръ**, *sm.* le ragot. [grosse gagui.
Дебела и весела дѣвойка, *sf. pop.* une
— **вълнена риза**, *sf.* le cilice.
— **и надута ржка**, *sf.* main pote *f.*
— **проста хартія**, *sf.* le bulle *et* papier bulle. [casse-tête.
— **тонга** (*кривакъ*), *sf.* le parement, le
— **чесалка**, *sf.* la drousse *et* drousette.
Дебелакъ, *sm.* un farouche, roturier, lourd, ours mal léché, barbare *m*; 1. allobroge, manant, pataud, impertinent, massif, matériel, prude *m*; 2. *fig.* un brut, bouvier, paquet, âne, 'huron, rustique *m*; 3. *fam.* un pitaud, porcher, marouflé, crevé, escogriffe *m*; 4. *pop.* rudânier, égueulé, paltoquet *m.*
— **портарь** *sm fam.* un cerbère.
Дебелачество, *sn.* la brusquerie, la turquerie.
Дебелашка дума, *sf. fig.* coup de boutoir, *m.*
— **зидарска работа**, *sf.* la rudération, le 'hourdage *et* 'hourdis. [gaud *m.*
— **хытрость**, *sf.* l'attrape-lourdaud *et* -ni-
Дебелашки, *adj.* brutal, grossier, impertinent, malgracieux, rustaud; 1. (*твърдѣ*), rustre; 2. *fam.* goffe; 3. **зидя —**, *va.* 'hourder; 4. **отговарямъ —**, *va.* relancer; 5. **повръщамъ — нѣкому**, *va. fam.* brutaliser; 6. **постлапамъ —**, *va.* colonner.
Дебелашко докачване, *sn. fam.* l'algarade *f.*
— **незнане**, *sn.* ignorance crasse *f.*
— **отричане**, *sn. fam.* la rebuffade.
— **постжпване**, *sn.* le rudoiement.
Дебелашкы, *adv.* lourdement, crûment, à la fourche. [standerie.
— **обнасянеа**, *sn. pl.* les sévices *m*, la ru-
Дебелащина, *sf.* la lourderie, lourdise, inurbanité, impertinence *f*; ‖ *fig.* la crudité, rudesse, ruade *f*; ‖ *pop.* la colonnerie.

Дебелащины, *sf. pl.* les duretés *f*, de gros mots *m*, les paroles *f*.
Дебелина, *sf.* l'épaisseur *f*, épais *m*, grosseur, réplétion *f*, gros, fort *m*; ‖ (*на гласъ*), l'intensité *f*; ‖ (*на стѣна у прозорецъ, у врата*), *Archit.* la jouée.
Дебело, *adv.* épais, massivement.
— **вълнено платно**, *sm.* l'alpaga *m*.
— **ножче** (*съ дървенъ чирепъ*), *sm.* l'eustache *m*.
— **просто сукно** (*шаякъ t.*), *sm.* le pinchina.
— **сукно**, *sm.* la bure, le bureau.
— **бузистъ**, *adj. fam.* maffié *et* maffiu.
— **главъ**, *sm. poisson*, le grenaut.
— **гласенъ**, *adj. fig.* tonnant.
— **жунъ, -на**, *s.* lippu, ue.
— **жунистъ**, *adj.* chilone, lippu.
— **кожно животно**, *sm. H. nat.* pachyderme, *adj.*
— **крако кученце**, *sm.* le pataud.
— **кжсъ**, *adj.* ragot.
— **сѣръ**, *sm. pop.* un frelampier.
Дебелость, *sf.* la corpulence.
Дебелотърбушенъ, *adj. fam*, entripaillé.
Дебелишькъ, *adj. dim. fam.* rondelet.
Дебелъ, *adj.* épais, dur, grossier, roide, raide; 1. obèse, corpulent, volumineux, massif; 2. puissant, fort, nourri, gras, gros; 3. replet, rond, agreste; 4. un boursoufié, potelet *m*; 5. — **и ѣкъ**, ramassé; 6. (*за гласъ*), intense; 7. (*за платъ*), renforcé; 8. **правя** —, *va.* grossir.
— **гайтанъ**, *sm. t.* le câblé.
— **гіонъ** (*на ботушенъ токъ*), *sm. t.* le cambrillon.
— **кеневирь** (*тикъ*), *sm.* le treillis (*voyez* **Дерюга**).
— **конецъ**, *sm.* la filagore *et* -gor *m*.
— **платъ** (*отъ кравишка козина*), *sm.* la thibaude.
— **човѣкъ**, *sm. fig.* un boeuf.
— **шаякъ**, *sm. t.* (*voyez* **Бюратъ**).
Дебелы кола (*съ малки колела, за товаръ*), *sf. pl.* le fardier; ‖ (*за каманіе*), le diable.
Дебелѣя, *vn.* s'épaissir.
Дебелясть корень, *sm.* racine tubéreuse *f*.
Дебливъ, *adj.* guetteur.
Дебютантъ, ка, *s. Théât.* débutant, ante.
Дебютирувамь, *vn. Théât.* débuter.
Дебютъ, *sm. Théât.* le debut.
Дебя (*вѣря потайно за сграбчеване*), *vn.* marcher à pas de loup.
Девендесетгодишенъ, *adj.* nonagénaire.
Девендесетенъ градусъ, *sm. Astr.* nonagésime, *adj. m.*
Девендесетникъ (*въ пикетна игра*), *sm.* un repic.
Девендесетый, *adj.* quatre-vingt-dixième; ‖ **-та часть**, *sf.* le —, *sm.*
Девендесеть *и* **-тый**, *adj. num.* quatre-vingt-dix; ‖ **направямь — точкы въ пикетъ**, *va.* nonanter.
Девета часть, *sf.* le neuvième.
Деветакъ (*въ книга*), *sm.* un neuf.
Деветмжжство, *sm. Bot.* l'ennéandrie *f*.
Деветнайсетый, *adj.* dix-neuvième; ‖ **-сета часть**, *sf.* le —, *sm.*
Деветнайсеть *и* **-сетый**, *adj. num.* dix-neuf; ‖ **-сетый день** (*на мѣсецъ*), *sm.* le dix-neuf.
Деветъ-пжтенъ, *adj.* nonuple; ‖ **повтарямь 9 пжти**, *va.* nonupler.
— **кжтникъ**, *sm. Géom.* un ennéagone.
Деветынки (*молитвы прѣзъ деветь дена*), *sf. pl.* la neuvaine.
Деветь *и* **-тый**, *adj. num.* neuf; ‖ **-тый брой**, *sm.* le neuf.
Деветый, *adj.* neuvième; **-то**, **-ment**; ‖ — **въ классъ**, le neuvième; ‖ (*който произлазя отъ деветь*), novenaire; *adv.*
— **день** (*на декада*), *sm.* le nonidi.
— **часъ** (*молитва*), *sm.* la none.
Девизно поясче, *sm. Blas.* le liston.
Девизъ, *sm.* la devise; ‖ **подписъ на -тъ**, âme de devise; ‖ **фигура на -тъ**, corps de devise.
Деволюціоненъ бой, *sm.* guerre de dévolution, *f*.
Девисилъ, *sm. plante*, l'aunée *ou* aulnée *f*, l'inule *f*.
Дедикація, *sf.* la dédicace; ‖ **съчинитель на** —, *fam.* un dedicateur.
Дезертирувамь, *vn. Milit.* déserter.
Дезертиръ, *sm.* un déserteur.
Дей (*владѣецъ въ Алжирія*), *sm.* un dey.
Денсмъ, *sm.* le déisme.
Денстъ, *sc.* deiste.
Декада, *sf.* la décade; ‖ **вторый день на** —, le duodi; ‖ **десетый въ** —, le décadi.
Деканска длъжность, *sf.* le décanat.
Декански, *adj.* décanal.
Деканство, *sm.* le décanat; ‖ *и* **-ско зване**, *sm.* le doyenné.
Декартова кукла, *sf. Phys.* le ludion *ou* diable cartésien.
Декемврій, *sm.* le décembre; **-ски**, de décembre.
Декламаторски, *adj.* déclamatoire.
Декламація, *sf.* la déclamation.
Декламаторъ (*говорилникъ наустъ*), *sm.* un déclamateur, récitateur, rhéteur *m*.
Декламирувамь, *vn.* déclamer.
Декларацій, *sf.* la déclaration.
Декораторъ, *sm. Théât.* un décorateur.
Декорація (*театрална*), *sf.* la décoration; ‖ *pl.* **ціи**, *Théâtr.* le décor.
Декретъ, *sm.* le décret.
Декстрина (*барабойна мазь*), *sf. Chim.* la dextrine.
Декуріонъ (*десетникъ*), *sm.* un décurion.
Декурія (*у Римляны*), *f.* la décurie.
Декъ (*коверта*), *sm. Mar.* le pont; ‖ **пространство между -ове**, *Mar.* l'entre-pont *m*.
Деликатенъ, *adj.* mignon.
Деликатна любовь, *sf. fam.* le tendre.
Деликатности, *sf. pl.* les friandises *f*.
Деликатность, *sf.* la mignardise; ‖ **крѣхкость** (*за тѣлесенъ цвѣтъ*), *sf.* la morbidesse.

Деликатъ, *adj.* délicat; ‖ *fig.* tendre.
Делта (*земя между две устіа*), *sf.* *Géogr.* le delta.
Делтовиденъ, *adj.* *Anat.* deltoïde.
Делфинъ (*и съзвѣздіе*), *sm.* *poisson*, le daufhin; ‖ — великанъ, *sm.* *mamm.* le souffleur.
Демагогическн, *adj.* démagogique.
Демагогія (*управа на -гогъ*), *sf.* la démagogie.
Демагогъ, *sm.* un démagogue. [-ment.
Демократическн, *adj.* démocratique; -скы,
Демократія, *sf.* la démocratie; ‖ придьржамса на —, *vn.* démocratiser. [démocrate.
Демократъ (*придрьжникъ на -тія*) *sm.* un
Демонологія, *sf.* la démonologie.
Демономанія, *sf.* la démonomanie.
Демонстрація, *sf.* la démonstration.
Демонъ, *sm.* le démon; ‖ списатель на -ны, un démonographe; ‖ поклонене на -ны, la démonolâtrie. [foir *m.*
Демферъ (*въ фортепіанъ*), *sm.* *Mus.* l'étouf-
Денваса, *v.* *imp.* il se perd. [coquinerie.
Денгубство, *sn.* la friponnerie; ‖ *fam.* la
Денгубецъ, *sm.* déseuvré *adj*, un faquin, chevalier d'industrie *m*, méchant, polisson, fripon, rôdeur *m*; ‖ coquin, vagabond, miserable, malheureux, maraud, floueur *m*, homme sans aveu, échappé des petites-maisons, *m*; ‖ *fam.* un gueusard, gueux, croquant, vaurien *m*. [rone (*pl.* -ni).
Денгубцы (*въ Неаполь*), *sm. pl.* un lazza-
Дендритъ, *sm.* *Minér.* le dendrite; — тенъ, de dendrite, *adj.*
Денемъ, *adv.* pendant la journée, de jour.
Дененъ, *adj.* *Astr.* diurne.
Деніе (*монета*), *sm.* le denier.
Денкче, *sn.* *dim.* le ballotin.
Денкъ, *sm.* *t.* la balle; 1. правяне -ове, l'empaquetage *m*; 2. правя на -ове, *va.* empaqueter; 3. правяне -ове и потрѣбныть за -ове, l'emballage *m*; 4. вьрзвамь -ове *или* баллы, *va.* emballer, détaler.
Денна книга (*журналь*), *sf.* livre journal *m*; ‖ (*записка*), le journal.
— плата, *sf.* la journée.
— работа, *sf.* la tâche.
— свѣтлина, *sf.* le jour.
— слѣпотія, *sf.* *Méd.* la nyctalopie; ‖ страдалецъ отъ —, *sc.* nyctalope.
Денникъ, *sm.* le journal, le mémorial.
Денно плаване (*на ладія*), *sn.* *Mar.* le cinglage. [nes *m*.
Денны пиперугы, *sf.* *pl.* *H. nat.* les diur-
Денщина (*гниделикъ*) *t.*), *sf.* la journée.
День (*pl.* дни *и* деніе), *sm.* le jour, la journée, la date; 1. нѣъ — въ —, au jour le jour *ou* la journée; 2. прѣзъ —, de deux jours l'un; 3. отъ — на —, de jour en jour; 4. отъ единъ — на другъ, d'un jour à l'autre; 5. отъ тоязь —, à dater de ce jour; 6. ката — *или* всякой —, *adv.* journellement; 7. отъ — на —, *fam.* aujourd'hui pour demain; 8. кой —, le quantième; 9. всякои два -на, de deux jours l'un; 10. прѣзъ тѣзь дни, l'autre jour; 11. днешенъ —, *sm.* ce jourd'hui; 12. дѣлниченъ —, *sm.* jour ouvrable *ou* ouvrier; 13. работникъ на —, *sm.* un journalier; 14. въ назначенъ —, à jour nommé; 15. начало —, pointe du jour, *f*; 16. (*за бьрснате*), jour de barbe; 17. (*за плащането*), *Typ.* jour de banque; 18. (*за почиване въ театралны прѣдставленеа*), le relâche; 19. прѣдизвѣстница за -тъ, *sf.* l'avant-courière *f*; 20. прѣминалы отъ почѣкъ-тъ *или* оставны дни, *Com.* jours de faveur *ou* de grâce; 21. — нѣть *или* пѣтуване, la journée; 22. (*на раждането*), l'anniversaire *m*, jour natal *m*; 23. чѣкане —, le délai; 24. написвамь -тъ въ писмо, *va.* dater.
Департаментскн, *adj.* départemental.
Департаментъ (*и Géogr.*), *sm.* le département.
Депеша, *sf.* la dépêche.
Депешы, *sf.* *pl.* les expeditions *f*.
Деплоіада, *sf.* *Milit.* le déploiement.
Деплоирувамь, *va.* *Milit.* déployer.
Депо, *sn.* le dépôt. [consignations, *f*.
Депозитна касса, *sf.* caisse des dépôts et
Деполаризація, *sf.* *Phys.* la dépolarisation.
Деполаризувамь, *va.* *Phys.* dépolariser.
Депутатско зване, *sn.* la députation.
Депутатъ, *sm.* un député, délégué *m*; ‖ испращамь -аты, *va.* députer.
Депутація, *sf.* la députation.
Дерачъ, *sm.* un équarrisseur.
Дервишъ, *sm.* *t.* un derviche *et* dervis.
Дергачъ, *sm.* *oiseau*, le râle.
Дерюга, *sf.* la baline.
Держ, *va.* écorcher, chiffonner.
Десантъ, *sm.* *Milit.* la descente.
Десетакъ, *sm.* une décade; ‖ *Arithm.* une dizaine; ‖ три -ка, une trentaine.
Десетиченъ, *adj.* *Arithm.* décimal.
— брой, *sm.* nombre dénaire *m*.
Десетина *и* -стина, *sf.* un dix, dizaine *f*; 1. (*нѣща или човѣка*), un dizain; 2. (*десета часть*), la dîme *et* dixme; 3. събирамь —, *va.* dîmer; 4. събирачъ на —, un dîmeur; 5. (*отъ жито*), *Jur.* le champart; ‖ събирамь —, *va.* *Jur.* champarter; ‖ събирачъ на —, un champarteur; 6. (*отъ черковны приходы*), la décime; 7. подложенъ на —, décimable, *adj.* 8. умножавамь о —, *va.* décupler.
— дни, *sm.* *pl.* une décade.
Десетинникъ, *sm.* un décimateur.
Десетична дробь, *sf.* fraction décimal *f*.
Десетникъ, *sm.* un dizenier *et* dizainier.
Десетниченъ, *adj.* décuple.
Десетно, *adv.* décimo *ou* dixiemement.
Десетый, *adj.* dixième; -то, -ment; 1. -сета

часть, *sf.* le —, *sm.* 2. глобяване на —, la décimation; 3. глобявамъ — отъ прѣстѫпницытѣ, *va.* décimer.
Десять *и* -тый, *adj. num.* dix; ‖ — день (*на мѣсецъ-тъ*), *sm.* le dix.
— годишенъ, *adj.* décenal. [нѣнъ, *adj*
— гранникъ, *sm.* *Géom.* un décaèdre: ‖ -гра-
— денникъ, *sm.* un décaméron. [-тенъ, *adj.*
— кѫтникъ, *sm.* *Géom.* un décagone; ‖
— мѫжіе, *sn.* *Bot.* la décandrie. [logue.
— словіе (10-*тѣхъ заповѣди*), *sm.* le déca-
— сриченъ стихъ, *sm.* vers décasyllabe *et* -labique.
— стишіе, *sn.* le dizain.
— стълпна сграда, *sf.* le décastyle.
Десертъ (*мезеликъ t.*), *sm.* le dessert; ‖ приготвяне —, l'office *m.*
Десманъ, *sm.* *quadr.* le desman.
Десмологически, *adj.* desmologique.
Десмологія (*наука за сухы жилы*), *sf.* la desmologie.
Деспотисмъ, *sm.* le despotisme.
Деспотически, *adj.* despotique; -скы -ment.
Деспотъ, *sm.* un despote. [conformiste.
Дессидентъ (*въ Инглитера*), *sm.* un non-
Дефектъ (*оставка отъ безредны листове на книга*), *sm.* *Typ.* le défet. [ment.
Дефилада (*здраво мѣсто*), *sf.* *Fortif.* le défile-
Дефилирувамъ, *va.* *Fortif.* *Milit.* défiler.
Децемвиренъ, *adj.* décemviral.
Децемвирство, *sn.* le décemvirat. [vir.
Децемвиръ (*десетеластникъ*), *sm.* un décem-
Дециграммъ ($\frac{1}{10}$ *отъ грамъ*), *sm.* un décigramme.
Децима ($\frac{1}{10}$ *отъ франкъ*), *sf.* un decime.
Дециметръ ($\frac{1}{10}$ *отъ метръ*), *sm.* un décimètre.
Децина, *sf.* *Mus.* le dixième.
Децистеръ ($\frac{1}{10}$ *отъ стеръ*), *sm.* un décistere.
Деціаръ ($\frac{1}{10}$ *отъ аръ*), *sm.* un déciare.
Дива голія, *sf.* le chou-navet.
— гѫска, *sf.* *oiseau*, la canapetière; ‖ (*пиле*), le 'halbran; ‖ (*рыбарь*), le 'harle.
— кадѫнка, *sf.* *plante*, la roquette.
— коза, *sf.* *quadr.* l'antilope *sf.*
— конопя, *sf.* *plante*, le galéopsis *ou* chanvre bâtard.
— круша, *sf.* *plante*, la pirole. [vivace.
— кѫкаль, *sf.* *plante*, la raygrasse *ou* ivraie
— лоза, *sf.* la lambruche *ou* -brusque; ‖
—, *plante*, l'archit *m.* [de Bohème.
— маслина, *sf.* *arbre*, le chalef *ou* olivier
— миродія, *sf.* *plante*, l'ache *f.*
— мышка, *sf.* *quadr.* le campagnol.
— овца, *sf.* *quadr.* le moufion *ou* argali.
— патка (*маница*), *sf.* le canard; 1. (*дрѣбна*), la sarcelle *et* cercelle; 2. ловецъ на -кы, un canardier; 3. мѣсто за ловене -кы, la canardière.
— свиня (*женска*), *sf.* la laie.
Дива смокиня, *sf.* *arbre*, le sycomore *et* sicomore *ou* figuier —, *m*, le caprifiguier; ‖ вързване *или* пущане плодъ -ни, la caprification.
— слива, *sf.* *Blas.* *arbre*, le créquier.
— черѣша, *sf.* *arbre*, le putiet *ou* merisier à grappes, le coqueret *ou* alkékenge.
— ясмія, *sf.* *arbrisseau*, le syringa.
Дивакъ, *sm.* un sauvage, allobroge, barbare *m*; ‖ *fig.* un brut.
Диванъ (*съвѣтъ*), *sm.* le divan; ‖ (*софа, канапе*), l'ottomane *f*, le canapé, lit de repos *m*, sofa *et* sopha *m.*
Диверсія, *sf.* *Milit.* la diversion. [ment.
Дивертиссементъ, *sm.* *Théât.* le divertisse-
Дивизіоненъ *и* -генералъ, *adj.* *sm.* *Milit.* divisionnaire. [division.
Дивизіонъ (*два ескадрона*), *sm.* *Milit.* la
Дивизія, *sf.* *Milit.* la division.
Дивитъ, *sm.* *t.* le calmar.
Дивича мазь *или* миризма, *sf.* la venaison.
Дивичъ, *sm.* le gibier, la venaison; 1. вкусъ отъ —, le sauvagin *et* goût —, *m*; 2. дворъ за —, la muette; 3. дългытѣ пера на —, les cerceaux *m*; 4. закарване — въ хвакъ, le rabat; 5. миризма отъ —, la sauvagine; 6. пушкамъ —, *va.* giboyer; 7. пъленъ съ —, giboyeux, *adj*; 8. убитый —, la chasse; 9. часть отъ — за кучеата, *Vén.* la curée.
Диво дърво, *sn.* *Agric.* le sauvageon.
Дивокозенъ корень, *sm.* *plante*, le doronic.
Дивость *и* -вина, *sf.* la férocité; ‖ *fam.* la sauvagerie.
Дивъ (*и fig.*), *adj.* sauvage; ‖ farouche, féroce, hagard, indompté, incivilisé, bâtard, rustique, agreste; ‖ *fig.* inculte, tudesque.
— авранъ, *sm.* *plante*, la gratiole.
— базіанъ, *sm.* dictame blanc *m.*
— бѫзъ, *sm.* *plante*, l'ormin *m.*
— волъ, *sm.* (*voyez* Бизонъ); ‖ ходя на ловъ за -лове, *vn.* boucaner: ‖ ловецъ на -лове, un boucanier.
— гіозумъ, *sm.* *plante*, la balsamite *ou* menthe-coq, l'aspic *m.*
— гѫлабъ, *sm.* *oiseau*, le biset, le ramier *et* pigeon —, *m*; ‖ (*пиле*), le ramereau.
— кленъ, *sm.* *arbre*, le sycomore *ou* érable blanc.
— кремъ, *sm.* *plante*, le martagon.
— крабъ, *sm.* le tourlourou. [quelicot.
— макъ (*самораслекъ*), *sm.* *plante*, le co-
— наръ, *sm.* *arbre*, le lalaustier.
— нѫравъ, *sm.* *fam.* la sauvagerie.
— овень, *sm.* *quadr.* le bouquetin.
— овесъ, *sm.* le 'haveron. [fleurs *m.*
— осень, *sm.* *arbre*, l'orne *ou* frênes à
— пиперь, *sm.* *arbrisseau*, le gattilier; ‖ —, *plante*, le cabaret.
— пѣтель, *sm.* *oiseau*, coq de bruyère *ou* de bouleau, grianneau *m*, tetras de bouleau *ou* petit tetras *m.*

Дивъ рапонь, *sm. plante*, la navette.
— **сминь**, *sm. plante*, le carvi.
— **трьндафилъ**, *sm. plante*, le ciste.
— **фастжкъ**, *sm. arbrisseau*, le staphylier.
— **хардалъ**, *sm. plante*, la sauve *ou* sénevé sauvage, érucago *ou* -cague *f*, vélar *ou* herbe aux chantres, *m*.
— **чесанъ**, *sm. plante*, le scordium, la joubarbe; ‖ **сиропъ отъ —**, *Pharm.* le diascordium. [orvale.
— **шалфей**, *sm. plante*, la toute-bonne *ou*
— **шарлагунь**, *sm. plante*, l'orobe *f*.
Дивы ангинари, *sm. pl.* la chardonette *et* cardonnette.
— **кокичета**, *sm. pl. plante*, la perce-neige.
— **пилцы**, *sm. pl.* la sauvagine.
— **черѣшны**, *sf. pl.* la merise.
Дигестъ (*събране сждбены расправенея*), *sm.* le digeste; ‖ **втора часть на —**, l'infoliat *m*.
Диглифъ (*дворѣзъ*), *sm. Archit.* le diglyphe.
Дидактически, *adj.* didactique; **-скы**, -ment; ‖ **— начинъ**, *sm.* le —, *sm.*
Дидактика, *sf.* la didactique
Дизъ (*на ботушы*), *sm. t.* la genouillère.
Дикаия, *sf.* le fléau.
Дикель, *sm.* le 'hoyau; 1. (*у градинари*), la serfouette; 2. **прѣкопавамъ съ — земя**, *va.* serfouir; 3. **прѣкопаване съ —**, le serfouissage *et* -fouage.
Диктамъ (*критски*), *sm. plante*, le dictame *et* -tamne.
Диктаторски, *adj.* dictatorial. [tature.
Диктаторство *и* **-ско зване**, *sm.* la dic-
Диктаторъ, *sm.* un dictateur.
Диктоване, *sm.* la dictée. [dicter.
Диктувамъ (*приказвамъ да пишатъ*), *va.*
Дикція, *sf.* la diction.
Дилавъ, *sm.* la pincette *et pl.* -s, les badines *f*, la mordache, le ringard.
Дилемма (*силлогисмъ*), *sf.* le dilemme.
Дилижансъ (*пощанска карета*), *sm.* la diligence.
Диліонъ, *sm. Arith.* un milliard *ou* billion.
Динамика, *sf.* la dynamique.
Динамически, *adj.* dynamique. [mètre.
Динамометръ (*силомѣръ*), *sm.* le dynamo-
Динарій, *sm.* un denier.
Династически, *adj.* dynastique.
Династія (*царски редъ, -ско колѣно*), *sf.* la dynastie; ‖ ‖ **пакъ наслѣдване на първата —** (*реставрація*), la restauration.
Динка (*чукалница*) *sf. t.* le bocard.
Дипла, *sf.* le pli.
Дипликатъ (*второ прѣписъ*), *sm.* le duplicata.
Диплома, *sf.* le titre.
Дипломатика, *sf.* la diplomatie; ‖ **вѣщъ въ —**, un diplomate; ‖ (*наука за веты дипломы*), la diplomatique.
Дипломатистъ, *sm.* un diplomatiste.
Дипломатически, *adj.* diplomatique; **-скы**, -ment.
— **корпусъ**, *sm.* le corps diplomatique.
Дипломатъ, *sm.* un diplomate.
Дипломъ, *sm.* le diplôme, la patente.
Диплаж, *va.* plier (*voyez* **Сгжнвамъ**).
Директорія (*съвѣтъ*), *sf*, le directoire; (*въ Швейцарія*), le vorort.
Директоріяленъ, *adj.* directorial.
Директорско зване, *sn.* le directorat.
Директоръ *или* **Началникъ** (*на колегіумъ*), *sm.* un principal; ‖ (*на банкъ*), un gouverneur; ‖ **зване на —** (*въ колегіумъ*), la principalité.
Дирекція, *sf.* la direction.
Дисагоносецъ, *sm. fam.* un besacier.
Дисагъ, *sm. t.* le sac.
Дисагы, *sm. pl.* le bissac, la besace; ‖ **пътны —**, la sacoche.
Дискантъ, *sm. Mus.* le dessus, le soprano.
Дискантистъ, *sm.* un sopraniste.
Дискосъ (*разлато блюдо*), *sm.* le plateau, la soucoupe; 1. (*черковенъ*), la paix; 2. (*покрывъ на потыръ-тъ*), la patène; 3. (*у в. в.*), le disque; 4. **подхвърлачъ на —** (*у в. в.*), un discobole
Диспашоръ (*оцѣневатъ на аварія*), *sm. Com.* un dispacheur. [dispache.
Диспашъ (*смѣтка за аварія*), *sm. Com.* la
Диспондей (*стжпъ въ стихъ - - - -*), *sm.* le dispondée.
Диспутъ, *sm.* la disputation, la dispute.
Диссертація, *sf.* la dissertation, la thèse.
Дистанція, *sf. Milit.* la distance.
Дистихъ, *sm.* le distique.
Дисциплина, *sf.* discipline militaire *f*; 1. **държа въ —**, *va.* discipliner; 2. **навыкнувамъ на редъ** *или* **на —**, *vn.* se discipliner; 3. **ненавыкнатъ на —**, indiscipliné, *adj*; 4. **нѣмане —**, l'indiscipline *f*.
Дитирамбически, *adj.* dithyrambique.
Дитирамбъ (*видъ ода*) *sm.* le dithyrambe.
Дитрохей, *sm.* le ditrochée.
Диференцироване, *sn.* le différentiation.
Диференцирувамъ, *va. Mathém.* différentier.
Диференціаленъ, *adj. Mathém.* différential.
Диференціялъ *и* **-ціяленъ брой**, *sm.* la différentielle. [dichorée.
Дихорей (*стжпъ въ стихъ -v -v*), *sm.* le
Дицилитръ (*отъ литра*), *sm* un décilitre.
Діабетически, *adj.* diabétique.
Діаволка, *sf.* une diablesse.
Діаволо! *interj.* diable.
Діаволски, *adj.* diabolique; **-ски**, -ment; ‖ satanique, endiablé; ‖ *pop.* satané.
Діаволскы, *adv.* en diable, en diable et demi, diablement.
Діаволство, *sn. fam.* la coquinerie.
Діаволуване, *sn.* la faquinerie.

Діаволче, *sn. dim.* un diablotin, esprit follet *m*.
Діаволщина, *sf.* la diablerie.
Діаволъ, *sm.* un diable, satan, démon *m*, malin *ou* esprit malin *m*, coquin, lucifer *m*; 1. *fam.* un diantre; 2. събирамъ -лытѣ, *va.* évoquer; 3. събиране -лы, l'évocation *f*.
Діаграмма (*теглене линія*), *sf. Géom.* le diagramme.
Діаграфъ (*инструментъ*), *sm.* le diagraphe.
Діагностика (*распознаване болесть*), *sf. Méd.* le diagnostic.
Діагностически, *adj.* diagnostique.
Діагоналенъ, *adj. Mathém.* diagonal; -лно, -lement.
Діагоналъ, *sm.* la diagonale.
Діадима, *sf.* le diadème.
Діаконка, *sf.* une diaconesse.
Діакониникъ (*прѣдрѣшницы*), *sm.* le revestiaire.
Діаконски, *adj.* diaconal.
Діаконство *и* -ско звание, *sn.* le diaconat.
Діаконъ, *sm.* un diacre.
Діакустика (*наука за прѣкършване на гласъ-тѣ*) *sf.* la diacoustique.
Діалектика, *sf.* la dialectique; -тически, -ment.
Діалектикъ, *sm.* un dialecticien.
Діалектъ, *sm.* le dialecte.
Діалогисмъ, *sm.* le dialogisme.
Діалогически, *adj.* dialogique.
Діалогъ, *sm.* le dialogue.
Діаметраленъ, *adj.* diamétral; -лно, -lement.
Діаметричность, *sf.* la diathermanéité
Діаметръ, *sm. Géom.* le diamètre; | *Artill.* le calibre. [le diapason.
Діапазонъ (*обнемъ на гласъ-тѣ*), *sm. Mus.*
Діархія (*дводържавіе*), *sf.* la dyarchie.
Діатермическо тѣло, *sn. Phys.* corps diathermane *m*. [-ment.
Діатонически, *adj. Mus.* diatonique; -скы,
Діезъ (*полутонъ*), *sm. Mus.* le dièse *et* diésis; | **забѣлѣженъ съ —**, diése, *adj*; | **турямъ — прѣдъ нота** *или* **издвигамъ съ единъ полутонъ нота**, *va.* diéser.
Діета, *sf.* la diète, le régime; | **лѣкарь що ползува болнытѣ си съ —**, un diététiste
Діетенъ *и* -тически, *adj.* diététique.
Діонея (*мухоловачка*), *sf. plante*, la dionée.
Діоптрика (*дѣлъ отъ оптика за прѣкършване зари*), *sf.* la dioptrique.
Діоптричеески, *adj.* dioptrique. [nule.
Діоптръ (*земемѣрно орѫдіе*), *sm.* la pin-
Діорама (*видъ щамвы*), *sf.* le diorama.
Дланенъ, *adj. Anat.* palmaire, métacarpien.
Длань, *sf.* le palme, la paume; 1. *Anat.* le métacarpe, l'avant-poignet *m*; 2. (*кривача sf.*), creux de la main *m*; 3. **высокъ една —**, *Bot.* palmaire, *adj*, 4. **украсенъ съ —**, *Blas.* appaumé, *adj*.
Длето *или* **Делто** (*сачево*), *sm.* l'ébauchoir *m*, ciselet *m*, boucharde *f*, grènetis *m*.
Дълбана работа, *sf.* la ciselure; | **украсенъ съ —**, sculpté, *adj*.
Дълбане, *sn.* la sculpture, la ciselure; | (*на камыкъ*), la lithoglyphique.
Дълбателно *или* **Гравеорно искуство**, *sn.* la chalcographie.
Дълбачъ, *sm.* un ciseleur; 1. (*на дърво*), un xylographe *et* -glyphe *ou* graveur sur bois, *m*; 2. *или* **граveоръ** (*на мѣдь*), un chalcographe; 3. (*сачево*), le gorget.
Дълбая, *va.* sculpter, creuser, ciseler, canneler.
Дълбей, *sm.* la rainure, entaille *et* -taillure *f*, cannelure *f*, encoche, gorge *f*, jable, cran, bassinet *m*; 1. *Archit.* la rudenture; 2. **и захлунакъ по —**, la coulisse; 3. (*на бързецъ-тѣ у орѫжіе*), la fraisure; 4. (*на врѣхъ карета*), la gouttière; 5. **задрьстеване** *или* **завиране въ —**, l'encastrement *m*; | **задрьстевамъ** *или* **завирамъ въ —**, *va.* encastrer, emmortaiser; 6. (*у крайшникъ на подвезена книга*), la greque: | **правя —**, *va.* grequer; 7. (*у наковалня*), l'embase *f*; 8. (*на пушка си харбія*), le porte-baguette; 9. (*на стълпъ*), *Archit.* les stries *et* striures *f*.
Дълбецъ, *sm.* le burin.
Дълбило, *sn.* l'allemandrie *f*; | (*обло длето*), la gouge; | (*сачево*), la jabloire.
Дълбока вода, *sf.* eau profonde *f*; | **искуство за влазяне навлѣтрѣ въ —**, l'arneuterie *f*. [rine *f*.
— паница, *sf.* la soupière, casserole, ter-
Дълбоко, *adv.* à fond, profondement, creux; | *fig.* jusqu' à la moelle des os, *m*. [ment.
— копане, *sn. Agric.* le défonçage *et* -ce-
— мыслене, *sn.* la méditation. [fond.
— мысленъ, *adj.* métaphysique; | *fig.* pro-
— -политикъ, *sm.* un speculatif.
— мыслецъ човѣкъ, *sm.* un penseur.
— мыслено, *adv.* profondément.
Дълбокость, *sf. fig.* la profondeur.
Дълбокоученъ, *adj.* consommé.
Дълбокъ, *adj.* profond, enfoncé, creux; | (*въ мысъль*), abstract.
Дълбочина *и* **-бокость**, *sf.* la profondeur, le profond, le fond, enfoncement *m*, hauteur *f*; 1. (*на водата*), *Mar.* le brassiage; 2. **измѣрене —**, le sondage; 3. **измѣревамъ —**, *va.* sonder.
Дълбчинка, *sf. Anat.* la fosse; 1. l'ombilic *ou* nombril *m*; 2. *Archit.* la scotie; 3. (*у вѫтрѣшенъ кѫтъ на окото у конь*), *sf. Vétér.* les larmiers *m*; 4. **съ —**, *Bot.* ombiliqué, *adj*.
Дълбистъ, *adj.* strié.
Дълга вьрволица (*човѣцы*), *sf.* une procession.
— дрѣха, *sf.* la simarre.
— пушка, *sf.* la canardière.
— опашка (*коса*), *sf.* le boudin.

Дълга сабя (*и* врьхъ-тъ и), *sf.* l'estoc *m*; ‖ ‖ удряне съ —, l'estocade *f*; ‖ бієнса съ -би, *vr.* estocader,
— сричка (*въ ду.ма*), *sf.* la longue.
— умрьзнителна приказка, *sf. fig.* la kyrielle.
Дългичькъ *и* **Длъжькъ**, *adj. dim.* longuet.
Дългнята възглавничка, *sf.* le traversin.
— мида, *sf. mollusque*, le moule.
— чѣша, *sf.* la gondole.
Дългнято куче (*хрьтка*), *sn.* 'harpé, *adj.*
Дългнятъ, *adj.* oblong.
— кошъ, *sm.* la mane.
— уриляикъ, *sm.* le bourdalou.
Дългнясты присады (*крушы*), *sm. pl.* cuisse-madame *f.*
Дълго (на), *adv.* au long, tout au long; ‖ правя по —, *va.* prolonger, rallonger, pousser.
Дълго женско жобе, *sn.* la légende.
— врѣменъ, *adj.* long; ‖ *Méd.* chronique; -но, -ment.
— вѣченъ, *adj.* vivace.
— вѣчность, *sf.* la longévité.
— денствіе, *sn.* la longévité.
— нога, *sf. insecte*, le tipule.
— носъ, *sm. insecte*, l'arbère *ou* urebec *m*, charançon *m*; ‖ изѣденъ отъ -сы, charançonné, *adj.*
— кракъ (*за конь*), *adj.* long-jointé.
— крылна лѣстовица, *sf. oiseau*, le martinet.
— образна кривина, *sf.* l'arqûrè *f.*
— опаша маймуна, *sf.* le cercopithèque.
— опашатъ ящеръ, *sm. mamm.* le phatagin.
— перъ, *sm. poisson*, muge volant *ou* exocet *m.*
— петъ, *sm. quadr.* le tarsier *ou* phalanger.
— поленъ мундиръ, *sm. Milit.* la tunique.
— ржка маймуна, *sf.* le gibbon.
— търпене, *sn.* la longanimité.
— търпеливъ, *adj.* longanime; -во, -ment.
— ухо, *sn. pop.* un viédase.
— ухъ (*за конь*), *adj.* oreillard *et* orillard.
Дългъ (*и fig.*), *sm.* la dette, le devoir, le dû, l'office *m*, offense *f*; 1. *Com.* l'obligation *f*; 2. *fig.* le tribut; 3. гузенъ —, dette véreuse; 4. искане —, la créance; 5. неутвърденъ правителственъ —, dette flottante; 6. безъ никакъв — (*чисто*), *adv. Jur.* franchement et quittement; 7. оставка отъ —, le débet; 8. плащамь -тъ си на естеството, *va. fig.* payer le tribut de la nature; 9. плащамь — съ истата монета, *va.* à beau jeu beau retour; 10. прѣхвьрляне — *или* плащане, délégation de dette, *f*; ‖ прѣхвьрлямь — на нѣкого, *va.* déléguer; 11. снемателенъ отъ — *или* отъ сборъ, imputable, *adj*; ‖ снемане отъ —, l'imputation *f*; ‖ снемамь отъ —, *va.* imputer à; 12. *pl.* дългове (*нѣкому*), *Com.* l'actif *m*; 13. (*ради плащане*), *Com.* dettes passives; 14. вкарвамь въ — *или* натоварямь съ —, *va.* endetter; 15. влазямь въ —, *vr.* s'endetter; 16. безъ —, *adv. Jur.* quittement; 17. исплащамь —, *va.* purger; ‖ *fig.* boucher un trou; 18. натоварямь съ —, *va.* obérer; 19. потяжнвамь въ —, *vn.* s'engager; 20. до ушы въ —, criblé de dettes.
Дълъгъ *и* **Длъгъ** (*и Gram. Мus.*), *adj.* long; ‖ effilé; ‖ *fig.* traînant.
— билiарденъ кій, *sm* le bistoquet.
— камыкъ (*напрѣко назиденъ*), *sm.* la boutisse.
— камшикъ, *sm.* la chambrière.
— кастроль, *sm* la daubière.
— кошникъ (*за дивичъ*), *sm.* la bourriche.
— мазракъ, *sm.* arme d'hast *m.*
— ножъ (*безъ чирень*), *sm.* l'alumelle *f.*
— прозорецъ (*на кула*), *sm.* la rayère.
— редъ, *sm. fam.* la tirade; ‖ (*думы*), *fig.* l'enfilade *f.*
— ремыкъ, *sm.* la longe, plate-longe *f.*
— столъ, *sm.* le banc.
— сюртукъ, *sm. fig.* le lévite.
— фезъ, *sn.* le chaperon.
Дългы жицы (*въ месо*), *sf. pl.* les filandres *f.*
— тѣ прьсти (*съ които са плете*), *sm. pl.* pattes d'araignée, *f.*
Длъженъ, *adj.* dû, le débet; 1. *Com.* le doit; 2. -сьмь, *vn.* devoir; 3. (*още*), redevable, *adj*; 4. бывамь — *или* задъленъ (*нѣкому за нѣщо*), *vn.* être redevable de; 5. оставамь още —, *vn.* être en reste, 6. по виждане смѣтка оставамь още —, *vn.* redevoir; ‖ оставане още —, la redû; 7. (*до ушы*), noyé de dettes.
Дължина *и* **Длъжь**, *sf.* le long; 1. *Géogr. Astr.* la longueur *f*; 2. *Mar.* l'élingue *f.* 3. (*на прѣпорецъ*), *Mar.* le battant; 4. на —, *adv.* de *ou* en long.
Дължиномѣръ, *sm.* le mécomètre.
Длъжникъ, *sm.* un obligé, redevable *m*; ‖ —, -ица, *s. Com.* débiteur, -trice; ‖ *Jur. sc.* reliquataire
Длъжното, *sn.* le dû.
Длъжно навиждане (*на съдническы мѣста отъ адвокатинъ*), *sn.* le stage.
— навьртане (*на каноникъ*), *sn.* le stage.
Длъжностенъ, *adj. Jur.* onéraire.
Длъжность, *sf.* la fonction, l'emploi *m*, l'état *m*, l'office *m*, le ministère, le poste; 1. le devoir, obligation *f*, charge *f*. comission *f*, dû, parti *m*; 2. (*постъ*), la place; 3. врѣме за извьршеване —, la magistrature; 4. забравяне —, la prévarication; ‖ *Jur.* le forfaiture; 5. изваждане отъ —, la destutation, interdiction *f*; 6. изваждамь *или* аргосвамь отъ —, *va.* interdire; 7. изпълневатъ на — *или* който има —, un titulaire; 8. набиране много -сти въ-рху едного, le cumul; ‖ имамь нѣколко -сти въ едно врѣме,

vn. *Jur.* cumuler; ‖ управитель на -сти, un cumulard; 9. наука за -ститѣ на човѣкъ, la déontologie; 10. правя си -та, *vn.* fonctionner; 11. правя противо -та си, *va.* *Jur.* forfaire; 12. противенъ на —, un prévaricateur; 13. (*безъ работа съ плата*), la sinécure; ‖ който има подобна —, un sinécuriste; 14. по —, d'office.

Дължнѣя, *vn.* devoir.

Дневаленъ (*дежурна*), *adj.* de jour.

Дневенъ, *adj.* diurne.

Дневникъ, *sm.* le diurnal; ‖ *Com.* le brouillard.

Дневны записки, *sf. pl.* les éphémérides *f.*

Днесь, *adj.* aujourd'hui, ici; ‖ *Jur.* ce jour d'hui; ‖ отъ —, à dater de ce jour.

Днешенъ, *adj.* moderne, hodierne, d'aujourd'hui; ‖ на день, *adv.* *Jur.* ce jourd'hui.

Днешніо врѣме, *sm.* la circonstance; ‖ придрьжникъ на —, un moderniste.

До, *préfixe*, mi —; 1. *prép.* à côté de, sur, joignant; 2. *adv.* près, auprès *et* -de, secondairement; 3. *adv.* *prép.* attenant à; 4. -*и* дору, jusque *et* jusques; 5. -дѣто, *conj.* tandis que; 6. -край, *adv.* de tout point, en tout point; 7. -тогась, *adv.* tant.

До (*нота* C), *sn.* *Mus.* le do.

Добавямь, *va.* suppléer.

Добавенъ день, *sm.* (*voyez* **Високосъ**).

— **знакъ**, *sm.* *Blas.* la brisure.

Добавка, *sf.* le supplément; ‖ (*въ съчинене*), le 'hors-d'oeuvre.

Добавна бирія, *sf.* le taillon.

— **записка** (*постскриптъ*), *sf.* le postscriptum.

Добавно ѣстіе (*на супа*), *sn.* le 'hors-d'oeuvre.

Добавны пари, *sf. pl.* l'appoint *m*, la passe.

Добавченъ, *adj.* supplétif.

Доближавамь, *va.* approcher.

Доближаване, *sn.* l'approche *f.*

Добра-вода, *sf.* à flot.

— **каквина**, *sf.* le bon; ‖ отъ —, *Méd.*

— **миризма**, *ff.* le parfum; ‖ мажъса *или* са прьскамь съ —, *va.* se parfumer.

— **намѣра**, *sf.* bonne aubaine *f.*

— **родинна**, *sf.* bien apparenté, *adj.*

Добрина, *sf.* la complaisance, amitié, bonté, clemence, qualité *f*, aloi *m.*

Добричькъ, *adj.* honnête; -чко, -ment.

Добро, *sn.* nom bulgare de la lettre **Д**.

Добро, *sn.* le bien, le bon, le salut; 1. най —, le mieux, le superfin; 2. наука за по-, l'acrologie *f*; 3. правя — (*нѣкому*), *va.* *Jur.* militer; 4. съ -мъ, *adv.* de gré à gré.

— **видѣне**, *interj.* adieu.

— **воленъ**, *adj.* volontaire, bénévole, gratuit, affable, spontané; -лно, -ment.

— **волно**, *adv.* sans contrainte; ‖ *fig.* d'office.

— **волность**, *sf.* la spontanéité, gratuité, affabilité *f.*

— **гласенъ**, *adj.* euphonique, nombreux.

— **гласіе**, *sn.* l'euphonie *f*, le nombre.

Добродушенъ, *adj.* bénin, débonnaire; -шно, -ment.

— **душіе**, *sn.* la cordialité, bonhomie, bénignité, débonnaireté *f.*

— **дѣтеленъ**, *adj.* vertueux; -лно, -eusement; ‖ bienfaisant; ‖ най —, mieux-faisant.

— **дѣтелница**, *sf.* maison de charité, *f.*

— **дѣтелность**, *sf.* la bienfaisance.

— **дѣтель**, *sf.* la vertu; ‖ un bienfaiteur; ‖ ‖ *fig.* un nourricier.

— **дѣяне**, *sn.* le bienfait, la munificence, libéralité *f.*

— **име**, *sn.* le renom; ‖ *Jur.* la fâme; ‖ който има — *или* лошаво, bien *ou* mal famé.

— **нѫравенъ**, *adj.* sage; ‖ *fig.* tempéré; ‖ -сьмь, *vn.* avoir des moeurs *f.*

— **нѫравіе**, *sn.* la morale; ‖ -то (*на една работа*), l'affabulation *f*; ‖ учѫ —, *va.* moraliser.

— **нѫравна поучит елна басна**, *sf.* l'apologue *m.*

— **нѫравность**, *sf.* la sagesse.

— **приличенъ**, *adj.* honnête, propre; -чно, -ment; ‖ *fam.* canonique.

— **приличность**, *sf.* l'honnêteté *f*, le décorum; ‖ пазя —, *va.* sauver les dehors.

— **пріемливъ**, *adj.* *fam.* accueillant.

— **свѣстенъ**, *adj.* consciencieux, scrupuleux; тно, -eusement.

— **свѣстность**, *sf.* bonne foi *f.*

— **склоненъ**, *adj.* affectueux, affectioné; -лонно, -ment.

— **сьрдеченъ**, *adj.* bon.

— **сьрдечіе**, *sn.* la cordialité.

— **ставенъ**, *adj.* bien membré.

— **стойнъ**, *adj.* modeste, séant; -но, -ment.

— **сторителенъ**, *adj.* *fig.* coulant; -лно, -amment.

— **състояне**, *sn.* le bien-être, l'aise *f.*

— **утро**, *sn.* bon jour.

Добьръ, *adj.* bon, beau *ou* bel, comme il faut; 1. convenable, véritable, honnête, charitable, clément; 2. *Méd.* louable; 3. *fig.* sain; 4. по-, préférable; ‖ ставамь по —, *vn.* rabonir; 5. твьрдѣ —, *fig.* saillant; 6. най —, mieux; 7. garant; ‖ бывамь — (*за*), *vn.* garantir; 8. ставамь — (*за нѣкого*), *vn.* répondre; 9. (*за вѣтьръ-тъ*), favorable, propice.

— **вечерь**, *sm.* bonsoir!

— **видъ**, *sm.* *pop.* le fion.

— **день**, *sm.* bonjour!

— **размѣръ**, *sm.* *Archit.* l'eurythmie *f.*

— **разумъ** (въ), *adv.* en bien.

— **човѣкъ**, *sm.* un bon diable; ‖ той е —, *fig.* c'est un bon israélite.

Добры миризмы, *sf. pl.* les odeurs *f.*

Добрѣ, *adv.* bien, en bien, bon, oui, bravo *et* bravissimo, si fait; 1. *prép.* entre deux yeux; 2. *adv.* *fig.* sainement; 3. твьрдѣ —, *fam.* optimè; 4. най —, par excellence;

5. отъ всадѣ ми е —, *vn.* nager en grande eau; ‖ *fam.* comme un coq en pâte; 6. -дошьлъ гостининъ, *s.* un bienvenu; 7. — сте дошле! *adv.* soyez le bienvenu; 8. — и злѣ, moitié figue, moitié raisin; 9. — ми е, *vn.* se féliciter; 10. не може по —, le mieux du monde; 11. нѣ тъй — както, inférieurement à; 12. по —, mieux (*pour* plu bien), plutôt; 13. бывамь по —, *vn.* valoir mieux; 14. по — е, il vaux mieux; 15. за по —, *adv.* à l'envi, à qui mieux mieux; 16. колкото са може по — *или* твьрдѣ —, a mieux le mieux du monde; 17. отъ часъ на часъ по —, de mieux en mieux; 18. по — както, *adv.* supérieurement à; 19. по — отъ всичко, surtout, uniquement; ‖ *и* кай —, sur toutes choses; 20. стореге —, *adv.* de grâce; 21. — сьмь, *vn.* se porter bien.

Добывамь (*дѣца*), *vn.* enfanter, procréer, accoucher; 1. (*придобывамь*), gagner; 2. (*повѣрене*), s'accréditer; 3. (*страсть къмъ*), s'affoler de; 4. добыла (*за родителка*), être délivré.

Добываве, *sn.* la procréation, enfantement *m*; ‖ (*за жена*), la délivrance, accouche ment *m*; ‖ *fig.* coup de filet *m*.

Добывателенъ, *adj.* lucratif; -лно, -ivement.

Добывачъ, ка, *s.* gagneur, euse; un aliénataire.

Добывка *и* **При** —, *sf.* le bénéfice, la rente, le product, prefit, gain *m*, utilité *f*, revenu *m*, revenant-bon *m*; 1. l'intérêt *m*, aquêt, bon *m*, quintessence *f*, parti, lucre, émolement *m*, appoint *m*, capture *f*, butin *m*; 2. (*процентъ*), *Com.* le pourcent, l'intérêt *m*, le boni; 3. *fig.* le compte, la curée; 4. отъ — на —, *Com.* intérêts des intérêts *ou* -composé; 5. на —, l'arrière change *m*; 6. гладенъ за —, *fig.* âpre à la curée; 7. давамь пары съ —, *va.* faire travailler son argent; 8. даване пары съ —, la collacation; 9. на доживотна —, à fonds perdus *m*; 10. получевамь добра —, *va. fam.*, faire vendanges *f*. 11. смѣтка отъ — на —, l'anatocisme *m*; 12. пріетель за промѣняване —, un conversioniste.

Добывки, *sf. pl.* les fruits *m*.

Добывна работа, *sf. fig.* vache à lait, *f*.

Добывчена цѣна, *sf.* le denier. [percentage.

Добывченъ сборъ (*на сумма*), *sm. Com.* le

Добытакъ, *sm.* le bétail (*pl.* bestiaux), la bête, animal *m*, la brute *ou* bête brute; 1. (*за конь*), bête chevaline; 2. *fig.* une pécore; 3. брава рогатъ —, une piece de bétail; 4. вѣдене —, éducation du bétail, *f*; 5. даване — за насене на село *и* даденый — за, *Jur.* le cheptel *et* chepteil; 6. поемникъ на — за насене на село, *Jur.* un cheptelier; 7. запиране — за оставане въ двора, *Jur.* mettre en fourrière *f*; 8. брава отъ — цы, *va.* bestialiser.

Доведеникъ, *sm.* le beau-fils.

Доведеница, *sf.* la belle-fille.

Доведенъ братъ, *sm.* le demi-frère; ‖ -на сестра, *sf.* la demi-soeur.

Довождамь (*изново*), *va.* ramener.

Довождачъ (*на подолчкы*), *sm.* un meneur.

Доволенъ, *adj.* suffisant, opulent; 1. *Théol.* congru; -лно, -ûment; 2. — сьмь, *vn.* se louer de; 3. бывамь —, *vn.* suffire; 4. доволно е, *v. imp.* suffit, il suffit.

Доволно, *adv.* assez, suffisament, à *ou* en suffisance, au long, tout au long, 'hela; ‖ *fam.* par-dessus les yeux.

Доволность, *sf.* la suffisance, opulence *f*.

Доволство, *sm.* la suffisance.

Доволствувамь, *va.* subvenir.

Довьршевамь, *va.* finir, achever, consommer.

Довьршеване, *sn.* l'achèvement *m*.

Довьршевачъ, *sm.* un consommateur.

Довьршане, *sn.* la consommation.

Довьршенъ, *adj.* achevé, consommé.

Довѣрявамь, *va.* accréditer.

Довѣренность, *sf.* la faveur.

Догаждамса *и* **-говеждамса**, *vr.* soupçonner, se douter de, conjecturer.

Догаждане *и* **-говеждане**, *sm.* le doute, le soupçon; ‖ *fig.* le tact.

Догма, *sf.* le dogme.

Догматически, *adj.* dogmatique; -скы, -ment.

Догматическо писало, *sn.* le dogmatique.

Догматикъ, *sm.* un dogmatiste.

Догръ (*рыболовна ладія*), *sm. Mar.* le dogre.

Догъ (*самсонъ пѧсъ*), *sm.* le dogue.

Додадка, *sf.* l'allonge *f*, le comble.

Додѣ (*доклѣ*), *adv.* où.

Додѣвамь, *va.* inquiéter, incommoder, gêner, déplaire, lasser; 1. contrarier, chicaner, molaster, assomer, deiner, obséder, vexer; 2. (*нѣкому*), peser sur le coeur; ‖ *fam.* juguler, rabrouer; 3. *fig.* assassiner, assieger, choquer; 4. *pop.* scier.

Додѣване, *sn.* le mécontentement, la contrariété, molestation, importunité *f*; ‖ докарвамь —, *va.* mécontenter.

Додѣвателенъ, *adj.* incommode, importun, vexatoire; ‖ *fam.* vexant, guignonant; ‖ *pop.* scient.

Додѣвенъ, *adj.* contrariant.

Доене, *sn.* la nourriture; 1. *Méd.* la lactation; 2. (*дѣте*), l'allaitement *sm*; 3. (*брава*), la traite.

Дожтво, *sm.* le dogat.

Дожъ (*началникъ у Венеція и Генуа*), *sm.* un doge; ‖ санъ на —, le dogat; ‖ жена му на —, une dogaresse *et* dogesse.

Доза (*лѣкъ*), *sf.* la prise.

Дозволявамь, *va.* concéder, comporter, acquiescer à.

Дойно крава, *sf.* vache laitière *ou* à lait, *f*.

Доя, *va.* nourrir; ‖ (*подоявамь дѣтенце*),

allaiter; ‖ (*крава, овца*), traire (*voyez* Кърмя).

Доказателенъ, *adj.* démonstratif, probatif, justificatif, apodictique. [-tènement.

— **документъ**, *sm. Jur.* le soutenement *et*

Доказателство, *sn.* la preuve, la démonstration, le témoignage, justification, conviction *f*, argument *m*, raison, charge *f*; 1. *fig.* le trait; 2. (*знакъ*), la marque; 3. прѣдложене -ва, l'argumentation *f*.

Доказвамъ *и* -зевамъ, *va.* démontrer, montrer, prouver, constater; 1. conclure, justifier, avérer, argumenter, exercer, mettre; 2. (*пакъ*), reprouver; 3. *fig.* signaler; 4. (*своитѣ способности*), *fig.* faire ses preuves *f*; 5. (*въ сѫдба лѫжовно нѣщо*), *Jur.* s'inscrire en faux contre.

Доказване, *sn.* la constatation, justification, démonstrabilité *f*.

Доказевачъ, *sm.* un argumentant.

Доказливъ (*що може са докаже*), *adj.* démontrable, prouvable.

Докарвамъ, *va.* porter, provoquer, attirer, engendrer, donner; 1. *Com.* importer; 2. (*и назадъ*), ramener; 3. (*подъ своя власть*), *fig.* ranger sous son pouvoir; 4. (*въ движене*), faire jouer; 5. (*въ добро състояне*), faire valoir; 6. (*въ дѣйствіе*), pratiquer, mettre en pratique; 7. (*изново стока*), réimporter; 8. (*въ испрьвный видъ*), réduire; 9. (*въ истинный пѫть*), redresser; 10. (*приходъ*), rapporter; 11. (*на себе-си*), encourir; 12. — си на умъ-тъ, il m'en souvient.

Докарване, *sm. Com.* l'importation *f*; 1. (*пакъ стоки*), la réimportation *f*; 2. (*въ пьрвый видъ*), la réduction; 3. простень за —, *Com.* importable, *adj.*

Докарователь, *adj.* lucratif; -лно, -ivement.

Докаровачъ, *sm. Com.* un importateur.

Докачамъ, -чвамъ *и* -чевамъ, *va.* palper, aboutir à; 1. offenser, outrager, leser, piquer au vif, faire tort, pousser; 2. *fig.* blesser, froisser, entamer, offusquer, toquer; 3. (*съ думы нѣкого*), faire une scène à; 4. (*силно*), pénétrer; 5. *-са, vr.* s'offenser de, s'émouvoir de, se formaliser de; ‖ *fig.* se blesser de; 6. (*за попрьжня*), se ressentir d'une injure.

Докачване, *sm.* l'offense *f*, injure *f*, outrage *m*, lesion *f*, patinage *m*; 1. *fig.* le soufflet, la brèche, le froissement; 2. *Géom.* l'osculation *f*; 3. (*на медицински факюлтетъ*), lèse-faculté *f*; 4. (*на величество*), lèse-majesté *f*; 5. (*на човѣчеството*), lèse-humanité *f*; 6. прѣстъпване въ —, crime lèse *f*; 7. безъ —, *prép.* sauf.

Докачевачъ, *sm.* un offenseur.

Докаченъ, *adj.* offensé, édifié.

Докачителенъ, *adj.* offensant, blessant, injurieux, diffamant, outrageant, outrageux, âcre, malsonnant, pénétrant; ‖ *fig.* sanglant; ‖ (*на почесть-та*), diffamatoire.

Докачителность, *sf.* l'acreté *et* acrimonie *f*.

Докачливость, *sf.* la susceptibilité.

Докачливъ (*който зима отъ малко нѣщо*), *adj.* susceptible.

Докимастика (*опытователно искуство*), *sf.* la docimastique *et* docimasie; ‖ -стически, *adj.*

Доклѣ *и* додѣ, *conj.* tandis que, tant que, jusqu' à ce que.

Докога! *conj.* jusqu' à quand.

Докопвамъ, *va.* saisir.

Докторска прѣврьзка, *sf.* la chausse.

— **стѫпень**, *sf.* le doctorat.

— **шѣпка** [**тема за**], *sf.* l'aulique *f*.

Докторски, *adj.* doctoral; -скы, -lement.

Докторство, *sn.* le doctorat.

Докторъ, *sm.* un médecin; 1. лейбъ —, médecin ordinaire d'un prince; 2. (*на правда, на медицина*), docteur en droit, en médecine, *m*; 3. пріемане за — на богословіе, la doctorerie; 4. пріемамъ за —, *va. fam.* doctoriser. [naire.

Доктринеръ (*въ политика*), *sm.* un doctri-

Документъ, *sm.* le document, acte *m*, titre, preuve *m*; ‖ промѣняване —, *Jur.* la novation.

Документы, *sm. pl.* les papiers *m*; ‖ прѣдставяне —, *Jur.* la production; ‖ направачъ на лѫжливы —, un titrier.

Докъ (*каналъ съ пакхаузи*), *sm. Mar.* le dock; ‖ (*и бассеинъ при* —), *sm. Mar.* la forme.

Долама, *sf.* gilet de flanelle, de coton, *m*.

Долахтанка, *sf.* la tunique, allumette *f*, pet-en-l'air *m*, cotte *f*.

Доленъ, *adj.* bas, ignoble, illibéral, humble, rampant, trivial, petit, populacier; 1. *fig.* servile, plat; 2. *Géogr.* inférieur; 3. бывамъ *или* падамъ —, *vn.* se ravaler, se ravilir; 4. падамъ —, *vn. fig.* se rapetisser; 5. падане —, *fig.* le ravalement, ravilissement *m*; 6. ставамъ —, *vn.* ramper.

Долларъ (*монета, 21 гр. въ Америка*), *sm.* un dollar.

Долній боръ, *sm. Mar.* le bas-mât.

— **изговоръ**, *sm.* un vulgarisme.

— **коремъ**, *sm. Anat.* ‖ l'hypogastre *m*.

— **народъ**, *sm.* le bas peuple.

— **опасъ** (*на стълпъ*), *sm. Archit.* l'apophyge *f*.

— **тьрбухъ**, *sm.* le bas-ventre.

Доливамъ, *va.* remplir.

Доливанъ (*врьхня дрѣха*) *sm.* le doliman.

Доликъ (*ремыкъ у хамотъ*), *sm.* le surdos, la dossière. [voiles *f*.

Долнитѣ платна, *sm. pl. Mar.* les basses-

— **прьтіе** (*на платната*), *sm. pl. Mar.* les basses-vergues *f*.

Долніо, *adv.* bassement, platement.

— **бразилско дърво**, *sn.* le bresillet.

Долніокременъ, *adj.* hypogastrique.
— **произхождане**, *sn. fig.* la fange.
— **обнасяне**, *sn.* la populacerie.
— **състояне**, *sn.* la boue; ‖ *fig.* la poussière
Долніость, *sf.* la bassesse, lâcheté, ignobilité *f*, servilité, trivialité, abjection, vulgarité *f*; ‖ *fig.* la petitesse.
Долня работа, *sf. fig.* la fabrique.
— **цѣна**, *sf.* la vileté *et* vilité.
— **часть** (*на ладія*), *sf. Mar.* le petit fond; ‖ (*на стълпъ*), la coquille.
— **та часть**, *sf.* le bas; ‖ (*на каса*), *Typ.* le bas-de-casse; ‖ (*на прѣчки*), l'empatement *m.* [bordant.
— **-ширина** (*на платната*), *sf. Mar.* le
— **челость** (*на конь*), *sf.* la ganache.
Доломанъ (*у хусары*), *sm. Milit.* le dolman.
Долошава ми, *v. imp.* je me trouve mal, le coeur me soulève.
Долу, *adv.* bas, à bas, dessous, à *ou* par terre; 1. **на** —, en bas; 2. **тамъ** —, là bas; 3. **по-**, plus bas, ci-dessous; ‖ *prép.* au dessous de.
— **подписаный** (*азъ*), *part.* je soussigné.
Долче (*малко*), *sn.* le vallon.
Долъ, *sm.* la vallée, le penchant; ‖ *Géogr.* le versant; ‖ **плачевенъ** —, vallée de larmes, de misère. [y être.
Дома *и* **У** —, *adv.* à domicile; ‖ **-съмь**, *vn.*
Домакиненъ, *adj.* ménager.
Домакиника, *sf.* la maîtresse. [-ment.
Домакинственъ, *adj.* économique; **-но**,
Домакинство, *sn.* le ménage, économie *f*, économique *f*.
Домакинъ, *sm.* le propriétaire, le maître, économe, monsieur (*pl.* messieurs); 1. *fam.* l'amphitryon *m*; 2. —, **-ка**, *s.* patron, -onne, de la case; hôte, tesse; bourgeois, oise; 3. **посвоявамь власть-та на -тъ въ кащѣ**, *va. fam.* s'impatroniser.
Домашарь, *sm.* un efféminé.
Домашенъ, *adj.* domestique, de ménage; ‖ (*за животны*), pailler, ère, *s.*
Домашніо вино, *sn.* vin du crû, *m.*
— **състояне**, *sn.* le domestique.
Доминанта, *sf. Mus.* la dominante.
Доминиканецъ, анка, *s.* dominicaine, aine; frère pêcheur *m.*
Домино (*дрѣха и игра*), *sn.* le domino.
Домосѣденъ, *adj.* sédentaire.
— **животъ**, *sm.* la sédentarité.
Домжчнявамь, *va.* importuner, impatienter ‖ *fig.* assassiner; ‖ **домжчнява ми**, *v. imp.* perdre *ou* vider les arçons.
Домжчнителенъ, *adj.* impatientant.
Домъ, *sm.* le ménage, la famille.
Донасямь, *va.* apporter, rapporter; 1. *Com.* importer; 2. (*стоки*), assortir; 3. (*благочестіе или злочестіе*), porter bonheur, malheur.
Донасяне, *sn.* l'arrivée *f*; ‖ *Com.* l'importation *f*.
Донатистъ (*еретикъ*), *sm.* un donatiste.
Донесена стока, *sf.* l'importation *f*.
Донна (*титла на испански дамы*), *sf.* dona *f.* [don *m.*
Донъ (*господинъ въ Испанія*), *sm.* dom *et*
Допирамь, *va.* confiner à; 1. (*до нѣщо*), toucher, tenir; 2. **-са**, *vr.* toucher à, se baiser; 3. **-са пакъ или докачевамь**, *vr. va.* retoucher; 4. — **ме са** (*единъ до другъ*), *pl.* se toucher.
Допиране *и* **-рване**, *sn.* le contact, la contiguïté; ‖ *Géom.* point de tangence *f*.
Допирателенъ, *adj.* contigu, joignant; ‖ *Géom.* osculateur.
— **кжтъ**, *sm. Géom.* angle de contingence *f*.
— **обрьчъ**, *sm. Géom.* cercle tangent *m.*
Допирателна линія (*тенгенсъ*), *sf. Géom.* la tangente.
Доплащамь (*смѣтка*), *va. Com.* solder.
Допълневаме (*на бжчва*), *sn.* le remplage, remplissage *m.*
Допълневачъ, *sm.* un restituteur.
Допълневамь, *va.* remplir, suppléer, restituer, rectuer; ‖ (*недостижното*), parfournir.
Допълневане *и* **-лнене**, *sn.* le supplément, le complément, la restitution, ampliation *f*.
Допълнителенъ, *adj.* supplémentaire, complémentaire; ‖ *Gram.* completif; ‖ *Jur.* ampliatif. [*Gram.* mot expletif *m.*
Допълнителна дума, *sf. fig.* la cheville;
Доправямь, *va.* établir.
Доправяне, *sn.* l'établissement *m.*
Допытвамса, *vr.* consulter; ‖ *fig.* interroger.
Допущамь, *va.* (*voyez* **Прощавамь**).
Допущане, *sn. Jur.* la souffrance.
Допрѣдѣленъ; *adj.* limitrophe, riverain.
— **житель**, *sm.* un riverain.
Доразумѣвателенъ (*по съдържането*), *adj.* implicite; **-лно** (*по мысьль-та*), -ment.
Дорически, *adj.* dorien *et* dorique.
Дормезъ (*кола и легло*), *sm.* la dormeuse.
Дору, **-н**, *adv.* voire.
Доршъ, *sm.* (*voyez* **Дрѣбна трѣска**).
Доста, *adv.* assez, suffisament, à *ou* en suffisance, baste, 'holà, la *et* la la; 1. (*за думы*), *fig.* parasite; 2. *interj. Mar.* avaste *ou* vaste; 3. — e, *v. imp.* suffit, il suffit.
Достаточенъ, *adj.* suffisant, compétent, ample; **-чно**, -ment; ‖ *fam.* bastant. [l'évitée *f*.
Достаточна ширина (*на рѣка*), *sf. Mar.*
Достигамь *и* **-гнувамь**, *va.* atteindre, parvenir, aboutir à, arriver à, gagner, attraper, accuillir, venir; 1. (*нѣкого*), joindre; 2. (*до крайность*), *vr.* être à bout; 3. (*помысьль-та на желанеата си*), surgir au port; 4. (*да прося*), être reduit à la besace.
Достигване (*съ ржка, съ гласъ, съ погледъ*), *sn.* la portée. [-ment.
Достовѣренъ, *adj.* authentique, officiel; **-рно**,

Достовѣрность, *sf.* l'authenticité *f*, crédibilité, véridicité, véracité *f*.
— **вѣрна думa**, *sf.* mot *ou* parole d'évangile.
— **забѣлѣжителенъ**, *adj.* curieux; -лно, -eusement.
— **забѣлѣжителность**, *sf.* la curiosité.
— **дължно**, *adv.* dûment. [ble; -лно, -ment.
Достойнозабѣлѣжителенъ, *adj.* remarqua-
Достойнство, *sm.* le dignité, le mérite, le rang, le grade, le caractère; 1. *fig.* la volée; 2. **свалямь** *или* **отнимамь** —, *va.* dégrader; 3. **безъ** —, nul, *adj.*
Достойнъ, *adj.* digne, méritant; 1. (*за*), digne de; 2. (*да бѫде пріетъ*), adoptable, acceptable; 3. (*за обожаване*), adorable.
Достопамятенъ, *adj.* mémorable; -тно, -ment.
— **памятности**, *sf. pl.* les mémoires *f*.
— **почтенъ**, *adj.* honorable, vénerable; -но, -ment.
— **почтеность**, *sf.* l'honorabilité *f*.
— **хваленъ**, *adj.* louable, méritoire, glorieux.
Досѣгамь, *va.* atteindre.
Досѣгателенъ, *adj.* attenant à.
Дотегнувамь, *va.* persécuter, assomer, obséder, importuner, grever de, écraser de; 1. (*нѣкому*), chagriner *et* se — de, fatiguer; ‖ *fig.* tanner; ‖ *fam.* juguler; 2. *fig.* talonner; 3. *fam.* tarabuster, s'alourdir.
Дотегване, *sm.* le chagrin, angoisse *f*, persécution, indignation *f*, scandal *m*, molestation *f*, importunité *f*; ‖ *fig.* l'aigreur *f*; ‖ **прѣгълтамь** -нея, *va. fig.* avaler des couleuvres *f*. [tannant.
Дотегнувателенъ, *adj.* persécutant; ‖ *fam.*
Дотежнителны приказкы, *sf. pl. fig.* la litanie. [*vr.* se recruter.
Дотжкмявамь (*войска*), *va.* recruter; ‖ -*ca*,
Дотжкмяване, *sm. fig.* la recrue. [tier *m*.
Доуромажія, *sm. t. Mar.* maître charpen-
Дофинъ (*титла*), *sm.* dauphin *m*; ‖ **стопаница на** —, une dauphine.
Дохватка, *sf.* le bulletin.
Дохождамь, *vn.* arriver, venir; 1. (*до брѣгъ-тъ*), *Mar.* affaler; 2. (*на врѣме*), arriver comme marée en carême; 3. (*между две тѣла*), s'interposer; 4. (*ненадѣйно*), survenir; 5. (*до нѣщо*), venir *et* en venir à; 6. (*пакъ*), revenir; 7. (*въ себе-си пакъ*), revenir à soi; 8. (*на себе-си*), reprendre ses esprits *m*; ‖ *fig.* cuver son vin; 9. (*си*), s'en venir; 10. **дохожда ми на умъ**, s'aviser de; 11. **който е дошьлъ**, un arrivant.
Дохождане, *sm.* l'arrivée *f*, la venu; 1. (*вода*), la crue; 2. (*назадъ*), le retour; 3. **завчасъ слѣдъ** -то, au débotter *m*. [*adj. sm.*
Дохождачъ (*който дохожда*), *sm.* venant,
Доходъ, *sm.* le bénéfice, la cure; ‖ **който пуща** —, (-*денъ*), bénéficieux, *adj.*
Дошьлъ, *adj.* venu; ‖ **прьвъ** —, le premier venu; ‖ **прьвъ ново** —, un nouveau venu.
Дошлянъ, *sm.* un nouveau-venu, rendu, *adj*; 1. —, **ка**, *s.* immigrant, ante; 2. (*ненадѣйно*), survenant, ante, *s*; 3. *Jur.* afférent, *adj.*
Драгантовъ сиропъ, *sm. Pharm.* le diatragacanthe.
Драгетъ (*платъ*), *sm.* le droguet, la breluche; -тенъ, de droguet; ‖ -**тенъ тъкачъ**, *sm.* un droguetier.
Драгоманско зване, *sm.* le drogmanat.
Драгоманъ, *sm.* un drogman *et* dragoman, un conducteur.
Драгостно, *adv.* de bonne volonté, volontiers, oui-da, de bonne grâce; ‖ **нѣ** —, de mauvaise grâce.
Драгоцѣнность, *sf.* le bijou.
Драгоцѣнъ, *adj.* precieux (*voyez* **Безцѣнъ**).
Драгунъ (*конни войскарь*), *sm. Milit.* un dragon; ‖ — **трѣва**, *sf.* l'estragon *m*.
Драгъ, *adj.* cher, gracieux; -го, -eusement.
Дразнене, *sm.* le harcèlement.
Дразнилникъ, линица, *s.* instigateur, trice.
Дразня, *va.* agacer, harceler, pointiller, cabrer; ‖ *Méd.* irriter.
Драйверъ-рей, *sm. Mar.* la bôme.
Драйрепъ, *sm. Mar.* l'itague *et* étague *f*.
Драма, *sf.* le drame *ou* comédie larmoyante; ‖ **съчинявамь видъ** —, *va.* dramatiser.
Драматическа поезія, *sf.* le théâtre.
Драматически, *adj.* dramatique; -скы, -ment.
— **видъ**, *sm.* le dramatique.
— **списатель**, *sm.* un dramatiste.
Драматическо искуство, *sm.* la scène.
— **съчинене**, *sm.* le drame.
Драматисмъ, *sm.* le dramatique.
Драматургъ (*съчинитель на драмы*), *sm.* un dramaturge.
Драпирувамь, *va.* draper; ‖ -*ca*, *vr.* se draper.
Драпировка, *sf.* la draperie.
Драсканица, *sf.* l'égratignure *f*, éraflure *f*.
Драсколачъ, *sm.* un crayonneur, caricaturiste *m*; ‖ (*лошъ списатель*), *fam.* un gâte-papier.
Драсколене, *sm.* l'écrivaillerie *f*.
Драсколица, *sf.* la raie, barre, délinéation *f*.
Драсколіи *и* -**каницы**, *sf. pl.* des pieds de mouches, barbouillage *m*.
Драсколя (*на кръстъ*), *va. Peint.* contre-hacher.
Драсенъ *и* -**ски**, *adj.* gigantesque, colossal.
Драсъ, *sm.* un géant, colosse *m*; ‖ *pop.* casseur de raquettes, *m*.
Драхва (*дива гжска*), *sf. oiseau*, l'outarde *f*; ‖ (*пиле*), outardeau *m*.
Драхма (*драмъ*), *sf.* un gros; ‖ (*монета и драмъ*), une drachme *et* dragme.
Дранцѫ, *va.* écorcher, égratigner.
Дражеты (*дрѣбны конфекты*), *sm. pl.* la dragée; ‖ **захлупцы за** —, le drageoir.
Дрезина, *sf.* la draisienne *et* draisine *ou* vélocipède.
Дрейфувамь, *vn. Mar.* dériver.

Дрейфъ, *sm. Mar.* la dérive; 1. лежѫ въ —, *vn.* se mettre en travers, capéer *et* capeyer; 2. лежане въ —, la cape; 3. поставямь въ — събраны платна, *va.* mettre en panne *f*; 4. стоя въ —, *vn.* être, rester *ou* se tenir en panne; 5. стои въ — ладія, *v. imp.* il empanne.

Дрекъ, *sm. Mar.* le grappin: ‖ ентеръ —, grappin d'abordage.

Дренажъ (*изсушаване на блатлива земя*), *sm. Agric.* le drainage; ‖ -женъ улукъ, *sm.* tuyau de drainage.

Дренирувамь (*изсушавамь земя*), *va.* drainer.

Дрипа, *sf.* la chiffe, la piece: ‖ *fam.* la loque.

Дрипаво облекло, *sn.* le dépenaillement.

Дрипарка, *sf.* une pattière.

Дрипарь, ка, *s.* chiffonnier, ère; peiller *m.*

Дрипавъ, *adj.* déguenillé; ‖ *fam.* dépenaillé, guenilleux, loqueteux.

Дрипелно цвѣте, *sn. plante*, la jacée.

Дрипель, *sm.* le chiffon, la vieillerie, lambeau, linge *m*, gueuserie *f*, haillon *m*: 1. *fam.* le penaillon, la guenille, la loque; 2. *pl.* -ли, le chiffonnage; ‖ *fam.* la penaillerie; 3. обирамь си -литѣ, *va.* prendre son sac et ses quilles *f*; 4. отбирамь по видове -ли, *va.* délisser; 5. отбирачъ, ка, на хартія, отривкы *или* -ли, *s.* délisseur, euse; 6. поставямь -ли (*кърпя*), *va.* rapiéceter; 7. събирачъ на -ли, un fripier.

Дрипелче, *sn. dim. fam.* le guenillon; ‖ *pop.* la loquette.

Дрипка, *sf. dim. pop.* la loquette.

Дипліо, ла, *s. pop.* truand, ande; trucheur, euse.

Дипліовцы, *sm. pl. pop.* la truandaille.

Дрипы *f и* -пели *m* (*за хартія*), *sf.* les drilles *f*.

Дрисакъ *m и* -скане, *sn.* la diarrhée, le dévoiement, cours de ventre; 1. *Méd.* le flux; 2. *pop.* la courante, la foire; 3. докарвамь —, *va.* dévoyer; 4. който произлаза отъ —, diarrhéique, *adj*; 5. страдамь отъ — *или* имамь —, *va. vn. pop.* foirer: 6. цѣръ за —, *Med.* antidiarrhéique, *adj.*

Дрисня, *sf. Méd.* la lienterie.

Дробене, *sn.* la fraction; ‖ (*на металлы*), la granulation.

Дробенъ, *adj. Arithm.* fractionnaire; ‖ *Gram.* partitif; ‖ (*на дробь-та*), *Anat.* hépatique, jécoraire.

— металлъ (*дробь*), *sm.* la grenaille.

Дробна луна, *sf.* éphélide épathique *f*.

Дробничникъ, *sm. plante*, l'aigremoine *f*.

Дробникъ, *sm. plante*, l'hépatique *f*.

Дробь, *sf. Arithm.* la fraction; 1. (*оловны брабонкы*), la cendrée; 2. (*жигеръ*), le foie; 3. гѫсчена —, foie gras; 4. въспалене на -та, *Méd.* l'hépatite *f*.

Дробя, *va.* fractionner, grener; ‖ (*металлъ*), grauler; ‖ (*на зърна металлъ*), grenailler.

Дрожкы (*русска кола*), *sf. pl.* le droscki.

Дролко, *sm.* pointe de vin, *f.*

Дромадерь (*камила*), *sm. quadr.* le dromadaire.

Дърварь, *sm.* un abateur (de bois).

Дървена армоника, *sf.* le claque bois *ou* régale.

— вѫшка, *sf.* le pentatome *ou* punaise des bois *f*.

— губерка, *sf. Mar.* le gournable.

— гѫба, *sf.* le champignon, amadouvier *m*; ‖ греда отъ —, la champignonnière.

— клапа (*на шія, въ Кина*), *sf.* la cangue.

— кондура *или* Театрална -калевра, *sf.* le socque.

— направа (*на жерка*), *sf. Archit.* la cage.

— подлога, *sf.* la chantignole.

— ржшетка (*у дивацы*), *sf.* le boucan.

— саби (*у арлекинь*), *sf.* la batte.

— смола (*камедь*), *sf.* la résine.

— стѣна, *sf.* pan de bois, *m.*

— чѣша, *sf.* la gamelle.

Дървеница, *sf. insecte*, la punaise; ‖ цѣръ за -цы, cimifuge, *adj.*

Дървеничникъ, *sm. plante*, la cimicaire.

Дървено клепало, *sn.* la crécelle *ou* cresselle.

— колѣндро, *sn.* la molette.

— кутѣлче, *sn. Pharm.* le bistoutier.

— магаре, *sn.* le baudet; ‖ *Méc.* le chevalet.

— сѣдло, *sn.* l'arçon *m* (*voyez* Кривакъ).

— трькалце (*за пѣтелкы*), *sn.* moule de bouton *m.*

Дървенъ, *adj.* de bois; ‖ всякой — сѫдъ, la boissellerie.

— катрانليникъ, *sm.* le bidon.

— клинъ, *sm.* le taquet, ébuard *m*; ‖ *Typ.* le taquoir.

— коушъ, *sm. Mar.* le margouillet.

— кутѣлъ, *sm.* l'égrugeoir *m.*

— пилецъ (*за мѣрене*), *sm.* le papagai.

— хърбель (*на гирань*), *sm.* le rouet.

— чукъ (*за набиване обрьчи*), *sm.* le chassoir: ‖ (*съ два главулека*), le maillet.

— шалашъ (*колыба*), *sm.* la baraque.

Дървены кондуры, *sf. pl.* le sabot; 1. ходя съ —, *vn.* saboter; 2. който прави *или* носи —, sabotier, ère, *s*; 3. играяне съ —, la sabotière.

Дрьвникъ, *sm.* le billot.

Дърво (*pl. дърва, дървета и дрьвіе*), *sn.* le bois, arbre *m*, ligneux *m*; -венъ, de bois; 1. (*съ кората си*), bois en grume *f*; 2. единъ кѫсъ —, *Mar.* le romaillet; 3. (*на оржжіе*), la monture; 4. -прѣчка, *sf.* barre de cabestan, *f*; 5. (*пукнато отъ студь*), bois gélif; 6. (*сгодно за издѣлване*), bois d'équarrissage; 7. въволица -ва по вода, le radeau; 8. вързія -ва, la falourde, le cotret; 9. -ва (*за горене*), bois de chauffage; 10. ритла -ва, le bûcher, le chantier; 11. прѣнасямь изъ гора -ва, *va.* débarder; 12. сѣкѫ -ва, *va.* bûcher; 13. — вета (*за направа, била, кересте t.*), bois de char-

pente *f*, bois de construction *f*; 14. (*нарѣзаны на джскы*), la menuise *et* -nuisaille; 15. (*несгодны за работа*), le mort-bois; 16. (*за скела*), le boulin; 17. окастреване -віе, le recepage, ébranchement *m*. 18. окастревамъ -віе, *va.* receper, ébrancher; 19. ново посаждане -віе въ гора, le reboisement; 20. пакъ посаждамъ -віевъ гора, *va.* reboiser; 21. посаждане -віе на тиренъ редъ, le quinconce; 22. разсаждане -віе, l'arboriculture *f*; 23. изобрезене -віе по камани, *H. nat.* l'arborisation; 24. -віе (*съ изобразенеа*), *Minér.* arborisé, *adj.*

Дървовиденъ, *adj. Bot.* dendroïde.

— **дѣліе**, *sn.* la boiserie.

— **дѣлска работа**, *sf.* la charpente, charpenterie *f*.

— **дѣлство**, *sm.* la charpenterie.

— **дѣлецъ**, *sm.* un charpentier, fendeur de bois *m*, bûcheron *m*; ‖ *pop.* un palot, pacant *m*.

— **лакъ**, *sm.* touffe d'arbres, *f*.

— **мѣрачъ**, *sm.* mouleur de bois, *m*.

— **сѣкъ**, *sm.* le billot.

— **сѣчко**, *sm.* un bûcheron; ‖ —, *insecte*, le capricorne.

— **точенъ червей**, *sm. insecte*, le perce-bois, turc *ou* man *m*, man *m*, artison *m*.

— **точецъ** (*брьмбарь*), *sm. insecte*, le scolyte.

— **тичина** (*отъ тріонъ*), *sf.* l'anomie *f*.

Дървулекъ, *sm.* l'idole *f*; 1. (*за ботушы*), l'embauchoir *m*; 2. (*у вистъ*), le mort; 3. прѣправямъ новъ — (*на оржіе*), *va.* remonter; 4. прѣправяне новъ —, le remontage.

Дрьвче, *sn. dim.* l'arbrisseau, arbuste; ‖ (*задъ столъ*), l'antibois *m*; ‖ съ —, *Blas.* futé, *adj.*

Дрьвоѣдецъ, *sm. insecte*, le xylophage.

Дрьвястъ, *adj.* boiseux; ‖ *Bot.* ligneux.

Дрьгла, *sf.* une mazette, rossinante *f*, bourrique *f*; 1. (*слабъ конь*), la rosse; 2. (*за конь*), le criquet; ‖ *fam.* la 'haridelle.

Дрьгливъ, *adj.* décharné.

Дрьглястъ конь, *sm.* le bucéphale.

Дрьгнивъ, *adj. Méd.* scabieux.

Дрьгнжса, *vr. pop.* se galer.

Дръжава (*царщина*), *sf.* puissance *f*, couronne *f*, pouvoir *m*; 1. (*мюлкъ t.*), le domaine; 2. (*имотъ*), le fonds; 3. (*мошія*), la propriété; 4. (*земя*), la terre; 5. (*чифликъ t.*), maison rustique *f*, ferme *f*, campagne *f*, métairie; ‖ *Jur.* le ténement; 6. (*живя въ ржцѣ на селянинъ*), le franc-fief; 7. примѣрна —, ferme modèle *f*; ‖ скарване въ —, *Jur.* la nouvelleté.

Държавенъ, *adj.* puissant.

— **господарь**, *sm.* un potentat.

Държавіе, *sn.* le caractère.

Държавникъ (*мошіеринъ*), *sm.* propriétaire d'un domaine *m*, seigneur censier *m*.

Държавски, *adj.* foncier; -скы, -èrement.

Държало, *sn.* l'anse *f*, la prise, la poignée, bois d'un fusil, *m*; 1. (*санъ t.*), la 'hampe; 2 (*на кърма*), *Mar.* le timon, la barre; 3. (*у лопата*), *Mar.* le taubour; 4. (*на оржіе*), crosse de fusil, *f*; 5. (*на ралица*), le mancheron; 6. (*на станъ*), *Typ.* barreau de presse *m*; 7. глава на —, tête de cognée *f*.

Държалце, *sn. dim.* l'ansette *f*; ‖ (*за желѣзны писалкы*), le porte-plume; ‖ (*на оловно перо*), le porte-crayon.

Държане (*за тевтеры, смѣткы*), *sn.* la tenue; ‖ промѣнявамъ -то на ржката си върху цигулка, *va. Mus.* démancher; ‖ промѣняване -то на ржката върху цигулка, le démanché.

Държанка, *sf.* une concubine; ‖ който има —, [un concubinaire.

Държанчество, *sm.* le concubinage.

Държанъ (чисто), *adj.* bien tenu.

Държеливъ, *adj.* tenable, constant; ‖ (*за опашка на животны*), *H. nat.* prenant.

Дрьжка, *sf.* le manche, la châsse, la monture; 1. (*на климало*), la brimbale *et* bringuebale; 2. (*на махалце у часовникъ*), le coq; 3. изваждамъ -та на сачево, *va.* démancher; ‖ изваждане —, le démanchement; ‖ изваждаса, *v. imp.* il se démanche; 4. поставямъ — *или* чирень, *va.* emmancher; ‖ поставяне —, l'emmanchement *m*.

Дрьжникъ, *sm. Jur.* un bien-tenant; ‖ (*на соколы*), un affaîteur; ‖ (*ремыкъ*), le reculement.

Дрьжъ (*ловецки выкъ*), *interj. Vén.* velaut!.

— **ладія**, *sf. poisson*, le rémora *et* -more *f*.

Дръжж (*и книгы, смѣткы*), *va.* tenir; 1. (*здраво*), maintenir; 2. (*на кжсо конь*), renfermer; 3. (*пакъ*), retenir; 4. (*провиснато*), balancer; 5. (*съ ржцѣ*), manier; 6. (*на ржка соколъ*), affaîter; 7. -*са*, *vr.* tenir, durer, suivre, se posséder; 8. *fig.* se soutenir, surnager; 9. (*за*), professer; 10. (*здраво*), se maintenir; 11. (*здраво на мысьль-та си*), abonder dans son sens; 12. (*о нѣщо*), se tenir à; 13. (*ѣко на мыслитѣ си*) persister dans; 14. (*на врьхъ игла*), branler au manche, *m*; 15. (*отъ*), rouler; 16. (*къмъ вѣтьръ-тъ*), *Mar.* serrer.

Дрьзливъ, *adj.* assuré.

— **измамачъ**, *sm.* un affronteur.

Дрьзновенъ, *adj.* 'hasardeux; -но, -eusement.

Дрьзнувамъ, *vn.* oser, se permettre, prendre la liberté, aventurer, se 'hasarder, se risquer, affronter.

Дрьзостенъ, *adj.* généreux, libre, large, déliberé; 1. osé, courageux, résolu, déterminé; 2. 'hardi, téméraire, entreprenant, aventureux, outrecuidant *et* -cuidé, gaillard; 3. бывамъ —, *vn.* avoir du toupet *m*.

— **ловецъ**, *sm. fam.* un perce-forêt.

Дрьзостливъ, *adj.* audacieux; -во, -eusement.

Дрьзотна жена, *sf. fig.* une gendarme.

Дрьзостно, *adv.* franchement, résolûment, 'hautement, vertement, tête baissée; ‖ *interj.* ferme.

Дързостно постжпване, *sm.* coup de main *f.*
— **прѣдпріемване**, *sm.* l'échauffourée *f*, équipée *f.*
Дързость, *sf.* la franchise, liberté, confiance, impertinence *f*; 1. l'audace *f*, le courage, la temerité, 'hardiesse, crânerie *f*; 2. *fig.* le front, aplomp *m*; 3. **имамь** —, *va.* oser.
Дърма, *sf.* le râteau, le fauchet, la 'herse; 1. **грѣбане съ** —, le râtelage; 2. **грѣби или чисти съ** —, *va.* râteler; 3. **кълна** —, une râtelée.
Дърмачъ, ка, *s.* râteleur, euse; un 'herseur.
Дрьнгавица, *sf. fam.* l'amphigouri *m.*
Дрьндарь, *sm.* un arçoneur.
Дрьнкалка, *sf.* la sonnette, le grelot, 'hie *f*, 'hochet, *m*; ‖ *Blas.* le grillet *ou* grillete *f*; ‖ **съ -лкы**, *Blas.* grilleté, *adj.*
Дрьнкамь, *vn.* sonner, ferrailler, carillonner; ‖ (**кълна**), *va.* arçoner.
Дрьнкане, *sm.* la carillonement. [la sonnerie.
Дрьнкателна нареда (**съ часовникъ**), *sf.*
Дрьнпуване, *sm.* le cliquetis.
Дрьпамь, *va.* tirer, traîner, tirailler, arracher, bander, 'houspiller; 1. (**и назадъ-**), retirer; 2. (**юздытѣ на конь**), saccader; 3. **дрьна** (**за дрѣха**), *v. imp.* il engonce; 4. **-са**, *vr.* se retirer; 5. (**назадъ**), plier.
Дрьпане, *sm.* le tiraillement, la traction, la traîne; ‖ (**на цѣпкытѣ у конь**), l'escavecade *f.*
Дрьпателна сила, *sf. Méc.* force tractive *f.*
Дрьпнатъ, *adj.* lunatique, *se*; 1. (**за писало**), saccadé; 2. *fig.* timbré, toqué, timbre fêlé *m*, tête fêlée *f*; 3. *fig.* un papillon; 4. (**вернатъ човѣкъ**), mouvaise tête *f.*
Дрьпнаты прищѣвкы, *sf. pl. fig.* les lunes *f.*
Дрьпнувамь (**тукъ тамѣ по нѣкоя жица на кула**), *va. Peint.* taper.
Дрьпнуване (**назадъ**), *sm. Milit.* battre en retraite *f*; ‖ (**отеднашъ юзда на конь**), la saccade.
Дрьтъ, *adj.* âgé, invalide.
Дрьща, *sf.* la foulerie.
Другадѣ, *adv.* ailleur, autre part.
Другари, *sm. pl. Jur.* les consorts *m.*
Другарка, *sf.* une compagne.
Другарски разговоръ, *sm.* la coterie.
Другарство, *sm.* la camaraderie; ‖ *Com.* la compagnie, la société; ‖ **раздвоевамь** —, *va.* désassocier *et* se —, *vr.*
Другарь, *sm.* sociétaire, *adj. m*, un associé, compagnon *m*, adjoint *m*; 1. —, **ка** *и* **-ружка**, *s.* un ami, cousin, ine; camarade *m*; 2. (**въ училища**), un collègue, condisciple *m*; 3. —, **ка** (**на хоро, на игра**), *se.* partenaire *et* partner; 4. **выкамь** —, *va. Vén.* 'houpper.
Друго (**безъ**), *adv.* sans faute.
— **вѣренъ**, *adj.* hétérodoxe.
— **вѣрецъ**, *sm.* un dissident. [spirituel.
— **казателенъ**, *adj.* tropologique, figuré,
Другоприказвателенъ, *adj.* parabolique; **-лно**, **-ment.**
— **приказване**, *sm.* l'allégorie *f.*
— **приказвачъ**, *sm.* un allégoriseur.
— **яче**, *adv.* autrement.
Другъ, *adj. et pron. indéf.* l'autre *m*; 1. **единый и -гый**, l'un et l'autre; 2. **единъ** —, l'un l'autre; 3. **едно въ друго**, l'un dans l'autre, l'un portant l'autre.
— **пѫть**, *adv.* au temps jadis.
Другытѣ, *sm. pl.* l'autrui *m.*
— **людіе**, *sm. pl.* le reste des hommes, *m.*
Дружеско съобщене, *sm.* la confidence.
Дружина, *sf.* la camaraderie, bande, troupe *f*, ramas *m*, cohorte *f*, cabale *f*; 1. *fig.* escadron *m*, 'horde *f*; 2. *Com.* la compagnie; 3. *fam.* arroi *m*, séquelle *f.*
Дружка, *sf.* une amie, compagne *f*, dame de compagnie, mie *f*; ‖ (**тѫгъ за картина**), le pendant; ‖ *fig.* une bichette.
Дружкы, *sf. pl.* le couple.
Друндски, *adj.* druidique.
Друндско учене, *sm.* druidisme *m.* [esse.
Друндъ, ка (**жрецъ у Келты**), *s.* druide,
Друнды (**галеты жрецы**), *sm. pl.* les eubagees *m.*
Друменъ (**за мѣрки**), *adj.* itinéraire.
Друмъ (**главенъ пѫть**), *sm.* la grand' route, la route, le chemin.
Друсакъ, *sm.* le cahot.
Друскамь, *va.* ballotter, cahoter; ‖ **-са**, *vr* se ballotter, se cahoter, s'ébranler.
Друскане (**на карета**), *sm.* le soubresaut; ‖ (**на талига**), le cahotage. [tant.
Друслнвъ (**за пѫть и талига**), *adj.* caho-
Дрѣбенъ, *adj.* minutieux, ténu, menu, exigu, vétilleux.
— **брашлянъ**, *sm. plante*, le pucelage.
— **ялмазъ**, *sm.* le carat.
Дрѣбна бѣла рыба, *sf.* la blanchaille.
— **желѣзна стока**, *sf.* la lormerie; ‖ **ковачъ на** —, un lormier.
— **-или мѣдна стока**, *sf.* la quincaille, la quincaillerie; ‖ **търговецъ на** —, un quincaillier. [jule.
— **пара**, *sf.* la plaquette; ‖ (**въ Рилъ**), le
— **рыба**, *sf.* le peuple, alvin *et* alevinage *m*, frétin *m*; ‖ (**мелузга**), la menuaille.
— **ситна захарь**, *sf.* la barboute. [lerie.
— **стомана и желѣзна стока**, *sf.* la vril-
— **сыпаница**, *sf. Méd.* le prurigo.
— **трѣска**, *sf. poisson*, le capelan *et* caplan.
Дрѣбничькъ, *adj. dim.* petit.
Дрѣбно, *adv.* menu; 1. **на** —, en détail; 2. **търговецъ на** —, *s.* détaillant, ante; 3. **продавамь на** —, *va.* détailler.
— **брашно**, *sm.* (*voyez* **Грисъ**).
— **кученце**, *sm.* le roquet.
— **цвѣкло**, *sm. plante*, la bette *ou* poirée *f.*
Дрѣбность, *sf.* la petitesse, la ténuié, exilité *f.*

Дрѣбны барбуны, *sm. pl. poisson*, le barbillon.
— **брабонкы** (*сачмы t.*), *sf.* la poste.
— **вещи**, *sf. pl. Théât.* les accessoires *f.*
— **вкусны нѣща**, *sm. pl.* la gentillesse.
— **каманіе**, *sm. pl.* la pierraille.
— **пары**, *sf. pl.* la mitraille; ‖ *fam.* la menuaille (*voyez* Баюка).
— **пилцы** (*дивичъ*), *sm. pl.* les petits-pieds *m.*
— **прѣпиркы**, *sf.* le menu.
— **разноскы**, *sf. pl.* menus frais *m*; ‖ (*жжбны*), menus plaisirs *m.*
— **рыбицы**, *sf. pl.* le frai.
— **стихотворенеа**, *sm. pl.* poésies fugitives *f.*
— **труфила**, *sm. pl.* le pompon.
Дрѣболаръ търговецъ, *sm.* petit marchand: ‖ *fam.* un 'haricoteur.
Дрѣболіа, *sf.* la fressure.
Дрѣболіи, *sf. pl.* les riens *m*; 1. *fig.* bout de chandelles; 2. *fam.* les affiquets *m*; 3. *pop.* l'affutiau *m*; 4. (*мѣдны или желѣзны стоки*), la quincaillerie; 5. стока и търговія съ —, *fig.* la regratterie; 6. спадамъ отъ разноска смѣтка на —, *va. fam.* regratter; 7. бораня търговія съ —, *va. fam.* 'haricoter; 8. (*отъ животны*), l'abatis *m*, issue *f*; 9. (*отъ гжска*), la petite-oie.
Дрѣбосѫкъ (*всяка дрѣболіа*), *sm.* la manuaille; 1. *fig.* le fretin; 2. пары за —, menus plaisirs *m*; 3. събране -сѫцы, *fig.* la bucolique.
Дрѣбъ (*отъ остригване*), *sm.* la tenture; 1. (*отъ остригване сукно*), bourre tontisse *f*; 2. губеры отъ —, tapisserie de tontisse; 3. тѣрена хартія отъ —, papier tontisse *ou* velouté *m.*
Дрѣвка, *sf. plants*, le cyclamen *ou* pain-de-pourceau.
Дрѣгиль, *sm. Mar.* le gabarier.
Дрѣзгавина (*утрѣшна или вечерня*), *sf.* le crépuscule; ‖ въ —, entre chien et loup.
Дрѣзгавна пиперужка, *sf.* le sphynx.
Дрѣзгавны пиперугы, *sf. pl. H. nat.* les crépusculaires.
Дрѣзгавъ, *adj.* crépusculaire *et* -pusculia.
Дрѣманица, *sf. Méd.* le carus.
Дрѣмателенъ, *adj. fig.* narcotique.
Дрѣмателность, *sf.* le narcotisme.
Дрѣмка, *sf.* le sommeil, assoupissement *m.*
Дрѣмя, *vn.* sommeiller; ‖ (*пакъ*), se rendormir; ‖ *fam.* roupiller.
Дрѣнкы, *sf. pl.* la cornouille; -ковъ, de cornouille.
Дрѣнъ, *sm. arbre*, le cornouiller, amélanchier *m*; -новъ, d' —, *adj.*
Дрѣха, *sf.* l'habit *m*, habillement *m*, vêtement, costume *m*; 1. (*тѣрдѣ лека споредъ срѣмето*), habit guillerret; 2. (*матрозка*), *Mar.* habit de bord; 3. (*празднична*), habit habillé; 4. (*подплатена съ памукъ*), la douillette; 5. крѣстъ-тъ на —, la carre d'habit; 6. облачамъ —, *va.* vêtir; 7. носѧ еднаква —, *va.* se vêtir; 8. пропущамъ си —, *vn.* se détrousser.
Дрѣхы, *sf. pl.* le vêtement, armure *f*; 1. (*едно-друго*), les 'hardes *f*; 2. останалытѣ — слѣдъ смѣрть-та, cotte morte *f*; 3. пары за манастырски дрѣхы, le vestiaire; 4. пологъ за готовы —, la confection; 5. съ кѫсы —, court-vetu, *adj*; 6. *coll.* и стая за —, la garde-robe; ‖ (*въ манастыръ*), le vestiaire; 7. давамъ, права, шія —, *va.* habiller; 8. купувамъ си —, *va.* s' habiller.
Дрюза (*скѫпъ камыкъ*), *sf. Minér.* la druse.
Дубрава, *sf.* la forêt, le bois.
Дубравка, *sf.* le bosquet.
Дублеоръ, *sm. Théât.* un double.
Дублетъ, *sm.* le doublet; ‖ (*въ книга, на растение*), le double; ‖ (*въ биліардъ*), le doublé *et* doublet.
Дублируванъ (*за роля*), *va. Théât.* doubler.
Дублонъ (*монета*), *sm.* doublon *m.*
Дувалце, *sm. Mus.* l'embouchure *f.*
Дуганъ, *sm. oiseau*, le vautour, le griffon; ‖ (*съ сива глава*), la litorne.
— **кокошарь**, *sm. oiseau*, le milan; ‖ (*пиле*), le milaneau.
Дугански коремъ, *sm.* peau de vautour, *f.*
Дуель, *sm.* le duel, combat singulier *m*, rencontre *f*; ‖ повыкване на —, le défi; ‖ писменно выкане на —, le cartel.
Дуелистъ, *sm.* un duelliste, raffiné, ferrailleur *m.*
Дузина, *sf.* la douzaine; 1. съ —, à la douzaine; 2. дванайсетъ -ны, une grosse; 3. полвина —, un sixain.
Дукато, *sm.* l'aspre *m*; ‖ (*дрѣбна пара*), la maille; ‖ *fig.* le liard.
Дукатонъ (*сребѣрна монета*), *sm.* ducaton *m.*
Дукатце *sm.* la paillette; ‖ обшитъ съ -ца, pailleté, *adj*; ‖ голѣмо —, le paillon.
Дулапъ (*въ зидъ*), *sm. t.* la niche, le placard; 1. (*съ конь*), manége à chevaux, *m*; 2. (*за прѣсляване жито*), le tarare; 3. (*за сѫдове*), le buffet; 4. (*за вѣстіа*), le garde-manger (*voyez* Лавица).
Дума (*рѣчь*), *sf.* le mot, la parole; 1. *fam.* le verbe; 2. — по-, mot à mot, mot pour mot, littéralement, *adv*; 3. съ една —, *adv.* en un mot, en bref, enfin, conclusion; 4. нито една —, *fam.* pas le traître mot; 5. давамъ си —, *va.* engager: 6. докарвамъ —, *va.* mettre sur le tapis; 7. да си дойдѫ на -та, *vn. fig.* revenir à ses moutons; 8. вимамъ си -та назадъ, *va.* dégager *et* se —, *vr*, se retracter; 9. не си стоя на -та, faire faux bond à; ‖ *fig.* saigner du nez; 10. не стоя на една —, *vn.* avoir son dit et son dédit; 11. което са относя до —, mental, *adj.* 12. продължене на —, *Gram.* le crément; 13. пріимамъ си назадъ -та

или не си стоя на -та, *va.* se dédire; 14. не стоене на -та си и глоба за то, le dédit; 15. споредъ -та и отговоръ-тъ, à brusquin brusquet *m*; 16. высовопарны -мы, *pl.* de grands mots; 17. забыкаляне съ -мы, la circonlocution; 18. злоупотрѣбене на -мытѣ, la catachrèse; 19. зная много -мы, *vn.* rédonder; 20. извиване -мы, *fig.* pointe d'esprit, *f*; 21. натоварвамь съ лошы —, *va.* se déborder in injures; 22. натрупване -мы за единъ изговоръ, le datisme; 23. отпослѣ като каза тыя —, à ces mots; 24. прилика -мы въ различны езыцы, la paronomasie; 25. поправяне -мы въ риторика, l'épanorthose *f*; 26. прилична — съ другы, *Gram.* le paronyme; 27. прѣмѣстеване -мы, *Gram.* l'inversion *f*; 28. прѣносъ -мы, le commérage; 29. прѣнасямь -мы, *va.* commérer; 30. прѣобърнуване -мы, *Gram.* l'hyperbate *f*; 31. распръснувамь -мы, *va.* faire courir; 32. скрыты —, mots couverts; 33. съ малко -мы, *adv.* à demi-mot, en raccourci.

Думамь (*казвамь*), *vn.* dire; ‖ (*нѣкому, за*), parler (à, de).

Думане, *sn.* façon de parler, de s'exprimer.

Думенъ, *adj.* verbal, littéral; -мно, -lement.

Думка, *sf.* le dit; ‖ *fam.* la diction.

Думо-извивачъ, *sm. fam.* un phrasier *et* phraseur.

— **производенъ**, *adj.* étymologique.

— **производство**, *sn.* l'étymologie *f*.

— **прѣпиране**, *sn.* la logomachie.

— **съчинене** (*синтаксисъ*), *sn. Gram.* le syntaxe.

— **тълковачъ**, *sm.* le dictionnaire.

Думъ, *sm.* le fourré.

Дуо *n и* **Дуетъ**, *m. Муз.* le duo.

Дупка, *sf.* le trou, ouverture *f*, pertuis *m*, déchirure *f*; 1. le creux, cavité *f*, jour *m*, oeil *m*, bouche *f*, boulin *m*; 2. la grotte, bouge, brèche *f*, fort *m*; 3. (*прозоръ*), l'event *m*, orifice *m*, gorge *f*, gueule *f*; 4. *Anat.* la fosse; 5. *Milit.* la trouée; 6. (*игра*), la fossette; 7. (*за гвоздей*), la mortaise; 8. (*за гледане скрытомъ*), le judas; 9. (*въ дъното на шалупа*), *Mar.* le nable; 10. (*на звѣрове*), le terrier, la tanière; 11. (*на земята за кжщны заячета*), la rabouillère; 12. (*на зидъ за опасване*), *Archit.* l'ope *m*; 13. (*за игране на валка и игране на — съ валка*), le mail; 14. (*за истичане вода*), le baracane; 15. въ камыкъ (*за пущане вода*), le souillard; 16. кофарна —, trou de la serrure; 17. (*легло на звѣрь*), le repaire; 18. (*за прозорецъ*), le regard; 19. (*за прѣкарване вжже*), *Mar.* allonge d'écubier, *f*; 20. (*у рана*), *Chir.* le trajet; 21. (*на цигулка*), l'ouie *f*; 22. (*на ссждина*), l'embouchure *f*; 23. (*на стѣна*), le vide; 24. (*на топъ*), l'âme *f*; 25. затикнувамь —, *va.* boucher un trou; 26. искарвамь изъ —, *va.* dénicher; 27. правя —, *va.* trouer; 28. пробивамь —, *va.* mortaiser; 29. пробиване —, le mortaisage; 30. пробивамь -кы на подкова, *va.* étaper *et* estamper.

Дупликатъ, *sm.* le double.

Дупчене (*съ игла*), *sn. Chir.* l'acuponcture *f*.

Дупчастъ, *adj.* percé, troué.

Дупчица (*у ремыкъ*), *sf.* le point.

Дуумвиратъ, *sm.* le duumvirat.

Дуумвирски, *adj.* duumviral.

Дуувиръ (*двоначалникъ*), *sm.* un duumvir.

Дуръ, *adj. Муз.* majeur.

Духала, *sn. pl.* l'évantoir *m*; ‖ органны *или* коваческы —, la soufflerie.

Духало, *sn.* le soufflet, évantoir *m*; ‖ (*у китъ*), l'évent *m*; ‖ (*у органы*), le souffleur.

Духамь, *vn.* souffler; ‖ духа (*за вѣтъръ-тъ*), *v. imp.* il vent, il donne.

Духане, *sn.* le souffle; ‖ (*вѣтъръ*), la bouffée

Духателенъ санджкъ (*въ органы*), *sm.* le sommier.

Духателна цѣва (*сарбаканъ*), *sf.* la sarbacane.

Духливъ, *adj.* vaporeux.

Духло, *sn. Mar.* lit du vent, d'un courant, *m*.

Духнувамь (*свѣщь*), *va.* souffler.

Духнуване (*вѣтъръ*), *sn.* souffle de vent, *m*.

Духовенъ, *adj.* intellectuel; -вно, -lement; ‖ clérical, canonique, ecclésiastique, homme d'eglise, *m*; ‖ *Théol.* spirituel.

— **концертъ**, *sm.* concert spirituel *m*.

— **отецъ**, *sm.* directeur de conscience, *m*.

— **приходъ** (*пребенда*), *sm.* la prébende; ‖ съ —, prébendé, *adj.*

— **санъ** [пріемане —, la susception.

— **съвѣтникъ**, *sm.* consulteur du saint office, *m*.

— **чинъ**, *sm.* l'ordre *m*; ‖ избранъ на —, un ordinand; ‖ поставямь въ —, *va.* ordonner.

Духовенство, *sn.* le clergé, le sacerdoce; ‖ *fam.* la prêtraille.

Духовидецъ, *sc.* visionnaire.

Духовна власть, *sf. fig.* l'encensoir *m*.

— **наредба**, *sf.* la canonique, по —, -ment.

— **община**, *sf.* la congrégation; ‖ членъ на —, un congréganiste.

— **пѣсень**, *sf.* la cantique.

— **роднина**, *sf.* la compaternité.

— **сждилница**, *sf.* l'officialité *f*.

Духовникъ, *sm.* un cofesseur, pénitencerié *m*.

Духовно (*на духъ-тъ*) *adv.* spirituellement.

— **владѣне** [присъединене на —, l'incamération; ‖ присъединявамь на —, *va.* incamérer.

— **въспиране**, *sn.* l'interdit *m*.

— **званіе**, *sn.* la robe; ‖ *fig.* la soutane.

— *или* **калугерско състояне**, *sn.* la régularité.

Духовномистическо *или* **Тайнствено учене** (*за душата и животъ-тъ*), *sn.* la spiritualité.
— **мѣсто**, *sn.* la commende; 1. **влазямъ пакъ на —**, le regrès; 2. **който държи — по обвѣрване**, un confidentiaire; 3. **испись на -та**, le pouillé; 4. **опрѣдѣленъ на —**, un régaliste; 5. **опрѣдѣленый на — заради починалый**, obituaire, *adj*; 6. **правда за опрѣдѣлене на —**, la provision; 7. **получевачъ на —**, un collataire; 8. **раздавачъ на -та**, un collateur; 9. **правда за раздаване -та**, la collation; 10. **исправникъ на —**, un obédiencier.
— **настаняване**, *sn.* la monition.
— **поучене**, *sn.* la conférance.
— **съзнане**, *sn.* *Théol.* l'intuition *f.*
— **състояне**, *sn.* la cléricature.
Духовность, *sf.* la spiritualité.
Духовъ день, *sm.* le second jour *ou* le lundi de la Pentecôte.
Духословіе, *sn.* la démonologie.
Духъ, *sm.* l'esprit *m*, intelligence *f*, génie *m*, âme *f*; 1. le revenant, caractère *m*; 2. *fig.* la veine; 3. (*на общность-та*), esprit de corps; 4. **ѣкость на -тъ**, *fig.* la contenance.
Душа, *sf.* l'âme *f*, l'esprit *m*, psyché *f*, coeur *m*, revenant *m*; 1. *fig.* le nerf; 2. **възвысене на -та къмъ Бога**, *Théol.* l'anagogie *m*; 3. **беръ —**, *vn.* agonir, se mourir; 4. **бране —**, l'agonie *f*, 'hoquet de la mort, *m*; 5. **който бере —**, agonissant, *adj.* *s*; moribond, onde *s*; 6. *pl.* **-шытѣ на мрьтвытѣ** (*сѣнки*), les mânes *m*.
Душавость, *sf.* l'asthme *m*.
Душавъ, *ap.* asthmatique *sc*; suffocant, souffleur *adj*, poussif *m*.
Душевенъ, *adj.* cordial; **-вно**, **-lement**.
Душегубецъ, *sm.* un meurtrier.
Душегубство, *sn.* l'homicide *m*.
Душедѣлникъ, ница, *s.* executeur testamentaire; ‖ *Jur.* un fideicommissaire, fiduciaire *m*.
Душедѣлъ (*отъ продажба наслѣдство*), *sm.* le lods *m et* ventes lods.
Душене, *sn.* l'odorat *m*; 1. (*на куче*), *Vén.* le flair; 2. **сѣщане —**, le nez; 3. **учене ради — и но —** l'osphrésiologie *f*.
Душенъ, *adj.* incorporel.
Душевно безпокойствіе, *sn.* la perturbation; ‖ *fig.* cassement de tête, *m* (*voyez* **Тжга**).
— **движене**, *sn.* affection de l'âme, *f*.
— **размьрдеване**, *sn.* l'émotion *f*; ‖ **докарвамъ —**, *va.* émotionner.
— **расположене**, *sn.* *fig.* assiette de l'esprit, *f*.
— **спокойствіе**, *sm.* l'ataraxie *f*. [-ensement.
Душеспасителенъ, *adj.* *fig.* onctueux; **-лно**,
Душице *или* **Дружке**, *sf.* *vos.* mon coeur.
Душникъ, *sm.* bouche de chaleur *f*, gueulard *m*, bassinet *m*, ventouse *f*, ouïe *f*, lumière *f*.
Душъ (*прьскателна баня*), *sm.* *Méd.* la douche; ‖ **опрѣдѣлямъ -ове** (*нѣкому*), *va.* *Méd.* doucher.
Душы, *sf. pl.* habitant, ante.
Душѫ, *vn.* sentir, 'halener, flaiçer.
Дыменъ каналъ (*на волканъ*), *sm.* *Géol.* la fumerolle.
Дымиса, *v. imp.* il fume.
Дымо-горнтеленъ, *adj.* fumivore.
— **пждителенъ**, *adj.* fumifuge.
Дымянка, *sf.* *plante*, le fumeterre.
Дымъ (*пушакъ*), *sm.* la fumée; ‖ (*изъ запалена хартійна цѣва*), le camouflet; ‖ **който пуща —**, fumant, *adj.*
Дыня (*либеница*), *sf.* melon d'eau *m ou* pastèque *f*.
Дырене, *sm.* la perquisition, la quête; ‖ (*на сѫдникъ*), *Jur.* prise à partie, *f*.
Дыри, *sf. pl.* les erréments *m*; ‖ (*на елень*), l'erre *f*.
Дырилникъ, ница, *s.* chercheur, euse; réquérant, ante; ‖ un perquisiteur, aboyeur *m*.
Дырни крака (*на конь*), *sm. pl.* les gigots *m*.
Дырникъ, *sm.* *fig.* la queue. [dossier.
Дырница, *sf.* le croupion; ‖ (*на варка*), le
Дырня овча плешка, *sf.* le gigot.
Дыря, *va.* chercher, demander, perquisitionner; 1. *fig.* fouiller; 2. (*звѣрь, вьрвя по дырята му*), quêter; 3. (*пакъ звѣръ-тъ*), *Vén.* requêter; 4. (*нѣкого*), *fam.* pourchasser.
Дыря, *sf.* la trace, le vestige, apparence *f*; 1. *fig.* le sillon, la cicatrice; 2. *Vén.* la menée; 3. (*на елень по храстытѣ*), les abattures *f*; 4. (*на човѣкъ или звѣръ*), la piste; 5. (*на звѣрь*), le trac, la voie; 6. (*на крака, стѫпка*), le pas; 7. (*отъ мьртвочина*), *Vén.* la traînée; 8. **внимамъ му -та**, *va.* dépister.
Дыха, *sf.* l'être *m*, l'individu *m*, l'âme *f*; ‖ **нѣма жива —**, il n'y a pas un chat, pas âme qui vive. [spiration.
Дыхане (*за святаго Духа*), *sn.* *Théol.* la
Дѣ, *adv.* où (*sans mouvement*); ‖ **-то и да**, *conj.* où que.
Дѣанеа, *sn.* *pl.* les faits et gestes *m*.
Дѣва (*съзвѣдіе*), *sf.* *Astr.* la Vierge; ‖ **Прѣсвята —, Богородица**, *sf.* la sainte Vierge.
Дѣверь, *sm.* garçon d'honneur *m*, le beau-frère (frère du mari).
Дѣвойка, *sf.* une mademoiselle, (*pl.* mesdemoiselles), demoiselle *f*, jeune personne *f*, adolescente, fille, vierge *f*, pucelle, garce *f*; 1. *fam.* jouvencelle *f*; 2. *Jur.* damoiselle *f*; 3. **млада —**, une poulette; 4. **Орлеанска —**, pucelle d'Orléans, *f*; 5. **царска —**, demoiselle d'honneur, *f*; 6. *pl.* **-кы** (*що сѫ живѣли въ община*), les agapètes *f*; 7. **водя-кы** (*драгоманува.мъ*), *va.* chaperonner.
Дѣвойникъ (*бргенъ*), *sm.* *fam.* un puceau.
Дѣвойничество, *sn.* *fam.* le pucelage.

Дѣвойченъ, *adj.* virginal.
Дѣвойчески, *adj.* vierge.
Дѣвойчество, *sn.* la virginité.
Дѣвойче, *sn. dim.* une fillette; | *fam.* rate *f*; | (*млада дѣвойка*), une virginette.
Дѣвственъ, *adj.* vierge.
Дѣглица, *sf. plante*, l'égopode *m*, la podagraire.
Дѣдо, *sm.* un vieux, vieillot *m*; | le grand père, grand papa *m*, aïeul *m*.
Дѣдовина, *sf.* la métairie.
Дѣецъ, *sm.* l'agent *m*; | *fig.* l'acteur *m*.
Дѣйствителенъ, *adj.* effectif, réel, efficace, sérieux, valide, en titre; 1. *Gram.* actif, transitif; 2. *Jur.* exécutoire, onéraire; 3. (*повръшно*), rétroactif; 4. (*за пары*), *Com.* spéciès; 5. (*въ сждба*), valable; 6. съ — начинъ, *adv.* activement.
Дѣйствителна причина, *sf.* cause efficiente.
— сила (*повръшно*), *sf.* la rétroactivité.
Дѣйствително, *adv.* réellement, en réalité, valablement; | -то, *sn.* le réel; | въ -лно значене, *Gram.* activement.
— горѣне, *sn.* cautère actuel *m*.
Дѣйствителность, *sf.* l'efficacité *et* -cace *f*, la réalité, validité *f*.
Дѣйствіе, *sn.* l'action *f*, effet *m*, opération *f*, influence *f*; 1. *fig.* le ressort; 2. *Théât.* l'acte *m*; 3. (*и мѣсто* —), la scène; 4. (*повръшно*), la rétroaction; 5. въ самото —, en flagrant délit *m*; 6. случкытѣ до -то, *fig.* l'avant-scène *f*; 7. който има скрыто —, *Méd.* potentiel, *adj*; 8. въ — сьмь, *vn. Méc.* travailler; 9. поставямь въ —, *va.* actualiser; | 10. унищожавамь —, *va. fig.* paralyser.
Дѣйствоване, *sn.* le fonctionnement, opération *f*,
Дѣйствувамь, *va.* agir, opérer, germer, subsister, aller, se secouer, faire; 1. (*наопакѣ*), réagir; 2. (*повръшно*), retroagir; 3. (*противъ*), trahir; 4. способность да —, la virtualite; 5. способенъ да -вува, virtuel, *adj*; 6. който -вува силно, *Méd.* drastique, *adj. m*; 7. дѣйствува (*за машина*), *v. imp.* elle fonctionne; 8. което -вува и страда, l'agent et le patient *m*.
Дѣла, *sn. pl.* les écrits *m*, les actes *m*; 1 (*списанеа*), les oeuvres *m*; 2. исправникъ на —, homme d'affaires, *m*; 3. обвѣреный въ —, un chargé d'affaire; 4. чиновникъ що приготвева —, un expéditionnaire.
Дѣламь, *va.* sculpter; 1. (*дебелашкы*), *Archit.* rustiquer; 2. (*изново*), retailler; 3. (*каманіе*), tailler.
Дѣлане, *sn.* la sculpture; | (*камацы*), la coupe.
Дѣлба, *sf.* la part, la portion, le partage, la partie, cote *ou* quote-part *f*, cotisation *f*, quotilé *f*; 1. le fait, le lot, contigent, lopin *m*; 2. *fig.* l'apanage *m*, la vade; 3. *Jur.* le fournissement; 4. *Com.* l'action *f*; 5. (*отъ дивичь за кучеата*), *Vén.* la fouaille; 6. (*отъ разноска*), l'écot *m*; 7. имамь — (*въ нѣщо*), *va.* prendre part à, s'en sentir; 8. правя на -бы, *va.* lotir; 9. раздѣлене на -бы, le lotissement.
Дѣлбено тегло, *sn.* pesanteur spécifique *m*.
Дѣлбникъ, *sm.* un intéressé.
Дѣлва, *sf.* l'amphore *f*, ampoule *f*; | (*за краѥіе масло*), la tallevane.
Дѣлене, *sn.* le partage, le classement; | *Arithm.* la division.
Дѣлецъ (*скулптеоръ*), *sm.* un sculpteur.
Дѣлилникъ, *sm.* un partiteur; | *Arithm.* diviseur *m*.
Дѣлна хартія, *sf.* l'écrit *m*.
Дѣлненъ *и* -ливъ, *adj.* partageable, partible, sécable.
Дѣлливость, *sf.* la divisibilité.
Дѣлливъ, *adj.* divisible.
Дѣлнична стая, *sf.* le cabinet, l'atelier *m*.
Дѣлность, *sf.* la partibilité.
Дѣловито, *adv.* en effet, dans le fait, par le fait.
Дѣло (*работа*), *sn.* le fait, affaire *f*, acte *m*, action *f*, oeuvre *f*; 1. la composition, négociation *f*, chose, cause *f*, chapitre *m*, coup *m*; 2. *fam.* l'expédition *f*; 3. изложене —, *Jur.* le factum; 4. свьршакъ —, *fig.* l'horoscope *m*.
Дѣлство (*скулптура*), *sn.* la sculpture.
Дѣлъ, *sm.* la portion, le mambre; | la colline.
Дѣля, *va.* partager; | *Arithm.* diviser; | *-ся*, *vr.* se partager, se distribuer de; | *Arithm.* se diviser.
Дѣржь, *va.* lacerer.
Дѣсенъ, *adj.* droit; | на -сно, à droite.
Дѣсна ржка, *sf.* la droite, la dextre.
— страна, *sf.* la droite; | (*на конь*), côté hors du moutoir, *m*.
Дѣсница, *sf.* la dextre.
Дѣсничарь, ка, *s.* droitier, ère.
Дѣте (*pl. дѣца*), *sn.* l'enfant *sc*, le fruit; 1. добро —, bon enfant; 2. намѣрено — (*ничь*), enfant abandonné *ou* trouvé; 3. (*родено отъ мулатка и негръ*), *sc.* zambo; 4. мѣтнуване —, fausse couche *f*; 5. роякъ дѣца, *fam.* la marmaille; 6. играя си както —, *vn.* batifoler; 7. който обыча да си играе както —, *fam.* un batifoleur; 8. ставамь —, *vn.* faire l'enfant, puériliser, se survivre à soi-même; 9. ставамь — въ старость-та си, *vn.* être *ou* tomber en enfance *f*.
Дѣтелина, *sf. oiseau*, l'échelette *f*.
Дѣтенце, *sm.* l'innocent *m*; 1. *fam.* le fanfan; 2. подхвьрлямь —, *va.* exposer; 3. подхвьрляне —, l'exposition *f*.
Дѣте-раждане, *sn.* la parturition.
— убійство, *sn.* l'infanticide *m*.
— убійцъ, йка, *s.* infanticide.
Дѣтинска врьстъ, *sf.* l'enfance *f*.

Дѣтинска глупость, *sf.* la puérilité.
— **дрѣха**, *sf.* la jaquette.
— **игралка**, *sf.* la babiole, le bimbelot; ‖ **търговія съ -кы**, la bimbeloterie; ‖ **търговецъ на -кы**, un bimbelotier.
— **каша**, *sf.* la bouillie.
— **настлана шѣпка**, *sf.* bourrelet d'enfant, *m.*
— **постжпка**, *sf.* l'enfantillage *m.*
— **пустѣлость**, *sf. Méd.* le carreau.
— **пѣсень**, *sf.* la berceuse.
— **рокличка**, *sf.* les brassières *f.*
— **шѣпка**, *sf.* le toquet.
— **шѣпчица**, *sf.* la têtière; ‖ (*съ подбрадникъ*), le béguin.
Дѣтинско водило, *sn.* la lisière.
— **обнасяне**, *sm. fam.* le batifolage.
— **прибѣжище**, *sm.* la crèche.
— **упорство**, *sn.* la méchanceté.
Дѣтински, *adj.* filial; **-скы**, **-lement**; ‖ **става** — (*за старецъ*), *v. imp. fig.* il déménage.
Дѣтинскы бѣснотіи, *sf. pl. fam.* des miennes *f.*
— **приказкы**, *sf. pl.* des contes de peau d'âne, contes de ma mère l'oie.
Дѣтинство *и* **Дѣтство**, *sn.* l'enfance *f.*
Дѣтище, *sn.* un baguenaudier.
Дѣтороденъ, *adj.* génital.
Дѣтородны части, *sf. pl.* parties naturelles *f.*
Дѣтска прѣдстилчица (*на грьды*), *sf.* la bavette.
Дѣтски *и* **-тински**, *adj.* pueril, enfantin; ‖ **постжпамь** —, *vn.* puériliser.
— **пріемъ** (*за сиромашкы дѣца*), *sm.* salle d'asile, *f.*
Дѣца, *sn. pl.* les enfants *m*, enfance *f*, progéniture *f*; ‖ **купъ** —, une potée; ‖ (*на френска краля*), les enfants de France.
Дѣцоразвалене, *sn.* la pédérastie.
Дѣцоразвалачъ, *sm.* un pédéraste.
Дѣчурлига, *sm. pl. fam.* la marmaille.
Дѣятеленъ, *adj.* agissant, actif; **-лно**, **-ivement**.
Дѣятелность, *sf.* l'activité *f*, ardeur *m.*
Дюена (*парамана*), *sf.* une duégne.
Дюймъ, *sm. Astr.* le doigt; ‖ (*мѣрка*), le pouce.
Дюкянь, *sm. t.* l'échoppe *f* (*voyez* **Лавица**).
Дюлы, *sf. pl.* le coing; ‖ **дива** —, *sf. arbre*, le cognassier; ‖ **дивы -лы**, *sf. pl.* la cognasse.
Дюлево сладко, *sn.* le cotignac.
Дюлгерь, *sm. t.* (*voyez* **Зидарь**).
Дюмень, *sm. t.* (*voyez* **Кърма**).
Дюна (*пѣсечливъ ржтъ по крайморіе*), *sf.* la dune.
Дюоденомъ, *sm. Anat.* le duodenum.
Дюлцинія, *sf. fam.* la dulcinée.
Дюшекъ (*съ примкы*), *sm. t.* le sommier; ‖ (*набльсканъ съ макика*), la balasse.
Дюшече, *sn. t.* la couchette (*voyez* **Постелчица**).
Дюкъ, *sm.* un duc.
Джбене (*на кожы*), *sn.* le tannage; ‖ (*по Датски начинъ*), le chipage.
Джбенъ мжхъ, *sm.* pulmonaire de chêne, *f.*
Джбилна кисѣлина, *sf. Chim.* acide gallique *m.*
Джбилно вещество, *sn. Chim.* le tanin *et* [tannin.
Джбливъ, *adj.* tannant.
Джбно дърво (*сумахъ*), *sn. arbre*, le sumac.
Джбова гора *f или* **Джбакъ**, *m.* la chênaie.
— **джска**, *sf.* le bourdillon.
— **жжлѫдь**, *sf. Bot.* le pigne *ou* pomme de pin.
— **кора** (*счукана*), *sf.* le tan.
Джбово дърво, *sn.* bois de chêne, bourdillon *m.*
Джбовъ мжхъ, *sm. plante*, le brion *et* bryon.
Джбовы джсчицы, *sf. pl.* le merrain.
— **коры**, *sf. pl.* la tannée.
Джбровка, *sf. plante*, la germandrée officinale *ou* petit chêne *m.*
Джбъ, *sm. arbre*, la chêne; ‖ **бѣлъ** — (*граница*), chêne vert *ou* yeuse; ‖ **младица** —, le chêneau.
Джбя (*кожы*), *va.* tanner, chiper.
Джвка, *sf.* le mastic, le mâchicatoire; ‖ *Chim.* le gluten; ‖ **снемамь — отъ**, *va.* démastiquer.
Джвкателна мышца, *sf.* muscle masticateur *m.* [*adj. m.*
Джвкателно срѣдсто, *sn. Méd.* masticatoire,
Джвкино дърво, *sn. arbre*, le lentisque.
Джвкачъ, ка, *s.* mâcheur, euse.
Джвкліо, *sm.* un mâcheur.
Джвчене, *sn. Méd.* la mastication.
Джвчж, *va.* mâcher; ‖ (*жжчно*), *fam.* mâchonner; ‖ **всичко щото джвчемь**, le mâchicatoire.
Джга, *sf.* le berceau, le cintre, le prisme; 1. (*небесна*), l'iris *m*, arc-en-ciel *m*; 2. *Géom.* l'arc *m*; 3. *Archit.* l'arceau *m*, abside *f*; 4. (*на дѣтска люлка*), l'archet *m*; 5. (*извиване на сводъ*), *Archit.* la voussure; 6. (*у подкова*), la voûte; 7. **изрѣзвамь на подобіе** —, *va.* échancrer; 8. **напоявамь** *или* **нахранявамь до** —, *va.* gorger; 9. **правя на** —, *va.* cintrer; 10. **права на -гы** (*гърбато, исжжнато*), *va.* bomber; 11. **прѣкривенъ на** —, arqué, *adj*; 12. **до** —, *adv.* mon, ton, son soûl; ‖ *fam.* à ventre déboutonné.
Джговитость, *sf.* l'irisation *f.*
Джговита свойщина, *sf.* l'irisation *f.*
Джговитъ камыкъ, *sm.* l'iris *m.*
Джговиты цвѣтила (*въ стжкло*), *sn. pl. Opt.* l'iris *m*; ‖ **съ** —, *H. nat.* irisé, *adj.*
Джженъ, *adj.* prismatique, en fer à cheval.
Джжно утвръдене, *sn. Fortif.* fer à cheval *ou* de cheval *m.*
Джжны цвѣтове (*по росата*), *sm. pl. Phys.* l'arc-en-terre *m.*
Дждецъ, *sm. dim.* l'eau *f.*
Дждовенъ *и* **-дливъ**, *adj.* pluvial, pluvieux.
— **порой**, *sm.* la ravine.

Дждовна вода, *sf.* eau pluviale *f.*
Дждовникъ (*шатра за дждъ*), *sm.* le parapluie; ‖ —, *oiseau*, le pluvier, le guignard.
Дждовны капкы (*попиты отъ земята*), [*sf. pl.* pleurs de terre, *m.*
Дждомѣръ (*омброметръ*), *sm.* l'ombromètre *m*, pluviomètre *m*.
Дждъ (*киша*), *sm.* la pluie, l'eau *f*; 1. **огненъ** —, pluie de feu; 2. (*изъ облакъ*), la lavasse, la giboulée; 3. (*изъ ржкавъ*), la guilée; 4. **роси** *или* **прашолн** —, *v. imp.* il pluvine.
Дджястъ, *adj.* en cintre.
Дджерь, *sm.* (*voyez* **Пжнь**).
Дджече, *sm.* l'alveole *m*.
Дджно, *sm.* le fond, le profond, enfoncure *f*, cul *m*; 1. *Anat.* le fondement; 2. *Mar.* la cale; 3. **врьхъ** — (*горніото отдолу и наопакъ*), sans dessus dessous; 4. **съ избито** —, à gueule bée *f*; 5. **испытвамь** **изъ** —, *va. fig.* creuser; 6. **недостигамь** — **въ вода съ крака си**, *va.* perdre pied *m*; 7. **орѣзвамь -пата на лѣты буквы**, *va.* écrémer; 8. **поставямь** — **на бъчва**, *va.* renfoncer; 9. **удрямь -то съ задната часть на киля**, *va. Mar.* talonner.
Дджземя, *sf.* l'abîme *et* abyme.
Дджны дджкы, *sf. pl.* l'enfoncure *f*.
Дджчасть (*за тепъ*), *adj.* chambré.
Дджякъ (*на комбара*), *sm.* la chambre; ‖ *Anat.* le coecum *et* cécum.
Дджяченъ, *adj. Anat.* coecal.
Дджка, *sf.* la table, la planche, le tableau, la tablette, l'ais *m*; 1. **гладка** —, table rase *ou* d'attente; 2. (*запоръ на вада*), l'empellement *m*; ‖ (*на харкъ*), la pale; 3. (*столъ*), la banquette; 4. (*металическа*), la plaque, la lame; 5 (*плоча съ цвѣтило за кистца*), le pincelier; 6. (*за огладване у шжвачи*), la buisse; 7. (*за уталагане шжвъ*), le passe-carreau; 8. (*за чукане месо*), la tailloir.
Дджскоточина, *sf.* la sciure.
Дджчена направа *или* **работа**, *sf.* la boiserie; ‖ **доправяне съ** —, le boisage; ‖ **доправямь стая съ** —, *va.* boiser.
Дджчено перде (*прѣдъ порта*), *sm.* le linteau.
Дджчица, *sf.* la planchette, ais *m*, bardeau *m*; ‖ (*кжтникъ*), fausse équerre *f*.
Дджкы (*накованы съ остры гвоздеи*), *sf. pl. Milit.* le hersillon.
Дджамь, *vn.* aspirer, souffler; ‖ (*и въздухъ*), respirer, inspirer.
Дджане, *sm.* la respiration, haleine *f*; souffle *m*, soupir *m*, vent *m*; 1. (*въздухъ*), l'inspiration *f*, aspiration *f*; 2. **късо** —, courte haleine; ‖ **зимамь си -то**, *va.* reprendre haleine; 3. **олекчително срѣдство за -то**, pneumonique, *adj. m.*
Дджателенъ, *adj.* inspirateur; ‖ *Anat.* respi- [ratoire.
— **пжть**, *sm. Anat.* voie aérifère *f*.
Дджателна цѣвица (*у буболечкы*), *sf. H. nat.* le stigmate.
Дджателно гърло *или* **Криво** —, *sn. Anat.* la trachée *et* trachée-artère; 1. **на** —, *Anat.* trachéal, *adj.* 2. **въспалене на** —, *Méd.* la trachéite; 3. **разрѣзване на** —, *Chir.* la trachéotomie.
Дджливъ, *adj.* respirable.
Дджхъ, *sm.* l'haleine *f*, halenée *f*, le goût, montant *m*, odeur *f*, vent *m*; ‖ (*и пріетенъ*), la senteur; ‖ **съ единъ** —, tout d'une haleine, tout d'une traite.
Дщеря, *sf.* la fille.

Е.

Е

Е, la sixième lettre de l'alphabet bulgare.
Евангелистъ, *sm.* l'évangéliste *m*.
Евангелическн, *adj.* évangélique.
Евангеліе, *sm.* l'évangile *m*; ‖ **проповѣдване** —, l'évangélisation; ‖ **проповѣдвамь** —, *va.* évangéliser.
Евангелски, *adj.* évangélique; -скы, -ment.
Евдіометрически, *adj.* eudiométrique.
Евдіометрія (*въздухомѣріе*), *sf.* l'eudiomètrie *f*.
Евдіометръ (*въздухомѣръ*), *sm. Chim.* l'eudiomètre *f*.
Евнухъ, *sm.* un eunuque, un châtré.
Еволюта (*крива линія*), *sf. Géom.* la développée.
Еволюціоненъ, *adj. Milit.* évolutionnaire.
Еволюція, *sf. Milit.* l'évolution *f*; ‖ **правя** —, *va.* évoluer; ‖ **правя** — **съ ескадроны**, *va.* escadronner.

Егермейсторски чинъ

Еврейска смола, *sf.* (*voyez* **Асфалтъ**).
— **свойщина** (*въ говорене*), *sf.* un hébraïsme.
Еврейски, *adj.* hébraïque, hebreu, judaïque; -скы, -ment.
— **вертопъ** (*въ градъ*), *sm.* la juiverie.
— **езыкъ**, *sm.* l'hébreu *m*; ‖ **вѣщъ на** —, un hébraïsant.
Еврейство, *sm.* la synagogue.
Европецъ, *sm. fig.* un blanc.
Европска земя, *sf. Géogr.* le continent.
Европско село (*въ Африка*), *sm. Géogr.* l'aldée *f*.
Евхаристически, *adj.* eucharistique.
Евхаристія, *sf.* l'eucharistie *f*, le saint sacrement.
Егермейстеръ, *sm.* un veneur; ‖ **оберъ** —, grand veneur *m*.
Егермейсторски чинъ, *sm.* la capitainerie.

Егерь, *sm. Milit.* un chasseur.
Егида, *sf.* l'égide *f*,
Егоисмъ, *sm.* la personnalité, égoïsme *m*, le moi.
Егоистически (*себелибивъ*), *adj.* égoïstique; -сны, -ment.
Егоистъ (*себелибецъ*), *sm.* égoïste, *sc*; ‖ (*обожавачъ на само-себе-си*), un idiolâtre.
Египетска кассія, *sf. arbrisseau*, le séné.
— **слива**, *sf. arbre*, le sébestier; ‖ **грьдны -вы**, *pl.* le sébeste. [-ренъ, de l'hégire.
Егира (*гиджра, турска ера*), *sf.* l'hégire *f*;
Едвамъ, *adv.* à peine, presque, la valeur de; ‖ — . . . **като**, pas plutôt que.
Едда (*книга за сѣверна митологія*), *sf.* l'edda *f*.
Едекъ, *sm. t.* le 'halage; 1. **вѫже за теглене** —, le chableau; 2. **теглене** — **на рѣка**, le portage; 3. **пѫтека за** —, le tirage; 4. **коніе за теглене** —, chevaux de tirage; 5. **распрѣгвамъ отъ** — **коніе**, *va.* débiller.
Едемъ, *sm.* l'éden *m*.
Еди-кой, *sm.* un nommé.
Едилска длъжность, *sf.* l'édilité *f*.
Едилство, *sm* l'édilité *f*. [édile.
Едилъ (*градоначалникъ въ Римъ*), *sm.* un
Единайсеть *и* **-тый**, *adj. num.* onze; ‖ **-тый день** (*на мѣсецъ*), le onze.
— **кжтенъ**, *adj.* hendécagone; ‖ **-тникъ**, *sm.* l' —, *m*. [*adj. m.*
— **сричень стихъ**, *sm.* hendécasyllabe,
Единайсетый, *adj.* onzième; **-то**, **-ment**; ‖ **-сета часть**, *sf.* l'onzième *m*.
Единитенъ знакъ, *sm. Typ.* la division.
Единитва, *sf. Gram.* le tiret *ou* trait d'union.
Единица (*монада*), *sf.* la monade, unité *f*, nombre *m*.
Единобожіе, *sm.* le déisme.
Единобожникъ, ница, *sc.* deiste. [-lement.
Единосѫщенъ, *adj.* consubstantiel; **-щно**,
Единосѫщность, *sf. Théol.* la consubstantialité.
Единственость, *sf.* l'unicité *f*.
Единствено, *adv.* purement, seulement, tout sec.
Единственъ, *adj.* singulier, unique; ‖ — **брой**, *sm. Gram.* nombre singulier.
Единство, *sm.* l'unité *f*.
Единъ *и* **-ный** (*f.* **една**, *n.* **едно**). *adj. num.* **на**; 1. **четъ** —, *sm.* l'un, *m*: 2. — **по** —, *adv.* un à un; 3. **това е все -дно**, c'est tout un; 4. *pron.* quelq'un; ‖ *pl.* **едны**, *sc.* quelques uns.
Единый *и* **-нъ**, *adj.* tel, unique, simple; 1. **-нъ до другъ** (*на прѣтъ*), *adv.* queue à queue, tête à tête; 2. **стоя наредъ -нъ до другъ**, *vn.* faire queue; 3. **-нъ другъ**, mutuellement; 4. **-нъ по другъ**, à qui mieux mieux; 5. **-нъ слѣдъ другъ**, tour à tour, à tour de rôle; 6. **-нъ срѣщо другъ**, à contre-bord; 7. **нито -нъ**, nul; 8. **ни -нъ**, aucun, *adj.*
Еднпъ (*угадникъ*), *sm. fam.* un oedipe.
Еднаквоименоване, *sm.* l'univocation *f*.
Еднаквоименъ, *adj.* univoque.
Едваквость, *sf.* l'uniformité *f*, identité *f*, concordance, image, correspondance *f*.
Еднакство, *sm.* la conformité, la convenance.
Едакьвъ, *adj.* égal à, identique, uniforme, conforme à, convenable; **-кво**, **-ment**; 1. **наводъ** (*прѣписъ*) — **съ първообразникъ -тъ**, pour copie conforme; 2. — **сьмь**, *vn.* convenir — à; 3. — **сьмь съ другъ**, *vn.* correspondre à; 4. **който е** — **съ другъ**, correspondant, *adj*; 5. **който са залѣга съ** — **прѣдмѣтъ**, un spécialiste; 6. **бывамь всякогажь** — **въ своитѣ мысли**, *vn.* se ressembler; 7. **чуене** — **гласъ на край думытѣ**, l'assonance *f*.
Едваквы, *sm. pl.* de même parure *f*. [rité *f*.
Едничькъ (*на майка*), *adj. H. nat.* l'unipa-
Едно по едно, *adv.* pièce à pièce, par degrès, de degré en degré, en toutes lettres; 1. **едно отъ двѣтѣ**, l'alternative *f*; 2. **-на** *или* **врьзъ друго**, l'un portant l'autre; 3. — **споредъ друго**, en présence; 4. — **по друго**, consécutivement, conséquement, en detail, alternativiment; 5. **слѣдъ друго**, coup sur coup.
Едно-друго, *sm.* le bagage, le nécessaire, effet *m*, attirail *m*; ‖ (*кѫща*), les 'hardes *f*.
— **братство**, *sm. Bot*, la monadelphie.
— **врѣменость**, *sf.* la simultanéité.
— **врѣменъ**, *adj.* simultané; **-но**, **-ment**.
— **врѣмешенъ**, *adj.* d'autrefois, ancien; — **врѣме**, *adv.* -nement.
— — **фаянсъ**, *sm.* la majolique.
— **везна нота**, *sf. Mus.* la croche.
— **вѣрецъ, рка**, *sc.* coreligionaire.
— **гласенъ**, *adj.* monotone, consonnant, unanime; ‖ (**-сричень**), *Gram.* homophone.
— **гласіе**, *sm.* la monotonie, unanimité *f*; ‖ (*на гласове*), la consonnance; (*въ пѣяне*), *Mus.* l'homophonie *f*. [anges, *m*.
— **гласна похвала**, *sf.* concert de lou-
— **гласно**, *adv.* par acclamation; ‖ *fig.* à l'unisson.
— **гнѣзденъ**, *adj. Bot.* uniloculaire.
— **годишенъ**, *adj.* annal.
— **дневенъ**, *adj.* éphémère. [-ivement.
— **друженъ**, *adj.* mutuel, respectif; **-жно**,
— **-ударъ**, *sm.* coup fourré *m*.
— **дружность**, *sf.* la mutualité.
— **дружно промѣнене**, *sm.* l'alternat *m*.
— **държавіе**, *sm.* la monarchie; ‖ **придръжникъ на** —, un monarchiste.
— **душенъ**, *adj.* unanime; **-шно**, **-ment**.
— **душіе**, *sm.* la concorde, unanimité *f*; **-шно**, *adv.* à l'unanimité.
— **значене** (*синонимія*), *sm.* la synonymie.
— **значителенъ** (*синонимъ*), *adj.* synonyme; ‖ **-телна рѣчь** *или* **изговоръ**, un synonyme, *sm.*

Едноименникъ, ница, *sc.* homonyme.
— **именъ,** *adj. Gram.* homonyme.
— **имие,** *sn. Gram.* l'homonymie *f.*
— **и полвиненъ,** *adj. Mathém.* sesquialtère.
— **ковертна ладія,** *sf.* naivre ponté *m.*
— **конна каруца,** *sf.* la demi-fortune. [*adj.*
— **копытно животно,** *sm. H. nat.* solipède,
— **кракъ столъ,** *sm.* le guéridon.
— **крьвенъ,** *adj.* consanguin.
— **кжщенъ,** *adj. Bot.* monoïque.
— **кжщество,** *sn. Bot.* la monoecie.
— **листенъ** (*пулякъ*), *adj. Bot.* monopétale.
— **листна шишулка,** *sf. Bot.* calice monophylle *f.*
— **личенъ,** *adj. Gram.* unipersonnel.
— **мысленникъ,** *sm.* un adhérent. [cert.
— **мысліе,** *sn.* l'intelligence *f*; ‖ *fig.* le con-
— **мжжіе,** *sn. Bot.* la monandrie.
— **образенъ,** *adj.* uniforme, égal à; ‖ *fig.* monotone, prosaïque.
— **образіе,** *sn.* l'uniformité *f*, égalité *f*, monotonie *f*; ‖ *fig.* le prosaïsme.
— **ока жена,** *sf. fam.* une borgnesse.
— **-играла книга,** *sf.* l'as *m.*
— **окъ,** *sm. sc.* un borgne.
— **оченъ,** *adj.* monoculaire. [unisexuel.
— **ощиренъ** *или* **-пасминенъ,** *adj. Bot.*
— **перенъ** (*за рыбы*), *adj. H. nat.* monoptère.
— **рога крава,** *sf.* la dagorne.
— **рогъ,** *sm. quadr.* la licorne; ‖ *H. nat.* unicorne, *adj.*
— **роденъ,** *adj.* homogène, similaire; ‖ *H. nat. Anat.* congénère.
— **родность,** *sf.* l'homogénéité *f*, similarité *f*.
— **ржкъ, ка,** *s.* manchot, ote.
— **свадбенъ,** *adj. Jur. sc.* monogame.
— **свадбіе,** *sn. Bot. Jur.* la monogamie.
— **сричен,** *adj.* monosyllabe; ‖ **-чна рѣчь,** *sf.* le —, *sm.* ‖ **отъ -чны думы,** monosyllabique, *adj.*
— **стайность,** *sf.* la continuité.
— **станенъ,** *adj.* massif.
— **стишіе,** *sn.* le monostique.
— **страненъ,** *adj.* simpliste, exclusif.
— **-човѣкъ,** *sm.* un simpliste.
— **странни,** *adj. Bot.* unilatéral. [plisme.
— **странность,** *sf.* l'exclusivisme *m*, le sim-
— **странно разслабване,** *sn. Méd.* l'hémiplégie *et* -plexie *f.*
— **струнна лира,** *sf.* trompette marine *f.*
— **сѣменодѣлбно растене,** *sn. Bot.* monocotyledone *et* plante —, *sf.* [mique.
— **сѣменъ,** *adj. Bot.* monosperme *et* -sper-
— **ухъ** (*за животны*), *adj. m.* monaut.
— **цвѣтенъ,** *adj. Bot.* uniflore, pur.
— **цвѣтна кунопись,** *sf.* monochrôme, *adj. sm.*
— **-щампа,** *sf.* le camaïeu.
— **цвѣтното,** *sn.* l'uni *m.*
— **чарупченъ,** *adj. H. nat.* univaire; ‖ **-пчна мида,** *sf.* l' —, *sm.*

Едно членна колчавица, *sf. Alg.* le monôme.
— **ягодникъ,** *sm.* la parisette *ou* raisin de renard *m.* [l'unitaire *m.*
— **упостасникъ** (*ересъ унитарій*), *sm.*
Едны (*за пилцы, за ботушы*), *sm. pl.* un paire; ‖ — ...**другы,** qui...qui.
Едра въла, *sf.* la jarre.
— **голія,** *sf. plante,* le turneps. [d'eider.
— **гжска,** *sf. oiseau,* l'eider *m*; **-сченъ,**
— **игличена,** *sf. plante,* l'archangélique *f.*
Едро писмо, *sm.* la grosse.
Едрото, *sm. fig.* la quintessence.
Едьръ (*и fig.*), *adj.* nourri.
— **грахъ,** *sm.* la cicérole *ou* pois chiche *m.*
— **дждъ** (*изъ облакъ*), *sm.* le grain; ‖ *fam.* l'averse *f.* [chois *m.*
— **нордмански гжлабъ,** *sm.* pigeon cau-
— **пѣсакъ,** *sm.* le balast. [vrotine.
Едры брабонкы (*сачмы t.*), *sf. pl.* la che-
— **лѣщинцы,** *sm. pl.* l'aveline *f.*
— **портокалы,** *sm. pl.* la pamplemouse.
— **черѣшы,** *sf. pl.* le capron *et* caperon.
Е, *adv.* oui; 1. *interj.* 'hé, oh ça; 2. *fam.* 'hein; 3. — **та що,** eh bien.
Ей, *interj.* ouais, 'ho, ça, 'hé, oh ça, or que, or ça, st st; ‖ — **му,** 'hem; ‖ — **сега,** *adv.* sur le champ, sur l'heure, incontinemment.
Ежова главичка, *sf. plante,* ruban d'eau *m.*
Ежъ (*паралежъ*), *sm. quadr.* le 'hérisson; **-жовъ,** de —, *adj*; ‖ *fig.* la sagomine.
Езелхопть, *sm. Mar.* le chouquet.
Езеро, *sn.* le lac, étang *m*; **-ренъ,** de lac.
Езыко-знане, *sn.* la linguistique.
— **тълковачъ,** *sm.* un glossographe.
— **чистилка,** *sf.* le cure-langue *ou* gratte-langue.
Езикъ (*нарѣчіе, на капуны и месенъ*), *sm.* la langue; 1. *fig.* le langage, le verbe; 2. (*на брава*), le moraillon; 3. (*на звонецъ*), *Blas.* le batail; 4. (*на камбана*), le battant; 5. **болежъ на -тъ,** *Méd.* la glossalgie; 6. **въспалене на -тъ,** *Méd.* la glossite, la cynancie; 7. **на два -ка написане,** bilingue, *adj*; 8. **земя —,** *Géogr.* langue de terre; 9. **знане чужды -ыцы,** la xénographie; 10. **изгледване — на свиня,** le langueyage; 11. **изгледвамъ — на свиня,** *va.* langueyer; 12. **изгледовачъ на свински —,** un langueyeur; 13. **напушенъ —** (*обвитъ въ чьрво*), langue fourré; 14. **напушенъ свински —,** le languier; 15. **описане на -тъ,** *Anat.* la glossographie; 16. **пріемамъ въ — дума,** *va.* naturaliser; 17. **погрѣшка въ говорене на единъ —,** *fam.* le cuir; 18. **ученицы на источны -ыцы,** enfants *ou* jeunes de langue, *m.*
Езыченъ, *adj. Anat. Gram.* lingual.
Езыче, *sn.* la languette; 1. *Anat.* le clitoris; 2. (*на копче*), le barbillon; 3. (*на кофаръ*), la broche; 4. (*на хвакъ*), la marchette.

Езична юздичка, *sf.* *Anat.* le filet.
Екарте (*книжна игра*), *sm.* l'écarté *m.*
Екатомба (*стотелчна жертва*), *sf.* l'hécatombe *f.*
Екваторски, *adj.* équatorial.
Екваторъ, *sm.* *Géogr.* l'équateur *m*, ligne équinoxiale *f.*
Еквилибристъ, ка, *sc.* équilibriste.
Екипажъ (*карета и конници*, *хората на ладія, гемиджиитѣ*), *sm.* l'équipage *m.*
Екипировка, *sf.* *Milit.* l'équipement *m.*
Екзархатство, *sn.* l'exarchat *m.*
Екзархатъ, *sm.* l'exarchat *m.*
Екзархъ (*намѣстникъ*), *sm.* exarque *m.*
Екзекуціонемъ принудевачъ, *sm.* un garnisaire; ‖ *pl.* -чи, une garnison.
Екзекуторъ, *sm.* huissier audiencier *m*, un huissier.
Екзекуція, *sf.* la garnison.
Екземпляръ, *sm.* l'exemplaire *m.*
Екзерциція (*обучение на оржія*), *sf.* *Milit.* l'exercice *m.* [siaste *m.*
Екклесіастъ (*книга у Библія*), *sm.* l'ecclé-
Еклектикъ, *sm.* un éclectique.
Еклектическа философія, *sf.* l'éclectisme *m.*
Еклектически, *adj.* éclectique.
Еклиптика, *sf.* *Astr.* l'écliptique *f.*
Еклиптически, *adj.* écliptique.
Еклога (*овчарско стихотворение*), *sf.* l'églogue *et* éclogue *f.*
Економска длъжность, *sf.* l'économat *m.*
Економія, *sf.* l'économie *f*; ‖ **списатель на царствена** —, un économiste.
Економъ, ка, *sc.* économe; sommelier, ère.
Ексаметръ, *sm.* l'hexamètre *m.*
Екстирпаторъ, *sm.* *Agric.* l'extirpateur *m.*
Екстрактъ (*гжстина отъ прѣваряване*), *sm.* l'extrait *m.* [ordinaire.
Екстраординаренъ (*професоръ*), *adj.* extra-
Ексегетика (*тълкование*), *sf.* l'exégèse *f.*
Експедиціоненъ, *adj.* expéditionnaire.
Експедиція, *sf.* expédition militaire *f.*
Експерименталенъ (*основанъ на опытъ*), *adj.* expérimental.
Експерименталистъ, *sm.* un expérimentateur.
Експериментъ, *adj.* l'expériment *m.*
Експертъ, *sm.* un expert.
Ексцентрически, *adj.* excentrique. [trique *m.*
Ексцентрическо колело, *sn.* *Méc.* l'excen-
Ексцентрикъ, *sm.* *Méc.* l'excentrique *m.*
Експоненtенъ, *adj.* *Alg.* exponentiel.
Експонентъ, *sm.* *Alg.* l'exposant *m.*
Експромптъ, *sm.* l'improptu; *m*; ‖ **съчинитель на -ты**, un impromptuaire.
Ектаръ (100 *ара*), *sm.* l'hectare *m.*
Ектограммъ (100 *грамма*), *sm.* l'hectogramme *m.*
Ектолитръ (100 *литры*), *sm.* l'hectolitre *m.*
Ектометръ (100 *метра*), *sm.* l'hectomètre *m.*
Ектостеръ (100 *стера*), *sm.* l'hectostère *m.*
Елавенъ, *adj.* antimonial *et* antimonié.
Елавна сгура, *sf.* la cendrée.
Елавъ (*калай т.*), *sm.* l'antimoine *m*; ‖ **направенъ съ** —, *Méd.* stibié, *adj.* [élan *m.*
Еланъ (*въ канада*), *sm.* *quadr.* l'orignal *ou*
Еластически, *adj.* élastique.
Еластичество, *sn.* l'élasticité *f.*
Елеборъ, *sm.* *plante*, l'ellébore *m*: ‖ **дивъ** —, elléborine *f.*
Елегически, *adj.* élégiaque: ‖ **-поецъ**, *sm.* poëte élégiaque *m.* [l'élégie *f.*
Елегія (*оплакователно стихотворение*), *sf.*
Елей, *sm.* le chrême.
Електрисвамь, *va.* électriser; ‖ *-ca*, *vr.* s'électriser; ‖ **което може са -риса**, *Phys.* électrisable *adj.*
Електрисване, *sn.* *Phys.* l'électrisation *f.*
Електрисовачъ, *sm.* un électriseur.
Електрическа машина, *sf.* machine électrique *f.* [*m.*
— **рыба**, *sf.* *poisson*, gymnote électrique
— **сила**, *sf.* l'électricité.
Електрически, *adj.* électrique.
— **скатъ**, *sm.* *poisson*, la torpille.
Електрическо трькало, *sn.* plateau électrique, *m.*
Електричество, *sn.* l'électricité *f.*
Електризація, *sf.* *Phys.* l'électrisation *f.*
Електрометръ, *sm.* *Phys.* l'électromètre *m.*
Електроскопъ (*инструментъ*), *sm.* l'électroscope *m.*
Електрофоръ, *sm.* *Phys.* l'électrophore *m.*
Електуарій (*мажунъ т.*), *sm.* *Pharm.* l'électuaire *m.* [cipe.
Елементъ, *sm.* l'élément *m*; ‖ *Chim.* le prin-
Елемъ, *sm.* *Pharm.* l'élémi *ou* gomme élémi.
Еленска глава, *sf.* *Vén.* le massacre.
— **опашка**, *sf.* *plante*, le tordyle.
— **трѣва**, *sf.* *plante*, la corne.
Еленскы лайна, *sm.* *pl.* *Vén.* les plateaux *m.*
— **мжды**, *sm.* *pl.* *Vén.* les daintiers *ou* rognons *m.* [la perche.
— **рога**, *sm.* *pl.* la ramure; ‖ *Vén.* le bois,
— **рогчета**, *sn.* *pl.* *Vén.* *Blas.* le cors *m.*
Елленски, *adj.* hellénique.
Елленисмъ (*гръцка свойщина въ говорене*), *sm.* un hellénisme *m.*
Елленистъ, *sm.* un helléniste.
Елзевирско издание, *sn.* *Typ.* l'elzévir *m.*
Еликсиръ, *sm.* l'elixir *m.*
Елингъ, *sm.* cale de construction, *f.*
Елисей, *sm.* élysée *m*; **-скы**, **-séen**; ‖ **-ско Поле**, *sm.* champs élysées *m.*
Еліасты (*сждницы въ Атина*), *sm.* *pl.* les héliastes *m.* [*Astr.* lever héliaque *m.*
Еліаческо въсхождане (*на звѣзда*), *sn.*
Еліоскопъ (*слънчево стжкло*), *sm.* l'hélioscope *m.*
Еліотропъ (*камыкъ*), *sm.* la sanguine; ‖ (*зеленъ ясиъ*), l'héliotrope *m.*

Еліоцентрически, *adj. Astr.* héliocentrique.
Елиптически, *adj.* elliptique; -скы, -ment. — **видъ**, *sm. Géom.* -ско състояне, *sn. Gram.* l'ellipticité *f.*
Елипсографъ (*инструментъ*), *sm.* l'ellipsographe *m.*
Елипсондъ, *sm. Géom.* l'ellipsoïde *m.*
Елипсисъ, *sm. Gram. Géom.* l'ellipse *f.*
Елминтологически, *adj.* helminthologique.
Елминтологія (*наука за глистіе*), *sf.* l'helminthologie *f.* -thologue.
Елминтологъ, *sm.* un helminthologiste *et*
Елпезе, *sn. t.* l'éventail *m*, émouchoir *m*; 1. **въ видъ на** —, en éventail; 2. **майсторъ на** -зета, un éventailiste; 3. **духамъ съ** —, *va.* s'éventer; 4. **махамъ съ** —, *va.* éventer. — **приличенъ**, *adj. H. nat.* flabellé *et* -belliforme.
Елха, *sf. arbre*, l'aune *ou* aulne *m.*
Елхакъ, *sm.* l'aunaie *ou* aulnaie *f.*
Ель (*ингелизска бира*), *sf.* ale *f.*
Ематитъ (*руда*), *sm. Minér.* le féret.
Ематологія (*наука за кръвь-та*) *sf.* l'hématologie *f.*
Емблема, *sf.* l'emblème *m.*
Емигрантъ, ка, *s.* émigrant, ante.
Емиграція (*на народы*), *sf.* la transmigration.
Емигретъ (*дѣтинско игралце*), *sm.* l'émigrette *f.*
Емиръ (*турски сановникъ*), *sm.* un émir.
Емороидаленъ, *adj.* hémoroïdal; -лна чръвена жила, *sf.* artère -dale *f.*
Еморонды (*майсжлъ t.*), *sf. pl. Méd* les hémeroïdes *et* -rhoïdes *f.*
Емпирей (*деветото небе*), *sm.* l'empyrée *ou* ciel empyrée, *sm.*
Емпирикъ, *sm.* un empirique.
Емпирически (*основанъ само на опытъ*), *adj.* empirique; -ски, -ment.
Емпирисмъ, *sm.* l'empirisme *m.*
Емулсія, *sf. Pharm.* l'émulsion *f.*
Емфіе (*за смъркане*), *sn. t.* tabac en poudre, *m*; ‖ **преза** —, une pincée; ‖ **стривачъ на** —, un rapeur.
Емчане (*кефиль t.*), *sm.* un répondant.
Емчжса, *vr.* oser, se risquer; ‖ (*за нѣкого*), répondre.
Ендемическа болесть, *sf. Méd.* l'endémie *f.*
Ендемически (*мѣстенъ*), *adj.* endémique.
Ендивія (*градинны бърдоквы*), *sf. plante*, l'endive *f.*
Ени-бахарь, *sm. t.* (*voyez* **Амомъ**).
Енотъ (*видра*), *sm. quadr.* la genette; -тенъ, de genette.
Ентимема (*аргументъ*), *sf.* l'enthymème *m.*
Ентомологически, *adj.* entomologique.
Ентомологія (*наука за буболечкы*), *sf.* l'entomologie *f.*
Ентомологъ, *sm.* un entomologiste.
Ентусіасть, *sm.* enthousiaste, *sc.*
Енхармонически, *adj. Mus.* enharmonique.
Енциклопедистъ, *sm.* un encyclopédiste.
Енциклопедически, *adj.* encyclopédique.
Енциклопедія, *sf.* l'encyclopédie *f*; ‖ **съчинитель на** —, un encyclopédiste.
Еолійски, *adj.* éolien *et* éolique.
Еолова арфа, *sf.* éoli-harpe *ou* harpe éolienne *f.*
Еоловъ валякъ, *m. Phys.* l'éolipyle *m.*
Епакта, *sf. Chron.* l'épacte *f*; **тенъ**, d'épacte.
Епактенъ, *adj.* épactal.
Епанча *и* **-нжа**, *sf. t.* le crispin, le manteau.
Епанчоносецъ, *sm.* un porte-manteau.
Епархіаленъ, *adj.* diocésain. — **градъ**, *sm.* la métropole.
Епархіална черкова, *sf.* église métropole *f.*
Епархія, *sf.* l'évêché *m*, le siége, la commende; 1. (*епископска*), le diocèse; 2. **дьржачъ на** —, commendataire, *adj. m*; 3. **който са намира въ Римска** —, suburoicaire, *adj.*
Епатитъ, *sm. Minér.* l'hépatite *f.*
Епиграмма, *sf.* l'épigramme; ‖ **съчинитель на** -мы, un épigrammatiste.
Епиграмматически, *adj.* épigrammatique.
Епиграфъ (*на книга*), *sm.* l'épigraphe *f.*
Епидемически, *adj.* épidémique.
Епидемія, *sf.* l'épidémie *f.*
Епидермически, *adj.* épidermique.
Епизодически (*въводителенъ*), *adj.* épisodique.
Епизодъ (*въведна приказка*), *sm.* épisode *m.*
Епизоотически (*моренъ*), *adj.* épizootique.
Епизоотія (*скотски моръ*), *sf.* l'épizootie *f.*
Епикурейски, *adj.* épicurien.
Епикурейцъ, *sm.* épicurien, enne, *s.*
Епикурисмъ (*учене на Епикура*), *sm.* l'épicurisme *m.*
Епилептически, *adj* épileptique.
Епилептикъ (*страдалецъ отъ падане отъ влнъ*), *sm.* un épileptique.
Епилепсія (*падане отвлнъ*), *sf.* l'épilepsie *f*, mal caduc *ou* haut mal *m.*
Епископска кжса мантія, *sf.* la mozette.
Епископски, *adj.* épiscopal; -скы, -ment. — **санъ**, *sm.* l'épiscopat *m.* — **сарай**, *sm.* l'évêche *m.*
Епископство, *sn.* l'épiscopat *m*, évêché *m*; ‖ **придрьжницы на** —, épiscopaux *m*; ‖ **затичамса за** —, *vr. fam.* épiscopiser.
Еспископъ, *sm.* un évêque; -пскы, d'évêque, episcopal; 1. (*въ нехристіянскы мѣста*), vêque in patribus, *m*; 2. **правя**-, *va.* sacré; 3. **ставане** —, le sacre.
Епитазисъ (*растваряне на драма*), *sm.* [l'épitase *f.*
Епиталама (*свадбно стихотворене*) *sf.* l'épithalame *m.*
Епитафія (*надгробіе*), *sf.* l'épitaphe *f.*
Епитетъ (*прилагателно*), *sm.* l'épithète, *f.*
Епитимія, *sf.* la pénitence.
Епитрахиль, *sm.* l'étole *f.* [rène *m.*
Епихрема (*силлогисмъ*), *sf. Log.* l'épiché-

Епициклондъ, *sm. Géom.* l'épicicloïde *f.*
Епициклъ (*хълбоченъ околъ*), *sm. Astr.* l'épicycle *m.*
Епическа поема, *sf.* l'épopée *f.*
Епически, *adj.* épique.
— **цикълъ**, *sm.* cycle épique *m.*
Епода (*трети дѣлъ на ода*), *sf.* l'épode *f.*
Еполементъ, *sm. Fortif.* l'épaulement *m.*
Еполетъ, *sm.* l'épaulette *f*; ‖ (*и съ дебелы рѣсы*), à graine d'épinards; ‖ (*безъ рѣсы*), la contre-épaulette.
Епопея, *sf.* l'épopée *f.*
Епоха, *sf.* l'époque *f*; ‖ правя —, *va.* faire époque.
Ептархія (*седемдьржавіе*), *sf.* l'heptarchie *f.*
Епулоны (*жрецы у ветый Римъ*), *sm. pl.* les épulons *m.*
Ера, *sf.* l'ére *f.*
Ератостенова таблица (*съ недѣлни бройове*), *sf. Arithm.* crible d'Eratostène, *m.*
Ергенъ *и* **ѣрг-**, *sm.* un adulte.
Ересеначалникъ, *sm.* un hérésiarque.
Ересь, *sf.* la secte, la schisme; ‖ (*лжеучене*), l'hérésie *f*; ‖ съставямъ —, *va.* schismatiser.
Еретичество, *sn.* l'héréticité *f.*
Еретикъ, *sm.* hérétique, schismatique, séparatiste, un sectaire; ‖ -тически, *adj.*
Ерибица, *sf. oiseau*, la perdrix; -биченъ, de perdrix; ‖ пиленца — цы (*що немогжть да хвъркать още*), perdreaux en traîne, *f.*
Ерибиченъ конь, *sm.* cheval aubère *m.*
Ерибиченъ цвѣтъ, *sm.* isabelle, *adj.*
Ерибичноцвѣтенъ конь, *sm.* cheval isabelle *m.*
— **цвѣтило**, *sn.* couleur isabelle *f.*
Ериданъ рѣка (*съзвѣздіе*), *sf. Astr.* l'Eridan *m.*
Ерина, *sf.* la blousse.
Еркулесъ (*съзвѣздіе*), *sm. Astr.* l'Hercule *m.*
Ерой (*ирой*), *sm.* le héros.
— **комически**, *adj.* héroï-comique.
Еронда (*ероическо писмо*), *sf.* l'héroïde.
Еройна (*ироина*), *sf.* l'héroïne *f.*
Еройски *и* **-ически**, *adj.* héroïque; -скы, -ment.
Еройско състояне, *sn.* l'héroïcité *f.*
Еройство (*еройски духъ*), *sm.* l'héroïsme *m.*
Еротически, *adj.* érotique; -скы, -ment
Ермафродитъ, *sm.* un hermaphrodite.
Ермелинска кожа, *sf.* l'armeline *f.*
Ерменевтика, *sf.* l'herméneutique *f et* art —, *sm*; ‖ -тически, *adj.*
Ерметическо запушване, *sn.* l'hermeticité *f.*
Ерметически, *adj.* hermétique; -скы, *adv. Chim.* -ment.
Ермитажъ, *sm.* l'ermitage *ou* hermitage *m.*
Ерпетологически, *adj.* erpétologique.
Ерпетологія (*гадословіе*), *sf.* l'erpétologie *et* herpétologie *f.*
Ерпетологъ (*гадословъ*), *sm.* un erpétologiste.
Ерски езикъ (*на ветытѣ Скандинавцы*), *sm.* langue erse *f.*
Ерфине, *sn. t.* la cotisation; ‖ на —, à *ou* en pique-nique (*voyez* Дѣлба отъ разноска).
Ерцхерцогски, *adj.* archiducal.
Ерцхерцогство, *sn.* l'archiduché *m.*
Ерцхерцогъ, *sm.* un archiduc; ‖ -цогиня *f*, -duchesse *f.*
Ершъ, *sm.* le ficheron; ‖ *Mar.* la fiche; ‖ —, *poisson*, la grémille *ou* perche goujonnière.
Есенска орань, *sf. Agric.* l'hivernage *m.*
Есенски, *adj.* automnal.
Есень, *sf.* l'automne *m et f*, arrière-saison *f*; ‖ вліяне на -та върху растенето, l'automnation *f*; ‖ оръ на —, *va. Agric.* hiverner.
Ескадра, *sf. Mar.* l'escadre *f*; ‖ практическа —, escadre d'evolution; ‖ малка —, escadrille *f.*
Ескадронъ, *sm. Milit.* l'escadron *m.*
Ескарпъ (*митеризъ*), *sm. Fortif.* l'escarpe *f.*
Ескизъ (*планъ*), *sm.* l'ébauche *f*; ‖ (*набѣлѣзване*), l'esquise *f.*
Еспадонъ (*сабя*), *sm.* l'espadon *m*; ‖ біяса *или* владѣя съ —, *va.* espadonner; ‖ който са біе съ —, un espadonneur.
Еспаніолетка (*мустакы*), *sf.* la mouche.
Еспаніолка (*подкастрена брадичка*), *sf.* la royale.
Естакада (*прѣчкы колове*), *sf.* l'estacade *f*
Естафета (*зоратъ t.*), *sf.* l'estafette *f.*
Естрада, *sf.* l'estrade *f.*
Естрагонъ, *sm. plante*, l'estragon *m.*
Ессей (*еврейски философъ*), *sm.* un essenien.
Ессенція (*миризливо масло*), *sf.* l'essence *f.*
Естерлингъ (*тегло*, 28½ *грана*), *sm.* l'esterlin *m.*
Естествена свойщина, *sf.* le naturel.
Естествено, *adv.* naturellement.
— **побуждане**, *sn.* l'instinct; ‖ отъ —, instinctivement.
Естественость, *sf.* le naturalisme.
Естественъ, *adj.* naturel, originaire de, physique, naif; ‖ *fig.* natif.
Естество, *sn.* la nature; 1. — осѣщане, le naturel; 2. споредъ -то, au naturel; 3. промѣнявамъ -то (*на нѣщо*), *va.* dénaturer.
— **испытовачъ**, *sm.* un naturaliste.
Естетически, *adj.* esthétique.
Естетика (*наука за хубавина или за хубавъ вкусъ*), *sf.* l'esthétique *f.*
Естомпъ (*истривалка*), *sm.* l'estompe *f.*
Есть, *sm.* nom bulgare de la lettre E.
Етажерка (*дулапъ съ полицы*), *sf.* l'étagère *f.*
Етажъ (*редъ на сграда*), *sm.* l'étage *m.*
Етаминенъ тжкачъ, *sm.* un étaminier.
Етаминъ (*платъ*), *sm.* l'etamine *f.*
Етероскіи (*едносѣнчны*), *sm. pl. Géogr.* les hétérosciens *m.*
Етика (*нжравоучене*), *sf.* l'éthique *f.*
Етикетъ, *sm.* l'étiquette *f.*
Етически, *adj.* éthique.

Етимологически, *adj.* étymologique.
Етимологія, *sf.* l'étymologie *f*; | *Gram.* l'origine *f*; | **заловтамса съ —**, *vr.* étymologiser.
Етимологъ (*коренодумникъ*), *sm.* un étymologiste.
Етиренъ, *adj.* éthéré; | *Chim.* essentiel.
Етиръ (*извѣ трителенъ спиртъ*), *sm.* l'éther *m*; | **ставане на —**, l'éthérisation *f*; | **правя —**, *va.* *Chim.* éthérifier *et* éthériser.
Етіологически, *adj.* étiologique.
Етіологія (*учене за причинытѣ на болесть*), *sf.* l'étiologie *f*. [sarcocollier.
Етіопско смолисто дърво, *sn.* *arbuste*, le
Етіопійски (*за племе*), *adj.* nègre.
Етіопъ (*тъмна смѣсь*), *sm.* *Chim.* l'éthiops *m*.
Етнографически, *adj.* ethnographique.
Етнографія, *sf.* l'ethnographie *f*.
Етнографъ, *sm.* un ethnographe.
Етнархъ, *sm.* un ethnarque.
Ето и -го, *prép.* voici, voilà; | **— отведнажъ той**, ne voilà-t-il pas qu'il...; | **— пакъ**, *prép.* *fam.* revoici *et* revoilà.
Етологически, *adj.* éthologique.
Етологія (*нѫравоописание*), *sf.* l'éthologie *f*.
Етърва, *sf.* la belle-soeur (*femme du frère*).
Етюдъ, *sm.* *Peint.* l'étude *f*.
Ефектъ (*въ искуства*), *sm.* l'effet *m*.
Ефемериды, *sf.* *pl.* *Astr.* les éphémérides *f*.
Ефенди (*законникъ*), *sm.* un effendi *et* éfendi.
Ефоръ(*м ажедонски сѫдникъ*), *sm.* un éphore.
Ефрейторъ, *sm.* un exempt; | *Milit.* un caporal; | (*въ кавалерія*), un brigadier.
Ефтинія, *sf.* modicité du prix; *f*; | *fig.* le bon marché.
Ефтино, *adv.* à bon marché, à bas prix, à bon compte; | **по —**, à meilleur marché *ou* compte; | **твърдѣ —**, à vil prix.
— вино, *sm.* le ginguet.
Ефтинъ, *adj.* de vil prix; | **ставать по -ны**, *v.* *imp.* *pop.* ils ramendent.
Ефудъ (*еврейски поясъ*), *sm.* l'éphod *m*.
Ехова (*Богъ, Господъ*), *sm.* l'jéhova *m*.
Ехо, *sn.* l'echo *m*.
Ечемыкъ, *sm.* *plante*, l'orge *f*; **-мыченъ**, d'orge; 1. la paumelle: 2. *Méd.* l'anchilons *m*, la chalaze; 3. (*на око*), *Méd.* le crithe *ou* orgelet; 4. **охлущенъ —**, orge perlé *m*; 5. **мѣсто за прорастеване — за бира**, le germoir.
Ечемыченъ бългуръ, *sm.* orge mondé *m*.
Ечемыче (*въ око*), *sm.* l'orgelet *et* orgeolet *m*.
Ечемяно кюспе (*отъ бира*), *sn.* la drèche; | **-спявъ**, *adj.* de drèche.
Ешафотъ (*дрьвникъ за посѣчане прѣстжпницы*), *sm.* l'échafaud *m*.
Ешевенъ (*кметъ, глава*), *sm.* un échevin; | | **длъжность на —**, l'échevinage *m*.
Ешелонъ, *sm.* *Milit.* l'échelon *m*; | **нареждамъ на -ны**, *va.* *Milit.* échelonner.
Ешъ, *sm.* *t.* la couple (*voyez* **Тжкъ** *и* **Дватакъ**).

Ж.

Ж — **Жарулекъ**

Ж (*же и дже*), la septième lettre de l'alphabet bulgare.
Жабрей, *sm.* *plante*, le muflier *et* mufle de veau.
Жавкане, *sm.* l'aboiement *et* aboi *m*, glapissement, claba udage *m*; | (*на кученца*), le jappement.
Жавкамъ, *vn.* glapir; | **който жавка**, glapissant *adj*; | **жавкать** *или* **лаять** (*кученца*), *v.* *imp.* ils jappent.
Жавкарь, *sm.* un aboyeur.
Жакардовъ станъ, *sm.* le jacquart *et* métier à la jacquart.
Жакета (*дрѣха*), *sf.* la jaquette.
Жаконетъ (*платъ*) *sm.* le jaconas.
Жалба, *sf.* le chagrin, le regret, la plainte, la paine; | *fig.* la croix.
Жалва, *sf.* l'oiseau-mouche *m*.
Жалга, *sf.* *plante*, le potamot. [fantaisie.
Жалене (*и врѣме на —*), *sn.* le deuil; | la
Жаленъ, *adj.* triste, désolé, lamentable, larmoyant, luctueux, lugubre.
Жални день (*у Римляны*), *sm.* jour néfaste *m*.
Жалното, *sn.* le larmoyant.
Жално, *adv.* c'est dommage; 1. **твърдѣ —**, c'est grand pitié; | *fig.* meurtre; 2. **— ми е**, j'ai regret, il me fâche, s'en vouloir, je suis desolé de.
Жалность, *sf.* la tristesse, affliction, amertume *f*, deuil *m*; | *fig.* la mélancolie, la douleur; | **имамъ голѣма —**, *vn.* avoir le coeur gros.
Жалны пѣсни (*отъ Овидія*), *sf.* *pl.* les tristes d'Ovide *m*. [lonneur.
Жалонеоръ (*бѣлѫзаръ*), *sm.* *Millit.* un ja-
Жалостенъ, *adj.* douloureux; **-тно**, **-eusement**.
Жаля и -лѣя, *vn.* regretter, avoir regret, plaindre, épargner.
Жамбазинъ, *sm.* *t.* un tabarin, funambule, danseur de corde, *m*.
Жамбазска ортома, *sf.* le voltige.
Жамбонъ (*свинска сушена плѣшка*), *sm.* le jambon.
Жамбонче, *sn.* *dim.* le jambonneau.
Жандармъ, *sm.* un gendarme; | **корпусъ -мы**, la gendarmerie.
Жарава, *sf.* la braise; 1. **пекъ на — месо**, *va.* braiser, brasiller; 2. **бъркамъ —**, *va.* tisoner; 2. **пріетель да бърка — въ соба**, *s.* tissoneur, euse.
Жарулекъ, *sm.* le moussoir.

Жарулчво цвѣте, *sm. Bot.* le verticille.
Жарулистъ, *adj. Bot.* verticillé.
Жега, *sf.* la chaleur; | *Méd.* le fer-chaud.
Жедепомъ (*игра*), *sm.* le tripot *ou* jeu de paume; | съдрьжникъ на —, paumier *et* maître —, *sm.*
Жежькъ, *adj.* chaud.
Жезалъ, *sm.* la baguette, la masse; | -управлене, *sm.* le sceptre; | повѣлитенъ —, le bâton.
Жезлогадане, *sm.* la rabdomamie *et* -mance.
Жезлогадачь, ка, *s.* rabdomancien, enne.
Жезлоносецъ, *sm.* un bâtonnier, massier *m*; | (*въ черкова*), un porte-verge.
Желане, *sm.* le désir *et* desir, le souhait, le voeu, envie *f*, appétit *m*, appétition *f*; 1. *fig.* la faim, démangeaison *f*; 2. *Rhét.* la déprécation; 3. полвина —, la velléité; 4. по свое — au gré des ses désirs; 5. по -то, à souhait; 6. достойнъ за —, souhaitable, *adj.*
Желателенъ, *adj.* désirable, souhaitable, appétible, convoitable, optatif; | (*за вѣтьръ*), propice. [tatif *m*.
Желателно наклонене, *sm. Gram.* l'op-
Желатель, ка, *s.* un convoiteur.
Желатина (*проточно или ровко вещество*), *sf.* la gélatine.
Желатиненъ, *adj.* gélatineux.
Желатинъ, *sm. t.* un bourreau, maître *ou* exécuteur de 'hautes oeuvres, *m*.
Желая, *vn.* souhaiter, envier, convoiter, aspirer à; 1. (*здравіе*), donner; 2. (*нѣщо*), désirer *et* desirer, vouloir, appéter; 3. (*нѣщо страстно*), soupirer après, pour; respirer après; 4. който желае, appétitif, désireux de, *adj.*
Желѣзарница, *sf.* la forgé; | (*лавица съ желѣзна стока*), la ferronnerie.
Желѣзарь, *sm.* un blanchoevrier; | (*търговецъ*), ferronnier, ère, *s.*
Желѣзенъ, *adj.* de fer; 1. (*марціаленъ*), *Chim.* martial; 2. *Minér.* sidéral; 3. всяко -зно сачево, *sm.* le ferrement.
— ботракъ, *sm. Milit.* la chausse-trape.
— качулъ, *sm.* la bourgnignote.
— клинъ, *sm. Mar.* la patarasse.
— кьрпель (*надъ соба*), *sm.* le trémion.
— кжтникъ, *sm.* la cornière.
— листъ, *sm. Mar.* l'allamelle *f*.
— мьртакъ, *sm. fig.* l'ancre *f*.
— обрачъ, *sm.* la frette, la bride; | (*около колело*), le bandage; | застѣгамъ съ —, *va.* fretter.
— пжть, *sm.* chemin de fer *m*; | (*желѣзница*), voie ferrée *f*; | (*коленикъ*), le railway *et* railroute *f*.
— хвакъ, *sm.* la chasse-trape.
Желѣзна бубонка, *sf. Pharm.* boule de Mars *ou* de Nancy; | вода размыта съ —, eau de boule.
Желѣзна брьнка (*халчица t.*) *sf.* la maille.
— вждица, *sf.* l'angon *m*; | (*на магнитъ*). le portant.
— грывня, *sf.* la frette; | (*за шія*), le carcan.
— джска (*при камина*), *sf.* le contre-coeur.
— клечка, *sf.* la taranche.
— клечица (*въ рѣзе*), *sf.* la rivure.
— кука, *sf.* le renard. [fer oligiste *m*.
— лжскавина, *sf.* fer spéculaire *m*; | *Minér.*
— орха (*прьсть у. в. с.*), *sf.* le sil.
— прьчка, *sf.* la tringle.
— ризница, *sf.* la cuirasse, la brigandine; 1. облеченъ съ —, cuirassé, *adj*; 2. облеченый съ —, un cuirassier; 3. (*за кълкытѣ*), le cuissard.
— рашетка (*на проворецъ*), *sf.* fer maillé *m*.
— скоба, *sf.* le fenton.
— стъргалка, *sf.* le décrottoir.
— цѣва (*на оржіе*), *sf.* le canon.
— шѣпка (*-зно сокайче*), *sf. Blas.* le vair.
Желѣзникъ, *sm. plante*, la verveine.
Желѣзница, *sf.* chemin de fer *m*; | —, *poisson*, la pucelle, alose *f*.
Желѣзно зело, *sn.* la dent-de-loup.
— колче, *sn. Agric.* l'avant-pieu *m*.
— обковане *или* -ване, *sn.* l'armature *f*, armure *f*.
— обраче (*за каляска*), *sn.* la main.
Желѣзны грывни (*на рѫцѣ*), *sf. pl.* les menottes *f*.
— дрѣбны стокы, *sf. pl.* la ferronnerie.
— шикалкы (*картечъ, мискетъ t.*) *sf. Milit.* la mitraille; | пушкане съ —, la mitraillade; | пушкамъ съ —, *va.* mitrailler.
Желѣзо, *sn.* le fer; 1. *Chim.* le mars; 2. което съдьржава у себи-си —, *Minér.* ferritère, *adj*; 3. (*на джскы, на листа*), la tôle; | майсторъ на —, un tôlier; 4. кжсове вето —, la mitraille; 5. наука за —, l'adenologie *f*; 6. (*отъ ножъ безъ чирень*), la lame; 7. правяне — жилаво, *Métall.* le puddlage; 8. правя -то жилаво, *va.* puddler; 9. разрѣзване на прьчкы и чукъ за надробяване — за дрѣбны работы, la fenderie.
Желѣзце (*на край ивица*), *sn.* le ferret: | направачъ на то —, un ferreur; | (*сачево*), le fer; | (*за въ чирень-тъ на сабя*), la soie.
Желѣзиста вода, *sf.* eau ferrée *f*.
Желѣзистъ, *adj.* ferrugineux; | *Chim.* chalybé.
Жеманданче (*задъ сѣдлото*), *sn. t.* le boudin.
Жемаданъ, *sm.* le porte-manteau, la valise; | (*за писма*), la malle.
Жена, *sf.* la femme, la dame, la femelle, la personne; 1. *fig.* bonne commère *f*; 2. оженена *или* задомена —, femme mariée; 3. -ни, *fam.* la moitié; 4. ненавистникъ къмъ -ны, misogyne, *adj.* 5. отвращене къмъ -ны, la misogynie.

Жена мѫжкарь, *sf. fam.* une virago.
Женен мѫжъ *или* **Булка** (*невѣста*), *s.* marié, ée; ‖ (*три пѫти, потретилъ*), trigame, *sc. adj.*
Женидба, *sf.* le mariage, les noces *f*, l'hymen *et* hyménée *m*; 1. *fig.* le lit; 2. (*сбиране*), l'union *f*; 3. (*морганатическа или съ лѣва рѫка*), mariage morganatique *ou* de main gauche; 4. (*съ неравно*) la mésalliance; 5. (*съ посестрима*), le levirat; 6. (*на уречено вѣме въ Турско*), le kabin; 7. напуснуване —, le divocre; 8. ненавистникъ къмъ —, un misogame; 9. ненависть *или* умраза къкъ —, la misogamie; 10. стигналъ за —, nubile, *adj*; 11. стигнуване за —, la nubilité; 12. съединявамъ съ —, *va.* conjoindre.
Женидбенъ, *adj.* nuptial, matrimonial.
Женидбна постелка, *sf.* lit nuptial *m*.
Женихли, *sm. pl.* un proxénète.
Женище, *sf. fam.* une haquenée.
Женка *и* **-ница**, *sf. dim.* la femelette.
Женкиря *и* **-карь**, *sm.* un efféminé, un lâche, un dandy (*pl.* -dys *ou* -dies); ‖ *fam.* un blèche (*voyez* **Домашарь**).
— мѫжъ, *sm.* un dameret.
— човѣкъ, *sm.* un couard.
Женомѫжство, *sm. Bot.* la gynandrie.
Женоубійцъ, *sm.* un uxoricide.
Женска, *sf.* la femelle; ‖ (*у грабливы пилцы*), le tiercelet.
— дрѣха (*съ шлейфъ, влачи-опашка*), *sf.* manteau de cour, *m*; ‖ (*за вѣдене*), la devantière.
— коса, *sf. plante*, l'adiante *f*.
— пасмина, *sf. fig.* la quenouille; ‖ прѣминува на —, *va.* tomber en quenouille.
— полуржкавичка, *sf.* la mitaine.
— пѣтелка, *sf.* l'ardillon *m*, oeillet *m*.
Женски, *adj.* féminin, femelle, de femme.
— родъ *sm. Gr m.* genre féminin *m*; ‖ отдавамъ на — дума, рѣчь, *va. Gram.* féminiser.
— геркинякъ, *sm. oiseau*, la soubuste.
— пилецъ, *sm.* la poule.
— пошъ, *sm.* le fichu.
— рогачъ, *sm.* (*voyez* **Копута**).
— ржкавникъ, *sm.* le miton.
— жобе (*дрѣха*), *m.* le péplon. [bouquin.
— заякъ, *sm. quadr.* la hase; ‖ *Vén.* le
Женскы, *adv.* mollement.
— труфила, *sm. pl.* les colifichets *m*.
Женственъ, *adj.* efféminé.
Женя, *va.* épouser; 1. (*изново*), remarier; 2. (*сынъ, дѫщеря*), marier; 3. (*за неравенъ мѫжъ или за неравна двойка*), *va.* mésallier; 4. *-са*, *vr.* s'épouser, se marier; 5. (*пакъ или са задомявамъ*), se remarier; 6. (*съ неравно или за неравна*), se mésallier. [grue.
Жеравъ (*и съзвѣздіе, Astr.*), *sm. oiseau*, la
Жербоа *или* **Табарганъ**, *sm. mam.* la gerboise.
Жерка, *sf.* moulin à vent; 1. l'estomac *m*; 2. *Méd.* le gaster; 3. цѣръ за усиляване на —, stomacal, *adj.*
Жерминалъ (*мѣсецъ на републиканска година*), *sm.* le germinal.
Жестъ, *sm.* le geste.
Жете (*игрална полукрачка*), *sm.* le jeté.
Жерченъ (*и -чно сръдство или цѣръ*), *adj.* stomachique.
— еликсиръ, *sm. Pharm.* le garus.
— камыкъ, *sm.* (*и кѫсове отъ* —), la meulière.
Жерчна *или* **Бабечна сълза**, *sf.* le chyme.
Живанржія, *sm. t.* un joaillier *et* orfèvre *m*.
Живанрство, *sm.* la joaillerie.
Живанръ (*безцѣны нѣща*), *sm.* la joaillerie, le joyau; ‖ *fig.* le fleuron.
Живакъ, *sm.* le vif-argent *ou* mercure; -ачень, de mercure.
Живаченъ, *adj.* mercuriel.
Живачна болесть, *sf. Méd.* l'hydrargyrie *f*.
Живачны цѣрове, *sm. pl.* médicaments mercuriaux *m*. [*на лицето*), reposé.
Живенъ, *adj.* pittoresque; ‖ (*за цвѣтъ -тъ*
Живете, *sm.* nom bulgare de la lettre **Ж**.
Живецъ, *sm.* la pulpe de l'ongle.
Живиница, *sf.* les scrofules *ou* écrouelles *f*, humeurs froides *f*; ‖ *Méd.* le chancre, les achores *m*; ‖ цѣръ за —, antiscrofuleux, *adj. m.* [meux.
Живиничавъ, *adj.* scrofuleux; ‖ *Méd.* stru-
— човѣкъ, *sm.* un scrofuleux.
Живна картина *или* **сцена**, *sf.* tableau mouvant *m*.
— сила [умножене на —, la surexcitation.
Живно, *adv.* à grands traits.
— изобразене, *sm. Rhét.* l'hypotypose *f*.
Живность, *sf.* le mouvement.
Живо, *adv.* vivement.
Живоденъ ханъ, *sm. fig.* l'écorcherie *f*.
Живодерница, *sf.* l'écorcherie *f*.
Живодеръ, *sm.* un écorcheur, equarrisseur *m*; ‖ *fig.* un boucher.
Живокость, *sf. plante*, le pied-d'alouette.
Живо поврьщане, *sm. fig.* la bourrade.
Живость *и* **-вина**, *sf.* la vivacité, promtitude, action *f*, entrain, feu *m*; 1. (*на писало*), le coloris; 2. *fig.* la fraîcheur, la vie, fleur, animation *f*, ressort *m*; 3. безъ —, *fig.* pâle, *adj.*
Животворенъ, *adj.* vivifiant, vivifique.
Животено дърво, *sm. arbre*, le thuia *et* thuya.
Животенъ, *adj.* animal.
Животливость (*способенъ да живѣемь*), *sf. Méd.* la viabilité.
Животливъ, *adj. Méd.* viable.
Животненъ, *adj.* vital; -тно, -alement.
Животно, *sm.* l'animal *m*, la bête; ‖ вардачъ

на -ны, *Mar.* un garde-ménagerie; | поклонение на -ны, la zoolâtrie (*voyez* Добытакъ).
Животность, *sf.* la vitalité, animalité *f.*
Животны (*що жилать*), *sm. pl. H. nat.* les acaléphes *m.*
— *или* Добыточны силы, *sf. pl.* esprits vitaux *ou* animaux *m.*
Животописане, *sm.* la biographie.
Животописатель, *sm.* un biographe.
Животъ, *sm.* la vie, les jours, le vivant; 1. вървежъ на -тъ, la carrière; 2. минуване —, la course; 3. на -тъ нѣкому, du vivant de; 4. наука за продължене —, la macrobiotique; 5. описане на свой —, l'autobiographie *f*; 6. потрѣбнытѣ за —, les comestibles *m*; 7. прѣзъ всичкый —, *adv.* à vie.
Живчо (*който си живѣе добрѣ*), *sm.* un viveur.
Живъ, *adj.* vivant, animé, vif, prompt; 1. *fig.* chaud; 2. бывамъ въ -вытѣ, *vn.* être en vie; 3. доклѣ бѫда —, *adv.* à perpétuité; 4. въ -вытѣ сьмь, *vn.* vivre; 5. правя пакъ — *или* по —, *va.* raviver; 6. правя —, *va. Théol.* vivifier; 7. което раждa жива рожба, vivipare, *adj*; 8. разрѣзване на -во тѣло, *Chir.* la vivisection.
Живы вѫглены, *sm. pl.* la braise.
Живѣлница, *sf. fig.* le nid.
Живѣяне, *sm.* le cantonnement; 1. (*повече*), *Jur.* la survie; 2. вѣнчално заедно —, *Jur.* la cohabitation; 3. начинъ —, la vie, la diète; 4. потрѣбнытѣ за —, la denrée, la substance.
Живѣя, *vn.* vivre, exister, être en vie, respirer, subsister; 1. résider, demeurer; 2. (*въ бездѣйствіе или въ незнатно състояне*), *fig.* végéter; 3. (*весело*), *fig.* faire ses caravanes; 4. (*на высоко*), jucher *et* se —, *vr*; 5. (*въ голѣма сиромашія*), traîner la savate; 6. (*по-горѣ отъ състоянето си*), le porter haut; 7. (*заедно вѣнчанъ*), *Jur.* cohabiter; 8. (*въ кѫщѣ*), occuper; 9. (*негдѣ*), habiter; 10. (*на нѣкое мѣсто*), séjourner; 11. (*окаяно*), tirer le diable par la queue; 12. (*отъ*), *fig.* repaître de; 13. (*охално и весело*), *fam.* vivre à gogo; 14. (*пистовно*), vivre de ménage; 15. (*разглезено*), bambocher; 16. (*распилѣно*), mener un grand train; 17. (*сиромашкы и окаяно*), *fam.* vivoter; 18. (*сговорно*), faire bon ménage; 19. (*подобно съ своето достойнство или санъ*), représenter; 20. (*сговорно съ нѣкого*), se ménager; | *fig.* frayer; 21. (*сѣдѫ въ стая*), loger; 22. който живѣе, vivant, *adj*; 23. който живѣе *или* сѣди негдѣ, résidant, domicilié, *adj*; 24. да живѣе! *interj.* vivat; | да живѣе (*царь*), vive!
Жига (*пѣсня, играяне*), *sf.* la gigue.
Жигитай (*видъ конь*), *sm.* l'hémione.
Жидска сила, *sf.* force herculéene *f.*
Жидски, *adj.* gigantesque.
Жидъ, *sm.* un géant, colosse *m*; | *pop.* casseur de raquettes.
Жиже, *sm. t. pop.* un courte-botte; | *fam.* un [godenot.
Жижница, *sf.* la charbonnière.
Жила *и* -лка, *sf.* le ressort; 1. *fig.* le nerf; 2. (*клонъ*), *Métall.* le rameau; 3. (*гюмбилдекъ t.*), *fig.* le mobile; 4. (*въ земята*), la veine; 5. камшикъ отъ быволска —, nerf de boeuf; 6. (*у месо*), le tirant; 7. нѣма —, *Minér.* faille d'un filon, *f.*
Жилава прьчка, *sf.* la gaule.
— прьчица, *sf.* la badine, le buse.
Жилавина, *sf.* le ressort.
Жилаво трькало, *sm.* le coulant.
Жилавость, *sf.* l'élasticité *f.*
Жилавъ, *adj.* élastique, ductile.
Жиленъ, *adj.* veineux.
Жилетка, *sf.* la veste. [giletière.
Жилетъ, *sm.* le gilet; | шѫвачъ на —, une
Жилище *и* **Живѣлница**, *f.* l'habitation *f*, habitacle *m*, logement, appartement, domicile *m*, demeure *f*; 1. le séjours, manoir *m*, gîte *m*, les foyers *m*; 2. *fig.* les pénates *m*; 3. (*на земята*), le rez-de-chaussée; 4. отричане отъ —, le congé.
Жилна става, *sf. Anat.* la synévrose.
Жило, *sn.* l'aiguillon *m*; | (*у буболечкы*), le dar; | *H. nat.* la tariere.
Жиловникъ, *sm. plante*, le byssus *et* bysse.
Жилы *и* -лкы (*на дрьвіе*), *sf. pl.* le veine; 1. (*въ листіето*), la nervure; 2. на зелены — (*за сырене*), persillé, *adj*; 3. съ —, veiné, *adj*; 4. прекарвамъ — (*въ нѣщо*), *va.* veiner; 5. облѣнявамъ съ —, *va.* nerver.
Жилистъ *и* -лчасть, *adj.* nerveux, veiné, veineux, textile; | *Bot.* nervé.
Жилѫ, *va.* piquer.
Жинзенгъ, *sm. plante.* le ginseng.
Жингусъ, *sm. Com.* argent comptant *m.*
Жиравъ (*камелопардъ*), *sm. quadr.* le girafe.
Жиравтъ (*нагрьбачъ на полица*), *sm. Com.* un endosseur.
Жиро (*нагрьбене*), *sm. Com.* l'endos *et* endossement *m.*
Жирондистъ (*придрьжникъ на жирондова партія*), *sm.* un girondin. [dosser.
Жиросвамъ (*турямъ жиро*), *va. Com.* en-
Жита, *sn. pt.* les plantes céréales *f.*
Житенъ червей, *sm.* le cosson.
Жителство, *sn.* la résidence, occupation *f.*
Житель *и* **Живѣлникъ**, *sm.* habitant, ante, *s*; un hôte, une âme.
Житіе (*и описане на —*), *sm.* la vie.
Житія Святыхъ (*легенда*), *sm. pl.* la légende; | списатель на —, un légendaire.
Житна каль (*говно*), *sf.* matière fécale *f*; | *fig. pop.* le bran.
Житница (*амбаръ t.*), *sf.* le grenier; | на-

сливане въ —, l'engraingement m; | насливам въ —, va. engrainer.
Житно зърно, sm. le blé et bled.
Житны шишлупки, sf. pl. la grenaille.
Жите, sn. le blé et bled, les graines m; | отсѣвамъ —, va. Com. blatrer; | кравѣ —, sn. plante, blé de vache.
Житоѣдецъ, sm. insecte, la calandre.
Жица, sf. la fibre.
Жицаво (за месо), adj. filandreux.
Жичаст, adj. fibreux.
Жичка, sf. Anat. la fibrille.
Жлъбины, sf. pl. la geneive (voyez Вѣнцы).
Жлъва, sf. (voyez Костенурка).
Жълта глина (за измазване видове), sf. le badigeon.
— **кадъка** sf. plante, le souci.
— **мѣдь** (зеринчъ t.), sf. le potin; 1. (стрита), la purpurine; 2. сѣдове или стока отъ —, la dinanderie; 3. търговецъ на стока отъ —, un dinandier.
— **оловна прокипна**, sf. le massicot et protoxyde de plomb.
— **трѣска** [видъ —, Méd. la chapetonade.
Жълтило, sn. le jaune; | —, plante, le curcuma ou safran des Indes.
Жълтина, sf. le blémissement; | (около клюнъ-тъ на пилцытѣ), la cire.
Жълтиникавъ, adj. jaunâtre, luride, flavescent.
Жълтителенъ, adj. jaunissant.
Жълтиница (болестъ), sf. la jaunisse; | Méd. l'ictère m; | цѣръ за — и страдалецъ отъ —, ictérique, adj. m.
Жълтиниченъ и -чанъ, adj. ictérique.
Жълтица, sf. le ducat, l'or m; | pop. le jaunet.
Жълтично злато, sn. or ducat m.
Жълто-зеленъ зумрудъ, sm. le péridot.
— **камень**, sf. plante, la queue-de-pourceau.
— **клюнъ дроздъ**, sm. oiseau, la draine.
— **коренъ**, sm. plante, la statice ou gazon d'Olympe.
— **кость, са**, s. blondin, inne; blond, adj.
Жълтосвамъ, va. jaunir.
— **сивъ конь**, sm. cheval étourneau m.
— **устъ**, sm. fam. un blanc-bec.
— **фіолъ**, sm. plante, le violier ou giroflée jaune f.
— **цвѣтило**, sn. plante, la génestrolle; | трьнясто —, sm. arbuste, le genêt; | мѣсто обрасло съ —, la génetière et genestade.
— **червенъ рубинъ**, sm. la rubace et rubacelle.
Жълтурка, sf. oiseau, le loriot, pouillot, bréant
Жълтуринкъ, sm. oiseau, le becfigue.
Жълтъ, adj. jaune.
— **дѫбъ**, sm. arbre, le chêne quercitron.
— **зюмбулъ**, sm. plante, la belle-d'un-jour.
— **клеверъ**, sm. plante, la lupuline.
Жълтъ есенскъ, sm. plante, la ravenelle.
— **разпукулъ**, sm. plante, le bassinet.
— **цвѣтъ**, sm. le jaune, l'or m; | (или русъ), le blond.
Жълты есенски пруны, sf. pl. le martin-sec; | (зимны), le franc-réal.
— **зърна** (за цвѣтило), sm. pl. les grenettes f ou graine d'Avignon.
Жълтѣятся (за коси), vr. blondoyer; | които ся жълтѣе (за коса), blondissant, adj.
Жобе, sn. t. le capot, sarran et sarrot m.
Жоздавче (за писма), sm. t. le porte-feuille.
Жоздавъ, sm. t. la trousse.
Жокей (младъ коченинъ), sm. un jockey.
Жоко (маймуна), sm. le jocko ou pongo; | (голѣма маймуна), le chimpanzé.
Жонка (кинезка ладія), sf. la jonque.
Жонкиль, sm. plante, la jonquille; -левъ, de jonquille.
Жреба, sf. le sort, le destin, destinée, part f, partage, lingot m; 1. (съ лотарія), le lot; | главна —, gros lot; 2. хвърлямъ сламены -бы, va. tirer à la courte-paille; 3. хвърлена —, fig. le sort en est jeté.
Жребе (у конь), sm. le petit; | малко —, le roussin.
Жребецъ, sm. le poulain et poulin; | (мѣсечекъ), le poulichon; | (ради заплождане), l'étalon m.
Жребиса (ожребяваса), v. imp. elle pouline.
Жрецъ, екния, s. sacrificateur, trice; | (у Елинцы), le prêtre; la prêtresse f.
Жрически, adj. sacerdotal.
Жречество, sm. la sacrificature; | (у идолопоклонцы), le sacerdoce.
Жертва (и fig.), sf. la victime; -венъ, de victime; 1. oblation, offrande f, holocauste m, hostice f; 2. fig. le martyr; 3. (съ кимо), la libation; 4. (и жертвоприносене), le sacrifice; 5. заколямъ или приносямъ —, va. victimer; 6. заклане —, l'immolation f; 7. заколямъ —, va. immoler; 8. приносямъ —, va. sacrifier; 9. ставамъ — на пламыкъ-тъ, vn. être la proie des flammes.
Жертвенъ, adj. sacrificatoire.
Жертвеникъ, sm. l'autel m, autel de prothèse, la crédence; | (съзвѣздіе), Astr. l'Encensoir ou Autel m.
Жертвоване, sm. fig. le sacrifice de.
Жертвоприносачъ, sm. un sacrificateur, un victimaire.
Жертвоприносене, sn. l'oblation f.
Жертвувамъ, va. consacrer, sacrifier, immoler; 1. (себе-си), dévouer, se victimer; 2. (себе-си за нѣкого), se sacrifier pour; 3. (себе-си нѣкому), s'immoler.
Жумеркы, sf. les crétons m.
Жуна и **Жука**, sf. la lévre; 1. бърна (у буболечкы), H. nat. le labre; 2. провисната долня —, sf. fam. la lippe; 3. про-

висувамъ -ны (*начолвръвамса*), *va.* faire sa lippe *ou* une vilaine lippe; 4. кривене -ны, la moue.
Жунен и **Жучен**, *adj.* labial.
Жунна буква, *sf. Gram.* la labiale.
Жунообразно състояне, *sm.* la labrosité.
Жунопричнен, *adj. Bot.* labié.
Жуканъ, *sm. poisson*, le labre.
Журналъ, *sm.* la feuille; | (*известникъ, акръ, Agric.*), le journal.
Жѣба, *sf. reptile*, la grenouille, le crapaud; | (*буца*), *Vétér.* le fic; | (*конска болесть*), *Vétér.* étrenguillon, barbillon *m.*
Жѣбе (*мускулъ*), *sm. Anat.* le muscle.
Жѣбенъ камыкъ, *sm.* la crapaudine.
Жѣбина локва, *sf.* la grénouillère.
— **лажица**, *sf. plante*, le fiûteau.
Жѣбица (*подезыченъ отокъ*), *sf. Méd.* la grenouillette. [batraciens *m.*
Жѣбопричнны гадины, *sf. pl. H. nat.* les
Жѣбунекъ, *sm.* la crapaudière; | —, *plante*, le sidéritis.
Жѣбуркамса, *vr.* grenouiller.
Жѣбя трѣва, *sf. plante*, la crapaudine.
Жлбъ, *sm. t.* la poche; | (*процѣпка за часовникъ*), le gousset *ou* bourson; | пакъ гуждамъ въ —, *va.* rempocher.
Жлбна книжка (*за въ проръзъ*), *sf.* le vade-mecum.
Жлгалъ, *sm.* l'esponton *et* sponton *m*, la haste; | (*за лосъ*), l'épieu *m*; | *Vén.* la vouge.
Жлденъ, *adj.* avide; -дно, -ment; 1. convoiteux; 2. *fig.* affamé de; 3. (*тъмъ грабежъ наклоненъ*), rapace; 4. (*за*), âpre à; 5. (*за имане*), cupide; 6. — съмъ много, *vr.* j'ai grand' soif, *f.*
Жлдность, *sf.* la soif, avidité, rapacité *f*; 1. *fig.* la faim; 2. докарвамъ —, *va.* altérer; 3. който докарва —, altérant, *adj*; | *Méd.* dipsétique; 4. угасявамъ —, *va.* désaltérer *et* se —, *vr*; 5. което угасява —, désaltérant, *adj.*
Жлдненъ, *vn.* convoiter; | който жлдненъ, altéré, *adj.*
Жлладоберъ, *sm.* la glandée.
Жлладъ, *sf.* la gland, la faîne *et* fêne *ou* fouenne; | съ —, *Blas.* glandé, *adj.* [scier.
Жлнж, *va.* moissonner, dépouiller; | (*жито*),
Жлтва (*и ерѣме* —), *sf.* la moisson; 1. la dépouille; 2. (*на жито*), la récolte; 3. *fig.* l'août *m.*
Жлтварь, **ка**, *s.* moissonneur, euse; un août-teron; | *Agric.* un scieur. [Messier.
Жлтвенъ стража (*съзвѣздіе*), *sm. Astr.* le

3.

З

З (*зе*), la huitième lettre de l'alphabet bulgare.
За, *prép.* à, par, concernant, attendu, après, du (*pour* de le); 1. — ради, à cause de, pour; 2. — да, -щото, pour; 3. -да, *conj.* afin de *et* afin que, pour que, que *et* qu'; | *interj.* à l'effet de; 4. -да не, *conj.* de peur que (*avec* ne).
Забава (*маило*), *sf.* le retard.
Забавачъ, *sm.* un temporiseur.
Забавителна сила, *sf.* force retardatrice *f.*
Забавямъ, *va.* retarder, tarder à, accrocher; | който забавя да си плати дань-та, retardataire, *adj. sc*; | -*са*, *vr.* s'amuser à, tarder à.
Забавяне, *sm.* la retardation, le retardement.
Забивамъ, *va.* pousser, chasser, ficher, cogner; | (*по дълбоко*), renfoncer; | (*напредъ на трава линія колчета*), bornoyer.
Забира, *v. imp. Chir.* il abcede.
Заблуждене, *sm.* l'aberration *f*, abus *m.*
Забодевамъ, *va.* attacher avec des épingles.
Забождамъ, *va.* enfoncer, ficher, épingler; | (*сабя въ нѣщо*), plonger; | -*са*, *vr.* se ficher.
Забождане, *sm.* l'enfoncement *m.*
Забочамъ, *va.* arborer, fixer; | (*кръстъ*), planter.

Забъркувамъ

Заборавямъ и **Забра-**, *va.* oublier, omettre; 1. (*себе-си*), *fig.* se meprendre; 2. (*съсѣдъ нѣкого*), *fig.* passer l'éponge sur; 3. -*са*, *vr.* s'oublier, se méconnaître, s'émanciper, être enseveli dans.
Заборавяне, *sm.* l'oubli *m*, l'école *f.*
Заборавливость, *sf.* l'oubli *m.*
Заборавливъ, *adj.* oublieux.
Забрадилка, *sf.* la coiffe; | която прави -кы, une coiffeuse.
Забрадка, *sf.* bonnet (de femme, *m*; | (*на селянинъ*), le bavolet.
Забрана, *sf.* la sauvegarde.
Забранене, *sm.* la prohibition.
Забраненъ, *adj.* illicite; съ — начинъ, -ment.
Забранителенъ, *adj.* prohibitif.
Забранямъ, *va.* prohiber.
Забъркано говорене, *sm.* le barbouillage; | *fam.* le tortillage. [-gestible.
Забъркавъ, *adj.* compliqué, indigeste *et*
Забъркавость, *sf. Jur.* l'implication *f.*
Забъркувамъ и -квамъ, *va.* compliquer, mêler, embrouiller, brouiller, tripoter, impliquer, susciter; 1. *fig.* démonter; 2. *fam.* interloquer; 3. -*са*, *vr.* se compliquer, s'embrouiller, se brouiller, égarer *et* s' —, se tromper, s'ébranler; 4. *fig.* se troubler, errer.

сыпване въ —, l'engrangement *m*; | насыпвамъ въ —, *va.* engranger.
Житно зърно, *sm.* le blé *et* bled.
Житны шишлупкы, *sf. pl.* la grenaille.
Жито, *sn.* le blé *et* bled, les graines *m*; | отсѣвамъ —, *va. Com.* blatrer; | кравіе —, *sm. plante*, blé de vache.
Житоѣдецъ, *sm. insecte*, la calandre.
Жица, *sf.* la fibre.
Жицаво (*за месо*), *adj.* filandreux.
Жичастъ, *adj.* fibreux.
Жичка, *sf. Anat.* la fibrille.
Жлъбины, *sf. pl.* la gencive (*voyez* **Вѣнцы**).
Жълва, *sf.* (*voyez* **Костенурка**).
Жълта глина (*за измазване видове*), *sf.* le badigeon.
— **каджика** *sf. plante*, le souci.
— **мѣдь** (*верничъ t.*), *sf.* le potin; 1. (*стрита*), la purpurine; 2. ссѣдове *или* стока отъ —, la dinanderie; 3. търговецъ на стока отъ —, un dinandier.
— **оловна прокиша**, *sf.* le massicot *et* protoxyde de plomb.
— **трѣска** [видъ —, *Méd.* la chapetonade.
Жълтило, *sn.* le jaune; | —, *plante*, le curcuma *ou* safran des Indes.
Жълтина, *sf.* le blémissement; | (*около клюнъ-тъ на пилцыть*), la cire.
Жълтиникавъ, *adj.* jaunâtre, luride, flavescent.
Жълтителенъ, *adj.* jaunissant.
Жълтиница (*болестъ*), *sf.* la jaunisse; | *Méd.* l'ictère *m*; | цѣръ за — *и* страдалецъ отъ —, ictérique, *adj. m.*
Жълтиниченъ *и* -чавъ, *adj.* ictérique.
Жълтица, *sf.* le ducat, l'or *m*; | *pop.* le jaunet.
Жълтично злато, *sn.* or ducat *m.*
Жълто-зеленъ зумрудъ, *sm.* le péridot.
— **камень**, *sf. plante*, la queue-de-pourceau.
— **клюнъ дроздъ**, *sm. oiseau*, la draine.
— **коренъ**, *sm. plante*, la statice *ou* gazon d'Olympe.
— **косъ, са**, *s.* blondin, inne; blond, *adj.*
Жълтосвамъ, *va.* jaunir.
— **сивъ конь**, *sm.* cheval étourneau *m.*
— **устъ**, *sm. fam.* un blanc-bec.
— **фіолъ**, *sm. plante*, le violier *ou* giroflée jaune *f.*
— **цвѣтило**, *sn. plante*, la génestrolle; | трънясто —, *sn. arbuste*, le genêt; | мѣсто обрасло съ —, la génetière *et* genestade.
— **чьрвенъ рубинъ**, *sm.* la rubace *et* rubacelle. [*ou* bruant *m.*
Жълтурка, *sf. oiseau*, le loriot, pouillot, bréant
Жълтурникъ, *sm. oiseau*, le becfigue.
Жълтъ, *adj.* jaune.
— **джбъ**, *sm. arbre*, le chêne quercitron.
— **зюмбулъ**, *sm. plante*, la belle-d'un-jour.
— **кленеръ**, *sm. plante*, la lupuline.
Жлътъ менешъ, *sm. plante*, la ravenelle.
— **ранункулъ**, *sm. plante*, le bassinet.
— **цвѣтъ**, *sm.* le jaune, l'or *m*; | (*или русъ*), le blond.
Жълты есенскы крупы, *sf. pl.* le martinsec; | (*зимны*), le franc-réal.
— **зърна** (*за цвѣтило*), *sm. pl.* les grenettes *f ou* graine d'Avignon.
Жълтѣятса (*за косми*), *vr.* blondoyer; | които ся жълтѣе (*за коса*), blondissant, *adj.*
Жобе, *sm. t.* le capot, sarrau *et* sarrot *m.*
Жозданче (*за писма*), *sm. t.* le porte-feuille.
Жозданъ, *sm. t.* la trousse.
Жокей (*младъ коченшъ*), *sm.* un jockey.
Жоко (*маймуна*), *sn.* le jocko *ou* pongo; | (*голѣма маймуна*), le chimpanzé.
Жонка (*кинезка ладія*), *sf.* la jonque.
Жонкиль, *sm. plante*, la jonquille; -ленъ, de jonquille.
Жреба, *sf.* le sort, le destin, destinée, part *f*, partage, lingot *m*; 1. (*съ лотарія*), le lot; | главна —, gros lot; 2. хвърлямъ сламены -бы, *va.* tirer à la courte-paille; 3. хвърлена —, *fig.* le sort en est jeté.
Жребе (*у конь*), *sn.* le petit; | малко —, le roussin.
Жребецъ, *sm.* le poulain *et* poulin; | (*мѣсечень*), le poulichon; | (*ради завлждане*), l'étalon *m.*
Жребиса (*ожребваса*), *v. imp.* elle pouline.
Жрецъ, екиня, *s.* sacrificateur, trice; | (*у Елинцы*), le prêtre; la prêtresse *f.*
Жречески, *adj.* sacerdotal.
Жречество, *sn.* la sacrificature; | (*у идолопоклонцы*), le sacerdoce.
Жъртва (*и fig.*), *sf.* la victime; -вень, de victime; 1. oblation, offrande *f*, holocauste *m*, hostice *f*; 2. *fig.* le martyr; 3. (*съ вино*), la libation; 4. (*и жъртвоприносене*), le sacrifice; 5. закалямъ *или* приносямъ —, *va.* victimer; 6. заклане —, l'immolation *f*; 7. закалямъ —, *va.* immoler; 8. приносямъ —, *va.* sacrifier; 9. ставамъ — на пламыкъ-тъ, *vn.* être la proie des flammes.
Жъртвенъ, *adj.* sacrificatoire.
Жъртвеникъ, *sm.* l'autel *m*, autel de prothèse, la crédence; | (*съзвѣздіе*), *Astr.* l'Encensoir *ou* Autel *m.*
Жъртвоване, *sn. fig.* le sacrifice de.
Жъртвоприносачъ, *sm.* un sacrificateur, un victimaire.
Жъртвоприносене, *sn.* l'oblation *f.*
Жъртвувамъ, *va.* consacrer, sacrifier, immoler; 1. (*себе-си*), dévouer, se victimer; 2. (*себе-си за нѣкого*), se sacrifier pour; 3. (*себе-си нѣкому*), s'immoler.
Жумеркы, *sf.* les crétons *m.*
Жуна *и* **Жука**, *sf.* la lévre; 1. бърна (*у буболечкы*), *H. nat.* le labre; 2. провисната долня —, *sf. fam.* la lippe; 3. про-

висувамъ -ны (*начолнѣвамса*), *va.* faire sa lippe *ou* une vilaine lippe; 4. кривене -ны, la moue.
Жунещ и Жучещ, *adj.* labial.
Жунна буква, *sf. Gram.* la labiale.
Жунообразно състояне, *sm.* la labrosité.
Жуноприлнченъ, *adj. Bot.* labié.
Жуканъ, *sm. poisson,* le labre.
Журналъ, *sm.* la feuille; | (*извѣстникъ, акръ, Agric.*), le journal.
Жѣба, *sf. reptile,* la grenouille, le crapaud; | (*буца*), *Vétér.* le fic; | (*конска болестъ*), *Vétér.* étrenguillon, barbillon *m.*
Жѣбе (*мускулъ*), *sm. Anat.* le muscle.
Жѣбенъ камыкъ, *sm.* la crapaudine.
Жѣбина локва, *sf.* la grénouillère.
— **лажица,** *sf. plante,* le flûteau.
Жѣбица (*подезыченъ отокъ*), *sf. Méd.* la grenouillette. [batraciens *m.*
Жѣбоприлнчны гадины, *sf. pl. H. nat.* les
Жѣбунекъ, *sm.* la crapaudière; | —, *plante,* le sidéritis.
Жѣбуркамса, *vr.* grenouiller.
Жѣбя трѣва, *sf. plante,* la crapaudine.
Жѣбъ, *sm. t.* la poche; | (*процѣпка за часовникъ*), le gousset *ou* bourson; | пакъ гуждамъ въ —, *va.* rempocher.
Жѣбна книжка (*за въ пруѣзъ*), *sf.* le vade-mecum.
Жѣгалъ, *sm.* l'esponton *et* sponton *m*, la haste; | (*за лосъ*), l'épieu *m*; | *Vén.* la vouge.
Жѣденъ, *adj.* avide; -дно, -ment; 1. convoiteux; 2. *fig.* affamé de; 3. (*тѣмъ грабежъ наклоненъ*), rapace; 4. (*за*), âpre à; 5. (*за имане*), cupide; 6. — съмъ много, *vr.* j'ai grand' soif, *f.*
Жѣдность, *sf.* la soif, avidité, rapacité *f*; 1. *fig.* la faim; 2. докарвамъ —, *va.* altérer; 3. който докарва —, altérant, *adj*; | *Méd.* dipsétique; 4. угасявамъ —, *va.* désaltérer *et* se —, *vr*; 5. което угасява —, désaltérant, *adj.*
Жѣдненъ, *vn.* convoiter; | който жѣдненъ, altéré, *adj.*
Жѣладоберъ, *sm.* la glandée.
Жѣладь, *sf.* la gland, la faîne *et* fêne *ou* fouenne; | съ —, *Blas.* glandé, *adj.* [scier.
Жѣнѣ, *va.* moissonner, dépouiller; | (*жито*),
Жѣтва (*и ерѣме* —), *sf.* la moisson; 1. la dépouille; 2. (*на жито*), la récolte; 3. *fig.* l'août *m.*
Жѣтварь, ка, *s.* moissonneur, euse; un août-eron; | *Agric.* un scieur. [Messier.
Жѣтвенъ стража (*съвѣздіе*), *sm. Astr.* le

З.

З Забѣркувамъ

З (*зе*), la huitième lettre de l'alphabet bulgare.
За, *prép.* à, par, concernant, attendu, après, du (*pour* de le); 1. — ради, à cause de, pour; 2. — да, -щото, pour; 3. -да, *conj.* afin de *et* afin que, pour que, que *et* qu'; | *interj.* à l'effet de; 4. -да не, *conj.* de peur que (*avec* ne).
Забава (*мамло*), *sf.* le retard.
Забавачъ, *sm.* un temporiseur.
Забавителна сила, *sf.* force retardatrice *f.*
Забавямъ, *va.* retarder, tarder à, accrocher; | който забавя да си плати дань-та, retardataire, *adj. sc*; | -*са*, *vr.* s'amuser à, tarder à.
Забавяне, *sm.* la retardation, le retardement.
Забивамъ, *va.* pousser, chasser, ficher, cogner; | (*по дълбоко*), renfoncer; | (*напредъ на права линія колчета*), bornoyer.
Забира, *v. imp. Chir.* il abcede.
Заблуждене, *sm.* l'aberration *f*, abus *m.*
Забодевамъ, *va.* attacher avec des épingles.
Забождамъ, *va.* enfoncer, ficher, épingler; | (*себѣ въ нѣщо*), plonger; | -*са*, *vr.* se ficher.
Забождане, *sm.* l'enfoncement *m.*
Забечамъ, *va.* arborer, fixer; | (*кръстъ*), planter.
Заборавямъ и Забра-, *va.* oublier, omettre; 1. (*себе-си*), *fig.* se reprendre; 2. (*съсѣдъ нѣкого*), *fig.* passer l'éponge sur; 3. -*са*, *vr.* s'oublier, se méconnaître, s'émanciper, être enseveli dans.
Заборавяне, *sm.* l'oubli *m*, l'école *f.*
Заборавливость, *sf.* l'oubli *m.*
Заборавливъ, *adj.* oublieux.
Забрадилка, *sf.* la coiffe; | която прави -кы, une coiffeuse.
Забрадка, *sf.* bonnet (de femme, *m*; | (*на селянкытѣ*), le bavolet.
Забрана, *sf.* la sauvegarde.
Забранене, *sm.* la prohibition.
Забраненъ, *adj.* illicite; съ — начинъ, -ment.
Забранителенъ, *adj.* prohibitif.
Забранямъ, *va.* prohiber.
Забъркано говорене, *sm.* le barbouillage; | *fam.* le tortillage. [-gestible.
Забъркавъ, *adj.* compliqué, indigeste *et*
Забъркаость, *sf. Jur.* l'implication *f.*
Забъркувамъ и -квамъ, *va.* compliquer, mêler, embrouiller, brouiller, tripoter, impliquer, susciter; 1. *fig.* démonter; 2. *fam.* interloquer; 3. -*са*, *vr.* se compliquer, s'embrouiller, se brouiller, égarer *et* s' —, se tromper, s'ébranler; 4. *fig.* se troubler, errer.

Забъркване, *sm.* l'erreur *f*, complication *f*, embrouillement *m*, brouillamini *m*, imbroglio *m*; 1. *fig.* le labyrinthe; 2. *fam.* le brouillement, la billebaude; 3. (*на дѣло*), l'item *m*; 4. вкарвамъ въ —, *va.* induire à erreur; 5. искарвамъ отъ —, *va. fig.* dessiller les yeux.

Забулямъ, *va.* voiler; | *fig.* gaser; | *-са*, [*vr.* se voiler.

Забунь (*илекъ t.*), *sm.* la veste.

Забъцалка, *sf.* la tergiversation; 1. (*съ думы*), la circonlocution; 2. *fig.* la défaite, pirouette *f*, circuit, biais, biaisement *m*; 3. *fam. fig.* le tournant; 4. безъ —, *adv. fig.* de front.

Забъкалкы, *sf. pl.* la tortuosité, le subterfuge; 1. (*за оправяне*), *fig.* le tortillement; 2. говоря съ —, *vr.* tourner autour du pot; 3. правя —, *va. fig.* ganchir; 4. употрѣбявамъ —, *va.* tortiller.

Забъкалямъ *и* **-колявамъ**, *va.* environner, entourer, caindre, envelopper; 1. obseder, tergiverser, ruser, biaiser; 2. *fig.* embrasser, encadrer, bricoler, louvoyer; 3. който забъкаля, *Phys.* ambiant, *adj*; 4. който забъколява, *Phys.* circumambiant, *adj.*

Забъкаляне, *sm.* la tournée. [à, se bannir de.

Забѣгнувамъ, *vn.* se retirer, avoir recours

Забѣгване, *sm. fig.* l'asile *m*.

Забѣгнатъ, *adj.* épave.

Забѣжно мѣсто, *sm. Vén.* la refuite.

Забѣлѣжвамъ, *va.* remarquer, marquer, s'apercevoir, observer, voir, découvrir, délimiter, pointer, sentir; | annoter, noter, dénoter, étiqueter, intimer; | не оставямъ да забѣлѣжатъ, ne faire semblant de rien.

Забѣлѣжи *и* **-жване**, *adv.* nota *et* nota benè.

Забѣлѣжване, *sm.* la remarque, observation *f*, indice *m*, dénotation, réflexion, nota *f*, liste, glose *f*; 1. (*въ книга*), le renvoi; 2. (*на въстрѣны книгы*), l'index *m*; 3. (*по крайщата на писмо*), l'appostille *f*.

Забѣлѣжванеа, *sm. pl.* les illustrations *f*.

Забѣлѣжвачъ, *sm.* un annotateur; | (*ради даване пары*), un ordonnateur.

Забѣлѣжената вредность (*на монета*), *sf.* la valeur extrinsèque.

Забѣлѣженъ, *adj.* marqué; | ставамъ —, *vn. fig.* ressortir. [parent; | *fig.* saillant.

Забѣлѣжителенъ, *adj.* apercevable, ap-

Забѣлѣжка, *sf.* la remarque, annotation *f*, état *m*; 1. *Com.* l'ordonnance *f*; 2. (*на въстрѣны книгы въ Римъ*), index expurgatoire *m*; 3. (*ради даване пары*), l'ordonnancement *m*; | нищъ —, *va.* ordonnancer; 4. нищъ —, *va.* ordonner.

Забѣлѣжкы, *sf. pl.* le cahier. [sensible.

Забѣлѣжливъ, *adj.* perceptible aux yeux,

Забѣлѣжка книжка, *sf.* le souvenir.

Заваленъ, *adj.* confus, amphigourique; **-лно**, en confusion.

Завално, *adv.* confusément. [s'abattre.

Заваляямъ, *va.* renverser, abattre; | *-са*, *vr.*

Завардевамъ, *va.* réserver; | (*за себе-си нѣщо*), se reserver à soi. [la réservation.

Завардеване, *sm.* la réserve; | (*за себе-си*),

Завардень, *adj.* prohibitif. [soufflage.

Завардителны дървета, *sm. pl. Mar.* le

Завареното мѣсто, *sm.* la soudure.

Завареваچъ, *sm.* fer à souder, *m*.

Заварилникъ *m и* **-рило**, *n.* le soudoir.

Заваряямъ, *va.* souder, forger; | (*изново*), ressouder; | (*два кжса желѣзо*), *va.* braser.

Заваряване *и* **-рене**, *sm.* le soudage, la soudure, brasement *m*, brasure *f*; | кѣсъ на —, paillon de soudure, *m*; | способенъ ради —, soudable, *adj.*

Заведнажъ, *adv.* d'une bouchée.

Завивамъ, *va.* envelopper, bander, tortiller; 1. (*съ борунъ*), doubler; 2. (*съ витла*), visser; 3. (*на кривицы косата*), anneler; 4. (*конѣтѣ*), caparaçoner; 5. (*съ мошама стокы*), bâcher; 6. който завива (*на около*), *Phys.* ambiant, *adj*; 7. *-са*, *vr.* s'envelopper, se couvrir, s'empaquéter; 8. (*съ витла*), se visser; 9. завиваса (*за зжмя*), *v. imp.* il se replie.

Завиване, *sm.* l'enveloppement *m*, tortillement, vissage *m*; 1. *Archit.* la volute; 2. (*вода слѣдъ кърма*), *Mar.* le remons; 3. (*коса на кривицы*), l'annelure *f*.

Завивка, *sf.* l'enveloppe *f*, la cloison; 1. *H. nat.* le tégument; 2. (*на дароносецъ*), la custode; 3. (*за конѣ*), le caparaçon; 4. (*на котчена халка*), *Mar.* l'embodinure *et* -boudinure *f*; 5. което е ради —, *H. nat.* tégumentaire, *adj.*

Завиждамъ, *va.* envier; | (*нѣкому*), jalouser, porter envie *f*; | **-ме** си (*единъ другъ*), *vn.* se jalouser.

Завирамъ (*носъ-тъ си вредомъ*), *va. fam.* tatillonner; | *-са*, *vr.* se nicher.

Зависливость, *sf.* la dépendance, assujettissement, *m*; | *Jur.* la mouvance; | който са намира въ —, très assujetti, *adj.*

Зависливъ, *adj.* dépendant; **-во**, **-damment**; 1. (*за спахія*), *Jur.* mouvant; 2. (*отъ*), attaché à; 3. (*отъ нѣкого*), dépendre de.

Завистливъ, *adj.* envieux, jaloux.

Завистникъ, ница, *s.* envieux, euse.

Завистъ, *sf.* la jalousie, l'envie *f*.

Завладѣвамъ, *vr.* conquérir, occuper, subjuguer, s'emparer de, se saisir de; 1. gagner, regagner, emporter, reduire, anticiper sur; 2. (*изново*), ressaisir *et* se —, *vr*; 3. (*насила*), envahir; 4. (*нѣщо*), se rendre maître de, maîtriser; 5. (*пакъ*), reconquérir; 6. (*съ*), empiéter sur. [seur *m*.

Завладѣвачъ, *sm.* un conquérant, envahis-

Завладѣне, *sm.* la conquête, occupation *f*, prise, réduction, anticipation *f*.

Завладѣтеленъ, *adj.* conquérant.
Завлачамъ *и* **-личамъ**, *va.* emporter, entraîner, charrier; 1. enlever, détourner, divertir; 2. (*насилно*), ravir, 3. завлача (*за море*), *v. imp.* elle empiéte; ‖ (*за смъртьта*), *fig.* elle décime.
Завлачане, *sn.* l'enlèvement *m*, détournement, divertissement *m*.
Завлачалникъ, *sm.* un enleveur.
Завлеченъ, *adj.* diverti.
Заводене (*на звѣрове*), *sn. H. nat.* la congression; ‖ (*на елень*), le rut; ‖ начало — (*у елени*), *Vén.* la muse.
Завождамъ, *va.* conduire, mener, emmener.
Завой (*виръ морски*), *sm.* ras de marée, *m*; 1. (*на рѣка*), le coude; 2. *Géogr.* le cap, promontoire *m*, la baie; 3. *Mar.* la remole; 4. (*вода*), *Mar.* la vire-vire *et* virevaude; 5. излазямъ отъ —, *vn. Mar.* décaper.
Завьрзакъ, *sm.* un pygmée; 1. *Bot.* nain, *adj*; 2. *fig.* un sarajou; 3. *fam.* un ragotin; 4. (*дрѣбенъ човѣкъ*), *pop.* un tâte-poule.
Завьрзанъ подписъ (*монограмма*), *sm.* le monogramme.
Завьрзаны и **Заплетены** писма, *sn. pl. fam.* la pataraffe.
Завьрзувамъ *и* **-звамъ**, *va.* lier, amarrer; 1. (*изново или ѣко*), resserer; 2. (*съ клупъ*), aiguilleter; ‖ *Mar.* saisir; 3. (*пакъ*), ratacher; 4. *-са*, *vr.* s'associer à, rabattré *et* se —, *vr*; 5. (*пакъ*), se ratacher.
Завьрзване, *sn.* la ligature.
Завръзка, *sf.* la chape.
Завьртеватъ, *sm. Anat.* muscle rotateur *m*.
Завьртене, *sn.* le tournant; 1. *Anat.* la rotation; 2. (*длань на долу*), *Anat.* la pronation; 3. (*на думы*), *fig.* le détour.
Завьртителенъ, *adj.* tortueux.
Завьртителна (*на долу*) ръчна мышца, *sf.* le pronateur. [toire *m*.
Завьртно движене, *sn.* mouvement gira-
Завьртявамъ, *va.* retourner, ceindre; 1. (*глава*), tourner; 2. (*шія*), tordre; 3. *-са*, *vr.* se retourner; 4. (*на единъ кракъ*), pirouetter; 5. (*около си*), faire la roue; ‖ (*съ тояга*), faire le moulinet.
Завръщамса, *vr.* retourner, repartir.
Завръщане, *sm.* le retour; ‖ (*звѣрове*), *Vén.* la rentrée; ‖ точка —, *Géom.* point de reboussement *m*. [-ment.
Завчасенъ, *adj.* momentané, prompt; -сно,
Завчасъ, *adv.* tout à l'heure, tout de suite, bientôt, tantôt, aussitôt, sur-le champ, en un clin d'oeil, tout d'une tirade *ou* tire, de ce pas, tous de ce pas, d'abord, incessamment, incontinemment; 1. *conj.* dans le moment; 2. — като, aussitôt que; 3. — послѣ това, immediatement après; 4. — слѣдъ, à la queue, en queue.
Завчасжкъ, *conj.* en moins de rien; 1. *interj.* crac; 2. *adv.* sur l'heure; 3. *fam.* en un tour de main.
Завчера, *adv.* avant-hier.
Завѣра, *sf.* l'insurrection *f*.
Завѣтенъ, *adj.* testamentaire.
Завѣтъ (*ветъ или новъ*), *sm. Théol.* l'alliance *f*; 1. (*въ Библія*), le testament; 2. кивотъ на -тъ, l'arche d'alliance *ou* sainte; 3. оставено съ — имане, le legs; 4. оставамъ съ —, *va.* léguer; 5. приписанъ въ —, codicillaire, *adj*; 6. прибавяне на —, le codicille; 7. съучастникъ на —, *Jur.* un colégataire; 8. участникъ, ница въ —, *sc. Jur.* légataire; 9. безъ —, *adv. Jur.* intestat *et* ab intestat (*voyez* Приживіе).
Завѣтъ, *sm.* l'abri *m*. [Оставямъ).
Завѣщавамъ, *va.* fonder, laisser (*voyez*
Завѣщане, *sn.* la fondation.
Завжждамъ, *va.* naturaliser, peupler; ‖ (*рыба въ рѣка*), empoissonner.
Завжждане, *sn.* l'éducation; ‖ (*рыба въ рѣка*), l'empoissonement *m*.
Загамаляваме, *vr.* s'endormir.
Загаріянъ хлѣбъ, *sm.* pain de gruau *m*.
Загинналъ, *adj.* naufragé.
Загинатъ, *adj.* le dévoyé; ‖ *fam.* flambé.
Загинвамъ, *vn.* s'abîmer, se perdre, perir, se détruire, manquer; ‖ (*съ всичкытѣ си хора и имането*), perir corps et biens.
Загинване, *sn.* la perdition, la catastrophe.
Заглавенъ листъ, *sm.* le titre; ‖ *Typ.* le frontispice; ‖ (*гравированъ*), le titre-planche.
Заглавіе, *sn.* le titre, la rubrique: 1. *Jur.* l'intitulé *m*; 2. турямъ —, *va.* intituler; 3. безъ —, anépigraphe, *adj*.
Заглавна щампа, *sf. Typ.* le frontispice.
Загладевамъ, *va. fig.* plâtrer.
Заглаждамъ (*ножове*), *va.* repasser.
Загледвамса, *vr.* bayer aux corneilles.
Заглибевамса, *vr.* crotter. [стевамъ).
Заглобявамъ, *va.* emboîter (*voyez* Задръ-
Заглъхнатъ, *adj.* buissoneux; ‖ (*за гора*), épais.
Заглъхнина (*на гора*), *sf.* le fond.
Загнѣздевамъ, *va.* enchâsser: ‖ *-ва*, *vr.* se nicher.
Загнѣздване, *sn. fig.* l'enchâssure *f*; ‖ изваждамъ отъ — камыкъ, *va.* dessertir.
Заговезднн, *sm. pl.* le carême-prenant.
Загоневамъ (*пакъ звѣръ*), *va.* relancer.
Загорецъ (*планински човѣкъ*), *sm.* montagnard, ultramontain *m*.
Загорски, *adj.* ultramontain.
Заграда, *sf.* la barricade; ‖ (*отъ насадены дрьвіе*), la palissade; ‖ правя —, *va.* barricader.
Заградена земя (*въ друга*), *sf.* l'enclave *f*.
Заградено мѣсто, *sm.* l'enclos *m*.
Заграждамъ, *va.* barricader, enceindre de,

enclaver, enclore, fermer, enfermer; | (*градъ въ твърдиня*), embastiller.
Заграждане, *sm.* le clos, le barrage; | (*градъ въ твърдиня*), l'embastillement *m*; | (*на една земя въ друга*), l'enclavement *m*.
Загърлица, *sf.* l'esquinancie *ou* angine *f*; 1. (*крупъ*), *Méd.* le croup; | което са относя до —, *Méd.* croupal, *adj*; 2. *Méd.* le râle de la mort; 3. *Vétér.* l'étranguillon *m*.
Загрѣбване (*веднажъ съ лопата у море*), *sm.* la palade.
Загрѣдевамъ, *va.* bondonner.
Загуба, *sf.* la perte, le dommage, désavantage *m*, ruine *f*, grief *m*, mal *m*; 1. *Jur.* l'amission *f*; 2. (*въ игра*), *fig.* la lessive; 3. земамъ си пакъ -та, *va.* racquitter *et* se —, *vr*; 4. на —, *adv.* en perte, à non-prix; 5. плащане -бы, *Jur.* dommages et intérêts.
Загубвамъ, *va.* égarer; 1. (*на игра*), perdre; | (*пакъ*), reperdre; 2. *fig.* ruiner; 3. *Jur.* adirer; 4. *-са*, *vr.* s'égarer.
Загубване, *sm.* la ruine.
Загубенъ, *adj.* perdu, déchu, dommageable, désavantageux; | имамъ го —, *va.* faire son deuil de.
Загубы, *sf. pl.* les dommages; | търсене —, *Jur.* le recours; | заповѣдь за плащане — и разноскы, l'exécutoire *m*.
Загурителенъ, *adj.* *Méd.* cicatrisatif *et* -trisant.
Загурива (*рана*), *v. imp.* elle cicatrise; | -ся, *vr.* elle se cicatrise; | което може да загури, cicatrisable, *adj.*
Загуряване (*на рана*), *sm.* *Méd.* la cicatrisation.
Загурѣла рана, *sf.* *Méd.* la croûte.
Задавамъ, *va.* proposer.
Задавателна тема, *sf.* *Rhét.* la chrie.
Задавямъ (*и fig.*), *va.* étouffer; accabler, oppresser; | -ся (*гърлото*), *vn.* engouer; | -*са*, *vr.* s'engouer.
Задавяне, *sm.* l'engouement *m*; | (*отъ кръвь*), *Méd.* la déplétion; | снемамъ -то на колело, *va.* désenrayer.
Зададка, *sf.* le problème, la thême, devoir *m*, tâche *f*, question quodlibétaire *f*; 1. l'avance *f*, avancement *m*, les arrhes *f*; 2. (*школска*), la composition; 3. (*ука*), la leçon; 4. *Mathém.* la proposition; 5. (*пары*), l'engagement *m*, le denier à Dieu; 6. (*напрѣдъ дадены пары*), le prêt; 7. даване —, l'arrhement *m*.
Задалпійски, *adj.* transalpin.
Задвигателно трькалце, *sm.* la verterelle.
Заденъ, *adj.* postérieur, arrière.
— дворъ, *sm.* l'arrière-cour *f*, la basse-cour.
— опасъ (*у сѣдло*), *sm.* le troussequin.
— носъ (*на мостъ*), *sm.* *Archit.* l'arrière-bec *m*.
— планъ, *sm.* le fond.
Заденъ покрывъ, *sm.* *Mar.* le susin *et* susain.
Задлъгнявамъ, *vn.* s'endetter, s'obérer, contracter; | (*пакъ*), se rendetter; | (*млого*), je suis abîmé de dettes.
Задълбава си (*носъ-тъ*), *v. imp.* *Mar.* il [tangue.
Задълбочавамса, *vr.* s'abîmer, s'absorber; | *fig.* s'enfoncer; | (*въ учене*), être collé sur les livres.
Задълбочене, *sm.* l'enfoncement *m*, renfoncement *m*; | (*у прозорецъ*), l'embrasure *f*.
Задълбоченъ, *adj.* absorbé.
Задължавамъ, *va.* obliger, lier; | -*са*, *vr.* s'obliger, promettre, s'engager, vouer; | (*съ клетва*), se lier; | -меса (*единъ другъ*), s'obliger.
Задължене, *sm.* l'obligation *f*, office *m*, loi *f*, devoir *m*, engagement *m*, promesse *f*, amitié *f*, dû *m*, billet *m*; 1. *Com.* l'effet *m*; 2. *fig.* la dette, la religion; 3. правя — нѣкому, *va.* obliger; 4. -неа освѣнь плата (*на арендашъ*), les faisances *f*.
Задължденъ, *adj.* obligé, sujet; 1. (*къмъ нѣщо*), tenu à, de; 2. (*съмъ*), *vn.* devoir; 3. (*съмъ да живѣе за*), se devoir à.
Задължителенъ, *adj.* obligatoire, obligeant; | *fig.* franc du collier; | (*взаимно*), *Jur.* synallagmatique.
Задължителность, *sf.* l'obligeance *f*; | (*взаимна*), la solidarité.
Задължливъ (*взаимно*), *adj.* *Jur.* solidaire.
Задникъ, *sm.* le cul; | (*у ботушы*), *sm.* le quartier; | *Méd.* l'anus *m*, le suppositoire.
Задинна, *sf.* *Mar.* l'arrière *m*.
Задинишкомъ *и* -динмъ, *adv.* à reculons; | *fig.* à vau-l'eau; | вървя —, *va.* *Mar.* culer.
Задница, *sf.* le dos, le derrière; 1. (*бутъ т.*), la fesse; | *pl.* -цы, le fessier; 2. *fam.* le postérieur; 3. *Mar.* l'arcasse *f*; 4. (*на конь*), l'arrière-main *m*; 5. (*опатка на ладія*), la poupe; -ниченъ, de la poupe.
Задниченъ, *adj.* *Anat.* anal, fessier.
Заднично чърво, *sm.* *Anat.* le rectum; | което са относя на —, *Anat.* rectal, *adj*; | въспалене на —, *Méd.* la rectite.
Заградене, *sm.* *Archit.* l'arrière-corps *m*.
Задніо мѣсто (*въ карета*), *sm.* le fond.
— сводче, *sm.* *Archit.* l'arrière-voussé *f*.
Задня войска, *sf.* *Milit.* les derrières *m*.
— плѣшка, *sf.* le cuissot, la fesse; | (*на теле, на дива коза*), la longe.
— ладія (*въ линія*), *sf.* *Mar.* vaisseau serre-file, *m*.
— страна, *sf.* le dos.
— часть, *sf.* le derrière, le fond; | (*на ладія*), *Mar.* la timonerie; | декорація на —, *Théât.* la ferme.
Задовеленъ, *adj.* satisfait de, aisé; | бывамъ — съ нѣщо, *vr.* se trouver bien de, savoir gré de; | (*съмъ*), *vn.* se contenter; |

(съмъ съ), *vr.* se passer de, se restreindre à.
Задоволителенъ, *adj.* satisfaisant.
Задоволство, *sm.* l'aisance *f*, le bien-aise; | живѣя въ —, *sm.* faire florès.
Задоволствувамъ, *va.* satisfaire, suffire; | — самъ себе-си, se satisfaire soi-même, se suffire à soi-même.
Задоволвамса *и* **-лявамса**, *vr.* s'accommoder à, se borner à; | (съ нѣщо), se payer de.
Задомявамса, *vr.* se marier, s'emménager, [s'établir.
Задомяване, *sn.* le mariage.
Задоменъ (мѫжъ или жена), *adj. Jur.* conjoint, ointe, *s.*
Задържавамъ, *va.* retenir, arrêter, contenir, occuper, maintenir, enchaîner, retarder, amuser; 1. *Jur.* détenir; 2. *Vén.* rompre; 3. (нота), *Mus.* rester; 4. (за всякогашъ длъжность-та си), se perpétuer dans une charge; 5. (у себе-си), retenir; 6. (при себе-си), *fig.* rengaîner; 7. **-ca**, *vr.* se tenir; 8. se retenir, s'empêcher de, enrayer.
Задържавачъ (на чуждо мѣсто), *sm. Jur.* un rétentionnaire.
Задържане, *sn.* la rétention.
Задържителенъ, *adj.* suspensif.
Задържливъ (въ твърдия), *adj. Mil.* tenable.
Задръжъ! *interj. Mar.* avaste *ou* vaste.
Задръстевамъ, *va.* emboîter; | (перо на стрѣла), empenner.
Задръстеване, *sn.* l'emboîture.
Задрѣмамъ, *vn.* s'assoupir.
Задсвѣтъ, *sm.* le contre-jour; | въ —, *adj.* à contre-jour.
Задуха, *sf.* le tue-vent; 1. *fam.* la touffeur, la cache; 2. (въ пристанище), *Mar.* le bassin; 3. мирише на —, *vr.* sentir le renfermé.
Задухенъ кѫтъ, *sm.* le recoin.
Задухникъ, *sm.* le paravent.
Задушавамъ, *va.* étouffer, suffoquer; | *fam.* emmitoufler; | **-ca**, *vr.* étouffer, s'emmitoufler.
Задушаване, *sn.* l'étouffement *m*; | (на месо), l'estouffade *f*; | *Méd.* l'asphyxie *f*.
Задушене. *sn.* la suffocation, la daube.
Задушено месо, *sn.* l'estouffade *f*, étuvée, daube *f*.
Задушенъ, *adj.* asphyxié, *s*; | (за брѣмето), [étouffant.
Задушителенъ, *adj.* suffocant.
Задушливо испарене, *sn.* le miasme.
Задушливость, *sf.* le méphitisme.
Задушливъ, *adj.* méphitique.
Задушница, *sf.* fête *ou* jour des âmes, *f*.
Задъ, *préfixe*, trans; | от —, на —, *prép.* derrière.
Задырямъ *и* **-рвамъ**, *va.* accoster, donner la chasse à.
Задыряне, *sn.* la galanterie; | наклоненъ къмъ —, galant après le nom.
Задыревачъ, *sm.* un galant.
Задѣнвамъ (ладія), *va. Mar.* gréer.
Задѫнвамъ (бure), *va.* foncer.
Задѫнка (на оружіе), *sf.* la culasse; | завивамъ -та на пушка, *va.* enculasser; | изваждамъ -та отъ опашката на оружіе, *va.* déculasser.
Заедно, *adv.* ensemble, en commun, de compagnie, à la fois, tout à la fois, tout d'une tenue, conjointement, de front, y compris, du fort au faible, le fort portant le faible; | *fig.* de concert; | подписвамъ —, *va.* contre-signer.
— набѣденъ, *s.* coacusé, ée.
— наемникъ, *sm. Jur.* un confidéjusseur.
— роденъ, *adj.* inhérant, inné.
Заедность, *sf.* l'ensemble *m*.
Заеквамса, *vr.* bégayer, balbutier, ânnoner.
Заекване, *sn.* le bégayement *ou* bégaiement, ânnonement *m*.
Заекливъ, *adj.* bégue.
Заемамса *и* **Заим-**, *vr.* emprunter de, à; [] *fig.* puiser.
Заемване, *sn.* l'emprunt *m*.
Заеменъ, *adj.* emprunté.
Заемовачъ, ка, *s.* emprunteur, euse.
Заемодавачъ, ка, *s.* prêteur, euse; créancier, ère; 1. *Com.* un créditeur; 2. (съ залогъ), prêteur sur gage *m*; 3. (отъ втора ржка), opposant *ou* créancier en sous-ordre; 4. (на запрѣнъ неговъ длъжникъ), un recommandataire.
Заемодавачи (кредиторы), *sm. pl.* les parties prenants *f*; | сподѣлене сума между — отъ втора ржка, *Jur.* le sous-ordre.
Заемъ, *sm.* l'emprunt *m*, le prêt; 1. земамъ на —, *va.* emprunter de, à; 2. давамъ на — или заемамъ, *va.* prêter; 3. земамъ добывна врѣхнина отъ —, *va.* prêter à la petite semaine.
Заета мысьль, la réminiscence.
Заздравено писмо, *sn.* lettre chargée *ou* recommandée *f*.
Заздравенъ, *adj.* sûr, certain de, arrêté; | най -но срѣдство, *sm.* le plus sûr.
Заздравителникъ, *sm. Com.* un assureur.
Заздравителенъ, *adj. Méd.* consolidant, conglutinatif.
— билетъ, *sm.* carte de sûreté, *f*.
— полисъ [унощожене на —, *Com.* la ristorne *et* ristourne; | унищожавамъ —, *va. Com.* ristorner.
Заздравително сдружаване, *sn. Com.* le [Lloyd.
Заздравявамъ, *va.* rassurer, protester; 1. *Com.* assurer; 2. (дългъ), consolider; 3. (изново), réassurer.
Заздравяване, *sn.* l'assurance *f*, hypothèque, protestation *f*; | *Com.* l'assuré *m*.
Заздравяне, *sn. Méd.* la consolidation.
Заздравя (за рана), *v. imp.* elle reprend; | (пакъ), elle se reprend.

Зазжбицы (*у кенъ*), *sf. pl. Vétér.* la fève.
Заигравамь (*на билиардъ*), *va.* débuter.
Заимъ *и* -минъ (*турки солдатъ*), *sm.* un zaïm.
Закакво, *conj.* pourquoi.
Закалямь, *va.* égorger, couper la gorge à.
Заканвамса (*гоня кареръ t.*), *vr.* tirer *ou* prendre vengeance de, garder rancune, avoir de la rancune.
Заканване (*кареръ t.*), *sm.* la rancune, vengeance, vendetta *f*, ressentiment *m*; ‖ *fam.* le retentum; ‖ на страна -то, rancune à part.
Заканевачъ, ка, *s.* rancunier, ère; ‖ *fam.* rancuneux, euse.
Заканителенъ, *adj.* vindicatif.
Закарвамь, *va.* emporter, emmener, rabattre; ‖ (*на калъ*), engraver; ‖ (*пакъ назадъ*), remmener.
Закачалникъ, *sm.* un agresseur.
Закачамь *и* -чвамь, *va.* pendre, attacher avec des épingles, accrocher; 1. toucher, attendrir; 2. commencer, débuter, naître; 3. (*нѣкого*), *fam.* asticoter; 4. (*пакъ*), raccrocher, 5. (*платнината*), *Mar.* larder; 6. (*работа*), *fig.* enfourner; 7. *fig.* remuer; 8. *Jur.* intenter; 9. *Méd.* encliqueter; 10. -*ca*, *vr.* se pendre, s'accrocher à, se raccrocher à, se prendre, pointiller; ‖ taquiner.
Закачване, *sm.* l'initiative *f*, accrochement *m*; 1. *Mar.* l'affourche *f*; 2. котка ради —, ancre d'affourche; 3. ортома ради —, cable d'affourche, *m*.
Закаченъ (*за стропалено дърво*), *adj.* encroué.
Закачителенъ, *adj.* taquin; -лно, -nement
Закачителность, *sf.* la taquinerie.
Закачка, *sf.* un tour d'adresse; ‖ *pl.* -чки, la singerie.
Закачникъ, *sm.* le mobile.
Заклетникъ, *sm.* un conjurateur, comploteur, juré *m*; ‖ поредъ на иснафскы -ницы, la jurande.
Заклетничество, *sm.* la jurande.
Заклеть, *adj.* assermenté, juré; ‖ съдба на -ты, *Jur.* le jury *et* juri.
— оцѣнителникъ, *sm.* un prud' homme.
— съдникъ, *sm.* un juré.
Заклещеватса (*за кучета*), *v. imp.* ils lacent, ils mâtinent.
Заклявамь, *va.* adjurer; 1. (*діаволъ*), exorciser; 2. (*нѣкого*), conjurer; 3. -*ca*, *vr.* jurer; ‖ (*за*), conspirer.
Заклване, *sm.* le serment, adjuration, obséeration *f*; ‖ (*діаволы*), l'exorcisme *m*; ‖ (*съ съдница*), *Jur.* caution juratoire *f*.
Закълневачъ, *sm.* un exorciste.
Закълнявамь, *va.* assermenter.
Закълняване, *sm.* la conjuration, adjuration *f*.
Заключевамь, *va.* fermer à clef, renfermer; serrer; 1. (*пакъ*), refermer; 2. (*по на тѣсно или пакъ*), resserrer; 3. (*имамь въ себи-си свойщина*), participer de; 4. (*направямь съюзъ*), contracter.
Заключалка, *sf.* le barreau, fermoir, bracon *m*.
Заключенъ, *adj.* sous clef, *part.* clos.
Заключливъ, *adj.* fermant.
Заковавамь, *va.* fixer, condamner; ‖ (*изново съ гвоздеи*), reclouer; ‖ (*топъ*), enclouer.
Заковаване, *sm.* l'enclouure *f*.
Заковавъ, *adj.* ferré.
Заколливъ, *adj. fam.* tuable.
Заколъ, *sm.* noeud de la gorge, *m*; ‖ *Anat.* pomme d'Adam, *f*.
Законенъ, *adj.* légitime, loyal, legal, valable, valide, juridique; -онно, -ment; 1. съ — начинъ, de droit, de plein droit; 2. признаване -онно незаконно дѣте, la légitimation; 3. признавамь -нно едно дѣте, *va.* l'égitimer; 4. правя го -онно, *va.* valider.
Законна добывка (*процентъ*), *sf.* le taux.
— наслѣдственость (*на прѣстолъ*), *sf.* la légitimité; ‖ придрьжникъ на —, un légitimiste.
— часть, *sf. Jur.* la légitime; ‖ което са относя до —, *Jur.* légitimaire, *adj.*
Законно наслѣдіе, *sm. Jur.* la légitime.
— раждане, *sm.* la légitimité. [lidité *f*.
Законность, *sf.* la légalité, légitimité, va-
Законодавателенъ, *adj.* législatif; -лно, -ivement.
— давателна мощь, *sf.* la législature.
— давателно събране (*и врѣме на събирането му*), *sm.* la législature.
— давателство *и* -знане, *sm.* la législation.
— давачъ, ка *s.* législateur, trice; ‖ -вателенъ, *adj*; ‖ първый — на всякой езикъ, le tyran des langues.
— знане, *sm.* la jurisprudence.
— знаецъ, *sm.* un praticien.
— получителникъ, *sm.* un catéchiste.
— хранитель (*въ Атина*), *sm.* un thesmothète.
Законъ, *sm.* la loi, foi, religion, règle *f*; 1. (*за храната*), loi annonaire; 2. имамь сила -тъ, *va.* faire loi; 3. въ — прѣдписанъ, légal, *adj.* 4. криво тълкувамь —, *vn.* faire violence à la loi; 5. нѣмамь нито вѣра нито —, n'avoir ni foi ni loi; 6. по —, de droit, de plein droit; 7. позволенъ отъ -тъ, licite, *adj*; 8. приимамь —, *va.* voter; 9. развалямь —, *va.* désobéir.
Законы (*на вѣты Германцы*), *sm. pl.* lois rupuaires *f*; 1. злоуботрѣбене на —, *fig.* la prostitution; 2. изводъ -ны, *Jur.* le promptuaire; 3. правя *или* давамь —, *va.* légiférer; 4. противорѣчіе въ —, l'antinomie *f*; 5. сборникъ —, le bulletin; 6. който са управлява съ свои —, autonome, *adj.* [s'enterrer, s'ensevelir.
Закопавамь, *va.* enterrer, enfouir; ‖ -*ca*, *vr.*
Закоравелый очемычецъ (*въ око*), *sm. Méd.* la grêle.

Закоравялость, *sf.* la dureté, le durillon.
Закоренѣлъ, *adj. fig.* enraciné, envieilli.
Закоренявамъ, *va.* enraciner; | *-са*, *vr. fig.* s'enraciner.
Закривена укрѣпалка (*накаруца*), *sf.* la cou.
Закривенъ, *adj.* croche, crochu.
— **гвоздей**, *sm.* la fiche.
— **трънъ**, *sm. Bot.* l'hameçon *m.*
Закривени мустаки, *sm. pl.* les crocs.
Закривявамса, *vr.* se créper; | **закривяваса** (*за коса*), *v. imp.* ils frisent.
Закривяване (*на коса*), *sm.* la frisure; | (*на рудна жила*), *Minér.* le toit.
Закрывамъ, *va.* voiler, couvrir; 1. *fig.* masquer; 2. (*грѫшки*), *fig.* replâtrer; 3. (*отъ непріятелскы пушканеа*), *Fortif.* défiler.
Закрыване (*звѫзда задъ мѫсецъ-тъ*), *sm. Astr.* l'occultation *f.*
Закрывачъ, *sm. fig.* un replâtreur.
Закрыленъ, *adj.* protégé.
Закрылнтеленъ, *adj.* tutélaire.
Закрылие [подъ —, *prép.* sous les, ailes de, à la faveur de.
Закрыленикъ, *sm.* un protecteur.
Закрыля, *sf.* la protection, sauvegarde, défense, garantie, garde *f*; | *fig.* le soupport, soutien, bouclier, palladium *m*, égide *f.*
Закрылямъ, *va.* protéger, défendre, sauvegarder, garder; 1. soutenir, obombrer, garantir de, porter, pousser; 2. *fig.* arborer; 3. *fam.* revancher; 4. (*нѣкого*), rompre une lance pour; 5. *-са*, *vr.* se garantir; | *fam.* se revancher.
Закърпевамъ, *va.* raccomoder, repriser; | *fam.* rapetasser, rapiécer; | (*подшивамъ новы подлогы*), ressemeler.
Закърпеване *и* **-пване**, *sm.* le raccoutrement, le reprise, le rapetassage, le rapiécetage *et* rapiécement; 1. (*на ботушы*), le remontage; 2. (*съ подлогы*), le ressemelage; 3. (*на прѫпирки*), la vivelle.
Закрѣпалка, *sf.* la clavette, la goupille.
Закрѣпене, *sn.* la stabilisation.
Закрѣпенъ, *adj.* stable.
Закрѣпность, *sf. Méc.* la stabilité. [fraîchir.
Закрѣпявамъ *и* **-пямъ**, *va.* stabiliser, ra-
Закупувамъ, *va.* enlever.
Закъснителенъ, *adj.* long.
Закъснѣла работа, *sf.* l'arriéré *m.*
Закъснѣлъ, *adj.* tardif.
Закъснявамъ, *vn.* tarder, être en retard, s'attarder, demeurer.
Зала, *sf.* la salle, le salon, l'enceinte *f*; | **фехтовална** —, salle d'escrime *ou* d'armes.
Залавямъ, *va.* retenir, entreprendre sur, empoigner, gagner, empiéter, frustrer, souffler; 1. *fig.* entamer, enjamber sur; 2. (*съ войска*), *Milit.* occuper; 3. *Jur.* saisir; 4. (*бержѫ*), brusquer; 5. (*съ дързость*), payer d'audace *f*; 6. (*изново*), réoccuper; 7. (*нѣкое мѣсто*), suppléer, décaser, succéder, représenter, remplacer, remplir; 8. (*нѣщо ради плата на дългъ*), payer par ses mains *f*; 9. (*пжть*), enfiler; 10. (*работа*), *fig.* mettre les fers au feu; 11. (*ѫко*), *Mar.* souquer; 12. залавя съ зъбытѣ си (*за кучe*), *v. imp. Vétér.* il gueule; 13. *-са*, *vr.* se raccrocher à, s'attaquer à; 14. (*за*), sauter; 15. (*за космитѣ*), *pop.* se tignonner; 16. (*пакъ за нѣщо*), recommencer de plus belle, retourner, pendre *ou* se pendre *et* s'y pendre bien, entreprendre; | *fig.* se rembarquer; 17. (*съ двѣ рѫцѣ на една работа*), empaumer une affaire; 18. не са залавя (*за котка*), *v. imp. Mar.* il laboure.
Залавяне, *sm.* l'empiètement *m*, la pince, le germe; 1. *Bot.* le spadice; 2. (*мѣстото на другого*), le remplacement; 3. (*съ войска*), *Milit.* l'occupation *f.*
Залагалникъ, *sm.* un ponte.
Залагамъ, *va.* mettre en gage *m*, engager, nantier; 1. (*всичко*), *fig.* jouer quitte *ou* double; 2. (*залагъ за мамене*), amorcer; 3. (*на игра*), hasarder, ponter, caver; 4. (*пакъ*), rengager; 5. (*хвалъ*), tendre, dresser; 6. който залага хвакове, tendeur de piéges, *m.*
Залагане, *sm.* l'engagement *m*; 1. (*заложеното нѣщо*), le gageure; 2. (*на книжна игра*), le va; 3. изигравамъ -то, *va.* faire codille *m*; 4. (*на игра*), l'enjeu *m*, le gage, vade *f*, début *m*, cave, mâsse, mise, passe, poule *f*; 5. играя съ -нea, *va.* jouer au gage touché.
Залакъ, *sm.* le morceau, la bouchée, appât *m*; 1. *fig.* le leurre; 2. *fam.* le gobet; 3. голѣмъ —, *pop.* la gouléef; 4. давамъ си -тъ отъ устата, *va. fig.* se saigner; 5. (*за мамене*), l'amorce *f*; 6. послѣдній — въ паницата, le morceau honteux; 7. раздѣлене на -лацы, la buccellation.
Залибевамъ, *va.* amouracher; 1. *-са*, *vr.* s'amouracher de, s'énamourer de; 2. (*страстно*), se passioner pour; 3. (*безумно*), raffoler de; 4. (*до безумство*), s'assorter à.
Залибенъ, *adj.* amoureux de; 1. *fam.* féru de (*part. de férir*); 2. бывамъ —, *vn.* en tenir; 3. (*до безумие*), *fig.* idolâtre, *adj*; 4. (*въ нѣщо*), epris; 5. (*на*), fou *ou* fol de; 6. (*до безумство на*), affolé de.
Залиблнвъ, *adj.* amoureux; во, -eusement.
Заливамъ (*съ восакъ шише*), *vr.* sceller.
Заливане (*съ олово въ зидъ*), *sm.* le scellage *et* -lement.
Заливъ (*лиманъ t.*), *sm.* le golfe; | (*устие на рѣка*), *Géogr.* le liman; | прѣдната часть на —, *Mar.* l'avant-cale *f.*
Залесъ, *sm. fam.* la besogne.
Залитамъ, *vn.* vaciller, chanceller; | (*за нѣщо*), *fam.* s'enquêter de.

Залитамъ и **политамъ**, *vn.* *fig.* tournoyer; | *fam.* dandiner *et* se —, *vr.*
Залитъ, *sm.* le chancellement. [dinement,
— и **политъ**, *sm.* le ballottement, le dan-
Заличавамъ, *va.* effacer, rayer, oblitérer, barbouiller, bâtonner, réparer, biffer, raturer; 1. *Jur.* canceller; 2. (*съ драсколицы*), croiser, barrer; 3. (*отъ листъ*), désappointer; 4. **което може са заличи** *или* **истріе**, effaçable, délebile, *adj*; 5. **което трѣбува да са заличи**, radiable, *adj.*
Заличаване, *sm.* l'effacement *m*, radiation *f*, rature, *f*; | **напълненъ съ -неа и стърготи**, raturé, *adj.* [*Jur.* la cancellation.
Заличене, *sm.* l'oblitération *f*, éffaçure *f*; |
Заличено мѣсто, *sm.* l'éffaçure *f*; | (*въ книга*), *fig.* la coupure.
Заловенъ, *adj.* occupé; | (*твърдѣ за работа*), empêché.
Заловачъ (*който залавя мѣсто*), *sm.* occupant, suppléant, *adj*; | **първый** — **на мѣсто**, le premier occupant.
Залогъ, *sm.* l'otage *m*, la sûreté, nantissement, engagement *m*, la cible; 1. (*и fig.*), la gage; 2. (*нишанъ t.*), le but, la mire, le blanc, jeu de l'arquebuse *f*; | **мѣсто за лучене** —, le tir; | **измѣрвамъ -тъ**, *va.* buter; 3. (*у глаголы*), la voix; | **въ срѣденъ** —, *adv.* *Gram.* neutralement; 4. (*на недвиженъ имотъ*), *Jur.* l'hypothèque *f*; 5. **давамъ** — *или* **залагамъ**, *va.* engager, nantir; | *Jur.* hypothéquer, se dénantir de; 6. **земамъ** —, *va.* se nantir de; 7. **земане** —, la dépose; 8. **откупуване** —, le dégagement, purge des hypothèques *f*; 9. **откупувамъ** —, *va.* dégager, purger; 10. **съ, по** —, *adv.* hypothécairement; 11. **удрямъ отъ -тъ биля**, *va.* débuter; 12. **до -тъ съ устата на пушката**, à bout portant.
Заложливъ, *adj.* *Jur.* exploitable.
Заложенъ актъ, *sm.* lettre de gage *f*.
— **контрактъ**, *sm.* *Jur.* contract pignoratif *m*.
Заложникъ, ница, *s.* déposant, ante; l'otage *m*; | *fam.* gageur, euse.
Заложница, *sf.* la paranymphe.
Залуденъ, *adj.* vain; -до, en vain, -ement.
Залѣгамъ, *va.* appliquer à, piocher; 1. -*са*, *vr.* exercer, professer, s'attacher à, s'étudier à, vaquer à, s'employer à, s'escrimer de, à; s'empresser, essayer; 2. (*съ занаятъ*), suivre; 3. (*съ наука*), *fig.* cultiver; 4. (*съ нѣкое съчинение*), *fig.* avoir sur le chantier; 5. (*съ нѣщо*), s'occuper, travailler à, se mettre à; 6. (*да придобия нѣщо*), rechercher.
Залѣгане, *sm.* l'assiduité *f*, occupation, étude, sollicitation *f*, métier *m*; | (*съ длъжность*), l'exercice *m*; | (*въ наука*), *fig.* la culture.
Залѣгателенъ, *adj.* éveillé sur, empressé.
Залѣгачъ, ка, *s.* prétendant, ante.
Залѣгнатъ, *adj.* occupé; | *fam.* embesogné.
Залѣпване, *sm.* l'agglutination *f*.
Залѣпене (*на езикъ-тъ*), *sm.* le 'happement; | (*по видъ извѣстіе*), l'affichage *m*.
Залѣпено извѣстіе, *sm.* la pancarte, le placard.
Залѣпителенъ, *adj.* *sm.* *Méd.* agglutinant.
Залѣпявамъ *и* -пямъ, *va.* coller sur, agglutiner; | (*по видъ извѣстіе*), afficher, placarder; | -*са*, *vr.* se coller sur, s'engluer.
Залѣпяване (*пластры хартіи*), *sm.* le collage.
Залъвко вино, *sn.* *fig.* le casse-tête.
Залъгалка, *sf.* *fam.* l'amusette *f*, badinerie, bagatelle *f*. [tif; | *fam.* régalant.
Залъгателенъ, *adj.* réjouissant, jovial, récréa-
Залъгателно слово, *sm.* *fam.* la joyeuseté.
Залъгвамъ, *va.* récréer; 1. (*събрането съ пусты работы*), amuser le tapis: 2. -*са*, *vr.* s'amuser à, se récréer, jouer *et* se jouer, rire; 3. (*съ дѣтински игры*), baguenauder; 4. (*съ низащо*), *fam.* muser; 5. (*съ чудны и дивны работы*), s'amuser à la moutarde.
Залъгване, *sm.* le badinage.
Залъжникъ, *sm.* un amuseur, bon vivant *m*, vive-la-joie, badin, crispin, *m*.
Замаевамъ, *va.* étourdir; | **замаева глава** (*за питіе*), *v. imp.* elle porte sur la tête; 1. -*са*, *vr.* s'étourdir, s'égarer, s'attarder; 2. *fig.* être capot.
Замаеване, *sm.* *fig.* l'étourdissement *m*, le vertige; | **духъ** —, esprit de vertige, *m*.
Замазвамъ, *va.* calfeutrer; 1. (*си съ хартія рѣзнытѣ на врата и прозорцы*), se calfeutrer; 2. *fig.* replâtrer; 3. (*врата*), condamner; 4. (*изново рѣзны*), *Archit.* rejointoyer.
Замазване, *sm.* la tutation; 1. *fig.* le replâtrage; 2. (*изново рѣзны*), la rejointoyement; 3. **остъргване на** —, le délutage; **остъргвамъ** —, *va.* déluter.
Замазовачъ, *sm.* *fig.* un replâtreur.
Замаяность, *sf.* la stupidité.
Замаянъ, *adj.* stupéfait, stupide, égaré; | *fig.* pantois *m*.
Замба (*монетна*), *sf.* *t.* le poinçon; | **бѣлѣжа съ** —, *va.* poinçonner; | **бѣлѣжене съ** —, le poinçonnement (*voyez* **Рѣзалка**).
Заминалo, *sm.* le passé; | **да забравимъ -то**, sans rancune, point de rancune *f*.
— **врѣме**, *sm.* *Gram.* le prétérit; | (*изопрѣдѣлено*), l'aoriste *m*.
Заминалъ, *adj.* passé; | -**лый**, dernier, révolu.
Заминувамъ, *vn.* passer; | (*пакъ*), repasser.
Заминуване, *sm.* le cours.
Заминувачъ, *sm.* le passager, le passant; | (*за пилцы*), oiseau de passage, *m*.
Замирнявамъ, *vn.* *fig.* transpirer.
Замисамъ, *va.* s'engager dans.
Замълчавамъ (*за нѣщо*), *vn.* taire.

Замълчане и **-чене**, *sm.* la réticence; | *Jur.* le retentum.
Замълчанъ, *adj.* tacite; -но, -ment.
Замогнувамъ, *va.* restaurer; | *-са*, *vr.* se restaurer.
Заможенъ, *adj.* puissant, fort, compétent; 1. *Jur.* habile à; 2. (*за плащане*), *Com.* solvable; 3. **правя** —, *va. Jur.* habiliter.
Заможность, *sf.* les moyens *m*; | *Jur.* l'habilité; | (*за плащане*), la solvabilité.
Заморителенъ, *adj. fig.* assourdissant.
Заморявамъ, *va.* essouffler.
Заморяване (*на конь*), *sm.* la fortraiture.
Замотавамъ, *va.* embrouiller, impliquer; 1. (*пакъ въ*), rengager; 2. *fig.* embourber dans; 3. *-са*, *vr.* s'empaqueter; 4. *fig.* s'embourber dans; 5. (*въ игра*), s'enfiler; (*въ кѫщо*); | *fig.* s'enchevêter dans.
Замотаване, *sm.* l'imbroglio *m*; | *fig.* le noeud.
Замотанъ, *adj.* empêtré.
Замрьзливъ, *adj. Phys.* congélable.
Замрьзноване и **-зване**, *sm.* la congélation; | **точка** —, terme de la congélation, la glace; | (*у термометръ*), le zéro.
Замрьзнувамъ, *vn.* geler, glacer *et* se glacer, se figer; | **замрьзнува**, *v. imp.* il se gèle, il prend; | **пакъ** (*за рѫка*), *v. imp.* elle reprend.
Замрьзнвамъ, *va.* congeler, geler, glacer.
Замрькнувамъ (*въ пѫть*), *vn.* s'annuiter.
Замша (*видъ рогачь*), *sf. quadr.* le daim; **-шенъ**, de daim; 1. **кожа отъ** —, peau de chamois; 2. **вадя или щавя кожы отъ** —, *vv.* chamoiser; 3. **остъргване на кожы отъ** —, *va.* l'effleurage *m*; 4. **остъргвамъ кожы отъ** —, *va.* effleurer.
Замшарь, *sm.* un chamoiseur.
Замшена печарница или стока, *sf.* la chamoiserie.
Замыслевамса, *vr.* rêver, rentre en soi-même; | (*за*), *fig. fam.* rêvasser à.
Замыслене, *sm.* l'atrabile *f.* [| *fig.* noir.
Замысленъ, *adj.* rêveur, atrabilaire, bourru;
Замысленость, *sf.* la rêverie, la pensivité.
Замысливъ, *adj.* spirituel.
Замѣрвамъ, *va.* mirer; | (*съ око*), guigner: | (*кѫкого*), *fig.* coucher en joue.
Замѣрване, *sm.* le pointage *et* pointement.
Замѣри! *adv. Milit.* en joue.
Замѣръ, *sm. Artill.* coin de mire *f.*
Замѫглявасa, *v. imp.* brouillasser (il -asse).
Замѫтване, *sm.* le germe.
Замѫчвамса (*напусто*), *vr.* chercher midi à quatorze heures.
Занапрѣдъ, *adv.* dorénavant.
Занасямъ и **-носямъ**, *va.* rapporter, emporter, emmener, entraîner avec soi, charrier, divertir, détourner; 1. (*на горѣ*), monter; 2. (*назадъ*), reporter, remporter; 3. (*пары*), verser.
Занасяне, *sm.* le détournement, divertissement *m*; | **пары** (*на хвана*), le versement.
Занданъ, *sm. t.* la cul-de-basse-fosse (*voyez* **Тъмница**).
Занаятинкъ, *sm. fig.* un artisan. [salon.
Занаятско и Кунописно изложене, *sm.* le
Занаятъ, *sm. t.* le metier, l'art *m*, industrie, profession, vacation *f*; | *fig.* le négoce; | **оставямъ си -тъ**, *va. fam.* jeter le froc aux orties *f.* [aiguille.
Занизащо, *adv. fig.* sur la pointe d'une
Заоблачеваса (*небето*), *v. imp.* il brouille, il se barbouille, il se charge de; | (*пакъ*), il se couvre.
Заоблаченъ (*съ малкы облачета*), *adj.* pommelé; | **заоблачеваса съ** — (*небето*), *v. imp.* il se pommele.
Западамъ, *vn.* retomber.
Запазевамъ, *va.* garantir de, garder, pardonner; | *-са*, *vr.* se garantir, se garder, prendre garde, se donner de garde, se garer de, parer *et* se parer.
Запалена главня, *sf.* l'allume *m*.
— **стрѣла** (*у в. в.*), *sf.* la falarique.
Запалене, *sm.* l'inflammation *f.*
Запаленъ, *adj.* ardent, flambant.
Запалителенъ (*за стѫкло*), *adj. Opt.* ardent; | *fig.* électrique. [mique *f.*
Запалителна клѣчица, *sf.* allumette chi-
— **линія**, *sf. Phys.* la caustique.
Запалително стѫкло, *sm. Opt.* miroir ardent *m*.
Запаленъ, *adj.* inflammable.
Запалникъ, *sm. fig.* le brûlot.
Запалность, *sf.* l'inflammabilité *f.*
Запалъ (*у конь*), *sm. Vétér.* le gras-fondu *et* -fondure *f.*
Запалямъ, *va.* allumer, incendir, enflammer, brûler; 1. (*пакъ*), rallumer; 2. *fig.* embraser de, électriser; 3. *-са*, *vr.* s'allumer, s'enflammer, s'embraser; 4. (*изново*), renflammer; 5. **запляса** (*за огнь*), *v. imp.* il prend.
Запаревамъ, *va.* échauder; | (*буре*), abreuver.
Запасанъ, *adj. Blas.* bandé.
Запетая, *sf.* la virgule; | **точка съ** —, point et virgule, *m*; | (*двоеточіе*), *Typ.* le comma (, :). [recacheter.
Запечѣтвамъ, *va.* cacheter, sceller; | (*изново*),
Запечѣтване, *sm.* la sigillation.
Запиваса, *vr.* fiancer (*voyez* **Годявамса**).
Запиване, *sm.* les accordailles *f.*
Запилявамса, *vr.* prendre la fuite.
Запинамса, *vr.* hésiter, bégayer.
Запинане и **-пиване**, *sm.* l'hésitation; | **неправилно поставямъ знакъ** —, *va.* méponctuer.
Запирамъ, *va.* fermer, arrêter, cesser, serrer, reclure, rompre, faire une station, stationner; 1. *Jur.* apprehender au corps; 2. *fig.* engager; 3. (*съ заключалка*), barrer;

4. (*машина*), stopper; 5. (*пакъ*), renfermer; 6. (*правя арестъ*), décréter de prise de corps; 7. (*въ тъмница*), séquestrer; | *Jur.* détenir; 8. *-са*, *vr.* se reclure, s'enfermer, se défendre de, s'interrompre, en rester là, débrider, chômer; 9. (*на нѣщо*), peser sur; 10. (*на пять-тъ*), en demeurer là; 11. *-си са*, *vr.* se renfermer; 12. коетò може да са запира, *Jur.* appréhensible, *adj*; 13. запираса (*за пулсъ*), *v. imp.* il se loge.

Запиране, *sn.* l'arrestation *f*, la détention, reclusion, appréhension, interruption, cessation, station *f*, confinement *m*; 1. (*на влазяне въ пристанище или въ рѣка*), *Mar.* le bâclage; 2. (*кръвъ*), *Méd.* la stase, la stagnation; 3. (*пикия*), rétention d'urine, *f*; | *Méd.* la strangurie; 4. (*прѣвъ цѣлъ животъ*), l'in-pace *m*; 5. моля за повече — въ тъмница, *va.* recommander; 6. молба за повече врѣме — въ тъмница, la recommandation; 7. (*търговія и fig.*), la stagnation; 8. (*въ училища*), être en retenue *f*; 9. безъ —, sans discontinuation *f*.

Запиралникъ, *sm.* *fig.* la cage.

Запиралка, *sf.* l'arrêt, aubéron *m*.

Запирателенъ, *adj.* suspensif.

Запирка (*на колела*), *sf.* *Méc.* l'étoquian *et* étoteau *m*.

Записвамъ, *va.* enregistrer, consigner, noter, mettre par écrit; 1. (*въ обща книга или въ матрикулъ*), immatriculer; 2. (*въ тефтеръ*), inscrire; 3. *-са*, *vr.* s'inscrire, se faire écrire.

Записване (*въ листъ ученицы*), *sn.* l'inscription *f*; | (*въ обща книга*), l'immatriculation *f*; | (*въ протоколъ*), *Jur.* l'insinuation *f*.

Записванеа (*у Рамляны*), *sn.* *pl.* les [fastes *m*.

Записка, *sf.* la cédule, aquit *m*, billet *m*, note *f*, reconnaissance *f*, état *m*, bulletin *m*, mémoire, mémorandum *m*; 1. *Com.* la décharge; 2. *Méd.* l'ordonance *f*; 3. (*извѣстителна*), billet de faire part; 4. (*за броене пары*), le mandement; 5. (*мытарска*), la billette; aquit-à-caution *m*; 6. (*за пріемане*), le reçu; 7. (*на ѣстія*), le menu d'un repas.

Запискы, *sf.* *pl.* les mémoires *m*, le cahier, les commentaires *m*; 1. (*по форма*), quittance comtable *f*; 2. събирамъ —, *va.* *fig.* fourrager; 3. събране — на община, la transaction; 4. съчинитель на —, un mémoraliste.

Записна джка, *sf.* le souvenir.

— **книга**, *sf.* *Com.* le mémorial.

— **книжка**, *sf.* l'agenda *f*, les tablettes *f*.

— **контора**, *sf.* maison de banque, *f*.

Записвателенъ видъ, *sm.* l'immatricule *f*.

Записъ, *sm.* le billet, la note, cédule *f*; 1. le dessin, formule *f*, exemple d'écriture *m et f*; 2. *Com.* le mandat, effet *m*, papier *m*; 3. день за плащане —, *Com.* l'usance *f*; 4. (*за плащане*), un bon; 5. двоенъ ръкописенъ —, le chirographe; 6. (*платителенъ на заповѣдь*), billet à l'ordre *m*.

Запищява (*вѣтьръ-тъ*), *v. imp.* il s'entonne.

Заплеснать, *s.* un badaud.

Заплетъ, *sm.* la turci; | (*за отбиване рѣка*), le batardeau; | (*по крайщата на ладія срѣщо вѣнчини докачеванеа*), *Mar.* filets de bastingage, *m*.

Заплиталка (*сачево*), *sf.* l'épissoir *m*.

Заплитамъ, *va.* compliquer, enlacer, entrelacer, entortiller; 1. (*и измамямъ*), déniaiser; 2. *fig.* tistre; 3. (*крака*), empêtrer; 4. (*нѣкого*), tourner; 5. (*въ нѣщо*), *fig.* embarquer dans; 6. (*пакъ*), rengager; 7. *-са*, *vr.* s'enlacer, s'entrelacer, s'entortiller, s'enchevêtrer; 8. *fig.* être dans la nasse, patauger; 9. (*пакъ*), se rengager; 10. (*въ нѣкоя работа*), s'enfourner dans.

Заплитане, *sn.* l'entortillement *m*, enlacement, entrelacement, embarras *m*; 1. *fig.* la souricière, brioche *f*; 2. *fam.* le micmac; 3. *Jur.* l'involution *f*; 4. *Théât.* l'intrigue *f*; | съ пастры -неа, *Théât.* bien intrigué.

Заплувнува, *v. imp.* mettre à flot *m*.

Заплѣскано писмо, *sn.* écriture pochée *f*.

Заплѣскване, *sn.* *fig.* le margouillis.

Заплѣскувамъ, *va.* *fam.* cochonner; | (*нѣкому славата*), *fig.* tarer; | заплѣскваса отъ влажность (*за книга*), *v. imp.* il se pique.

Заплювамъ, *va.* *fig.* conspuer.

Заповѣдамъ, *va.* commander, reccommander, ordonner, décréter, dicter, statuer; 1. mander, dominer sur, enjoindre, vouloir; 2. (*гости*), inviter, prier à; 3. (*вторно пакъ*), recharger; 4. (*да са даде извѣстение*), *Jur.* appointer; 5. (*да не пущать никого у дома*), faire défendre sa porte; 6. заповѣдай! plait-il.

Заповѣданъ, *adj.* prié.

Заповѣдане, *sn.* le commandement, ordre *m*, décret *m*, édit *m*, sommation *f*, gouvernement *m*, commission *f*, consigne, jussion, injonction *f*; 1. *Jur.* l'exploit *m*; 2. *Milit.* ordre du jour, *m*; 3. (*на царь*), la pragmatique; 4. проѣнявамъ —, *va.* décommander; 5. испълнявамъ съдбены -неа, *va.* *Jur.* exploiter; | испълневатъ на —, huissier exploitant *m*.

Заповѣдь, *sf.* l'ordonnance *f*, édit *m*, mandat *m*, charge *f*, bon *m*, instruction *f*, précepte *m*; 1. *Com.* l'ordre *m*; 2. (*Божя*), le commandement; 3. (*изъ устъ въ устъ*), *Milit.* le passe-parole; 4. (*за испълнене*), *Jur.* le paréatis; 5. написване —, *Jur.* la grosse; 6. (*за притрѣбна дань*), édit bursal *m*; 7. (*за печѣтане*), *Typ.* un bon à tirer; 8.

(*за пріемане пары*), la rescription; 9. **проквна** —, le contremandement; 10. **промѣнявамъ** —, *va.* contremander; 11. (*ради закарване на сѫдба*), l'amené *m.*

Запоенъ (*съ мысьль*), *adj.* enfariner.

Запознавамъ, *va.* recommander; 1. (*нѣкому нѣщо*), entêter de; 2. *-са*, *vr.* faire connaissance; 3. (*гѫсто съ нѣкого*), *fig.* s'inféoder à.

Запознаване, *sn.* la recommandation, sollicitation *f.*

Запознателенъ, *adj.* recommandatoire.

Запомневане, *sn.* la mémoire; ‖ **искуство** —, la mnémonique *et* -motechnie.

Запоренъ, *adj.* éclusière; ‖ (*майсторъ*), *sm.* un éclusier.

Запорна врата, *sf.* l'écluse *f.*

— **дѫска** (*на воденица*), *sf.* le lançoir.

Запоръ, *sm.* l'écluse *f*, la fermeture, levée *f*; 1. *fig.* la digue; 2. (*отъ дѫски на рѣка, на харкъ*), le bonde; 3. (*дѫска на харкъ*), la vanne; 4. (*въ солниличцы*), la varaigne; 5. **заприщямъ съ — вода**, *va.* vantiller; 6. **пустната вода отъ** —, l'éclusée *f.*

Започенувамъ *и* **-чнувамъ**, *vn.* débuter; ‖ **пакъ са започенва**, *v. imp.* il renouvele.

Запояване, *sn.* le brasement, la brasure.

Заправяне, *sn.* la fondation; ‖ (*ладія*), *Mar.* le boisage.

Запрѣгамъ, *va.* atteler.

Запраздневане (*арнисване*), *sn.* le relâche, la pause, le chômage, intermission *f*, intermittence *f*, loisir *m*; 1. *Archit.* le congé; 2. *fam.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. **безъ** —, sans intermittence.

Запри! *interj.* stop; ‖ *-са*, 'halte là.

Запримчевамъ *или* **Затварямъ** (*въ трикпракъ*), *va.* caser; 1. (*гора или звѣръ*), *Vén.* traquer; 2. **пріетель да -ва въ гора**, un traqueur; 3. *-са*, *vr.* donner dans le panneau.

Запримчеване (*на звѣрове*), *sn.* *Vén.* la traque.

Заприщевамъ, *va.* embarraser; 1. *Méd.* opiler; 2. — *са*, *va.* s'engorger; 3. **заприщеваса**, *v. imp.* *Mar.* il supe.

Заприщеване, *sn.* l'opilation *f*; 1. *Méd.* la suppression; 2. (*на пикочъ*), *Méd.* la strangurie; 3. (*на чѣрва*), *Méd.* l'occlusion *f.*

Заприщено мѣсто (*съ плетъ въ Оллада*), *sm.* le polder.

Заприщенъ язъ, *sm.* la sas.

Заприщителенъ, *adj.* *Méd.* opilatif.

Запьртакъ, *sm.* oeuf pourri *m*; ‖ **мирише на** —, nidoreux, *adj.*

Запрѣлъ, *sm.* un clampin.

Запрѣнникъ, нца, *s.* prisonnier ère.

Запрѣнъ, *adj.* *s.* détenu, renfermé, reclus, sous clef, modal; 1. (*въ смирителна кѫща*), *s.* reclusionnaire; 2. **дьржѫ — нѣкого**, *va.* chambrer; 3. **записвамъ въ тевтерь-тъ на -нытѣ**, *va.* écrouer.

Запрѣтамса, *vr.* se trousser.

Запрѣтната пола (*на мундиръ*), *sf.* le retroussis.

Запрѣтнуване (*на дрѣха*), *sm.* le revers.

Запустѣлъ, *adj.* déshabité.

Запустявамъ, *vn.* se dégarnir.

Запустяване, *sn.* la devastation.

Запушалка, *sf.* le bouchon, le tampon; ‖ *fam.* la tape; ‖ (*отъ сѫно*), *Artill.* le fourrage.

Запушевамъ *и* **-швамъ**, *va.* boucher, tamponner, engorger, sceller, obstruer, clore, étouper; 1. (*вода*), *Mar.* aveugler une voie d'eau; 2. (*измово*), reboucher; 3. (*машина*), stopper; 4. (*съ прѫграда*), barrer; 5. (*уста*), fermer; 6. — *са*, *vr.* s'engorger; 7. **запушваса**, *v. imp*, *Mar.* il supe.

Запушване, *sn.* le tamponnement, engorgement; ‖ *Méd.* obstruction *f*, occlusion, engouement, suppression *f*, embarras gastrique *m*; ‖ (*дупка*), *Chir.* obturation *f.*

Запушенъ, *adj.* bouché.

Запушителенъ, *adj.* *Anat.* obturateur.

Запушковачъ, *sm.* *Milit.* un tirailleur.

Запѣвамъ, *va.* entonner.

Запѣвъ (*интонація*), *sm.* *Mus.* l'intonation *f.*

Запѣтлявамъ, *va.* boutonner; 1. (*пакъ*), reboutonner; 2. *fig.* nouer; 3. *-са*, *vr.* se boutonner; 4. (*съ ивица*), se busquer; 5. **което може да запѣтлѣе**, boutonnant, *adj.*

Запѣтляна ивица (*на шѫпка*), *sf.* la ganse.

Запѣтлянъ, *adj.* boutonné.

Запѣнвамса, *vr.* mousser.

Запѣненъ, *adj.* écumant, écumeux.

Запѫвамса (*въ говоренето*), *vr.* ânnoner.

Запѫване, *sn.* l'ânnonement *m.*

Запѫхтявамса, *vr.* s'époumonner, s'essoufler, siffler, souffler, prendre haleine *f*, 'haleter; 1. (*отъ*), *fig.* suffoquer; 2. (*отъ бѣгане*), courir à perte d'haleine; 3. (*отъ смѣхъ*), pouffer de rire.

Запѫхтяване, *sn.* l'essoufflement *m.*

Запѫхтянъ, *adj.* 'haletant, essoufflé, pantelant; ‖ *fam* épouffé.

Заравямъ, *va.* enfouir; ‖ *-са*, *vr.* se terrer; ‖ **заравяса въ дупката** (*за звѣръ*), *v. imp.* il terre.

Заради, *prép.* au sujet de, au nom de, envers, touchant, contre; ‖ — **него**, en tour de; ‖ — **това**, *adv.* ad 'hoc.

Зарастева, *v. imp.* il s'incarne; ‖ (*за рана*), elle se réunie.

Зарастеване, *sn.* la réunion; ‖ (*на ставытѣ*), *Méd.* l'ankylose *f.*

Зареквамъ си са, *vr.* se refuser à soi.

Заревъ, -ренъ *и* **-рястъ**, *adj.* radieux; *Bot.* radié; ‖ *Anat.* *Blas.* radial.

Зареда, *sf.* (*voyez* **Тлъка**).

Зареобразенъ, *adj.* rayonné.

Зарзаватъ, *sm.* *t.* (*voyez* **Зеленчукъ**).

Зари, *sf.* *pl.* les rais *f*; 1. **пущамъ** —, *vn.* resplendir, rayonner, darder; 2. **пущане** —, le rayonnement, la radiation; ‖ *Phys.* irra-

diation *f*; 3. пуща — (*за огледало*), *v. imp.* il irradie; 4. който пуща —, radiant, *adj*; 5. прѣкършеване на —, *Opt.* la diffraction; 6. който докарва —, diffractif *et* diffringent, *adj*; 7. срѣщане —, *Phys.* l'interference *f*; 8. събране —, *Opt.* le faisceau.
Зарлнвъ (*който пуща зари*), *adj.* radiant.
Зарна свѣтлина, *sf.* l'éradiation *f*.
Зарница, *sf.* eclair de chaleur, *m*; | *Mar.* l'epars *m*.
Зарно животно, *sm. H. nat.* le radiaise.
Зарность, *sf.* la radiation.
Заробвамь, *va.* subjuguer, asservir.
Заробване, *sm.* la subjugation, la servitude.
Заробвачь, *sm.* un subjugueur.
Заробенъ, *adj. s.* captif.
Заробителенъ, *adj.* asservissant.
Заръ, *sm. t.* la chance, le farinet, dé à jouer: | хвърляне -рове, coup de dé *ou* de dés *m*.
Зарыпамь (*съ прьсть*), *va.* butter.
Зарыване *или* **Закопаване** (*въ земя*), *sm.* l'enfouissement *m*; | (*съ прьсть*), le buttage.
Зарывачь, *sm.* un enfouisseur.
Зарыты (*съ прьсть дрьвіе*), *sm. pl.* emmotté. *adj.*
Заря, *sf.* le rayon; | (*отъ свѣтлина*), le sillon.
Зарясть, *adj.* resplendissant, rayonnant.
Заржчанъ, *adj.* de commande; | пріемамь -на работа, *va.* prendre à tâche de.
Заржчвамь, *va.* commissionner. [tâche.
Заржчване, *sm.* la commande; | на —, à la
Засвидѣтелствоване, *sm.* le témoignage.
Заселене, *sm.* l'immigration *f*.
Заселявамь, *va.* fixer.
Засилване, *sm.* le renforcement, affermissement, rafraîchissement *m*; 1. *Milit.* le renfort; 2. *Méd.* la corroboration; 3. *Fortif.* la retirade; 4. (*на бабекъ-тъ*), la confortation; 5. (*на коремъ-тъ*), la réconfortation.
Засилевамь, *va.* fortifier, renforcer, enforcir, restaurer, conforter, réconforter, refaire, grossir, corroborer, ravigoter; 1. (*пакъ*), *fig.* retremper; 2. *-ca*, *vr.* se fortifier, se renforcer, s'enforcir, se restaurer, se refaire, se ravigoter, se remplumer, se ravoir, s'affermir; 3. (*изново*), *fig.* se retremper; 4. (*съ питіе*), se rafraîchir.
Засилителенъ, *adj.* restaurant, cordial, fortifiant; | *Méd.* confortant *et* -tatif.
— **буліонъ**, *sm.* le consommé, le restaurant.
— **цѣръ**, *sm.* le cordial, corroborant *et* -ratif, *s.*
Засилителна супа, *sf.* le restaurant.
Засилително срѣдство, *sm.* le tonique, fortifiant, restaurant, *m*; | *Méd.* analeptique, *adj. m.* [nation.
Заслѣпене, *sm.* l'éblouissement *m*, la fasci-
Заслѣпителенъ, *adj.* éblouissant, fascinateur.
Заслѣпителна бѣлина, *sf.* la nitescence.
Заслѣпявамь, *va.* éblouir, fasciner, offusquer; | (*очи*), crever; | *-ca*, *vr.* s'aveugler sur.
Засмивамь, *va.* faire rire, plaisanter, épanouir la rate, désopiler.
Засмиване, *sm.* le rire. [drolatique, ascort-
Засмѣнъ, *adj.* riant, allègre, plaisant, enjoué,
— **братъ**, *sm.* bon compagnon *m*.
Заспалъ, *adj.* dormant; | който ходи —, somnambule; | седемь-тѣхъ заспалы отрочета, les septs dormants *m*.
Заспивамь, *vn.* s'endormir, s'engourdir, assoupir; | (*пакъ*), rendormir; | изново си —, se rendormir.
Заспивателно срѣдство, *sm.* dormitif, *adj. m.*
Засраменъ, *adj.* confus, penaud.
Засрамителенъ, *adj.* infamant, flétrissant.
Засрамявамь, *va.* confondre, désarçonner, rendre camus; 1. *fam.* roser; 2. (*нѣкого*), faire 'honte à; 3. *fig.* faire rougir.
Засрамяване, *sm.* la confusion, infamation *f*.
Застанвамь, *vr.* stationner, faire une station; | (*на полето*), *Milit.* bivaquer *et* bivouaquer.
Застанница (*ханъ t.*), *sf.* l'hôtel *m*, hôtellerie *f*, auberge *f*, tournebride; | (*караван-сарай*), le han; | (*за човѣцы, за коніе*). bon logis à pied et à cheval.
Застаръялъ, *adj. fig.* enraciné.
Застигамь, *va.* rejoindre, surprendre, rattraper.
Застоявамь, *vn.* établir, stationner, faire une station; | дѣто застоявать за молене въ черкова, stationnal, *adj*; | *-ca*, *vr.* s'établir, se domicilier.
Застояване, *sm.* la station.
Застояне, *sm.* la stationnarité. [nant.
Застоянъ, *adj.* stationnaire, dormant, stag-
Застѣга (*на пищовъ*), *sf.* le chaperon.
Застѣгалка, *sf.* l'afferon *m*, le corset; | *Blas.* le fermail; | съ -кы, *Blas.* fermaillé, *adj.* (*voyez* **Корсетъ**).
Застѣгамь, *va.* restreindre, visser, boucler, ragrafer; | (*край-тъ на ортома съ ерьвъ*), *Mar.* surlier: | *-ca*, *vr.* se lacer.
Застѣгане, *sm.* le visage; | *Mar.* la surliure.
Застѣгателенъ, *adj. Chir.* contentif.
Застѣгнатъ, *adj. fig.* contourné.
Застжпямь, *va.* envahir; | (*нѣкого*), entreprendre; | *-ca*, *vr.* s'enchevêtrer.
Засуквамь (*мустахы*), *va.* retrousser.
Засѣвамь (*жито пакъ*), *va.* remblaver.
Засѣдамь, *vn.* siéger; | (*на калъ*), engraver; | *-ca*, *vr.* se poster.
Засѣдане, *sm.* la séance, vacation, tenue *f*; | (*на калъ ладія*), l'engravement *m*; | който има мѣсто ради —, séant, *part.*
Засѣданеа, *sm. pl.* les assises *f*.
Засѣдателски, *adj.* assessorial.
Засѣдачъ, *sm.* un assesseur.
Засѣднувамса, *vr.* se fixer, planter le piquet.
Засѣдявамса, *vr.* s'établir, se domicilier.
Засѣкване, *sm.* l'engelure *f*.
Засѣнчевамь, *va.* ombrer, offusquer; | *Peint.* dégrader; | (*цвѣтила, шѣрхы*), nuancer, nuer.

Засѣнчеване (*и fig.*), *sn.* la nuance.
Засѣчка (*на конь*), *sf. Vétér.* le crapaude.
Затваряма, *va.* fermer, enfermer, clore, renfermer, serrer, clôturer, joindre; 1. (*съ заключалка*), bâcler; 2. (*пакъ*), refermer; 3. (*завѣнувамъ форма*), *Typ.* imposer; 4. *-са*, *vr.* se fermer, clore, barricader; 5. (*пакъ*), se refermer; 6. (*удома си*), se claquemurer; 7. затваряса (*рана*), *v. imp.* elle cicatrise.
Затваряне (*на врата*), *sn.* la fermeture; ‖ *fig.* la clôture; ‖ *Chir.* l'obturation *f.*
Затворенъ, *adj. part.* clos; ‖ (*въ торбичка*), *Méd.* enkysté.
Затворителенъ, *adj. Anat.* obturateur.
Затворливъ, *adj.* fermant.
Затворникъ, ица, *s.* reclus, use.
Затворъ, *sm.* la reclusion *et* réclusion.
Затискамъ, *va.* serrer.
Затискане, *sn.* le serrement.
Затиснатъ, *adj.* serré. [se serrer.
Затиснувамъ, *va.* serrer, joindre; ‖ *-са*, *vr.*
Затичамса, *vr.* tâcher de, s'empresser, poursuivre, s'employer pour, s'étudier à, faire des démarches *f*, s'efforcer (à, de), se peiner; 1. prendre à coeur, s'entremettre, ambitioner, s'évertuer, accourir, affecter, essayer, solliciter, chercher à, aspirer à, s'escrimer (de, à), briguer; 2. *fig.* se remuer; 3. (*всякакъ*), se mettre en quatre; 4. (*за нѣщо*), courir à, se souvenir; ‖ *fig.* veiller à, mirer; 5. (*да свѣтлѣя въ община*), *fam.* se lancer; 6. който са затича, un briqueur; 7. -ме са (*да са запознаемъ единъ другъ*), *pl.* se rechercher.
Затичане, *sn.* la poursuite, étude *f*, brigue *f*, élan *m*, cure *f*, soin *m*; 1. *fig.* élancement *m*, aspiration *f*; 2. (*за работа*), la sollicitation; 3. (*за прѣскачане*), *fam.* l'escousse *f*.
Затичванеа, *sn. pl.* les sueurs *f*; ‖ употрѣбявамъ послѣдниты си —, *va. fig.* jouer de son reste. [euse, *s.*
Затичникъ, *sm.* un poursuivant; solliciteur,
Затлъстявамъ, *vn.* engraisser, rengraisser; ‖ *fam.* s'empiffrer.
Зато, *adv.* aussi; ‖ -ва, en revanche, en échange; ‖ -ва като, *conj.* attendu que.
Затривамъ, *va.* tuer, faire périr, mettre à mort; ‖ *fig.* perdre, effacer; ‖ -меса (*единъ другъ*), *vr.* s'entr'egorger.
Затруднене, *sm.* l'embarras *m*, obstacle *m*; ‖ *fig.* enclouure *f* (*voyez* **Мжчнотія**).
Затруднителенъ, *adj.* embarrassant, gênant, délicat; ‖ *fig.* épineux.
Затрудняванъ, *va.* gêner.
Затрупвамъ, *va.* susciter.
Затрьневамъ, *va.* oublier.
Затрьненъ, *adj.* 'herissé de.
Затулване, *sm. Astr.* l'éclipse *f*.

Затулка (*перде t.*), *sf.* le rideau, le voile; 1. la valvule; 2. (*прѣмрѣжа на одаръ, на прозорецъ*), la cantonnière; 3. (*на врата, на прозорецъ*), le vasistas.
Затулямъ, *va.* voiler, éclipser; 1. (*очитѣ нѣкому*), fermer la paupière à; 2. *-са*, *vr.* se voiler; ‖ *fig.* s'éclipser.
Затыкамъ, *va.* boucher, tamponner, calfeutrer, bondonner; ‖ (*пакъ*), reboucher; ‖ (*пакъ са*), *vr.* se reboucher.
Затыкалка, *sf.* le bouchon; ‖ *fam.* le bouchetrou; ‖ изваждамъ —, *va.* détouper.
Затыкалце, *sn.* le tampon, la soupape.
Затыкане, *sn.* le tamponnement.
Затыкнатъ, *adj.* bouché.
Затѣга (*на пушка*), *sf. Milit.* la capucine.
Затѣгамъ, *va.* serrer, constiper: 1. (*за цѣръ*), restreindre; 2. *-са*, *vr.* être constipé; ‖ *Anat.* s'oblitérer.
Затѣгателенъ, *adj.* catastaltique; ‖ *Méd.* styptique, opilatif.
— цѣръ, *sm. Méd.* astringent, *adj. m.*
Затѣгателна свойщина, *sf.* l'astringence *f*.
Затѣгателно срѣдство, *sm.* le styptique.
Затѣгване, *sn.* le resserrement, opilation *f*, constipation *f*; 1. l'obstruction *f*, astriction *f*, embarras gastrique *m*; 2. докарвамъ —, —, *va.* resserrer; 3. имамъ —, *vn. Méd.* opiler; 4. отмахнуване —, *Méd.* la désopilation; 5. отмахнувамъ —, *va.* désopiler; 6. който отмахнува —, *Méd.* désopilatif, *adj.*
Затѣгливъ, *adj. Méd.* obstructif.
— корень или вжзель, *sm. plante*, la tormentille.
Затѣгнатъ, *adj.* constipé; ‖ *fam.* corps glorieux *m*; ‖ (*сжмъ*), *vn.* se resserrer.
Затжкавамъ (*платъ съ злато или сребро*), *va.* brocher.
Затжкване, *sn.* le chef. [l'eclipse *f*.
Затжмнене, *sn.* l'obscureissement *m*; ‖ *Astr.*
Затжмнявамъ, *va.* obscurcir, éclipser; ‖ *Astr.* occulter; ‖ *fig.* effacer, faire ombre à, noircir.
Затжнвамъ *и* **-тжвамъ**, *vn.* s'embourber; 1. (*въ*), se noyer dans; 2. (*въ жалность*), *fig.* plonger; 3. (*въ нѣщо*), se plonger.
Заушница, *sf. Vétér.* les avives *f*.
Захарь (*шекеръ t.*), *sf.* le sucre; 1. сурава — (*захаренъ пѣсакъ*), sucre brut; 2. прѣфинена —, sucre raffiné; 3. най-чиста —, sucre royal; 4. оловна —, sucre de Saturne; 5. стжклена —, le caramel; 6. глава —, un pain de sucre; 7. подправенъ съ —, sucré, *adj*; 8. варене —, la caramélisation; 9. варя —, *va.* caraméliser; 10. варя въ —, *va.* confire; 11. варенъ въ —, confit, *adj*; 12. прѣобрьщане въ —, la saccharification; 13. прѣобрьщамъ въ —, *va. Chim.* saccharifier.

Захаревъ сиропъ (*петмезъ т.*), *sm.* la melasse. [chervi *et* -vis.
Захаренъ индійски коренъ, *sm. plante*, le
— **писметъ**, *sm.* le biscotin.
— **пжпешъ**, *sm.* melon sucrin *m.*
— **суравъ сокъ**, *sm.* le vesou.
Захарна глечь, *sf.* la glace.
— **индустрія**, *sf.* industrie sucrière *f.*
— **трьстника**, *sf.* canne à sucre, *f.*
— **фабрика**, *sf.* la sucrerie, raffinerie *f.*
Захарница, *sf.* le sucrier.
Захарно тѣсто, *sm.* le pastillage.
Захароварь, *sm.* un sucrier, un raffineur.
Захаросана канела, *sf.* le cannelas.
Захаросанъ, *adj.* sucré, glacé.
Захаросвамь, *va.* sucrer, glacer, lisser.
Захарястъ, *adj.* sucré; | *Bot.* saccharifère.
Захванатъ, *adj. fam.* embesogné; | (*у нѣщо*), soigneux de; | (*твърдѣ*), préoccupé.
Захватителенъ, *adj.* embryonnaire.
Захващамь, *va.* envahir, intercepter, préoccuper; 1. (*ножове*), repasser; 2. *-ca*, *vr.* se préoccuper; | (*за нѣщо*), se porter à.
Захващане, *sm.* la conception, la prise, interceptation *f*; | *Anat. Bot.* l'ambryon *m*; | образоване на —, l'ambryogénie *f.*
Захвелтенъ, *adj.* inarticulé.
Захвелтувамь, *vn.* jaser, grasseyer, bléser, manger; | *fig.* mâchonner.
Захвелтуване, *sm.* la blésité. [sur.
Захвьрлямь, *va.* jeter; | (*на нѣкого*), rejeter
Захвьрлены книги (*въ игра*), *sf. pl.* l'écart *m.*
Захвучава (*за море*), *v. imp.* elle frémie.
Захевамь, *va.* (*voyez* **Залисвамь**). [пенъ).
Захластнатъ, *adj. fig.* (*voyez* **Велнколѣ-**
Захластнувамса, *vr. fam.* badauder.
Захливосвамь (*нѣкого*), *va. fig.* en donner d'une à.
Захлупакъ, *sm.* le couvercle; -пачекъ, de couvercle; 1. (*на алембикъ*), *Chim.* le chapiteau; 2. (*на куминъ*), le tabourin; 3. (*на пещь*), le bouchoir; 4. (*на соба*), 'hotte de cheminée *f.* [trevent.
Захлупацы (*на прозорецъ*), *sm. pl.* le con-
Захлупаче, *sm.* le clapet; 1. (*въ инструментъ*), la languette; 2. (*у флейта*), le clef; 3. *Anat.* la valvule.
Захлупачна врата, *sf.* la trappe.
Захлупенъ, *adj.* couvert.
Захлупка, *sf.* la soupape; | (*на часовникъ*), la calotte; | (*прѣдвардителна*), soupape de sûreté.
Захлупцы, *sm. pl.* la boîte; 1. (*на часовникъ*), boîte de montre; 2. (*съ игленна въглавничка*), la grimace; 3. (*съ мириз-мы*), la cassolette; 4. (*за тлфны клѣчицы*), l'allumière *f.* [*растенеа*), clocher.
Захлупямь, *va.* couvrir; | (*съ захлупакъ*
Заходарь (*чистилникъ на халета*), *sm.* maître des basses oeuvres, *m.*
Заходенъ, *adj.* occidental, descensionnel, latin; | -дны народы (*Европцытѣ*), les occidentaux *m.*
— **вѣтъръ**, *sm.* l'ouest *m*, vent d'aval *m*; | (*у с. с.*), le zéphire; | продължене на —, l'avalaison ou avalasse *f.* [occasse *f.*
Заходна амплитуда, *sf. Astr.* amplitude
— **дупка**, *sf.* chausse d'aisances, *f.*
Заходъ (*вечеръ*), *sm.* l'occident; -денъ, d'occident; 1. l'oueste *m*, le couchant; 2. *Astr.* la descension; 3. (*хале*), le cabinet, cabinet d'aisances, la garde-robe, le commodités *f*, les latrines *f*; 4. — слънце, soleil couchant.
Захождамь, *vn.* descendre; | който захожда, descendant, *adj*; | захожда или залязя (*слънцето*), *v. imp.* il se couche.
Захождане, *sm. Astr.* la descension; — слънце, le coucher du soleil.
Зачало прѣпирня, l'agression *f.*
Зачатіе, *sm.* la conception.
Зачая, *sf. t.* le vitriol; -янъ, de vitriol; съ-, vitriolé, *adj.* [lique *m.*
Зачаява кисѣлина, *sf. Chim.* acide vitri-
Зачаястъ, *adj.* vitriolé.
Зачевамь, *va.* concevoir.
Зачевване, *sm. fig.* la semence.
Зачевачъ, *sm.* un moteur.
Зачерневамь, *va.* noircir, dénigrer, mal noter; | *fig.* tacher, salir, stigmatiser; | *-ca*, *vr. fig.* se noircir. [tache.
Зачерневане, *sm.* le dénigrement; | *fig.* la
Зачерневачъ, *sm.* un dénigreur.
Зачернителенъ, *adj.* dénigrant. [troît *m.*
Зачитане (*на черковна молитва*), *sm.* l'in-
Зачьрвявамса (*отъ срѣдня*), *vr.* se facher tout rouge; 1. прави да са зачьрви, *va.* rissoler; | *fig. fam.* roser; 2. зачьрвяваса, *v. imp.* il se rissole.
Зачьрвенъ, *adj.* érubescent.
Зачуковачъ, *sm.* un rivoir. [*sm.* le rivet.
Зачукване (*врьхъ на гвоздей въ копыто*),
Зашивалка, *sf.* la clavette.
Зашивамь, *va.* coudre, surjeter; 1. (*изново*), rebroder; 2. (*съ ножичка*), *Mar.* bredir; 3. (*распраното*), recoudre.
Зашиване, *sm.* le recoutrement, le surjet; | (*кожа съ ножичка*), le brédissage; | *Anat. Bot.* la suture. [pincée.
Защипване (*съ два прьста нѣщо*), *sm.* la
Защо, *adv.* comment; 1. *conj.* pourquoi; 2. *prép.* pour raison de quoi, à quel effet, que *et* qu', car; 3. — ли ? *interj.* à quoi bon; 4. -то, *adv.* c'est pourquoi; | *conj.* parce que, attendu que, vu que, comme, car, puisque *et* puisqu', à cause que, comme étant.
Заѣкната свѣстъ, *sf.* conscience cautérisée *f.*
Заѣкнато черчеве, *sm.* le dormant.

Заѣкнувамъ, *va.* consolider, raffermir, stabiliser; 1. *fig.* cimenter; 2. (*боръ съ вжжіа*), contreventer; 3. (*нѣщо въ зидъ*), sceller; 4. *-ca*, *vr.* se raffermir, profiter.
Заѣкнуване, *sm.* le raffermissement, la stabilisation; ‖ (*на форма*), *Typ.* l'imposition *f*; ‖ *Méd.* la corroboration.
Заѣкчавамъ, *va.* conforter.
Заякъ, *sm.* le lièvre; -яшки, de lièvre.
Заяче (*кжщно*), *sm.* *quadr.* le lapin; 1. (*двомѣсечно*), le lièvreteau; 2. (*женско*), la lapine; 3. (*младо*), le levraut; 4. ограда за -та, la garenne; 5. вардачъ на -та, un garennier.
Заячетъ чесанъ, *sm.* *plante*, la germandrée aquatique *ou* scordium *m*.
Заячета (*жуплы въ кжасникъ*), *sm.* *pl.* les [yeux *m*.
Заячна дупка, *sf.* le 'halot, le clapier; ‖ овираса въ —, *v.* *imp.* il se clape.
Заячно зеліе, *sm.* *plante*, le laiteron *et* laceron, la trique-madame, orpin *m*.
Заяшко ухо, *sm.* *plante*, la perce-feuille *ou* buplèvre.
Заяшкы очи, *sm.* *pl.* *Méd.* la lagophtalmie.
Зване, *sm.* la profession, la metier, la qualité, position *f*, état *m*, ministère, ordre, office *m*, vocation *f*, parti *m*; 1. *fig.* la volée; 2. по длъжность на -то, à titre d'office, *m*; 3. постъпамъ неприлично на -то си, *vn.* déroger à.
Званка, *sf.* *oiseau*, le pinson; -ченъ, de pinson.
Звѣзда, *sf.* l'étoile *f*, l'astre *m*; 1. провлачна —, étoile tombante; 2. обсыпанъ съ -ды, étoilé, *adj*; 3. между -дытѣ, interstellaire, *adj*; 4. свѣтять съ -ды, *v.* *imp.* ils constellent. [trape.
Звѣздель, *sm.* *plante*, l'aster *m*, la chausse-
Звѣзденъ, *adj.* astral; ‖ *Astr.* stellaire, sidéral.
Звѣздица, *sf.* *Typ.* l'étoile *f*; ‖ (*въ книгытѣ*), *Typ.* l'astérique *m*; ‖ накиченъ съ -цы, *Blas.* cantonné, *adj*.
Звѣздна година, *sf.* année astrale *f*.
Звѣздоброество, *sm.* l'astronomie *f*.
— броецъ, *sm.* un astronome.
— врачество, *sm.* l'astrologie judiciaire *f*.
— врачъ, *sm.* un astrologue.
— гледъ, *sm.* *poisson*, l'uranoscope *m*.
— поклонникъ, *sm.* un astrolâtre *m*.
— поклонство, *sm.* l'astrolâtrie *f*.
Звѣздястъ анасонъ, *sm.* la badiane *ou* anis étoilé *m*.
— камыкъ, *sm.* l'astroïte *f*.
— мержанъ, *sm.* *H. nat.* l'astrée *f*.
Звжнарь, *sm.* un sonneur, carillonneur *m*; -рски, de sonneur.
Звжнене (*за лѣгане*), *sm.* le couvre-feu; ‖ (*за мрьтвецъ*), glas funèbre *m*.
Звжнецъ, *sm.* la cloche, la sonnette; 1. (*за добытакъ*), la clarine, la sonnaille, 2. съ —, *Blas.* clariné, *adj*; 3. прѣдніо животно съ — на шія, le sonnailler; 4. гласъ-тъ на —, le timbre; 5. звжнене на —, le tintement; 6. удрямъ съ —, *vn.* sonner; 7. майсторъ и търговецъ на -нцы, un sonnettier.
Звжниличка, *sf.* le clocher.
Звжниличка, *sf.* le campanile *et* -nillo *f*; ‖ *Archit.* le clocheton. [gelet.
Звжнкалка, *sf.* la sonnette; ‖ (*у зжлж*), le
Звжливъ, *adj.* sonnant.
Звжность, *sf.* la sonorité.
Звжнтене, *sm.* le résonnement, tintement *m*, la volée, carillonnement *m*; 1. (*на гласъ*), *fig.* le timbre, le mordant; ‖ (*на камбаны*), son des cloches, la sonnerie.
Звжнтителенъ, *adj.* résonnant.
Звжнтливъ, *adj.* sonore, résonnant.
Звжнтя *и* -ня, *vn.* sonner, tinter, carilloner; 1. (*отъ една страна камбана*), *va.* copter; 2. (*съ всичкытѣ камбаны*), sonner à toute volée *f*; 3. звжти, *v.* *imp.* elle résonne *ou* retenti; ‖ *fam.* elle sonnaille.
Звжче, *sm.* la sonnette, le timbre; ‖ (*ржчно*), *dim.* la clochette; ‖ новыквамъ нѣкого съ —, *va.* sonner.
Звжчета *или* **Чадърчета**, *sm.* *pl.* *plante*, la campanule, la gantelée.
Звѣрникъ (*събране звѣрове и пилцы*), *sm.* la menagerie.
Звѣробоецъ, *sm.* un bestiaire.
Звѣробой, *sm.* *plante*, le mille-pertuits, annoise *ou* herbe de la Saint-Jean, *f*.
Звѣроловъ, *sm.* un chasseur.
Звѣрскы, *adj.* bestial; -скы, -ement.
— лайна, *sm.* *pl.* *Chas.* les laissées *f*; ‖ (*зимны*), les troches *f*.
Звѣрство, *sm.* la bestialité, abrutissement *m*.
Звѣръ, *sm.* la bête, la brute *ou* bête brute; 1. гоня —, *va.* *Vén.* courre; 2. ловъ на -ове, chasse à courre; 2. искачане — изъ дупката си, *Vén.* le débucher.
Звателенъ падежъ *или* **Зова-**, *sm.* *Gram.* le vocatif.
Здравіе, *sm.* la santé; 1. свидѣтелство ради —, billet de santé, *m*; 2. всеобщо —, la salubrité; 3. вардя -то си, *va.* *fig.* économiser, s'écouter; 4. врѣдснъ на -то, insalubre, *adj*; 5. мѣрки за вардене —, sanitaire, *adj*; 6. верижка ради —, cordon sanitaire *m*; 7. пія на — нѣкому, *va.* toaster *et* toster; 8. съ развалено — ежмъ, *vn.* *fig.* *fam.* être hypothéquer; 9. на —, *interj.* vivat.
Здравецъ, *sm.* *plante*, l'amarante *f*; -вковъ, d'amarante.
Здрависвамъ, *va.* complimenter, féliciter de, sur; souhaiter, bonneter, recevoir, faire sa cour, saluer; ‖ (*словомъ*), 'haranguer.
Здрависване, *sm.* le compliment, le salut, félicitation *f*, souhait *m*, bonnetade *f*, ré-

ception *f*; | ангелско —, salutation angelique *f*.
Здрависванеа, *sm. pl.* les amitiés *f*.
Здравица! *interj.* vivat; 1. — на царь, vive! 2. на -ви, à votre santé; 3. на -ти, salut; 4. піяне на —, le toast *et* tost; 5. отговарямь на —, faire raison d'une santé.
Здравнина, *sf.* la garantie, garant *m*, sureté, certitude *f*, nantissement *m*; | съ —, *Jur.* garanti, *adj*; | давамь съ —, *va.* garantir.
Здравно състояне, *sm.* la sanité.
Здраво, *sn.* le salut; 1. -то, le solide; 2. *adv.* sainement, entre deux yeux; 3. *fig.* mûrement; 4. на —, certainement, sûrement, en vérité.
— месо, *sn.* le vif *et* chair vive *f*.
— съставне (*на тѣлото*), *sn. Méd.* l'eucrasie *f*.
Здравость, *sf.* la salubrité, consistance, stabilité, imperturbabilité *f*.
Здравъ (*и fig.*), *adj.* sain; 1. salubre, valide, solide, droit; 2. — или нездравъ, bien, mal portant; 3. доста —, *fig. fam.* verdelet, *adj*; 4. *Méd.* louable; 5. *fig.* vert, mûr; 6. — и читавъ, sain et sauf, vie et bagues sauves; | *fam.* bien buvant; 7. бывамь —, *vn.* se porter bien, se trouver bien.
— умъ, *sm.* tête bien ordonnée *ou* organisée *f*.
Здравѣйте! *adv. fam.* à vos souhaits.
Зебра, *sf. quadr.* le zèbre; | шѣренъ както —, zébré, *adj.* (*voyez* Бизонъ).
Зебу (*индійски быкъ*), *sm. quadr.* le zébu.
Зендъ-авеста (*священа книга на Перситѣ*), *sf.* le zend *et* zend-avesta.
Зеле, *sn.* le chou; -левъ, brassicaire, *adj. Bot.*
Зелена лунничка, *sf. Méd.* le glaucome.
— трѣва, *sf.* la verdure; | (*чешуя t.*), le vert.
Зеленецъ, *sm. arbuste*, le semper virens.
Зеленикаво Тосканско бѣло вино, *sn.* la verdée.
Зеленикавъ, *adj.* verdâtre, verdoyant; | *Méd.* érugineux, poracé *et* porracé; | и -цвѣтъ, *adj. sm.* gorge-de-pigeon.
Зеленина, *sf.* la verdure.
Зеленисвамь (*поцвѣтявамь съ зелено цвѣтило*), *va.* verdir.
Зелено алоево дърво, *sn.* le calambour *et* [calambouc.
Зеленожълтъ, *adj.* olivâtre.
— -бериллъ, *sm.* le chrysobéril.
— -цвѣтъ, *sm.* merde d'oie, *f*.
Зелено стжкло, *sn.* le chambourin.
— тьрбухка, *sf. poisson*, le scare.
— цвѣтнло (*отъ крушы*), *sn.* vert de vessie, *m*.
Зеленчукарка, *sf.* une herbière.
Зеленчукарь (*градинарь*), *sm.* un légumiste.
Зеленчукъ, *sm.* la cuisine; 1. (*зелены зърна*), le légume; 2. (*за манжа*), la fourniture, le jardinage; 3. градина за —, jardin légumier *m*; 4. конь за носене — на пазарь, le portechoux; 5. манжа съ всякакъ —, la jardinière, la chartreuse; 6. смисане различенъ —, la macédoine; 7. царски градинарь за —, un verdurier.
Зеленчучно растене, *sn. Bot.* légumineuse *et* plante —, *sf*.
Зеленъ, *adj.* vert, en herbe; | -цвѣтъ, *sm.* le vert; | ставамь —, *vn.* verdoyer.
— гущерь, *sm.* le basilic.
— мехленъ, *sm. Pharm.* le basilicon *et* basilicum.
— косъ, *sm. oiseau*, le verdier.
— мряморъ (*на чьрвены и бѣлы капкы*), *sm.* marbre serpentin *m*.
— откжснатъ, *sm.* un brut, impertinent *m*.
— соусъ (*съ лукъ*), *sm.* la ravigote.
— цвѣтъ (*боя t.*), *sm. Blas.* le sinople.
— шушлопъ (*на орѣхъ или жиндалъ*), *sm.* le brou.
Зеленѣя (*изново*), *vn.* reverdir; | -*ся*, *vr.* verdir.
Зеленясва, *v. imp.* il verdit.
Зеленясалъ, *adj.* vertdegrisé.
Зеленясване (*калеме-ченгелъ t.*), *sm. Chim.* le verdet *ou* vert-de-gris.
Зелна пиперуга, *sf. insecte*, piéride des choux, *f*.
Зелникъ [разрѣзвамь —, *va.* éventrer.
Земамь *и* **Зи-**, *va.* depourvoir, dépouiller; | (*съ откупъ*), acenser.
Земедѣленъ, *adj.* agricole, géoponique, géorgique.
Земедѣлецъ (*земеработникъ*), лка, *s.* cultivateur, agriculteur, laboureur, colon *m*.
Земедѣліе (*орачество*), *sn.* l'agriculture; 1. вѣщъ въ —, un agronome; 2. който са залѣга съ —, agricole, *adj*; 3. наука ради —, l'agronomie *f*.
Земедѣлски (*орачески*), *adj.* aratoire.
Земекопна машина, *sf.* l'excavateur *m*.
Земемѣрецъ, *sm.* un arpenteur.
Земомѣріе, *sn.* l'arpentage *m*.
Земено изобще, *adv.* généralement parlant.
Земя, *sf.* nom bulgare de la lettre З.
Земна круша, *sf. plante*, le topinambour
— повръхнина, *sf.* le rez-de-chaussée.
Земни, *adj.* terrestre. [ronde *f*.
— валякъ, *sm.* la terre, le monde, machine
— орѣхъ, *sm. plante*, la terre-noix, pistache de terre, *f*.
Земноводни валякъ, *sm.* le globe terraque.
Земно масло, *sn. plante*, le nostock.
Земска сждница, *sf. Jur.* le présidial; | на —, présidiale, *adj*.
Земски, *adj.* foncier; -скы, -èrement.
— сждникъ (*у Франца*), *sm.* un viguier; | длъжность на —, la viguerie.
Земскосждбено, *adv.* présidialement.
Земя, *sf.* la terre, le pays, le monde, le terrain *et* terrein; 1. le territoire, le terroir, la contrée, le fond, le bien-fonds, la glèbe, le crû; 2. (*и — мѣсто*), le sol; 3. (*и държава —*), le tréfonds *et* très-fonds; 4. печена калапна —, terre cuite; 5. продж-

ната —, pays perdu; 6. растителна —, terre franche; 7. ѣка —, terre ferme; 8. стопанинъ на —, un tréfoncier; 9. на -та, *adv.* à, par terre, sous le soleil; 10. на гола —, à plate terre; 11. подъ -та, *adv.* souterrainement; 12. равно съ -та, *prép.* rez-pied, -terre; 13. плоскость-та на -та, le rez-de-chaussée; 14. виждамъ — *или* брѣгъ, *vn. Mar.* terrir; 15. излаза на -та на лѣто (*за костенурка*), elle territ; 16. изгладнявамъ -та, *va.* fatiguer; 17. набиване —, le damage; 18. набивамъ —, *va.* damer; 19. отдоля настеля —, *Agric.* le sous-sol; 20. правя ровка -та, *va.* ameublir; 21. пращамъ на чужда —, *va.* dépayser; 22. отійвамъ на чужда —, *vn.* se dépayer; 23. спорна — съ всичко, pays de cocagne; 24. хвърлямъ на -та, *va.* terrasser.

Земянъ, *adj.* territorial, terreux; ‖ (*който произлазя отъ земята*), *Géol.* tellurien.

— *и* -мястъ *или* Прьстенъ цвѣтъ, *sm.* terreux, *adj.*

— *или* Дждовенъ червей, *sm.* le lombric.

Зенгининъ, *sm. t.* (*voyez* Богатырь).

Зендски езикъ, *sm.* le zend.

Зенитски (*на надглавна точка*), *adj.* zénithal.

Зенитъ (*надглавна точка*), *sm. Astr.* le zénith.

Зеноновски, *adj.* zénonique

Зенонъ [философія на -нона, le zenonisme.

Зерзалін, *sf. pl.* l'abricot *m.*

Зерзалія, *sf. arbre*, l'abricotier *m.*

Зетъ (*мжжъ на дъщера*), *sm.* le gendre *ou* beau-fils, le beau-frère.

Зефиръ (*пріятенъ вѣтрецъ*), *sm.* le zéphyr; ‖ лекъ както —, zéphyrien.

Зибилинненъ кожухъ, *sm. Com.* l'hermeline *f.*

Зивость, *sf. Méd.* la goutte sereine *ou* amaurose.

Зивтъ, *sm. t.* le bitume.

Зивъ, *adj.* amaurotique.

Зигзагъ (*лжжатушки*), *sm.* le zigzag; ‖ *pl.* -агы (*прѣкършены линіи*), *Fortif.* les zigzags; ‖ съ -агы, en zigzag.

Зидарство, *sm.* l'architecture *f*, le maçonnage, la maçonnerie.

Зидарь, *sm.* un constructeur, maçon *m*; ‖ майсторъ —, maître maçon *m*; ‖ -ска работа, *sf.* le maçonnage.

Зидачъ, *sm.* un édificateur.

Зидене (*съ мекъ бѣлъ камыкъ*), *sm.* le limosinage *et* -mousinage.

Зиденъ, *adj.* mural.

— зжбецъ, *sm.* le créneau.

— основъ, *sm. Archit.* l'embasement *m.*

Зидна ограда (*агжлъ*), *sf.* mur de clôture, *m.*

— основа, *sf.* le massif; ‖ *Archit.* la platée; ‖ (*на сграда*), le soubassement.

— подпиралка (*на мостъ*), *sf.* le perré.

— прѣграда (*съ пжща*), *sf.* mur de refend *m.*

Зидна рута, *sf. plante*, la sauve-vie *ou* rue de muraille.

Зидница, *sf. plante*, la pariétaire.

Зидны стълбы, *sf. pl. Archit.* le redan.

Зидъ, *sm.* le mur, la bâtisse, la chemise; 1. (*кале*), la muraille; 2. (*безъ стрѣха*), mur déchaperonné; 3. (*съ камани и варь*), le limousin; 4. (*на мостъ*), la pile; 5. общъ —, mur mitoyen; 6. извънградскый —, *adv.* extra-muros; 7. изравняване —, *Archit.* l'arasement *m*; 8. заграждамъ съ —, *va.* murer; 9. подпорка възъ —, l'arc-boutant *m*; 10. правя съ камани и кирпичи —, *va.* maçonner; 11. прѣправямъ ветъ —, *va.* renformir; 12. прѣправяне на ветъ —, le renformis.

Зидя, *va.* maçonner.

Зиждане, *sm.* la construction; 1. (*кирпично или каменно*), le muraillement; 2. *Archit.* l'oeuvre *m*; 3. близо при -то, à pied d'oeuvre.

Зима, *sf.* l'hiver *m*; -менъ, d'hiver; ‖ *fig.* la bise, la froidure; ‖ всрѣдъ —, au coeur de l'hiver.

Зимамъ *и* Зе-, *va.* prendre, saisir, oter, emporter, priver; 1. *fig.* pêcher; 2. (*съ аренда*), arrenter; 3. (*върху си*), embrasser; 4. (*отъ малко*), avoir la tête près du bonnet, s'emporter comme une soupe au lait; 5. (*пакъ или назадъ*), reprendre; 6. (*назадъ речена дума*), retirer; 7. (*ладія отъ плѣнъ пакъ*), *Mar.* la reprise; 8. (*пакъ*), recouvrer; 9. (*пакъ или залавямъ нѣщо*), ressaisir *et* se — de; 10. (*подъ стража*), se saisir de; ‖ *Jur.* appréhender au corps; 11. (*съ рѫцѣ*), manier; 12. (*за свидѣтель*), attester; 13. (*си*), prendre, se servir; 14. (*съ себе-си нѣкого*), s'accompagner; 15. (*сжжно*), écorcher; 16. (*храненикъ*), adopter.

Зимане, *sm.* la prise, enlèvement *m*; 1. (*изново*), la reprise; 2. (*съ книжна игра*), la main; 3. (*пакъ*), la recosse *et* rescousse; 4. (*подъ стража*), prise de corps; 5. (*прѣсна вода*), *Mar.* l'aiguade *f.*

Зимань и Давань, *sf. Com.* doit et avoir *m.*

Зимачъ, *sm.* prenant, *adj.*

Зименъ, *adj.* hivernal, brumal, hyémal.

— сжнь, *sm.* l'hibernation; *f.*

Зими! -мете! *interj.* tiens, tenez.

Зимна гладка пченица, *sf.* la touselle.

Зимникъ, *sm.* la cave; 1. поставяне въ —, l'encavement *m*; 2. поставямъ въ —, *va.* encaver; 3. поставачъ въ —, un encaveur; 4. пригледачъ на вино въ —, *fam.* un rat de cave.

Зимничарь, *sm.* un caviste.

Зимниче, *sn.* le caveau.

Зимны ябълкы, *sf. pl.* le court-pendu *et* capendu; ‖ (*много трайны*), le francatu.

Зимовище, *sm.* l'hibernacle *m.*

Зиморличавъ, *adj.* frileux.
Зимувамъ *и* **Прѣ-**, *vn.* hiverner.
Зимуване *и* **Прѣ-**, *sn.* l'hivernage *m*, hyémation *f*.
Зипане, *sn.* la ruade.
Зіафетъ, *sm. t.* (*voyez* **Собатъ.**)
Зла жена, *sf. fig.* une furie, harpie *f*, dragon *m*.
— **майка**, *sf.* une marâtre.
— **работа**, *sf.* la méchanceté; | *fam.* le méfait.
— **срѣща**, *sf. fam.* la malencontre.
— **честь**, *sf.* le tribulation; | *fig.* la traverse.
Златарникъ, *sm. plante*, verge d'or, *f*.
Златарско духалце, *sn.* le chalumeau.
— **сачево**, *sn.* le matoir.
Златарь, *sm.* un bijoutier, argenteur *m*, orfèvre, adepte *m*, doreur, *s*; | —, *insecte*, la cétoine, le bupreste, scarabée *m*.
Златенъ *и* **-тъ**, *adj.* d'or *m*; | **който става** —, aurifique, *adj.*
— **варакъ** [**книжка за** —, le caucher.
— **ключъ** (*парытѣ*), *sm.* le passe-partout.
— **пѣсачецъ**, *sm.* la paillette.
— **телецъ**, *sm.* veau d'or, *m*.
— **телъ** *или* **Конецъ**, *sm.* l'or *m*.
— *или* **Срѣбьренъ телъ**, *sm.* le trait.
Златица (*въ Калифорнія*), *sf.* le placer.
Златна *или* **Срѣбьрна монета**, *sf. Blas.* le besant.
— **рыба**, *sf. poisson*, la dorade.
Златникъ (*въ парława машина*), *sm. Méc.* le tiroir; | —, *poisson*, le zée.
Златно поржбване (*на черковны дрѣхы*), *sn.* l'orfroi *m*.
— **руднице**, *sn.* le placer.
— **цвѣте**, *sn. plante*, le bouton-d'or.
Златны и срѣбьрны стоки (*и занаятъ за тѣхъ*), *sf. pl.* l'orfèvrerie; | **майсторъ на** —, orfèvre bijoutier *m*.
Злато, *sn.* l'or *m*; | **грьмливо** —, or fulminant; | **очистевамъ на огнѣ** —, *va.* dérocher.
— *или* **Срѣбро** (*изработены*), *sn.* or, argent orfèvri *m*.
— **искръ**, *sm.* l'aventurine *f*.
— **косъ**, *adj.* blond; | —, *plante*, la chrysocome.
— **кисѣла соль**, *sf. Chim.* l'aurate *m*.
— **луспъ**, *sm. poisson*, la daurade ou dorade.
— **плавникъ**, *sm.* un orpailleur *et* arpelleur.
— **устъ**, *sm.* langue dorée *f*.
— **хилядникъ**, *sm. plante*, la centaurée.
— **цвѣтенъ**, *adj.* doré, couleur d'aurore *f*.
— **цвѣтъ**, *sm. plante*, le chrysanthème.
— **шиѫвачъ, ка**, *s.* brodeur, euse.
Злативъ *и* **-тистъ**, *adj.* aurifère.
Злина, *sf.* la méchanceté, la malice, inclémence, inhumanité, immanité *f*, cannibalisme *m*, violance *f*, severité, animosité, furie, félonie, fougue *f*; | **изворъ на всичкытѣ -ны**, la boîte de pandore *f*.
Зло, *sm.* le mal; 1. **правя** — (*срѣдя*), *va. fam.* méfaire; 2. **правя** — **другому**, *va.* malfaire; 3. **наклоность къмъ правяне** —, la malfaisance; 4. **правяне** — **съ врачуване**, le maléfice; 5. **налѣтѣлъ на** —, maléficié, *adj*; 6. **случва ми са** —, *vn.* mésarriver *et* mésavenir; 7. **сѣди** —, **че безъ тебъ по** —, faire de nécessité vertu.
Злоба, *sf.* la méchanceté, la malice, la haine, inimitié, rancune *f*, ressentiment *m*; 1. *fig.* le venin, le fiel; 2. **отъ** —, *prép.* en haine de; 3. **съ** —, *adv.* malignement.
Злобенъ, *adj.* malin, mauvais, méchant, fourré de malice; | *fig.* marâtre.
Злобивъ, *adj.* impur; -во, -rement.
Злобно (*отъ злина*), *adv.* méchamment.
Злодѣецъ, -ѣйка, *s.* malfaiteur, trice; un scélérat.
Злодѣйски, *adj.* assassine, traître, scélerat.
Злодѣйство, *sn.* l'attentat *m*, la scélératesse.
Злодѣяне, *sn.* le délit.
Зложелателенъ, *adj.* malveillant.
Злонзвѣстенъ, *adj.* funèbre, omineux.
Злонзвѣстителенъ, *adj.* malencontreux.
Злонмецъ, *sm.* un concussionnaire.
Злонмство, *sn.* la vénalité, la concussion.
Зломислене, *sn.* la machination.
Зломисленникъ, ница, *s.* machinateur, trice.
Зломисленъ, *adj. fig.* marâtre.
Зломисліе, *sn.* la malveillance.
Зломислителенъ, *adj.* malveillant.
Злоорисванъ, *adj.* désastreux; -но, -ment.
Злоорисване, *sn.* le désastre.
Злополученъ, *adj.* malheureux, miserable, désastreux, infortuné, fatal, calamiteux, piètre; | *fam.* malencontreux (*voyez* **Злочеститъ**).
Злополучіе, *sn.* le malheur, la disgrâce, infortune *f*, desastre *m*, calamité *f*, adversité *f*, choc *m*; 1. *fam.* la malencontre, la deconvenue; 2. *fig.* la chute; 3. **докарвамъ въ** —, *va. fig.* cubulter; 4. **по** —, par malheur; 5. **-лучіа** (*на море*), *pl.* la fortune de mer.
Злополучно прѣдпріемане, *sn. fig.* la poussée.
— **състояне**, *sn.* la misère.
Злопрокобителенъ, *adj.* sinistre; -лно, -ment.
Злорѣченъ, *adj.* calomnieux; -чно, -eusement.
Злорѣчивъ, *adj.* maldisant, médisant; | *fig.* l'aspic *m*.
Злорѣчіе, *sn.* la calomnie.
Зословя, *vn. fig.* aboyer, déchirer, mettre en capilotade.
Злотворенъ, *adj.* maléfique, malfaisant.
Злотъ, *sm.* florin de Pologne, *m*.
Злоумышлене, *sn.* le complot.
Злоупотрѣбене, *sn.* l'abus *m*, la malversation; 1. *Mar.* la baratarie; 2. (*на въобразението*), le débauché; 3. **правя -неа**, *va.* mal verser.
Злоупотрѣбявамъ, *va.* abuser de.
Злоуправлене, *sn. fig.* verge de fer, *f*.

Злоустенъ бълтачъ, *sm. pop.* un débagouleur.
Злочестенъ, *adj.* funeste, sinistre, miserable. — случай, *sm.* le sinistre.
Злочестивъ, *adj.* funeste, guignonant.
Злочестіе, *sm.* l'adversité *f*; | *fig.* l'orage *m*.
Злочестина, *sf.* le malheur, le désastre, la fatalité; 1. (*Египетска*), la plaie; 2. *fam.* la malencontre, le guignon; 3. *fig.* le fléau, la traverse.
Злочеститъ, *adj.* fatal.
Зълва, *sf.* la belle-soeur (*soeur du mari*).
Злъчасть, *adj. s.* bilieux.
Злъченъ, *adj.* cholérique; | *Anat.* biliaire. — протокъ, *sm. Anat.* canal cholédoque *m*.
Злъчка, *sf.* la bile, l'amer *m*, le fiel; | разбъркване —, *Méd.* la saburre; | учене за —, *Méd.* la cholédologie.
Злъчкомѣхуренъ, *adj. Anat.* cystique.
Злѣ, *adv.* mal, pis (*pour* plu mal), amérement, grièvement, mauvais; 1. — ми е, *vn.* j'ai mal au coeur; 2. — порасалъ *или* — направенъ, mal-bâti, *adj. m*; 3. по —, de mal en mal, de pis en pis; 4. по — отъ, *adv.* inférieurement à; 5. толкось по —, tant pis; 6. твърдѣ —, à faire pitié; 7. нито — нито добрѣ, entre le ziste et le zest.
Злѣнавыкнатъ, *adj.* vicieux; -то, -ensement.
Змѣево дърво, *sm. arbre*, le dragonnier.
Змѣевы лусты, *sf. pl.* cristal de roche, *m*.
Змѣй, *sm.* le dragon; | *Myth.* la lamie.
Змѣйникъ, *sm. plante*, la serpentine, la bistorte. [gon *et* sang-dragon.
Змѣйска крьвь (*смола*), *sf.* le sang-de-dra-
Змѣйче (*у чакмакъ на оружіе*), *sm.* le porte-vis.
Змѣорь, *sm. poisson*, l'anguille *f*, la donzelle.
Знаено, *adv.* à bon escient.
Знаеното, *m.* le connu.
Знакове (*въ началото*), *sm. pl. Mus.* l'armature *f*; 1. (*за отличіа*), les insignes *m*; 2. (*на тайнствата*), symboles sacrés *m*; 3. употрѣбене — ради запинане, la ponctuation; 4. турямь — ради запинане, *va.* ponctuer.
Знакосмѣтане, *sm.* l'algorithme *m*.
Знакъ, *sm.* le signe, indice *m*, indication *f*, marque, preuve *f*, témoin *m*, numero *m*, caractère, phénomène *m*, ombre, démonstration, arme *f*, préjugé *m*, cote *f*; 1. *fig.* le symptôme, le gage; 2. (*на болестъ*), *Méd.* signe pathognomonique *m*; 3. нѣ добьръ —, le porte-malheur; 4. ñ надъ испанска буква, le til *et* tilda; 5. (*за почесть*), la décoration; 6. (*на ударението*), accent grammatical *m*; 7. (*сказителенъ*), signe abrèviatif; 8. (*за спомнене*), le mémento.
Знаменитъ, *adj.* distingué, de distinction *f*, fameux, célèbre, illustre, apparent, glorieux, insigne, notable, grand; | *fig.* noble, haut. — и Прочутъ композиторъ, *sm. Mus.* un maëstro.
Знаменитость, *sf.* la célébrité, éclat *m*.
Знаменоването на крьстъ-тъ, le signe de la croix.
Знаменователенъ, *adj.* significatif.
Знаменателенъ, *adj. Gram.* dénominatif.
Знаменовачъ, *sm. Arithm.* le dénominateur.
Знаменувамь, *vn.* dire; | знаменува, *v. imp.* il signifie; | що -нува това? qu'est-ce à dire.
Знане, *sm.* le savoir, étude *f*, vue *f*, participation *f*; 1. *fig.* la compétence, le district; 2. имамь —, *vn.* entendre à, en; 3. съ мое *или* съ негово —, à mon escient, à son escient; 4. (*по свѣтовно обнасяне*), usage du monde *m*.
Знанеа, *sm. pl.* les connaissances *f*.
Знатенъ, *adj.* relevé, qualifié, notable, grand. — човѣкъ, *sm.* homme de qualité *f*.
Знатность, *sf.* la qualité, notabilité, distinction *f*.
Значене, *sm.* la signification, le sens; 1. (*на словото*), l'acception *f*; 2. (*на нота*), *Mus.* la valeur; 3. споредъ -то, *prép.* en vue de.
Значи, *v. imp.* il signifie, vouloir dire; | който —, signifiant, *adj.*
Значителенъ, *adj.* signifiant, significatif, serieux, grave, important, imposant, d'importance *f*, capital, composé, de conséquence *f*, considérable, grand, grief; | *fig.* doctoral, posé; | най —, majeur. — човѣкъ, *sm.* mouche du coche, *f*; | *fig.* un gros bonnet.
Значителна работа, *sf.* coup d'etat *m*.
Значително, *adv.* considérablement, notablement, gravement. — играние, *sm.* la loure.
Значителность, *sf.* l'importance *f*, le sérieux, la consequence, recommandation *f*, le poids, la portée, griéveté, grandeur *f*.
Зная, *vn.* savoir, connaître, être au courant, entendre; 1. то са знае, *adv.* sans doute, naturellement; 2. то са знае що, *conj.* bien entendu que; 3. което не може да са знае, ignorable, *adj*; 4. -са, *vr.* se voir, s'accoster de; | *fam.* s'appareiller avec; 5. знаемса, *pl.* s'associer avec.
Знаяне, *sm.* l'intelligence *f*, la science, attribution *f*; | безъ —, *prép.* à l'insu de; | безъ мое —, à l'inçu de.
Зобъ, *sm.* la nourriture, la pâture, le picotin.
Зодіакаленъ, *adj. Astr.* zodiacal.
Зодіакъ (*слънчевъ пжть*), *sm. Astr.* le zodiaque. [du soleil, *f*.
Зодіачны знакове, *sm. pl. Astr.* les maisons
Зоилъ (*завистливъ критикъ*), *sm.* un zoïle.
Золуфы, *sm. t.* (*voyez* Кривицы коса).

Зона (*поясъ*), *sf. Géom. H. nat.* la zone.
Зондъ, *sm. Chir.* la sonde, éprouvette *f*; | опытвамь съ —, *va. Chir.* sonder.
Зоографически, *adj.* zoographique.
Зоографія (*описане животны*), *sf.* la zoographie. [zographe.
Зоографъ (*описовачъ на животны*), *sm.* un
Зоолитъ (*вкаменено животно*), *sm.* le zoolithe.
Зоологически, *adj.* zoologique.
Зоологія (*животнословіе*), *sf.* la zoologie.
Зоологъ, *sm.* un zoologiste *et* zoologue.
Зоотомически, *adj.* zootomique.
Зоотомія (*разсноплване животны*), *sf.* la zootomie. [zoophyte.
Зоофитъ (*животно-растене*), *sm. H. nat.* le
Зора, *sf.* l'aurore *f*; | пукнуване —, l'avant-jour *m*, la pointe du jour.
Зоратъ, *sm. t.* l'exprès *m*.
Зорница, *sf.* le lucifer, étoile matinière *f*.
Зоръ, *sm. t.* (*voyez* **Усиліе**).
Зързаланка, *sf.* (*voyez* **Боклажи гарга**).
Зъркала, *sn. pl. fig.* la vue.
Зърно, *sn.* le grêlon: 1. (*и на бройница*), le grain; 2. *fig.* la moelle, elixir *m*; 3. *Chim.* bouton de fin; 4. валяне на -на барутъ, le grenage; 5. отдѣлене -на отъ класъ, le dépiquage; 6. отдѣлямь -на отъ класъ, *va.* dépiquer; 7. пуща -на, *v. imp.* il grene; 8. смѣсь различны -на, le farrago.
— приличенъ, *adj. H. nat.* grenu.
— ѣдеченъ, *adj. H. nat.* granivore.
Зрьнца (*по кожа*), *sm. pl.* peau *ou* chaire de poule *f*; | (*конфекты*), la pastille; | на — масло, grenu, *adj.*
Зрьнце, *sn. dim.* le grain.
Зумрудъ, *sm.* l'émeraude; -денъ, d'émeraude.
Зурла, *sf.* le bec, le mufle; 1. *pop.* la gueule; 2. *fam.* le museau; 3. *Vén.* le flaire; 4. (*саполъ у филъ, у буболечкы*), la trompe; 5. (*свинска*), le groin; 6. свалямь кошничка отъ — на куче, *va.* démuseler.
Зурлоносъ, *sm. mamm.* le coati.
Зѣвка, *sf.* l'hiatus *m*.
Зѣпало, *s.* un bâilleur.
— човѣкъ, *sm.* un badaud.
Зѣпамь, *vn.* bayer, gober du vent; 1. *fam.* flâner, badauder; 2. (*съ уста*), *pop.* musarder; | *fam.* muser.
Зѣпане, *sn.* la musarderie *et* musardise, la badauderie; | (*съ уста*), la flânerie.
Зѣпліо, *s.* un bâilleur, bayeur, flâneur *m*; | *fam.* musard, arde *s*.
Зѣпнатъ, *adj.* béant.
Зѣя, *vn.* bayer, bâiller; | оставямь да зѣе малко врата, *va.* entre-bâiller.
Зѣяне, *sn.* le bâillement, la badauderie; | l'oscitation *f*.
Зѣятеленъ, *adj. Méd.* oscitant.
Зюмбулъ, *sm. plante*, fleur-de-lis; | украсявамь съ —, *va. Blas.* fleurdéliser; | накиченъ съ —, *Blas.* florencé, *adj.*.
Зюнгіи, *sf. pl.* (*voyez* **Стрѣмени** *et* **Пражки**).
Зюйдъ (*югъ*), *sm.* le sud.
— вестенъ-вестъ, *sm. Mar.* le sud-ouest-quart-ouest.
— вестъ, *sm.* le sud-ouest.
— зюйдъ-остъ, *sm.* le sud-sud-est.
— остенъ-остъ, *sm. Mar.* le sud-est-quart-est.
— остъ *sm.* le sud-est.
Зянъ, *sm. t.* (*voyez* **Щета**).
Зжбалецъ, *sm.* le mors, frein, bridon, banquet *m*; 1. (*за конь*), l'embouchure *f*; 2. видъ —, le mastigadour; 3. хълбоченъ ремыкъ на —, le porte-mors; 4. захваща -тъ (*за конь*), *va.* prendre le mors aux dents.
Зжбато колелце (*потикъ на другы*), *sm. Méc.* la lanterne.
Зжбенъ, *adj. Anat.* dentaire; | *Gram.* dental; | -бна буква, *sf.* la dentale.
— корень, *sm. plante*, la dentelaire.
— лѣкарь (*дантистъ*), *sm.* un dentiste.
Зжбенце, *sr. Bot.* la denticule,
Зжбецъ, *sm.* le lambrequin; 1. *Méc.* la camme; 2. *Mar.* le redent; 3. *pl.* -бцы (*на колела*), la denture; 4. съ -бцы, *Blas.* crénelé; 5. поставямь -бцы на видъ, *va.* créneler; 6. съ -бцы наопако, *Blas.* bastillé, *adj.* [cure-dents *f*.
Зжбна трѣва, *sf.* le visuage *ou* herbe aux
Зжбны клещи, *sf. pl. Chir.* le pelican.
Зжбоболь *m. и* -лie, *n. Méd.* l'odontalgie *f*; | цѣръ ради —, odontalgique, *adj. m.*
Зжбовадителны клещи, *sf. pl. Chir.* le tire-racine.
Зжбообразенъ, *adj. Anat.* odontoïde.
Зжбоприличенъ, *adj.* dentiforme.
Зжбоскалъ (*пилецъ*), *sm.* le moqueur.
Зжбочистилка, *sf.* le cure-dent, brosse à dents *f*.
Зжбръ *или* **Уръ**, *sm. mamm.* l'ure *ou* aurochs *m*.
Зжбчатка, *sf. poisson*, le loup. [denticulé.
Зжбчастъ, *adj. Bot.* crénelé; | съ -бцы, *Bot.*
Зжбче, *sn. Archit.* le denticule.
Зжбъ, *sm.* la dent; 1. кътникъ —, dent mâchelière *ou* molaire; 2. млѣченъ —, dent de lait; 3. мѫдростенъ —, dent de sagesse; 4. (*за излѫскване*), dent-de-loup; 5. (*на колело*), *Méc.* l'alluchon *m*; 6. (*порастналъ надъ другы*), la surdent; 7. (*отъ филова кость*), dent osanore; 8. лѫвски —, *plante*, dent-de-lion; 9. *pl.* -бы, la denture; | *fam.* le dentier; 10. изваждачъ на —, un arracheur de dent; 11. изроневамь *или* строшавамь —, *va.* édenter: 12. (*на мѫдрость-та*), *Anat.* dents opsigones; 13. редъ направены —, le dentier; 14. прахъ за чистене —, dentifrice, *adj. m*; 15. израстване —, la dentition; 16. никнене —, éruption de dents; 17. падане —,

la chute; 18. туряне искуствены —, prosthèse dentaire *f*; 19. редъ — въ уста, *fig.* le râtelier *ou* dentier; 20. скърцане —, grincement de dents; *m*; 21. скърцамъ —, *va.* grincer les dents, 22. удряне съ —, la dentée; 23. врѣзвамъ —, *va.* denteler; 24. съ хубавы —, bien endenté.

Зжбиста вила (*харпунъ*), *sf.* la harre.

Зжбисто длето, *sm.* le rifiard.

Зжбистъ, *adj.* denté *et* dentelé.

Зжлъ, *adj.* austère; **злѣ**, *adv.* -ment; 1. sevère, opiniâtre, dur, violent, terrible, furieux; 2. farouche, féroce, barbare, malicieux, malin, mauvais, méchant; 3. dévorant *et* -rateur, immiséricordieux, âpre, atroce, amer, vert, félon, sanguinaire, hagard, pervers, véhément, rigide, rigoureux, rude, miserable; 4. *fig.* rèche, inclément, piquant, marâtre.

— **духъ**, *sm.* *Myth.* la lamie.

— **критикъ**, *sm.* un hypercritique.

— **човѣкъ**, *sm.* un croque-mitaine; ‖ *fig.* un tison d'enfer, un corsaire, un tigre.

Зжменосецъ (*съзвѣздіе*), *sm.* *Astr.* la Serpentaire *et* Ophiucus *m*.

Зжмска линийка, *sf.* *Typ.* le tremblé.

— **пжтека** (*въ гора*), *sf.* la tortille *et* tortillère.

— **трѣва**, *sf.* *plante*, la serpentaire.

Зжмско гроздіе, *sm.* *plante*; la blette *ou* blète, airelle de marais, *f*.

Зжмски езикъ (*у конь исплѣзенъ*), *sm.* langue serpentine *f*; ‖ —, *plante*, l'ophiglosse *ou* langue de serpent, *m*.

— **запьртакъ**, *sm.* *insecte*, le clopotre; -таченъ, de clopotre.

— **мраморъ** (*офитъ*), *sm.* l'ophite *et* marbre —, *sm.*

— **плушковъ**, *sm.* *mollusque*, la limace *et* limas *m*.

Зжмче, *sn.* le serpenteau, le couleuvreau.

Зжмя, *sf.* *reptile*, le serpent, le couleuvre; 1. *Blas.* la givre; 2. **лжскава** —, serpent à lunettes; 3. **свырлива** —, serpent à sonnettes; 4. **описание -ми**, l'ophiologie *et* ophiographie *f*; 5. **упытомевачъ на -ми** (*въ Египетъ*), un psylle.

И.

И

И, *sn.* la neuviéme lettre de l'alphabet bulgare.

И, *conj.* et, or; 1. *adv.* encore *et* encor; ‖ — **въ**, de même, tout de même; 2. — **така нататакъ**, *conj.* et caetera.

Ибисъ (*каравайка*), *sm.* *oiseau*, l'ibis *m*.

Ибунка, *st.* *plante*, le bécabunga.

Ивановъ день (24 *іуніи*), *sm.* le saint-Jean.

Иверъ, *sm.* éclat de bois *m*, la retaille.

Ивица, *sf.* le ruban, le cordeau, cordonnet, bord, bordé *m*, ficelle *f*, lacs, lacet *m*, soutache *f*, baudrier *m*, aiguillette *f*, bande *f*; 1. (*бѣлѣжка въ книга*), le signet; 2. (*забодена*), *Chir.* le séton; 3. **завъртвамъ съ** —, *va.* lacer; 4. (*за окачване пушка*), la banderole; 5. **заплитамъ съ** — **коса**, *va.* cordonner; 6. (*за оплитане коса*), le cache-peigne; 7. (*съ китчица*), soucis de 'hanneton *m*; 8. **моталка за** —, le ficellier; 9. **най-тѣсна** —, la nonpareille; 10. (*отвнъ надлъжъ на панталоны*), la brayette; 11. (*отъ плать на дрѣха*), la patte *et* pate; 12. **тъкане и продаване на -цы**, la rubanerie; 13. (*на шѣпка*), le bourdalou.

Ивичарски и Лентарски занятъ, *sm.* la tissuterie.

Ивичарь, ка, *s.* un aiguillettier; 1. (*тжкачъ*), rubanier, ère; 2. (*лентаръ*), un tissutier; 3. (*майсторъ*), un blondier.

Ивиченъ глистъ (*корделла*), *sm.* ver solitaire *ou* tenia.

Ивична звѣзда *sf.* la cocarde (*voy.* **Кокарда**).

— **основа**, *sf.* le toilé.

Играла

Игіена (*наука за вареденe здравe*), *sf.* l'hygiène *f*.

Игіенически (*здравевардителенъ*), *adj.* hygiénique.

Игла, *sf.* l'aiguille *f*, épingle *f*, épine *f*; 1. (*на окъ*), l'aiguille *f*; 2. (*чистилка*), *Artill.* la dégorgeoir; 3. **игра на -глы** (*дѣтинска*), la poussette.

Игларь (*майсторъ и търговецъ*), **ка**, *s.* épinglier, ère.

Игланарникъ, *sm.* l'étui *m*; ‖ *Chir.* le porte-aiguille.

Иглинарница, *sf.* l'aiguillier *m*, affiquet *m*.

Иглино ухо, *sn.* le chas.

Иглица, *sf.* *poisson*, l'aiguille *f*.

Игличенa, *sf.* *plante*, l'angélique *f*.

Игловатъ, *adj.* *Bot.* acéreux, aciculaire.

Иглообразенъ, *adj.* aiguillé; ‖ *Bot.* aciculaire.

Иглястъ, *adj.* aiguillé.

Игра, *sf.* le jeu; 1. (*въ думытѣ*), jeu de mots; 2. **дръжъ** —, *va.* tôper; 3. **замысловита** —, jeu d'esprit; 4. (*на книгы*), jeu de cartes; ‖ **видъ** —, le 'hoca; 5. (*съ малко пары*), le jouereau; 6. **подпомагамъ -та**, *va.* corriger la fortune; 7. (*съ пръсти въ Италія*), la mourre; 8. (*съ три камчета*), le passe-dix.

Игралка, *sf.* *fam.* l'amusette *f*; 1. *pl.* **-кы**, la bimbeloterie; 2. *fig.* les colifichets *m*; 3. *fam.* les affiquets *m*; 4. *pop.* l'affutiau *m*.

Игрална въртѣжка, *sf.* le toton.

— **книга** (*и пары за-*), *sf.* la carte; ‖ **фабрика за -гы**, la carterie.

— **кжща**, *sf.* le brelan.

Играли банкъ [изиграваме —, *va.* débanquer. [‖ *fig.* le bouc.
Игралце, *sn.* le colifichet, le souffre douleur;
Игралца, *sn. pl.* les babioles *f.*
Играчка (*жена*), *sf.* une bayadère.
Играчъ, ка, *s.* joueur, euse; danseur, euse; ‖ (*на въже*), danseur de corde.
Играя, *vn.* jouer; 1. (*высоко*), coucher gros; 2. (*на въже*), voltiger; 3. (*лошо*), déjouer; 4. (*по малко*), *fam.* grimeliner; 5. (*противо двама*), faire la chouette; 6. -**се**, *vn.* polissonner, folâtrer; 7. (*съ нѣщо*) jouer de, se jouer de; 8. *fam.* niaiser; 9. (*малка игрица*), *fam.* jouailler.
Играя (*хоро*), *vn.* danser.
Игране, *sn.* le bal, le ballet.
Играяне (*и знаяне за* —), *sn.* la danse; 1. **видъ** —, les tricotets *m*; 2. **видъ вето** —, la chaconne; 3 (*на Св. Вита*), *Méd.* le chorée *ou* danse de saint Guy; 4. (*въ винарница*), *pop.* la bastringue; 5. (*на въже*), la voltige; 6. (*съ ржцѣ*), jeu de main; 7. (*на хоро*), *fig.* le branle.
Игрекъ, *sm.* le bércail.
Игрица, *sf.* le jouet, le grimelinage; 1. *fig.* le 'hochet; 2. (*дѣтинска*), *fam.* le joujou; 3. (*съ множество колелца*), le baguenaudier.
Игривость, *sf.* la folâtrerie.
Игривъ, *adj.* folâtre, folichon.
Игрометрически, *adj.* hygrométrique.
Игрометрія (*влагомѣріе*), *sf.* l'hygrométrie *f.*
Игрометръ (*влагомѣръ*), *sm.* l'hygromètre *m.*
Игуменски, *adj.* abbatial.
Игуменство, *sn.* la supériorité.
Игуменъ, ка, *s.* superieur, euse; abbé, *sc.*
Идеаленъ, *adj.* idéal.
Идеализирувамъ (*правя идеално*), *va.* idéaliser.
Идеализируване, *sn.* l'idéalisation *f.*
Идеализмъ, *sm.* l'idéalisme *m.*
Идеалистъ (*послѣдователъ на идеализмъ*), *sm.* un idéaliste.
Идеалность, *sf.* l'idéalité. [déal *m.*
Идеалъ (*образецъ на съвършенство*), *sm.* l'i-
Идене (*отрицѣ*), *sn. fam.* le tantran.
Идеологически, *adj.* idéologique.
Идеологія (*наука за идеи*), *sf.* l'idéologie *f.*
Идеологъ, *sm.* un idéologue *et* -logiste.
Идея, *sf.* l'idée *f.*
Иди-дойди, *sm.* la bascule; ‖ **движене** —, *Méc.* mouvement de va-et-vient *m*; ‖ **слуга за** —, un saute-ruisseau. [dylle *f.*
Идиллія (*овчарско стихотворене*), *sf.* l'i-
Идіопатически (*първоначаленъ*), *adj. Méd.* idiopathique. [*Méd.* l'idiopathie *f.*
Идіопатія (*първоначално страдане*), *sf.*
Идіотисмъ (*особена свойщина*), *sm. Gram.* l'idiotisme *m.* [lâtrique.
Идолопоклонически, *adj.* idolâtre, ido-
Идолопоклонникъ, -ница, *sc.* idolâtre.
Идолопоклонство, *sm.* l'idolâtrie *f*, gentilité *f*, prostitution *f.*
Идолопоклонци, *sm. pl.* les gentils *m.*
Идолопоклонски, *adj.* gentil *m.*
— **народы**, *sf. pl. collc.* la gentilité.
Идолски камыкъ, *sm.* (*voyez* **Бетиль**).
Идолъ (*и fig. предмѣтъ на либовь*), *sm.* l'idole *f*; ‖ le simulacre; ‖ **поклонимся на -лы** (*идолопоклонствувамъ*), *vn.* idolâtrer.
Идра (*змия*), *sf.* l'hydre *f.*
Идравлика (*наука за движенеа течливости*), *sf.* l'hydrolique *f.* [cien *m.*
Идравликъ, *sm.* un hydraliste *et* hydrauli-
Идравлически, *adj.* hydraulique. [drate *m.*
Идратъ (*водно съединене*), *sm. Chim.* l'hy-
Идрографически, *adj.* hydrographique.
Идрографія (*водоописане*), *sf.* l'hydrographie *f.*
Идрографъ, *sm.* un hydrographe.
Идродинамика, *sf.* l'hydrodynamique *f*; ‖ -**мически**, *adj.*
Идрологически, *adj.* hydrologique.
Идрологія (*учене за водата*), *sf.* l'hydrologie *f.*
Идрометрія, *sf.* l'hydrométrie *f.*
Идрометръ (*водомѣръ*), *sm.* l'hydromètre *m.*
Идроскопія, *sf.* l'hydroscopie *f.*
Идроскопъ (*водогледъ*), *sm.* l'hydroscope *m.*
Идростатика, *sf.* l'hydrostatique *f*; ‖ -**статически**, *adj.*
Иды (*часть отъ мѣсецъ-тъ у Римляны*), *sf. pl.* les ides *f.*
Идѫ, *vn.* venir; ‖ **иде**, *v. imp.* il dépende.
Изъ, *prép.* de, d'entre, pour, dès, d'avec; ‖ — **едно**, *adv.* ensemble; — ‖ — **цѣло**, *prép. fam.* sur le tout. [**Зимникъ**).
Изба, *sf.* la cave, chaumière *f*, cahute *f* (*voyez*
Избавенъ, *adj.* quitte de, recous.
Избавителенъ, *adj.* libératif.
Избавителны бѫчва и въже, *Mar.* bouée de sauvetage, *f.* [veur, délivreur *m.*
Избавникъ, ница, *s.* libérateur, trice, un sau-
Избавямъ, *va.* sauver, délivrer, affranchir, débarrasser, purger de, défaire, tirer de, décharger, quitter de, exonérer; 1. (*нѣкого отъ нѣщо*), épargner à 2. (*отъ нѣщо*), *fig.* guerir de; 3. -**са**, *vr.* se délivrer de, se débarrasser de, se tirer de, sortir de; 4. (*отъ нѣщо*), se soustraire (*voyez* **Отървавямъ**).
Избавяне, *sn.* la délivrance; ‖ *fam.* la débarras: ‖ le déblai.
Избаждамъ, *va. Mar!* aiguilletter.
Избаждане, *sn. Chir.* l'aiguilletage *m.*
Избивамъ, *va.* massacrer, affliger, 'hacher; 1. (*на въ́нъ*), expulser; 2. (*тѣлото си*), *fig.* macérer; 3. (*една часть*), *Milit.* entamer; 4. -**са**, *vr.* s'affliger; ‖ -**меса** (*съ всѣмъ*), *pl.* se faire 'hacher.
Избиване (*на въ́нъ*), *sm.* l'expulsion *f.*

Избирамъ, *va.* élire, choisir, adopter, embrasser, opter, trier; 1. (*втори пѫть*), réélir; 2. (*пакъ или повторно*), renommer; 3. -си мѣсто живѣние, faire élection de domicile; 4. което може да са избере, choisissable, *adj.*
Избиране, *sn.* l'élection *f*, assortiment *m*.
Избирателенъ, *adj.* électif, électoral.
Избирателность, *sf.* l'électivité *f*.
Избирачъ, *sm.* un électeur.
Избита мысьль, *sf. fig.* une selle à tous chevaux, lieu commun *m*.
Избиты мысли, *sf. pl.* la tirade.
Избичка, *sf.* le caveau; | (*сандѫкъ съ прѣградкы за шишета*), la cantine.
Избъльвувамъ, *va. pop.* degobiller, débagouler; | (*пакъ*), revomir; | (*попрьжны къмъ нѣкого*), vomir.
Избождамъ (*катарактъ*), *va. Chir.* aiguiller.
Изборенъ, *adj.* électif.
Изборность, *sf.* l'éligibilité *f*.
Изборъ, *sm.* l'élection *f*, le choix; 1. *fig.* l'adoption *f*; 2. (*съ билеты или съ хвърляне жребы и билетъ за —*), le scrutin; 3. (*на единъ членъ*), scrutin individuel; | (*на всичкытѣ членове заедно*), scrutin de liste.
Избране, *sn.* le choix, élection *f*.
Избранъ, *adj.* élu *m*, d'élection *f*; 1. гражданецъ способенъ да бѫде —, éligible, *adj. s*; 2. изново можливъ да бѫде —, rééligible, *adj*; 3. (*отъ градъ-тъ въ Испанія*), (*voyez* **Алкадъ**).
Избраны книгы, *sf. pl.* livres d'assortiment *m*.
Избродевамъ, *va.* observer.
Изброевамъ, *va.* énumérer, évaluer.
Изброене, *sn.* l'énumération *f*.
Изброителенъ, *adj.* énumératif.
Изброячъ, *sm.* un énumérateur.
Избрусевамса, *vr.* jeter sa gourme; | избрусваса (*за кожа*), elle s'élève.
Избрусване, *sn.* l'échauffure *f*; | (*отъ горещина*), *Méd.* l'eczème *m*.
Избруснителенъ, *adj. Méd.* confluant.
Избушвамъ, *va.* aléser.
Избушване, *sn.* l'alésage *m*.
Избыстревамъ, *va. Chim.* déféquer; | избыстреваса, *v. imp.* il se clarifie.
Избыстреване, *sn.* la clarification; | *Chim.* la défécation.
Избѣгвамъ, *vn.* fuir, échapper, se sauver, éviter, éluder, tirer de long, au large; 1. *pop.* fouiner; 2. (*нѣщо*), se soustraire; 3. (*отъ нѣщо*), esquiver; 4. (*скрытомъ*), plier bagage; 5. (*неуморены кучета*), *Vén.* fortitrer; 6. което може са избѣгне, éludable, *adj.*
Избѣгване, *sn.* la fuite.
Избѣгливъ, *adj.* évitable.
Избѣлвамъ и **-лявамъ**, *va.* blanchir; 1. (*изново*), reblanchir; 2. (*захаръ*), terrer; ● избѣлява или излаза (*за цвѣтъ*), *v. imp.* elle se décharge.
Избѣлване, *sn.* le blanchiment.
Избѣлѣлъ (*за цвѣтило*), *adj.* passé.
Изваждамъ, *va.* produire, tirer, aveindre, oter, désemballer, excepter; 1. *fig.* détacher; 2. (*буква или сричка отъ рѣчь*), *Gram.* syncoper; 3. (*изъ водата*), repêcher; 4. (*на дълбочина*), *Mar.* affiouer; 5. (*отъ длъжность нѣкого за нѣколко врѣме*), suspendre; 6. (*книгы*), éditer; 7. (*хѣлпы*), enlever; 8. (*нѣкого отъ мѣстото му*), casser aux gages *m*; 9. (*отъ сборъ пары*), défalquer; 10. (*на свѣтъ*), *fig.* accoucher; 11. (*изъ тъмница*), extraire; 12. (*такмо*), fac-similer.
Изваждане, *sn.* l'extraction *f*, la restriction, le rendement, la réserve; 1. *Milit.* la casse; 2. (*падлъжъ редъ*), *Typ.* la justification; 3. (*отъ мѣсто*), la suspension; 4. (*буквы или сричкы отъ дума*), *Gram.* la syncope; 5. (*отъ наслѣдство*), *Jur.* les reprises *f*; 6. (*отъ*), le desemballage; 7. (*на писма изъ пощанско сандѫче*), la levée; 8. (*отъ ржка стока*), la défaite; 9. (*или отбиване отъ сѫмтка*), la défalcation; 10. съ —, *prép.* à la réserve de; 11. безъ —, *adv.* sans réserve.
Изваденa и поцвѣтена овча кожа, *sf.* [l'alude *f*.
Изваденъ честитъ намѣрачъ, *sm. fig.* un dénicheur de merles de fauvettes; | (*безъ мѣсто*), *adj.* destitué de; | (*за сабя*), nu, *adj.*
Извара, *sf.* la caillebotte. [ment.
Изведнашенъ, *adj.* subit, inopiné; -шно, -né-
— гладъ, *sm. fam.* la fringale.
— трѣсакъ, *sm.* la détonation.
Изведнашно безпокойство, *sn. pop.* la suée.
— исчезнуване (*на отокъ*), *sn. Méd.* la délitescence.
— припадване, *sn.* la bourrasque.
— промѣняване или **Растваряне**, *sn.* la péripétie.
Изведнашъ, *adv.* à la fois, tant à la fois, tout d'un coup, d'un saut, de plein saut, d'un coup de filet, à l'improviste, au dépourvu, ex abrupto, subito; | *fam.* de prime-saut; | *Mar.* en pagale.
Извивамъ, *va.* arquer, forcer; | *-ca*, *vr.* tournoyer, serpenter.
Извиване, *sn.* le détour, la cambrure *et* cambre; 1. *Méd.* le renversement; 2. *Archit.* le galbe; 3. (*на гласъ*), l'inflexion *f*; | *Mus.* la roulade; 4. (*дъга на сводъ*), *Archit.* la douelle; 5. (*въ изговоръ на мысли*), le tour.
Извивателенъ, *adj.* serpental.
Извитіе (*на дърво*), *sn.* le dévers; | (*на земнецъ*), la faussure.

Извито тръбило, *sn. Chim.* le serpentin.
Извыране, *sn.* le jaillissement.
Извирать, *v. imp.* ils naissent; | **който извира**, naissant, *adj*; | **оставямъ да изври**, *va.* ébouillir.
Извлачамъ, *va.* tirer, dégager, tirer en longueur, soustraire à, 'haler; | (*корень*), *Arithm.* extraire; | (*изъ лиманъ ладія*), *Mar.* déhaler. ['halage.
Извлачане *и* **-влачеше** (*ладія*), *sn.* le
Извлачевачъ (*на ладія*), *sm.* un 'haleur.
Извлечене, *sn.* l'extrait *m*; | (*корень*), *Arithm.* l'extraction *f*.
Извлеченъ, *adj.* tiré.
Изводъ, *sm.* le résultat, abrégé *m*, argument *m*, ampliation *f*, copie *f*; | **правя —**, *va.* transcrire.
Извождамъ, *va.* sortir; | (*войска*), évacuer.
Изволневамса, *vr.* s'émanciper.
Изворна вода, *sf.* eau vive *f*.
Изворче, *sn. Anat.* la fontanelle.
Изворъ, *sm.* la source, la fontaine; 1. *fig.* la mère, mine *f*; 2. **открывачъ на -ры**, un sourcier; 3. **има -тъ си** (*за нѣщо*), *vn.* siéger.
Извьртявамъ, *va. Archit.* quarderonner; 1. (*обло*), contourner; 2. (*разумъ-тъ на писане*), détorquer; 3. **както извьртѣнъ**, fait au tour.
Извьртяване, *sn.* le contournement; | (*на буква*), la panse; | *Archit.* le galbe.
Извьршевамъ, *va.* exécuter, effectuer, mettre en pratique, pratiquer, parfaire, suffire; | **-си** (*обрѣкъ-тъ*), *fig.* émettre; | **извьршеваса**, *v. imp.* il se pratique, il s'effectue.
Извьршеване, *sn.* l'exécution *f*, effet *m*, parachévement *m*, scène *f*; | (*на обричане*), l'émission.
Извьршенъ, *adj.* parfait.
Извьршливъ, *adj.* exécutable.
Извръщамса, *vr. fig.* se replier.
Извторно пріемане, *sn.* la réadmission.
Извыкваме, *vn.* s'écrier.
Извыкване, *sn.* l'exclamation *f*.
Извыкователенъ, *adj.* exclamatif.
— **знакъ**, *sm. Gram.* point d'exclamation (!).
Извѣстенъ, *adj.* connu, certain, fameux, familier, notoire, manifeste, toisé; | (*на всичкы*), publique; | **ставамъ —**, *vr.* faire époque *f*. [| *Jur.* informatif.
Извѣстителенъ, *adj.* indicatif, illuminatif;
Извѣстително писмо, *sn. Com.* lettre d'avis *f*.
Извѣстіе, *sn.* l'annonce *f*, avertissement *m*, avis *m*, indication *f*, affiche *f*, dénonciation *f*, message *m*, dire *m*; | la publication, nouvelle *f*, raport *m*, relation *f*, allégation *f*; 1. *fam.* ambassade *f*, version *f*; 2. **давамъ — за нѣщо**, *va. fam.* renseigner; 3. **залѣпене по видъ -ia**, affichage *m*, 4. **сборъ -ia**, le bulletin.
Извѣстникарь, *sm.* un journaliste.
Извѣстникарско вліяне, *sm.* le journalisme.
Извѣстникъ, *sm.* le journal, la gazette, presse périodique *f*, papiers publics *ou* nouvelles *m*; 1. un avertisseur; messager, ère, *s*; aide-maçon *m*; 2. (*на комедіи*), un annonceur; 3. envoyé; | *fam.* ambassadeur *m*.
Извѣстното, *sn.* le certain, le positif.
Извѣстность, *sf.* la notorieté.
Извѣстявамъ, *va.* annoncer, avertir, aviser, informer, publier, manifester; 1. apprendre, instruire, mander, rapporter, signifier, prévenir, dénoncer, dire, faire savoir, présenter, decouvrir; 2. (*съ тръбиленъ гласъ*), trompeter; 3. *-са, vr.* s'informer de; 4. **-меса** (*единъ другъ*), *pl.* s'entravertir.
Извѣстяване, *sn.* le renseignement, la manifestation, la notice; 1. (*за въздигане*), le pronunciament; 2. (*отъ заклеты*), le verdict; 3. **писалница за -неа**, bureau de renseignements, *m*.
Извѣтревамъ, *vn.* s'évaporer, s'éventer; 1. **оставямъ да извѣтрѣе**, *va.* éventer; 2. **извѣтрява**, *v. imp.* il s'exhale; | *-са*, il effleuri *et* s' -, *vr.* 3. **който извѣтрѣва**, efflorescent, *adj.*
Извѣтреване *и* **-трене**, *sn.* l'évent *m*.
Извѣтреливъ, *adj. Chim.* essentiel.
Извѣтрѣлъ, *adj.* éventé; | (*за спиртове*), renardé.
Извѣхнувамъ, *vn.* s'effleurer.
Извѣяность, *sf.* la bégueulerie.
Извжнъ *и* **Изъ**, *prép.* 'hors; 1. *Archit*, 'hors d'oeuvre; 2. — **прѣмежде**, 'hors d'affaire; 3. — **себи-си**, 'hors de soi; 4. **отъ —**, *adv. Archit.* 'hors-oeuvre. [rariat.
Извжнбройно слугуване, *sn.* le surnumé-
— **бройнъ**, *adj. sm.* surnuméraire.
— **градска кжщичка**, *sf.* lieu *ou* maison de plaisance *f*, la chartreuse, villa *f*; | *fam.* le vide-bouteille.
— **естественъ**, *adj.* surnaturel; -но, -lement.
— **естественость**, *sf.* la surnaturalité.
— **мѣренъ**, *adj.* excessif, démesuré, exorbitant; -рно, -tamment.
— **мѣрна власть**, *sf.* la prépotence.
— **-жждность**, *sf.* l'altération *f*.
— **мѣрно** *и* **-рка**, *adv.* à l'excès, jusqu' à l'excès, excessivement, à démesure, par trop.
— **-исчерпване**, *sn. Méd.* l'exinanition *f*.
— **-пикане**, *sn. Méd.* le diabète.
— **-хранене**, *sn. Méd.* l'hypertrophie *f*.
— **мѣрность**, *sf.* l'excès *m*.
— **мѣрство**, *sn.* l'excès *m*.
— **реденъ**, *adj.* extraordinaire, singulier, incroyable, surnaturel; -дно, -ment.
— **-изборъ**, *sm.* la coopération.
— **себе-си**, éperdu, effaré, *adj*; | *fig.* transporté de; | **стигнувамъ —**, *vn.* transporter.

Извънсъдбенъ, *adj.* extrajudiciaire; -но, -ment.
— **човѣчески**, *adj.* surhumain.
Извътрѣ, *adv.* *Archit.* dans oeuvre.
Изгалатевамъ, *va.* corrompre.
Изгалатенъ (*въ еретичество*) *adj.* relaps.
Изгарямъ, *va.* incendier, brûler, griller, roussiller, embraser; 1. (*добытакъ съ нажежено желѣзо*), filâtrer; 2. (*отъ слънцето*), *vn.* se hâler; 3. **изгаря** (*за слънцето*), *v. imp.* il hâle; 4. *-са*, *vr.* se brûler, se griller, s'échauder, s'allumer.
Изгаряне, *sm.* la brûlure, le brûlement, cuite *f*; | (*всичко*), holocauste *m*; | **достойнъ за —**, brûlable, *adj.*
Изгасявамъ, *va* éteindre.
Изгладевамъ, *va.* polir, lisser, adoucir, glacer; 1. *fig.* raboter; 2. (*изново*), repolir; 3. (*стъкло за огледало*), doucir; 4. (*украсенеа*), retondre; 5. (*ялмазъ*), égriser.
Изгладеване, *sm.* le lissage, adoucissage *f*; | (*на ялмазъ*), l'égrisage *m*; | **кривачка за —**, égrisoir *m*.
Изглаждамъ, *va.* brunir, satiner.
Изглаждане, *sm.* le bruni, apprêt *m*, satinage *m*.
Изглаждачъ, ка, *s.* satineur, euse.
Изгладливъ, *adj.* polissable.
Изгладнѣлъ, *adj.* *sm.* famélique, goulu; -ло, -lûment; | *fig.* affamé de.
Изгладнявамъ, *vr.* affamer; | (*земя*), *va.* *Agric.* effriter; | **изгладнява**, *v. imp.* elle s'effrite.
Изгледвамъ, *va.* observer, inspecter, espionner, explorer, être au guet, avoir l'oeil au guet *m*, lorgner, guigner; 1. planer sur, faire sentinelle *f*, parcourir, braquer; 2. (*войска*), *Milit.* passer en revue *f*; 3. (*отъ глава до крака нѣкого*), *fig.* toiser; 4. (*накриво нѣкого*), mépriser; 5. (*накриво*), profaner, oublier; 6. (*накриво нѣщо*), se moquer de, dire nargue de, faire nargue de; | *fam.* narguer; 7. (*на около*), promener.
Изгледване, *sm.* l'inspection *f*, exploration *f*, revue *f*; | *Milit.* la reconnaissance; | **привлачамъ -нея**, *va.* *fam.* faire fureur *f*.
Изгледникъ, ница, *s.* explorateur, trice; lorgneur, euse; un émissaire, limier de police *m*, mouche *f*; | *fam.* un 'happe-chair; | *Mar.* un guetteur.
Изгледъ, *sm.* la vue, apparence *f*, inspection *f*, maintien *m*, air *m*, mine *f*, port *m*, forme, façon, notice *f*; 1. *fig.* la physionomie, enveloppe *f*; 2. **благороденъ —**, la prestance; 3. (*на войска*), la revue; | *Milit.* la montre; | **правя — на войска**, *va* *Milit.* passer en revue; 4. **вреденъ за —**, présentable, *adj*; 5. (*на лицето*), tour de visage; 6. **придобывамъ добъръ —**, *va.* *fig.* se décrasser; 7. **простирамъ за —**, *va.* mettre en parade; 8. (*на човѣкъ-тъ*), acception, *f*.
Изгнивамъ, *vn.* se pourrir; 1. **оставамъ да --гниятъ**, *va.* pourir; 2. **изгнива**, *v. imp.* il se putréfie; 3. **който изгнива**, putrescible, *adj.*
Изгнилъ, *adj.* putréfié *et* -tréfait, pourri, infect.
Изговарямъ, *va.* prononcer, exprimer, enoncer, déclamer, dire, rendre; 1. *fig.* toucher; 2. (*буква*), faire sonner, 3. (*буква ж какъ з*), zézayer; 4. (*едвамъ*), roucouler; 5. (*меко буквы ll и gn*), *Gram.* mouiller; 6. (*ѣсно*), articuler; 7. *-са*, *vr.* s'exprimer, s'enoncer; | (*надуто*), se guinder; 8. **изговаряса**, *v. imp.* il se dit.
Изговаряне, *sm.* la prononciation, expression *f*, énoncé *m*; 1. (*и — мысли*), élocution *f*; 2. (*и начинъ —*), façon de parler, de s'exprimer; 3. **начинъ —**, le style, énonciation *f*.
Изговоренъ, *adj.* prononcé.
Изговорителенъ, *adj.* expressif; -лно, -ivement; | parlant, significatif, pittoresque, énergique, ressenti.
Изговорително, *adv.* fortement; | **правя — писало**, *va.* *fig.* viriliser.
Изговорителность, *sf.* l'énergie *f*.
Изговорителны брѣзны (*на лицето*), *sf. pl.* des traits prononcés *m*.
Изговорливъ, *adj.* exprimable; | (*не ѣсно*), inarticulé.
Изговоръ, *sm.* la prononciation, accent *m*, terme *m*, diction *f*, langage *m*, locution *f*, parler *m*, mot *m*, leçon *f*, articulation *f*; | *fig.* le débit; | (*на гласъ-тъ въ прочитане*), l'intonation *f*.
Изгонвамъ *и* **-гоневамъ**, *va.* chasser, bannir, expulser, faire en aller; 1. *fig.* s'évanonir; 2. *Vén.* étranger; 3. (*на вънъ*), déporter, emprisonner; 4. (*гражданецъ*), ostraciser; 5. (*на друга страна*), proscrire; 6. (*извънъ предѣлытѣ*), reléguer; 7. (*изъ кжщѣ*), déloger; 8. (*отъ мѣстото му*), débusquer; 9. (*назадъ*), faire refluer *et* refouler; 10. (*непріятель-тъ отъ высочины*), *Milit.* découronner; 11. (*нѣкого на чуждо мѣсто*), exiler.
Изгонване, *sm.* le banissement, expulsion *f*, débusquement *m*; 1. (*на вънъ нѣкогоداклѣ бѣде живъ*), la déportation; 2. *Jur.* la relégation; 3. **комуто са стои —**, banissable, *adj.*
Изгоненикъ, *sm.* un banni, exilé, proscrit *m*.
Изгоненъ (*на вънъ*), *adj.* déporté.
Изгонителенъ, *adj.* expulseur.
Изгора, *sf.* la perte; 1. (*дамга у прѣстжникъ*), la marque; 2. *Chir.* la moucheture; 3. *Méd.* la pyrosis *ou* fer-chaud *m*; 4. *Bot.* la carie; 5. (*на растенеа*), *Agric.* la rouille; 6. **повреденъ отъ — (за жито)**, rouillé, *adj.*
Изгорене, *sm.* *Chir.* l'ustion *f*.
Изгоренъ, *adj.* incendié; | *Méd.* aduste.

Изгорливость, *sf.* la combustibilité.
Изгорникъ, ница, *sc.* incendiaire; un chauffeur.
Изгорно срѣдство, *sm. Méd.* escarotique *et* -charotique, *adj. m.*
Изгорѣло, *sm.* le brûlé; ‖ миризма на —, odeur de roussi *m.* [ᶜhâlé.
Изгорѣлъ, *adj.* l'incendié *m*; ‖ (*отъ слънце*),
Изгоряване, *sm.* la brûlure, le brûlement, la cautérisation. [se leve.
Изгрѣва (*за слънцето*), *v. imp. Astr.* il
Изгърмявамъ, *vn.* détoner.
Изгърмяване, *sm. Mar.* la bordée.
Изгрызвамса, *vr.* montrer les dents *f.*
Изгуба подушване, *sm. Méd.* l'anosmie *f.*
Изгубвамъ, *va.* perdre, se depouiller; 1. *fig.* escompter; 2. *Jur.* adirer; 3. (*си*), *vn.* se priver de; 4. (*благосклоность*), s'aliéner les esprits; 5. (*умъ-тъ си*), aliéner; 6. (*присжщіе на духъ-тъ*), *fig.* perdre *ou* vider les arçons; 7. изгубва бѣлѣкъ-тъ (*за конь*), *v. imp.* il rase; 8. *-са, vr.* s'anéantir, s'evanouir, s'absorber, se consumer.
Изгубване, *sm.* la perdition, la déperdition; 1. *fig.* le vide; 2. (*гласъ*), extinction de voix *f*; 3. (*подушване*), *Méd.* l'anosmie; 4. (*правда на гражданецъ*), la dénaturalisation.
Изгубителенъ *и* **-бувачъ**, *adj. sm.* perdant.
Изгублнвъ, *adj.* perissable, amissible; ‖ (*който може са изгуби*), perdable.
Издавамъ, *va.* rendre, rédiger; 1. trahir; 2. (*законъ*) promulguer; 3. (*изново*), reproduire, republier; 4. (*изваждамъ книгы*), éditer, mettre au jour, publier; 5. (*носни гласъ*), *Mus.* canarder; 6. (*на свѣтъ*), enfanter; 7. *-са, vr.* saillir; 8. издаваса (*на вжнъ*), *Archit.* il ressaute.
Издаване, *sm.* l'émission *f*, la saillie; ‖ (*чикма t.*), *Archit.* en encorbellement *m*; ‖ *Archit.* la projecture.
Издавачъ (*изваждачъ*), **ка**, *s.* rédacteur, trice; ‖ (*на газета*), un gérant, un journaliste; ‖ (*на книгы*), éditeur, publicateur *m.*
Издадена грыва (*у конь*), *sf.* poil planté *m.*
— **книга**, *sf.* l'édition *f.*
— **стрѣха**, *sf.* l'avant-tois *m.*
Издаденъ, *adj.* proéminent, protubérant.
— **край** (*на камыкъ*), *sm. Archit.* la balèvre.
Издадены камацы (*край сграда*), *sm. pl.* pierres d'attente, *f.*
Издадникъ, ница, *s.* traître, tresse; perfide, un prévaricateur, un faux frère.
Издадничеетво, *sm.* la trahison, la perfidie, félonie *f*; ‖ царствено —, ᶜhaute trahison.
Издадническн, *adj.* traître, en traître, en trahison, proditoirement.
Издане, *sm.* la promulgation; ‖ (*книжовно*), la publication, édition *f*, impression *f.*
Изданка, *sf.* l'avance *f*, le surgeon, le rejeton, le plant; 1. *Agric.* le rejet, le trochée; 2. *Anat.* la production; 3. *Archit.* le ressaut, le bossage; 4. (*на дърво*), la pousse, la revenue, le broussin; 5. (*отъ дърво*), la marcotte; 6. (*земя*), l'alluvion *f*; ‖ *Jur.* accrue *f*; 7. (*на планина*), *Géogr.* embranchement *m*; 8. (*на цвѣте*), talle *f*; 9. (*прѣсадителна*), *Agric.* le plançon *et* plantard; 10. посаждане -кы, le marcottage; 11. привождамъ *или* садж -кы, *va.* marcotter; 12. пущать -кы, *v. imp.* ils rejetonnent.
Изданкы, *sf. pl.* le peuple.
Издвигамъ *и* **Извди-**, *va.* ᶜhausser, exhausser, élever, lever, relever, monter, faire ressortir; 1. (*выкъ*), pousser; 2. (*по-високо*), rehausser; 3. (*извнимѣрно цѣна на стока*), surcroître; 4. (*до мѣстото платната*), *Mar.* étarquer; 5. (*на*), premouvoir à; 6. (*отъ основата фигурытѣ*), *Peint.* rechampir; 7. (*прѣпорецъ*), planter; ‖ *Mar.* arborer; 8. (*платна, прѣпорецъ*), *Mar.* ᶜhisser; 9. (*или сѫщамъ прѣмрѣжа*), tirer; 10. (*тежнина*), guinder; 11. издвига (*за вълмо*), *v. imp.* elle souleve; 12. *-са, vr.* s'élever, se lever, monter, s'enlever; 13. (*на врьхъ-тъ*), surmonter; 14. издвигаса (*за вода*), *v. imp.* elle regonfle; ‖ (*за вълмо*), elle se souleve; ‖ пакъ (*за рѣка*), il remonte; 15. издвигатса възбогъ (*за пилцы*), *v. imp.* ils pointent.
Издвигане, *sm.* l'élévation *f*, exhaussement *m*, surhaussement *m*; 1. (*вълма*), soulèvement de flots, *m*; 2. (*воды*), le regonflement; 3. (*на въздухъ*), *fig.* le vol; 4. (*прѣмрѣжа*), le lever. [vant *m.*
Издвигателенъ пѣсакъ, *sm.* sable mou-
Издвигната прьсть, *sf.* le boulevard *et* -vart; ‖ (*по край прокопъ*), *Fortif.* la berme. [*Milit.* le plateau.
Издвигнато равнище (*за батерія*), *sm.*
— **темпо** (*въ тактъ*), *sm. Mus.* le levé.
Издвигнатость, *sf.* la sublimité.
Издвигнатъ, *adj.* sublime.
— **носъ**, *sm.* nez retroussé *m.* [berne.
— **увитъ прѣпорецъ**, *sm. Mar.* pavillon en
Издълбавамъ, *va.* évider, graver, caver.
Издълбане, *sm.* la gorge.
Издълбанъ, *adj.* cannelé.
Издраскувамъ, *va.* égratigner.
Издържамъ, *va.* subir, soutenir, résister.
Издържане, *sm. Mus.* la tenue.
Издържанъ, *adj.* soutenu.
Издувамъ, *va.* gonfler, enfler, boursoufler, bouffir; 1. (*пакъ*), régonfler; 2. (*стякло*), souffler; 3. *-са, vr.* gonfler *et* se —, s'enfler, bouffir, ballonner *et* se —; 4. издуватса (*за платната*), *v. imp.* ils bouffent; ‖ което са издува (*за платно*), bouffant, *adj*; 5. издуваса (*за тѣрбухъ*), *v. imp. Méd.* il se météorise.
Издуване, *sm.* le gonflement, la bouffissure.

l'intumescence, soufflement *m*; 1. *Chir.* le boursouflement; 2. (*на тѣрбухъ*), *Méd.* la météorisation *et* -orisme *m*; 3. (*на морето при устието на рѣка*), *Mar.* barre de flot, *f*; 4. (*стжкло*), le soufflage.

Издутость, *sf.* la boursouflure, le bombement, la proéminence, bosse au front, *f*.

Издутъ, *adj.* boursouflé, ampoulé, bouffi, bombé, rebondi, gros; 1. *Méd.* météorisé; 2. (*за грѣди*), sororiant; 3. (*за конски крака*), *Vétér.* gorgé.

Издути вгжнки (*на дрѣха*), *sf. pl.* le bouillon; ‖ правя —, *va.* bouilloner.

Издухвамъ (*прахъ*), *va.* souffler.

Издирвамъ, *va.* chercher, rechercher, approfondir, observer, explorer, étudier, perquisitionner; 1. éventer, préssentir, courir, fureter, perlustrer, scruter; 2. *fig.* sonder, dépister, flairer, creuser, sasser; 3. *Jur.* compulser; 4. (*нѣкому мислитѣ*), *fig.* tâter le pouls à; 5. (*на тжнко*), quintessencier.

Издирване, *sm.* la recherche, enquête *f*, exploration *f*, inquisition, information, vérification, investigation, disquisition, récognition, quête *f*; 1. *fig.* approfondissement *m*; 2. *Jur.* compulsion *et* -pulsation *f*; 3. достойно за —, recherchable, *adj*; 4. направямъ значително —, *va.* trouver la pie au nid *m*.

Издирвачъ, ка, *s.* investigateur, explorateur, trice; un vérificateur; ‖ (*на тжнко*), éplucheur de mots *m*.

Издирителна метода, *sf.* méthode zététique *f*.

Издишане *n и* **Издихъ**, *m* (*отъ счупена часть*), *Chir.* la flabellation.

Издѣйствувамъ, *va.* procurer.

Издѣлвамъ, *va.* doler, débillarder; degrossir, dégauchir; ‖ (*мекатa повръхнина на камыкъ*), ébousiner.

Издѣлване, *sm.* le dégauchissement *et* -chissage, débillardement, dégrossissage *m*; ‖ (*камыкъ*), la taille.

Издѣланъ (*отъ всяка страна, за дърво*), *adj.* refait.

Изджземенъ *и* -земски, *adj.* souterrain.

Изджвамъ (*бжчва*), *va.* défoncer.

Изджхамъ *и* -хнувамъ, *vn.* crever, expirer, rendre le dernier soupir, s'éteindre; ‖ (*въздухъ*), *va.* expirer.

Изджхване *и* -джшане, *sm.* l'expiration *f*, les abois *m*; 1. (*за душата*), *fig.* élancement *m*; 2. при самото —, à l'article de la mort; 3. при —, *adv.* in extremis; 4. на послѣдніо — съмъ, *vn.* être à l'extrémité.

Изджхалникъ, *sm. Anat.* muscle expirateur *m*.

Изиграваме, *va.* gagner, jouer, remporter; 1. (*за нѣкого загубеното*), raquitter; 2. (*пакъ*), se raquitter; 3. (*пакъ загубеното*), regagner; 4. (*при първо скрываме книга*), facer; 5. който изиграва, gagnant, *adj.*

Изиграване [едно — (*на книгы*), *sr.* un jeu de cartes *f*.

Изиграваче, ка, *s.* gagnant, ante.

Изидина табла, *sf.* table isiaque *f*.

Изискувамъ, *va.* implorer.

Изловамъ (*рыба отъ езеро*), *va.* pêcher un [étang.

Излагалникъ (*на драма*), *sm.* personnage protatique *m*.

Излагамъ, *va.* présentsr, relever, compromettre; 1. *fig.* mettre en compromis; 2. *Jur.* en référer; (*на изгледъ*), exposer.

Изглагане, *sm.* la présentation, énoncé *m*. compte *m*; ‖ подробно — за, compte rendu *m*.

Излазачъ, *sm.* un sortant.

Излазване, *sm.* l'issue *f*, indiction *f*; 1. *Milit.* la sortie; 2. воля за —, l'exeat *m*; 3. при -то на, à l'issue de; 4. точка —, *Phys.* point d'émergence *f*; 5. (*отъ тѣсно мѣсто*), le débouché; 6. (*изъ хълмъ*), le débouchement.

Излазителенъ, *adj.* sortant.

Излазна точка, *sf. fig.* point de départ, *m*.

Излазъ (*и на врата*), *sm.* la sortie; 1. l'issue *f*, migration, transmigration *f*; 2. (*при Дворъ*), le lever; 3. при -тъ, à la sortie de; 4. при —, au sortir de; 5. (*на кадриль*), la comparse; 6. стая съ особитъ —, dégagé, *adj*; 7. (*въ шахматна игра*), le trait.

Излазямъ, *n* **Изли-** *vn.* sortir, partir, s'en aller, déloger, déménager, s'évacuer, deverser, aboutir à, résulter de, émeger; 1. (*си*), dénicher; 2. (*на вжнъ*), se mettre à jour; 3. (*изъ*), franchir; 4. (*си изъ кожата*), enrager de; 5. (*отъ*), mettre pied à terre; 6. (*отгорѣ*), surmonter; 7. (*пакъ*), ressortir; 8. (*стжпамъ на сухо*), débarquer; 9. (*на суша*), *Mar.* atterrir *et* attérir; 10. (*на сухо на брѣгъ-тъ*), aborder; 11. (*на свѣтъ*), se produire; ‖ *fig.* éclore; 12. (*на чистъ въздухъ*), prendre l'air; 13. (*на явѣ*), se declarer; ‖ *fig.* transpirer; 14. излаза, *v. imp.* il expire, il ouvre; ‖ (*изъ модата*), il passe; ‖ на свѣтъ (*за книга*), il paraît; 15. който излаза, *Phys.* émergent, *adj.*

Излазяне (*отъ кжща*), *sm.* le déménagement; 1 (*на планета*), *Astr.* l'émersion *f*; 2. (*отъ ладіи*), le débarquement; 3. при — на сухо, au débarquer; 4. учене за животны -неа, l'eccrinologie *f*.

Излѣзалъ (*за цвѣтило*), *adj.* passé.

Изливало, *sm. Mar.* l'ossec *et* oussas *m*.

Изливамъ, *va.* couler, répandre, épancher; 1. jeter en moule; 2. *fig.* exhaler; 3. (*гнѣвъ*), *fig.* évaporer; 4. (*въ калжпъ*), mouler; 5. -*са*, s'épancher, regorger, se débonder, fuser; 6. *Méd.* refluer; 7. изливаса, *v. imp. fig.* il s'exhale; *Méd.* il s'extravase; 8. изливатса, *pl.* il se dégorgent.

Изливане, *sm.* l'infusion *f*, reverseau *m*; 1. *Phys.* effluence *f*; 2. (*кръвь*), *Méd.* extra-

vasation *et* extravasion *f*; 3. (*въ калъпъ*), le moulage, le jet.
Излисквамъ (*вода*), *va.* assécher.
Излистевать (*пущать листіе*), *v. imp.* ils feuillent.
Изложене, *sn.* l'exposition *f*, éxposé *m*, explication *f*; ‖ (*на драматическа поема*), la protase.
Изложителникъ,ница, *s.* exposant, ante.
Излупеване (*на кожата*), *sn. Méd.* l'abrasion *f*.
Излуспеваса, *v. imp.* il s'exfolie.
Излуспеване, *sn. Chir.* l'exfoliation *f*; ‖ (*на кожата*), *Méd.* la desquamation.
Излущевамъ, *va.* écaler, égayer; 1. (*бобъ*), monder; 2. (*зърна*), égrener *et* égrainer; 3. **излущеватса**, *v. imp.* il se pelent.
Излѣзла войска, *sf.* troupes de débarquement.
Излѣзьлъ (*сжмъ*), *vn.* être en ville.
Излѣтъ, *adj.* moulé, tout craché; ‖ (*калъпъ*), le moule.
Излѣчавамъ, *va.* guérir; ‖ (*рана*), *Méd.* [consolider.
Излѣчливъ (*което може са изцѣри*), *adj.* guérissable.
Излѣянъ (*изъ единъ пжть*), *adj.* d'un seul jet; ‖ заедно (*за букви*), *Typ.* polyamatype.
— **образъ**, *sm.* le masque.
Излъгвамъ, *va.* duper, escroquer, induire en erreur *m*.
Излъгване, *sn.* la fraude, duperie *f*, attrape, pipérie *f*.
Излъготевамъ, *va. fig.* subtiliser.
Излъготване, *sn.* la subreption.
Излъготенъ, *adj.* subreptice; -но, -ment.
Излъсканъ, *adj.* lustré.
Излъсквамъ, *va.* polir, lustrer, lisser, éclaircir, glacer, aviver, brunir; 1. (*лъжовно*), *fig.* farder; 2. (*оружіе*), fourbir; 3. (*пжтъ*), relustrer; 4. (*платъ*), catir; 5. *-са, vr.* se polir.
Излъскване, *sn.* le poliment *et* polissage, adoucissage *f*, fourbissure *et* -bissage *f*, bruni *m*; ‖ (*на платъ*), le lustrage, cati *et* catissage *m*.
Излъскувачъ, ка, *sm.* lustreur, euse.
Излъщливъ, *adj.* polissable.
Излъстевамъ, *va.* tromper, surprendre, décevoir, enjôler *et* engeôler; 1. *fig.* subtiliser; 2. *fam.* en revendre; 3. (*нѣкого*), pateliner; 4. (*съ милкуванеа*), *fam.* embabouiner.
Излъстеване, *sn.* la superchérie, la décep- [tion.
Излъстевачъ, ка, *s.* endormeur, enjôleur, euse.
Излъстителна лъжа, *sf.* mensonge officieux *m*.
Измазвамъ, *va.* lambrisser; 1. *Archit.* revêtir; 2. (*съ калъ*), bousiller; 3. (*нова кжща*), ragréer.
Измазване, *sn.* le ragrement, ravalement *m*; 1. *Archit.* le revêtement; 2. (*съ гипсъ*), le lambrissage; 3. (*пжтъ*), le recrépissage *et* recrépiment; 4. (*на покрывенъ улукъ*), le solin; 5. (*смѣсено съ кравишка козина*), blanc de bourre, *m*.
Измама, *sf.* la tromperie, duperie, surprise, superchérie, fraude, illusion, fourberie *et* fourbe *f*, 1. déception, matoiserie, piperie, forfanterie, importure, astuce *f*, paquet *m*; 2. *fig.* le mansonge, malfaçon, bricole *f*; 3. *fam* cassade *f*; 4. *Jur.* le dol; 5. *pop.* craque *f*; 6. (*въ игра*), tricherie *f*; 7. (*на исплезокъ*), *fig.* la baie; 8. (*въ надѣжба*), *fig.* le mécompte; 9. **полученъ съ —**, subreptice, *adj*; 10. **получване съ —**, la subreption; 11. **безъ —**, *adv.* de bonne lutte.
Измамачъ, ка, *s.* trompeur, euse; un dupeur, attrapeur, imposteur, jongleur, escroqueur de, décepteur, forfante *m*; 1. *fam.* un abuseur; 2. *pop.* un colon; 3. (*въ игра*), *fam.* un tricheur; 4. (*въ измѣняване пары*), un goureur.
Измамевамъ, *va.* tromper, escroquer, enjôler *et* engeôler, attraper, jouer, induire en erreur *m*, donner *ou* faire prendre le change, décevoir, la baller belle; 1. *fig.* blouser, gourer; 2. *fam.* donner de la gabatine; 3. (*нѣкого*), promener; ‖ *fam.* donner des canards à; 4. (*людіето*), faire des dupes *f*; 5. (*пжтъ*), rattraper; 6. (*хитро*), *fig.* subtiliser; 7. (*на чѣкане*), *fig.* désappointer; 8. *-са, vr.* s'aveugler sur; 9. (*въ чѣкане*), *fig.* se mécompter.
Измамено чѣкане, *sn.* le désappointement, [le déçu.
Измаменъ, *adj.* déçu, *part.* (*отъ* décevoir), pris, dupe *f*; ‖ **бывамъ —**, *vn.* être la dupe de.
— **мжжъ**, *sm.* un cocu; ‖ **състояне на —**, [*fam.* le cocuage.
Измамителенъ, *adj.* illusoire, trompeur.
Измамителна картина, *sf.* le trompe-l'oeil.
— **продажба**, *sf. Jur.* le stellionat; ‖ **кривый на —**, stellionataire, *sc.*
Измамливъ, *adj.* mensonger, menteur, frauduleux, captieux, déceptif, décevant, imposteur; ‖ *fig.* mouvant; ‖ *Jur.* frustratoire.
Изминувамъ, *va.* éviter; 1. (*врѣме*), *vn.* passer; 2. **изминува** (*за врѣмето*), il se passe; ‖ **-ва са**, il s'écoule.
Изминране, *sn.* l'extinction *f*.
Измитамъ, *va. fam.* atourner; ‖ (*собенъ куминъ*), ramoner.
Измитане (*на собенъ куминъ*), *sn.* le ra- [monage.
Измокревамъ, *va.* tremper, empâter; ‖ *-са, vr.* se mouiller, se moitir, s'excéder; ‖ (*съ сълзы*), fondre en larmes.
Измокренъ, *adj.* tout trempé.
Измолвамъ, *va.* solliciter, s'entremettre; ‖ (*нѣкого*), intercéder pour.
Измолване, *sn.* la sollicitation, intercession *f*.
Измолителство, *sn.* la médiation.
Измолникъ,ница, *s.* médiateur, trice; intercesseur; ‖ (*по дѣла*), solliciteur, euse.

Измрьзнувамь, *vn.* geler. [l'onglée *f*.
Измрьзнуване (*на край прьстытѣ*), *sn.* l'onglée *f*.
Измьршавѣло лице, *sm.* visage tiré *m*.
Измьршавѣлъ, *adj.* émacié, atrophié.
Измьршавявамь, *vn.* maigrir, effilanquer, décharner.
Измьршавяване *и* **-шаване**, *sn.* l'émaciation *f*; ‖ *Méd.* l'atrophie *f*; ‖ **цѣрѫ за — пилецъ**, *va. Vén.* formuer.
Измывамь, *va.* laver, lotionner, débarbouiller, dégraisser, abluer, empiéter, guéer; ‖ *Chir.* absterger; ‖ *-ca*, *vr.* se laver.
Измываве, *sn.* la lotion, ablution *f*, dégravoiement *m*.
Измыслевамь, *va.* inventer, imaginer, créer, feindre, penser, supposer, fabriquer, controuver; ‖ *fig.* forger, concevoir; ‖ (*нѣщо*), simuler.
Измыслеване, *sn.* l'invention *f*, création, supposition, fiction, feinte, façon, saillie *f*; ‖ *fig.* le crû, la conception, la machine; ‖ *pop.* la colle.
Измыслевачъ, ка, *s.* inventeur, trice; créateur *m*; ‖ *fig.* un forgeur.
Измысленъ, *adj.* imaginatif, fictif, simulé, fabuleux; -но, -eusement. [créatrice.
Измыслителенъ, *adj.* imaginatif, inventif,
Измѣнене, *sn.* l'altération *f*, mutation *f*; 1. *fig.* le flux; 2. **видо-**, la modification; 3. (*на гласъ*), la modulation; 4. (*въ законы*), l'amendement *m*. 5. **прибавямь въ — законы**, *va.* sous-amender; ‖ **прибавяне възъ —**, le sous-amendement. [tabilité *f*.
Измѣнливость, *sf.* l'altérabilité *f*, permu-
Измѣнливъ, *adj.* modifiable, diversifiable; ‖ (*за буквы*), *Gram.* permutable.
Измѣнявамь, *va.* modifier, altérer, alterner, changer, diversifier; ‖ *-ca*, *vr.* se modifier, se changer, s'abâtardir; ‖ **измѣняватса** (*за буквы*), *v. imp. Gram.* elles se permutent.
Измѣняване, *sn.* l'abâtardissement *m*; ‖ (*буквы*), *Gram.* la permutation.
Измѣрвамь, *va.* mesurer, pointer; ‖ *Archit.* appareiller; ‖ *Mar.* jauger.
Измѣрване (*на дървета*), *sn. Mar.* l'échantillon *m*; ‖ (*съ топъ*), le pointage *et* pointement.
Измѣрливость, *sf.* la mensurabilité.
Измѣрливъ, *adj.* mesurable, mensurable.
Измѣрене, *sn.* le mesurage; ‖ (*повьрьхность*) *и съдържане тѣла*), *Mathém.* la toisé.
Измѣстевамь, *va.* remplacer, déplacer, démettre, supplanter; 1. *fam.* dégommer; 2. (*врѣмено*), interdire; 3. **-меса** (*единъ другъ*), *vr.* se supplanter. [tation.
Измѣстеване, *sn.* le déplacement, la supplan-
Измѣстевачъ, *sm.* un supplanteur.
Измѣстенъ, *adj.* déplacé.
Измѣстливъ, *adj.* destituable, amovible.
Измѣтнато дърво, *sn.* bois caussiné *m*.
Измѣтнатъ, *adj.* distors; ‖ (*за растения*), hybride; ‖ (*за човѣкъ*), métis *et* métif.
Измѣтнувамса *и* **-мѣтамса**, *vr.* dégenerer en, se déjeter; ‖ **измѣтнуваса** (*за дрьво*), *v. imp.* il se tourmente, il travaille.
Измѣтнуване (*на дрьво*), *sn.* le dévers.
Измѣтъ, *sm.* le rebut; ‖ (*стока*), le garde-boutique, garde-magasin *m*.
Измѫдренъ, *adj.* façonnier, alambiqué.
Измѫкнувамса, *vr. fam.* s'échapper par la tangente. [*imp.* il éclore.
Измѫтеваса *и* **Излупваса** (*отъ лйце*), *v.*
Измѫтване, *sn.* l'éclosion *f*, la volée.
Измѫчвамь, *va.* lasser, excéder, harasser; 1. *fig.* sergenter; 2. *fam.* s'échiner, levrauder; 3. *-ca*, *vr.* fatiguer *et* se —, se lasser, s'excéder, s'outrer.
Изнамѣрателенъ, *adj.* inventif.
— духъ, *sm.* l'invention *f*.
Изнамѣрателность, *sf.* l'invention *f*.
Изнамѣрвамь *и* **-мирамь**, *va.* inventer, imaginer, trouver, penser.
Изнамѣрване *и* **-миране**, *sn.* l'invention *f*; ‖ **патента** *или* **привилегія за — на нѣщо**, brevet d'invention, *m*.
Изнамѣрвачъ, ка, *s.* inventeur, trice; un trouveur, auteur *m*.
Изнасямь, *va.* sortir, fourrager.
Изнасяне (*стокы*), *sn.* la sortie.
Изневѣрешкы, *adv.* soudain *et* -nement, à la rangette; ‖ *fam.* de prime-saut.
Изнеможене, *sn. fig.* l'affaissement *m*.
Изнемощавамь, *vn.* s'épuiser, s'exténuer, s'énerver, se mortifier, traîner, languir, casser; 1. *fig.* secher; 2. *fam.* débiffer; 3. (*изново отъ истата болесть*), retomber.
Изнемощаване *и* **-щене**, *sn.* la collabescence, exténuation *f*, abattement *m*; ‖ *fig.* épuisement *m*; ‖ (*отъ недоволна храна*), inanition *f*.
Изнемощенъ, *adj.* abattu, défait.
Изнемощителенъ, *adj.* collabescent.
— цѣръ, *sm. Méd.* débilitant, *adj. m*.
Изникнувамь, *vn.* émerger; ‖ **изникнува**, *v. imp.* il leve, il sorte; ‖ **който изникнува**, naissant, *adj*; ‖ **изникнувать** (*за зѫбы*), elles percent.
Изнирявамь, *vn.* amaigrir.
Изнещевамь, *va.* effiloquer *et* -locher; 1. (*платъ*), effiler; 2. (*копринита отъ платъ*), éfaufiler; 3. (*нищка по нищка платъ*), parfiler. [‖ (*стофа*), le parfilage.
Изнищеване (*на платъ*), *sn.* l'effilage *m*;
Изнищевачъ, *sm.* un effiloqueur *et* -cheur *m*.
Изнищене (*у тѫкачъ*), *sn.* la lienne.
Изнищены нищкы, *sf. pl.* l'effilure *f*, parfilure *f*, parfilage *m*.
Изново, *adv.* derechef, de plus belle.
Износевамь, *va.* friper; ‖ **износеваса**, *v. imp.* il s'élime; ‖ (*за дрѣха*), il se fripe.

Износенъ, *adj.* profitable, salutaire, propice.
Износна женидба, *sf.* le parti. [d'or, *m.*
Износны прѣдложенеа, *sm. pl. fig.* pont
Изобразене, *sn.* l'image *f*, effigie *f*, portrait *m*, figure *f*, type *m*, représentation *f*; ‖ *fig.* le tableau, la peinture; ‖ **прѣдставлявамь съ -неа**, *va.* imager.
— **Христово** (*съ трънень вѣнецъ*), *sn.* l'ecce homo *m*.
Изобразявамь, *va.* dépeindre, dessiner, représenter, configurer, caractériser, figurer, exprimer, rendre; ‖ *fig.* peindre.
Изобщавамь, *va.* isoler.
Изобщене, *sn. Phys.* l'isolation *f*, isolement *m*.
Изобщителна наредба, *sf. Phys.* l'isolateur *m*.
Изобщително столче (*изолиръ*), *sn. Phys.* l'isoloir *m*.
Изобщо, *adv.* communément, universellement, au *ou* en total, absolument, en bloc et en tâche, du fort au faible, le fort portant le faible; ‖ *fam.* au demeurant.
Изоставенъ, *adj.* abandonné.
Изоставямь, *va.* abandonner, manquer de faire, oublier, supprimer, omettre; 1. (*буква*), *Gr m.* élider; 2. (*правда за наслѣдство*). *Jur.* abdiquer; 3. (*приходъ-тъ да са умложава*), laisser, arrérager.
Изоставяне, *sn.* l'abandon *m*, abandonnement *m*, omission, lacune, réticence *f*; ‖ (*правда за наслѣдство*), *Jur.* l'abdication *f*.
Изостревамь, *va.* aiguiser, affûter, affiler.
Изостреване, *sn.* l'aiguisement *et* -sage *m*.
Изотгорніе знане, *sn.* le demi-savoir.
Изотдолни пжпкы, *sf. pl. Bot.* les sous-yeux *m*.
Изработевамь, *va.* travailler, façonner, former, fabriquer, manufacturer, miner, gagner; 1. (*съ грыжа*), rechercher; 2. (*поглавныть части на нѣщо*), ébaucher; 3. **изработеватса**, *v. imp.* ils s'élaborent.
Изработване, *sn.* l'ouvrage *m*, fabrication *f*, élaboration *f*, faire *m*; 1. **сгоденъ за —**, maniable; 2. (*отъ нижвачъ*), la fourniture; 3. **-ванеа** (*отъ занаятъ*), *pl.* l'oeuvre *m*.
Изработенъ, *adj.* peigné; 1. (*добрѣ*), étudié; 2. (*искусно*), ouvragé; ‖ (*за металлы*), ouvré; 3. (*похватно съ грыжа*). recherché; 4. (*съ мжка*), *Peint.* stenté.
Изравневамь, *va.* égaler, aplanir, balancer, unir, dresser redresser, affleurer, dégauchir; 1. *fig.* équilibrer, niveler, rnabiller; 2. *Typ.* parangonner; 3. (*дѣлбы*), égaliser; 4. (*земята*), régaler.
Изравневане, *sn.* le dégauchissement *et* -chissage; 1. *fig.* le nivellement, le redressement *et* -dressage; 2. *Chim.* la neutralisation; 3. (*на дѣлбы*), l'égalisation *f et* également *m*; 4. (*земя*), le régalement; 5. (*на шрифтъ*), le parangonnage.
Изравневачь (*въ словолѣйница*), *sm.* un justificateur.
Изравно, *adv.* également, de pair; ‖ (**съ**), *prep.* à fleur de; ‖ (*съ нѣщо*), *adv. fig.* au niveau de.
Изравямь, *va.* déterrer. [*imp.* il bise.
Израждамса, *vr.* dégénérer; ‖ **израждаса**, *v.*
Израждане, *sn.* la dégénération *et* -rescence.
Израстевамь, *vr.* croître, recroître, sortir, tasser; ‖ (*изново*), se reproduire; ‖ **израстева** (*изново*), *v. imp.* il repousse, il revient; **-вать**, *pl.* ils naissent.
Израстване, *sn.* la croissance.
Изрекламь, *vn.* prononcer.
Изрекване, *sn.* le mot.
Изречене, *sm.* l'oracle *m*.
Изреченъ, *adj.* senti; ‖ (*слѣдъ слушането на двѣтѣ страны*), *Jur.* contradictoire.
Изричамь, *vn.* proferer.
Изричане, *sn.* le terme, la phrase; 1. (*на отсѫждане*), la prononciation; 2. (*на сѫдникъ*), le dictum; 3. **извивамь -неа**, *va. fam.* faire des phrases.
Изрождене, *sn.* la génération, engeance *f*.
Изрожденецъ, *sm.* un descendant; ‖ *fig.* un rejeton.
Изрожденцы, *sm. pl. coll.* la postérité.
Изроневаса, *v. imp.* il s'égrenne.
Изрывамь, *va.* excaver; ‖ **изрыва кореніе** (*за гликъ*), *v. imp. Vén.* il fouge.
Изрываве, *sn.* l'excavation *f*, ravine *f*; 1. (*земя*), le déblai; 2. (*отъ порой*), le ravin, ravine *f*; 3. **поврѣденъ отъ -неа**, ravineux, *adj.*
Изрытъ пжть, *sm.* le ravin.
Изрѣзанъ, *adj.* cannelé.
Изрѣзанъ кжтъ или рогъ, *sm. Archit.* le chanfrein; ‖ **изрѣзвамь кжтове или правя четвьртито** (*за каманіе*), *va.* chanfreiner.
Изрѣзаны клонове (*отъ дѣрвіе*), *sm. pl.* les émondes *f*.
Изрѣзачъ и -зоначъ, ка, *s.* découpeur, euse; 1. (*на дѣрвіе*). un émondeur; 2. (*у кроячъ*), copeur, euse; 3. (*на монеты*), un rogneur. [nure *f*.
Изрѣзано мѣсто (*за ржкавъ*), *sm.* l'entour-
Изрѣзвамь, *va.* sculpter, évider; 1. *fig.* rogner; 2. (*гербъ на нѣщо*), armorier; 3. **очистевамь** (*дѣрвіе*), émonder; 4. (*изважданъ камыкъ отъ мѣхуръ*), *Chir.* tailler; 5. (*непотрѣбното*), ébarber; 6. (*щампа*), découper.
Изрѣзване, *sm.* le découpage, découpure *f*, échancrure, sculpture *f*; 1. *fig.* la coupure; 2. **врѣзване** (*на мѣдь, на дѣрво*), la taille; 3. (*на дѣрвіе*), l'émondage *m*; 4. (*на книга*), la tranche; 5. (*на плать*), la levée; 6. **станче за — на монеты**, le rognoir.
Изрѣзъ, *sm. Géom.* le secteur.
Изсачамь и -сичамь, *va.* ciseler.
Изсичане, *sn.* l'abatis *m*.
Изслѣдвамь, *va.* scruter.
Изслѣдване, *sm.* la disquisition.

Изслѣдвачъ, ка, *s.* investigateur, trice; ‖ -вателенъ, *adj.*
Изсмуквамъ, *va.* sucer, pomper.
Изсмукване, *sn.* la succion, le sucement.
Изсмуквателенъ пластырь, *sm. Pharm.* épispastique, *adj. m.*
Изстиване, *sn. fig.* l'attiédissement *m.*
Изстудявамъ, *va. fig.* attiédir.
Изсушавамъ, *va.* dessécher, sécher, tarir, essorrer, essuyer, faner; ‖ (*пакъ*), ressuyer *et* se —, *vr*; ‖ който изсушава, siccatif, *adj.*
Изсушаване, *sn.* le desséchement, le séchage, asséchement *m*; ‖ *Phys.* l'aréfaction *f*; ‖ (*на житр*), le ressuiement.
Изсушена сладь, *sf.* le touraillon *f.*
Изсушене, *sn. Chim.* l'exsiccation *f.*
Изсушенъ, *adj.* sec.
— **макокъ сокъ,** *sm. Chim.* le méconium.
Изсушителенъ, *adj. Med.* dessiccatif.
Изсыпвамъ, *va.* semer.
Изсыпване, *sn. Méd.* la rupture, effort *m*; ‖ *Chir.* la hernie.
Изсѣрване, *sn. Méd.* la déjection.
Изсѫхвамъ, *vn.* s'affaiblir, amaigrir.
Изсѫхване, *sn.* l'amaigrissement *m*, la chartre.
Изсѫхнало дърво, *sn.* bois mort *m.*
Изсѫхналъ, *adj.* atrophié, défait, émacié; ‖ клонъ —, *sm.* l'argot *m.*
Изсѫхнатъ, *adj.* fané.
Изсѫхнувамъ, *vn.* se flétrir, se faner, sécher, mourir; 1. fig. se momifier: 2. изсѫхва (*за дърво*), *v. imp.* il se courronne; ‖ (*за земя*), *Agric.* elle se sell-.
Изсѫхване, *sn.* la dessication, le tarissement, desséchement *m*, flétrissure *f*; ‖ (*на кости*), *Méd.* la nécrose.
Изумене, *sn. fig.* la stupeur, stupéfaction *f.*
Изуменъ, *adj.* stupéfait, éperdu, interdit.
Изумруденъ, *adj.* smaragdin.
Изумѣвамъ, *va.* abasourdir, consterner; ‖ *fig.* stupéfier, pétrifier.
Изумѣване, *sn.* la consternation.
Изустенъ *и* **-тненъ,** *adj.* vocal, oral, verbal; -тно, -alement; ‖ (*ради приживіе*), *Jur.* nuncupatif.
Изустна молитва, *sf.* prière vocale *f.*
Изусть, *adv.* de bouche.
Изучвамъ *и* **-чевамъ,** *va.* étudier, montrer; ‖ *fam.* ahurir.
Изучване *и* **-чене,** *sm.* l'étude *f*; ‖ *fig.* la culture; ‖ (*на соколъ*), l'affaitage *et* -tement *m.*
Изученъ, *adj.* instrui.
Изцѣрялникъ, ница, *s.* guérisseur, euse.
Изцѣрявамъ, *va.* -*ca*, *vr.* guerir; ‖ (*себе-си*), *vn.* se guerir; ‖ (*само изотгорѣ*), *va. Méd.* pallier.
Изцѣряване *и* **-рене,** *sm.* la guérison; ‖ заможенъ за —, curable, *adj.*
Изѣдамъ *и* **-ѣждамъ,** *va.* consumer, dévorer, ronger, mordre: 1. *fig.* manger; 2. (*нѣкому имането*), gruger; 3. (*имането си*), *fig.* fricasser; 4. -меса (*единъ другъ*), *vr. pl.* s'entre-manger.
Изѣденъ, *adj.* sapide, savoureux, comestible, absorbable, gourmand, ragoûtant; ‖ *pop.* safre.
Изѣдникъ, *sm. fam.* pourfendeur de géante, *m.*
Изѣдность, *sf.* la sapidité.
Изѣдны нѣща (*гърлены потрѣбы*), *sn. pl.* les vivres *m.*
Изѣснене, *sn.* l'explication *f*, éclairsissement *m*, interprétation *f*, exposition *f*, exposé *m*, démonstration *f*, définition *f*, commentaire *m*, élucidation *f*, dilucidation, exégèse, énonciation, notion, glose, paraphrase *f*; ‖ *fig.* la lumière.
Изѣсневачъ, *sm.* un explicateur, démonstrateur, commentateur *m*, interpète *sc.*
Изѣсневане (*въ картина*) *sn* le réveillon.
Изѣснилнвъ, *adj.* explicable, interprétable.
Изѣснителна статія (*у извѣстницы*), *sf.* article de fond, *m.*
Изѣснителенъ, *adj.* explicatif, énonciatif, [parlant.
Изѣсняавамъ, *va.* expliquer, exposer, enoncer, démêler, élucider, définir, dilucider; 1. signifier, déduire, interpréter, commenter, développer, dire, gloser; 2. (*аллегорически*), allégoriser; 3. (*съ млого рѣчи*), paraphraser; 4. (*недоумѣнія на свѣсть -та*), casuistiquer; 5. (*по статіитѣ*), articuler; 6 *fig.* éclaircir, tirer au clair; 7. -*ca*, *vr.* s'énoncer, s'exprimer, se prononcer, se declarer; 8. (*за нѣщо*), s'expliquer; 9. (*на право*), trancher net; 10. изѣсневаса (*врѣмето*), *v. imp.* il eclairci *et* s' —, il se hausse, il rasséréne.
Изявене, *sn.* la déclaration.
Изявенъ, *adj* déclaré.
Изявилникъ, ица, *s.* déclarateur, trice.
Изявителенъ, *adj. Jur.* informatif.
Изявително наклонене, *sn. Gram.* l'indicatif *m.*
Изавителенъ, *adj. Jur.* informatif.
— **листъ,** *sm.* les petites affiches *m.*
Изявявамъ, *va.* déclarer, communiquer, témoigner, notifier, montrer, expliquer; 1. (*навръменен на годины*), émanciper, 2. (*себе-си за*), se proclamer; 3. (*нѣкого за правъ*), *Jur.* acquitter; 4. -*ca*, *vr.* se déclarer, se révéler.
Изявяване, *sn.* la notification; ‖ (*за правъ*), l'acquittement *m*; ‖ — благодарность, action de grâces, *f.*
Икона *и* **Куна,** *sf.* l'image *f.*
Иконоборецъ, *sm.* un iconoclaste et iconomaque, un briseur d'images; ‖ система на -борцы. l'iconoclasie *f.*
Иконографически, *adj.* iconographique.
— **графія** (*знане и описание на стары памятницы*), l'iconographie *f.*

Иконографъ, *sm.* un iconographe.
— логически, *adj.* iconologique.
— логія (*избснене на стары памятницы*), l'iconologie *f.*
Икономъ, ка, *s.* ménager, ère; ‖ (*въ манастырь*), dépensier, ère
Иконопоклонене, -почитане, *sn.* l'icono- [lâtrie *f.*
— поклонникъ, ница, *sc.* iconolâtre.
— стасъ (*въ черкова*), *sm.* l'iconostase *m.*
Икосаедръ (20 -гранникъ), *sm. Géom.* l'icosaèdre *m.*
Иксилдисвамь, *vn. t. Com.* disaler (*voyez* [Намалявамь).
Иксія, *sf. plante*, l'ixie *f.*
Илекъ [видъ —, la carmagnole.
Илемъ, *sm. arbre*, l'ypréau; -мовъ, d'ypréau.
Или, *conj. ou et* ou bien; ‖ или... или, ou... ou, soit... soit, soit... ou.
Иллюминаторъ, *sm.* un illuminateur.
Иллюминатъ, *sm.* un illuminé; ‖ учене на -ты, l'illuminisme *m.*
Иллюминація (*доканма т.*), *sf.* l'illumina- [nation *f.*
Иллюстрирувамь (*книга*), *va.* illustrer.
Илмакъ (*гора отъ илмове*), *sm.* l'ormaie *et* ormoie *f.*
Илмъ, *sm. arbre*, l'orme *m*; -мовъ, d'orme; ‖ младица —, l'ormeau *m*; ‖ гъсталакъ отъ младицы —, l'ormille *f.*
Имамь, *vn.* avoir, posseder, tenir, exister; 1. *Jur.* sortir; 2. (*добывка*), tirer; 3. (*дѣлба въ печѣлба*), avoir part au gâteau *m*; 4. (*изгледъ*), avoir l'air *m*; 5. (*млого*), fournir; 6. (*множество*), en abonder; 7. (*потрѣба*), avoir affaire de; 8. (*за нѣщо*), regarder comme; 9. (*пакъ*), ravoir, retenir; 10. (*работа съ нѣкого*), avoir affaire à; 11. (*у себе-си*), *fig.* recéler; 12. (*при себе-си*), porter; 13. (*спорно*), *fig.* regorger de; 14. (*правда*), j'ai raison; ‖ нѣмамь правда, j'ai tort; 15. има, *v. imp.* il y a, il existe; 16. ималъ съмь, *part.* j'ai eu; 17. -*са*, *vr.* passer pour; 18. (*за*), se qualifier; 19. (*за нѣщо*), se regarder comme, se croire; 20. (*за голѣмо нѣщо*), se priser.
Имамъ (*турски попъ*), *sm.* imam *et* iman *m.*
Имане, *sn.* la fortune, le bien, magot, fonds *m*, chevance *f*, chose *f*; 1. (*u fig.*), le trésor; 2. *fig.* le dépôt, le saint-crepin; 3. -то ми, le mien; 4. изѣдамь си по-скоро -то, manger son blé en herbe; 5. дырилникъ за —, un chevalier d'industrie; 6. събиране —, la thésaurisation; 7. събирамь *или* трупямь — (*пары*), *va.* thésauriser; 8. събирачъ, ка на —, thésauriseur, euse.
Имаретъ (*турски спиталъ*), *sm.* l'imaret *m.*
Имброліо, *sn. Théât.* l'imbroglio *m.*
Име (*u Gram. сѫществително*), *sn.* le nom; 1. la dénomination, le titre, la gloire; 2. собствено —, nom propre; 3. подложно —, nom de guerre; 4. първо —, le prenom; 5. (*съ прѣкоръ-тъ*), *Gram.* le binom; 6. отъ -то, *prép.* au nom de; 7. съ -то, само по —, *adv.* de nom; 8. въ —, de par; 9. подъ —, *prép.* à titre de; 10. по -то, nominalement; 11. казвамь си -то, *fig.* décliner son nom; 12. неказвамь -то си, garder l'incognito; 13. който заемва -то си на нѣщо, le prête-nom; 14. имане лошо —, malfamé, *adj*; 15. промѣнявамь —, *va.* se débaptiser; 16. промѣняване — (*voyez* Антономазъ).
Имела *f u* -лъ *m. plante*, la lierre.
Имененъ, *adj.* exprès; -менно, -sement; ‖ (*който съдържава имена*), nominatif.
Именителенъ *или* -новательнъ падежъ, *sm. Gram.* le nominatif.
Именитъ, *adj.* qualifié.
Именна забѣлѣжка, *sf.* nomenclature onomastique *f*, tableau *m.*
Именни, *adj.* nominal, formel; -но, -lement.
Именно, *adv.* spécialement, proprement dit, notamment, en particulier, nommément, c'est à savoir.
Именоване, *sn.* la qualification, la désignation.
Именованъ брой, *sm. Arith.* nombre concret *m.*
Именователенъ, *adj. Gram.* dénominatif.
Именувамь, *va.* nommer, appeler, citer, dénommer, spécifier, qualifier de; ‖ -*са*, *vr.* se nommer, s'appeler, se dire.
Имнистъ, *sm.* un hymniste.
Имнъ (*пѣсня*), *sm.* l'hymne *m*, la cantique.
Имотенъ, *adj.* riche, opulent, rentier; 1. *fig.* cossu; 2. твърдѣ —, richissime; ‖ *fam.* un crésus.
Имотникъ, *sm.* un acquéreur.
Имотно, *adv.* richement.
Имотъ, *sm.* l'avoir *m*, la propriété, la richesse, la possession, le domaine, le bien, le fonds, le titre. l'acquêt *m*, la chevance, la chose, les effets *m*, les facultés *f*; 1. (*имане*), *fam.* le vaillant; 2. (*безъ имане приходъ*), *Jur.* la nu-propriété; 3. имане —, *Jur.* l'éviction *f*; 4. инмамь —, *va. Jur.* évincer; 5. исписване —, *Jur.* discussion de biens, *f*; 6. исписвамь и продавамь -тъ на длъжникъ, *va. Jur.* discuter; 7. откупъ на роднински —, retrait lignager *m*; 8. продавамь —, *va.* dénaturer.
Императорска павловнія, *sf. arbre*, le paulownia.
Императорски, *adj.* impérial; ‖ придрьжникъ на -ско правлене, un impérialiste.
— прѣпорецъ (*въ Римъ*), *sm.* le labarum.
Императоръ, трица, *s.* empereur *m* (*f.* impératrice), césar *m.*
Имперіалъ (*монета и игра*), *sm.* l'impériale *f.*
Имперія, *sf.* l'empire *m.*
Имперски, *adj.* impérial. [impérieux *m.*
Имперцы (*имперска войска*), *sm. pl.* les
Импровизаторъ, ка, *s.* improvisateur, trice.
Импровизація, *sf.* l'improvisation *f.*

Импровизирувамъ (*слово, стихове или музика*), *va.* improviser.
Импровизируване (*на слово или на музикална піеса*), *sn.* l'improvisation *f.*
Имство, *sn.* la substance.
Имъ, *pron.* leur (*pour* à eux, à elles).
Инакъ, *adv.* différement; ‖ *conj.* sinon; ‖ — **както**, à la difference de.
Инбиръ, *sm.* *plante*, le gingembre; -ренъ, de gingambre.
Инвалидна кѫща *f или* **Спиталъ** *m.* hôtel des Invalides, *m.*
Инвалидъ, *sm.* *Milit.* un invalide.
Инвентарій, *sm.* l'inventaire *m*, la description.
Ингелизка болесть (*грахалкы*), *sf.* la nouure; 1. *Méd.* le rachitisme *et* rachitis; 2. **разболявамса отъ —**, *vr.* *Méd.* se nouer; 3. **прихванатъ отъ —**, *Méd.* noué; 4. **страдалецъ отъ —**, *Méd.* rachitique, *adj.*
— **бира**, *sf.* (*voyez* **Ель**). [cisme.
— **свойщина** (*въ говоренето*), *sf.* un angli-
Ингелизки меринъ (*подвитъ конь*), *sm.* le guilledin.
— **народъ**, *sm.* *fam.* le john-bull.
— **пластыръ**, *sm.* taffetas d'Angleterre, *m.*
Ингелизко кипорно сукно, *sn.* quir de laine, *m.*
— **рогче**, *sn.* cor anglais *m.*
Инглитерра, *sf.* *fig.* le léopard.
Индиктъ, *sm.* *Chron.* l'indiction *f.*
Индійска акація, *sf.* *plante*, le taminier *ou* Sceau-de-Notre-Dame.
— **конопя**, *sf.* *plante*, le jute. [gane.
— **лѣстовичка**, *sf.* *oiseau*, la salanga *et* -lan-
— **пика** (*игра*), *sf.* toupie hollandaise *ou* quilles des Indes, *f.*
— **пченица**, *sf.* *plante*, le sorgho.
— **рогата свиня**, *sf.* *quadr.* le babiroussa.
— **смокиня**, *sf.* la banane; ‖ —, *plante*, le nopal, opuntia *ou* raquette *f*, cierge du Perou *m.*
— **трьстника**, *sf.* *plante*, le balisier; ‖ **родъ отъ —**, la balise.
Индійски крокодилъ, *sm.* *reptile*, le gavial.
— **моржъ**, *sm.* *mamm.* le dugon *et* dugong.
— **нардъ**, *sm.* *plante*, le spica-nard *ou* nard des Indes, le vétyver.
— **памученъ платъ**, *sm.* le sirsacas.
— **пиперь**, *sm.* la toute-épice *ou* piment de la Jamaïque *m*; ‖ (*чушка*), *plante*, le piment.
— **трьстъ**, *sm.* le rotin *ou* rotang.
— **хоросанъ**, *sm.* *t.* le chimoine.
— **ясминь**, *sm.* *plante*, la bignone.
Индійско памучно платно, *sn.* le masulipatan. [-lière.
Индійскы смокины, *sf.* *pl.* la nopalerie *et*
Индо-европски (*за говорны езыцы*), *adj.* indo-européen.
Индосентъ, *sm.* donneur d'ordre *ou* d'aval, *m.*
Индустріаленъ, *adj.* industriel; -лно, -lement.
Индустрійникъ, *sm.* un industriel.
Индустрія, *sf.* l'industrie *f*; ‖ **съ -искаранъ**, -triellement; ‖ **боравя —**, *va.* s'industrier.
Инерція, *sf.* *Phys.* la force d'inertie *f.*
Инженеринъ, *sm.* un ingenieur.
Инженерна наука, *sf.* *Milit.* le genie; ‖ **ренъ корпусъ**, *sm.* corps du génie. *m.*
Инка (*перуански царь*), *sm.* un inca.
Инквизиторъ (*сѫдникъ*), *sm.* un inquisiteur.
Инквизиціонна сѫдба (*въ Римъ*), *sf.* le saint-office. [tionnel.
Инквизиціоненъ, *adj.* inquisitionnaire *et* -si-
Инквизиція (*сѫдница*), *sf.* l'inquisition *f*; ‖ **дрѣха за отсѫдены на смьрть отъ —**, le san-benito.
Инкогнито (*съ чуждо име*), *adv.* incognito.
Инкярь [**струвамь —**, *vn.* *t.* dénier (*voyez* **Бѫхъ**),
Инстанція, *sf.* l'instance *f.*
Инспекторъ, ка, *s.* inspecteur, trice.
Инстинктъ, *sm.* l'instinct *m.*
Институтъ, *sm.* l'institut *m*; ‖ *pl.* **-туты** (*наредбы*), *Jur.* les institutes *f.*
Инструкція *sf.* l'instruction *f.*
Инструменталенъ, *adj.* *Mus.* instrumental.
— **майсторъ**, *sm.* un luthier.
— **свырачъ**, *sm.* un instrumentiste.
Инструментална музика (*у в. в.*), *sf.* l'organique *f.*
Инструментъ (*и Mus.*), *sm.* l'instrument *m.* ‖ l'outil *m*; ‖ **майсторъ на -енты**, un facteur
Инсургенты (*въ Америка*), *sm.* *pl.* les insurgents *m.*
Инсургентъ, *sm.* un insurgé.
Интегралъ, *sm.* *Mathém.* l'intégrale; ‖ **-лно смѣтане**, *sn.* calcul intégral *m.*
Интеграція, *sf.* l'intégration *f.*
Интегрирувамь, *va.* *Mathém.* intégrer.
Интервалъ, *sm.* *Mus.* l'intervalle *m.*
Интересенъ, *adj.* intéressé; ‖ **твьрдѣ —**, palpitant d'intérêt *m*; ‖ **бывамь —**, *vn.* interesser. [s'intéresser à, dans.
Интересувамь, *va.* intéresser; ‖ **-ca**, *vr.*
Интересъ, *sm.* l'inférêt *m.*
Интермедія, *sf.* *Théât.* l'intermède *m.*
Интернунцій (*папски проводеникъ*), *sm.* un internonce.
Интерференція, *sf.* *Phys.* l'interférence *f.*
Интенданство, *sn.* l'intendance *f.*
Интендантъ, ка, *s.* intendant, ante; ‖ **вице —**, un sous-intendant; ‖ **-ска кѫща**, *sf.* l'intendance *f.*
Интишія, *sf.* *t.* (*voyez* **Грывня**).
Интрепиль, *sm.* *Mar.* 'hache d'abordage, *f.*
Интрига (*и Théât.*), *sf.* l'intrigue *f*; ‖ *fam.* la manigance; ‖ *fig.* quelque anguille sous roche.
Интригантъ, ка, *s.* intrigant, ante *et* -trigueur, euse; un cabaleur; ‖ *fam.* un scapin (*voyez* **Кощунъ**).

Интригувамъ, *va.* intriguer, cabaler.
Интромъ, *sm. Mar.* fond de cale, *m.*
Инфантеристы, *sm. pl. fig.* les bayonnettes *f.*
Инфантеристъ, *sm.* un fantassin.
Инфантъ, -тина (*испанска титла*), *s.* infant, ante.
Ипекакуана (*бълвенъ корень*), *sf. plante,* [l'ipécacuana *m.*
Ипербола, *sf. Mathém.* l'hyperbole *f.*; ‖ употрѣбене -лы, l'hyperbolisme *m.*
Иперболически, *adj.* hyperbolique; -скы, [ment.
Иперборейски (*сѣверенъ*), *adj.* hyperborée *et* -réen.
Иппогрифъ (*крылатъ конь*), *sm.* l'hippo-[griffe *m.*
Ипподромъ, *sm.* la carrière; ‖ (*прѣпускалница*), l'hippodrome *m.*
Ипполитъ (*конски камыкъ*), *sm.* l'hippo-[lithe *f.*
Ипотеза (*прѣдложене*), *sf.* l'hypothèse *f.*
Ипотенуза, *sf. Géom.* l'hypoténuse *f.*
Ипотетически, *adj.* hypothétique; -скы, -ment.
Ипохондрически, *adj* hypocondriaque.
— припадуванеа (*вапеоры*), *sm. pl. Méd.* les vapeurs *f.*
Ипохондрія, *sf.* l'hypocondrie *f*, mal de rate, *m.*
Ипохондрикъ, *sc.* hypocondre *et* -riaqre; un vaporeux.
Иридій (*металлъ*), *sm. Chim.* l'iridium *m.*
Ироническн (*подигравливъ*), *adj.* ironique; -скы, -ment.
Иронія (*подигравка*), *sf.* l'ironie *f.*
Ирраціоналенъ (*глухъ*), *adj. Mathém.* irrationnel.
Исказвамъ, *va.* énoncer, déceler, dédire; ‖ *-са*, *vr.* se déceler, se manifester, ouvrir; ‖ (*нѣкому*), *fig* s'ouvrir à.
Исказване, *sn.* le décèlement.
Искалникъ, ица, *s.* demandeur, solliciteur, -euse; exposant, postulant, -ante.
Искалѫпвамъ, *va. t.* modeler.
Искалѫпване, *sn.* le modelage.
Искалѫпенъ, *adj.* modelé.
Искамъ *и* **Ищѫ**, *va.* vouloir, demander, prétendre, solliciter, insister sur, ambitioner, mettre en demeure; 1. (*все*), adjurer; 2. (*съ долніость*), mendier; 3. (*съ заповѣдане*), sommer; ‖ (*прѣдаването на градъ*), sommer un place; 4. (*млого*), rançonner; 5. (*млого за продань стока*), surfaire; 6. (*моля за нѣщо*), requérir; 7. (*прошка*), faire amende honorable; 8. (*поискувамъ назадъ нѣщо*), revendiquer; 9. (*назадъ*), redemander; 10. (*си назадъ*), *Jur.* répéter; 11. (*оставка*), réclamer; 12. (*силно*), postuler; 13. (*въ сѫдба*), poursuivre; 14. **иска**, *v. imp.* il nécessite; 15. **иска ми са**, j'ai envie, il me tarde de, j'éprouve une démangeaison; 16. **искатса**, *pl.* se vouloir; 17. **което трѣбува да са иска**, *Jur.* requérable, *adj*; 18. **което може пакъ да са поиска назадъ**, revendicable, *adj.* 19. **което може са поиска**, sollicitable, *adj.* 20. **който иска**, désireux de; ‖ *Jur.* requérant, *adj.*
Искане, *sn.* la demande, le vouloir, exigence, insistance, raison, mise en demeure *f*, réquisition, tentation, annonce de mariage *f*; 1. (*добывка*), l'avarice *f*, avidité *f*; 2. (*назадъ*), la reclamation; ‖ *Jur.* la répétition; 3. (*повръщно*), *Jur.* la revendication; 4. (*за получване*), *Jur.* le pétitoire; 5. **постоянствувамъ на -то си**, *vr.* postuler; 6. **налагамъ -то си**, *va.* mettre en réquisition; 7. **споредъ -то на нѣкого**, à la diligence de; 8. **силно —**, la postulation; 9. (*въ сѫдба*), l'instance *f.*
Искателенъ, *adj.* exigeant.
— **актъ**, *sm. Jur.* le réquisitoire.
Искапва, *v. imp.* il s'égoutte; ‖ **оставямъ да искапе** *или* **истече**, *va.* faire *ou* laisser égoutter.
Искапване, *sn.* le coulage.
Искаранъ, *adj. m.* émérite; ‖ **състояне на — професоръ**, l'émériat *m.*
Искарвамъ, *va.* produire, engendrer, provoquer, émettre, susciter, faire surgir, donner, recueillir, exporter; 1. (*на бѣлъ свѣтъ нѣщо*), mettre au jour; 2. (*пакъ на свѣтъ*), *fig.* exhumer; 3. (*на свѣтъ*), *fig.* accoucher; 4. (*докараны стоки*), réexporter; 5. (*нѣщо*), virer; 6. (*отъ забъркване*), *fig.* dégriser; 7. (*размисляване*), tirer; 8. (*си редъ-тъ*), fournir sa carrière; 9. (*сетнина*), rechercher; ‖ *fam.* arguer; 10. (*на сухо човѣцы*), débarquer; 11. (*на чисто живакъ*), *Chim.* réviviffier; 12. (*на чисто*), *fig.* vider.
Искарване, *sn.* le désembarquement, exportation *f*, purgation *f*; 1. *fig.* irradiation *f*; 2. (*на докараны стоки*), la réexportation; 3. (*стоки*), la traite; 4. (*металлъ*), *Chim.* la révivification; 5. (*на сухо човѣцы*), le débarquement.
Искарователенъ, *adj.* producteur.
Искаровачъ (*на стоки*), *sm. Com.* un exportateur.
Искачевамъ *и* **-мса**, *va. vr.* monter.
Искилване, *sn. Méd.* la rupture; ‖ *Chir.* la hernie, la descente, le bubonocèle.
Искиснувамъ (*солено месо*), *va.* dessaler.
Искласява, *v. imp.* il épie.
Искласяване, *sn. Bot.* l'épiation *f.*
Исклепвамъ, *va.* forger; 1. (*металлъ на джскы*), laminer; 2. *fig.* dérouiller; 3. *-са*, *vr. fig.* se dérouiller.
Исклепване, *sn.* le forgeage; ‖ (*на металны джскы*), le laminage.
Искълчевамъ, *va.* démettre, déboîter; 1. *Chir.* luxer; 2. (*става*), disloquer; 3. *-си*, *vr.* se démettre, se déboîter; ‖ *Chir.* se luxer.
Искълчеване, *sn.* la dislocation, le déboîtement; 1. *Chir.* la luxation; 2. (*кракъ*), *Véter.* l'ecart *m*; 3. (*на дѣв кости*), *Chir.*

la diastase; 4. (*на кълка*), *Chir.* la mérocèle.
Искълченъ конь, *sm.* cheval bouleté *m.*
Исковавамъ, *va.* fabriquer; ‖ *fig.* forger, faire claquer son fouet; ‖ изново -кована дума, *fig.* un mot forgé.
Исковалникъ, *sm. fig.* un forgeur.
Искомнене (*на зжбытѣ*), *sm.* agacement des dents, *m*; ‖ докарвамъ —, *va.* agacer.
Ископавамъ, *vn.* fouiller, déterrer, caver, excaver; ‖ (*руда*), extraire.
Ископаване, *sn.* la fouille, excavation *f*, déblai *m*; ‖ (*руда*), l'extraction *f*.
Ископана прьсть, *sf.* le déblai.
Ископателенъ, *adj.* minéral; ‖ *Il. nat.* fossile.
— **камыкъ**, *sm.* le souchet.
Ископателно, *adj. sm.* le fossile; ‖ ставане на —, la fossilisation; ‖ ставать -ны, *v. imp.* il se fossilisent.
Ископателны нѣща [познане на —, l'oryctognosie *f*; ‖ описане на —, l'oryctographie *f*; ‖ наука за —, l'oryctologie *f*.
Искорене (*на злоупотрѣбенеа*), *sm.* la réformation.
Искореняванъ, *va. fig.* déraciner, extirper.
Искореняване, *sn. fig.* l'extirpation *f*.
Искореняванъ, *sm.* un extirpateur.
Искормушвамъ, *va.* éventrer, étriper, vider; ‖ (*чистя животны*), habiller.
Искра, *sf.* l'étincelle *f*, la flamèche; 1. (*отъ огнь*), les gendarmes *m*; 2. пущане -ры, étincellement *m*; 3. пущамъ -ры, *va.* étinceler, éclairer, briller, petiller *et* pétiller; 4. пуща -ры, *v. imp.* il flamboye; 5. обсипанъ съ -ры, *Blas.* étincelé, *adj.*
Искрадевамъ *и* -раждамъ, *va.* voler, dilapider, détourner.
Искраждане, *sn.* la dilapidation.
Искренно, *adv.* bonnement, franc, en verité, sans déguisement, sans réserve; ‖ *fig.* sans détour.
— **сдружаване**, *sn.* l'intimité *m*.
Искренность, *sf.* la sincerité, franchise, ingénuité, candeur, ouverture de coeur, *f*; ‖ *fig.* l'expansion, effusion de coeur, *f*.
Искренъ, *adj.* sincère; -но, -ment; ‖ franc, sérieux, candide; ‖ *fig.* intime, expansif.
Искривене, *sn.* la distorsion.
Искривенъ, *adj.* contourné, tortu, distors; ‖ *fig.* tortueux.
Искривокрьстевамъ, *va. fam.* éreinter; ‖ [-*ca*, *vr.* s'éreinter.
Искривокрьстеване, *sn.* tour de reins, *m*; ‖ *Méd.* le lumbago.
Искривявамъ, *va.* fausser, contourner, tortuer, bistourner; 1. (*разумъ*), détourner; ‖ -*ca*, *vr.* se fausser, se tortuer, gauchir, biaiser.
Искрица, *sf. dim.* l'étincelette *f*, la bluette.
Искроватъ, *adj.* étincelant, petillant *et* pétillant.
— **фишекъ**, *sm.* le pétard.
Искроваты рѣчи (*безъ правда*), *sf. pl.* les concetti *m*.
Искроявамъ, *va.* évider.
Искубвамъ, *va.* arracher; ‖ (*съ корень*), [extirper.
Искубване, *sn.* l'arrachement *m*; ‖ (*съ корень*), искореняване, l'éradication *f*.
Искупувамъ, *va.* expier; ‖ *Jur.* retraire; ‖ -*ca*, *vr.* se rédimer.
Искупуване, *sn.* le rachat, amortissement *m*, rédemption *f*; ‖ *Jur.* le retrait; ‖ (*на продадена вещь*), *Jur.* le réméré.
Искупителенъ *и* -пувателенъ, *adj.* amortissable, expiatoire.
Искупувачъ, *sm.* un rédempteur; ‖ (*на имотъ*), *Jur.* un retrayant.
Искусенъ, *adj.* habile, capable de, ingenieux, savant, industrieux, experimenté, versé dans, politique, fort sur; 1. (*кямилъ t.*), virtuose; 2. *fig.* subtil; 3. *fam.* grec.
— **адвокатинъ**, *sm.* un praticien.
— **мореплавецъ** (*боцманъ*), *sm. Mar.* un manoeuvrier.
— **собарь**, *sm.* un poêlier fumiste.
Искусителенъ духъ (*сатана*), *sm.* esprit tentateur *m*.
Искуситель, ка, *s.* tentateur, trice.
Искусна готвачка, *sf. fig.* un cordon.
— **кражба**, *sf.* l'escamotage *m*.
Искусно, *adv.* artistement, dextrement, bravement, avec art, de main de maître.
Искуственникъ, *sc.* un artiste.
Искуственно, *adv.* par emprunt.
Искуственъ, *adj.* artificiel, factice, artistique
Искуство, *sn.* l'habileté *f*, artifice *m*, industrie *f*; 1. (*и fig.*), l'art *m*; 2. (*да изглазять на свѣтъ умны дѣца и великы мжжіе*), la mégalanthropogénésie; 3. (*да са прави злато*), l'alchimie *f*; 4. (*за нагласяване гласове*), la musique; 5. обычъ къмъ -тва, la philotechnie.
Искушавамъ, *va. Slav.* tenter; ‖ който -ва, tentant, *adj.*
Искушене, *sn.* la tentation; ‖ (*и врѣме* —), le noviciat; ‖ (*въ манастиры*), la probation.
Исламисмъ, *sm.* l'islamisme *et* islam *m*.
Исначъ, *sm. t.* la corparation, le corps (*voyez* **Поредъ**).
Испадамъ, *vn.* dépérir, succomber, se ruiner, cubulter, s'atrophier; 1. *fig.* tomber; 2. (*въ*), encourir; 3. (*въ болестъ*), contracter; 4. (*на испытане*), *fig.* passer par le tamis; 5. (*на*), être en proie de; 6. (*въ нѣщо*). donner; 7. (*пакъ въ грѣшкы*), retomber dans; 8. (*на подиграване*), prêter le flanc; 9. (*въ прѣмежде съ животъ*), jouer; 10. (*ставамъ михлюзинъ t.*), *Com.* faillir; 11. насмалко остана да испадна въ прѣмежде, l'avoir manqué belle.
Испадване *и* -днуване, *sm.* le dépérissement, la dégradation, cubulte, banqueroute

f; ‖ *fig.* la chute, la débâcle *et* -clement *m*; ‖ докарвамъ въ —, *va.* discréditer.
Испадналъ, *adj.* reduit.
— търговецъ (*михлюгинъ t.*), *sm.* un banqueroutier; ‖ *Com.* un failli.
Испаднатъ [извѣстявамса за —, *vr.* déposer son bilan.
Испанска малка флота, *sf.* l'armadille *f.*
— муха, *sf.* la cantharide *et* mouche cantharide.
— черѣша, *sf.* *arbre*, le guignier; ‖ сладкы [-шы, le guigne.
— свойщина (*въ говоренето*), *sf.* un hispanisme.
Испански жребецъ, *sm.* le genet.
— *или* зжмски чесанъ, *sm.* *plante*, la rocamvole *ou* echalotte d'Espagne.
— кервизъ, *sm.* le myrrhis *ou* cerfeuil musqué.
— орденъ (*отъ Калатрава*), *sm.* ordre de [Calatrava, *m.*
— пиперь, *m.* la malaguette *ou* graine de paradis.
Испанско бѣлило, *sm.* blanc d'Espagne, *m.*
— лыко, *sm.* *plante*, le sparte; ‖ фабрика за плетены работы отъ — *и* стока отъ —, la sparterie.
Испарване *и* -рене, *sm.* l'exhalation *f*, évaporation, exhalaison, transpiration, fumée *f*; 1. *Méd.* la diaphorèse; 2. *Phys.* effluve *m*; 3. (*на дахове*), la dissipation; 4. (*отъ хале*), le plomb; 5. *pl.* -ренеа, les émanations *f*.
Испарливъ, *adj.* évaporable, transpirable; ‖ (*прѣзъ порозы*), perspirable.
Испарителенъ сждъ, *sm.* *Anat.* l'exhalant *et* vaisseau exhalant *m*.
Испарявамъ, *va.* evaporer, exhaler; ‖ испаряваса, *v. imp.* il s'évapore, il s'exhale, il transpire; ‖ който са испарява, évaporatif *et* -poratoire, *adj.*
Испепеляване, *sm.* *Chim.* la lixiviation.
Испивамъ, *va.* vider; ‖ (*до капка*), смъркамъ добрѣ, *fam.* faire d'amples libations *f*; ‖ (*отведнашъ чѣша вино*), *fig.* sabler.
Испиване (*до капка*), *sm.* *fig.* rubis sur l'ongle, *m*.
Испилване, *sm.* la portée.
Испилявамъ, *va.* limer.
Испирамъ (*изново*) *va.* relaver; ‖ (*лѣпка*), laver; ‖ (*платъ*), ébrouer.
Испиры, *sf.* *pl.* la rognure; 1. *fig.* l'écume *f*; ‖ lie du peuple, du genre humain, *f*; 2. (*металлическы*), le laitier.
Исписвамъ, *va.* dresser; 1. *Jur.* annoter; 2. *Peint.* toucher; ‖ (*добрѣ*), prononcer; 3. (*отъ книга*), extraire; 4. (*споредъ образъ-тъ*), académiser; 5. (*пакъ съ цвѣтило*), repeindre; 6. искуство да —, *Peint.* la touche; 7. -*ca*, *vr.* se peindre.
Исписване, *sm.* l'extrait *m*, dénombrement *m*, effigie *f*; ‖ (*на имотъ*), l'annotation *f*.
Исписъ, *sm.* l'inventaire *m*, répertoire, rôle *m*; 1. (*на думы*), la nomenclature; 2. (*на запрѣнъ*), l'écrou *m*; 3. (*на книгы*), la notice; 4. (*на ладійны слугары*), *Mar.* rôle d'équipage, *m*; 5. (*на литеры*), *Typ.* la police; 6. (*отъ смѣтка*), le dépouillement; 7. правя — на нѣщо, *va.* dépouiller, tirer; 8. съставямъ — на нѣщо, *va.* inventorier.
Испитъ, *adj.* *Méd.* exsangue.
Испичамъ, *va.* exercer.
Испичане, *sm.* l'exercice *m*.
Исплащамъ, *va.* payer, amortir; ‖ -*ca*, *vr.* [s'aquitter de.
Исплащане, *sm.* l'amortissement *m*; ‖ до — на сборъ-тъ, jusqu' à (la) concurence.
Исплизокъ (*шага t.*), *sm.* la plaisanterie.
Испълневамъ, *va.* accomplir, exécuter, pratiquer, mettre en pratique, réaliser, effectuer, s'aquitter de, consommer, satisfaire à; 1. compléter, observer, combler, obtemperer à; 2. (*и fig.*), remplir; 3. (*желането си*), se satisfaire; 4. испълневаса, *v. imp.* il accompit, il se réalise; 5. който си испълнева тъкмо думата, *fam.* homme à la minute.
Испълневане *и* -лнене, *sm.* le complétement, le comblement, la réalisation, execution *f*, accomplissement *m*, pratique, consommation *f*, effet *m*, observation; 1. за —, *prép.* pour comble de; 2. за — на, à cet effet; 3. за — на това, *adv.* ad 'hoc.
Испълневачъ, ка, *s.* exécuteur, trice; ‖ *fig.* un ministre.
Испълненъ, *adj.* accompli.
Испълнителенъ, *adj.* exécutif.
Испълнивъ, *adj.* réalisable; ‖ *Jur.* exécutoire.
Исплѣвена трѣва (*бурень*), *sf.* la sarclure.
Исплювамъ, *va.* recracher.
Исплювкы, *sf.* *pl.* la bavure; ‖ (*у металлъ*), la crasse.
Исповѣдалница, *sf.* le confessional.
Исповѣдамъ *и* -дваме, *va.* confesser, avouer, professer; ‖ -*ca*, *vr.* se confesser; ‖ (*изново*), se réconcilier.
Исповѣдане, *sm.* la confession, la pénitence, profession *f*; 1. молитва при —, le confiteor; 2. на —, à confesse *f*; 3. отъ —, de confesse; 4. чинъ на —, le pénitentiel.
Исповѣденъ, *adj.* pénitentiel (*pl.* -tentiaux.)
Исповѣдна записка, *sf.* billet de confession, *m*.
Исповѣдникъ (*духовникъ*), *sm.* confesseur de la foi, *m*; un pénitencerié; ‖ длъжность на —, la pénitencerie.
Испоразваленъ, *adj.* entiché; ‖ *Méd.* vicié.
— езыкъ, *sm.* le jargon.
Испоразвалямъ, *va.* vicier, tronqner; ‖ *fig.* démantibuler; ‖ (*нѣкого съ нѣщо*), enticher.
Испотителенъ, *adj.* *Méd.* sudorifère *et* -fique.
Испотително срѣдство, *sm.* *Méd.* le sudorifique, hidrotique, diaphorétique, *adj.* *sm.*

Испотявамса, *vr. Méd.* exsuder.
Испотяване, *sn. Méd.* l'exsudation *f*; ‖ мъчаса до —, *vr.* suer sang et eau.
Испохжбявамъ, *va fig.* gâcher.
Исправачъ, *sm.* un correcteur, rectificateur *m*.
Исравена линія или высочина, *sf.* le perpendicule.
Исправенъ, *adj.* droit, régulier, perpendiculaire, correct; -но, -ment.
— конски вратъ, *sm.* le baritel.
Исправителенъ, *adj.* correctionel, disciplinaire; -лно, -ment; ‖ rectificatif, pénitentiaire.
Исправителна кжща, *sf* le pénitencerié *et* [maison pénitenciaire *f*.
— полиція (*сждница*), *sf.* tribunal de police correctionelle, *m*.
Исправа (*квитанціа*), *sf.* la quittance, le reçu, le récépissé.
Исправникъ, *sm.* un administrateur, gouverneur, magistrat *m*, dirigeant *adj*, régent, ente *s*, un modérateur.
Исправность, *sf.* la correction, pureté, perpendicularité *f*.
Исправямъ, *va.* relever, arborer, redresser, décourber; 1. discipliner, corriger; 2. (*u Géom.*), rectifier; 3. *fig.* limer; 4. *Jur.* émender; 5. *fam.* morigéner; 6. (*изново*), recorriger; 7. (*пакъ*), remettre; 8. (*писало*), polir; 9. *-ся*, *vr.* se relever, se rectifier; 10. исправяса на дырнитѣ си крака (*за конь*), *v. imp.* il se cabre.
Исправяне, *sm.* le relèvement, redressement *et* -dressage *m*, la correction, attitude *f*, discipline; ‖ *Géom.* la rectification; ‖ (*за конь*), la pesade.
Испразднявамъ, *va.* évacuer, vider excréter; ‖ (*орждіе*), décharger; ‖ *-ся*, *vr.* s'évacuer, se vider.
Испраздневане, *sn.* l'évacuation *f*, excrétion *f*, purgation, vidange *f*; 1. *fig.* le cas; 2. (*отдолу*), la selle; 3. *Méd.* la défécation, les déjections alvines *f*; 4. *pl.* -нея, les sécrétions *f*.
Испразднено вещество, *sn.* l'excrément *m*.
Испразнителенъ, *adj.* excréteur *et* excrétoire.
— органъ, *sm. Méd.* l'émonctoire *m*.
Испратенникъ (*при Дворъ*), ница, *s.* envoyé, ée.
Испращамъ, *va.* renvoyer, reconduire, suivre; ‖ (*стокы*), expédier.
Испращане, *sn.* la reconduite, expédition *f*, députation *f*.
Испращачи, *sm. pl.* la suite.
Испращачъ (*на стокы*), ка, *s.* expéditionnaire.
Исприщевамса, *vr.* bourgeonner.
Исприщенъ, *adj.* bourgeonné, échauboulé.
Исприщителенъ, *adj. Méd.* vésicatoire *et* vésicant
— пластырь, *sm.* le vésicatoire; ‖ исприщевана рана или обѣлване кожа отъ —, le vésicant.
Испровождамъ *и* -важдамъ, *va.* accompagner, éconduire, assister à; ‖ *fam.* reconduire.
Испровождане, *sn.* l'accompagnement *m*, la conduite; ‖ *fam.* la reconduite.
Испродавамъ (*стоката си*), *ra* s'écouler.
Испродаване (*стока*), *sn.* l'écoulement *m*.
Испросевамъ *и* -сямъ, *va.* obtenir, faire obtenir; ‖ *Jur.* impétrer.
Испросливъ, *adj. Jur.* impétrable.
Испросяване, *sn. Jur.* l'impétration *f*.
Испросячъ, ка, *s.* impetrant, ante.
Испрьвенъ, *adj.* original; -вно, -alement.
Испрьвникъ, *sm.* l'original *m*; ‖ въ -тъ, *adv.* en original.
Испрьвность, *sf.* l'originalité *f*.
Испьрвомъ, *adv.* du premier abord, de prime abord, dans l'origine.
Испрѣденъ членъ, *sm. Géom.* l'antécédent *m*.
Испрѣдене, *sn.* la filure.
Испрѣди, *adv.* autrefois, par avance, auparavant.
Испрѣдніо, *sn. Log.* l'antécédent *m*.
— прѣдложене, *sn.* l'antécédent *m*.
Испрѣчвамса, *vr.* se planter devant.
Испусталявамъ, *vn.* maigrir, se chêmer; ‖ *fig.* macérer *et* se —, *vr.*
Испусталяване, *sn. fig.* la macération.
Испустливъ, *adj. Mathém.* négligible.
Испустѣлъ, *adj.* 'hâve.
Испущамъ, *va.* laisser aller *ou* échapper, rendre, lâcher, lancer; 1. (*вода отъ нѣщо*), saigner; 2. (*изиграване въ книгы*), ganer; 3. (*плѣнъ-тъ*), lâcher prise *f*; 4. (*въ рѣзка*), *Techn.* embrever; 5. (*изъ ржцѣ*), *Jur.* se dessaisir de; 6. (*случай*), négliger.
Испущане, *sn.* l'émission *f*; ‖ (*отъ ржка*), le dessaisissement.
Испытателенъ комитетъ *m*, -лна комиссія, *f.* le jury *et* juri.
Испытвамъ, *va.* examiner, questionner, expérimenter, éprouver, étudier, considérer, essayer; 1. voir, digérer, tenter, verifier, agiter, perlustrer, scruter, torturer; 2. *fig.* sonder, tâter, balancer, sasser, passer par le creuset; 3. *Théol.* visiter; 4. (*съ варка ортома*), *Mar.* paumoyer; 5. за което трѣбува да са испыта, enquerre à, *va.*
Испытване, *sn.* l'experience *f*, la recherche, vérification, enqrête, récognition *f*, schibboleth *m*, épreuve judiciaire *f*; 1. на —, à l'épreuve; 2. (*на противната страна*), la contre-enquête; 3. прѣмунувамъ прѣзъ вѣрло —, *va. fig.* passer par l'étamine *f*.
Испытливъ, *adj.* questionner.
Испытникъ *и* -тваччъ, ка, *s.* examinateur, scrutateur, trice; un questionnaire *et* -neur, vérificateur *m*; ‖ *fig.* un sondeur; ‖ (*членъ на инквизиція*), un qualificateur.
Испытня, *sf. Jur.* le question.
Испытъ, *sm.* l'examin *m*, épreuve *f*.
Изпъденъ, *adj.* exilé *m*, couru; ‖ (*изгнанъ прѣдѣлытѣ*), déporté.

Испяждамъ, *va.* bannir, faire déserter *ou* déguerpir, décaser, ostraciser; 1. *fig.* balayer; 2. *fam.* évincer; 3. (*діаволъ*), exorciser; 4. (*на друга страна*), proscrire; 5. (*изъ легло звѣръ*), lancer; ‖ *Vén.* forlancer; 6. (*нѣкого*), envoyer au peautre, envoyer promener; ‖ (*отъ мѣстото му*), dégoter; 7. (*пакъ*), rechasser; 8. (*отъ постъ-тъ*), *Milit.* déloger; 9. (*извжнъ прѣдѣлытѣ*), confiner; 10. (*силомъ*), *fig.* dénicher; 11. (*да слѣзе отъ горѣ*), faire déjucher; 12. (*на чуждо мѣсто*), exiler; 13. гледать да са испяждать (*единъ другъ*), jouer au bout-'hors *m.*

Испяждане, *sn.* le ban, le débusquement; 1. *Jur.* la relégation; 2. (*извжнъ прѣдѣлытѣ*), le confinement; ‖ *Jur.* l'abannation *f*; 3. (*на вѫнъ или на чуждо мѣсто*), l'exil *m*; 4. (*на друго мѣсто*), la proscription; 5. мѣсто —, *fig.* l'exil *m*; ‖ (*въ Испанія*), les présides *f.*

Испяждникъ, *sm.* un proscripteur.

Испяжната клѣтка, *sf.* *Agric.* le billon; ‖ правя -кы на прѣкопана земя, *va.* *Agric.* billoner.

— **работа**, *sf.* ronde bosse *f*; ‖ (*на ссждодове*), le bosselage.

— **страна**, *sf.* la convexité.

Испяжнато-вдлъбнатъ, *adj.* convexo-concave.

— **издѣлване** *или* **изрѣзване**, *sm.* le relief.

Испяжнатость, *sf.* la convexité, le renflement, la saillie; ‖ (*на листо*), *Bot.* la bosselure.

Испяжнатъ, *adj.* bombé, proéminent, protubérant, gibbeux; 1. *Bot.* bosselé; 2. (*и отъ двѣтѣ страны*), convexo-concave; 3. (*за стѣлпъ*), renflé; 4. (*за стяжло*), convexe.

Испяжнаты образы (*на плоча*), (*voyez* **Барелiефъ**).

Испяжнувамъ, *vn.* éclater; 1. *fig.* ressortir, se pousser; 2. **испяжнува** (*за зидъ*), *v. imp.* il bouffe; ‖ *Archit.* il forjette.

Испяжнуване, *sm.* le bombement, la proéminence; 1. *Anat.* l'éminence *f*, protubérance *f*; 2. (*на зидъ*), le forjet *et* forjeture *f*; 3. (*на ризница*), la tetine.

Испяженъ, *adj.* *Méd.* météorisé; ‖ (*за писало*), tendu.

Иссопъ, *sm.* *plante*, l'hysope *f*; -пенъ, d'hysope.

Истащявамъ, *va.* humaniser, polir, épurer, déniaiser; ‖ *fig.* dérouiller; ‖ *-ca*, *vr.* se déniaiser, ‖ *fig.* se dérouiller.

Истащене, *sn.* l'éducation *f.*

Истащеный свѣтъ, *sm.* *fig.* les salons *m.*

Истеглевамъ, *va.* retirer, étirer, detirer, arracher, dégager, sortir, dépêtrer, supporter; 1. *Mar.* 'haler; 2. (*отъ зябытѣ на кучеата*), démordre; 3. (*съ капуны*), ajuster; 4. (*отъ каль-та*), désembourber; 5. (*котка*), *Mar.* lever, appareiller; 6. (*пары отъ нѣкого*), pressurer; ‖ *fig.* sucer; 7. (*сабя, металлъ*), tirer; 8. (*телъ t.*), arguer; 9. (*прѣтърпявамъ*), prendre en patience *f*; 10. който истеглева жълтицы, un ajusteur.

Истеглевачъ (*на златенъ тель*), *sm.* tireur d'or, *m*; ‖ (*на желѣзенъ*), un agreyeur.

Истеглеване, *sn.* l'étirage *m*, extraction *f*; ‖ (*телъ*), le tirage; ‖ (*съ капуны*), l'ajustement *m.*

Истегленъ, *adj.* tiré.

Истеглително санджче, *sn.* le tiroir.

Истерика (*матчница*), *sf.* *Méd.* l'hystérie; ‖ страдалецъ отъ —, hystérique *adj.*

Истерически, *adj.* hystérique; ‖ (*ипохондрически*), *Méd.* vaporeux.

Исти, *adj.* véritable (*voyez* **Сжщъ**).

Истиквамъ (*нѣкого*), *va.* supplanter.

Истикване, *sn.* la supplantation.

Истина, *sf.* la vérité, le vrai; 1. **на** —, *adv.* à la verité, vrai *et* -ment, au juste, de fait; 2. **и на** —, voire; 3 —, *interj.* parbleu *et* pardi *ou* pardine.

Истинвамъ, *vn.* refroidir, se congeler, se morfondre; ‖ *fig.* se refroidir.

Истинване (*въ дружина*), *sn.* le refroidissement.

Истинни *и* **-ски**, *adj.* solide, constant, vrai, sérieux, de profession.

Истинно, *adv.* vraiment, dans le fait, par le fait.

Истинска захарева трьстинка, *sf.* la bagasse *et* bagace.

— **побожность**, *sf.* la mysticité.

Истински, *adj.* exact, essentiel, juste, véritable, loyal, foncièrement, franc, positif.

Истинско, *adj.* gravement; ‖ **-то**, *sm.* le positif, le solide.

Истирвамъ, *va.* chasser; ‖ (*изъ кжщѣ*), mettre à la porte.

Истисквамъ, *va.* exprimer; ‖ (*сокъ*), épreindre; (*съ тискало*), pressurer.

Истискване, *sn.* l'expression; ‖ (*на гроздіе*), le pressurage.

Истисквана (*кюсне t.*), *sn. pl.* le marc.

Истисковачъ (*на гроздіе*), *sm.* un pressureur.

Истичамъ, *vn.* s'enfuir; 1. **истича**, *v. imp* il leve, il coule, il découle de; 2. **истичаса**, *vr.* elle se décharge dans; 3. (*за вода*), elle s'écoule; 4. (*за рѣка*), il débouche; 5. който истича, découlant, *adj*; 6. **който** са истича, effluent, *adj.*

Истичане, *sn.* le découlement, le coulage, émanation *f*; ‖ *Phys.* l'effluence *f*, effluve *m*; ‖ (*вода*), l'écoulement *m.*

Истласкувамъ (*отъ мѣстото нѣкого*), *va.* faire sauter.

Истълкувувамъ, *va.* expliquer, interpréter, élucider, demontrer.

Истълкуване, *sn.* la paraphrase.

Истъкувателенъ, *adj.* herméneutique.

Истмически игры, *sf.* *pl.* jeux isthmiques *ou* -miens *m.*

Истоварямъ, *va.* désembarquer.
Истоварване, *sn.* le désembarquement.
Истокъ, *sm.* l'orient *m*, l'est *m*, le levant, l'aurore *f*.
Историкъ, *sm.* un historien.
Исторійка (*приказчица*), *sf.* le conte, l'historiette *f*.
Исторія, *sf.* l'histoire *f*; ‖ (*за скоропилны животны*), la carcinologie.
Исторіографически, *adj.* historiographique.
Исторіографъ, *sm.* un historiographe.
Исторически, *adj.* historique *et* -torial; -скы, -ment.
Историческо изобразене, *sn.* tableau d'histoire, *m*.
Исторѣченъ, *adj.* tautologique, pléonastique.
Исторѣчіе, *sn.* la tautologie.
Источвамь, *va.* affiler.
Источенъ, *adj.* oriental.
— **вѣтъръ**, *sm.* vent d'amont *m*, l'est *m*, l'eurus *m*.
— **сапфиръ** (*синъ ахонтъ*), *sm.* la télésie.
Источна амплитуда, *sf.* *Astr.* amplitude ortive *f*.
— **Римска Имперія**, *sf.* le Bas-Empire.
Источникъ, *sm.* *fig.* la source, le germe.
Источны страны, *sf. pl.* l'orient *m*, le levant; 1. -чнытѣ народы (*турскоземцытѣ*), les orientaux *m*; 2. пріимамь -чны обычаи, *va.* s'orientaliser, 3. вѣщъ на -чны езыцы, un orientaliste.
Истривамь, *va.* essuyer, frotter, torcher, récurer, oblitérer, effacer; 1. (*дѣте*), *pop.* ébrener un enfant; 2. (*калъ-та*), décrotter; 3. (*писало*), biffer; 4. (*отъ ржжда металлъ*), *Chim.* décaper; 5. (*съ слама калъ*), bouchonner; 6. (*ссждове*), écurer; 7. (*топъ*), écouvillonner; 8. -*ca*, *vr.* s'oblitérer, s'effacer, se moucher; 9. истриваса (*за монета*), *v. imp.* elle fraye.
Истриване, *sn.* le frottage, écurage *m*, détrition, radiation *f*, décapage *m*, oblitération *f*.
Истривачъ, *sm.* un frotteur; ‖ (*на ботушы*), un décrotteur.
Истритъ, *adj.* râpé; ‖ (*за монета, за камыкъ*), *Num.* fruste.
Истрошавамь, *va.* *fig.* démantibuler.
Истьрбушвамь, *va.* éventrer.
Истьрвавамь, *va.* lâcher; ‖ -*ca*, *vr.* s'échapper.
Истьргвамь, *va.* ébarber.
Истьргувувамь, *va.* doler; ‖ (*нѣкого*), pateliner; ‖ (*нѣщо*), *fig.* trafiquer de.
Истрьквамь, *va.* brillanter.
Истрьквване, *sn.* le décapage.
Истьркулевамса (*на напрѣдъ*), *vr.* rouler.
Истьркулеване, *sn.* la roulade.
Истрьпнатъ (*за ствва*), *adj.* entrepris.
Истрьпнувамь, *vn.* s'engourdir.
Истрьпнуване, *sn.* l'engourdissement *m*; ‖ *Med.* la contracture.
Истьрсакъ, *sm.* un nain, pygmée *m*, marmouset *m*; ‖ *fig.* un basset, embryon *m*, bambochе *f*; ‖ *fam.* un magot.
Истьрсаче, *sn.* un culot.
Истьрсевамь (*плать*), *va.* secouer.
Истьрсеване, *sn.* *Méd.* la rupture; ‖ *Chir.* la descente.
Истрѣбвамь, *va.* détruire, tuer, dévorer, étouffer, exterminer, annihiler, dépeupler, consommer; ‖ *fig.* extirper, faucher.
Истрѣбване, *sn.* l'extermination *f*, extinction, destruction, annihilation, consomption *f*; ‖ *fig.* la déconfiture; ‖ (*на злоупотрѣбнеа*), la réformation, la réforme.
Истребвачъ, ка, *s.* exterminateur, extincteur, destructeur, -trice.
Истрѣбителенъ, *adj.* exterminateur.
Истрѣбителность, *sf.* la destructibilité.
Истрѣбливъ, *adj.* destructible.
Истрѣзнявамь, *vn.* désenivrer, dégriser; ‖ *fam.* dessouler; ‖ (*слѣдъ сжнь*), cuver son vin.
Истрѣзняване, *sn.* le désenivrement.
Истрѣсквамь, *vn.* éclater.
Истудилникъ, *sm.* le carafon.
Истудявамь, *va.* refroidir, morfondre; ‖ -*ca*, *vr.* se refroidir.
Истудяване, *sn.* le refroidissement; ‖ *Chim.* la réfrigération.
Истудявателенъ, *adj.* *Chim.* réfrigérant; ‖ -валникъ, *sm.* *Chim.* le —, *sm.*
Истый, *adj.* même, le même; ‖ съ — начинъ, de même, tout de même (*voyez* **Исти**).
Истѣгамь, *va.* tirer, tendre, tirer en longueur; ‖ (*на дльжъ*), allonger; ‖ -*ca*, *vr.* s'étaler, s'allonger, traîner.
Истѣгане, *sn.* l'extension *f*, la dimension.
Истѣгнатъ, *adj.* *fig.* tendu.
Истжкане, *sn.* le tissage, le tissu.
Истжканъ, *part.* tissu.
Истжкменъ, *adj.* bien proportionné *m*, assortissant à, regulier.
Истжкмнявамь, *va.* ajuster, raccorder, assortir, répondre; 1. *fig.* contre-balancer; 2. -*ca*, *vr.* s'ajuster à *ou* avec, se recruter, s'assortir; 3. (*съ*), se proportionner à; 4. *fig.* rimer.
Истжкмняване, *sn.* le raccord *et* -ement; ‖ (*на парытѣ*), l'ajustage *m*.
Истжнчавамь, *va.* amencier, amenuiser, subtiliser, allégir; 1. *fig.* décrasser, 2. (*вкусъ*), épurer; 3. -*ca*, *vr.* s'amincir, s' amollir, s'épurer, se raffiner; 4. *fam.* se câliner.
Истжнчаване (*на писало*), *sn.* le marivaudage.
Истжнчене, *sn.* l'amincissement *m*, la subtilité; ‖ (*на вкусъ*), l'épuration *f*.
Истжнченость, *sf.* le raffinement.
Истжнченъ, *adj.* subtil.
Истжнчены хытрины, *sf. pl.* les subtilités *f*.
Истжнявамь, *vn.* affaiblir.
Истжпкувамь, *va.* fourrager.
Исхарчевамь, *va. t.* gaspiller, dilapider.
Исхарчеване, *sn.* la dilapidation.

Исхвалевамъ, *va.* sonner.
Исхвъркамъ, *va.* partir; ‖ **исхвъркатъ**, *v. imp.* ils volatilisent, ils éjaculent.
Исхвъркане, *sn.* la volatilisation; ‖ **способенъ за —**, *Chim.* volatilisable, *adj.*
Исхвъркателенъ, *adj.* éjaculateur; ‖ *Chim.* valatil; ‖ **става —**, *v. imp.* il se volatilise.
Исхвъркателность, *sf.* la volatilité.
Исхвърлеване, *sn.* l'éruption *f*, la vidange; 1. (*на повечето буквы ошъ една рѣчь*), l'abrèviation; 2. (*нѣщо отъ смѣтка*), la souffrance; 3. **което е за —**, excrémenteux *et* -mentiel *ou* -mantitiel, *adj.*
Исхвърлеванеа (*отъ море*), *sn. pl.* le varech.
Исхвърленый ечемыкъ (*отъ бира*), *sm.* la drague.
Исхвърлямъ, *va.* rejeter, abolir, déblayer, désarçonner, excréter, éjaculer; 1. *fig.* éliminer; 2. (*на брѣгъ-тъ ладія*), échouer; 3. (*книгы*), écarter; 4. (*книга въ игра*), se défausser; 5. **исхвърля огнъ** (*за волканъ*), *v. imp.* il vomit.
Исхвърча, *v. imp.* il saillit, il sourde; ‖ (*за вода*), elle jaille; ‖ (*за тщеславность*), il rejaillit.
Исхвърчане (*на вода*), *sn.* la saillie.
Исхвъ́рчителенъ, *adj.* jaillissant.
Исхлупенъ, *adj.* déprimé.
Исхлупяса, *v. imp.* il s'écaille.
Исхълмявамъ, *va.* se creuser.
Исхълмеване, *sn.* la concavité; ‖ *Vén.* la cavée.
Исхъменъ, *adj.* creux; ‖ *Bot.* rétus.
Исходъ (*Мойсеова книга*), *sm.* l'exode *m*.
Исхоквамъ, *va. pop.* régouler.
Исхранване, *sn.* la sagination.
Исхранено пиле, *sn.* la gelinotte.
Исхрачване [**срѣдство за —**, *Méd.* flegmagogne, *adj. sm.*
Исхытрено дѣло, *sm. fig.* le grec.
Изхытренъ, *adj. fig.* leché.
Исхытрявамъ, *vn.* se raffiner.
Исхжбене, *sn. dim.* l'usure *f*.
Исхжбенъ, *adj.* usé, disgracié de la nature; ‖ *fig.* obtus.
Исхжбявамъ, *va.* emousser, tronquer, détériorer, user, difformer, ébrécher; ‖ *-ca*, *vr.* se détériorer, s'user, se blaser.
Исчезнувамъ, *vn.* disparaître, s'evanouir, se dérober, se fondre, s'envoler, se perdre, tomber; ‖ *fig.* s'aplanir, s'éclipser; ‖ *pop.* s'épouffer.
Исчезнуване, *sn.* la disparition *et* -parution; ‖ (*на Рона*), la perte du Rhône.
Исчервевамъ, *va.* étriper.
Исчерпевамъ, *va.* épuiser, puiser, délabrer; 1. *fig.* tarir; 2. (*вода*), assécher; 3. (*водата изъ ладія*), agréner; 4. (*всичкытѣ срѣдства*), être au bout de son rouleau; 5. (*съ давань*); *fig.* pressurer,
Исчерпване, *sn.* l'épuisement *m*, puisage *m*; ‖ **способъ —**, *Math.* methode d'exhaustion *f*.
Исчерпливъ, *adj.* épuisable.
Исчьрвенъ, *adj. fig.* cramoisie.
Исчистевамъ, *va.* nettoyer, purger, dégorger, désobstruer, vider; 1. *Méd.* déterger; 2. (*каль-та*), débourber; 3. (*копыто у конь*), parer.
Исчистеване, *sn.* la vidange.
Исчудвамъ, *va.* étonner, surprendre; ‖ *-ва*, *vr.* s'étonner de, s'ebahir; ‖ **-меса** (*единъ на другъ*), *pl.* s'entr' admirer.
Исчудване, *sn.* l'étonnement *m*, ébahissement *m*; ‖ **гледамъ съ — на**, être en contemplation; ‖ **извънъ себи-си съмъ отъ —**, je n'en reviens pas.
Исчуденъ, *adj. fam.* ébaubi.
Исчуквамъ, *va.* forger; 1. (*желѣзо*), battre; 2. (*нестопленъ металлъ*), ecrouir; 3. (*облы сждове*), bosseler.
Исчукване, *sn.* le forgeage; ‖ (*на нестопленъ металлъ*), écrouissement *m*.
Исчукателенъ, *adj.* maniable; ‖ *fig.* obéissant.
Исчукливость, *sf.* la malléabilité.
Исчуковливъ, *adj.* forgeable, malléable.
Исчуфнлевамъ, *vn. pop.* s'épouffer.
Исчѣквамъ (*нѣщо*), *va. fig.* guigner.
Исщипвамъ, *va.* éplucher.
Исщипване, *sn.* l'épluchage *et* -chement *m*.
Италіянска гайдичка, *sf.* la sourdaline.
— **маслина**, *sf.* la picholine *et* olive —, *f*.
— **опера** (*въ Паризъ*), *sf.* les bouffs *m*.
— **свойщина** (*въ говоренето*), *sf.* un italianisme; ‖ **употрѣбявамъ —**, *va.* italianiser.
Иттрій (*металлъ*), *sm. Chim.* l'yttrêum.
Ихневмонъ (*фараонова мышка*), *sm. quadr.* l'ichneumon *ou* rat de Pharaon, *m*.
Ихнографически, *adj.* ichnographique; **-скы**, **-ment.** [l'ichnographie *f*.
Ихнографія (*планъ ради сграда*). *sf Archit.*
Ихнографъ (*брѣздачъ*), *sm.* un ichnographe.
Ихтене, *sn.* l'écho *m*, résonnance *f*, résonnement *m*, tintement, son *m*. [tique.
Ихтителенъ, *adj.* retentissant, phonocap-
Ихтіологически, *adj.* ichtyologique.
Ихтіологія (*рыбословіе*) *sf.* l'ichthyologie *f*.
Ихтіологъ, *sm.* un ichthyologiste *et* -logue.
Ихтя, *vr.* sonner; ‖ **ихти**, *v. imp.* il retenti, elle résonne.
Ичоланъ (*султански слуга*), *sm.* un icoglan.
Ишкинь (*конски*), *sm. t.* le trot; 1. **вьрви съ —**, *vn.* trotter; 2. **който вьрви съ —**, trotte-menu, *adj*; 3. **конь съ —**, le trotteur; 4.
Ищахъ (*пріетъ, пріѣдка*), *sm.* t. l'appétit *m*; ‖ **нѣмане —**, *Méd.* l'inappétence *f*.
Ищене, *sn.* la prétention, complainte *f*, imploration, curiosité, fantaisie *f*; ‖ *fig.* la démangeaison.

Ищецъ, *sm.* un poursuivant, complaignant, requérant, plaideur *m*, postulant, ante, *s*; ‖ (*назадъ нѣщо*), un réclamateur.
Ищителенъ, *adj.* *Jur.* rogatoire.
Ищливость, *sf.* l'exigibilité *f*.
Ищливъ, *adj.* appetible; ‖ (*което може са иска*), exigible.
Ищж *и* **Искамь**, *va.* prétendre, exiger, entendre, appéter; 1. (*и назадъ нѣщо*), réclamer; 2. (*и въ сждба*), requérir; 3. **който ище**, appétitif, *adj*; 4. **което трѣбува да са поище**, *Jur.* quérable, *adj*.

I.

I

I, *sf.* la dixième lettre de l'alphabet bulgare.
Іады (*съзвѣздіе*), *sf. pl.* *Astr.* les Hyades *f*.
Іануарій, *sm.* le janvier; -рски, de janvier.
Іатрохимія (*медицинска химія*), *sf.* *Méd.* l'iatrochimie *f*.
Іатусъ,, *sm.* *Gram.* le bâillement.
Іацинтъ (*камыкъ*), l'hyacinthe; ‖ —, *plante*, la jacinthe *ou* hyacinthe; ‖ -тоцвѣтливъ, *adj.* hyacinthin.
Іезуитски, *adj.* jésuitique; -скы, -ment.
Іезуитско учене, *sm.* le jésuitisme.
Іезуитъ (*членъ на іезуитска община*), *sm.* un jésuite.
Іерархически, *adj.* hierarchique; -скы, -ment.
Іерархія, *sf.* la hierarchie.
Іерейски, *adj.* hiératique.
Іерейство, *sm.* la prêtrise.
Іерей, *sm.* un prêtre.
Іероглифически, *adj.* hiéroglyphique.
Іероглифъ (*тайнственъ знакъ*), *sm.* l'hiéroglyphe *m*.

Іюлій

Іерофантъ (*елевзински жрецъ*), *sm.* un hiérophante.
Інсусъ-Христосъ, *sm.* le Jésus *et* Jesus-Christ.
Іжица, *sf.* nom bulgare de la lettre I.
Ікане (*често употрѣбене на і въ говоръ-тъ*), *sm.* l'iotacisme *m*.
Іодъ, *sm.* *Chim.* l'iode *m et* iodine *f*; -денъ, d'iode; ‖ съединене на нѣкои тѣла съ —, *Chim.* l'iodure *m*.
Іонійски *и* -нически, *adj.* ionique *et* ionien.
Іорданъ-рѣка (*съзвѣздіе*), *sm.* *Astr.* le Jourdain.
Іудейски, *adj.* judaïque, juif; -скы, -ment; ‖ слѣдвамь — законъ, *va.* judaïser.
Іудейство (*іудейска вѣра*), *sm.* le judaïsme.
Іудино дърво, *sm.* *arbre*, le gaînier.
Іуліански (*за календаръ*), *adj.* julien.
Іюній (*мѣсецъ*), *sm.* le juin; -ски, de juin.
Іюлій (*мѣсецъ*), *sm.* le juillet; -лски, de juillet.

К.

К

К (*ка*), la onzième lettre de l'alphabet bulgare.
Кабалистика, *sf.* la cabale.
Кабалистически, *adj.* cabalistique; -скы, -ment.
Кабалистъ, *sm.* un cabaliste.
Кабаляръ *и* **-ляринъ**, *sm.* *Mar.* la tournevire.
Кабарга, *sf.* *mamm.* le chevrotain *ou* porte-musc.
Кабелтовъ, *sm.* *Mar.* le câbleau *et* câblot; ‖ (*малка ортома*), le grelin; ‖ (*мѣрка за дължина*, 120 *стжжини*), encablure *f*.
Кабинетъ, *sm.* le cabinet; ‖ (*за хартіи*), le serre-papiers.
Кабріолетка, *sf.* le bogbei *et* bokei.
Кабріолетъ, *sm.* le cabriolet
Кавалерска господарица, *sf.* une chevalière.
Кавалерски поредъ, *sm.* ordre de chevalerie, *m*.
Кавалеристъ, *sm.* un cavalier.
Кавалерія, *sf.* la cavalerie; -рійски, de cavalerie.
Кавалеръ, *sm.* un gentilhomme, decoré *m*; 1. (*и Fortif.*), le cavalier; 2. (*титла*) écuyer *m*; 3. (*на орденъ отъ първа стжпень*), le grand-croix; 4. (*отъ поредъ-тъ*), un chevalier; 5. по -рскы, à la cavalière.

Каднфе

Кавалкада, *sf.* la cavalcade.
Кавалъ (*овчѣрска свирка*), *sm.* le pipeau.
Каватина (*арія*), *sf.* *Mus.* la cavatine.
Кавдинска пжтека, *sf.* fourches caudines *f*.
Кага (*ладія*), *sf.* *Mar.* la cague.
Кадансъ, *sm.* *Mus.* la cadence; ‖ наглеждамь -тъ, *va.* cadencer.
Кадастренъ, *adj.* cadastral.
Кадастръ (*кетюнъ t.*), *sm.* le cadastre; правя — (*замиувамь на кетюнъ-тъ*), *va.* cadastrer; ‖ правяне —, le cadastrage.
Кадачъ, *sm.* *fam.* un encenseur.
Кадетъ, *sm.* *Milit.* un cadet.
Кадилница, *sf.* l'encensoir *m*, la cassolette.
Кадилницоносецъ, *sm.* un thuriféraire.
Каднфе (*платъ*), *sm.* le velours, la peluche *et* pluche; -фенъ, de pluche; 1. (*о три копринени нищки*), velours à trois poils,

m; 2. (*житно*), velours épinglé, 3. (*пажучно*), velours d'Utrecht; 4. приличень на —, velouté, *adj*.
Кадифена ивица или лента, *sf*. le velouté; ‖ *Techn*. la chenille. [d'Inde.
— каджика, *sf*. *plante*, le tagète *ou* oeillet
— шепчица, *sf*. le mortier.
Кадифенстъ, *adj*. velouté.
Кадія, *sm*. *t*. un cadi.
Кадранъ, *sm*. le cadran.
Кадмій (*металлъ*), *sm*. *Chim*. le cadmium.
Кадрилъ, *sf*. la contredanse; ‖ (*въ карусель*), la quadrille; ‖ (*хоро и игра на книгы*), le quadrille.
Кадръ, *sm*. *Milit*. le cadre.
Кадж, *va*. fumer.
Каджика, *sf*. *oiseau*, le chardonneret; ‖ (*пиле*), le griset; ‖ —, *plante*, l'abutilon *m*.
Каепутово масло, *sn*. *Pharm*. huile de cajeput *m*.
Казакинъ (*женска дреха*), *sm*. le casaquin.
Казакъ, *sm*. un cosaque.
Казане, *sn*. le dit.
Казанъ, *adj*. dit; ‖ **выше -ный**, le dit, la dite; ‖ **леко -но**, c'est bientôt dit.
Казарка (*северна гжска*), *sf*. *oiseau*, la cravan.
Казарма (*кашла t*.), *sf*. la caserne; ‖ **въспиране да са излѣзе изъ —**, le consigne; ‖ **въспирамъ да са отлъчать отъ —**, *va*. consigner.
Казачокъ (*играяне*), *sm*. la cosaque.
Казашко наваляване, *sn*. le 'hourra *et* 'hourah.
Казвамъ, *vn*. *va*. dire, dicter, proférer, faire voir, apprendre, savoir, faire (*avec un infini*); 1. (*изведнашъ нѣщо умно*), rencontrer; 2. (*млого за себе-си*), s'en faire accroire; 3. (*си мысьль-та*), *fig*. émettre; 4. (*и насрѣща*), répliquer; 5. (*наустъ слово*), réciter; 6. (*нѣкому, за*), parler à, de; 7. (*нѣколу направо*), ne pas mâcher ce qu'on pense; 8. (*за нѣкого*), s'avouer de; 9. (*на нѣкого*), témoigner contre; 10. (*още единъ пѫть*), répéter; 11. (*пакъ това сѫщото*), *fam*. rabâcher; 12. (*слово безъ да бѫда приготвенъ*), parler d'abondance; 13. кажете щото щете, vous avez beau-dire; 14. право да кажа, à dire vrai; 15. тъй да кажа, pour ainsi dire; 16. що ще рече това? qu' est-ce à dire; 17. казвать (*хората*), *pl*. on dit; 18. *-ся*, *vr*. s'annoncer.
Казване, *sm*. le dire; ‖ (*на совѣсть-та*), dictamen de la concience, *m*; ‖ (*наустъ слово*), la récitation.
Казематъ, *sm*. *Fortif*. la casemate; ‖ направенъ съ -ты, casematé, *adj*.
Казино, *sn*. le casino.
Казливъ, *adj*. *fig*. le tiercelet.
Казмирь (*платъ*), *sm*. le casimir; -ренъ, de le casimir; ‖ (*шалія*), le cachemire.
Казуистъ (*распрявачъ на гугености по вѣрата*), *sm*. un casuiste.
Канкчія, *sm*. *t*. (*voyez* **Варкарь**).
Канкъ, *sm*. *t*. le calque *et* calc (*voyez* **Ладія**).
Каймакаминъ *и* **-камъ**, *sm*. un caïmacan.
Каймакъ, *sm*. *t*. (*voyez* **Смѣтана**).
Кайманъ, *sm*. *reptile*, l'alligator *m*, caïman *m*.
Кайсія, *sf*. l'abricot *m*.
Канче (*ботъ Mor*.), *sn*. l'embarcation *f*.
Каншъ (*за удавяне*), *sm*. *t*. la 'hart, le lacet.
Какавида, *sf*. la chrysalide *ou* nymphe.
Какао, *sn*. le cacao; ‖ (*най-хубаво*), *Com*. cacao caraque *m*.
Какаовникъ, *sm*. le cacaoyère *et* cacaotière.
Какаово дърво, *sn*. *arbre*, le cacaoyer *et* cacaotier.
Какаовъ бобъ, *sm*. le cacao.
Какаовы чарупкы, *sf*. *pl*. lacabosse. [toès.
Какаду (*качулясто папагало*), *sn*. le kaka-
Каквина, *sf*. la qualité, la condition, la nature, espèce, modalité *f*, mode, propre *m*, partie *f*; 1. *fig*. l'aloi *m*, la cuvée, calibre *m*; 2. (*на овощкы*), l'acabit *m*; 3. отъ добра —, *fig*. marqué au bon coin; 4. отъ зла — (*за трѣска*), pernicieux, euse, *adj*; 5. отъ лоша —, *Méd*. ferin; ‖ (*за цирей*), cacoëthe, *adj*; 6. на —, *Gram* qualificatif, *adj*; 7. изговарямъ -та, *vn*. *Gram*. qualifier; 8. назначалникъ на —, qualificatif, *adj*; 9. съ добры -ны, bien né.
Какво *и* **Що**, *pron*. *accus*. que *et* qu'; ‖ -то и да е, à tout prix, à quelque prix que ce soit; ‖ -то ще да стане, *adv*. au petit bonheur.
Како, *sn*. nom bulgare de la lettre **К**.
Какографически, *adj* cacographique.
Какологически, *adj*. cacologique.
Какохимически, *adj*. cacochymique.
Какохимія, *f*. *Méd*. la cacochymie.
Какъ, *adv*. comme; 1. *interj*. quoi; 2. *conj*. du moment que, que *et* qu', par où, si *et* s'; ‖ *fam*. 'hein; 3. -то, *adv*. à l'égal de; 4. *prép*. en qualité de, en guise de; ‖ *conj*. tant; 5. — и да е, à la fourche, l'aquit, par manière d'aquit, quellement, de bric et de broc, par épaulées; ‖ -то са случи *fam*. cohin-caha; 6. -то и да бѫде, *adv*. quellement; 7. ужъ -то, *conj*. comme si; ‖ *adv*. comment; 8. тъй -то, *fam*. quasiment; 9. -то ще, ad libitum.
Какьвъ, *adj*. *pron*. quel, elle; ‖ -то и да бѫде, quelconque, *adj*.
Калабалѫкъ, *sm*. *t*. (*voyez* **Повлекло**).
Калаелѣцъ, *sm*. potier d'étain, *m*.
Калаенъ пепель, *sm*. potée d'étain, *f*.
Калай и Нишаджрь, *sm*. l'étamure *f*.
Калайнжія, *sm*. un étameur, un plaqueur.
Калайны сѫдины, *sf*. *pl*. poterie d'étain, *f*.
Калансвамъ, *va*. étamer, plaquer.
Калансване, *sn*. l'étamage *m*.

Каламарь, *sm mollusque*, le calmar, le cornet.
Каламбуристъ, *sm.* un calembouriste.
Каламбуръ (*игра думы*), *sm.* le calembour.
Каламфирь, *sm. plante*, la giroflée.
— **корень**, *sm. arbre*, le giroflier; ‖ **главулече отъ** —, le girofle *et* clou de girofle; ‖ **корица отъ** —, canelle giroflée *f.*
Калафатарски ученикъ, *sm.* un calfatin.
Калафатарь, *sm.* un calfat.
Калафатъ, *sm. Mar.* le calfait, le radoub.
Калафатя (*ладія*), *va. Mar.* radouber; ‖ (*подводната часть на ладія*), *Mar.* courayer.
Калафатяване, *sm.* la calfatage.
Калвилскы ябълкы, *sf. pl.* le calville.
Калвиль, *sm.* le calville.
Калвински, *adj.* calvinien. [calvinisme.
Калвинисмъ (*учене на Калвина*), *sm.* le
Калвинистъ, ка, *sc.* calviniste, religionnaire; réformé, ée, *s*; ‖ *fam.* un parpaillot.
Калдаржмъ, *sm. t.* (*voyez* **Каменица**), ‖ **правя** —, *va.* caillouter.
Кале, *sm. t.* (*voyez* **Твърдиня**).
Калевра, *sf. pl.* -ры, le soulier; -ренъ de soulier; ‖ (*за играяне*), le chausson.
Калейдоскопъ, *sm. Phys.* le kaléidoscope.
Калеко, *sm.* l'oncle *m.*
Калеме-ченгелъ, *sm. t. Chim.* le vert-de-gris.
Календарь, *sm.* le calendrier, almanach *m*; ‖ **градинарски** *или* **цвѣтенъ** —, calendrier de flore. [calender.
Календеръ (*Персійски калугеръ*), *sm.* un
Календы (*първъ день на мѣсецъ-тъ у Римляны*), *sf. pl.* les calendes *f.*
Калена стомана, *sf.* l'acerure *f.*
Калена тенжура (*съ ушы*), *sf* le coquemar.
Калене *sm.* le recuit *et* recuite *f.*
Калене (*и на стомана*), *sm.* la trempe.
Каленъ, *adj.* terreux, boueux, gâcheux, crotté, bourbeux, fangeux, vaseux.
— **трапъ**, *sm.* la fondrière.
Калиберъ, *sm. Artill.* la calibre; 1. (*за гюлле*), la vigote; 2. (*на коршумъ и гюлле*), le passe-balle *et* -boulet; 3. **измѣревамъ** *или* **опрѣдѣлявамъ съ** —, *va.* calibrer. [la chapa.
Калимавка, *sf.* la calotte, le coqueluchon,
Калифатъ *m и* **-фтво**, *n.* le califat.
Калифски, *adj.* califal.
Калифъ (**чинъ**), *sm.* le calife *et* khalif.
Калій (*металлъ*), *sm. Chim.* le potassium.
Калканъ (*бранило прѣдъ огнище*), *sm. t.* l'écran *m.* [de calmande.
Калмангъ (*ялатъ*), *sm.* la calmande; -нженъ,
Кална дървенница, *sf. insecte*, le réduve.
Кално мѣсто, *sm. fig.* la crapaudière; ‖ *fam.* la porcherie.
Калвы оплѣсканеа, *sm. pl.* l'éclaboussure *f.*
Каловитъ, *adj.* limoneux.
Каловозъ, *sm.* un boueur.
Колонсчерпателна машина, *sf.* le curemôle, le dragueur *et* bateau dragueur.
Каломель, *sf. Phar.* le calomel *ou* calomélas.
Калориметръ, *sm.* le calorimètre.
Калоферецъ, *sm. plante*, le coq-des-jardins.
Калпава монета (*нечиста*), *sf.* fausse monnaie *f.*
Калпаво [правя —, *va.* contrefaire.
Калпазанлѫкъ, *sm. t.* la contrefaçon (*voyez* **Уподобене**).
Калпазанъ *и* **-нинъ**, *sm.* un faux-monnayeur.
Калпакъ, *sm. t.* bonnet de nuit, la chape.
Калугери (*монаси*), *sm. pl. fam.* la moinaille
Калугерка, *sf.* la soeur; 1. *fam.* la nonne *ou* nonnain; 2. (*отъ орденъ Визитація*), une visitandine; 3. **послушлива** —, soeur écoute.
Калугерски (*монашески*), *adj.* monacal; -скы, -lement; ‖ monastique, religieux, régulier.
— **начинъ**, *sm.* la moinerie.
— **орденъ**, *sm.* l'institut *m.*
Калугерско състояне, *sm.* la monasticité.
Калугерство, *sm.* le monachisme, la religion; ‖ **изваждамъ отъ** — **нѣкого**, *va.* défroquer; ‖ **напустнувамъ** —, *va.* se défroquer.
Калугерче, *sm. dim. fam.* un moinillon.
Калугерчица, *sf.* une nonnette.
Калугеръ (*монахъ*), **ка**, *s.* moine, moinesse; religieux, euse; ‖ *pl.* **-ри**, *fam.* la moinerie; 1. un frère, un régulier, caloyer; abbé, *sc*; 2. *fam.* un penaillon, un frocard; 3. (*бѣжанецъ*), moine défroqué *m*; 4. (*просякъ*), un gyrovague; 5. (*съ бѣло раско*), un blanc manteau; 6. **правя** —, *va.* enfroquer; 7. **останалый имотъ отъ** — **слѣдъ смьрть-та му**, la défroque. [guêtrier.
Калцарь (*майсторъ за калцы*), *sm.* un
Калцій (*металлъ*), *sm. Chim.* le calcium.
Калцы (*тозлуцы t.*), *sm. pl.* la guêtre; 1. **за ѣздене** (*дизовы калцуны t.*), la gamache; 2. **съ мѫжкы** —, guêtré, *adj*; 3. **обувамъ** —, *va.* guêtrer *et* se —, *vr.*
Каль, *sf. et m.* la boue, bourbe, crotte, fange *f*, limon *m*, saleté *f*, lie, vase, ordure, *f*, les vidanges, les fèces, les fondrilles *f*, patrouillis *m*, les curures, les effondrilles *f*; 1. *fam.* le margouillis; 2. (*отъ вино*), la boffée; 3. (*за свиня*), la souille; 4. (*съ слама*), la bauge, le bousillage; 5. (*за фарфоріи*), la barbotine; 6. **баня отъ** —, les boues; 7. **мѣсто отъ застояна на -та ладія**, *Mar.* la souille; 8. **вкарвамъ въ -та**, *va.* embourber; 9. **опрьсканъ съ** —, l'éclaboussement *m*; 10. **опрьскувамъ съ** —, *va.* éclabousser.
Каляска, *sf.* le fiacre, la calèche, la chaise; -ченъ, de calèche; ‖ (*съ сгѫвательно чергило*), le soufflet.

Кали, *va.* aciérer, recuire; 1. (*желѣзо*), tremper; 2. (*желѣзо пакъ*), retremper; 3. (*съ стомана*), acérer.
Калжпарь, *sm. t.* un modeleur, un formier.
Калжпна глина, *sf.* la potée.
Калжпъ, *sm. t.* le modèle, la forme; ‖ (*модель отъ гипсъ*), la bosse; ‖ (*за фезъ*), le champignon.
Калжпя, *va.* modeler.
Калжхварь, *sm. t.* un gaînier.
Калжхвна фабрика и търговія, *sf.* la gaînerie.
Калжхвъ, *sm. t.* la gaîne; 1. (*на ножница*), faux fourreau *m*; 2. (*за оржжіе*), manteau d'armes, *m*; 3. (*отъ печа за пушка*), le porte-crosse.
Камакъ *и* -мыкъ (*pl.* -мацы *и* -маніе), *sm.* la pierre; -мененъ, отъ камыкъ, de pierre; 1. le caillou, la piece, la silex; 2. *fig.* le marbre; 3. безцѣнъ —, pierre précieuse, pierre fine; 4. варовитъ — pierre calcaire; 5. гипсовъ —, pierre à plâtre; 6. мекъ —, pierre à taille; 7. пикоченъ —, *Méd.* la pierre; 8. (*за воденица*), la moralite; 9. (*за видъ*), le libage; 10. (*на игра дама*), la dame; 11. (*за настилане*), le rabot; 12. (*въ мѣхуръ-тъ*), *Méd.* le calcul; 13. — прѣпжнване, pierre d'achoppement *m*; 14. (*за сграда*), le cliquart; 15. стъпало (*за въсѣдане конъ*), le montoir; 16. устой (*на мостъ*), *Archit.* la culée: 17. издѣлване —, le démaigrissement; 18. ставане — въ тѣлото, *Méd.* la lithiasie; 19. издѣлвамъ —, *va.* démaigrir; 20. прѣобрьщамъ въ —, *va.* pétrifier, lapidifier; 21. който разбива —, *Méd.* calculifrage; 22. *pl.* -маніе (*за изравняване видове*), les arases *et* pierres d'arases *f*; 23. (*за калдаржмъ*), le cailloutis; 24. настиламъ съ -пъть, *va.* paver, caillouter; ‖ (*пакъ*), repaver; 25. настеля —, *Géol.* l'assise *f*; 26. очистване отъ —, l'éppierrage *m*; 27. очистевамъ -тѣ на градина, *va.* éppierrer; 28. редъ —, *Archit.* l'assise *f*; 29. съ нахвьрляны трошны — у вода, à pierres perdues; 30. убиване съ —, la lapidation; 31. убивамъ съ — *или* хвьрлямъ — слѣдъ нѣкого, *va.* lapider; 32. става камыкъ, *v. imp.* il se lapidifie.
Камалдулецъ (*монахъ*), *sm.* un cmaldule.
Каманакъ, *sm.* amas de pierres, *m*.
Камара, *sf. Mar.* la cabine; -ренъ, de la cabine.
Камарка, *sf. Mar.* la carosse.
Камары *и* всичкытѣ отдѣлны мѣста, *Mar.* les emménagements *et* aménagements *m*.
Камаче (*отъ домино*), *sn.* le dé; ‖ -та, *pl.* (*дѣтинска игра*), la pierrette.
Камбала, *sf. poisson*, la limaude, la barbue *ou* carrelet *m*, la sole; ‖ (*бранилна рыба*), le pleuronecte; ‖ (*палтусъ*), *H. nat.* rhombe *m*.
Камбана, *sf.* la cloche. le bourdon; 1. *Archit.* la campane; 2. бія —, *va.* sonner; 3. удрямъ —, *va.* tinter.
Камбаненъ, *adj.* campanaire.
Камбанска мѣдь, *sf.* la fonte.
Камбански звжнъ, *sm.* la coupetée.
Камбанистъ, *adj.* campaniforme.
Камбузъ, *sm. Mar.* la cuisine.
Камей, *sm.* le camaïeu; ‖ (*сняжнъ камыкъ*), la camée.
Камель (*ладія*), *Mar.* le chameau.
Каменарница, *sf.* l'ardoisière *f*.
Каменарски чукъ, *sm.* l'épinçoir *m*.
Каменарь, *sm.* un ardoisier.
Каменисто срастеване, *sn.* (*voyez* Безоаръ).
Каменица *f и* -никъ, *m.* (*калдаржмъ t.*), la pavé; 1. правя —, *va.* paver; 2. правяне — и каманіе за —, le pavage, le pavé; 3. прѣправяне —, le repavement; 4. издвигната — край кѫщята (*пешачень пжть*), le haut du pavet; 5. разваляжь —, *va.* dépaver; 6. майсторъ на — (*калдаржмжія*), un paveur.
Каменливъ *и* -нистъ, *adj.* pierreux, caillouteux, rocailleux; ‖ *Anat.* pétreux; ‖ (*за Аравія*), pétré.
Каменовжглищенъ, *adj. Géol.* houiller; ‖ -вжглястъ, houilleux; ‖ -трапъ, *sm.* la houillière.
— дѣлецъ, *sm.* tailleur de pierres, *m*; un statuaire, un appareilleur.
— мѣтна мортира, *sf.* le pierrier.
— печѣтникъ, *sm.* imprimeur lithographe *m*.
— печѣтница, *sf.* la lithographie.
— творенъ, *adj.* lapidifique.
— точецъ (*фолада*), *sm. mollusque*, le phola de.
— трошителенъ, *adj.* saxifrage.
— чупецъ *и* -трошецъ, *sm.* le carrier.
— чупна трѣва (*баданъ*), *sf. plante*, la saxifrage.
— ѣдецъ (*червей*), *sm. H. nat.* le lithophage.
Каменна *и* -мачна болесть, *sf.* le calcul; ‖ което са относя до — и страдалецъ отъ —, calculeux, pierreux, *adj*; ‖ операторъ на —, un lithotomiste.
— кошара (*за караулъ*), *sf. Fortif.* la poivrière.
— матка, *sf. Minér.* la gangue.
— обграда, *sf.* le revêtement.
— планина, *sf.* le rocher.
— плоча, *sf.* la dalle; 1. *Typ.* le marbre; 2. настиламъ съ -чи земята, *va.* daller; 3. настилане съ -чи, le dallage.
— соль, *sf.* sel gemme *m*.
Каменни *и* -мененъ, *adj.* pierreux; 1. *fig.* de marbre, de bronze; 2. *Géol.* rocheux; 3. *H. nat.* pétré; 4. *Anat.* pétreux.
— джбъ, *sm. arbre*, l'yeuse *ou* chêne vert.
— ленъ, *sm.* (*voyez* Амiантъ *et* Азвестъ).
— ссждъ, *sm.* poterie de grès *m*.
— упоръ, *sm.* l'éperon *m*.
Каменно корыто, *sn. Archit.* la culière.
— насыпване, *sm.* la turcie; ‖ (*на шосе*), l'empierrement *m*.

Каменно сърдчеце, *sm.* coeur de roche *ou* de rocher.
— **трошене**, *sn.* la carrière.
Каменны *или* **Земны въглища**, *sm. pl.* la 'houille; ‖ **копачъ на —**, un 'houlleur; ‖ **пъленъ кошъ съ —** (35 *фунта*), la verse.
— **подмолы**, *sm. pl.* le recif *et* rescif *ou* ressif.
— **ссждины**, *sf. pl.* la gresserie.
Камера (*и fig.*), *sf.* la chambre.
— **клари** *или* **-свѣтла**, *sf. Opt.* chambre claire *ou* camera-lucide.
— **обскура**, *sf. Opt.* chambre obscure *ou* [noire.
Камерарій (*при папски Дворъ*), *sm.* un camérier.
Камердинеръ, *sm.* valet de chambre, *m.*
Камеріера (*при Дворове*), *sf.* une cameriste *et* camérière.
Камерлингски чинъ, *sm.* le camerlingat.
Камерлингъ (*при папски Дворъ*), *sm.* un camerlingue.
Камертонъ, *sm. Mus.* le diapason.
Камила, *sf. quadr.* le chameau; 1. (*за въдене*), le méhari; 2. **женска —**, *H. nat.* la chamelle; 3. (*скакалецъ*), *insecte*, la sauterelle.
Камиларь, *sm.* un chamelier.
Камилска кожина, *sf.* le testif.
Камилски пилецъ, *sm. oiseau*, l'autruche *f.*
Камилче, *sn.* le chamelon.
Камилякъ, *sm. plante*, l'althea *m*; **-лаченъ**, [d'althea.
Камина, *sf.* la cheminée, le feu.
Камлотъ (*платъ*), *sm.* le camelot; **-тенъ**, de camelot.
Каммеръ-юнкеръ, *sm.* gentilhomme de la [chambre, *m.*
Каммерхеръ, *sm.* un chambellan; **-херски**, de chambellan.
Кампанія, *sf. Milit. Mar.* la campagne.
Кампешко дърво (*багамъ t.*), *sm.* bois de Campêche, *m.*
Камфора, *sf.* le camphre; **-ренъ**, de camphre; ‖ **разнывамъ съ —**, *va.* camphrer; ‖ **разнытъ съ —**, camphré, *adj.*
Камфоренъ, *adj.* camphré.
Камфорно дърво, *sm. arbre*, le camphrier.
Камфорна трѣва, *sf. plante*, la camphrée *et* camphorata.
Камшиковиденъ, *adj. H. nat.* flagelliforme.
Камшикъ, *sm. t.* le fouet; 1. **и біене съ —**, la discipline; 2. **и удряне съ —**, l'escourgée *f*; 3. **бія съ —**, *va.* fouetter, discipliner, flageller, donner les étrivières *f*; 4. **удряне съ —**, la flagellation, les étrivières *f*; 5. **удрянъ често съ —**, *va. fam.* fouailler; 6. **който обича да біе съ —**, un fouetteur; 7. **біецъ съ —**, un flagellateur; 8. **силенъ ударъ съ —**, la sanglade; 9. **біяса съ —**, *vr.* se discipliner; 10. **пустошѣрецъ що са біе съ —**, un flagellant.
Камшиче (*за конь*), *sn. t.* la cravache.
Камжиллякъ, *sm. t.* la cannaie.
Канадска попадійка, *sf. mamm*, le pékan.
— **рысь**, *sf. quadr.* le chat-cervier.
Канадски барсукъ, *sm. quadr.* le carcajou.
— **сѣверенъ елень**, *sm. quadr.* le caribou.
Каналъ, *sm.* le canal, le chenal; 1. *Géogr.* la manche; 2. **влазямъ въ —**, *vn. Mar.* emmancher; 3. **излазямъ отъ британскый —**, *vn. Mar.* démancher; 4. **което може стане —**, canalisable, *adj*; 5. **прокопаване —**, la canalisation; 6. **прѣобрьщамъ рѣка на — или прокопавамъ — прѣзъ земята**, *va.* canaliser.
Канапе, *sm.* le canapé, le sofa *et* sopha, lit de repos *m*; ‖ (*за спане*), la duchesse.
Канна (*мѣрка*, 3 *лахти*), *sf.* la canne; ‖ **мѣрене съ —**, le cannage.
Канара, *sf. t.* (*voyez* **Скала**).
Канарейска трѣва, *sf. plante*, l'alpiste *m.*
Канастеръ (*титюнъ*), *sm.* le canasse *et* canastre.
Канатъ (*крило на сграда*), *sm. t.* l'aile *f.*
Канарче, *sn. oiseau*, le canari, le serin de Canarie; **-ченъ**, de canari.
Канделабръ (*свѣщникъ съ рачкы*), *sm.* le candelabre.
Кандидатство, *sn.* la candidature.
Кандидатъ, *sm.* un candidat, un aspirant; ‖ (*на богословіе, у протестанты*), un proposant.
Кандилка, *sf. plante*, la pervenche, le mouron *ou* anagallis.
Кандило (*паничка*), *sn.* le lampion.
Кандилче, *sn.* le petit-four.
Канела, *sf.* la cannelle; ‖ (*на бъчва*), la cannette; ‖ **дърво —**, *arbre*, le cannellier.
Канеленъ цвѣтъ, *sm.* cannelé, *adj.*
Канене, *sn. fig.* le ragoût.
Канжа, *sf. t.* le croc, le crochet; 1. (*желѣзна кука*), le grappin *et* grapin; 2. (*багоръ*), la gaffe; 3. (*у шивачи*), la chiffonière; 4. **закачвамъ съ —**, *va.* gaffer.
Канзу (*рогля безъ ржкавы*), *sm.* le canezou.
Канителенъ, *adj.* rancunier; ‖ *fam.* rancuneux.
Канифасъ-блокъ, *sm. Mar.* la galoche.
Канифоль, *sm.* la colophane *et* **-phone**; **-ленъ**, de colophane.
Канонада, *sf.* la canonnade.
Канонеенъ (*което са относя до канонита*), *adj.* canonical.
Каноникъ, *sm.* un chanoine; **-оникиня**, *f.* une chanoinesse; 1. (*на св. Геновева*), le génovéfain; 2. (*бѣлѣжанъ на имена*), chanoine pointeur *m*; 3. **достойство на прѣденъ —**, le personnat.
Каноническа правилность, *sf.* la canonicité.
Канонически, *adj.* canonique; **-скы**, **-ment.**
Каноничество, *sn.* le canonicat.

Каноніерска варка, *sf.* chaloupe canonnière *f.*
Каноніерь, *sm.* un cannonier, un artilleur.
Канонъ (*за пушкане, топъ т.*), *sm.* le canon; | *coll.* канони или артиллерія, l'artillerie *f*; | (*звѣзда*), *Astr.* le Canon.
Кантабиле, *sn. Mus.* le cantabile.
Канталско сырене (*изъ Овернъ*), *sm.* le cantal.
Кантарче, *sn.* le crochet.
Кантарь, *sm. t.* la romaine, la bascule, le peson.
Кантата, *sf. Mus.* la cantate; | малка —, la cantatille.
Кантонски, *adj.* cantonal.
Кантонъ (*въ Швейцарія*), *sm.* le canton.
Канторъ, *sm.* l'étude *f.*
Канцеларія, *sf.* la chancellerie, le bureau, le greffe.
Канцеларски службашъ, *sm.* un employé, un commis.
Канцлерска кѫща, *sf.* la chancellerie.
Канцлерски чинъ, *sm.* le cancellariat.
Канцлеръ, *sm.* un chancelier; | (*на хазната*), chancelier de l'échiquier, *m*; | ступаница на —, une chancelière.
Каня, *va.* engager à, presser; 1. (*за ѣдене*), *fig.* ragoûter; 2. *-са*, *vr.* se ragoûter; 3. *-са* (*гонѧ карезъ т.*), *vr.* rancune tenante *ou* tenant.
Каолинъ (*фарфорова глина*), *sm.* le kaolin.
Капань, *sm. t.* le traquenard, le traquet, le brayon *et* broyon (*voyez* **Хвакъ**).
Капаракъ, *sm.* la caprière.
Капари, *sm. pl.* le câpre; -ренъ, de câpre.
Капаро, *sn.* les arrhes *f*, (*voyez* **Зададка**).
Капарь-дрьвче, *sm. arbrisseau*, le câprier.
Капарозъ, *sm. t.* la mangerie.
Капателенъ, *adj.* stillatoire.
Капела, *sf.* le chapeau; | търговія съ -лы, la chapellerie.
Капеларь, ка, *s.* chapelier, ère.
Капелка, *sf.* la casquette.
Капелла (*черновица*), *sf.* la chapelle; | (*звѣзда*), la Chèvre.
Капелански приходъ, *sm.* la chapellenie.
Капеланъ, *sm.* un chapelain.
Капелмайстеръ, *sm.* maître de chapelle *m.*
Капене, *sn.* le dégouttement, découlement, suintement *m*; 1. *Phys.* la stillation; 2. (*гроздіе*), la coulure; 3. (*коса*), l'alopécie *ou* pelade *f*; 4. (*листіе*), la défeuillaison.
Каперно свидѣтелство, *sn.* lettre de marque, *f.*
Каперъ (*ладія*), *sm.* le corsaire.
Капзамалство, *sm.* l'exaction *f.*
Капзамалъ и -линъ, *sm. t.* un collecteur, un exacteur.
Капи, *v. imp.* il dégoutte, il découle de, il suinte, il ruissele de; 1. отъ което — коса, épilatoire, *adj*; 2. капять (*листа*), *pl.* elles s'effeuillent; 3. (*за свѣщи и плодове*), ils coulent.
Капиталистъ, *sm.* un capitaliste, un financier.

Капиталъ (*майка*), *sm.* le capital, le fonds, la masse; 1. (*главенъ сборъ*), le principal; 2. дѣлъ отъ -тъ, *Com.* l'apport *m*; 3. правя — (*хылядѧ, va.*), *va.* capitaliser.
Капитанство, *sn.* la capitainerie.
Капитанъ и -нинъ (*и Mar.*), *sm.* un capitain; | *Milit.* capitain d'infanterie.
— **командоръ**, *sm. Mar.* un commodore.
— **паша**, *sm. t.* un capitan-pacha (*voyez* **Адмиралъ**).
Капина, *sf. arbrisseau*, l'arbousier *m*; | —, *plante*, la canneberge; -ненъ, de canneberge.
Капины, *sf. pl.* l'arbouse *f*, groseille verte *ou* à maquereau *f.*
Капитель, *sf. Archit*, le chapiteau.
Капитолій (*римски храмъ*), *sm.* le capitole.
Капитуларій, *sm.* un capitulaire.
Капитуларь (*който има главъ въ капитулъ*), *sm.* capitulant, *adj.*
Капитулація (*сговоръ за прѣдаване градъ*), *sf. Milit.* la capitulation.
Капитуленъ и -лски, *adj.* capitulaire, capitral.
Капитулско достойнство, *sn.* le capitoulet; | въ -събране, *adv.* capitulairement.
— **основане**, *sn.* le capitulaire.
Капитулъ, *sm.* le chapitre; | (*синдикъ въ Тулуза*), un capitoul.
Капишонъ (*панокалимавка*), *sm.* le capuchon; | налагамъ си —, *vn.* s'encapuchonner.
Капище (*у в. в.*), *sn.* le fanum.
Капка, *sf.* la goutte, la marque, la larme, tache, macule, salissure, *f*; 1. *fig.* le stigmate; 2. — по —, goutte à goutte; 3. стъклена —, larme-de-verre *ou* -batavique; 4. (*отъ носъ-тъ*), *fam.* la roupie; 5. нито —, pas un iota; | *fam.* pas une once; 6. вливане по —, l'instillation *f*; 7. вливамъ по —, *va.* instiller; 8. тече по —, *v. imp.* il dégoutte; 9. -кы (*хапове*), *pl. Pharm.* les gouttes; 10. голѣмы — (*тръгала*), la moucheture; 11. на -кы, marqué, marqueté, tacheté, moucheté, tiqueté, tavelé, *adj*; 12. на червены — (*за добытакъ*), truité, *adj.*
Каплакъ (*възмѫждане на кърмачъ*), *sm. Mar.* le chapeau; | *Com.* le primage.
Капливъ (*който капи*), *adj* gouttant.
Капнувамъ, *vn.* (*voyez* **Умоpнвамса**).
Капнуване (*листа, коса*), *sn.* la chute.
Капонниръ (*закрыта пѫтека*), *sm. Fortif.* la caponnière.
Капоносвамъ (*скопявамъ пѫтель*), *va.* chaponner.
Капонче, *sn. dim.* le chaponneau.
Капонъ, *sm.* le chapon, la volaille; | кастрюль за —, le chaponnière.
Капотъ (*дрѣха*), *sm.* la capote.
Капралство, *sm. Milit.* la brigade, l'escouade *f.*
Капралъ, *sm. Milit.* un caporal.
Каприфолъ, *sm. arbuste*, le chèvre-feuille.
Каприцій (*кефъ т.*), *sf.* la caprice; | *fam.* la lubie

Капсоль, *sm. Milit.* la capsule.
Каптенармусъ, *sm. Milit.* capitain d'armes, *m.*
Капужія (*при сарай*), *sm. t.* un capoudji.
Капула (*задница*), *sf.* la croupe, le dos, arrière-main *m*; 1. **турамъ задъ мене на -та нѣкого**, *va.* prendre en croupe; 2. **съ хубава —**, bien croupé; 3 **отвадъ на -та**, *adv.* en trousse; 4. **сѣдишкомъ на -та**, à croupetons. [peseur.
Капунарь (*майсторъ*), *sm.* un balancier, un
Капунчики (*за жълтицы*), *sf. pl.* le trébuchet, ajustoir *m*; 1. (*за злато*), le biquet; 2. (*за писма*), le pèse-lettres; 3. **тегля съ —**, *va.* biqueter.
Капуны (*и Astr.*) *sf. pl.* la balance; ‖ **блюдо на —**, le plateau.
Капчица, *sf. dim.* le gouttelette, le point, la larme, un soupçon de; 1. *Pharm.* la lacrymule; 2. **съ -цы**, *H. nat.* ponctué; *adj*; 3. **бѣлѣя или работя съ -цы**, *va.* pointiller.
Капчукъ, *sm.* la gouttière, épanchoir *m*, noue *f*; ‖ *Archit.* le larmier; ‖ (*край на стрѣхенъ улукъ*), la gargouille.
Капчуцы, *sm. pl.* le batellement *ou* égout.
Капюцинъ (*калугеръ*), **ка**, *s.* capucin, ine.
Капюцински манастырь, *sm.* la capucinière.
Кара-батакъ (*пиленце*), *sm. t. oiseau*, le guillemot. [Шишхане).
Карабина, *sf.* la carabine, escopette *f* (*voyez*
Карабинеръ, *sm.* un carabinier; ‖ **пушкамъ -нерскы**, *va.* carabiner *ou* tirailler.
Каравайка, *sf. oiseau*, le coulis *ou* courlieu.
Каравансарай, *sm. t.* le kan *ou* khan; ‖ (*въ Индія*), la chauderie. [caravelle
Каравелла (*морска ладія*), *sf. Mar.* la
Карагіозлюкъ, *sm. t.* (*voyez* **Умаевание**).
Карагіозчія, *sm. t.* (*voyez* **Умайникъ**).
Каразея (*ялатъ*), *sf.* le créseau.
Карантъ (*еврейски еретикъ*), *sm.* un caraïte; ‖ **учение на -ты**, le caraïsme. [caraque.
Карака (*португалска ладія*), *sf. Mar.* la
Карако (*женска рокля*), *sm.* le caraco.
Караманъ, *sm.* chien de berger, *m.*
Карамболирвамъ, *va.* caramboler.
Карамболъ (*на биліардъ*), *sm.* le carambolage; ‖ **правя —**, *va.* caramboler.
Карамъ, *va.* charrier, mener, amener, poursuivre: 1. (*добытакъ*), toucher; 2. (*кола изъ между коленицытѣ*), cartayer; 3. (*конь кротъкъ въ рвежъ*), aubiner; 4. (*ладія*), manoeuvrer; 5. **-си**, *vn.* se poursuivre; 6. **-са**, *vr.* disputer de, gronder, se houspiller, chamailler *et* se —, se harpailler, se brouiller, démêler avec, bougonner, être au prises *f*, estocader; 7. *fig* ferrailler; 8. *fam.* batailler; 9. (*за низащо*), *pop.* chicoter; ‖ *fam.* chipoter; 10. (*повръхніо*), escarmoucher; 11. **който са кара прѣдъ съдба**, *Jur.* litigant, *adj*; 12. **— меса**, *pl.* se quereller, s'entre-quereller, se peloter.
Караме, *sm.* la querelle, dispute, dissension *f*, débat *m*, différend, démêlé *m*, affaire, crierie, sottise *f*, conflit, charivari, vacarme, trouble *m*; 1. la contention, contestation, ergoterie, gronderie, altercation *f*, altercas *m*, prise *f*, tapage *m*; 2. le transport, le voyage, la voiture; 3. (*и плата за —*), le charriage; 4. (*съ кола*), le roulage; 5. (*кола*), la voie; 6. (*обрѣщане ладія*), *Mar.* la manoeuvre; 7. (*съ бой*), la batterie; 8. **прѣдмѣтъ за —**, tison de discorde *m*; 9. (*и псуване*), la rixe; 10. *fig.* le choc, le sabbat; 11. *fam.* la brouille, brouillerie *f*, bruit *m*, bagarre *f*, chamaillis *m*, bisbille *f*, pique, castille, noise *f*, grabuge *m*; 12. *Jur.* le litige; 13. *pop.* la vie; 14. **тръся — (искамъ да са карамъ)**, *va.* chercher querelle à. [caragne.
Каранненъ клей, *sm.* la caragne *et* gomme
Карантиненъ лазаретъ, *sm.* bureau de santé, *m.*
Карантинно свидѣтелство, *sm.* la patente.
Карантинъ, *sm. Mar.* la quarantaine.
Карантія, *sf. t.* (*voyez* **Вътрѣшность и Дрѣболія**).
Карарь, *sm. t.* le dictum (*voyez* **Изричане**).
Карасъ, *sm. poisson*, le carassin *et* corassin.
Карата (*видъ алоя*), *sf. plante*, le karatas.
Каратъ *и* **Кратъ**, *sm.* le carat.
Караулентъ, *adj.* le factionnaire; ‖ *Mar.* le guetteur.
Караулница, *sf.* corps de garde, *m.*
Караулъ, *sm.* la sentinelle, la garde, le guet, 1. **нарда или стоя —**, *vn.* faire sentinelle: être en faction, faire faction: 2. **зимане подъ —**, la capture; 3. **стоене на —**, la faction; 4. **промѣнявамъ -тъ**, *va.* relever de sentinelle; 5. **промѣна на горній —**, la garde montante; 6. **отредъ на промѣнятѣ съ -тъ**, la garde descendante; 7. **промѣняваса -тъ**, *v. imp.* descend la garde; 8. **почетенъ —**, garde d'honneur; 9. **караулъ!** *interj.* à la garde! 10. **-ленъ**, *adj.* guet. [Стжклянка).
Карафа (*шите за вода*), *sf.* la carafe (*voyez*
Карамфилевы корени, *sm. pl.* clou de girofle, *m.* [phyllé, *adj. f.*
Карамфилъ-корено растение, *sm. Bot.* caryo-
Карбонаризмъ, *sm.* le carbonarisme.
Карбункулъ, *sm. Méd.* le charbon; ‖ (*канъташъ t.*), l'escarboucle *f.*
Каргадоръ, *sm. Com.* le cargador.
Карго, *sm.* la cargaison.
Кардамонъ, *sm. plante*, le cardamom.
Кардиналски. *adj.* cardinaliste.
— послужачъ, *sm.* un conclaviste.
Кардиналско достойнство, *sm.* le cardinalat, le chapeau.
Кардиналъ (*сановникъ*), *sm.* un cardinal; ‖ **—**, *oiseau*, le cardinal, le tangara.

Кардіалогически, *adj.* cardialogique.
Кардіалогія (*наука за сърдцето*), *sf.* la cardialogie.
Кардонъ (*испански ангинари*), *sm. plante*, le cardon.
Каре, *sn. Milit.* le carré.
Карета, *sf.* la carosse, la voiture, le char; 1. (*съ поемъ*), le fiacre, voiture de remise; 2. пълна — съ людіе, une carossée; 3. карамъ въ —, *va.* voiturer.
Каретарь, *sm.* un charron.
Каретенъ конь, *sm.* le carrossier.
Каретна мазь, *sf.* vieux oing *m*, le cambouis. — майсторія *или* работа, *sf.* le charronnage.
Каретникъ, *sm.* un carrossier.
Каретно сандже, *sn.* la caisse.
Каретны дървета, *sn. pl.* le bateau.
Карикатура, *sf.* la carricature; | пишъ *или* драсколя -ры, *va.* caricaturer.
Каріатида, *sf. Archit.* la cariatide *et* caryatide.
Каріатиденъ, *adj. Archit.* cariatidique.
Каркасъ, *sm. arbre*, le micocoulier.
Карлъ петый, *sm.* Charles quint *m.*
Кармазинненъ, *adj.* cramoisie.
Кармазинъ, *sm.* le cramoisi.
Карманъ-присады, *sf. pl.* le bon-chrétien.
Кармелитска калугерка, *sf.* une carmélite.
Кармелитски калугеръ, *sm.* un carme.
Карминъ, *sm.* le carmin.
Карнабитъ (*цвѣтно зелїе*), *sm. plante*, le chou-fleur.
Карнеолъ (*скжпъ камыкъ*), *sm.* la cornaline.
Каринзъ, *sm. Archit.* la corniche; -зенъ, de corniche; | *Archit.* l'entablement *m.*
Каро (*на книгы за игра*), *sn.* le carreau.
Каромиска бинїонія, *sf. arbre*, le catalpa.
Каромиско чайно дърво, *sn. arbuste*, l'apalachine *f.*
Каролинъ (*монета*), *sm.* le carlin.
Каронада (*видъ топъ*), *sf.* la caronade.
Каррарски мряморъ, *sm.* le carrare.
Каррикъ (*инглизки сюртикъ*), *sm.* le carrick.
Картезіанска философія, *sf* le cartésianisme.
Картезіански, *adj.* cartésien. — манастырь, *sm.* la chartreuse; | калугеръ отъ — поредъ, *sm.* un chartreux.
Картезіанецъ, *sm.* un cartésien.
Картеронъ (*роденый отъ мулатка и Европчанка*), *s.* quarteron, onne.
Картеръ (*кърмената часть на ладія*), *sm. Mar.* la hanche.
Картетъ-корабъ, *sm. Mar.* vaisseau parlementaire.
Картина (*образъ*), *sf.* l'image *f*, le tableau, la planche; 1. *Peint.* la toile; 2. (*и fig.*), la peinture; 3. (*съ шаватели фигуры*), tableau mouvant *m.*
Картинна галерея, *sf.* la pinacothèque.
Картонна работа, *sf.* le cartonnage.
Картонъ, *sm.* le carton.
Каръ-топъ, *sm. t. arbrisseau*, la boule-de-neige; | —, *plante*, l'astragale *m.*
Картофорисвамъ, *va. fam.* brelander.
Картофоръ, -ка, *s.* joueur, euse; brelandier, ère.
Картузникъ, *sm. Mar.* le cartouchier *et* gargoussier.
Картузъ, *sm. Artill.* le cartouche.
Каруселенъ расколъ (*мегданъ t.*), *sm.* le carroussel.
Карусель, *sm.* le carroussel.
Каруца (*съ четъ коши*), *sf.* le cabas, le vésicule.
Карфица (*игла*), *sf.* l'épingle *f*; 1. *fam.* la caboche; 2. (*за коса*), épingle à cheveux; 3. грьдна —, l'épingle; 4. пары на —, les épingles.
Касапинъ, *sm. t.* un opérateur; | (*бъляринъ*), un médicastre; | (*колилникъ на свини*), un tueur.
Касапница, *sf.* l'abattoir *m*, la boucherie.
Каска, *sf.* la casque.
Каскада, *sf.* chute d'eau *f*, la cascade (*voyez* Водоскокъ).
Каскарилъ (*кора*), *sm. Pharm.* la cascarille *ou* chacrelle.
Касметъ, *sm. t.* (*voyez* Честь).
Касса, *sf.* le coffre-forte; 1. (*хазна t.*), la recette; 2. *Com.* la caisse; 3. (*за букви*), *Typ.* la casse; | половина —, le casseau; 4. (*въ театръ*), le bureau.
Кассаціонна сждница *f или* -ненъ сарай, *m*, la cour de cassation.
Кассіеръ, *sm.* un caissier (*voyez* Ключаръ).
Кассія, *sf. arbre*, le cassier *et* canéficier; | —, *plante*, la casse.
Кассіопея (*съзвѣздіе*), *sf. Astr.* la cassiopée.
Кассинондъ (*крива линія*), *sm. Astr.* la cassinoïde.
Кассонадъ (*сурава захаръ*), *sm.* la cassonade.
Каста (*родъ*), *sf.* la caste; | испаждамъ отъ —, *va.* décaster.
Кастелянски околъ, *sm.* la châtellenie.
Кастелянство, *sn.* la châtellenie.
Кастелянъ, ка, *sc.* concierge de château; | (*въ Лѣхія*), un castellan; | длъжность *или* живѣлница на — (*портаръ*), la conciergerie.
Касторинъ (*вълненъ власатъ платъ*), *sm.* la castorine.
Касторъ *или* **Бобаръ**, *sm. quadr.* le castor.
Кастрематація, *sf.* la castramétation.
Кастрюль, *sm.* la casserole; -лен, de casserole.
Кастря, *va. fig.* mettre en capitolade.
Катадіоптрика, *sf.* la catadioptrique; -рически, *adj.*
Катадневенъ, *adj.* quotidien; -вно; -nement. — хлѣбъ, *sm.* pain quotidien (*voyez* Всикодневенъ).
Катакомбы (*подземны пещеры*), *sf. pl.* les catacombes *f.*
Катакустика, *sf.* la catacoustique; | -тически, *adj.*
Каталепсія, *sf. Méd.* la catalepsie.
Каталептически, *adj. Méd.* cataleptique.
Каталогъ, *sm.* le catalogue, le répertoire.

Катапласма (*налепалка*), *sf.* le cataplasme.
Катапюлтъ, *sm.* la catapulte. [мѣржа).
Катарактъ, *sm.* la cataracte (*voyez* Прѣ-
Катафалкъ, *sm.* le catafalque.
Категорія, *sf.* la catégorie; ‖ *Log.* le prédicament; ‖ располагачъ по -ріи, un catégoriseur. [les rostres *m.*
Катедра, *sf.* la chaire; ‖ (*у вѣтъ Римъ*),
Катерица, *sf. oiseau*, le grimpereau; ‖ —, *mam.* le polatouche *ou* écureuil volant; ‖ -цы (*пилцы*), *pl. H. nat.* les grimpéurs *m.*
Катерченъ боръ, *sm.* mât de cocagne *m.*
Катеръ (*ладія*), *sm.* le canot, le cotre *ou* cutter. [cher; ‖ *fam.* se 'hisser.
Катеряса, *vr.* grimper, gravir; ‖ *fig.* se per-
Катетеръ, *sm. Chir.* le cathéter; ‖ въвирамъ — въ мѣхуръ, *va.* cathétériser; ‖ въвиране — въ мѣхуръ, *sn.* le cathétérisme.
Катетъ, *sm. Géom.* la cathète
Катихизаторъ, *sm.* un catéchiste.
Катихизація, *sf.* la catéchèse.
Катихизисвамъ, *va.* catéchiser.
Катихизисъ, *sm.* le catéchisme.
Катихизически, *adj.* catéchistique.
Каткусъ, *sm. plante*, le cactier *et* cactus.
Като, *conj.* lorsque *et* lorsqu', dès que, pour que; ‖ — тай, *adv.* gratuitement.
Католикъ, кния, *sc.* catholique; ‖ волномыслеенъ —, catholique à gros grains, *m.*
Католическа черкова, *sf.* la catholicité.
Католически, *adj.* catholique; -скы, -ment; ‖ papiste, ultramontain; ‖ придрьжникъ на -ско учене (*ултрамонтанецъ*), un ultramontain.
— **попъ**, *sm.* un curé.
— **свѣтъ**, *sm.* la catholicité.
Катоптрика (*наука за отблъскване свѣтлина*), *sf.* la catoptrique; -ически, *adj.*
Каторга, *sf.* la chaîne; ‖ *fig.* la peine des galères *f.*
Каторжна работа, *sf.* la peine de galères *f.*
Каторжникъ (*галерни неволникъ*), *sm.* un forçat; ‖ надзирачъ при -жницы, *sm.* un garde-chiourne. [—, un pertuisanier.
Каторжны, *sm. pl.* la chaîne; ‖ вардачъ при — робы, *sm. pl. coll.* la chiourne.
Катранъ (*съ чибукъ*), *sm. t.* le culot; ‖ —, *plante*, le crambé *ou* chou marin.
Катунинъ, унка, *sa.* nomade.
Катурямъ, *va.* (*voyez* Струпалямъ).
Катъ, *sm. t.* l'étage *m* (*voyez* Редъ); ‖ *Mar.* le capon; ‖ двигамъ котка на —, *va.* caponner l'ancre *m.*
Катжръ, *sm. t.* (*voyez* Муле). [stique *f.*
Каучукъ, *sm.* le caoutchouc *ou* gomme ela-
Кафезъ, *sm. t.* la cage; 1. (*за вардене дѣтіа отъ жухы*), le garde-manger; 2. (*за мжтене пилцы*), le nichoir; 3. (*за пилета*), l'épinette *f*; 4. поставамъ въ —, *va.* encager; 5. пилцы въ —, la cage; ‖ продавачъ на пилцы съ —, un cagier (*voyez Ржшетка*).
Кафелта, *sf. t.* le déjeuné (*voyez* Нохапка).
Кафтанъ (*дрѣха*), *sm.* cafetan *et* caftan.
Кахалъ, *sm.* consistoire israélite *m.*
Кахве, *sn.* le café; 1. (*Мока*), le moka *ou* café moka; 2. (*най-хубаво*), *Com.* l'épinoche *f*; 3. (*пиміе*), le café; 4. (*съ ракія*), *fam.* le gloria.
Кахвеварачъ *или* **Лимонадарь**, *sm.* un cafetier *ou* limonadier.
Кахвене, *sn.* la café, l'estaminet *m.*
Кахвенникъ, *sm.* la cafetière.
Кахвено дърво, *sn. arbre*, le cafier, ‖ стопанинъ на -вие, *s.* caféier, ère; ‖ нива съ -вие, la cafeière *et* cafeirie.
Кахвено зърно, *sn.* le café; ‖ -рна, *pl.* fève de café, *f.*
Кахвепіецъ, *sm* preneur de café, *m.*
Кахвяѣъ цвѣтъ, *sm.* couleur de musc.
Кахетически, *adj. Méd.* cachectique.
Каца, *sf.* la cuve, la barrique, la tine; 1. (*за луга*), le cuvier; 2. (*за шупнуване бира*), la guilloire; 3. една пълна —, une cuvée; 4. мѣсто за -цы, le cuvage; 5. поставане въ —, l'encaissement *m*; 6. поставамъ въ —, *va.* encaisser.
Кацарница, *sf.* la tonnellerie.
Кацарска клѣчка, *sf.* le douzil *et* dousil.
— **стока**, *sf*, le tonnelage.
Кацарски занаятъ, *sm.* la tonnellerie.
— **свръдель**, *sm.* le perçoir, le barroir, la bondonnière.
Кацарскы джокы, *sf. pl.* le douvain.
Кацарь, *sm.* un cerclier, un tonnelier.
Кацать (*за пилцы*), *v. imp.* ils s'asseyent, ils perchent *et* se —, ils se rabattent, ils juchent *et* se —, *vr.*
Кацикъ (*мексикански князь*), *sm.* un cacique
Кацлинъ (*на дърво, за пилцы*), *adj.* percheur
Качакъ, *sm. t.* (*voyez* Бѣжанецъ).
Качамакъ, *sm.* le farineux.
Качвамъ, *va.* 'hausser; 1. (*на*), monter; 2. (*пакъ*), remonter; 3. (*на ладія човѣцы*), embarquer; 4. -*са*, *vr.* remonter; 5. (*въ ладія*), s'embarquer; 6. (*на ладія пакъ*), se rembarquer; 7. който са е качилъ на конь, monté, *adj.*
Качване (*на ладія*), *sm* l'embarquement *m.*
Каче, *sm.* le baricant *et* barriquant.
Каченце, *sm.* le baril. [monté.
Каченъ (*който стои върху нѣщо*), *adj.*
Качка, *sf.* le cuveau; ‖ прѣсаждане въ —, le rencaissage; ‖ прѣсаждамъ въ — дърво, *va.* rencaisser.
Качулка (*за дждъ*), *sf.* la cape; 1. (*на лампа*), l'abat-jour *m*; 2. (*за соколъ*), le chaperon; 3. турямъ — на соколъ, *va.* enchaperonner; 4. снемамъ — отъ соколъ, *va.* déchaperonner.

Качулиста чучулига, *sf. oiseau*, le cochevis.
Качулистъ, *adj.* 'huppé; ‖ *Bot.* aigretté, panpeux, 'houppé.
— **дждовникъ**, *sm. oiseau*, le vanneau.
— **рыбарь**, *sm. oiseau*, l'aigrette *f.*
Качулъ, *sm.* le toupillon, l'aigrette *f*; 1. *Bot.* la 'houppe; 2. (*върху кожинъ*), le mitre; 3. (*у пилцы*), la 'huppe, la crête; 4. съ хубавъ —, bien crêté.
Каша, *sf.* la pâte; 1. *Pharm.* la pulpe; 2. (*отъ дрѣболіи месо*), la galimafrée; 3. (*отъ мамуляно брашно*), la gaude; 4. (*отъ сжурканъ бобъ, грахъ и друго*), la purée; 5. (*отъ ситны вещества*), l'impastation *f*; 6. (*съ телешко месо*), la blanquette; 7. (*отъ хошавъ*), la marmelade; 8. (*отъ царевечно или кестеняво брашно*), la polenta; 9. правя на —, *va. Pharm.* pulper; 10. правяне на —, la pulpation.
Кашавъ, *adj. Pharm.* pultacé; ‖ *Phys.* consistant.
Кашела, *sf.* la cassette.
Кашелотъ-рыба, *sm. mam.* le cachalot.
Кашкара, *sf. arbrisseau*, le rhododendron.
Кашла *или* **Казарма**, *sf.* la caserne; -менъ, de caserne; ‖ разподѣлене войска по -мы, le casernement; ‖ располагамъ войска по -мы, живѣя *или* сѣдя въ —, *va. vn.* caserner.
Кашлене, *sm.* la toux, la tousserie.
Кашлица, *sf.* la toux, le rhume; 1. *Méd.* la coqueluche; 2. (*у кравы*), *Vét.* la pommelière; 3. лоша —, quinte de tout, *f*; 4. докарвамъ — *или* хрѣма, *va.* enrhumer; 5. цѣръ за —, *Méd.* le béchique.
Кашліо, ла, *s. fam.* tousseur, euse.
Кашля, *vn.* tousser.
Каюта, *sf. Mar.* la chambre, la cabine, la cabane; 1. (*стая*), la soute; 2. (*съ легло*), la cajute; 3. (*на шканцытѣ*), le rouf; 4. (*за платната*), soute aux voiles.
Каютъ-компанія, *sf. Mar.* grande chambre *f.*
Каярь [правъ — конь, *va.* referrer.
Каяса, *vr.* se repentir de, faire pénitence de.
Каѳедра, *sf.* la tribune.
Квадрантъ (*инструментъ*), *sm.* quart de cercle, *m*; ‖ исправане —, *Astr.* le retournement.
Квадратенъ, *adj.* carré.
Квадратецъ, *sm. Typ.* le cadratin.
Квадратница, *sf. Géom.* la quadratrice.
Квадратны кореніе [въ отношене на —, *Mathém.* sous-doublé, *adj.*
Квадратны *или* **Плоскостны мѣрки**, *sf. pl.* mesures de superficie *f.*
Квадратура (*на обрьчъ*), *sf. Géom.* la quadrature.
Квадрига (*у а. а.*), *sf.* le quadrige.
Квадрупль (*монета*), *sm.* le quadruple.
Квадратъ, *sm.* le carré; ‖ *Typ.* le cadrat *ou* quadrat; ‖ възвысявамъ въ —, *va. Mathém.* carrer.
Квакеръ, ка, *s.* quaker *et* quacre, esse; trembleur, euse; ‖ правила на -ры, le quakérisme.
Кварта, *sf. Mus.* le tétracorde; ‖ (*въ книгетъ*), [le quatrième.
Кварталенъ надзирачъ, *sm.* un quartinier.
Кварталъ (*частъ на градъ*), *sm.* le quartier.
Квартетъ, *sm. Mus.* le quatuor.
Квартира (*застанка*), *sf. Milit.* le quartier; ‖ главна —, quartier général; ‖ кантонирь —, quartier de cantonnement, *m.*
Квартирмейстеръ, *sm. Mar.* un esquiman; ‖ *Milit. Mar.* un quartier-maître; ‖ генералъ —, *Milit.* quartier-maître général *m.*
Квартирхеръ, *sm. Milit.* un fourrier.
Квартоване, *sm. Chim. Métall.* l'inquart *ou* quartation *f.*
Квасникъ, *sm.* un pain; ‖ (*цѣлъ хлѣбъ*), une [meule.
Квассія (*горчиво дърво*), *sf.* le quassier *ou* bois de quasi.
— **симаруба**, *sf. arbre*, le sima-rouba.
Квасъ, *sm.* le ferment; ‖ (*за бира*), le levûre *et f*; ‖ (*за хлѣбъ*), *fig.* le levain.
Квася, *va.* aciduler; ‖ (*млѣко*), cailler.
Кватерна (*въ лотарія*), *sf.* le quaterne.
Кварцеватъ, *adj.* quartzeux.
Кварцообразенъ, *adj.* quartziforme.
Кварцъ, *sm. Miner.* le quartz.
Кварцястъ, *adj.* quartzifère.
Квачка, *sf.* la couveuse.
Квесторска длъжность, *sf.* la questure.
Квесторски, *adj.* questorien.
Квесторъ (*у Римляны*), *sm.* un questeur.
Квестура, *sf.* la questure.
Квинарій (*вида медалъ*), *sm.* le quinaire.
Квиндецемвирски, *adj.* quindécemviral; ‖ -ска длъжность, *sf.* le quindécemvirat.
Квиндецемвиръ, *sm.* un quindécemvir.
Квинта, *sf.* la quinte; ‖ (*дебела струна на цигулка*), la chanterelle.
Квинтерна (*въ лото*), *sf.* le quine.
Квинтессенція, *sf.* la quintessence.
Квинтетъ, *sm. Mus.* le quinqué, le quintette *et* -to (*pl.* -tetti).
Квитанція, *sf.* la quittance, l'aquit *m*, le quittus; ‖ *Com.* la décharge (*voyez* **Исправа**).
Квитъ, *adj.* quitte; ‖ играя на —, jouer à la martingale.
Квичене (*за свиня*), *sm.* le grognement.
Квичи *или* **Грухка**, *v. imp.* il grogne.
Кегелъ, *sm. Typ.* le corps.
Кедаръ, *sm. arbre.* le cèdre.
Кедрова миризма *или* **смола**, *sf.* la cédrie.
Кедрово дърво, *sm.* le cèdre.
Кедюпа (*фигура въ квадрилъ*), *sf.* la queue-[du-chat.
Кезапъ, *sm. t.* eau régale *f.*
Кезъ (*мѣрене*), *sm. t.* point de mire *f*, arquebuse butière *f*; 1. (*на орлжіе*), la visière; 2. (*на пушка*), la lumière, le bouton: 3.

зимамъ на —, *va.* mirer, pointer, braquer; 4. зимане на —, le braquement.
Келарски чинъ, *sm.* la cellérie.
Келарство, *sn.* la cellérie.
Келарь, ка, *s.* cellerier, ère.
Келеръ, *sm.* la crédence, la dépense, la sommellerie; ‖ (*за едно друго*), le cellier; ‖ настойникъ върху —, un crédencier.
Келія, *sf.* la cellule, la loge.
Келтически, *adj.* celtique.
— езикъ, *sm.* le celtique.
— надгробенъ памятникъ, *sm.* le dolmen.
Келявость, *sf.* la calvitie (*voyez* Голость и Безкосміе).
Келявъ, *adj.* pliqué. [plica *m.*
Келъ (*болесть*), *sm. t. Méd.* la plique *et*
Кембрика (*платъ*), *sf.* la cambresine.
Кенгуру, *sm. quadr.* le kanguroo *et* kangarou.
Кеневиренъ покривъ, *sm.* la banne.
Кеневирна стока, *sf.* la toilerie.
— възглавница (*съ платна*), *sf.* la bastingue.
Кеневирь, *sm.* la toile, le canavas, la banne, le locronan, la serpillière; 1. дебелъ —, toile d'emballage; 2. обвивателенъ — за стоки, la toilette; 3. търговецъ на —, un toilier.
Кентавра, *sf.* la centaurelle *ou* centauresse.
Кентавръ (*чудовище и съзвѣздіе*), *sm.* le Centaure.
Кентонъ (*сборъ стихотворенія*), *sm.* le centon.
Кепя (*войскарска шапчица*), *sm. Milit.* le kepi.
Керваненъ пжтникъ, *sm.* un caravaniste.
Керванжія, *sm. t.* un caravanier.
Кервансарай (*въ Азія*), *sm.* le caravanséraï *et* -sérail.
Кервань, *sm. t.* la caravane.
Кервизъ, *sm. plante*, le cerfeuil; ‖ (*мирисливъ*), cerfeuil musqué.
Кердористика (*наука за прѣдвиждане печѣлбы и загубы*), *sf.* la cerdoristique; ‖ -стически, *adj.* [(*voyez* Било).
Кересте, *sn. t.* les matérieux *m*, le matériel
Кермида (*черепица*), *sf.* la tuile, enfaîteau *m*; ‖ черепъ отъ —, le tuileau.
Кермидарница, *sf.* la tuilerie.
Кермидарь, *sm.* un tuilier.
Кесарско разрѣзване, *sm. Chir.* opération césarienne *f*, la tomotocie, hystérotomie *f*.
Кесарь, *sm.* césar *m*.
Кесійка, *sf.* le boursicaut.
Кесія, *sf. t.* la blague *et* blaque; 1. (*за пари, за косата*, 500 *гроша*), la bourse; 2. живѣять отъ една —, faire bourse commune; 3. майсторъ на -сіи, un boursier.
Кестенакъ, *sm.* la châtaignerie.
Кестеневъ, *adj.* brun, bai.
— цвѣтъ, *sm.* châtain, marron, le tanné; ‖ (*на бѣлы коньы*), marengo *et* brun —, *sm.*
Кестени, *sm. pl.* la châtaigne; 1. (*за ядене*), le marron; 2. (*захаросаны*), marron glacé; 3. (*дивы*), marron d'Inde.
Кестенъ, *sm. arbre*, le châtaignier, le marronnier; ‖ дивъ —, marronnier d'Inde.
Кетмія (*Сирійска*), *sf. plante*, le ketmie.
Кефалалогія (*описане глава и мозакъ*), *sf.* la céphalalogie. [Céphée.
Кефей и Цефей (*съзвѣздіе*), *sm. Astr.* le
Кефилнаме, *sn. t.* (*voyez* Наемничество).
Кефилъ, *sm. t.* (*voyez* Наемникъ).
Кефъ, *sm. t.* le plaisir, le caprice, humeur, fantaisie *f*, far-niente *m*, verve *f*, boutade; 1. *fig.* la quinte, rats dans la tête; 2. *fam.* la lubie, le vertigo; 3. имамъ —, *vn.* être en pointe de vin; ‖ *fam.* se goberger; 4. всякой има своя-си —, les volontés sont libres, *f*.
Кехлибаревъ (*за цвѣтъ*), *adj.* ambré.
Кехлибарь, *sm.* l'ambre jaune, le succin, le carabé; -ренъ, de carabé.
Кечъ (*ладія*), *sm. Mar.* le ketch *ou* quaiche.
Кибапчія, *sm. t.* un 'hâteur.
Киверенъ кюлафъ, *sm.* le couvre-shako.
Киверъ (*сокай*), *sm. Milit.* le chako *et* schako *ou* shako.
Кидарь (*персидски*), *sm.* la tiare.
Килватеръ (*на ладія*), *sm. Mar.* l'eau *f*.
Киленбанкъ, *sm. Mar.* le carénage.
Киленъ, *adj. Chir.* 'herniaire.
Килепирь, *sm. t.* (*voyez* Лотъ).
Киліаръ (10 *ектара*), *sm.* un kiliare. [-soire.
Килна прѣврѣзка, *sf. Chir.* le suspensoir *et*
— трѣва, *sf. plante*, la turquette.
Килнуване, *sn. Mar.* l'abatage *m*.
Килнуваса, *v. imp. Mar.* il chavire.
Килограмметръ (*тегломѣръ*), *sm. Méc.* le kilogramètre. [*et* kilo.
Килограммъ (330 *драма*), *sm.* un kilogramme
Километръ, *sm.* le kilomètre.
Килостеръ (1000 *стера*), *sm.* un kilostère.
Килсонъ, *sm. Mar* la carlingue.
Киль, *sm. Mar.* la quille; ‖ съ единъ — (*за ладія*), quillé, *adj.*
Кимвалка, *sf. plante*, la cymbalaire.
Кимвалъ, *sm.* la cymbale.
Кимерь, *sm. t. Archit.* l'absyde *f* (*voyez* Джга).
Киміонъ, *sm. plante*, le cumin, le cinnammome; -ненъ, de cumin.
Кина, *sf. arbre*, le quinquina.
Кинагумми (*африканскакамедь*), *sm.* le kino.
Кинезка звѣзда, *sf. plante*, la reine-marguerite.
— сождина, *sf.* la potiche.
— чайна кутія, *sf.* la barse.
Кинезки, *adj.* chinois. [sinologue.
— езикъ, *sm.* le chinois; ‖ вѣщъ на —, un
— лакъ, *sm.* la laque.
— павлинъ, *sm. oiseau*, l'éperonnier *m*.
Кинезко азбуки, *sm. fig.* l'hébreu *m*.
— олово, *sm.* le calin.

Кинезко срѣбро, *sm.* l'argenton *ou* packfond *m.*
Кинезкы сѣнкы (*карагіозъ t.*), *sf. pl.* ombres chinoises *f.*
— **вещи**, *sf. pl.* la chinoiserie.
Кинета, *sm. t.* (*voyez* **Шжвета**).
Кинеѣчія, *sm. t.* un gadouard *ou* vidangeur.
Киниинъ, *sm. Chim.* la quinine *et* kinine.
Кинна кора, *sf.* le quinquina.
Киноварь, *sm.* le cinabre, le vermillon; -ренъ, de cinabre; ‖ **цвѣтя съ** — (*кинованосвамъ*), *va.* vermillonner.
Кинотафъ, *sm.* le cénotaphe.
Кипарисова гора, *sf.* la cyprière. [cyprès.
Кипарисъ, *sm. arbre*, le cyprès; -совъ, de
Кипи, *v. imp.* il bouillonne.
Кипиалъ, *adj.* bouillonnant.
Кипнуване, *sn.* le bouillon.
Кипоръ(*четворенъ платъ*), *sm.* la croisure.
Кипсей, *sm. Typ.* l'encrier *m.*
Кипче (*при пущане кръвь*), *sn. Chir.* la palette.
Киражиска кола, *sf.* la patache.
Кирасиръ, *sm. Milit.* un cuirassier.
Кирасъ, *sm. Milit.* la cuirasse; ‖ **облачамъ съ** — **нѣкого**, *va.* cuirasser; ‖ **облачамъ си** —, *vr.* se cuirasser.
Кироловско азбуки, *sm.* alphabet cyrillique *et* -lien *ou* ruthénien.
Кирія (*за кола*), *sf.* le port. [colepfe.
Киркашу, *sn. mamm.* le kinkajou *ou* cer-
Кирливъ, *adj. t.* salope.
Кирпичарь, *sm.* un briqueteur.
Кирпиченъ прѣгъ, *sm.* le briquetage.
Кирпична прѣграда, *sf.* le galandage *et* -dise *f.* [за тулы, le briquetage.
Кирпичъ, *sm.* la brique; ‖ **обмазване** -чи
Кирсей *m или* **Раризея** *f.* (*платъ*), le cariset *ou* rarêse.
Киръ (*нечистотія*), *sm. t.* la saleté.
Кискъ (*отплескуване въ игра на бліардъ*), *sm.* le manque-à-toucher.
Кислородъ, *sm. Chim.* l'oxyène; ‖ **изваждамъ** —, *va.* désoxyder *et* désoxygéner; ‖ **съединявамъ съ** —, *va.* oxygéner.
Кислявъ, *adj.* revêche.
Кисинтелна каца, *sf.* la berme.
Кисня, *vn.* tremper, baigner.
Кистца, *sf.* le pinceau, la brosse; ‖ *Peint.* la touche; ‖ (*съ дръжало*), *Mar.* le vadel.
Кистцообрезенъ, *adj. Bot.* pénicillé.
Кистчица (*за брьснате*), *sf.* brosse à barbe, *f.*
Кисѣла боза (*за свини*), *sf.* l'aigrière *f.*
— **соль**, *sf. Chim.* le sursel.
Кисѣлина, *sf.* l'acidité, aigreur *f*, levain *m*, vert *m*; 1. *Chim.* l'acide *m*; 2. (*оцедна*), *Chim.* acide acétique; 3. (*на вино*), la verdeur; 4. **прѣобрьщане** *или* **ставане на** —, l'acidification *f*; ‖ *Chim.* l'acétification *f.*
Кисѣлица круша, *sf.* poire d'étranguillon, *f.*
Кисѣлицы (*кисѣлы ябълкы*), *sf. pl.* le rambour.
Кисѣличькъ, *adj. dim.* suret.
Кисѣлка, *sf. arbuste*, l'epine-vinette *f.*
Кисѣлкавъ (*за вино*), *adj.* verdelet.
Кисѣлото, *sn.* l'aigre *m.*
Кисѣло оригване, *sn.* l'aigreur *f.*
— **сладькъ**, *adj.* aigre-doux.
— **тѣсто**, *sn.* le vain.
Кисѣлякъ, *sm. plante*, l'oseille *f*, alléluia *m.*
Кисѣлъ, *adj.* aigre, acide, vert, sur; ‖ **и** -кавъ, verjuté. [nankin.
Китайка (*платъ*), *sf.* le nankin; -йченъ, de
Китене, *sn.* le groupement.
Китка, *sf.* la 'houppe, le groupe, aigrette *f*; 1. (*пискулъ t.*), la campane; 2. (*пера*), la touffe; 3. (*примкы на чело у конь*), le toupet; 4. (*на сабя*), la dragonne; 5. (*цвѣте*), le bouquet; 6. (*цвѣтове*), *Bot.* la panicule; 7. **сѣдъ за поставяне** —, le bouqueton; 8. -кы, *pl.* le fanon; 9. **правя** —, *va.* grouper; 10. **свьрвевамъ** —, *va.* 'houper.
Китковприличенъ, *adj.* paniculé.
Китовъ мустакъ, *sm.* la baleine.
— **пишлокъ и мждіе**, le balénas.
Китоловецъ, *sm.* un baleinier.
Китоловна ладія, *sf.* la baleinière.
Китороденъ, *adj.* cétacé.
Китородно животно, *sn.* le cétacé.
Китра (*дебелокоръ лимонъ*), *sf.* le poncire.
Китчастъ, *adj.* paniculé.
Китче младо, *sn.* le baleineau *et* baleinon.
Китчица, *sf.* le gland; 1. (*малка*), *dim.* la 'houppete; 2. (*на крака у конь*), le fanon; 3. (*за украсене*), la bouffetté.
Китъ, *sm. mamm.* la baleine; 1. **рыбка що плава надъ глава на** —, le guide-baleine; 2. le lit; 3. **настиламъ на** -ове, *va.* liter.
Кити, *va.* grouper.
Кихамъ, *vn.* éternuer; ‖ **който често кихи** (*кихачъ*), *s.* éterneur, euse.
Кихане, *sn. Méd.* la sternutation.
Кихавица, *sf.* l'éternument *m*; ‖ **цѣръ за** —, *Méd.* errhin, *adj.*
Кихавиченъ корень, *sf. plante*, le vératre.
Кихателна трѣва, *sf.* l'éternue *ou* herbe à éternuer, *f.* -nutatif, *adj. m.*
Кихателно срѣдство, *sn.* sternutatoire *et*
Кихноване, *sn.* l'éternument. [sternutatoire.
Кихнователенъ, *adj. Méd.* ptarmique *ou*
Кихоръ (*за мрьтвецъ*), *sm.* la bière *et* bièrre.
Кичасто дърво, *sn. Agric.* la quenouille.
— **растене**, *sn. Bot.* la composée.
— **цвѣте**, *sn. Bot.* fleur prolifère *m.*
Кичастъ, *adj.* touffu, branchu; 1. *Bot.* frutescent, agrégé; 2. (*за цвѣте*), *Bot.* double; 3. (*китковиденъ*), *H. nat.* fasciculé.
Кичене, *sn.* la minauderie; ‖ *fam.* la simagrée, le fla-fla.
Кичорче, *sn. Bot.* l'aigrette *f.*
Кичоръ, *sm.* le bouquet, le trochet, la grappe; ‖ *Bot.* le chaton.

Кичоръ дрьвче, *sm. arbrisseau*, le troène *ou* truffie.
Кича, *va.* adoniser, ajuster; 1. *fam.* s'attifer; 2. *pop.* atinter; 3. *-ca*, *vr.* se parer, minauder, dodiner, faire la sucrée; 4. *fam.* fignoler.
Кій (*билліарденъ*), *sm.* la queue.
Кіошкъ, *sm. t.* le kiosque (*voyez* **Градиненъ одаръ**).
Клабаданжія, *sm. t.* un galonnier.
Клабаданъ (*златенъ*, *сребренъ*), *sm. t.* la lame, oripeau *m*, galon, clinquant; | **обшитъ съ —**, lamé, *adj.*
Клавесинистъ, *sm.* un claveciniste.
Клавесинъ (*свирка*), *sm.* le clavecin. [nie, *f.*
Клавикордна дека, *sf. Mus.* table d'harmo-
Клавицимбалъ, *sm.* le manichordion.
Клавиша (*въ фортепіано*), *sf.* la touche.
Клавиръ-армоника, *sf.* l'harmonium *m*, le glass-cord.
Клавіатура, *sf. Mus.* le clavier.
Кладенецъ, *sm.* le puits, la fontaine.
Кладенчарь (*чешмежія t.*), *sm.* un fontainier *et* fontenier.
Кладенчева вода, *sf.* eau putéale *f*.
Кладенче, *sm.* la fontaine, la borne-fontaine.
Кладенченъ, *adj.* fontinal.
Кладя (*огнь*), *va.* allumer.
Клане, *sm.* le massacre, le carnage; | (*говеда*), l'abatage *m*; | *fig.* la boucherie.
Кланъ (*племе въ Шотландія*), *sm.* le clan.
Кланямся (*нѣкому*), *vr.* saluer, bonneter; | **-меса** (*единъ на другъ*), *vr.* se saluer.
Клаване, *sm.* le compliment.
Клапа, *sf.* le volet; | (*на духало*), l'âme *f*.
Клапица, *sf.* l'éclisse *f*; 1. *Chir.* la clisse, attelle *f*, solen *m*, les fanons *m*; 2. **свързевамъ съ -цы строшено**, *va.* éclisser; 3. **вързувамъ съ -цы**, *va. Chir.* clisser.
Клапы, *sf. pl.* l'angoisse *f*, le garrot; 1. (*на добытакъ*), le billot; 2. (*за жуныть*), le bâillon; 3. **свързване съ —**, le garrottage.
Кларнетистъ, *sm.* un clarinettiste.
Кларнетъ, *sm.* la clarinette.
Классенъ, *adj.* classique.
Классическа литература, *sf.* le classicisme. — **школа** (*въ литература*), *sf.* le classique.
Классически, *adj.* classique. [mantique.
Классико-романтически, *adj.* classico-ro-
Классикъ, *sm.* un classique.
Классификація, *sf.* la classification.
Класъ (*и въ училища*), *sm.* la classe; 1. (*въ училища*), l'étude *f*; 2. (*на община*), le rang; 3. **прьвъ — въ училища**, le premier; 4. **оцѣлѣлякъ на -ове**, un classificateur.
Класъ, *sm.* l'épi *m*; 1. **брада на —**, *Bot.* l'arête *f*; 2. **ръкойка -ове послѣ жътва**, la glane; 3. **събиране -ове послѣ жътва**, le glonage; 4. **пуща -ове** (*класи*), *v. imp.* il épie.
Клатене, *sm.* le balancement, le secouement *et* secoûment, la secousse, branle *m*, branlement, chancellement *m*, agitation *f*, vacillation *f*; 1. *fig.* l'oscillation *f*; 2. *fam.* le brandillement; 3. (*глава*), le signe.
Клатително движене, *sm.* mouvement oscillatoire *m*.
Клатливъ, *adj.* chancelant, vacillant, mouvant; | (*за ладія*), *Mar.* rouleux; | (*близо да падне*), *fig.* penchant.
Клатя, *va.* agiter, secouer, remouer, ballotter, brandiller, branler; 1. (*ладія*), tourmenter; 2. (*непрѣстанно*), *fam.* brimbaler; 3. *-ca*, *vr.* s'agiter, chanceler, vaciller, s'ébranler, balancer, trembler, dodiner; 4. *fig.* flotter; 5. (*тлтряса*), *fig.* tâtonner; 6. **клатиса** (*надлъжно*), *v. imp. Mar.* il tangue.
Клауза, *sf.* la clause.
Клашникъ, *sm.* le manteau, le balandran *ou* balandras; | (*ямурлукъ t.*), la souquenille; | (*съ качулка*), la cape.
Клевета, *sf.* la calomnie, la diffamation, médisance, détraction *et* -tation, imposture, chicane, chicanerie *f*; | *fig.* la griffe.
Клеветникъ, **ица**, *s.* calomniateur, trice; médisant, ante; détracteur, trice; chicaneur, euse; un diffamateur, imposteur, dénigreur *m*, manvaise *ou* méchante langue *f*; | *fig.* langue de vipère *f*; | **-тницы хора**, *pl.* la médisance. [blasphémer.
Клевети, *va.* calomnier, détracter; | *fam.*
Клей, *sm.* l'encollage; 1. (*отъ дрьвіе*), la gomme; 2. (*отъ кожы*), colle forte *f*; 3. (*за жуны*), colle à bouche *f*; 4. (*рыбенъ*), colle de poisson; 5. (*стораксъ*), la calamite; 6. **искарвамъ -тъ отъ коприна**, *va.* dégommer; 7. **намазевамъ съ —**, *va.* encoller, gommer, engluer, gluer; 8. **намазеване съ —**, le gommage; 9. **прьчка намазана съ —**, le gluau.
Кленовъ, *adj. Bot.* acéracé *et* aceriné.
Кленъ, *sm. arbre*, l'érable *m*; **-новъ**, d'érable.
Клепална машина, *sf.* le laminoir.
Клепалникъ, *sm.* un lamineur.
Клепалница, *sf.* la laminerie.
Клепало (*на черкова*), *sm.* l'hagiosidère *et* -simandre.
Клепаченъ, *adj. Anat.* blépharique, palpébral.
Клепачи *m и* **-пкы**, *f.* la paupière; 1. **възваване на —**, *Méd.* l'hélose *f*; 2. **въспалене на —**, *Méd.* la blépharite; 3. **завиване — навътрѣ**, *Méd.* l'intropion *m*; 4. **обьрнуване —**, l'ectropion *ou* éraillement *m*.
Клепя, *va.* marteler; 1. (*желѣзо*), cingler; 2. (*безъ огнь желѣзо*), battre le fer à froid; 3. (*за литюргія*), sonner, tinter; 4. **клепять** (*за щрьнели*), *v. imp.* ils claquetent.
Клеретъ, *sm.* vin clairet *m*.
Клеръ, *sm. Chim.* la claire.

Клетва, *sf.* le serment; 1. (*за подданство*), serment d'allégeance; 2. ненадѣжна —, serment de joueur, d'ivrogne *ou* d'amour; 3. потвърдявамъ *или* увѣрявамъ съ —, *va.* jurer; 4. постѫпамъ противъ —, *va.* prévariquer; 5. правяне —, prestation de serment, *f*; 6. прѣстѫпвамъ *или* разваляпъ -та си, *va.* se parjurer; 7. несвѣрзанъ съ —, inassermenté, *adj.*

Клетвопрѣстѫпване, *sn.* la parjure.

Клетвопрѣстѫпникъ, **ица**, *sc.* parjure; | -стѫпенъ, *adj.*

Клетень (*на ортома*), *sm. Mar.* la fourrure.

Клети, *adj.* malheureux, pauvre, gueux; | *fam.* piteux, minable, marmiteux.

Клетня, *sf. Mar.* la pavesade; | (*накичевание*), le pavois. [viette.

Клетото, *sn.* le malheureux; | *fig.* la mau-

Клефтъ (*бѣлхва*), *sm.* un clephte *ou* klephte.

Клещакъ (*за овошки*), *sm.* le jumeau.

Клещацы, *sm. pl. Bot.* conné, *adj.*

Клещачень, *adj. Bot.* jumeau.

Клещи, *sf. pl.* la tenaille *et pl.* -s, la pincette *et pl.* -s, les mouflettes *f*, la mâchoire, la mordache; 1. (*гарга t.*), la pince; 2. (*за вадене коршумъ*), le pince-balle; 3. (*за ябы*), le davier, le pied-de-biche; 4. (*за изваждане гвоздеи*), le tire-clou; 5. (*за строшаване камыкъ въ мѫхуръ-тъ*), *Chir.* le brise-pierre.

Клеявость, *sf.* la glutinosité, la viscosité.

Клеявъ, *adj.* gluant, glutineux, visqueux, coagulant; | *Méd.* collétique.

Клеяна смола, *sf.* gomme resine *f*.

Клеянка (*дебело платно наклеяно*), *sf.* le bourgan.

Клеянно дърво, *sm. arbre*, le gommier.

Клеянъ *и* -нстъ, *adj.* gommeux.

Кливеръ, *sm. Mar.* le foc.

Климална тоѣга (*на толумба*), *sf. Mar.* la verge.

Климало, *sn.* la pompe; 1. млѣчно —, *Chir.* pompe à sein; 2. паряно —, pompe à vapeur *ou* à feu; 3. искачевамъ, истеглевамъ, тегля вода, въздухъ съ —, *va.* pomper. [rique *f*.

Климатерическа годнна, *sf.* année climate-

Климатически поясъ, *sm.* le climat.

Климатъ, *sm.* le climat, le ciel; | вліяне на -тъ, la climature; | навыкнуване на новъ —, l'acclimatation *et* -matement *f*.

Клинецъ, *sm.* le clou; 1. *Archit.* la patte *et* pate; 2. забивамъ -ицы въ подкова, *va.* brocher; 3. закованвамъ -ицы въ копыто, *va.* bréher; 4. подкованве съ -ицы (*кляръ t.*), le rassis; 5. обождамъ съ — конь, *va.* enclouer.

Клиника, *sf.* la clinique. [nique *f*.

Клиническо лѣкарство, *sn.* médecine cli-

Клиникъ, *sm.* médecin clinique, *m*.

Клиникъ, *sm. plante*, la gomphrène *ou* amarantine.

Клиничестъ, *adj.* ogival *et* ogive; | *Anat. Bot.* cunéiforme; | -сто изрѣзано нѣщо, *sm.* le biseau.

— пѫпешь, *sm.* le cantaloup.

Клиниче, *sn.* la facette; 1. (*за дръжало на чукъ*), l'angrois *m*; 2. -чета (*рѣзцы*), *pl.* le guillochis; 3. рѣжа, изрѣзвамъ на та, *va.* facetter; 4. украсявамъ съ — видъ, *va.* guilocher; 5. украсене съ —, le guillochage.

Клиничене (*на ялмазъ*), *sn.* la taille.

Клиничникъ, *sm.* tailleur de diamants, *m*.

Клинообразна кость, *sf. Anat.* os sphénoïde; | на —, sphénoïdal, *adj.*

Клинъ, *sm.* le calot, le pas, la pointe, le coin; 1. *Techn.* l'adent *m*; 2. *Typ.* le cognoir *et* décognoir; 3. (*на дрѣха*), le chanteau; 4. замѣрителенъ —, *Artill.* coin de mire *m*; 5. (*ради задкване*), l'entretoise *f*; 6. (*ради ключный камыкъ*), *Archit.* la contre-clef; 7. (*на риза*), le gousset; 8. (*подъ топово колело*), *Mar.* le cabrion; 9. подлагане —, le calage; 10. подлагамъ —, *va.* caler; 11. -ове (*на сводъ*), *pl. Archit.* l'ogive *f*; 12. правя -ове по ялмазъ, *va.* tailler.

Клипверъ, *sm. Mar.* le clipper.

Клиросна калугерка, *sf.* une officiante.

Клисавина, *sf.* la souplesse.

Клисавость, *sf. fig.* l'élasticité *f*.

Клисавъ, *adj.* pateux, souple, flasque; | *fig.* élastique. [sacristine.

Клисарка (*въ женски манастырь*), *sf.* une

Клисарь, *sm.* un sacristain, un bedeau; | *pop.* un chasse-chien *ou* -coquin.

Клистирь, *sm.* bouillon pointu *m*.

Клисура (*тѣсенъ прѣходъ, бокъ t.*), *sf.* le détroit, le défilé, le pertuis; | *Geogr.* le pas, les portes *f*.

Клиторъ, *sm. Anat.* le clitoris.

Кліентъ (*човѣкъ на голѣмецъ*), *sm.* un client, *s*.

Кълбо (*отъ концы*), *sn.* la pelote; 1. *Mar.* la manoque, fil de caret *m*; 2. мотея на — концы, *va.* pelotonner; 3. мотане на —, le pelotage.

Клъбце, *sm. dim.* le peloton, le rechet.

Кълвандрикъ, *sm. oiseau.* le pic.

Кълвѫ, *va.* becqueter *ou* béqueter; | кълвѫть (*за пилцы*), *v. imp.* ils picotent; | -вѫтса, (*единъ другъ*), *vr.* ils se béquetent.

Кълка, *sf.* la cuisse; 1. (*бутъ t.*), le gigot; 2. (*у животны*), l'épaule *f*; 3. болешъ въ ставата на —, *Méd.* la coxalgie; 4. повреденъ въ -лкытѣ, déhan

Кълнене, *sn.* le juremen[illegible] -лнеца, *pl.* de gros mots [illegible]

Кълнове (*на жива*), *sm. pl.* la pousse.

Кълня, *va.* maudire, jurer, anathématiser, sacrer; 1. *-ca*, *vr.* jurer; 2. *fam.* maugréer; 3. (*на лъжа*), se parjurer; 4. който са кълне често за низащо, un jureur.
Кълчанъ (*който са кълчи*), *sm.* un gesticulateur.
Кълчасть, *adj.* reinté.
Кълчене, *sn.* le geste.
Кълченъ, *adj.* coxal; | *Anat.* sciatique, crural. — болежъ, *sm.* la sciatique *et* goutte —, *sf.*
Кълчица, *sf.* filasse de chanvre, la chènevotte, étoupe *f*; 1. (*ради затъкване буре*), la neille; 2. затъкнъ съ —, *va.* étouper; 3. чесачъ и продавачъ на —, *s.* chanvrier, ère.
Кълчка, *sf.* l'onanisme *m.*
Кълчкамъ, *va.* se masturber.
Кълчникъ, *sm.* la jambière; 1. (*жозданъ*), la trousse; 2. (*паласка за стрѫлы*), le carquois; 3. (*на ризница*), la tassette, la grève; 4. —, *plante*, le lotus *et* lotos.
Кълчяса, *vr.* gesticuler. [*тъ*), *va.* nasarder.
Кълцамъ (*зъбы*), *vr.* grelotter; | (*по носъ*-
Кълцване (*по носъ-тъ*), *sn.* la nasarde; | (*съ срѣдній пръстъ*), la chiquenaude.
Клопамъ (*взаимно*), *va.* récriminer.
Клотикъ, *sm.* *Mar.* la pomme.
Клончасть (*чепясть*), *adj.* rameux, branchu, touffu.
— свѣщникъ, *sm.* la girandole.
Клонче, *sn.* *dim.* la branchette, le rameau; | китка сплетены -чета, la ramée.
Клонъ, *sm.* la branche, le courson; 1. (*на желѫзенъ пѫть*), l'embranchement *m*; 2. (*отъ елени рога*), *Vén.* le merrain; 3. -нове (*отъ дърво*), la ramure; 4. пущатъ -нове, *v. imp.* ils se ramifient; 5. сплитане -нове, *Bot.* la fosciation.
Клоня (*къмъ нѣщо*), *vn.* se porter à; | *fig.* tendre à, pencher.
Клубистъ, *sm.* un clubiste. [un clubiste.
Клубъ, *sm.* le club, le cercle; | членъ на —,
Клупна линія (*линя на* 8), *sf.* *Géom.* la lemniscate
Клупъ, *sm.* l'anse *f*, noeud coulant *m*; 1. *Mar.* la bourèche, demi-clef, épissure *f*; 2. (*линя на* 8, *флеонго*), lacs d'amour *m*; 3. (*отъ ивица на забрадка*), la fontange; 4. (*отъ пошъ*), ruche de tulle, *f*; 5. въръвамъ на —, *va.* nouer, genoper; 6. врьзване съ —, *Mar.* la genope; 7. правя -нове (*у плетене*), *va.* remmailler.
Клѣкавецъ (*на пръстіето*), *sm.* *Anat.* la phalange; | вторъ —, la phalangine.
Клѣкавость, *sf.* l'infirmité *f*, la couardise; | *fig.* la mollesse.
Клѣкавщина, *sm.* un couard.
Клѣкавъ, *adj.* infirme, molasse, lâche, couard, mou *ou* mol; | *fam.* éclopé; | стамамъ —, *vr.* mollir, bléchir.
Клѣкавъ човѣкъ, *sm.* une mazette.
Клѣкамъ, *vr.* s'effacer.
Клѣтка (*огнище въ градина*), *sf.* le carré, le découpé, ados *m*, planche *f*; 1. *Agric.* la côtière; 2. *Anat.* le cellule; 3. (*кафезъ t.*) la mue; | (*за кокошки*), la poussinière; | (*за зѣброве*), la loge; 4. правя на -тки прьсть-та, *va.* *Agric.* béquiller.
Клѣтчасть, *adj.* *Anat.* celluleux.
— сплитъ, *sm.* *Anat.* tissu cellulaire *m.*
Клѣтчица, *sf.* *dim.* la logette; | (*прьсть около цвѣтникъ*), la plate-bande.
Клѣчка (*за разширяване*), *sf.* l'équarrissoir *m*; 1. (*за кола*), l'aidau *m*; 2. распорка (*у месари*), la tinet; 3. (*стълбичка за папагало*), un bâton de perroquet; 4. изваждамъ на вънъ дървены гвозден или -чки, *va.* déchevillier.
Клѣчица, *sf.* la bûchette, la touche.
Клѣмсъ, *sm.* *Mar.* la bauquière.
Клюзъ, *sm.* *Mar.* l'écubier; -зенъ, d'écubier: | — бакъ, la gatte; | — сакъ, tampon d'écubier, *m.*
Клюмамъ, *vn.* ployer, 'hocher.
Клюмнатъ, *adj.* baissé, dévers.
Клюнорогъ, *sm.* *oiseau*, le calao.
Клюнцы, *sm.* *pl.* l'aqueduc *m.*
Клюнъ (*на пилецъ*), *sm.* le bec, la bequée.
Клюсакъ (*конски*), *sm.* le traquenard.
Клюска, *sf.* la 'haquenée; | *v. imp.* il amble.
Клюсканица, *sf.* l'amble *m.*
Клюскарь, *sm.* une 'haquenée; | (*конь*), cheval amblier *m.*
Ключалка, *sf.* la gâchette, le loquet, panneton *m*; 1. *Techn.* le fermoir; 2. (*на брава*), l'obron *et* auberon *m*; 3. женска —, la gâche; 4. (*ключалченъ езикъ*), le pêne *et* pêle; 5. дрьпамъ —, *va.* déverrouiller; 6. повличане на —, l'obronnière *f.*
Ключалчица, *sf.* le loqueteau.
Ключарка, *sf.* famme de charge, de menage *f*;
Ключарство, *sm.* la sommellerie. [un caissier.
Ключарь, ка, *s* boursier, sommelier, ère;
Ключенце, *sn.* la clavicule.
Ключенъ камыкъ (*на сводъ*), *sm.* *Archit.* le claveau, clef de voûte, *m.*
Ключъ и От- (*и Мит.*), *sm.* le clef *et* clé; 1. (*на вода*), la source; 2. (*за*), le corrigé; | *fig.* clef de; 3. (*камыкъ у сводъ*), le clausoir; 4. съ —, à clef; 5. подъ —, sous clef; 6. колелце за -чове, le clavier; 7. огждане съ —, le cléidomancie; 8. (*за нагласяване*), l'accordoire *m*; 9. извира съ — (*за изворъ*), elle sourcille *ou* sourde.
Кметове, *sm.* *pl.* les principaux *m.*
Кметство (*староство, нивя съ тлъка въ Лѣхія*), *sm.* la starostie.
Кметъ, *sm.* un sénieur, prévôt *m*; | (*или старіія*), un staroste; | (*въ Швейцаріія*), un landamman.

Кневень, *sm. Mar.* le cabillot *ou* cavillot.
Кнехтъ, *sm.* le bitton.
Книга, *sf.* le livre, le volume; 1. (*тефтеръ t.*), le registre *et* regître; 2. (*мехтюпъ t.*), la massive *et* lettre —, *sf*; 3. метрическа —, registre de la paroisse; *m*; (4. *съ готовы смѣтки*), le barême; 5. една — отъ единъ цвѣтъ, le singleton; 6. (*безъ забѣлѣжванеа*), le textuaire; 7. издавамъ — на свое име, *va.* se faire imprimer; 8. издадена — съ свои разноски, livre de fonds; 9. (*Іисуса сына Сирахова*), l'ecclésiastique, *m*; 10. классическа — (*за въ училища*), livre classique; 11. при разгърнуване —, à l'ouverture du livre; 12. продавамъ — на листове (*за бакалинъ*), *va. Тур.* mettre à la rame; 13. (*за прочитане*), la lecture; 14. (*съ прѣданеа у Турцы*), la sonna *et* sunna; 15. прѣдницата на подвезена —, la gouttière; 16. (*черковны пѣсни*), livre des cantiques; 17. Чиселъ (*въ Библія*), les nombres; 18. -гы, *pl.* видъ игра на —, la sizette; 19. играя на — вариклѣчковскы, *vn. fam.* carotter; 20. лудъ за —, un bibliomane; 21. лудость *или* страсть къмъ —, la bibliomanie; 22. огаждамъ съ —, гледамъ на —, хвърлямъ —, *va.* tirer les cartes; 23. огаждане *или* врачуване съ —, la cartomancie; 24. пріетель за —, un bibliophile; 25. познане —, la bibliographie; 26. полица за нареждане —, la bibliothèque; 27. който въспира -гытѣ си всякому, un bibliotaphe.
Книгогадалникъ, ница, *s.* cartomacien, enne.
— печѣтане, *sn.* l'imprimerie *f*, la typographie; ‖ *fig.* la presse; ‖ до —, protypographique, *adj.*
— познане, *sn.* la bibliognostique.
— хранилище, *sn.* la biblithèque.
Книжарница, *sf.* la librairie.
Книжарство, *sn.* la librairie.
Книжарь, *sm.* un libraire *ou* bibliopôle; 1. (*и издавачъ*), libraire éditeur; 2. (*коммиссіонмеръ*), libraire commissionnaire *ou* d'assortiment; 3. (*майсторъ*), un cartier.
Книже, *sn.* la fascicule.
Книженъ (*за евыцы*), *adj.* littéral.
— *или* Литературенъ обирникъ, *sm.* forban litteraire *m*.
Книжка, *sf.* le livret.
Книжна полица, *sf.* corps de bibliothèque, *m*.
Книжнина, *sf.* la littérature.
Книжникъ (*въ Библія*), *sm.* docteur de la loi, *m*; ‖ (*у Евреи*), un scribe.
Книжовенъ, *adj.* lettré, littéraire.
Книжовникъ, *sm.* érudit, *adj. m*; ‖ (*литераторъ*), homme de lettres; *m*.
Кнутъ (*біене съ камшикъ*), *sm.* le knout.
Книгадегетъ (*водорѣзъ*), *sm. Mar.* la guibre.
Княгиня (*княжна неоженена*), *sf.* la princesse.
Князь, *sm.* un prince, un despote; ‖ наслѣденъ —, prince royal; ‖ (*по кръвь*), prince du sang.
Князче, *sn. fam.* un princillon *ou* principion.
Княжески, *adj.* princier.
— винарь, *sm.* un bouteiller *et* boutillier.
Княжеско достойнство, *sn.* la principauté.
Княжество, *sn.* la principauté.
Коализація, *sf.* la coalition.
Коати, *sn. tatm.* le coati.
Кобалтъ (*металлъ*), *sm.* le cobalt; -тенъ, de — *et* cobaltique.
Кобая, *sf.* (*voyez* Морска свиня).
Кобчикъ, *sm. oiseau*, l'émouchet *m*.
Кобыла, *sf.* la jument, la cavale; -ленъ, de jument; 1. млада —, la pouliche *et* pouline; 2. (*ради завяждане*), jument poulinière; 3. пущамъ на —, *va.* étalonner.
Кобылица, *sf.* la palanche; ‖ (*у водоносцы*), la gorge.
Кобыличка (*на цигулка*), *sf.* le chevalet.
Кование (*на воденниченъ камыкъ*), *sn.* le piquage.
Коваческа стока, *sf.* la forgerie.
Ковачески *или* Сачеварски занаятъ, *sm.* la taillanderie.
Ковачество, *sn.* la maréchalerie.
Ковачна стая (*за чукане*), *sf.* l'ordon *m*.
Ковачница, *sf.* la forge, la ferronnerie, la chaufferie.
Ковачъ, *sm.* un forgeron, un forgeur, maréchal ferrant *m*, serrurier, blanchoevrier *m*; ‖ (*на злато*), écacheur d'or, *m*; ‖ (*на лъжы и клеветы*), artisan d'importures, de calomnies.
Ковеоръ, *sm.* drap de pied, *m*.
Ковчегарь, *sm.* un bahutier.
Ковчегъ, *sm.* la caisse; 1. (*съ издутъ захлупакъ*), le bahut; 2. (*за мощи*), l'ostensoir *et* -soire *m*; 3. (*за мрьтвецъ*), la bière *et* biérre. (*vog.* Кихоръ)
Ковчеженце, *sn. dim.* la cassette.
Ковчезецъ, *sm.* la boîte; ‖ (*за писма*), boîte aux lettres; ‖ лѣкарски — (*за цѣрове*), le boîtier.
Ковъ, *va.* forger, ferrer, marteler; ‖ (*клепя желѣзо*), corroyer.
Когато, *conj.* pendant que, alors que, au moment ou, après que, cependant que, comme, tant, si *et* s' (*dans* s'il), lorsque *et* l'orsqu', puis donc que, quand; 1. и —, lors même que; 2. до —, en attendant que; 3. *adv.* une fois que, dès qu'une fois, le long, tout le long, au long de.
Когото (на —, за —, *pron. rel.* (*pour* de qui, du quel); *pl.* на които, за които (*pour* desquels, dont).
Кода (*краѣ на музик. съчинене*), *sf. Mus.* la coda.

Кодошка, *sf.* une maquerelle; ‖ *fam.* une recruteuse.
Коефициѥнтъ, *sm.* *Alg.* le coefficient (*voyez* **Прѣдстойникъ**).
Кожа, *sf.* la peau, la fourrure, la pelure; 1. (*на човѣкъ*), les chairs; ‖ *Anat.* le derme; 2. (*на главата*), cuir chevelu *m*; ‖ *Anat.* l'épicrâne *m*; 3. (*печа*), le cuir; 4. (*дъска*), la dosse; 5. (*одрината*), la dépouille; 6. намазана — (*печа*), cuir bouilli; 7. (*твърдѫ тънка*), cuir de poule; 8. описане на човѣческа —, la dermographie; 9. наука за човѣческа —, la dermologie; 10. въспалене на -та, *Méd.* la rupia *et* rypia; 11. излъсквамъ съ фокина —, *va.* peau-de-chienner; 12. остъргвамъ отъ опакето на — меса и тлъстина, *vn.* écharner; 13. не са събирамъ въ -та си, *vr.* griller de; 14. хвърля си -та (*за зъмя*), *v. imp.* il mue; 15. хвърляне — (*за зъмя*), la mue; 16. конто си хвърлять -та, *H. nat.* exuviable, *adj.*
Кожы (*мѣхове за подплащане и търговія съ тѣхъ*), *sf. pl.* la pelleterie.
Кожава ржкавица (*муфта*), *sf.* le manchon.
— **торба** (*за топлене крака*), *sf.* la chancelière.
Кожаво облекло, *sm.* l'aumusse *et* aumuce *f.*
Кожана аммуниція (*солдатска*, *sf.* *Milit.* la buffleterie.
— **камзола** (*дрѣха*), *sf.* le buffletin.
— **стока** [**майсторь на** —, un buffletier.
— **чанта**, *sf.* le havre-sac.
Кожанъ мѣхъ, *sm.* le bouc.
Кожарница (*табакхана*), *sf.* la tannerie.
Кожарство (*и кожава стока*), *sm.* la peausserie.
Кожарь, *sm.* un peaussier *et* peaucier, cuirratier *m*; ‖ (*табакъ т.*), un tanneur.
Кожица, *sf.* *dim.* la pellicule, la peau; 1. *Anat.* la membrane, la cuticule; 2. *Anat.* *Bot.* la tunique; 3. *Bot.* l'arille *f*, bourse *f*; 4. (*на зърната*), la robe; 5. (*на ѫдка съ орѣхъ*), le zeste; 6. (*между пръстіето*), *H. nat.* la palame; 7. цяла на око (*у конъ*), *Vétér.* l'onglée *f*; 8. одраскувамъ —, *va.* effleurer; 9. олущевамъ врѣхнята — на брошь, *va.* rober; 10. съ —, *H. nat.* palmé, *adj.*
Кожна мышца, *sf.* *Anat.* muscle peaucier *m*.
Кожурецъ (*пашкулъ т.*), *sm.* le cocon.
Кожухарство (*мѣхарство*), *sm.* la pelleterie.
Кожухарь, **ка**, *s.* pelletier, ère; un fourreur.
Кожухче, *sm.* le juste; ‖ (*у хусари*), *Milit.* la pelisse.
Кожухъ, *sm.* la pelisse, la fourrure, la peau; 1. подплатенъ съ —, fourré, *adj*; 2. подплащамъ съ —, *va.* fourrer; 3. увивамса съ —, *vr.* se fourrer.
Коза, *sf.* la chevrette; ‖ *fam.* la chèvre *ou* bique ‖ **дива** —, le chevreuil.
Козарь, *sm.* un chevrier.
Козекракъ *и* **-ногъ**, *sm.* capripède, *adj.*
Кезерогъ, *sm.* *Astr.* le Capricorne.
Кози мѣхъ (*за тецливость*), *sm.* l'outre *f.*
Козина, *sf.* le poil; 1. (*у животны*), la robe; 2. (*у куче*), la soie; 3. (*козински цвѣтъ у животны*), le pelage; 4. (*отъ перуанска камила*), la carmeline *et* laine carmeline; 5. (*за напъхване*), la bourre.
Козинева валка, *sf.* *Vétér.* l'égagropile *m*.
Козирекъ (*у киверъ*, *у капелка*), *sm.* la visière.
Козіе-брада, *sf.* *plante*, la barbe-de-chèvre.
— **сырене**, *sm.* le cabrillon.
Козле *и* **-ленце**, *sn.* le chevreau *ou* cabri, biquet *m*; ‖ **диво** —, le chevrillard.
Козодоецъ, *sm.* *oiseau*, l'engoulevent *ou* crapaud volant *m*.
Козоногы богове, *sm.* *pl.* dieux chevre-[pieds *m*.
Козорогъ (*на шлемъ*), *sm.* *Blas.* le mézail.
Коза **върба**, *sf.* *arbre*, le marseau *et* marsault.
— **кожа**, *sf.* le chevrotin, la cabron.
— **рута**, *sf.* *plante*, la galéga.
Козякъ, *sm.* la carpette.
Козятса, *v. imp.* ils chevrotent.
Кой, *adj. pron.* quel; 1. (*за броевъ редъ*), la quantième; 2. **-бы да былъ**, **кое и да бѫде**, quel que soit, quelconque, quelle que soit; 3. **за кое**, de quoi; 4. — **и да е**, tel quel, quelque; 5. — **и**, quelque...que; 6. — **иде?** **-е тамъ?** *interj.* qui vive? qui-va-là; 7. **на когото** (*на което*, *на колто*; *на които*), **на кое**, *pron.* (*accusatif*), que *et* qu'.
Кой *и* **-то**, *pron. rel.* lequel (*f.* laquelle; *pl.* lesquels), qui, quiconque, quoi; 1. **кой?** qui est-ce qui; 2. **който и да бѫде**, qui que ce soit; 3. **който и**, *adj.* quelque...que.
Койка, *sf.* *Mar.* le branle; ‖ **-йкытѣ долу!** le branle-bas.
Кокарда, *sf.* la cocarde.
Кокичка *или* **Костилка**, *sf.* le noyau; ‖ **ликеоръ отъ зарзалійны -чкы**, eau de noyau, *f*; ‖ **изваждане** — **отъ овощкы**, *Pharm.* l'énucléation *f*.
Кокичета, *sn.* *pl.* *plante*, la petite marguerite, la pâquerette *et* paquette.
Коколѣза, *sf.* *insecte*, la forficule *ou* perce-oreille.
Кокона, *sf.* la dame.
Коконка, *sf.* *Jur.* la damoiselle.
Кокорка, *sf.* une précieuse.
Кокорко, **-рка**, *s.* petit-maître, *f* -te-maîtresse; minaudier, ère; un merveilleux; ‖ *fam.* poupin, ine; un muguet; ‖ *pop.* luron, onne.
Кокосово дърво, *sm.* *arbre*, le cocotier.
Кокосовъ орѣхъ, *sm.* noix de coco, *f*.
Кокосовы чарупкы, *sf.* le caire.

Кокоша кожа, *sf.* le canaprin.
— **слѣпотія**, *sf.* la berlue; | *Méd.* l'héméralopie; | страдалецъ отъ —, *sc.* héméralope.
Кокошарникъ (*курникъ кочина за кокошки*), *sm.* le poulailler.
Кокошарство, *sm* la volaille.
Кокошарь, *sm.* marchand poulailler *m*, un volailler, cagier, coquetièr; | търговецъ —, rôtisseur en blanc, *m*.
Кокошин ощнрь, *sm. H. nat.* les gallinacés *m*.
— **пазарь** (*въ Парижъ*), *sm.* la vallée.
Кокошины, *sf. pl. insecte*, pou de volaille, *m*.
Кокошка, *sf.* la poule; 1. *fam.* la poussinière; 2. водна —, poule d'eau; 3. хранена —, la poularde; 4. кола за -шки, le poulailler; 5. пазарь за шки, la poulaillerie.
Кола, *sf. pl.* la voiture, le chariot, le char, 1. мрьтвецоносна —, char de deuil *ou* funèbre; 2. (*съ два коня*), char bige *m*; 3. (*съ три колела*), le tricycle; 4. (*за дърва*), le camion; 5. (*за каманіе и дърва*), le binare; 6. (*безъ ритлы за возелница или стока*), le 'haquet; 7. возене на —, le camionage; 8. закарване съ —, le charroi.
Коларь (*майсторъ*), *sm.* un charron *et* charton; 1. (*или кучіашъ*), *s.* charretier, ère; un camionneur; 2. (*тварникъ*), un 'haquetier; 3. (*за исхвърлеване каманіе и ярьсть*), un gravatier; 4. (*съ оградена кола*), le tombelier
Коластра, *sf.* l'amonille *f*; | *Méd.* le colostrum; | дѣтинска болесть отъ —, *Méd.* la colostration.
Колаузъ (*разгледачъ*), *sm. t. Milit.* un éclaireur; | пращамъ —, *va. Milit.* éclairer.
Колганъ, *sm. plante*, le galanga.
Колелата нареда (*у часовникъ*), *sf.* le mouvement.
Колелатъ, *adj.* roué.
— **столъ**, *sm.* la brouette; | возя съ — нѣкого, *va.* brouetter; | возарь на —, un brouetteur.
Колелаты потрѣбы (*колела*), *sf. pl.* le rouage.
Колело (*и мячене върху-*), *sr.* la roue; 1. le rouage; 2. (*съ възвити зъбцы*), roue à rochet *m*; 3. закачване *или* завръзване —, l'encliquetage *m*; 4. пьрмино — (*штурвалъ*), *Mar.* roue de gouvernail; 5. лотарійно —, roue de fortune; 6. мячъ върху —, *va.* rouer.
— **виденъ**, *adj. Bot.* rotacé.
— **мазь**, *sf.* la graisse.
Колелце, *sm.* la roulette, le touret, la bélière: | (*на ботушны шнове*), la molette.
Колегіална черкова, *sf.* église collégiale *f*.
Коллегіумъ, *sm.* le collége.
Коллегія, *sf.* le collége; | избирателна —, collége électoral; | священна —, le sacré collége.
Колендро, *sm.* le cylindre; | *Archit.* le toron; | (*за уталагане*), *Agric*, la ravale.
Колене (*и клане говеда*), *sm.* l'abatage *m*, le tuage, la tuerie.
Коленикъ, *sm.* la veie, la trace; | (*на нжть*), la flache, l'ornière *f*.
Колеснично тържество (*въ Индія*), *sm.* le tironnal.
Колесница (*съзвѣздіе*), *sf. Astr.* le Chariot.
Колето, *sm. Com.* le colis.
Колетъ, *sm.* collet de bufle, *m*; | майсторъ -тарь (*отъ быволска кожа*), *sm.* un colletier,
Колизей (*амфитеатръ въ Римъ*), *sm.* le colisée.
Колнрь (*мехлемъ за очи*). *sm. Méd.* le collyre.
Колко и -то, *conj.* si *et* s'; 1. до -то, autant que; 2. — за това, *prép.* à l'égard de; 3. — зарада мене, *adv.* pour ma part; 4. — *и* по —, combien; 5. -то обычамъ *или* ищамъ, *adv.* à discrétion; 6. -то за, *prép.* quant à.
Колкотарь, *sm. Chim.* le colcotar.
Колокинтовъ сокъ, *sm.* le chicotin.
Колокинтъ (*горчива тыква*), *sm. plante*, la coloquinte.
Коллодій, *sm. Chim.* le collodium.
Коллонада, *sf.* la colonnade.
Колонна, *sf Milit.* la colonne.
Коллонни водачъ, *sm. Milit.* corps de guides, *m*.
Колонистъ, *sm.* un colon.
Колонія, *sf.* la colonie, habitation *f*, plantation *f*; 1. мѣсто дѣто може стане —, colonisable, *adj*; 2. правяне —, la colonisation; 3. правя —, *va.* coloniser.
Колоніяленъ, *adj.* colonial.
Колоніялны стокы, *sf. pl.* denrées coloniales *f*.
Колористъ, *sm.* un coloriste.
Колоритъ, *sm.* le coloris.
Колски процѣповъ столъ, *sm.* l'armon *m*.
Коллоссаленъ, *adj.* colossal; | *fig.* pyramidal.
Колоссъ, *sm.* le colosse.
Колумба-корень, *sm. Méd.* racine de colombo, *f*.
Колурій, *sm. Georgr. Astr.* le colure.
Колца, *sf. pl.* la roulette; 1. (*талижка*), la carriole; 2. (*съ две колела*), le cabriolet; 3. лостъ (*съ две колела*), *Artill.* le triqueballe; 4. (*на топъ*), l'affût *m*.
Колчавина (*и Gram.*), *sf.* la quantité; 1. la dose; 2. *fig* la provision; 3. размѣрвамъ -та на съставны части, *va.* doser.
Колчавны бройове, *sm. pl. Gram.* numératifs cardineaux *m*.
Колче, *sm.* la chevillette; | скачване съ -та, *Mar.* le chevillage; | скачевамъ съ -та, *va.* cheviller.
Колъ, *sm.* le pieu, la cheville, le jalon, le piquet, le palis; 1. *Artill.* l'accul *m*; 2. *Blas.* les pals *et* paux; 3. голѣмъ —, le pilotis *et* pilot; 4. (*съ рѣка за извлачане дърва*), l'allingue *f*; 5. (*на тьрдиня*), la palissade; 6. до забиване —, jusqu' à refus de mouton, *m*: 7. набиване на —, le pal; 8.

-лове, *pl.* набивань — въ земя, *va.* piloter; 9. набиването и набитытѣ —, le pilotage; 10. набивань — отъ мѣсто на мѣсто, *va* jalonner; 11. набиване — за основъ *или* заграда съ —, la palification; 12. набивань — въ основъ, *va.* palifier; 13. редъ набиты —, *Fortif.* la fraise; | утвърдявань съ —, *va. Fortif.* fraiser; 14. редъ — съ плетъ. la palée.

Колыба, *sf.* la cahute, chaumière *f*, chalet *m*, cabane *f*, échoppe, loge, case *f*, taudis *et* taudion *m*; 1. (*шалашъ t.*), la 'hutte; 2. *fig.* le trou; 3. *Mar.* la carosse; 4. правя —, *va.* cabaner *et* se cabaner, se 'hutter.

Колыбка, *sf. dim.* la logette, la chaumine; | (*въ градина*), la tonnelle.

Колыбны праздницы (*скинопигія*), *sm. pl.* la fête des tabernacles *m*.

Колыбы, *sf. pl.* le 'hameau, la bourgade; | (*на дивацы*), le cabanage.

Колѣда, *sf.* le noël (*fam. f.*); -дарски, de noël.

Колѣдарска пѣсень, *sf.* la noël.

Колѣдны пости, *sf. pl.* l'avent *m*; | проповѣдванеа прѣзъ —, l'avent *m*.

Колѣничане, *sn.* la génuflexion, la prosternation *et* -nement *m*, la prostration.

Колѣничѫ, *vn.* s'agenouiller, se mettre à genoux; | (*прѣдъ нѣкого*), se prosterner; | който колѣничи, génuflecteur, *adj.*

Колѣнна буца (*у конь*), *sf. Vétér.* l'éparvin *ou* épervin *m*. [mial.

— постелчица (*у свинскоты*), *sf.* le gré-

— похлупка, *sf. Anat.* la rotule; | на —, *Anat.* rotulien, *adj.*

Колѣнни отокъ (*у конь*), *sm. Vétér.* la solandre, le vessigor.

Колѣнникъ, *sm.* la genouillère; | (*у барабанецъ*), la cuissière. [jardon *et* jarde.

Колѣнница (*буца у конь*), *sf. Vétér.* le

Колѣнно подсѣкнуване (*на конь*), *sn. Vétér.* la malandre.

Колѣно (*pl. колѣнѣ*), *sm.* le genou; 1. la ligne, le lieu, le rameau; 2. la génération, la tribu, la race, la caste, le sang, la filiation, l'estoc *m*; 3. *Anat.* l'article *m*; 4. *fig.* le tronc, la tige, la souche, la côte; | (*на родство*), le degré; 5. болежъ въ —, *Med.* la gonagre; 6. съ —, coudé, *adj*; 7. -лѣне, *pl.* le giron; 8. стоя *или* сѣдамь на —, *vn.* se mettre à genoux; 9. падане на —, la prostration; 10. до —, à mi jambe, jusqu' à mi jambes.

Колѣнчастъ, *adj. Bot.* géniculé *et* genouillé, flexueux; | *H. nat.* articulé.

Колюшка, *sf. poisson*, l'épinoche *f*.

Коля, *va.* massacrer, immoler, abattre, égorger; | (*добытакъ*), tuer, saigner.

Команда, *sf.* le commandement.

Командантъ, *sm. Milit.* commandant de place, *m*; | (*на твърдиня*), un gouverneur.

Коммандитеръ, *sm. Com.* associé commanditaire *m*. [mandite, *m*.

Коммандитство, *sn. Com.* societé en com-

Командарія (*малвазія*), *sf.* la malvoisie.

Командиръ, *sm. Milit.* un commandant.

Командорство, *sn.* la commanderie.

Командоръ, *sm.* un commandeur.

Командувамь, *va.* commander, mener; | офицеръ що -ва, commandant, *adj.*

Комаржелжкъ, *sm. t.* l'escamotage *m*.

Комаржія, *sm. t.* un escamoteur.

Комарникъ, *sm.* la cousinière; | —, *plante*, la conyze.

Комарь, *sm. insecte*, le cousin, le myope.

Комахай, *adv.* bien.

Комбара, *sf. t.* la fusée.

Комбаричка (*за пары*), *sf. t.* la tirelire; | *fam.* l'esquibot *m*.

Комедія, *sf.* la comédie; | *fig.* le brodequin, le socque; | пишѫ *или* прѣдставянь -діи, *va.* chausser le brodequin.

Комедіантски занаятъ, *sm.* le cabotinage.

Комедіантъ, ка, *s.* comédien, enne; un acteur; 1. (*сюйтаре t.*), un histrion; 2. (*скитникъ*), *fam.* un cabotin; 3. ставамь —, *vn.* monter sur les tréteaux *m*.

Комета, *sf.* la comète; | описане на -ты, la cométographie.

Кометенъ, *adj.* cométaire.

Кометографически, *adj.* cométographique.

Комикъ, *sm.* un comique, un bouff.

Коминъ *и* **Ку-**, *sm.* la cheminée; | *Techn.* la dalême; | (*на соба*), la souche.

Комитетъ, *sm.* le comité, le bureau, la commission; | малькъ —, le comiticule.

Комически, *adj.* comique; -скы, -ment.

— начинъ, *sm.* le comique, le bouffon.

Комиціаленъ, *adj.* comicial *ou* comitial.

Комиціи (*народны събранеа въ Римъ*), *sf. pl.* les comices *m*.

Комка, *sf.* la ciboire.

Комкувамса, *vr.* communier. [ments.

Комкуване, *sn.* la fréquentation des sacre-

Комма, *sf. Mus.* le comma.

Коммиссарство, *sn.* le commissariat.

Коммиссарь, *sm.* un commissaire; | помощникъ на —, *Mar.* un sous-commissaire.

Коммиссіона, *sf.* la commission.

Коммиссіонеръ, *sm. Com.* un commissionaire, un facteur; | плата на —, *Com.* le factorage; | (*испращачъ*), *Com.* commissionnaire chargeur.

Коммиссіонна кантора, *sf.* cabinet d'affaires, *m*.

Коммиссія, *sf.* la commission; | (*за исплащане на царскытѣ дългове*), caisse d'amortissement, *f*.

Коммунистъ, *sm.* un communiste.

Комодъ, *sm. fig.* la commode.

Компактъ, *adj. Typ.* compacte.

Компанія, *sf. Com.* la compagnie.
Компасарница, *sf. Mar.* la cadranerie.
Компасъ (*и съзвѣздіе*), *sm.* la boussole; | *Mar.* compas de route, *m*; | майсторъ на -сы, un cadranier [tales *f*.
Компиталія (*у Римляны*), *sf.* les compi-
Комплектъ, *sm.* le complet; | (*на платната*), *Mar.* jeu de voiles, *m*.
Комплиментливъ, *adj. s.* complimenteur, euse.
Комплиментъ, *sm.* le compliment; | безъ -ты, trève de compliment, sans compliment.
Композиторъ, *sm. Mus.* un compositeur.
Композиція, *sf. Mus.* la composition.
Компоніумъ (*видъ хроника*), *sm.* le compionium.
Компотникъ, *sm.* le compotier. [de compote.
Компотъ (*ричель t.*), *sm.* la compote; -тенъ,
Компрессоръ, *sm. Chir.* le compresseur.
Компресъ (*за рана*), *sm. Chir.* la compresse.
Компромисъ, *sm.* le compromis.
Компромитирувамса, *vr.* se compromettre, se manquer à soi-même.
Комтуръ (*на военни орденъ*), *sm.* le commandeur.
Конакъ, *sm. t.* le châtelet, la cour (*voyez* Сѫдница *и* Палатъ).
Конвентъ, *sm.* convention nationale *f*; | членъ на народенъ —, un conventionnel.
Конвонрувамъ, *va.* escorter; | *Mar. Milit.* convoyer.
Конвой, *sm.* l'escorte *f*; | *Mar.* le convoi.
Конвонръ, *sm*, *Mar.* le convoyeur *et* bâtiment convoyeur. [le conge.
Конгій (*мѣра на питія у Ритляны*), *sm.*
Конгревовъ фишекъ, *sm.* fusè à la congrève.
Конгресъ, *sm.* le congrés.
Кондиція, *sf.* la condition. [condor.
Кондоръ (*най-голѣмъ орелъ*), *sm. oiseau*, le
Кондуктеоръ (*на дилижансъ*), *s.* un conducteur.
Конецъ, *sm.* le fil, la ligne; 1. *Mar.* fil de carot *m*; 2. (*намазанъ съ восакъ*), le ligneul; 3. (*вѫдинатъ въ игла*), l'aiguillée *f*; 4. тегля на -, *va. Archit.* plomber.
Конически, *adj.* conique; | -скы сѣченеа, *sm. pl. Géom.* sections coniques *f*.
Концы (*за мрѣжа*), *sm. pl.* la lignette, la gabare.
Конклавистъ, *sm.* un conclaviste.
Конклавъ (*си избиране папа*), *sm.* le conclave.
Конкордатъ (*съ папа*), *sm.* le concordat.
Конкурсъ, *sm.* le concours.
Конна статуя, *sf.* statue équestre *f*.
Конетаблъ (*войнски чинъ*), *sm.* le conné table; | сѫдница на —, la connétablie.
Конни, *adj. H. nat.* cavalin.
— войскарь, *sm.* un cavalier.
— форпостъ, *sm. Milit.* la grand' garde.
Конница, *sf.* la cavalerie, les chevaux *m*.
Конондъ, *sm. Géom.* le conoïde.

Конопа, *sf. plante*, le chanvre; | посадена нива съ —, la chènevrière.
Конопочукна воденица, *sf.* la maillerie.
Конопянка, *sf oiseau*, le sizerin *ou* linotte cabaret.
Конопяно сѣме, *sm.* le chènevis.
— масло, *sm.* huile de chènevis, *f*.
Конопянъ, *adj.* chanvreux.
Коносаментъ, *sm. Com.* le connaissement.
Координаты, *sf. pl. Géom.* les coordonnées *f*.
Консерваторія (*училища*), *sf.* le conservatoire.
Консервы (*ѵстіа въ залѣяны кутійки*), *sf. pl.* la conserve; | (*очила*), les conserves *f*.
Консисторски сѫдникъ, *sm.* un official.
Консисторіяленъ, *adj.* consistorial; | въ -рія, -ement.
Консисторія, *sf.* le consistoire.
Конска краста, *sf.* le farcin.
— морда, *sf.* le chanfrein.
— муха, *sf. insecte*, le conops, l'oestre *m*.
— опашка (*врьхъ каска*), *sm.* crinière de casque, *f*; | —, *plante*, la girandole.
— примка, *sf.* le crin.
— прѣпускалница, *sf.* le turf.
— торба, *sf. Milit.* la musette.
Конски, *adj.* hippique; | който са храни съ -ско месо, hippophage, *adj.* [gane.
— бобъ (*врачовнитъ*), *sm. plante*, la gour-
— киселекъ, *sm. plante*, la patience.
— ощиръ, *sm.* race chevaline *f*.
— сабуръ, *sm. Pharm.* aloès caballin, *m*.
— хамотъ (*съ потрѣбнытѣ и за сѣдло*), *sm.* le 'harnais *et* 'harnois; | поставяне — и всичко за впрѣгане конь, le 'harnachement; | поставямъ — на конь, *va.* 'harnacher.
— хекиминъ, *sm.* maréchal vétérinaire *m*.
Конско прѣскачане, *sm.* l'hippodromie *f*.
Конскы фашкіи, *sf. pl.* le crottin.
Конскрипть, *sm.* un conscrit.
Конскрипціоненъ, *adj.* conscriptionnel.
Конскрипція, *sf.* la conscription; | подложенъ на —, conscriptible, *adj.*
Консолиде, *sm. Com.* les consolidés; | който играе съ -дета, *Com.* un baissier.
Консоль, *sf. Archit.* la console. [barbe.
Констапелска камера, *sf. Mar.* la saint-
Констапелъ, *sm. Mar.* maître canonier *m*.
Конституціоненъ, *adj.* constitutionnel; | по -ція, -lement.
Конституціонно състояние, *sm.* la constitutionnalité.
Конституція (*нова управа*), *sf.* la constitution; 1. пріетель на —, un constitutionnel; 2. противенъ на —, anti *ou* inconstitutionnel, *adj.* | противно на —, -nellement.
Конструкція, *sf.* la construction.
Консудь, *sf. plante*, la consoude.
Консулентъ, *sm.* avocat consultant *m*.
Консултантъ, *sm.* médecin consultant *m*.

Консултація, *sf.* la consultation.
Консулскы, *adj.* consulaire; по -скы, -ment.
— **чинъ**, *sm.* le consulat.
Консулство, *sm.* le consulat.
Консулъ, *sm.* un consul; -лскы, de consul; ‖ **припознаване нѣкого за —**, l'exequatur *m.*
Континентална система, *sf.* système continentale *f.*
Контора, *sf.* le comptoir.
Контрабанда, *sf.* la contrebande, la flibuste.
Контрабандирувамь (*на море*), *va. vn. Mar.* smogler.
Контрабандистъ, *s.* contrebandier, ère; un smogleur, un fraudeur.
— **търговія**, *sf.* commerce interlope *m.* [seau —, *sm.*
Контрабадна ладія, *sf.* interlope *et* vais-
Контрабандъ, *sm.* la fraude.
Контра-басистъ, *sm.* un contre-bassiste.
— **басъ** (*инструментъ*), *sm.* la contre basse.
— **дансъ**, *sm.* la contredanse.
— **пунктистъ**, *sm. Mus.* un contrapontiste *et* -puntiste.
Контрактарь, *s.* entrepreneur, euse.
Контрактиване, *sn.* l'entreprise *f.*
Контрактъ, *sm.* le contract, le bail; ‖ **направамь — съ**, *va.* passer.
Контратемпо, *sn. Mus.* le contre-temps.
Контрайерва, *sf. plante*, le contrayerva.
Контрапунктъ, *sm. Mus.* le contre-point.
Контрафаготъ, *sm.* le contre-basson.
Контрафута, *sf. Mus.* la contre-fugue.
Контръ-адмиралъ, *sm.* un contre-amiral.
— **апроши**, *sm. pl. Fortif.* les contre-approches *f.*
— **батерея**, *sf. Milit.* la coutre-batterie.
— **валлаціонна линія**, *sf.* ligne de contrevalation, *f.*
— **валлація**, *sf. Fortif.* la contrevalation; ‖ **правя —**, *va. Milit.* contrevaller.
— **гардъ**, *sm. Fortif.* la contre-garde.
— **ескарпъ**, *sm. Fortif.* la contrescarpe; ‖ **правя —**, *va.* contrescarper.
— **марка**, *sf.* la contre-marque.
— **маршъ**, *sm. Milit.* la contre-marche; ‖ **правя —**, *va.* contremarcher.
— **мина**, *sf. Fortif.* la contre-mine; ‖ **копая —**, *va.* contre-miner.
— **минаръ**, *sm. Fortif.* un contre-mineur.
— **революція**, *sf.* la contre-révolution.
— **тромболъ**, *sm. Mus.* l'ophiclеide *m et f.*
— **форсъ** *sm. Fortif.* l'éperon *m.*
Контролеоръ, *s.* contrôleur, euse.
Контроль, *sm.* le contrôle.
Конусенъ, *adj.* conique.
Конусообразенъ, *adj.* conoïdal.
Конусообразно, *adv.* en pain de sucre, *m.*
Конусъ, *sm. Géom.* le cône.
Конфекты, *sm. pl.* les sucrerie *f*; ‖ (*въ хартійны*), la papillote; ‖ (*най-дрѫбны*), la nonpareille.
Конференція, *sf.* la conférance; ‖ **прѣдсѣдачъ въ —**, un conférencier.
Конфетарь, ка, *s.* confiseur, euse.
Конфирмація (*у Лютераны*), *sf.* la confir- [mation.
Конфирмувамь (*у Лютераны*), *va.* confirmer.
Конфискація, *sf.* la confiscation, la saisie; 1. **исписване на —**, *Jur.* la mainmise; 2. **което може стане —**, confiscable, *adj*; 3. **подложенъ на —**, *Jur.* confiscant, *adj.*
Конфискувамь, *va.* confisquer.
Конформистъ (*въ Инглитера*), *sm.* un con- [formiste.
Конхиліологистъ, *sm.* un conchyliologiste.
Конхиліологически, *adj.* conchyliologique.
Конхиліологія, *sf.* la conchyliologie *et* con- [chologie.
Конхонда (*крива линія*), *sf. Géom.* la con- [choïde.
Концертина (*ржчна армоника*), *sf.* la concertina.
Концертистъ, ка, *s. Mus.* cencertant, ante.
Концертна піеса, *sf. Mus.* morceau d'ensemble, *m.*
Концентрически, *adj.* concertrique; -скы, -ment; ‖ *Astr.* homocentrique.
Концертъ, *sm.* le concert; ‖ *Mus.* le concerto; ‖ **свырачъ, ка на —**, *Mus.* concertant, ante.
Кончарь (*който пасе коніе*), *sm. Milit.* un pâtureur.
Конче, *sn.* le bidet, la mazette; 1. *fig.* le cheval; 2. (*по дѣтинскы и fig.*), le dada; 3. (*прьчка*), le califourchon; 4. **въсѣдналъ на —**, à califourchon.
Кончовъ (*у ботушы*), *sm.* la tige; 1. (*на калевры*), l'oreille *f*; 2. (*на ножница*), la bouterolle; 3. (*на обуща*), l'ailette *f.*
Конь, *sm.* le cheval, la monture; 1. (*кости*), le corps; 2. (*отъ пиле*), la carcasse; 3. (*въ шахматъ*), le cavalier; 4. (*за впрѫгане*), cheval de collier; 5. (*годенъ за впрѫгане и за ѫздене*), cheval à deux mains; 6. (*за жены*), le palefroi; 7. (*съ извърнаты на вдлъ храка*), cheval penard; 8. (*за тежъкъ товаръ*), le bouleux; 9. (*за ѫздене*), cheval de selle; 10. (*съ голы колѣне*), cheval couronné; 11. (*отъ хергеле*), cheval de main; 12. (*на който годиныть още могать са позна*), cheval bégu; 13. (*впрѫгнать напрѣдъ двамаръ-тъ*), cheval en arbalète; 14. **карлюшченъ —**, cheval à bascule; 15. **сила —** (*на парява машина*), *Méc.* cheval vapeur; 16. **отпрѣднята часть на —**, l'avant-main; 17. **прикане съ — на лѫкъ**, la caracole; 18. **прѣпускамь съ — на лѫкъ** (*правя чаркіи t.*), *vn.* caracoler; 19. **истриваса познането на зѫбытѣ на —**, *v. imp.* il démarque; 20. *pl.* **коніе**; ‖ **ѫдене —**, le 'haras; 21. **пріетель за —**, *sc.* hippomane; 22. **продавачъ на —**, un maquignon; 23. **боравяне търговія съ —** (*жамбазлѫкъ t.*), le maquignonnage; 24.

за промѣняване на поща и мѣсто за промѣняване —, le relais; 25. земамъ неуморены — на поща, *va.* relayer.
Конякъ (*ромъ*), *sm.* cognac *m.*
Копаеродка, *sf. arbre*, le copayer *et* capaïer.
Копайски балсамъ, *sm.* resine *ou* baûme de copahu, *f.*
Копаловъ клей, *sm.* le copal *et* gomme copal *f.*
Копане, *sm.* le creusage *et* creusement.
Копанка, *sf. Anat.* le cotyle, acétabule *m*; | праздность —, *Anat.* cavité cotyloïde *f.*
Копанче, *sm.* la cuisse (*voyez* Кълка).
Копарь, *sm. plante*, l'armoise *f.*
Копачъ, *sm.* un piocheur; | (*при Карла VII*), *sm. Milit.* un franc-taupin.
Копань, *sf.* le labour.
Копаня, *sf.* l'auge *f*, le boisseau.
Капанинъ, *adj. Anat.* pelvien.
Копая, *va.* fouiller, labourer, creuser, becher; 1. (*дълбоко*), approfondir; | *Agric.* défoncer; 2. (*земята*), fouir; 3. копае съ кракъ (*за конь*), *v. imp.* il piaffe.
Копейникъ [майсторъ —, un lancier.
Копейно желѣзце, *m. Blas.* l'otelle *f.*
Коперъ (*колонабивателна машина*) *sm.* la sonnette.
Копиле, *sm.* un scélérat, rebut *m*; malotru, ue, *s*; lie du peuple, du genre humain; | *fig.* un surgeon, excrément de la nature, *m.*
Копилтія, *sm. pl. fig.* un racaille.
Копитолійски *и* -лински, *adj. m.* capitolin.
Копіе (*мавракъ t.*), *sm.* la lance, la baïonnette *et* bayonnette, la 'haste, la pique; 1. (*у негры*), la segaie *et* zagaie; 2. съ турнато —, la lance en arrêt; 3. тромене -пія, la joute; 4. трошя *или* біяса съ —, *va. vr.* jouter.
— виденъ, *adj. Bot.* lanceolé, 'hasté.
— носецъ, *sm.* un pique; | (*пикадоръ*), un picador; | (*у Римляны*), un hastaire.
Копія (*изводъ*), *sf.* la copie, le double; 1. (*отъ документъ*), l'ampliation *f*; 2. (*отъ първообразникъ*), l'apographe *m*; 3. вадя —, *va.* copier.
Копнѣя, *vn.* se fondre; | копнѣе ми сърдцето за, soupirer après, pour.
Копой, *sm.* chien canard, le baud *ou* chien muet, le braque; | *fig.* le levrier.
Копраля, *sf. Agric.* la béquille.
Коприва, *sf. plante*, l'ortie *f*; | парлива —, ortie grieche; | парене съ —, *Chir.* l'urtication *f.*
Коприва трѣска, *sf.* fièvre ortiée *f.*
Коприво растене, *sm. Bot.* l'urticée *et* plante —, *sf.* [ticaire.
Коприводобна сыпаница, *sf. Méd.* l'ur-
Коприна, *sf.* la soie; 1. отборъ —, le fleuret; 2. хранене —, la sériciculture; 3. работене —, industrie soyère *f*; 4. (*за направа черны ивицы*), la grenadine; 5. заплитамъ *или* обшивамъ съ —, *va.* guiper; 6. испжкиàта обшивка съ —, la guipure; 7. прѣсуквамъ —, *va.* mouliner; 8. прѣсукване —, le moulinage; 9. прѣсуквачъ на —, un moulineur *et* moulinier.
Копринарка (*дървена*), *sf.* la bobine; | смотавамъ на —, *va.* bobiner.
Копринови́денъ, *adj.* soyeux.
— вжденъ, *adj.* séricicole *et* sérigène.
— вждство, *sm.* la magnenerie *et* -gnanière *ou* coconière.
— вждецъ, *sm.* un magnanier.
Копринена ивица, *sf.* le cordon.
— пилешка, *sf.* la freluche.
— фабрика (*и тжкане -ляны платове*), *sf.* la soierie.
Копринянъ дрѣбъ, *sm.* bourre de soie *f*, soie contaille, le strasse, le capiton; | натжпканъ *или* набитъ съ —, capitonné, *adj.*
— конецъ, *sm.* le fleuret.
— платъ, *sm.* drap de soie, la vénitienne.
Копринены стоки *или* платове, *pl.* les soieries *f.*
— шжвета *и* ивицы, *pl.* la blonde.
Копринястъ, *adj.* soyeux. [lithe.
Копролитъ (*вкаменѣлость*), *sm.* le copro-
Коптографически, *adj.* coptographique.
Коптографія (*изрѣзване фигуры отъ хартія*), *sf.* la coptographie.
Коптъ *и* -тически езикъ, *sm.* le copte *ou* cophte. [bride (*voyez* Пѣтелка).
Копче, *sm. t.* le bouton; | (*съ верижка*), la
Копытенъ (*за животны*), *adj. H. nat.* ongulé.
Копытна кръвь, *sf. Vétér.* la rosée.
Копыто (*нокеть у животны*), la corne, l'os *m*; 1. (*у конь*), le sabot, l'ongle *m*; 2. нарастеване на — у конь, *Vetér.* l'avalure *f*; 3. рѣзало за очистеване —, le cure-pied.
Копѣйка (*монета*), *sf.* le copeck *et* kopeck.
Кора, *sf.* l'écorce *f*, la peau; 1. (*отъ вълчіе лыко*), *Pharm.* le sainbois; 2. (*отъ ленъ или конопа*), la tille *et* teille; 3. (*на сырене*), le pelure; 4. отъ — до —, d'un bout à l'autre; 5. бѣля —, *va.* écorcer; 6. орѣзвамъ — на хлѣбъ, *va.* écroûter; 7. хваща —, *v. imp. Archit.* il s'écroûte.
Корабія (*отъ орисъ*), *sf. t.* la croquette; | правя —, *va.* pâtisser. [nautile.
Корабче, *sm. Bot.* la cyme; | —, *mollusque*, le
Корабъ, *sm.* le vaisseau; 1. (*шаранхана t.*), la jale; 2. (*корыто за ладія*), le corps, la coque; 3. военни —, vaisseau de guerre; 4. спиталенъ —, vaisseau hôpital; 5. (*завладѣнъ отъ другиго*), *Mar.* vaisseau preneur; 6. поставамъ — при бортъ на другъ, *va. Mar.* prolonger un vaisseau.
Корава буца (*на крака у конь*), *sf. Vétér.* le javaret.
— кожа, *sf. fig.* peau de chagrin, *f.*
— коса, *sf. fig.* la crinière.

Коравина *и* **-вость**, *sf.* la rudesse, dureté, roideur *et* raideur *f*, racornissement *m*, calosité *f*.
Коравичькъ, *adj. dim.* duret; | *fam.* duriuscule.
Коравокрылна буболечка, *sf. H. nat.* le coléoptère.
— **състояне**, *sn.* le racornissement.
Коравъ, *adj.* dur, roide, rude, coriace, solide, rèche, rassis, de fer, cru; 1. *Méd* rénitant; 2. *fig.* de marbre; 3. **правя** —, *va.* durcir, racornir; 4. **ставамъ** —, *vn.* se durcir; 5. **правя по** —, *va.* rendurcir, endurcir.
— **варовитъ камыкъ**, *sm.* pierre de roche, *f*.
Коранъ, *sm.* (*voyez* **Алкоранъ**).
Корбилеонъ (*игра*), *sm.* le corbillon.
Корветъ (*за товаръ*), *sm.* corvette de charge *f*.
Кордебалетъ, *sm. Théât.* corps de ballet, *m*.
Кордебаталія, *sf. Mar.* corps de bataille, *m*
Кордела, *sf.* la bisette.
Кордонъ, *sm. Milit.* cordon sanitaire *m*.
Коременъ, *adj.* abdominal.
Коремны части, *sf. pl.* le gabari *et* -rit.
Коремъ, *sm.* l'abdomen *m*, le giron, estomac, coeur, ventre *m*; 1. *Méd.* le gaster; 2. *pop.* le sac; 3. **болежь на -тъ**, *Méd.* la gastralgie; 4. **въспалене на -тъ**, *Méd.* la gastrite (*voyez* **Търбухъ**).
Корене, *sn.* le blâme, improbation *f*.
Коренище, *sn. Bot.* le rhizome.
Коренна *или* **Първообразна рѣчь**, *sf.* le primitif; | *Gram.* le radical.
Коренни, *adj.* radical, matrice *f*, mère *f*; | *Gram.* primitif; | *Bot.* cortical.
— **езикъ**, *sm.* langue mère *f*.
Коренно търсене, *sn. Gram.* l'investigation *f*.
Коренче (*у дърво идр.*), *sn. Bot.* la radicule.
Корень (*и fig.*), *sm.* la racine; **-невъ**, de racine; 1. *fig.* la côte; 2. *Bot.* la patte *et* pate; 3. (*на глаголъ*), *Gram.* le thême; 4. (*отъ еленсны рога*), *Vén.* la meule; 5. **искубване съ** —, le déracinement; 6. **искубвамъ съ** —, *va.* déraciner; 7. **очистевамъ -ніетѣ на дърво**, *va.* égravillonner; 8. **прѣсачамъ до** — **дърво**, *va.* couper à blanc estoc, *m*; 9. **пуща** —, *v. imp.* il prend racine, il s'enracine; 10. **пущане -ніе**, *Bot.* la radication.
Корилникъ *или* **Корачъ**, *sm.* un épilogueur.
Коринтка, *sf.* raisin de Corinthe, *m*.
Корифей, *sm.* un coryphée.
Корица (*на книга*), *sf.* la couverture.
Кормидъ лукъ, *sm. plante*, la ciboule, la bulbe (*voyez* **Чьрвенъ лукъ**).
Корнепускъ, *sm. arbre*, le palétuvier.
Корнетъ (*въ кавалерія*), *sm. Milit.* le cornette.
Корпусъ, *sm. Milit.* le corps; | (*на барабанъ*), le flût; | (*шрифтъ*, 10 *пункта*), *Typ.* la philosophie.
Коррежидоръ (*сѫдникъ въ Испанія*), *sm.* un corrégidor.
Корректоръ, *sm.* un prote.
Корректура, *sf. Typ.* la correction; | (*на стълпове*), épreuve en placard, *f*.
Корректуренъ листъ, *sm. Typ.* l'épreuve *f*.
Корреспондентъ, *sm. Com.* un correspondant.
Корридоръ, *sm.* la galerie.
Короллариій (*явна сетнина*), *sm. Mathém.* le corollaire.
Корона *sf.* la courone; | (*папска*), le règne; | **знимамъ** — **отъ**, *va.* découronner.
Коронація, *sf.* le couronnement.
Коронисъ, *sm. Archit.* la modénature.
Коронисвамъ, *va.* couronner.
Коронисване, *sn.* le sacre.
Корсажъ, *sm.* le corsage; | **прѣправямъ новъ** — **на дрѣха**, *va.* rencorser.
Корсеръ, *sm.* un corsaire.
Корсетарь, ка, *s.* corsétier, ère.
Корсетъ, *sm.* le corset.
Кортесы (*чиновe въ Испанія*), *sf. pl.* les cortès *f*.
Коруба, *sf. t.* le creux (*voyez* **Хрѣлопа**).
Корубностъ, *adj.* creux.
Корундъ (*безцѣнъ камыкъ*), *sm. Minér.* le corindon.
Коршумъ (*шикалка*), *sm. t.* la balle, le projectil, le plomb; 1. **далечность на пушнатъ** —, la portée; 2. (*на полѣтъ*), une balle morte; 3. (*на сюртме*), le pareau; 4. **изпѣрвамъ съ провисватъ** —, *va.* plomber; 5. **лѣпнувамъ -тъ всрѣдъ челото нѣкому**, *va.* bruler *ou* faire sauter la cervelle à; 6. **въ разстояне на пушнатъ** —, à une portée de fusil; 7. **теллій -мы**, *pl.* balles ramées.
Корыто, *sn.* la bassine, l'auge *f*; 1. *Techn.* le bac, la bâche; 2. *fig.* le bassein; 3. **голѣ ме** —, la jale; 4. (*воденично*), la huche.
Корюха, *sf. poisson*, l'éperlan *m*.
Корястъ, *adj.* cortiqueur.
Корѫ, *va.* blâmer, diffamer, trouver mauvais, trouver à redire, improuver, arguer, draper; | *fig.* blasonner; | *fam.* épiloguer.
Коса, *sf.* le cheveu, le poil, tresse de cheveux, *f*; 1 (*на главата*), la chevelure; 2. (*навита на кривицы*), cheveux en tirebouchon; 3. **съ** — **другъ цвѣтъ**, *Blas.* chevelé, *adj*; 4. **кривица** —, une mèche de cheveux, épi de cheveux, *m*; 5. **редица** —, une natte de cheveux; 6. **съ расплѣчкана** —, échevelé, *adj*; 7. **трьнлце отъ** —, la tonsure; 8. **остригвамъ** —, *va.* essoriller; 9. **плетѫ, оплитамъ** —, *va.* cordeler; 10. **расплитамъ** —, *va.* détresser; 11. **сплъчкивамъ** —, *va.* décheveler; 12. **Вереникина** —, *Astr.* chevelure de Bérénice.
Коса (*сачево*), *sf.* la faux *ou* faulx, le coupegazon.
Косачъ, *sm.* un faucheur.
Косатка (*мида*), *sf.* le rhombe.
Косатникъ, *sm. plante*, le capillaire, l'iris *m*.
Косекансъ, *sm. Géom.* la cosécante.
Косене (*трѣва, ливада*), *sn.* le fauchage; | (*денно*), la fauchée; | (*у крака*), l'entretaillure *f*.

Косерче, *sm.* la serpette *et* -pillon *m.*
Косерь, *sm.* le fauchard; 1. (*за отава*), *Agric.* l'étrape *f*; 2. (*за слама*), le coupe-paille *ou* hache-paille; 3. рѣжа съ — (*косѫ*), *va.* étraper.
Косиса (*за палтжкъ конь*), *v. imp.* il fouge, il s'entre coupe; | *Vétér.* il s'entretaille.
Косинусъ, *sm.* *Géom.* le cosinus.
Коскунь (*на конь*), *sm. t.* le trousse-queue (*voyez* **Подгжвникъ**). [*ou* coak.
Коскъ (*горены земны въглища*), *sm.* le coke
Косматость, *sf.* l'hispidité *f.*
Косматъ, *adj.* poilu *et* poileux, chevelu, peluché, épié, velu; | *Bot.* barbu, tomenteux, hispide.
Косменъ, *adj.* capillaire.
Косметика, *sf.* la cosmétique.
Косметически, *adj.* cosmétique.
Космически, *adj.* *Astr.* cosmique.
Космогонически, *adj.* cosmogonique,
Космографически, *adj.* cosmographique.
Космографія, *sf.* la cosmographie.
Космографъ, *sm.* un cosmographe.
Космологически, *adj.* cosmologique.
Космологія, *sf.* la cosmologie.
Космологъ, *sm.* un cosmologiste.
Космополитство, *sm.* le cosmopolitisme.
Космополитъ, ка, *s.* cosmopolite *et* -litain, aine; | -тски, *adj.*
Косморама, *sf.* le cosmorama.
Косоплетачъ, ка, *s.* tresseur, euse.
Косоприлична тжнкость, *sf.* la capillarité.
Косочервей, *sm.* le filaire.
Костелавость, *sf.* *fig.* le noeud.
Костелавъ *и* -ливъ (*за плодове*), *adj.* pierreux; | *Bot.* valvé; | *H. nat.* coquillier.
— **орѣхъ**, *sm.* noix angleuse *f.*
Костена пръчка, *sf.* la baleine; | прокаранъ съ -кы, baleiné, *adj*; | който обръща търговія съ -кы, un baleinier.
Костено нарастване, *sr.* *Chir.* l'exostose *f*, le tophus; | (*у конска нога*), le suros; | приличенъ на —, *Méd.* tophacé, *adj.*
Костенурка (*костена жѫба*), *sf.* *reptile*, la tortue; 1. Бразилска голѣма —, la kahouanne; 2. ископателна —, la chélonite; 3. врѣхнята кора на —, *H. nat.* la carapace; 4. кость отъ —, ecaille de tortue, *f.*
Костенурки, *sf.* *pl.* *H. nat.* les chéloniens *m.*
Костенурченъ гребенъ, *sm.* peigne d'écaille, *m.*
Костенъ *и* -теливъ, *adj.* osseux.
— **ножъ** (*за писма*), *sm.* le plioir *ou* couteau à papier.
Кости (*отъ жрѣтвы*), *sf.* *pl.* les ossements *m*; 1. (*отъ животно*), la carcasse; 2. изваждане — отъ месо, le désossement; 3. изваждамъ — отъ месо, *va.* désosser; 4. редъ —, *Anat.* les phalanges *f*; 5. свръзка на —, l'ossature *f*; 6. свадѣване и свѣзлене на —, l'articulation *f*; 7. описане —, *Anat.* l'osteographie *f.* 8. разсѣчане —, l'oséotomie *f*; 9. съставяне двѣ —, *Anat.* la symphise; 10. раздѣлене на слабинчнытѣ —, *Chir.* opération de la symphise; 11. ставать на —, *v. imp.* ils s'ossifient.
Костилка (*плодъ съ кокичка*), *Bot.* la drupe.
Костица (*ашикъ* *t* *и мжчане съ* —), *sf.* l'osselet *m*: | игра на —, les osselets.
Костна ципа, *sf.* *Anat.* le périoste; | отокъ на —, *Anat.* la périostose.
Костници, *sf.* *pl.* *Vét.* la fusée.
Костоболіе (*болежъ въ кости*), *sm.* *Méd.* l'ostéocope *f.*
— **крайниченъ**, *adj.* condyloïde.
— **крайшникъ**, *sm.* *Anat.* le condyle.
— **направачъ**, *sm.* un bailleul.
— **образна чарупка** (*у моллюскы*), *sf.* *H. nat.* le test *et* têt.
— **ѣда**, *sf.* la carie.
Кость (*кокалъ*), *sf.* l'os *m*; 1. вкаменена —, *H. nat.* l'ostéolithe *m*; 2. мрьтва — (*у конь*), l'osselet *m*; 3. мазило отъ варь (*цѣръ за строшена кость*), l'ostéocolle *f*; 4. строшаване —, *Chir.* la fracture; 5. оправяне на строшена —, *Chir.* la coaptation.
Костюмеръ, *sm.* *Théât.* un costumier.
Костюмъ *sm.* le costume, le déguisement; 1. облачамъ въ —, *va.* costumer; 2. облачамса въ —, *vr.* se costumer; 3. търговецъ на -мы, un costumier.
Костивъ (*кокалястъ*), *adj.* ossu.
Косъ, *sm.* *oiseau*, la roussette, la mésange.
Косьмъ, *sm.* le poil, le crin; 1. (*у животны*), la robe; 2. — по —, brin à brin; 3. тжнькъ както —, capillaire; *adj.* 4. дръжаса на —, *vr.* ne tenir qu' à un fil.
Коси (*трѣва*), *va.* faucher; | (*втори пжть*), refaucher.
Котангесъ, *sm.* *Géom.* la cotangence.
Котаракъ *и* -такъ, тка, *s.* *quadr.* chat, atte; le maton.
Котиса (*окотваса*), *v. imp.* elle chatte.
Котилонъ (*играяне*), *sm.* le cotillon.
Котка (*желѣзна*), *sf.* l'ancre *f*; на —, ancré, *adj*; 1. (*за неволя, за палѣра*), *Mar.* ancre de miséricorde *ou* maîtresse ancre; 2. (*нощна*), ancre à veille; 3. (*за хвърлене*), ancre à jet; 4. (*за хвърлене въ море*), ancre du large; 5. (*нечиста*), ancre surjalée; 6. мѣсто за хвърлене —, l'ancrage *m*; 7. хвърлямъ —, *va.* mouiller l'ancre; 8. двигамъ —, *va.* sarper; 9. изваждамъ —, *va.* démarrer; 10. истеглване —, l'appareillage *m*; 11. обрьщане ладія около —, l'évitage *m*; 12. обрьщамса около —, *vr.* éviter; 13. двигать — (*за галеры*), *v. imp.* elles serpent; 14. откъснуваса отъ —, il dérade; 15. стои съ три -кы (*за ладія*), il mouille en patte-d'oie;

16. —, *quadr.* (*женска*), la chatte, le mistigri; ‖ *fam.* la moute; 17. дупка за —, la chatière (*voyez* Котаракъ.)
Коткамь, *va.* (*voyez* Галя).
Котлетъ (*печена мрьвка*), *sm.* la côtelette; ‖ (*обвитъ въ хартія*), côtelette en papillote.
Котенце, *sm.* le chaton, le minet.
Котура (*за куче*), *sf. Vén.* le bans.
Котурнъ, *sm.* le cothurne.
Котчена ортома, *sf. Blas.* la gumène.
— **тоѣга**, *sf. Mar.* le jas *ou* jeuail.
Котчено мѣсто, *sn. Mar.* le mouillage.
Котченъ, *adj.* ancrage. [*fam.* la minon.
Котчица (*мѣрка*), *sf.* l'ancre *f*; ‖ *quadr.*
Котѣлница (*котлѣ-, мащрапа t.*), *sf.* la rondelle. [eurbite.
Котѣлче (*на ламбикъ*), *sn. Chim.* la cu-
Котѣлъ, *sm.* le chaudron; -ленъ, de chaudron; 1. la 'houle; 2. (*мѣра*), le cotyle; 3. пълненъ — нѣщо, une chaudronnée.
Коушъ, *sm. Mar.* le cosse.
Кофа, *sf. t.* la tinette, le baquet; ‖ *Mar.* la baille, la sesse (*voyez* Ведро).
Кофарь, *sm.* le verrou; ‖ заключевамь съ —, *va.* verrouiller.
Кофъ (*каботажна ладія*), *sm. Mur.* le koff.
Кофета, *sn. pl.* le bonbon; ‖ -тны захлупцы, la bonbonnière.
Кофичка, *sf.* la baillotte, le godet.
Кохорта, *sf.* la cohorte. [cuillers.
Кохлеарія, *sf.* le cochléarie *ou* herbe aux
Коча трѣва (*валеріана Méd.*), *sf. plante*, la valériane, le marum *ou* herbe aux chats, la cataire.
Кочешка музика, *sf.* le charivari; ‖ който прави —, un charivariseur *et* -riste.
Кочешки, *adj.* félin. [chat *m.*
Кочешко око (*сжжнъ камыкъ*), *sn.* l'oeil-de-
Кочина, *sf.* la mue.
Кочій кракъ, *sm. plante*, le pied-de-chat.
— **хвакъ**, *sm.* la châtière.
Кочіашка каляска, *sf.* le voiturin.
Кочіашъ, *sm.* un voiturier *et* voiturin, un cocher, un fiacre, un phaéton.
Кошарка, *sf.* la loge, accul *m*, taudis *et* taudion *m*, reduit *m*; ‖ *Mar.* la tille *et* teille; ‖ (*за куче*), niche de chien, chien-terrier *m*. [la vedette.
Кошарска колыбка (*върху тѣрдинія*), *sf.*
Кошенилъ, *sm. insecte*, la cochenille.
Кошница, *sf.* la corbeille, le panier, la banneau *et* bannette, le cabas, le ciste; 1. пълна — нѣщо, une corbeillé; 2. медаль съ изобразена —, *Num.* le cistophore; 3. (*съ двѣ рачкы*), le cueilloir; 4. пълна — съ плодове, une panerée; 5. (*за разносачи продавачи*), la malle; 6. (*за стриды*), la cloyère.
Кошничарь (*майсторъ*), *sm.* un vannier.
Кошничка, *sf.* le corbillon.
Кошоносица (*у в. в.*), *sf.* une canéphore.
Кошоръ (*пчеленъ*), *sm.* la ruche, le panier; -ренъ, de ruche; ‖ пълненъ — съ медъ, une ruchée (*voyez* Трьвна).
Кошута, *sf. quadr.* la biche, la daine *et* dine.
Кошъ, *sm.* la banne, la 'hotte; 1. пълненъ — нѣщо, une 'hottée; 2. разлатъ —, le panier; 3. (*на воденица*), la tremie; 4. (*за ловене рыба*), la nasse; 5. (*за овощкы*), le mannequin; 6. (*за прѣнасяне стокы*), la banse; 7. (*за сыреме*), l'éclisse *f*; 8. (*отъ каруца*), le coffre; 9. (*отъ ладія*), *Mar.* la carcasse, la rouche.
Кощунка жена, *sf.* une soubrette.
Кощунство, *sn.* l'intrigue *f*; ‖ *fig.* le tripotage; ‖ *fam.* la manigance (*voyez* Подбутня *и* Сплѣтня).
Кощунъ, *adj.* intrigant *et* -trigueur, rusé.
— **ка**, *s.* tripotier, ère; ‖ *fig.* un valet de carreau, une taupe; ‖ *fam.* un scapin.
Кощунж, *vn.* tripoter, intriguer; ‖ *fam.* intrigailler, manigancer.
Крабъ (*морски ракъ*), *sm. crustacé*, le crabe.
Крава, *sf. sf.* la vache; -вый *и* -вишки, de vache; 1. (*дойна*), vache à lait; 2. *или* овца (*ради завлждане*), vache, brebis portière *f*; 3. уборъ за -вы, la vacherie; 4. стопанинъ на дойны -вы, un nourrisseur.
Кравай, *sm.* la brioche; ‖ (*съ стафиды*), le baba.
Кравайче, *sm.* la gimblette.
Кравичка, *sf.* la génisse.
Кравишка кожа, *sf.* la vache.
— **козина** (*насмолена*), *sf. Mar.* le ploc; ‖ набивамь съ —, *va. Mar.* ploquer.
— **смѣть** *f или* -ко лайно, *n.* la bouse.
Кравіе жито, *sm. plante*, le mélampyre.
— **масло**, *sm.* le beurre; ‖ намазевамь съ — хлѣбъ, *va.* beurrer.
Крава *или* **Прѣдвардителна шѣрка**, *sf.* la vaccine; 1. *Méd.* le cow-pox; 2. присяждамь съ —, *va.* vacciner; 3. присаждане съ —, la vaccination, la vaccine; 4. присаждачъ на —, un vaccinateur.
— **шѣрчна матерія**, *sf. Méd.* le vaccin *et* virus —, *sm*; ‖ на —, vaccinal, *adj*; ‖ основане за добываме —, établissement vaccinogène *m*.
Крагенъ, *sm. Mar.* le collier.
Крадене, *sn.* le vol, escroquerie *f*, flouerie, larcin *m*, picorée *f*.
Крадецъ, *sm. fam.* un aigrefin. [ment.
Крадишкомъ, *adv.* subrepticement, furtive-
Крадліо, ла, *s.* voleur, euse; fripon, onne; larron, onnesse; copeur, euse; un filou, un pilleur, escamoteur, escroc, escroqueur de, floueur *m*; 1. *fam.* larronneau, neuse; un brigandeau, un chenapan; 2. малькъ —, *dim.* un friponneau; ‖ *fam.* un volereau.
Крадліовски, *adj.* fripon, pillard.

Крадліовски езикъ, *sm.* l'argot *m*; | **който говори —**, *s.* argotier
Крадж, *va.* voler, brigander, dérober, friponner, filouter, rapiner; | *pop.* flouer, chiper.
Кражба, *sf.* le vol, la friponnerie, le larcin; 1. *Mar.* la baratarie; 2. **наклонность за —**, la klopémanie; 3. (*съ счупване*), **тежка —**, *Jur.* vol qualifié *m*.
Край, *sm.* l'extrémité *f*, le bord, rebord, bout, about, terme, coin *m*, fin, corne *f*; 1. *fig.* l'issue *f*, queue *f*; 2. *Mathém.* le limbe; 3. *Blas.* l'orle *m*; 4. (*на безджика, на съсипване*), le penchant; 5. (*на гора*), la rive, la lisière; 6. (*на дума*), la terminaison; 7. (*на кал-та*), *Mar.* l'accore *f*; 8. (*на нѣщо*), le bas; 9. (*на рана*), la lévre; 10. (*на слово*), *Rhét.* la péroraison; 11. **минувамъ по —**, *vn.* dépasser; 12. **съшивамъ — съ —**, *va. pop.* raboutir; 13. **до —**, *adv.* entièrement, à ras le bord, tout à fait; 14. **до -чецъ**, à outrance, a toute outrance; 15. **— до —**, bout à bout; 16. **на — на**, à l'extrémité de; 17. **на —**, à la queue, en queue; 18. (*него*), auprès; 19. **по — това**, par parenthèse; 20. **равно съ -тъ**, bord à bord de.
Крайбрѣженъ, *adj.* littoral.
— мореплавецъ, *sm.* un caboteur.
— стражарь, *sm.* un baliseur.
Крайбрѣжна ладія, *sf. fam.* le cabotier.
— пѫтека, *sf.* le quai.
Крайбрѣжно плаване, *sn.* le cabotage; | **плавамъ —**, *vn.* caboter.
Крайбрѣжны мѣста, *sm. pl.* le littoral.
Крайморіе, *sm.* le rivage, le littoral, la plage, la côtière; 1. *Mar.* la côte; 2. **оставамъ -то**, *va.* dériver; 3. **исхвърля на на -то**, *va.* faire côte.
Крайморска правдина, *sf. Mar.* droit d'é-[pave, *f*.
Крайморски, *adj.* littoral, maritime.
Крайна брѣзда (*въ игра на топъ*), *sf.* le noyon.
— потрѣба, *sf.* le pis aller.
— сричка, *sf.* la finale; | *Gram.* le suffixe.
Крайно, *adv.* extrêmement.
— непріемане, *sn. Jur.* l'exception *f*.
— състояне, *sn.* les abois *m*.
Крайность, *sf.* l'extrême *m*, extrémité *f*; | **докаранъ до —**, outré, *adj.*
Крайнъ, *adj.* extrême, dernier, final, haut; 1. *fig.* impérieux; 2. *Gram.* terminatif; 3. **най — прѣдѣлъ и най — прѣдѣлъ на стѫпень**, non-plus-ultrà *m*. [trêmes *m*.
Крайны членове, *sm. pl. Mathém.* les ex-
Крайстишіе, *sm.* l'acrostiche *m*.
Крайцаръ (*монета*, 4 *пари*), *sm.* le kreutzer *et* kreus.
Крайчасть и -раястъ, *adj. Bot.* marginé.
Крайшникъ, *sm.* l'extrémité *f*; 1. (*у конie и Сот. на капуны*), le talon; 2. (*на подвезена книга*), le dos; 3. (*на монета*), le cordon, cordonnet *m*, tranche *f*; 4. (*на соба*), le rebord; 5. (*у столарь*), l'onglet *m*; 6. (*отъ хлѣбъ*), l'entame *et* -tamure *f*; 7. **задрьстеване у — късъ дърво**, assemblage à onglet; 8. **останалый — на листа и билеты въ реестръ**, *Com.* la souche.
Крайще, *sn.* l'extrémité, le bord, le bout, l'about *m*; 1. (*женарь на платъ*), la bordure, la lisière; 2. (*на образъ въ книга*), la marge; 3. **написанъ на —**, marginal, *adj*; 4. **пишѫ на —**, *va.* marginer; 5. **забѣлѣжване на — въ хартія**, l'émargement *m*; 6. **забѣлѣжвамъ** *или* **изрѣзвамъ на —**, *va.* émarger; 7. **противоположны -ща**, *pl.* les extrémités; 8. **издѣлване остры —**, le délardement; 9. **извъртявамъ** *или* **издѣлвамъ —**, *va. Archit.* délarder; 10. **възвивамъ — на срѣбаренъ ссѫдъ**, *va.* godronner; | **възвиване —**, le godronnage; | **възвиты —**, le godron.
Крайщенъ, *adj.* frontière.
Кракоболенъ, *adj.* arthritique.
Кракоболъ, *sm. Méd.* l'arthrite; | **цѣръ за —**, *Méd.* antiarthritique, *adj. m*.
Кракогрьбченъ, *adj. Anat.* métatarsien.
Кракъ (*нога f.*), *sm.* le pied, la jambe, la piece; 1. *pop.* la gigue; 2. (*у животны и fam.*), la patte *et* pate; 3. (*на одарь, на кревать*), la quenouille; 4. **дървенъ —**, jambe de bois; 5. **повръждане — на конь**, *Vétér.* l'enchevêture *f*; 6. **съ твърдъ —**, à pied ferme; 7. **на единъ —**, *adv.* à cloche-pied; 8. *pl.* **крака** (*у човѣкъ*), *fam.* les gigots *m*; 9. (*на пищѫлкы*), la marche; 10. **съ босы —**, *adv.* nu-jambes; 11. **съ правы —**, bien jambé; 12. **стоя на —**, être sur pied; 13. **шавамъ съ — си**, *vn. fam.* gigotter; 14. **отъ — до глава**, de pied en cap; 15. **на —**, *adv.* debout.
Кралевска вечерня аудіенція, *sf.* coucher du roi, *m*.
— или Главна галера, *sf.* galère réale *f*.
— партія, *sf.* le royalisme.
— правда, *sf.* droit régalien *m*.
Кралевски, *adj.* royal; **-скы -ment**; | royaliste.
Кралевско или Царско достойнство, *sm.* la royauté.
Кралевство, *sn.* le royaume.
Кралица, *sf.* la reine; | (*въ шахъ*), la dame.
Краліо-парталіо (*дѣтинска игра*), *sm.* le pied-de-boeuf. [le régule.
Кралче, *sm.* un roitelet; | (*металлъ*), *Chim.*
Кралъ, *sm.* un roi (*f.* reine); | **придържане къмъ —**, le royalisme; | **придръжникъ на —**, *sc.* royaliste.
Крамболъ, *sm. Mar.* le bossoir.
Крамола, *sf.* l'alarme *f*, crierie, *f*, tumulte, vacarme, tapage *m*, rumeur, alerte, clameur *f*, tocsin, train *m*; 1. *fam.* la pique, le

tracas, le tintamarre; 2. *pop.* la vie; 3. *fig.* le 'hourvari *et* ourvari; 4. (*барабанно бляскане*), la générale; 5. правя —, *va. fam.* tintamarrer.

Крамолнвъ, *adj.* alarmant, tumultueux; -во, — собатъ, *sm.* l'orgie *f.*

Крамолна камбана, *sf.* le tocsin; | ударямъ —, *va.* sonner le tocsin.

Крамолни, *adj.* tumultuaire; -но, -ment.

Крамолно събране, *sm. fam.* la cohue.

Кранбалкъ, *sm. Mar.* le bossoir.

Кранове, *sm. pl. Mar.* la bigue.

Кранецъ, *sm. Mar.* le ceintre *et* ceinture *f.*

Крантія (*на животно*), *sf. t.* la tripe.

Кранъ (*лостъ*), *sm. Méc.* la grue; | *Mar.* la cabre *ou* chèvre.

Красничавъ, *adj.* ascitique.

Красникъ (*воденъ отокъ*), *sm.* l'hydropisie *f*; 1. *Méd.* l'ascite *f*, anasarque *f*; 2. *Chir.* l'oedème *m*; 3. страдалецъ отъ —, hydropique, *adj*; | *Chir.* oedémateux; 4. което произлазя отъ —, *Chir.* oedémateux, *adj.*

Краста, *sf.* la gale, ladrerie *f*, ladresse, *f*; 1. *Méd.* le psora *et* psore; 2. *Vétér.* le rouvieux *et* roux-vieux; 3. (*кель t.*), *Méd.* la teigne; 4. (*у овцѣ*), le tac, le barbouquet *ou* noir-museau; 5. (*по крака на конь*), *Vétér.* la grappe; 6. цѣръ за —, le psorique; | *Méd.* antipsorique, *adj. m.*

Краства *или* **Шугава коза**, *sf. fig.* brebis galeuse *f.*

Краставица, *sf.* bosse au front *f*; | —, *plante*, le concombre; -виченъ, de concombre.

Краставиченъ сокъ, *sm. Pharm.* l'elaterium *m.*

Краставъ, *adj.* galeux, rogneux, ladre; 1. *Méd.* psorique; 2. (*келявъ t.*), teigneux; 3. (*за магаре*), farcineux; 4. болница за -вы, la teignerie, la ladrerie.

Краче *и* -ченце, *sn. dim. fam.* le peton; | | (*на перигель*), la jambe; | (*на столъ и др.*), le pied.

Крачене, *sm.* l'enjambée *f.*

Крачень, *adj.* pédial; | *Anat.* jambier.

— палецъ, *sm.* l'orteil *m.*

Крачитало (*на воденица*), *sm.* le claquet, traquet de moulin *m*, le crotal; 1. *Techn.* le baille-blé; 2. (*човѣкъ*), casseur d'assiettes, *m*; | *fig.* moulin à paroles, *m.*

Крачка, *sf.* le pas, enjambée *f*; 1. (*на игране*), le coulé; 2. (*на конь*), le train; 3. *fig.* l'élan *m*; 4. бърза —, pas de charge; 5. — по —, pas à pas, pied à pied.

Крачуланъ, *sm.* le beau-frère (*mari de la soeur de la femme*).

Крачулникъ (*ивица на панталони*), *sm.* le sous-pied *et* sou-pied.

Крачулъ (*на панталони*), *sm.* le pont, le pont-levis.

Крачя, *va.* enjamber, cheminer.

Кревать (*одаръ*), *sm.* le lit, bois de lit; | двоспални —, lit de grandeur; | пътни — lit de camp.

Креветъ, *sm. crustacé*, le crangon *ou* crevette de mer.

Кредитно писмо, *sn. Com.* lettre de créance *ou* de crédit; | имамъ -сма за, *vn.* être crédité sur.

Кредиторъ, ка, *s.* créancier, ère; 1. *Com.* un créditeur; 2. написване -ры ради плата на дългове, *Jur.* la collacation; 3. написвамъ въ редъ -ры, *va. Jur.* colloquer.

Кредитувамъ, *va. Com.* créditer.

Кредитъ, *sm. Com.* le crédit, avoir *m*; давамъ —, *va.* créditer; | загубване —, *Com.* le discrédit, la défaveur.

Крейсерство *и* **Мѣсто** —, *sm. Mar.* la croisière.

Кейсеруваме, *vn. Mar.* croiser, parader.

Крейсеръ, *sm. Mar.* un croiseur.

Кремаліеръ, *sm. Fortif.* ouvrage à crémallère, *m.*

Кремль (*вътрѣшна твърдиня*), *sm.* le kremlin.

Кремотартъ, *sm.* crême de tartre, *f.*

Кремъ (*ѣстие*), *sm.* la crême; | (*отъ яйца и бѣло вино*), le sabayon; | —, *plante*, le lis; -менъ, de lis; arroche *ou* belle-dame *f.*

Кренгелсъ, *sm. Mar.* l'audaillot *m*, la bague; | (*или коушъ*), *Mar.* l'erse *f.*

Крензель (*ялмазъ за рѣзане стъкла*), *sm.* le cavoir.

Креозотъ (*цѣръ за зъбы*), *sm. Chim.* la créosote.

Креолъ, ка, *sc.* créole.

Крепонъ (*платъ*), *sm.* le crépon.

Крепсъ (*таване t.*), *sm.* le krebs *et* krabs; | (*игра на ашикъ*), le creps.

Крепъ (*флеръ*), *sm.* le voile; | (*сито платъ*), le crêpe; | осукване на —, le crépage.

Кресъ (*тере-отъ t.*), *sm. plante*, le cresson; | клѣтка посѣяна съ —, la cressonière.

Кретинисмъ, *sm. Méd.* le crétinisme.

Кретинъ, *sm. Méd.* un crétin.

Крешендо, *adv. Mus.* crescendo.

Крива брадва, *sf.* l'aisceau *m ou* aissette *f.*

— линія, *sf.* la courbe.

— сабя, *sf.* la bancale *et* bancroche.

— шия, *sf.* le torticolis.

Кривакъ, *sm.* l'arçon *m*, le bâton, le cassetête; | (*съ главулекъ*), la massue; | (*на талига*), le palonnier *et* palonneau.

Кривача (*и fig.*), *sf.* la poignée, creux de la main, *m*; | съ —, *adv.* à poignée; | една — трѣва, *sf. Pharm.* un manipule.

Криваче (*линирче за набрѣздяване криви линіи*), *sn. Techn.* le pistolet.

Кривда (*кабахатъ t.*), *sf.* la faute, le tort; | хвърлямъ -та върху нѣкого, *va.* mettre sur le dos de.

Кривене (*на образъ-тъ*), *sm.* la mine, la grimace.

Кривина, *sf.* le tour, le travers, la courbure, anfractuosité, cambrure *et* combre *f*, guingois, biaisement *m.*

Кривини, *sf. pl.* la tortuosité, tour et retour

détour, *m*; ‖ *Milit.* la conversion; ‖ (*отъ гадины*), le repli.
Кривица (*на косата*), *sf.* boucle de cheveux *m*, anneau *m*, crochet *m*; 1. правя -цы на косата, *va.* friser; 2. правя честы и сытны -цы, *va.* frisotter; 3. правя -цы на косата да стане бухалата, *va.* crêper.
Кривичка, *sf.* *Typ.* la nullité.
Кривичко, *sm.* le désagrément.
Кривички (*вносенъ знакъ*), *sf. pl.* *Gram.* le guillemet („ "); ‖ забѣлѣжвамъ съ —, *va.* guillemeter.
Кривливъ, *adj.* jaloux.
Криво, *adv.* de travers, de guingois; ‖ на —, tout de travers; ‖ -са договеждамъ, *vr.* méconjecturer.
— гледамъ (*нѣкого*), *vn.* rudoyer; ‖ (*имамъ за низащо*), *fam.* incaguer.
— гледане, *sm.* le mépris; ‖ съ —, *prép.* en mépris.
— гледателенъ *и* -глединкъ, *adj.* *m.* méprisant.
— гледенъ, *adj.* méprisable.
— гледіе, *sm.* le louchement *et* loucherie *f.*
— гледны рѣчи, *sf. pl.* le mépris.
— гледъ, *adj.* louche, bigle; ‖ — съмъ, *vn.* loucher, bigler.
— гърло, *sm.* *Anat.* voie aérifère *f.*
— договеждане, *sm.* la méconjecture.
— дърво (*книса*), *sm.* *Mar.* la courbe.
— душенъ, *adj.* inique; -шно, -ment; ‖ *fig.* oblique.
— душие, *sm.* l'iniquité *f*; ‖ *fig.* l'obliquité *f.*
— душно, *adv.* obliquement.
— кракъ, *adj.* bancal *et* bancroche.
— линѣенъ, *adj.* curviligne.
Криволица, *sf.* *Archit.* la doucine.
Криволицы, *sf. pl.* *fam.* le préambule.
Криволичж, *va.* *Milit.* converser.
Криво-лѣво, *adv.* ab hoc et ab hâc.
— ногъ, *adj.* pied bot, cagneux.
— ножче (*за шіи*), *sm.* *Chir.* le coupe-cor.
Кривондѣлъ, *sm.* *fam.* un tricheur.
Криво-окъ *и* -гледъ, *adj.* *Méd.* strabite *et* -bigre, *sc.*
— очіе, *sm.* *Méd.* le strabisme.
— разсждане, *sm.* la paralogisme; ‖ *fig.* le guingois.
Кривость, *sf.* la nocuité.
Кривочовка, *sf.* *oiseau*, l'avocette *f.*
— шило, *sm.* le crochet.
Кривошійнъ, *adj.* torticolis.
Кривъ, *adj.* courbe, serpental, croche, crochu, mal tourné, tors *et* tort; 1. *fig.* oblique, tortueux, tortu; artisan *m*; 2. *Jur.* coupable; 3. (*за крака*), cagneux; 4. не съмъ въ това —, n'en pouvoir mais.
— кракъ, *sm.* pied bot *m.*
— ножъ, *sm.* le croissant; ‖ (*градинарски*), *Agric.* le faucillon.
Кривытѣ зжбы (*на нерѣзъ, на филъ*), *sm.* [*pl.* la défense.
Кривж, *va.* censurer; 1. -*ca*, *vn.* gauchir, se contourner; 2. *Anat.* se déjeter; 3. (*си образъ-тъ*), grimacier; 4. който си криви образъ-тъ, grimaçant, grimacier, *adj*; 5. кривиса (*за косата*), *v. imp.* il frise.
Кризисъ, *sm.* la crise.
Криминаленъ, *adj.* criminel; 1. прѣдавамъ на -лна съдба, *va*, *Jur.* criminaliser; 2. ученъ въ -лны дѣла, un criminaliste; 3. -лно, *adv.* -lement.
Криминалность, *sf.* la criminalité.
Криминалъ, *sm.* le criminel.
Крина, *sf.* le boisseau; ‖ пълна — съ нѣщо, une boisselée; ‖ майсторъ на -ны и копани, un boisselier.
Кринарство, *sm.* la boissellerie.
Кристаларница *или* **Стжкларница**, *sf.* la cristallerie.
Кристаленъ, *adj.* cristallin.
Кристаллизація, *sf.* la cristallisation.
Кристаллизосвамъ, *va.* cristalliser, candir; ‖ кристаллизосваса, *v. imp.* il se cristalise, il se candit; ‖ което може са кристаллизосва, cristallisable, *adj.*
Кристаллизосване, *sm.* la candisation.
Кристаллизосвалникъ, *sm.* *Chim.* le cristallisoir.
Кристаллографически, *adj.* cristallographique.
Кристаллографія, *sf.* la cristallographie.
Кристална захлупка, *sf.* *Phys.* le casse-bouteille.
— лещица, *sf.* *Anat.* le cristallin, humeur vitrée *f.*
Кристално небе, *sm.* le cristallin.
— стжкло, *sm.* le cristal.
Кристалны стокы, *sf. pl.* les cristaux *m*; ‖ правяне на —, la cristallerie; ‖ рѣзачъ на — печѣты, un cristallier.
Кристалъ, *sm.* le cristal; ‖ описовачъ на -лы, un cristallographe.
Критеріумъ, *sm.* le criterium.
Критика, *sf.* la critique; ‖ *fig.* le contrôle; ‖ подложенъ на —, critiquable, *adj.*
Критикувамъ, *va.* critiquer, houspiller.
Критически, *adj.* critique.
Критикъ, *sm.* un critique, un satiriste.
Кріосеръ, *sm.* *insecte*, le criocère *ou* léma.
Кроежъ, *sm.* la forme, façon, manière, visée *f*, tracé *m*; 1. (*на платъ*), la coupe; 2. отъ единъ —, *fig.* de la même trempe; 3. на единъ —, de même parure.
Крокодилски, *adj.* crocodilien *et* -diléen.
Крокодилъ *sm.* *reptile*, le crocodile; ‖ (*Америк.*), le caïman.
Коконъ, *sm.* *plante*, la cameline.
Кромвель [парламентъ въ —, parlement croupion *m.*
Крона (*монета*), *sf.* la couronne.
Кронверкъ, *sm.* *Fortif.* la couronne, ouvrage couronné *m.*
Кронглас (*кристално стжкло*), *sm.* le [crown-glas.

Крондилъ, *sm. Bot.* la plumule.
Кросно, *sn.* le rouleau, ourdissoir *m*; 1. (*за восачны свѣщи*), le rouloir; 2. (*на копринянъ станъ*), *Techn.* le semple; 3. (*у тжкателенъ станъ*), le déchargeoir; 4. (*у тжкачъ*), l'ensouple *et* ensuple *f*; 5. въртено (*за двиганье тежнина*), le treuil.
Кротко, *adv.* doucement, humble.
Кротость, *sf.* la bénignité, humanité, longanimité, débonnareté, mansuétude *f*; ‖ *fig.* la douceur.
Кротькъ, *adj.* paisible, bénin, doux, humain, débonnaire; ‖ ставамъ —, *vn.* se civiliser.
— вьрвежъ (*на конь*), *sm*, l'aubin *m*.
— нжравъ, *sm.* la simplesse. [blotin.
Крюсъ-стенги-стакель, *sm. Mar.* le dia-
Кроячка, *sf.* une tailleuse, couturière en robes, *f*.
Кроячъ (*шивачъ*), *sm.* tailleur d'habits, *m*.
Кроя, *va.* tailler; 1. (*за нѣщо*), *fig.* viser; 2. (*платъ*), couper, découper; 3. (*пжтъ*), tracer; 4. (*работы безъ основа*), bâtir; 5. (*тайно*), machiner; 6. (*въ умъ-тъ си голѣмы планове*), *fig.* rouler de grands projets *m*.
Крузада (*монета*, 13 *гроша*), *sf.* la cruzade.
Кружило, *sn.* le diadème, le bandeau; 1. (*прѣвръзка*), la ferronnière; 2. снемане — отъ сводъ, le décintrement; 3. снемамъ — отъ сводъ, *va.* décintrer.
Круша, *sf. arbre*, le poirier.
Крушавъ сокъ, *sm.* le poiré. [d'hiver.
Крушица *sf. plante*, la pyrole *ou* verdure
Крушоприличенъ, *adj.* pyriforme.
Крушы, *sf. pl.* la poire; 1. (*различны*), le besi; 2. (*голѣмы и сладкы*), le saint-Germain; 3. (*чьрвенацы*), le caillot-rosat.
Крыене, *sn.* le mystère.
Крылата ангелска глава, *sf.* le chérubin.
Крылато животно, *sn.* volatile, *adj. m*.
Крылатка, *sf. Bot.* la samare.
Крылатъ, *adj.* ailé.
— конь (*съзвѣздіе*), *sm. Astr.* le Pégase.
Крылно нарастване (*въ око*), *sn. Anat.* le ptérygion.
— перо, *sn. Com.* bout d'aile, *m*.
Крыло, *sn.* l'aile *f*; 1. черковно (*въ Библія*), le pinacle; 2. (*на врата*), le battant; 3. (*полвиница на врата, на проворецъ*), le vantail; 4. (*отъ калъ на каляска*) le garde-crotte; 5. (*на мовакъ-тъ, на дробь-та*), *Anat.* le lobe; 6. (*на окачень мостъ*), le tablier; 7. (*на сграда*), corps de logis; 8. (*у сѣдло*), le quartier; 9. махане -ла, *pl.* le tire-d'aile; 10. отпущамъ си -лата, *vn.* baisser la crête; 11. отрѣзвамъ -та нѣкому, *va. fig.* rogner les ongles à; 12. съ распрострѣны —, *Blas.* éployé; 13. ширина на распрѣгнаты — у пилецъ, l'envergure *f*.
Крылна (*на клинецъ*), *sm. pl.* l'épaulement *m*; 1. (*на краката у Меркурія*), la talonnière; 2. (*на рыбытѣ*), l'aileron *m*; 3. (*на ухото*), le lobe.
Крыя, *va.* cacher, faire mystère de; ‖ *fig.* couver; ‖ -*ся*, *vr.* se cacher, se couver.
Кървава пикня, *sf. Méd.* l'hématurie *f*.
— шія (*отъ овца*), *sf.* le bout-saigneux.
Кръвавикъ (*руда*), *sm.* la sanguine.
Кръвавица, *sf.* la saucisse, le boudin, andouille *f*. [sangue.
Кръваво излазване, *sn. fam.* la caque-
Кръвависа, *v. imp.* il saigne.
Кръвавъ, *adj.* sanglant; ‖ (*въ кръвь*), saignant.
— дрисакъ, *sm. Méd.* la dyssenterie.
— отокъ, *sm. Chir.* le thrombus.
— потъ, *sm. Méd.* la diapédèse.
— цирей, *sm. Méd.* le furoncle; ‖ наклоненъ къмъ -рія, furonculeux, *adj.*
Кръвавы капчицы (*на тѣлото*), *sf. pl. Méd.* les pétéchies; ‖ съ —, *Méd.* pétéchial.
Кръвенина (*дебелина*), *sf.* l'embonpoint *m*, la réplétion; ‖ *fig.* la rotondité.
Кръвено дѣте, *sn.* le poupon; ‖ (*въ постилцы*), le poupard.
— хлапенце, *sn.* un gros pâté.
Кръвенъ, *adj.* obèse, nourri, rebordi, replet, potelet *m*, puissant; 1. *fam.* dodu; 2. и много — (*сангинически*), sanguin; 3. бывамъ твърдѣ —, *vn.* être gras à lard.
— цвѣтъ (*чьрвенъ както кръвь*), *sm.* le sanguin.
— човѣкъ, *sm. fam.* un gros bedon.
Кръводрискателенъ, *adj.* dyssenterique.
— жжденъ, *adj.* sanguinaire.
— камыкъ, *sm.* hématite *ou* pierre hématite *f*; ‖ *Minér.* le feret. [bourreau *m*.
— пійцъ, *sm. fig.* un vampire, sangsue *f*,
— пійство, *sn. fig.* le vampirisme.
— проливане, *sn.* effusion de sang, *f*.
— пролитіе, *sn. fig.* la boucherie; ‖ безъ —, sans coup férir.
— проливенъ, *adj.* sanglant.
— пускателно нищерче, *sm.* le phlébotome.
— пущане, *sn.* la saignée; ‖ придрьжникъ на —, un saigneur.
— пущачъ, *sm.* un phlébotomiste.
— творене, *sn.* la sanguification.
— течене, *sn. Méd.* l'hémorragie *et* -rhagie; 1. (*отъ носъ*), *Méd.* l'épistaxis *f*; 2. (*изъ носъ идр. т.*), le saignement; 3. въспиране на —, *Méd.* l'hémostase *f*; 4. цѣръ за въспиране на —, hémostatique, *adj. sm.*
— течна жена, *sf.* une hémorroisse.
— смокъ, *sm.* le phyllostome.
— смѣсене, *sn.* l'inceste *m*. [ment.
— смѣсителенъ, *adj.* incestueux; -лно, -euse-
— смѣсникъ, *sm.* un inceste, incestueux.
— смученъ, *adj.* sanguisuge.
Кръвь, *sf.* le sang; 1. бълване —, *Méd.* l'hématémèse *et* -témésie; 2. въсналене на -та

Méd. l'hémite *f*; 3. естествено ставане —, l'hématose *f*; 4. изсъсване —, *Chir.* l'hématocèle *f*; 5. съ —, *Méd.* sanguinolent, *adj*; 6. храчене —, *Méd.* l'hémoptysie *f*; | страдалецъ отъ —, hémoptoïque, *adj*; 7. което намалява -та, *Méd.* spoliatif; 8. което сгъстява -та, *Méd* incrassant, *adj.* *m*; 9. наприщеване —, *Méd.* l'ecthymose *f*, afflux *m*; 10. напръсканъ съ —, sanglant; 11. опръсване съ —, la cruentation; 12. потъналъ въ —, saigneux; 13. прѣобрьщамь въ —, *va.* sanguifier; 14. става на —, *v. imp.* il se sanguifie; 15. прѣобрьщителенъ въ —, sanguifique, *adj*; 16. очистванъ отъ — месо, *va.* saigner; 17. пущамь —, *va.* phlébotomiser, saigner; | (*пакъ*), ressaigner; 18. пущане —, *Chir.* la phlébotomie, la saignée; 19. пускане — отъ артерія, l'artériotomie *f*; 20. тече —, *v. imp.* il saigne; | (*изъ носъ-тъ*), il saigne du nez *m*.

Крьгъ, *sm.* la pelle.

Кърлешово масло, *sn.* huile de castor *ou* de [ricin.

Кърлешъ (*дивисилъ*), *sm.* *plante*, le ricin *ou* palma-Christi; | —, *insecte*, la chique, la tique.

Кърлюшка, *sf.* la balançoire, bascule, branloire *f*, tapecu *m*,

Кърлюшкамса, *vr.* se balancer.

Кърлюшна гредица, *sf.* le contre-poids.

— джска, *sf.* la branloire, le tremplin.

Кърма, *sf.* la nourriture, la mangeaille, le fourrage, la pature; 1. (*съ еленска крьвь и хлѣбъ*), *Vén.* la mouée; 2. (*угоително вещество*), l'engrais *m*; 3. (*на ладія*), *Mar.* le gouvernail, l'arrière *m*; 4. вьрвежъ на -та, *Mar.* la tamisaille; 5. показачъ за положенето на -та, *Mar.* l'axiomètre *m*; 6. хвьрлямь котка отъ -та, *va.* *Mar.* mouiller en croupière *f*.

Кьрмачски ученикъ, *sm.* *Mar.* un pilotin.

Кьрмачъ, *sm.* un pilote, un nocher; | *Mar.* un timonier.

Кьрмене (*дѣте*), *sm.* l'allaitement *m*; 1. *Méd.* la lactation; 2. (*добытакъ*), l'affourragement; 3. (*на животны*), nourrissage des bestiaux, *m*.

Кьрмена лопата, *sf.* *Mar.* la godille *et* goudille; | голаня *или* дѣйствувамь съ —, *va.* godiller.

Кьрменъ перлинь, *sm.* *Mar.* la croupière.

— штормъ трапъ, *sm.* échelle de poupe, *f*.

Кьрмителенъ, *adj.* nourricier.

Кьрмителна трѣва, *sf.* *Agric.* plante fourragère *f*.

Кьрмя, *va.* nourrir, alimenter, engraisser, repaître; 1. (*съ жито*), engrener; 2. (*хлѣбъ животны*), faire des nourritures *f*; 3. (*добытакъ*), *Agric.* affourrager; 4. (*дѣте*), allaiter.

Кьрмязъ, *sm.* la cochenille; | размъене съ —, le cochenillage; | цвѣтя съ — *или* чьрвисвамь, *va.* cocheniller.

Кьрпа (*ради забраждане*), le fanchon; 1. (*за истриване носъ*), mouchoir de poche, *m*; 2. тлъстата — на волъ, le gras-double; 3. (*мазь-та*), *Anat.* l'épiploon *m*.

Кьрпачъ, *sm.* un raccommodeur, rapetasseur, rhabilleur, ravandeur, carreleur *m*.

Кьрпель, *sm.* le tronçon, le bâton; | (*дебела тодга*), *pop.* la trique; | (*отъ стълпъ*), *Archit.* le tronc.

Кьрпене, *sm.* le rapetassage; | (*съ игла*), le restoupage; | (*на дрипы*), le ravandage.

Кьрпенъ (*мазенъ*), *adj.* *Anat.* épiploïque.

Кьрпица (*за истриване на потыръ-тъ*), *sf.* le purificatoire; | (*за посфоры*), la tavaïolle.

Крьпка (*на дрѣха*), *sf.* l'élargissure *f*.

Кьрпя, *va.* rapiécer, rapiéceter, ravander; | (*съ игла*), restouper.

Крьстато рѣзане, *sm.* incision cruciale *f*.

Крьстатъ, *adj.* *Bot.* crucifère; | *Géom.* *H. nat.* tétragone.

Крьстаче (*на платъ*), *sn.* le carreau; | (*прѣкхсване на стълбы*), le carré.

Крьстаченъ (*за платъ*), *adj.* quadrillé.

— одаръ (*на земята*), *sm.* le parquet.

Крьстачета (*на женска дрѣха*), *sn.* *pl.* la pretintaille; | обшивамь съ —, *va.* pretintailler; 1. *Peint.* le graticule *et* réseau graticulaire; 2. раздѣлене кунопись на —, la graticulation.

Крьстецъ, *sm.* le gerbier; | (*отъ десетъ снопа*), le dizeau.

Крьстечна кость (*опашката*), *sf.* *Anat.* le sacrum *et* os sacrum; | на —, *Anat.* sacré, *adj.*

Крьстечно чьрво, *sn.* *Anat.* le côlon.

Крьститель (*назване св. Іоанна*), *sm.* baptiste, *adj.*

Крьстителенъ, *adj.* baptismal.

Крьстителна шпѣпчица (*на дѣте*), *sf.* le chrémeau.

Крьстително име, *sn.* nom de baptême, prénom *m*.

Крьстенъ камыкъ, *sm.* *Minér.* la lacle *et* macre *ou* andalousite.

Крьстникъ, *sm.* le parrain, filleul *m*.

Крьстница, *sf.* la marraine, filleule *f*.

Крьстно дьрво, *sm.* arbre de la croix, *m*.

— распятіе, *sm.* le crucifiement *et* crucifixion

Крьстни, *adj.* *Anat.* lombaire.

Крьстовенъ вьрвежъ, *sm.* la croisade.

Крьстовникъ (*паякъ*), *sm.* le diadème.

Крьстовище, *sn.* la clisse; | (*снагата отъ крьстъ-тъ на горѣ*), le buste.

Крьстовка, *sf.* la crucianelle *ou* croisette; —, *oiseau*, le bec-croisé.

Крьстовкы (*за пант алоны*), *sf.* *pl.* la bretelle

Крьстовникъ, *sm.* la jacobée *et* herbe d. st. Jaques *ou* seneçon.

Крьстоносенъ, *adj.* *Archit.* crucifère.

Крьстоносецъ, *sm.* un porte-croix, un croisé.
Крьстообразенъ, *adj.* cruciforme.
Крьстопоклонна недѣля, *sf.* le laetare.
Крьстопѫтно мѣсто, *sm.* place bivaire *f.*
Крьстопѫть, *sm.* le carrefour, embranchement *m*, bivoie *f*; ‖ (*точка съединене на млого пѫтища*), la patte-d'oie.
Крьстосано, *adv.* en sautoir.
Крьстосанъ *и* **-тать**, *adj.* croisé.
Крьстосвамь, *va.* croiser; ‖ *-са, vr.* se croiser.
Крьстосване, *sm.* le croisement; ‖ (*за коніе*), l'échappé *m*.
Крьстче (*за носене на шія*), *sm.* croix à la jeannette, *f*.
Крьстъ (*и съзвѣздіе*), *sm.* la croix; 1. (*на врьстъ*), le corsage; 2. (*на дрѣха*), le corps; 3. (*на снагата*), *Anat.* les lombes *m*, l'hypocondre *m*; 4. (*на тѣлото*), les reines *m*; 5. (*талія*), la taille; 6. (*фигура за играяне*), le moulinet; 7. въздвигане —, exaltation de la croix, *f*; 8. знакъ на -тъ, signe de la croix, *m*; 9. носене — (*щампа*), portement de croix, *m*; 10. прінмамь на себе-си —, *va.* se croiser; 11. распнавамь на —, *va.* crucifier; 12. на —, *adv.* en sautoir.
Крьстяса (*правя си крьстъ-тъ*), *vr.* faire le signe de la croix, se signer.
Кьртица, *sf. quadr.* la taupe, la musaraigne; -тиченъ, de taupe; ‖ хвакъ за -цы, la taupière.
Картицоловецъ, *sm.* un taupier.
Кьртичина, *sf.* la taupinière *et* taupinée.
Кьртуна, *sf.* la gourde, la calebasse; 1. *Mar.* la balise; 2. (*човѣшка глава*), le crâne; 3. —, *arbre*, le calebassier; 4. дрѣшка съ -ны за плуване, le scaphandre.
Кьртуненъ, *adj. Anat.* crânien.
— **ссѫдъ**, *sm.* la calebasse.
Кьртунологичесси, *adj.* craniologique.
Кьртунологъ, *sm.* un craniologue.
Кьртунословіе, *sm.* la craniologie *et* cranologie.
Кьрчагъ, *sm.* la cruche, le gobele, aiguière *f*; ‖ (*за бира*), la canette.
Крьчма (*багнишъ т.*), *sf.* le pourboire, la paraguante, l'épingle *f*; ‖ (*при продаване нѣщо*), le pot-de-vin; ‖ давамь — за нова покѫщнина, *va.* prendre la crémaillère.
Крьщавамь, *va.* baptiser; ‖ (*частно*), ondoyer; ‖ (*за питіа*), sophistiquer.
Крьщаване (*за питіа*), *sm.* l'adultération *f*.
Крьщелникъ, ница, *s.* filleul, eule.
Крьщелница, *sf.* les fonts de baptême *ou* baptismaux *m*; ‖ прінмамь отъ — при крьщене, *va.* tenir sur les fonts.
Крьщелница, *sf.* piscine probatique *f*.
Крьщене, *sm.* le baptême; ‖ (*водокрьще, 6 ѧнуар.*), le jour des rois *m*; ‖ писменъ видъ за —, extrait baptistaire, *m*.
Крьщенски кравай, *sm.* le gâteau de rois *m*.
Крьщилнически пошъ, *sm.* la tavaïolle.
Крьщилница, *sf.* la baptistère. [les maines *f*.
Кьрша, *va.* casser; ‖ (*си рѫцѣ*), se tordre
Крѣменливъ, *adj.* caillouteux. [cium.
Крѣмній (*металлоидъ*), *sm. Chim.* le sili-
Крѣмнеземъ (*крѣмнясто земя*), *sm. H. nat.* la silice.
Крѣмнястъ, *adj.* siliceux.
Крѣмыкъ *и* **-макъ**, *sm.* le silex; -мачевъ, de silex; 1. pierre à fusil, le caillou; 2. (*за съставяне кристално стѫкло*), le chambourin; 3. работене -ацы, la cailloutage; 4. майсторъ на -ацы за пушки, un caillouteur.
Крѣмычна кисѣлина, *sf. Chim.* acide silicique *m*.
Крѣпко, *adv.* paisiblement.
— **ходъ** *или* **Нехріо**, *sm. tamm.* l'unau *ou* parresseux *m*, le tardigrade.
Крѣпькъ (*за гласъ*), *adj.* voilé.
Крѣпя (*съ подпорка*), *va.* accorer ‖ *-са, vr.* tenir.
Крѣсакъ, *sm.* la criaillerie, le bruit, la rumeur, la piaillerie, le carillon, éclat *m*; 1. *fig.* le sabbat; 2. *fam.* la crierie; 3. (*отъ гледачи*), *fam.* le brouhaha; 4. (*за низащо*), la clabauderie; 5. — и писакъ, *fam.* le bousin, la bagare.
Крѣскамь *и* **Крѣщѫ**, *vn.* criailler, crier, vociférer, glapir, mugir; 1. *fam.* cancaner, piailler; 2. *pop.* gueuler; 3. (*противо нѣкого*), crier 'haro sur; 4. / който крѣска, glapissant, mugissant, *adj.*
Крѣскане, *sm.* le cancan *et* quanquan, les vociférations *f*; ‖ *fig.* le glapissement.
Крѣхкаво стѫкло, *sm.* verre casillaux *m*.
Крѣхкавъ, *adj. Bot.* pulpeux.
Крѣхко, *adv. Mus.* amoroso.
Крѣхкость, *sf.* la fragilité, le moelleux; ‖ (*на месо, на дърво*), la tendreté.
Крѣхтина *и* **-хчина**, *sf.* le maigre; 1. (*снага у люди*), la charnure; 2. (*отъ добытакъ*), le cimier; 3. (*отъ задня плѣшка*), culotte de boeuf, *f*; 4. (*отъ овощкы*), la chair; ‖ *Bot.* la pulpe, tissu utriculaire *m*.
Крѣхькъ, *adj.* fragile, brisable, clastique, cassant, frêle, délicat, fin, subtil, douillet, casuel; 1. (*за дърво*), tendre; 2. *fig.* moelleux; 3. *Peint. adv.* flou; 4. правя -хко месото, *va.* mortifier; 5. става -хко, *v. imp.* il se mortifie.
Крѣчене (*на жѣбы*), *sm.* le coassement.
Крѣчи (*за орелъ*), *v. imp.* il trompete; 1. *pl.* крѣчать, ils cajolent; 2. (*за гѫскы*), elles cacardent; 3. (*за жѣбытѣ*), ils coassent; 4. *или* кудкудякать (*за кокошкы*), elles caquetent; 5. (*за лебеди*), ils drensent *ou* drensitent; 6. (*за паткы*), ils barbotent.
Крѣскачъ *и* **Крѣщачъ, ка**, *s.* vociférateur, trice; piaillleur, euse; criailleur, euse; crieur, euse; un 'hurleur; ‖ *pop.* gueulard, arde.

Крѣщливъ, *adj.* criar, arde, *s*; braillard *et* brailleur, euse.
Крѣщѫ *и* **Крѣскамь**, *vn. fam.* brailler, braire; ‖ **крѣщѣть** (*за нощны пилцы*), ils 'hululent.
Крюйсель, *sm. Mar.* perroquet de fougue, *m.*
Крюйсовы, *sm. pl. Mar.* le tournage.
Крюйть-камера, *sf. Mar.* soute aux poudres *f.*
Крюсовъ, *sm. Mar.* le taquet.
Крюсъ-брамъ-стаксель, *sm. Mar.* le diablon.
Крюсъ-стенга, *sf. Mar.* mât de fougue, *m.*
Ксилографически, *adj.* xylographique.
Ксилографія (*гравировване на дърво*), *sf.* la xylographie.
Ктырь, *sm. insecte*, l'asile *m.*
Кубарь (*брьмчило*), *sm.* la toupie; ‖ въртя са както —, *vr. fam.* toupiller.
Кубически, *adj. Arithm.* cubique.
— **брой**, *sm. Arithm.* le cube.
— **камыкъ** (*подлога*), *sm. Archit.* le dé.
— **футъ**, *sm.* pied cube *m.*
Кубическо съдържане и прѣмѣрване на -тѣло, *sn.* le cubage *ou* cubature *f*; ‖ прѣмѣрвамь — на тѣло, *va.* cuber.
Кубическы *или* **Кубичны мѣркы**, *sf. pl.* mesures de solidité, *f.* triplé, *adj.*
— **кореніе** [въ отношене на —, sous-
Кубо-кубъ (*6-та стѫпень на брой-тъ*), *sm. Géom.* le cubo-cube.
Кубрикъ, *sm. Mar.* faux pont *m*, le tillac.
Кубъ, *sm. Géom.* le cube; ‖ възвысявамь въ —, *va.* cuber. [la fonte.
Кубурлуцы (*чушки за пищовы*), *sm. pl. t.*
Куверть (*за писма*), *sm.* l'enveloppe *f*, le couvert.
Кугуаръ, *sm. mamm.* le couguard.
Кудкудякать (*за кокошки*), *v. imp.* elles crételent, elles gloussent. [sement.
Кудкудякане (*на кокошки*), *sn.* le glous-
Кука (*ченгель t.*), *sf.* le 'harpon; 1. закачамь съ — рыба, *va.* 'harponner; 2. рыбарь съ —, un 'harponneur; 3. *Mar.* allonge *f*; 4. (*клѫчка за окачване дрѫхы*), le porte-manteau; 5. (*за окачване месо*), le pendoir; 6. (*на кърма*), le ragot; 7. (*за подвигане камацы*), la louve; 8. подвигамь съ — камакъ, *va.* louver; 9. отваряне съ — брава, le crochetage; 10. отварямь съ — брава, *va.* crocheter; който 11. отваря съ — бравы, crocheteur de portes, de serrures *m*; 12. снемамь отъ —, *va.* décrocher.
Кукилы, *sf. pl.* les échasses *f.*
Кукилястъ *или* **Дългокракъ пилецъ**, *sm. H. nat.* l'échassier *m.*
Кукица (*на пѫнь*), *sf.* le déclic.
Кукичка, *sf.* le crochet, le cramponnet; ‖ (*на окъ*), l'esse *f*; ‖ (*ради запѣтляване*), le tire-bouton.
Кукичкы, *sf. pl.* le 'hatier.
Кукла, *sf.* la marionette, le poupard, la poupée, le godenot; 1. (*у буболечкы*), *H. nat.* la nymphe: 2. (*съ човѣшки образъ*), l'androïde *m*; 3. —, *plante*, la zizanie.
Куклена комедія, *sf.* les fantoccini *m*, les marionettes *f.*
Кукличка, *sf.* la poupée, le bilboquet.
Кукувамь, *vr.* coucouer *et* coucouler.
Кукувица, *sf. oiseau*, le coucou.
Кукувича плюнка, *sf. plante*, le gui.
Кукувичи сълзы, *sf. pl. plante*, l'orchis *m.*
Кукувичникъ, *sm. plante*, le satyrion.
Кукумѣвка, *sf. oiseau*, le chat-huant; -мѣвченъ, de chat-huant; ‖ съ -мѣвчны пера, *H. nat.* chat-huané, *adj.*
Кукумѣвчане, *sn.* l'ululation *f.* [il chuinte.
Кукумѣчи (*за кукумѣвка*), *v. imp.* il ulule,
Кукурига (*за пѣтель*), *v. imp.* il coqueline *et* coquerine. querico.
Кукуриго (*пѣяне на пѣтель*), *sn.* la co-
Кукурякъ, *sm. plante*, le colchique *ou* tuechien.
Кукястъ, *adj.* en bec à corbin *m.*
Кула, *sf. t.* le château, le castel, le roc; 1. (*за вардене*), le beffroi; 2. (*на кале*), le donjon; 3. (*и въ шахматна игра*), la tour; 4. съ -лы, *Blas.* chatelé, *adj.*
Кулеврина (*дъльгъ топъ*), *sf.* la coulevrine.
Кулиса, *sf. Théât.* la coulisse; ‖ вътрѣшно мѣсто на —, *Théât.* la cantonade; ‖ говоря въ —, *vn.* parler à la cantonade.
Кулница, *sf. plante*, la tourette *ou* arabette.
Кулнчка, *sf.* la tourelle, la guérite; 1. *Archit.* la lanterne; 2. (*на кале*), le donjon; 3. (*мида*), le sabot; ‖ съ -чкы, *Blas.* donjonné, *adj.*
Кума, *sf.* la commère.
Кумисъ (*огрутъ*), *sm.* le kommis.
Кумица, *sf.* la marraine.
Кумство, *sn.* le parrainage, le compérage.
Кумъ, *sm.* le parrain, le compère.
Куна, *sf.* l'image *f*, le tableau; ‖ обрьщане търговія съ -ны, l'imagerie *f.*
Кунка, *sf.* la main. [le poecile.
Кунописанъ подъ (*таванъ у Грьцы*), *sm.*
Кунописенъ, *adj.* pittoresque; -сно, -ment.
Кунописецъ, *sm.* un peintre; 1. (*алфресно*), un quadratoriste, la quadrature; 2. (*на вѫтрѣшни видове*), peintre de genre; 3. (*за пѫстрене стѣны*), peintre decorateur *m.*
Кунопись, *sf.* la peinture; 1. (*съ водны цвѣтила*), la détrempe; 2. (*на восакъ*), peinture encaustique *f*; 3. (*съ различны цвѣтила*), la polychromie; 4. (*на стѣна*), peinture d'impression; 5. (*подъ стѫкло*), *Peint.* le fixé; 6. (*съ бѣло и тѫмно цвѣтило*), la grisaille; 7. ученикъ на —, un rapin.
Купа, -пня *f и* -пень, *m.* la meule; ‖ (*сѣно*), le tas, le veillotte.

Купа (*на играл. книгы*), *sf.* le coeur.
Купе (*игрална крачка*), *sm.* le coupé.
Купелляція, *sf. Chim.* la coupellation.
Купель (*чаша за опытване*), *sf.* la coupelle.
Купенъ (*случайно*), *adj.* de rencontre *f.*
— **дворянски чинъ**, *sm.* savonnette à vilain, *f.*
Купецъ, *sm.* un marchand, commerçant, négociant, trafiquant, vendeur, *m.*
Купидонъ, *sm.* un archerot.
Купило, *sn.* l'achat *m*, le marché, acquisition *f.*
Купица, *sf* la veillotte; ‖ **поставямъ на -цы покосено сѣно**, *va.* envélioter.
Купище, *sn.* le fumier; ‖ **намирамса на своето —**, *vn.* être sur son pailler *ou* paller *m.*
Куплетъ, *sm.* le couplet.
Купливъ, *adj.* achetable.
Купноражданe, *sn. Bot.* la syngénésie.
Купный краль (*въ книгы*), *sm.* le quinola.
Купня (*отъ кръстцы*), *sf.* le gerbier.
Куполъ (*кубе t.*), *sm.* la coupole, le dôme; -ленъ, de coupole.
Купонъ (*отрѣзка у консолидета*), *sm. Com.* le coupon.
Купувамъ, *va.* acheter, étrenner; 1. (*въ игра на книгы*), rentrer; 2. (*пакъ*), racheter; 3. (*твърдѣ скжпо*), suracheter; 4. **правда да — прѣди другы**, *Jur.* la préemption; 5. **който купува потрѣбнытѣ за ладія**, un agréeur.
Купуване, *sn.* l'achat *m*; ‖ (*въ игра на книгы*), la rentrée; ‖ (*и купеното нѣщо*), l'emplette *f.*
Купувачи (*мищоріи t.*), *sm. pl.* la clientèle, la chalandise; ‖ **отбивамъ —**, *va.* désachalander; ‖ **привлачамъ пакъ —**, *va.* rachalander.
Купувачъ, **-ка**, *s.* un acheteur, la pratique; chaland, ande; marchand, ande.
Купувка, *sf.* le marché.
Купчина, *sf.* le groupe.
Купъ, *sm.* l'amas *m*, agglomération, foule, multitude, troupe *f*, entassement *m*, masse *f*, groupe *m*, tas, monceau, montant *m*, jonchée *f*, ramassis, abatis *m*, pile *f*, bloc *m*, fatras *m*; 1. *pop.* le saccage; 2. *Minér.* le conglomérat; 3. *fig.* le troupeau; 4. **сбирамъ на —**, *va.* tasser; 5. **турямъ на —**, *va.* entasser; 6. — **доказателства**, *Rhét.* la conglobation; 7. — **непотрѣбны нѣща**, la fatrasserie; 8. **всичкы на —**, *fam.* ablativo tout en un tas; 9. **прѣвъ — за грошъ**, par épaulées.
Кураторъ (*университетски*), *sm.* un curateur.
Курантъ (*играляне*), *sm.* la courante.
Куранты (*игра*), *sm. pl.* le carillon; ‖ **играя на —**, *vn.* carillonner.
Курбарилъ (*американски*), *sm. arbre*, le courbaril.
Курва, *sf.* femme de mauvaise vie *f*, fille de joie *ou* publique *f*; ‖ (*жена или дѣвойка*), femme *ou* fille publique; ‖ *pop.* la putain.
Курварска кжща, *sf.* le lupanar *ou* lupanaire.
Курварство, *sn.* la fornication, la paillardise; ‖ **правя —**, *va.* forniquer.
Курварь, **ва**, *s.* fornicateur, trice; paillard, arde.
Курветина, *sf.* une coureuse, bagasse *et* bagace *f.*
Курвина кжща, *sf.* le prostibule; ‖ **покровитель на —**, un souteneur.
Курвинъ животъ, *sm.* le putanisme *et* putasserie.
Курешкы (*пилешкы*), *sf. pl* la glu, la chiasse.
Куріеръ, *sm.* un courrier, exprès *m*; ‖ (*или слуга въ Кралевска кжща*), un tartare.
Куріонъ (*жрецъ у Римляны*), *sm.* un curion.
Курія (*у Римляны*), *sf.* la curie.
Куркане (*въ чървата или въ коремъ-тъ*), *sn. Méd.* le borborygme *et* -risme.
Курка (*за пуякъ*), *v. imp.* il glouglote *et* -gloute.
Курсивенъ шрифтъ, *sm. Typ.* italique, *adj. m.*
Курсъ, *sm.* le cours.
Куртажъ, *sm.* le courtage.
Куртина, *sf. Fortif.* la courtine.
Курфиршески, *adj.* électoral.
Курфиршеско достойнство, *sm.* l'électorat *m.*
Курфиршество, *sn.* l'électorat *m.*
Курфиршитъ, **ка**, *s.* électeur, trice.
Кусамъ (*пиніа*), *va.* déguster.
Куси (*не ма закачай*), *sn. plante*, le noli me tangere, la sensitive *ou* mimosa *et* mimeuse.
Куснуване, *sn.* la dégustation.
Кусуръ, *sm. t.* (*voyez* **Кривичко**).
Кутіа (*захлупцы*), *sf. t.* la boîte; ‖ (*за сиромасы*), tronc des pauvres, *m*; ‖ (*за тютюнъ*), la blague *et* blaque.
Кутрето, *sn.* le petit poucet, le doigt auriculaire; ‖ (*съ прьстенъ*), doigt annulaire.
Кутѣлче, *sn.* le mortier.
Куфическо писмо, *sn.* écriture cufique *et* coufique, *f.*
Кухость (*пазухка*), *sf. Anat.* le sinus.
Куцамъ, *vn.* boiter.
Куцукъ-куцукъ, *adv. fam.* clopin-clopant, *adj.*
Куцъ, *adj. s.* un boiteux (*voyez* **Хромъ**).
Куча глава, *sf. plante*, la scrofulaire.
— **кошара** *sf.* le chenil.
— **краста** (*келъ t.*), *sf. Méd.* l'impétigo *m.*
— **лѣпка**, *sf. plante*, le grateron *ou* rièble,
— **смьрть**, *sf. plante*, la scammonée.
— **трѣва**, *sf. plante*, l'apocyn *m.*
Кучаненъ, *adj. Bot.* pommé; ‖ (*за брада*), *Anat.* génien.
Кучанъ (*на брада*), *sm.* le menton; 1. (*дъльгъ остръ*), menton de galoche; 2. (*отъ зеліе*), trognon de chou *m*, pomme de chou *f*, tête *f*; 3. *Bot.* la tubérosité; 4. **врьзва — (за зеліе)**, *v. imp.* il pomme.
Кучатса (*окучватса*), *v. imp.* ils chiennent.
Куче, *sn.* le chien, le braque, le bouledogue:

1. овчѣрско —, chien de berger; 2. касапско —, chien de boucher; 3. улично —, chien couchant *ou* d'arrêt; 4. морско —, *poisson*, chien de mer; 5. (*съ кжсы крака*), le basset; 6. (*съ рѣдка козина*), le griffon; 7. (*твърдѣ распалено*), *Vén.* chien forsenant; 8. (*недно*), *pop.* un mâtin; 9. *fig.* la canaille; 10. (*сачево у кацаръ*), le tirtoire *ou* tiretoire, le tire-fond; 11. (*на румпель*), *Mar.* le crapaude; 12. сгань -та за ловь, la meute; 13. най-харны -та за ловь, clefs de meute, chefs de meute; 14. пущамь -та отъ врьвь-та, *va. Vétér.* aller à la trolle.

Кучи *и* -чешки, *adj.* canin; ‖ разсноняване на -ко тѣло, le canicide.

— гладъ, *sm.* faim canine *f*; ‖ *Méd.* la boulimie.

— езикъ, *sm. plante*, la cynoglosse.

— зжбъ (*на човѣкъ*), *sm.* l'oeillère *et* dent —, *f*; ‖ *pl.* -шки зжбы, dents canines.

Кучка, *sf.* la chienne; 1. (*запиралка на кола*), le sabot, la fourchette; ‖ (*и верига-та за нея*), l'enrayure; 2. въспирамъ съ — колело, *va.* enrayer; 3. въспиране съ — колело, l'enrayage *et* enraiement *m*; 4. (*сачево у кацаръ*), le chien, le davier.

Кущрава), *sf. plante*, le glouteron.

Къмъ, *prép.* envers, vers, sur, à.

Кюбеба (*пиперь*), *sf. plante*, le cubèbe.

Кюветъ, *sm. Fortif.* la cunette *ou* cuvette.

Кюлнфарь, *sm. oiseau*, le miloin.

Кюнкетъ (*лампа*), *sm.* le quinquet.

Кюпъ, *sm. t.* l'amphore *f*, la jarre; ‖ (*за варь*), l'oiseau *m*.

Кюрасо (*видъ амберя*), *sm.* le curaço.

Кюстекъ, *m. t.* le ceinturon.

Кюстецы, *m. pl. t.* les liens, l'entrave *et* [les -s *f*.

Кючекъ (*играяне*), *sm.* le cachucha.

Кяръ, *sm. t.* tour du bâton, *m*.

Кждилница, *sf.* le parfumoir, la navette.

Кждителна свѣщичка, *sf.* pastille à brûler, *f*.

Кждрица, *sf.* la frisure; ‖ разваляпь -цы, *va.* défriser; ‖ разваляпса -цытѣ, *v. imp* elles défrisent.

Кждря (*коса*), *va.* boucler, taper, retaper, moutonner; ‖ *fam.* calamistrer, bichonner; -ся (*косата*), *vn.* se boucler, se bichonner.

Кждрява коса, *sf.* cheveux cotonnés, *m*; ‖ (*у Негры*), la laine.

Кждряво зеліе, *sn. plante*, le brocoli, chou frisé *m*.

— кученце, *sn.* chien caniche *m*.

Кждрявъ, *adj.* frisé; ‖ (*за коса*), moutonné; ‖ правя ся -ва косата, *vn.* se friser.

Кждѣ *и* до —, *adv.* où (*avec mouvement*); ‖ — то и да, *conj.* où que; ‖ отъ —, d'où.

Кждѣля, *sf.* la filasse, quenouille, poupée *f*.

Кжзларь-ага (*въ Турско*), *sm.* un kizlar-aga.

Кжкалъ (*чарнилка*), *sm. plante*, l'ivraie *f*, la mielle, agrostemme *m*.

Кжклица, *sf. plante*, la nigelle, la toute-épice *ou* herbes aux épices.

Кжкри [по лека-лека да —, mitonner *et* se —, *vr*; ‖ оставамь да —, *va.* mijoter; ‖ *Chim.* digérer.

Кжпалница, *sf.* le bain, piscine probatique *f*.

Кжпане, *sn.* le bain; 1. *Mar.* la cale; 2. каца за —, le bain, la baignoire; 3. мѣсто въ рѣка за —, le baignoir; 4. сгоденъ за —, balnéable, *adj.*

Кжпина, *sf.* faux murier *m*.

Кжпины, *sf. pl. plante*, l'airelle ponctuée *f*.

Кжпя, *va.* baigner, gueer, aiguayer; ‖ -са, *vr.* se baigner; ‖ който са кжпи, un baigneur.

Кжса дрѣха (*у Шотландцы*), *sf.* le philabeg *et* -libeg.

— мантія (*у Епископы*), *sf.* le camail.

— нота, *sf. Mus.* la bréve.

— прінманица (*на конь*), *sf.* le terre-à-[terre.

— подрокличка, *sf.* le jupon.

— сричка, *sf.* la bréve.

Кжсамь, *va.* casser, cueillir, chiffonner.

Кжсенъ, *adj.* postérieur, avancé; по -сно, *adv.* -rement; ‖ по -сно състояне (*на срѣме*), *sn.* la postériorité.

Кжси-бой (*жиже t.*), *sm.* nain, aine, *s*; ‖ 1. *fig.* une bamboche; 2. *fam.* nabot, ote, *s*; mirmidon *et* myrmidon, ragotin *m*; 3 *pop.* crapoussin, ine, *s*; un courte-botte.

Кжсничко, *adv.* sur le tard.

Кжсно, *adv.* après coup; ‖ (*надъ вечеръ*), tard; ‖ -е, il est tard.

— дохождане, *sn.* la survenu.

— зрѣйченъ, *adj.* tardif.

— зрѣйчность, *sf.* la tardivité.

— лѣто, *sn.* l'arrière-saison *f*.

Кжсность, *sf.* la tardivité.

Кжсо, *adv.* court; 1. *fam.* grosso-modo; 2. на —, en un mot, au résumé, en résumé, en substance; ‖ *fam.* sur le tout, grosso-modo.

— врѣменно прѣбываве, *sn.* l'apparition *f*.

— врѣменъ, *adj.* momentané; -но, -ment; ‖ prompt, passager, éphémère, court.

— гледность, *sf.* vue courte *f*, la myopie.

— гледъ, ка, *adj. sc.* myope.

— джхане, *sn. Méd.* l'anhélation *f*.

— излагане (*на работа*), *sn.* le résumé.

— изрекване, *sn.* l'aphorisme *m*.

— косъ, *adj.* ras.

Кжсость, *sf.* la briéveté; ‖ (*на сричка*), la brévité; ‖ (*на писало*), la concision.

Кжсопаха маймуна, *sf.* le macaque.

Кжсопахъ (*конь*), *sm.* le courtaud; ‖ правя — (*конь, куче*), *va.* courtauder.

Кжсописане, *sn.* la brachygraphie.

— писецъ, *sm.* un brachygraphe.

— повторене, *sn.* la résumption, la résumation.

— рѣбро, *sn. Anat.* fausse côte *f*.

— ставенъ конь, *sm.* cheval court-jointé *m*.

— и ударно люлѣне, *sn.* mer clapoteuse *f*.

Кжсче, *sn.* le bout, le brin; | (*отъ зжбъ*), le chicot; | (*отъ лимонна кора*), le zeste.
Кжсъ и -ськъ, *adj.* sommaire, -co, -ment; 1. brief, bref, laconique, court, succinct, petit, écrasé, ginguet; 2. (*за писало*), concis; 3. твърдѣ —, raccourci; 4. на -со да речемъ, somme toute, en somme.
Кжсъ, *sm.* le morceau, la pièce, fragment, lambeau, tronçon *m*, part, rouelle *f*, quartier, bloc *m*; 1. *Anat.* le lobe; 2. (*нѣщо*), *pop.* un lopin; 3. (*желѣзо*), le bloc; 4. (*месо отъ кѣмъ грабнакъ-тъ*), l'aloyau *m*; 5. (*отъ платъ*), le chanteau; 6. (*хлѣбъ*), *fam.* le quignon; 7. — по —, piece à pièce.
— дебелъ, *adj.* trapu; | (*конь*), *sm.* le ragot, goussaut *ou* goussant *m*.
— огледъ, *sm.* l'aperçu *m*.
Кжсове (*отъ разбита ладія*), *sm. pl. Mar.* le bric; 1. (*вещи желѣза*), *coll.* la ferraille; | търговецъ на —, un ferretier; 2. рѣзане на —, le dépècement; 3. рѣжѣ на —, *va.* dépecer; 4. разрѣзвамъ на —, *va.* tronçonner.
Кжтамса, *vr.* se préparer. [cornu.
Кжтенъ, *adj.* angulaire; | (*роженъ*), cornier, — камыкъ *или* прѣстолъ, *sm.* l'écoinçon *ou* -son *m*.
Кжтникъ, *sm.* la borne; 1. (*зжбъ*), dent molaire *f*, le coin; 2. (*камыкъ*), pierre angulaire *f*, pierre de refend, le chasse-roue, la boute roue; 3. (*на ножно острило*), le mentonnet.
Кжтноватъ, *adj.* anguleux.
Кжтнѫ, *va.* toucher, emouvoir.
Кжтнообразно, *adv.* angulairement.
Кжтомѣріе, *sn. Mathém.* la goniométrie.
Кжтомѣръ (*гоніометръ*), *sm.* le quilboquet *et* équilboquet, équerre *f*; | *Minér.* le goniomètre.
Кжтче (*на око*), *sn.* le coin.
Кжтъ, *sm.* l'angle *m*, le coude, le tournant; 1. (*или рогъ*), le coin; 2. *Archit.* l'arête *f*; 3. (*зжтрѣшенъ*), l'encoignure *et* cognure *f*; 4. (*въ лжкатушване*). *Mar.* la bordée; 5. (*на окото*), le canthus; 6. (*на сводъ*), *Archit.* le rein; 7. закарвамъ въ —, *va. fam.* rencoguer; 8. отчупвамъ *или* откжсвамъ — *или* рогъ на нѣщо, *va.* écorner; 9. откжсекъ отъ —, l'écornure *f*; 10. въ -тъ при огнището, au coin du feu.
Кжшей, *sm.* la bouchée, le morceau, la lippée; | *fam.* le gobet.
Кжща, *sf.* la maison, habitation *f*, logis, lieu, manoir *m*, case *f*, feu, foyers *m*, famille *f*; 1. *fig.* le toit, les pénates *ou* lares; 2. всичката челядь въ —, *fam.* la maisonnée; 3. (*дѣто сѣди и дѣде нѣкой*), pension bourgeoise *f*; 4. (*за добродѣтелство*), bureau de bienfaisance, *m*; 5. (*за игране на книгы*), le tripot, académie *f*; 6. (*извжградска*), maison de plaisance; 7. (*за луды*), les petites-maison, *f*; 8. (*общинска*), la municipalité, maison de ville *ou* commune; 9. (*за пригледване сиромасы*), dépôt de mendicité, *m*; 10. работна —, maison de travail; 11. (*за сиромасы*), maison de refuge; 12. смирителна —, maison de correction; 13. теглива курвина —, maison de tolérance; 14. търговска —, maison de commerce; 15. (*за учене*), maison d'éducation; 16. дьржѫ —, *va.* tenir ménage; 17. имамъ своя —, *va.* avoir pignon sur rue; 18. прави си —, *va.* se loger; 19. изъ — въ —, de porte en porte; 20. отъ тая —, *adv.* de céans; 21. въ кжщѣ, *adv.* à domicile; 22. нѣма го въ —, *vn.* se faire celer; 23. пріемливъ въ —, *va.* loger.
Кжщенъ, *adj.* domestique.
— попъ, *sm.* un chapelain.
— пріетель, *sm.* un tenant.
Кжщичка и -щица, *sf. dim.* la maisonnette, bicoque, loge, *f*; 1. (*изъ зжнъ градъ-тъ*), la cassine, la bastide; | *fam.* la guinguette; 2. (*чардаче въ градина*), le pavillon.
Кжщно безредіе, *sn. fig.* étable d'augias, *f*.
— заяче, *sn. quadr.* le putois; -ченъ, de putois.
— крыло, *sn.* les communes *m*.
— търсене, *sn.* visite domiciliaire *f*.
Кжщны богове, *sm. pl.* les lares *ou* pénates *m*.
— люди *или* работы, *pl* le domestique.
Кжщовникъ, *sm.* épargnant, *adj.*
Кжщовница, *sf.* femme de ménage, *f*.
Кжщосѣденъ, *adj.* casanier.
— сѣдъ, ка, *s.* casanier, ère.
Кжща [грамада —, *coll.* le pâté.

Л.

Л (*ель*), la douzième lettre de l'alphabet bulgare.
Лабетъ (*игра*), *sm.* la bête.
Лабиринтенъ, *adj.* labyrinthique.
Лабиринтъ, *sm.* le labyrinthe, le dédale.
Лаборантъ, *sm. Chim.* le manipulateur.
Лабораторія (*работна стая*), *sf.* le laboratoire; | (*бляярническа*), l'officine *f*.
Лава (*волканическо вещество*), *sf.* la lave.
Лавенда, *sf. plante*, la lavande; -денъ, de lavande. [laudanum.
Лавданъ, *sm.* l'assa-dulcis; *f*; | *Pharm.* le

Лавзонія, *sf. arbuste*, l'henneh *ou* henné *m.*
Лавица, *sf.* l'alcôve *f*, la loge, le canapé, armoir *f*, banc *m*; 1. (*за легло*), la niche; 2. (*за спане*), chaise longue *f*; 3. (*въ каюта*), *Mar.* l'équipet *m*; 4. (*дюкянъ t.*), la boutique; 5. (*съ антики*), petit dunkerque *m*; 6. (*маага*), le magasin; 7. стоката на —, la boutique.
Лавичарка, *sf.* fille de boutique, *f.*
Лавичарь, ка, *s.* boutiquier, ère.
Лавичка, *sf.* la selle.
Лавра, *sf. plante*, le daphné *ou* lauréole [mâle.
Лавратъ (*който е сполучилъ премія*), *sm.* un lauréat.
Лаврочерѣша, *sf. arbuste*, le laurier-cerise [*ou* -amandier
Лавръ (*лаврово дърво*), *sm. arbre*, le laurier; 1. -ровъ вѣнецъ, *sm.* les lauriers; ‖ коронясанъ съ —, *Num.* lauré, *adj*; 2. дивъ —, *sm. plante*, la lauréole *ou* bois-gentil *m.*
Лагеренъ вѣнецъ, *sm.* couronne castreuse *f.*
Лагерь, *sm.* le camp, le campement; 1. расположение войска на —, le campement; 2. располагамъ войска на —, *va.* camper; 3. стоя на —, *vn.* se camper; 4. оставяне —, le décampement; 5. оставямъ —, *va.* décamper.
Лагуны (*у Венеція*), *sf. pl.* la lagune.
Лагъ *sm. Mar.* le loch; 1. — линь, *sm.* ligne de loch; 2. (*въртѫжка*), tour à loch; 3. (*редъ на блчвы*), *Mar.* le plan.
Лагжмъ, *sm. t. Métall.* la bure.
Ладанна камедь, *sf. Chim.* le ladanum.
Ладанъ (*най-добъръ*), *sm.* l'obiban *ou* encens male *m.*
Ладіенъ журналъ, *sm.* livre de loch.
Ладіевиденъ, *adj. Bot.* caréné.
— образенъ, *adj. Anat.* naviculaire.
— плавателенъ (*за рѫка*), *adj.* marchand.
— ходенъ, *adj.* navigable.
— -каналъ, *sm.* canal de navigation, *m.*
— ходность, *sf.* la navigabilité.
Ладійка, *sf. Bot.* la carène.
Ладійна корона, *sf.* couronne rostrale *f.*
Ладійно джно, *sm. Mar.* la sentine.
Ладіярь (*кайкчія t.*), *sm.* un marinier.
Ладія, *sf.* le navire; -діенъ, de navire; 1. le bateau, le bâtiment, le bord, la voile, la nef; 2. — Аргосъ, *sm. Astr.* l'Argo *m*; 3. линѣйна —, bâtiment de haut bord; 4. кривостранна —, le bordier; 5. пълна —, une batelée; 6. товаръ-тъ на —, la batelée; 7. (*оландевка направа*), vaisseau ensellé *m*; 8. (*за изнасяне калъ отъ море*), la marie-salope; 9. (*за прѣкарване коніе*), écurie flottante *f*; 10. (*който плава съ одвоенъ вѫтъръ*), *Mar.* le boulinier; 11. (*който потяква въ джнъ водѫ*), *Mar.* la canarde; 12. -що гонять, *Mar.* le chasseur; 13. излазяне — изъ лиманъ, le débâclage; 14. правя до стоя — прѣко, *va.* embosser *et* s' —, *vr*; 15. карамъ —, *va.* naviguer; 16. обковаване — съ дъскы, le bordage; 17. обковавамъ — съ дъскы, *va.* border; 18. полегване на —, *Mar.* le carénage, la carène; 19. подводната часть на —, la carène; 20. килнуване *или* прѣправяне на —, la carène; 21. килнувамъ *или* прѣправямъ —, *va.* caréner; 22. посрѣдникъ за -діи, un cargador; 23. прѣднята часть на —, l'avant *m*; 24. равновѣсіе на —, l'assiette *f*; 25. лѣвата страна на —, le bâbord; 26. нареждане -діи въ пристанище, le bâclage; 27 стопанинъ на —, un armateur; 28. стоене — нагърбено, l'embossage *m*; 29. строшене —, le naufrage; 30. отърванъ отъ —, un naufragé; 31. съгледване за пропущане -діи, le chablage; 32. надзирачъ за пропущане -діи, un chableur; 33. товарникъ на —, un arrimeur; 34. товаръ за —, la cargaison (*voyez* Карго); 35. майсторъ да прави -діи, constructeur de vaisseaux, *m.*
Ладонистъ, *adj. Bot.* thurifère.
Ладъ (*въ гитара*), *sm.* la touche.
Лажица, *sf.* le cuiller *et* cuillère *f*; 1. (*за сладка*), cuiller à café; 2. (*обыкновена*), cuillère à soupe; 3. (*на воденично колело*), l'aube *f*, auget *m*; ‖ *Méc.* aileron *m*; 4. (*за водата отъ торъ*), *Agric.* la louche; 5. една пълна —, une cuillerée; 6. кривачата на —, le cuilleron.
Лажицы, *sf. pl.* la gasconnade.
Лажичка, *sf.* creux de l'estomac *m*, la fourchette de l'estomac; 1. (*гръдна кость*), le brechet; 2. (*за мозакъ*), le tire-moëlle; 3. (*за изваждане пѫсакъ изъ мѫхуръ*), *Chir.* la curette.
Лажичникъ, *sm.* la coutilière; ‖ (*наботникъ*), le porte-feurchette.
Лажище, *sm.* cuillère à potage, *f.*
Лазаретъ (*карантинна кжща*), *sm.* le lazaret.
Лазарникъ (*видъ хоро*), *sm.* la danse; ‖ *fig.* [l'âge *m.*
Лазуревъ, *adj.* azuré.
— камыкъ (*лазуритъ*), *sm.* le lazulite, le lapis *et* lapis-lazuli.
— цвѣтъ, *sm.* l'azur *m.*
Лазурь, *sf.* l'azur *m*, bleu d'azur; ‖ (*цвѣтило*), l'outremer *m.*
Лайлай кучица, *sf. plante*, la camomille; -чиценъ, de camomille; ‖ видъ —, *plante*, le pyrèthre.
Лайна, *sn. pl.* la fiente, la ventrée, ordure *f*; 1. (*за горѣне*), la tourbe; 2. (*звѣрскы*), les fumées *f*; ‖ *Vén.* le repaire; 3. бъвване —, collique de miséréré, *m.*
Лайно, *sn.* gros excréments *m*; ‖ *pop.* la merde.
Лайнянъ, *adj.* excrémenteux *et* -mentiel *ou* [-mentiti el.

Лакарь, *sm.* un vernisseur.
Лакейска дрѣха, *sf.* la livrée.
Лакейски сюртукъ, *sm.* la mandille.
Лакей, *sm.* valet de pied, *m*; ‖ (*ливрейнъ слуга*), un laquais.
Лакейче, *sm. dim. fam.* un laqueton.
Лакерда, *sf. poisson*, le saumon; ‖ **малка** —, le saumoneau.
Лакетенъ, *adj. Anat.* cubital.
— **отраслекъ**, *sm. Anat.* l'olécrane *m*.
Лакетна кость, *sf. Anat.* le cubitus.
Лакетобрѣжна рѣка, *sf.* rivière encaissée *f*.
Лакеть, *sm.* le coude; 1. (*мѣра*), l'aune *f*, la coudée; 2. **мѣряне съ** —, l'aunage *m*; 3. **тласкамь съ** —, *va.* coudoyer.
Лаковъ *и* **-цвѣтъ**, *adj. sm.* laqueux.
Лаковы стокы, *sf. pl.* la laque.
Лакомія, *s.* friand, ande.
Лакомство, *sn.* la gourmandise, la friandise, comessation *f*, nanan *m*; ‖ *pop.* la bâfre.
Лакомщина, *sm.* un gourmand.
Лакомъ, *adj.* gourmand, friand; ‖ un banqueteur, avaleur de pois gris, bout-tout-cuire, *m*; ‖ *pop.* un bâfreur.
Лакомяса, *vr.* bâfrer.
Лакрима-кристи (*вино отъ Везувій*), *sn.* le lacryma-Christi.
Лакрица, *sf. plante*, la réglisse.
Лаконическа кжсотія, *sf.* le laconisme.
Лаконически, *adj.* laconique; **-скы**, **-ment**.
Лакъ, *sm.* le vernis; 1. **намазевамь съ** —, vernir; 2. **удряне** —, la vernissure; 3. **пакъ удрямь** —, *va.* revernir.
Лале, *sm. plante*, (*voyez* **Анемонъ**).
Лама (*жрецъ*), *sm.* un lama; ‖ **далай** —, le grand-lama; ‖ —, *quadr.* (*америк.*), guémul *m*.
Лампа *sf.* la lampe; **-пенъ**, de lampe; ‖ **всичкытѣ -пы на авансцена**, *Théât.* la rampe.
Лампаденъ столъ, *sm.* le lampadaire.
Лампадарь (*свѣщоносецъ*), *sm.* un lampadaire.
Лампадистъ, *sm.* un lampadiste.
Лампарь (*майсторъ на лампы*), *sm.* un lampiste.
Лампасъ (*копринен платъ у Кинезы*) *sm.* [le lampas.
Лампена цѣва (*за свѣтене*), *sf.* le lamperon.
Лампено талурче, *sn.* le lampion.
— **чисто масло**, *sn.* huile lampante *f*.
Ламя, *sf. Myth.* la lamie.
Ландграфство, *sn.* le landgraviat.
Ландграфъ, **-финя**, *s.* landgrave, vine.
Ландо (*видъ карета*), *sn.* le landau *ou* **-daw** (*pl.* **-daus**).
Ландскнехтъ (*войникъ и книжна игра*), *sm* [le lansquenet.
Лани, *adv.* l'année passée *f*.
Лански, *adj.* d'antan.
Ланцета. *sf. Chir.* la lance. [la lancette.
Ланцетъ (*нищеръ t.*), *sm. Chir.* la flammette,
Ланадецъ (*пача трѣва*), *sm. plante*, la patte-d'oie *ou* chenopode *m*, le cucubale; ‖ **накисване отъ** —, noix de coco, *m*.
Лапамь, *vn.* goinfrer, happer; ‖ *pop.* brifer; ‖ **лапа** (*за куче*), *v. imp.* il engoule.
Лапа (*на ж. котка*), *sf.* l'oreille *f*.
Лапане, *sn.* la goinfrerie, le happement.
Лапало, *sm. pop.* un brifeur *et* brifaud.
Лапліо, *sm.* un bayeur. [largo *et* larghetto.
Ларго *и* **-гетто** (*провлачно*), *adv. Mus.*
Ласкателенъ, *adj.* engageant, adulateur.
Ласкателства, *sn. pl.* les douceurs; ‖ *fig.* les fleurettes *f*.
Ласкателство, *sn.* la flatterie courtisanerie, adulation *f*; ‖ *fam.* la mignotise.
Ласкатель, **ка**, *s.* flateur, euse; un courtisan.
Ласкаа, *va.* courtiser, aduler; ‖ **-ca**, *vr.* se flatter de.
Ластарь, *sm.* le bourgeon; la latte; 1. **стоборъ съ -ры**, le lattis; 2. **наковавамь -ры**, *va.* latter; 3. **свалямь -рытѣ отъ покрывъ**, *va.* délatter.
Ластингъ (*вълненъ платъ*), *sm.* le lasting.
Ластунка, *sf.* la membrane; ‖ pain à cacheter *m*, le petit-métier. [*et* laste.
Ластъ (*тегло, два тона*), *sm. Com.* le last
Латиклава (*чървенъ бенишъ*), *sf.* le laticlave.
Латинистъ, *sm.* un latiniste.
Латинка, *sf. Milit.* la giberne; ‖ —, *plante*, l'asphodèle *m*.
Латинска грамматика, *sf.* le rudiment.
— **свойщина** (*въ говоръ, латинисмъ*), *sf.* un latinisme.
Латински (*и Mar.*), *adj.* latin; ‖ gentil, ethnique; ‖ **правя** — **свършакъ на дума**, *va.* latiniser.
Латинско слово, *sn.* le quanquan.
Латинцы, *sm. pl.* les gentils *m*.
Латинь (*латински езикъ*), *sf.* le latin, latinité *f*; ‖ **лоша** *или* **развалена** —, latin de cuisine, basse latinité.
Лахана, *sf. t.* (*voyez* **Зеліе**).
Лафетна стража, *sf.* le flasque.
Лафетъ, *sm.* l'affût *m*; ‖ **прѣдницата на** —, *Artill.* l'avant train *m*.
Лаяне, *sn.* l'aboiement *et* aboi *m*, clabaudage *m*.
Лая, *vn.* aboyer, clabauder; ‖ **лае** (*за куче*), *v. imp. Vén.* il baude; ‖ **куче що лае**, un clabaud, un aboyeur. [le chant du cigne.
Лебедна пѣсня (*послѣдніо съчинене*), *sf.*
Лебедь, *sm. oiseau*, le cygne; **-денъ**, de cigne.
Левантинъ (*платъ*), *sm.* la levantine; **-тиненъ**, de levantine.
Левантска коза, *sf. quadr*, le menon.
Левантски, *adj.* levantin.
Левантски народы, *sm. pl.* les levantins *m*.
Левантъ (*источны страны*). *sm.* le Levant.
Левга (*пѣтна мѣрка*), *sf.* la lieue.
Левитски, *adj.* lévitique.
Левитъ (*жрецъ*), *sm.* un lévite; ‖ (*дългъ сюртукъ*), la lévite; ‖ (*книга у Библія*), le Lévitique. [leviathan.
Левіатанъ (*животно, въ Библія*), *sm.* le

Левкоррея (*бѣло течение*), *sf. Méd.* la leucorrhée.
Легало, *sm.* lit de camp.
Легатство, *sm.* la légation.
Лагатъ, *sm.* un légat.
Легація, *sf.* la légation.
Легіонеnъ, *adj.* légionnaire.
— **войникъ**, *sm.* un légionnaire.
Легіонъ, *sm.* la légion; 1. орденъ на почетенъ —, légion d'honneur; 2. кавалеръ на почетенъ —, un legionnaire; 3. началникъ върху първа рота въ — (*у Римляны*), un primipilaire *ou* primipile.
Легло, *sm.* la couche, le fort; 1. (*и на рѣка*), le lit; 2. (*на люлка*), *Mar.* le hamac; 3. (*пологъ на дивечъ*), *Vén.* la reposée, le ressui; 4 (*на звѣрове*), le terrier; 5. изгонвамъ отъ — или зимамъ -то нѣкому, *va. fam.* découcher; 6. потрѣбтытѣ за —, la literie. [une lady.
Леди (*господарица въ Инглитера*), *sf.*
Ледовитъ (*за море*), *adj.* glacial.
Ледна изба, *sf.* la glacière.
Ледникъ (*на планина*), *sm.* le glacier; | (*на земя*), la glacière.
Ледопишлочны украсенеа, *sm. pl. Archit.* les congélations *f.* [*Mar.* le paraglace.
Ледорѣзъ (*на мостъ*), *sm.* le brise-glace; |
Ледъ, *sm.* la glace; 1. единъ кѫсъ —, un glaçon; 2. истудено съ — вино, frappé de glace; 3. студенъ както —, *fig.* glacé; 4. ставамъ както —, *vn.* glacer *et* se —, *vr*; 5. очистеване — отъ рѣка, la débâcle *et* -clement *m*: 6. строшаваса, отійва си -тъ отъ рѣка, *v. imp.* elle débâcle.
Ледяно цвѣте, *sm.* la glaciale *ou* glacée *et* plante glacée.
Ледянъ сѣдоморъ, *sm.* banc de glace, *m.*
Лееръ, *sm. Mar.* la draille.
Лежене, *sm. Méd.* le decubitus; 1. (*нагрѣбъ*), la supination; 2. (*на дѣсна страна*), *Méd.* l'incubitation *f*; 3. (*овцѣ на нива*), le parcage; | плата за —, droit de parcage, *m.*
Лежка рыба, *sf. poisson*, la chatouille, la brême; | (*дрѣбна рыба*), le morrain *ou* alevin.
Лежѫ, *vn.* coucher, porter, traîner; 1. *fig.* résider; 2. *Mar.* rester; 3. (*върху нѣщо*), poser; 4. (*на гола земя*), coucher sur la dure; 5. (*на постелка*), aliter *et* s' —, *vr*; 6. лежи, *v. imp.* il gît.
Лейденски намѣтъ, *sm. Phys.* bouteille de Leyde, *f.*
Лейтенантка, *sf.* une lieutenante.
Лейтенантъ, *sm. Milit.* un lieutenant; | генералъ —, lieutenant général *m*; | морски —, *Mar.* lieutenant de vaisseau, *m.*
Лека галерея (*около кѫща*), *sf.* la véranda.
— **длъжность**, *sf. fig.* le canonicat.
— **конница**, *sf.* le chevau-legers.
— **нощь**, *interj.* bonsoir!
Лека поща, *sf.* la malle *et* malle-poste; | куріеринъ на —, courier de la malle-poste, *m.*
— **шѣпка**, *sf.* l'armet *m.*
Лекало (*юрнекъ*), *sm. Mar.* le gabari *et* -rit; | работене споредъ —, *Mar.* le gabariage; | издѣлвамъ дърво споредъ —, *va. Mar.* gabarier. [commuer.
Леко, *adv.* volontiers; | правя по —, *va.*
— **искарване**, *sm. Méd.* la minoration.
— **цвѣтене**, *sm. Peint.* le vague.
— **чистително**, *sm. Méd.* minoratif, *adj. m.*
— **вѣренъ**, *adj.* crédule; -рно, -ment; | бывамъ —, *vn. fam.* gober.
— **-човѣкъ**, *sm. fam.* un jobard.
— **вѣріе**, *sm.* la crédulité.
— **вѣрность**, *sf.* la crédulité.
— **мысленно**, *adj. fig.* légèrement *ou* de léger, à la légère. [versant.
— **прѣкатуревателенъ** (*за кола*), *adj.*
— **распустителенъ цѣръ**, *sm. Méd.* eccoprotique, *adj. m.*
Лекость, *sf.* la légèrité, agilité *f*; 1. *fig.* la volubilité; 2. (*на кистца*), la franchise; 3. (*на цвѣтила*), *Peint.* la vaguesse.
Лекоуменъ, *adj.* éventé, inconsidéré, leste; | *fig.* évaporé; | ставамъ —, *vn. fig.* s'évaporer.
— **уміе**, *sm.* l'inconsidération *f*; | *fig.* la légereté, évaporation *f.*
— **умъ**, *adj.* léger, frivole.
Лексикографически, *adj.* lexicographique.
Лексикографія, *sf.* la lexicographie.
Лексикографъ (*съставникъ на рѣчникъ*), *sm.* un lexicographe.
Лексикологически, *adj.* lexicologique.
Лексикологія (*думопроизведене*), *sf.* la lexicologie.
Лексикологъ, *sm.* un lexicologue.
Лексиконъ (*рѣчникъ*), *sm.* le dictionnaire, le lexique.
Лекторъ, *sm.* un lecteur.
Лекція (*ука*), *sf.* la leçon.
Лекціи, *sf. pl.* cours public *m.*
Лекъ, *adj.* léger, svelte, agile, aisé, dégagé, leste; | (*за земя*), veule.
— **бѣлъ буліонъ**, *sm.* court-bouillon *m.*
— **шлемъ** *sm.* l'armet *m.*
Лекы пантофы, *sm. pl.* l'escarpin *m.*
— **слѣды** (*пьртлины*), *sf. pl. Vén.* les foulées *f*; | (*отъ еленъ*), *Vén.* les foulures *f.*
Леля, *sf.* la tante.
Лемма (*прѣдложене*), *sf. Géom.* le lemme.
Лемуры (*вапири у Римляны*), *sm. pl.* les lémures *f.*
Лемуръ (*маймуна*), *sm. mamm.* le maki.
Лента (*швица*), *sf.* le ruban; | (*орденска*), le cordon; | откачевамъ —, *va. fig.* dépasser.
Ленъ, *sm. plante*, le lin; 1. дивъ —, la linaire *ou* lin sauvage; 2. нива посѣяна съ —, la linière; 3. очукване —, la macquage; 4. очуквамъ —, *va.* macquer le

lin; 5. чукало за —, la macque; 6. който очукова —, *s.* filassier, ère.
Ленено платно, *sm.* toile de lin, *f.*
— сѣме, *sm.* la linette.
Леонински стихъ, *sm.* léonin, *adj.*
Леопардъ, *sm. quadr.* le léopard.
Лепра, *sf.* la lèpre; ‖ бѣла —, *Méd.* la morphée. [la léproserie.
Леправъ, *adj.* lépreux; ‖ спиталъ за -вы,
Лепень, *sm. plante*, la ciguë.
Лесенъ, *adj.* facile; -сно, -ment.
Лесния, *sf.* la facilité, l'adresse *f.*
Лесно, *adv.* naturellement; ‖ нѣма нищо по —, rien de plus simple; ‖ това е — нѣщо, c'est le pont aux ânes.
— измамителенъ, *adj.* décevable.
Леснотія, *sf.* la convenance, l'aise *f.*
Летшы (*кинезкы орѣхы*), *sf. pl.* le letchi *ou* litchi. [—, la bassine.
Лехень, *sm. t.* le bassin, le bidet; ‖ голѣмъ
Леща, *sf. plante*, la lentille, l'ers *m ou* erobe *f*; ‖ водна —, l'entille d'eau *ou* de marais.
Лещакъ, *sm.* la condraie *et* coudrette.
Лещникъ, *sm. arbre*, le noisetier *ou* coudrier.
Лещниковъ цвѣтъ, *sm.* noisette, *adj.*
Лещницы, *sf. pl.* la noisette.
Лещоприличенъ, *adj.* lenticulaire *et* -forme.
— подобно стжкло, *sm.* la lentille.
Ли, *part. dubitative*, si *et* s.
Либація (*жертва съ вино*), *sf.* la libation.
Либе, *sm.* un amant, amoureux *m*, cheri *adj.* la mie; ‖ *fig.* la biohette, la créature; ‖
— султанка (*voyez* Хасеки).
— драгъ (*латинка*), *sm. plante*, la capucine.
Либене, *sm.* l'intrigue *f.*
Либенница, *sf.* la pastèque *ou* melon d'eau, *m.*
Либенце, *sn.* mignon, onne, *s.*
Либераленъ, *adj.* libéral; ‖ правя —, *va.* libéraliser.
Либерално, *adv.* à plaines maines.
Либералность, *sf.* le libéralisme.
Либералъ, *sm.* le libéral; ‖ *pl.* -лы, les libéralismes *m.* [ment.
Либестрастенъ, *adj.* voluptueux; -тно, -euse-
Либиликъ, *sm.* un amateur.
Либовенъ, *adj.* érotique, amoureux, fripon.
— грѣхъ, *sm.* péché mignon *m.*
Либовна пѣсничка, *sf.* la brunette.
— работа, *sf.* la galanterie.
— страсть, *sf.* les amours, *m.*
— ябълка (*помдамуръ, френскы патлажаны*), *sf.* la tomate *ou* pomme d'amour.
Либовникъ, *sm.* un amant, amoureux *m*, bien-aimé *m*, ami *m*, galant *m*; ‖ *fig.* un berger. [dulcinée.
Либовница, *sf.* la maitresse, la belle; ‖ la
Либовниченъ, *adj.* céladonique.
Либовничны окрышлецы, *sm. pl.* la céladonisme.
Либовно писмо, *sn.* billet doux *m*, le poulet.
Либовно питіе, *sn.* le philtre.
Либовны сношенія, *sn. pl.* les amours *m.*
Либовь, *sf.* l'amour *m*, l'affection *f*, la tendresse, la dilection, la piété, les entrailles *f*; 1. *fig.* la flamme; 2. (*къмъ Бога или къмъ близній*), la charité; 3. (*къмъ нѣщо*), inclination à, pour, *f*; la passion; 4. сгодно врѣме за —, heure du berger; 5. вдъхнувамъ голѣма —, *va.* passionner.
Либознателенъ, *adj.* studieux, curieux; -лно, -eusement.
Либопытенъ, *adj.* curieux; -тно, -eusement.
Либопытното, *sn.* le curieux.
Либопытство, *sm.* la curiosité.
Либретто (*оперна поема*), *sn.* le libretto (*pl.* -ti); ‖ съчинитель на -ты, un librettiste.
Либя, *va.* aimer, affectionner; 1. (*страстно*), idolâtrer; ‖ (*самъ себе-си или -мса единъ другъ*), *vr.* s'idolâtrer; 2. който либи, aimant, *adj.*
Ливада, *sf.* la prairie, le pré, l'herbage *m*; ‖ — на която избѣлвать восакъ, l'herberie *f.*
Ливаденъ мазникъ, *sm. plante*, la fétuque.
Ливадка, *sf.* le préau.
Ливадна чючюлига, *sf. oiseau*, la farlouse.
Ливадникъ, *sm. plante*, l'ulmaire *ou* reine-des-prés *f.*
Ливады, *sf. pl.* les champeaux *m*; ‖ (*косены двапжти въ година*), les guimaux *m.*
Ливеръ, *sm. Phys.* le siphon *et* syphon.
Ливница (*кжща*), *sf.* la fonderie. [la livrée.
Ливрейны слугы (*на голѣмцы*), *sm. pl.*
Ливрея, *sf.* la livrée, les couleurs, *f.*
Лига, *sf.* la salive; 1. плюене -гы, *Méd.* la salivation; 2. плюя -гы, *va.* saliver; 3. (*партія*), la ligue; 4. — рыба, *sf. poisson*, la baveuse.
Лигавъ, *adj.* pituiteux, baveux, glaireux.
Лигенъ, *adj. Anat.* pituitaire.
Лигавяне *и* **Раз-**, *sm. Méd.* le sialisme; ‖ ‖ който докарва —, *Méd.* sialagogue, *adj. m.*
Лигавяса, *vr.* saliver.
Лигатура, *sf.* la ligature.
Лигистъ (*придрьжникъ на лига*), ка, *s.* ligueur, euse.
Лигнинъ (*дървесина*), *sm.* la lignine.
Лигнитъ (*земны сивы въгліе*), *sm. Minér.* le lignite.
Лиготечене, *sn. Méd.* la salivation, le ptyalisme, le sialisme.
Лиготеченъ, *adj. Anat.* salivaire *et* -lival.
Лигы, *sf. pl.* la bave, l'ecume *f*, la glaire, la pituite; 1. *Vétér.* la gourme; 2. текжть ми —, *va.* baver; 3. пъленъ съ —, baveux, *adj.*
Лижж, *va.* lécher, laper.
Лизанъ, *adj.* léché.
Лика, *sf.* la ressemblame, affinité, convenance, analogie, sorte, *f*; ‖ *fig.* le calque.
Ликантропія (*почитане себе-си за звѣръ*,

видъ лудость), *sf.* la lycanthropie; ‖ прихванатъ отъ —, un lycanthrope.
Ликвидація, *sf.* la liquidation.
Ликеорни. *adj.* liquoreux.
Ликеоръ (*ракія*), *sm.* liqueur spiritueuse *ou* forte, *f*; ‖ търговецъ на —, *sc.* liquoriste.
Ликидамбра, *sf. arbre*, le liquidambar *ou* copaime d'Amérique.
Ликоръ (*гавазинъ у Римляны*), *sm.* un [licteur.
Ликъ-тросъ, *sm. Mar.* la ralingue; 1. дължина на врьхній —, *Mar.* l'envergure *f*; 2. пришивамъ -сы на платната, *va.* ralinguer; 3. отпарямъ -сы, *va. Mar.* déralinguer.
Лиманни лоцманъ, *sm.* un lamaneur *et* locman.
Лимански часъ, *sm. Mar.* établissement d'un port, *m*.
Лиманъ, *sm.* le port, le palus; 1. (*на рѣка*), la gare; 2. (*мѣсто за стоварване ладіи*), le débarcadère; 3. *Géogr.* le liman, l'estuaire *m*; 4. *Mar.* la crique; 5. влазямъ въ —, *vn. Mar.* relâcher.
Лимберсъ, *sm. Mar.* l'anguiller *m*.
Лимонада, *sf.* la limonade, aigre de cèdre *ou* de limon, *m*; ‖ ройна —, limonade gazeuse.
Лимонадарь, ка, *s.* limonadier, ère.
Лимоненъ цвѣтъ, *sm.* citrin, citron, *adj*; ‖ варя въ — сокъ, *va.* citronner.
Лимонокисѣла соль, *sf. Chim.* le citrate.
Лимонна кисѣлина, *sf. Chim.* acide citrique, *m*. — миризма, *sf.* citronné, *adj*.
Лимонъ, *sm. arbre*, le citronnier, limonier *m*; 1. (*плодъ*), le citron *ou* limon; 2. малькъ сладькъ —, lime douce *f*; 3. конфекты отъ -невы коры, le citronnat.
Лимфатически, *adj. Méd.* lymphatique; ‖ въспалене на -сы сждове, *Méd.* la lymphangite.
Лингвистика (*езыковнане*), *sf.* la linguistique; ‖ -тически, *adj*.
Лингвистъ (*вѣщъ на езыцы*), *sm.* un linguiste.
Линеевъ часовникъ, *sm.* horloge de flore, *f*.
Линейна ладія, *sf.* vaisseau de ligne, *m*.
Линейнъ, *adj.* linéaire.
Линене (*хвърляне, промѣняване, избрусване кожина у животны и врѣме на то —*), *sm.* la mue.
Линиръ, *sm.* la règle, la férule; ‖ (*за измѣрване кжтове*), l'alidade *f*.
— кжтникъ, *sm.* la sauterelle.
Линійка, *sf. Typ.* l'interligne; ‖ раздѣлямъ съ -кы редове, *va. Typ.* interligner.
Линія, *sf.* la rangée, le filet; 1. (*и мѣрка*), la ligne; 2. *Généal.* la branche; 3. *Typ.* le réglet, la réglette; 4. (*на маятникъ*), *Mathém.* ligne fiduciele; 5. (*ордеръ*), *Mar.* la file; 6. (*родникска*), le côté; 7. (*ударена отъ вжжіе*), *Géom.* la tractoire *et* tractrice; 8. падане една — на друга, *Géom.* l'incidence *f*; 9. на правя —, à vol d'oiseau, *m*; 10. по права —, linéal, *adj*; 11. отплеснуване отъ —, le déraillement; 12. отплеснуватса отъ — паровиты кола, *v. imp.* ils déraillent; 13. мѣсто между двѣ —, писаното между имъ, *Bot.* l'entreligne, *m*; 14. тегля -ніи, *va.* décrire; ‖ (*на* (*хартія*), харакосвамъ, *va.* ligner; 15. теглене -ніи, la réglure. [de linon.
Лино (*тжнко платно*), *sm.* le linon; -новъ,
Линь (*тжнка врьвь*), *sf. Mar.* le bitord, la ligne, le quarantenier; ‖ —, *poisson*, la tanche; -ненъ, de tanche.
Линѣе (*хвърля си косьмъ-тъ*), *v. imp.* il mue, il se dépile; ‖ което не —, *H. nat.* inexuviable, *adj*.
Липа, *sf. arbre*, le tilleur; -повъ, de tilleur.
Липсува, *v. imp.* il fait faute, s'en faut.
Липсуване, *sm.* défaut de.
Лира (*инструментъ и съзвѣздіе*), *sf.* la lyre; 1. —, монета (100 *гроша*), la livre; 2. италіянска монета (4 *гроша*), la lire *ou* lira; 3. *fig.* le luth.
Лирикъ, *sm.* un lyrique.
Лирически начинъ, *sm.* le lyrique; ‖ -ски, *adj*.
Лисель, *sm. Mar.* la bonnette.
Лисица, *sf. quadr.* le renard; ‖ (*женска*), la renarde; ‖ ловецъ на -цы, un renardier.
Лисича дупка, *sf.* la renardière.
Лисичка (*лисично щенѐ*), *sf.* le renardeau.
Лискамь, *va.* asperger (*voyez* Плискамь).
Листакъ, *sm.* la brochure, la fascicule, le cahier, l'imprimé *m*; ‖ *Typ.* la livraison; ‖ (*книжка*), la plaquette.
Листарь (*врьхарь*), *sm.* le gaulis.
Листвена обвивка, *sf. Bot.* l'involucre *m*; ‖ на —, *Bot.* involucral, *adj*.
Листвено кіошке, *sm.* la feuillée.
Лиственъ, *adj. Chim.* folié; ‖ (*съ листіе*), *Bot.* feuillé. [reglet.
Листель, *sm Archit*, le listel (*pl.* -teaux), le
Листене (*пущане листіе*), *sm. Bot.* le feuillaison.
Листенникъ, *sm. arbre*, le mélèze *ou* larix.
Листенъ, *adj. Bot.* foliaire.
Листецъ, *sm.* le folio. [puceron.
Листна бълха, *sf. insecte*, le psylle *ou* faux
— вжшка, *sf. insecte*, le puceron.
— жѣба, *sf.* la rainette.
— оса, *sf. insecte*, la tenthrède.
Листни кжтъ, *sm. Bot.* l'aisselle *f*.
Листо (*pl.* -та *и* -тіе), *sm.* (*и вѣщо*), la feuille; ‖ (*у книга*), le feuillet; ‖ ровя -тата на книга, *va.* feuilleter.
Листовитъ, *adj. Bot.* foliacé; ‖ *Chim.* folié.
Листоприличенъ, *adj. Bot.* foliacé.
— свивалникъ (*гжсеникъ*), *sm.* la rouleuse.
— ѣдецъ звѣръ, *sm. Vét.* bête broutante *f*.
Листце *и* -тенце, *sn. Bot.* la foliole; ‖ (*отъ жито*), la pampe.
Листъ, *sm.* feuille de papier, le catalogue, le

rôle, la liste, l'état *m*, *coll.* le feuillage; 1. (*забѣлѣжка*), le relevé, le relèvement; 2. изваждане смѣтка на —, relevé de compte; 3. (*на имена*), *Milit.* le contrôle; 4. (*хартія*), l'affiche *f*; 5. (*исписване*), la table; 6. (*исписъ*), le tableau; 7. край -тъ, hors ligne *f*; 8. напечѣтване първа страна на —, *Typ.* papier blanc *m*; 9. на -ове (*за книга*), *Typ.* en feuilles; 10. -ста (*у растенеа*), la fane; | *Bot.* la frondaison; 11. (*отъ дървіе*), *Bot.* la fronde, 12. покарване -ста, *Bot* la vernation; 13. -стіе *и* исписване —, *Peint.* le feuiller; 14. изобразявамь *или* исписвамь -тіе, *va. Peint.* feuiller; 15. отдѣлямь хартійны -тове, *va. Techn.* désoeuvrer; 16. поемане на -товетѣ, *Typ.* l'assemblage *m*; 17. свиватса на цѣва (*листіето*), *v. imp.* ils se coffinent; 18. свиване на -тіето, *Agric.* la cloque.

Антамь, *vn.* s'embarrasser de.

Антане, *sm.* l'émoi *m*, le mal.

Антанія, *sf.* les litanies *f*, la kyrielle.

Антаргически, *adj.* léthargique.

— сѫнь, *sm.* sommeil léthargique *m*.

Антаргія (*дълбокъ сѫнь*), *sf.* la léthargie.

Литера, *sf.* la lettre; 1. *Typ.* le type; 2. остьргване -ры, le crénage; 3. остьргвамь -ры, *vr.* créner.

Литераторъ, ка, *s.* littérateur, trice.

Литераторы, *sm. pl.* le monde littéraire.

Литература, *sf.* la littérature, les lettres *f*; | който са залѣга съ — и ветости, un humaniste. [ношене, *adv.* -ment.

Литературенъ, *adj.* littéraire; | въ -рно от-

— обирникъ, *sm.* écumeur littéraire *m*, plagiaire *et* auteur —, *m*; | *fam.* un picoreur.

Литературны наукы, *sf. pl.* les lettres *f*, les muses *f*.

Литературно обиране, *sm.* le plagiat.

Литій (*металлъ*), *sm. Chim.* le lithium.

Литографирована щампа, *sf.* la lithographie.

Литографирувамь, *va.* lithographier.

Литографически, *adj.* lithographique.

— занаятъ, *sm.* la lithographie.

Литографія, *sf.* la lithographie; | (*съ различны цвѣтила*), la lithochromie.

Литографъ, *sm.* un lithographe.

Литологически, *adj.* lithologique. [logie.

Литологія (*наука за камани*), *sf.* la litho-

Литологъ (*камено вѣщъ*), *sm.* un lithologue.

Литотомически, *adj.* lithotomique.

Литотритически, *adj.* lithotritique *et* -triptique.

Литотритія (*трошене камынъ*), *sf. Chir.* la lithotritie. [triteur.

Литотриторъ (*орѫдіе*), *sm. Chir.* le litho-

Литофанія, *sf.* la lithophanie. [le lithophyte.

Литофитъ (*каменно растене*), *sm. H. nat.*

Литра (*мѣрка*), *sf.* la litre; 1. четвьртина отъ —, le litron; 2. десеть -ры, un décalitre; 3. хылядо -ры, un kilolitre; | (*на тегло*), un millier; 4. десеть хыляды -ры, un myrialitre. [*m*, un célébrant.

Литюргашъ, *sm.* un officiant *et* prêtre —

— попъ, *sm.* un habitué.

Литюргисвамь, *vr.* officier.

Литюргистъ, *sm.* un liturgiste.

Литюргійны молитвы, *sf. pl.* le canon.

Литюргіинъ, *adj.* liturgique.

Литюргія (*божествена служба*), *sf.* la messe, la liturgie, l'office *m*; 1. музикална —, messe en musique; 2. (*безъ пѣяне*), messe basse *ou* petite messe; 3. (*за починалы*), messe des morts; 4. велика —, messe haute *ou* grande messe; 5. начало —, le préface; 6. напрѣдъ посвятена —, la messe des présanctifiés *m*.

Лифлипъ, *sm. Mar.* le garde-corps.

Лиха постжпка, *sf. fig.* coup fourré *m*.

Лихва, *sf.* l'usure *f*; | на —, l'arrière change *m*.

Лихварь (*фаизчія t.*), *sm. fam.* un fesse-mathieu.

Лихвенъ, *adj.* usuraire; | съ -ва, *adv.* -ment.

Лихвозимачъ, ка, *s.* usurier, ère.

Лихвоищецъ, *sm. fam.* un juif.

Лихвоищителство, *sm. fam.* la juiverie.

Лихичькъ, *adj. fam.* finet *et* finot.

Лихо, *sm.* système cellulaire *m*.

— състояне (*лихость*), *sm.* l'imparité *f*.

— тъкмо, *adv.* pair *ou* non.

Лихость, *sf.* la ruse, le finesse, la fausseté, la faquinerie, triganderie, fourberie *et* fourbe, astuce, menée *f*; | *fig.* la cabale.

Лихъ, *adj.* rusé, machiavélique, insidieux, fin, faux, fourbe, patalin *et* -lineur, double, artificieux, cauteleux; 1. (*въ игра*), un croc, un pipeur; 2. *fig.* raffiné, madré, retors, un pèlerin; 3. *fam.* un tricheur, trigand *m*.

Лихъ (*нѣ двамтанъ*), *adj.* non-pair, un as, impair; | два -ха (*въ трикстранъ*), le beset; | съ — брой, impairement.

— гросякъ (*игра*), *sm.* hère *ou* as qui court.

— старецъ, *sm. fam.* un vieux penard.

— четъ, *sm.* nombre impair *m*.

Лице, *sm.* la face, le visage, la figure, le front, le corps; 1. l'individu *m*, la personne, le sujet; 2. (*и Théât.* — *що представлява*), le personnage; 3. (*на вратна брава*), l'entrée *f*; 4. (*на монета*), la pile; 5. (*на платъ*), l'endroit *m*; 6. (*тора у медаль, t.*), l'obvers *et* obverse *m*; 7. (*на шрифтъ*), *Typ.* l'oeil *m*; 8. (*и всичкото* —), le nez; 9. изгорѣло отъ слънце —, visage rissolé *m*; 10. (*прѣдня страна на сграда*), le frontispice; 11. неправилно алъ пріетно —, petite mine chiffonnée; 12. гледамь въ —, *va.* envisager; 13. налазямь на —, être empreint sur le visage; 14. промѣнявамь съ -то, *va.* composer sa mine; 15. стоя съ -то, *vn.* faire face; 16. въ —, en face; | *fig.* à bout portant; 17. на —,

Jur. extant, *adj*; 18. отъ -то, de front; 19. прѣдъ -то, à la face de; 20. — съ —, face à face, tête pour tête, nez à nez.
Лицейски ученикъ, *sm.* un lycéen.
Лицей (*горня училища*), *sm.* le lycée.
Лицемѣренъ, *adj.* hypocrite; -рно, -ment; | imposteur. [arde, *s.*
— мѣрецъ, рка, *sc.* hypocrite; papelard,
— мѣріе, *sn.* l'hypocrisie *f*, imposture, cafarderie *et* cafardise, cagoterie *f*, cagotisme *m*, bigotisme, grimace *f*; | *fig.* le fard, pharisaïsme *m*, momerie *f*; | *fam.* la tartuferie, papelardise *f*.
— мѣрна добрина, *sf.* le patte-pelu *ou* -pelue *f*.
— мѣрство, *sn.* le cagotisme.
— мѣрствувамъ, *vn. fam.* escabarder.
— мѣръ, ка, *s.* cafard, arde; un tartufe, saint-nitouche *f*, un bigot; comédien, enne; grimacier, ère; | *fig.* un pharisien, tortieolis *m*; | *fam.* un capon.
— пріетіе, *sn.* acception de personnes, *f*.
Лиценціатство, *sn.* la licence.
Лиценціатъ, *sm.* licencié, *adj. m*; | слово за похвала на —, le paranymphe.
Личба, *sf.* l'événement *m*, phénomène, signe, incident *m*, aventure *f*, cas *m*, marque *f*, prodige *m*, fait *m*; | *fig.* le symptôme.
Личенъ, *adj.* éminent, marqué, marquant, distingue, de distinction *f*, considérable, insigne, individuel, personnel, transcendant; | *fig.* haut.
— имотъ (*съ женидба*), *sm. Jur.* l'apport *m*.
— интересъ, *sm.* le particularisme.
— мѫжъ, *sm.* la notabilité. [un phénix.
— човѣкъ, *sm.* homme de marque, *m*; | *fig.*
Личи, *v. imp.* il signifie.
Лична господарица, *sf.* une matrone.
— паквина, *sf.* le personnel. [parement.
— страна, *sf.* la face; | (*на ламыгъ*), le
Личникъ (*на кобаръ*), *sm.* la cache-entrée; 1. (*на врата брава*), la platine; 2. (*накичване надъ врата и прозорцы*), le cantalabre, le chambranle; 3. (*у шлемъ*), la visière.
Лично, *adv.* en personne, en propre personne; | *fam.* en original.
Личность, *sf.* la personnalité, individualité *f*; | говоря -сти, *vn.* personnaliser.
Личны, прѣдни човѣцы, *sm. pl.* les notables, les principaux, *m*. [dartreux.
Лишеитъ, -шастъ и -шевиденъ, *adj. Méd.*
— човѣкъ, *sm.* un dartreux.
Лишей, *sm. Méd.* la dartre; -йнъ, de dartre; | цѣръ за —, *Méd.* antidartreux, *adj. m*.
Лишене, *sn.* le patelinage *et* -linerie *f*, la tricherie, les subtilités *f*.
Лишко, *sm.* un biaiseur, un fin, rusé, madré, politique, drôle, *m*; | *fig.* un renard; | *fam. s.* narquois, oise; un aigrefin.
Лишя, *vn.* ruser, pateliner; 1. (*въ игра*), redresser; 2. *fig.* gauchir; 3. *fam.* tricher.
Ліама, *sf. quadr.* le llama.
Ліана (*вито растение*), *sf.* la liane.
Ліардъ (*дрѣбна монета*), *sm.* le liard.
Ліокъ, *sm. t.* le ciment, le carroi, le mastic; 1. (*отъ варь, смола и дървено масло*), *Mar.* la galgale; 2. замазване съ —, le masticage; 3. замазевамъ съ —, *va.* mastiquer.
Ліохманъ, *sm. t.* (*voyez* Драсъ).
Лобелія, *sf. plante*, la lobelie, la cardinale.
Лобода, *sf. plante*, la bardane, la cinéraire, le kali *ou* soude.
Ловене (*бысеръ и др. т.*), *sn.* la pêche.
Ловецка арія, *sf. Mus.* air de chasse, *m*.
Ловецки бодель, *sm. Vén.* la vouge.
— дворъ, *sm.* la vénérie.
— рогъ, *sm.* cor de chasse, *m*.
Ловецко дѣло, *sn.* la vénérie.
— куче, *sn.* la trompe.
Ловецъ, вка, *s.* chasseur, euse; un attrapeur, preneur, veneur, *m*. [chasseresse.
Ловка (*богиня на лов-та, Діана*), *sf.* la
Ловцы, *sm. pl.* la chasse.
Ловь, *sf.* la chasse; 1. (*на звѣрове*), la vénérie; 2. (*на пилцы*), la volerie; 3. (*съ пушкане*), le tiré; 4. (*и което са относя до —*), cynégétique, *adj. f*; 5. ловене дивичъ на чужда земя, le braconnage; | | ходя за — на чужда земя, *vn.* braconner; | ловецъ по чужда земя, un braconnier; 6. надзирачъ за —, un garde-chasse; 7. ходя на —, *vn.* chasser; 8. пакъ отійвамъ за —, *vn.* rechasser; 9. чанта за —, la gibecière.
Лови, *va.* chasser, accrocher, attraper, happer, capturer, prendre; 1. (*око*), cadrer avec; 2. (*пилцы*), voler; 3. (*рыба, бысеръ*), pêcher; 4. (*рыба съ вѫдица*), pêcher à la ligne; 5. (*рыба въ мѫтна вода*), pêcher en eau trouble *f*. [logarithmique.
Логаритмика или -мическа линія, *sf.* la
Логаритмъ (*сравнителенъ брой*), *sm. Mathém.* le logarithme; | -мически, *adj.* -mique; | логистически —, *sm. Mathém.* logarithme logistique *m*.
Логика, *sf.* la logique, la dialectique.
Логикъ, *sm.* un logicien, un dialecticien.
Логически, *adj.* logique; -кы, -ment.
— околъ, *sm. Log.* cercle vicieux *m*.
Логогрифъ (*гатанка*), *sm.* le logogriphe.
Лодига, *sf. Artill.* la sous-bande.
Лодка, *sf.* le canot.
Ложа (*въ театръ или масонска*), *sf.* la loge; | прьвъ редъ -жы, *Théât.* le premier.
Ложементъ, *sm. Fortif.* le logement.
Лоза (*и главнина —*), *sf.* la vigne, le coursion, le billon; 1. (*за гроздіе*), le sarment; 2. (*за бѣло гроздіе*), vigne blanche; 3.

(*главина — съ гроздіе*), la moissine; 4. свьрзване -зы въ лозіе, la javelle; 5. който пуща -зы, sarmenteux, *adj*; 6. очистване — отъ ластари, l'épamprement *m*; 7. очистевамъ ластаритѣ на —, *va.* épamprer. [culture.

Лозарство (*развеждане лозы*), *sm.* la viti-

Лозарь, -ка, *s.* vigneron, onne, un viticulteur.

Лозинга, *sf. Milit.* mot de ralliement, *m.*

Лозинева прьчка (*посадена*), *sf.* le plant; | убирамъ отрѣзаны -кы, *va.* sarmenter.

Лозинъ дъ́лгоносъ, *sm. insecte*, le rouleur. — отраслекъ (*съ корень*), *sm.* la sautelle.

Лозіе *и* **-зе,** *sm.* la vigne; 1. злѣ вьрви -то, *v. imp.* elle chenevotte; 2. порѣзване —, le recepage; 3. порѣзвамъ —, *va.* receper; 4. посѣяны мѣста съ -зя, le vignoble *et* pays —, *m*; 5. убирамъ *или* развалямъ —, *va.* vendanger; 6. убиране *или* развалване —, la vendange, la vinée; 7. кошница за убиране —, le vendangeoir.

Лозна плъпка, *sf.* le cosson.

Лозовиденъ, *adj. Bot.* sarmenteux.

Лозунгъ, *sm.* mot de ralliement, *m.*

Лой, *sm.* le suif; 1. *Méd.* l'axonge *f*; 2. приличенъ на —, suifeux *adj*; 3. намазевамъ съ —, *va.* suiver *et* suiffer.

Лойно подпухнуване, *sm. Chir.* le stéatôme.

Локанта, *sf.* le restaurant, la taverne.

Лакантіеръ, *sm.* un restaurateur, un traiteur; | сметка на —, carte à payer *ou* payante.

Локантна сметка, *sf.* l'écot, *m.*

Локва, *sf.* le bourbier, la souille, la fondrière, le patrouillis; | (*гіолче і.*), la flaque, la mâre.

Локомобиль (*пародвижна машина*), *sf. Méc.* la locomobile. [machine -ve.

Локомотивъ (*паровозъ*), *sm.* la locomotive *et*

Локсодромически, *adj.* loxodromique.

Локсодромія (*пръкъ въ́рвежъ на ладія*), *sf. Mar.* la loxodromie.

Локъ, *sm.* le butin; | *fig.* le leurre.

Ло *ло, adv. fam.* lanturlu *et* -tarelu.

Ломбардъ (*заемна хазна*), *sm.* le mont-de-piété; | (*отъ управлението*), le lombard.

Ломберна табла, *sf.* table de jeu *ou* à jouer, *f.* [-ренъ, d'hombre.

Ломберъ (*игра*), *sm.* l'ombre *et* hombre *m*;

Лонгиметрически, *adj.* longimetrique.

Лонгиметрія (*дължиноизмѣрене*), *sf.* la longimétrie.

Лондрява коприна, *sf.* soies rondelettes *f*, la filoselle; -ненъ, de filoselle.

Лондрянско сукно, *sm.* le londrin.

Лопарь, *sm. Mar.* le garant.

Лопата *и* **-тка,** *sf.* la pelle; 1. една пълна —, une pellée *ou* pellerée *et* pellétée; 2. (*водна*), la rame; | съ насилны -ты, à forces des rames; 3. (*жарулекъ за въ́ръ*), le bouloir; 4. (*на ладія*), l'aviron *m*; 5. малка — (*у хлѣбарь*), le pelleron; 6. морска — (*у дивы Американцы*), la pagaie; 7. тегля -ты у вода, *va.* pagayer, voguer, nager, ramer; | (*на назадъ*), *Mar.* scier; 8. теглене -ты, la nage, la vogue; 9. въ́рвежъ на ладія съ -ты, *Mar.* la vogue.

Лопатарница, *sf. Mar.* l'avironnerie *f.*

Лопатарь, ка, *s.* nageur, euse; | който тегли -ты, un rameur; | (*майсторъ*), un avironnier.

Лопатка, *sf.* la truelle, la houlette; 1. (*у банкометъ*), le râteau; 2. (*у животны*), le paleron; 3. (*за излискване вода*), *Mar.* la sasse; 4. (*мачка за пернуване*), la palette; 5. (*плещна кость*), *Anat.* l'omoplate *f*; 6. (*послѣденъ камыкъ отъ начевване сводъ*), *Archit.* l'imposte *f*; 7. (*шпатель*), la spatule.

Лопатна клѣчка, *sf. Mar.* le tolet.

Лопатогжска, *sf. oiseau*, la spatule.

Лопатченъ, *adj. Anat.* scapulaire.

Лопатясть, *adj. Bot.* spatulé.

Лопштагъ (*на бугшпритъ*), *sm. Mar.* le garde-corps de beaupré.

Лорнетъ, *sm.* le monocle *ou* lorgnon; | гледамъ съ —, *va.* lorgner.

Лордъ (*господарь въ Англитера*), *sm.* un lord; | -меръ (*градски кметъ въ Лондра*), lord-maire *m.*

Лостъ, *sm.* le moulinet, échappement *m*; 1. (*махалъ*), le levier; 2. *Méc.* la chèvre; 3. *Mar.* l'anspect *m.*

Лось-штагъ *sm. Mar.* faux etai, *m.*

Лотенъ матросъ, *sm.* un soudeur.

Лотарійна игра, *sf.* la blanque.

Лотарія, *sf.* la lotterie, la blanque; -ійнъ, de lotterie; | главната придобывка въ —, *fig.* un quine à la lotterie.

Лото *и* **игра на —** (*піянко*), *sm.* le loto.

Лотово дърво, *sm. arbre*, le plaquemenier.

Лотъ, *sm.* la prise, la capture; 1. *Mar.* plombe de sonde, la sonde; 2. спущамъ —, *va.* sonder; 3. (*полвина унція*), le loth *ou* demi-once. [le lamanage.

Лоцманско искуство, *sm. Mar.* le pilotage,

Лоцманъ (*кърмачъ*), *sm.* un pilote, un baliseur.

Лочж (*съ езыкъ-тъ си*), *va.* laper.

Лоша живѣлница, *sf. fig.* le trou, le chenil.

— *и* -шава карета, *sf.* le fiacre.

— каруца, *sf.* le tapecu; | (*съ единъ конь*), le coucou.

— купопясь, *sf.* le barbouillage, le croûte.

— ладія, *sf.* la barcasse.

— манжа (*гозба*), *sf.* la vilenie. [guenas.

— миризма, *sf.* la fétidité; | *fam.* la fa-

— мокрина, *sf.* le levain.

— перука, *sf. fig.* la crinière; | *pop.* la tignasse *et* teignasse.

— помысьль, *sf.* le guet-apens; | съ —, *adv.* de guet-apens.

Лоша постжпка, *sf.* la gaucherie.
— **работа**, *sf. fam.* la malfaçon.
— **стока**, *sf.* la drogue.
— **страна**, *sf.* le mauvais; ‖ (*на една работа*), le revers de la médaille.
— **струна**, *sf.* fausse corde *f.*
— **цигулка**, *sf.* le sabot; ‖ *fam.* le crincrin.
Лошавина, *sf.* la méchanceté, enlaidissement *m*; ‖ (*на врѣмето*), l'intempérie *f*; ‖ *fig.* inclémence, injure *f.*
Лошо *и* **-шаво**, *adv.* mauvais, mal, maigrement, pitoyablement, chétivement, mesquinement, pis (*pour* plus mal); 1. **мирише на —**, *v. imp.* il sente mauvais; 2. **на —**, de mal en mal, de pis en pis; 3. **-то**, *sn.* le mauvais. [mauvais.
— **врѣме**, *sn.* il fait mauvais temps, il fait
— **вино**, *sn.* la piquette; ‖ *fam.* le chasse-cousin.
— **гласенъ**, *adj.* dissonant.
— **гласіе**, *sn.* la disharmonie; ‖ *Mus.* la dissonance.
— **испарене**, *sn.* le méphitisme.
— **ловецко куче**, *sn.* le 'houret; ‖ **ходя на ловъ съ -вы -чета**, *vn. Vén.* 'houraillier; ‖ **дватакъ -вы -чета**, un 'houraillis.
— **нарѣчіе**, *sn.* le jargon; ‖ **говоря —**, *vr. fam.* jargonner.
— **обнасяне**, *sn.* le déportement.
— **писане**, *sn. fam.* le griffonnage; ‖ **— пишѫ** (*или бъдѫзя*), *va.* griffonner, barbouiller.
— **пріемане**, *sn. fam.* le rebuffade.
— **растене** (*на жито*), *sn. Agric.* le rachitisme *et* rachitis.
— **ржкописане**, *sn.* le gribouillage.
— **смилане** (*на ѣдене*), *sn. Méd.* la dyspepsie.
— **сочень**, *adj.* cacochyme.
— **сочіе**, *sn. Méd.* la cacochymie.
Лошотія, *sf.* le malaise, la laideur, soulèvement de coeur, *m.*
Лошъ *и* **-шавъ**, *adj.* mal, malfaisant, malfait, malheureux, malicieux, esprit malin, mauvais, médiocre; 1. méchant, atroce, vil, laid, miserable, maigre, malintentionné, borgne, pitoyable, ginguet, piètre, chiche; 2. *fig.* inclément, vereux; 3. *pop.* fichu; 4. (*за честь-та*), *fig.* injurieux; 5. **най —**, moindre, pire (*pour* plus mauvais), pis (*pour* plus mal); 6. **най-лошавото**, *sn.* le pire, le pis; 7. **отъ най-лошава страна**, au pis.
— **баницарь**, *sm. fam.* un gâte-pâte.
— **готварь**, *sm.* un fripe-sauce; ‖ *fam.* un gâte-sauce; empoisonneur, euse, *s.*
— **занаятникъ**, *sm. fig.* un savetier.
— **кладенецъ** (*що едвамъ чичюрка*), *sm.* la pissotière.
— **кунописецъ**, *sm.* un barbouilleur, un croûton.
Лошъ навыкъ, *sm.* le vice, le tic; ‖ **съ —**, vicieux, *adj*; ‖ **съ — човѣкъ**, un vicieux.
— **народъ**, *sm.* une racaille.
— **писачъ**, *sm.* un écrivailleur *et* -vassier.
— **работникъ**, *sm.* un gâcheur.
— **списатель**, *sm.* un grimaud.
— **цигулкарь**, *sm.* un racleur.
— **човѣкъ**, *sm.* un méchant, un pauvre homme.
Лошы *и* **-шавы стихове**, *sm. pl. fam.* vers anodins, *m.*
— **трьпкы**, *sf. pl. Méd.* la raphanie.
— **хора** [сборъ —, le pandémonium.
Лоявъ, *adj.* suifeux.
Лояна киселина, *sf. Chim.* acide sebacique *m.*
Лояно дърво, *sn.* arbre à suif, *m.*
Лоянъ *и* **-ястъ**, *adj. Anat.* sébacé.
Лубъ (*женска шѫпка*), la capeline, la capote, le toquet; ‖ (*около жеркытѣ*), l'archure *f.*
Луга, *sf.* la lessive; 1. **натопяване, натопеното въ — и сипуване —**, *Chim.* la lissive; 2. **натопявамъ въ — или сипувамъ —**, *Chim. va.* lessiver; 3. **прѣкарване прѣзъ —**, le lessisage; 4. **перачъ, ка въ —**, *s.* lessiveur, euse. [miné.
Луда-глава, *s.* extravagant, ante; un déter-
— **радость**, *sf.* les bamboches, *f.*
Лудетина, *sm.* un fat; ‖ *fam.* une péronelle, mijaurée *f.*
Лудничавость, *sf. fam.* la fredaine.
Лудничавство, *sn.* l'extravagance *f.*
Лудничавъ, *adj.* extravagant; **-во, -gamment**; 1. méchant; 2. (*за конь*), malicieux; 3. **говоря -во**, *vn.* vaguer.
Лудо, *adv.* follement, innocemment.
Лудорія, *sf. fig.* le remue-ménage; ‖ *fam.* la badinerie; ‖ *pl.* **-ріи**, les incartades *f.*
Лудость, *sf.* la folie, manie, frénésie, démence, fureur, insanité *f*, aliénation d'ésprit *ou* mentale; *f*; 1. *Méd.* la vésanie; 2. (*на единъ прѣдмѣтъ*), la monomanie; 3. (*за мжжъ*), la nymphomanie.
Лудъ, *adj.* fou *ou* fol, aliéné, maniaque, insensé, frénétique, forcené, délirant, échappé des petites-maisons, un calotin; 1. *fig.* toqué; 2. (*само на единъ прѣдмѣтъ*), *sc.* monomane; 3. **бія си глава както —**, comme un perdu.
Лудѣя, *vn.* délirer.
Лудѣяне, *sn.* le délire. [d'or.
Лундоръ (*жълтица*), *sm. sm.* le louis *et* louis
Луйтене, *sn.* le courant.
Луйти, *v. imp.* elle saillit. [ognon *m.*
Луковы цвѣтя, *sm. pl. Bot.* l'ognon *et*
Лукусъ (*прѣхубость*), *sm.* le luxe.
Лукъ, *sm. plante*, l'oignon *et* ognon; **-лученъ**, d'oignon; 1. **плетеница —**, chapelet d'oignons; 2. **ѣстіе отъ —**, l'ignonade *f*; 3. **клѣтка посѣяна съ —**, l'oignonière *f.*
Лула (*на чибукъ*), *sf. t.* le fourneau.

Лумахелла (*чарупчасть мряморъ*), *sf.* la lumachelle.
Лумпъ (*захарни пѣсакъ*), *sm.* le lumps.
Луна, *sf.* le signe, la tache; ‖ (*на слънчевъ околъ*), *Astr.* la macule; ‖ безъ -ны, *H nat.* immaculé, *adj.*
Лунавъ, *adj.* lentilleux.
Лунепъ мѣсецъ, *sm. Astr.* lune cave *f.*
Луничка, *sf.* la tache, la marque, l'envie *f*; 1. *fig.* le stigmate; 2. *Méd.* la lentille; 3. (*на лицето*), l'assassin *m*; 4. (*около рогчето на цицата*), *Anat.* l'aréole *f*; 5. (*въ човѣчето на окото*), la maille; 6. (*въ ялмазъ*), la paille, les gendarmes *m*; ‖ съ -кы, gendarmeux, *adj*; ‖ безъ -кы, parangon, *adj.*
Луписа, *v. imp.* il tombe en écaille, il s'écaille.
Лупнтеленъ, *adj.* écailleux.
Лупинъ (*вълчи бобъ*), *sm. plante*, le lupin.
Луспа (*на рыба*), *sf.* l'écaille; ‖ *fig.* la monnaie; ‖ остъргвамъ -пытѣ на рыба, *va.* écailler.
Луспавовидно състояне, *sm.* l'imbrication *f.*
— образенъ, *adj. H. nat.* imbriqué.
Луспавъ, *adj.* écailleux, squameux *et* squammeux.
Луспавы животны, *sm. pl.* animaux écailés *m.*
Лустрація (*у Римляны*), *sf.* la lustration.
Лучене, *sm.* le tir, la visée.
Лучѫ, *va.* viser à, coucher en joue, adresser; ‖ (*залогъ*), ajuster; ‖ лучи (*за оружіе*), *v. imp.* il porte.
Лущачъ, ка, *s.* écosseur, euse.
Лущѫ, *va.* monder, peler, écaler; ‖ (*бобъ, грахъ*), écosser; ‖ лущиса, *v. imp.* il s'enleve, il s'écale: *pl.* ils se pelent.
Лыкавъ, *adj.* filamenteux.
Лыко, *sm.* la tille *et* teille, le filament, écorce *f.*
Лыкова врьзка, *sf.* l'accolure *f.*
Лыса (*на чело у конь*), *sf.* la pelote, l'étoile *f*; ‖ *Vétér.* germe de fève, *m.*
Лысъ конь, *sm.* miroité, *adj.*
Лѣва ржка *или* **страна**, *sf.* la gauche.
— страна (*на конь*), *sf.* coté du montoir, *m.*
Лѣвичаро-дѣсничарство, *sm.* l'ambidextérité *f.*
Лѣвичарь, ка, *s.* gaucher, ère; ‖ — и дѣсничарь, *adj. sc.* ambidextre.
Лѣвустъ, *adj.* un polisson.
Лѣвъ, *adj.* gauche, ‖ *Blas.* sénestre; ‖ на -во, *adv.* à gauche, à sénestre.
— кракъ, *sm. fig.* favori, ite, *s*; ‖ съмъ — нѣкому, *vn. fig.* être la coqueluche de; ‖ първенство на —, le favoritisme.
Лѣгамь (*да спя*), *vn.* se coucher; ‖ пакъ се —, se recoucher; ‖ лѣга (*за конь*), *v. imp.* il regimbe.
Лѣгане, *sm.* le regimbement; ‖ (*за спане*), le coucher.
Лѣгва, *sf. poisson*, la baudroie.
Лѣгнатъ, *adj.* sis (*отъ seoir*).
Лѣсенъ калѫпъ, *sm.* le creux.
Лѣецъ, *sm.* un fondeur, un mouleur.
Лѣзга (*молосъ t.*), *sf.* le gravier, la blocaille, le môle, le balaste, le galet; ‖ насыпвамъ съ —, *va.* bloquer.
Лѣкарница, *sf.* la pharmacie.
Лѣкарнически, *adj.* pharmaceutique.
Лѣкарническо искуство, *sm.* la pharmacie.
Лѣкарска пила (*за чистене*), *sf.* la rugine.
Лѣкарски нищерь, *sm.* (*voyez* Бистурей).
Лѣкарско веществословіе, *sm.* matière médicale *ou* Pharmacologie *f.*
Лѣкарско питіе, *sm. Vétér.* le breuvage.
Лѣкарственъ хапъ, *sm. Méd.* le bolus.
Лѣкарство, *sm.* la médecine; ‖ ученикъ на —, un carabin.
Лѣкарь (*докторъ*), *sm.* un médecin, un docteur, un chirurgien, un operateur; 1. *fam.* un esculape; 2. пълковенъ штабъ —, chirurgien major; 3. вторый пълковенъ —, officier de santé.
Лѣкуване, *sm. Méd.* la curation.
Лѣкъ, *sm.* le remède, le curatif; ‖ (*за рана*), le vulnéraire; ‖ *fig.* le médecin, la médecine, le médicament.
Лѣнивость, *sf.* la fainéantise.
Лѣпежъ, *sm.* (*voyez* Мазане).
Лѣпилникъ (*на извѣстіа*), *sm.* un afficheur; ‖ (*за пѫстры хартіи*), un colleur.
Лѣпка, *sf.* la tache, macule, marque *f*, timbre *m*; 1. *fig.* la souillure, le stigmate; 2. вадя мазны -кы, *va.* dégraisser; ‖ чистачъ на -кы, un dégraisseur; 3. искарвамъ *или* вадя -кы, *va.* détacher; ‖ изваждачъ на -кы, un détacheur.
Лѣпливость, *sf.* la glutinosité, viscosité, tenacité, conglutination *f*; ‖ правя -во, *va.* conglutiner.
Лѣпливъ, *adj.* coagulant, visqueux, tenace, gluant, glutineux; ‖ *Méd.* adhésif, collétique; ‖ правя -во, *va.* gluer.
Лѣпописане, *sn.* la caligraphie.
Лѣпость, *sf.* la beauté.
Лѣпъ, *adj.* gentil, gent, joli, beau *ou* bel, bellissime.
Лѣпѫ, *va.* coller; ‖ (*изново*), recoller.
Лѣса (*въ ахѫръ*), *sf.* le râtelier.
Лѣсковецъ, *sm. arbrisseau*, la bourgène *et* bourdaine.
Лѣстовенъ, *sm. plante*, l'asclépiade *f et* asclepias *m*, le dompte-venin.
Лѣстовица, *sf. oiseau*, l'hirondelle *f*; ‖ (*морска*), hirondelle de mer; ‖ —, *oiseau et poisson*, l'aronde *f.*
Лѣстовична трѣва, *sf. plante*, la chélidoine *ou* éclaire.
Лѣстовишка опашка [прьстосанъ както —, à queue d'aronde, *f.*
Лѣтенъ, *adj. Bot. Méd.* estival.
Лѣтна женска шѣпка, *sf.* la capeline.
— круша (*петровка*), *sf.* l'oignonet *m.*
— кѫща (*изванъ градъ-тъ*), *sf.* maison de campagne, *f.*

Лѣтна кѫщичка (*на село*), *sf.* le cottage.
Лѣтница (*жито*), *sf.* les mars *m.*
Лѣто, *sn.* l'été *m*; -тенъ, d'été; 1. (*на монета, на паметникъ*), *Slav.* le millésime; 2. (*по Рождество Христово*), l'an de grâce; 3. въ — отъ създане міра, l'an du monde.
— броене, *sn.* la chronologie, l'ére *f*; | грѣшка въ —, l'anachronisme *m*, métachronisme *m*.
— броецъ, *sm.* un chronologiste *et* -logue.
— писатель, *sm.* un chronographe, un annaliste.
— писи, *sf. pl.* les fastes *m*.
— писецъ, *sm.* un chroniqueur, un annaliste.
— пись, *sf.* la chronique, les annales *f*.
Лѣтъ, *adj.* moulé.
Лѣтѫ, *vn.* voler (*voyez* Хвърчѫ). [laque.
Лѣхски дворянинъ, *sm.* un polacre *ou* po-
— езикъ, *sm.* le polonais *et* langue -naise *f*.
— сюртукъ, *sm.* la polonaise.
Лѣхско игранне, *sn.* la polonaise.
Лѣчене, *sn.* la cure; | *Méd.* le traitement.
Лѣчителенъ (*за рани*), *adj. Méd.* vulnéraire.
Лѣчѫ (*нѣкого*), *va.* médicamenter; | (*рана*), *Méd.* consolider; | -*ca*, *vr.* se médicamenter.
Лѣщакъ, *sm.* bois d'aveliniers.
Лѣщникъ, *sm. arbuste*, l'avelinier *m*.
Лѣщницы (*плодъ*), *sm. pl.* l'aveline *f*.
Лѣяло, *sn. Mar.* l'archipompe *ou* arche-de-pompe *f*.
Лѣяна работа, *sf.* le coulé.
Лѣяне, *sn.* le jet; | (*млого букви изведнашъ*), la polyamatypie.
Лѣя, *va.* fondre, jeter en moule, couler, verser.
Люгерь (*ладія*), *sm.* le chasse-marée; | *Mar.* le lougre; -ренъ, de lougre.
Люди, *sn.* nom bulgare de la lettre Л.
Людіе, *sm. pl.* les gens, le commun; | (*отъ единъ кроежъ или пора*), des gens de même farine. [*dim.* -tillon *m*.
Люкъ, *sm. Mar.* l'écoutille *f*; | (*малькъ*),
Люлека, *sf. arbrisseau*, le lilas.
Люлеченъ *и* -цвѣтъ, *adj. sm.* lilas.
Люлечно растене, *sn. Bot.* liliacée *et* plante —, *sf*.
Люлка, *sf.* le berceau; 1. (*на влже*), la brandilloire; 2. (*за малко дѣте*), la barcellonnette; 3. (*тезгере*), le blancard.
Люлѣне, *sn.* le balancement, ballottement branle, branlement *m*, vacillation, agitation *f*, acoup *m*; 1. *fig.* la balance, la fluctuation, flottement *m*, oscillation *f*; 2. *Astr.* la trépidation; 3. (*на земната ось*), *Astr.* la titubation; 4. (*на карета*), *Techn.* ébattement *m*.
Люлѣя, *va.* balancer, bercer, agiter, branler, tourmenter; 1. *fig.* cahoter; 2. -*ca*, *vr.* se balancer, s'agiter, vacciller, s'ébranler; 3. 3. *Méc.* osciller; 4. *fig.* marchander; 5. *fam.* pendiller; 6. (*на десный или лѣвый брѣгъ*), *Mar.* lancer; 7. люлѣеса (*за ладія*), *v. imp.* il roule; 8. жена що люлѣе дѣца, une berceuse.
Люнетъ, *sm. Fortif.* la lunette. [strine.
Люстринъ (*копринѣнъ платъ*), *sm.* la lu-
Люстръ (*петлѣтіе*), *sm.* la lustre.
Люта критика, *sf.* la diatribe.
Лютеранско исповѣдане, *sn.* le luthéranisme.
Лютераниинъ, анка, *s.* luthérien, enne; | (*отъ Аугсбургско исповѣдане*), un confessioniste; | -ански, *adj.*
Лютиво, *adv. fig.* aigrement.
Лютивость *и* -вина, *sf.* la verdeur; | *fig.* la mordacité, causticité *f*, sel *m*.
Лютивъ, *adj.* piquant; | *fig.* caustique, mordant, mordicant, salé.
— соусъ, *sm.* la rémolade *et* rémoulade.
Лютикъ, *sm. plante*, la douve, la grenouillette.
Лютня (*музик. инстр.*), *sf.* le luth; -ненъ, de luth.
Лютость, *sf.* la violence, véhémence, férocité, cruauté, atrocité, immanité, fougue, *f*.
Лютъ, *adj.* cruel, véhément, atroce, féroce, hagard; | *fig.* cru.
Люцерна, *sf. plante*, la luzerne; | поле посѣяно съ —, la luzernière.
Лѫвовъ трапъ, *sm.* fosse aux lions, *f*.
Лѫвска опашка, *sf. plante*, la queue-de-lion *ou* léonurus.
Лѫвски, *adj.* léonin.
— зѫбъ (*салата*), *sm. plante*, le pissenlit *ou* dent-de-lion.
Лѫвско сърдце (*звѣзда*), *sm. Astr.* le Régulus, le Basilique.
Лѫвче, *sm. dim.* le lionceau.
Лѫвъ (*асланъ t. и съзвѣздіе*), *sm. quadr.* lion, onne, *s*; | (*морски*), lion de mer; | (*пари*), la monnaie, l'argent *m*.
Лѫготене, *sn.* la 'hâblerie.
Лѫготни, *sf. pl.* la filouterie.
Лѫготня, *sf.* la tromperie, la jonglerie, tricherie, fourberie *et* fourbe *f*, charlatanerie *f et* -tanisme *m*.
Лѫготя, *vn.* tromper, mentir, jongler, trahir, fourber, gasconner, filouter, 'habler, frustrer; | *fam.* tricher, charlataner; | *pop.* flouer.
Лѫжа, *sf.* le mensonge, menterie *f*, attrapoire *f*, faux *m*, conte *m*, fiction *f*, histoire *f*; 1. *fam.* la cassade, gausse *f*, craquerie *f*; 2. *fig.* le fagot, faribole *f*; 3. *pop.* la blague, la bourde, la craque, le ragot, colle *f*; 4. исказвамъ нѣщо за —, *vr.* démentir; | исказване нѣщо за —, le démenti; 5. казвамъ -жы, *vn.* mentir.
Лѫжецъ, *sm.* un menteur, faquin *m*, 'hâbleur, charlatan, malheureux *m*; | *fam.* gredin, ine; gueusard, gueux, *m*.
Лѫжко, ка, *s.* menteur, radoteur, euse;

un dupeur, escamoteur, jongleur, floueur, fourbe, ravandeur, drôle, pipeur *m*, plat pied *ou* pied plat *m*; 1. *fig.* un valet de carreau; 2. *fam.* un indigne; 3. *pop.* un blagueur, un bordeur.

Лжліо, *sm.* un baladin; | *fam.* un chenapan.

Лжлива лъскавина, *sf. fig.* le clinquant.

— **свѣтлина**, *sf. fig.* feu follet *m*.

Лжливо, *adv.* faux.

— **извѣстяване**, *sn.* la supposition.

— **милуване**, *sn. fam.* la chatterie.

— **тегление** (*полицы*), *sn.* manége des tirailleurs *m*.

— **тълкование**, *sn.* l'entorse *f*.

Лжливость, *sf.* la fausseté.

Лж-, лжливъ, *préfixe*, pseudo-.

Лжливъ, *adj.* mensonger, menteur, perfide, frauduleux, traître, faux, insidieux, emprunté; | *fig.* emprunt; | *Jur.* frustratoire.

— **полицо-издавачъ**, *sm. Com.* un tirailleur.

Лжливы галенеа, *sn. pl. Jur.* les blandices *f*.

Лжложвенъ, *adj.* frivole, postiche, prétendu; | (*за мюхлувство*), frauduleux; | — и грыжовенъ свѣтъ, *sm.* vallé de larmes, de misère.

— **безцѣнъ камыкъ**, *sm.* la 'happelourde.

— **братъ**, *sm.* faux frère *m*.

— **подправенъ ключъ**, *sm.* fausse clef *f*.

— **портъ**, *sm. Mar.* faux sabord *m*.

— **пророкъ**, *sm.* faux prophète *m*.

— **свидѣтель**, *sm.* faux témoin *m*.

Лжовна баттерія, *sf. Mar.* fausse batterie *f*.

— **свѣтлина**, *sf.* faux jour *m*.

Лжовното, *sn.* le faux.

Лжовно и -жливо, *adv.* faussement.

— **излъскване**, *sn. fig.* le fard.

— **мждруване**, *sn.* le philosophisme.

Лжовность, *sf.* la frivolité.

Лжы, *sf. pl.* la radoterie, la sornette; | **приказвамъ** —, *vr.* en conter de cossues; | —, *interj.* zeste.

Лжѫ, *vn.* mentir, escobarder, circonvenir, frauder, amuser, babiller, en imposer; 1. *fam.* caponner, craquer; 2. *pop.* blaguer, bourder; 3. *-ca*, *vr.* se démentir, se tromper, s'abuser, se bercer de, se leurrer de.

Лжкатушене, *sn.* le louvoyage.

Лжкатушенъ, *adj.* sinueux, tortueux, anf[ractueux.]

— **пѫть** (*изъ проконъ*), *sm.* le boyau.

Лжкатушка, *sf.* le détour, anfractuosité *f*; | (*съ ушната кость*), *Anat.* le labyrinthe.

Лжкатушки (*кривини*), *sf. pl.* la sinuosité, tortuosité *f*, tour *et* retour *m*; | (*у рѣка*), le serpentement, le méandre.

Лжкатушна дупка, *sf.* le dé.

Лжкатушѫ, *vr. Mar.* louvoyer, bordailler *et* bordayer; | *Milit.* converser.

Лжкче, *sr.* le cerceau; | *Techn.* l'arçon *m*; | (*на готически сводъ*), *Archit.* le tierceron.

Лжкъ, *sm.* l'hémicycle *m*, demi-cercle, arbalette *f*, arc *m*; 1. *Archit.* cintre de charpente; 2. (*за цигулка*), l'archet *m*; 3. (*на дѣтска люлка*), archet *m*; 4. (*съ който стрѣлкать брабонцы*), arbalète à jalet.

Лжскавина, *sf.* le brillant, le poli, la polissure, luisant *m*, lustre *m*, brunissure *f*, vernis *m*, oeil *m*; 1. fig. le feu, fleur *f*, rèlief *m*; 2. (*на воды у платъ*), la moire; | **правяне** — **върху нѣщо**, le moirage; | **правя** — **върху нѣщо**, *va.* moirer; | **майсторъ за** —, un moireur; 3. (*на платъ*), le cati; 4. (*на сукно*), l'eau *f*; 5. **изваждамъ** — **на платъ**, *va.* délustrer; 5. **истривамъ** —, *va.* dépolir; 7. **загубвамъ** —, *vr.* se dépolir; 8. **навичамъ съ лъжлива** — **писало**, *va. fig.* brillanter; 9. **ударямъ нова** —, *va.* relustrer.

Лжскаво калико, *sn.* le treillis.

Лжскавъ, *adj.* luisant, lustré, rayonnant, poli, splendide, reluisant, vif, freuri, lisse, petillant *et* pétillant, glacé; | (*на воды, на облацы*), moiré; | **правя** -**во**, *va.* blanchir.

— **камыкъ** (*глимеръ*), *sm.* pierre spéculaire *f*.

— **пѣсакъ**, *sm.* l'averturine *f*.

Лжскавы ржкавицы, *sf. pl.* gants glacés *m*

Лжскане, *sm. fig.* la splendeur.

Лжстене, *sn.* la flatterie; | *fig.* l'encens *m*.

Лжстецъ, *sm.* un flateur, adulateur, décepteur *m*; | *fam. s.* endormeur, euse; un encenseur; | *fig.* chien couchant *ou* d'arrêt *m*.

Лжстиво обнасяне, *sn.* le machiavélisme.

Лжстивость, *sf.* le patelinage *et* -linerie *f*.

Лжстивъ, *adj* flateur, adulateur, doucereux, artificieux, machiavélique. (musqué.

Лжстителенъ, *adj.* astucieux; | (*за думы*),

— **човѣкъ**, *sm. fam.* un prince-sans-rire.

Лжсть, *sf.* l'adulation *f*, astuce *f*.

Лжстя, *va.* flatter, tromper, aduler; 1. *fig.* encenser; 2. *fam.* escobarder; 3. *-ca*, *vr.* se bercer de, se leurrer de.

Лжхнуване, *sn.* coup de vent, *m*.

Лжченъ, *adj.* demi-circulaire, en plein cintre.

Лщене, *sn.* le poli, polissure *f*, resplendissement *m*, lisse *m*; | *fig.* l'éclair *m*, éclat *m*.

Лщецъ или Излъсковачъ, *s.* polisseur, euse; un catisseur.

Лщило, *sn.* le brunissoir.

Лщителенъ, *adj. fig.* éclatant; | **-лна мека четка**, *sf.* la polissoire.

— **ножъ**, *sm.* le catissoir.

Лщѫ, *vn.* briller, luire, rayonner, resplendir, éclater, rutiler, reluire; 1. **лщеса**, *v. imp.* il luit; 2. **лщѧтъ** (*зимать очи, за хуна, за писало*), *v. imp. fig.* ils papillotent; 3. **който лщи**, brillant, *adj.*

М.

М (*емъ*), la treizième lettre de l'alphabet bulgare.
Маза (*амбаръ, t.*), *sf.* le magasin; 1. съдръжникъ на —, un magasinier; 2. надзирачъ върху —, un garde-magasin; 3. поставяне въ —, l'emmagasinage *et* -sinement *m*; 4. поставямъ въ —, *va.* emmagasiner; 5. (*пологъ за стока*), l'entrepôt *m*; 6. стоварямъ въ — стока, *va.* entreposer; 7. нагледачъ върху —, un entreposeur; 8. стоваревачъ на стока въ —, un entrepositaire.
Мавзолей (*гробница*), *sm.* le mausolée.
Мавританско хоро, *sm.* la moresque *et* mauresque; ‖ -ски, *adj.*
Мавръ, *sm.* un more *et* maure; ‖ -рски, *adj.*
Магаре, *sm. quadr.* l'âne *m*; *dim.* l'ânon *m*; 1. un baudet, un grison, roussin d'Arcadie, *m*; 2. *iron.* rossignol d'Arcadie, *m*; 3. *fig.* maître aliboron *m*, bouc *m*, bourrique *f*, bardot *m*; 4. *pop.* un peccata.
Магаренце, *sm.* un bourriquet.
Магарешко брѣме, *sm. fam.* l'ânée *f*.
Магарешки рѣвъ, *sm.* le braiment.
— **товаръ**, *sm. fam.* l'ânée *f*.
Магарешкы сливы, *sf. pl.* l'impériale *f*.
Магарися, *v. imp.* il ânnone.
Магарица, *sf. quadr.* l'ânesse *f*; la bourrique, bête asine *f*; ‖ -рично млѣко, *sm.* lait d'ânesse, *m*.
Магарщина, *sf.* l'ânerie *f*.
Магартарь, *sm.* un ânier, un chasse-mulet.
Магерманъ, *sm. Mar.* la boulinette.
Магистратъ, *sm.* maison de ville *ou* commune, *f*.
Магистръ (*въ искуствены науки*), *sm.* maître-ès arts, *m*.
Магически, *adj.* magique. [magique *m*.
— (*или врачовенъ*) кръстакъ, *sm.* carré
Магисмъ (*учене на магове*), *sm.* le magisme.
Магіосанъ, *adj.* enchanteur.
Магіосвамъ, *va.* charmer, enchanter, féer, fasciner, séduire, conjurer.
Магіосване, *sm.* l'enchantement *m*, le charme, la féerie, le prestige, l'incantation *f*.
Магіосникъ, ница, *s.* magicien, enne; enchanteur, eresse; charmeur, euse; nécromancien *ou* négromancien, enne *et* -mant; sorcier, ère; ensorceleur, euse; un merlin.
Магіосниченъ, *adj.* enchanté, féerique.
Магіосническа мачка (*тоѓа*), *sf.* baguette magique *f*.
— **монета**, *sf.* pistole volante *f*. [lége.
Магіосничество, *sm.* la sorcellerie, le sorti-
Магія, *sf.* la magie, incantation *f*, nécromancie *et* -mance *f*; 1. естествена — (*бяле*), magie blanche *ou* naturelle; 2. черна — (*врачуване*), magie noire; 3. правя — нѣкому съ магаряне на восченъ образъ, *va.* envoûter. [grand.
Магнатъ, (*голѣмецъ*), *sm.* un magnat, un
Магнезія (*горчива прьсть*), *sf. Chim.* la magnesie.
Магнетизаторъ, ка, *s.* magnétiseur, euse.
Магнетизирувамъ, *va.* magnétiser.
Магнетизируване, *sm.* la magnétisation.
Магнетисвамъ, *va.* aimanter.
Магнетисване, *sm.* l'aimantation *f*.
Магнетисмъ (*животенъ или месмерсмъ*), *sm.* le mesmérisme.
Магнитенъ *и* -тически, *adj.* aimantin; ‖ *Phys.* magnétique. [thée *f*.
Магнитна показалка, *sf.* l'aiguille aiman-
— **прьчка**, *sf. Phys.* le barreau.
— **сила** (*магнетисмъ*), *sf.* le magnétisme.
Магнитъ, *sm.* l'aimant *m*; -тенъ, d'aimant.
Магній (*металъ*), *sm. Chim.* le magnésium.
Магъ (*жрецъ у Персытѣ*), *sm.* un mage.
Мадера (*вино*), *sm.* madère *et* vin de madère, *m*.
Мадонна (*образъ Богородицы*), *sf.* la Madone.
Мадрасъ (*полукоприпянъ платъ*), *sm.* le madras. [madrépore.
Мадрепоръ (*звѣздястъ мержанъ*), *sm.* le
Мадригаленъ, *adj.* madrigalesque *et* -galique.
Мадригалъ (*стихотворене*), *sm.* le madrigal; ‖ съчинитель на -лы, un madrigalier.
Маеранъ, *sm. plante*, l'origan *m*.
Мажецъ (*въ гърлото*), *sm.* la luette; ‖ въспалене на —, le cion; ‖ мышца около -тъ, *Anat.* le péristaphylin.
Мажеченъ, *adj. Anat.* staphylin, uvulaire.
Мажунъ, *sm. t. Pharm.* l'électuaire *m*.
Мажж, *va.* crépir, suiver *et* suiffer; 1. (*трькамъ съ восакъ*), cirer; 2. (*лѣпя съ водна жълтина стѣна*), badigeonner; 3. (*съ ржка*), pigeonner; 4. (*изново*), recrépir (*voyez* Набивамъ).
Мазалка (*кистца*), *sf.* la brosse.
Мазане, *sm.* le vernis, le lut, enduit *m*; 1. (*глина размѣсена съ слама*), le torchis; 2. (*калъ*), le crepi *et* crépissure *f*; 3. *fig.* le placage; 4. *Méd.* l'onction *f*; 5. *Techn.* la couche; 6. *Méc.* le stuffen *ou* stuffing-box; 7. (*съ водна жълтина стѣна*), le badigeonnage; 8. (*за калафатъ*), *Mr.* le guipon; 9. (*отъ клей и дървоточина*), la futée; 10. истьргвамъ -то, *va.* desceller.
Мазаны, *sm. pl. Typ.* le biseau.
Мазачъ, *sm.* un badigeonneur, barbouilleur, barbouillon, peintureur, cambouis *m*; bousillenr, euse; ‖ (*занаятникъ*), *fig.* un manoeuvre. [Бойница).
Мазгалъ, *sm. t. Fortif.* le créneau (*voyez*

Мазенъ, *adj.* graisseux, onctueux, gras; ‖ *Анат.* adipeux.
Мазна кистца, *sf.* le flon.
Мазникъ, ница, *s.* saboteur, euse; un drôle, un rapin; 1. *fig.* un goujat; 2. *fam.* sabrenas *et* -naudier, ère; un griffonneur, un massacre, un paquet de linge sale, un marouflé, un malpeigné; 3. *pop.* saligaud, aude; 4. —, *plante*, le bugle.
Мазнина, *sf.* l'onctuosité *f.*
Мазракъ (*жжгьлъ*), *sm. t. Mar.* le burin; ‖ (*за жйритъ*), le javelot (*voyez* Копіе).
Мазраче, *sm. t.* le dar; 1. (*за жйритъ*), la javeline; 2. (*у веты Германцы*), la framée; 3. пробождамъ съ —, *va.* darder.
Мазрачна пражка, *sf.* le porte-baïonnette.
Мазурка (*играяне*), *sf.* la mazourka *et* -zourke.
Мазь, *sf.* la graisse, le suif; 1. *Méd.* l'axonge *f*; 2. (*було*), *Méd.* la cocuenne; 3. намазвамъ съ —, *va.* graisser; 4. оплесканъ съ —, gras, *adj*; 5. очистеване отъ —, le dégraissage *et* -sement; 6. очистевамъ *или* изваждамъ -та, *va.* dégraisser; 7. търговецъ на —, un graissier.
Май (*токо-речи*), *adv.* environ, près, à peu près, à peu de choses près, bien, comme, quelque... que; ‖ *fam.* quasi, approchant de, couci-couci.
Май мѣсецъ, *sm.* le Mai; ‖ народно събране прѣзъ -я, champ de Mai, *m.*
Майски-брьмбаръ, *sm. insecte*, le hanneton.
Майско дрьвче, *sm.* arbre de Mai, *m.*
— цвѣте, *sm. plante*, le muguet.
Майка и Мама, *sf.* la mère, la maman; ‖ *Com.* le capital; ‖ както една —, *adv.* maternellement.
Майкоубійство, *sm.* la matricide.
— убійцъ, *sc.* matricide, parricide.
Майчина трѣва, *sf. plante*, la matricaire.
Майчинство, *sm.* la maternité.
Майчинъ, *adj.* maternel.
Маймуна, *sf.* le singe; 1. (*и женска*), la guenon; 2. млада женска —, *sf.* la guenuche; 3. уподобявамъ както —, *va. fam.* singer.
Маймунство, *sm.* la singerie.
Майсторіенъ, *adj.* professionnel.
Майсторія, *sf.* l'industrie *f*, le metier, l'artifice *m*, le faire, la profession, l'engin *m*, le trafic, la vacation; ‖ сѣщане —, *Phrén.* la constructivité.
Майсторка, *sf.* une maîtresse.
Майсторска работа, *sf. fig.* un chef-d'oeuvre.
Майсторски, *adj.* industrieux, ingénieux; -скы, -cusement.
Майсторско мѣщо, *sm.* tour de passe-passe.
Майсторскы, *adv.* artistement, ex-professo, de main de maître, en maître.
Майсторосвамъ, *va. fig.* trafiquer de.
Майсторство, *sm.* la maîtrise.
Майсторъ, *sm.* un maître, un industriel; 1. —, рица, *s.* bourgeois, oise; 2. (*направачъ*), faiseur, euse; 3. (*занаятникъ*), un artisan; 4. (*за ладіи*), ingénieur constructeur de vaisseaux, *m*; 5. (*на своята работа*), *fig.* ferré à glace, *m*; 6. той не е голѣмъ — на своята работа, il n'est pas sorcier; 7. намирамъ си -тъ, *vr.* trouver son maître; 8. помощникъ на —, un contre-maître.
Майсторы човѣцы (*искусны*), *sm. pl.* les gens du métier, *m.*
Майсторя (*занаятницы*), *sm. pl.* les gens de métier.
Майтапъ, *sm. t.* le calembour (*voyez* Ка-[ламбуръ).
Маіонезъ (*салата отъ пилешкы месa*), *sm.* la mayonnaise.
Маіоранъ (*маеранъ*), *sm. plante*, la marjo-[laine.
Маіоратъ *или* -тенъ имотъ, *sm.* le majorat.
Маіордомъ (*дворецкый*), *sm.* le majordome.
Маіорски чинъ, *sm. Milit.* la majorité.
Маіоръ (*въ кавалерія*), *sm.* chef d'escadron, *m*; ‖ *Milit.* un major; ‖ плацъ —, *sm.* major de place, *m.*
Макароннчески (*смѣшенъ*), *adj.* macaronique.
— начинъ (*за стихове*), *sm.* le macaronisme.
Макаронъ (*миндаленъ конфектъ*), *sm.* le macaron.
Макароны, *sf. pl.* le macaroni.
Макіавелнчески, *adj.* machiavélique.
Макіавелнсмъ, *sm.* le machiavélisme.
Мякіавелистъ, *sm.* un machiavéliste.
Маккавейскы книгы (*въ Библія*), *sf. pl.* les machabées *m.*
Маклерство, *sm.* le courtage.
Маклерь, ка, *s.* courtier, ère; ‖ (*безъ патента*), courtier marron, *m.* courtier marron *m.*
Маковидно растене, *sm. Bot.* la papavéracée.
Маково масло, *sm.* huile d'oeillette, *f.*
Маковъ сиропъ, *sm.* sirop diacode *m.*
Макрель, *sm. poisson*, le maquereau; ‖ (*дрѣбна*), le sansonnet.
Максусъ, *adv. t.* (*voyez Нарѣчено*).
Макулатура (*заплесканъ печѣтанъ листъ*), *sf.* la maculature.
Макъ, *sm. plante*, le pavot, l'oeillette *f.*
Малаберска нощна сѣнка, *sf. plante*, la [baselle.
Малагско вино, *sm.* malaga *et* vin de —, *sm.*
Малайски езыкъ, *sm.* le malai *ou* malais et langue -se *f.*
Малайски ханжаръ, *sm.* le crid *ou* griss.
Малаковъ, *sm.* le panier.
Малакологически, *adj.* malacologique.
Малакологія (*наука за безграбначны животны*), *sf.* la malacologie.
Маламощж, (*voyez Ослабевамъ*). [lachite.
Малахитъ, *sm.* la malachite; тенъ, de ma-
Малина, *sf. arbrisseau*, le framboisier.
Малиненъ, *adj.* cramoisie.
— цвѣтъ, *sm.* le cramoisi.

Малины, *sf. pl.* la framboise; -ненъ, de framboise; ‖ варя съ -ненъ сокъ, *va.* framboiser.
Малка артерія, *sf. Anat.* l'artériole *f.*
— аспидна плоча, *sf.* la cartelette.
— буква (*за въ редъ-тъ*), *sf.* lettre minuscule *f*; ‖ *Typ.* la lettrine.
— варка, *sf. Mar.* la cange.
— вранница (*у Франца*), *sf. Mar.* le 'youyou.
— горница, *sf.* la plantade.
— грѣшка, *sf.* la peccadille.
— дълбочина, *sf. Mar.* le bas-fond.
— нвица, *sf.* le mollet.
— кашпа, *sf.* le coqueluchon; ‖ подобенъ на —, coqueluchonné, *adj.*
— карфица, *sf.* le camion.
— книга, *sf. Mar.* le courbaton.
— колчавина, *sf.* le peu. [l'empennelle
— котка (*привързана на голѣма*), *sf. Mar.*
— ладія, *sf. dim.* le batelet; ‖ (*съ лопаты*), *Mar.* le raflau; ‖ видъ —, *Mar.* l'aviso *m.*
— мечка (*съзвѣздіе*), *sf. Astr.* le Septentrion *ou* petite Ourse *f.*
— наковалня, *sf.* le tas.
— оса, *sf. insecte*, le céphus.
— печѣлба, *sf.* le grimelinage.
— пещь, *sf.* la 'huguenote.
— плочица, *sf.* la lamelle.
— плута, *sf.* le va-et-vient.
— приказка, *sf.* la nouvelle.
— прищка, *sf.* le ciron.
— ржчица, *sf. dim.* la menote.
— талига, *sf.* le surtout. [*et* piccolo.
— флейта, *sf.* l'octavin *m ou* petite flûte
— човка, *sf.* le becquillon.
— чьрвена слива, *sf.* la cerisette.
— ѣсличка (*за фазаны*), *sf.* la trémie.
Малкото *и* най —, *sm.* le moins.
Малко, *adv.* peu, quelque peu, petitement, pas autrement, médiocrement, guère *ou* guères; 1. (*капчица*), la goutte; 2. — по —, peu à peu, petit à petit, de proche en proche, à bâtons rompus, de fil en aiguille, décrescendo; ‖ *fig.* goutte à goutte; ‖ *fam.* le chiquet; 3. по —, *adv. comp.* moins (*pour* plus peu); 4. за по—отъ, *prép.* à moins de; 5. въ най — врѣме, en moins de rien; 6. колкото по — . . . още по —, moins . . . moins; 7. по —, doucement, de manque; 8. въ — врѣме, dans peu, sous peu; 9. слѣдъ —, tant soit peu; 10. отъ — до голѣмо, du petit au grand; 11. — сетнѣ, ci-après.
Малко буре, *sn.* le baricaut *et* barriquant.
— врѣме въ —, *adv.* bientôt.
— гюлле, *sn.* la boulette.
— дърво, *sn. Mar.* le mâtereau.
— езеро, *sn.* la lagune.
— жалене, *sn.* le demi-deuil.
Малко облаче, *sn.* la nubécule.
— прѣстолче, *sn.* le plateau.
— пжтуване, *sn.* l'incursion *f.* [taire *f.*
— трѣпериане, *sm. Méd.* fremissement ca-
— фрикандо, *sn.* le grenadin.
— шишче (*за печено*), *sn.* le 'hâtelet.
Малкость, *sf.* la petitesse, la modicité, exiguïté, exilité *f.*
Малкы, *sf. pl.* le petit.
— клещы, *sf. pl.* la béguette.
— нѣща, *sn. pl.* la bagatelle.
— пжпкы (*по образъ-тъ*), *sf. pl. Méd.* l'acné *m.*
Малобройность (*на гласове*), *sf.* la minorité.
— врѣменна тишина, *sf. Mar.* l'acalmie *f et* -mée.
— душенъ, *adj.* pusillanime, poltron.
— душіе, *sn.* pusillanimité, poltronnerie *f.*
— значителенъ, *adj.* insignifiant, indifférent, minime; ‖ *fig.* menu.
— значителность, *sf.* la petitesse.
— лѣтенъ, *adj.* mineur; ‖ *Jur.* pupillaire.
— лѣтникъ, *sc.* pupille.
— лѣтство, *sn.* la pupillarité.
— людство, *sn.* le dépeuplement.
— расьлъ (*за растенеа*), *adj.* rabougri; ‖ — и угоенъ, *s.* courtaud, aude.
— расла черѣша, *sf. arbre*, le ragouminier.
— раслекъ конь (*Ирландски*), *sm.* le poney *et* ponet.
— -човѣкъ, *sm. fig.* un criquet.
Малтійска ладія, *sf.* le spéronare *ou* -ronade.
Малтійски орденъ, *sm.* la religion.
Малькъ, *adj.* petit, modique, médiocre, bref; 1. *fig.* menu; 2. *Mus.* mineur; 3. по —, subalterne, mineur, puîné; ‖ *fig.* inférieur; 4. твърдѣ —, minime, lilliputien; 5. въ — видъ, en petit; 6. най —, *comp.* moindre (*pour* plu petit).
— болежъ, *sm.* le bobo (*mot enfantin*).
— брой, *sm.* l'infériorité *f.*
— брусъ (*камыкъ*), *sm* le mallard.
— владѣтель (*царче*), *sm.* un dynaste.
— глистей, *sm.* l'ascaride *f.*
— дрьвенъ клинъ, *sm. Mar.* l'épite *f.*
— завой, *sm. Mar.* la crique.
— заливъ, *sm. Mar.* l'accul *m*, anse *f*: ‖ *Géogr.* la baie.
— канонъ (*топъ t.*), *sm. Mar.* la berche.
— квартетъ, *sm. Mus.* le quartello.
— кнехтъ, *sm.* sep de drisse, *m*; ‖ *Mar.* le bitton.
— колъ, *sm.* le taquet.
— косъ, *sm. oiseau*, le mauvis. [gue
— лиманъ, *sm. Mar.* la calangue *et* caran-
— мозакъ, *sm.* le cervelet.
— морски ракъ, *sm.* la crevette.
— обѣдъ, *sm.* la colation.
— печѣгъ (*при голѣмъ*), *sm.* le contre-scel; ‖ прилагамъ — на, *va.* contre-sceller.
— пилястръ, *sm Archit.* le desseret.

Малькъ поредъ, *sm. Milit.* l'escouade *f.*
— **рогъ**, *sm.* la cornicule.
— **свѣтъ** (*човѣкъ*), *sm.* le microcosme.
— **свѣщникъ**, *sm.* le bougeoir.
— **скарабей**, *sm. insecte*, la coccinelle.
Маляръ (*боя́жія t.*), *sm.* peintre en bâtiments, *m.* [meluk.
Мамелюкъ (*войскарь съ конь*), *sm.* un ma-
Мамене, *sm.* la flouerie. [gère.
Мамеренецъ (*у шпингатъ*), *sm. Mar.* la mau-
Маммалогически, *adj.* mammalogique.
Маммалогія (*наука за бозайны животны*), *sf.* la mammalogie.
Маммалогъ, *sm.* un mammalogiste.
Мамонтъ, *sm. quadr.* le mammouth; -тенъ, de mammouth. [de Turquie.
Мамулы (*гхлабы*), *sm. pl.* le maïs *ou* blé
Мамя, *va.* tromper, duper, faire des dupes *f*, abuser, frauder, fourber, jongler, trahir; 1. surprendre, tenter, en imposer, confondre, décevoir, affronter, circonvenir; 2. (*съ лжжливы извѣстія*), surprendre la religion de; 3. *fig.* endormir; ‖ (*съ*), repaître de; 4. *fam.* charlataner, aponner, craquer, tricher; 5. *pop.* flouer; 6. *-ся*, *vr.* s'abuser, se faire illusion *f.*
Мана (*на плодове*), *sf. Bot.* la pruine.
Манастырски, *adj.* claustral, monastique, conventuel; по -скы, -lement.
— **архивъ**, *sm.* le chartrier.
— **икономъ**, *sm.* un chambrier.
— **инвалидъ**, *sm.* un oblat *ou* moine lai *m.*
— **калугеръ**, *sm.* un cloîtrier.
— **приходъ**, *sm.* la mense.
Манастырско житіе, *sm.* la conventualité.
Манастырскы приходы, *sm. pl.* le cloître.
Манастырь, *sm.* le couvent, le cloître, monastère *m*, abbaye *m*; 1. **запирамъ въ —**, *va.* cloîtrer; 2. **запиране въ —**, la clôture; 3. **началникъ въ —**, un cénobiarque.
Мангалче, *sm. t.* le réchaud.
Мангалъ, *sm.* le brasier, le fourneau, la huguenote, le cauvet (*voyez* **Грѣлка**).
Мангово дърво, *sm. arbre*, le manguier; ‖ **плодъ отъ —**, la mangue.
Мангифера, *sf. arbre*, le mangle *et* manglier.
Мандало (*на врата*), *sm. t.* le fléau; ‖ **долнята половина на —**, la crapaudine.
Мандаринско звание, *sm.* le mandarinat.
Мандаринъ (*чиновникъ съ Кина*), *sm.* un mandarin, un colao. [mandoline.
Мандолина (*видъ гитара съ перо*), *sf.* la
Мандра (*овчѣрница*), *sf.* la bergerie, le brécail.
Маневрирувамъ, *va. Mar. Milit.* manoeuvrer.
Маневръ, *sm. Milit.* la manoeuvre; ‖ **искусенъ въ -ры**, un manoeuvrier.
Манежъ, *sm.* le manége; ‖ **наученъ въ —**, manégé.
Манеристи, *adj.* maniéré.
Манерненъ кунописецъ, *sm.* un maniériste.
Манерка, *sf. Milit.* le bidon.
Манеръ, *sm.* le genre, le style, le manière.
Манжа (*гозба*), *sf.* le manger, la viande, la galantine; 1. **едно друго за въ —**, la garniture; 2. (*отъ морупа*), morue en brandade; 3. (*съ различны ѣстіа*), les béatilles *f*; 4. **на всяка — и пиперь** (*причта*), le factotum. [de-lion *m.*
Манжетка, *sf. plante*, l'alchimille *f ou* pied-
Манила (*въ ломберна игра*), *sf.* la manille.
Маниипула (*рота войскари у Римляны*), *sf.* le manipule. [*adj.*
Маниипуларій, *sm.* un manipulaire; ‖ **-пулски**,
Маниста, *sm. pl.* les coraux *m*, olivette *f*, rassade *f*; -тенъ, de rassade.
Манифестъ (*писменно извѣстіе*), *sm.* le manifeste. [-хейски, *adj.*
Манихеянинъ, янка, *s.* manichéen, enne; ‖
Манихейска ересъ, *sf.* le dualisme.
Манихейско учене, *sm.* le manichéisme.
Маніока [**изсушенъ корень отъ —**, *Bot.* la couaque. [cassave.
Маніоково брашно *и или* **-въ хлѣбъ**, *m.* la
Маніокъ, *sm. arbrisseau*, le manioc.
Маніолія, *sf. arbre*, le magnolier; -ліенъ, de magnolier.
Маніолчно брашно, *sm.* le tapioca *et* tapioka.
Манія (*силна страсть къмъ нѣщо*), *sf.* la manie.
Манкень (*кукла*), *sm.* le mannequin.
Манна, *sf.* la manne.
Манометрически, *adj.* manométrique.
Манометрія (*измѣрене гъстина на въздухъ-тѣ*), *sf.* la manométrie. [nomètre.
Манометръ (*въздухомѣръ*), *sm. Phys.* le ma-
Маносанъ, *adj. Agric.* embruiné.
Мантелка женска, *sf.* la mantille.
Мантело, *sm.* le manteau.
Мантелце, *sm.* le mantelet.
Мантидъ, *sm. insecte*, la mante.
Мантичка, *sf.* la bavette.
Мантія, *sf.* le manteau, la blouse; 1. (*у колугерны*), la mante; 2. (*у перове*), le rochet; 3. **раменны врьзкы на —**, le chaperon.
Мануетъ (*пѣсня и играяне*), *sm.* le manuet.
Мануфактура, *sf.* la manufacture.
Мануфактуренъ, *adj.* manufacturier.
Мануфактуристъ, *sm.* un manufacturier.
Манценило, *sm. arbre*, le mancenillier.
Марабутъ (*махометански попъ*), *sm.* un marabout. [le maravédis.
Маравидисъ (*Испанска дрѣвна монета*), *sm.*
Мараскинъ (*ликеоръ*), *sm.* marasquin *m.*
Маргай (*тигро-котка*), *sm. quadr.* le margay *ou* chat tigre.
Марганецъ (*металлъ*), *sm.* le manganèse; -ценъ, de manganèse.
Маргарева мида, *sf.* huître perlière *f.*

Маргаревъ цвѣтъ, *sm.* gris de perle, *adj.* — **шрифтъ** (5 *пункта*), *sm. Typ.* la perle.
Маргаринова киселина, *sf. Chim.* acide margarique, *m.*
Маргаритка, *sf. plante*, la marguerite.
Маргарна чарупка, *sf.* le burgau.
Маргарь, *sm.* la perle; 1. **ситенъ сѫщъ** —, perles fines; 2. **простъ** —, perles fausses; 3. **най-ситенъ** —, semence de perles; 4. **обшиванъ съ** —, perlé, *adj.*
Марзаны, *sm. pl. Typ.* bois de corps, la garniture; ‖ **изравнявамъ** —, *va. Typ.* marger. [*sf.* la marinade.
Маринада (*печено месо обвито съ тѫсто*),
Маринатъ [**правя** —, *va.* confire au vinaigre; ‖ **направенъ** —, confit, *adj.*
Маринирувамъ (*подправямъ съ оцедъ и миризмы*), *va.* mariner.
Маринируванъ, *adj.* mariné.
Марния, *sf.* la chaleur.
Марка, *sf.* la marque; 1. (*жетонъ*), le jeton; 2. (8 **унціи**), le marc; 3. (*въ игра*), la fiche; ‖ (*въ трикъ-тракъ*), le fichet; 4. **истривамъ** —, *va.* démarquer. [marcassite.
Марказитъ (*самораслекъ висмутъ*), *sm.* la
Маркграфски, *adj.* margravial. [quisat.
Маркграфство, *sm.* le margraviat, le mar-
Маркграфъ, **финя**, *sc.* margrave; marquis; ise, *s.*
Маркеоръ (*на биліардъ*), *sm.* un marqueur.
Маркизство, *sm.* le marquisat.
Маркизъ, **ка**, *s.* marquis, ise.
Маркитантъ, **ка**, *s.* vivandier, cantinier, ère.
Маркучъ (*мамеренецъ*), *sm. Mar.* la manche.
Марля (*видъ гасъ*), *sf.* le marli.
Марлинъ, *sm. Mar.* le merlin; ‖ **прѣшивамъ съ** — **платна**, *va. Mar.* merliner.
Мармотъ *sm. quard.* la marmotte; **-тенъ**, de marmotte.
Мародеорствувамъ (*грабя*), *va.* marauder.
Мародеорство, *sm. Milit.* la maraude.
Мародеорь (*грабачъ*), *sm.* un fricoteur.
Марокинена хартія, *sf.* papier maroquin, *m.*
Марокинъ (*сахтіянъ t.*), *sm.* le maroquin; — **-нешъ**, de maroquin.
Мароинтъ (*католикъ на Ливанска планина*), *sm.* maronite, *sc.* [marotisme.
Маротисмъ (*маротовско писало*), *sm.* le
Меротовски (*споредъ Марота*), *adj.* marotique. [marceline.
Марселинъ (*копринянъ платъ*), *sm.* la
Марсель, *sm. Mar.* le hunier.
Марселійска пѣсня, *sf.* la marseillaise.
Марсовъ (*матросъ на марсъ*), *adj. Mar.* un gabier.
Марсъ (*у галера*), *sm. Mar.* la gabie, la hune; ‖ (*планета*), *Astr.* le Mars.
Марта (*мѣсецъ*), *sm.* le mars.
Мартеръ (*и -теренъ мѣхъ*), *sm. quard.* le marte *et* martre.
Мартингалъ (*ремыкъ*), *sm.* la martingale.
Мартинисмъ (*тайно учение*), *sm.* le martinisme; ‖ **послѣдовачъ на** —, un martiniste.
Мартинически тютюнъ, *sm.* le macouba.
Мартиновъ день (11 *апр.*), *sm.* la Saint-Martin.
Мартирологъ, *sm.* le martyrologe; ‖ **съчинитель на** —, un martyrologiste.
Мартиштагъ, *sm. Mar.* la martingale.
Маруленъ сокъ, *sm. Pharm.* la thridace.
Маруль (*салатъ*), *sm. pl. plante*, le chicon, laitue romaine *f.*
Мархія (*прѣдѣлъ*), *sf. Géogr.* la marche.
Марципанъ (*корабія*), *sm.* le massepain.
Марчно тегло, *sm.* le marc. [réchal, *m.*
Маршалски жезалъ, *sm.* bâton de ma-
Маршалство, *sm.* le maréchalat; ‖ (*сѫдница на маршалъ*), la maréchaussée.
Маршалъ (*титла*), *sm.* le maréchal.
Маршируванъ (*двигамса*), *vn. Milit.* marcher; ‖ (*прѣкомъ*), *Milit.* écharper.
Маршрутъ (*пѫтна забѣлѣжка*), *sm.* l'itinéraire *m.*
Маршъ, *sm. Milit.* la route; 1. — **рутъ**, *sm.* feuille de route; 2. (*и генералъ* —), *Milit.* la marche; 3. — **маршъ**, *sm.* pas de charge, *m*; 4. (*прѣкомъ*), l'écharpement *m*; 5. **бія за** — *или* **вървежъ**, *va.* battre aux champs.
Маскара (*кючекъ*), *sm. t. fam.* un godelureau.
Маскарадъ (*хоро съ брѣзаи*), *sm.* la mascarade, bal masqué *m*; ‖ *fam.* la momerie.
Масларница (*за дървено масло*), *sf.* l'huilerie *f*; ‖ (*за кравіе масло*), la beurrerie.
Масларь, *sm.* un beurrier.
Маслина, *sf.* l'olive *f*; ‖ —, *arbre*, l'olivier *m*.
Маслинакъ, *sm.* l'olivette.
Маслинарь, *sm.* un huilier.
Маслиненъ клонъ, *sm.* l'olive *f.*
— **цвѣтъ**, *sm.* couleur olive *ou* d'olive, *f.*
Маслиноберма, *sf.* l'olivaison *m*; ‖ **хоро слѣдъ** —, les olivettes *f.*
— **образенъ**, *adj. Anat.* olivaire.
— **прилична пѣтелка**, *sf.* l'olive *f.*
— **прилично украсене**, *sn. Archit.* l'olive *f.*
— **ѣдецъ**, *sm.* un éléophage.
Маслинява рѣпа, *sf. plante*, l'olivète *f.*
Маслины, *sf. pl.* l'olive *f.*
Масло (*дървено*), *sn.* l'huile *f*; 1. **прованско** (*отъ маслины*), huile d'olive; 2. **най-чисто** —, huile vierge; 3 **тлъсты, блажны -сла**, huiles grasses *ou* fixes; 4. **извѣтрителны** *или* **етирны -сла**, huiles volatiles *ou* essentielles; 5. **свято** —, **святене** —, le saintes huiles; 6. **святене** —, l'extrême-onction *f*; 7. **намазевамъ съ дървено** —, *va.* huiler; ‖ **намазеване съ** —, l'huilage *m*; 8. **хвърлямъ** — **въ пожарина**, *va.* jeter de l'huile sur le feu; 9. **това върви както по** —, cela va comme sur des roulettes.

Масло (*краве*), *sm. Chim.* le beurre.
Маслявъ *и* **-лястъ**, *adj.* oléagineux *et* oléifère, émulsif; | butyreux.
Масляна лѣпка (*капка*), *sf.* tache d'huile, *f.*
Маслянъ, *adj.* butyreux; | huileux.
Маслянникъ (*гжба*), *sm.* l'oronge *f.*
Масонски, *adj.* maçonique.
— **испытвачъ**, *sm.* un tuileur.
Масонство, *sm.* la franc-maçonnerie.
Масонъ, *sm.* un franc-maçon; | **испытвамъ нѣкого да позная** — **ли е**, *va.* tuiler.
Масрафъ, *sm. t.* (*voyez* **Разноскы**).
Масса, *sf.* la masse.
Масси́венъ, *adj.* massif.
Массивно, *adv.* massivement.
Массивность, *sf.* la massivité.
Массоретически, *adj.* massorétique.
Мастиленъ *и* **-лявъ**, *adj.* atramentaire.
Мастилна лѣпка, *sf.* le pâté. [cornet *m.*
Мастилница, *sf.* l'enerier *m*, écritoire, *f*,
Мастилно валмо (*на бързопечѫтна машина*), *sm.* le toucheur.
Мастило, *sm.* l'encre *f*; 1. (*типографическо*), encre d'imprimerie; 2. **мажа съ** —, *va. Typ.* encrer; 3. **намазване съ** —, *Typ.* l'encrage *m.*
Мастихинъ, *sm.* l'amassette *f.*
Мастодонтъ (*изкопаемо животно*), *sm.* le mastodonte.
Масштабъ, *sm. Math.* l'échelle *f.*
Матадоръ (*касанъ t.*), *sm.* un matador.
Матаркамъ *си*, *vr. Méc.* osciller; | (*краката*), *vr. fam.* gambiller.
Матаркане, *sn.* la gesticulation.
Мателотъ, *sm.* vaisseau matelot *m.*
Математическы наукы, *sf. pl.* les sciences exactes *f.*
Математика, *sf.* la mathématique *et* -matiques *pl*; | **-матически**, *adj.* -cкы, *adv.* -ment.
Математикъ, *sm.* un mathématicien, un géomètre.
Матеріяленъ, *adj.* matériel; **-лно**, **-lement.**
Матеріалисмъ, *sm.* le matérialisme; | **система на противницы за** —, l'immatérialisme *m.*
Матеріалистъ, *sm.* un matérialiste.
Матеріялна часть, *sf.* le matériel.
Матеріялъ, *sm. fig.* les matérieux *m.*
Матерія, *sf.* la matière, la substance, le sujet.
Матка, *f.* le sein, le ventre; 1. (*утроба*), *Anat.* l'utérus; 2. *Minér. Anat.* la matrice; 3. (*зумрудъ*), la prime; 4. (*на вода*), *Mar.* le chenal; | **вървя по -та** (*на рѣка*), *Mar. vn.* chenaler; 5. **въспаление на** —, *Méd.* la métrite, hystérite *f*; 6. **изсъпване** *или* **истърсеване** —, *Méd.* l'hystérocèle *f*; 7. **болежъ на** —, *Méd.* la métralgie; 8. **подобенъ на** —, *Anat.* mitral.
Матлотъ (*хоро*), *sm.* la matelote.
Маточина, *sf. plante*, la melisse, la citronnelle.
Матрикулъ (*тефтеръ за имена*), *sm.* le matricule.
Матрица, *sf. Typ.* la matrice. [matelotage.
Матрозка длъжность *или* **плата**, *sf.* le
— **казарма**, *sf. Mar.* la cayenne.
— **шѣпка**, *sf.* le bousingot.
Матрозки китель (*дрѣха*), *sm. Mar.* la vareuse *et* vaireuse.
— **ямурлукъ**, *sm. Mar.* le caban.
Мотрозкы [**по** —, *adv.* à la matelote, à la marinière.
Матрозинъ *и* **-росъ**, *sm.* un matelot; | (*раздавачъ на плата*), *Mar.* un billeteur.
Матчено водна болесть, *sf. Méd.* l'hydrométrie *f.*
— **порязница**, *sf. fam.* le délivre.
— **саламура**, *sf. Minér.* la muire, mure *et* murie.
— **шия**, *sf. Anat.* col de la matrice, *m.*
Матчено кръвотечене, *sn. Méd.* la métrorrhagie.
Матченъ вѫзель, *sm. Méd.* le môle.
— **ржкавъ**, *sm. Anat.* le vagin.
Матченоржкавенъ, *adj. Anat.* vaginal.
Матъ, *sm. Mar.* la baderne; | (*въ шахматна игра*), le mat; | **давамъ** —, *va.* mater.
Мауна, *sf.* la patache.
Мафъ, *sm. t.* la franchise (*voyez* **Волность**).
Махаленска черкова, *sf.* la paroisse.
Махалка, *sf.* la brandilloire.
Махалникъ (*съ ржцѣ*), *sm.* un gesticulateur.
Махалце (*на часовникъ*), *sn.* le pendule, le balancier; | **часовникъ съ** —, la pendule.
Махамъ, *va.* brandiller; 1. **крыла** (*за пилцы*), battre des ailles, trémousser de l'aile; 2. (*ржцѣтѣ си*), gesticuler; 3. (*тоджка*), brandir; 4. **-са**, *vr.* vaciller.
Махане, *sn.* le geste, le trémoussement; 1. *Méc.* l'oscillation *f*, balancement *m*; 2. *fam.* le brandillement; 3. (*глава*), le signe; 4. (*крыла*), le battement d'ailes; 5. (*ржцѣ*), la gesticulation.
Махкамса *и* **-хнувамса**, *vr.* s'oter de; | (*отъ мѣсто*), vider; | (*да са нечуя и невидя*), *pop.* enfiler la venelle.
Махкайса! *interj.* place.
Махнисa! *prép.* hors d'ici, va, loin d'ici; | **махни гы**, *conj.* allons donc.
Махнителенъ, *adj. Jur.* résolutoire.
Маховникъ (*у жерка*), *sm.* le volant.
Маховно колело, *sn. Méc.* le volant.
Махометански законъ [**пріемамъ** —, *va.* prendre le turban. [chèvre.
Махжлъ, *sm.* l'engin *m*, la bielle; | *Méc.* la
Мацало, *sn. Typ.* le rouleau, la balle.
Мачка (*съ огжнь*), *sf. Artill.* lance à feu, *f.*
Мачкамъ, *va.* pétrir; | *Pharm.* malaxer.
Мачкане, *sn.* le petrissage, le froissement.
Маша, *sf. t.* (*voyez* **Дилавъ**).

Машала, *sf. t.* le flambeau.
Машина *и* **Махина**, *sf.* la machine, la mécanique, engin *m*; 1. (*за осукване*), le boudinoir; 2. парява —, machine à vapeur; 3. вървежъ на —, *Méc.* la chasse; 4. наука за движене на -ны, la cinématique; 5. правяне -ны, la machinerie; 6. употрѣбявамь както —, *va.* mécaniser.
Машиналенъ, *adj.* machinal; -лно, -lement; | automatique. [la mécanique.
Машиненъ (*направенъ съ машина*), *adj.* à
Машинистъ, *sm.* un machiniste, un mécanicien.
Машинка (*у валторнъ*), *sf.* corps de recharge, *m*.
Машинкы (*за валторна или тръбило*), *sf. pl.* les tons du cor, de la trompette, *m*.
Мащиха, *sf.* la belle-mère (*second femme du père*); | (*и зла*), la marâtre.
Мащихъ, *sm.* le beau-père (*second mari de la mère*); | (*злъ баща*), le parâtre.
Мащрапа (*чѣша*), *sf.* la jatte; | една пълна —, une jattée.
Мая, *sf. t.* (*voyez* Ссырище).
Маиса, *vr.* tarder à. [le fanal.
Маякъ (*и маяченъ огнъ*), *sm.* le phare; | *Mar.*
Мегатерій (*изкопателно животно*), *sm.* le mégathère *et* -therium.
Мегдански търговецъ, *sm.* un étalagiste.
Мегдань, *sm. t.* le marché, esplanade *f*, maidan *et* maladan (*voyez* Расколъ).
Мегера (*зла жена*), *sf.* une mégère.
Медаліонъ, *sm.* le médaillon; | *Archit.* la médaille.
Медаліоръ, *sm.* le médailleur.
Медална кутія, *sf.* le médailler.
Медаль, *sf.* la médaille; 1. (*съ трькалце*), *Num.* médaille contorniate *f*; 2. вѣщъ и пріетель на -ли, un médailliste; 3. голѣма —, le médaillon; 4. исторія основана на -ли, histoire métallique *f*; 5. наука за -ли, science métallique *f*; 6. мѣстото за годината и подпись-тъ на —, *Num.* l'exergue *m*.
Медицински (*лѣкарски*), *adj.* médical.
— **факюлтетъ**, *sm.* la faculté.
Медицина (*лѣкарска наука*), *sf.* la médicine.
Медіатизирувамь (*присъединявамь на друго господарство владѣтель или область*), *va.* médiatiser.
Медоберачка (*за пчела*), *sf.* la butineuse.
Медовиво, *sm.* la bergerette.
Медовникъ (*съ растенеа*), *sm. Bot.* le nectaire.
Медоправителны буболечкы, *sf. pl. Il. nat.* les mellifères *m*.
Медотворене, *sm.* le mellification.
Медотрѣва, *sf. plante*, le mélilot *et* merlirot.
Медохлѣбарь, *sm.* un pain-d'épicier.
Медоцвѣтъ, *sm. plante*, le mélianthe.
Медунка, *sf. plante*, la pulmonaire.
Медъ, *sm.* le miel; 1. най-чистъ —, miel verge; 2. пита —, rayon de miel, *m*; 3. (*съ оцедъ*), l'oxymel *m*; 4. сладъкъ както —, mielleux, *adj*; 5. който прави —, mellifique; 6. правяне —, la mellification; 7. който бере —, butineur, euse; 8. намазвамь съ —, *va.* emmieller; 9. берѧть — (*за пчелы*), *va.* picorer, aller à la picorée, butiner. [miellure *f*.
Медяна налагалка (*за коніе*), *sf.* l'em-
— **пита**, *sf.* pain d'epice *m*, gâteau de miel, gaufre de miel, *m*. [lure *f*.
— **роса**, *sf.* le mielat *ou* miellée *et* miel-
Медяны недѣли, *sf. pl.* lune de miel, *f*.
Медястъ *и* **-день**, *adj.* mellifiu.
Межда, *sf.* la borne, la frontière; 1. *fig.* la lisière; 2. опрѣдѣлене —, la circonscription; 3. сѣчене дърва извѣнъ —, l'outre-passe *f*.
Междарь, *sm.* un arpenteur.
Междень, *adj.* l'imitrophe.
Междны бѣлѣжкы, *sf. pl.* les temoins *m*.
Междоване, *sm.* l'arpentage *m*.
Междомѣтіе, *sm. Gram.* l'interjection *f*.
Между, *prép.* entre, au nombre de, du nombre de, au milieu de, sur, parmi; 1. изъ —, dans le nombre, du nombre, parmi; | изъ — това, *adv.* en attendant; 2. — насъ, de vous à moi; 3. но —, parmi; 4. — това, *adv.* entre autres, cependant, pourtant, par intérim, dans l'intérim, par provision, dans l'entrefaite, sur ces entrefaites, toujours; 5. — това както, cependant que, tandis que, pendant que. [arpenter.
Междувамь, *vn.* confronter, confiner à,
Междувежды космы, *sm. pl.* la taroupe.
— **врѣміе**, *sm.* l'interstice *m*, intérim *m*.
— **врѣменно управлене**, *sm.* l'intérimat *m*.
— **врѣменъ**, *adj* intérimaire *et* -rimistique.
— **дружеръ бой**, *sm.* guerre civile *f*.
— **дѣйствіе**, *sm.* l'entr'acte *m*.
— **кожеръ**, *adj.* intercutané.
— **колѣніе**, *sm. pl. Mar.* l'entre-noeud *m*.
— **костеръ**, *adj. Anat.* interosseux. [noeud.
— **листіе**, *sm. Bot.* le mérithalle *ou* entre-
— **мышчеръ**, *adj. Anat.* intermusculaire.
— **мѣсечіе**, *sm. Astr.* l'interlunium *m*.
— **народеръ**, *adj.* international.
— **особеръ**, *adj. fig.* intestin.
— **особны несговарнеа**, *sm. pl.* les déchirements *m*.
— **очіе**, *sm. Mar.* l'entre-noeud *m*.
— **прозоречна стѣна** *f или* **-чно огледало**, *n.* le trumeau.
— **редіе**, *sm.* l'interligne *m*.
— **реденъ**, *adj.* interlinéaire; | **пишѧ -дове**, *va.* interlinéer.
— **редна приписка**, *sf.* l'interlinéation *f*.
Междуринка (*празно мѣсто между прѣчкы на стоборъ*), *sf.* l'interstice *m*, entrevous *m*; 1. *Archit.* le solin; 2. (*между вежды-тѣ*), l'entre-sourcil *m*, la glabelle *et* -bellum *m*; 3. (*между врѣме*), l'entre-temps *m*;

4. (*между желѣзнитѣ колонцы*), l'entre-voie *m*.
Междурѣбренъ, *adj. Anat.* intercostal.
— **отълбіе**, *sm. Archit.* l'entre-colonne *ou* -colonnement *m*; | (*на три діаметра*), *Archit.* le diastyle.
— **стояне**, *sn.* l'interposition *f*.
— **царствіе**, *sn.* l'interrègne *m*. [-sants.
Межды, *sf. pl.* les confins *m*, les tenants *et*
Междявъ бѣлѣгъ, *sm.* la borne.
Межуря, *vn.* guigner.
Межж, *vn.* ciller les yeux.
Мезать (*обща продажба съ наддаване*), *sm. t.* l'enchère *f*, la subhastation.
Мезанинъ, *sm. Archit.* la mezzanine.
Мезантеренъ, *adj.* mésentérique *et* mésaraïque.
Мезантеръ (*срѣдніо чьрво*), *sm. Anat.* le mésentère; | (*у агне, у теле*), la fraise; | **въспалене на —**, *Méd.* la mésentérite.
Мезе, *sm. t.* le dessert (*voyez* **Сладко**).
Мека настеля (*тить съ калыкъ*), *sf.* la moye.
— **повръхность** (*на калыкъ*), *sf.* le bousin.
Мекица, *sf.* le beignet, le gaufre; | **сачъ за -цы**, le gaufrier.
Мекицы, *sf. pl.* l'échaudé *m*.
Мекичарь (*продавачъ*), *sm.* un oublieur.
Мекичькъ, *adj. dim.* mollet.
Мекиска балсама, *sf.* l'opobalsamum *m*.
Меко, *adv.* mollement; | **твърдѣ —** (*за месо*), tendre comme rosée. [méconium.
Меконій (*първо дѣтинско сране*), *sm. Méd.* le
Мекость *и* **-кчина**, *sf.* la molesse, ductilité, flaccidité *f*; | *Méd.* la malaxie.
Мексиканска дива котка, *sf. mamm.* l'ocelot *m*.
— **свиня**, *sf. mamm.* le pécari.
Макавъ, *adj.* molasse.
Мекъ, *adj.* mou *ou* mol, flasque, ductile, douillet, delicat; 1. *fig.* obéissant, moelleux; 2. *fam.* bléche; 3. (*за плодове*), blet; 4. (*за хлѣбъ*), tendre; 5. **правя —**, *va.* déroidir, ramolir; | *Méd.* mollifier; 6. **ставамъ —**, *vn.* se déroidir, se ramollir.
— **хлѣбъ**, *sm.* pain mollet *m*. [-ment.
Меланхолически, *adj.* mélancolique; **-скы**,
Меланхоликъ, *sm.* un mélancolique, un atrabilaire.
Меланхолія, *sf.* l'atrabile *f*; | (*черна жлъчка*), *Méd.* la mélancolie. [ture.
Мелене, *sn.* le moulinage, le moulage, la mou-
Мелиженъ, *sm. plante*, l'aubergine *ou* mélogène *f*. [-ment.
Мелодически, *adj. Mus.* mélodique; **-скы**,
Мелодія (*пріетно пѣяне*), *sf.* la mélodie; | **съчинитель на -діи**, un mélodiste.
Мелодрама (*драма съ пѣсни*), *sf.* le mélodrame; | **съчинитель на -мы**, un mélodramaturge.
Мелодраматически, *adj.* mélodramatique.
Мелоплаотическа метода, *sf. Mus.* le méloplaste. [mélopée.
Мелопея (*пѣснопоенъ езикъ у в. в.*), *sf.* la
Меля, *va.* moudre; 1. (*изново*), remoudre; 2. bavarder; 3. (*напусто*), *fam.* verbaliser.
Меморіялъ, *sm.* le mémorial.
Мемуары, *sm. pl.* les mémoires *m*.
Менгеме (*за истискване маслины*), *sn. t.* le détritoir (*voyez* **Тискало**).
Мендеръ, *sm. t.* l'estrade *f*.
Мене *и* **-нѣ**, *pron. pers.* moi (*pour* à moi), me *ou* m'; | **между насъ да бъде казано**, de vous à moi; | **при мень!** *interj.* à moi.
Мензула (*орждіе*), *sf. Mathém.* la planchette.
Меннскъ (*стъкло испъкнато и вдлъбнато*), *sm. Opt.* le ménisque.
Менторъ (*наставникъ*), *sm.* un mentor.
Мера, *sf. t.* (*voyez* **Обща паша**).
Мергеленъ, *adj.* marneux.
— **трапъ**, *sm.* la marnière.
Мергель (*сѣдъ глина и варъ*), *sm.* la marne; 1. **наторявамъ съ — земя**, *va.* marner; 2. **наторяване земя съ —**, la marnage; 3. **копачъ на —**, un marneron.
Меренга (*бакладва t.*), *sf.* la meringue.
Мержаненъ, *adj.* de corail.
— **или морски мъхъ**, *sm.* la coralline.
Мержанарь, *sm. adj.* corailleur.
Мержанъ, *sm.* le corail; *pl.* -raux; | **ладія за ловене —**, la coraillére.
Мержелене, *sn.* la lueur; | *fig.* le rayon.
Меридіоналенъ (*пладничень*) *adj.* méridienne *f*.
Меридіонална линія, *sf.* la méridienne.
Меридіанъ (*пладникъ*), *sm. Géogr.* le méridien; | **прѣминуване свѣтило прѣзъ —**, la culmination; | **прѣминува прѣзъ —**, *v. imp.* il culmine.
Мерность *и* **-сенъ платъ**, *sm.* le merinos.
Меркурій (*планета*), *sm. Astr.* le Mercure.
Мерланъ, *sm. poisson*, le merlan.
Мерлонъ (*часть отъ брустверъ*), *sm. Fortif.* le merlon.
Меръ (*градски клетъ*), *sm.* un maire; | **палатенъ —**, maire du palais; | **длъжность на —**, la mairie.
Месарница, *sf.* la boucherie, l'étal *m*.
Месарь, *sm.* un boucher; | **работникъ у —**, un étalier *et* garçon —, *m*.
Месато нарастване, *sm. Méd.* l'escarcome *m*.
Месатъ, *adj.* charnu; | *Bot.* pulpeux.
Месенъ *и* **-сненъ редъ**, *sm.* la boucherie.
— **клей** (*камедь*), *sm.* la sarcocolle.
Месирякъ (*пуякъ*), *sm. t. oiseau*, coq-d'Inde *ou* dindon, *m*. [sité.
Месисто нарастване, *sn. Chir.* la carno-
Меситинъ, *sm.* un censal.
Меситія, *sf.* la censerie.
Месна гжба, *sf. Chir.* le fongus *et* fongosité *f*; | **описатель на -бы**, un fongologiste.

Месна жилка, *sf. Anat.* l'aponévrose *f.*
— **полица**, *sf.* l'étal *m.*
Месни, *adj.* gras; ‖ *Méd.* charneux.
Месници, *sf. pl.* les jours gras *m.*
Месножилестъ, *adj.* aponévrotique.
— **искилване**, *sm. Chir.* le sarcocèle.
— **нарастеване** (*гжба*), *sm. Chir.* le fic, le sarcome, fongueux, *adj*; ‖ *Méd.* le môle; ‖ **приличенъ на —**, sarcomateux, *adj.*
— **ѣстіе**, *sm.* le gras.
Месо, *sm.* la viande; *pl.* *-са*, la chair; 1. **прѣсно —**, viande neuve; 2. **мрьвка —**, une escalope; 3. **задушаване —**, l'étuvée *f*; 4. **залѣпямъ ново —**, *va. Chir.* s'incarner; 5. **изрѣзвамъ — отъ кости**, *va.* décharner; 6. **който искарва —**, sarcotique, *adj. m*; 7. (*набочено съ сланина*), viande entrelardée; 8. **набочване — съ сланина**, entrelardement *m*; 9. **оставямъ — да стане крѣхко**, *va.* faire vener; 10. **притуряне на купено — вета мрьвка**, la réjouissance.
Месопустъ (*месници*), *sm. pop.* le charnage.
Месопустна недѣля, *sf.* la sexagésime.
Месоѣдецъ (*който ѣде месо*), *sm.* carnivore, *adj.*
Мессидоръ (*мѣсецъ на републиканска го-* [*дина*), *sm.* le messidor.
Мессія, *sm.* le Messie; **-сіинъ**, du Messie.
Месце, *sm. Anat. dim.* la caroncule.
Месчина (*крѣхтина*), *sf.* le maigre; ‖ *Bot.* tissu utriculaire *m.*
Металепсисъ, *sm. Rhét.* la métalepse.
Металленъ пѣсакъ (*стритъ съ пила*), *sm.* la limaille.
Металлическа писалка, *sf.* plume métal- [lique *f.*
— **плочица**, *sf. Chir.* l'obturateur *m.*
— **свойщина**, *sf.* la métalleité.
Металлически, *adj.* métallique.
Металлографія (*описане металлы*), *sf.* la métallographie.
Металлондъ, *sm. Chim.* le métalloïde.
Металлувамъ (*правобрѣщамъ на металлъ*), *va. Chim.* métalliser.
Металлуване, *sm. Chim.* la métallisation.
Металлургически (*рудословенъ*), *adj.* métallurgique.
Металлургія (*рудословіе*), *sf.* la métal- [lurgie.
Металлургъ, *sm.* un métallurgiste.
Металлъ, *sm.* le métal; **-ленъ**, de métal; ‖ **самораслетъ или расовецъ**, métal natif *ou* vierge.
Металлясть, *adj.* métallifère.
Метална машина, *sf.* (*voyez* **Балиста**).
Метафизика, *sf.* la métaphysique.
Метафизически, *adj.* métaphysique; **-скы**, [-ment.
Метафизикъ, *s.* métaphysicien, enne.
Метафора, *sf.* la métaphore.
Метафорически, *adj.* métaphorique; **-скы**, -ment.
Метафразисъ (*думенъ правоводъ*), *sm.* la métaphrase.
Метацентръ, *sm. Mar.* le métacentre.
Метачъ, ка, *s.* balayeur, euse; un boueur; ‖ (*на собны кумини*), un ramoneur.
Матене, *sm.* le balayage, époussetage *m.*
Метеорически, *adj.* météorique.
Метеорологически, *adj.* météorologique.
Метеорологія (*наука за метеоры*), *sf.* la météorologie.
Метеорологъ, *sm.* un météorologiste.
Метеоръ (*въздушно явене*), *sm.* le météore.
Метеризъ, *sm. t. Fortif.* l'escarpe *f.*
Метла, *sf.* le balai; ‖ (*съ прьтъ*), manche à balai; ‖ (*у ковачъ*), l'écouvette *f.*
Метлина, *sf. plante*, le brome.
Метлица или Китка (*отъ пера*), *sf.* le 'houssoir; 1. **отърсеване съ —**, le 'houssage; 2. **чистя или отърсевамъ съ —**, *va.* 'housser; 3. **—**, *plante*, reine de prés, *f.*
Метличка, *sf. dim.* le balayette.
Метлы, *sf. pl. Astr.* chemin de St. Jaques (*voyez* **Млѣченъ пжть**).
Метода и -дъ, *sf. sm.* la méthode; ‖ **по —**, *adv.* méthodiquement.
Методистъ (*еретикъ*), *sm.* un méthodiste; ‖ **учене на -сты**, le méthodisme.
Методически, *adj.* méthodique; **-скы**, -ment.
Метонимія, *sf. Thét.* la métonymie.
Метопоскопически, *adj.* métoposcopique.
Метопоскопія (*лицегадане*), *sf.* la méto- [poscope.
Метопоскопъ (*лицегадачъ*), *sm.* un méto-
Метрика, *sf.* la métrique; ‖ **-трически**, *adj.*
Метрическа книга, *sf.* registre baptistaire, *m*, le nécrologe.
Метрологически, *adj.* métrologique.
Метрологія (*наука за мѣрки и драмове*), *sf.* la métrologie.
Метрологъ, *sm.* un métrologiste *et* -logue.
Метрономъ, *sm. Mus.* le métronome *et* métromètre.
Метрополія, *sf.* la métropole.
Метросидеръ, *sm. arbrisseau*, le métrosidéros.
Метръ (*мѣрка*), *sm.* le mètre; 1. **десетъ -ра**, un décamètre; 2. **прѣмѣрвамъ съ —**, *va.* métrer; 3. **прѣмѣрване съ —**, le métrage; 4. **мѣрачъ съ —**, un métreur.
Метѫ, *va.* balayer, épousseter; ‖ (*пещь*), écouvillonner; ‖ (*собенъ куминъ*), ramoner.
Мефитически, *adj.* méphitique.
Механа, *sf. t.* la taverne; ‖ (*извенъ градъ*), la guinguette; ‖ **дрьжникъ на —** (**винарь, ка**), *s.* tavernier, ère (*voyez* **Вирнаница**).
Механика, *sf.* la mécanique.
Механикъ, *sm.* un mécanicien.
Механическа свойщина, *sf.* la mécanicité.
Механически, *adj.* mécanique; **-скы**, -ment; ‖ illibéral.
— **кофарь**, *sm.* le chogramme.
Механическы искуства, *sm. pl.* les arts mécaniques *m.*

Механисмъ (*съставъ*), *sm.* le mécanisme.
Механикъ, *sm. t.* pierre de touche, *f*; ‖ le criterium (*voyez* **Признакъ**).
Мехлемъ (*мазь*), *sm. t. Pharm.* l'onguent *m*; ‖ приличенъ на —, *Pharm.* onguentaire, *adj.*
Меценатъ (*бранилникъ на науки*), *sm.* un mécène.
Меча кожа, *sf.* l'oursin *m*.
— **кжпина**, *sf. arbrisseau*, raisin d'ours, *m*.
— **рошава шѣпка**, *sf.* bonnet à poil, *m*.
— **стжпка**, *sf. plante*, la berce. [miaulent.
Мечать (*замечвать котькытъ*), *v. imp.* ils
Мече, *sn. fam.* le raton.
Мечене (*на котки*), *sn.* le miaulement.
Меченосецъ, *sm.* un porte-glaive, un sélictar-aga *t*.
Меченце (*малко мече*), *sn.* l'ourson *m*; ‖ ‖ (*на очнище*), la chevrette.
Мечеобразенъ *и* -приличенъ, *adj. H. nat.* ensiforme; ‖ *Anat.* xiphoïde.
Мечитъ (*жамія t.*), *sm. t.* la mosqué; -тенъ, de mosqué. [d'ours, acanthe *f*.
Мечи-ушы, *sn. pl. plante*, l'auricule *ou* oreile
Мечка, *sf. quadr.* l'ours *m*; 1. **Голѣма** —, **Малка** —, *Astr.* grande Ourse, petite Ourse; 2. (*на огнище*), le marmouset; 3. **мравоѣдецъ** —, le tamandua *et* tamanoir; 4. **женска** —, l'ourse *f*.
Мечкарь, *sm.* monteur d'ours, *m*; ‖ (*съзвѣздіе*), l'Arctophylax *ou* Bouvier.
Мечь, *sm.* la glaive, épée *f*, fer *m*; ‖ *fam.* la flamberge; ‖ (*рыба и съзвѣздіе*), le xiphias, la Dorade. [le garde-platine.
Мешинеиъ калжвъ (*за пушка*), *sm. t. Milit.*
Мигамь, *vn.* ciller les yeux; ‖ **мигать** (*за очи*), *v. imp.* ils papillotent.
Мигалы, *sn. pl. fig.* la vue (*voyez* **Зъркалы**).
Мигане (*межене, жумене*), *sn.* le cillement; 1. (*съ очи*), le papillotage; ‖ *Méd.* la nictation; 2. (*хронически*), la cillose.
Мигдалево млѣко, *sn.* l'amandé *m*.
Мигдалевъ сапунь, *sm.* savon amygdalin *m*.
Мигдаленъ камыкъ, *sm. Minér.* l'amygdaloïde *f*.
— **кравай**, *sm.* le nougat.
Мигдална пихтія, *sf.* (*voyez* **Бланмаже**).
Мигдалъ, *sm. arbre*, l'amandier *m*.
Мигдалы *и* **Мин-**, *sm. pl.* l'amande *f*; 1. **захаросвамь** —, *va.* praliner; 2. **захаросаны** —, la praline; 3. (*ожѣсены съ захаръ*), amandes lissées; 4. (*съ тжнка чарупка*), amandes à la princesse.
Мигліо, *sm. pop.* un joerisse.
Мигновене, *sn.* l'instant *m*, le moment; 1. (*око*), clin d'oeil, *m*; 2. **въ едно — око**, en un clin d'oeil; ‖ *fam.* en un tour de main. **игновенна страсть**, *sf. fig. fam.* feu de
Мрайле, *m*.
Мигновенность, *sf.* l'instantanéité *f*.
Мигновенъ, *adj.* instantané; -но, -nement.
Мигрень (*главоболъ*), *sf.* la migraine.
Мигъ, *sm.* l'instant *m*.
Мида (*стрида*), *sf.* l'huitre *f*; -денъ, d'huitre; 1. **видъ** —, la petoncle; 2. **мѣсто дѣто ловять -ды**, la moulière; 3. **вждникъ на -ды и стриды**, un ostéoculteur; 4. **украсене съ -ды и камачета**, la rocaille; ‖ **майсторъ на украсенеа съ** —, un rocailleur.
Мидарь, ка, *s.* ecailler, ère.
Мидообразно животне, *sn.* ostracé, *adj. m*.
Мизеръ (*въ игра*), *sm.* la misère.
Мижурене, *sn. Méd.* la nictation.
Мижуранвъ, *adj.* clignotant; ‖ *Anat.* nictitant.
Мижуря (*мигамь*), *vn.* clignoter; ‖ **мижури** (*за конь*), *v. imp.* il nicte. [quelet.
Микелетъ (*испанска милиція*), *sm.* le mi-
Микрометръ, *sm. Astr.* le micromètre.
Микроскопическа животинка, *sf.* l'animalcule *m*.
Микроскопически, *adj.* microscopique; ‖ **списане на** — **прѣдмѣты**, la micrographie.
Микроскопъ (*уголѣмително стжкло*), *sm. Opt.* le microscope.
Микрухвинъ, *adj. fam.* acoquinant.
Микстура, *sf. Pharm.* la mixture.
Миланска лепра, *sf. Méd.* la pellagre; ‖ **болнавъ отъ** —, un pellagreux.
Миленъ, *adj.* milliaire.
— **камыкъ** (*на пжть*), *sm.* le milliaire.
Милкувамь, *va.* flatter, mitonner; ‖ *fam.* flagorner, câliner; ‖ **-са**, *vr.* cajoler.
Милкуване, *sn.* la cajolerie; 1. *fam.* la câlenerie; 2. *pl.* -неа, les amitiés *f*; 3. **достойнъ за** —, cajolable. [neteur.
Милкувачъ, ка, *s.* cajoleur, euse; un bon-
Миллепоритъ, *sm.* le milléporite.
Миллепоръ, *sm.* le millépore. [milligramme.
Миллиграмъ ($\frac{1}{1000}$ *на грамъ*), *sm.* un
Миллилитръ ($\frac{1}{1000}$ *на литра*), *sm.* un millilitre.
Миллиметръ ($\frac{1}{1000}$ *на метръ*), *sm.* un millimètre.
Милліаръ ($\frac{1}{1000}$ *отъ аръ*), *sm.* un milliare.
Милліоненъ, *adj.* millionième.
Милліонистъ (*който има милліонъ*), *adj. sc.* millionnaire.
Милліона часть, *sf.* le millionième.
Милліонъ (*хыл. хыляды*), *sm.* un million.
Милиціонеръ (*милицейски войникъ*), *sm.* un milicien.
Милиція (*селска войска*), *sf.* la milice.
Миличкото, *sn.* mon chou, mon enfant.
Миличькъ, *adj. dim.* joliet, cheri, mignard, mignon; ‖ *fam.* doucet.
Мило, *adv.* joliment; 1. **твърдѣ** —, c'est grand' pitié; 2. — **ми е**, *vn.* j'ai regret; 3. — **ми е за**, je plains de.
Миловиденъ, *adj. fam.* bien facé.
Милордъ, *sm.* un milord.
Милостивъ, *adj.* charitable; -во, -ment; ‖

misérícordieux, pitoyable, gracieux, clément, favorable, prospère, propice, humain.
Милостивый господарь мой, *sm.* monsieur *m* (*pl.* messieurs).
Милостивна сестры, *sf. pl.* les sœurs de [la charité, *f.*
Милостивенъ священникъ, *sm.* grand aumônier *m*; ‖ **чинъ или кѧща на —**, la grande aumônerie.
Милостынникъ, *sm.* un aumônier; ‖ **зване на —**, l'aumônerie *f.*
Милостыня, *sf.* l'aumône *f*, la charité, la passade; 1. *fam.* la caristade; 2. (**у Римлѧны**), la sportule; 3. **искамъ — ради Христа**, *va.* gueuser; 4. **който дава —**, aumônier, *adj*; 5. **кутія за —**, l'aumônière *f*; 6. **събиране —**, la quête; 7. **събирамъ —**, *va.* quêter; 8. **събирачъ, ка на —**, *s.* quêteur, euse.
Милость, *sf.* la pitié, faveur, bonté, miséricorde, clemence, rémission *f*; 1. (**и титла**), la grâce *et* les bonnes grâces; 2. (**титла**), la seigneurie; 3. (**дадена нѣкому противо праведнытѣ и навыцытѣ**), le passe-droit; 4. **изгубване —**, la disgrâce; 5. **оттѫмнуванъ -та нѣкому**, *vn.* digracier; 6. **безъ —**, sans ménagement, crûment; 7. **за —**, *adv.* par précaire, à titre de précaire.
Милувамъ, *va.* caresser, flatter, amadouer; 1. *fig.* chatouiller, bouchonner; 2. *fam.* mignarder; 3. *Vén.* rebaudir; 4. **който обыча да -лува**, caressant, *adj.*
Милуване, *sn.* la caresse; ‖ *pl.* -неа, les tendresses, les mignardises *f.*
Милъ, *adj.* gracieux, charmant, aimable, joli, cher, doux, riant, revenant; ‖ *fig.* tendre, ragoûtant.
Милѣя, *vn.* avoir regret *m*; ‖ (**за нѣщо**), [regretter.
Миля (**пѫтна мѣрка**), *sf.* le mille, la lieue; ‖ **една — на околъ**, une lieue à la ronde.
Мимика, *sf.* la mimique; ‖ **-мически**, *adj.*
Мимикъ (**уподобевачъ**), *sm.* un mime.
Мимическо играяне (**у в. в.**), *sn.* la saltation.
Мина (**вета мѣрка и монета и Milit. подкопъ**), *sf.* la mine.
Миналый, *adj.* révolu.
Мингуши, *sm. pl.* le boucle d'oreille.
Минераленъ кермесъ, *sm.* kermès minéral *ou* poudre de chartreux, *m*; ‖ **сѫвѣсенъ съ —**, kermetisé, *adj.*
— прахъ, *sm. Chim.* le magistère.
Минерални води, *sf. pl.* eaux minérales *f*, les bains *m.*
Минералогически (**рудословенъ**), *adj.* minéralogique.
Минералогія (**рудословіе**), *sf.* la minéralogie.
Минералогъ, *sm.* un minéralogiste.
Минералъ, *sm.* le minéral; ‖ **-ленъ**, *adj.*
Минеи [rérie -неи, le ménologe *et* menées *f.*
Минеоръ (**подкопачъ**), *sm. Milit. Mus.* un mineur.
Минешъ, *sm. plante*, la coriandre, la girofiée jaune *ou* violette.
Минзуфаръ, *sm. plante*, le crocus des fleuristes.
Министерска длъжность, *sf. fig.* le porte-[feuille.
Министерски, *adj.* ministériel; **по —**, *adv.* -lement.
Министерство, *sn.* le ministère; 1. *fig.* le porte-feuille; 2. **придрѫжность къмъ —**, le ministérialisme; 3. **придрѫженъ къмъ —**, ministériel, *adj.*
Министръ (**на духовны дѣла**), *sm.* ministre des cultes, *m*; ‖ (**статски проводникъ**), un ministre.
Министры, *sm. pl.* les ministères *m.*
Миніатюра, *sf.* la miniature.
Миніатюренъ книгописецъ, *sm.* un miniaturiste.
Миніатюрна книгопись, *sf.* la miniature.
Миніонъ (**шрифтъ, 7 пункта**), *sm.* la mignonne.
Минкъ (**америк.**), *sm. mamm.* vison du Canada.
Минна галерея (**въ видъ на Т**), *sf. Fortif.* le té.
Минни горнъ, *sm. Artill.* le fourneau.
Миноть (**полвина жита**), *sm.* le minot.
Минувамъ, *vn.* circuler, passer; 1. (**прѣзъ нѣщо**), traverser; 2. (**прѣкомъ**), croiser; 3. **минувача прѣзъ градина** (**за врата**), *v. imp.* elle ouvre.
Минуване, *sn.* le trajet.
Минусъ, *sm. Alg.* le moins.
Минута (**часъ**), *sf.* la minute, le moment, le [point.
Минутенъ, *adj.* instantané; **-тно, -нément.**
Минутно колелце (**въ часовникъ**), *sm.* la minuterie.
Миражъ (**прѣносны гледкы у въздухъ-тѣ**), [*sm.* le mirage.
Миразъ, *sm. t.* (*voyez* **Бащинія и Наслѣдство**).
Миренъ, *adj.* tranquille; **-рно, -ment**; ‖ silencieux, placide; ‖ **не стоя —**, *vn.* lutiner.
— чибукъ (**у дивецы**), *sm.* le calumet.
Миризлива дѣтелина, *sf. plante*, le lotier *ou* trèfle musqué.
— трѣва, *sf. plante*, la flouve.
— черѣша, *sf. arbre*, la mahaleb *ou* bois [de Ste-Lucie.
Миризливо вещество, *sn.* l'aromate *m*; ‖ **сливане съ —**, l'aromatisation *f.*
— масло (**отъ портукалы**), *sn.* le néroli.
— начало (**у растенеа**), *sn. Chim.* esprit recteur *m.*
Миризливъ (**на хубаво**), *adj.* aromatique, de senteur *f*, fragrant.
— прахъ (**отъ слама**), *sm. Pharm.* l'em-[pasme *m.*
Миризливы нѣща (**и коренїе**), *sn.* l'épice *f*; 1. **напълнямъ съ —**, *va.* embaumer; 2. **турямъ —**, *va.* épicer; 3. (**и бакалены стоки и търговія съ тѣхъ**), *coll.* l'épicerie *f.*
Миризма, *sf.* l'arome *m*, odeur *f*, exhalaison *f*, goût *m*, montant, vent *m*, haleneée *f*; 1. (**и хубава**), la senteur; 2. **съ хубава —**,

en odeur de suavité; 3. пуща добра —, *v. imp.* il fleure; 4. безъ —, inodore, *adj.*
Мирика, *sf. plante*, le galé.
Миришене (*душене*), *sm.* l'odorat *m.*
Миришѫ, *vn.* flairer; 1. (*и на нѣщо*), sentir; 2. мирише на изгорѣло, *v. imp.* sentir l'échauffé; 3. мирише (*на нѣщо*), il pue.
Миріаграммъ, *sm.* un myriagramme.
Миріада (*десетъ хиляди*), *sf.* une myriade.
Миріаметръ (*десетъ хиляди метра*), *sm.* un myriamètre.
Мирно, *adv.* doucement.
— **потжмяване**, *sm.* la composition.
Мирность, *sf.* la tranquillité; | *fig.* la douceur.
Мироболанъ, *sm. arbre*, le myrobolanier.
Мироболаны, *sm. pl.* le myrobolan.
Миродія, *sf. plante*, le persil, le céleri; -діенъ, de persil; | говеждо месо съ —, la persillade.
Миролюбивъ, *adj.* pacifique; -во, -ment.
Миротворенъ, *adj.* conciliant.
Миротворецъ, *sm.* un arbitrateur; | *Jur.* amiable compositeur *m.*
Миртообразенъ, *adj. Anat.* myrtiforme.
Миртъ, *sm. arbre*, le myrte; -товъ, de myrte.
Мирувамъ, *vn.* se tranquiliser.
Миръ, *sm.* la paix, le repos; | *fig.* le silence.
Мирясвамъ, *vn. fig.* se rasseoir. [grappe.
Мискетъ (*желѣзны шикалки*), *sm. Artill.* la
Мискова брабонка, *sf.* le museadin.
Мискъ, *sm.* le musc; 1. кожа намазана съ —, peau de musc; 2. намазвамъ съ —, *va.* musquer; 3. което мирише на —, което е намазано съ —, musqué, *adj.*
Мискавъ бобрикъ, *sm. quadr.* l'ondatra *ou* rat musqué *m.* [missionnaire
Миссіонеръ, *sm.* un missionnaire; -ски, de
Миссія (*дипломатическа*), *sf.* la légation; | (*за проповѣдване*), la mission.
Мистика (*ладія*), *sf.* le mistic *et* mistique.
Мистикъ (*испытовачъ на тайнства*), *sm.* un mystique.
Мистификація (*измама*), *sf.* la mystification.
Мистифицувамъ (*подигравамъ*), *va.* mystifier.
Мистицисмъ, *sm.* le mysticisme.
Мистически, *adj.* mystique; -ски, -ment.
Мистрійка, *sf. dim.* la truellette.
Мистрія (*зидарска*), *sf.* la truelle; | една мѣлна —, une truellée; | варосване съ —, *Archit.* la trullisation.
Мистръ (*мѣрка у Гръцы*), *sm.* le mystre.
Мителъ (*шрифтъ*, 14 *пункта*), *sm. Typ.* gros texte *m*; | (12 *пункта*), *Typ.* le saint-augustin.
Митиризъ, *sm. t.* (*voyez* Заграда).
Митически *adj.* mythique.
Митологически, *adj.* mythologique.
Митологія (*небылица*), *sf.* la fable, la mythologie.
Митологъ, *sm.* un mythologue.
Митра, *sf.* la mitre; | съ —, mitré, *adj.*
Митроприлична шѣпка (*у Египетски богове*), *sf.* le pschent.
Митрополитъ, *sm.* métropolite *m.*
Митъ (*приказка*), *sm.* le mythe.
Михлюзинъ, *sm. t.* (*voyez* Испадналъ).
Михлюзлукъ, *sm. t.* (*voyez* Испадняване).
Мичманъ, *sm. Mar.* enseigne de vaisseau, *m.*
Мищорін, *sm. t.* la clientèle (*voyez* Купувачи).
Миазма (*мрьсотія*), *sf. Méd.* le miasme.
Миологически, *adj.* myologique.
Миологія (*наука за мышцы*), *sf.* la myologie *et* myographie. [tomie.
Миотомія (*расчопване мышцы*), *sf.* la myo-
Мироописане, *sm.* la cosmographie.
— **описатель**, *sm.* un cosmographe.
— **словіе**, *sm.* la cosmologie.
— **словъ**, *sm.* un cosmologiste.
Мірски, *adj.* mondain; -скы, -nement; | lai, laïque *et* laïc, terrestre, profame, temporel, seculier.
Міръ, *sm.* le monde, le siecle, machine ronde *f*; | *fig.* la terre; | наука за сътворене —, la cosmogonie. [laïc *m.*
Мирянинъ *и* -рецъ, *sm.* un lai, laïque *et*
Млада дѣвойка, *sf.* une jeunesse; | *fig.* jeune tendron *f*; | *fam.* tronquette *f.*
— **кошута**, *sf.* le faon.
— **лоза**, *sf.* la plante. [geronnette.
— **овчѣрка**, *sf. dim.* une bergerette *et* ber-
— **патка**, *sf.* le caneton.
Младина, *sf.* la jeunesse, adolescence *f.*
Младины, *sf. pl. fig.* la berceau; отъ -тѣ *сп.* *adv.* de la jeunesse.
Младица (*фиданъ t.*), *sf.* l'arbrisseau; 1. (*дрьче за прѣсаждане*), le perot; 2. изново насаждамъ -цы, *va.* repeupler; 3. наскоро посадены -цы или растлецы, le plant.
Младичькъ, *adj. dim.* tendre.
Младо врѣме [въ —, en bas âge; | отъ своето —, dès le berceau.
— **малко заяче**, *sm.* le lapereau.
— **момче**, *sm.* jeune personne *f.*
— **пиле**, *sm.* le culot.
— **рогаче**, *sm.* le faon.
Младоженецъ, **ика**, *s.* prétendu, ue; nouveau marié, nouvelle mariée; accordée *m*, épousée *f*; | стая за -ицы, chambre nuptiale *f.*
Младокъ, *sm.* le bourgeon, le plant, le baliveau; 1. *Bot.* la plantule; 2. (*на дрьвето*), le brout; 3. (*отъ лоза, сложина*), la crosette; 4. забѣлѣжка на -доцы за порастеване, le bolivage.
Младость *и* -дина, *sf.* la jeunesse, juvénilité, adolescence *f*; | *fig.* la verdeur, le printemps; | изворъ —, fontaine de jouvence *f.*
Младъ *и* -дичькъ, *adj.* jeune, adolescent,

junévile; 1. по —, puîné; 2. твърдѣ -дичькъ, *dim. fam.* jeunet; 3. ставамъ по —, *vn.* rajeunir; 4. виждамса по —, *vr.* se rajeunir.
Младъ грабливъ пилецъ, *sm.* oiseau branchier *m.*
— **инфантеристъ**, *sm. fig.* un tourlourou.
— **капонъ**, *sf. fam.* l'étourdeau *m.*
— **отраслекъ**, *sm.* le tendron.
— **рогачъ**, *sm.* la bichette.
Млады години, *sf. pl. fig.* l'été *m.*
— **гжлабчета** (*пилета*), *sn. pl.* les innocents *m.*
— **людіе**, *sm. pl.* la jeunesse.
Млащѣлка, *sf.* le bouchon.
Млинка, *sf.* le flan.
Млинъ (*баница*), *sm.* le gâteau, le pâté; | (*съ млѣко*), la dariole; | **правя** —, *va.* pâtisser.
Млого, *préfixe*, très-; 1. *adv.* beaucoup, copieusement, essentiellement, notablement, grandement, largement, pendant longtemps, longuement, joliment, bien, force *et* à force, à poignée, gros, comme s'il en pleuvait; 2. *fam.* tort plein, à ventre deboutonné; 3. *fig.* **има** —, il pleut; 4. **най** —, au plus, tout au plus, à tout rompre; 5. **нѣ** —, pas trop, peu de chose, pas tant que de merveille; 6. **по** — *или* **по-малко**, tant plus que moins; 7. **твърдѣ** —, à force, infiniment, de moitié trop, à la large, comme quatre, à la mort; | **това е** —, cela est trop fort; 8. — **то**, *sn.* le trop.
— **божникъ, ница**, *s.* polythéiste.
— **божно изображене**, *sn.* figure panthée *f.*
— **божіе**, *sn.* le polythéisme.
— **братство**, *sn. Bot.* la polyadelphie.
— **бройность**, *sf.* la multiplicité.
— **бройнъ** *adj.* nombreux.
— **буквенъ**, *adj. Gram.* polygramme.
— **врѣменно**, *adv.* longuement.
— **врѣменъ**, *adj.* long.
— **говорно слово**, *sm.* la paraphrase.
— **думенъ**, *adj.* verbeux; | *fig.* diffus; -мно, -sément.
— **дѣлбенъ**, *adj. Bot.* multifide.
— **езыченъ**, *adj.* polyglotte; | -чна Библія, *sf.* la polyglotte.
— **езычникъ** (*който знае да говори млого езици*), *sm.* un polyglotte.
— **женецъ** *или* -**мжжна**, *sc.* polygame.
— **женство** *или* -**мжжство**, *sn.* la polygamie.
— **жѣвѣяне**, *sn.* la longévité.
— **здраве**, *sn.* les baisemains *m.*
— **знаецъ**, *sm.* un polymathe.
— **косатникъ**, *sm. plante*, le polytric.
— **клинникъ** (*поліедръ*), *sm. Géom.* le polyèdre.
— **клинно стжкло**, *sn.* multipliant *et* verre —, *sm.*
— **крако животно**, *sn.* multipède, *adj. m.*
— **кжтенъ**, *adj. Géom.* multangulaire.
Млогокжтникъ, *sm. Géom.* le polygone; | -тенъ, *adj.*
— **лиственъ**, *adj.* feuillu.
— **листавъ**, *adj. Bot.* polypétale.
— **лошаво**, *adv.* abominablement.
— **лошъ**, *adj.* abominable.
— **людность**, *sf.* la populosité.
— **люденъ**, *adj.* populeux, peuplé; | (*улица, пжть, по които вървятъ млозина*), passant.
— **мжжіе**, *sn. Bot.* la polyandrie.
— **недостига**, *prép.* à beaucoup près.
— **ногица**, *sf. plante*, le polypode.
— **образенъ**, *adj.* multiforme.
— **пжпченъ**, *adj.* tuberculé.
— **пжтенъ**, *ad. Arithm.* multiple; | — **брой**, *sm.* le multiple.
— **пжтно**, *adv.* plusieurs fois, à plusieurs *ou* à différents reprises *f.*
— -**мърлене** (*тай съ кобыла*), *sn.* la [remonte.
— -**отглашане** *или* **ихтене**, *sn.* écho tautologique *m.*
— **раздѣленъ**, *adj. Bot.* multiparti.
— **родливъ**, *ad. H. nat.* multipare.
— **рѣчивъ**, *adj.* rédondant; | *fam.* parafraseur, euse.
— **рѣчіе**, *sn.* la périssologie, diffusion, rédondance, prolixité; | *fig.* la superfétation.
— **свадбенъ** (*за растенеа*), *adj. Bot.* polygame.
— **свадбіе** (*и Bot.*), *sn.* la polygamie.
— **срична рѣчь**, *sf. Gram.* polysyllabe *adj. m.*
— **съставенъ**, *adj.* compliqué, surcomposé.
— **стълпенъ**, *adj. Archit.* polystyle.
— **томенъ** *и* -**частенъ** (*за съчиненеа*), *adj.* volumineux.
— **ученъ**, *adj.* un polymathe.
— -**човѣкъ**, *sm. fig.* bibliothèque vivante *ou* ambulante *f.*
— **ходя**, *vn.* faire de l'exercise *m.*
— **хоратливъ**, *adj. fig.* diffus; -ливо, -sément.
— **цвѣтенъ**, *adj. Bot.* multiflore.
— **чарупченъ плушковъ**, *sm. H. nat.* multivalve, *adj. m.*
— **членна голѣмина**, *sf. Alg.* le multinôme [*et* polynôme.
Мложачъ *или* -**жилникъ**, *sm. Arithm.* le multiplicateur.
Мложественъ брой, *sm.* le pluriel; | **въ** —, *Gram.* pluriel *et* plurier, *adj*; | **употрѣбявамъ въ** —, *va.* pluraliser.
Мложество, *sn.* la multiplicité, multitude, affluence, abondance, quantité, nuée *f*, nombre *m*, mont-joie *f*, mille *adj*, à milliers, par milliers, le peuple, la foule; 1. *fig.* le peloton, le débordement, la provision, la forêt, le régiment, feu roulant *m*; 2. (*на гласове*), la majorité; 3. (*нѣщо*), la jonchée.
Мложително стжкло, *sm.* polyscope *et* verre —, *sm.*
Мложливъ, *adj.* multipliable.

Мложливъ брой, *sm. Arithm.* le multiplicande.
Мложина, *sf.* la pluralité, les plusieurs *m*, mille *adj*; | *fam.* maint, *adj.*
Мълва, *sf.* la renommée, le bruit, éclat *m*, scandale *m*, on dit *m*; | *fig.* la chronique.
Мълвиса, *v. imp.* il se murmure, il court un bruit. [motus.
Млъкъ, *interj.* chut, baste, bouche close,
Мълчаливость, *sf.* la taciturnité, le secret; | осѣщане —, *Phrén.* la secrétivité.
Мълчаливо продължене *или* **подновяване** (*на поемъ или контрактъ*), *sn. Jur.* tacite reconduction *f.*
Мълчаливъ, *adj.* silencieux; -во, -eusement; | taciturne, secret, discret, bas; | *fig.* sombre.
— **човѣкъ**, *sm.* bourru, *adj.*
Мълчане, *sn.* le silence; | съ сговоръ за —, en confidence *f.*
Мълчанъ, *sm.* un mystificateur.
Мълчете, *interj.* silence, paix.
Мълчешкомъ, *adv.* à la sourdine.
Мълчи! *interj. Vén.* tou-coi.
Мълчѫ, *vn.* se taire; | -си, être tout en dedans; | *Mus.* tenir le tacet.
Млѣкарница, *sf.* la laiterie.
Млѣкарь, ка, *s.* laitier, ère; | (*сметанарь*), crémier, ère.
Млѣко, *sn.* le lait; 1. (*у мѫжки рыбы*), la laitance *ou* laite; | съ — (*за рыбы*), laité, *adj*; 2. зимникъ за —, la laiterie; 3. продавачъ, ка на —, laitier, ère.
— **давателенъ**, *adj. Anat.* lactifère.
— **мѣръ**, *sm.* le golactomère *ou* pese-lait.
— **прѣсѫхнителенъ**, *adj. Méd.* antilaiteux.
Млѣченъ, *adj.* lacté, laiteux; | *Bot.* lactescent.
— **буліонъ**, *sm.* le brouet.
— **зѫбъ** (*у дѣца*), *sm. fam.* la quenotte.
— **пѫть**, *sm. Astr.* la galaxie *ou* voie lactée *f.*
— **сокъ**, *sm.* le chyle; | ставане на —, la chilification; | прѣобрьщатса на —, *v. imp.* ils se chylifient.
— **цвѣтъ**, *sm.* laiteux, *adj.*
Млѣчна крава, *sf.* vache laitière *ou* à lait, *f.*
— **свойщина**, *sf. Bot.* la lactescence.
Млѣчница (*болесть*), *sf.* l'aphthe *m.*
Млѣчно ѣстіе (*гозба съ млѣко*), *sn.* le laitage. [le poil.
Млѣчны грахалкы (*у жена*), *sf. pl. Méd.*
— **пѫшкы**, *sf. pl.* croûte laiteuse *ou* de lait, *f.*
Млѣчокъ, *sm. plante*, l'épurge *f*, ésule *f*, euphorbe *m*, tithymale *m.*
Мнемоника, *sf.* la mnémonique *et* mnémotechnie; | -монически, *adj.* — *et* mnémotechnique.
Мобели, *sf. pl.* le mobilier.
Мобилизація, *sf. Milit.* la mobilisation.
Мобель, *sf.* le meuble; | *Jur.* meubles meublants *m.*

Могила, *sf.* la tombe, la butte le tertre (*и* -лка), la taupinière *et* taupinée; | *Milit.* le rideau.
Могилка (*съ кръстъ*), *sf.* le calvaire.
Могилястъ, *adj.* montueux; | (*за земята*), *adj.* accidenté. [*v. imp.* il se peut.
Могѫ, *vn.* pouvoir, savoir; | може да бѫде,
Мода, *sf.* la mode, la vogue, le genre; 1. на -та, de mise *f*; 2. бывамъ на —, *vn. fam.* faire fureur *f*; 3. това е въ голѣма —, la presse y est; 4. *pl.* -ды (*женскы труфила*), les modes; | търговецъ на —, un modiste.
Модель (*калѫпъ t.*), *sm.* le modèle; | (*у каменодѣлецъ*), la maquette; | правяне —, le modelage.
Моденъ, *adj.* couru, fashionable, de mise *f.*
— **вкусъ**, *sm.* le fashion.
— **цвѣтъ** (*жълтиникавъ*), *adj.* miellé.
Модиліонъ, *sn. Archit.* la mutule *ou* modillon *m.*
Модистка, *sf.* une modiste.
Модификація, *sf. Mus.* le tempérament.
Модны стокы, *sf. pl.* les modes *f.*
Модулація, *sf. Mus.* la modulation.
Модулирувамъ (*прѣминувамъ отъ тонъ на тонъ*), *va. Mus.* moduler.
Модуль, *sm. Mathém.* le module.
Може бы, *adv.* peut-être.
Моженъ, *adj.* possible.
Можность, *sf.* la possibilité.
Мозарабъ (*христіенинъ*), *sm.* un mozarabe; | -бически, *adj.* mozarabe *et* -bique.
Мозагъ, *sm.* le cerveau, la cervelle; 1. *Anat.* l'encéphale *m*; 2. (*въ кость*), la moelle; 3. (*у пищѫлкы*), le mollet, gras de jambe, *m*; 4. гѫбавый — между коститѣ на главата, *Anat.* le diploé; 5. ѣката ципа на -тъ, *Anat.* la dure-mère *ou* meninge; 6. въспалене на -тъ, *Méd.* l'encéphalite *f*, céphalite, cérébrite *f*; 7. надѣница съ —, la cervelas; 8. (*ѣстіе*), la cervelle.
Мозгавъ, *adj.* médulleux. [salque.
Мозайка (*мозаическа работа*), *sf.* la mo-
Мозайкистъ *и* -каръ, *sm.* masaiste *et* -salquiste, *adj. m.* [*Med.* la cérébellite.
Мозаче, *sn.* le cervelet; | въспалене на -то,
Мозаченъ *и* -згавъ, *adj.* moelleux; | *Méd.* cérébral; | *Anat.* encéphalique, médullaire.
Мозачна сливица, *sf. Anat.* glande pinéale *f.*
— **крѣхчина**, *sf. Anat.* la pulpe.
— **тѫнка ципа**, *sf. Anat. sf.* la pie-mère.
— **ципа**, *sf. Anat.* le méninge; | въспалене на —, *Méd.* la méningite.
Мозачно изсыпване *или* **искилване**, *sn. Méd.* l'encéphalocèle *f.*
Мой (**моя** *f*, **мое** *n*, *pl.* **мои**), *adj. poss.* mon (*f.* ma; *pl.* mes.); mien, enne; | моето, *sn.* le mien. [salque *f.*
Мойсеовъ законъ (*въ Библія*), *sm.* loi mo-

Моята собственость, *sf.* le mien.
Мокава (*хартійна кора или четвъртиты захлупцы отъ нея*), *sf. t.* le carton; 1. корава —, carton pierre; 2. подвезія съ коры отъ —, le cartonnage; 3. подвезвамь съ — книга, *va.* cartonner; 4. подвеварь съ — книгы, *s.* cartonneur, euse; 5. който прави -вы, un cartonnier; 6. фабрика за -вы, la cartonnerie.
Мокаварь, *sm.* un cartonnier.
Мокавянъ фишекъ, *sm.* le cartouche.
Мокрене, *sn.* la mouillure; | (*хартія*), *Тур.* la trempe.
Мокрилникъ (*на сукно*), *sm.* un décatisseur.
Мокрилница (*въ Типографія*), *sf.* la tremperie.
Мокрилно корыто, *sm.* la trempoire.
Мокрина, *sf.* la mouillure, la moiteur; | (*въ тѣло*), l'humeur *f*, humidité *f*, humide *m*; | който разноса *или* распрьсва —, *Méd.* discussif, incisif, colliquatif; 3. распрьсване —, *Méd.* la colliquation.
Мокрителна чѣшка, *sf.* le mouilloire.
Мокрица, *sf. plante*, le mouron des oiseaux, morgeline *ou* alsine *f*.
Мокьръ, *adj.* moite; | *fam.* 'halbrené; | *Méd.* séreux.
Мокря, *va.* mouiller, moitir, décatir; 1. *fig.* baigner; 2. (*хартія*), tremper; 3. *-са*, *vr.* tremper.
Мокрявъ, *adj. Méd.* humoral.
Мокса (*прогора съ памучна суканица*), *sf. Chir.* le moxa; | прогорене съ —, *Chir.* la moxibustion.
Молба, *sf.* le voeu, la demande, sollicitation, supplication, complainte, action, doléance, prière *f*; 1. (*въ духовна сждница*), la quérimonie; 2. (*за искане*), la réquisition; 3. запознаване на —, l'apostille *f*; 4. (*написана*), la pétition, la supplique, le placet, la requête; 5. искалникъ, ница (*съ молба*), *sc.* petitionnaire; 6. давамь —, *va.* supplier; 7. непріемване —, *Jur.* fin de non-recevoir *f*; 8. (*за помилване или простене*), *Jur.* pourvoi en grâce *m*; 9. подавамь — (*харзовалъ t.*) на сждилница, *va. Jur.* se plaindre; | (*нова*), venir à la recharge; 10. подавамь апелаціонна —, *va. Jur.* interjecter appel; 11. (*въ сждилница*), la poursuite, les conclusions *f*; 12. който нарежда -бытѣ, grand audiencier *m*.
Молбачь, ка, *s.* suppliant, ante.
Молене, *sn.* la supplication, imploration *f*; 1. *fig.* la supplique; 2. *fam.* l'orémus *m*; 3. столъ за —, le prie-Dieu.
Молепсувамь, *va.* empester; | *fig.* empoisonner (*voyez* Смърсявамь).
Молецъ, *sm. insecte*, la gerce, le dermestre, la teigne.
Моли (*жлътъ лукъ*), *sn. plante*, le moly.
Молибденова киселина, *sf. Chim.* acide molybdique *m*.
Молибденъ (*металлъ*), *sm. Minér.* le molybdène.
Моливокондилъ, *sm.* le crayon.
Молинисмъ (*учене на Молина за добродѣяне*), *sm.* le molinisme.
Молинистъ (*послѣдовачъ на Молина*), *sm.* un moliniste.
Молитва, *sf.* la prière, la patenôtre, l'office *m*; 1. *fam.* l'orémus *m*; 2. (*Господня*), oraison dominicale *f*; 3. (*на кръстъ-тъ, или*), le stabot *et* -mater; 4. (*во покойникъ*), le requiem; 5. поучене въ край-тъ на —, le capitule; 6. (*прѣдъ обѣдъ*), le bénédicite; 7. (*къмъ Пресвята Богородица*), l'angelus *m*; 8. (*за мрьтвы*), le de-profundis; 9. (*за умрѣлы, помень*), le libera; 10. (*прѣди умываване ржцѣ*), le lavabo; 11. (*въ честь на Пресвята Дѣва*), le salvé; 12. (*послѣ ѣдене*), les grâces *f*; 13. *pl.* -твы, les suffrages *m*.
Молитвеникъ, *sm.* le diurnal, ordo, paroissien, contace *m*.
Молитвословъ, *sm.* l'encologe *m*.
Молителенъ, *adj.* suppliant, precatif.
Молитель, ка, *s.* suppliant, ante.
Молусъ (*за видъ*), *sm. t.* le remplage, la blocaille; | (*дрѣбны каманіе*), la recoupe; | испълневане съ —, le remplissage.
Моль, *sm. adj. Mus.* mineur.
Молцеѣдина, *sf.* la gerçure *et* gerce, mangeure, piqûre *f*.
Моля, *va.* prier, solliciter, reclamer, implorer; 1. (*да дръжимь тайно, да си мълчимь*), recommander le secret; 2. (*мълчете*), voulez-vous bien vous taire; 3. (*покорно*), supplier; 4. (*вы покорно*), veuillez, veuiller bien; 5. когото може да молимь, exorable, *adj*; 6. *-са*, *vr.* prier; 7. (*Богу*), prier Dieu; 8. (*за*), intercéder pour; 9. *adv.* de grâce.
Мома, *sf.* une mademoiselle (*pl.* mesdemoiselle), demoiselle, fille, vierge, pucelle, femme *f*.
Момакъ, *sm.* un adolescent, garçon, enfant mâle *m*; | *fam.* un jouvenceau, gars, épouseur *m*; | *fig.* un lapin.
Моминъ, *adj.* vierge.
Момина сълза, *sf. plante*, le souvenez-vous-de-moi, le myosotis *ou* oreille-de souris.
Моминство, *sn.* la virginité; | *Anat.* l'hymen *et* hymenée *m*; | *fam.* le pucelage.
Момицы, *sf. pl.* glande de cou, *f*.
Момиче, *sn.* une vierge; | *dim.* fillette *f*.
Момиченце, *sn.* la petite, marmotte *f*.
Момски, *adj.* juvénile; -скы, -ment.
Момцы (*и млады*), *sm. pl.* la jeunesse; | *voc.* les enfants *m*.
Момче, *sm.* la garçon, le fils; 1. *fam.* le gars, grimelin, bambin *m*; 2. (*за нагорѣ-надо-*

лу), le galopin; 3. (*въ книгы*), le valet; | крьстачно —, valet de carreau; 4. давамъ — на майсторъ, *va.* obliger un apprenti.
Монархиня, *sf.* une princesse.
Монархически, *adj.* monarchique; -скы, -ment; | правя -ско, *va.* monarchiser.
Монархія (*царщина*), *sf.* la monarchie, souveraineté *f*; 1. една опрѣдѣлена —, monarchie tempérée *f*; 2. противенъ на —, antimonarchique, 3. унищожавамъ -хическо управлене, *va.* démonarchiser.
Монархъ (*единодържавенъ царь*), *sm.* un monarque, souverain (*f.* aine), prince *m.*
Монахъ, *sm.* l'abbé, le frère; | *fam.* focard *m.*
Монашески поредъ, *sm.* la profession.
Монета (*пары t.*), *sf.* la monnaie, la pièce; 1. веществена —, monnaie réelle *ou* effective; 2. (*отъ XII вѣкъ*), l'angelot *m*; 3. ужъ —, monnaie de compte *ou* imaginaire; 4. образната страна на — (*тера t.*), *Num.* l'avers *m*; 5. прѣправяне —, le rengrénement; | прѣправямъ —, *va.* rengréner; 6. изрѣзванеа отъ —, la cisaille; 7. рѣжа съ ножицы вета —, *va.* cisailler; 8. плащамъ съ нета —, *va.* rendre le change; 9. спадане —, la démonétisation; 10. спадамъ —, *va.* démonétiser.
Монетарь, *sm.* un monétaire; | (*майсторъ*), monnayeur *m.*
Монетенъ, *adj.* monétaire.
— дворъ (*тарапжана t.*), *sm.* hôtel des monnais, billon, *m.*
— кабинетъ, *sm.* le médailler.
— приходъ, *sm.* le seigneuriage; | (*за сѣчането*), le brassage. [nayage.
Монетна работа (*сѣчене пары*), *sf.* le mon-
Монетно трькало, *sm.* le flan; | сѣка -кала, *va.* flatir.
Монитеоръ, *sm.* le moniteur. [tique.
Монограмматически, *adj.* monogramma-
Монографически, *adj.* monographique.
Монографія (*описане на единъ ощиръ*), *sf. H. nat.* la monographie.
Монокордъ (*едноструника*), *sm.* le monocorde.
Монологъ (*разговоръ съ само-себе-си*), *sm.* le soliloque, le monologue.
Монополистъ, *sm.* un monopoleur.
Монополъ, *sm.* le monopole; | направямъ —, *va*, monopoliser.
Монотонни, *adj. fig.* prosaïque.
— пѣснопоецъ, -пойка, *s. fig.* la serinette.
Монотонно изговаряне, *sm. fig.* la psalmodie.
Монотонность, *sf.* la monotonie.
Монсъ (*куче*), *sm.* le carlin.
Монтаніяръ, *sm. Po it.* un montagnard.
Монументаленъ, *adj.* monumental.
Мунументъ, *sm.* le monument.
Мопсъ (*куче*), *sm.* le doguin.
Моралень, *adj.* moral; -лно, -lement.
Моралистъ, *sm.* un moraliste; prêcheur, euse; | *fig.* le caton; | *Théât.* un raisoneur.
Мораль, *sf.* la morale.
Морда, *sf.* le museau, le mufle.
Мордникъ (*кашниче на зурла*), *sm.* la muselière; | поставямъ — на животно, *va. fam.* museler.
Море, *sm.* la mer, la plaine liquide; -рски, de mer; 1. силно разлюлѣно —, mer patouilleuse; 2. не са боя отъ -то, avoir le pied marin; 3. спада -то, *v. imp. Mar.* elle déchale; 4. по —, par la voie de mer.
Мореплаване и -ходство, *sm.* la navigation, la marine; | наука —, *sf.* art nautique *m*; | който борави —, un navigateur.
— плавателенъ, *adj.* nautique.
— плавецъ, *sm.* un navigateur, un marin, homme de mer, *m.* [mauresque.
Мореский (*кунопись*), *sm.* la moresque *et*
Мореходенъ, *adj.* nautique, marin.
— ходецъ, *sm.* un nautonier, un navigateur.
— ходство, *sm.* la marine.
Моржъ, *sm. mamm.* le morse.
Морковы, *sf. pl.* la carotte. [*sf.* mal de mer, *m*
Морска болесть (*жващане на морето*)
— вьрвулица, *sf.* la caravane.
— гжска *sf. oiseau*, le pingouin. [de mer, *f.*
— звѣзда (*зоофитъ*), *sf.* l'asterie *ou* étoil
— костенурка, *sf.* le caret.
— котка (*майкуна*), *sf.* le marmot.
— крава, *sf.* le lamantin *et* lamentin.
— лѣстовица, *sf. oiseau*, l'alcyon *m*; -вичень, -cyonien; | le sterne, la fregate.
— мида, *sf. mollusque*, l'ascidie *f*, la conque.
— минога, *sf. poisson*, la lamproie; | (*малка*), le lamproyon *et* lamprillon.
— роса (*отъ вълмата*), *sf.* le poudrin.
— рыба бодлива, *sf. poisson*, l'aiguillat *m.*
— рыба (*обвита съ слама*, *sf.* la torquette.
— свиня, *sf. mamm.* la cabiai; | —, *ostacé*, le marsouin; | —, *poisson*, le sanglier.
— скорпія, *sf. poisson*, le scorpène *ou* scorpion de mer. [marine.
— служба, -мнризма, -щампа, *sf.* la
— трѣва, *sf. plante*, la baugue *ou* bauque.
— трѣска (*болесть*), *sf.* la calenture.
— щука, *sf. poisson*, la bécune *ou* brochet de mer, *m.*
Морски, *adj.* maritime, naval, marin, pélagien; по -скы, *adv.* nautiquement.
— барометръ, *sm. Phys.* le sympiésomètre.
— бекасъ малькъ, *sm. oiseau*, le bécasseau.
— брѣгъ, *sm.* la plage; | (*Генуезкый*), la rivière.
— влъкъ, *sm. poisson*, la roussette.
— гарванъ, *sm. oiseau*, le cormoran.
— дроздъ, *sm. poisson*, le tourd. [de mer.
— еднорогъ, *sm. mamm.* le narval *ou* licorne
— жлъдъ, *sm.* le balane; | —, *mollusque*, la chame *ou* came.

Морски здравецъ, *sm. plante*, le bacile *ou* la perce-pierre.
— змѣоръ, *sm. poisson*, le congre. [marine.
— кадетъ (*гардемаринъ*), *sm.* un garde-
— лукъ, *sm. plante*, la scille; | вино отъ —, *Pharm.* le scillite; | подправенъ съ вино отъ —, scillitique, *adj.*
— обиръ, *sm.* la flibuste. [*ou* orfraie.
— орелъ, *sm. oiseau*, le balbuzard, le 'huard
— пексеметъ, *sm. Mar.* la galette.
— приливъ и отливъ, *sm.* la marée.
— пѣсакъ, *sm. Agric.* la tangue *et* tanque.
— разбойникъ, *sm.* un corsaire, flibustier, forban *m*, écumeur de mer, *m*.
— ракъ, *sm.* le cancre, la langouste; 1. вкаменеенъ —, cancrite *f*; 2. (*голѣмъ*), le 'homard; 3. (*кривъ*), *crustacé*, le poupart.
— ситникъ, *sm. plante*, le souchet.
— таралежъ, *sm.* l'oursin *m*.
— ученикъ (*юнкеръ*), *sm.* un aspirant *ou* élève de marine.
Морско куче (*тюленъ*), *sm. mamm.* le phoque.
— перо (*мида*), *sm.* pinne marine *f*.
— свѣткане, *sm. Mar.* le brasillement.
Морскы исхвърлеванеа, *sm. pl.* épaves maritimes, herpes marines, *f*. [marine.
— военны силы, *sf. pl.* l'armée navale, la
Мортажія, *sm.* un croque-mort; | -жіи (*за чумавы*), *pl.* les corbeaux.
Мортира, *sf. Artill.* le mortier.
Мортирка, *sf.* la bolte.
Моруна, *sf. poisson*, la morue, la merluche *et* merlus *m*; | изсушена —, morue sèche; | двѣ -ны наедно свързаны, poignée de morues, *f*.
Морунево масло, *sn.* huile de foi de morue, *f*.
Морфинъ, *sm. Chim.* la morphine *et* -phium *m*.
Моръ, *sm.* la mortalité, la peste, la pestilence; | (*на единъ родъ*), l'extinction *f*.
— бакамъ, *sm.* le bresillet.
Москитъ (*момарь*), *sm. insecte*, le moustique *et* mosquite.
Мастена подпорка, *sf.* la buttée *et* butée.
Мостарщина (*плата за минуване прѣзъ мостъ*), *sf.* le pontonnage, le barrage; | събирачъ на —, un pontonnier, un barrager.
Мостра, *sf.* la montre, échantillon *m*, essai *m*.
Мостче, *sn.* le ponceau; | (*за пѣшацы*), la passerelle.
Мость, *sm.* le pont; 1. Вароліовъ —, *Anat.* pont de Variole; 2. двигателенъ —, le pont-levis; 3. ладіинъ —, pont de bateaux; 4. оковъ —, pont à bascule; 5. провисналъ —, pont suspendu; 6. сандаленъ —, le ponton; 7. хвъркатъ —, pont volant; 8. водотеченъ каналъ на —, le pont-canal; 9. коловетѣ на —, l'avant-duc *m*; 10. направа -тове и пѣтища (*гражданско инжинерство*), les ponts et chaussée.
Мотачъ, ка, *s.* dévideur, euse.
Мотачка (*жена*), *sf.* une bobineuse.
Мотетъ (*черковна пѣсень*), *sm.* le motet.
Мотивъ, *sm. Mus.* le motif.
Мотовилка, *sf.* le dévidoir; | *Techn.* le caret.
Мотыка, *sf.* la pioche, le louchet *et* lochet, la 'houe, la beche; 1. *Agric.* l'écobue; 2. изравневане съ —, l'écobuage; 3. изравневамъ съ —, *va.* écobuer; 4. копая съ —, *va.* piocher; 5. копане съ —, le piochage; 6. прѣкопавамъ земя съ —, *va.* 'houer.
Мохаметанинъ, танка, *s.* mahométan, ane.
Мохаметански, *adj.* mahométan.
— законъ, *sm.* le mahométisme.
Махометански народы, *sm. pl.* l'islamisme *et* islame *m*.
Мочорливъ, *adj.* marécageux.
Мочорникъ, *sm.* la grenouillère, le marécage, le bourbier.
Мошама (*платно намазано съ восакъ*), *sf. t.* toile cirée *f*; | (*за покриване*), la bâche.
Мощенъ, *adj.* fort.
Мощи, *sf. pl.* la relique, le reliquaire, dépouille mortelle *f*, les restes *m*; 1. (*на праведенъ*), corps glorieux *m*; 2. (*на святый*), corps saint *m*; 3. ковчезецъ съ —, le reliquaire.
Мощіа, *sf.* la bouisse, la doloire.
Мощни, *adj.* vigoureux.
Мощникъ (*юмрукъ t.*), *sm.* le poing, le poignet; 1. бой съ -ницы, la boxe, le pugilat; 2. біяса съ -ницы, *va.* boxer *et* se boxer; 3. боецъ съ -ницы, un boxeur; 4. удряне съ —, coup de poing; 5. удрямъ съ — въ образъ, *va. pop.* paumer.
Мощно, *adv.* puissament.
Мощь, *sf.* la puissance, le pouvoir.
Мравка, *sf. insecte*, la fourmi.
Мравкоѣдецъ, *sm. oiseau*, le fourmilier.
Мравникъ, *sm. quadr.* le fourmilier.
Мравочна киселина, *sf. Chim.* acide formique, *m*.
Мраволѫвъ, *sm. insecte*, le fourmi-lion.
Мравунякъ (*мравишко кубище*), *sm.* la fourmilière.
Мразене, *sn.* l'indignation *f*; | *fig.* le venin.
Мразъ, *sm.* le froid; | повреждане на растенеа отъ —, la champlure.
Мразя, *va.* 'hair, faire la moue; | (*гоня нѣкого*), courir; | *fam.* levrauder.
Мракъ, *sm.* l'obscurité *f*, ombre *f*; | *fig.* le nuage; | става черъ —, *v. imp.* il s'obscurcie.
Мрамоля, *vn. pop.* ragoter.
Мраченъ, *adj.* obscur, ténébreux.
Мрьвка, *sf.* la tranche, le lambeau, le morceau; 1. (*отъ волски кракъ*), le trumeau; 2. (*отъ кълка*), morceau de tranche; 3. (*отъ между две рѣбра*), l'entre-côte *m*; 4. приготвене -кы за печене, l'habillage *m*.

Мрьвкарь (*който обича да са храни съ месо*), *sm.* un carnassier.
Мьрдамь, *vn.* mouvoir; | **-са**, *vr.* se mouvoir, bouger, se remuer; | *fig.* se secouer.
Мьрдане, *sn.* le mouvement, le remuement *et* remûment; | *fig.* la commotion.
Мрьдливъ, *adj.* mouvant, remuable.
Мьрзи ма, *v. imp.* paresser, cagnarder, se câliner, fainéanter.
Мьрзилевяса, *vr. pop.* s'avachir.
Мьрзилившина, *s.* fainéant, ante; un oisif; | *fam.* chipotier, ère.
Мьрзиливость, *sf.* la paresse, oisivité, nonchalance, cagnardise *et* cagnarderie *f.*
Мьрзиливъ, *adj.* paresseux, endormi, viseux, lâche, nonchalant, indolent, fainéant, coquin; | *fam.* cognard, un câlin; | *pop.* un las d'aller.
— **човѣкъ**, *sm. pop.* un seringue.
Мьрзина, *sf.* la fainéantise.
Мьрзліо, ла, *s.* paresseux, euse; un clampin, un cagnard; | *fam.* un accouvé; | (*дебелакъ*), *pop.* un lendore. [lence *f.*
Мьрзяль, *sm.* l'appesantissement *m*, indo-
Мрьзнѫ, *vn.* geler; | **мрьзни**, *v. imp.* il gèle, il bruine.
Мрькнува, *v. imp.* il s'obscurcie.
Мьрлене, *sn.* l'accouplement *m*; | **пущамь на —**, *va.* faire saillir. [belinent.
Мьрлятся (*за овень-тъ и овцата*), *v. imp.* ils
Мрьнко, ка, *s.* dissertateur ennuyeux; | *fam.* ressasseur, euse; un pleutre.
Мрьсенъ, *adj.* détestable; -сно, -ment; 1. exécrable, laid, indigne, immonde, hideux; 2. lâche, infâme, vilain, polisson, crasseux, sordide; 3. crampleur, squalide, maussade, obscène; 4. *fig.* sale; 5. *fam.* graveleux; 6. *pop.* pouacre.
— **слѣпокъ**, *sm.* le loup.
Мрьсна неприлична дума, *sf.* la gravelure.
— **работа**, *sf.* l'infamie *f.*
— **рѣчь**, *sf.* la vilenie.
— **скѫплившость**, *sf. fig.* la crasse.
Мрьсникъ, ница, *s.* dégouté, ée; crasseux, euse; laid, aide; | *so.* pouacre, souillon; un vilain, un barbouilleur, barbouillon *m*; | *pop.* un mariegraillon.
Мрьсница, *sf.* une salope, cendrillon *f*; | *fam.* une bourdaude, louve *f*; | *pop.* une guenipe, gaupe *f.*
— **дѣвойка**, *sf. pop.* une salisson.
— **жена**, *sf.* une maritorne.
Мрьсницы піенцы, *sm. pl.* les crapules *f*; | **ѣмь и пія съ —**, *vn.* crapuler.
Мрьсното, *sn.* le laid.
Мрьснодумъ, *sm.* un polisson, sottisier *m.*
— **рѣчень**, *adj.* ordurier.
— **рѣчіе**, *sn.* la polissonnerie, la saleté; | *fam.* la saloperie.
— **скѫперничество**, *sn. fig.* la ladrerie.
Мрьсность, *sf.* la lâcheté, obscénité, horreur, vilenie, indignité *f.*
Мрьсноустъ, *adj.* ordurier.
Мрьсны думы, *sf. pl.* la gueulée.
— **кѫщя**, *sf. pl. pop.* le guilledou.
— **рѣчи**, *sf. pl.* l'ordure *f*
Мрьсотія, *sf.* la saleté, immodicité, crasse, exécration *f*; | *fam.* la saloperie; | **-тіи**, *pl.* les immondices *f.*
Мрьсуване, *sn.* la paillardise.
Мрьсувамь, *vn.* paillarder, aller en garouage *f.* [le fumeron.
Мрьсѫкъ (*отъ кюмюрь*), *sm.* le flambart,
Мрьтва кость, *sf. Chir.* le cal *et* calus, le ganglion, exostose *f*, nodus *m*; | (*на конь*), la châtaigne.
— **котка** (*палъ*), *sf. Mar.* corps mort *m.*
— **ржка**, *sf. Jur.* mainmorte *f.*
Мрьтвецоносна кола, *sf.* le corbillard.
Мрьтвецъ, *sm.* corps mort *m*, revenant *m*, mort *m*, cadavre *m*; 1. *Anat.* le sujet; 2. **разрѣзване на —**, *Anat.* autopsie cadaverique *f*; 3. **ковчегъ за —**, la cercueil; 4. **кѫща на -тъ**, maison mortuaire *f*; 5. **кѫща за поставяне -цы**, la morgue; 6. **прилича на —**, avoir l'air d'un déterré. [sépulcral.
Мрьтвешки, *adj.* cadavreux; | (*за лице*),
Мрьтвороденъ, *adj.* mort-né.
— **ржченъ**, *adj. Jur.* mainmortable.
Мрьтвость (*на тѣло*), *sf. Méd.* la mortification.
Мрьтво тѣло, *sn.* le cadavre, corps mort *m*; | **горене на -ла**, la crémation; | **распарене и пригледване на -ла**, *Méd. Anat.* l'autopsie *f.* [voirie.
Мьртвочина (*лешъ t.*), *sf.* la charogne, la
Мьртвочноѣдна муха, *sf.* mouche carnaire *f.*
Мрьтавъ, *adj.* mort; | **книга за -твы**, registre mortuaire *f*; | **падамь — на бой**, *vn.* rester sur la place.
— **езикъ**, *sm.* langue morte *f.*
— **залогъ**, *sm. Jur.* mort-gage *m.*
— **капиталъ**, *sm.* argent mort *m.*
— **піянъ**, *adj. fam.* soûl comme une grive.
Мьрцина, *sf.* le carnage, viande suffoquée *f.*
Мьршавина и -вость, *sf.* la maigreur; | *Méd.* le tabès.
Мрьшавъ, *adj.* maigre, décharné, tabide, étique, hâve; | *fig.* sec; | **свавамь —**, *vn.* dessécher.
Мрѣжа, *sf.* le filet, le rets, le lacis; 1. *Géol.* le réseau; 2. (*за вардене отъ мухы на конь*), l'épissière *f*, les volettes *f*; 3. (*за дрѣбна рыба*), l'ableret, *m*; 4. (*за коса на глава*), la résille; 5. (*за рыба*), la bastude; 6. (*за ловене рыба*), le boulier; 7. (*за ловене селдь*), le rèdre; 8. (*между плать*), l'entretoile *f*; 9. **войникъ обрьженъ съ —**, un rétiaire.
Мрѣжарь (*плетачъ*), *sm.* un mailleur *ou* laceur.

Мрѣжавъ *и* **-жаст**ъ, *adj. Archit. Bot.* réticulé; | *Anat.* réticulaire *et* rétiforme.
Мрѣжаста цица (*въ око*), *sf. Anat.* la rétine; | **въспалене на —**, *Méd.* la rétinite.
Мрѣженъ хвакъ, *sm.* la poche; | (*малькъ*), *dim.* la pochette.
Мрѣжица, *sf.* le réseau. [nevroptère, *adj. m.*
Мрѣжнокрылна буболечка, *sf. H. nat.*
— **плетене**, *sn.* le lacis.
Мрѣнка *и* **-на**, *sf. poisson*, le goujon.
Мрямораръ *sm.* un marbrier.
Мряморенъ, *adj.* marmoréen *et* marmarin.
— **валякъ**, *sm.* la chique.
Мряморна плоча, *sf.* le marbre; | **растриване върху —**, la porphyrisation; | **растривамъ върху —**, *va.* porphyriser.
— **работа**, *sf.* la marbrerie; **-ты**, *pl.* les marbres *m.*
Мряморно пико, *sm.* le damier.
Мряморосанъ, *adj.* marbré.
Мряморосвамъ (*хартія*), *va.* marbrer.
Мряморосване, *sm.* la marbrure. [breur.
Мряморосвачъ (*на хартія*), *sm.* un mar-
Мряморъ, *sm.* le marbre; **-ренъ**, de marbre; | (*на черночервени жили*), la griotte; | **гладилникъ на -ры**, un marbrier; | **дѣлане -ры**, la marbrerie.
Мрямористъ трапъ, *sm.* la marbrière.
Муденъ, *adj.* lent, long, lambin; | **хващамъ -дно**, *vn. fam.* lambiner.
Мудникъ, ница, *s.* lambin, ine.
Мудно, *adv.* tardivement.
Мудность, *sf.* la lenteur.
Муза, *sf.* la muse.
Музеумъ *и* **-зей**, *sm.* le musée *et* muséum.
Музика (*свирка*), *sf.* la musique; 1. (*съ вѣтъръ*), le bugle; 2. (*съ духалны инструменти*), musique d'harmonie *f*; 3. **вѣщъ на —, който знае —**, musicien, *adj.*
Музикаленъ, *adj.* musical; **-лно, -lement.**
— **инструментъ**, *sm.* instrument de musique *m.* [festival.
— *или* **Свирнителенъ праздникъ**, *sm.* le
Музикална піеса, *sf.* la musique.
Музикално дѣло, *sm. Mus.* la composition.
— **пише**, *sn.* la chanterelle.
Музикантъ (*свирачъ*), **ка**, *s.* musicien, enne.
Музиканти (*банда*), *sm. pl.* la musique.
Музиколюбивъ, *adj.* philharmonique.
Мулатъ, ка, *s.* mulatre, esse; homme de couleur, *m*; | **-тски**, *adj.*
Муле *и* **Мъска** *f* (*катеръ t.*), *sm. quadr.* le mulet, le bardeau; 1. (*пуле*), le jumart; 2. (*женско*), la mule; 3. (*за животни*), hybride, *adj. sm.*
Муленце *и* **Пуленце**, *sm.* le bardot.
Мулетаръ (*катержія t.*), *sm.* un muletier.
Мулла (*турски попъ*), *sm.* un mollah.
Мултонъ (*плат*ъ), *sm.* le molleton; **-женъ**, de molleton.
Мумія, *sf.* la momie; | **ставане на —**, la momification; | **правя —**, *va.* momifier.
Мундиръ (*едноредка*), *sm.* l'uniforme *m*; | **въ параденъ —**, en grand costume *m.*
Мундкохы, *sm. pl.* la bouche.
Муниципаленъ чиновникъ, *sm.* un municipal.
— **градъ** (*у Римляни*), *sm.* le municipe.
Муниципалитетъ, *sm.* la municipalité.
Муниціонна кола, *sf. Milit.* le caisson.
Мура, *sf.* l'estomac *m*; 1. *Méd.* le gaster; **-ренъ**, *Anat.* gastrique; 2. **полезенъ за -та**, stomachique, *adj.* 3. **смилам въ -та**, *va.* digérer (*voyez* **Бабекъ**).
Мурава, *sf.* tapis de verdure, gazon *m*, herbe *f.*
Мурго, *sn.* (*voyez* **Черникаво**).
Мурена, *sf. poisson*, la murène.
Муренъ, *adj.* stomachique.
Мурна чървена жила, *sf.* la gastrique.
Мурински сосдъ, *sm.* vase murrhin *m.*
Мусатъ, *sm. t.* le fusil.
Мусингъ, *sm. Mar.* la bourèche. [lette *f et m.*
Муска, *sf. t.* le talisman, le phylactère, amu-
Мускора, *s.* salaud, aude; dégouté, ée; | *pop.* saligaud, aude.
Мускосова мъшка, *sf. quadr.* le piloris.
Мускулъ (*военно оръдіе*), *sm.* le muscule.
Мусселина, *sf.* la mousseline, l'adatis *m*; **-ненъ**, de mousseline; | **тънка —**, la mousselinette; | **тъкачъ, ка на -ны**, *s.* mousselinier, ère.
Муссонско врѣме, *sm.* le mousson.
Муссонъ (*вѣтъръ*), *sm.* le mousson.
Мусулманинъ, манка, *s.* musulman, ane; | **-мански**, *adj.*
Мусургія, *sf. Mus.* la musurgie.
Мусченъ, *adj.* talismanique.
Мустакъ (*у животни*), *sm.* la moustache; 1. (*у буболечка*), *H. nat.* la palpe; 2. (*у животнорастенеа*), *H. nat.* le tentacule; **съ —**, tentaculé, *adj*; 3. (*на рыба китъ*), le fanon; 4. (*на рыбы*), le barbillon; 5. *Bot.* la vrille, le cirre *et* cirrhe; 6. **-кы**, *pl. H. nat.* l'antenne *f* (*voyez* **Врьви**). [moustache.
Мустацы *и* **-такы** (*у човѣкъ*), *sm. pl.* la
Мустаче, *sm. Bot.* le pédicule.
Мутео (*непохвален слуга*), *sm.* un jocrisse.
Муфель (*прьстена сждина*), *sm.* le moufle.
Муфтій (*турски законникъ*), *sm.* un mouphti *ou* mufti.
Муха (*съзвѣздіе и игра*), *sf. insecte*, la mouche; 1. (*у глава*), *fig.* rats dans la tête, *m*; 2. **брана отъ -хы**, *va.* émoucher; 3. **бранилникъ за -хы**, un émoucheur; 4. **конска опашка за бранене -хы**, l'émouchoir *m*; 5. **мрѣжа за бранене -хы**, le chasse-mouche; | (*на конь*) l' émouchette *f.*
Муханатъ, *adj. t.* subtil.
Мухница *и* **Мушица**, *sf.* le moucheron.
Мухлясалото, *sn.* la moisissure.
Мухлясва, *v. imp.* il moisit *et* il se —, *vr.*

Мухлясалъ, *adj.* moisi.
Мухоговка, *sf.* le chasse-mouche.
— **ловка**, *sf. oiseau*, le muscicape *ou* gobe mouches, la moucherelle.
— **ловъ**, *sm. plante*, l'attrape-mouche *m.*
Мухоль, *sm.* le moisi, le roui; ‖ **мирише на** —, *v. imp.* il sent l'enfermé *m* (*voyez* **Плѣсень**).
Мухоморъ, *sm.* le tue-mouche.
Мучо (*тонга*), *sm. Mar.* un mousse.
Муша цвжкня, *sf.* chiure de mouches, *f.*
Мушакъ, *sm* le coeur; ‖ *Bot.* le médulle, la moelle; ‖ **съ** —, *Bot.* moelleux.
Мушкатенъ (*за вино*), *adj.* muscat, *adj. m.*
— **индостански орѣхъ**, *sm.* la muscade *et* noix —, *sf.*
— **іацинтъ**, *sm. plante*, le muscari.
— **трьндафилъ**, *sm.* rose muscade *f.*
— **цвѣтъ**, *sm.* le macis *ou* fleur de muscade.
Мушкатно вино, *sm.* le muscadet.
— **грозде** *или* **вино**, *sm.* le muscat.
— **дърво**, *sn. arbre*, le muscadier.
Мушкатса (*съ рогата си*), *v. imp.* ils cossent.
Мушкетеръ, *sm.* le mousquetaire; -ренъ, de mousquetaire.
Мушкатно пушкане, *sn.* la mousquetade.
Мушкетонъ (*шишкане*), *sm.* le mousqueton; ‖ (*видъ оржжіе*), l'éspingole *f.* [quet.
Мушкетъ (*пушка съ прахань*), *sm.* le mus-
Мушмулъ, *sm. árbre*, le néflier.
Мушмулы, *sm. pl.* la nèfle.
Мушж, *va.* piquer.
Мъене, *sn.* le lavage, ablution *f*; ‖ *Chim.* la lotion.
— **крака**, *sn.* bain de pieds, *m.*
Мыйникъ (*горьто*), *sm.* le lauriot.
Мъслене, *sn.* le penser, imagination, consulte *f*; ‖ **докарвамъ въ по-добры -неа**, *va.* humaniser.
Мъсленость, *sf.* la rationalité.
Мъсленъ, *adj.* mental; -но, -lement; ‖ rationnel, imaginaire.
— *или* **Неказанъ сговоръ**, *sm.* restriction mentale *m.*
Мъсленый, *adj.* un simulacre de.
Мъслете, *sn.* nom bulgare de la lettre **М**.
Мъсливъ, *adj.* prétendu.
Мъслинникъ (*да е всичко на свѣтъ-тъ лошо*), *sm.* un pessimiste.
Мъслнотдѣлителенъ знакъ, *sm.* le tiret.
Мъслителенъ, *adj.* intentionel, apparent.
Мъсля, *vn. va.* penser, s'imaginer, songer à, croire, compter, projeter, se proposer; 1. présumer, se ressouvenir, estimer, juger, faire état de, dire; 2. (*върху нѣщо*), *fam.* minuter; 3. (*да*), *fig.* tendre à; 4. (*за*), pretendre; 5. (*за нѣщо*), aviser à, s'aviser à; 6. (*зло*), comploter; 7. (*прилежно*), méditer; 8. **който мъсли добрѣ** *или* **добро**, bien pensant, *adj.*
Мысъ, *sm. Géogr.* le cap, le bec (*voyez* **Носъ**).
Мысъль, *sf.* l'opinion *f*, idée *f*, sens, sentiment, dessein *m*, intention, signification *f*, jugement, entendement *m*; 1. la notion, le voeu, entreprise *f*, avis *m*, croyance *f*, esprit, gré *m*, fantaisie, fin *f*, objet *m*, consultation, visée *f*; 2. *fig.* le but, le plan, la conception, 3. (*гласъ*), la voix; 4. **обща** —, opinion publique; 5. **дебелашкы казвамъ -та си нѣкому**, *va.* rompre en visière à; 6. **дръжжа здраво на -та си**, *vr.* abonder dans son sens; 7. (*да е всичко на свѣтъ-тъ лошо*), le pessimisme; 8. **имамъ** —, *vn. fig.* viser; 9. **имамъ добра** — **за**, *vn.* avoir opinion *ou* bonne — de; ‖ (*за нѣщо*), présumer beaucoup de; 10. **на една** — **сляъ съ нѣкого**, *vr.* abonder dans le sens de; 11. **на една** — **сме**, *vn.* s'entre accorder; 12. **привождамъ подъ една** —, *va.* identifier; 13. **сливамъ свонтѣ -сли съ -слитѣ на другиго**, *va.* s'indentifier; 14. **по моята** —, *adv.* selon moi; 15. **по -та на**, *prép.* aux yeux de; 16. **противорѣчіе на -слитѣ**, l'antilogie *f*; 17. **който употрѣбява въ дѣло чужды -сли** (*крадн-мъсъль*), *fig.* metteur en oeuvre, *m.*
Мытарница, *sf.* la douane, le péage.
Мытарска дань (*на вино*), *sf.* le bouteillage.
— **рогатка**, *sf.* la barrière.
— **стража** (*на ладія*), *sf.* la patache.
Мытарски съюздъ, *sm.* le zollverein.
— **чиновникъ**, *sm. pop.* un gabelloux.
Мытарство *или* **Мыто**, *sm.* la douane.
Мытарь, -рски чиновникъ, *sm.* un douanier, un péager, un publiquain.
Мыто (*гюмрукъ т.*), *sm.* le droit, impôt *m*, traite *f*; 1. (*на жито продадено на пазаръ*), le mirage; 2. (*за докарана стока*), droit d'entrée; 3. (*за растваряне стоки*), l'étalage *m*; 4. (*на стоки въ Левантъ*), l'ermin *m*; 5. (*отъ стока на панаиръ*), le 'hallage; 6. **скрывамъ стока отъ** —, *va.* frauder les droits; 7. **съ скрываме отъ** —, *adv.* en fraude.
Мытъ, *adj.* lavé.
Миша опашка, *sf. plante*, la queue-de-souris.
Мыше *и* **-шенце**, *sm.* le ratillon, le raton, le souriceau.
Мышешки оцнръ, *sm.* la gent souriquoise.
Мыши-трьнъ, *sm. plante*, le 'houx-frelon *et* 'housson *ou* petit 'houx, le fragon.
— **прѣходъ**, *sm. Fortif.* pas de souris, *m.*
— **цвѣтъ** (*сиджвъ т.*), *sm.* souris *et* gris de souris, *adj.*
Мышка, *sf. mamm.* le rat, la souris; 1. **водна** —, rat d'eau; 2. **женска** —, la rate; 3. (*на овча кълка*), le souris; 4. **хвакъ за -кы** (*клюса*), la ratière, la souricière.
Мышница, *sf.* le bras.
Мышоловецъ, *sm. oiseau*, la buse.

Мышоморова кисѣлина, *sf.* acide arsenieux *m.*
Мышоморокисѣла соль, *sf. Chim.* l'arséniate *m.*
Мышоморокисѣлка соль, *sf. Chim.* l'arsenite *m.*
Мышоморска кисѣлина, *sf. Chim.* acide arsenique *m.*
Мышоморъ, *sm.* l'arsenic *m*, mort aux rats; -моренъ, -nical.
Мышоѣдина, *sf.* la mangeure.
Мышца (*мускулъ*), *sf. Anat.* le muscle; 1. всичкытѣ тѣлесны -цы, la musculature; 2. (*на палецъ-тъ*), *Anat.* le thénar; 3. (*що въздържа ржката и лакеть-тъ къмъ назѧнъ*), *Anat.* le supinateur; 4. съ ѣкы -цы, musclé, *adj.*
Мышчастъ, *adj.* musculeux.
Мышченъ, *adj. Anat.* musculaire.
Мышы ушы, *sf. pl. plante*, la piloselle.
Мыя, *va.* baigner, guéer, aguayer, débarbouiller; | -си лицето, *vr.* se débarbouiller.
Мѣденъ калансанъ котѣлъ, *sm.* tête de More, *f.*
— **кахвеникъ**, *sm.* le marabout.
— **цвѣтъ**, *sm.* cuivré, *adj.*
Мѣдна джска, *sf.* le cuivre; | повличамь съ -кы, *va.* cuivrer.
— **зеленина**, *sf.* vert de montagne, *m.*
— **мѣрка**, *sf. Milit.* le marron.
— **прокиша** (*на веты медали*), *sf.* la patine.
— **сгура**, *sf. Metall.* les épines *f.*
— **цѣва** (*на тръбило*), *sf.* le boyau.
Мѣднарь, *sm.* un poêlier *et* poilier.
Мѣдникарски занаятъ, *sm.* la chaudronnerie.
Мѣдникарь (*казанжія t.*), *s.* chaudronnier, ère.
Мѣдникъ, *sm.* la chaudière, la bouilloire *et* bouillotte, le broc.
Мѣдно зеленясване, *sm.* vert-de-gris *m.*
— **колелце** (*у компасъ*), *sm. Mar.* le balancier.
— **срѣбарна бабка**, *sf.* (*voyez* Биллонъ).
— **трькалце** (*за часовнически колелца*), *sm.* la platine.
— **чървенъ**, *adj.* couperosé.
Мѣдны инструменты, *sm. pl. Mus.* le cuivre.
— **пары**, *sf. pl.* le billon.
— **сждины** (*и търговія съ тѣхъ*), *sf. pl.* la chaudronnerie.
Мѣдняетъ, *adj.* cuivreux.
Мѣдосанъ, *adj.* cuivré.
Мѣдь, *sf.* le cuivre, l'airain *m*; -денъ, de cuivre; 1. *Chim.* le vénus; 2. жълта — (*перинчь t.*), cuivre jaune *ou* laiton; 3. цвѣтъ-тъ на чървена —, la rougissure.
Мѣна, *sf.* l'échange *m*, la compensation, permutation *f*; 1. (*трампа t.*), le troc; 2. (*безъ придадка*), troc pour troc; 3. (*на ветый дѣлгъ съ новъ*), *Jur.* la reconstitution.
Мѣнилникъ, лница, *s.* un changeur; compensateur, trice; troqueur, euse.
Мѣнителенъ, *adj.* compensateur.
Мѣнителчно книже, *sm.* carnet d'échéances, *m.*
Мѣнливъ, *adj.* compensable.
Мѣнѫ, *va.* échanger, compenser, troquer; 1. -*ca*, *vr.* changer, permuter; 2. (*сгодявамса*), fiancer; 3. (*съ нѣщо*), troquer.
Мѣра *и* -рка, *sf.* la mesure, la dimension, le module, la jauge, le nombre, la cadence; 1. *fig.* la tactique, la mesure; 2. *Mar.* l'échantillon *m*; 3. (*за дърва*), la membrure; 4. сравняване на взаимна —, la commensuration; 5. (*стѧнжина*), le cordage; 6. (*за тецливости у в. в.*), la métrète; 7. безъ —, *adv.* outrément, à la rage; | *fam.* à ventre déboutonné; 8. извѧнъ —, outre mesure, sans mesure, à fer emolu; | *fig.* par dessus les maisons; 9. извѧнъ всяка —, à l'excès, jusqu' à l'excès; 10. по ista —, à l'équipollent; 11. по -та, selon, suivant, au fur et à mesure, à fur et mesure; 12. споредъ —, à raison de, à *ou* en proportion, proportionnément; 13. споредъ -та на, à mesure de; 14. -ры, *pl.* la proportion; | *fig.* les dimensions, les batteries *f*; 15. (*за клинове на дрѣха*), le patron; 16. зимамь опрѣдѣлителны —, *va.* trancher dans le vif; 17. приимамь другы —, *va. fig.* se retourner; 18. поцвѣтявамь харты посрѣдствомь — отъ прорѣзвана хартія, *va.* patronner; | майсторъ на —, un patronneur.
Мѣрене, *sm.* le mesurage; 1. le tir, la visée; 2. (*высочина съ товгы*), la baculométrie; 3. (*съ тонъ*), le braquement. [nombreux.
Мѣренъ, *adj.* mesuré, compassé, rhythmique,
Мѣрилникъ, *sm.* un mesureur, un jaugeur; | (*нишанжія t.*), *Artill.* pointeur, *adj. m.*
Мѣрило, *sm.* la jauge; | *Techn.* l'éprouvette *f.*
Мѣрливъ, *adj.* mesurable.
Мѣрна линія, *sf.* le tir.
Мѣрникъ, *sm.* la jauge.
Мѣрителенъ огнь, *sm.* feu follet *m*; | *Mar.* le feu saint-Elme.
Мѣрноване, *sm.* l'hallucination *f.*
Мѣрность, *sf.* le rhythme; | *fig.* le compassement.
Мѣря, *va.* mesurer, métrer, compasser; 1. (*срѣстъ*), toiser; 2. (*съ лакеть*), auner; 3. (*съ стѧнжина дрва*), mouler; | мѣрене — дрва, le moulage; 4. (*съ пушка*), viser à, mirer, pointer; 5. (*зимамь на кезъ*), braquer; 6. (*съ едно око*), bornoyer; 7. (*за нѣщо*) en vouloir à; 8. -*ca*, *vr.* se mesurer.
Мѣсалъ (*за слагане обѣдъ*), *sm.* la table; 1. (*ржченикъ*), l'essui-main *m*; 2. (*за прѣстолъ*), la nappe; 3. постиламь или хвьрлямь върху прѣстолъ —, *va.* mettre la nappe.

Мѣсачъ *или* **-силникъ** (*на тѣсто*), *sm.* un pétrisseur.
Мѣсене, *sn.* le pétrissage.
Мѣсеченъ, *adj.* lunaire.
Мѣсечина, *sf.* le clair de la lune.
Мѣсечинненъ, *adj.* mensuel; ‖ *Méd.* menstruel; -нено, -lement.
Мѣсечины (*у жены*), *sf. pl.* les mois *m*, purgations menstruelles *f*, les ordinaires *m*; 1. *Méd.* les règles *ou* menstrues *f*, la menstruation; 2. жена съ редовны —, une reglée; 3. доста млого —, *Méd.* la ménorrhagie; 4. цѣръ за улеснене на —, *Méd.* emménagogue, *adj. m.* [bulique.
Мѣсечливъ, *adj. sc.* somnambule, somnam-
Мѣсечна плата, *sf.* le mois. [la lunaire.
Мѣсечникъ (*сребьрна трѣва*), *sf. plante*,
Мѣсечнически, *adj.* lunatique. [nache *m*.
Мѣсецословъ, *sm.* le calendrier, l'alma-
Мѣсецъ, *sn.* le mois; 1. (*и дни*), la lune; 2. новъ —, nouvelle lune; 3. клатене на -тъ по неговата ось, *Astr.* la libration; 4. три -ца, un quartier.
Мѣсилна машина, *sf. Techn.* le malaxeur.
Мѣста, *sn. pl.* la région.
Мѣстенъ, *adj.* originaire de. [stable.
Мѣстителенъ, *adj.* mobile, ambulatoire, in-
Мѣстителность, *sf.* l'instabilité *f*.
Мѣстин, *adj.* local; -но, -lement.
Мѣстно обстоятелство, *sn.* la localité.
Мѣстность, *sf.* la localité, le local; ‖ натъкмявамъ на —, *va.* localiser; ‖ натъкмяване на —, la localisation.
Мѣсто (*и постъ, t.*), *sn.* la place; 1. le lieu, le poste, la contrée, endroit *m*; 2. le champ, terrain *et* terrein *m*, part *f*, paysage *m*, situation *f*, sol, morceau, trait *m*, condition *f*, office *m*, emploi, rang *m*, séance, position *f*; 3. *fig.* le siége; 4. *Mar.* le parage; 5. общо —, place publique, lieu commun; 6. парадно — (*расколъ*), place d'armes; 7. (*дѣто пілть студена вода*), *Mar.* l'aiguade *f*; 8. (*отъ дѣто пада брашното отъ воденицата въ корытото*), l'anche *f*; 9. (*на живѣянето*), l'adresse *f*; 10. заградено — за дуель, champ clos; 11. (*на ладія въ харта*), *Mar.* le point; ‖ намиране то —, *Mar.* le pointage *et* pointement; 12 (*за насочване*), bureau d'adresse; 13. *и* правно — за направа, l'emplacement *m*; 14. (*за почивка, за котка*), *Mar.* le relâche; 15. *и* състояне на —, le local; 16. (*отъ съчинене въ книга*), le passage; 17. (*въ френска Академія*), le fauteuil; 18. испъждамъ отъ —, *va.* déplacer; ‖ (*силомъ*), *Milit.* déposter; 19. намирамъ — нѣкому, *va.* placer; 20. намирамъ — на ладія върху харта, *va. Mar.* pointer; 21. опрѣдѣлявамъ на —, *va.* poster; 22. стоя на — нѣкого, *vn.* tenir lieu de; 23. оставамъ безъ —, *vn.* être sur le pavé; 24. опраздневане —, le désemparement; 25. промѣняване —, le déplacement, la locomotion; 26. положене на едно —, l'assiette *f*; 27. безъ да са поклатя отъ —, на —, sans déplacer; 28. безъ — съмъ, *va. fig.* être sous la remise; 29. на добро — съмъ, *vn. fig.* être dans son centre; 30. на друго —, *adv.* ailleur, autre part; 31. отъ едно — на друго, de proche en proche; 32. на -то на нѣкого, *prép.* à la place de, en la place de; 33. на — него, *adv.* en change de; 34. на което —, où; 35. на то —, ibidem; 36. на тѣсно —, de champ; 37. показвачъ, ка на -та за главяване, *s.* placier, ère; 38. расподѣлене на пазарскы -та, le plaçage.
Мѣстоимене, *sn. Gram.* le pronom.
— именни, *adj* pronominal.
— положене, *sn.* la situation, la position, exposition *f*, le site; ‖ съ добро — (*за кжща*), bien planté.
— промѣнливъ, *adj.* locomobile.
— стоене (*за карцы*), *sn.* l'avançage *m*.
Мѣсж, *va.* pétrir; 1. (*изново*), repétrir; 2. (*тѣсто*), boulanger; 3. което може да са мѣси, pétrissable, *adj.*
Мѣтамь, *va.* lancer, pendre; ‖ (*книгы*), tailler; ‖ *-са*, *vr.* se tordre, palpiter.
Мѣтла, *sf. plante*, le paturin.
Мѣтнатъ, *adj.* avorté.
Мѣтнувамь, *va.* avorter; ‖ мѣтнува ключъ. *v. imp.* elle bouillonne.
Мѣтнуване (*ключъ*), *sm.* le bouillon *et* bouillonnement; ‖ (*недоносче*), l'avortement *m*.
Мѣхове, *sm. pl.* l'éventoir *m*.
Мѣхослѣпоченъ, *adj. Méd.* kusteux.
Мѣховъ слѣпокъ, *sm. Chir.* le kyste; ‖ на —, *adj. Chir.* kystique.
Мѣхуренъ, *adj. Anat.* vésical.
— пѣсакъ, *sm. Méd.* la gravelle; ‖ страдалецъ отъ —, graveleux, *adj.*
Мѣхурче, *sn.* le globule; 1. *Méd.* le sac; 2. *Anat.* la vésicule, la papule; 3. (*въ металлъ*), la soufflure; 4. (*въ стжкло*), bulle d'air, bouillon *m*; 5. (*отъ сапунъ*), bulle de savon, *f*; 6. (*по стжкло*), le suin.
Мѣхурь (*и пикочень*), *sm.* la vessie; 1. la bulle, la blague *et* blaque; 2. (*на вода*), la bouteille, 3. въздухоносенъ — у рыба, vessie natatoire *ou* vésicule aérienne; 4. *Méd.* l'emphysème *m*; 5. болежъ въ -тъ, *Méd.* la cystalgie; 6. въспалене на -тъ, *Méd.* la cystite; 7. рѣзане на -тъ, *Chir.* la cystotomie.
— овощка, *sf. arbrisseau*, le baguenaudier; ‖ родъ отъ —, la baguenaude.
Мѣхурястъ, *adj.* vésiculaire.
Мѣхъ, *sm.* la fourrure, armeline, *f*; ‖ (*съ козина*), la peau.

Мюзевиринъ, рка, *s. t.* chicaneur, euse; ‖ *fam.* procédurier, ère. [—, *va.* chicaner.
Мюзевирликъ, *sm. t.* le chicanerie; ‖ правя
Мюезинъ (*хожа у Турцы*), *sm.* un muezzin.
Мюйдъ (*мѫрка*), *sm.* le muid.
Мюлкъ, *sm. t.* la closerie (*voyez* **Имотъ**).
Мюль-машина (*тжнкопрѫдилна*), *sf.* le mull-jenny.
Мжгла, *sf.* le brouillard, vapeur légère *f*; ‖ гъста —, la brume. [—, *sf.*
Мжглява лѣпка, *sf. Astr.* nébuleuse *et* étoile
Мжгляво, *adv.* il brouillasse, *v. imp.* (*отъ* brouillasser).
Мжглявъ, *adj.* nébuleux, brumeux, embrumé, éteint, mourant; ‖ *fig.* le nuage; ‖ *Peint.* vaporeux.
Мждена кесія *или* **-вулійка,** *sf. Anat.* le scrotum; ‖ искилване на —, *Chir.* la scrotocèle; ‖ което са относя до —, *Anat.* scrotal, *adj.*
Мждіе (*мждо sing.*), *sn. pl. Anat.* le testicule, les bourses *f*; ‖ (*у гликъ*), *Vén.* les suites *f*.
Мждрене, *sn.* les façons *f*.
Мждрецъ, *sm.* un sage.
Мждро обнасяне, *sn.* le bon ton.
Мждрость, *sf.* la sagesse, la politesse.
Мждрувалникъ, *sm.* un sophistiqueur, un subtiliseur. [tiliser, raffiner.
Мждрувамь, *vn.* philosopher, sophistiquer, sub-
Мждьръ, *adj.* sage, humble, poli; ‖ *fig.* subtil.
Мждряса, *vn.* faire des façons *f*; ‖ *fam.* façonner.
Мждца (*у пѫтель*), *sm. pl.* les rognons *m*.
Мжженъ (*което са относя на мжжъ-тъ*), *adj.* marital.
Мжжественъ, *adj.* viril, vigoureux, vaillant; ‖ правя -вено, *va.* viriliser.
Мжжество, *sn.* la vigueur, la vaillance, valeur, bravoure *f*, courage *m* (*voyez* **Юначество**).
Мжжка врьсть, *sf.* la virilité.
— **ерибица,** *sf. oiseau*, le coq.
Мжжкото, *sn.* le mâle.
Мжжко безсиліе, *sm. Méd.* l'impuissance *f*, la frigidité; ‖ страдалецъ отъ — (*врьзанъ отъ врачка*), *Méd.* un impuissant.
Мжжки, *adj.* viril; ‖ постъпамь —, *vn.* se viriliser.
Мжжькъ *и* **-жки,** *adj.* masculin, fort; 1. (*и fig.*), mâle; 2. (*приличенъ на мжжъ*), homasse; 3. правя — (*дьрзостенъ*), *va.* masculiniser.
— **корень,** *sm. plante.* la circée.
— **пишлокъ,** *sm. Anat.* le penis.
— **родъ,** *sm. Gram.* le masculin; ‖ употрѣбявамь въ — рѣчь отъ женски родъ, *va. Gram.* masculiniser. [linité.
Мжжство (*мжжки ощирь*), *sn.* la mascu-
Мжжъ, *sm.* l'homme *m*, le mâle, le personnage; 1. (*задоменъ*), le mari; 2. (*ожененъ*), l'homme *m*; 3. (*политически*), homme d'état, *m*; 4. харенъ — (*склонливъ*), mari commode; ‖ както харенъ —, *adv.* maritalement; 5. подъ власть-та на задомонъ —, *Jur.* en puissance de mari; 6. ставане —, la virilité; 7. — и булка, les époux.
Мжжъ човѣкъ, *sm.* un cavalier; ‖ както —, à la cavalière.
Мжзга, *sf.* l'humeur *m*, la sève; ‖ *Bot.* la lymphe; ‖ (*сокъ на растенеа*), la verdeur.
Мжзда, *sf.* la gratification.
Мжздоищецъ, *sm. fam.* un griveleur.
Мжка, *sf.* la peine, la fatigne, le mal, la gêne, l'ouvrage *m*, le labeur: 1. la détresse, la torture, le tourment; 2. *Com.* l'article *m*, la marchandise; 3. *fig.* le martyre, la peine des galères *f*; 4. съставямь съ голѣма —, *va.* tourmenter; 5. съ голѣма — (*мжчно*), *adv.* à grand' peine, laborieusement; 6. съ —, péniblement.
Мжкы, *sf. pl. Jur.* la question; ‖ турямь на —, *va.* donner la question.
Мжмкамь, *vn.* ânnoner. [bougon.
Мжмрачъ, ка, *s. fam.* sermonneur, euse; un
Мжмране *и* **-рене,** *sn.* le murmure, la gronderie, animadversion, répréhension *f*, sermon *m*; 1. *fam.* l'apostrophe *f*; 2. (*прѣзъ зжбытѣ*), *Méd.* la mussitation; 3. — и настаняване, *Jur.* l'admonestation *f*.
Мжмривъ, *adj.* grondeur.
Мжмря, *vn. va.* murmurer, reprocher, blâmer, quereller, objecter, réprimander, roumer, prôner; 1. *Jur.* admoneter; 2. *fig. fam.* relever de sentinelle *f*; 3. *fam.* grommeler, gronder, bourgonner, chapitrer, tancer, apostropher; 4. (*нѣкого*), *fam.* sermoner; 5. *pop.* rognonner, ragoter, pouiller, 'hoguer.
Мжненка любовь, *sf. dim.* l'amourette *f*.
Мжненко *и* **Мжшенко,** *adv.* un petit, un grain; ‖ *fam.* tantet *et* tantinet *m*.
Мжнечко, *adv. fam.* à lèche-doigts.
— **забѣлѣжване,** *sn.* la notule.
Мжнечькъ, *adj.* exigu.
Мжнечкы устца, *sn. pl. dim.* la bouchette.
Мжрмжране (*за котка*), *sn.* le rourou.
Мжшенко, *sn.* la miette, un supçon de.
Мжшенкъ, *adj.* minime.
Мжстъ, *sm.* vin doux *m*; 1. (*шира t.*), le pressurage; 2. (*сладко вино*), la moût; 3. *pop.* le piot; 4. гъстькъ — отъ гроздіе, *Pharm.* le sapa; 5. пьрво истакане —, le surmoût.
Мжтене (*яйца*), *sn.* la couvaison, la couvée; ‖ *fig.* la tourmente.
Мжтенъ, *adj.* trouble, louche, pâteux, bourbeux, féculent; ‖ правя -тно, *va.* troubler.
Мжтилникъ, *sm.* un agitateur, un rebelle; perturbateur, triee, *s.*
Мжтило, *sn.* les troubles *m*, émotion *f*, ré-

volte, rébellion, agitation *f*, incendie *m*, émeute *f*, ameutement *m*, mouvement *m*, sedition, brigue *f*; | *fig.* le tumulte, le remuement *et* remûment.

Мѫтителенъ, *adj.* tumultueux; -лно, -eusement; | révoltant, séditieux, rebelle, factieux; | *fig.* remuant.

Мѫтокъ (*бова t.*), *sm.* la purée.

Мѫтя, *va.* troubler; 1. *fig.* remuer; 2. (*хората*), faire révoler; 3. *-ся*, *vr.* se troubler, se tourmenter; 4. **мѫти яйца**, *v. imp.* elle couve.

Мѫхова гѫба, *sf.* le mousseron; | **клѣтка посѣяна съ -бы**, la mousseronnière.

Мѫховатость, *sf.* la villosité.

Мѫхъ, *sm. plante*, le lichen, le coton; 1. *Bot.* la mousse, la bourre; 2. (*на брадата*), poil follet *m*; 3. (*и на плодове*), le duvet; 4. (*и сладки*), lichen d'Islande; 5. **съ — обрасьлъ**, moussu, *adj*; 6. **пуща —**, *v. imp.* il se cotonne; 7. **обиране —**, l'émoussagé *m*; 8. **сачево за очистване дрьвіе отъ —**, l'émoussoir *m*.

Мѫхясть, *adj.* moussu; | *Bot.* lanugineux, cottonneux; | (*за пилцы и плодове*), duveteux.

— **трьндафилъ**, *sm.* rose mousseuse *ou* -sue *f*.

Мѫчене, *sm.* le supplice, la torture, le tourment, la gêne; | *fig.* le martyre, le supplice; | **смьртно —**, le dernier supplice.

Мѫченикъ, ница, *s.* martyr, yre.

Мѫченичество, *sm.* le martyre.

Мѫченъ, *adj.* difficile; -чно, -ment; 1. penible, malaisé, rude, fort, ardu, fastidieux, perplexe, de longue haleine *f*; 2. *fig.* épineux, scabrieux, de dure digestion *f*; 3. (*до смьрть*), supplicié; 4. **млого —**, laborieux.

Мѫчило, *sm.* le chevalet.

Мѫчителенъ, *adj.* inquisitorial, tourmentant, [tuant.

Мѫчителски, *adj.* tyrannique; -скы, -ment.

Мѫчителство, *sm.* la tyrannie.

Мѫчитель, *sm.* un tyran, un tracassier, un questionnaire; | *fig.* un bourreau.

Мѫчно, *adv.* pesamment, à peine; | **правя —**, *va. fig.* coûter; | **мѫчно ми е**, *v. imp.* il feint.

— **дѫхане**, *sm. Méd.* l'orthopnée *f*, la dyspnée.

— **изрѣчене** (*на жунны букеы*), *sm.* la mutacisme.

— **пикане**, *sm. Méd.* la dysurie; | **докаченъ отъ —**, dysurique, *adj*.

— **раждане**, *sm. Méd.* la dystocie.

— **стопителенъ**, *adj. Chim.* réfractaire.

Мѫчнотія, *sf.* la difficulté, incident *m*, inconvénient, défilé, schibboleth *m*, angoisse *f*, ennui *m*, tristesse, impatience *f*; 1. *fig.* le noeud, noeud gordien *m*, margouillis *m*, cahot *m*; 2. *fam.* anicroche *f*, tu-autem *m*; 3. **тамъ е и -та**, c'est là que jît le lièvre; 4. **безъ —**, *adv.* tout seul.

Мѫчнотіи, *sf. pl.* les épines *f*, la tracasserie; | **сборъ —**, *Jur.* l'involution *f*.

Мѫчѫ, *va.* torturer, tourmenter, marteler, bourreler, peiner, tyranniser, assomer, travailler, tracasser, infester; 1. (*и fig.*), martyriser; 2. *fig.* poursuivre; 3. *fam.* lutiner; 4. (*адскы*), faire damner; 5. (*на колело прѣстѫпникъ*), rompre; 6. (*кѫкого*), tantaliser; 7. (*до смьрть*), supplicier; 8. **мѫчи** (*за мысьли*), *v. imp*, elle trotte dans *ou* par la tête; 9. *-ся*, *vr.* se tourmenter, languir, travailler *et* se —, s'évertuer, chercher à, faire; 10. *fig.* labourer; 11. (*напусто*), se battre les flancs *m*.

Мѵро, *sm.* le chrême, les saintes huiles *f*; | **конкома съ —**, le chrismal; | **помазвамъ съ —**, *va. Théol.* confirmer.

— **помазане**, *sm.* la chrismation, le sacre | *Théol.* la confirmation.

— **помазанъ**, *adj.* sacré.

Н.

Н (*енъ*), la quatorzième lettre de l'alphabet bulgare.

На, *prép.* à, en, dans, pour, vers, sur, dessus, du (*pour* de le); | *interj.* ça! | **на! главоболіе**, *adv.* c'est le diable.

Набавямь сн, *vn.* ménager.

Набаскувамь, *va.* écharper.

Набивамь, *va.* bousiller, armer; 1. *Mar.* buriner; 2. *pop.* retaper; 3. (*букьвѣ по формата*), *Typ.* taquer; 4. (*съ варь постѫпенно*), épigeonner; 5. (*добрѣ кѫкого*), moudre de; 6. (*живакъ на огледало*), étamer; 7. (*мажѫ съ мастило*), *Typ.* toucher; 8. (*замазвамь*), calfeutrer; 9. (*въ земята*), planter; 10. (*измазвамь*), ravaler; 11. (*набождамь на колъ*), empaler; 12. (*кѫкого*), meurtrir de coups.

Набиване (*замазване*), *sm.* le ravalement, le calfeutrage; 1. (*смѣсь отъ глина и вѫглища*), *Métall.* le brasque; | **намазевамь съ —**, *va.* brasquer; 2. (*мастило на форма*), *Typ.* la touche; 3. (*на колъ*), l'empalement *m*.

Набирамь, *va.* assembler; 1. (*пакъ*), remonter; 2. *fig.* glaner; 3. *Typ.* composer; | (*изново*), recomposer. [composition.

Набиране, *sm.* les économies *f*; | *Typ.* la

Набирачъ, *sm. Typ.* un compositeur, un compositeur; | (*за направа на образы, пажины*), *Typ.* metteur en pages, *m*.

Набирване, *sf.* l'assemblage *m*.
Набирванеа, *sn. pl.* le froncis *et* fronce *f*.
Набитость, *sf.* la solidité; | (*на платъ*), le résistance.
Набитъ, *adj.* solide; | (*за кеневиръ*), serré.
Наблизо, *adv. prép.* attenant à; | *adv.* à brûle-pourpoint.
Наблъсквамъ, *va.* farcir; | (*пълненето на оржіе*), *Artill.* refouler.
Набобско достойнство, *sn.* la nababie.
Набобъ (*индійски князь*), *sm.* un nabab.
Набодачъ (*за печене*), *sm.* un piqueur.
Набождамъ (*месо*), *va.* piquer.
Наботка, *sf.* la fourchette.
Набочвамъ, *va.* barder; | (*на шишъ*), embrocher; | (*съ нѣщо*), *fig.* entrelarder.
Набрана или Наложена работа, *sf.* l'incrustation *f*.
Набраны кжсове, *sm. pl.* pièces de rapport, *f*.
Набрашнявамъ, *va.* enfariner.
Набрашнянъ, *adj.* farineux. [l'acompte *m*.
Наброены пари (*за смѣтка*), *sf. pl. Com.*
Набьржѣ *и* -рзо, *adv.* par échappées, à la diable; | *fam.* bredi-breda.
Набьрзенъ скицъ, *sm. Peint.* la croquade.
Набьрчевамъ, *va.* rider, fraiser, froncer, plisser; 1. *fig.* sillonner; 2. *-са, vr.* se rider; 3. **набьрчваса**, *v. imp.* il se grippe.
Набьрчване, *sn.* le froncement, le plissement *et* plissage, la grimace; 1. *Méd.* l'intertrigo *m*; 2. (*на вода*), la ride; 3. (*за море*), *Mar.* le frein; 4. (*подъ очитѣ*), l'éperon *m*; 5. **оглаждамъ** —, *va.* dérider; 6. **правя -неа върху вода**, *va.* rider.
Набьрченость, *sf.* la rugosité.
Набьрченъ *и* -чанъ, *adj.* ridé, rugueux, grimacier; 1. (*съ набьрчване*), froncé; 2. *Bot.* plissé; 3. *Mar.* houleux. [transparent.
Набрѣздена хартія (*за отдолу*), *sf.* le
Набрѣздене, *sn.* le dessein, le linéament, esquise *f*, tracement *m*, crayon *m*, construction *f*; | *fig.* le croquis, le canavas.
Набрѣзденъ, *adj.* réglé; | *Anat. H. nat.* sillonné.
Набрѣздены книгы (*клинчасто отъ наопакето*), *sf. pl.* caries tarotées *f*.
Набрѣздявамъ, *va.* dessiner, esquiser, croquer, régler, crayonner, figurer, configurer.
Набрѣздяване, *sn.* le plan, le projet, réglage *m*, réglure *f*; | (*земя на клѣтки*), *Agric.* le billonnage; | **игла за** —, le traceret *et* traçoir.
Набухалня (*у перачкытѣ*), *sf.* la batte.
Набуххувамъ (*нѣкого*), *va.* repasser; | *fam.* rosser.
Набѣдень, *adj.* inculpé, atteinte, un accusé, *s.*
Набѣждамъ, *va.* accuser.
Набѣждане, *sn.* l'accusation *f*.
Набѣждачъ, ка, *s.* accusateur, euse.
Набѣдителенъ, *adj.* imputatif.
Набѣдливость, *sf.* l'inculpabilité *f*.
Набѣдливъ, *adj.* accusable, inculpable.
Набѣдявамъ, *va.* inculper, charger, arguer; | (*нѣкого за*), taxer de; | **-вамеса** (*единъ другъ*), *vr.* s'entr' accuser.
Набѣдяване, *sn.* l'imputation *f*, inculpation *f*
Набѣлѣжвамъ, *va.* noter, ébaucher; | (*нѣщо*), *fig.* jalonner.
Набѣлѣжване (*и* -жка *f.*), *sn.* la notation.
Набѣлѣженъ прѫтъ, *sm.* la fiche.
Набѣлѣжены мѣста (*по брѣгъ*), *sn. pl. Mar.* les amers *m*.
Набѣлѣзванеа, *sn. pl.* la hachure *f*.
Набѣлѣзена хартія, *sf.* le poncis.
Набѣлѣзене, *sn.* le tracement.
Набжбнатъ, *adj.* turgescent *et* turgide.
Набжбнувамъ, *vn. Méd.* engorger.
Набжбнуване, *sn.* la turgescence; | *Méd.* l'engorgement *m*.
Навага или Вехня, *sf. poisson*, le gade.
Навадене (*на градина*), *sn.* l'irrigation *f*; | **опрѣдѣленъ за** —, irrigatoire, *adj.*
Навадително климало, *sn. Agric.* l'irrigateur *m*.
Наваксувамъ, *va.* grossir.
Навалене, *sn.* l'assaut *m*, envahissement *m*, charge *f*; 1. (*аттака*), l'offensive *f*; 2. (*начоваляне*), le razzia; 3. *Milit.* excursion *f*, descente *f*; 4. **наука за** — **и отбраняване на твърдини**, l'aréotectonique *f*.
Навалителенъ, *adj.* offensif, invasif; **-лно**, -ivement.
Навалница, *sf.* l'encombrement *m*, le tas, attroupement *m*, flot *m*; 1. *fig.* le peloton; 2. *Mar.* branle-bas de combat; 3. *fam.* la bagarre, la cohue.
Навалливъ, *adj.* attaquable.
Навалявамъ, *va.* attaquer, assaillir, envahir, se lancer, encombrer, forcer, charger; 1. *Milit.* insulter; 2. (*изново*), *Milit.* recharger, redonner; 3. (*нѣкого*), courir sur à; 4. (*върху нѣкого*), charger; 5. (*на нѣщо*), *fig.* faire la guerre à; 6. (*ненадѣйно на нѣкого*), surprendre; 7. (*върху врагъ -тъ*), *Milit.* foncer; 8. **който -лява**, attaquant *m*, assaillant *m*; 9. **-ляватса**, *vr.* s'amonceler.
Навалване, *sn.* l'assaut *m*, attaque *f*, hostilité *f*, agression *f*, coup de main, charge *f*, passe, course *f*, amoncellement *m*, choc *m*; 1. *fig.* la botte; 2. *Milit.* l'insulte *f*; | **извѣнъ прѣмѣжде отъ** —, hors d'insulte; 3. (*съ стѣлбы*), l'escalade *f*.
Навалямъ, *vn.* se hâter.
Наведене, *sn.* la distorsion.
Наведено, *adv.* obliquement. [en biais.
Наведеность, *sf.* le biais; **-но**, *adv.* de ou
Наведенъ, *adj.* penchant, oblique.
Навеждамъ *и* **Навож-**, *va.* incliner, pencher, baisser; | *-са, vr.* s'incliner, se pencher.
Навеждане, *sn.* le penchement.

Навечерие (*на празникъ*), *sm.* la vigile.
Навивамъ (*змже*), *va. Mar.* lover; ‖ (*опашка коса*), *pop.* tignonner; ‖ навивася (*за змия*), il se replie.
Навигація, *sf.* la navigation.
Навиденъ, *adj.* suivi.
Навиждамъ, *va.* visiter, aller trouver, courir; 1. (*общины млого пути*), se répandre dans le monde; 2. (*пакъ*), revisiter; 3. (*рѣдко нѣкого*), négliger; 4. (*често*), suivre; 5. (*често ходя при*), fréquenter; 6. което може са навиди, fréquentable, *adj.* 7. когото -дать често, fréquenté, *adj*; 8. -ждамеса, *vr.* se voir.
Навиждане, *sm.* la visite; ‖ Богородично — (2 *іул.*), la Visitation; ‖ често —, la fréquentation.
Навита опашка коса (*у жены*), *sf. pop.* [le tignon.
— **ортома**, *sf. Mar.* la glène.
Навлазвамъ (*въ чужда земя*), *va. fig.* inonder.
Навлазване, l'irruption *f*, invasion *f*; 1. *fig.* l'inondation *f*, débordement *m*; 2. *Milit.* l'excursion *f*; 3. (*войска*), incursion *f*.
Навлечена земя (*въ рѣка*), *sf.* le relais.
Навло (*навлямъ за ладія*), le naulage *et* nolis, l'affrétement *m*, le port; 1. (*пары*), le fret; 2. давамъ съ — ладія, *va.* fréter; 3. стопанинъ, който дава ладія съ —, *Com.* un fréteur. [affréter.
Навлосвамъ (*ладія*), *va.* noliser; ‖ *Mar.*
Навлосване, *sm. Mar.* le nolis *ou* nolissement; ‖ *Com.* le fret.
Навлосвачъ, *sm.* un affréteur.
Навмахія (*бой по море*), *sf.* la naumachie.
Наводнене (*разливане вода*), *sm.* l'inondation *f*, le déluge, la submersion.
Наводнливъ, *adj.* submersible.
Наводнявамъ, *va.* inonder, noyer, submerger.
Навождамса, *vr.* se baisser.
Навождане, *sm.* l'inclination *f*.
Навосчена врѣвъ (*у ботушари*), *sf.* le chégros.
Навощевамъ (*по краищата платъ*), *va.* bougier.
Навървявамъ, *va. Mar.* courir des bordées, *f*.
Навръвявка, *sf. Mar.* le bord.
Навъртамса, *vr.* séjourner, résider, habiter, demeurer; ‖ който са навърта, résidant, demeurant, *adj.*
Навъртане, *sm.* la demeure, la résidence, occupation *f*; ‖ (*и мѣсто* —), le séjours; ‖ който има сигурно —, à poste fixe *m*.
Наврѣменена врѣсть, *sf.* la nubelité.
Наврѣменентъ, *adj.* mûr; ‖ (*стигнал за женене*), *fam.* mariable; ‖ (*на което е дошло почвѣтъ*), *Com.* échéable.
Наврѣменилъ, *adj.* aoûté.
Наврѣменявамъ, *va.* mûrir.
Навсждѣ, *adv.* partout, par monts et par vaux; 1. — дѣто, partout où; 2. отъ —, de partout; 3. комуто е — добрѣ, *fig.* ubiquiste.
Навсждѣ присѫщенъ, *adj.* omniprésent.
— **присѫщность**, *sf.* l'omniprésence *f*.
— **сѫщность**, *sf.* la toute-présence, l'ubiquité *f*.
Навыкнатъ, *adj.* habituel, sujet; ‖ *fam.* coutumier.
Навыкнувамъ, *vn.* s'habituer à, apprivoiser avec; 1. *fig.* façonner; 2. (*на война или на войнски трудове*), aguerir; 3. (*отъ малькъ на нѣщо*), sucer avec le lait; 4. (*на млчно нѣщо*), aguerir à; 5. (*нѣкого*), *va. fam.* tympaniser; 6. (*на нѣщо*), accoutumer, familiariser; 7. (*къмъ нѣщо*), se faire à, se familiariser avec, rompre à *et* se — à; 8. (*пакъ на нѣщо*), réhabituer; 9. (*къмъ*), *fam.* styler à; 10. (*изново пакъ*), se raccoutumer; 11. -*са*, *vr.* s'accoutumer à; 12. (*на новъ климатъ*), s'acclimater.
Навыкъ, *sm.* l'habitude *f*, coutume, manière, pratique *f*, usage *m*, méthode *f*, mode, qualité *f*, ordinaire *m*; 1. *fig.* le pli; 2. (*и навикъ* —), la routine; ‖ учѫ по — нѣкого, *va.* routiner; ‖ който дѣйствува по —, routinier, *adj*; 3. (*на война*), l'aguerissement *m*; 4. (*на работа*), triture des affaires, *f*; 5. по —, *adv.* d'habitude.
Навыцы, *sm. pl* les moeurs *f*; ‖ — и обычаи, les us et coutumes, *m*.
Навѣрно, *adv.* assurément. [dessus.
Навѣтренна страна *или* ч ·сть, *sf. Mar.* le
Навѣхнувамъ си (*кракъ-тъ*), *vn.* se détorde, se fouler; ‖ (*ржка, кракъ*), se donner une entorse.
Навѣхнуване, *sm.* l'entorse *f*; ‖ *Chir.* la détorse *ou* entorse; ‖ (*кракъ у конь*), *Vétér.* la mémarchure. [l'accroît *m*.
Навѫждане (*добытакъ*), *sm.* le croît; ‖ (*стадо*),
Навѫсвамса, *vn.* se froncer, froncer le sourcil, sourciller, plisser *et* se —, se refrogner *et* se renfrogner; ‖ *fam.* rechigner; ‖ навѫсваса (*за врѣмето*), *v. imp.* il se couvre.
Навѫсване, *sm.* le froncement, le rechignement; ‖ безъ —, sans sourciller.
Навѫсеность, *sf.* la morosité, la séverité.
Навѫсенъ, *adj.* rembruni, morne, morose, refrogné *et* renfrogné, 'hargneux, sévère; 1. *fig.* sombre, ténébreux, gourmé, empesé, rêche, noir; 2. *fam.* rechigné; 3. (*за врѣмето*), trouble, couvert. [monté, *m*.
— **човѣкъ**, *sm.* un misanthrope; ‖ *fig.* collet
Нагарямъ (*дяно на ладія*), *va. Mar.* chauffer.
Нагизденъ, *adj. fam.* pimpant.
Нагласене (*на часовникъ*), *sm.* le remontage; 1. *fig.* l'harmonie; 2. ключъ за — часовникъ, le remontoir; 3. докарвамъ въ —, *va.* harmonier *et* harmoniser.
Нагласителенъ, *adj. Mus.* accordant.
Нагласителна таблица, *sf.* tableau concordantiel *m*.

Нагласливъ, *adj. Мus.* accordable.
Нагласовачъ, *sm.* un monteur; ‖ (*на инструменты*), un accordeur.
Нагласявамъ, *va.* harmonier *et* harmoniser; 1. *fig.* catéchiser; 2. *Мus.* accorder; 3. (*часовникъ*), monter; 4. *-са*, *vr.* s'harmonisser.
Нагласяване, *sm. Мus.* l'accord *m*; ‖ (*на развала*), l'arpége *et* arpégement *m*.
Нагледвамъ *и* **-глеждамъ**, *va.* visiter, inspecter, observer, aider, gouverner, épier, garder; 1. (*нѣщо*), surveiller; 2. (*често нѣкого*), 'hanter; 3. който нагледва често, assidu auprès de; 4. *-са* (*всевъзможно*), *vr.* être aux petites soins, *m*.
Нагледване, *sm.* l'inspection *f*, surveillance, intendance, garde, assiduité, cure, conduite *f*; ‖ стоя подъ вѣрло —, *vn.* être sous la ferule de.
Нагледванеа, *sm. pl.* les soins *m*.
Нагледвачъ, ка, *s.* surveillant, ante; conservateur, trice; un garde, visiteur, proposé *m*; ‖ (*върху кѫщна направа*), un piqueur; ‖ (*върху работницы*), un 'haleur.
Наговорене, *sm.* la persuation.
Наговорителенъ, *adj.* persuasif.
Наговорникъ, ница, *s.* conspirateur, trice; un conjurateur, conjuré, comploteur, cabaleur, *m*.
Наговорницы, *sm. pl.* la cabale.
Наговарямъ, *va.* persuader, débaucher, déconseiller, dissuader de, pratiquer, machiner; 1. *fig.* tramer; 2. *fam.* emboiser; 3. *-са*, *vr.* comploter, conjurer, s'aboucher; 4. който може са наговори, persuasible, *adj.*
Наговаряне, *sm.* la conspiration, le complot, faction *f*, trame, brique *f*, abouchement *m*; ‖ *fig.* la cabale.
Наговарянеа, *sm. pl.* le pourparler.
Наговоръ, *sm.* la conjuration, la conspiration.
Нагонна свойщина, *sf.* l'instinctivité *f*.
Нагонни, *adj.* instinctif; -но, -ctivement.
Нагонъ *или* **Потикъ** (*инстинктъ*), *sm.* l'instinct *m*.
Нагоренъ, *adj.* perpendiculaire; -рно, -ment; ‖ -рѣнъ бѣлѣкъ (*на прѣстляникъ*), *sm.* la flétrissure. [griller.
Нагорещавамъ, *va.* griller; ‖ *-са*, *vr.* se
Нагорѣ (*къмъ рѣка*), *adv.* à contre-mont.
Нагоряваме (*прѣстляникъ*), *va.* flétrir.
Нагоряване (*върху сѣщъ*), *sm.* le lumignon, le champignon.
Нагосты, *adv.* le regal.
Нагощавамъ, *va.* régaler.
Нграмадяваме, *va.* encombrer, amonceler.
Нграмадяване, *sm.* l'encombrement *m*.
Нграняваме (*правѧ гранели по стѣна*), *va.* 'hérissonner *ou* 'hérisser.
Нагърбевамса, *vr.* fléchir.
Нагърбителна работа, *sf. Com.* virement de parties, *m*.
Нагрѣвалка, *sf.* le chauffe-lit, la bassinoire, le moine.
Нагрѣвамъ, *va.* recuire.
Нагрѣване, *sm.* la caléfaction, le recuit *et* recuite *f*. [la liciniure.
Нагрѣздене, *sm.* la crénelure, la 'hoche; ‖ *Bot.*
Нагрѣздено *или* **Назѫбено колело**, *sm. Méc.* le 'hérisson. [sinué.
Нагрѣзденъ (*за листіе*), *adj. Bot.* lacinié,
— **крайшникъ** (*на монета*), *sm.* le crénelage. [neler.
Нагрѣздявамъ (*монета*), *va. Num.* cré-
Надавамъ, *va.* rallonger; ‖ (*викъ*), jeter un cri.
Надаване, *sm.* le rallongement.
Нададка, *sf.* la rallonge.
Надарявамъ, *va.* pourvoir.
Надвареватъ, *sm.* un concurrent.
Надваритено, *adv.* concurremment.
Надварямъ (*нѣкого*), *va.* gagner de vitesse *f*; ‖ *-са*, *vr.* concourir; ‖ (*съ другиго*), *fig.* faire assaut de.
Надварване, *sm.* la concurrence, le concours.
Надве-натри, *adv.* l'acquit *m*.
Надвечерь, *adv.* sur la brune *ou* à la brune.
Надвивамъ *и* **Наддв-**, *va.* vaincre, triompher de, gagner; 1. *fig.* subjuguer, franchir, surmonter; 2. (*самъ себе-си*), se surmonter, se vaincre soi-même; 3. (*всичкытѣ сѫдѫты*), avoir ville gagnée *f*; 4. *-са*, *vr.* pencher.
Надвиване, *sm.* la victoire, le triomphe, le gain; ‖ *fig.* le trophée, le laurier, la palme.
Надвивателенъ, *adj.* vainqueur, surmontable; ‖ *fig.* victorieux; -лно, -eusement.
Надвивачъ, *sm.* un vainqueur. [ment.
Надвивоносенъ, *adj.* victorieux; -сно, -euse-
Надвигамъ, *va. fig.* relever; ‖ *-са*, *vr.* se rengorger. [comber.
Надвитъ, *adj.* vaincu; ‖ бывамъ —, *vn.* suc-
Надводна скала, *sf.* la vigie.
— **часть** (*на ладія*), *sf. Mar.* l'accastillage *m*, encastillage *m*, oeuvres mortes *f*; ‖ **прѣправяне на** —, *Mar.* le racastillage.
Надвѣсвамъ, *va.* surplomber, déverser.
Надвѣсенъ, *adj.* abrupt.
Надграбначенъ, *adj. Anat.* sus-épineux.
Надгробенъ, *adj.* sépulcral, funèbre, tombal, tumulaire.
— **камыкъ**, *sm.* le sépulcre, la tombe.
— **памятникъ**, *sm.* le tombeau.
Надгробно *или* **Лапидарно писало**, *sm.* style lapidaire *m*.
Наддавамъ (*върху цѣна*), *va.* surenchérir; ‖ *-са*, *vr.* se laisser entamer.
Наддаване, *sm.* la surenchère; ‖ (*на мезатъ*), la mise.
Наддавателенъ, *adj.* adjudicatif.
Наддавачъ, *sm.* un adjudicateur, surenchérisseur *m*; ‖ (*на мезатъ*), un enchérisseur; ‖ (*който дава повече*), le plus offrant, *m*.

Наддѣлителенъ, *adj.* prédominant.
Наддѣлителна сила, *sf. Méd.* la prédominance.
Наддѣлямь, *va.* prédominer, vaincre.
Надебелявамь, *vn.* engraisser, grossir; ‖ *fam.* empiffrer.
Надебеляване, *sn.* l'épaississement *m*, le renfort; ‖ *Archit.* le renflement.
Надзалагане (*въ ломберна игра*), *sn.* le poulain.
Надзирамь, *va.* surveiller, éclairer; ‖ *Jur.* compulser.
Надзиране, *sn.* la surveillance, l'inspection *f*, intendance *f*.
Надзирателно опрѣдѣлене, *sn. Jur.* le compulsoire.
Надзирачка, *sf. fig.* une chaperone.
Надзирачъ, ка, *s.* inspecteur, trice; surveillant, ante; un promoteur, un proposé; 1. (*върху добрый редъ въ Атина*), un sophroniste; 2. (*на запрены въ терсхана*), un argousin; 3. (*върху пжтища*), un voyer *et* commissaire —, *sm*; 4. (*върху работницы*), un chef d'équipe.
Надиплевамь (*изново книга*), *va.* rebrocher.
Надирь (*подножна точка*), *sm. Astr.* le nadir.
Надказвамь (*купуването за придобывка*), *va. fig.* ferrer la mule.
Надкьртунна ципа, *sf. Anat.* le pericrâne.
Надкрылие (*у буболечкы*), *sn. H. nat.* l'élytre *m*.
Надлъженъ, *adj.* longitudinal; ‖ **надлъжъ**, *adv.* -lement; ‖ **заплитане -жъ колове**, la longriné.
Надлъжно клатене (*на ладія*), *sn. Mar.* la tangage.
Надминувамь, *va.* dévancer, surpasser, passer, prévenir, l'emporter sur; 1. vaincre, primer, donner ou faire prendre le change; 2. *fig.* dépasser, surmonter, damer le pion à; 3. (*нѣкого*), *fig.* encherir sur.
Надминуване, *sm.* la prépondérance, la supériorité.
Надминувателенъ, *adj.* surmontable.
Надмнителенъ, *adj.* transcendant.
Надмнителна стжпень, *sf. Gram.* superlatif, *adj. m.*
Надмнителность, *sf.* la transcendance, la prévenance.
Надовлачамь (*земя*), *va.* rapporter.
Надовлачане, *sn.* l'alluvion *f*.
Надовлечена земя, *sf. Géol.* le diluvion.
Надовлеченъ, *adj. Géol.* alluvien *et* -vial.
Надодѣвамь, *va.* fatiguer; 1. *fig.* embêter; 2. (*нѣкому*), excéder, ravander; ‖ *fig.* talonner.
Надокарвамь, *va.* exciter, susciter.
Надолнина, *sf. Géogr.* le versant.
Надолище, *sm.* la concavité.
Надолу [**на —**, *adv.* le long, tout le long, au long de, par dessous; 1. **на — и напрѣко**, en long et en large; 2. **вървя — край нѣщо**, *vn.* longer; 3. **вървя на —**, *vn. Mar.* élonger (*voyez* **Низъ**).

Надохождане, *sn.* l'incursion *f*.
Надочна длъбчинка, *sf.* la salière.
Надпирамса (*за нѣкоя точка*), *vr.* controverser.
Надпиране, *sn.* la controverse.
Надписвамь (*на редоветѣ*), *va.* surcharger.
Надрасколявамь, *va.* crayonner, ébaucher.
Надрасколене, *sn.* la délinéation; ‖ **видъ — (*скизъ*)**, la pochade.
Надращевамь, *va.* croquer.
Надробене, *sn.* le mercellement, la comminution.
Надробявамь, *va.* fractionner, morceler, brésiller; ‖ *fig.* démembrer.
Надрѣбренъ, *adj. Anat.* surcostal.
Надскобна длъбчинка (*у людіе*), *sf.* la salière.
Надтегване, *sn.* la prépondérance.
Надтегвателенъ, *adj.* prépondérant.
Надтегнатъ, *adj.* las de.
Надтегнувамь, *vn. Phys.* graviter.
Надтурвамса, *vr.* chicaner.
Надтурка, *sf.* la chicane.
Надувалце (*у ловецхи рогъ*), *sn. Vén.* l'enguichure *f*.
Надувамь, *va.* souffler, enfler, boursoufler, gonfler; 1. (*въздухъ въ тѣло*), insuffler; 2. (*изново*), regonfler; 3. (*изново платната*), *Mar.* reventer; 4. (*писало, слово*), *fig.* guinder; 5. *-са*, *vr.* s'enfler, gonfler, se guinder, renfler, se donner des airs, se prélasser, bouder, bouffer, se targuer de; 6. *fam.* se carrer, faire jabot *m*; 7. *fig.* faire la roue; 8. **надуваса** (*за сърдцето*), *v. imp.* il se dilate; 9. **правя да са надуятъ платната**, *va.* éventer.
Надуване, *sm.* le gonflement, emphase *f*, bouderie *f*; 1. (*въздухъ въ тѣлото*), *Méd.* l'insufflation *f*; 2. **цѣва за — месо**, le bouffoir; 3. **— и испадане** (*на морето*), *Mar.* fluer et refluer; 4. **спадамь отъ -то**, *vn.* se dégonfler.
Надувателенъ инструментъ, *sm.* instrument à vent, *m*.
Надувачъ, *sm.* un souffleur.
Надумувамь (*за побѣгване*), *va. Milit.* embaucher.
Надумувачъ (*за побѣгване*), *sm.* un embaucheur.
Надупченъ, *adj.* troué.
Надута възглавничка (*за подъ рокля*), *sf.* le vertugadin.
Надутобузвстъ, *adj.* joufflu.
Надуто и пусто слово, *sn.* la rhétorique.
Надуто писало, *sn.* le phébus.
Надутость, *sf.* l'orgueil *m*, emphase *f*; 1. (*на писало*), le boursouflage; ‖ *fig.* la boursouflure, enflure du style, bouffissure *f*; 2. *fam.* le pathos; 3. (*въ грѣдытѣ на конъ*), *Vétér.* l'avant-coeur *m*; 4. **унищожавамь —**, *va.* désenfler.
Надутъ, *adj.* pompeux, déclamateur, emphatique, ampoulé; 1. (*за писало*), bouffi; ‖ *fig.* boursouflé; 2. **пишжъ съ -дуто писало**, *va. fig.* pomponner son style.

Надутъ мѣхуръ, *sm.* le ballon.
Надуты рѣчи, *sf. pl.* la déclamation.
Надъ, *prép.* dessus, au dessus de, sur, en amont de; | — **това**. *adv.* là dessus.
Надырница, *sf.* l'arriéré *m.*
Надырѣ, *adv.* en arrière.
Надѣжба, *sf.* l'espérance *f*, espoir *m* (*sans pluriel*), la ressourse; 1. *fig.* la passe, la perspective; 2. (*за обричване*), grâce expectative *f*; 3. **изгубвамъ** —, *vn.* se saisir; 4. **нѣмамъ** — **за оздравяне на болный**, *vn.* désespérer d'un malade; 5. **въ** —, en expectative; | *fig.* en herbe *f*.
Надѣжбенъ, *adj.* affidé.
Надѣжбливъ, *adj.* espérable.
Надѣлене (*на цифры*), *sn. Arithm.* la tranche.
Надѣлямъ, *va.* partager.
Надѣнвамъ, *va.* chausser; | (*ботушы*), se chausser.
Надѣница, *sf.* la saucisse, le saucisson, an- douille *f*.
Надѣяне, *sn.* la croyance.
Надѣяса, *vr. vn.* espérer, s'attendre à, se promettre; | **който са надѣе** *или* **чѣка за мѣсто**, expectant, *adj.* [concomitance.
Наедно, *adv.* concurremment; | *Théol.* par
Наежвамса, *vr.* se 'hérisser *ou* se 'hérissoner.
Наемамса (*за нѣкого*), *vr.* répondre (*voyez* **Наимамса**).
Наемателенъ (*на което може са нае нѣкой*), *adj.* risquable.
Наемникъ (*кефилъ t.*),ница, *s.* répondant, garant, ante.
Наемничество, *sn.* la caution, la garantie.
Нажабурквамса, *vr.* gargariser *et* se —, *vr.*
Нажабуркване, *sn.* le gargarisme.
Нажаленъ, *adj.* triste, affligé, chagrin, dolent, désolant, attristant, mélancolique, peiné, gémissant, lugubre, contrit; | nébuleux, funèbre, noir.
Нажалявамъ, *va.* chagriner, contrister; | *fig.* ulcérer; | *-ca*, *vr. fam.* s'apitoyer sur.
Нажаляване, *sn.* le chagrin, angoisse *f*.
Наждамъ, *va.* rallonger.
Нажежавамъ, *va.* recuire; 1. (*желѣзо*), faire rougir; | (*млого*), surchauffer; 2. **нажежаваса** (*за желѣзо*), *v. imp.* il rougi.
Нажежаване *и* **Нажежене**, *sn.* le recuit *et* recuite *f*; 1. (*на тѣло*), *Chim.* l'ignition *f*; 2. (*до побѣлене*), l'incandescence *f*; 3. (*голѣма стжпень на горещина*), la chaude.
Нажежачъ (*на гьрчацы въ монетенъ дворъ*), *sm.* un recuiteur.
Нажежено желѣзо, *sn.* cautère actuel *m*; | *Chir.* le bouton; | **горя съ** —, *va.* cautériser.
Нажеженъ, *adj.* ardent; | (*за желѣзо*), rouge; | (*до побѣлене*), incandescent.
Назавѣтъ, *adv.* à l'abri.
Назадъ, *adv.* arrière, en arrière.
Название, *sn.* la qualification; | (*на дѣло*), *Jur.* l'intitulé *m*.
Названъ, *adj.* nommé.
Назиждамъ, *va. fig.* édifier; | **-ждатса** (*единъ другъ*), *vr. fig.* s'édifier.
Назиждане, *sn. fig.* l'édification *f*.
Назиждителенъ, *adj.* édifiant.
Назначавамъ, *va.* nommer, proposer, affecter, fixer, allouer, libeller; 1. (*въ длъжность*), pourvoir; 2. (*именно*), spécifier; 3. (*почѣкъ*), *Jur.* préfinir.
Назначене, *sn.* la nomination, allocation *f*, règlement; | (*и мѣсто* —), le destination.
Назначенъ, *adj. Jur.* préfix; | (*на черковно мѣсто*), un nominataire,
Назовавамъ, *va.* nommer, qualifier de, traiter.
Назобявамъ, *va.* repaître. [le grénetis.
Назьрненъ украйникъ (*у монета*), *sm.* le
Назьрнявамъ, *va.* grener; | (*изваденa кожа*), greneler.
Назжбевамъ, *va.* denteler, ébrécher; | (*колело*), endenter, créneler.
Назжбеване, *sn.* la crénelure.
Назжбена *или* **Нагрѣздена работа**, *sf.* la dentelure. [*sm.* la noix.
Назжбено колело (*у нахвлва воденица*),
Назжбенъ, *adj.* denté *et* dentelé.
Наивенъ, *adj.* naïf; -вно, -ivement.
— **начинъ**, *sm.* le naïf.
Наивното, *sm.* le naïf.
Наивность, *sf.* la naïveté.
Наивны рѣчи, *sf. pl.* la naïveté.
Наизоколо, *adv.* autour.
Наимамса, *vr.* risquer *et* se —, s'aventurer, oser, se permettre, se promettre; | (*за нѣкого*), répondre. [grevé.
Наименованъ наслѣдникъ, *sm. Jur.* un
Наименовачъ (*на мѣсто*), *sm.* un nominateur.
Наиръ (*индійски дворянинъ*), *sm.* un naïre.
Наистина, *adj.* en réalité, réellement, effectivement, en effet, certes, plaisanterie à part, à coup sur, tout de bon; 1. *interj.* par mon chef; 2. *adv. fam.* ma foi, par ma foi; 3. **приимамъ за** —, *va.* prendre au sérieux *m*.
Найтовъ, *sm. Mar.* la valture *et* velture.
Най-богатый човѣкъ, *sm. fig.* coq de village, *m*.
— **вече**, *adv.* en général *ou* généralement.
— **высока стжпень**, *sf. fig.* le comble; | (*на голѣмина*), *Mathém.* le maximum.
— **высока точка**, *sf. Astr.* point culminant *m*. [*fig.* l'apogée *m*.
— **вышня точка** (*върху славата*), *sf.*
— **вѣренъ**, *adj.* à toute épreuve.
— **вѣренъ човѣкъ** (*на голѣлецъ*), *sm.* favori, ite, *s.* [le maximum.
— **голѣма стжпень** *или* **цѣна**, *sf. fig.*
— **дебелый гласъ**, *sm. Mus.* (*voyez* **Басъ**).
— **доброто**, *sn.* le meilleur.
— **добъръ**, *adj.* meilleur (*plur* plu bon); | — **добрый**, *super.* le meilleur.

Най-доленъ, *adj.* dernier, infime.
— **долніо състояне**, *sm.* l'infimité *f.*
— **долніото сито** (*на воденица*), *sm.* le dodinage.
— **достойно забѣлѣжителна часть** (*въ дѣло*), *sf.* le plus beau de l'histoire.
— **кжсъ пжть**, *sm.* le court.
— **младо животно** *или* **дѣте**, *sm.* le culot.
— **младый членъ** (*въ община*), *sm.* un culot.
— **малка стжпень**, *sf.* le minimum.
— **мжненка трошица**, *sf.* la corpuscule; -шиченъ, -culaire, *adj.* [la morte-eau.
— **низка вода** (*при отливъ*), *sf. Mar.*
— **никакьвъ**, *adj.* dernier.
— **новъ**, *adj.* frais.
— **отгорніо листо**, *sm. Bot.* l'étendard *m.*
— **послѣдни прѣдѣды**, *sm. pl.* les arrière-neveux *m.*
— **противенъ човѣкъ**, *sm fig.* bête noire *ou* d'aversion, *f.*
— **прѣденъ**, *adj. fig.* le plus 'huppé.
— **сетнѣ**, *adv.* en définitive, en dernier lieu, au bout du compte, en dernière analyse, à la continue.
— **тжнькъ**, *adj. Com.* extra fin.
— **тжнкы жицы** (*на врьвъ*), *sf. pl.* l'âme *f.*
— **харно куче**, *sm.* le clef de meute.
— **хубава вълна**, *sf.* mère laine *f.*
— **хубавото**, *sm.* le choisi.
— **хубавъ маргарь**, *sm.* la burgandine *et* nacre burgandine.
— **хытьръ**, *adj. fig.* le plus 'huppé.
— **честенъ**, *adj.* à toute épreuve.
Накадявамъ, *va.* parfumer.
Накапевьмъ, *va.* instiller.
Накаленъ (*съ стомана*), *adj.* acéré.
Накарвамъ, *va.* induire: ‖ (*да работятъ*), mettre à l'oeuvre *m.*
Накарване, *sm.* l'induction *f.*
Накачевамъ *va.* combler de; ‖ (*новы струны на цигулка*), remonter.
Накисватъ, *adj. fig.* imbu de.
Накиснувамъ, *va. Méd. Chir.* macérer; 1. (*у вода ленъ*), rouir; 2. **накиснува** (*за хлѣбъ*), *v. imp.* il trempe; 3. **накиснуваса**, *v. imp.* il s'imbibe, il s'imprègne.
Накиснуване, *sm.* l'infusion *f*, imbibition, imprégnation *f*; 1. *Pharm.* la madéfaction; 2. (*ленъ*), le rouissage, le rui; 3. **мѣсто за — ленъ**, le routoir; 4. **пълня съ вода за —**, *va.* comburger.
Накитевамъ, *va.* assortir, fraiser.
Накитеване, *sm. fig.* l'étalage *m.*
Накитенъ, *adj.* assorti.
Накичевамъ, *va.* orner, embellir, revêtir, couronner de, enjoliver, habiller, parer, garnir, meubler de, tapisser, farder, ragréer; 1. *fig.* décorer, enrichir de, broder; 2. *fam.* pomponner, se 'harnacher; 3. (*съ дрѣбны украсенеа*), historier; 4. (*съ китка отъ пера*), empanacher; 5. *-са*, *vr.* se couronner, se parer, faire sa toilette, s'équiper, s'ajuster à *ou* avec; 6. *fig.* se décorer de; 7. *fam.* se pomponner; 8. (*смѣшно*), *fam.* se requinquer.
Накичване, *sn.* l'ornement *m*, embellissement, parement *m*, garniture, parure *f*, enjolivement, agrément, ragrément *m*, préciosité *f*; 1. *fig.* la broderie; 2. *Archit.* l'abaque *m*; 3. **правя прѣмлого — на нѣщо**, *va.* maniérer; 4. **снемамъ —**, *va.* déparer; 5. **свалямъ отъ глава -то**, *va.* décoiffer; ‖ **свалямъ си —**, *vn.* se décoiffer; 6. **безъ —**, rustique, *adj*; ‖ *fig.* nu.
Накичевачъ, *sm. fam.* un enjoliveur.
Накиченце, *sn.* l'enjolivure *f.*
Накиченъ, *adj.* doucerèux, précieux; ‖ (*за писало*), *fig.* musqué.
Накичителенъ, *adj.* parant.
Наклаждамъ (*огжнь*), *va.* faire du feu
Наклаждане (*огжнь*), *sn.* l'allumage *m.*
Наклеевамъ, *va.* encoller, engluer; ‖ (*платно*), bourganer.
Наклеевване, *sm.* l'encollage *m*; ‖ (*хартіа*), le collage.
Наклеенъ, *adj. Méd.* agglutinatif.
Наклонене, *sn.* l'inclinaison *f*, le penchement, tandance, propension *f*; 1. *Gram.* le mode; 2. (*съ глава*), l'inclination *f*; 3. (*на растенеа къмъ слънцето*), *Bot.* la nutation; 4. (*къмъ спадане*), le déclin.
Наклоненъ, *adj.* penchant, penché, disposé à, enclin à; 1. (*къмъ нѣщо*), porté à, prêt; 2. (*къмъ пладнѣ*), inclinant; ‖ **слънчевъ часовникъ —**, l'incliné *m.*
Наклонность, *sf.* vocation pour, nature, qualité *f*, génie *m*; 1. *fig.* inclination (à, pour), pente à, proclivité, attache *f*; 2. (**къмъ**), un goût de, pour; ‖ *fig.* le penchant; 3. (**къмъ нѣщо**), *fig.* la propension.
Наклонявамъ (*клоня*), *vn.* pencher, affectioner, coucher; ‖ **наклоненъ е**, *v. imp.* il incline *et* il s'incline.
Наклопанъ, *adj.* inculpé, intimé; 1. *Jur.* prévenu, défendeur; 2. **отговоры на —**, les défenses *f*; 3. (*сжмъ*), *vn.* être in reatu *m*; 4. **както единъ —**, *adv.* préventivement.
Наклопвамъ, *va.* accuser, inculper.
Наклопване, *sm.* l'inculpation *f*; ‖ *Jur.* la prévention.
Наковалничка (*у косачъ*), *sf.* l'enclumette *f*; ‖ (*ржчна*), l'enclumeau *et* enclumot *m.*
Наковалня, *sf.* l'enclume *f*; **-ненъ**, d'enclume; ‖ la forge, le bel-outil (*pl.* beaux-outils); ‖ (*съ два края или рога*), la bigorne.
Наколѣничване, *sn. Vén.* la cavée.
Накосена трѣва, *sf.* la fauche.
Накривиса, *v. imp. Mar.* il est à la bande.

Накрывка, *sf.* le chapeau.
Накрьвявамса, *vr. fam.* démaigrir.
Накьрмявамь, *va.* engraisser.
Накьрмяване, *sn.* l'engraissement *m.*
Накрьстосана драскулка, *sf.* la contre-hachure.
Накрьстъ, *adv.* carrément.
Накрьтева ми са, *v. imp.* je suis dégoûté de.
Накупувамь си, *vn.* se fournir.
Накжсвамь, *va.* tronçonner.
Накжсо, *adv.* en abrégé.
Налагалка, *sf. Pharm.* l'épithème *m.*
Налагамь, *va.* supposer; ‖ (*съ топло*), fomenter; ‖ (*нова данъ нѣкому*), réimposer.
Налагане, *sn.* la charge; ‖ *Chir.* embrocation *f.*
Налбантинъ, *sm. t.* (*voyez* **Подковачъ**).
Наливамь, *va.* verser, infuser, remplir; 1. (*вино или вода*), verser à boir; 2. (*млого вода на вино*), noyer; 3. (*турямь вода въ вино*), mettre; 4. (*изново*), reverser; 5. *-са*, *vr.* s'infuser, se remplir; 6. (*на снагата*), demaigrir.
Наливане (*вода на питіа*), *sn.* l'adultération *f.* [lote *f.*
Налимъ, *sm. poisson*, la barbotte, lotte *et*
Налитамь, *va.* insister sur, disputer.
Налитане, *sn.* l'insistance *f*, instance *f.*
Налитно, *adv.* instamment.
Налогъ, *sm.* la taxe, le tribut, la charge; ‖ (*имдадіе t.*), la subvention; ‖ (*на питіа*), l'accisse *f.*
Налѣгамь, *va.* pousser, presser, oppresser, serrer; ‖ (*за нѣкого*), insister sur; ‖ *-са*, *vr.* se poser.
Налѣгане, *sn.* l'insistance *f*, oppression *f*; ‖ *Phys.* la pression.
Налѣпване, *sn. Phys.* la juxtaposition.
Налѣпватса, *v. imp. Phys.* ils se juxtaposent.
Налѣпена работа (*столарска*), *sf.* le placage; на —, de placage. bourder.
Налжгвамь, *vn.* accroire, la belle belle; ‖ *pop.*
Налжмы, *sm. pl. t.* le socque.
Намазана примка (*съ клей за пилцы*), *sf.* le pipeau.
Намазевамь, *va.* enduire; 1. (*съ мазъ*), engraisser; 2. (*съ нѣщо*), emboire; 3. (*съ тлъстины*), oindre; 4. (*съ цвѣтила*), *Peint.* empâter.
Намазване, *sn.* le graissage, encollage *m*; 1. *Chir.* embrocation *f*; 2. (*съ цвѣтило*), mettage en couleur *m*; ‖ *Peint.* l'empâtement *m.*
Намалене, *sn.* la diminution, le declin, déchet *m.*
Намалявамь, *vn.* diminuer *et* se —, décroître, déchoir, dépérir, décliner, rabattre, user, se retirer; ‖ (*бѣда*), *va. Jur.* atténuer; ‖ (*въ тегло*). *Com.* discaler.
Намаляване, *sn.* la déperdition.
Намигамь (*нѣкому*), *va.* jouer de la prunelle; ‖ *fam.* reluquer.
Намигноване, *sn.* l'oeillade *f*, insinuation *f.*
Намирамь *и* **-мѣрвамь**, *va.* trouver, dénicher, attraper, pourvoir de, procurer; 1. fournir, découvrir, recouvrer, valoir, ménager, se voir, rejoindre; 1. (*за себе-си*), se procurer; 2. (*изново загубеното*), retrouver; 3. (*мѣсто нѣкому*), caser; 4. (*най-добро срѣдство*), *fig.* trouver le joint; 5. (*нѣкого*), rencontrer; 6. (*нѣкому нѣщо*), faire obtenir; 7. (*причина съ*), se rejeter sur; 8. *-са*, *vr.* se trouver, exister, figurer, vivre, être; 9. (*добрѣ*), être de garde *ou* de bonne garde; 10. (*добрѣ или злѣ*), coiffer bien *ou* mal; 11. (*на пжть*), s'acheminer; 12. намираса, *v. imp.* il existe; 13. намирамеса, *pl.* se rencontrer. [ment.
Намиране, *sn.* la découverte, le recouvre-
Намисамса *и* **-мѣсвамса**, *vr.* se compliquer.
Намокревамь, *va.* mouiller, humecter, imbiber, tremper, retremper, impregner.
Намокреване, *sn.* le mouillage, décatissage *m*; ‖ (*хартія*), *Typ.* le trempage.
Намокренъ, *adj.* tout trempé.
Намотавамь, *va.* dévider.
Намотаване, *sn.* le dévidage.
Намразевамь, *va.* indigner, se désinfatuer; ‖ (*нѣкого безъ причина*), prendre en grippe, *f.*
Намыслевамь, *vn.* s'imaginer, s'aviser de.
Намыслено дѣло, *sn.* le fait-exprès.
Намѣра, *sf.* la réserve; ‖ за —, de rechange.
Намѣрачка (*на подойкицы*), *sf.* une recommandaresse.
Намѣрвачъ, *sm.* un trouveur.
Намѣрене, *sn. fam.* la trouvaille.
Намѣренъ, *adj.* découvert; ‖ *Jur.* adventif.
Намѣрливъ, *adj.* trouvable.
Намѣсвамса (*въ нѣщо*), *vr.* s'ingérer de *ou* dans, s'embarasser dans, s'embarquer (*voyez* **Намисамса**).
Намѣсване (*въ нѣщо*), *sn. Jur.* l'ingérence *f.*
Намѣстевамь, *va.* istaller, placer; 1. (*на длъжность*), revêtir; 2. (*искълчено*), *Chir.* réduire; 3. (*пакъ*), rétablir, restaurer, restituer; 4. (*пакъ на имотъ нѣкого*), réintégrer; 5. (*оправямь пакъ*), remboîter; 6. (*си пакъ искълченото*), *vn.* se remboîter; 7. *-са*. *vr.* s'installer, se placer, se caser; 8. *fam.* s'ancrer *ou* se mouiller; 9. (*пакъ*), se replacer.
Намѣстеване, *sn.* le placement, installation *f*; 1. (*на искълчено пакъ*), le remboîtement; 2. (*на кости*), *Chir.* la réduction; 3. (*пакъ*), le rétablissement, restitution *f*, replacement *m*; 4. (*пакъ на нѣщо*), la réintegration; 5. **упжтителна кантора за** —, bureau de placement, *m*; 6. **грыжилникъ, ница за** —, *s.* placeur, euse.
Намѣстевачъ, *sm.* un rétablisseur, un restituteur.

Намѣстенъ актеоръ, *sm. Théât.* la doublure.
Намѣстливъ, *adj. Chir.* réductible.
Намѣстникъ, *sm.* un lieutenant, un vicaire; 1. *fig.* un second; 2. (*който е на мѣстото на другиго*), un remplaçant; 3. (*на едного легата*), un ablégat; 4. (*субделегатъ*), un subdélégué.
Намѣстнически, *adj.* vicarial.
Намѣстничество, *sn.* la lieutenance, gouvernement *m*, ethnarchie *f*, vicariat *et* -cairie *f*; | (*въ Испанія*), la capitainerie.
Намѣсто, *adv.* au lieu de, au *ou* à defaut de, tant s'enfaut que, en guise de; 1. -да, *conj.* au lieu de, loin de, bien loin de *ou* que; 2. — това да, *conj.* bien loin de, bien loin que; 3. — него, en retour de.
Намѣтъ, *sm.* la jettée, la pile; | галванически —, pil voltaïque *ou* galvanique.
Намѣтамса (*съ нѣщо*), *vr. fig.* voiler de.
Намѫзъ, *sm. t* (*voyez* Пулсъ).
Нанадолище, *sm.* la calade.
Нанизвамь, *va.* enfiler, boucler.
Нанизване, *sn. fig.* le chaîne.
Нанизъ, *sm.* le collier, le carcan; 1. *fig.* l'enchaînement *m*; 2. (*за произведение отъ искуство*), l'enchaînure *f*; 3. давамь — на годенница, *va.* douer.
Наопаке, *adv.* à contre-biais, tout de travers; 1. *fig.* à *ou* au rebours, à rebrousse-poil, à contre-poil, à contre-sens; 2. *Géom.* renversé; 3. (*прѣдніото назадъ а задніото напрѣдъ*), sens davant derrière; 4. рѣшѧ *или* чешѧ — власъ-тъ *или* косината, *va.* rebrousser; 5. и —, vice-versâ; 6. -то, *sn. fig.* le rebours.
Наопаченъ, *adj.* inverse; | печѣтамъ -начно щампа, *va.* contre-tirer.
Наопачна страна (*на камыкъ*), *sf.* le délit; | налагамь отъ — каманіе, *va.* déliter.
Наостревамса, *vr. fig.* s'aiguiser.
Напето, *sn.* la braverie.
Напетъ, *adj.* merveilleux, minaudier; adonis *m*; un incroyable; 1. *fig.* un lion; 2. *fam.* un poupin; mirliflore, pimpant *m*; 3. той е —, *fig. fam.* c'est la fleur des pois *m*.
— човѣкъ, *sm.* un fashionable.
Напечѣтана буква, *sf.* lettre moulée.
— книга (*тайно*), *sf. Typ.* le marron.
Напечѣтаното, *sn. pop.* le moulé.
Напечѣтвамь, *va.* imprimer, empreindre; | (*листъ*), tirer; | (*съ ржка*), *Typ.* repousser.
Напечѣтване, *sn.* l'empreinte *f*, le tirage; | (*върху восакъ*), l'ectype *f*; | снемамь — отъ щампа, *va.* décalquer.
Напечѣтка, *sf. fig.* le cachet.
Напивамса, *vr.* boire, se gorger de, s'abreuver; | *fig.* s'enivrer de; | *pop.* ivrogner.
Напиване, *sn.* l'ivrognerie *f*.
Напикване (*въ постелка*), *sn. fam.* le pissenlit.
Напинамса, *vr. fig.* suer sur.
Напинване (*при ходене на вѫнъ*), *sn. Méd.* le ténesme; | съ — (*за болежъ*), *Méd.* tensif, *adj.*
Написанъ (крѣхко, деликато, *за месо, за снага*), *adj. Point.* morbide; | (*своержчно*), *Jur.* olographe.
— листъ (*съ ѣстіа*), *sm.* carte de restaurant, *f*.
Написвамь *и* -сувамь, *va.* écrire, étiqueter, coucher par écrit; 1. (*гербъ на нѣщо*), armorier; 2. (*изново*), récrire; 3. (*на кжсо*), rédiger; 4. (*съ понапрѣшенъ брой писмо*), antidater; 5. (*по форма*), *Jur.* libeller.
Написъ, *sm.* le catalogue, etiquette *f*; 1. (*на пары*), le borderau; 2. съставямь *или* правя —, *va.* cataloguer; 3. съставяне —, le cataloguement.
Наплата (*на колело*), la jante, le cercle; | станъ *или* тезгяхъ за правяне -латы, la jantière.
Наплатявамь, *va.* étoffer; | (*колело съ желѣзенъ обрьчъ*), embattre *et* embatre.
Наплатяване (*съ желѣзенъ обрьчъ*), *sn.* l'embattage *et* -batage *m*; | трапъ за —, l'embattoir *m*.
Напластявамь (*въ зимникъ едно възъ друго бурета съ вино*), *va.* gerber.
Наплащамса, *vr.* se payer.
Наплесквамь, *va.* barbouiller.
Наплескване, *sn.* le barbouillage.
Наплещевамь, *va.* fouetter.
Наплискувамь, (*въ рѣка*), *va.* guéer.
Наплитамь (*чжвета*), *va.* tricoter.
Напълневамь *и* -нямь, *va.* emplir, remplir, garnir, farcir; 1. (*съ бодли*), 'herisser de; 2. (*съ врьхъ*), combler; 3. (*изново*), regarnir; | (*оржжіе*), recharger; 4. (*коремъ*), *fam.* engrosser; 5. (*съ*), inonder de; 6. -са, *vr.* s'emplir, se remplir, se garnir; 7. напълневаса съ бодли, *v. imp.* il se 'herisse.
Напълневане *и* -лнене, *sn.* le chargement; | който става за —, *Chir.* réplétif.
Напълненъ, *adj.* chargé, plein, pétri de; 1. *fig.* imbu de; 2. *fam.* meublé; 3. (*съ нѣщо*), semé de.
Напоене, *sn.* l'humectation *f*.
Напоенъ, *adj. fig.* imbu de; | (*съ мысъль*), enfariné.
Напойливъ (*което може са накисне*), *adj. Phys.* imprégnable.
Напоителенъ, *adj.* humectant.
Наполвина-раздѣленъ, *adj.* mi-parti; | дѣля наполвина, *va.* mi-partir.
Наполеонъ (*жълтица*, 85 *гроша*), *sm.* napoléon *m*.
Напомневамь, *va.* rappeler, faire souvenir de, attaquer; 1. *fig.* retracer; 2. (*за нѣщо*), mentionner, parler de; 3. (*нѣкому за нѣщо*), refraîchir la memoire de; 4. азъ си —, *vr.* il me *ou* il m'en souvient.
Напомневане, *sn.* le souvenir, la mention, le mémento; | *fig.* la cicatrice.

Напомнителенъ, *adj.* rémemoratif.
Напомнително букварче, *sm. Com.* le carnet.
Напопрьжвамъ, *va.* insulter.
Напорѣзвамъ (*на кожа*), *va. Chir.* scarifier.
Напорѣзване (*за кожа*), *sm. Chir.* la scarification.
Напоявамъ, *va.* humecter, aviner; 1. *fig.* imprégner; 2. *-са*, *vr.* s'humecter; 3. **напояваса**, *v. imp.* il s'imprégne, il s'imbibe.
Напояване, *sm.* l'imprégnation *f.*
Направа, *sf.* l'édifice *f*, construction *f*, bâtiment, batissage *m*, instauration *f*, établissement *m*, création, façon *f*, monture, enchâssure *f*, les fabriques *f*; 1. *fig.* le rouage, tissu *m*; 2. *Archit.* la chaise; 3. (*на кжща*), la structure; 4. (*кжща за фабрика*), l'usine *f*. 5. **сключване на —**, *fig.* l'ossature *f*. (*voyez* **Сграда**).
Направачъ, ка, *s.* faiseur, euse.
Направена сѣнка, *sf. Peint.* ombre portée *f*.
Направено пиле, *sm. Vén.* le leurre; ‖ **мами съ —**, *va.* leurrer.
Направенъ, *adj.* fait, *part*; 1. (*или съчиненъ бързишкомъ*), impromptu; 2. (*дебелашки*), fait à coups de 'hache *f*; 3. (*или изработенъ дебелашки*), *fam.* fait à la serpe; 4. (*добрѝ*), bien conformé, bien proportionné; 5. (*лошаво*), *fam.* goffe; 6. (*прѝхубаво*), fait au tour.
Направямъ, *va.* façonner, produire, préparer, organiser, mouvoir, exciter, mériter; 1. (*добро нѝкому*), bien meriter; 2. (*изново*), reeréer; 3. (*клетва*), prêter; 4. (*колыба*), dresser; 5. (*нѝщо*), jouer; 6. (*на нѝщо*), reduir en; 7. (*на пары имотъ*), réaliser; 8. (*подобенъ на ангелъ*), angéliser; 9. (*скарѧсвамъ мостъ*), jeter un pont; 10. (*тежка*), *fam.* engrosser; 11. (*тжпоумъ*), *va. fam.* ahurir; 12. *-са*, *vr.* se rendre.
Направяне, *sm.* la fondation, exécution *f*; ‖ *fig.* l'organisation *f*; (*подъ едно название монета*), la réduction.
Напранъ, *s.* disputeur *et* -putailleur, euse; contentieux, brouillon, *adj.*
Напримѣнявамса (*съ праздничны дрѣхы*), *vr.* s'endimancher.
Наприщене (*на кръвь-та*), *sm. Méd.* l'afflux *m*.
Напробита желѣзна джска, *sf.* la filière; ‖ **истеглевамъ прѣзъ —**, *va.* filer.
Напробито талурче (*на поливникъ*), *sm.* la pomme.
Напробитъ, *adj.* criblé.
Напротивъ, *adj.* au contraire, à la traverse.
Напрьсканъ (*съ кръвь*), *adj. fig.* teint.
Напрьскувамъ, *va.* injecter, faire jaillir; 1. (*съ кръвь*), ensanglanter; 2. (*нѝкого*), faire rejaillir; 3. (*сухо*), décatir. [le décatissage.
Напрьскване, *sm.* l'aspersion *f*; ‖ (*сухо*),
Напрьстникъ, *sm.* dé à coudre *m*, le poucier; ‖ (*у платнарь*), la paumelle.
Напрьщенъ, *adj. fig.* gros de.
Напрьщѣване, *sm.* la turgescence.
Напрьщѣлъ, *adj.* turgescent *et* turgide, nourri, trapu.
Напрѣгалница (*у в. в.*), *sf.* le gymnase.
Напрѣгамъ, *va.* tendre, retendre, ‖ **напрѣгатса** (*за платна*), *v. imp.* ils bouffent.
Напрѣгане, *sm.* la tension; ‖ (*на мжжки пишлокъ*), *Méd.* le priapisme.
Напрѣгнатъ, *adj.* tendu, outré; ‖ **бывамъ —**, *vn.* être tendu.
Напрѣденъ, *adj.* précédent, antérieur.
Напрѣднина *f u* **-дване**, *n* le progrès, le succès, évènement *m*; ‖ *fig.* le triomphe; ‖ **хваляса съ —**, *vr. fig.* chanter victoire *f*.
Напрѣднувамъ, *vn.* progresser, prospérer, s'avancer, profiter, réussir, succeder, précéder, venir bien, prendre.
Напрѣднуване, *sm.* l'avancement *m*, réussite *f*, profit *m*; 1. **придрьжникъ на —**, un progressiste; 2. **съ прѣголѣмо —**, *fig.* à pas de géant; 3. **свьршевамъ нѣщо съ —** (*сполука*), *va.* reussir.
Напрѣднувателенъ, *adj. fig.* progressif; **-лно, -ivement**.
Напрѣдни войска, *sf. Milit.* l'avant-garde *f*, les avant-coureurs *m*.
Напрѣдумрѣлый, *adj.* le prédécédé.
Напрѣдъ, *adv.* antérieurement, antécédement; 1. **за —**, à l'avenir, dorénavant; ‖ *fig.* en perspective; 2. **на —**, en avant, au devant; 3. **най —**, au préalable; 4. **отъ —**, d'avance, déjà; 5. **по —**, préliminairement, ci-devant; 6. **вьрви —**, *vn.* précéder; 7. **вьрви ми —**, faire fortune; 8. **който вьрви — (за движене)**, progressif; 9. **движене на —**, mouvement de progression, *m*.
Напрѣко, *adv.* en diagonal.
Напрѣнъ, *adj.* opiniâtre; **-но, -lement**; ‖ *fam.* batailleur.
Напрѣченъ, *adj.* diamétral, transversal; **-чно, -lement**.
— прѣходъ (*трансептъ*), *sm. Archit.* le transept.
Напрѣчна верижка (*на жжбалецъ*), *sf.* le tranche-fil.
— мышца, *sf. Anat.* le transversal.
Напрѣчникъ, *sm.* la traverse; ‖ *Géom.* le diamètre; ‖ (*на медаль*), le module.
Напрѣчно дърво, *sm.* la traverse; ‖ (*у процѝпъ*), la volée. [ailles *f*.
Напрѣчны джскы (*на одаръ*), *sf. pl.* les fon-
— прьчкы (*въ форма на листъ хартія*), *sf. pl.* le pontuseau.
Напрѣшенъ, *adj.* ex — (*prép. latine*), précédent, dernier, passé, ancien, premier.
— министръ, *sm.* ex-ministre *m*.
— случай, *sm.* le précedent, antécédent *m*.
Напрѣшность, *sf.* l'antériété *f*.
Напрѣшния мысъль, *sf* le précedent.

Напсуване, *sn.* l'indignité *f.*
Напукнувамса, *vr.* se crevasser.
Напукнуване, *sn.* la crevasse, engelure *f*; 1. (*на дърво*), la flache; 2. (*на пета отъ студъ*), les mules *f*; 3. (*рѣзка на дърво*), la roulure; 4. (*на кожа*), -неа, *pl. Méd.* les rhagades *f.*
Напукнатъ, *adj.* flacheux.
Напукнаты дърва, *sn. pl.* le cantibay.
Напукъ нему, *conj.* malgré qu' il en ait.
Напускамь, *va.* abandonner; | *-са*, *vr.* s'abandonner.
Напускане, *sn.* l'abandon *m.*
Напустенъ, *adj.* vain, inutile, sterile.
— **работливъ**, *sm. fam.* un cogne-fétu.
Напустителенъ *или* **Напустникъ**, *adj. s.* défectionnaire.
Напустливъ, *adj. Jur.* dissoluble.
Напустнатъ, *adj.* abandonné, divorcé esseulé.
Напустнувамь, *va.* laisser, céder, déserter, manquer, omettre; 1. (*жена си*), démarier; | -ватса, *v. imp.* ils se démarient; 2. (*нѣкого*), planter là; 3. (*работата, за работницы*), faire grève; 4. *-са*, *vr.* divocrer *et* se —. *vr.*
Напустнуване, *sn.* le délaissement, défection, [ommission *f.*
Напусто, *adv.* en vain, vainement, en pure perte, à crédit, bernique; 1. *fig.* en l'air; 2. *fam.* pour des prunes *f*; 3. — са мачетъ, vous avez beau dire. [*pop.* retaper.
Напухвамь (*нѣкого*), *va. fam.* peloter; |
Напушевамь, *va.* enfumer, fumer, désinfecter; 1. *Chim.* fumiger; 2. (*съ амбра*), ambrer; 3. (*леко кунопишж*), *Peint.* effumer; 4. (*месо, кожа*), boucaner.
Напушеване, *sn.* le fumage, suffumigation, désinfection *f*; 1. *Chim. Méd.* la fumigation; 2. (*месо*), le boucanage; 3. (*съ тлѣбъ вино*), le mutage. [raf *et* raff.
Напушены палтусовы пера, *sn. pl.* le
Напущамь, *va.* laisser passer, passer, oublier, retenir; | (*жена си*), répudier.
Напущане, *sn.* la réticence; 1. (*жена*), la répudiation; 2. (*на женидба*), la dissolution; 3. (*чинъ*), l'abdication *f.*
Напѣрвамь *и* **-пирамь**, *va.* fouetter, graisser les epaules; | (*нѣкого*), donner une danse.
Напжвамь *и* **-пжнвамь**, *va.* regonfler; 1. *Méd.* distendre; 2. *-са*, *vr.* se distendre, se forcer, se débattre, faire le difficile; 3. (*за нѣщо*), s'intriguer.
Напжване, *sn.* l'effort *m*, épreintes *f*; | *Méd.* la distension. [saire *m.*
Напждень прьчъ (*шпіонинъ*), *sm.* bouc émis-
Напжпване (*пущане пжпки*), *sn.* le boutonnement, gemmation *f*; | *Bot.* la préfleuraison.
Напжпвать (*за дрьвѣето*), *v. imp.* ils bourgeonnent, ils boutonnent, ils gemment *et* se —, *vr.*
Напжстревамь, *va.* barioler; | *fig.* émailler de.
Напжстренъ, *adj.* bariolé, bigarré.
Нараминкъ, *sm.* l'épaulière *f.* [ulcéreux.
Нараненъ, *adj.* feru (*part.* de ferir); | *Méd.*
Наранителенъ, *adj. fig.* acéré.
Наранливъ, *adj.* vulnérable.
Наранявамь, *va.* blesser, ulcérer; | *-са*, *vr.* se blesser; | -вамеса (*единъ другъ*), *vr.* s'entre-blesser.
Нарастева (*за месо*), *v. imp.* elle croît; | -стеватса, *pl. Phys.* ils se juxtaposent.
Нарастеване, *sn.* l'accroissement *m*, accession; *f*; 1. *Bot.* la galle; 2. *Phys.* la juxtaposition; 3. *Rhét.* la gradation; 4. *Anat.* la tubérosité; 5. (*на вѣнцытѣ*), *Chir.* l'épulide *ou* épulie *f*; 6. *Méd.* l'hypertrophie; | **болежъ отъ** —, hypertrophié, *adj.*
Наргиле (*барбоница*), *sn. t.* le narghilé.
Нардово мѵро, *sn.* le nard.
Нардъ, *sm. plante*, le nard.
Нареда *и* **-редба**, *sf.* le règlement, ordonnance *f*, précepte *m*, maxime *f*; 1. *Jur.* la stipulation; 2. (*статутъ*), le statue; 3. (*на билліардъ*), l'aquit *m*; 4. смисане -дбы, le déclassement; 5. смисамь -ды, *va.* déclasser.
Наредъ, *adv.* de suite, tour à tour, à tour de rôle, de pair; 1. (*единъ слѣдъ другъ*), successivement; 2. туране —, la régularisation; 3. турямь —, *va.* régulariser.
Нареждамь, *va.* régler, régulariser, organiser, arranger, statuer, instituer, coordonner, accomoder, exposer, monter, placer, parer, asseoir, aligner, garnir de, débrouiller; 1. *fam.* pomponner; 2. (*възглавницы въ заплетъ*), *Mar.* se bastinguer; 3. (*граждански редъ въ нѣщо*), policer; 4. (*две по две*), accoupler; 5. (*изново листъ*), *Typ.* réimposer; 6. (*въ заденъ дворъ дърва*), enchanteler; 7. (*прѣправямь изново*), réorganiser; 8. (*слагамь трапеза*), servir; 9. (*си на чисто смѣткытѣ*), *Com.* se mettre à jour; 10. *-са*, *vr.* se régler, s'organiser, se ranger, s'installer.
Нареждане, *sn.* l'arrangement *m*, institution *f*, instauration *f*, règlement *m*, exposition *f*, agencement, débrouillement *m*; | (*войска*), *Milit.* l'alignement *m*; | (*за прѣдставяне*). mise en scene *f.*
Нарицателенъ, *adj.* compellatif.
Нарицателно, *adv.* nominalement.
— **име**, *sn. Gram.* nom appellatif *m.*
Наричамь, *va.* appeler, nommer, dénommer, intituler; | *-са*, *vr.* s'appeler, se nommer, s'intituler, se qualifier.
Наричане, *sn.* la dénomination.
Наркотическо *или* **Упонтелно срѣдство**, *sn.* narcotique, *adj. m.*
Наркотинъ (*вещество на афіонъ-тъ*), *sm. Chim.* la narcotine.

Нарова кора, *sf. Pharm.* le malicore.
Нарове, *sm pl.* la grenade.
Народенъ, *adj.* national; -дно, -alement; ‖ populaire, public; ‖ правя —, *va.* nationaliser.
— езикъ, *sm.* l'idiome *m.*
— обычъ, *sm.* le nationalisme, la popularité; 1. придобывамъ —, *va.* se populariser; 2. изгубване —, la dépopularisation; 3. изгубвамъ —, *va.* dépopulariser; 4. изгубвамъ обычъ отъ къмъ народъ-тъ, *va.* se dépopulariser.
— прѣпорецъ (*въ Инглитера*), *sm.* l'yacht anglais *ou* brittanique *m.*
Народна войска (*ландверъ*), *sf.* le landwehr.
— елегія, *sf.* la messénienne.
— пѣсня, *sf.* le pont-neuf, le vaudeville.
Народно въздвигане (*мѫтило*), *sm.* la jacquerie *et* jaquerie.
— име, *sn.* le gentilé.
— обрьжване, *sm.* le landsturm. [tique *f.*
— писмо (*египетско*), *sm.* écriture démo-
— прѣброене (*ревизія*), *sm.* le recensement.
— пѣснс, *sm.* la ballade.
— сладкодумие, *sm. fam.* la loquèle.
— събране, *sm.* la diète.
— управлене, *sm.* la république.
Народность *f* и -дство, *n.* la nationalité.
Народонаселене, *sr.* la population.
— началникъ, *sm.* un démagogue.
— правлене, *sm.* la démocratie.
Народъ, *sm.* la nation, le peuple, le public; 1. *fig.* le parterre; 2. (*свѣтъ*), le monde, la multitude, la gent; 3. простый —, le peuple, la peuplade; 4. римскый —, le peuple roi, 5. обычливъ отъ -тъ, populaire, *adj.* 6. прѣдаване —, lèse-nation *f*; 7. распрьснувамъ или направямъ обычливъ между -тъ нѣкого, *va.* populariser.
Народы, *sm. pl.* les gens *m.*
Нарочвамъ, *va.* mépriser, marquer d'une manière défavorable.
Нарочень човѣкъ, *sm.* un homme noté.
Нарцисъ, *sm. plante*, le narcisse.
Наръ (*дърво*), *sm. arbre*, le grenadier.
Нарѣдко [по —, *adv.* moins souvant.
Нарѣзано варено месо, *sn.* la capilotade.
Нарѣзвамъ (*месо*), *va.* découper; ‖ -*ся*, *vr. fig.* se griser.
Нарѣзване, *sn.* la découpure, le découpage.
Нарѣчена цѣна (*на хартійны пары*), *sf.* valeur nominale *f.*
Нарѣчено, *adv.* à dessein, de gaieté de coeur, de propos délibéré; ‖ не —, par mégarde.
Нарѣченъ, *adj.* exprès; -но, -sement; ‖ nommé, dit.
Нарѣчіе, *sn.* le dialecte, la langue, le parler; 1. *Gram.* l'adverbe *m*; ‖ както —, *adv.* adverbial *et* -bialement; 2. което се относя до —, dialectique, *adj*; 3. прѣобрьщамъ на —, *va.* adverbialiser; 4. свойщина на дума както —, l'adverbialité *f.*
Наржване, *sn. Archit.* la rudenture.
Наржбенъ, *adj.* cannelé; ‖ *Archit.* rudenté.
Наржчка, *sf.* la manivelle.
Насада (*яйца насадены*), *sf.* le nichet.
Насаждамъ, *va.* planter, mettre.
Насаждане (*захаръ, тютюнъ*), *sm.* la plantation, le plantage; ‖ стопанинъ на -нса въ Америка, un planteur.
Насачамъ, *va.* détailler.
Населене, *sn.* l'habitation *f*; ‖ (*земя съ людіе*), le peuplement.
Населеность [намаляване —, la dépopulation.
Населенецъ, нка, *s.* habitant, ante.
Населенъ, *adj.* habitable, peuplé.
Населявамъ, *va.* habiter, peupler; ‖ (*изново*), repeupler; ‖ -*ся*, *vr.* se peupler, planter le piquet.
Насила, *adv.* à peine.
Насилевамъ, *va.* forcer à, violenter; ‖ (*кѫ-кой*), violer. [préjudice de.
Насилване (*жена*), *sm.* le viol; ‖ за —, au
Насилни столъ, *sm.* chaise gestatoire *f.*
Насиліе и -силтво, *sm.* la violence, la force, extrémité *f*; ‖ -силіа, *pl.* voies de fait, *f.*
Насилно, *adv.* forcément.
— грабачъ, ка, *s.* usurpateur, trice.
— завладѣне, *sm.* l'envahissement *m*; ‖ ‖ (*на нѣщо*), usurpation *f.*
Насилность, *sf.* la violence.
Насилственъ, *adj.* violent; ‖ *Jur.* tortionnaire.
— налогъ, *sm.* l'avanie *f.* [la presse.
Насилствено натрупване (*матросы*), *sm.*
Насилственость, *sf.* l'extrémité *f.*
Насилство, *sm.* la force, la violence.
Насифъ (*прѣдсѣдачъ въ санхедринъ Іудейски*), *sm.* un nasi.
Насичамъ и Наса-, *va.* hacher; ‖ (*на трѣски*), bresiller.
Насичане (*дърва*), *sm.* le débit.
Наскорно състояне, *sm.* la récense.
Наскорность, *sf.* la récence.
Наскоро, *adv.* récement, il n'y a pas longtemps, frais, fraîchement, naguère *et* naguères, nouvellement; 1. *prép.* depuis peu; 2. *Vén.* jeunement; 3. — послѣ това, peu après.
Наскорошенъ, *adj.* frais, saignant.
Наскьрбене, *sn.* l'exaspération *f*; ‖ *fig.* l'atteinte *f*, blessure, pilule *f.* [ulcéré *m.*
Наскьрбено и наранено сьрдце, *sn.* coeur
Наскьрбенъ, *adj.* triste, désolé, chagrin, affligé, attristant, dolent, luctueux, fâché, fâcheux, gémissant, mélancolique, contrit, rembruni, marri; ‖ *fig.* sombre, funèbre.
Наскьрбителенъ, *adj.* douloureux, affligeant, humiliant, mortifiant, blessant.
Наскьрбна случка, *sf. fig.* la tragédie.
Наскьрбявамъ, *va.* affliger, chagriner, désoler, contrister, peiner, fâcher, attrister, hu-

milier, indisposer, dépiter, scandaliser, empoisonner; 1. *fig.* tourmenter, choquer, heurter, froisser, attaquer, blesser, ulcérer, mortifier, poignarder, rembrunir; 2. *-ca*, *vr.* s'affliger, se scandaliser de, se formaliser de; 3. (*млого*), se désoler; 4. *fig.* se rembrunir.

Наскърбяване, *sn.* l'avanie *f*, humiliation *f*, scandale *m*; ‖ *fig.* la mortification.

Наслаждавамса, *vr.* jouir de, goûter de, se délecter à; ‖ (*малко по малко*), *fig.* savourer.

Наслаждане *и* **-дене**, *sn.* la jouissance, le délice *et* délices *f*, la possesion; ‖ *fig.* le regal.

Наслѣдвамъ, *va.* hériter; ‖ (*нѣщо*), succeder.

Наслѣдване, *sn.* la succession; ‖ правда за —, la successibilité; ‖ способенъ за —, successible, *adj.*

Наслѣденъ (*за князове*), *adj.* héréditaire; ‖ съ правда на наслѣдство, *adv.* -ment.

— **князь**, *sm.* héritier présomptif de la couronne.

Наслѣдіе, *sn.* la succession; ‖ което са относя до —, successoral *et* -rial.

Наслѣдникъ,ница, *s.* héritier, ère; un successeur; 1. *Jur.* ayant cause; 2. (*на всичкый имотъ*), légataire universel *m*; 3. опрѣдѣлямъ — другъ нѣкого, *Jur.* substituer; 4. (*на права линія*), *Jur.* l'hoir *m*; 5. пріемване на потрѣбенъ — въ приживіе, *Jur.* la prétérition *et* prétermission.

Наслѣдничество, *sn.* la succession.

Наслѣдственъ, *adj.* héréditaire, patrimonial; ‖ *Jur.* successif; ‖ *Méd.* congénital *ou* -génial.

— **имотъ**, *sm.* l'heritage *m*.

Наслѣдственна правда, *sf.* l'hérédité *f*.

Наслѣдственно имане, *sn.* *Jur.* l'hoirie *f*.

Наслѣдство, *sn.* l'hérédité *f*, héritage *m*, succession *f*, dépouille *f*; 1. l'hoirie *f*; 2. *fig.* le patrimoine; 3. даване пары при раздѣлене — за изравняване, *Jur.* soulte *et* soute de partage, *f*; 4. земамъ —, *va.* hériter; 5. отнимане —, *Jur.* l'exhérédation *f*; 6. отнимамъ —, *va.* *Jur.* exhéréder; 7. опрѣдѣлене — на едного другиго, *Jur.* la substitution; 8. отъимувамъ —, *va.* déshériter; 9. посвоеначъ на —, *sm.* *Jur.* captateur d'héritage, *m*.

— **ѣдецъ**, *sm.* un bout-tout-cuire.

Насмалко остана, *adv.* presque. [douille.

Насмолена кълчища, *sn.* *pl.* *Mar.* la ba-

Насмоленъ, *adj.* *Mar.* résiné.

Насмолявамъ (*ладія*), *va.* brayer.

Насновавамъ, *va.* ourdir.

Насноване, *sn.* l'ourdissage *m* *et* -dissure *f*.

Насновачъ, ка, *s.* ourdisseur, euse.

Насолено месо, *sn.* la saline.

Насочвамъ, *va.* indiquer, montrer; ‖ (*дыря отъ звѣръ*), *Vén.* remontrer.

Насочване, *sn.* le renseignement, insinuation *f*; ‖ (*въ книга*), le renvoi.

Наспоредъ, *adv.* ci-contre; ‖ *fam.* vison-visu.

Наспорена трапеза, *sf.* *pop.* la bâfre.

Насърдчевамъ, *va.* encourager, animer, enhardir, exciter; 1. *fig.* remonter; 2. *-ca*, *vr.* s'animer, s'enhardir, s'aviser de; 3. -чевамеса (*единъ другъ*), s'entr' exhorter.

Насърдчеване, *sn.* l'encouragement *m*.

Насърдчителенъ, *adj.* encourageant.

Насрѣща, *adv.* en face, vis-à-vis, ci-contre, contrairement; ‖ *Com.* par contre.

Насрѣщенъ, *adj.* adverse; ‖ (*за писменны молбы*), reconventionnel. [lier.

— **редъ** (*овощкы*), *sm.* *Agric.* le contre-espa-

Насрѣщна страна, *sf.* le contre-sens.

Насрѣщно дѣйствіе, *sn.* la réaction.

— **клопане**, *sn.* la récrimination.

— **оплакване** (*на ищецъ-тъ*), *sm.* *Jur.* la reconvention. [admonitif.

Наставителенъ, *adj.* instructif, monitorial,

Наставникъ, *sm.* un instructeur, instituteur, maître, pédagogue, moniteur, admoniteur, précepteur *m*; ‖ *fig.* un guide.

Наставница, *sf.* la maîtresse.

Наставнически, *adj.* préceptoral.

Наставничество, *sm.* le précepterat.

Наставяне, *sn.* le montage.

Настаналъ, *adj.* rendu. [tomber sur.

Настанявамъ, *va.* atteindre, parvenir, venir,

Настаненъ, *adj.* discipliné.

Настанително писмо, *sn* le monitoire *et* lettre —, *sf.*

Настанявамъ *и* **-тавямъ**, *va.* instruire, avertir, discipliner, guider, former, dicter, constituer, représenter, prêcher, caser; 1. *fig.* inspirer, éclairer, initier, nourrir, emboucher; 2. *Jur.* admoniter; 3. (*научавамъ нѣкого*), *fam.* faire le catéchisme; 4. *-ca*, *vr.* se caser, se décider.

Настаняване, *sn.* l'instruction *f*, enseignement *m*, leçon *f*, discipline, représentation *f*, éveil *m*, avertissement *m*; 1. *fig.* la lumière, inspiration *f*; 2. (*въ вѣра*), la catéchèse *et* catéchisme *m*; 3. — и мамрене, *Jur.* l'admonestation *f*; 4. способенъ за —, instruisable, *adj.*

Настеля, *sf.* la région, le lit; 1. *Géol.* la couche; 2. (*у дежель*), *Typ.* le taquon; 3. (*по мостъ*), le tablier; 4. *Minér.* la strate; 5. правя -ли, *va.* *Chim.* stratifier; 6. правене -ли, *Chim.* la stratification.

Настиламъ, *va.* *Chim.* stratifier; 1. (*съ сужно*), draper; 2. (*съ каманіе улица, дворъ*), paver; ‖ настилане съ —, le pavement. [grapilleur, euse.

Настилачъ (*калдаржмжія*), *sm.* un carreleur;

Настиленъ огнь, *sm.* *Fortif.* feu rasant *m*.

Настилка (*въ калевры*), *sf.* la trépointe.

Настинатъ, *adj.* *Méd.* catarrhal.

Настинвамъ, *vn.* se refroidir, s'enrhumer, s'atteidir.

Настника, *sf.* le rhume, le catarrhe, la fraîcheur; 1. (*плеврить*, *Méd.*), la pleurésie; ‖ страдалецъ отъ —, pleurétique, *adj. s*; 2. (*у коніе*), *Vétér.* la morfondure; 3. (*въ тѣлото*), le refroidissement.
Настинчливъ, *adj.* catarrheux.
Настланы дървета (*по видъ*), *sn. pl.* le rideau.
Настойникъ, ница, *s.* tuteur, curateur, trice; prieur, euse; un gardien, gouverneur, abbé, *m*; 1. вторъ —, subrogé tuteur *m*; 2. (*на дрѣбны вещи*), *Théât.* donneur d'accessoires, *m*; 3. (*въ манастыръ*), supérieur, euse.
Настойническа черкова, *sf.* le prieuré.
Настойнически, *adj.* prieural; ‖ *Jur.* tutélaire.
— молбы, *sf.* les conjurations *f*.
Настойничество, *sn.* la tutelle, supériorité, curatelle *f*; 1. даване на —, *Jur.* l'interdiction *f*; 2. давамь на —, *va. Jur.* interdire; 3. даденъ на —, l'interdit *m*.
Настоманенъ, *adj. Chim.* chalybé.
Настоявамь, *va.* gérer, presser.
Настояване, *sn.* la gestion, la manutention.
Настьрвене, *sn.* l'achernement *m*.
Настьрвенъ, *adj.* acharné. [charner.
Настьрвявамь, *va.* acharner; ‖ *-са*, *vr.* s'a-
Настрьхнатъ, *adj.* frémissant, 'hérissoné; ‖ *fig.* ébouriffant.
Настрьхнувамь, *vn.* fremir de, se 'hérisser *ou* se 'hérissonner, se révolter; ‖ настрьхнува, *v. imp.* il 'hérisse; ‖ (*за коса*), ils dressent.
Настрьхнуване, *sn.* le frémissement; ‖ *fig.* l'irritation *f*; ‖ (*прѣди втрисане*), *Méd.* l'horripilation *f*.
Настѫпане, *sn.* l'agression *f*. [ment.
Настѫпателенъ, *adj.* aggressif; -лно, -ive-
Насыпана земя, *sf.* terres de rapport, *f*.
Насыпанъ пѫть, *sm.* la chaussé, route ferrée *f*.
Насыпвамь, *va.* verser, combler, accabler de; 1. (*съ дрѣбны каманіе пѫть*), empierrer; 2. (*жито въ кошъ*), engrener; 3. (*съ натрошены каманіе пѫть*), macadamiser; 4. (*подсыпъ*), amorcer; 5. (*турѫмь въ буре*), embariller.
Насыпване, *sn.* la jettée, le comblement; ‖ (*съ натрошены каманіе*), le macadamisage; ‖ (*съ прьстъ*), le remblai.
Насыпна земя, *sf.* terres jectisses *f*.
Насыпъ, *sm.* le javeau, le remblai; ‖ испълнявамь съ —, *va.* remblayer.
Насыта [до —, *adv.* jusqu' à (la) satiété, mon, ton, son soûl, *m*.
Насытенъ, *adj.* repu.
Насытителенъ, *adj.* nourrissant, rassasiant, substantiel.
Насытливость, *sf. Chim.* la saturation.
Насытливъ, *adj. Chim.* saturable; ‖ (*за земя*), amendable.
Насыщамь, *va.* assouvir; 1. (*и fig.*), rassasier; 2. *Chim.* saturer; 3. *-са*, *vr.* s'assouvir, se rassasier de.
Насыщане, *sn.* le rassasiement, assouvissement *m*; ‖ *fig.* la satiété.
Насѣмене, *sn. Bot.* l'épisperme *m*.
Насѣчено счукано месо, *sn.* le 'hachis.
Насѣченъ, *adj.* ouvré.
Насѣчены дърва, *sn. pl.* la bûche; ‖ мѣсто за туряне —, le bûcher.
Насѫскваме, *va.* découpler; 1. (*кучеата*), 'haler; ‖ (*за ловъ*), *Vén.* ameuter; 2. (*съ рогъ кучеата за ловъ*), *Vén.* baudir.
Нататакъ [още по —, *adv.* au delà, par de là.
Натегвамь, *vn.* accabler, appesantir.
Натегване, *sn.* l'appesantissement *m*.
Натискамь, *va.* presser, peser sur, comprimer, imprimer, pousser, serrer, gêner; ‖ натиска равно (*за станъ*), *v. imp. Typ.* elle foule bien.
Натискане, *sn.* le pressage, la pesée sur, la compression, le serrement; 1. *Phys.* la pression; 2. *Typ.* le foulage; 3. (*насѫнѫ*), le cauchemar; ‖ *pop.* l'incube *m*; 4. (*на сводъ*, *на видъ*), la poussée. [le poussoir.
Натискателно езыче (*у часовникъ*), *sn.*
— клинало, *sn.* pompe foulante *f*.
Натискъ, *sm.* la presse, impression *f*.
Натиснатъ, *adj.* opprimé.
Натлъстявамь, *vn.* rengraisser.
Натлъстяване, *sn.* la sagination.
Натоваревамь, -товарвамь *и* **-тварвамь**, *va.* charger, imposer, grever de, endosser; 1. (*до бимсоветѣ ладія*), barroter; 2. (*пакъ*), recharger; 3. (*съ различны стоки*), *Mar.* charger en cueillette; 4. (*съ зьрнѧста стока*), charger en grenier; 5. (*тѣрдѣ млого*), surcharger; 6. (*нѣкому*), *fig.* embâter de; 7. *-са*, *vr.* se charger de.
Натовареване, *sn.* la charge, le chargement, le fret, la voiture; ‖ (*пакъ*), le rechargement.
Натоваренъ, *adj.* chargé; ‖ (*съ работы*), affairé. [bassiner.
Натоплямь (*съ нагрѣвалка постелка*), *va.*
Натопявамь, *va.* infuser, imbiber, inonder, baigner, ramoitir, madéfier; 1. *Méd. Chim.* macérer; 2. (*пакъ у вода*), replonger; 3. (*перѫ дрѣхы*), essanger du linge; 4. (*перѫ ризы*), echanger le linge; 5. (*прьстъ*), *Mar.* apiquer une vergue.
Натопяване, *sn.* l'infusion *f*; 1. *Chim.* la macération; 2. *Pharm.* la madéfaction; 3. (*ризы*), l'echangeage *m*. [l'infusion *f*.
Натопенъ, *adj.* infusé; ‖ водата отъ -нето,
Наторявамь (*земя*), *va.* engraisser, composter; ‖ (*нива*), fumer; ‖ (*растене*), terreauter *ou* -reauder.
Наторяване, *sn. Agric.* le fumure; ‖ (*земя*), *Agric.* le compost. [tirer.
Наточевамь (*пакъ*), *va.* remoudre; ‖ (*вино*),
Натрапевамь, *va.* jeter à la tête de.

Натрій (*металлъ*), *sm. Chim.* le natrium *ou* sodium.
Натронъ (*лугава соль*), *sm.* le natron *et* [natrum.
Натрупанъ, *adj. Anat.* conglobé *et* conglomeré.
Натрупаны нѣща, *sm. pl.* l'abatis *m.*
Натрупателенъ, *adj.* cumulatif; -лно, -ivement.
Натрупвамъ, *va.* accumuler, agglomérer, entasser amonceler, conglomérer, engerber, encoffrer; 1. *Jur.* cumuler; 2. (*едно нѣщо върху друго*), superposer; 3. (*на купъ или нареждамъ*), empiler; 4. (*прѣстъ около дърво*), rechausser; 5. *-ca, vr.* s'accumuler, s'agglomérer, s'amonceler, se grouper; 6. **натрупватса**, *v. imp.* ils s'attroupent; 7. **който натрупва пары**, entasseur d'écus, *m.*
Натрупване, *sm.* l'accumulation *f*, agglomération *f*, entassement *m*, conglomération *f*, superposition *f*, amoncellement *m*, masse *f*, ramassis, amas *m*, foule *f*, groupe *m*, pile *f*; 1. (*еднозначителны изговоры*), *Rhét.* la métabole; 2. (*на купъ*), l'agglomérat; 3. (*на купъ или на грамада*), l'empilement; 4. (*стоки*), le bloc.
Натрýфимса, *vr.* faire sa toilette.
Натруфена жена, *sf. fam.* reine gillette *f.*
Натруфенъ хубавецъ, *sm.* un bellâtre.
Натръ, *sm. Chim.* la soude.
Натъртевамъ, *va.* contusionner, contondre, meurtrir, fouler; | *-ca, vr.* se meurtrir.
Натъртване, *sn.* la contusion, meurtrissure, foulure; | (*контузія*), *Chir.* coup-orbe *m*; | **който дакарва —**, *Méd.* contusif, *adj.*
Натъртливъ, *adj.* cuisant.
Натъртенъ, *adj. Chir.* contus.
Натъртителенъ, *adj.* de dure digestion *f*; | *Chir.* contondant.
Натура (*естество*), *sf.* la nature.
Натуралнъ, *adj.* naturel.
Натуралнемъ, *sm.* le naturalisme.
Натуралистъ, *sm.* un naturaliste.
Натурално, *adv.* naturellement; | -лното, *sn.* le naturel. [*пакъ*), *va.* rembarquer.
Натуревамъ *или* **Натовáрвамъ** (*на ладія*
Натыревамъ, *va.* chasser.
Натѣквамъ, *va.* faire allusion à.
Натѣкване, *sn.* l'allusion *f.*
Натяженъ, *adj.* ennuyé.
Натяжителенъ, *adj.* impatientant.
Натякменъ, *adj.* pur. [teur, trice.
Натякмевачъ, ка, *s.* réparateur, coordinna-
Натякмителенъ (*пакъ*), *adj.* réhabilitatoire.
Натякмявамъ, *va.* coordonner, emmancher; 1. (*ладія*), *Mar.* agréer *et* gréer; 2. (*нѣкого на длъжность*), investir; 3. (*пакъ въ длъжность*), réintégrer; 4. (*пакъ*), *fig.* réparer; 5. (*пакъ на първото състояне*), réhabiliter; 6. *-ca, vr.* s'accommoder de.
Натякмяване (*пакъ*), *sn.* la réhabilitation.
Натяканото, *sn.* la farcissure.
Натяканъ, *adj.* compacte, pétri de, soûl de.
Натякнувамъ, *va.* farcir; 1. (*въ*), *fig.* encaquer; 2. (*съ вълна*), matelasser; 3. (*съ вълна или съ козина*), rembourrer; 4. (*съ козина*), embourrer *et* rembourrer; 5. (*пакъ*), rempailler; 6. (*съ слама воліи*), empailler; 7. (*тѣрбухъ-тъ*), *fam.* empiffrer; 8. (*съ ѝстіе*), *fam.* soûle de; 9. (*си коремъ-тъ съ*), *vr.* se farcir l'estomac *m*; | *fig.* se rembourrer; 10. *-ca, vr. fam.* s'empiffrer; | (*съ ѝстіе*), *fam.* se soûler de.
Натякнуване, *sn.* la farce, farcissure *f*; 1. (*съ вълна*), le rembourrement *et* -bourrage; 2. (*въ коремъ чрева*), *Chir.* l'invagination *f*; 3. (*съ слама*), le rempaillage; | (*воліи*), l'empaillage *m.*
Натякнувачъ, *sm.* un taxidermiste *ou* empailleur; | (*на столове съ слама*), *s.* rempailleur, euse.
Наука, *sf.* la science, l'art *m*; 1. la qualité, habitude *f*; 2. (*за борящы*), l'agonistique *f*; 3. (*за правяне злато*), le grand art; 4. (*за цѣвнытѣ жилы*), l'angiologie *j*; 5. (*за човѣкъ-тъ*), *voyez* **Антропологія**; 6. **настанявамъ въ —**, *va.* endoctriner; 7. **нещене —**, l'incuriosité *f*; 8. **прѣговорачъ на -укы**, un préparateur.
Наукообычливъ, *adj.* philomathique.
Наукы, *sf. pl.* les lettres humaines *f*; 1. **начала литературны —**, les humaines *f*; 2. **който е свършилъ наскоро -кытѣ**, frais émoulu *m*; 3. **обычъ къмъ —**, la philomathie.
Научавамъ, *va.* endoctriner, discipliner, former, dicter, découvrir; 1. initier, inspirer, plier; 2. *fam.* styler à; 3. (*другиго*), apprendre; 4. (*на новъ климатъ*), acclimater; 5. (*нѣкого къмъ нѣщо*), habituer; 6. (*пилецъ, конь*), dresser; 7. *-ca, vr.* s'intruire, apprendre, apprivoiser, s'accoutumer, s'abituer à, éventer, rompre à; 8. *fam.* s'enquêter de; 9. *Jur.* connaître de; 10 (*за*), s'informer de, rendre connaissance; 11. (*на новъ климатъ*), s'acclimater; 12. (*за нѣщо*), se renseigner, s'enquérir de, prendre langue; 13. (*на нѣщо*), familiariser, s'endurcir; 14. (*на морскѣ животъ*), *Mar.* amariner; 15. (*тайно*), *fig.* souder le gué.
Научаване, *sn fig.* l'inspiration *f.*
Наученъ, *adj.* scientifique, discipliné.
— дрьтъ волъ, *sm. Agric.* le domptaire.
Наустно смѣтнуване, *sn. Arithm.* calcul mental *m.*
Наустъ, *adv.* par coeur.
Нахвърганъ (*малко*), *adj.* entre deux vins *m*; | бывамъ —, *vn. fam.* être dans les vignes *f.* [ivrogner.
Нахвърлевамъ, *va. fig.* dégrossir; | *-ca, vr.*
Нахвърлеване, *sn.* la jettée.
Нахвърлянъ, *adj. m. fam.* un gaillard.

Нахелѣ, *adv.* bernique.
Нахія, *sf. t.* (*voyez* Околъ).
Нахождамь, *va.* trouver; ‖ (*пакъ*), retrouver.
Находливъ (*между камацытѣ*), *adj. H. nat.* saxatile.
Нахоквамь, *va.* saucer; ‖ *fam.* semoncer.
Нахрапувамса, *vr.* se familiariser avec.
Нахутъ (*едъръ грахъ*), *sm. plante*, la gesse, pois goulus *ou* en gosse, *m.*
Нацапвамь (*си лицето*), *vn.* se barbouiller.
Національенъ, *adj.* national; -лно, -alement.
Нація, *sf.* la nation, le peuple.
Нацъркваме, *va.* injecter.
Нацъркване, *sn.* l'injection *f.*
Нацѣпямь, *va.* détailler; ‖ *-ca*, *vr.* se crevasser; ‖ *fig.* ivrogner.
Начала, *sn. pl.* les éléments *m*, les prémices *f*; l'abc; ‖ *fig.* croix de par Dieu *ou* de Jesus, *f*; ‖ (*чинъ ангелы*), les principautés *f.*
Началенъ, *adj.* primaire, initial, rudimentaire.
Начала голѣма буква, *sf.* l'initiale *f*, lettrine *f*; 1. *Typ.* la capitale; 2. (*голѣма*), grande capitale; 3. (*малка*), petite capitale.
Началникъ, *sm.* un chef, capitaine, captal, prince *m*; 1. —, ница, *s.* supérieur, euse; directeur, trice; 2. (*на императорска стража*), préfet du prétoire, *m*; 3. (*на килугерски орденъ*), le général; 4. (*на морски околъ*), préfet maritime, *m*; 5. (*университетски*), le grand-maître.
Началны основанія, *sn. pl.* le commencement. [les rudiments *m.*
— **правила**, *sn. pl.* les éléments *m*; ‖ *fig.*
Начало, *sn.* l'origine *f*, le principe, initiative *f*, tête, naissance, enfance, ouverture, méthode *f*; 1. *fig.* le début, berceau, germe *m*, aurore *f*, point de départ, exode *f*, noyau *m*, prélude *m*; 2. (*на болесть*), *Méd.* l'invasion *f*; 3. — **живот** (*voyez* Архей); 4. (*на зима*), l'entrée *f*; 5. — **старость**, *fig.* l'automne *m et f*; 6. — **и свръшакъ**, alpha et oméga *m*; 7. **отъ** —, *adv.* dans l'origine, dès le principe, premièrement, originairement, d'entrée, dès l'entrée, derechef; ‖ *Mus.* da capo; 8. **отъ самото** —, dès l'origine, ab ovo.
Началствена артерія, *sf. Anat.* l'aorte *f.*
Началство, *sn.* les autorités constituées *f*, le commandement; ‖ (*на орденъ*), le généralat.
Началствувамь, *va.* commencer.
Начевамь, *va.* débuter, se prendre à, se mettre à, s'engager dans, emmancher, entamer, naître, ouvrir, entrer, venir à (*avec un infinit.*); 1. *Jur.* intenter; 2. (*дългъ разговоръ*), enfiler; 3. (*добрѣ или злѣ*), *fig.* engrener; 4. (*изново*), renouveler, refaire; 5. (*пакъ*), reprendre, retourner; 6. (*нѣщо пакъ*), revenir à; 7. **начевваса**, *v. imp.* il commence, il ouvre; ‖ (*изново*), il recommence; 8. **начни отъ**, *conj.* à partir de.
Начевване (*на нощь*), *sn.* l'entrée *f.*
Начевателенъ, *adj. Gram.* incheatif.
Начевачъ, ка, *s.* commençant, ante.
Начесвамь (*нѣкого*), *va. fam.* donner un coup de peigne *m*; ‖ *fig. pop.* peigner.
Начетенъ (*за пари*), *adj.* réel.
Начинъ, *sm* le mode, la sorte, le moyen, genre *m*, manière, façon, allure, guise *f*; 1. *fam.* le comment; 2. (*на живѣяне*), le train; 3. **съ гузенъ** —, moitié guerre marchandise; 4. **съ обыкновенъ** —, *adv. fam.* à l'accoutumé; 5. **съ кой** —, comment; 6. **съ никой** —, nullement, du tout, en aucune façon; 7. **съ нѣкой** —, en quelque sorte; 8. **споредъ неговый си** —, à sa guise; 9. **съ такъвъ** — **щото**, à telles enseignes que; 10. **съ той-зь** —, de la sorte, ainsi, tellement, à partir de la.
Начитамь, *va.* dénombrer.
Начоваляватса, *v. imp.* ils s'atroupent.
Начоваляване, *sn.* le choc.
Начомѣрвамса, *vr.* sourciller; ‖ *fam.* rechigner; ‖ **начомѣрваса** (*за времето*), *v. imp.* il se trouble.
Начомѣрване *и* -рене, *sn.* le rechignement, le refrognement *et* renfrognement; ‖ *fig.* la foudre.
Начомѣреность, *sf.* la maussaderie.
Начомѣренъ, *adj.* sourcois, morne, trouble, refrogné *et* renfrogné, maussade; ‖ *fig.* gourmé; ‖ *fam.* rechigné, le rabat-joie.
— **човѣкъ**, *sm.* un vaporeux. [pays, yse.
Нашенецъ, -ника, *sc.* compatriote; ‖ *fam. s.*
Нашъ, *sm.* nom bulgare de la lettre Н.
Нашъ (*f.* наша, *n.* наше; *pl.* наши), *adj. poss.* notre; 1. **нашъ-тъ, нашата**, *pron. poss.* le nôtre, la nôtre; 2. **не** — (**чуждъ**), étranger à, *adj*; 3. **наше имане**, *sm.* le notre; 4. **наши родници или нашитѣ**, les notres, les miens.
Наши, *adj. poss. pl.* nos.
— **мѣста**, *sm. pl.* la patrie, le pays, la mère patrie; ‖ **врьщамь въ** —, *va.* repatrier; ‖ **врьщамса на** —, *vr.* se repatrier.
Нашѣревамь, *va.* bigarrer, diaprer.
Нашѣрване *и* -рене, *sn. fig.* l'émail *m*; ‖ (*съ злато или сребро*), la damasquinure.
Нашѣренъ, *adj.* tacheté, ouvré.
Нащьрбяване *и* -бене, *sn.* l'amoindrissement *m*, le déchet; ‖ (*на мѣсецъ-тъ*), le decours; ‖ *Astr.* le décroît. [la tare.
Нащьрбеность (*на тегло, на мѣрка*), *sf.*
Наѣдамса, *vr.* se gorger de, se lester; ‖ (*до дъга*), se bourrer.
Наѣдка, *sf.* (*voyez* Насыта).
Наюревамь, *va.* attaquer.
Не, *adv.* ne *et* ne.. pas *ou* point; ‖ (*съ дѣепричастіе*), *prép.* незная, sans savoir.

Неаполитанска морска ладія, *sf.* la balancelle.
Небе (*pl.* небеса *и* -бета), *sn.* le ciel (*pl.* cieux), le firmament, l'olympe *m*; 1. (*Провидѣне*), le ciel; 2. (*на щалмы*), les ciels *m*; 3. подъ слободно —, à la belle étoile; 4. отъ -то, *adv.* d'en 'haut.
Небеса, *sn. pl.* les célestes parvis *m*, céleste pourpris *m*; ‖ *fig.* les nues *f*.
Небесенъ, *adj.* céleste, éthéré; ‖ (*за богове*), olympien.
Небесна благодать, *sf. fig.* rosée du ciel, *f*.
Небесни сводъ, *sm.* la callotte des cieux.
Небесно пространство. *sn.* la plaine céleste.
— **свѣтило**, *sn.* l'astre *m*.
— **синіо**, *sn.* l'azur *m*.
— **синъ**, *adj.* azuré.
— **твърдило**, *sn.* le firmament.
— **тѣло**, *sn.* l'orbe *m*.
Небесны хлябове, *sm. pl. Slav.* les cataractes du ciel, *f* (*voyez* **Водоскокъ**).
Небетъ (*единъ* —), *sm. t.* le brassin.
Неблаговрѣменно, *adv.* 'hors de propos, mal à propos.
Неблагополученъ, *adj.* malencontreux.
Неблагополучіе *или* **Недобро** —, *sn.* l'infélicité *f*. [-emment.
Неблагоразуменъ, *adj.* imprudent; -мно,
Неблагодаренъ, *adj.* mécontent de, malcontent, méconnaissant, ingrat; -рно, -tement.
Неблагодарность, *sf.* l'ingratitude *f*, la méconnaissance. [beien.
Неблагороденъ, *adj.* ignoble, roturier, plé-
Неблагородство, *sn.* la roture, ignobilité *f*.
Небодливъ, *adj. H. nat.* acère.
Небояса, *vr.* braver, défier; ‖ **небойса**, *interj.* courage;
Небрадатъ, *adj.* imberbe.
Небрьзъ, *adv.* tardif, lent.
Небце (*въ устата*), *sn.* le palais; ‖ **въспалене на** —, *Méd.* la palatite. [—, *sf.*
Небчена буква, *sf. Gram.* palatale *et* lettre
— **кость**, *sf. Anat.* le palatin.
Небыва, *sn.* le non.
Небываленъ, *adj.* fabuleux; -лно, -eusement.
Небывалица (*басня Рус.*), *sf.* la fable; ‖ **събране -цы**, le fablier.
Небывалникъ, *sm.* le fablier.
Небывално състояне, *sn.* le fabuleux.
Небывалъ, *adj.* inouï.
Небываве, *sn.* le non-existence.
Небѣлено платно, *sn.* toile écrue *f*.
Невдавамса, *vr.* résister à, tenir bon *ou* ferme.
Невещественo сжщество, *sn.* l'intelligence *f*.
Невещественость, *sf.* l'immatérialité *f*.
Невещественъ, *adj.* immatériel; -но, -lement.
Невиждамъ (*добрѣ*), *adv.* voir trouble; ‖ (*нищичко*), *vn.* ne voir goutte; ‖ **-са** (*никакъ*), *vr. fam* escamper.
Невиждане, *sn.* la ceci té.
Невидливость, *sf.* l'invisibilité *f*.
Невидливъ, *adj.* invisible; -во, -ment.
Невидны водны животинки, *sf. pl. H. nat.* infusoire. *adj. m.*
Невидулка, *sf. insecte*, la monade.
Невкусенъ (*неизвѣдливъ*), *adj.* fade, plat.
Невкусность, *sf.* la fadeur, insipidité, platitude *f*. [sance.
Невладѣне *и* **-дане**, *sn. Jur.* la non-jouis-
Невникновене, *sn.* l'inattention *f*, inadvertance *f*. [rent, distrait.
Невникнователенъ, *adj.* inattentif, indiffé-
Невникнователность, *sf.* l'inattention *f*, distraction *f*. [-lement.
Неволенъ, *adj.* involontaire, machinal; -лно,
Неволникъ, ница, *sc.* esclave, un ilote.
Неволнически, *adj.* esclave.
Неволничество, *sm.* la servitude.
Неволность, *sf.* l'ilotisme *f*.
Неволя, *sf.* le besoin; 1. l'esclavage *m*, captivité *f*, coaction *f*; 2. les fers *m*; 3. отъ —, *adv.* à regret; ‖ *fig.* à son corps défendant.
Невразумителенъ, *adj.* inintelligible; -лно, -ment; ‖ incompréhensible, inexplicable, abstrus; ‖ *fig.* apocalyptique.
Невразумително нѣщо, *sn. fig.* l'algébre *f*, l'hébreu *m*.
Невразумителность, *sf.* l'inintelligibilité *f*; ‖ *fig.* obscurité *f*, pesanteur *f*.
Невреденъ, *adj.* pourri. [culaire.
— **писачъ** (*на извѣстникъ*), *sm.* un folli-
— **солдатинъ**, *sm.* un passe-volant.
Невредна жена, *sf.* une louve; 1. *fam.* un catin; 2. (*куретина*), *fam.* une gourgandine; 3. (*просякыня*), *pop.* une carogne.
Невредность, *sf.* la vileté *et* vilité.
Невредны коніе, *sm. pl.* la réforme.
Неврографія (*описане нервы*), *sf.* la névrographie. [névrotomie.
Невротомія (*разрѣзване нервы*), *sf.* la
Неврьхлѣтливъ, *adj.* inexpugnable.
Невтонова философія, *sf.* le newtonianisme; ‖ **послѣдовачъ на** —, un newtonien.
Невтоновски, *adj.* newtonien.
Невтрисане, *sn. Méd.* l'appyrexie *f*..
Невъзвратенъ *и* **-тливъ**, *adj.* irréparable; -тно, -ment.
Невъзвратность, *sf.* l'irréparabilité *f*.
Невъздьржане, *sn.* l'inabstinence *f*, intempérence *f*.
Невъздьржденъ, *adj.* incontinent; -жно, -emment; ‖ intempérant *et* -péré, luxurieux, effréné.
— **човѣкъ**, *sm.* un intempérant.
Невъздьржность, *sf.* l'incontinence *f*, excès, débauché *m*. [sible, infaisable.
Невъзможенъ *или* **Неможенъ**, *adj.* impos-
Невъзможното, *sn.* l'impossible *m*; ‖ **безъ да са гледа на** —, par l'impossible.

Невъзможность, *sf.* l'impuissance *f*, impossibilité *f*.
Невъобразливъ, *adj.* inimaginable.
Невъспріемамь, *va.* dédaigner.
Невъспріемане, *sn.* le dédain.
Невѣрвамь, *va.* se défier de.
Невѣренъ, *adj. sc.* infidèle, incrédule; **-рно**, -lement; ‖ traître, faux, déprédateur, prévaricateur, precaire; ‖ *fig.* véreux.
Невѣріе *и* **-рство**, *sn.* l'infidélité *f*, incrédulité *f*; ‖ *fig.* l'ombrage *f*; ‖ **докарвамь —**, *va. fig.* faire ombre à.
Невѣрливость, *sf.* l'invraisemblance *f*.
Невѣрливъ (*който невѣрва*), *adj.* incrédule; ‖ *fig.* ombrageux.
Невѣрникъ, ница, *sc.* infidèle, incrédule, un prévaricateur; ‖ (*мартинъ*), un mécréant, un ghiaour *et* giaour.
Невѣрность, *sf.* l'infidélité *f*. [-ment.
Невѣроятеленъ, *adj.* invraisemblable; **-лно**,
Невѣроятенъ, *adj.* incroyable, improbable; **-тно**, -ment.
Невѣроятното, *sn.* l'incroyable *m*.
Невѣроятность, *sf.* l'incrédibilité *f*, invraisemblance, improbalité *f*.
Невѣрство, *sn.* l'infidélité, *f*, déprédation, prévarication, foi punique *f*.
Невѣста, *sf.* l'épousée *f*, accordée, bru *f*.
Невѣстулка, *sf. mam.* la belette, la fouine.
Невѣщенъ, *adj.* mal-appris.
Невѣщъ (*който незнае*), *adj.* inscient; ‖ (*на нѣщо*), ignorant de, incapable de, indocte, un mal-appris.
Негаленъ, *adj.* indélicat; **-но**, -tement.
Негербова хартія, *sf.* papier libre *ou* mort *m*.
Негиздавость, *sf.* l'inélégance *f*.
Негиздавъ, *adj.* inélégant.
Негладкость, *sf.* l'inégalité *f*.
Негладькъ, *adj.* inégal; ‖ *fig.* raboteux.
Неглечосана фарфорія, *sf.* le biscuit.
Негли́же (*утрѣшна дрѣха*), *sn.* le négligé.
Неглобено, *adv.* impunément.
Неглобенъ, *adj.* impuni.
Неглобяване, *sn.* l'impunité *f*.
Неговорливость, *sf.* la taciturnité.
Неговорливъ, *adj.* taciturne.
Неговоръ, *sm.* la mésintelligence.
Неговъ, нейна; **свой** (*своя, свое*), *adj. poss.* sien, enne; son (*f.* sa, *pl.* ses); 1. своето *или* неговото имане, *sn.* le sien; 2. неговытѣ роднини, *sf. pl.* les siens; 3. него, на оня, *pron. pers.* le *ou* l'; 4. него, нему, ней, *pron. pers.* lui (*pour* à lui, à elle), *voyez* Той.
Негорливъ, *adj.* ininflammable. [-èrement.
Негостепріименъ, *adj.* inhospitalier; **-мно**,
Негостепріимство, *sn.* l'inhospitalité *f*.
Негоціація, *sf.* la négociation.
Негрыжене, *sn.* le négligement, abandon *m*, inadvertance *f*.
Негрыженъ *и* **-жовенъ**, *adj.* nonchalant; **-жно**, -lamment.
Негрыжливъ, *adj.* négligent; **-во**, -gemment.
Негрыжность, *sf.* la négligence, nonchalance *f*.
Негрыжовность, *sf.* l'assoupissement *m*.
Негрѣшливъ, *adj.* immanquable; **-во**, -ment.
Негрѣшителность, *sf.* l'infaillibilité *f*.
Негръ, -ритянка, *s.* nègre, esse; un noir; 1. каща ради запиране **-гры**, la négrerie; 2. корабъ за обрьщане търговія съ **-гры**, négrier *et* vaisseau —, *sm*; 3. малькъ —, *s.* négrillon, onne.
Неговорливъ, *adj. fam.* rebours.
Негузенъ, *adj.* contant, indubitable.
Недалеченъ, *adj.* proche. [sire.
Недаровитъ човѣкъ, *sm. fam.* un pauvre
Недвиженъ, *adj. Jur.* immeuble.
— **имотъ** (*държава*), *sm.* l'immeuble *m*, la bien-fonds; 1. стопанинъ самъ на —, имамь държава (*живя*), *vr.* avoir du bien au soleil *m*; 2. което състои отъ — *или* са относя до —, *Jur.* immobilier, *adj.* 3. прѣобрьщане на движенъ имотъ въ —, *Jur.* l'immobilisation *f*; 4. прѣобрьщамь движенъ имотъ въ —, *va.* immobiliser.
Недвижното, *sn.* l'immeuble *m*.
Недвижность, *sf.* l'immeuble *m*.
Недворянинъ, янка, *s.* plébéien, enne.
Недворянска земя, *sf.* terre en roture *f*.
Недгесъ, *sm. Mar.* l'apôtre *m*.
Недължен**ъ**, *adj.* quitte.
Недоброгласенъ, *adj.* inharmonieux.
Недоброжелане, *sn.* la malveillance.
Недобромысленъ, *adj.* malintentionné.
Недоброприличен**ъ**, *adj.* déshonnête; **-чно**, -ment; ‖ malhonnête, malséant.
Недоброприличность, *sf.* la déshonnêteté, inconvenance *f*. [séance *f*.
Недобростойность, *sf.* l'indécence *f*, mes-
Недобростойнъ, *adj.* indigne; **но**, -ment; ‖ inconvenant, mésseant.
Недоволенъ, *adj.* mécontent de, malcontent, mal édifié; ‖ **-волный**, le mécontent.
Недоволникъ, *sm.* un mécontent.
Недовѣріе, *sn. Jur.* la suspicion.
Недовѣрливость, *sf.* la défiance.
Недовѣрливъ, *adj.* défiant.
Недовършенъ, *adj.* inachevé.
Недогадливъ, *adj.* malavisé.
Недогледване, *sn.* la méprise.
Недозеты пары, *sf. pl.* les arrérages *m*.
Недозрѣлъ, *adj.* abortif.
— **безцѣнъ камыкъ**, *sm.* le loupe.
Недоказливъ, *adj.* insoutenable.
Недокаченъ, *adj.* inoffensif; **-но**, -ivement.
Недокачливъ, *adj.* inviolable.
Недокиша, *sf. Chim.* le sous-oxide.
Недоносенъ, *adj.* abortif.
Недоносче, *sn.* un avorton, faux germe *m*.
Недоплащане, *sn.* l'arriéré *m*.

Недоплащачъ, *sm. Jur. sc.* reliquataire.
Недопълненъ (*за ссждъ*), *adj.* en vidange *f.*
Недоправенъ, *adj.* inexécuté.
Недоправность, *sf.* la défectuosité.
Надоправяне, *sn.* l'inexécution *f.*
Недопустенъ, *adj.* inadmissible, inaccessible, reprochable.
Недопущане, *sn.* l'inadmissibilté *f*, inadmission *f.*
Недьржливо, *adv.* indépendamment.
Недьржливость, *sf.* l'indépendance *f.*
Недьржливъ, *adj.* indépendant.
Недьржж, *vn.* succomber.
Недостатенъ, *adj.* insuffisant; -тно, -amment.
Недостатность, *sf.* l'insuffisance *f.*
Недостаточенъ, *adj.* incomplet; -чно, -ètement; 1. malaisé, manqué; 2. *Gram.* défectif; 3. — сѫмь, *vn. fig.* être cloché.
Недостаточно испотяване, *sn. Méd.* l'adiaphorèse *f.*
Недостига, *v. imp.* il manque, il fait faute, s'en faut; ‖ не ми —, il manque de; ‖ комуто — нѣщо, *fig.* veuf de.
Недостигане, *sn.* la privation. [manquant.
Недостигателенъ (*който недостига*), *adj.*
— брой, *sm. Arithm.* nombre déficient *m.*
Недостигъ, *sm.* le déficit. [ment.
Недостиженъ, *adj.* défectueux; -жно, -euse-
Недостижливъ, *adj.* 'hors d'atteinte *f.*
Недостижность, *sf.* la disette, rareté *f*, défaut *m*, inabondance, pénurie, lacune, imperfection, gêne *f*, vice *m*; 1. *fig.* la stérilité, la tare; 2. *Gram.* la défectivité; 3. (*на нѣщо или въ нѣщо*), la manque.
Недостойнство, *sn.* l'indignité *f.*
Недостойнъ, *adj.* indigne (de); -но, -ment.
Недосѣщане, *sn.* la méprise.
Недоумѣне, *sn.* l'incertitude *f*, le doute, embarras *m*, perplexité *f*, scrupule *m*, cas de conscience, *m*; 1. *fam.* le barguignage, le quiproquo; 2. въ — сѫмь, *vn.* barguigner; ‖ *fig.* vaciller; 3. въ — *adv.* en suspens.
Недумай! *interj.* ouais; ‖ *adv.* motus.
Недѣй, *v. imp.* laisser moi tranquille; ‖ — до толкозъ! *prép.* point tant de raisons.
Недѣйствителенъ, *adj.* passif, inefficace, nul, invalide; 1. *Jur.* vicieux; 2. правя —, *va. Jur.* vicier; 3. ставамь —, *vn.* se nullifier; 4. не въ -вителна служба, en non-activité *f.*
— завѣтъ (*приживіе*). *sm.* legs caduc *m.*
Недѣйствителность, *sf.* l'inefficacité *f*; ‖ *Jur.* l'invalidité *f*, nullité *f.*
Недѣленъ, *adj.* férial.
— попъ (*литургашъ*), *sm.* un hebdomadier; ‖ (*или актеоръ*), un semainier.
Надѣлна работа (*плата или пары*), *sf.* la semaine.
Недѣлното, *sn.* l'individu *m.*
Недѣлность, *sf. Jur.* l'indivision *f.*
Недѣля, *sf.* la semaine, le dimanche; -ленъ, du dimanche; 1. la 'huitaine, la ferie; 2. (*за блудный сынъ*), la septuagésime; 3. месна — (*прѣди велики пости*), le dimanche gras; 4. — Православіе, le dimanche des brandons; ‖ (*сборно въскрьсение*), dimanche de la quadragésime; 5. свята —, semaine sainte; 6. (*на слѣпый*), semaine des rogations, *f*; 7. страстна —, semaine de la passion; 8. сырна —, semaine grasse; 9 до —, d'aujourd'hui en 'huit, dans 'huit jours; 10. двѣ -дѣли, la quinzaine; ‖ *Jur.* la quatorzaine; ‖ прѣзъ двѣ —, en quinze *ou* dans quinze jours.
Недѣятеленъ, *adj.* inactif; -лно, -ivement; ‖ *fig.* inerte.
— човѣкъ, *sm. fig.* un traînard.
Недѣятелно състояне, *sn.* la passiveté; ‖ направямь въ —, *va.* passiver.
Недѣятелность, *sf.* l'inactivité *f*, inertie *f.*
Недждливъ *и* **-ждовенъ**, *adj.* impluvieux.
Нееднакство, *sn.* la dissemblance, la non-conformité. [‖ inegal.
Нееднакьвъ, *adj.* dissemblable; -кво, -ment;
— пулсъ, *sm. Méd.* pouls caprisant *m.*
Неестествено искане, *sn. Méd.* le satyriasis.
Неестественъ, *adj.* innaturel; -но, -ellement.
Нежилавость, *sf.* l'inflexibilité *f.*
Нежилавъ, *adj.* inflexible; -во, -ment; ‖ *fig.* roide *et* raide.
Незабравливъ, *adj.* inoubliable.
Незабранливъ, *adj.* intenable.
Незабѣлѣженъ, *adj.* inaperçu.
Незабѣлѣжителенъ, *adj.* insensible.
Незабѣлѣжливъ, *adj.* inapercevable, inobservable.
Независливо, *adv. Gram.* absolument; ‖ -вото, *sn.* l'absolu *m.*
Независливъ, *adj.* absolu.
Незагубливъ, *adj.* imperdable.
Незадължителенъ, *adj.* désobligeant; -лно, -geamment.
Незадължителность, *sf.* la désobligeance.
Незаконенъ, *adj.* illégal, illégitime; ‖ (*за дѣте*), naturel.
— налогъ, *sm.* la maltôte. [bâtard.
Незаконороденъ, *adj.* illégitime, adultérin, un
Незаконна дань, *sf.* la maltôte; ‖ събирачъ на —, un maltôtier.
Незаконно, *adv.* indûment.
— прѣпечѣтване (*книгы, щампы*), *sn.* la contrefaçon; ‖ прѣпечѣтвамь —, *va.* contrefaire.
— раждане, *sn.* l'illégitimité *f*, la bâtardise.
— срѣдство, *sn.* voie indirecte *f.*
Незаконность, *sf.* l'illégalité *f*, illégitimité *f.*
Незакрыленъ, *adj.* inabrité. [pureau.
Незакрыта плоскость (*на кермида*), *sf.* le
Незаловенъ, *adj.* inoccupé.
Незаличливость, *sf.* l'indélébilité *f.*

Незаличливъ, *adj.* ineffaçable; ‖ *fig.* indélébile.
Незаможенъ, *adj.* *Méd.* anaphrodite.
Незапаленъ, *adj.* ininflammable.
Незапжнато нито отпжнато оржжіе, *sn.* au repos.
Незахванатъ, *adj.* vaccant.
Незахлупване, *sn.* *Anat.* le phimosis.
Незачерненъ, *adj.* sans tache *f.*
Нездравіе, *sn.* l'indisposition *f*, incommodité *f*, mal-être *m*.
Нездравость (*на нѣкоя земя*), *sf.* l'insalubrité *f*.
Нездравъ, *adj.* malade, malsain, incommodé, insalubre; ‖ **бывамъ** —, *vn.* incommoder.
Незимамъ (*нищо въ игра*), *va.* dévoler *ou* être en dévole.
Незлобива дѣвойка, *sf.* *fam.* un agnès.
Незлобиво, *adv.* innocement.
Незлобивость, *sf.* l'innocence *f*, pureté, irréprehensibilité, chasteté, pudicité *f*; ‖ **испытване на** —, l'ordalie *f*.
Незлобивъ, *adj.* innocent, intact, chaste, pudique, pur, impollu, irréprehensible, irréprochable; ‖ *fig.* vierge, blanc; ‖ **изявявамъ за** — (*нѣ кривъ*), *va.* innocenter.
— **и безполезенъ цѣръ**, *sm.* onguent miton mitaine, *m*.
Незнание, *sn.* l'ignorance *f*, ânerie *f*; ‖ *fig.* le bec jaune, le tuf.
Незначителенъ, *adj.* insignifiant, sans conséquence; ‖ *fig.* menu.
Незначителность, *sf.* l'insignifiance *f*.
Незная, *vn.* ignorer; 1. (*самъ себе-си*), s'ignorer soi-même; 2. (*вече що да правя*), être au bout de son latin; 3. (*що да сторя и да кажа*), être au bout de son rôlet.
Незрѣлость, *sf.* l'immaturité *f*.
Незрѣлъ *и* -рѣялъ, *adj.* vert.
Неизбирливость, *sf.* l'inéligibilité *f*.
Неизбирливъ, *adj.* inéligible.
Неизбѣженъ, *adj.* inévitable, indispensable, fatal, de rigueur *f*.
Неизбѣжно, *adv.* sine quâ non, il est expédient.
— **незнание**, *sn.* ignorance invincible *f*.
Неизбѣжность, *sf.* l'inévitabilité *f*, indispensabilité *f*; ‖ (*за животъ-тъ*), de première nécessité *f*.
Неизвѣстенъ, *adj.* incertain, inconnu, ignoré, obscur, vacillatoire.
Неизвѣстна колчавина *или* -голѣмина, *sf.* *Alg.* l'inconnue *f*.
Неизвѣстното, *sn.* l'incertain *m*, inconnu, douteux *m*.
Неизвѣстность, *sf.* l'incertitude *f*, obscurité, casualité *f*.
Неизгладенъ, *adj.* mat.
Неизгнивливъ, *adj.* *Phys.* imputrescible *et* -putréfiable.
Неизговаряса (*за буква*), *v. imp.* *Gram.* elle se mange.
Неизговорливъ, *adj.* inexprimable *et* -expréssible, inénarrable, indicible.
Неизгорливъ, *adj.* incombustible.
Неизгорливость, *sf.* l'incombustibilité *f*.
Неизгубителенъ, *adj.* imperissable.
Неизгубливость, *sf.* l'inamissibilité; ‖ (*на Черковата*), l'indéfectibilité *f*.
Неизгубливъ, *adj.* inamissible, indéfectible.
Неизданъ, *adj.* inédit.
Неизгравамъ (*нищо*), *vn.* être capot.
Неизлазливъ, *adj.* indélébile.
Неизложены части (*въ наука*), *sf. pl.* les désidérata *m*.
Неизлѫсканъ [оставямъ -кано, (*сребро*, *злато*), *va.* matir.
Неизлѣчливъ, *adj.* inguerissable, incurable; -во, -ment.
Неизмамливость, *sf.* l'infaillibilité *f*.
Неизмамливъ, *adj.* infaillible.
Неизмѣнливость, *sf.* l'inaltérabilité *f*; ‖ (*на владѣне*), *Jur.* l'incommutabilité *f*.
Неизмѣнливъ, *adj.* inaltérable, immuable *et* -mutable, à l'épreuve de; ‖ *Jur.* incommutable; ‖ *Gram.* invariable; -во, -ment.
Неизмѣнна колчавина, *sf.* *Alg.* la constante.
Неизмѣнни, *adj.* *fig.* inaltérable.
Неизмѣнно, *adv.* absolument, à coup sur, sans faute, constamment, nécessairement, en tout et partout.
Неизмѣнность, *sf.* l'immutabilité *f*.
Неизмѣрено пространство, *sn.* le vague.
Неизмѣрливость, *sf.* l'incommensurabilité *f*.
Неизмѣрливъ, *adj.* immensurable, immense, vaste.
Неизмѣстливость, *sf.* l'inamovibilité *f*.
Неизмѣстливъ, *adj.* inamovible.
Неизносенъ, *adj.* désavantageux, défavorable; ‖ *fig.* infructueux, ingrat.
Неизноска, *sf.* le désavantage.
Неизработенъ [стоя -тено, *v. imp.* il chôme.
— **зумрудъ**, *sm.* les morillons *m*.
Неизработены слоновы зжбы, *sm. pl.* le morfil.
Неизрѣзанъ безцѣнъ камыкъ, *sm.* le cabochon.
Неизрѣчливость, *sf.* l'ineffabilité *f*.
Неизрѣчливъ, *adj.* ineffable; -во, -ment.
Неизцѣрливость, *sf.* l'incurabilité *f*.
Неизцѣрливъ, *adj.* inguerissable, irrémédiable; ‖ (*който не може да оздравя*), incurable; -во, -ment; ‖ **спиталъ за -ливы**, les incurables *m*;
Неизъснимъ, *adj.* inexplicable, indéchiffrable, indicible; -во, -ment; ‖ *fig.* indéfinissable; ‖ *fam.* indébrouillable.
Неима (*проглачане гласъ на крайна сричка*), *sf.* *Mus.* le neume.
Неискрѣнно примирене, *sn.* paix plâtrée *f*.
Неискуплливъ, *adj.* irrachetable.
Неискусенъ, *adj.* inhabile; -сно, -ment; ‖ maladroit, malhabile, novice.
— **готвачъ**, *sm.* un fricasseur.
— **играчъ** (*мечка въ краката*), *sm.* une mazette.
— **пушкачъ**, *sm.* un tirailleur.
— **свырачъ**, *sm.* *fam.* un croque-note *ou* -so].

Ненскуство, *sn.* la maladresse, malhabilité *f.*
Ненспеченъ, *adj. fig.* brut.
— (*недопеченъ*) **хлѣбъ**, *sm.* pain gras-cuit *m.*
Ненспълнене, *sn.* l'inexécution *f.*
Ненспълненъ, *adj.* inexécuté.
Ненспълнивость, *sf.* l'impraticabilité *f.*
Ненспълнивъ, *adj.* inexécutable, infaisable, impraticable.
Ненсповѣданъ, *adj.* déconfès.
Ненсповѣдливость, *sf.* l'inscrutabilité *f.*
Ненсповѣдливъ, *adj.* inscrutable; ‖ *fig.* impénétrable; ‖ *Phys.* incompréhensible.
Ненсправливость, *sf.* l'incorrigibilité *f.*
Ненсправливъ, *adj.* incorrigible; -во, -ment.
Ненсправено, *adv.* en surplomb; ‖ стоя —, *vn.* surplomber.
Ненсправенъ, *adj.* incorrect; -но, -tement.
Ненсправность, *sf.* l'incorrection *f.*
Ненсприказливъ, *adj.* inénarrable.
Ненстащенъ, *adj.* grossier; ‖ *fig.* inculte.
Ненстеглены вжжа, *sn. pl.* manoeuvres de revers *m.*
Ненстински, *adj.* fautif, faux, bâtard, erroné.
Ненстинско, *adv.* faussement. [sition *f.*
— **правило**, *sn. Arithm.* règle de fausse po-
Ненстривливъ, *adj. fig.* ineffaçable.
Ненстрѣбливъ, *adj.* inextirpable.
Ненстжкменъ, *adj.* disparate.
Ненсчерпанъ, *adj.* inépuisé.
Ненсчерпливъ, *adj.* inépuisable; ‖ *fig.* intarissable; ‖ бывамъ — въ нѣщо, *vn.* ne point tarir sur.
Нейтраленъ (*и Chim.*), *adj.* neutre; ‖ обявяване за —, la neutralisation; ‖ докарвамъ въ -лно състояне, *va.* neutraliser.
Найтрализація, *sf. Chim.* la neutralisation.
Нейтрализувамъ, *va. Chim.* neutraliser.
Нейтралность, *sf.* la neutralité.
Нейтралны дръжавы, *sf. pl.* les neutres *m.*
Ненцливъ (*което не може са иска*), *adj.* inexigible.
Нека, *adv.* va; 1. *conj.* mais; 2. — бѫде, *interj.* passe, tôpe; ‖ *adv.* ainsi soit-il; 3. — бѫде така, *adv.* à la bonne heure, bon, quitte; ‖ *interj.* fiat.
Неклатливъ, *adj.* ferme; -во, -ment.
Неклисавъ, *adj. Phys.* inductible.
Некрологическа статія, *sf.* le nécrologe.
Некрологически, *adj.* nécrologique.
Некрологія (*записване умрѣлы*), *sf.* la nécrologie. [nécrologue.
Некрологъ (*писачъ на некрологія*), *sm.* un
Некромантія (*ссыжване умрѣлы*), *sf.* la nécromancie *et* -mance.
Некромантъ, *sm.* un nécromancien *ou* négromanien *et* -mant.
Некрѣвъ, *adj.* languissant, endolori, maléficié, grabataire; ‖ *fig.* l'emplâtre *m.*
Нектаръ (*питіе на богове*), *sm.* le nectar.
Неладіеплавателенъ, *adj.* innavigable.
Неладіеплавателность, *sf.* l'innavigabilité *f.*
Нелесенъ, *adj.* incommode.
Нелибералeнъ, *adj.* illibéral.
Нелицепріетіе, *sn.* l'impartialité *f.*
Нелогически, *adj.* illogique; -скы, -ment.
Нелунавъ, *adj.* immaculé.
Нелѣпость, *sf.* la platitude.
Нелжскавина, *sf.* la ternissure. [ternir.
Нелжскавъ, *adj.* terne; ‖ правя -во, *va.*
Немаране (*въ искуство*), *sn.* le négligement.
Немарливъ, *adj.* négligent; -во, -gemment.
Немейскы игры, *sf. pl.* jeux néméens *m.*
Немилостиво, *adv. fam.* à la turque.
Немилостивость, *sf.* l'immisericorde *f*, dureté *f.*
Немилостивъ, *adj.* impitoyable; -во, -ment; ‖ immisericordieux, défavorable, dur.
Немилость, *sf.* la défaveur, le discredit, disgrâce *f*; ‖ изпадналъ въ —, *s.* disgracié, ée.
Немивувать (*за пары*), *v. imp.* il dort.
Немиренъ, *adj.* rebelle, turbulent, tumultuaire; -рно, -ment.
Немирно дѣте, *sn.* une babouine.
Немирность, *sf.* la turbulence.
Немиризливъ, *adj.* inodore.
Неможенъ, *adj.* incapable de.
Немотенъ, *adj.* indigent, prolétaire, pauvre *u s.* —, esse; ‖ — на, *fig.* sterile en.
Немотія, *sf.* la pauvreté; ‖ *fig.* la stérilité.
Немофилъ, *sm. plante*, le némophile.
Немощенъ, *adj.* impuissant, débile, languissant, cassé, caduc, infirme.
Немощность, *sf.* l'impuissance *f.*
Немощь, *sf.* la débilité, infirmité, maladie *f*; ‖ *Med.* l'énervation *f.*
Немысля (*нищо*), *vn.* s'étourdir.
Ненавистенъ, *adj.* haïssable.
Ненавистливъ, *adj.* haineux.
Ненависть, *sf.* la haine, la détestation; ‖ *fig.* le fiel; ‖ (*умраза къмъ човѣцытѣ*), la misanthropie.
Ненавидливъ, *adj.* infréquenté.
Ненавиждамъ, *va.* mépriser, détester; ‖ -меса (*единъ другъ*), *p'. vr.* se mépriser.
Ненаврѣмененъ, *adj.* impubère,
Ненавыкнатъ, *adj.* inaccoutumé, inexercé.
Ненавыкноване, *sn.* l'inhabitude *f.*
Ненагледливъ, *adj.* impratiqué.
Ненадвивливость, *sf.* l'invincibilité *f*, irrésistibilité *f.* [-во, -ment.
Недадвивливъ, *adj.* invincible, irrésistible;
Ненадвитъ *и* -віенъ, *adj.* invaincu.
Ненаддѣленъ *и* -дѣлливъ, *adj.* invincible.
Ненадѣжбенъ (*който са държи отъ случай*), *adj.* précaire; -бно, -ment.
— **човѣкъ**, *sm. fig.* planche pourrie *f.*
Ненадѣйна срѣща, *sf.* l'échauffourée *f.*
Ненадѣйно, *adv.* tout à coup, à l'improviste, ex abrupto, à la rangette, d'un saut, de plein saut, subito; 1. *fig.* comme

une bombe; 2. *fam.* de prime-saut; 3. изъ —, au dépourvu.
Ненадѣйно застигане, *sn.* la surprise.
— **злочестіе**, *sn. fig.* coup de foudre, *m.*
— **промѣнене**, *su. fig.* la débâcle *et* -clement.
Ненадѣйность, *sf.* la surprise, la soudeneté.
Ненадѣянь, *adj.* inespéré, inattendu, subit, brusque, soudain, imprévu, fortuit; ‖ *Jur.* aléatoire.
— **случай**, *sm. fig.* le Deus ex machina, [coup de tonnerre, *m.*
Ненадѣяса, *vr.* se défier; ‖ **не са надѣй на менѣ**, *fig.* attendez-moi sous l'orme *m.*
Ненайденъ, *adj.* introuvé.
Ненаименованъ, *adj. Jur.* innomé.
Ненаклеена хартія, *sf.* papier fluant *m.*
Ненапечѣтанъ, *adj.* inedit.
Ненаправливъ, *adj. Chir.* irréductible.
Ненапрьщѣлъ (*за житото*), *adj.* retrait.
Ненапрѣдвамъ, *vn.* tomber.
Ненапрѣдване, *sn.* l'insuccès *m.*
Ненамисане, *sn.* la non-intervention.
Ненамѣренъ, *adj.* introuvé.
Ненамѣрливъ, *adj.* introuvable.
Ненаранливость, *sf.* l'invulnérabilité *f.*
Ненаранливъ (*и fig.*), *adj.* invulnérable.
Ненареденъ, *adj.* chaotique.
Ненарѣчено, *adv.* innocemment.
Ненаселено пространство, *sn.* le désert.
Ненаселенъ, *adj.* déshabilité, désert.
Ненасилненъ, *adj.* inviolable, inexpugnable.
Ненасытенъ, *adj.* avide de, vorace, dévorant *et* -rateur; ‖ (*за нѣщо*), alteré de.
Ненасытливость, *sf.* l'insatiabilité *f.*
Ненасытливъ, *adj.* insatiable, irrassasiable.
Ненасытность, *sf.* la voracité; ‖ *fam.* à l'appetit de.
Ненаходливъ, *adj.* introuvable.
Ненощувамъ (*удома си*), *vn.* découcher.
Ненаюрливъ, *adj.* inattaquable.
Необработаность, *sf.* l'inculture *f.*
Необработенъ, *adj.* inculte, vierge, brut; ‖ (*за земя*), vague; ‖ *fig.* cru.
Необразованость, *sf.* la grossièreté.
Необразованъ, *adj.* grossier, barbare; ‖ *fig.* inculte, ostrogot *et* -gotique.
Необрѣченъ, *adj.* allodial.
Необученъ, *adj.* inexercé.
Необходителенъ, *adj.* insociable, intraitable, farouche; ‖ *fig.* impraticable; ‖ *fam.* inaccostable (*voyez* **Необносителенъ**).
Необходителность, *sf.* l'insociabilité *f.*
Необщественъ, *adj.* antisocial.
Необыкновеното, *sn.* l'extra *m.*
Необыкновенъ, *adj.* inaccoutumé, inhabituel, extraordinaire, insolite, ébouriffant.
— **случай**, *sm.* l'extraordinaire *m.*
Необычайнъ, *adj.* inusité.
Необычамъ, *va.* 'haïr.
Необычливость (*народна*), *sf.* l'impopularité *f.*
Необычливъ, *adj.* malvoulu; ‖ (*отъ народъ-тъ*), impopulaire.
Необюзданость, *sf.* l'effrénement *m.*
Необюзданъ, *adj.* effréné, désordonné, libertin; ‖ *fig.* indompté.
Неоварено ѣдене, *sn.* la crudité.
Неоваренъ, *adj.* cru.
Неологически, *adj.* néologique.
Неологисмъ, *sm.* un néologisme.
Неологія (*измысленане новы рѣчи*), *sf.* la néologie.
Неогледване, *sn.* l'inadvertance *f.*
Неограденъ, *adj.* déclos.
Неографія (*ново правописане*), *sf.* le néographisme.
Неодобрене, *sn.* la désapprobation, improbation *f.*
Неодобрителенъ, *adj.* irréparable, improbateur.
Неодобрявамъ, *va.* désapprouver, réprouver, improuver, trouver mauvais.
Неодушевленость, *sf.* l'inanimation *f.*
Неодушевленъ, *adj.* inanimé.
Неодѣляна тоѣга, *sf. Mar.* la bordaille.
Неодѣленъ, *adj.* lourd; ‖ *fig.* ostrogot *et* -gotique.
Неозьртливость, *sf.* l'imprudence *f.*
Неозьртливъ, *adj.* imprudent; -во, -emment.
Неозьртни, *adj.* imprévoyant.
Неозьртность, *sf.* l'imprévoyance *f.*
Неозрѣяло съчинене, *sn. fig.* l'avorton *m.*
— *или* **Кисѣло гроздіе** (*и вино отъ него*), *sn.* le verjus; ‖ **подправенъ съ вино отъ** —, verjuté, *adj.*
Неозрѣялъ и -зрѣлъ, *adj.* en herbe *f.*
— **плодъ**, *sm. Bot.* l'avorton *m.*
Неозрѣялы лещницы, *sm. pl.* le cerneau.
Неоженване, *sn.* le célibat.
Неожененъ, *adj.* un célibataire.
Неолаване (*на думы*), *sn. fig.* le détour.
Неолучва, *v. imp. fig.* il manque.
Неописливъ, *adj.* indescriptible; -во, -ment.
Неоплесканъ, *adj fig.* vierge
Неоправенъ, *adj.* déréglé; -но, -ément.
Неоправливъ, *adj. fig.* irrémédiable.
Неопраность, *sf.* la malpropreté.
Неопранъ, *adj.* malpropre, sale.
Неопрѣдѣлена цѣна, *sf.* la discrétion.
Неопрѣдѣленость, *sf.* le vague.
Неопрѣдѣленъ, *adj.* indéfini, indéterminé, souverain, incertain, indécis, illimité; ‖ *fig.* vague, vaporeux.
Неопрѣдѣлителенъ, *adj.* absolu.
Неопрѣдѣлителна игра (*ребетъ*), *sf.* le refait.
Неопрѣдѣлително наклонене, *sn. Gram.* l'infinitif *m.*
Неопрѣдѣленъ и -дѣлливъ, *adj.* indéfinissable, indéterminable, illimitable, inqualifiable.
Неопытоменъ, *adj. fig.* indompté.
— **соколъ**, *sm. Vén.* faucon pérégrin *m.*
Неопытенъ, *adj.* inexercé, inexpérimenté,

novice, nouveau *et* nouvel; ‖ *fig.* neuf; ‖ *fam.* *s.* un blanc-bec. [bouline.
Неопытенъ матрозъ, *sm.* *Mar.* un 'hâle-
Неопытность, *sf.* l'inexpérience *f*, impéritie *f*.
Неоработена земя, *sf.* la friche, la garigue.
Неоработенъ, *adj.* inculte; ‖ (*за земя*), vierge; ‖ (*за пѫть*), detourné.
Неорганически, *adj.* inorganique.
Неоснователенъ, *adj.* inconsistant, mal fondé, gratuit, 'hasardé, vain; ‖ бывамъ —, *vn.* *fig.* porter à faux.
Неоснователность, *sf.* l'inconsistance *f*.
Неоставителенъ, *adj.* irrémissible; -лно, -ment.
Неоставность, *sf.* l'inadmissibilité *f*.
Неоставямъ (*на миръ*), *va.* *fig.* martyriser.
Неосѣтителенъ, *adj.* apatique; ‖ *fig.* insensible; -лно, -ment. [bilité *f*.
Неосѣтителность, *sf.* l'apathie *f*, insensi-
Неосѣтливость, *sf.* l'insensibilité *f*, impassibilité *f*; ‖ *fig.* la léthargie.
Неосѣтливъ, *adj.* insensible, dénaturé; ‖ *fig.* léthargique, lard; ‖ ставамъ —, *vn.* se dénaturer.
Неосѣщливость, *sf.* l'impalpabilité *f*.
Неосѣщливъ, *adj.* impalpable, intactile, stoïque, inconcevable, sec; ‖ *fam.* le sans-coeur; ‖ правя —, *va.* *Méd.* stupéfier.
Неотбранъ (*нѣ отъ отборъ*), *adj.* inassorti.
Неотговорителенъ, *adj.* inexcusable; -лно, -ment.
Неотговорливость, *sf.* l'irresponsabilité *f*.
Неотговорливъ, *adj.* irresponsable; -во, -ment.
Неотдѣленъ, *adj.* *Gram.* inséparable; -лнено, -ment.
Неотійвамъ, *vn.* jurer.
Неоткачливъ, *adj.* incrochetable.
Неотколѣшенъ, *adj.* récent.
Неотплащно наддаване, *sn.* folle enchère *f*.
Неотречливъ, *adj.* irréfutable.
Неотстѫпамъ (*нѣкому*), *va.* tenir tête à.
Неотстѫпенъ, *adj.* instant.
— човѣкъ, *sm.* un obsesseur.
Неотстѫпливость, *sf.* l'inaliénabilité *f*.
Неотстѫпливъ, *adj.* inaliénable; ‖ *fig.* inattaquable; ‖ *Jur.* incessible.
Неотстѫпно, *adv* instamment.
— искане, *sn.* l'instance *f*.
Неотстѫпность, *sf.* l'obcession *f*.
Неотхвьрливъ, *adj.* irrécusable, irréfragable; -во, -ment.
Неотхлупка, *sf.* *Chir.* le paraphimosis.
Неоцѣненъ, *adj.* inestimable; ‖ *fig.* incompris.
Неоцѣнливъ, *adj.* inappréciable. [-saint-gris.
Неощурешь [да са —, *interj.* ventre-bleu *ou*
Непастря, *va.* *fig.* prodiguer.
Непатріотически, *adj.* incivique.
Непечѣлолнбивъ, *adj.* désintéressé; -во, -sément. [impotable.
Непійливъ (*което не може са пие*), *adj.*
Непипливость, *sf.* l'impalpabilité *f*, intangibilité *f*. [palpable.
Непипливъ, *adj.* intactile, intangible, im-
Непписанъ (*за хартія*), *adj.* blanc.
Непистя, *vn.* faire litière de; ‖ *fig.* prodiguer.
Неплавателенъ (*за дърва*), *adj.* inflotté.
Неплатливъ, *adj.* impayable. [-ment.
Неплахливъ *и* -лахъ, *adj.* intrépide; -во,
Неплашливость *и* -лахость, *sf.* l'intrépidité *f*.
Неплащамъ (*на почѣкъ-тъ*), *va.* s'arriérer.
Неплащане, *sn.* le non-payement.
Неплодіе, *sn.* l'infertilité *f*.
Неплодороденъ, *adj.* infertile, infecond, infructueux, sterile. [*va.* stériliser.
Неплодородіе, *sn.* la stérilité; ‖ правя —,
Неплодородность, *sf.* l'infructuosité *f*.
Непълненъ, *adj.* incomplet, retrait, défectible, dépareillé.
— стихъ, *sm.* vers catalectiques *m*.
Непълно състояне, *sn.* la vidange.
Непълность, *sf.* *Gram.* la défectivité.
Непобаранъ, *adj.* *fig.* intact.
Непобарвамъ, *va.* avoir les maines nettes *f*.
Непобоженъ, *adj* indévot; -жно, tement.
Непобожность, *sf.* l'indévotion *f*.
Неповърнато, *adv.* sans retour.
Неповрѣденъ, *adj.* intact, sauf; ‖ (*за медаль*), *adj.* *Num.* à fleur de coin, *f*.
Непоглеждамъ (*нѣкого*), *va.* ravaler, régarder de 'haut en bas.
Непоглеждане, *sn.* *fig.* le ravalement; ‖ продавамъ съ —, *va.* vilipender.
Непогрѣшено, *adv.* *fam.* ric-à-ric.
Непогрѣшенъ, *adj.* juste, ressemblant, métodique, véritable, tout craché; ‖ *fig.* *fam.* incarné; ‖ *Théol.* coégal. [conaître.
Непознавамъ *и* -са (*съ нѣщо*), *va.* *vr.* mé-
Непознаеливъ (*когото неможемъ позна*), *adj.* méconnaissable.
Непознаеникъ, ница, *sf.* inconnu, ue.
Непознатъ, *adj.* inconnu, obscur.
Неподвиженъ, *adj.* immobile, stationnaire, fixe, sédantaire, dormant.
Неподвижно перде (*на авансцена*), *sn.* manteau d'arlequin, *m*. [comphose.
— съединене (*на кости*), *sn.* *Anat.* la
Неподвижность, *sf.* l'immobilité *f*, stationnarité *f*.
Неподвижны звѣзды, *sf.* *pl.* *Astr.* les fixes *m*.
Неподвластность (*на закони*), *sf.* l'exterritorialité *f*.
Неподобство, *sn.* la dissimilitude.
Неподкупенъ, *adj.* *fig.* incorruptible.
Неподкупность, *sf.* *fig.* l'incorruptibilité *f*.
Неподлагамса, *vr.* tenir tête à; ‖ *fig.* roidir contre.
Неподобрителенъ, *adj.* *fig.* désespéré.
Неподыренъ (*за имотъ*), *adj.* vacant.
Непокаеливъ, *adj.* inexpiable.

Непоклатливость, *sf.* la fermeté, imperturbabilité, stoïcité *f.*
Непоклатливъ, *adj.* inébranlable, imperturbable; ‖ -во, -ment; ‖ *fig.* immobile.
Непокойно сѣщане, *sn.* le malaise.
Непокойнъ, *adj.* incommode.
Непокоренъ, *adj.* rebelle, insoumis, insubordonné, réfractaire.
Непокорливъ, *adj.* désobéissant. [nérie.
Непокорство, *sn.* la désobeissance, la muti-
Непокоряване, *sn.* l'insubordination *f.*
Неполитикъ, *adj. m.* fat.
Неполитиченъ, *adj.* impoli, incivil, grossier, désobligeant, malgracieux, malhonnête, discourtois, rustique; ‖ *pop.* rudânier.
Неполитически, *adj.* impolitique; -скы, -ment.
Неполитичность, *sf.* l'incivilité *f*, impolitesse, grossièreté, désobligeance, rusticité, discourtoisie, malhonnêteté, inurbanité, crasse du collége, *f*; ‖ **постлпамь -чно съ нѣкого**, *va.* désobliger.
Неполучвамь, *va.* rater.
Непомненъ, *adj.* immémorial; -нено, -lement.
Непомня (*себе-си*), *vn.* perdre la tramontane.
Непомрачливъ, *adj.* inteniissable.
Непомысленъ, *adj.* indélibéré.
Непомыслено, *adv.* innocemment.
— **прѣстлпване**, *sn. Jur.* le quasi-délit.
Непоносенъ, *adj.* désavantageux; -сно, -eusement.
Непопипанъ, *adj. fig.* intact.
Непочитамь, *va.* braver.
Непорасьлъ, *adj. fam.* incompétent; -сло, -temment.
Непосвятенъ, *adj.* un profane.
Непослушване, *sn.* la désobéissence.
Непослушенъ, *adj.* indocile, insubordonné, réfractaire.
Непослушливость, *sf.* l'indocilité *f.*
Непослушливъ, *adj.* désobéissant, indisciplinable, insoumis; ‖ (*слѫть*), *vn.* désobeir.
Непослушникъ, *sm. Milit.* un réfractaire.
Непосрѣдственъ, *adj.* immediat, direct; -но, -tement.
Непосрѣдствоване, *sn.* la non-intervention.
Непостижливость, *sf.* l'incompréhensibilité *f*; ‖ *fig.* l'impénétrabilité *f.*
Непостижливъ, *adj.* inaccessible à, indéchiffrable, indéfinissable, insondable; ‖ *fig.* impénétrable, insaisissable; ‖ *Phys.* incompréhensible.
Непостоянность, *sf.* la versatilité.
Непостоянство, *sn.* l'inconstance *f*, instabilité, incertitude, vicissitude, fugitivité, fragilité, papillonage *f*; ‖ *fig.* la mobilité, le va-et-vient.
Непостоянъ (*недържеливъ*), *adj.* inconstant, instable, incertain, versatile, mobile, valage; ‖ *fig.* vagabond, fragile; un caméléon, *s*; ‖ (*за людіе*), variant.
Непотизмъ (*вліяне на папскы братовчеды*), *sm.* le népotisme. [gible.
Непотопителенъ, *adj.* insubmersible *et* -mer-
Непотопителность, *sf.* l'insubmersibilité *f.*
Непотрѣбенъ, *adj.* surabondant, frivole.
Непотрѣбна подробность, *sf.* la prolixité.
— **тѫкменость**, *sf.* la superstition.
Непотрѣбно нѣщо, *sn. fig.* la borre.
— **прибавяне**, *sn. fig.* la superstructure.
Непотрѣбности, *sf. pl.* les longueurs *f.*
Непотрѣбность, *sf.* l'inutilité *f*, frivolité *f.*
Непотрѣбны партушинны, *sf. pl. fig.* la panoplie; ‖ *pop.* le bataclan.
— **хартіи**, *sf. pl.* la pancarte; 1. (*или писма*), *fam.* la paperasse; 2. **ровя** —, *va.* paperasser; 3. **събирачъ на** —, un paperassier.
Непохванатъ, *adj. fig.* intact.
Непохватенъ, *adj.* inapte, malhabile, maladroit, impertinent, disgracieux, le gâte-tout; ‖ *fam.* pataud.
— **човѣкъ**, *sm.* un brise-tout.
Непохватно, *adv.* gauchement, hors de propos, mal à propos, à la julienne.
Непохватность, *sf.* l'inhabileté *f*, inaptitude, incapacité, maladresse, malhabilité, gaucherie, impertinence, disgrâce, *f*; ‖ *fam.* la dégaîne.
Непочтена кѫща, *sf.* le capharnaüm.
Непочтене, *sn.* l'irrévérence *f.*
Непочтенъ, *adj.* honteux; -но, -eusement; ‖ malhonnête, infâme, laid.
— **човѣкъ**, *sm.* un infâme. [rencieux.
Непочтителенъ, *adj.* irrespectueux, irréve-
Непочѣкливость, *sf. Jur.* l'imprescriptibilité *f.*
Непочѣкливъ, *adj. Jur.* imprescriptible.
Неправда, *sf.* le tort, la menterie, iniquité *f*; 1. *fam.* la gausse; 2. **имамь** —, *vn.* avoir tort; 3. **признавамь си -та**, *va. fig.* passer condamnation.
Неправеденъ, *adj.* injuste, inique; -дно, -ment.
— **човѣкъ**, *sm.* un injuste.
Неправедливо, *adv.* indûment, à tort; ‖ -то, *sn.* l'injuste *m.*
Неправедливость, *sf.* l'injustice *f*, le passe-droit; ‖ *Jur.* l'inofficiosité *f.*
Неправедлива работа, *sf.* l'injustice *f.*
Неправедливъ, *adj.* injuste, illégitime.
Неправедно, *adv.* indûment, abusivement, à faux.
Неправедность, *sf.* l'iniquité *f.*
Неправиленъ, *adj.* irrégulier, anomal, inégal, baroque; 1. *Gram.* hétéroclite, incongru; 2. *H. nat.* amorphe; 3. *Méd.* erratique, acatastatique; 4. *fam.* biscornu.
— **изговоръ**, *sm.* la cacologie.
Неправилно изрѣкване, *sn.* le barbarisme.
— **люлѣяне**, *sn. Mar.* le clapotage *et* -potis; ‖ **неправилно са люлѣе морето**, *v. imp.* elle clapote.

Неправилно нагласяване, *sn.* *Mus.* faux accord *m.*
Неправилность, *sf.* l'incorrection *f*, irrégularité, anomalie *f.*
Неправодушіе, *sn.* l'improbité *f.*
Неправо отсѫждане, *sn.* le mal-jugé.
Неправославенъ, *adj.* hétérodoxe.
Неправость, *sf.* l'inexactitude *f.*
Неправосѫдіе, *sn.* l'iniquité *f.*
Неправотія (*на компасна показалка*), *sf.* l'affolement *m.*
Неправъ, *adj.* indirect, inexact, abusif; ‖ (*за компасъ*), *Mar.* affolé; ‖ (*за падежи*), *Gram.* oblique.
Неправяне нищо, *sn.* le far-niente.
Непраздна (*трудна жена*), *adj. f.* enceinte.
Непраздность, *sf.* la grossesse; ‖ (*за животны*), la gestation, la pregnation.
Непрближливъ, *adj.* *fig.* inabordable, inaccessible.
Непрближителенъ, *adj.* *fam.* inaccostable.
Неприбирамъ, *va.* laisser traîner.
Непривземливъ, *adj.* imprenable.
Непривилегированъ маклеръ, *sm.* courtier marron *m.*
Непридьржливъ (*сѫмъ*), *vn.* *fig.* être à soi.
Непризванъ гостъ, **-на -тинка**, *s.* écornifleur, euse; ‖ *fig.* un passe-volant; ‖ **явявамса —**, *vr.* courir la fortune du pot.
Непризнавамъ, *va.* *Jur.* décliner; ‖ **-са**, *vr.* se dissimuler; ‖ (*въ нѣщо*), disconvenir de.
Непризнателность, *sf.* l'ingratitude *f.*
Неприлежане, *sn.* l'inapplication *f.*
Неприлеженъ, *adj.* inappliqué.
Неприличамъ, *vn.* messeoir.
Неприличенъ, *adj.* indigne, inconvenant, disconvenable, absurde, malhonnête, malsonnant, messéant, obscène, indu, indélicat, incongru, gras, ‖ *fig.* déplacé, postiche; ‖ *fam.* saugrenu.
Неприличіе, *sn.* l'indécence *f.*
Неприлична или Дебела постѫпка, *sf.* l'indélicatesse *f.*
Неприлично, *adv.* absurdement; ‖ **-то**, *sn.* les impuretés *f.*
Неприличность, *sf.* l'absurdité *f*, malhonnêteté, messéance, incongruité, sottise, obscenité, moquerie, *f.*
Неприложливъ, *adj.* inaplicable.
Непримиренъ, *adj.* irréconcilié.
Непримирливъ, *adj.* irréconciliable, inconciliable, inaccommodable, mortel.
Непринадлеженъ (*не въ правда*), *adj.* *Jur.* incompétent.
Непринадлежность, *sf.* l'incompétence *f.*
Непринудено, *adv.* sans contrainte.
Непринуденъ, *adj.* libre, aisé, naturel.
Непринудителность, *sf.* l'aisance *f.*
Непринужденость, *sf.* le laisser-aller, le sans-façon *et* -gêne.
Неприпознавамъ, *va.* contester, méconnaître, désavouer, renier: ‖ (*всеки нѣкого*), renoncer.
Неприпознаване, *sn.* *Jur.* le contredit.
Неприставамъ, *vn.* jurer.
Непристѫпливость, *sf.* l'inaccessibilité *f.*
Непристѫпливъ, *adj.* inabordable, inaccessible, inattaquable, imprenable.
Неприсѫтственъ день, *sm.* fête de palais, *f.*
Неприсѫтствены дни (*тахтиль t.*), *sm. pl.* les vacations *f.*
Непріемамъ *и* **-прінмамъ**, *va.* refuser, démentir, remercier, récuser; 1. *fig.* rejeter; 2. (*никого у дома си*), n'être pas visible; 3. **непріемайте го за зло**, ne vous en déplaise.
Непріемане, *sn.* le rejet; ‖ *Jur.* le déni.
Непріемливъ, *adj.* inacceptable; ‖ (*което трѣбува да отхвърлимъ*), rejetable.
Непріетелски, *adj.* ennemi, hostile; ‖ **-скы**, *adv.* *fig.* sèchement.
Непріетелско дѣйствіе, *sn.* l'hostilité *f.*
Непріетливъ, *adj.* désobligeant; **-во**, **-geamment**; ‖ *fam.* grinche; ‖ **правя -во**, *va.* désobliger.
Непріетелство (*на отговоръ*), *sn.* *fig.* la sècheresse.
Непріетель, **ка**, *s.* ennemi, ie.
Непріетъ, *adj.* inadmissible.
Непріетенъ, *adj.* désagréable; **-тно**, **-ment**; 1. disgracieux, maussade, vilain, malplaisant, rébarbatif; 2. *fig.* dégoûtant; 3. **бывамъ —**, *vn.* désagréer; 4. **съ — начинъ**, dissgracieusement.
— **видъ**, *sm.* la disgrâce, la maussaderie.
Непріетна бавность, *sf.* la traînerie.
— **минута**, *sf.* *fig.* le quart d'heure de Rabelais.
— **случка**, *sf.* la mésaventure.
Непріетности, *sf. pl.* les dégoûts *m.*
Непріетность, *sf.* le désagrément, la mésaventure, contrarieté *f*; 1. *fig.* l'inclémence *f*, déboir *m*, pilule *f*; 2. *fam.* le gâchis; 3. **имамъ —**, *vn.* avaler des couleuvres *f*; 4. **докарвамъ —**, *va.* compromettre; ‖ (*нѣкому*), faire un mauvais parti à; 5. **смисамъ въ —**, *va.* commettre.
Непродаване, *sn.* la mévente.
Непроданенъ, *adj.* invendu.
Непродаливъ, *adj.* invendable.
Непродумвамъ (*никакъ въ събране*), *vn.* ne pas desserrer les dents; ‖ (*нито рѣчъ*), *fig.* *fam.* ne sonner mot.
Непрозиренъ, *adj.* opaque; ‖ (*за стѫкло*), trouble.
Непрозирность, *sf.* l'opacité *f*; ‖ (*на стѫкло*), le dépolissage.
Непроидливъ, *adj.* inviable.
Непроизводителенъ, *adj.* improductif; **-лно**, **-ivement**.
Непроизволенъ, *adj.* involontaire; **-лно**, **-ment**.
Непрокарливъ (*отъ вода*), *adj.* imperméable.
Непромиливъ, *adj.* impénetrable, impraticable, inviable.

Непромѣнливость, *sf.* l'invariabilité, *f*, irrévocabilité *f*; ‖ *Gram.* l'indéclinabilité *f*.
Непромѣнливъ, *adj.* invariable, irrévocable, indéclinable, irrétractable, irréformable.
Непромѣнни секретарь, *sm.* secrétaire perpétuel *m*.
Непроницливость, *sf.* l'impénétrabilité *f*.
Непроницливъ, *adj.* impénétrable; -во, -ment.
Непропорціоналенъ, *adj.* disproportionel; -лно, -ellement. [‖ *fig.* inculte.
Непросвѣтенъ, *adj.* incivilisé, un profane;
Непростенъ, *adj.* indu.
Непростителенъ, *adj.* impardonable, inexcusable, irrémissible; -лно, -ment.
Непротивнса, *vr.* le céder à.
Непротѣглнвъ, *adj. Phys.* inductible.
Непрочетливъ, *adj.* illisible *et* inlisible; -во, -ment; ‖ indéchiffrable; ‖ *fig.* inlisible.
Непьргавъ, *adj.* maladroit; ‖ *fig.* mou *ou* mol.
Непьргаво, *adv.* lourdement.
Непрѣведникъ, *sm. Phys.* l'isolateur *m*.
Непрѣвивателенъ, *adj. fig.* inflexible, roide *et* raide.
Непрѣвнвателность, *sf. fig.* l'inflexibilité *f*.
Непрѣводливъ, *adj.* intraduisible.
Непрѣгрѣшителенъ *adj.* infaillible.
Непрѣдвидно злочестіе, *sn.* un coup de massue *f*.
Непрѣдни хора, *sm. pl.* les petits *m*.
Непрѣжалевамса, *vr.* barguigner.
Непрѣжалевване, *sn. fam.* le barguignage, la lanternerie.
Непрѣжалителенъ, *adj.* indéterminé, indécis; ‖ (*сжмъ*), *vn. fig.* vaciller.
— **човѣкъ**, *sm. s.* tâtonneur, euse; ‖ *fam.* tateur, euse; un barguigneur.
Непрѣжалителность *и* **-жалность**, *sf.* l'irrésolution *f*, vacillation; ‖ **въ —**, *adv.* en suspens.
Непрѣкатруливъ, *adj.* inversable.
Непрѣклоность, *sf. fig.* la roideur *et* raideur.
Непрѣкореченъ, *adj.* irréfragable.
Непрѣкжснатъ, *adj.* continu; -то, -nûment; ‖ successif, suivi.
— **вьрвежъ**, *sm. fig.* la progression.
— **редъ**, *sm.* la succession.
Непрѣложенъ, *adj.* immuable *et* -mutable, invariable, irrétractable. [tabilité *f*.
Непрѣложность, *sf.* l'invariabilité *f*, immu-
Непрѣмнинливъ, *adj.* infranchissable, insurmontable, indéfectible.
Непрѣмѣстливость, *sf.* l'irrévocabilité *f*.
Непрѣмѣстливъ, *adj.* irrévocable; -во, *adv.* -ment.
Непрѣмѣнни, *adj.* infaillible.
Непрѣмѣнно, *adv.* résolûment.
Непрѣмѣнность, *sf.* l'infaillibilité *f*.
Непрѣобразливъ, *adj.* irréformable.
Непрѣобрьщливъ, *adj.* inconvertible *et* -vertissable, incommuable; ‖ *Chim.* irréductible.
Непрѣпирателенъ. *adj.* incontesté.
Непрѣпирливъ, *adj.* indisputable, incontroversable, rigoreux; ‖ *fig.* inattaquable; ‖ (*безъ прѣпирня*), incontestable.
Непрѣскочливъ, *adj. fig.* infranchissable.
Непрѣстаненъ, *adj.* continuel, -анно, -ement; ‖ assidu à. [guible.
Непрѣстанливъ (*за смѣхъ*), *adj.* inextin-
Непрѣстанни, *adj.* perpétuel, incessant.
Непрѣстанно, *adv.* incessament, sans relâche, sans cesse, jour et nuit, sans débrider, à tout moment *et* -s, d'arrache pied, ne faire que.
Непрѣсѣкливъ, *adj.* intarissable.
Непрѣтеглнвость, *sf.* l'impondérabilité *f*.
Непрѣтеглнвъ, *adj. Phys.* impondérable.
Непрѣходителенъ, *adj. Gram.* intransitif.
Нептунъ (*планета*), *sm. Astr.* le Neptune.
Непущамь (*при мене*), *va.* consigner à sa porte.
Непытоменъ, *adj.* sauvage.
Неработенъ, *adj.* chômable.
Неработно врѣме, *sn.* moments perdus *m*, heures perdues *f*.
Неравенство, *sn.* l'inégalité *f*, la disparité, disconvenance *f*.
Неравенъ, *adj.* inégal; вно, -lement; 1. meplat, rude, montueux, scabreux; 2. *Grav. Typ.* bavoché; 3. (*за земята*), accidenté.
Неравно движене, *sn.* l'acoup *m*.
— **дълговатъ**, *adj.* barlong. [-syllabe.
— **сричепъ**, *adj. Gram.* imparisyllabique *et*
— **страненъ**, *adj. Géom.* scalène.
Неравность, *sf.* l'inégalité *f*, aspérité, scabrosité *f*; ‖ *Peint.* le méplat; ‖ (*на земята*), l'accident *m*.
Нерадивъ, *adj.* négligent, inappliqué, nonchalant.
Нерадѣне, *sn.* la paresse, le laisser-aller, inapplication *f*, relâchement *m*, incurie *f*.
Неразбирливъ, *adj.* inddéchiffrable.
Неразбирщина, *sf. fam.* le grimoire.
Неразборія, *f.* la stolidité.
Неразбранъ, *adj. m.* un profane.
Неразвалненъ, *adj.* indestructible, incorruptible, inviolable; ‖ *fig.* indissoluble; -лно, *adv.* -ment.
Неразвалность, *sf.* l'indostructibilité *f*, incorruptibilité, inaltérabilité *f*; ‖ *fig.* l'indissolubilité *f*.
Нераздѣлненъ *и* **-дѣлливъ**, *adj.* indivisible, impartageable *et* -partable, incommunicable, insécable; 1. *Mathém.* inséparable; 2. *Jur.* indivis; 3. *Mus.* obligé; 4. (*за Св. Троица*). *f. Théol.* individue.
Нераздѣлно, *adv.* par indivis.
Нераздѣлность, *sf.* l'indivisibilité *f*.
Неразличливъ, *adj.* indiscernable; ‖ *fig.* insaisissable.
Неразлжчливъ, *adj.* inséparable.

Неразлжчность, *sf.* l'inséparabilité *f.*
Неразмисленость, *sf.* l'irréflexion.
Неразмисленъ, *adj.* irréfléchi, indélibéré, indigeste.
Неразставлнвость, *sf. fig.* l'indissolubilité *f.*
Неразставлнвъ, *adj.* indécomposable, indissoluble; -во, -ment.
Неразстопителенъ, *adj. Chim.* insoluble.
Неразстопителность, *sf. Chim.* l'insolubilité *f.*
Неразсждителность, *sf.* l'irréflexion *f.*
Неразуменъ, *adj.* incompris, absurde, illogique, maladroit, impolitique; ‖ *fig.* indéfinissable, ignorant.
Неразумителенъ, *adj.* de dure digestion.
Неразумливъ, *adj.* lourd.
Неразумникъ, *sm.* un ignorant, un ignare; ‖ **никто** —, *adv.* ignoramment.
— **калугеръ**, *sm.* un ignorantin *et* frère—, *sm*
Неразумѣвамъ, *va.* ignorer; ‖ (*нищо*), n'entendre goutte.
Неразумство, *sn.* l'ignorance *f.*
Неразцвтване, *sn. Bot.* l'indéhiscence *f.*
Неразцвтителенъ, *adj. Bot.* indéhiscent.
Неразширливъ, *adj.* inextensible.
Неранзевы коры (*варены съ захаръ*), *sf. pl.* l'orangeat *m.*
Неранзенъ, *adj.* orange.
— **цвѣтъ**, *sm.* couleur orange *ou* d'orange *f et* l'orangé *m*; ‖ **тамно** —, orange pastel *m.*
Неранзерія (*топлникъ*), *sf.* l'orangerie *f.*
Неранзы, *sm. pl.* l'orange *f.*
Неранзъ *или* **Портокалъ**, *sm. arbre*, l'oranger *m*; ‖ **мѣсто въ градина за -зы дървіе**, l'orangerie *f.*
Нерасканность, *sf.* l'impénitence *f*; ‖ *fig.* l'incirconcision de coeur, *f.*
Нерасканъ, *adj.* impénitent; ‖ *fig.* incirconcis de coeur, de lèvres, d'oreilles.
Нерасположение, *sn.* la désaffection.
Нерасположливъ, *adj. Jur.* indisponible.
Нераспрaвенъ, *adj.* indistinct, irresolu, perplexe, indécis, incertain, indéterminé, flottant, fluctueux.
Нераспрaвителенъ, *adj. fig.* insoluble.
Нераспрaвителность, *sf. fig.* l'insolubilité *f.*
Нераспрaвливъ, *adj.* inextricable.
Нераспрaвность, *sf.* l'indécision *f*, incertitude, indétermination *f.*
Нерастопитливость, *sf. Chim.* l'indissolubilité *f.*
Нерастопитливъ, *adj. Chim.* indissoluble.
Нерастрѣбность, *sf. fam.* la cochonnerie.
Нерачителенъ, *adj.* négligent; -лно, -gemment.
Нервенъ *и* -**вически**, *adj.* nerveux.
— **болежъ**, *sm. Méd.* la névralgie; ‖ (*по лицето*), névralgie faciale *ou* tic douloureux.
Нервено припадване, *sn. Méd.* la névrose.
Нервическы раздразневанеа, *sn. pl. fam.* les impatiences *f.*

Нервъ (*бѣла жила*), *sm.* le nerf; 1. **вліяне на -вытѣ вьрху мисленето**, l'inervation *f*; 2. **въспалене на -вытѣ**, *Méd.* la névrite; 3. **засилителенъ на -вытѣ**, névritique, *adj*; 4. **цѣръ ради засилване -вы**, nervin, *adj. m.* [*Méd.* ataxique.
Нередовенъ (*за движение*), *adj.* saccadé; ‖
Нередовно движение, *sn.* la saccade.
Нерита (*вита лида*), *sf.* la nerite.
Нероднва година, *sf.* année stérile *f.*
Нероднвость, *sf.* l'infructuosité *f.*
Нерѣдко, *adv.* souvent.
Нерѣзанъ *и* **Необр-**, *adj.* incirconcis.
Нерѣзны мждіе, *sm. pl. Ven.* les luites *ou* suites *f.* [ropite *f.*
Нержкоправенъ образъ, *sm.* image achéNе само не ... нъ и, *conj.* tant s'enfaut que.
Несваревамъ, *va.* manquer.
Несвоеврѣменость, *sf.* l'inopportunité *f.*
Несвоеврѣменъ, *adj.* inopportun.
Несвойствено, *adv.* abusivement.
Несвойственость (*на изговоръ*), *sf.* l'impropriété *f.*
Несвойственъ, *adj.* abusif, incogru; ‖ (*за думы*), impropre. [à tirer, *f.*
Несвьрзана драматическа піеса, *sf.* pièce
Несвьрзаность, *sf.* le décousu.
Несвьрзанъ, *adj. fig.* dégingandé; ‖ (*за писало*), *fig.* décousu.
Несвьршенъ, *adj.* inachevé.
Несвѣстенъ, *adj. fig.* puant.
Несговаряне, *sn.* le dissentiment, opposition *f*, divorce *m*, brouillerie *f*; ‖ *fig.* la discorde, discordance *f*, division *f*; ‖ **докарвамъ въ** —, *va.* diviser.
Несговоренъ, *adj.* incompatible, discordant.
Несговорливъ, *adj.* intraitable, inconciliable, inassociable, dyscole, revêche; 1. *fam.* grinche; 2. *pop.* indécrotable; 3. (*което не може са нагласи*), inaccordable.
Несговорность, *sf.* la mésintelligence, incompatibilité *f.*
Несгоденъ, *adj.* incommode, malaisé, malentendu: 1. *fig.* scabreux; 2. (*за живѣне*), inhabitable; 3. (*за сѣдене*), impraticable.
Несгодность, *sf.* l'inconvénient *m*, incommodité *f*, disconvenance, sujetion *f*; ‖ *fam.* le danger. [tionner.
Несклоненъ [**ставамъ** —, *vn.* se désaffec-
Несклонителенъ (**къмъ нѣщо**), *adj. fig.* sourd à. [indéclinabilité *f.*
Несклонливость, *sf.* inexorabilité *f*; ‖ *Gram.*
Несклонливъ, *adj.* inexorable; ‖ *fig.* inflexible; ‖ *Gram.* indéclinable.
Нескопенъ конь (*амъ t.*), *sm.* cheval entier *m.*
Нескьршливъ, *adj.* infrangible.
Нескжителенъ, *adj. Alg.* irréductible.
Нескжителность, *sf.* l'irréductibilité *f.*
Несладостенъ, *adj. fig.* insipide; -тно, -ment
Несладость, *sf.* l'insipidité *f.*

Несложливъ, *adj.* incalculable; -во, -ment.
Неслученъ, *adj.* non-avenu.
Неслушамъ, *va.* désobéir, entr'ouir.
Неслушане, *sn.* l'insubordination *f.*
Наслѣдване, *sn.* l'inobservation *f.*
Несмелителенъ *и* **-телненъ**, *adj.* iddigeste *et* -gestible.
Несмелителность, *sf.* indigestibilité *f.*
Несмилане (*въ бабекъ-тъ*), *sn.* l'indigestion *f*; ‖ (*въ мура на овцѣ*), *Vétér.* la falère.
Несмысленъ, *adj.* prime-sautier.
— **човѣкъ**, *sm.* un inconsidéré.
Несмислено, *adv.* ab hoc et ab hâc.
Несмѣсливость, *sf.* l'immiscibilité *f.*
Несмѣсливъ, *adj.* immiscible, inalliable.
Несмѣтенъ, *adj.* immense; -тно, -sément.
Несмѣтливъ, *adj.* incalculable; -во, -ment.
Несмѣтнато за, *adv.* sans parler de.
Несмѣтность, *sf.* l'immensité *f.*
Неспахійски, *adj.* allodial.
Неспечѣлване, *sn. fig.* le décompte.
Неспечѣлена слава, *sf.* réputation usurpée *f.*
Неспокойнъ, *adj.* remuant.
Несполука, *sf.* l'insuccès *m*, la non-reussite, irreussite, fortune *f*, pis aller *m*; ‖ *fam.* la touche, le guignon.
Несполучвамъ, *va.* manquer son coup, rater; ‖ *fig.* echouer, avorter; ‖ (*никого въ кжщѣ*), trouver visage de bois.
Несполучване, *sn.* l'insuccès *m*, la non-reussite; ‖ *fam.* la déconvenue; ‖ *fig.* le démenti.
Несполученъ, *adj.* manque, avorté.
Несполучително прѣдпріемане, *sn. fig.* la cacade.
Несполучно, *adv. fig.* à vau-l'eau.
Неспомененъ, *adj.* immémorant.
Неспоразумѣне, *sn.* le malentendu.
Неспорность, *sf.* l'inabondance *f.*
Неспособность, *sf.* l'inhabilité *f*, inaptitude, insuffisance *f*; ‖ (*за говорене*), *Méd.* l'alalie *f.*
Неспособенъ, *adj.* inapte, inepte à, inutile; 1. *Jur.* inhabile; 2. *fam.* incompétent; 3. (*за духовна длъжность*), irregulier; 4. (*къмъ нѣщо*), incapable (*voyez* **Непохватенъ**).
Неспя (*бждѣя*), *vn.* veiller.
Несравненость, *sf. Jur.* l'incomparabilité *f.*
Несравненъ, *adj.* incomparable, nonpareil, sans pareille.
Несрамежливость, *sf.* l'immodestie *f.*
Несрамежливъ, *adj.* immodeste; -во, -ment.
Неставливъ, *adj. Chir.* irréductible.
Нестисливость, *sf.* l'incompressibilité *f.*
Нестисливъ, *adj. Phys.* incompressible, incoercible.
Нестоене (*на дума*), *sn.* manque de parole, *m.*
Нестопителность, *sf.* l'infusibilité *f.*
Нестопителенъ, *adj.* infusible.
Нестоплено, *adv.* à froid.
Несторіянецъ, **янка**, *s.* nestorien, enne; ‖ [-янски, *adj.*
Несторія [учене на —, le nestorianisme.
Нестоя [не си — на, *vn.* manquer à.
Нестрахопазлію, *sm.* un téméraire.
Нестрашливъ (*който са не бои отъ нищо*), *adj.* impavide.
Нестрошливъ, *adj.* infrangible.
Несъразмѣрность, *sf.* la disproportion.
Несъразмѣренъ, *adj.* disproportionné; -рно, -ment; ‖ правя —, *va.* disproportionner.
Несъврьзаность, *sf.* l'inconsistance *f*, inconséquence *f*; ‖ (*и fig.*) l'incohérence *f.*
Несъврьзанъ, *adj.* inconsistant, inconséquent; ‖ (*и fig.*), incohérent.
Несъвършено заминало врѣме, *sn. Gram.* [l'imparfait *m.*
— **лѣтенъ**, *adj. m.* impubère, mineur.
— **лѣтіе**, *sn.* l'impuberté *f*, la minorité.
Несъвършенъ, *adj.* imparfait, défectible.
Несъвършенство, *sn.* l'imperfection *f.*
Несъвършливость, *sf.* l'imperfectibilité *f.*
Несъвършливъ, *adj.* imperfectible.
Несъгледване, *sn. fam.* la boulette.
Несъгледенъ, *adj.* inconsidéré; -дно, -rément.
Несъгледность, *sf.* l'inconsidération *f.*
Несъзданъ, *adj.* incréé.
Несъдружливъ, *adj.* inassociable.
Несъзрителенъ, *adj.* imperceptible, imprévoyant.
Несъзрително испарене, *sn. Méd.* la perspiration.
Несъзрителность, *sf.* l'imperceptibilité *f*, imprévoyance *f.*
Несъзрѣнъ, *adj.* inaperçu.
Несъизмѣрливъ, *adj. Géom.* incommensurable.
Несъобразенъ, *adj.* inconséquent; -зно, -temment.
Несъобразность, *sf.* la disparate.
Несъставенъ, *adj.* incomplexe.
Несъстоятеленъ (*който не е въ състояне да плати*), *adj.* insolvable; ‖ ставамъ —, *vn.* manquer.
Несъстоятелность, *sf.* l'insolvabilité *f*, la déconfiture; ‖ (*фалиментъ*), *Com.* la faillite.
Насытъ, *adj.* insatiable; -то, -ment.
Насѣдливъ, *adj.* inhabité.
Несѣщане, *sn. Méd.* l'anesthésie *f.*
Несѫществоване, *sn.* la non-existence.
Нетайливость, *sf. Phys.* l'imperméabilité *f.*
Нетайливъ, *adj.* imperméable.
Нетачене, *sn.* la mésestime, irrévérence *f.*
Нетачителенъ, *adj.* irrévérent; -лно, -ement.
Нетачливъ, *adj.* déconsideré.
Нетачѫ, *va.* mésestimer.
Нетеглива жена, *sf.* une chipie.
Нетегливо прищяване, *sn.* humeur massacrante *f.*
Нетегливъ (*който не може са търпи*), *adj.* intolérable, insuportable, triste; ‖ *fam.* assomant.
Нетлѣнин, *adj.* impérissable, immarcescible.

Нетлѣнность, *sf.* l'imperissabilité *f.*
Нетраеность, *sf.* la corruptibilité.
Нетрьнясть (*безъ бодли*), *adj. Bot.* inerme.
Нетърпене, *sn.* l'impatience; ‖ съ —, *adv.* -emment.
Нетърпеливо чѣкане, *sn.* l'impatience *f.*
Нетърпеливость (*вѣрху друга вѣра*), *sf.* l'intolérance *f*; ‖ духъ на —, l'intolérantisme *m.*
Нетърпеливъ, *adj.* impatient, pressé; ‖ (*вѣрху друга вѣра*), intolérant.
Нетърпителенъ, *adj.* désolant.
Нетърпя, *va. vr.* ᶜhaïr.
Нетруденъ, *adj.* familier.
Нетрѣбува, *v. imp.* n'importe.
Нетжкменъ, *adj.* inexact; -кмо, -tement; ‖ *и* -тжченъ, *adj.* non pair, impair.
Нетжкмо (*нащърбено*), *sn.* le frai; ‖ *Com.* la discale.
Нетжкмость, *sf.* l'inexactitude *f*; ‖ (*на прѣводъ*), l'infidélité *f*; ‖ (*на тегло, на мѣрка*), la tare.
Неубивенъ, *adj.* immortifié.
Неубивно състояне, *sn.* l'immortification *f.*
Неуборливъ, *adj.* incontroversable.
Неувардене, *sn.* l'inobservation *f.*
Неувареденъ, *adj.* inobservé.
Неувардителенъ, *adj.* inobservable.
Неувѣрливость, *sf.* la méfiance.
Неувѣрливъ, *adj.* méfiant.
Неувѣхнователенъ, *adj.* immarcescible.
Неугасливость, *sf.* l'inextinguibilité *f.*
Неугасливъ, *adj.* inextinguible.
Неугода, *sf.* le dépit, le déplaisir; ‖ **възбуждамъ** —, *va. fig.* suffoquer.
Неугоденъ, *adj.* déplaisant; -дно, -samment.
Неугождамъ, *va.* déplaire.
Неудовлетворливъ, *adj.* inexpiable.
Неудоволствіе, *sn.* le mécontentement, indisposition *f*, fâcherie *f*, depit, deplaisir, murmure *m*; ‖ **докарвамъ** —, *va.* mécontenter.
Неудѣланъ, *adj.* grossier. [-ment.
Неукорителенъ, *adj.* irréprochable; -лно,
Неукротенъ, *adj.* indompté.
Неукротливость, *sf.* l'indomptabilité *f*, implacabilité *f.*
Неукротливъ, *adj.* indomptable, implacable, irréprimable, inapprivoisable.
Неулучвамъ, *va. fig.* rater; ‖ **неулучва**, *v. imp.* il prend un rat.
Неумоленъ, *adj.* implacable.
Неумолность, *sf.* l'implacabilité *f.*
Неуморены кучета, *sn. pl.* le relais.
Неуморливость, *sf.* l'infatigabilité *f.*
Неуморливъ, *adj.* infatigable; -во, -ment; ‖ *fig.* intrépide.
Неумѣне, *sn.* l'inhabilité *f.*
Неумѣрена придобывка, *sf.* la juiverie.
Неумѣренъ, *adj.* immodéré, intempérant, extrême.
Неумѣреность, *sf.* l'inabstinance *f*, intempérence *f.*
Неуподобливъ, *adj.* inimitable; -во, -ment.
Неуправливъ, *adj.* ingouvernable.
Неупотрѣбене *sn.* la désuétude, le non-usage; ‖ *Jur.* la non jouissance; ‖ **влаза въ** —, *vn.* tomber en désuétude.
Неупотрѣбителенъ, *adj.* inusité.
Неупотрѣбливъ, *adj.* inapplicable, inutile.
Неупотрѣбяваса, *v. imp.* il s'aboli.
Неуредно събране, *sn. fam.* la pétaudière.
Неуредность, *sf. fam.* le gâchis.
Неуреденъ, *adj. fam.* biscornu. [chaos.
Неустройство, *sn.* la confusion; ‖ *fig.* le
Неуталожливъ (*за жждность*), *adj. fig.* inextinguible. [*adj.* éploré.
Неутѣшенъ (*който плачи съ кървавы сълзы*),
Неутѣшителность (*на душата*), *sf.* la sécheresse. [-ment.
Неутѣшливъ *и* -шенъ *adj.* inconsolable; -во,
Неучене, *sn. Méd.* la cophose.
Неученъ, *adj.* ignorant, illetré, indocte.
— **лѣкарь**, *sm.* un sangrado.
Нефилософски, *adj.* antiphilosophique.
Нефритъ (*заленикавъ камыкъ*), *sm.* le jade.
Нефть (*планинско масло*), *sm.* le naphte; -тянъ, de naphte.
Нефть, *sf.* huile de pétrole *m.*
Нехаренъ, *adj.* paresseux, indolent, langoureux, languissant, tardif, oiseux, nonchalant, lourd, lâche; ‖ *fig.* tiède; ‖ *pop.* un las d'aller.
Нехарность, *sf.* la paresse, langueur, lourdeur, tiédeur *f*; ‖ *fig.* la lenteur.
Нехарь, *sf.* l'indolence *f.*
Нехая, *vn.* se porter bien.
Нехващамъ, *va.* nier, dédire; ‖ **нехваща** (*за оржіе*), *v. imp.* il manque, il rate, il prend un rat.
Нехващане (*за оржіе*), *sn.* faux feu *m.*
Нехвелитъ, *adj.* lâche.
Нехрани-майска, *sm.* un vagabond, un aventurier, homme sans aveu, pendard, rôdeur, coquin, spadassin, homme de sac et de corde, miserable, *m*; ‖ *fam.* un garnement, un va-nu-pied; ‖ *pop.* un ribleur; maraud, aude, *s.*
Нехрисимость, *sf.* l'impolitesse *f*, immodestie, discourtoisie, incivilité *f.*
Нехрисимъ, *adj.* immodeste, impoli, incivil, discourtois.
Нехристіянски, *adj.* antichrétien.
Нехрліо, *sm. fam.* un vaurien.
Нехытъръ, *adj.* naïf; тро, -lvement.
Нецѣла глухость, *sf. Méd.* la subsurdité.
Нецѣломждренъ, *adj. Slav* impudique; -но, -ment. [purité *f.*
Нецѣлмждріе, *sn.* l'impudicité *f*; ‖ *fig.* im-
Нечестивецъ, *sm.* un scélérat, parvers, parpaillot *m.*

Нечестиіе, *sm.* l'irréligion *f*, scélératesse *f*, libertinage *m*.
Нечестивникъ,ница, *so.* impie.
Нечестивость, *sf.* l'impiété *f*.
Нечестивъ, *adj.* irréligieux, sacrilége, scélérat, profane, impie.
Нечестита случка, *sf.* la catastropphe.
Нечеститъ, *adj.* fatal, malheureux, infortuné, miserable; ‖ *fam.* malencontreux.
— **день**, *sm.* jour néfaste *m*.
Нечестіе, *sn.* *fig.* le sacrilége.
Нечестность, *sf.* l'improbité *f*.
Нечинни (*който нечине*), *adj.* immerité.
Нечиста стая, *sf.* la bouge.
Нечистотія и -стина, *sf.* l'immondice *f*, immondicité, impureté, malpropreté, salissure, saleté, ordure, crasse. vilenie *f*; 1. *fam.* la saloperie; 2. (*въ чрева*), *Méd.* la saburre; 3. (*киръ на тѣлото*), *pop.* la gringuenaude; 4. **което проваляя отъ —**, *Méd.* saburral, *adj.*
Нечистотіи, *sf. pl.* les vidanges *f*.
Нечистъ, *adj.* impur, immonde, sale, crasseux, louche; 1. *fig.* adultère; 2. *fam.* salope; 3. *Grav. Typ.* bavoché; 4. **тая работа не е -ста**, il y a du louche là-dedans.
— **бысерь**, *sm.* émeraude jardineuse *f*.
Нечутъ, *adj.* inouï; ‖ *fig.* insolent.
Нечуя (*ухо хубавъ*), *vn.* entr' ouir.
Нечѣкано раждане, *sn.* *Jur.* survenance d'enfants, *f*.
Нечѣканъ, *adj.* inattendu; inesperé, imprévu, inopiné.
Нещене, *sm.* *Méd.* l'inappétence *f*; ‖ *Jur.* le déni.
Нещя, *vn.* se refuser à.
Неѣдливъ (*което не можи са я*), *adj.* immangeable.
Неѣсенъ, *adj.* indistinct; -сно, -tement; *fig.* obscur.
Неѣсно, *adv.* obscurément, confusément.
Ней, я, *pron.* la *ou* l' (*voyez* **Онъ**).
Неявяваме (*на сѫдба*), *vr.* *Jur.* faire défaut.
Неявене (*на сѫдба*), *sn.* *Jur.* le défaut.
Неявяване (*на сѫдба*), *sn.* *Jur.* la contumace; 1. **осѫждамъ за —**, *va.* contumacer; 2. **сѫденый за —**, *Jur.* contumaux, *adj.* *se*; 3. (*на свыкване*), *Milit.* la manque.
Неявенъ, *adj.* latent; ‖ **-веный** (*на почѣкъ-тъ въ сѫдбено мѣсто*), *sm.* *Jur.* défaillant, ante, *s.*
Ни, нито, *conj.* ni; ‖ **нито . . . нито**, ni . . . ni; ‖ **нито единъ**, pas un.
Нива (*pl. coll.* **нивя**), *sf.* le champ, la sole, le blé *et* bled; ‖ **оране на пожанята —**, le déchaumage; ‖ **ораѭ пожанята —**, *va.* déchaumer.
Нивелеоръ (*измѣрвачъ*), *sm.* un niveleur.
Нивелирувамъ, *va.* niveler.
Нивелируване, *sn.* le nivellement.
Нивенъ, *adj.* ségétal.
— **законъ**, *sm.* loi agraire *f*.

Нивенъ исписъ (*на наслѣдственъ имотъ*), *sm.* papier terrier *m*.
— **плѣхъ**, *sm.* *quadr.* le lerot *ou* liron.
— **трилистникъ**, *sm.* *plante*, le triolet *ou* trèfle cultivé.
Нивозъ (*мѣсецъ на републиканска година*), *sm.* le nivôse.
Нивя, *sf. pl.* la terre, ferme, métairie, closerie, cense, glèbe *f*, les guerets *m*, les sillons *m*; 1. **владѣтель на много —**, grand terrien *m*; 2. (*съ закупуване*), *Jur.* l'acens *m et* accense *f*; 3. **мѣнене на — за сѫдба**, *Agric.* l'assolement *m*; 4. **описане на —**, *Jur.* la commis; 5. **оставямъ —**, *va* *Jur.* déguerpir; 6. **оставяне —**, *Jur.* le déguerpissement (*voyez* **Държава**).
Низачка работница (*що нанизва сельдь за пакуване*), *sf.* une inqueresse *f*.
Низащо, *sm.* la niganderie; 1. **залагвамса съ —**, *vr.* nigander; 2. **за —**, de vil prix *m*; 3. **прѣпирамса за —**, *vr.* *fig.* pointiller; ‖ **-рамеса за —**, se pointiller; 4. **прѣпирня за —**, *fam.* la pointillerie.
Низка кѫщичка (*колыбка*), *sf.* la taupinière *et* taupinée.
— **овощка**, *sf.* la demi-tige *ou* -vent.
Низки брѣгъ (*у срѣдоморъ*), *sm.* *Géogr.* la basse-terre.
— **поклонъ**, *sm.* *fam.* un salamalec.
— **теноръ**, *sm.* *Mus.* la basse-taille.
Низкото платно (*гротъ или фокъ*), *sm.* *Mar.* le pafi *ou* pacfi.
Низкость или Долніость, *sf.* la servilité; ‖ (*на гласъ*), la gravité.
Низъкъ, *adj.* bas; -зко, bas; 1. (*за гласъ*), *Mus.* grave; 2. (*за поклонъ*), profond; 3. **най —**, moindre.
Никадѣ, *adv.* nulle part.
Никаквина, *sf.* *pop.* la colonnerie.
Никаквость, *sf.* la futilité, vanité, misère; ‖ *fig.* l'inanité *f*; ‖ *fam.* la gredinerie.
Никавьвъ, *adj.* lâche, banal, futile, abject. illibéral, nul, vil, de bibus, de rebut, ne quelconque; 1. *fig.* esclave; 2. *fam.* un indigne; 3. *pop.* un colon.
— **човѣкъ**, *sm.* homme de rien *m*, un zéro en chiffre, une nullité.
Никаквы нѣща, *sm. pl.* les riens *m*.
— **хораты**, *sf. pl. fam.* la ravanderie.
Никакъ, *adv.* en aucun façon, du tout, nullement, non plus, point d'affaire, pas le moindrement, ne . . . point, à pur et à plein, pleinement; 1. *fam.* nenni, comme de colintampon; 2. — **нѣ**, point du tout, rien moins que, nenni-da; 3. *pop.* pas plus que dans mon oeil.
Никель (*металъ*), *sm.* le nickel; **-ленъ**, de nickel.
Никне, *v. imp.* il germe, il végéte, il point (*отъ* poindre); ‖ *pl.* **никнатъ**, ils pointent, ils naissent.
Никнене, *sn.* le végétal, la végétation, plante

f; | *Bot.* la germination, embryon *m*; | което са относя до —, germinatif, *adj.*
Никнителенъ, *adj.* végétal, végétant, végétatif.
Никнителность, *sf.* la végétalité.
Никогажъ, *adv.* jamais, ni jour ni nuit, de la vie, de ma vie, de ma vie vivant, la semaine des trois jeudis, aux calendes greques. [*rel.* qui ne.
Никой, *adj.* aucun, nul, ne quelconque; | *pron.*
Нилометръ (*ниломіръ*), *sm.* le nilomètre.
Нула, *sf.* la nulle le zéro.
Нимфа, *sf.* la nymphe; | *pl.* -фы, *Anat.* les nymphes *f*.
Ниралъ, *sm.* *Mar.* le 'hâle-bas.
Нирителна болесть, *sf.* maladie de langueur, *f*.
Нирицъ, *sm.* l'antre *m*.
Нирѣяне, *sn.* le rabougrissement.
Нирѣя, *vn.* languir, traîner, s'amaigrir, se chômer, rabougrir *et* se —, *vr.* | *fig.* secher; | който нирѣе, *Méd.* conquassant, *adj.*
Нишанъ, *sm.* *t.* (*voyez* **Залогъ, Почка, Бѣлѣгъ** *и* **Пико**).
Нишатыръ, *sm.* *Chim.* sel ammoniac *m*.
Нишесте, *sn.* *t.* (*voyez* **Скробѣла**).
Нишжса, *vr.* se tapir.
Нищене, *sn.* le parfilage.
Нищерь, *sm* *t.* *Chir.* la lancette, flammette *f*.
Нищерче, *sn.* *Vétér.* la flamme.
Нищка, *sf.* le fil, filament *m*; 1. (*на животъ-тъ ни*), *fig.* la trame; 2. (*за показало, юрнекъ*), le doitée; 3. (*у растенеа*), le poil: 4. (*въ сукно*), la corde.
Нищкоприличенъ, *adj.* *H. nat.* filiforme.
Нищо, *adv.* rien du tout, pas un iota, rien moins que, ne... rien, vogue la galère; 1. *fam.* mie; 2. *pop.* ne tripotte pas; 3. безъ —, tout sec; 4. ужъ какъ не е бывало —, comme si de rien n'était; 5. -то, *sn.* le rien, billet blanc *m*, le néant, la fatulité; 6. *fig.* le zéro.
— и никакво, *sn.* les puérilités *f*, la niaiserie, le fatras; 1. *fig.* des brides de veau *m*; 2. *fam.* pas un zeste; 3. залѣгамса съ —, *vr.* fatrasser; | *fig.* courir après les papillons *m*; 4. който са залѣга съ —, un fatrasseur.
— -нѣщо, *sn.* la piètrerie; 1. *fam.* la vétille; 2. залѣгамса съ -ща, *vr.* vétiller; 3 залѣгалникъ съ -ща, vétil eux, *adj.*
— и никакьвъ, *adj.* non-avenu.
— -разговоръ, *sm.* *fam.* la drôlerie.
Нищоженъ, *adj.* vil, oas, nul.
Нищожество, *sn.* le néant.
Нищожность, *sf.* la vilenie, nullité *f*, le vide; | *fig.* la fumée.
Нищость, *sf.* la vanité.
Нищченъ, *adj.* filamenteux.
Нищчица, *sf.* le filet.
Нищѣлка (*у станъ*), *sf.* le lisse; | -кы, les lissettes *f*; | прѣрѣзвамь -кы, *va.* désappointer.
Нищѣлкарь (*майсторъ*), *sm.* un lissier.
Ніеллеоръ (*чърнилкарь*), *sm.* un niellеur.
Ніеллирувамь (*испълневамь съ чърнилка слова или друго*), *va* nieller.
Ніелло (*издълѣвана работа напълнена съ чърнилка*), *sn.* le nielle.
Ній, *prop. pers. pl.* nous; | насъ, намъ, nous (*pour* à nous), (*voyez* **Азъ**).
Нова година, *sf.* jour de l'année, *m*.
Нова книга, *sf.* la nouveauté.
— піеса, *sf.* *Théât.* la nouveauté.
— нива, *sf.* la novale; | десетына отъ —, les novales *f*. [neuf, *m*.
— новинничка (*за дрѣха*), *sf.* tout battant
— рѣчь, *sf.* un néologisme; | измыслевачъ на -чи, un néologue *et* -giste.
— и честита рѣчь, *sf.* mot trouvé *m*.
— свѣщь, *sf.* la néoménie.
Новакъ, *sm.* un nouveau-venu; | *fig.* un béjaune; | (*въ училища*), *fam.* un conscrit.
Новеллы (*наредбы на Юстиніана*), *sf.* *pl.* les novelles *f*.
Новина *и* **-вость**, *sf.* le nouveau *et* nouvel, la nouveauté, la nouvelle, la modernité; 1. пріетель на -вины, *sc.* nouvelliste; 2. прѣнасямь -вины, *va.* commérer; 3. прѣносачъ на -вины, *fig.* un chiffonnier.
Новинарь, ка, *sc.* nouvelliste.
Ново, *adv.* nouveau *et* nouvel; 1. изъ —, отъ —, de nouveau; 2. на ва смѣтка, *Com.* à nouveau; 3. -то, *sn.* le nouveau *et* nouvel, la nouveauté, le neuf; 4. въвождамь нѣщо —, *va.* innover. [tocane.
— вино (*нѣ отъ стжпкано грозде*), *sn.* la
— въведене, *sn.* l'innovation *f*, la nouveauté; | страстенъ къмъ -денеа *или* новины, novateur. *adj.*
— въводачъ, ка, *s.* innovateur, novateur, trice; | (*въ правописане*), néographe, *adj.* *m*.
— доказателство, *sn.* l'instance *f*.
— дошлянъ, *sm* un nouveau.
— зачевнане, *sn.* la superfétation.
— издане, *sn.* la reproduction.
— излжскване, *sn.* le repolissage.
— кръщелникъ, ица, *sc.* néophyte.
— латински (*за езыцы*), *adj.* néo-latin.
— модна стока, *sf.* la nouveauté; | маза съ —, magasin de nouveauté, *m*.
— нарастеване, *sn.* la régénération.
— обърнатъ, *adj.* *sc.* néophyte; | (*въ вѣра*), *sc.* prosélyte.
— обрьщане (*на пары*), *sn.* *Jur.* le remploi.
— освятене (*на черкова*), *sn.* la réconciliation.
— пріемливъ адвокатъ, *sm.* un stagiaire *et* avocat , *sm*
— пріетъ, *adj.* un nouveau venu.
— прѣпживане, *sn.* *fig* la rechute.

Ново прѣдставлене (*на піеса*), *sm.* la reprise.
— **разцвѣтѣне**, *sm.* le refleurissement.
— **роденъ**, *adj.* nouveau-né.
— **срѣбро** (*кинезко*), *sm.* le packfond ou argenton.
— **употрѣбене**, *sm.* l'innovation *f.*
— **управа** (*на царщина*), *sf.* la constitution.
— **управно събране**, *sm.* assemblée constituante *f.*
— **явяване** (*на сцена, за актеоръ*), *sm.* la rentrée.
Новъ, *adj.* neuf, nouveau *et* nouvel, récent; 1. *fam.* chaud; 2. **изъ -во**, *adv.* à neuf; 3. **съ -во, съ -вы дрѣхы**, de neuf; 4. **най —**, moderne, néotique; 5. **по — или по днешенъ вкусъ**, *adv.* à la moderne; 6. **прѣправямъ по — вкусъ**, *va. Archit.* moderner *et* -niser.
— **богатъ**, *sm.* un nouvel enrichi.
— **играчъ**, *sm.* un rentrant.
— **налогъ**, *sm.* la réimposition.
— **родъ**, *sm.* l'alinéa *m.*
— **торъ** (*вѣрху клетки*), *sm.* le réchauffement; | **турямъ — въ градина**, *va.* réchauffer.
Новы рога (*у елень*), *sm. pl.* le refait.
Нога (*pl.* **-ги** *и* **нозіе**), *sf.* la jambe, le pied; 1. (*у животны*), la patte *et* pate; 2. **омываве -гы у католицы**, la cène; 3. **съ правы -зіе**, bien jambé (*voyez* **Кракъ**).
Ноевъ ковчегъ, *sm.* l'arche de Noé.
Ноемврій мѣсецъ, *sm.* le novembre; **-врски**, de novembre.
Ножарница, *sf.* la coutellerie.
Ножарство, *sm.* la coutellerie.
Ножарь, ка, *s.* coutelier, ère.
Ноженъ чиренъ (*мида*), *sm.* manche de couteau, *m.*
Ножицы *sf. pl.* les ciseaux *m*; | (*за изрѣзване*), le découpoir; | (*за ѣкы нѣща*), le coupoir.
Ножичка (*дъльгъ и тънъкъ ремынъ*), *sf.* la lanière, la bande; | (*на цръвулы*), le tirant; | (*за шипове на ботушы*), le porte-éperon.
Ножна ванна (*баня за крака*), *sf. Méd.* le pédiluve.
Ножникъ, *sm.* la coutelière.
Ножница, *sf.* le fourreau, le couvert; 1. (*за сабя*), la gaîne; 2. **турямъ въ —**, *va.* engaîner; | (*такъ*), rengaîner.
Ножны жилкы (*на конь*), *sf. pl. Vétér.* les ars *m.*
Ножче, *sm.* le canif.
Ножъ, *sm.* le couteau; 1. **констянъ —**, couteau à papier; 2. **ловецки —**, couteau de chasse; 3. *fig.* l'acier *m.*
Ноздреватость, *sf.* la cavernosité, porosité, spongiosité *et* -giabilité *f.*
Ноздреватъ, *adj.* spongieux, poreux.
Ноздренъ, *adj. Anat.* narinal.
Ноздрены косми, *sm. pl.* les vibrisses *f.*
Ноздры, *sm. pl.* la narine; **-ренъ**, de narine; | (*у конь*), le naseau.
Ноздристъ, *adv. Anat.* caverneux.
Нощна работа, *sf.* la nuité.
Нокетче, *sm. Bot.* l'onglet *m.*
Нокеть (*и остъръ или бодливъ на зѣброве*), (*pl.* **-ктіе**), *sm.* l'ongle *m*; 1. *fam.* la patte *et* pate; 2. (*на грабливы пилцы*), la serre; 3. (*на куче*), l'ergot *m*; 4. **закривенъ — на пилцы**, la griffe; 5. **залавяне или ударъ съ -ктіе**, la griffade; 6. **ударъ съ —**, un coup de griffe; 7. **залавямъ съ —**, *va.* griffer; 8. **съ —**, *H. nat.* onguiculé, *adj.*
Ноктурно, *sm. Mus.* le nocturne.
Нокъ (*на рей*), *sm. Mar.* bout de vergue; | **— горденъ**, *sm. Mar.* la cargue bouline.
Нома (*пѣсня*), *sf.* le nome.
Номархъ (*началникъ на область въ Египетъ*), *sm.* un nomarque.
Номенклаторъ (*у Римляны*), *sm.* un nomenclateur.
Номенклатура, *sf.* la nomenclature; | **съставникъ на терминологія и -ры**, un nomenclateur.
Номиналы (*еретицы*), *sm. pl.* les nominéaux *m.*
Номографія (*съчинене законы*), *sf.* la nomographie.
Номографъ (*законописатель*), *sm.* un nomographe.
Номоканонъ (*кърмена книга*), *sm.* le nomocanon.
Нона, *sf. Mus.* la neuvième.
Ноніево дѣлене, *sm.* le nonius.
Нонпарель (*шрифтъ, 6 пункта*), *sf. Typ.* la nonpareille.
Ноны (*часть на римски мѣсецъ*), *sf. pl.* la none.
Нордманско сыране, *sr.* l'angelot *m.*
Нордъ *sm.* le nord; 1. **— остъ**, *sm.* le nord-est; 2. **— остенъ-остъ**, *sm. Mar.* le nord-est-quart-est; 3. **— нордъ-остъ**, *sm.* le nord-nord-est; 4. **— вестъ**, *sm.* le nord-oueste; 5. **— вестенъ-вестъ**, *sm.* le nord-oueste-quart-oueste.
Нормаленъ, *adj.* normal.
Носачка (*бръца, за пилцы*), *sf.* la pondeuse.
Носачъ, *sm.* un porteur de chaise, un bardeur; | (*работникъ*), un manoeuvre.
Носене, *sm.* le portage, transport, port *m*; | **и плащане за —**, le factage; | **правда за — оръжія**, port d'armes.
Носенъ, *adv.* vieux ou vieil, râpé; | *Anat.* nasal; | **съ — гласъ**, *adv.* -lement.
— **регистръ** (*въ органы*), *sm.* le nasard.
Носилкы или Портшезъ, *sf. pl.* chaise à porteurs, *f.*
Носила *sm. pl.* le brancard, la litière, le bayart *et* balart.
Носило (*магра*), *sm.* le bourriquet, le bard *et* bar.
Носливъ (*което можемъ носи, за дрѣха*), *adj.* portable.
Носна гласна буква, *sf. Gram.* la nasale.
— **каквина** *f или* **Изговаряне**, la nasalité.
Носологически, *adj.* nosologique.
Носологія (*наука за болести*), *sf.* la nosologie.
Носологъ, *sm.* un nosologue.

Носорогъ, *sm. quadr.* le rhinocéros.
Носъ (*и ладіенъ*), *sm.* le nez; 1. *Géogr.* le bec, le promontoire; 2. *fam.* le museau; 3. *Mar.* l'avant *m*; 4. (*на ладія*), *Mar.* le cap, la proue; 5. водя за -тъ, menez par le nez, lanterner; 6. връзвамъ нѣкого за -тъ, *va. fig.* mener en laisse; 7. въспаление на -тъ, *Méd.* la rhinite; 8. говоря съ -тъ (*гжгнѧ*), *vr.* parler du nez; 9. залѣпиване искуственъ —, *Chir.* la rhinoplastie; 10. запушеване —, l'enchifrènement *m*; 11. — съ —, *Mar.* de franc-étable *m*
Носѫ, *va.* porter, apporter, habiller; 1. (*дрѣха*), mettre; 2. носи товаръ (*за кучe*), *v. imp.* il rapporte; | -яйца (*за пилцы*), il pond; 3. -са, *vr.* porter.
Нота (*дипломатическа*), *sf.* la note; 1. *Mus.* la corde, la note; 2. — A, *sf. Mus.* La; (dièse) Ais; (bémol), As: 3. — C, l'ut *m*; (-dièse) Cis; (bémol) Ces; 4. — D, le ré; (ré dièse), Dis; (ré bémol) Des; 5. — E, le mi; (mi bémol) Es; 6. — F, Fa; | Fis, Fa Diese; | — Fes, Fa bémol; 7. — G, sol; (sol dièse) Gis; (sol bémol) Ges; 8. — H, le si; | (— bémol) Be.
Нотаріаленъ, *adj.* notarial.
Нотаріално *или* **Законно свидѣтелство**, *sn.* acte de notorieté, *m.*
Нотаріусъ и -рій, *sm.* un notaire, un garde-note; | длъжность на —, le notariat; | давамъ да напише —, *va.* notarier.
Нотенъ писецъ, *sm* un noteur.
Нотна книга, *sf.* livre de musique, *m.*
— **система** *sf. Mus.* la portée.
— **хартія**, *sf.* papier de musique, *m.*
Ноты, *sf. pl. Mus.* l'armature *f*; 1. (*музикалны*), la musique; | търговецъ на —, marchand de musique, *m*; 2. вървене по —, *Mus.* le coulé; 3. върви по —, *vn.* couler; 4. направямъ на —, *va.* noter.
Нощемъ, *adv.* de nuit, nuitement; | денемъ и — jour et nuit *ou* nuit et jour; | нито денемъ нито —, ni jour ni nuit.
Нощенъ, *adj.* nocturne.
— **обирникъ**, *sm.* un tireur de laine.
— **свѣщникъ**, *sm.* la veilleuse.
Нощна антерія, *sf. t.* robe de chambre, *f.*
— **забрадилка**, *sf.* la cornette.
— **котка**, *sf. Mar.* ancre de veille, *f.*
— **кукумѣвка**, *sf. oiseau*, le chevêche, chouette *f*, 'hibou *m.*
— **лампа**, *sf.* la veilleuse; | (*на помпасъ*), [*Mar.* la vérine.
— **пиперуга**, *sf.* la phalène.
— **самодива**, *sf.* le succube.
— **сефа**, *sf. plante*, belle-de-nuit *f ou* jalap *m.*
— **свѣщь**, *sf. plante*, l'onagre *f.*
— **стража** (*колъ t.*), *sf.* la ronde; | *Milit.* le bivac *et* bivouac; | ходя съ —, *vn.* faire la ronde.
— **шѣнка**, *sf. fam.* battant-l'oeil *m.*
Нощно бдѣне, *sn.* la veille.
— **гърне**, *sn.* la selle.
— **легло**, *sn.* le nuitée, le gîte.
— **прѣстолче**, *sn.* le somno. [nuits, *f.*
— **свѣтило** (*мѣсецъ-тъ*), *sn.* courrière des
— **ходецъ**, **дка**, *se.* somnambule.
Нощны животинки, *sf. pl. H. nat.* les nocturnes *f.* [maie, la 'huche.
Нощовы, *sf. pl.* le pétrin et pétrissoir, la
Нощувамъ, *vr. pop.* gîter *et* se —, *vr.*
Нощуване, *sn.* le coucher; | *Mar.* l'habitacle *m.*
Нощь, *sf.* la nuit, la nuitée; 1. безсанна —, nuit blanche; 2. прѣзъ -та, *adv.* de nuit, nuitement; 3. полу —, le minuit.
Нужда, *sf.* la maladie; 1. le besoin, la nécessité, exigence *f*, faute de, affaire *f*, détresse, envie *f*; 2. *Mar.* l'incommodité *f*; 3. (*за пары*), la gêne; 4. бывамъ въ —, *vn. fig.* être en presse *f*; 5. докарвамъ въ —, *va.* gêner; 6. имамъ —, *vn.* avoir besoin de, chômer; | (*за пары*), pressé d'argent *m*; 7. намирамса въ —, *vr.* être en peine *f*; 8. намира ма —, *vn.* attraper une maladie; 9. който има —, *fam.* besoigneux; 10. въ една —, въ случай —, *adv.* au besoin; 11. отъ —, nécessairement (*voyez* **Неволя**).
Нуженъ (*паралитикъ*), *adj.* perclus; (*усакатенъ t.*), impotent.
Нуженъ, *adj.* nécessaire, nécessiteux, essentiel, de rigueur *f*; | (*твърдѣ*), pressé; | | бывамъ —, *vn.* incommoder (*voyez* **Потрѣбенъ**). [cessaire.
Нужно, *adv.* de nécessité; | -то, *sn.* le né-
Нумера, *sn. pl.* chiffres arabes *m.*
Нумерація, *sf. Arith.* la numération.
Нумеро, *sn*, le numéro, la cote; 1. туряне —, le numérotage; 2. турямъ *или* бѣлѣжѧ съ —, *va.* numéroter; 3. поставямъ -ра, *va.* coter; 4. падналото —, *sn.* l'extrait *m.*
Нумидійски жеравъ, *sm. oiseau*, la demoiselle.
Нумисматика (*наука за монеты*), *sf.* la numismatique.
Нумисматикъ, *sm.* un numismate.
Нумисматически, *adj.* numismatique.
Нумисматографически, *adj.* numismatographique.
Нумисматографія, *sf.* la numismatographie.
Нуммулитъ (*мида*), *sm.* la nummuline *et* -lithe.
Нункамъ, *vn.* faire dodo; | *pop.* pioncer.
Нунціатура (*длъжность на нунція*), *sf.* la nonciature.
Нунцій (*папски проводникъ*), *sm.* un nonce.
Нутація, *sf. Astr.* la nutation.
Нъ (*нѫ*), *conj.* mais, cependant, or; | *adv.* toutefois, au surplus; | — и, *adv.* mais encore (*voyez* **Алъ**).
Нынѣ, *adv.* maintenant, aujourd'hui, à cette heure, en ce moment, actuellement, à (de,

pour le), présent, présentement, ici, or ça, voilà que, venir de (*avec un infinit*); 1. 1. защото —, *conj.* à présent que; 2. отъ — d'ici; 3. до —, jusqu' ici, en ça.
Нынѣшенъ, *adj.* d'aujourd'hui, présent, d'à présent, actuel, courant, moderne.
— случай, *sm.* l'actualité *f.*
Нынѣшніо, *sn.* le présent.
— писмо, *sn.* la présente.
— положене (*на дѣлата*), *sn.* le statu quo; | въ —, *adv.* in statu quo.
Нѣ (*и* не), *adv.* non, non pas, du tout, ne... point; 1. *fam.* néant, mie; 2. — само... нъ и, *adv.* non-seulement... mais encore; 3. | — само щото, tant s'en faut que; 4. никакъ —, *fam.* nescio vos.
Нѣвгашенъ дворянинъ, *sm.* un ci-devant.
Нѣвгашъ, *adv.* ci-devant (*voyez* **Нѣкогажъ**).
Нѣдра, *sn. pl. Slav.* le flanc; | (*на земята*), les entrailles *f.* [| *fig.* le giron.
Нѣдро, *sn. fig.* le sein; | (*на черкова*), le bercail;
Нѣкадѣ (*нѣгдѣ*), *adv.* quelque part.
Нѣкогажъ, *adv* quelquefois, au temps jadis, jamais, un bel jour; | по —, *adv.* par-ci par-là.
Нѣкой, *pron.* quelqu' un; *pl.* -кои-си, quelques uns; 1. quelque, aucun, un certain, tel, un, des (*pour* de les); 2. *pron. ind.* personne; | никой (*avec* ne); 3. — си, *adj.* le sieur, quidam, *s*
— неизвѣстенъ, *sm.* un je ne sais qui.
— пѫть, *adv.* quelque fois.
Нѣколко, *adv.* quelque.
Нѣмамь, *vn.* manquer de: 1. (*си*), dépourvoir de; 2. (*едноцѣтна книга въ игра*), renoncer; 3. (*счупена пара*), n'avoir pas un sou vaillant; 4. нѣма защо, *v. imp.* il n'y a pas de quoi; | нѣма, *sn.* le non; | нѣма никого, pas âme qui vive.
Нѣмане, *sn.* le manquement, absence *f*, privation *f*, dénûment *et* dénuement, dépouillement *m*, disette *f.* besoin *m*, pénurie, défectuosité *f*, de faute de, *m*; 1. (*нещахъ*), *Méd.* l'anorexie *f*; 2. (*кебъ*), la bourrasque; 3. (*цѣвтъ на кожа*), la décoloration; 4. отъ — на нѣщо, *prép.* manque de; 5. отъ —, au (à) défaut de; 6. и отъ —, faute de.
Нѣмата роль (*на сцена*), *sf. Théât.* le comparse.
Нѣмателенъ, *adj.* privatif.
Нѣмотія, *sf. Méd.* l'alalie *f.*
Нѣмовѣрность, *sf.* l'incrédibilité *f.*
Нѣмовѣрство, *sn.* le parjure.
Нѣмовѣръ, ка, *se.* parjure; | -вѣренъ, *adj.*
Нѣмоочка (*колто прѣчка са жлеща безъ корень*). *sf. Bot.* la bouture.
Нѣмость, *sf.* le mutisme *et* mutité *f.*
Нѣмотенъ, *adj.* nu, pauvre.
Нѣмска свойщина, *sf.* un germanisme; употрѣбявань —, *va.* germaniser.
— сыренница, *sf.* mardi gras *m*, le carême-prenant.
Нѣмски, *adj.* germanique.
— рапонъ, *sm. plante*, la navet.
— рейторъ, *sm.* un reître.
Нѣмско долніо нарѣчіе, *sn.* le plat allemand.
— просо, *sn. plante*, le moha *ou* mohar de Hongrie.
— хоро, *sn.* l'allemande *f.*
Нѣмъ, *adj.* muet.
Нѣща, *sn. pl.* l'effet *m*; | (*за палѣра*), pièce de rechange; | (*за ѣдене*), *fam.* la provende.
Нѣщо, *sn.* l'objet *m*, la chose, le rien; 1. малко — *sn.* peu de chose; 2. — неизвѣстно, un je ne sais quoi; 3. безъ —, depourvu de; | *fig.* veuf de.
Нѣщичко, *sn. dim. fam.* la chosette; | le rien; | (*щото и да е*), quelque chose.
Ню-фоундлендски рыбарь (*и* -ска лодія *sf.*), *sm.* le terre-neuvier.
Нѫне, *sn.* le dodo.
Нѫравенъ, *adj.* hérisson.
Нѫравоописане, *sn.* l'éthologie *f.*
— учене, *sn.* la moral, moralité, éthique *f*; | твърдѣ вѣрло —, le rigorisme.
— учителникъ, *sm.* un moraliste; | (*твърдѣ вѣрлъ*), un rigoriste.
— учителически, *adj.* moral; -скы, -lement; | разсаждань —, *vn.* moraliser.
— -разумъ, *sm.* la moralité.
— учителическо настаняване, *sn.* la morale.
— -примѣняване, *sn.* la moralisation.
— размыслеване, *sn.* la moralité.
— учителенъ, *adj.* parénétique.
— учително слово, *sn.* la parénèse.
Нѫравстено, *adv.* moralement.
Нѫравственость, *sf.* la moralité; | пропадване —, la démoralisation.
Нѫравственъ, *adj.* moral; -но, -lement.
Нѫравстены правила, *sn. pl.* les principes *m.*
Нѫравъ, *sm.* la qualité, le caractère, le naturel, tempérament, esprit *m*, guise, complexion *f*; | *fig.* l'humeur *f*, la trempe, la pâte; | бывань на единъ —, *vn. fig.* chausser à même point *m*.
Нѫравы, *sm. pl.* les moeurs *f*; | изображене на — и страсти, l'éthopée *f.*

О.

О, la quinzième lettre de l'alphabet bulgare.
О! *interj.* ô, oh, ouf, hélas; | о Боже! ô Dieu.
Оазисъ (*тревисто мѣсто въ пѣсчливо поле*), *sm.* l'oasis *m.*
Обагване и -гнуване, *sm.* l'agnelage *et* agnelement *m*, la portée.
Обаждамъ, *va.* avertir, annoncer, dénoncer, rapporter, aviser, faire savoir, faire part, instruire, déférer, informer, mettre au courant, accuser, relater, charger, déceler; 1. *Jur.* en référer; 2. (*съ сѫдничевъ редъ*), intimer; 3. *-си*, *vr.* se déceler.
Обаждане, *sm.* l'avertissement *m*, dénonciation, indication *f*, décèlement, rapport *m*, notification *f*, éveil *m*, délation, relation *f*; 1. (*на сѫдница*), le référé; 2. (*за подправяне, за лѫжовно нѣщо*), *Jur.* inscription de faux, *f*; 3. (*че покойникъ-тъ не е оставилъ никакъ имотъ*), *Jur.* procès-verbal de carence; 4. безъ —, sans dire gare.
Обаждачъ, ка, *s.* dénonciateur, delateur, trice; un indicateur, rapporteur, référendaire, *m.*
Обаволевамъ, *va.* habiller. [bouilli.
Обварено говеждо месо (*на сочнъ*), *sm.* le
Обвивамъ, *va.* envelopper, entortiller, tortiller, incruster; 1. (*глава си*), *fam.* embéguiner; 2. (*съ слама денкове*), empailler; 3. *-са*, *vr.* s'envelopper, s'entortiller, s'incruster.
Обвиване, *sm.* l'enveloppement *m*, entortillement, empaillement, tortillement, *m.*
Обвивка, *sf.* l'enveloppe *f*; | (*у гжба*), *Bot.* la volva; | (*за писма*), le couvert.
Обвързвамъ, *va.* ceindre; | (*или опасвамъ ладія*), ceintrer; | вѫжа, желѣза и др. т. конте -вать ладія, *Mar.* le ceintrage.
Обвързване (*ладія*), *sm. Mar.* le ceintrage.
Обвѣрвамъ и -рявамъ, *va.* confier, fier, commettre; 1. (*нѣкому*), croir à; 2. *-са*, *vr.* se confier (à, en), se fier à; 3. (*нѣкому*), croir à.
Обвѣрване, *sm.* la confiance, le mandat; | съ глупаво —, la gueule enfarinée; | давамъ —, *va.* rassurer.
Обвѣреность, *sf.* la confidence, la foi, subdélégation *f*, le fiat.
Обвѣренъ, *adj. m.* un délégué, mandataire, représentant, apocrisiaire *m*, homme d'affaires; procureur, trice, *s.*
Обвѣреный оставенъ имотъ, *sm.* le dépôt.
Обвѣрителенъ, *adj.* confidentiel.
Обвѣрително, *adv.* confidemment.
— писмо, *sm.* la procuration.
Обвѣрливъ, *adj.* confiant.
Обвѣрникъ,ница, *s.* confident, ente; un mandant, un commetant.
Обграждамъ, *va.* environner; | *Arabis.* revêtir; | *-са*, *vr.* se loger.
Обдарявамъ (*нѣкого съ нѣщо*), *va*, doter de, doner de.
Обдържамъ, *va.* entretenir, soutenir, sustenter, faire subsister, alimenter; | *-са*, *vr.* s'entretenir, se sustenter.
Обдържване, *sm.* l'entretien *m*, la subsistance, substance, sustentution *f*, aliment *m*, alimentation *f*, traitement *m*, pitance *f*; | (*въ недоумѣние*), *Rhét.* la suspension; | (*на потрѣбнытѣ за живѣние*), l'entretènement *m.* [-ément.
Обезнадѣжбенъ, *adj. s.* désespéré; -бне,
Обезнадѣжбно, *adv.* en désespéré. [saisir.
Обезнадѣждамса, *vr.* désespérer de, se
Обезнадѣждване, *sm.* le désespoir, le désolation; 1. докарвамъ въ —, *va.* désoler, désespérer; 2. докарване въ —, désespéré, *adj.* 3. въ — сѫмъ, *vn.* se désespérer.
Обезнародвамъ, *va.* dépeupler *et* se —, *vr.*
Обезобразявамъ, *va.* défigurer, déformer, difformer, dénaturer, contourner; | *fig.* troquer (*voyez* Погрозявамъ).
Обезоржвамъ, *va.* désarmer.
Обезоржване, *sm.* le désarmement.
Обезоржженъ (*безъ оржжіе*), *adj.* désarmé.
Обезплодевамъ, *va.* stériliser.
Обезсилвамъ, *va.* débiliter, épuiser, énerver, abattre, assoupir, harasser, jugular; 1. *fig.* miner; 2. (*снагъ*), mortifier; 3. *-са*, *vr.* s'epuiser, s'énerver.
Обезславямъ, *va. fig.* décrier, stigmatiser.
Обезсмѣртявамъ, *va.* immortaliser, éterniser; | (*себе-си*), s'immortaliser.
Обезсѣрдчевамъ, *va.* décourager, démoraliser; | *-са*, *vr.* se décourager, se rebuter; | който обезсѣрдчева, décourageant, *adj.*
Обезсѣрдчеване, *sm.* le découragement, abattement *m.*
Обезсѣрдченъ, *adj.* abattu.
Обезумевачъ, *sm.* un abrutisseur.
Обезумителенъ, *adj.* abrutisseur.
Обезумѣвамъ, *va.* abrutir, hébéter; | *fam.* rassoter; | *-са*, *vr.* s'infantuer de.
Обезчестевамъ, *va.* déshonorer, démentir, noter d'infamie, flétrir; 1. *fig.* pilorier, prostituer; 2. *fam.* 'honnir; 3. (*своя родъ*), forligner; 4. (*себе-си*), *fig.* encrasser, forfaire à son honneur; 5. *-са*, *vr.* se déshonorer.
Обезчестеване, *sm. Jur.* l'infamation *f.*
Обезчестителенъ, *adj.* infamant.

Обективенъ, *adj.* objectif; -ено, -ivement.
Обективность, *sf.* l'objectivité *f.*
Обелискъ, *sm.* l'obélisque *m*, aiguille *f*; ‖ въ видъ на —, en obélisque.
Обемамъ, Обнемамъ *и* **Обнимамъ**, *va.* embrasser, impliquer; ‖ (*въ себе-си*), enfermer, renfermer; ‖ *fig.* recéler.
Обеменъ, *adj.* volumineux.
Обемъ, *sm.* le volume, étendue *f*, le tour; 1. *fig.* le calibre; 2. *Log.* la compréhension; 3. *Mus.* le volume.
Оберъ-, *adj.* grand.
— **хофмейстеръ, ка**, *s.* grand-maître, — (maîtresse) de la cour.
— **хофмейстерина**, *sf.* surintendante de la maison de la reine, *f.* [de cérémonie, *m.*
— **церемонии мейстеръ**, *sm.* grand-maître
Обзиждамъ, *va.* murer, lambrisser.
Обзиждане, *sm.* ambris d'appui, *m.*
Обзиденъ лиманъ, *sm. Mar.* la darse *et* darce.
Обзалагамъ, *va.* parier; 1. *-са*, *vr.* gager; 2. (*за*), parier pour; 3. (*че не може*), mettre au défit de; 4. сума за която са обзалагать, le pari.
Обзалогъ (*басъ t.*) *или* **Ѣдецъ**, *sm.* le pari.
Обзаложникъ, ница, *s.* parieur, euse.
Обива (*градъ-тъ овощиты*), *v. imp.* il cotit.
Обиване (*овощиты отъ градъ*), *sm.* la cotissure.
Обиграждамъ, *va.* bloquer.
Обиграждане, *sm.* (*voyez* **Блокада**).
Обида, *sf.* l'insulte *f*, injure, offense *f*, affront, outrage *m*, incartade, indignité, lésion, avanie *f*, grief *m*; 1. *fig.* le camouflet; 2. *Jur.* l'excès *m*; 3. *fam.* l'aubade *f*, algarade *f*; 4. търпя —, *vn.* digérer, dévorer.
Обиденъ, *adj.* injurieux, offensant, offensé; 1. *fig.* piquant, piqué; 2. (*естеством*), disgracié de la nature; 3. (*за прижиеіе*), *Jur.* inofficieux.
Обиденикъ, *sm.* un offenseur, un insulteur.
Обидность, *sf. Jur.* l'inofficiosité *f.*
Обиждамъ, *va.* offenser, insulter, maltraiter, léser, outrer, grever, pousser, s'attaquer à, piquer au vif; 1. *fig.* mulcter, heurter; 2. (*съ думы*), injurier; ‖ -меса (*единъ другъ*), *vr.* s'injurier; 3. *-са*, *vr.* se piquer.
Обирамъ, *va.* dépouiller, piller, voler, brigander, ravir, rapiner, cueillir, détrousser, spolier, filouter, dénuer, emousser; 1. *fig.* moissonner; 2. (*платната отъ ладіа*), *Mar.* dégréer; 3. (*плодове отъ полето*), récolter; 4. *-са*, *vr.* se dénuer de.
Обиране, *sm.* la spoliation, escroquerie *f*, dénûment *et* dénuement *m*, cueillaison *et* cueillement *m*; 1. *fam.* la pillerie; 2. (*плодове*), la cueillette; 3. (*ладіа*), la piraterie; 4. (*скрьване на платната*), *Mar.* le dégréement.
Обирачка (*сачесо у кацаръ*), *sf.* le rifiard, la ratissoire, la plane, le paroir; 1. гладя *или* изравнявамъ съ —, *va.* planer; 2. очистване съ —, le ratissage; 3. чистя съ —, *vr.* ratisser.
Обиринкъ, *sm.* un voleur, brigand, ravisseur, pilleur, pillard, bandit, spoliateur, rapineur, maltotier, coupeur de bourses, escroc, felou, *m*; ‖ *fam.* un voleran.
Обирнически, *adj.* pillard, spoliateur.
Обирническо черасло, *sm.* le monseigneur.
Обирничество, *sn.* la volerie.
Обиръ *или* **Плѣнъ**, *sm.* le butin, brigandage, pillage *m*, rapine, filouterie *f.*
Обкачевамъ (*съ*), *va.* tendre.
Обкаченъ (*съ*), *adj.* tendu de.
Обковавамъ, *va.* enchaîner, encadenasser, ferrer, lambrisser; 1. (*съ дъски ладіа*), *Mar.* souffler; 2. (*съ камацы*), entourer; 3. (*ладіа*), doubler; 4. (*елмазъ*), monter, sertir; ‖ (*въ полетъ*), chatonner.
Обковаване, *sr.* la ferrure, entourage *m*, chatonnement, bandage, lambris; 1. (*колело*), le ferrage; 2. (*съ мѣдны дъски ладіа*), *Mar.* le doublage; 3. (*на сиянъ камыкъ*), la sertissure et serte; 4. изваждамъ —, *va.* déferrer. [chaînes *f.*
Обковаванеа, *sn. pl.* les ferrements *m*, les
Обкована тоѣга, *sf.* brin d'estoc, *m.*
Обкованъ елмазъ, *sm.* le chaton.
Обковачъ, *sm.* un monteur; ‖ (*на сиянъ камацы*), un sertisseur; ‖ (*на елмазы*), metteur en oeuvre, *m.* [*столъ*), le sabot.
Обковка, *sf.* la chape; ‖ (*мѣденъ кранъ на*
Обкопавамса, *vr. Milit.* se terrer.
Обла вгѫнка, *sf.* le godron. [le coffin.
— **кошница** (*съ рачка и захлупакъ*), *sf.*
— **кула** (*ротонда*), *sf.* la rotonde.
— **пила**, *sf.* le queue-de-rat.
— **фигура**, *sf.* l'ovale *m.* [*f*, auspice *m.*
Облага, *sf.* l'intérêt *m*, le délice *et* délices
Облагородявамъ, *va.* ennoblir; ‖ -са, *vr.* s'ennoblir. [un anobli.
Облагороденъ дворянинъ (*наскоро*), *sm.*
Облагополучвамъ, *va. fig.* béatifier.
Обладавамъ, *va.* posséder; ‖ (*себе-си*), se posséder.
Облакъ, *sm.* la nue; *pl.* лацы, *fig.* les nues *f*; ‖ черъ —, le nuage.
Областенъ, *adj.* provincial; -тно, -alement: ‖ régional, territorial, bailliager.
— **депутатинъ** (*въ лѣхско събране*), *sm.* nonce terrestre, *m.*
— **сѫдникъ**, *sm.* un bailli; ‖ жена на —, une baillive.
Областна сѫдница, *sf.* le bailliage.
Областно нарѣчіе, *sn.* l'idiome *m*, le patois.
— **началникъ**, *sm.* un ethnarque.
Область (*наxіа t.*), *sf.* la province, le territoire, l'état *m*, le bailliage; 1. *fig.* le domaine, la région; 2. (*въ Египетъ*), le Nome; 3. описатель на -сти, un chorographe;

4. описане на -сти, la chorographie; 5. (що управелява бей), (voyez Бейликъ).
Облацы (*върху металлъ*), *sm. pl.* moiré métalique *m*; | (*на платъ*), les ondes *f*; | на —, ondé, *adj.*
Облачамъ, *va.* habiller, vêtir, revêtir, draper, mettre, endosser; 1. (*дрѣхи*), prendre, passer; 2. (*изново*), rhabiller; 3. (*слѣдно*), fagoter; 4. (*съ слѣдны дрѣхы*), accoutrer, affubler; | *fig.* enharnacher; 5. *-са*, *vr.* faire sa toilette, s'habiller, se vêtir, se revêtir, se draper; 6. (*добрѣ или лошо*), bien ou mal se mettre; 7. (*по-лекo*), se dégarnir; 8. (*слѣдно*), *fam.* se fagoter, se 'harnacher; 9. (*съ слѣдны дрѣхы*), s'affubler de;' 10. които облача актрисытѣ, *Théât.* une habilleuse; 11. което може още да облечемъ *или* носимъ (*послѣдно*), mettable, *adj.*
Облачане и **-лекло**, *sm.* l'habillement *m*, la [mise.
Облаче [пълно съ бѣлы -чета (*за небето*), moutonnée, moutonneux, *adj.*
Облаченъ, *adj.* nuageux, sombre.
Облачна мида, *sf.* l'écorchée *f*.
Облекло, *sm.* le costume, le vêtement, habit, habillement, ajustement, déguisement, équipage *m*; | (*на пълкъ*), *Milit.* la tenue; | (*слѣдно*), l'accoutrement *m*.
Облечена маймуна, *sf.* le fagotin.
Облеченъ, *part.* mis; | (*гиздаво*), tiré à quatre épingles *f*; | човѣкъ — нѣ но състоянето си, un fort-vêtu.
Облечены (*за пиленца*), *sm. pl.* dru.
Облива (*за рѣка*), *v. impr.* il baigne.
Облигация, *sf.* *Com.* l'obligation *f*.
Обло, *adv.* en ovale, en bahut; | права —, *va.* *Archit.* quarderonner.
— листникъ, *sm.* *plante*, la soldanelle.
— стжкло [майсторъ на -кла, un bombeur.
Облость, *sf.* la rotondité, rondeur, sphéricité *f*, arrondissement *m*.
Обьлъ, *adj.* rond, oval *m*; | *Anat.* ovalaire.
— зжбалецъ (*за конь*), *sm.* l'escache *f*.
Облы дърва (*за горене*), *sm. pl.* le rondin.
— захлупцы, *sm. pl.* le galon.
Облѣгалка, *sf.* l'accoudoir *m*, accotoir *m*.
Облѣгамса, *vr.* appuyer sur, s'étayer, se coller sur; 1. *Jur.* incombrer; 2. (*на*), se reposer sur; 3. (*на лактіетѣ си*), s'accouder; 4. (*гърбомъ*), s'acculer.
Облѣгане (*на лакетъ-тѣ*), *sm.* *Milit.* l'accoudement *m*. [rhabiller.
Обмундирувамъ, *va.* *Milit.* équiper; | (*изново*),
Обнародевамъ, *va.* publier, proclamer, promulguer, divulguer, crier; | *fig.* fulminer.
Обнародване, *sm.* la publication, promulgation, manifestation, proclamation, divulgation *f*, criage *m*.
Обнародовачъ, *sm.* un publicateur.
Обнасямса, *vr.* se conduire, se comporter se gouverner, se communiquer, vivre, pratiquer, procéder, traiter, revenir, fréquenter; 1. (*великодушно*), *fig.* faire un appel à; 2. (*дебелашкы*), tyranniser; 3. (*добро-прилично*), se respecter; 4. (*злѣ*), donner à gauche; | (*съ нѣкого*), malmener, maltraiter; 5. (*роднинскы съ нѣкого*), se familiariser avec; 6. (*съ*), 'hanter; 7. (*честно или както прилича, сир. бъреш по правый пѣть*), charrier droit; 8. който умѣе да са обнася съ свѣтъ-тъ, *adj. s.* ménageur, euse; 9. трѣбува да знае нѣкой да са обнесе споредъ врѣмето и мѣстото, à la guerre, comme à la guerre.
Обнасяне, *sm.* la conduite, le savoir-vivre, les manières *f*, la façon, pratique *f*, procédé, traitement, commerce *m*; | *fig.* la marche, le ton, le style, l'user *m*; | често — съ нѣкого, *fam.* la 'hantise.
Обнимамъ, *va.* saisir (*voyez* Обемамъ).
Обноснтеленъ, *adj.* sociable; -лно, -ment; | *fig.* liant, praticable; | ставамъ —, *vn.* s'humaniser. [liant.
Обноснтелность, *sf.* la galanterie; | *fig.* le
Обогатявамъ, *va.* enrichir; 1. *fig.* gorger; 2. *-са*, *vr.* s'enrichir, se gorger de, arrondir, parvenir; 3. *fig.* s'engraisser; 4. (*съ полезны познанеа*), meubler sa tête.
Обогатяване, *sm.* l'enrichissement *m*.
Обожавамъ, *va.* diviniser, adorer, se faire un Dieu de; | (*страстно либя*), idolâtrer.
Обожаване, *sm.* l'adoration *f*; | *fig.* le culte.
Обожевачъ, *sm.* un adorateur, admirateur *m*; | (*на само-себе си*), un idiolâtre.
Оболъ (*дрѣбна пара и драмъ*), *sm.* l'obole *f*.
Обработанъ (*добрѣ*), *adj.* bien tenu.
Обработевамъ, *va.* labourer, élaborer, travailler, façonner; 1. *Chim.* manipuler; 2. (*прѣкопавамъ дълбоко*), *Agric.* sombrer; 3. (*земя*), cultiver.
Обработване, *sm.* la cultivation, culture *f*, manipulation *f*.
Образенъ, *adj.* *Anat.* facial; | -зный видъ (*на болѣнъ*), *sm.* *Méd.* le facies.
Образецъ (*корненъ т.*), *sm.* *fig.* le moule; | | земамъ — на нѣщо, *va.* mouler.
Образителенъ. *adj.* *Géom.* générateur.
Образливость, *sf.* la figurabilité.
Образовавамъ, *va.* organiser, policer, faire; 1. *fig.* façonner, décrasser, polir; 2. (*умъ*), cultiver; 3. *-са*, *vr.* se civiliser, s'organiser; 4. *fig.* se décrasser, se dérouiller.
Образоване, *sm.* l'organisation, *f*, figuration, conformation, éducation *f*; | (*умъ*), la culture; | способенъ за —, civilisable, *adj.*
Образованость, *sf.* la civilisation.
Образователенъ, *adj.* formateur, plastique; | *Phys.* architectonique.
Образователность, *sf.* la plasticité.
Образъ, *sm.* le visage, la face, la mine,

physionomie, figure *f*, aspect, front, nez *m*, ressemblance *f*, maintien *m*, forme, effigie *f*, agnus *m*; 1. надрасквамъ -тъ нѣкому, *va.* dévisager; 2. пъленъ въ -тъ, arrondi, *adj*; 3. (*лика, портретъ*), le portrait, l'image *f*, le tableau; 4. (*цѣла брьстъ*), portrait en pied; 5. грьденъ —, portrait en buste; 6. поставямъ да ми испишатъ -тъ *или* казвамъ да ми извадятъ -тъ, *va.* se faire peindre; 7. събране -зы, l'iconographie; 8. украсенъ съ -зы *или* щампицы (*за книга*), pittoresque; 9. ищецъ -зы *или* щампы, *sc.* iconomane; 10. страсть къмъ -зы, l'iconomanie *f*; 11. кунописецъ на -зы, un portraitiste; 12. (*нажина*), la page; 13. правя набранытѣ буквы на -зы, *va. Typ.* mettre en page; 14. поставяне нумеро на —, la pagination; 15. поставямъ нумера на -зы въ книгы, *va.* paginer; 16. брой-тъ на -тъ, *Typ.* le folio; 17. нумерование на -зы, le foliotage; 18. нумеровувамъ -зы въ книга, *va.* folioter; 19. два написаны -за (*единъ листъ*), le rôle; 20. втори —, le verso; 21. забѣлѣжване подъ -тъ (*въ книга*), *Typ.* le manchette; 22. въ насрѣщный — (*за прѣводъ*), *adv.* en regard.

Образявамъ, *va.* former; 1. (*изново*), reformer; 2. (*различно*), varier; 3. *-са*, *vr.* se former.

Образяване, *sn* la formation.

Обранъ, *adj.* denué de.

Обрастева, *v. imp.* il s'implante.

Обрастеване, *sn.* l'implantation *f*.

Обреденъ, *adj.* cérémoniel. [*et* -nel.

Обредна черковна книга, *sf.* le processional

Обредникъ, *sm.* le formulaire, le cérémonial.

Обредолюбивъ, *adj.* formaliste, *s.*

Обредъ, *sm.* l'étiquette *f*, la formalité, la forme, le cérémonial, la cérémonie, l'observance *f*; ‖ (*черковенъ редъ*), le rit *et* rite; ‖ списатель за черковны -ды, un ritualiste.

Обречена земя, *sf.* la terre sainte.

Обривъ (*болесть*), *sm.* la rougeole.

Обричамъ, *va.* vouer, dévouer, offrir, proposer, menacer, protester; ‖ *-са*, *vr.* promettre.

Обричане, *sm.* le voeu, la promesse, engagement *m*. protestation *f*; 1. *Jur.* la pollicitation; 2. изпълнявамъ —, *va.* dégager; 3. по —, votif, *adj*; 4. голѣмы и пусты -неа, promesses ronflantes *f*.

Обрулване (*обиране овощкы*), *sm.* la récolte.

Обрьгнатъ, *adj.* routinier.

Обрьгнувамъ, *vn.* s'habituer à, se familiariser avec, aguerir à; ‖ *fig.* endurcir à.

Обрьгнуване, *sm.* la routine.

Обрьжевамъ, *va.* armer, munir; 1. *fig.* revolter contre; 2. (*ладія*), *Mar.* équiper; ‖ (*изново*) réquiper; 3. (*съ товга*), embâtonner; 4. *-са*, *vr.* s'armer, prendres les armes; 5. *fig.* se révolter; 6. (*противо нѣкого*), *fig.* sonner le tocsin sur; 7. (*съ тьрпение*), se munir de; 8. -са (*ладія*), *vn. Mar.* s'équiper.

Обрьжване, *sm.* prise d'armes, *f*; 1. *fig.* levée de boucliers, *f*; 2. (*на благородны въ Лѣхія*), la pospolite; 3. (*на войска и ладія*), l'armement *m*; 4. (*ладія*), l'équipement *m*; 5. (*ладія съ потрѣбнытѣ и*), *Mar.* les agrès *m*.

Обьрната наопаке буква, *sf. Typ.* le bloeage.

Обьрнатъ, *adj. Géom.* renversé; ‖ *Mathém.* réciproque.

Обрьснувамъ (*отъ нѣкого млого пары*), *va. fig.* fair une rude saignée, saigner.

Обрьчарь (*кацарь*), *sm.* un cerclier.

Обрьчно дърво, *sn.* le feuillard.

— **желѣзо**, *sn.* feuillard de fer, *m*.

Обрьчъ, *sm.* le cercle, le cerceau, le rond; 1. бѣлѣжене — *или* околъ, le simbleau; 2. набивамъ -чи отъ бъчва, *va.* décercler; 3. набивамъ -чи на бъчва, *va.* relier, cercler; ‖ (*новы -чи*), rececler; 4. набиване -чи на бъчва, le reliage, le cerclage; 5. описвамъ около -тъ *va. Géom* circonscrire.

Обрьщамъ, *va.* tourner, détourner, diriger; 1. *Théol.* convertir; 2. *Mar.* revirer; 3. (*ладія на друга страна*), *Mar.* virer de bord, revirer de; 4. (*противо нѣкого неговытѣ доказателства*), rétorquer; 5. (*употрѣбявамъ пакъ пары*), remplacer; 6. *-са*, *vr.* tourner *et* se —, se convertir; rétourner, se rouler; 7. (*къмъ*), recourir; ‖ *fig.* rejaillir sur; 8. (*съ лице къмъ непріятель-тъ*), faire volte-face *f*; 9. обрьщаса (*за вѣтьръ-тъ*), *v. imp. Mar.* il se range; ‖ (*въ цирей*), *Chir.* il abcede; 10. обрьщатса, вьрвѣтъ млого (*за пары*), *v. imp.* il roule.

Обрьщане, *sm* la tournure, le tour, gauchissement, mouvement *m*, contingence *f*; 1. *Mar.* le revirement *ou* virement; 2. *Chir.* la version; 3. *Com.* virement des parties; ‖ (*за пары*), revirement des parties, de fonds; 4. (*въ вѣра*), la conversion; 5. (*на ладія*), *Mar.* virement de bord; 6. (*пары*), le remplacement; 7. половина — (*Milit. на двоно*), le demi-tour; 8. (*ржка на назадъ*), mouvement de supination.

Обрьщачъ (*въ вѣра*), *sm. fam.* un convertisseur.

Обрѣзано дърво (*да стане кичасте*), *sm. Agric.* le tetard.

Обрѣзачка (*въ зарапхана*), *sf.* la tailleresse.

Обрѣзвамъ, *va.* rafraîchir; ‖ (*кѫсо*), écourter.

Обрѣкъ, *sm.* l'offre *m*, le voeu; 1. *Jur.* le chambellage, pollicitation, censive *f*; 2. (*калугерски*), les voeux; 3. (*пойте са плаща съ овесъ*), l'avénage *m*.

Обрѣчена земя, *sf.* terre de promission *ou* terre de promise, *f.*
Обрѣчене, *sm. Théol.* la répromission.
Обрѣченъ, *adj.* votif, censuel.
— **околъ**, *sm. Jur.* la censive.
— **човѣкъ**, *sm. Jur.* le censitaire.
Обрѣчно, *adv.* censivement.
Обсаденъ (*за корона, за монета*), *adj.* obsidional.
Обсаждамъ (*съ дрьвіе градинна ограда*), *va.* palissader.
Обсебена ладія (*отъ другиго*), *sf. Mar.* le capteur *et* captureur.
Обсебвамъ, *va.* saisir, s'emparer de.
Обсерваторія (*звѣздобройница*), *sf. Astr.* l'observatoire *f.*
Обсерваціоненъ корпусъ, (*sm. Milit.* corps d'observation, *m.*
Обсидіанъ (*черно стжкло*), *sm.* l'obsidiane *et* -dienne *f.*
Обскурантисмъ (*заслѣпяване*), *sm.* l'obscurantisme *m.*
Обскурантъ (*врагъ на просвѣтене*), *sm.* un obscurantiste.
Обстоятеленъ, *adj.* circonstancié.
Обстоятелено, *adv.* en détail.
Обстоятелства (и подробности), *sm. pl. fig.* les aboutenants *et* -sants; 1. бывамъ въ тѣсны —, *vn.* être dans ses petits souliers; 2. (*що намалляватъ бѣдата*), circonstances attenantes *f*; 3. споредъ -вата, *adv.* suivant *ou* selon le temps; ‖ *fig. fam.* selon le vent.
Обстоятелственъ, *adj. Gram.* circonstanciel.
Обстоятелство (*врѣме*), *sm.* l'occasion *f*, la situation, incident *m*, circonstance *f*, détail *m*, particularité *f*, rancontre, conjoncture *f.*
Обстжпамъ, *va.* assieger; ‖ *Milit.* investir; ‖ кой то обстжпа, un assiegeant, un attaquant.
Обстжпане, *sm* l'investissement *m*; ‖ двигамъ —, *va.* désassiéger.
Обстжпенъ, *adj.* assiegé *m.*
Обсѣдлавамъ, *vn.* sceller, barder.
Обсѣдланъ конь, *sm.* cheval de selle, *m.*
Обтакамъ, *va.* surjeter.
Обтакане, *sm.* le surjet; 1. (*на дрѣха*), le passe-poil; 2. (*съ ивицы*), le remplissage; 3. отпарямъ —, *va.* déborder.
Обтакателна ивица (*брьзъ шжвъ-тъ на плетката*), *sf. Mar.* le couillard.
Обтакачка (*на шжвъ съ ивицы*), *sf.* une remplisseuse.
Обувамъ, *va.* chausser; 1. (*изново*), rechausser; 2. *-са*, *vr.* se chausser; 3. което са обува лесно, chaussant, *adj.*
Обувателна кость, *sf.* le chausse-pied.
Обувка желѣзна (*на коль*), *sf.* le sabot.
Обучавамъ, *va.* exercer; 1. (*съ нѣщо*), pratiquer; 2. *-са*, *vr.* s'exercer à; ‖ *fig.* se dérouiller.
Обучаване, *sm.* l'exercice *m*; ‖ въ —, en haleine; ‖ *pl.* -неа (*въ побожность*), les pratiques *f.*
Обуща, *sm. pl.* les bottes; 1. (*кальвери, ботушы*), la chaussure; 2. (*на планински Шотладцы*), les brogues *et* broques *f*; 3. носецъ-тъ на —, la carre de soulier; 4. полепената каль за -та, la botte; 5. обутъ съ —, chaussé, *adj*; 6. правя —, *va.* chausser.
— **шійнійкы** (*за прьзаляне*), *sf. pl.* le patin; 1. прьзалямса съ —, *vr.* patiner; 2. търговія съ —, la patinerie; 3. прьзалкачъ съ —, un patineur.
Обущарь (*ботушарь*), *sm.* un cordonnier.
Обшивамъ (*съ памучна прѣжда*), *va.* broder au plumetis *m*; ‖ (*цвѣтя на плать*), broder.
Обшиване, *sm.* la broderie, le rebord.
Обшивка, *sf.* la bordure. [*pl.* le volant.
Обшивкы (*на полы у женска дрѣха*), *sf.*
Обшита ивица, *sf.* le crépine.
Обшитъ, *adj.* ouvré.
— **юрганъ** (*завивка*), *sm.* la courte-pointe; ‖ майсторъ на -ны, un courte-pointier.
Обшжвачъ, ка, *s.* brodeur, euse. [ségrairie.
Обща гора (*на различны лица*), *sf.* la
— **мысьль**, *sf.* le cri public; ‖ противенъ на —, paradoxal *et* -doxe.
— **паша** (*мера і.*), *sf.* les communeux *m.*
— **правдина**, *sf. Jur.* le paréage *et* pariage.
— **свойщина**, *sf.* les universaux *m.*
— **собственость**, *sf.* la copropriété; ‖ (*зидъ или друго*), la mitoyenneté.
— **спавалница**, *sf.* le dortoir.
Обществено сжществоване, *sm.* chose publique. *f.*
Общественъ, *adj.* social, public; ‖ (*муниципаленъ*), municipal.
Общи изговоры, *sm. pl.* les généralités *f.*
Община, *sf.* la société, la communauté, commune *f*, commun *m*, compagnie *f*; 1. (*при царски Дворъ*), l'appartement *m*; 2. (*на подъ майсторъ ученицы*), le compagnonnage; 3. давамъ пары на —, *va.* commanditer; 4. постжпамъ въ —, *vn.* s'enrôler; 5. членъ на —, sociétaire, associé, *adj. m.*
Общинска кжща, *sf.* la mairie.
Общински, *adj.* communal.
— **съвѣтъ**, *sm.* la municipalité.
Общность, *sf.* la généralité, la communauté, integralité *f*; ‖ (*на имотъ*), la communisme.
Общо, *adv.* par indivis; ‖ *fig.* de concert.
— **то**, *sm.* le général; 1. изъ —, *adv.* en général *ou* généralement; 2. правя *или* става —, *va. vn.* généraliser; 3. праване *или* ставане —, la généralisation; 4. което може са направи —, généralisable, *adj*; 5. правя —, *va.* vulgariser; 6. възвождане въ — употрѣбене, la vulgarisation.

Общо гонене (*за прѫстлѣване*), *sn*, *Jur.* vindicte publique *f*.
— **жителенъ**, *adj*. cénobitique.
— **жителность**, *sf*. la sociabilité.
- **житель** (*-сѫдачъ*), *sm*. un cénobiste.
— **мѣсто**, *sn*. *fig*. une selle à tous chevaux.
— **обѣдна** *или* **Гостна трапеза** (*въ застанница*), *sf*. table d'hôte, *f*.
— **оцѣнене**, *sn*. *Jur*. l'arbitration *f*.
— **полезенъ**, *adj*. *fig*. banal.
— **пріетны искуства**, *sm*. *pl*. les arts d'agrément *f*.
— **пѣване**, *sn*. *Mus*. morceau d'ensemble, *m*.
— **набранъ имотъ**, *sm*. *Jur*. le conquêt.
— **народенъ**, *adj*. vulgaire; -дно, -ment; | **правя -дно**, *va*. populariser.
— **-езикъ** *sm*. langue parlée *f*.
— **народно молене**, *sn*. les obsécrations *f*.
— **-покаяне**, *sn*. amende honorable, *f*.
— **народны молитвы** (*прѣзъ три дена до възнесене*), *sf*. *pl*. les rogations; | (*въ вѣтъ Римъ*), les supplications *f*.
— **-работы**, *sf*. *pl*. le travail.
— **употрѣбителна соль**, *sf*. *Chim*. muriate de soude, *m*.
Общъ, *adj*. public, commun à, exotérique, mitoyen; | *fig*. banal; | **-що**, *adv*. en commun.
— **видъ**, *sm*. la généralité.
Обиваряваме, *va*. blanchir.
Обграждамъ, *va*. clore de; | *Milit*. investir.
Обграждане, *sn*. l'investissement *m*; | *Milit*. le siége.
Обыкалямъ, *va*. *vn*. environner, cerner, entourer, circuler, faire cercle autour de, obséder, errer; 1. *fam*. tournailler; 2. (*гора*), tourner; 3. (*около нѣщо*), faire le tour de; 4. (*по свѣтъ-тъ*), rouler; 5. **който обыкаля**, errant, ambulant, *adj*.
Обыкаляне, *sn*. la tournée, le tour, le circuit; 1. *Astr*. la route; 2. *Chron*. la période; 3. (*на крьвь-та*), la circulation; 4. (*на ладія*), *Mar*. l'embardée *f*; 5. (*на около, за дивичъ*), *Vén*. la randonnée; 6. (*на планеты*), la révolution; 7. (*чаркія на конь*), la volte; 8. **което са относя до -то на крьвь-та**, circulatoire, *adj*.
Обыкновенна игла, *sf*. l'aiguille *f*.
— **поща**, *sf*. l'ordinaire *m*.
Обыкновене, *sn*. la coutume, la mode, la manière, l'ordinaire *m*; | *fig*. le pli; | **по —**, *adv*. habituellement.
Обыкновено, *adv*. d'habitude, communément, à l'ordinaire *et* -rement, de coutume, la plupart du temps.
Обыкновенъ, *adj*. ordinaire, usité, usuel, commun, familier, vulgaire, obligé; | (*твърдѣ*), trivial.
— **гость**, *sm*. un habitué.
Обыколителенъ (*за крьвь-та*), *adj*. circulatoire.
Обытеленъ, *adj*. *Slav*. cénobitique.
— **калугеръ**, *sm*. un cénobite.
Обыхождамъ, *va*. *vn*. tourner, parcourir, faire le tour de; 1. *fig*. embrasser; 2. (*свѣтъ-тъ*), courir; 3. (*съ ладія нось земя*), parer.
Обыхождане, *sn*. la tournée, la fréquentation, la visite.
Обычай, *sm*. l'usage *m*, la cutume, méthode, mode, pratique, *f*, naturel *m*, les moeurs *f*, règle, guise *f*; | **основанъ по —**, coutumier, *adj*.
Обычайнъ, *adj*. reçu.
Обычаи, *sm*. *pl*. le costume; | **разваляне —**, *fig*. débordement des moeurs *f*.
Обычамъ, *va*. aimer; 1. (*пристрастно*), se faire un Dieu de; 2. (*разгалено или страстно*), cherir; 3. **ако обычате**, s'il vous plait; 4. **ако или както обычате**, si bon vous semble, comme bon vous semble; 5. **който обыча**, aimant, *adj*; 6. **обычаме са** (*единъ другъ*), *vr*. s'entr'aimer.
Обычане [**достойнъ за —**, chérissable.
Обыченъ, *adj*. mignon; **-чно**, -nement.
Обычливо, *adv*. chèrement, accortement.
— **дѣте**, *sn*. un Benjamin.
Обычливость, *sf*. l'accortise *f*.
Обычливъ, *adj*. aimable, cher, gentil, gent, favori, gracieux, galant, bien-aimé, délicieux, accort, doux, protégé, revenant, pieux; | (*въ община*), recherché; | **правя са на —**, *vr*. faire le gentil.
— **прѣдмѣтъ**, *sm*. l'amour *m*; | *fig*. le bijou.
Обычникъ, *sm*. un amateur.
Обычъ, *sm*. l'amour *m*, la charité, plaisir, piété, attention *f*, goût (de, pour); | (*къмъ бащиніи*), le patriotisme; | **съ —**, *adv*. charitablement.
Обѣдало, *sm*. un dîneur.
Обѣдвамъ, *vn*. dîner; | (*нагости*), dîner en ville *f*.
Обѣдване [**за —**, à table; | **стая за —**, le réfectoire.
Обѣденъ разговоръ, *sm*. l'écot *m*.
Обѣдна паралія, *sf*. le dîné.
— **подхапка** (*малькъ обѣдъ*), *sf*. déjeuner dînatoire *m*.
Обѣдъ, *sm*. le dîné, le banquet; 1. **малькъ —**, *fam*. la dînette; 2. (*даромъ*), franche lippée *f*; 3. **имамъ лошъ —**, *vn*. gargoter; 4. (*въ манастыръ*), la réfection; 5. **мѣсто за — или** разносы **за —**, la dînée; 6. **оставкы отъ —**, le graillon; 7. **при свъртване —**, entre la poire et le fromage; 8. **на —**, à table; 9. **слѣдъ —**, après-dînée; 10. **послѣ —**, de relevée.
Обѣлвамъ, *va*. écorcher; | (*кора отъ нѣщо*), décortiquer.
Обѣлване, *sn*. *Chir*. l'exfoliation *f*; | (*кора отъ дърво*), la décortication.
Обѣлезвамъ, *va*. dessiner; | **-са**, *vr*. se dessiner.
Обѣлено дърво (*безъ кора*), *sn*. bois pelard *m*.
Обѣленъ (*за дървеіе*), *adj*. abrouti.
Обѣсвамъ, *va*. pendre, suspendre; | **-са**, *vr*. se pendre.

Обѣсване, *sn.* la suspension; 1. *fam.* la pendaison; 2. за —, patibulaire, *adj*; 3. достойнъ за —, pendable, *adj.*
Обѣсенъ, *adj.* suspendu; | -сеный, le pendu.
Обѣсилка, *sf.* la corde.
Обѣсилница, *sf.* fourches patibulaires *f*, potence *f*; | (*у Римляны*), les gémonies *f*.
Обѣсило, *sn.* le gibet; -ленъ, de gibet.
Обѣсително дѣло, *sn.* cas pendable *m*.
Обѣснене, *sn.* la dilucidation.
Обѣсникъ, *sm.* un vagabond, homme de sac et de corde, gibier de potence, *m*; 1. *fig.* un écorcheur; 2. *fam.* un pendard, un garnement, un traîne-potence; 3. *pop.* un réchappé de la potence; 4. погледъ на —, mine patibulaire *f*.
Обѣсняваме, *va.* dilucider.
Обюздеваме, *va.* réprimer, modérer, brider, refréner, mettre un frein, contenir; 1. *fig.* comprimer, gourmander; 2. (*изново*), rebrider; 3. (*своитѣ страсти*), se commander à soi-même; 4. (*себе-си*), se maîtriser, se contraindre.
Обюздване, *sn.* la répression, la refrénation; | *fig.* le frein.
Обюздителенъ, *adj.* répressif.
Обявителникъ,ница, *s.* révélateur, trice; | -вителенъ, *adj.* [révéler.
Обявяваме, *va.* sommer, prononcer, signifier,
Обявяване, *sn.* la signification, prononciation *f*, prononcé *m*, révélation *f*; | *Jur.* la sommation.
Овалеваме, *va.* graisser, encrasser.
Овалъ (*дългнястовалчастъ*), *adj.* obale.
Овація (*у Римляны*), *sf.* l'ovation *f*.
Овенъ, *sm. quadr.* le mouton; | (*и съзвѣздіе Astr*), le bélier.
Овесецъ, *sm. plante*, le brome.
Овесъ, *sm. plante*, l'avoine *et* aveine *f*; -сенъ, d'avoine; 1. видъ —, le fromental; 2. посѣяна нива съ —, l'avoinerie *et* avenière *f*; 3. кръпа — за конь, le picotin.
Оветѣла рѣчь, *sf.* l'archaïsme *m*.
Овивамъ, *va.* rouler.
Овладѣвамъ (*изкрастено*), *va. fig.* empaumer.
Овнешки, *adj.* mouton.
Овощка, *sf.* le fruit; 1. варене -кы, la marmelade; 2. стая за -кы *и* търговія съ -кы, la fruiterie; 3. келерь за -кы, le fruitier.
Овощкарь, ка, *s.* fruitier, ère.
Овощна градина, *sf.* le fruitier, le verger.
Овца, *sf. quadr.* le mouton, la brebis, l'ouaille *f*; | (*що пасе по краймоpскы ливади и месо отъ такава* —), le présalé.
Овцѣ, *sf. pl.* race ovine *f*; | подобно на -тѣ, както —, *adv.* moutonnement; | подобенъ на -тѣ, *fam.* moutonnier, *adj.*
Овча вълна, *sf.* laine agneline *f*.
— кожа (*съ руното*), *sf.* le bisquain; | (*изваждена*), la basane.
Овча трѣва, *sf. plante*, l'achillée *f*.
— шуга, *sf. Vétér.* la clavelée; | присаждане на —, la clavelisation.
Овчи, *adj.* mouton; | -ча кожа *f*; -че месо, *n.* le mouton.
— конь, *sm. fig.* l'âne *m*; | *pop.* un viédase.
— лайна, *sn. pl.* le crottin.
— ощирь, *sm.* race ovine *f*.
Овчица, *sf. dim.* l'agnelet *m*.
Овчѣрница (*мандра*), *sf.* la bergerie.
Овчѣрска дрѣха, *sf.* le chamarre.
— піеса, *sf. Mus.* la pastorale.
— поема *или* драма, *sf.* la pastorale.
— пѣсня, *sf.* la pastorelle; | (*съ единъ припѣвъ*), la villanelle. [bucolique.
Овчѣрски, *adj.* pastoral; -скы, -alement; |
— благотникъ, *sm. plante*, la bourse-à-pasteur, le tabouret.
— кавалъ, *sm.* flûte de pan *ou* syrinx, *f*.
Овчѣрско куче, *sm.* le mâtin, alan *m*.
— рогче, *sn.* le cornet.
Овчѣрскы племена, *sn. pl.* peuples pasteurs *m*.
— пѣсни *и* стихотворенеа, les bucoliques *f*.
— стихотворенеа, *sn. pl.* la bergerie.
Овчѣрче, *sn.* un pastoureau *et* -tourelle *f*.
Овчѣрь, *sm.* un berger, un pasteur; | —, -ка, *s.* gardeur, euse.
Овъ (*житла*), *sm.* de.
Овѣхнувамъ, *vn.* s'effleurir.
Огадване, *sn.* la divination, mot de l'enigme, *m*.
Огарецы (*отъ свѣщь*), *sm. pl.* le moucheron, mouchure de chandelle, *f*.
Огарка, *sf.* bout de chandelle, le lumignon.
Огасене (*дългъ*), *sn.* l'extinction *f*.
Огасливъ, *adj.* amortissable.
Огаснувамъ, *vn.* s'éteindre; | *fig.* expirer.
Огасяваме, *va.* fondre; 1. *fig.* étouffer; 2. (*дългове*), amortir; 3. (*пожарина*), se rendre maître de.
Огасяване, *sn.* l'extinction *f*, amortissement *m*.
Оглавяваме (*хартія*), *va.* timbrer.
Оглавене, *sn.* l'index *m*, table des matières, *f*.
Оглавникъ, *sm.* la bride; 1. (*у юзда*), la têtière; 2. поставямъ —, *va.* enchevêtrer; 3. снемамъ —, *va.* déchevêter; 4. свалям си -тъ, *v. imp.* il se délicote. [*ou* licol.
Оглавъ (*юларъ t.*), *sm.* la laisse, le lincon
Огладеваме, *va.* glacer, blanchir, débrutir; | (*сукно*), calandrer.
Огладване, *sn.* le débrutissement; | (*дрѣхы и ризы*), le calandrage.
Оглаждамъ, *va.* aplanir, ébarber, unir, redresser; | (*жлѣзове*), rabattre.
Оглаждане, *sn.* le brunissage.
Оглашавамъ (*за свѣнчило*), *va.* publier.
Оглашене (*за свѣнчило*), *sn.* la publication.
Оглашенъ (*който са учи на християнска вѣра*), *adj. sc.* catéchumène; | състояне на —, le catechuménat. [laire *f*.
Огледарски занаятъ, *sm.* science spécu-

Огледаларь (*майсторъ*), *sm.* un miroitier.
Огледално стжкло, *sm.* la glace.
Огледало, *sm.* le miroir, la glace; 1. *fig.* le miroir; 2 голѣмо — съ крака, la psyché; 3. отлъскувамъ свѣтлина съ —, *va.* miroiter; 4. търговія съ -дала, la miroiterie.
— разширителникъ, *sm. Chir.* le spéculum.
Огледвамса (*съ*), *vr.* se mirer; ‖ (*съ огледало*), se regarder; ‖ който са огледва на назадъ, rétrospectif, *adj.*
Огледване, *sm.* l'apercevance *f*; ‖ *fig.* le redressement *et* -dressage.
Огледливость [съ голѣма —, avec poids [*et* mesure.
Огледливъ, *adj.* mesuré.
Огледователенъ, *adj.* circonspect.
Огледователность, *sf.* la circonspection, la précaution.
Оглозгане, *sn.* l'abroutissement *m*.
Оглозганъ, *adj.* abrouti. [*fig.* stupéfier.
Оглушавамъ, *vr.* assourdir, abasourdir; ‖
Оглушаване, *sn.* l'abasourdissement *m*.
Огнено колело, *sn.* le soleil.
Огнены испаренеа, *sn. pl.* les furolles *f*.
Огнеогадане (*врачуване по огнь-тъ*), *sn.* la pyromancie. [enne.
— гадателенъ врачъ, ка, *s.* pyromancien,
— мѣръ (*пирометръ*), *sm.* le pyromètre.
Огненъ, *adj.* ardent, pyrique; ‖ (*и отъ огнена свойщина*), igné; ‖ *fig.* chaud, volcanique. [boneux.
— изворъ, *sm.* la salse *et* volcan d'air *ou*
— камыкъ, *sm. Chim.* la pyrite; -маченъ, de pyrite; ‖ който съдържава —, pyriteux, *adj.*
— метеоръ, *sm.* le bolide.
— стълпъ (*у въздухъ-тъ*), *sm.* le trabe.
— цвѣтъ, *sm.* couleur de feu.
Огниво, *sm.* la briquet, le fusil; ‖ (*на пушка*), la batterie; ‖ (*на оржжіе*), le râtelier.
Огнилъ, *adj. Pharm.* pultacé.
Огнище, *sn.* le foyer, le feu, âtre *m*; ‖ (*ожакъ t.*), la chaufferie, le potager; ‖ *Minér.* la matrice.
Огнища мечка, *sf.* le chenet.
Огнисто състояне, *sn.* l'ingnescence *f*.
Огнистъ, *adj.* ignescent.
Оголевамъ, *va. vn.* dépouiller, dégarnir; ‖ *Chir.* denuder; ‖ *-са*, *vr.* se dépouiller.
Оголеване (*на костъ*), *sn. Chir.* la dénudation.
Оголенъ, *adj* dépourvu de. [cédane.
Огорецъ, *sm. plante*, la bourrache, le peu-
Огорѣло дърво, *sn.* bois arsin *m*.
Ограбевамъ, *va.* dévaliser, faire main basse sur; ‖ (*нѣкого*), ravir.
Ограда, *sf.* l'enceinte *f*, enclos *sm*, ceinture, clôture *f*, retranchement, rempart *m*; 1. *fig.* le boulevard *et* -vart; 2. (*за гоене волове*), le parc; 3. (*около храмъ*), le péribole; 4. (*съ трьніе или врьхари*), la 'haie; 5. жива — (*съ посадены дрьвчета*), 'haie vive; 6. суха —, 'haie morte; 7. поставямъ въ — *или* стоя въ —, *va. vn.* parquer; 8. срьване на градска —, le démantèlement; ‖ срьвамъ —, *va.* démanteler.
Ограденъ изъ (*за рыба*), *sm.* la boutique.
Ограждамъ, *va.* cerner, enceindre de, fortifier, enclaver, enclore; ‖ *-са*, *vr.* se barricader.
Огрибвамъ (*чистя съ огрибка*), *va.* racler.
Огрибване, *sn. Agric.* la raclée.
Огрибка, *sf.* le racloir, le coupe-pâte, casse-croûte *m*, ripe *f*; 1. (*за мастило*), *Typ.* le brayon *et* breyon; 2. (*у подвезарь*), la dague; 3. (*у кукописцы*), (*voyez* Мастихинъ); 4. остьргувамъ съ —, *va.* riper.
Огьрлникъ, *sm.* col de crevate, *m*.
Огьрлица, *sf.* le collier, le coulant, esclavage *m*; ‖ (*отъ алмазы*), la rivière.
Огьрліе, *sn.* col de chemise, *m*.
Огрызка (*отъ ябълка*), *sf.* le trognon.
Огрызкы, *sf. pl.* la raclure, ratissure, parure, les bribes, *f*.
Огжнь, *sm.* le feu, l'incendie *m*; 1. *fig.* le brandon; 2. изъ устата му излязи — и пламыкъ (*побѣсновлъ*), jeter feu et flamme; 3. поклонникъ на -тъ и на небесныте свѣтила, un sabéen; 4. поклонене на -тъ и на небесныте свѣтила, culte sabéen *m*; 5. огжнь! *adv. Milit.* feu!
Огжнобъливенъ (*бльвни-огжнь*), *adj* ignivore.
— поклонникъ, ница, *sc.* ignicol; ‖ -нически, *adj.*
— постоянность, *sf. Chim.* la fixité.
— постоянъ, *adj. Chim.* fixe.
— постояны тѣла, *sn. pl. Chim.* les fixes *m*.
— упоренъ, *adj. Chim.* apyre.
— упоритъ, *adj.* réfractaire.
Ода (*лирическа пѣсенъ*), *sf.* l'ode *f*.
Одалиска (*жена въ сарай*), *sf.* une odalisque.
Одарна прѣмрѣжа, *sf.* tour de lit, *m*.
Одарскы джскы, *sf. pl.* les goberges *f*.
Одарче (*между стѣлбы*), *sn.* la rampe, le palier, le repos, écuyer *m*
Одаръ, *sm.* le lit, bois de lit; 1. (*легло*), la couche; 2. (*за спане*), le chalit *ou* bois de lit; 3. (*надъ кжща*), (*voyez* Белведеръ).
Одве, *adv.* avec usure.
Одвоявамъ (*редоветѣ*), *va. Milit.* détripler.
Одевѣ (*наскоро*), *adv.* auparavant, frais.
Одеколонъ, *sm.* eau de cologne, *f*.
Одеонъ (*у. е. е.*), *sm.* l'odéum *ou* odéon *m*.
Одирамъ, *va.* écorcher; ‖ (*кожа на животно*), équarrir, dépouiller; ‖ (*кьртунната кожа нѣкому*), scalper.
Одиране (*кожа на конь*), *sm.* l'équarrissage *m*.
Одиссея, *sf.* l'Odyssée *f*.
Одлъгналъ, *adj.* (*voyez* Влаженъ).
Одобревачъ, *sm.* un approbateur; ‖ -вателенъ, -bateur, *adj.*

Одобрене, *sm.* la recommandation, applaudissement *m*, suffrage, assentiment *m*, approbation *f*, agrément *m*; | **достойнъ за —**, recommandable, *adj*; | **сѣщане —**, *Phén.* l'approbavité *f*. [ment.

Одобрителенъ, *adj.* approbatif; -лно, -ive-

Одобрявамъ, *va.* approuver à, sanctionner, trouver bon, assentir à, applaudir à; | *fig.* appuyer, faire chorus, goûter.

Одобыточвамъ, *va.* abrutir.

Одометръ, *sm.* le compte-pas *ou* odomètre.

Одонтологически, *adj.* odontologique.

Одонтологія (*наука ради зѫбы*), *sf.* l'odontologie *f*.

Одраскувамъ, *va.* gercer *et* se —, écorcher, grifler, érafler; | *-ca*, *vr.* se gercer.

Одраскуване, *sm.* l'éraflure *f*; | (*на тѣлото*), l'écorchure *f*.

Одрьглевамъ, *va.* efflanquer.

Одьржавамъ, *va. fig.* essuyer.

Одуманъ, *adj.* (*voyez* **Пазаренъ**).

Одухотворене, *sm fig.* la spiritualisation.

Одухотворявамъ, *va. fig.* spiritualiser.

Одушевителенъ, *adj.* animateur.

Одушевлене, *sm.* l'animation *f*.

Одушевявамъ, *va. fig.* ranimer.

Ожакъ, *sm. t.* le foyer (*voyez* **Огнище**).

Ожачно перде, *sm. t.* manteau de cheminée, *m*.

Оженвамъ, *va.* marier, épouser, établir; | *-ca*, *vr.* se marier, s'épouser, s'établir.

Оженване, *sm.* le mariage, épousailles *f*, alliance *f*, hymen *et* hymenée *m*; | **— при умиране**, mariage in extremis, *m*.

Оживявамъ, *vn.* revivre.

Оздравителенъ, *adj. s.* convalescent, ente.

Оздравявамъ, *va.* affermir; | (*рана*), refermer; | *-ca*, *vr.* se refermer.

Оздравямъ, *vn.* guérir, se rétablir, se remettre, revenir d'une maladie, relever, recouvrer la santé; 1. **оздравя** (*за болень*), *v. imp.* il reprend; | (*раната*), elle cicatrise, elle se réunie; 2. **оздравя си**, elle se cicatrise; 3. **което може да оздравя**, cicatrisable, *adj*.

Оздравяне, *sn.* la guérison, convalescence *f*, rétablissement, recouvrement, réunion *m*; | **обезнадѣждвамса за -то** (*на болень*), *vr.* condamner.

Озлобявамъ, *va. fig.* déchaîner.

Означене, *sm.* la désignation.

Означителенъ, *adj* désignatif.

Озьртамса, *vr.* s'observer; | *fig.* s'orienter.

Озьртливость, *sf.* la retenue; | *fig.* la réserve.

Озьртливъ, *adj* retenu, réservé.

Озьртность, *sf.* la précaution, la prévoyance.

Озрѣвамъ, *vn.* mûrir; 1. *Med.* aboutir à; 2. направямъ да озрѣвать, *va.* mûrir; 3. **озрѣва** (*за цирей*), *v. imp.* il aps ume.

Озрѣване (*на цирей*), *sm.* l'aboutissement *m*; | (*набиране гной въ пѫпка*), la maturation, la maturité; | **срѣдство за — пѫпка**, *Méd.* maturatif, *adj. m*.

Озрѣлость, *sf.* la maturité.

Озрѣлъ, *adj.* aoûté; | (*и fig.*), mûr.

Ока-корень (*въ Америка*), *sf. plante*, l'oka *m*.

Окалевамъ, *va.* crotter, salir, souiller, encrasser, tacher, saucer; | *pop.* embouer; | *-ca*, *vr.* se crotter, se salir.

Окаленъ, *adj.* crotté, sale.

Окапва [**което —**, *Bot.* décidu, *adj*.

Окастревамъ, *va.* ébarber, dégrossir; | (*дрьхове на портокалъ*), détoupillonner; | (*дрво*), élaguer, ravaler.

Окастреване, *sm.* le dégrossisage, élagage; | (*чекори или бодли*), *Agric.* l'éborgnage *m*.

Окастрена часть (*на гора*), *sf.* la recepée.

Окачалка, *sf. Typ.* l'étendoir *m*.

Окачевамъ, *va.* suspendre, accrocher, pendre; | (*по стѣната*), appendre; | (*рога нѣкому*), acréoniser.

Окачване, *sn.* la suspension, accrochement *m*.

Окачевалникъ (*на дрьнгалкы*), *sm.* poseur de sonnettes, *m*. [criteau *m*.

Окачена таблица (*съ подписъ*), *sf.* l'é-

Окаченъ, *adj.* suspendu.

Окаяность, *sf.* la chetiveté.

Окаянство, *sn.* la détresse.

Окаянъ, *adj.* maudit, chiche, pauvre, chétif, malheureux, damné, triste, marmiteux, gueux, mesquin, de bibus; | *fam.* minable, piète.

— човѣкъ, *sm.* un miserable.

Океански, *adj.* pélagien.

Океанъ (*голѣмо море*), *sm.* l'océan *m*.

Окихнувамса, *vr.* éternuer.

Оклеветявамъ, *va.* noircir.

Оклеохнувамъ, *vn. fam.* fainéanter.

Око (*pl.* **очи** *и fig.* **мигалы, зьркалы**), *sn.* l'oeil *m*, *pl.* les yeux; 1. *Bot.* l'oeil *m*; 2. **съ —**, à l'oeil; 3. **колкото може види —**, à vue d'oeil; 4. **съ самото —**, à l'oeil nu; 5. (*малката дупка на телескопъ*), *Opt.* l'oeilleton *m*; 6 **изваждамъ — нѣкому**, *vn.* eborgner; 7. **имамъ — на нѣщо**, *vn.* reluquer: 8. **нетичване или непъкване —**, *Chir.* l'exophthalmie *f*; 9. **мигнуване —**, la minute; 10. **безъ мигнуване —**, *adv.* fixement; 11. **присаждамъ въ — дрво**, *va.* oculer; 12. **хвьрлямъ — възъ**, *va. fig.* jeter son dévolu sur; 13. **хвьрляне —**, la lorgnade; | *fam.* lorgnerie *f*; 14. **хвьрлямъ или имамъ — на нѣщо**, *va.* lorgner; 15. **чѣшка за мокрене —**, l'oeillère *f*; 16. *pl.* **очи**, la vue; 17. *fam.* la visière; 18. **добры —**, bonne vue; 19. **право куме та въ —**, *прич.* rompre en visière à; 20. **въспалене на —**, *Med.* l'ophthalmie *f*; | (*сухо*), la xérophthalmie *f*; 21. (*твьрдо*), la clérophthalmie; 22. **съ затворены —**, *adv.* tête baissée *f*; 23. **измама на -тѣ**, *fig.* la fantasmagorie *et* image -rique; 24. **изѣждамъ**

тъ — нѣкого, *va.* dévorer des yeux; 25. описане —, *Anat.* l'opthalmographie *f*; 26. отварямъ —, *va.* illuminer; | (*нѣкому*), désaveugler, dessiller *et* déciller; 27. отваряне —, *fig.* l'illumination *f*; 28. съ отваряне — на четыре, entre (les) deux yeux; 29. не самъ си отворилъ още -тѣ, *vn.* les écailles ne sont pas encore tombées de mes yeux; 30. прѣдъ -тѣ на, aux yeux de, à la barbe de; | (*на всякого*), au vu et au su de tout le mond; 31. прѣдъ —, *Jur.* extant, *adj*; 32. прѣмрѣжване —, *Méd.* la nubécule; 33. туряне прѣдъ —, la confrontation; 34. турямъ прѣдъ —, *va.* confronter; 35. удрямъ нѣкого въ -тѣ да са издуютъ и посинѣятъ, *va.* pocher; 36. въ —, en face; 37. въ -тѣ, *fig.* à brûle-pourpoint; 38. съ -тѣ си, *adv.* oculairement, de visu.

Окованамъ, *va.* armer.

Окованица, *sn. pl.* les ferrements *m*.

Окозняваса, *v. imp.* elle biquete.

Около, *adv.* environ, plus ou moins, quelque ...que; 1. *prép.* près, vers; 2. *fam. adv.* approchant de, la valeur de; 3. изъ —, на —, alentour *et* à l'entour; -ленъ, d'alentour, *adj*; 4. на —, en rond, à la ronde, à l'entour, autour de, circulairement; 5. изрѣзвамъ на —, *va.* cerner; 6. піемъ на —, *vn.* boire à la ronde.

Околоврьстъ, *adv.* circulairement; | събиратса —, *vr.* faire cercle autour de.

— обыкаляне (*на мѣсецъ-тъ*), *Astr.* la péragration.

— образенъ, *adj.* circulaire.

— полюсенъ, *adj. Astr.* circompolaire.

— свѣтно плаване, *sn.* la circumnavigation.

— сѣменикъ, *sm. Bot.* le périsperme.

— ушна слиѣница, *sf. Anat.* la parotide; | на —, parotidien, *adj.*

— ушны слиѣницы, *sf. pl. Vétér.* les avives *f*.

Околенъ, *adj.* détourné, environnant.

Околнене, *sn.* l'arrondissement *m*. [tonal.

Околненъ, *adj.* circonvoisin, circonjacent, can-

— надзирачъ, *sm.* inspecteur divisionnaire *m*.

Около завьртене, *sn.* la rotation.

— завьртителенъ, *adj.* rotatoire.

— писмо, *sn.* la circulaire, lettre encyclique *f*, la ronde (*voyez* Циркуляръ).

Околностенъ, *adj.* bailliager, environnant.

Околность, *sf.* le contour, les entours *m*, le cercle, enceinte *f*, circonférence *f*, circuit, rond, pourtour, rayon, district, arrondissement, tour, *m*; 1. *fig.* la sphère; 2. *Géom.* le périmètre; 3. (*за лозь*), la varenne; 4. работна —, sphère d'activité.

Околности, *sf. pl.* les environs *m*, alentours, détours *m*; | (*на градъ*), les issues *f*.

Околны села (*на единъ градъ*), *sn. pl.* la banlieue.

Околнистъ и -лообразенъ, *adj.* orbiculaire.

Околчаста лопата, *sf. Agric.* la manette.

Околчастъ, *adj.* arrondi, rond, circulaire; -то, en rond.

— прозорецъ (*на сводъ*), *sm.* la lunette.

— язъ *m или* щерня *f*, rond d'eau, *m*.

Околъ, *sm.* le conteur, tour, cercle, pourtour *m*, enceinte, circonférene *f*, rayon, district, canton *m*, généralité *f*; 1. *fig.* la sphère, le cercle, élément *m*, compétence *f*; 2. *Géom.* la périphérie; 3. *Géogr.* le département; 4. *Chron.* la période; 5. *Jur.* le finage; 6 (*пѫть на планета*), *Astr.* l'orbe *m*; 7. (*слънчевъ*), le disque; | *Astr.* le cycle; 8. (*около планета*), le halo; 9. бывамъ въ своя си —, *fig.* être sur son terrain.

Окомѣръ [имамъ добьръ —, *vn.* avoir le compas dans l'oeil. [déchausser.

Окопавамъ, *va.* fossoyer; | (*около дърво*),

Окопаване, *sn.* le fossoyage; | (*около корень-тъ на дърво*), le déchaussement; | *Agric.* l'ablaquéaction *f*; | (*ретранжементъ*), *Milit.* le retranchement.

Окопъ (*около твърдиня*), *sm. Milit.* la circonvallation. [approches *m*.

Окопы (*около градъ-тъ*), *sm. pl. Milit.* les

Окоравене, *sn. fig.* l'endurcissement *m*.

— сьрдце, *sn. fig.* le calus.

Окоравѣлъ, *adj.* squirreux, caleux; | *fig.* envieilli; | *Méd.* rénitent.

Окоравявамъ, *vn.* s'endurcir, se rendurcir; | окоравява (*за земя*), *v. imp. Agric.* elle se selle.

Окоравяване, *sn.* le durcissement, rendurcissement *m*; | *Méd.* l'induration *f*.

Окосване (*присаждамъ въ око дърво*), *sm.* l'oculation *f*.

Окостѣвамъ, *va.* ossifier.

Окостѣване *n и* -тѣлость, *f.* l'ossification *f*.

Окотване, *sm.* la chatée *et* chattée.

Окраждамъ, *va.* dévaliser.

Окротявамъ (*нѫравы*), *va.* civiliser.

Окрылъ, *sm.* tablier par derrière, *m*.

Окьрвявамъ, *va.* ensanglanter.

Окьрвяване, *sm.* la cruentation.

Окрьшлекъ, *sm.* le chic.

Окрьшлеци, *sm. pl. fam.* l'agacerie *f*.

Октава, *sf. Mus.* l'octave *f*; | свыря —, *va. Mus.* octavier; | повторене -вы, *Mus.* la réplique.

Октавонъ (*роденый отъ кватеронъ и Европчанка*), *sm.* un octavon.

Октантъ, *sm. Astr.* l'octant *m*. [d'octobre.

Октоврій (*мѣсецъ*), *sm.* l'octobre *m*; -рійски,

Окулистъ, *sm.* oculiste *et* médecin —, *sm.*

Окунь, *sm. poisson*, la perche.

Окусевамъ (*нѣщо*), *va.* tâter.

Окуцѣлъ, *adj.* épointé (*voyez* Хромъ).

Окучване, *sr.* la chiennée.

Окъ (*на капуны*), *sm.* la bascule, le fléau.

Окжпване (*нѣкого на закачка*), *sm. Mar.* le baptême des tropiques.
Окжсневачъ, *sm.* un temporiseur.
Окжснене, *sm.* la temporisation.
Окжсновательно колело (*въ часовникъ*), *sm.* le retard.
Окжснѣлъ, *adj.* tardif.
— **брой** (*на писмо*), *sm.* la postdate.
— **рекрутъ**, *sm. Milit.* un retardaire.
Окжсняваме, *vn.* tarder, retarder, ralentir, temporiser, différer, dilayer; ‖ *fig.* reculer; ‖ *fam.* lanterner.
Окжсняване, *sm.* la ratard, ralentissement *m*, longueur, souffrance *f*; ‖ *Jur.* la prescription.
Олавяме, *va.* capturer, empoigner; ‖ *fam.* gober; ‖ (*ненадѣйно · нѣкого*), prendre au gobet, *m.*
Олавяне, *sm.* l'arrestation *f*, arrêt *m.*
Олеандръ, *sm. arbuste*, le laurier-rose *ou* oléandre.
Оленнова кисѣлина, *sf. Chim.* acide oléique *m.*
Оленнъ (*мазно вещество*), *sm. Chim.* l'oléine *ou* élaine *f.*
Олекнувамь (*нѣкому*), *vn.* adoncir; ‖ (*мене-*[*си*), se soulager.
Олекнуване *и* **-кване**, *sm.* l'adoucissement *m*, modération *f*, dégagement *m*, décharge, rémission *f*; ‖ *fig.* le radoucissement; ‖ (*на болежъ*), *Méd.* la palliation.
Олекчавамь, *va.* adoucir, modérer, dégager, alléger; ‖ *fig.* décharger; ‖ (*правя по-лекo*), soulager.
Олекчаване *и* **-чене**, *sm.* l'allégement *m.*
Олекчителенъ (*врѣменно*), *adj. Méd.* palliatif.
Олекчително срѣдство, *sm. fig.* le palliatif.
Олеле! *interj.* ah!
Олелечане, *sm.* la pleurnicherie.
Олелечко, ка, *s. fam.* pleurnicheur, euse.
Олелечж, *vn. fam.* pleurnicher.
Олигархически, *adj.* oligarchique; **-скы**, -ment.
Олигархія (*малцинодържавіе*), *sf.* l'oligarchie *f.*
Олигархъ (*придрьжникъ на олигархія*), *sm.* un oligarque.
Олимпіада (*четырелѣтіе*), *sf.* l'olympiade.
Олимпійскы (*за игры*), *adj.* olympique.
Олиндско голо желѣзо (*отъ сабя*), *sm.* l'olinde *f.*
Олицетворевачъ, *sm.* un personnificateur.
Олицетворене, *sn.* la personnification.
Олицетворенъ, *adj. fam.* incarné.
Олицетворявамь, *va.* personnifier.
Оловенъ (*коршумень t.*), *adj.* de plomb, plombière; ‖ *Chim.* saturnin; ‖ **бѣлѣжачъ съ — печѣтъ на стока**, un plombeur.
— **бѣлѣгъ** (*на стока*), *sm* le plomb.
— **гарбачъ**, *sm. t.* l'assomoir *m.*
— **помыйникъ**, *sm.* le plomb.
— **цвѣтъ**, *sm.* éplombé, *adj.*
Оловна джска (*за покрывъ*), *sf.* l'enfaîtement *m*; ‖ **покрывамь съ -скы кжща**, *va.* enfaîter.
— **кисѣлина**, *sf.* extrait de saturne, *m.*
— **лжскавина**, *sf. Minér.* la galène.
Оловно перо *и* **исписване съ —**, *sm.* le crayon; ‖ **исписвамь съ —**, *va.* crayonner.
Оловна работа, *sf.* la plomberie; ‖ **майсторъ на —**, un plombier.
— **чернилка**, *sf.* mine de plomb *ou* plombagine, *f.*
Олово (*коршумъ t.*), *sm.* le plomb, l'étain *m*; **-вянъ**, d'étain; 1. *Chim.* le saturne, le jupiter; 2. **заливамь съ —**, *va.* couler; 3. **покрывамь** *или* **бѣлѣжа съ —**. *va.* plomber; 4. **покрывване** *или* **бѣлѣжене съ —**. le plombage; 5 **кжсъ -**, un saumon; 6. **съ —**, plombifère, *adj.*
— **лѣйница**, *sf.* la plomberie.
— **перенъ**, *adj.* crayonneux.
— **-инструментъ**, *sm.* le taille-crayon.
Оловистъ, *adj.* plombière, plombifère, stannifère.
Олущевамь. *va.* pincer; ‖ (*овощкы*), peler.
Олущване (*растлецы*), *sn. Agric.* le pincement.
Олущенъ бобъ, *sm.* fèves dérobées *f.*
Омега, *sf.* l'oméga *m.*
Омекнувамь, *vn.* mollir, se modérer, revenir à soi; ‖ *fig.* se radoucir; ‖ **омекна**, *v. imp.* il s'adoucit.
Омекнуване *и* **-кване**, *sm.* la mollification, amollissement *m*, mitigation *f*; ‖ la malaxie; ‖ *Rhét.* la litote.
Омекчавамь, *va.* modifier, amollir, corriger; 1. *fig.* radoucir; 2. *Méd.* mollifier; 3. (*правя по-меко, по-слабо*), mitiger; 4. (*стомана*), détremper.
Омекчене, *sm.* la modification.
Омекчителенъ, *adj.* mitigatif, correctif, euphémique.
— **пластырь**, *sm. Méd.* le liniment; ‖ *Pharm.* le diachylon; ‖ (*за конie*), *Vétér.* le rémolade.
Омектително стѣдство, *sm. Méd.* malactique, *adj. m*; ‖ *Pharm.* le correctif; ‖ **едно —**, *Pharm.* un malagma.
Омеопатически, *adj.* homoeopathique; **-скы**, -ment.
Омеопатія, *sf.* l'homoeopathie *et* homéopathie *f.*
Омеопатъ, *sm.* un homoeopathe *et* homéopatiste.
Омеровски, *adj.* homérique.
Омикрухвамь, *vn.* acoquiner; ‖ *fam.* acagnarder.
Омилно, *adv. Mus.* amoroso.
Омилность, *sf.* l'amabilité *f.*
Омонимъ (*едноимна дума*), *sm.* l'homonyme *m.*
Омофоръ, *sm.* l'amict *m.*
Омнибусъ (*обществена карета*), *sm.* voiture omnibus, *f.*
Омраза, *sf.* l'abomination *f.*
Омразенъ, *adj.* abominable.

Омразно, *adv.* abominablement.
— **дѣло**, *sn.* l'abomination *f.*
Омързелявамъ, *vn.* appareser.
Омрѣзнувамъ, *vn.* deplaire.
Омрѣзнуване, *sn.* l'affadissement *m*, déplaisance *f.*
Омърсявамъ, *va.* violer.
Омърсяване, *sn.* la violation.
Омывамъ (*каль-та*), *va.* décrasser.
Омываме, *sn.* l'ablution *f*; | (*рана*), *Chir.* l'absterson *f.*
Омыслевамса, *vr.* hésiter à; | *fig.* marchander.
Омыслевание, *m.* l'hésitation *f.*
Омысленость, *sf.* l'hypocondrie *f*; | *fig.* la mélancolie.
Омысленъ, *adj.* pensif, morne, mélancolique; | *fig.* sombre.
Омысьль, *sf.* le doute; | имамъ —, *vn.* douter.
Омѣсвамъ (*глина*), *va.* corroyer; | (*тѣсто*), fraiser.
Онагръ (*диво магаре*), *sm. quadr.* l'onagre *m.*
Оназгодишенъ, *adj.* d'antan (*voyez* **Лански**).
Ониксъ (*камыкъ*), *sm.* l'onyx *et* agate —, *sm.*
Онери (*въ книжна игра*), *sm. pl.* les honneurs *m.*
Онехарявамса, *vr. fam.* s'acagnarder.
Оно (*нѣщо*), *sn.* chose, *m et f.*
Онождамъ, *va. fig.* faire.
Онтологически, *adj.* ontologique.
Онтологія (*сѫществословіе*), *sf.* l'ontologie *f.*
Онтологъ, *sm.* un ontologiste.
Оній който, *pron.* quiconque.
Онъ, *sm.* nom bulgare de la lettre **О**.
Онъ, *pron. dém.* celui- là (*f.* celle-là; *pl.* ceux-là); | — ан, се *ou* cet (*f.* cette; *pl* ces); | на него, на нея; за него; за нея, *pron.* en.
Онѣмѣвамъ, *vn.* dévenir muet.
Онѣмѣване *и* **-мѣне**, *sn.* la paralysie, la torpeur; | докарвамъ въ —, *va.* endormir.
Онѣмѣлъ, *adj.* andormi.
Оолитъ (*зърнлстъ камыкъ*), *sm.* l'oolithe *m.*
Опаке, *sn.* l'envers *m*, le revers; 1. *fig.* le contre-pied; 2. (*противното*), l'inverse *m*; 3. на —, *adj.* à l'envers.
Опакъ, *adj.* choquant.
— **човѣкъ**, *sm fig.* mauvais coucheur *m.*
Опалвамъ (*въ пещь прѣстны сѫдины*), *va.* biscuiter.
Опалевачъ, *sm.* chauffeur de poêles, *m.*
Опаленъ *и* **-ловненъ** *adj.* opalin.
Опалителна пещь, *sf.* fourneau de ressuage, *m.*
Опаловидна лѫскавина, *sf.* l'opalescence *f.*
Опалъ (*сѫнъ камыкъ*), *sm.* l'opale *f.*
Опасанъ, *adj. Blas.* bordé.
Опасенъ, *adj. Archit.* d'annelet *m.*
Опасвамъ, *va.* ceindre, enceindre de, bander; | *-са, vr.* se ceindre de, se sangler.
Опасване (*дървена краста*), *sm. Agric.* la teigne.
Опасевать (*трѣва*), *v. imp.* ils broutent.
Опасъ (*коланъ t.*), *sm.* sangle de selle, *f*; 1. (*на хамотъ*), la ventilère; 2. *Archit.* l'annelet *m*, le boudin; 3. стѣгамъ —, *va.* sangler; 4. развъравамъ — на конь, *va.* dessangler.
Опачна страна, *sf.* le revers.
Опачно напечѣтване, *sn.* la contre-epreuve; | правя —, *va.* contre-epreuver.
Опашата звѣзда, *sf.* la comète.
Опашатъ, *adj. H. nat. Blas.* caudé.
— **здравецъ**, *sm. plante*, la queue-de-renard.
Опашка (*и на коса, на рокля, на рыба, на сукманъ, на тигань*), la queue; 1. *fam.* la sequelle; 2. (*на кола*), la flèche; 3. (*на коментъ*), la chevelure; 4. (*на листо*), *Bot.* le pétiole; | съ —, pétiolé, *adj*; 5. (*на пилцы*), *Vén.* le balai; 6. (*на рыба*), le bat; 7. (*на цвѣте, на плодъ*), *Bot.* le pédoncule; | съ —, pédonculé, *adj*; 8. маха — (*за конь*), *v. imp.* il quoaille.
Опашчица, *sf. Bot.* le pédicelle, le pédicule, la caudicule; | (*на растенеа*), la queue; | *pl.* -цы (*на горностай*), la mucheture.
Опашчна вълна, *sf.* la coaille.
Опашчно перо (*у пилцы*), *sn.* plume rectrice, *f.*
Опашченъ, *adj. H. nat.* caudal.
Опера *и* **-рна кѫща** (*театръ*), *sf.* l'opéra *m*, drame lyrique *f*; 1. комическа —, opéra-comique *m*; 2. малка —, *Mus.* l'opéretta *et* -rette *f*; 3. (*отъ различны піесы*), *Mus.* le pastiche.
Операція, *sf. Chir. Milit. Com.* l'opération *f*; 1. (*на искилване*), *Med.* la kélotomie; 2. правя —, *va. Chir.* opérer; 3. оставамса да ми направятъ —, *vr.* se faire opérer, être opéré.
Операторъ, *sm.* un opérateur.
Оперна піеса [исписъ на — сы, catalogue th matique *m.* [parolier.
— **поема** [съчинитель на -мы, *Théât.* un
— **пойка**, *sf.* une cantatrice.
Оперникъ, *sm.* un antagoniste.
Оперничество, *sn.* l'antagonisme *m.*
Опечено месо (*на жарава, кюлбастія t.*), *sn.* la carbonnade.
Опивамъ, *va.* enivrer; | *-са, vr.* s'enivrer, bacchanaliser.
Опиване, *sn.* l'enivrement *m.*
Опивателенъ, *adj* enivrant, fumeux, vineux.
Опивателно питіе (*у Мексиканцы*), le pulqué.
Опинвалка (*у барабанъ*), *sf.* le tirant; | *Milit.* le cranequin.
Опинамъ, *va.* tendre, bander; 1. (*пакъ*), retendre; 2. (*съ сила*), roidir *et* raidir; 3. (*вѫжата на платната*), *Mar.* border; 4. (*съ вѫже платната*), *Mar.* amurer.
Опинване, *sn.* la tansion.
Опирамъ (*на нѣщо*), *va.* fonder; 1. *-са, vr.*

se fonder sur, résister, lutter, repugner à, combattre, réluctor, tenir bon ou ferme, s'entêter de; 2. *fig.* 'heurter, regimber contre l'éperon *m*; 3. *Jur.* exciper; 4. *fam.* se rebiffer; 5. (*нѣкому*), mettre veto ou son veto à.

Опиране, *sm.* la résistance, le rénitence, objection *f*; ‖ *fig.* force d'inertie *f*, regimbement *m*; ‖ *Mar.* la traverse.

Опирателенъ столъ, *sm.* le fauteuil.

Описвамъ, *va.* décrire, dépeindre; 1. *fig.* tracer, retracer, peindre, crayonner, toucher; 2. *Géom.* inscrire; 3. (*имотъ*), exécuter; 4. (*расказвамъ подробно*), particulariser.

Описание, *sm.* la description; 1. *fig.* la pointure, le tableau, le portrait; 2. (*на имотъ*), *Jur.* l'exécution *f*; 3. (*на тѣлесны цѣвны жилы*), l'angiographie *f*; 4. съчинитель на -нея, un descripteur.

Описателенъ, *adj.* descriptif; ‖ *Géom.* inscriptible.

Описовачъ, *sm.* un descripteur.

Опиеъ, *sf.* la description.

Опичамъ, *va.* rôtir, torréfier; ‖ *-ca*, *vr.* se rôtir.

Опичане, *sm.* la torréfaction; ‖ (*за бѣло*), la déalbation.

Опіатъ, *sm.* l'opiat *m et* opiate *f*.

Оплаканый [**който е далъ мысьль противна на —**, *Jur.* un compartiteur.

Оплаквамъ (*нѣкого*), *va.* pleurer; 1. (*нѣщо*), déplorer, lamenter, 1. *-ca* (*отъ*), *vr.* se plaindre de; 2. (*отъ нѣкого*), s'en prendre à; 3. (*както вдовица*), faire le maupiteux; 4. (*на сѫдница*), plaider; 5. *fig.* crier au meurtre; 6. *Jur.* se pourvoir de; 7. който са оплаква *или* выка къмъ небето, criant, *adj.*

Оплакване, *sn.* la complainte, la doléance, le grief; ‖ *fam.* le griffonnage; ‖ *Jur.* la plainte, la demande.

Оплакванеа, *sm. pl.* les regrets *m*; ‖ отговарямъ на — съ —, *va.* récriminer.

Оплакнувамъ, *va.* rincer.

Оплакнуване, *sn.* le rinçage, le lavage.

Оплакнителна чѣша (*оплакни-уста*), *sf.* le rince-bouche.

Оплакнително стѫкло, *sm.* le rinçoir.

Оплакувателенъ, *adj.* plaintif; -лно, -ivement; ‖ *fig.* élégiaque.

Оплакувателна пѣсня, *sf.* la complainte.

Оплакувачка (*на мрьтвецъ*), *sf.* une pleureuse.

Оплакувачъ, ка, *s.* plaideur, euse; plaignant, complaignant, ante; plaintif, ive; demandeur, deresse; ‖ *Jur.* partie civile *f*.

Оплаха, *sf.* la frayeur, alarme *f*.

Оплашевамъ, *va.* effrayer, effarer, effaroucher, intimider, alarmer; ‖ *Milit.* 'harceler; ‖ *-ca*, *vr.* s'effarer, s'effaroucher, s'intimider, se décontenancer, s'alarmer de, perdre contenance.

Оплашеване, *sm.* l'intimidation *f*.

Оплашенъ, *adj.* effaré.

Оплашителенъ, *adj.* alarmant.

Оплескана търговія, *sf. fig.* le bourbier.

Оплесканость, *sf.* la saleté, la squalidité.

Оплесканъ, *adj.* boueux, sale, gâcheux, malpropre, crasseux, maussade, 'housé, polisson, squalide, vilain; ‖ *fam.* salope, salaud; ‖ (*съ житна каль*), *pop.* breneux.

Оплескувамъ *и* **-квамъ**, *va.* souiller, salir, souillonner, tacher, graisser, engraisser, encrasser, maculer, empâter, mal noter, saucer; 1. *fam.* gribouiller; 2. *pop.* embouer; 3. (съ *каль*), *pop.* patrouiller; 4. (*съ кръвь ржка*), *fig.* tremper; 5. (*хартія*), noircir; 6. който оплескува (*оплескувачъ*), salissant, *adj*; 7. *-ca*, *vr.* se salir, s'encrasser, maculer; 8. (*съ каль*), *fam.* s'encuirasser; ‖ *pop.* patrouiller.

Оплескуване *и* **-кване**, *sn.* le graissage, empâtement *m*, maculation *f*, patrouillis *m*; 1. *fig.* souillure *f*, note d'infamie *f*; 2. *fam.* gribouillage *m*; 3. *pop.* le patrouillage.

Оплескувателенъ (*-кувачъ*), *adj.* salissant.

Оплетало, *sn.* un bonneteur.

Оплетена кола, *sf.* la benne.

— **коса** (*на редицы*), *sf.* la cadenette.

Оплетенъ (*изплнъ*, *за шише*), *adj.* clissé.

— **галонъ**, *sm.* l'anglaise *f*.

Оплитамъ, *va.* tresser, circonvenir; ‖ *fig.* subtiliser; ‖ (*съ слама столове*), empailler.

Оплитане, *sn.* la circonvention; ‖ (*съ слама столове*), l'empaillement *m*.

Оплодотворене, *sn.* la fécondation, fertilisation *f*; ‖ *Bot.* la fructification.

Оплувамъ (*въ грѣшка*, *въ кривда*), *vn.* pourrir.

Оплъзнала вода, *sf.* eau morte *f*.

Оплъзнатъ, *adj.* stagnant; ‖ (*за вода*), dormant, croupissant.

Оплъзнувамъ, *vn.* croupir; ‖ (*въ длъжность*), *fig.* rôtir le balai; ‖ (*въ тлмница*), pourrir.

Оплъзнуване, *sn.* le croupissement; ‖ (*вода*), la stagnation.

Оплѣвявамъ, *va.* sarcler.

Оплѣвяване, *sn.* le sarclage.

Оподелдокъ (*сапунна мазь*), *sm. Méd.* l'opodeldoch *m*.

Опозиція, *sf.* l'opposition *f*.

Опознавамъ, *va.* découvrir.

Опознаване, *sn. Milit.* la découverte.

Опнатъ, *adj.* tendu.

Оппонентъ, *sm. Jur.* l'opposant *m*.

Оправачъ, ка, *s.* réformateur, trice; un rectificateur, prote *m*; ‖ *Typ.* un correcteur.

Оправдавамъ, *va.* justifier, légitimer, disculper, sauver, absoudre, décharger; 1. *fig.* blanchir; 2. *-ca*, *vr.* se justifier, se disculper; 3. *fig.* se laver; 4. който са оправдава (*оправдевачъ*), *Théol.* justifiant, *adj.*

Оправдане, *sn.* la justification, disculpation,

absolution, décharge *f*; ‖ (*или оправяне*), *Jur.* la purgation; ‖ (*за неповяване*), *Jur.* l'exoine *f*.
Оправданъ, *adj.* absous.
Оправдателенъ, *adj.* justificatif, apologétique.
Оправдателно слово, *sm. fig.* l'apologétique *f*.
Оправдачъ, *sm.* un apologiste.
Оправдливъ, *adj.* justifiable, acquitable.
Оправено писане, *sn.* le corrigé.
Оправены крака (*на прѣстолъ*), *sm. pl.* le châssis.
Оправка, *sf.* le refuge.
Оправливъ, *adj.* corrigible.
Оправямь, *va.* corriger, rectifier, regler, restaurer, restituer, épurer, ravigoter, régir, rabonnir, abonnir; 1. redresser, pallier, sauver, décharger, débrouiller, dégauchir, ramener, disculper; 2. *fig.* refondre, châtier, passer le rabot sur; 3. *Archit.* racheter; 4. (*здравіето*), remettre; 5. (*камыкъ на дама*), adouber; 6. (*пакъ*), refaire; 7. (*топъ-тъ*), affûter; 8. *-са*, *vr.* se corriger, se rectifier, se ravigoter, se disculper, se refaire, se justifier, s'excuser, se purger de, se remettre, se remplumer, se rejeter sur, se retablir, revenir d'une maladie, se ravoir, prétexter; 9. *fig.* se retrancher; 10. (*здравіето си*), se remettre; 11. (*работытѣ си*), *fig* se relever.
Оправяне, *sm.* la rectification, restitution, expurgation *f*, debrouillement *m*; 1. *fig.* le faux-fuyant; 2. *Typ.* la correction; 3. *fam.* l'échappatoire *f*; 4. (*врѣме*), *Mar.* l'embellie *f*; 5. **уморявамса отъ -неа**, *vr.* se confondre en excuses.
Опраздневамь, *va.* évacuer, vider.
Оприличавамь, *va.* assimiler à, accompagner.
Оприличаване, *sm.* l'assimilation *f*.
Оприличителенъ, *adj.* assimilateur, trice.
Оприличливъ, *adj.* assimilable.
Опростене (*грѣхове*), *sm.* l'expiation *f*.
Опьрженъ, *adj.* en friteau *m*.
Опьрлевамь, *va.* flamber.
Опрьскувамь, *va.* souiller; ‖ (*си ржцѣ съ кръвь*), *vn. fig.* rougir de sang *m*.
Опрѣдѣлена бирія, *sf.* le taux.
— **ука**, *sf.* la tâche.
— **цѣна** (*на храна, наркъ т.*), *sf.* le taux.
— **часть**, *sf.* le fantième.
Опрѣдѣлене, *sn.* la détermination, fixation, définition, nomination *f*, établissement *m*, allocation, astriction *f*, déliberé *m*; 1. *Com.* la consignation; 2. (*на врѣме*), *Jur.* la préfixion *f*; 3. (*на глобяване*), l'infliction *f*; 4. (*помощникъ*), l'adjonction *f*; 5. (*отъ разгледванеа*), la sentence; 6. (*на римски народъ*), le plébiscite.
Опрѣдѣлено глобяване, *sn. Jur.* peine inflictive *f*.
— **значене**, *sn.* sens restreint *m*.
— **познане**, *sn.* la donnée.

Опрѣдѣленость, *sf. fig.* l'étroitesse *f*.
Опрѣдѣленъ, *adj.* fixe, précis, réglé, borné, marqué, déterminé, reduit, fini, exprès; 1. *fig.* étroit, court; 2. *Gram.* défini; 3. *Jur.* préfix.
— **приходъ**, *sm.* le fixe.
Опрѣдѣлителенъ, *adj.* définitif; **-лно**, **-ivement**; 1. décisif, fixatif, restrictif; 2. *Gram.* déterminatif; 3. *Jur.* limitatif.
— **сговоръ**, *sm.* la restriction.
Опрѣдѣлителна рѣчь, *sf. Gram.* le modificatif.
Опрѣдѣленъ, *adj.* assignable, applicable à.
Опрѣдѣлявамь *и* **-лямь**, *va.* définir, déterminer, régler, destiner, fixer, instituer, établir, décréter; 1. indiquer, marquer, modifier, reformer, renfermer, décerner; 2. conclure, réduire, amesurer, décider de, assigner, borner, affecter, arbitrer, arrêter, nommer, créer, commettre; 3. *fig.* restreindre, resserrer; 4. (*глобяване*), infliger; 5. (*на друго мѣсто*), *Jur.* subroger; 6. (*дьрзостно*), trancher; 7. (*изново въ длъжность*), réinstaller; 8. (*на мѣсто*), *fam.* colloquer; 9. (*на ново мѣсто*), replacer; 10. (*отдѣлно*), particulariser; 11. (*пары за нѣщо*), appliquer; 12. (*прѣдварително*), préétablir; 13. (*тжкмо*), préciser; 14. **който опрѣдѣлява**, modificatif, *adj*; 15. *-са*, *vr.* se renfermer, se reduire, se restreindre à; 16. (*въ*), se rabattre à.
Оптика (*наука за свойщины на свѣтлината*), *sf.* l'optique *f*.
Оптикъ, *sm.* un opticien *m*, ingénieur opticien *m*.
Оптимисмъ (*мысьль що всичко е добро*), *sm.* l'optimisme *m*; ‖ **послѣдовачъ на —**, *sc.* optimiste.
Оптически, *adj.* optique.
Опулвамь (*си очистѣ*), *vn.* écarquiller.
Опулване, *sn.* l'écarquillement *m*.
Опустевачъ, ка, *s.* dévastateur, désolateur, trice; un ravageur; ‖ **-тителенъ**, *adj.*
Опустенъ, *adj.* désolé.
Опустошавамь, *va.* ruiner, ravager; ‖ (*съ честы навалявانеа*), infester.
Опустошене, *sm.* le ravage, infestation *f*, dépeuplement *m*; ‖ *fig.* l'outrage *m*.
Опустошителенъ, *adj.* dépopulateur.
Опустявамь, *va. vr.* désoler, se dépeupler; ‖ **правя да опустѣять**, dévaster.
Опустяване *и* **-тене**, *sm.* la désolation, dévastation, expoliation *f*.
Опушевамь, *va.* enfumer; ‖ *Chim.* fumiger; ‖ *-са*, *vr.* s'enfumer.
Опушвувамь, *va.* fusiller, faire passer par les armes.
Опытало (*жребецъ*), *sm.* le bout-en-train.
Опытанъ драмъ (*аяръ т.*), *sm.* la matrice.
Опытвамь, *va. vn.* essayer, tâter, tenter, éprouver, voir, savourer, déguster; 1. (*злато*), toucher; 2. (*самъ себе си*), se tâter;

3. (*своитѣ силы*), se tâter le pouls; 4. (*тегло, мѣрка*), échantillonner; 5. (*ѣстие*), goûter; 6. -*ся*, *vr.* s'essayer; 7. (*си ся*), s'interroger.

Опитване, *sm.* l'essai *m*, tentative *f*, tâtonnement *m*, méthode *f*, gustation, dégustation *f*; 1. *fig.* pierre de touche, *f*; 2. *Arithm.* la preuve; 3. (*злато*), la touche; 4. (*у*), démarche auprès de; 5. метода за —, *Mathém.* methode de tâtonnement, *f*.

Опытенъ, *adj.* expérimenté, pratique, versé dans, savant; 1. (*въ нѣщо*), *fig.* rompu à; 2. (*смлъ*), avoir du tact, en savoir long; 3. (*който знае много*), expert, *adj*; 4. -тно, expertement.

— **солдатинъ**, *sm.* vieux troupier *m*.

Опытность, *sf.* l'expérience *f*, pratique *f*, acquis *m*.

Опытовачъ (*на злато и сребро*), *sm.* un essayeur; | (*на питіа*), un dégustateur.

Опытователенъ сарай, *sm.* l'essayerie *f*.

Опытователна игла, *sf.* le touchau.

— **цѣва**, *sf.* *Chir.* l'algalie *f*.

Опытомевачъ, *sm.* un dompteur.

Опытомливъ, *adj.* apprivoisable, domptable.

Опытомявамъ, *va.* apprivoiser, débarbariser, domestiquer, priver, dompter.

Опытомяване *и* -мене, *sm.* l'apprivoisement *m*; | (*на животны*), la domestication, la cicuration.

Опытъ, *sm.* l'essai *m*, épreuve *f*, expérience *f*, expériment *m*, pratique *f*; 1. *fig.* l'incursion *f*, échantillon *m*; 2. (*отъ искуство*), coup d'essai, *m*; 3. (*на опера, комедія*), la répétition; 4. готваса за нѣщо съ —. *fig.* préluder; 5. основана на — философія, philosophie expérimantale; 6. правя —, *va.* *Chim.* opérer; 7. ради —, *adv.* par plaisir.

Оракулъ (*пророкувалница*), *sm.* l'oracle *m*.

Орало, *sm.* la charrue, le sochet (*voyez* Плугъ).

Орангъ-утангъ (*маймуна*), *sm.* l'orang-outang *m*, homme des bois, *m*.

Оране, *sm.* le labourage, la cultivation, la culture, le serre; | добьръ за —, labourable, *adj.* [rable *f*.

Оранлива земя, *sf.* terre arable *ou* labou-

Оранливъ (*добьръ за оране*), *adj.* labourable, cultivable.

Орань, *sf.* le labour; за —, de labour; | дѣлба земя за — на день, la charrue; | безъ —, en friche.

Орарь, *sm.* le manipule, étole *f*, fanon *m*.

Ораторія (*община*), *sf.* l'oratoire *m*; | (*духовна драма*), *Mus.* l'oratorio *m*; | священникъ на —, un oratorien.

Ораторска флейта (*у е. е.*), *sf.* le tonarion.

Ораторски, *adj.* oratoire; -скы, -ment.

Ораторъ, *sm.* un orateur.

Орачески, *adj.* agricole.

Орачество, *sm.* l'agriculture *f*, le labourage, arviculture *f*; | който боравя —, cultiteur, *adj.* [vomer.

Орачна кость (*въ ноздрытѣ*), *sf.* *Anat.* le

Орачъ, *sm.* un agriculteur, laboureur, charretier *m*; cultivateur, trice.

Орбита (*пжть на планета*), *sf.* *Astr.* l'orbite *f et m*.

Орвіетски теріякъ, *sm.* l'orviétan *m*.

Организація, *sf.* l'organisation *f*.

Органисмъ (*съдрѫване членове*), *sm.* l'organisme *m*.

Органистъ, ка, *sc.* organiste.

Органически, *adj.* organique; -скы, -ment; | описане на -скы части, l'organographie *f*

Органна направа, *sf.* buffet d'orgues, *m*.

Органни гласъ, *sm.* jeu d'orgues, *m*.

Органолептически, *adj.* *Méd.* organoleptique.

Органъ, *sm.* l'organe *m*; | наука за осѣтителны -ны, l'organologie *f*; | възбужденость на -ны, *Méd.* l'orgasme *m*.

Органы (*свирни*), *sm.* *pl.* jeu d'orgues, orgue *m et* orgues *f*; | съединявамъ съ — форте-піано, *va.* organiser.

Оргіи (*бахусовы*), *sf.* *pl.* les orgies *f*.

Ординарецъ, *sm.* officier d'ordonnance, *m*.

Ординарни (*професоръ*), *sm.* ordinaire, *adj.*

Ординната *и* -доната, *sf.* *Géom.* l'ordonnée *f*.

Орденска звѣзда, *sf.* la plaque; | *fam.* le crachat.

Орденски знакъ, *sm.* la décoration.

Орденскы знакове, *sm.* *pl.* les insignes *m*.

Орденъ, *sm.* la décoration; 1. *Archit.* l'ordre *m*; 2. (*кавалерски*), l'ordre *m*; 3. (*съ лента на шія*), le sautoir; 4. почетенъ съ —, décoré, *adj*; 5. четыретѣ божанскы монашескы ордена, les quatres mendiants *m*; 6. давамъ — *или* достойнство нѣкому, *va.* décorer.

Ордія (*войска*), *sf.* *t.* la 'horde.

Орелски закривенъ носъ, *sm.* nez aquilin *m*

Орелско голухче, *sm.* *Blas.* l'aiglon *m*.

Орелче, *sm.* l'aiglon *m*; | (*безъ крака и чоека*), *Blas.* alérion *m*.

Орелъ, *sm.* *oiseau* (*Blas.* *Milit.* *f.*), l'aigle *m*; | видъ —, *oiseau*, le perenoptère; | (*ягнетникъ*), le gypaète.

Ореографія, *sf.* l'oréographie *f*.

Оржатъ (*миндално млѣко*), *sm.* l'orgeat *m*.

Оріанталистъ, *sm.* un orientaliste.

Оріоновъ Кракъ (*звѣзда*), *sm.* *Astr.* le Rigel.

Оріонъ (*съзвѣздіе*), *sm.* *Astr.* l'Orion *m*.

Оригамса, *vr.* j'ai mal au coeur; | *pop.* roter.

Оригане, *sm.* envie de vomir *f*; | *Méd.* le renvoi, éructation *f*; | докарвамъ —, *va.* revenir.

Оригане, *sm.* *pl.* mal de coeur, *m*.

Оригателенъ вѣтъръ, *sm.* *pop.* le rot.

Оригиналенъ, *adj.* original; -лно, -alement.

Оригиналность, *sf.* l'originalité *f.*
Оригиналъ, *sm.* l'original *m.*
Оризева каша (*мохалебія t.*), *sf.* crême de [riz, *f.*
— **ракія**, *sf.* (*voyez* **Аракъ**).
Оризенъ прахъ, *sm.* la poudre; ‖ **истърсевамъ** — **отъ коса**, *va.* dépoudrer.
Оризонталенъ, *adj.* horizontal; **-лно**, -lement.
Оризонтално огненно колело, *sn.* la girandole.
Оризонтъ (*погледенъ прѣдѣлъ*), *sm.* l'horizon *m*; ‖ **дѣйствителенъ** —, *Géogr.* horizon rationnel *m.*
Оризъ, *sm. plante*, le riz; ‖ **споренъ съ** —, rizaire, *adj*; ‖ **поле посѣяно съ** — (*чалтикъ t.*), la rizière.
Орнктогнозія (*познане на ископателны нѣща*), *sf.* l'oryctognosie *f.*
Орилонъ, *sm. Fortif.* l'orillon *m.*
Орисница, *sf.* la destinée, le destin, le sort, la fortune; 1. *fig.* l'étoile *f*; 2. **учене за** —, la fatalisme; ‖ **който отдава всичко на** —, un fataliste.
Орисаното (*писаното*), *sm.* la fatalité.
Орисанъ, *adj.* fatal; **по -сана злочестина**, fatalement, *adv.*
Оркестика, *sf.* genre orchestique *m.*
Оркеструвамъ, *va. Mus.* orchestrer.
Оркеструване, *sm.* l'orchestration *f.*
Оркестръ, *sm.* l'orchestre; **-ровъ**, d'orchestre; 1. **директоръ на** —, chef d'orchestre; 2. **располагане за** —, *Mus.* l'instrumentation *f*; 3. **распореждамъ за** —, *va. Mus.* instrumenter. [couer.
Орлеаниисвамса (*чьрвисвамса*), *va.* se rou-
Орлеанъ (*цвѣтило и дърво*), *sm.* le roucou *et* rocou; ‖ **поцвѣтявамъ съ** —, *va.* roucouer.
Орлеанъ руку, *sn. arbre*, le roucouyer.
Орлева Шія, *sf. Astr.* l'Atair *m.*
Орлевъ камыкъ, *sm.* l'aétite *f ou* pierre d'aigle, *f.*
Орлопъ-палуба, *sf. Mar.* faux pont *m.*
Орлякъ, *sm.* la multitude, la volée; ‖ (*човѣцы или пилцы*), la troupe; ‖ (*пилцы*), le troupeau.
Орнаментъ, *sm.* l'ornement *m.*
Орнитологически, *adj.* ornithologique.
Орнитологія (*пилцезнание*), *sf.* l'ornithologie *f.* [giste *ou* -logue.
Орнитологъ (*пилцеѣвщъ*), *sm.* un ornitholo-
Орографія, *sf.* l'horographie *f.* [phique *f.*
Орологически, *adj.* orologique *et* orogra-
Орологія (*списание за гора*), *sf.* l'orologie *et* orographie *f.*
Оросанъ (*мряморенъ прахъ и варъ*), *sm. t.* le stuc; **-ненъ**, de stuc.
Оросанжія, *sm. t.* un stucateur.
Ороскопически, *adj.* horoscopique.
Ороскопъ (*врачуване, гледане по часъ-тъ на раждането*), *sm.* l'horoscope *m*; ‖ **огаждачъ по** —, un genéthliaque.

Ортенсія, *sf. arbrisseau*, la hortensia *ou* rose du Japon. [-ment.
Ортографически, *adj.* orthographique; **-скы**,
Ортоланъ, *sm. oiseau*, l'ortolan *m.*
Ортома, *sf.* la corde, le câble, le combleau, amarre *f*; 1. **бѣла насмолена** —, *Mar.* le franc-funin; ‖ (*бѣла*), *Mar.* le franc-filin; 2. **вгъвамъ или заплитамъ** —, *va. Mar.* épisser; 3. **осуквамъ или плетъ** —, *va.* câbler; 4. **отвъравамъ** — **отъ котка**, *va. Mar.* détalinguer; 5. **прѣтрита** —, *Mar.* câble ragué *m*; 6. **свивамъ** —, *va.* glèner; 7. **спущане** —, le commettage; 8. **спущамъ** —, *va.* commettre. [câbles, *f.*
Ортоменъ кубрикъ, *sm. Mar.* fosse aux
Ортомоносецъ, *sm. Mar.* un porte-amarre.
Ортопедія (*оправяне на тѣлесны ставы*), *sf.* l'orthopédie *f.*
Ортопедистъ, *sm.* un orthopédiste.
Ортопедически, *adj.* orthopédique.
Орфейически (*благочестивъ*), *adj.* orphique.
Орѣзвамъ, *va.* rogner; ‖ *fig.* châtrer; ‖ (*дрьвіе*), tailler.
Орѣзване (*дрьвіе*), *sn.* la taille.
Орѣховче, *sn. oiseau*, le colibri, le roitelet.
Орѣхомаслена истиска (*нюсне t.*), *sf.* le nougat. [‖ la noiséraie.
Орѣхъ, *sm. arbre*, le noyer; **-ховъ**, de noyer;
Орѣхы и -рѣсы (*плодъ*), *sm. pl.* la noix; 1. (*съ шушлупка*), la coquerelle; 2. **вѣтка отъ зелены** —, le cerneau; 3. **бѣля или лущя** —, *va.* cerner; 4. **клещи за счупване** —, le casse-noisette *et* -noix.
Орѣшакъ, *sm.* la noiséraie.
Орждіе (*сачево*), *sm.* l'instrument *m*, organe, outil *m*; 1. *fig.* instrument, ministre *m*; 2, (*топъ t.*), la pièce; 3. **който става** —, instrumental, *adj.*
Оржжарница, *sf.* l'armurerie *f.*
Оржжарь, *sm.* l'armurier *m.*
Оржжейникъ, *sm.* equipeur monteur *m.*
Оржжіе, *sn.* l'arme *f*; *pl. fig.* -s; 1. (*съ огнь*), arme à feu; 2. (*безъ огнь*), arme blanche; 3. **вѣтрово** —, fusil à vent, *m*; 4. **кремнево** —, fusil à silex; 5. **ударно** —, fusil à percussion *ou* à piston, *m*; 6. **въртене** —, *Milit.* maniement des armes *m*; 7. **дворъ съ -жіа**, l'arsenal *m*; 8. **оставямъ -жіа**, *va.* désarmer; 9. **майсторъ за -жіа**, un armurier; 10. **на** —! aux armes!
— **носецъ**, *sm.* un porte-arquebuse.
Орж, *va.* labourer, cultiver; ‖ (*нѣ на врѣме*), *Agric.* dessaisonner. [de guêpe.
Оса, *sf. insecte*, la guêpe, le bourdon; **-сенъ**,
Осанна (*имнъ*), *sf.* l'hosanna *m.*
Освояване, *sn.* l'anticipation *f.*
Освѣнъ, *prép.* excepté, à l'exception de, hors, à l'exclusion de, à la la réserve de, sauf, oté, outre; 1. *adv.* exclusivement, à part, au reste, du reste, independamment à, si ce

n'est; 2. *conj.* sinon; 3. — това, en outre, d'ailleur, encore *et* encor, brochant sur le tout, à cela près, au surplus, plus, de plus, bien plus, qui plus est, par de surcroit, par surérogation, item; | *fam.* au demeurant; 4. — това що, sinon que; 5. — това защо пакъ, joint que, joint à cela; 6. — що, outre que; 7. — щото, excepté que.

Освѣнь длъженъ, *adj.* surérogatoire.

— **длъжно дѣло**, *sn.* la surérogation.

Освѣтевачъ, *sm.* un illuminateur.

Освѣтене, *sn.* l'illumination *f*; | (*на градъ, на театръ*), l'éclairage *m*; | (*въ черкова*), le luminaire.

Освѣтенъ, *adj.* éclairé; | (*млоголѣпно*), éclairé à giorno.

— **катафалкъ**, *sm.* chapelle ardente *f*.

Освѣтителенъ, *adj.* illuminatif.

Освѣтявамь, *va.* illuminer, éclairer.

Освятене, *sn.* la bénédiction, la sanctification, consécration *f*; | (*на храмъ*), l'inauguration *f*, la dédicace; | което са относя до — храмъ *или* до получване катедра, inaugural, *adj.*

Освятенъ, *adj. part.* bénit.

Освятителникъ, *sm.* un sanctificateur.

Освятявамь, *va.* sanctifier, benir, consacrer; 1. *fig.* redorer; 2. (*изново черкова*), rebenir; 3. (*пакъ черкова*), réconcilier; 4. (*камбана, ладія*), baptiser; 5. (*храмъ*), inaugurer.

Освящене (*на камбана*), *sn.* le baptême.

Осемдесетый, *anj.* quatre-vingtième; | -ета часть, *sf.* le —, *sm.*

Осемдесеть *и* -тый, *adj. num.* quatre-vingt.

— **годишенъ**, *adj. sc.* octogénaire.

Осемнайсетый, *adj.* dix-huitième; | -сета часть, *sf.* le —, *sm.*; | -тый день (*на мѣсецъ-тъ*), le dix-huit.

Осемнайсеть, *adj. num.* dix-huit.

Осемь *и* **Осмый**, *adj. num.* 'huit; 1. -смый день (*на мѣсецъ-тъ*), le 'huit; 2. отъ днесь до — дена, d'aujourd'hui en 'huit, dans 'huit jours; 3. — дена, la 'huitaine; 4. повтарямь — пъти, *va.* octupler.

— **дененъ празднникъ**, *sm.* l'octave *f*.

— **денникъ**, *sm.* l'octave *f*.

— **клинникъ**, *sm. Géom.* l'octaèdre *m*.

— **кътникъ**, *sm. Géom.* l'octagone *m*; | -кътенъ, *adj.*

— **лѣтіе**, *sn. Astr. Chron.* l'octaétéride *f*.

— **мужіе**, *sn. Bot.* l'octandrie *f*.

— **нога**, *sf. mollusque*, la poulpe.

— **пътенъ**, *adj.* octuple.

— **стишіе**, *sn.* le 'huitain, l'octave *f*.

— **стълпенъ**, *adj. Archit.* octostyle.

Осемтявамь, *va.* octupler.

Осенецъ, *sm. plante*, la fraxinelle. [de frêne.

Осеново дърво, *sn. arbre*, le frêne; отъ —,

Осенъ, *adj.* guépin.

Осетръ, *sm. poisson*, l'esturgeon *m*.

Осилване, *sn. Méd.* l'augment *m*.

Осиновъ гжсталакъ, *sn.* la tremblaie.[6]

Осино гнѣздо, *sn.* le guêpier. [tremble.

Осинъ, *sm. arbre*, le tremble; -новъ, de

Осиромашавамь, *vn.* appauvrir.

Осиромашаване, *sn.* l'appauvrissement *m*.

Осиромашалъ, *adj.* reduit.

Оскьрцаны веты пары, *sf. pl.* le billon; 1. търговія съ —, le billonnement; 2. прави търговія съ —, *va.* billonner; 3. който обрьща търговія съ —, un billonneur.

Оскубвамь (*косми*), *va.* peler; 1. (*или щава косми*), épiler; 2. *fam.* plumer; 3. (*космитѣ си*), *vn.* s'épiler.

Оскждень, *adj.* indigent, pauvre, stérile, nu, mesquin; | *fig.* mince, étroit, étriqué; | *fam.* besoigneux (*voyez* **Немотенъ**).

Оскждно, *adv.* maigrement.

Оскждность, *sf.* l'exegulté *f*; | *fig.* la pauvreté, la stérilité.

Ослабевамь *и* **-бнувамь**, *va. vn.* débiliter, faiblir, alanguir, exténuer, atténuer, amortir, flétrir, dépérir, défaillir; 1. effeminer, s'émousser, se relâcher, décliner, s'atrophier, abattre, user, appiétrir *et* s' —, infirmer, défaire, casser *et* se casser; 2. *fig.* ralentir, mater, détremper; 3. *fam.* débiffer.

Ослабеване, **-бване** *и* **-бнуване**, *sn.* la débilitation, ralentissement, abattement *m*, exténuation *f*, défaillance de nature *f*, atténuation, effémination *f*, abâtardissement *m*, relaxation *f*.

Ослабналъ, *adj.* exténué.

Осладене (*ечемыкъ за бира*), *sn.* le maltage.

Осладявамь (*ечемыкъ за бира*), *va.* malter.

Ослободене, *sn.* l'élargissement *m*.

Ослободено, *adj.* aisé.

Ослобождамь *и* **-бодевамь**, *va.* affranchir, débarrasser, lâcher, délivrer, dégager, élargir, racheter, quitter de, exempter, soustraire à, tirer de, purger de: 1. relever, libérer; 2. (*изъ-подъ бащинійска власть*), émanciper; 3. *-са*, *vr.* s'affranchir de, se relever de, se dégager, se liberer; 4. (*отъ нѣщо*), sortir de, se tirer de; 5. който може са ослободи, *Milit.* libérale, *adj.*

Ослобождане, *sn.* la délivrance, exemption *f*, rachat, dégagement *m*; 1. *Jur.* la libération; 2. (*мафъ t.*), l'immunité *f*; 3. (*отъ глобяване*), l'absolution *f*; 4. (*отъ данъ*), l'affranchissement *m*; 5. (*изъ-подъ власть*), l'émancipation; 6. (*изъ тъмница*), la relaxation.

Ослобождачъ, **ка**, *sm.* libérateur, trice.

Ослободителенъ, *adj.* libératif.

Ослушвамь, *vr.* être aux écoutes *f*; | (*съ стетоскопъ*), *Méd.* ausculter; | *-са*, *vr.* être sur le qui-vive.

Ослушване, *sn. Méd.* l'auscultation *f*.

Ослушевачъ, ка, *s.* écouteur (euse) aux portes.
Ослѣпене, *sn.* l'aveuglement *m.*
Ослѣпявамь, *va. vn. fig.* aveugler, disgréger.
Ослѣпяване, *sn.* la disgrégation.
Осмазомъ (*месенъ екстрактъ*), *sm. Chim.* l'osmazôme *f.*
Осмакъ (*въ книгы*), *sm.* le 'huit; ‖ *Mus.* la croche.
Осменъ аспектъ, *sm. Astr.* aspect octil *m.*
Осмій (*металлъ*), *sm. Chim.* l'osmium *m.*
Осмый, *adj.* 'huitième; 1. -ма часть, *sf.* le 'huitième; 2. — отдѣлъ (*въ гимназія*), la 'huitième; 3. -смо, -ment.
— **денъ** (*на декада*), *sm.* l'octidi *m.*
Основа, *sf.* la base, la source, le champ; 1. (*на тъкань*), *Techn.* la chaîne; 2. имамь за — (*въ слово*), *va.* rouler; 3. безъ —, *prép.* à propos de rien *ou* de bottes.
Основавамь, *va.* fonder, instituer, baser, établir, bâtir, constituer, recréer, asseoir; ‖ -*ca*, *vr.* se fonder sur, se baser sur, alléguer.
Основане, *sn.* la fondation, fondement *m*, institution *f*, établissement *m*, instauration *f*, érection, constitution *f*; 1. *fig.* la base, le fond, le noyau, pierre fondamentale *f*; 2. безъ —, *adv.* à crédit; 3. до —, de fond en comble.
Основанеа, *sn. pl.* les éléments, la moyen.
Основателенъ, *adj.* fondamental; -лно, -lement; ‖ fondé, solide, compétent, cardinal, conséquent; ‖ *fig.* profond.
Основателно, *adv.* foncièrement, à fond.
Основателность, *sf.* la profondeur; ‖ *fig.* la solidité.
Основачъ *и* -вникъ, *s.* fondateur, trice; un instituteur; ‖ *fig.* un père. [silaire.
Основенъ, *adj. fig.* fondamental; ‖ *Anat.* ba-
— **законъ**, *sm. fig.* pierre fondamentale *f.*
— **вндъ**, *sm.* le jambage.
— **тонъ**, *sm. Mus.* la tonique *et* note —, *sf.*
Основна соль, *sf. Chim.* le sous-sel.
— **частица**, *sf. H. nat.* le rudiment.
Основно цвѣтило, *sn.* le mordant.
Основъ (*темель t.*), *sm.* le fondement, le jambage; 1. (*на кунопись*), *Peint.* l'impression *f*; 2. (поставяне — съ камани, l'enrochement *m*; 3. въ -тъ, sous oeuvre *m.*
Особенна наклонность (*къмъ нѣщо*), *sf.* l'idiopathie *f.*
— **служба** (*въ черкова*), *sf.* le propre.
Особенно, *adv.* surtout; ‖ -то, *sn.* le particulier; ‖ въ -бенна община, dans le particulier.
Особенность, *sf.* la spécialité.
Особенны обычаи, *sm. pl.* les coutumes *f.*
— **приходы** (*на князъ*), *sm. pl.* liste civile *f.*
— **ѣстіа**, *sn. pl.* assiettes volantes *f.*
Особенъ, *adj.* spécifique, exceptionnel, réservé.
Особито, *adv.* principalement, singulièrement, notamment, sur *ou* avant toute chose, séparement; ‖ най-вече —, surtout.
Особито залѣгане, *sn.* la specialité.
Особитость, *sf.* la singularité.
Особитъ *и* -бенъ, *adj* spécial; -то, -lement; ‖ particulier, singulier, séparé; ‖ и -то на страна, en particulier.
— **излазъ**, *sm. Archit.* le dégagement; ‖ правя —, *va. Archit.* dégager.
Оспивателенъ, *adj. Méd.* somnifère, soporatif *et* -porifère *ou* -porifique; ‖ -телно срѣдство, *sn.* le —, *sm.*
Оставамь, *vn.* rester, renoncer, transférer, se tenir, fixer; 1. (*безъ пары*), *Com.* se dégarnir; 2. (*довѣка*), demeurer; 3. (*каквто тъй*), être capot; 4. (*на мѣстото си убитъ*), demeurer sur la place; 5. (*назадъ*), s'arriérer, rester, distancer, traîner; 6. (*отзадъ*), *fig.* reculer; 7. остава *или* запира (*за конь*), *v. imp.* il demeure; 8. остава назадъ (*за часовникъ*), elle retarde; 9. насилко остана, il a failli; 10. дѣто нѣкой може остане сгодно, tenable, *adj.*
Оставенъ, *adj.* démissionnaire *m*, reformé; ‖ (*пансіонирань*), retraité.
Оставителенъ, *adj.* véniel.
Оставка (*артикъ t.*), *sf.* le restant, le rest, excédant *m*, superflu *m et* -fluité *f*, surplus *m*; 1. la réforme, démission, retraite *f*, congé absolu *m*; 2. *fig.* le vestige, debris, levain *m*; 3. *Chim. Arithm.* le résidu; 4. *Chim.* le culot; 5. (*отъ истискано сѣме*), le tourteau; 6. (*отъ напрѣжна болесть*), le ressentiment; 7. (*отъ пары*), *Com.* la solde; 8. (*отъ ржка или краякъ*), le moignon; 9. (*отъ слѣтка*), le reliquat; 10. (*отъ тегло*), *Com.* la réfaction; 11. (*оставане отъ цѣна*), le rabais; 12. (*отъ ѣстіе*), *fam.* le rogaton; 13. излазямь въ —, *vn. Milit.* donner sa démission; 14. имамь — отъ болесть, *vn.* se sentir; 15. *pl.* -вки (*отъ паралиа*), les reliefs *m*; 16. (*отъ съчинене*), *fig.* les rognures *f.*
Оставливъ, *adj.* déférant.
Оставченъ, *adj.* restant, excédant.
Оставямь, *va.* laisser, quitter, vider, céder, déserter, délaisser, recéder, livrer, évacuer, déposer, remettre, transmettre; 1. reformer, renier, résigner, passer, permettre, cesser, adjuger, déférer à, tolérer, donner; 2. *fig.* dépouiller, mettre *ou* prendre au croc, rengaîner; 3. (*гръдьи и ржцѣ голы, деколте*), décolleter; 4. (*за друго врѣме*), renvoyer, se reserver à faire; 5. (*за другъ день*), ajourner, procrastiner; 6. (*за другъ пжть*), surseoire à, retarder, arriérer: 7. (*на душа, на изборъ*), référer; 8. (*да лежи*), laisser traîner; 9. (*назадъ*), *fig.* reculer; 10. (*нѣкого*), planter là; 11. (*нѣкому*), se fier à; 12. (*нѣщо*), *fig.* relâcher de; 13. (*отъ*), rabattre; 14.

(*съ пенсія*), retraiter; 15. (*да ма търсятъ*), se fair désirer; 16. (*чинъ-тъ си*), *vn.* abdiquer; 17. който остава, *s. Jur. Com.* cédant, ante; ‖ — и пакъ хваща, *Méd.* rémittent, *adj*; 18. остави да начнѣ пакъ, sauf à recommencer; 19. остави го тамъ да чѣка, *fam.* planter là pour reverdir; 20. остави ги! *conj.* allons donc; 21. оставай съ здраве, *interj.* adieu; 22. *-ca*, *vr.* s'abandonner à, s'en remettre à, fléchir, dégénérer de, tenter; 23. *fam.* incomber; 24. (*деколте*), se décolleter; 25. (*да ма измамятъ*), se laisser tromper; 26. (*отъ*), *fig.* démordre de; 27. (*отъ нѣщо*), se désister; 28. (*на*), compter sur, se reposer sur.

Оставяне, *sn.* la déposition, remise, tolérance, déférance, défection, cession *f*; 1. *Com.* l'escompte *m*; 2. (*за другъ пѫть*), le renvoi; 3. (*отъ нѣщо*), *Jur.* l'abstention *f*; 4. (*за сетнѣ*), l'ajournement *m*; 5. (*на сѫдникъ*), *Jur.* le déport; 6. (*у третіо лице*), le séquestre; 7. безъ —, sans désemparer.

Останалото, *sn.* l'excédant *m*, le trop, le restant, le reste; 1. (*повече*), le superflu *et* -fluité *f*; ‖ *Com.* le boni; 2. (*отъ смѣтка*), *Com.* le résidu; 3. (*слѣдъ смѣтка*), *Com.* le solde.

Останалъ, *adj.* restant, reste de, excédant; 1. (*назадъ*), arriéré; ‖ *fig.* reculé; 2. (*повече*), superflu.

— **сборъ**, *sm. Com.* la solde.

Останалытѣ ѣстіа, *sn. pl.* les bribes *f*.

Останалый (*назадъ*), *adj. m.* un traîneur; ‖ *Milit.* un traînard.

Оставлива ладія (*назадъ*), *sf.* le traîneur.

Останливо куче, *sn.* le traîneur.

Остень, *sm. t.* l'aiguillade *f*.

Остеологически, *adj.* ostéologique.

Остеологія (*наука за костѝ*), *sf.* l'ostéologie *f*.

Осрта трѣва, *sf. plante*, la rapette.

Остраци́смъ (*десетгодишно изгнѫване*), *sm.* l'ostracisme *m*.

Остригана вълна, *sf.* la tonte *et* tondaison.

Остриганъ, *adj.* tondu, ras.

Остригвамъ *и* -гувамъ, *va.* tondre; 1. (*косата до кожа*), brétauber; 2. (*дългытѣ косми отъ шѝпка*), rober; 3. *-ca*, *vr.* se coiffer.

Остриговачъ, ка, *s.* tondeur, euse.

Острило, *sn.* le tranchant; 1. *fig.* le piquant; 2. (*на ножъ, на сабя*), le taillant; 3. (*на сабя*), la taille; 4. (*на сачево*), le fil.

Острина, *sf.* le mordant; 1. *fig.* le piquant, acerbité, *f*, sel *m*, sève, substilité *f*; 2. *Chim.* acidité *f*; 3. (*на гласъ*), *Mus.* acuité *f*; 4. (*на игла*), aiguité *f*; 5. (*на умъ-тъ*), finesse *f*.

Островръхна планина, *sf. Géogr.* le pic.

Островрьшенъ, *adj.* ogival *et* ogive; ‖ *Bot.* mucroné.

Остро краенъ, *adj. Bot.* acuminé.

— **кѫтенъ**, *adj. Géom.* oxygone, acutangle.

— **листникъ** (*чимрикъ*), *sm. arbrisseau*, le 'houx; ‖ мѣсто обрасло съ —, la 'houssaie.

— **сачево**, *sm.* acier de damas, *m*.

— **уменъ**, *adj.* ingénieux, spirituel, perçant, fin, lumineux, sagace, perspicace; ‖ *fig.* penetration *f*, saillant; ‖ бывамъ —, *vr. fam.* entendre la tablature.

— **умецъ**, *sm.* un bel esprit, *pl.* de beaux -s.

— **умѝе**, *sn.* la finesse, perspicacité *f*, ouverture d'esprit, argutie *f*, des yeux de lynx, *m*.

— **умна мысьль**, *sf.* la saillie.

— **-рѣчь**, *sf. fig.* pointe d'esprit, *f*.

— **умно**, *adv.* spirituellement, finement.

— **-изрекване** *и* **-речене**, *sr.* l'apophtegme, la sentence.

— **умность**, *sf.* la sagacité; ‖ *fig.* la subtilité.

Остьргана кожа, *sf.* l'écharnure *f*; ‖ (*отъ опакето*), la drayure.

Остьргалкы, *sf. pl.* l'alésure *f*.

Остьргвамъ, *va.* amenuiser, raboter, gratter, débillarder, rayer; 1. (*месо отъ кожа*), drayer; 2. (*пергаментъ*), raturer; 3. (*на сукно пѫтнѫ*), enouer.

Остьргване, *sn.* le débillardement; 1. (*на боръ*), *Mar.* le palmage; 2. (*кожа отъ опакето*), le drayage; 3. (*стѣны на сграда*), le regrettage.

Остьръ, *adj.* aigu, tranchant, coupant, perçant, poignant, piquant, fin, aigre, subtil, pressant; 1. *fig.* acerbe; 2. (*за стрѣла*), barbelé; 3. (*сѫмъ*), *vr.* couper.

— **край**, *sm.* la pointe.

— **планински врьхъ**, *sm. Géogr.* le piton.

Остры желѣза, *sm. pl.* arme blanche *f*.

Остъ (*истокъ*). *sm.* l'orient *m*.

— **Индійска бѣлка**, *sf. tann.* le rougot.

— **Индійско платно**, *sn.* l'adatis *m*.

Осуканъ, *adj.* tors, rse *et* -rte.

— **украйникъ**, *sm.* le tortis.

Осуквамъ, *va.* tordre, filer, cordonner; ‖ (*полека врьвь*), boudiner.

Осукване, *sn.* le tordage, la torsion.

Осушавамъ (*блато*), *va.* dessécher.

Осушаване *и* **-шене**, *sn.* le desséchement, la dessiccation.

Ось, *sf.* l'axe *m*; **-сенъ**, de l'axe; 1. essieu *m*, tourillon *m*; 1. *Méc.* arbre *m*; 2. (*дърво за унтеръ лисель*), *Mar.* tangon *m*; 3. (*на колело*), barbe *f*.

Осѣдланъ конь, *sm.* le porteur.

Осѣкнувамъ, *va.* moucher; 1. (*пакъ*), remoucher; 2. *-ca*, *vr.* se moucher; 3. (*пакъ*) se remoucher.

Осѣтенъ, *adj.* senti, ressenti.

Осѣтителенъ, *adj.* sensible, sentimental, perceptible, vif, tendre; ‖ *fig.* fin comme l'ambre.

Осѣтително, *adv.* vivement, au vif.

Осѣтителность, *sf.* la sensibilité, le sentiment, la sentimentalité, la perceptibilité; ‖ (*на сърдцето*), sensibilité *f*; ‖ притворна —, *fam.* la sensiblerie.

Осѣтливо сочене, *sn.* le sensualisme.

Осѣтливость, *sf.* la sensualité.

Осѣтливъ, *adj.* sensible, sensitif, sensuel, tangible *ou* tactille, palpable; ‖ правя —, *va.* sensualiser.

— **човѣкъ**, *sm.* un sensualiste.

Осѣтливы удоволствія, *sn. pl.* les sensualités *f.*

Осѣщамь, *va.* sentir, ressentir, percevoir; 1. *fig.* ressentir, s'orienter, 'halener; 2. (*сетнината*), se ressentir de; 3. (*силата си*) se sentir; 4. *-са*, *vr.* se sentir; 5. (*за нѣщо*), se sentir de; 6. способенъ да осѣща, passible, *adj*; 7. осѣщатса, *v. imp.* ils s'apparient.

Осѣщане, *sn.* le sentiment, la sensation; ‖ *fig.* le tact; ‖ способность —, la passibilité.

Осжденъ, *adj.* damné.

Осждникъ, **ица**, *s.* improbateur, trice; gloseur, euse; un satiriste; ‖ (*върху правлене*), un frondeur.

Осждамь, *va.* objecter, réprouver, reprendre, censurer, critiquer, blâmer, médire de; ‖ *fig.* mordre; ‖ (*на вѣчна мжка*), damner.

Осждане, *sn.* la condamnation, réprobation, damnation, censure, critique, animadversion, semonce, *f*; ‖ достойнъ за —, condamnable, censurable, *adj.*

Осждителенъ, *adj.* réprobateur.

Осжществоване, *sn.* la réalisation.

Отава, *sf.* *Agric.* l'éteule *ou* esteuble *f*, chaume *f*; ‖ изрѣзване *или* искубване —, le chaumage; ‖ скубя —, *va.* chaumer.

Отаеваса, *vr.* *imp.* il se clarifie, il depose; ‖ *Chim.* il défeque; ‖ (*за питіа*), il se rassieds.

Отаеване, *sn.* le retrait; ‖ срѣдство за —, [*Chim.* le précipitant.

Отаено вещество, *sn.* *Chim.* le précipité.

Отайка (*селей і.*), *sf.* le sédiment, le dépôt, la lie, la féculence, les fondrilles *f*, les effondrilles *f*, la vase, les fèces *f*; 1. *Chim.* la précipitation, le précipité; 2. (*отъ кахве*), marc de café, *m*; 3. (*въ мастило*), la boue; 4. (*калъ*), le banc; 5. пуща —, *v. imp.* il dépose.

Отайченъ, *adj.* vaseux.

Отъ, *prép.* *grecque*, anti -; 1. par, de, de la part, de chez, dès, d'avec; 2. -както, *adv.* sitôt que; 3. — нынѣ, *adv.* dorénavant, à l'avenir; 4. — само-себе-си, *adv.* naturellement; 5. -тогась, *prép.* depuis; 6. — кога, *prép.* depuis quand; 7. — що, *conj.* d'où; 8. — щомъ, *conj.* du moment que.

Отбивамь, *va.* écarter, repousser, obvier à, éloigner, divertir; 1. *Méd.* répercuter; 2. (*назадъ*), recogner; 3. (*ударъ*), riposter; 4. (*отъ цица дѣте*), sevrer; 5. *-са*, *vr.* dévier *et* se —, gauchir, fuir; 6. *fig.* bricoler; 7. *Méd.* se répercuter; 8. (*отъ прѣдмѣтъ-тъ*), digresser; 9. отбиваса (*за магнитна показалка*), *v. imp.* il varie; 10. отбиватса (*за зари*). *v. imp.* *Opt.* ils s'infléchissent.

Отбиване, *sn.* la déviation, écartement *m*, gauchissement *m*, diversion, digression *f*, 'hors d'oeuvre *m*; 1. (*на зари*), *Phys.* la déflexion; ‖ *Opt.* inflexion *f*; 2. (*отъ цица дѣте*), le sevrage, ablactation *f*; 3. (*на компасъ*), la variation; 4. (*ладія отъ бервежъ-тъ си*), *Mar.* le lan *ou* lans; 5. (*назадъ кола*), la reculade; 6. (*отъ правъ пжть*), *Mar.* l'étrive *f*.

Отбивателенъ, *adj.* diversif, évasif; -лно, — вѣтъръ, *sm.* *Mar.* le revolin.

Отбивачка (*отъ цица*), *sf.* une sevreuse.

Отбивно, *adv.* *Mus.* spiccato.

Отбирамь *va.* choisir, élire, assortir, nommer, opter; 1. comprendre; 2. (*изново по видове*), rassortir; 3. (*за дватацы*), appareiller.

Отбиране, *sn.* le triage.

Отбирачъ, **ка**, *s.* trieur, euse.

Отблизо, *prép.* *fam.* rasibus.

Отблъснувамь *и* **-сквамь**, *va.* rejeter; ‖ *fig.* rembarrer.

Отблъснуване, *sn.* le rappel; ‖ *Phys.* la répulsion; ‖ (*вълна*), *Mar.* le ressac.

Отбой (*за конь*), *sm.* la parade.

Отборъ, *sm.* le choix, élite *f*, assortiment *m*, séparage *m*, option *f*: 1. *fig.* le perle; 2. (*на матрицы*), *Typ.* la frappe; 3. (*и правяне*), le triage; 4. *правя* —, *va.* trier.

Отбочвамь, *va.* détacher.

Отбраното, *sn.* le choisi; ‖ най —, la fleur.

— **слово**, *sn.* la devise.

Отбулевамь, *va.* dévoiler; ‖ *fig.* démasquer.

Отбулеване, *sn.* le dévoilement.

Отбѣгвамь, *va.* fuir, reculer; ‖ *-са*, *vr.* se [fuir.

Отваждамь, *va.* détremper, dirimer; 1. (*губеры*), détendre; 2. (*запиралка*), débarrer; 3. (*отъ калъ-та*), *Mar.* déséchouer *et* déchouer.

Отвара, *sf.* la caillebotte, frommage à la pie, [*m* (*voyez* **Извара**).

Отваръ, *sm.* le bouillon.

Отваряамь, *va.* ouvrir, déboucher, débâcler, déballer, dégrafer; 1. (*изново*), rouvrir; 2. (*малко*), entr' ouvrir; 3. (*очитѣ си на четыре къмъ противникъ-тъ*), faire la guerre à l'oeil; 4. (*пжть*), acheminer, pratiquer; ‖ *fig.* rompre la glace; 5. *-са*, *vr.* s'ouvrir, se dévoiler, germer, retourner; 6. (*изново*), se rouvrir.

Отваряне, *sn.* l'ouverture *f*, débouchement, déballage *m*; ‖ (*на училища*), la rentrée; ‖ при — врата, à porte ouvrante *f*.

Отведнашенъ, *adj.* soudain.

— **страхъ**, *sm.* le saisissement; ‖ *fam.* la [souleur.

Отведнашно промѣняване (*на вѣтъръ-тъ*), *sn. Mar.* saute de vent, *f.*
Отведнашность, *sf.* la soudenité.
Отведнашъ, *adv.* soudain *et* -nement, court; | *prép.* voilà que.
Отвеждане, *sn. Anat.* l'abduction *f.*
Отвивамь, *va. fig.* découvrir; | *-ca*, *vr.* se découvrir. [vert.
Отвитъ, *adj.* découvert; -то, *adv.* à décou-
Отвлечене, *sn.* l'abstraction *f.* [tement.
Отвлечено, *adv.* abstractivement *et* abstrai-
Отвлеченъ, *adj.* abstrait, rationnel, métaphysique; | говоря -но (*за нѣщо*), *vn. fam.* métaphysiquer. [stractif, *adj.*
Отвлечены мысли [който изговаря —, ab-
Отвличамь (*на умъ-тъ си*), *vn.* abstraire; | което -влича, *Méd.* révulsif, *adj.*
Отвличане (*на соковe*), *sn. Méd.* la révulsion.
Отвождамь (*си скрытомъ отъ община*), *vn.* fausser.
Отвождачъ, *adj. s. Anat.* l'abducteur *m.*
Отворачъ, ка (*на ложы*), *s.* ouvreur, euse, de loges *f.* [patent *m.*
Отворена заповѣдь (*до хазната*), *sf.* acquit
— **ржка** [съ —, *adv.* à pleine corbeille.
Отворено писмо (*съ царски печѣтъ*), *sn.* lettre patente *f.*
Отворенъ, *adj.* ouvert, libéral, large, plein de ressources; | (*за цвѣтило*), tranchant, lavé.
— **кжть**, *sm. Géom.* angle rentrant *m.*
Отворены очи (*при спане*), *sn. pl. Méd.* la lagophtalmie.
Отворилка (*орждіе*), *sf.* le pas-d'âne.
Отворка, *sf.* le vide.
Отворность, *sf.* la franchise, libéralité, largesse, profusion *f*; | (*на ржката*), la munificence.
Отворъ, *sm.* l'entrée *f*, hiatus *m*; 1. *Anat.* la fenêtre; 2. (*дупка*), ouverture *f*; 3. (*на воделиченъ харкъ*), lancière *f*; 4. (*на градинсенъ видъ съ прокопъ отпрѣдъ*), 'haha *m.*
Отвратителенъ, *adj.* dégoûtant, répugnant, insupportable, insoutenable, repoussant, rebutant, rébarbatif; | бывамь —, *vn. fig.* repousser.
Отвратителность, *sf.* la 'hideur.
Отвращене, *sn.* l'horreur *f*, la 'haine.
Отвьрзвамь, *va.* détacher; | *Mar.* démarre r | *-ca*, *vr.* se détacher.
Отвьрзване, *sn.* le détachement.
Отвьрнатъ, *adj.* grumeleux. [nevis.
Отвьртѣлка, *sf.* le tournevis; -лченъ, du tour-
Отвръщамь, *va.* détourner, écarter, divertir, éloigner, repartir, décourager, prévenir, se revancher de, conjurer, rebuter; 1. (*докачване*), redresser; 2. (*отъ*), *fig.* dégoûter de; 3. (*отъ себе-си*), riposter; 4. *-ca*, *vr.* se détourner, se distraire de.
Отвръщане, *sn.* le dégoût, déplaisance, répugnance, aversion, antipathie *f*, découragement *m*, aliénation *f*, repartie, inimitié, riposte, pour éloignement *m*; 1. *fig.* le redressement *et* -dressage, satiété; 2. (*на гласъ*), la répercussion; 3. докарвамь —, *va.* écoeurer; 4. имамь *или* докарвамь —, repugner; 5. имамь — отъ нѣщо, *vn. fig.* renifler, renâcler.
Отвѣвамь (*жито*), *va.* vanner.
Отвждъ, *préfixe*, trans; 1. *prép.* outre; 2. (*отъ онази страна*), delà *et* au dela de; 3. по —, още по —, *prép. adv.* au delà, par de là.
Отвжденъ, *adj. Géogr.* ultérieur.
Отвждморски, *adj.* transmarin, outremarin, outre-mer; | изъ -до морето, *adv.* d'outre-mer.
— **планински**, *adj.* ultramontain.
— **свѣтенъ**, *adj. Phys.* ultra-mondain.
Отвжнешенъ, *adj.* extrinsèque; -шно, -ment.
— **видъ**, *sm. fig.* les déhors *m.*
Отглаголенъ, *adj. Gram.* verbal.
Отглаша, *v. imp.* il retenti; | (*за гласъ*), elle résonne, elle renvoi; | *Phys.* elle répercute.
Отглашане, *sn.* la résonnance; | *fig.* l'écho *m*; | (*на гласъ*), le renvoi.
Отглашателенъ, *adj.* retentissant, résonnant, sonore, phonocamptique.
Отгледване, *sn.* l'institution *f*, éducation *f.*
Отговарямь, *va.* répondre, répliquer, reprendre, repartir; 1. (*бьржѣ*), riposter; 2. (*на оплакванеа*), *Jur.* dupliquer; 3. незная що да — вѣке, *adv.* être à quia; 4. *-ca*, *vr.* se défendre de; 5. -ряме си единъ другъ, se répondre, s'entre-répondre.
Отговаряне, *sn.* la réplique; | *fig.* la bourrade.
Отговорителенъ (*взаимно*), *adj. fig.* solidaire.
— **знакъ**, *sm. Typ.* le répons. [toire *f.*
Отговорка, *sf. Jur.* l'excusation *f*, échappa-
Отговорливость, *sf.* la responsabilité.
Отговорливъ, *adj.* responsable, comtable.
Отговорникъ, ица, *s.* un répondant; 1. *Jur. s.* intimé, ée; 2. (*въ прѣпирки*), *fig.* un tenant; 3. (*въ сждба*), *s.* défendeur, eresse.
Отговорность, *sf.* la raison, comtabilité publique *f*; | *Com.* le ducroire; | (*взаимна*), la solidarité.
Отговорны пѣснеа (*върху думытѣ на литургиѫ*), *sn. pl.* les répons.
Отговорный титленъ подписъ (*на писмо*), *sm.* titre en vedette, *m.*
Отговоръ, *sm.* la réponse, la réplique, oui *m*; 1. (*на оплаканый*), *Jur.* la duplique; 2. искане —, *Jur.* l'interpellation *f*; 3. искамь —, *va.* interpeller; 4. давамь опрѣдѣлителенъ —, *va.* trancher le mot; 5. недавамь направо —, *va.* tergiverser.
Отговорястъ, *adj. Jur.* responsif.
Отгорѣ, *adv.* dessus, au (en, par) dessus,

en amont de; 1. изъ —, *prép.* de (par) dessus; 2. — до долу, *adv. Archit.* en contre-bas; 3. — и отдолу, *adv.* par 'haut et par bas; 4. — още, *prép.* outre; 5. и още —, et 'haie au bout.

Отгорѣ надоленъ, *adj.* plongeant.

Отдавамъ, *va.* attribuer, référer, imputer, rémunérer. [temps.

Отдавна, *adv.* de puis longtemps, il y a long-

Отдалечавамъ, *va.* éloigner, écarter, reléguer, faire rétirer; 1. *fig.* isoler, reculer, détacher, séquestrer; 2. *-са*, *vr.* s'éloigner, s'écarter, se reléguer, s'exiler, se confiner, se départir de, s'absenter, se bannir de; 3. (*отъ брѣгъ-тъ*), *Mar.* alarguer; 4. (*отъ община*), s'isoler; 5. (*отъ свѣтъ-тъ*), se séqnestrer; 6. **отдалечаваса** (*за планета*), *v. imp. Astr.* elle défiue.

Отдалечене, *sn.* l'eloignement *m*, écartement, détachement *m*, sécession *f*.

Отдалеченъ, *adj.* éloigné, lointain, reculé, ecarté, distant, rétiré; ‖ (*когото нѣма*), absent.

Отдалечность, *sf.* l'éloignement *m*, lointain *m*.

Отдирамъ (*обшивка*), *va. Mar.* dédoubler.

Отдоленъ, *adj.* inférieur.

— **сюртукъ**, *sm.* le cotillon.

Отдолнiость (*на ржавица*), *sf.* l'empaumure *f*.

Отдолня уста (*на тръбилце*), *sf.* le pavillon.

— **часть** (*долу, отдолу*), *sf.* le dessous.

Отдолу, *adv.* en dessous; ‖ — подъ, au dessous; ‖ — на горѣ, en contrehaut.

Отдушевамъ (*прѣзъ тѣлото си*), *vn. pop.* vesser. [la vesse.

Отдушеване *и* **-шане**, *sn.* la ventouse; ‖ *pop.*

Отдушникъ *sm.* l'évent *m*, le soupirail; ‖ (*на соба*), le registre *et* regître.

Отдыренъ офицеръ *и* **унтеръ** —, *sm. Milit.* un serre-file. [rotonde.

Отдырнiо отдѣлене (*въ дилижансъ*), *sn.* la

Отдырѣ, *adv.* en arrière; ‖ **поставямъ** — брой на писмо, *va.* postdater.

Отдышка (*у соколъ*), *sf.* le pantoiement.

Отдышливъ, *adj.* pantois *m*. [l'ouvreau *m*.

Отдышникъ (*на стъклена фабрика*), *sm.*

Отдѣлене, *sn.* la division, section, séparation *f*, département, compartiment *m*, distraction, sécession *f*, titre *m*, ségrégation *f*, schisme *m*; 1. *fig.* article *m*; 2. *Chim.* le départ, dégagement *m*; 3. (*прѣградка въ каса*), *Typ.* le cassetin; 4. (*на злато отъ сребро прѣзъ живакъ*), amalgamation *f*; 5. (*у таблена дъска*), la table.

Отдѣленъ, *adj.* partiel, -но, -ellement; ‖ isolé, séparé, individuel, distinct, détaché; ‖ *Minér.* erratique.

— **листъ** (*на хартiя*), *sm* feuille volante *f*.

Отдѣлителенъ, *adj.* ségrégatif; ‖ *Gram. Log.* distributif; ‖ (*за сокове*), sécréteur *et* sécrétoire.

Отдѣлителна частица, *sf. Gram.* particule extractive *f*.

Отдѣлна мокрина (*отъ крьъ-та*), *sf. Méd.* le récrément *et* humeur récrémenteuse *ou* -titielle *f*.

— **нота**, *sf. Mus.* note piquée *f*.

Отдѣленъ *и* **-ливъ**, *adj.* séparable. [spiccato.

Отдѣлно, *adv.* séparément, à part; ‖ *Mus.*

— **утвърдене**, *sn. Fortif.* le pâté.

Отдѣлны стихотворенеа (*у Римляни*), *sn. pl.* les silves *f*.

Отдѣлъ, *sm.* la série, la classe, secte, catégorie *f*; ‖ (*въ извѣстникъ*), la rubrique.

Отдѣлявамъ *и* **-лямъ**, *va.* individualiser, classer, séparer, isoler, partager, détacher, particulariser, désincorporer, désassortir; 1. distraire, dissoudre, déprendre, séquestrer; 2. *fig.* démembrer; 3. reduire, dégager; 4. (*бащично*), apanager; 5. (*зърна*), égrener *et* égrainer; 6. (*на умъ-тъ си*), abstraire; 7. *-са*, *vr.* se séparer, se détacher, se dégager, se déjoindre, s'écarter; 8. (*честито*), l'échapper belle.

Отдѣляване, *sn.* l'individualisation *f*.

Отдъхнувамъ *и* **-хамъ**, *vn.* reposer, reprendre haleine *f*, pousser; 1. *fig.* respirer; 2. (*си*), se reposer, relâcher l'esprit *m*, se délasser, reprendre haleine *f*, souffler; 3. **оставямъ да си отдъхнатъ**, faire rafraîchir; ‖ *fig.* laisser reposer.

Отдъхнуване, *sn.* le repos, relâche, relâchement, délassement, rafraîchissement *m*; 1. *fig.* la trêve; 2. **давамъ** —, *va.* délasser; ‖ *fig.* reposer; 3. **отсачамъ безъ** —, *va. fam.* époumonner.

Отдъшникъ (*на гитара*), *sm.* la rose; ‖ (*въ органно тръбило*), la lumière.

Отеготителенъ, *adj. Méd.* gravatif.

— **налогъ**, *sm.* le surtaux; ‖ **товаря съ** — нѣкого, *va.* surtaxer.

Отеготителна бирiя, *sf.* la surtaxe.

Отеготявамъ, *va.* incommoder, charger, surcharger, aggraver; ‖ *fam.* alourdir; ‖ който -ва прѣстъпленето, aggravant, *adj.*

Отекьлъ, *adj. Méd.* ballonné.

Отелваса (*за крава*), *v. imp.* elle vêle.

Отелване, *sn.* le vêlement.

Отелъ (*голѣма кръчма*), *sm.* l'hôtel *m*.

Отецъ, *sm.* père spirituel *m*; ‖ (*на литература*), un nestor; ‖ **святы -тцы**, *pl.* pères de l'eglise.

Отзадня войска, *sf.* l'arrière-garde *f*.

— **стая** (*съ продавачница*), *sf.* l'arrière-boutique *f*.

Отзадъ, *adv.* en arrière, à la queue, en queue.

Отзователно повѣлене, *sn.* lettre avocatoire *f*.

Отзѣва, *v. imp.* il s'entr'ouvre. [boulet, *m*.

Отзѣване (*на гюлле*), *sn. Artill.* vent du

Отзѣвка, *sf.* le jour, la gueule.

Отзѣвъ, *sm. Artill.* l'event *m*.
Отистина, *adv.* certes; ‖ *interj. fam.* dame!
Отихила (*за ладія*), *sf. Mar.* en bapaume.
Отичамъ, *vn.* enfler, ballonner *et* se —, *vr.*
Отійвамъ, *vn.* s'avancer, diriger, se porter, tendre, tirer, s'enfuir; 1. *Mar.* démarrer de; 2. (*до*), s'en rapporter à; 3. (*удома си*), se sauver; 4. (*по-далечъ*), outre-passer; 5. (*по-добрѝ*), amender; 6. (*на завѝтъ*), abriter; 7. (*на караулъ*), monter la garde; 8. (*до мѝсто*), répondre; 9. (*при*), se référer; 10. (*напрѝдъ*), dévancer; 11. (*при нѝкого*), s'adresser à; 12. (*за нѝщо*), aller chercher; 13. (*отъ едно мѝсто*), déplacer un lieu *ou* d'un lieu; 14. (*прощамъ за*), aller, envoyer querir; 15. (*-си*), *vn.* se retirer, partir, quitter, se transporter, s'oter de, trousser bagage *m*, faire gille; 16. *fam.* déguepir, lever le siége; 17. (*къмъ*), se diriger vers; 18. (*назадъ*), s'en retourner; 19. (*пакъ*), repartir; 20. (*съ подигравки*), payer en monnaie de singe; 21. (*по-скоро*), *fam.* détaler; 22. (*скрытомъ*), s'esquiver; 23. (*тихичко*), plier bagage *m*; 24. **отійва си**, *v. imp.* il prend le camp; 25. **отійвать си** (*единъ слѣдъ другъ*), ils filent.
Отійване, *sm.* le départ, la partance, la transmigration; ‖ (*на оня свѣтъ*), le soir trajet; ‖ — и дохождане, l'aller et le venir, la circulation (*voyez* **Трьгване**).
Отказвамса, *vr.* se démunir, se désister (*voyez* **Отричамса**).
Отказване, *sm.* le renoncement, le désistement.
Откапнувамъ, *vn.* lasser.
Откапнуване, *sm.* la lassitude.
Откапналъ, *adj.* rompu de fatigue *f*.
Откапнатъ, *adj.* roué de fatigue *f*.
Откарвамъ, *va.* emporter; ‖ (*закарвамъ назадъ*), remener.
Откарване (*добытакъ*), *sn. Jur.* l'abigéat *m*.
Откачевамъ, *va.* décrocher, dépendre; ‖ *Mar.* démarrer; ‖ *-са* (*отъ нѝщо*), *vr.* éluder.
Откиснуваса, *v. imp.* il rouit.
Отклонене, *sm.* la diversion; ‖ (*на мѝсецъ-тъ*), *Astr.* l'évection *f*.
Отключалка, *sf. Méc* la tourne-à-gauche.
Отключевамъ, *va.* ouvrir.
Отключеване, *sn.* l'ouverture *f*.
Отключенъ, *adj.* ouvert; -no, -rtement.
Отключъ, *sm. fig.* la clef (*voyez* **Ключъ**.)
Отколѣ, *adv.* depuis longtemps, il y a longtemps, à la longue; ‖ -ли! *prép.* depuis quand, de quand; ‖ нѣ —, *adv.* récemment.
— заминало врѣме, *sn. Gram.* le plusque-parfait.
Отколѣшенъ, *adj.* suranné.
Отколѣшность, *sf.* la surannation.
Откраднувамъ, *va.* voler, soustraire; ‖ което може са открадне, volable, *adj.*
Окраднато, *sn.* le larcin; ‖ (*нѝщо*), le vol.
Окраднатъ, *adj.* subreptire.
Откровеніе, *sn. Slav.* l'apocalypse *f*; ‖ (*Божіе*), la révélation.
Откьрпване (*клонъ*), *sn.* le cassement.
Открывамъ, *va.* découvrir, dévoiler, révéler, développer, trahir; 1. *fig.* déterrer; 2. (*паминицы*), inaugurer; 3. *-са, vr.* se découvrir, se dévoiler, se démasquer, percer.
Открываве, *sn.* la découverte, le dévoilement.
Открывателенъ, *adj.* révélateur.
Открывачъ, ка, *s.* révélateur, trice; un découvreur.
Открыто, *adv.* à découvert, hautement.
— море, *sn. Mar.* le large *et* largue, le furin.
Открытость [съ —, d'abondance de coeur.
Открытъ, *adj.* decouvert, inabrité.
— рейдъ, *sn. Mar.* rade foraine *f*.
Откупувамъ, *va.* racheter; ‖ (*пакъ*), *Jur.* retraire; ‖ *-са, vr.* se racheter, se rédimer.
Откупуване, *sn.* le rachat, la rançon, le rançonnement, la rédemption; ‖ пущамъ съ —, *va.* rançonner.
Откупувателны пары, *sf. pl.* la rançon.
Откупувачъ, ка, *s.* fermier, ère; un rédempteur.
Откупенъ рекрутъ, *sm. Milit.* un remplaçant.
Откупливъ, *adj.* rachetable, recous.
Откупъ *m или* **Закупуване**, *n.* la ferme, amodiation *f*; 1. давамъ съ —, *va.* accenser; ‖ (*нива*), afféager, affermer; 2. **даване нива съ —**, l'affermage *m*; 3. **даване часть отъ поемъ или —**, le sous-bail, la sous-ferme; 4. **земамъ съ — нива**, *va.* affermer; 5. **земане или даване нива съ —**, l'accensement *m*; 6. прѣдавамъ —, земамъ — отъ главный откупникъ, *va.* sous-affermer *et* -fermer.
Откжсекъ, *sm.* le morceau, la pièce, tronçon, éclat *m*; 1. *fig.* le fragment, le lambeau; 2. избирамъ -сецы изъ книга, *va.* colliger; 3. избирачъ на -сецы, un compilateur; 4. изборъ -сецы, la compilation; 5. събирамъ -сецы, *va.* compiler; 6. събране -сецы изъ съчиненеа, les catalectes *m*.
Откжсвамъ *и* **-снувамъ**, *va.* tronquer; ‖ *-са, vr* déserter; ‖ откжснуваса отъ пѣсакъ-тъ (*за котка*), *v. imp. Mar.* il dérape.
Откжсване, *sn.* l'évulsion *f*; ‖ (*ладія*), le démarrage; ‖ стигналъ за —, évulsif, *adj.*
Откжснатъ, *adj.* détaché, coupé.
Отлагамъ, *va.* ajourner, retarder, transférer, surseoir à, mettre à l'écart; 1. *fig.* suspendre, mettre *ou* prendre au croc; 2. *Jur.* superséder à; 3. (*до врѝме*), proroger, remettre; 4. (*за другъ пѫть*), renvoyer, différer, dilayer.
Отлагане, *sm.* le retardement, la prorogation, suspension, translation *f*, répit, sursis *m*; ‖ безъ —, *adv.* sans déport.
Отлагателенъ, *adj. Jur.* dilatoire.

Отлагателство, *sn.* le renvoi, la remise, le répit, la surséance, le sursis.
Отливамь, *va.* surrider.
Отливъ (*морски*), *sm.* le reflux; ‖ *Mar.* le descendant, le jusant, ébe *ou* ebbe *m.*
Отличамь, *va.* distinguer, exceller, illustrer, remarquer; 1. *-са, vr.* se distinguer, s'illustrer, se faire remarquer, s'ennoblir, se signaler; 2. (*съ почесть*), se piquer d'honneur; 3. (*по чудныть си мысли*), faire secte à part.
Отличенъ, *adj.* signalé, marquant, insigne, — **човѣкъ**, *sm.* une sommité.
Отличителенъ, *adj.* caractéristique.
Отличителна буква, *sf.* la caractéristique.
Отличіе, *sn.* la distinction; ‖ *-чіа, pl.* les préférences *f.*
Отличность, *sf.* la distinction.
Отложителенъ глаголъ, *sm. Gram.* déponent, *adj.*
Отлѣпявамь *и* **-пямь**, *va.* déglluer; ‖ (*отъ каль-та*), *Mar.* déchouer *et* déséchouer; ‖ *-са, vr.* se décoller, se déprendre.
Отлѫсквасa, *v. imp.* il se reflète sur.
Отлѫсквaнe, *sn. fig.* le reflet.
Отлѫчамь (*отъ черкова*), *va.* excommunier, anathématiser; ‖ (*отъ бозане добытаче*), sevrer.
Отлѫчане, *sn.* la ségrégation; ‖ (*отъ черкова*), excommunication *f*, foudre *f et m.*
Отлѫченъ (*отъ черкова*), *adj. s.* excommunié, ée.
Отмаляване, *sn.* l'accablement *m.*
Отмахнувамь, *va.* oter: 1. (*бржѫ*), *fig.* débrider; 2. (*злоупотрѣбенеа*), réformer; 3. (*печѣть, обстѫпване*), lever; 4. (*прѣмрѣжа*), soulever; 5. *-са, vr.* s'élider.
Отмахнуване (*печѣть или обстѫпване*), *sn.* la levée.
Отмекливо срѣдство, *sn.* ramollissant, *adj. m.*
Отмекливъ, *adj.* ramollissable.
Отмекнувамь, *va. vn.* ramollir; ‖ **отмекнувaсa**, *v. imp.* il s'amollit.
Отморенъ, *adj.* reposé.
Отмѣтнувамса (*отъ прѣдметь-тъ*). *vr.* divaguer; ‖ **който са -тнува**, un divagueur.
Отмѣтнуване (*отъ прѣдмѣть*), *sn.* la divagation; ‖ (*отъ нѣщо*), le renoncement.
Отмѫстевачъ, ка, *s.* vengeur, resse; répateur, trice des torts; un profligateur: ‖ *fam.* un revancheur; ‖ (*на докачены*), un redresseur de torts.
Отмѫстенѐ, *sn.* le ressentiment; ‖ la revanche; ‖ **вывамь за —**, crier vengeance.
Отмѫстителенъ, *adj.* vindicatif, vengeur.
Отмѫстявамь, *va.* se revancher de, le payer; 1. *fam.* revaloir; 2. (*за докачване*), reparer; 3. (*нѣкому за нѣщо*), venger, tirer *ou* prendre vengeance de; 4. *-си, vn.* se faire justice à soi-même; 5. (*за нѣщо*), se venger de.
Отмѫстяване, *sn.* la vengeance, la représaille, un prêté rendu.
Отнасямь, *va* remporter, rapporter, porter.
Отнимамь *и* **-немамь**, *va.* oter, retrancher, soustraire, déprendre, capturer, souffler; 1. *fig.* châtrer; 2. (*вкусъ*), affadir; 3. (*владѣне*), déposseder; 4. (*вѣтьръ*), *Mar.* abreyer; 5. (*граждaнска правдина*), dénaturaliser; 6. (*отъ пріетель-тъ*), regagner; 7. (*силомъ*), envahir.
Отнимане, *sn.* l'accourcissement *m*; ‖ (*отъ непріетель зета ладія*), *Mar.* la recousse *et* rescousse.
Относямь (*къмъ нѣщо*), *va.* référer; 1. *-са, vr.* concerner, intéresser, traiter, se réclamer de; 2. *fig.* rejaillir sur; 3. *Jur.* exciper; 4. (*къмъ нѣщо*), se référer, se rapporter à; 5. (*на нѣщо*), s'en remettre à; 6. **относяса**, *v. imp.* il importe; ‖ (*до нѣкого*), il regarde; ‖ (*до нѣщо*), il touche; 7. **колкото са относя до**, *prép.* par rapport à, en matière de; ‖ (*мене*), en mon particulier; ‖ (*за мене или за него*), pour moi, pour lui.
Относителенъ (*къмъ*), *adj.* relatif.
Относително, *prép.* concernat, à l'endroit; ‖ (*за*), à l'égard de; ‖ (*на*), *adv.* relativement; 3. *prep.* en fait de.
— **мѣстоимене**, *sm. Gram.* pronom relatif *m.*
Относителность, *sf.* la relativité.
Отношене, *sn.* le rapport, la relation, proportion *f*; 1. *Mathém.* la raison; 2. **въ —**, *prép.* à l'endroit; 3. **въ — къмъ**, touchant; 4. **въ — на**, au sujet de; 5. **въ това —**, à cet égard, sous ce rapport; 6. **у всяко —**, à tous égards; 7. (*къмъ*), trait à.
Отнынѣ, *adv.* désormais.
Отокъ, *sm.* l'enflure *f*, le bubon, la grosseur; 1. *Méd.* la tuméfaction, anasarque *f*; 2. (*на глава*), la taupe; 3. (*на крака*), *Vétér.* la limace *et* limas *m*, courbe *f*; 4. (*около крьстъ-тъ*), *Méd.* le bourrelet *ou* bourlet; 5. (*на тьрбухъ-тъ*), le ballonnement; 6. **докарвамь —**, *va. Méd.* tuméfier; 7. **пробиване —**, *Chir.* énucléation *f*; 8. **спадане —**, dégonflement *m.*
Отпаднувамь *и* **-падамь**, *vn.* s'amoindrir, s'affaisser, s'affaiblir.
Отпаднуване, *sn.* le harassement.
Отпадналъ, *adj.* defaillant.
Отпаднато състояне, *sn.* la courbature.
Отпаднатъ, *adj.* courbatu *et* courbaturé, recru.
Отпарямь, *va.* déboîter; ‖ (*законъ прозорецъ или врата*), démurer; ‖ *-си, vn.* se déboîter.
Отписачъ, *sm. Com.* un correspondant.
Отписвамь (*нѣкому*), *va.* correspondre avec.
Отписване, *sn.* la correspondance, commerce de lettres, *m.*
Отписванеа, *sn. pl.* les dépêches *f.*

Отписка, *sf.* la quittance; ‖ **давамь —**, *va.* quittancer.
Отплащамь, *vn.* rendre la pareille, se revancher de, le payer; 1. revaloir; 2. (*изгубеното врѣме*), récompenser le temps; 3. *-ca*, *vr.* se libérer.
Отплащане, *sm.* le rendu, la revanche, le talion; ‖ **за —**, *adv.* en récompence.
Отплеснителенъ (*за пулсъ*), *adj.* intermittent.
Отплеснувамса, *vr.* échapper; 1. (*въ говоренето*), fourcher *et* se —; 2. (*въ отговоръ*), varier; 3. (*отъ редъ-тъ*), *Typ.* chevaucher.
Отплеснуване, *sm.* l'intermission *f*; 1. *fig.* la cascade; 2. *Méd.* l'intermittence *f*; 3. **безъ —**, *adv.* sans intermittence.
Отпослѣ когато, *conj.* au fur et à mesure que.
Отпрѣденъ, *adj.* avancé.
— **постъ**, *sm.* *Milit.* l'avant poste *m*.
Отпрѣдишенъ, *adj.* antérieur.
Отпрѣдніо етолче (*на карета*), *sm.* le strapontin. [avancé *m*.
Отпрѣдни твърдини, *sf.* *Fortif.* ouvrage
Отпрѣдъ *и* **-дѣ**, *adv.* de front, devant.
Отпустителенъ, *adj.* rémissible.
Отпустителна трѣска, *sf.* *Méd.* fièvre cacatoire *f*.
Отпустливъ захлупакъ (*на парява машина*), *sm.* le reniflard.
Отпустнатость, *sf.* *Méd.* la flaccidité.
Отпустнатъ (*за мышцы*), *adj.* relaxé.
Отпустнувамса, *vr.* se lâcher, s'endormir; ‖ *fig.* prendre le mors aux dents.
Отпустнуване *и* **-стване**, *sm.* le dégel.
Отпусъ (*на молитва*), *sm.* le pardon.
Отпушевамь *и* **-швамь**, *va.* désobstruer, déboucher, dégorger; ‖ (*бъчва*), débonder, débondonner; ‖ (*шише*), décoiffer.
Отпушване, *sm.* le débouchement, dégorgement, débondonnement *m*.
Отпушникъ, *sm.* le tire-bouchon.
Отпущамь, *va.* lâcher, relâcher, débander, quitter, desserer; 1. (*вѫжата*), *Mar.* larguer; 2. (*ортома*), *Mar.* filer; 3. *-ca*, *vr.* lâcher, mollir, se remettre à, se donner carrière, suivre; 4. **отпущаса**, *v. imp.* il fond.
Отпущане, *sm.* le relâchement, la rémission; 1. (*за вода*), le déversoir; 2. (*гласна буква*), *Gram.* l'élision *f*; 3. (*діаволско искушение*), *Méd.* la pollution.
Отпущенникъ, *s.* un affranchi.
Отпѣнвамь, *va.* écumer; ‖ *Chim.* despumer.
Отпѣнване, *sm.* l'écumage *m*; ‖ *Chim.* la despumation.
Отпѫждамь, *va.* exclure.
Отпѫнвамь, *va.* détendre; ‖ *-ca*, *vr.* se détendre; ‖ **отпѫнваса** (*за орѫжіе*), il se débande.
Отпѫнване (*на орѫжіе*), *sm.* la détente.
Отравямь (*сърдцето кѫкому съ рѫчи ужъ на присмѫвъ*), *va.* *fam.* brocarder.
Отравяне [цѣръ за —, *Méd.* l'antidote *m*.
Отраслекъ *и* **-стлекъ**, *sm.* le rejeton, le surgeon, la revenue, oeilleton *m*, talle *f*, plant, peuple *m*; 1. *fig.* l'embranchement *m*, ramification *f*, rameau *m*, branche *f*; 2. *Anat.* la production; 3. *Agric.* le rejet, le trochée; 4. (*на дърво*), la pousse; 5. (*отъ еленскы рога*), *Vén.* la trochure, l'andouiller *m*, le sur-andouiller; 6. (*кость*), *Anat.* l'apophyse *f*; 7. (*на лоза*), le chapon; 8. (*пръчка сурава отъ дърво*), le scion; 9. **раздѣлятся на -слецы**, *v. imp.* *fig.* ils se ramifient; 10. **пущa -слецы**, il rejete, il rejetonne, il talle; ‖ (*пакъ*), il repousse.
Отреденъ (*сѫмь на*), *vn.* ressortir a.
Отредливъ, *adj.* définissable.
Отредъ, *sm.* la classe, la caste, la catégorie; 1. *Log.* le prédicament; 2. *Milit.* le détachement; 3. (*солдаты*), le parti; 4. **испращамь — войска**, *va.* *Milit.* détacher; 5. **располагамь по -ды**, *va.* catégoriser.
Отреждамь, *va.* assigner, marquer; 1. *fig.* trancher; 2. (*мыто на стоки*), tarifer; 3. (*пары*), déléguer; 4. *-ca*, *vr.* se taxer.
Отреждане [по —, *adv.* à priori.
Отривамь, *va.* essuyer.
Отривалникъ, *sm.* la touaille.
Отривка, *sf.* le chiffon, la guenille; 1. (*за брьсначи*), le frottoir; 2. (*за истриване*), l'époussette *f*; 3. (*пачавура t.*), le torchon; 4. (*печета*), le napperon; 5. (*за вера*), l'essui-plume *m*; 6. (*за хартія*), la peille; 7. *pl.* **-вкы**, *fig.* les broutilles *f*.
Отрицателенъ, *adj.* negatif; **-лно**, **-ivement**; ‖ de refus.
— **отговоръ**, *sm.* *fam.* néant à la requête, *m*.
Отрицателна рѣчь, *sf.* *Gram.* la négation.
— **частица**, *sf.* *Gram.* le privatif.
Отрицателно прѣдложене, *sm.* la negative.
Отричалникъ, ница, *s.* *Jur.* renonciateur, trice; un refuseur.
Отричамь, *va.* nier, démentir, décommander, rebuter, contremander, rétracter, renvoyer; 1. (*съ политика*), éconduire; 2. (*на призовани гости*), déprier; 3. (*за прѫминало врѣме*), *Jur.* forclore; 4. (*хрисимо*), remercier; 5. *-ca*, *vr.* se demettre de, se rétracter, renoncer, renier, denier, se départir de, se défendre de, se déporter de, abandonner, s'excuser de, méconnaître, abjurer; 6. *fig.* repudier, chanter la palinodie; 7. *fam.* s'inscrire en faux contre; 8. (*отъ всичко*), vivre de privations *f*; 9. (*отъ кѫщо*), refuser, revenir de, faire divorce avec; 10. (*отъ прѣстолъ*), abdiquer.
Отричане, *sm.* le refus, la négation, négative *f*, reniement *et* -niment *m*, renonciation *f*, renoncement *m*, dénégation *f*, démenti, dé-

saveu, désistement *m*, résignation *f*, non *m*, retraction, démission, abjuration *f*, veto *m*, palinodie, abnegation *f*, contre-ordre, rebut *m*; 1. *fig.* la repudiaton; 2. *Jur.* le déport, le déni; 3. *fam.* le nenni, néant à la requête, *m*; 4. *pop.* le rengaîne; 5. (*отъ католическы догматы*), serment du test, *m*; 6. (*за прѣминало врѣме*), *Jur.* la forclusion; 7. (*отъ прѣстолъ*), l'abdication *f*.

Отрова, *sf.* le poison, le venin, empoisonnement, toxique *m*; 1. *fig.* le poison; 2. (*за животны*), la gobbe; 3. (*отъ куча бѣсносить*), virus rabique *m*; 4. поливамъ съ —, *va.* envenimer; 5. —, *plante*, la ciguë.

Отравачъ, ка, *s.* empoisonneur, euse.

Отровене, *sm.* le vénéfice.

Отровенъ, *adj.* vénéneux.

Отровителенъ, *adj.* satirique, sarcastique; ‖ *fig.* virulent, mordant. [venimeuse *f*.

— *или* Лошавъ езикъ, *sm.* *fig.* langue

— присмѣвъ (*саркасмъ*), *sm.* le sarcasme; ‖ *fig.* ris sardonien *ou* -donique *m*.

Отровителна поема (*у Грьцы*), *sf.* la satyre.

— смѣшлива дума, *sf.* le brocard.

Отровително питіе, *sm.* le boucon.

Отровителны думы, *sf. pl.* la picoterie.

Отровито вещество, *sm.* le toxique.

Отровитость, *sf.* *fig.* la virulence.

Отровитъ, *adj.* vireux; ‖ (*за звѣрове*), venimeux; ‖ *за растенеа*), vénéneux.

— жълтникъ, *sm.* *arbrisseau*, le toxicodendron. [-*ca*, *vr.* s'empoisonner.

Отровямь *и* -равямь, *va.* empoisonner; ‖

Отровяне *и* -равяне, *sm.* l'empoisonnement *m*; ‖ цѣръ за —, le contre-poison.

Отроче, *sm.* l'enfant *sc*; ‖ *pop.* le populo.

Отървавамь, *va.* sauver, délivrer, décharger, débarrasser, défaire, oter, dépêtrer, tirer de; 1. (*отъ*), purger de; 2. (*отъ нѣщо*), quitter de; 3. -*ca*, *vr.* se sauver, se délivrer de, se décharger de, se débarrasser de, se défaire de, se dépêtrer de, échapper à *et* s' —, se liberer, s'en tirer, sortir de, se déprendre; 4. *fam.* réchapper; 5. (*съ безсрамство*), payer d'effronterie *f*; 6. (*отъ бѣда*), retirer son épingle du jeu; 7. (*отъ нѣщо*), se dispenser de, s'exempter de, se relever de; ‖ *fam.* s'ésquicher, esquiver; 8. (*отъ хлопотане*), tirer son épingle du jeu.

Отърване, *sm.* *fam.* le débarras; ‖ *fig.* le deblai; ‖ *Jur.* le retrait.

Отърванъ (*отъ нѣщо*), *adj.* quitte de.

Отърсевамь, *va.* *fig.* décrasser; 1. (*съ прьчка*), *fig.* *fam.* épousseter; 2. (*цвѣтъ отъ дърво*), défleurir; 3. (*отъ себе-си*), *fig.* secouer; 4. -*ca*, *vr.* se secouer; ‖ *fig.* se décrasser. [époussetage *m*.

Отърсване, *sm.* le secouement *et* secoûment,

Отхвьрлачъ, *sm.* un refuseur; ‖ (*на зари*), le réverbère; ‖ *Phys.* réflecteur, *adj.* *m*.

Отхвьрливость, *sf.* la réflexibilité.

Отхвьрливъ, *adj.* réflexible.

Отхвьрлителенъ, *adj.* refusable, récusable abjuratoire; ‖ *Jur.* déclinatoire.

— фенерь, *sm.* le réverbère.

Отхвьрлямь *и* -левамь, *va.* refuser, repousser, réprouver, renoncer, nier, denier, démentir; 1. rétracter, objecter, ajourner, réverbérer, nullifier, riposter, recuser, réfléchir, déposer, rebuter; 2. *fig.* rejeter, combattre, proscrire, rembarrer, répudier; 3. *Jur.* infirmer, invalider; 4. (*молба*), *Jur.* débouter; 5. (*мысьль*), *fig.* démordre de; 6. (*свѣтлина*), refléter; 7. (*стѣна*), lever; 8. (*удары*), parer; 9. (*ярем*ъ), *fig.* secouer; 10. отхвьрлять, *v. imp.* ils répétent; ‖ (*зари*), ils renvoient; ‖ *Phys.* il répercutent; 11. -*ca*, *vr.* désavouer, abjurer, se dédire de, se débattre, réverbérer, se réfléchir; 12. отхвьрляса, *v. imp.* il se reflète sur; ‖ отхвьрлятса (*зари*), ils rejaillissent; 13. който може са отхвьрли (*отхвьрливъ*), combatable, répudiable, *adj.*

Отхвьрляне *и* -левене, *sm.* le rejet, abjuration, rétraction, proscription, rescision, déposition *f*, désaveu *m*, récusation, parade *f*; 1. *fig.* la répudiation; 2. *Jur.* le débouté, fin de non-procéder, *f*; 3. (*зари*), la réverbération; 4. (*назадъ*), le rejaillissement; 5. (*отъ само-себе*), l'abnegation *f*; 6. (*свѣтлина*), le reflet, le rappel; 7. (*свѣтлина, гласъ*), la réflexion, le réfléchissement; 8. достойнъ за —, réprouvable, *adj.* [stitution *f*.

Отхрана *f* *и* -нване, *n.* l'éducation *f*, in-

Отхранявамь (*дѣца*), *va.* élever; ‖ *fam.* éduquer; ‖ *fig.* nourrir. [mal élevé.

Отхраненъ [добрѣ *или* злѣ —, bien *ou*

Отхранителенъ, *adj.* éducateur.

Отхранителка (*парамана*), *sf.* une gouvernante; ‖ *fig.* une nourrice.

Отхранителна кѫща, *sf.* les enfants trouvés *m*.

Отхранитель, *sm.* *fig.* un nourricier.

Отрѣзано кѫсче, *sm.* le coupon.

Отрѣзвамь, *va.* extraire, entamer; 1. *Chir.* extirper; 2. (*изсѫхналытѣ клонове на дърво*), argoter; 3. (*става*), mutiler; (*ушытѣ на конь*), brétauber.

Отрѣзване, *sm.* le coupage; 1. *Chir.* l'extirpation *f*, extraction, excision, abcission *f*; 2. (*на врѣдното отъ тѣло*), *Chir.* l'exérèse *f*; 3. (*става*), l'amputation *f*.

Отрѣклянъ, *adj.* niable (*voyez* **Отричамь**).

Отсамшенъ, *adj.* citérieur.

Отсега, *adv.* désormais; ‖ — нататакъ, dorénavant.

Отсичамь *и* -сачамь, *va.* couper, trancher; 1. (*главата нѣкому*), décoller; 2. (*дърва*), bûcher; 3. (*дѣло зачасъ*), sabrer; 4. *клонове*), receper; 5. (*става*), mutiler; 6.

(*слѣба*), arrêter; 7. отсача ми умъ-тъ, *vn.* conclure, argumenter.

Отсичане *и* **-сачане**, *sm.* l'arrêt *m*, arrêté *m*; 1. *Archit.* le fruit; 2. (*глава на Прѣдтеча*), la décollation; 3. (*въ начало на рѣчь*), *Gram.* l'aphérese *f*; 4. (*на отсѫждане*), le prononcé; 5. (*става отъ тѣлото*), l'ablation *f*; 6. (*на стихъ*), le repos; 7. (*на умъ-тъ*), la conclusion, la conséquence; 8. съ -глава, sous peine de la vie.

Отскачамь *и* **-кокнувамь**, *va.* réfléchir, rejaillir.

Отскачане (*въ жедетомъ*), *sn.* le rabat.

Отскорось (*одеѣ*), *adv.* tantôt, naguère *et* naguères.

Отскубнувамса *и* **-бвамса**, *vr.* s'arracher de.

Отскубнуване, *sn. Chir.* l'avulsion *f*.

Отслабнувамь *и* **-бвамь** *va. vn.* affaiblir, mollir, affaisser, énerver, amollir, s'assoupir, relâcher, lâcher *et* se —; ‖ **-са**, *vr.* détendre.

Отслабнуване *и* **-бване**, *sm.* l'affaiblissement, annollissement *m*, laxité, remission *f*; ‖ *Méd.* atonie, enervation, prostration, exinanition *f*.

Отслабителенъ, *adj. Méd.* chalastique.

Отслабнатъ, *adj.* atone; ‖ (*или който отслабнува*), affaiblissant.

Отсрамямса, *vr.* rendre la pareille, réhabiliter.

Отстрана, *adv.* accessoirement.

Отстранене, *sn.* l'écartement *m*, dérogation, digression *f*; ‖ *fig.* l'aplanissement *m*.

Остраненъ, *adj.* latéral; ‖ *fig.* indirect, détourné. [-sivement; ‖ dérogatoire.

Отстранителенъ, *adj.* digressif; съ -ранене,

Отстранявамь, *va.* écarter; 1. *fig.* aplanir, 2. **-са**, *vr.* se retirer, déroger à, défectionner; 3. *fig.* aliéner; 4. *Astr. Phys.* décliner; 5. **който са отстранява** (*за слънчовъ часовникъ*), cadran déclinant *m*.

Отстѫпвамь *и* **-памь**, *va.* ceder, donner, abandonner, laisser, remettre, transférer, transporter; 1. reculer, fléchir, aliéner, s'exécuter, se rendre, résigner; 2. *fig.* rétrograder, relâcher (de), boisser; 3. *fig. fam.* battre en retraite *f*; 4. *Jur.* délaisser, se dévêtir de; 5 *fam.* déchanter; 6. (*пакъ*), recéder; 7. (*повръщно*), *Jur.* rétrocéder; 8. (*прѣдимство нѣкому*), baisser le pavillon *ou* la lance; 9. **който отстѫпва длъжность нѣкому**, résignant, *adj*; 10. **комуто са отстѫпва длъжность**, résignataire, *adj.*

Отстѫпване, *sn.* l'abandon *m*, abandonnement *m*, remise, transmission *f*, transport *m*, sécession, résignation *f*, ecart *m*, aliénation *f*; 1. *fig.* la reculade, le divorce; 2. *Jur.* le dévêtissement, dessaisissement *m*; 3. (*даване имотъ*), *Jur.* le délaissement; 4. (*отъ вѣщо*), la renégation; 5. (*повръщно*), *Jur.* la rétrocession; 6. (*въ риторика*), l'épitrope *f*; 7. (*на слово*), *fig.* l'excursion *f*.

Отстѫпка, *sf.* la démission, la cession, acquiescement *m*; [*adj. Jur.* cessible.

Отстѫпливъ (*което може да са отстѫпи*),

Отстѫпникъ, *sm.* un renié, aliénateur *m*, cessionnaire *sc*, laps et relaps; ‖ *fig.* un renégat, transfuge *m*.

Отстѫпителенъ, *adj.* aliénable; ‖ (*повръщно*), rétrocessif.

Отстѫпителность, *sf.* l'aliénabilité *f*.

Отстѫпничество, *sn.* l'apostasie *f*.

Отсъвѣтувамь, *va.* dépersuader, dissuader de, détourner.

Отсъвѣтуване, *sn.* la dissuasion.

Отсъвѣтувателенъ, *adj.* dissuasif.

Отсыпвамь, *va.* survider. [bourrier.

Отсѣвка, *sf.* la criblure; ‖ (*отъ жито*), le

Отсѣвкы, *sf. pl.* les vannures *f*, l'issue *f*.

Отсѣкъ, *sm. Géom.* l'abscisse *f*.

Отсѣчеване, *sn. fig.* la teinte, la teinture.

Отсѣченъ, *adj.* arrêté.

Отсѣчены клонове, *sm. pl.* l'élagage *m*.

Отсѫденъ, *adj.* condamné *m*; ‖ изговаряне на — (*voyez* Аута-де-фе).

Отсѫждамь, *va.* juger, justicier, faire justice de, décerner, résoudre, sentencier, condamner; ‖ (*на смьрть прѣстѫпникъ*), exécuter.

Отсѫждане, *sn.* le jugement, la sentence, oracle, arrêt *m*, condamnation *f*; 1. (*на смьрть*), exécution *f*; 2. бъркамса въ —, *vr.* méjuger; 3. **унищожене на —**, *Jur.* cassation *f*. [clusif.

Отсѫдителенъ, *adj.* discursif; ‖ *Gram.* con-

Отсѫдителность, *sf.* le dissernement.

Отсѫтствіе, *sn.* l'absence *f*, éloignement *m*, éclipse *f*.

Оттаташенъ, *adj. Géom.* alterne.

Оттеглевамь, *va.* dépersuader, distraire; 1. (*отъ работа*), débaucher; 2. **-са**, *vr.* se distraire de, se déporter de, le ceder à, se dédire de, s'arracher de, se garer, se confiner, s'exiler, défectionner, plier; 3. *Milit.* se replier; 4. (*назадъ*), se retirer, reculer; 5. (*отъ нѣщо*), se détourner de; 6. (*на самотія*), se reléguer.

Оттеглеване, *sm.* la défection, la distraction, la scission; 1. (*назадъ*), la reculade, le reculement; ‖ *Milit.* la retraite; 2. (*отъ свѣтъ-тъ*), l'effacement *m*.

Оттласкувамь, *va.* repousser; ‖ **който -кува**, *Phys.* répulsif.

Оттласкуване, *sn. Phys.* la répulsion; ‖ достойнъ за —, repoussable, *adj.*

Оттрьпнатъ, *adj.* dégourdi.

Оттукъ, *adv.* en.

Оттыкамь, *va.* débonder.

Оттѫмнатъ, *adj.* dépourvu de.

Оттѫмнителенъ, *adj.* privatif.

Оттѫмнувамь, *va.* extorquer, extraire, enlever, soustraire, priver, retrancher, dé-

pourvoir; ‖ (*отъ нѣкого нѣщо*), *fig.* sevrer ‖ (*нѣкому народный характеръ*), dénationaliser.
Оттжмнуване, *sn.* l'enlèvement *m*, extorsion *f*
Отуста, *adv.* de bouche.
Отучвамь, *va.* déshabituer, désaccoutumer; ‖ *-ся*, *vr.* se déshabituer, se désaccoutumer, se sevrer de, se défaire de.
Отцѣпникъ ница, *sc.* séparatiste.
Отче нашъ, *sm.* le pater; ‖ *fam.* la patenôtre.
Отчекнатъ листъ (*за присаждане*), *sm. Agric.* l'écusson *m*; ‖ присаждамь съ —, *va. Agric.* écussonner.
Отчекнаты клонове, *sm. pl. Vén.* les brisées *f*.
Отчекнувамь (*листецъ*), *va.* sevrer.
Отчекнуване (*клонъ*), *sn.* le rassement.
Отчетъ (*задьржане отъ пары*), *sm.* la retenue.
Отчитане (*на родителка*), *sn.* les relevailles *f*.
Отчупвамь, *va. fig.* ébrécher.
Отчупване, *sn.* la brisure; ‖ (*кжсче отъ кость*), *Chir.* l'esquille *f*.
Офицерски знакъ, *sm. Milit.* le 'hausse-col
Офицерскы чинове, *sm. pl. Mar.* l'état-major *m*.
Офицеръ *и* **-ринъ**, *sm. Milit.* un officier; ‖ унтеръ —, un sous-officier; ‖ оберъ -ры, *pl.* officiers subalternes *m*.
Офиціаленъ, *adj.* officiel; **-лно**, **-ellement**.
— **извѣстникъ** (*газета*), *sm.* le moniteur.
Офиціантинъ, *sm.* un officier.
Охаленъ, *adj.* libéral, libre, franc, gaillard, aisé, cavalier, croustilleux; ‖ (*малко*), *fam.* guillerret.
Охално, *adv* grassement, à l'aise.
Охалность, *sf.* l'aise *f*.
Охапване, *sn.* la dentée; ‖ (*съ зжбъ*), *Vén.* la bourrade.
Охкамь, *vn.* sangloter, gémir, se lamenter sur, 'hurler, pleurer; 1. *fig.* piauler; 2. *fam.* geindre; 3. **който охка**, pleurant, *adj.*
Охкане, *sn.* le sanglot, la lamentation, gémissement, 'hurlement, hélas, éclat de rire, *m*; ‖ *pl.* -неа, les complaintes *f*; ‖ **съ —**, *Méd.* singultueux, *adj.*
Охкателенъ, *adj.* déchirant.
Охладителенъ пукалъ, *sm.* l'alcarazas *m*.
Охлевъ, *sm.* le buccin (*voyez* **Плушковъ**).
Охлократически, *adj.* ochlocratique.
Охлократія (*управлене на простацы*), *sf.* ochlocratie *f*.
Охлузвамь (*кожата си*), *vn. Chir.* excorier.
Охлузване (*на дърво*), *sn. Vén.* le frayoir; ‖ (*на кожата*), *Chir.* l'excoriation *f*.
Охра (*цвѣтило*), *sf.* l'ocre *et* ochre *f*; **-рянъ**, d'ocre; ‖ печена —, la momie.
Охтикавъ, *adj.* étique.
Охтикъ, *sm.* l'étisie *f*, le marasme; 1. *Méd.* la phthisie, la pulmonie, la contabescence; 2. (*топене*), *Méd.* l'hectise *f*; 3. **който докарва —**, tabifique, *adj.*
Охтиченъ *и* **-чавъ**, *adj.* phthisique, pulmonique, contabescent, tabide.
Охтична трѣска, *sf. Méd.* fièvre hectique *f*.
Охъ! *interj.* ouf, ah, aïe *ou* ahi, hélas; ‖ — **на умъ-тъ ми е**, *adv.* à propos.
Оцедарь, *sm.* un vinaigrier.
Оцеденъ, *adj.* acéteux *et* acété.
— **соусъ**, *sm.* la vinaigrette.
Оцедна кисѣлина, *sf. Chim.* acide acétique *m*.
— **соль**, *sf. Chim.* l'acétate *m*.
Оцедникъ, *sn.* le vinaigrier, le cornichon.
Оцедъ (*и винни*), *sm.* le vinaigre; 1. **малко —**, filet de vinaigre; 2. **месо съ — и масло**, la vinaigrette; 3. **подправямь съ —**, *va.* vinaigrer; 4. **фабрика за —** (*оцедарница*), la vinaigrerie.
Оцѣлявамь, *vn.* durer.
Оцѣневачъ, *sm.* un estimateur, taxateur, commissaire *ou* huissier priseur *m*; ‖ (*на писма*), un taxateur.
Оцѣнене, *sn.* l'appréciation *f*, estimation, taxe, taxation, prisée *f*, de vis *m*; ‖ (*на имотъ*), *Jur.* la ventilation.
Оцѣненъ, *adj.* toisé.
Оцѣнителенъ, *adj.* estimatif, de prisée.
Оцѣнявамь, *va.* apprécier, estimer, évaluer, taxer, compenser, priser, arbitrer; 1. *Jur.* ventiler; 2. (*ефтино*), mésestimer; 3. (*тжкмо*), amesurer.
Оцѣняване, *sn.* l'évaluation *f*, compensation *f*.
Очевиденъ, *adj.* visible; **-дно**, **-ment**; ‖ évident, apparent, éminent, clair, patent; ‖ *fig.* palpable.
Очевидна достовѣрность, *sf.* certitude métaphysique *f*.
Очевидно, *adv.* à vue d'oeil.
Очевидность, *sf.* l'évidence *f*, la visibilité.
Оченъ, *adj. Anat.* ophthalmique, optique, oculaire; ‖ **цѣръ за -чны болести**, *Méd.* l'ophthalmique *m*.
Очесвамь (*за продажба конь*), *va.* maquignonner.
Очила, *sn. pl.* les lunettes *f*; ‖ *fam.* les besicles *f*.
Очиларь (*майсторъ*), *sm. s.* lunetier, ère.
Очиная, *sf.* la tante.
Очистевамь, *va.* nettoyer, purifier, épurer, expurger, purger, curer, clarifier, éclaircir, affiner, raffiner; 1. dégager, vider, évacuer, déblayer, débarrasser, acquitter, quittancer, dégorger; 2. *Méd. Chim.* dépurer; 3. *Chim.* rectifier, exalter; 4. (*гной*), *Méd.* mondifier; ‖ **който -стева —**, mondifiable, *adj*; 5. (*кал*), décrasser, décrotter; 6. (*сѣтка*), apurer un compte; 7. *-ся*, *vr.* se purifier, s'épurer, se purger *et* se — de; 8. (*отъ нѣщо*), expier.
Очистване, *sm.* le nettoiement *et* nettoyage, curage, curement *m*, clarification *f*; 1. évacuation *f*, débarrassement *m*, mondification *f*, affinage, dégorgement *m*; 2. *Chir.* la détersion; 3. *Jur.* la solution; 4. *Mar.* le

ragréage; 5. (*отъ грѣхове*), l'expiation *f*; 6. (*рана*), *Chir.* l'abstersion *f*; 7. (*на родителна*), les vidanges *f*.
Очистене, *sn.* la purification, épuration, propitiation, lustration *f*; || *Chim.* rectification, exaltation *f*; || *Méd. Chim.* la dépuration.
Очистенъ, *adj.* peigné. [lustral.
Очистителенъ, *adj.* épuratif *et* épuratoire,
Очистителна жертва, *sf.* sacrifice propitiatoire *et* victime —, *sf.*
Очице, *sn.* le bourgeon; || (*на книгы*), le point.
Очица, *sn. pl. plante*, l'oeillet *m*, la mignonette, eufraise *et* euphraise *f*; || дивы —, oeillet de poète; || клѣтка прьсть съ —, l'oeilleterie *f*.
Очична пѫпка, *sf.* l'oeilleton *m*.
Очна длабчинка, *sf. Anat.* l'orbite de l'oeil *f*.
— **кѫболка или шикалка**, *sf.* globe de l'oeil, *m*; | отокъ на —, *Méd.* la buphtalmie.
— **или лампена шатра**, *sf.* le garde-vue.
— **цина**, *sf. Anat.* la choroïde *ou* membrane choroïde.
— **чага**, *sf.* la chassie.
Очно-длабчинченъ, *adj. Anat.* orbitaire.
— **ечемыче**, *sn. fam.* compère loriot *m*.
— **стѫкалце**, *sn. Anat.* la sclérotique; | **въспалене на —**, *Méd.* la sclérotite.
Очно стѫкло (*на пусола*), *sn. Opt.* l'oculaire *et* verre —, *sm.*
Очникъ (*на впрѣгнатъ конь*), *sm.* l'oeillère *f*, orbière, lunette *f*.
Очуквамь (*конопя, ленъ*), *va.* échanvrer, broyer, tiller *et* teiller.
Очукване (*конопя, ленъ*), *sn.* le tillage *et* teillage.
Очуковачъ, ка (*на ленъ*), *s.* tilleur, euse.
Ошмулевамь (*листа*), *va.* effeuiller, effaner.
Ошмулеване (*листа*), *sn.* l'effeuillaison *f ou* -lage *m*; | *Bot.* la foliation.
Ошмулены листа, *sn. pl.* les effanures *f*.
Ощавямь (*прасе*), *va.* peler.
Още, *adv.* encore *et* encor, de même, aussi, item; 1. — и, en sus; 2. и —, par-dessus le marché; 3. — отколѣ, *prép.* dès avant.
Ощиренъ, *adj.* sexuel.
Ощиръ (*сой t.*), *sm.* la race, le sexe, l'espèce *f*, le genre, la gent, la génération, la naissance, engeance *f*, sang *m*; 1. конь отъ добьръ —, cheval de race, *m*; 2. различие на -ры, la sexualité; 3. размѣсвамь -ры, *va.* croiser; 4. смисане на -ры, le croisement.
Оѣдвать (*листата*), *v. imp.* ils broutent.
Оѣдина, *sf.* la brèche.
Оѣкване, *sn.* la solidification.

П.

П Пазарлѫкъ

П (*не*), la seizième lettre de l'alphabet bulgare.
Павечерка, *sf.* les complies *f*.
Павіанъ (*маймуна*), *sm. quadr.* le papion *ou* babouin; | *H. nat.* le cynocéphale.
Павой, *sm. plante*, la barbe-de-moine *ou* conscute; | (*за врьзване лозіе*), le pleyon *et* plion.
Павойникъ, *sm. arbre*, le bombax *ou* fromager, gossampin *m*; | —, *plante*, la velvote *ou* élatine; | (*кошъ за грозділе*), le caissetin. [ciillade *et* -ciane.
Павунова опашка, *sf. arbrisseau*, la poin-
Павунь (*и съзвѣдіе, Astr.*), *sm. oiseau*, le paon; -нен, de paon; 1. морски —, paon de mer *ou* combattant; 2. женски —, la paonne; 3. пиле -нче, le paonneau.
Пагода (*капище, идолъ, монета, фигура*), *sf.* la pagode.
Падамь, *vn.* tomber, se laisser tomber, crouler, trébucher, cubulter, descendre, manquer, s'abattre, se flanquer, succomber, choir, *part.* chu; 1. (*на бой*), mordre la poussière; 2. (*въ*), dégringoler dans; 3. (*отъ конь*), perdre *ou* vider les arçons; 4. (*пакъ, долу, върху нѣкого*), *fig.* retomber; 5. (*въ непогледване*), s'avillir; 6. (*сдъвренъ на мѣстото си*), tomber roide mort, être tué roide; 7. (*убитъ*), demeurer sur la place; 8. правя да падне на дъното (*да са отае*), *va. Chim.* précipiter; 9. пада цѣната, *v. imp.* il amende; 10. който пада, caduc, *adj.* | *Opt.* incident; 11. падаса, il appartient; 12. падпува ми са, échoir à; 13. което са е паднало, *Jur.* dévolu, *adj.*
Падане, *sn.* la chute, le renversement, croulement *m*, cubulte *f*, trébuchement *m*, ruine *f*, éboulement *m*; 1. *fig.* le couchant; 2. *Chir.* le prolapsus, la procidence; 3. *Jur.* la dévolution; 4. *fam.* la dégringolade; 5. (*отежнъ, болесть*), clou hystérique *m*, mal de saint *ou* mal st. Jean.
Падежъ, *sm. Gram.* le cas.
Падишахъ (*царь*), *sm.* padichah *m*.
Падливъ, *adj.* tombant.
Падналъ, *adj.* déchu, chu (*отъ* choir).
Падуанска медаль, *sf.* la padouane.
Пажъ (*ичъ-оланъ t.*), *sm.* un page; -жески, de page.
Пазаренъ, *adj.* contractuel (*voyez* **Удуманъ**)
— **лавичарь**, *sm.* un 'hallier.
— **столъ**, *sm.* les tréteaux.
Пазаркатъ *и* -тинъ, *sc.* soumissionnaire; | *Jur.* stipulant, *adj.*
Пазарлѫкъ (*купуване*), *sm. t. Com.* le forfait.

Пазарны търговкы, *sf. pl.* dames da la 'halle *f.*
Пазарство, *sm. fig.* le maquignonnage.
Пазарь, *sm. t.* le bazar; -ренъ, de bazar; 1. le bézestan, le marché, la vente, le traité; 2. (*расколъ*), place publique *f*, 'halle *f*; 3. *Jur.* la stipulation; 4. правя —, *va.* agir; | *fig.* maquignonner; 5. съ —, à forfait; 6. вардачъ на —, un 'hallier.
Пазарявамь, *va.* marchander; 1. *-ca*, *vr.* marchander, stipuler, traiter *et* — de; 2. *fam.* capituler; 3. (*до ботка*), marchandailler; 4. (*за нѣщо*), soumissionner; 5. (*съ контрактъ*), contracter; | който -рява, contractant, *adj.* (*voyez* Удумувамь).
Пазачъ, ка, *s.* conservateur, trice.
Пазене, *sm.* le maintien; | постъпамь съ —, *vn.* se conserver.
Пазителенъ, *adj.* précautionné *et* -tionneux.
Пазително, *adv.* considérément.
Пазителность, *sf.* la précaution, la prudence.
Пазуха, *sf.* la poche; 1. (*отъ мрѣжа*), *Vén.* la bourse; 2. напълнямь си -та, *va. fig.* s'emplumer; 3. турямь *или* крыя въ —, *va. fam.* empocher.
Пазухкы (*заячовы дупкы, шуплы*), *sf. Chir.* la sinuosité.
Пазухно книже (*тевтерче t.*), *sm.* la cartero.
Пазя, *va.* garder, maintenir; | (*себе-си*), se ménager; | *-ca*, *vr.* se contre-garder.
Пакетботь, *sm.* le paquebot; | парявъ —, paquebot à vapeur. [*va.* dépaqueter.
Пакетъ, *sm.* le paquet; | развръзвамь —,
Пакостенъ, *adj.* vilain, obscène, sal; -тно, -ment.
Пакостникъ, *sm.* celui qui fait des vilenies.
Пакость, *sf.* le mal, le dommage, la tribulation; | *fam.* la frasque.
Пактолъ (*рѣка*), *sm. Géogr.* le Pactole.
Пакфонгъ (*novo сребро*), *sm.* le maillechort *et* melchior.
Пакъ, *prefixe*, re *ou* ré *ou* r; 1. *adv.* encore *et* encor, derechef; 2. -то, idem; 3. *Com.* dito *ou* idem.
Пала, *sf. t.* la dague; | коля *или* промушвамь съ —, *va.* daguer.
— ти палила, *interj.* tête-bleu, nargue de.
Паласка, *sf. t. Mar.* le gargoussier; | поличане на —, le couvre-giberne.
Паламудъ (*жилладь*), *sm. t.* le balane; | (*рыба*), truite saumonée *f.*
Паланка (*градецъ*), *sf. dim. fam.* la villette.
Паланкинъ (*носилкы*), *sm. t.* le palanquin.
Паланъ (*самарь съ възглавничка*), *sm. t.* le cacolet.
Палатинатъ (*и* -тинство *n.*), *sm.* le palatinat.
Палатинъ (*намѣстникъ въ Мажарско*), *sm.* un palatin; | (*кожа за рамѣна*), la palatine.
Палатна черкова, *sf.* la chapelle.
Палатъ (*сарай t.*), *sm.* le palais, l'hôtel, la cour, la chambre; | *fig.* le louvre.
Палашъ, *sm.* chien de boucher, *m.*
Палджмъ, *sm. t.* la culière (*voyez* Подгжзникъ).
Палеографически, *adj.* paléographique.
Палеографія (*знане на веты писма*), *sf.* la paléographie.
Палеографъ, *sm.* un paléographe.
Палеологъ (*който говори по старо*), *sm.* paléologue, *adj. m.*
Палеонтологически, *adj.* paléontologique.
Палеонтологія (*знане на ископаемы нѣща*), *sf.* paléontologie. [-logiste.
Палеонтологъ, *sm.* un paléontologue *et*
Палеонтерій (*ископаемо животно*), *sm. mamm.* le paléothérion. [la palestine.
Палестина (*шрифтъ, 22 пункта*), *sf. Typ.*
Палестра (*борачница*), *sf.* la palestre.
Палестрически, *adj.* palestrique.
Палетъ (*металенъ камыкъ*), *sm.* le palet.
Палецъ (*на ржка*), *sm.* le pouce; | бокан за -лцытѣ, les poucettes *f.*
Палешникъ, *sm.* le frion, le coutre; 1. (*на орало*), le soc; 2. (*у плугъ*), le paumillon; 3. (*притуренъ на плугъ*), *Agric.* la ritte.
Пали! *adv. Milit.* feu!
Палиникъ, *sm.* incendiaire, *se*; | (*на собы, придворенъ*), un feutrier; | (*на свѣщи и фенери*), un allumeur.
Палимпсестъ (*ржкописъ по истрито*), *sm.* le palimpseste.
Палисада (*редъ набиты колове*), *sf.* la palissade; | заграждане съ -ды, le palissadement; | заграждамь съ -ды, *va.* palissader. -lixandre.
Палисандрово дърво, *sm.* le palissandre *ou*
Палисадъ (*заграждане*), *sm. Fortif.* la palanque.
Палителна свѣщь, *sf. Artill.* lance à feu, *f.*
Палитра (*у кукописецъ*), *sf.* la palette.
Палійски езикъ (*въ Азія*), *sm.* le pâli *et* langue —, *sf.*
Паллада (*планета*), *sf. Astr.* la Pallas.
Палладій (*металлъ*), *sm. Chim.* le palladium.
Палладіумъ (*идолъ*), *sm.* le palladium.
Палліумъ (*омофоръ*), *sm.* le pallium.
Палма (*палмово дърво*), *sf. arbre*, le palmier; 1. зелна —, le palmiste; 2. мѣсто насадено съ -мы, le palmérier; 3. мушакъ на —, la cervelle, le palmiste; 4. (*недя, мѣрка*), le paime.
Палмово зелле, *sm.* le chou-palmiste.
— масло, *sm.* le palmiem.
Палмовъ клонъ, *sm.* la paime; | който носи —, palmigère, *adj.*
Палмоносецъ, *adj.* palmifère.
Палто (*зимень сюртукъ*), *sm.* le paletot.
Палтусъ, *sm. poisson*, la plie; 1. (*торбетъ*),

le turbot; ‖ (*малькъ*), le turbotin; 2. (*сабица*), le carrelet.
Палуба (*покрывъ у ладія*), *sf. Mar.* le tillak.
Палцева жила, *sf. Anat.* la salvatelle.
Палъ (*на шпилъ*), *sm. Mar.* le linguet.
Паламедія, *sf. oiseau*, le kamichi.
Палѫ и горѫ, *va.* mettre à feu et à sang.
Памти-вѣка [отъ —, de mémoire d'homme, de temps immémorial.
Памукъ, *sm. arbuste*, le cotonier; 1. (*мѫхъ*), le coton; 2. дрыпкане —, l'arçonage *m*; 3. (*за пушкане*), coton-poudre *ou* fulmicoton; 4. работене —, industrie cotonnière *f*; 5. развѫждане —, la cotonnerie.
Памученъ платъ, *sm.* la cotonnade.
Памучна или вълнена врѣзка, *sf.* la chevillière.
Памучникъ, *sm. arbre*, le fromager.
Памучно дебело платно, *sm.* la cotonnine; ‖ (*за платна на ладія*), les rondelettes *f.*
Памфлетистъ (*съчинитель на памфлети*), *sm.* un pamphletaire *et* -tier.
Памфлетъ (*листакъ*), *sm.* le pamphlet.
Памятна книга, *sf.* (*voyez* Албомъ).
Памятникъ, *sm.* le monument, le témoin; ‖ (*въ видъ стълпъ*), *Archit.* la stêle; ‖ дѣлане на -тницы отъ гѫбно дърво, la phelloplastique.
Память, *sf.* la mémoire, le souvenir, la connaissance; 1. вѣрна —, mémoire heureuse; 2. блаженна —, d'heureuse mémoire; 3. даръ за —, souvenir *m*; 4. безъ —, éperdument. [naée.
Панацея (*всецѣлителенъ лѣкъ*), *sf.* la pa-
Панаиренъ, *adj.* forain.
Панаиржія, *sm.* marchand forain *m.*
Панаиръ и -ски армаганъ, *sm.* la foire.
Панголинъ (*лусилѣвъ жравоѣдецъ*), *sm.* le pangolin.
Пандахуса, *sf.* l'exeat *m.* [digeste *m.*
Пандекты (*закони*), *sf. pl.* les pandectes *f ou*
Пандуръ (*солдатинъ*), *sm.* un pandour *et* pandoure.
Панегиристъ, *sm.* un panégyriste.
Панерче, *sm.* la corbeille, le clayon.
Панерь, *sm.* le panier, éventaire *m.*
Паница (*сѫдъ*), *sf.* l'assiette *f.*
Паницолизничество, *sm.* le parasitisme.
Паницолизъ, *sm.* un parasite, piqueur de tables, d'assiettes; chercheur de franches l'ppées *ou* repues, pique-assiette, *m.*
Паничка, *sf. Bot.* la pyxide *ou* boîte à savonnette; ‖ (*за проба*), *Chim.* le test *et* têt; ‖ (*разлата*), la soucoupe. [—, *sf.*
Панически страхъ, *sm.* la panique *et* terreur
Панокалимавка, *sf.* le capuchon, capuce, froc *m.*
Панорама, *sf.* le panorama.
Панорамически, *adj.* panoramique.
Пансіонеръ, ка, *sc.* pensionnaire.
Пансіонъ (*кѫща-училища*), *sm.* maison d'éducation, la pension, le pensionnat; 1. (*въ който ученицы живѣятъ вѫтрѣ*), l'internat *m*; ‖ (*въ който несѣдятъ вѫтрѣ*), l'externat *m*; 2. ученикъ извѫнъ -тъ, élève externe *m*; 3. обдрѫжникъ на —, maître de pension *m*, un instituteur.
Панталоны (*бернеевецы*), *sm. pl.* le pantalon, les chausses *f*; ‖ видъ —, la rhingrave *et* ringrave; ‖ (*на мѣсто чорапы*), pantalon à pied.
Пантеистически, *adj.* panthéistique.
Пантеисмъ (*всебожіе*), *sm.* le panthéisme; ‖ (*учение на Спиноза*), le spinosisme; ‖ послѣдователь, ка на —, *sc.* spinosiste.
Пантеонъ, *sm.* le panthéon.
Пантографъ (*инструментъ*), *sm.* le pantographe *ou* singe. [mètre.
Пантометръ (*всемѣръ*), *sm. Géom.* le panto-
Пантомимически, *adj.* pantomime *et* pantomimique.
Пантомимъ, ка, *s.* pantomime.
Пантофъ, *sm.* la savate; ‖ (*папски*), la mule.
Пантофы, *sm. pl.* la sandale. [monicon.
Панхармониконъ (*органъ*), *sm.* le panhar-
Паоло (*италіянска монета*, 90 *пары*), *sm.* le paolo (*pl.* -li).
Папа, *sm.* souverain pontife *m*, pape *m*; ‖ ‖ който може да бѫде избранъ за —, papable, *adj*; ‖ станване —, l'exaltation *f.*
Папагало, *sm. oiseau*, le perroquet; 1. малко *или* женско —, la perruche; 2. сиво —, le jaco *et* jacquot *ou* perroquet cendré; 3. рыбарь —, le macareux.
Папаія (*ядѣшно дърво*), *sf. arbre*, le papayer; ‖ (*родъ-тъ жу*), la papaye.
Паперть (*въ черкова*), *sf.* le porche.
Папиліотка, *sf.* la papillote; ‖ увиванъ коса съ -кы, *va.* papilloter, ‖ увиване коса съ -кы, le papillotage.
Папинъ котѣлъ, *sm. Chim.* le digesteur; ‖ *Techn.* l'autoclave *m.*
Папирусъ, *sm. plante*, le papyrus.
Папизмъ (*римско исповѣдане*), *sm.* le papisme.
Паписса Іоанна, *sf.* papesse Jeanne *f.*
Папистъ, ка, *sc.* papiste. [line.
Паплинъ (*платъ*), *sm.* la popeline *et* pape-
Папрать, *sf. plante*, la fougère; 1. видъ —, la prêle *et* presle; 2. мѣсто обрасло съ —, la fougeraie; 3. трія съ —, *va.* prêler.
Папска бюлла, *sf.* la bulle; ‖ събране -лы, le bullaire.
— **власть**, *sf.* les clefs de Saint-Pierre, *m.*
— **граммота**, *sf.* le bref.
— **заповѣдь**, *sf.* le mandat.
— **канцелярія**, *sf.* la daterie.
Папски, *adj.* apostolique, pontifical, papal.
— **проводенникъ**, *sm.* légat à latere, *m.*
— **приходъ**, *sm.* l'annate *f.*
— **прѣстолъ**, *sm.* le saint-siége.

Папски сарай *или* **Дворъ**, *sm.* le Vatican.
Папско достойнство *или* **Папство**, *sn* le pontificat, la papauté, la tiare. [tificat.
Папствуване *или* **Папуване**, *sn.* le pon-
Папунякъ, *sm. oiseau*, la 'huppe.
Папуры, *sm. pl.* blé de Turque, *m*; || —, *plante.* la laiche *ou* carex, la massette *et* masse d'eau.
Пара, *sf.* la vapeur, la fumée; -рявъ, de vapeur; 1. (*въглища*), vapeur du charbon; 2. пъленъ съ —, vaporeux, *adj*; 3. правя на —, *va.* vaporiser; 4. пущане —, l'exhalation *f*; 5. пущамъ —, *va.* exhaler; 6. ставане на —, la vaporisation; 7. става на —, *v. imp.* elle se vaporise; 8. пуща —, il fume.
Пара (*турска монета*, 3 *ботки*), *sf.* le para; 1. всякой съ -та си, en *ou* à piquenique *m*; 2. нѣмамъ нито счупена —, ni sou ni maille, pas un patard; 3. (*съ образъ о двѣ страны*), *Num.* la bajoire; 4. — по —, sou à sou, sou par sou *m*; 5. пары, *pl.* l'argent *m*, argent monnayé *m*, la monnaie, les espèces *f*, les deniers *m*, la caisse, le fonds; 6. (*въ брой или насѣчены, зингусъ*), le numéraire; 7. бѣлы — за черны дни, une poire pour la soif; 8. глѣбавъ съ —, *pop.* argenteux; || *fam.* pécunieux, *adj*; 9. давамъ —, *va.* débourser, foncer; 10. даване —, déboursement *m*, fourniture *f*; || (*напрѣдъ*), avancement *m*; 11. дадены — за съхранение, la consignation; 12. който дава — за прѣдпріемване, un bailleur; 13. записване — въ книга, *Com.* l'emploi *m*; 14. имамъ много —, *vr. pop.* avoir du quibus *m*; 15. невлаване —, *Com.* la non-valeur; 16. оскърцване —, *fam.* le chantage; 17. пріемане *или* искане —, *Com.* encaissement *m*; 18. пріимамъ *или* събирамъ —, *va. Com.* encaisser; 19. разбиване *или* промѣняване —, le change; 20. сѣчене —, le monnayage; 21. сѣкъ —, правя на —, *va.* monnayer; 22. съ —, *adv.* pécunement; 23. 24. съ — напрѣдъ, au comptant.
Парабола, *sf. Géom.* la parabole.
Параболически, *adj. Géom.* parabolique; -скы, -ment.
Параграфъ, *sm.* l'alinéa *m*; || (*статія, знакъ* §), le paragraphe.
Параденъ конь, *sm.* le palefroi.
— **трапъ**, *sm. Mar.* escalier de commande, *m*.
Парадизъ (*въ театръ*), *sm.* le paradis.
Парадъ (*и Milit.*), *sm.* la parade.
Параклитъ, *sm.* le paraclet.
Парализійна трѣва, *sf. plante*, la couleuvrée.
Парализія (*дамла t.*), *sf.* la paralysie; || (*отъ поясъ-тъ надолу*), *Méd.* la paraplégie; || пада ми —, *vn.* paralyser.
Паралипоменонъ (*книга въ Библія*), *sm.* les Paralipomènes *m*.
Паралитикъ, *s.* paralytique; || -тиченъ, *adj.*
Паралійна пѣсня, *sf.* ronde de table, *f*.
Паралія (*трапеза*), *sf.* la table; || (*ѣдене*), le repas; || (*шѣпка съ широкы полицы*), le sombréro.
Параллаксъ, *sm. Astr.* la parallaxe.
Параллактически, *adj. Astr.* parallactique.
Паралленень (*равнотиченъ*), *adj. Géom.* parallèle; -лно, -ment.
— **линиръ**, *sm.* le parallélo raphé.
— **околъ**, *sm. Géogr.* le parallèle.
Параллелна линія, *sf.* la parallèle. [pède.
Параллелипипедъ, *sm. Géom.* le parallélipi-
Параллелность, *sf.* le parallélisme.
Параллелограмматически, *adj.* parallélogrammatique. [gramme.
Параллелограммъ, *sm. Géom.* le parallélo-
Параллель, *sf. Fortif.* la parallèle.
Параметръ, *sm. Géom.* le paramètre.
Парангонъ (*шрифтъ*, 31 *и* 19 *пункта*), *sm. Typ.* gros parangon, petit —, *sm.*
Парапетъ, *sm. Fortif.* le parapet.
Парасанга (*миля у веты Персы*), *sf.* la parasange.
Парастасъ, *sm.* messe des morts, *f*; ‖ (*реквіемъ*), messe de requiem.
Паратитлы (*кжсы тълкуванеа на главы-тѣ въ пандекты*), *sf. pl.* les paratitles *m*; ‖ съчинатель на —, un paratitllaire.
Парафинъ (*вещество отъ клей*), *sm. Chim.* la paraffine.
Парафразисъ, *sm.* la paraphrase.
Парафъ (*криволица слѣдъ подписъ*), *sm.* le parafe *et* paraphe. [parachronisme.
Парахронисмъ (*окжсняване врѣме*), *sm.* le
Паре [набочвамъ на клавиръ —, *va.* remplumer; ‖ пакъ пущамъ —, *vn.* se remplumer.
Пари (*равна цѣна*), *sm. Com.* le pair; ‖ на -то, *Com.* au pair.
Парило, *sn.* bain de vapeur, *m*.
Парителенъ камыкъ, *sm.* pierre à cautère, *f*.
Парително срѣдство, *sn.* cautère potentiel *m*.
Париченъ, *adj.* pecuniaire; ‖ *fam.* pécunieux.
Парично спомагане, *sn.* la subvention.
Парія (*послѣдня касть въ Индія*), *sf.* le paria; ‖ *fam.* la clique.
Паркетеоръ (*майсторъ*), *sm.* un parqueteur.
Паркетъ, *sm. Théât.* le parquet; 1. искуство за правяне -ты, la parqueterie; 2. настиламъ съ -ты, *va.* parqueter; 3. настилане съ -ты, le parquetage.
Паркъ (*звѣрница и Milit.*), *sm.* le parc; ‖ правя на —, *va. Milit.* сѣдлъ на —, *vn.* parquer.
Паркы, *sf. pl.* les soeurs filandières *f*.
Парламентеръ, *sm. Milit.* un parlamentaire.
Парламентски, *adj.* parlamentaire.
— **президентъ**, *sm.* président à mortier, *m*.
Парламентъ, *sm.* le parlement; ‖ бранникъ на —, un parlementaire.

Парлива дума, *sf.* la personnalité.
— **коприва**, *sf. plante*, la ballotte *ou* boule, marrube noir *m*,
Парливость, *sf.* la causticité, la personnalité.
Парливъ (*който пари*), *adj.* cuisant, caustique.
Пармаклъкъ, *sm. i.* (*voyez* **Стоборъ**).
Пармезанско сырене, *sm.* le parmesan.
Парнасъ, *sm.* sacré vallon *m*.
Пародирувамь (*уподобявамь на присмѣвъ съчинене*), *va.* parodier; | *fig.* travestir.
Породирувачъ (*на съчинене*), *sm.* un travestisseur. [un parodiste.
Породистъ (*съчинитель на пародіи*), *sm.*
Породически, *adj.* parodique.
Пародія (*смѣшно уподобене на съчинене*), *sf.* la parodie; | *fig.* le travestissement.
Пароксисмъ, *sm. Méd.* le paroxysme.
Пароли (*двойно залагане въ игра*), *sm.* le paroli.
Пароль, *sm. Milit.* mot d'ordre, *m*.
Пароплавъ, *sm.* le pyroscaphe *ou* bateau à vapeur.
Партазанъ (*арба*), *sm.* la pertuisane.
Партерна ложа, *sf. Théât.* la baignoire.
Партеръ (*въ театръ и гледачи въ —*), *sm.* le parterre.
Партида (*расходка*), *sf.* la partie.
Партизански прѣдводачъ, *sm.* un condottière (*pl.* -tieri).
Партизанъ, *sm. Milit.* un partisan.
Партитура, *sf. Mus.* la partition.
Партіи, *sf. pl.* le bagage, la bague.
Партія, *sf.* le parti, la faction, brigue, coterie, camaraderie *f*; 1. *Mus.* la partie; 2. **духъ-тъ на —**, esprit de parti, *m*; 3. **залавямь една —**, *va.* epouser *ou* embrasser la querelle de; 4. **придрьжникъ на своята —**, homme de parti, *m*; 5. **ставамь —**, *vn.* prendre fait et cause pour; 6. (*на царедворцытѣ*), camarilla *f*.
Партнерсъ, *sm. Mar.* l'étambai *m*; | (*у бугшпритъ*), le chambrage. [logie.
Партологія (*наука за бабуване*), *sf.* la parto-
Партушины, *sf. pl.* l'attirail *m*. [euse.
Парфюмеоръ (*търговецъ*), ка, *s.* parfumeur,
Парявъ, *adj. Phys.* halitueux.
Парявы кола, *sf.* le remorqueur.
Парястъ, *adj.* vaporeux.
Паря (*съ топла вода*), *va.* bassiner.
Парѳенонъ (*Минервинъ храмъ*), *sm.* le Parthénon.
Пасиграфически, *adj.* pasigraphique.
Пасиграфія (*всеобщо писмо*), *sf.* la pasigraphie.
Пасквиль (*укорително писмо*), *sm.* la pasquinade *et* -quille, le placard, la libelle; | **съчинявамь -ли**, *va.* pasquiniser; | **съчинитель на -ли**, un libelliste.
Пасквинь (*сюйтарѐ i.*), *sm.* un pasquin.
Пасмина, *sf.* le sexe, la race, le genre; | **женска —** (*женытѣ*), le beau sexe; | **ехыдинна —**, race de vipères, *f*.
Пасмо (*прѣжда*), *sm.* l'écheveau *m*; | (*и пасъмце*), l'échevette *f*, écargne *f*.
Пасока, *sf. Méd.* la lymphe.
Пасоченъ, *adj. Méd.* lymphatique.
Паспалъ, *sm.* folle farine *f*.
Паспіе (*видъ игране и пѣсня*), *sm.* le passè-pied, la passacaille.
Пассажерниъ *и* **-жѐръ** (*пжтникъ*), *sm.* un passager, un voyageur. [passéger.
Пассажирувамь (*конь*), *vn. va.* passager *et*
Пассажъ, *sm.* le passage, la tirade.
Пастель (*сухо цвѣтило*), *sf.* le pastel.
Пастелна кунопись, *sf.* le pastel.
Пастерникъ, *sm. plante*, le panais *et* pastè-nade *f*. [vaau.
Пастетъ (*отъ телешко месо*), *sm.* le godi-
Пасторство, *sm.* le pastorat.
Пасторъ (*протестантски*), *sm.* un pasteur.
Пастырски, *adj.* pastoral; **-скы**, **-alement**.
Пастырско писмо, *sm.* le mandement.
Пастырь, *sm. fig.* un pasteur.
Пастрене, *sm.* la conservation.
Пастрителенъ, *adj.* conservatoire.
Пастря, *va.* conserver, garder, respecter, épargner.
Пасха (*у Іудеи*), *sf.* la pâque.
Пасхаленъ, *adj.* pascal.
— **агнецъ**, *sm.* la pâque.
Пасхалія, *sf* canon pascal *m*.
Пасж (*добытакъ*), *va.* garder; 1. (*стадо*), pacager; 2. **пасе** (*за нерѣзъ*), *v. imp. Chas.* il herbeille; 3. **пасѫтъ**, *pl.* ils pâturent, ils paissent; 4. (*за дивичъ*), *Vén.* ils viandent; 5. **карамь да пасѫтъ**, *va.* faire *ou* mener paître
Патагонъ (*монета, 12 гроша*), *sm.* le patagon.
Патакъ (*патжрь дивъ*), *sm.* le malart.
Патата (*бермудскы картофли*), *sf. plante*, la patate *et* batate.
Пате (*малка гжска*), *sm.* l'oison *m*.
Патенце, *sm.* la nanette, le canardeau.
Патента, *sf.* la patente, le brevet; | **давамь —**, *va.* patenter, breveter.
Патерица, *sf.* la béquille, la potence, la masse; 1. (*епископска*), la crosse; 2 **който носи —**, crossé, *adj*; 3. **който ходи съ —**, —, un béquillard; 4. **ходя съ —**, *vn.* béquiller.
Патерицоносецъ, *sm.* un porte-crosse.
Патериченъ крьстъ, *sm. Blas.* croix potencée *f*.
Патетически, *adj.* pathétique; **-скы**, **-ment**.
Патетическо, *sm.* le pathétique.
Патка (*юрдечка i.*), *sf. oiseau*, le canard; 1. (*женска*), la cane; 2. *fig.* oison bridé *m*, pigeon *m*; 3. *fam.* un jeannot; 4. *pop.* une bestiasse (*voyez* **Маница** *и* **Шатица**).
Патологически, *adj.* pathologique.

Патологія (*наука за тѣлесны болести*), *sf.* la pathologie.
Патологъ, *sm.* un pathologiste.
Патокы (*отъ прѣваряване*), *sf. pl. Chim.* le caput-mortuum.
Патрахиль (*у попове*), *sm.* le rabat.
Патриціевъ *и* -ціянски, *adj.* patricien.
Патрицій, *sm.* un patricien; ‖ (*титла за достойство*), le patrice.
Патриційски поредъ, *sm.* le patriciat.
Патриціятство, *sm.* le patriciat.
Патрически, *adj.* patricial. [cal.
Патріаршески *и* -архаленъ, *adj.* patriar-
Патріаршество *и* -архія, *f.* le patriarcat.
Патріархъ, *sm.* un patriarche.
Патріотисмъ (*обычъ къмъ бащинія*), *sm.* le patriotisme, le civisme; ‖ нѣмане —, l'incivisme *m.*
Патріотически, *adj.* patriotique; -скы, -ment.
Патріотъ (*който обича своята бащинія*), *sm.* patriote.
Патруль (*колъ нощемъ t.*), *sm.* la patrouille.
Патченъ дворъ, *sm.* la canarderie.
Патъ (*въ шахматна игра*), *sm.* le pat.
Патжрь *и* -рокъ, *sm.* canard mâle *m.*
Паужина *и* **Панжина**, *sf.* toile d'araignée, *f.*
Паужинска ципа, *sf. Anat.* l'arachnoïde *f.*
Паужиновиденъ, *adj.* araigneux *et* aranéeux.
Паужины, *sf. pl.* les filandres *f.*
Пауза, *sf. Mus.* la pause, le repos, le silence, le temps; ‖ (*въ осмакъ*), le demi-soupir.
Пача, *sf. t.* gellée animale *f.*
Пача трѣва, *sf. plante*, le chénopode *ou* patte d'oie, le potentille.
Пачавра (*за пълнене пушка*), *sf. t.* (*voyez* **Платиянка**).
Пача-стжпка, *sf. plante*, le bon-henri *ou* chenopode.
— **чарупка**, *sf. mollusque*, la bernacle.
Пачародка, *sf. mollusque*, l'anatif *ou* pousse-pieds *m.*
Пачеиосъ, *sm. mamm.* l'ornithorhynque *m.*
Паша (*мѣсто за пасене*), *sf.* le pâturage, la pâture, le pacage, le pâtis, la dépaissance, herbage, champ *m*; ‖ (*храна*), la paisson.
Паша (*чинъ*), *sm.* pacha *m*; -шовски, de pacha; ‖ трипашатъ —, pacha à trois queues.
Пашалжкъ, *sm.* le pachalik.
Пашапортъ, *sm.* le passe-port *et* passeport, le papier; ‖ (*за търговска ладія*), lettre de mer, *f*; ‖ прѣдавамь свонтѣ -ты, *va. Mar.* raisonner.
Пашкулъ, *sm. t.* la coque (*voyez* **Кожурецъ**).
Пашна плата, *sf.* droit de pacage, *m.*
Пашъ (*равенъ брой очица, въ заровe*), *sm.* la rafle *et* raffe.
Паякъ, *sm.* l'araignée *f*; -ячевъ, d'araignée
Педагогически, *adj.* pédagogique; -скы, -ment. [gogie.
Педагогія (*отглеждане дѣца*), *sf.* la péda-
Педагогическы постжпванеа, *sm. pl.* le pédagogisme.
Педагогъ, *sm.* un pédagogue.
Педаль, *sf.* la pédale.
Педанствувамь, *vn. fam.* pédanter.
Педантисмъ (*педантскы постжпванеа*), *sm.* le pédantisme.
Педантски, *adj.* pédantesque; -скы, -ment; 1. collégial; 2. *fig.* doctoral; 3. постъпамь —, *vn. fam.* pédantiser. [terie.
Педанство (*педатсно зване*), *sm.* la pédan-
Педантъ, ка, *s.* pédant, ante; ‖ -ски, *adj.*
Педя, *sf.* l'empan *m*; -дянъ, d'empan.
Пей, *sm. t.* (*voyez* **Зададка**). [giste.
Пейзажистъ (*кунописецъ*), *sm.* un paysa-
Пейзажъ, *sm.* le site; ‖ (*пейзажна кунопись*), tableau de paysage, *m.* [дадка).
Пейландисвамь, *va. t.* (*voyez* **Давамь за-**
Пекарница (*машина за пачене*), *sf.* la rôtissoire. [(**барство**).
Пекарство, *sm.* la boulangerie (*voyez* **Хлѣ-**
Пекарь, ка, *s.* rôtisseur, euse; un boulanger.
Пекинь (*копринянъ платъ*), *sm.* le pékin.
Пексимедна камера, *sf. Mar.* le paillot.
Пексимедъ, *sm. t.* le biscuit; ‖ тънькъ въ коравъ — съ медъ, le croquet; ‖ ситенъ —, la craquignole.
Пекъ, *sm.* l'ardeur *m*, le 'hâle; ‖ въспалене отъ слънчовый —, *Méd.* la sirlase.
Пекжь, *va.* rôtir, cuire, torréfier; 1. (*игково*), recuire; 2. (*хлѣбъ*), boulanger; 3. *-ca*, *vr.* se rôtir. [*et* -gome.
Пеларгоніумъ, *sm. plante*, le pélargonium
Пеликанъ (*баба-кушу t.*), *sm.* le pelican.
Пелина, *sf.* la braie, le lange, la couche.
Пелинява ракія, *sf.* l'absinthe *f.*
Пелинь, *sm. plante*, l'absinthe *f*; ‖ накисване — съ бѣло вино, le vermout.
Пелви (*езикъ на веты Персы*), *sm.* pehlvi, *adj. m.*
Пелка, *sf.* la bipenne, la besaiguë.
Пелтаста (*бранилоносецъ у в. в.*), *sm.* un peltaste. [flocon *m.*
Пелѣжка, *sf.* la 'houpe, toupet, toupillon,
Пемза, *sf.* le ponce *et* pierre —, *sf*; -зенъ, de ponce; ‖ истрьквамь *или* истривамь съ — сѫдины, *va.* poncer.
Пемзястъ, *adj.* ponceux. [pénates *m.*
Пенаты (*кжщны богове у. в. в.*), *sm. pl.* les
Пендесета часть, *sf.* le cinquantième.
Пендесетникъ, *sm.* le cinquantier.
Пендесетый, *adj.* cinquantième.
Пендесеть *и* -тый, *adj. num.* cinquante; ‖ (*и -тница*), la cinquantaine; ‖ той е прѣминалъ 50 тѣхъ годины, il a cinquante ans sonnés *m.*
— **годины**, *sf. pl.* la cinquantaine.

Пендесеть годишенъ, *adj.* quinquagénaire.
Пенниша (*лека варка*), *sf.* *Mar.* la péniche.
Пенни (*pl.* пенсы, *монета*), *sm.* le penny (*pl.* pence).
Пенсія, *sf.* la pension, la retraite; 1. (*за обдържане*), pension alimentaire; 2. който пріема *или* живѣе съ —, *sc.* pensionnaire; 3. опрѣдѣлявамъ — нѣкому, *va.* pensionner.
Пепеларь, *sm.* *fam.* un attiseur.
Пепеленъ, *adj.* cendré.
Пепелище, *sn.* le cendrier.
Пепелна соль, *sf.* *Chim.* sel lixiviel.
Пепелосвамъ, *va.* cendrer.
Пепеловарднтелна гурна, *sf.* urne cinéraire *f.*
Пепелявъ (*за цвѣтило*), *adj.* livide.
— **цвѣтъ**, *sm.* cendré, cendreux; | **пиша** —, *va.* cendrer.
Пепелъ, *sf.* la cendre; 1. (*отъ каменны въглища*), le fraisil; 2. насипанъ съ —, cendreux, *adj*; 3. правя на —, *va.* réduire *ou* mettre en cendre, incendier; | *Chim.* incinérer; 4. ставамъ на —, *vn.* cinéfier; 5. ставане на —, la cinération *et* cinéfaction; | *Chim.* incinération *f*; 6. търговецъ на —, (*пепеларь*), un cendrier.
Пера (*отъ крила*), *sm.* *pl.* le pennage; 1. (*по платъ*), le ramage; 2. (*на шлемъ, пискулъ t.*), le pannache; 3. на — (*за ризы*), ouvré, *adj.*
Парачка, *sf.* une blanchisseuse *ou* lavandière; | (*за тънкы нѣща*), blanchisseuse en fin.
Перачница, *sf.* la blanchisserie *et* blancherie, le lavoir, le buanderie.
Перачъ, ка, *s.* blanchisseur, laveur, euse; buandier, ère.
Первазъ, *sm.* le rebord, le liteau; | (*на билліардъ*), la bande.
Пергаметна ножичка, *sf.* le tiret.
— **фабрика**, *sf.* la parcheminerie.
Пергаментъ, *sm.* le parchemin; | търговія съ —, la parcheminerie; | майсторъ на —, un parcheminier.
Перенникъ, *sm.* la frottée, le tricot, volée de coups de bâton, *f*; | *pop.* la roulée, la rincée; | прѣкарвамъ нѣкото прѣзъ два реда солдаты съ —, *va.* *Milit.* faire passer par les verges *ou* baguettes *f.*
Перенъ *и* **-рястъ**, *adj.* *Bot.* plumeux.
Пересса (*стопаница на перъ*), *sf.* une pairesse.
Перелифтенъ, *adj.* calcédonieux.
Перелифтъ, *sm.* la calcédoine.
Пери (*персидски геній*), *sm.* le peri.
Перигей (*близо до земята*), *sm.* *Astr.* le périgée; | въ —, *adj.*
Перигелче, *sn.* *t.* le biveau.
Перигель, *sm.* *t.* le compas; 1. *Archit.* la cherche *ou* cerce; 2. (*съ линійка*), compas à verge; 3. пропорціоналенъ —, compas de proportion; 4. измѣрвамъ съ —, *va.* compasser.
Периметрически, *adj.* périmétrique.
Перина, *sf.* lit de plume, *m.*
Перинчъ, *sm.* *t.* le bronze, le laiton; -ченъ, de laiton (*voyez* Жълта мѣдь).
Перипатетикъ, *sm.* un péripatéticien; | -етически, *adj.*
Перископически (*за стъкла*), *adj.* *Opt.* périscopique.
Перискіи (*околосѣверны*), *sm.* *pl.* *Géogr.* les périsciens *m.*
Перистиль (*галерея съ стълпове*), *sm.* le péristyle.
Перифраза (*сабыкаляне въ говоръ*), *sf.* la périphrase; | говоря съ -зы, *vn.* périphraser.
Перифразически, *adj* périphrastique.
Періекіи (*околокѫщницы*), *sm.* *pl.* *Géogr.* les perioeciens *m.*
Періелій (*близо до слънцето*), *sm.* *Astr.* le périhélie; | въ —, *adj.*
Періодически, *adj.* périodique; -скы, -ment; | издатель на -ско съчинение, un périodiste.
Періодическо възвръщане, *sn.* la périodicité.
Періодъ, *sm.* *Astr.* *Gram.* le période; 1. (*на болесть*), *Méd.* le stade; 2. богатъ съ -ды (*за писало*), périodique; *adj*; 3. размѣрвамъ съ -ды, *va.* cadencer; 4. на -ды, *adv.* périodiquement.
Перка (*лажица на трькало у вода*), *sf.* la palette; | *Méc.* la camme; | *Mar.* les aiguillots *m.*
Перкаль (*платъ*), *sm.* la percale; | ласкавъ — (*перкалинъ*), la percaline.
Перлинъ, *sm.* *Mar.* l'aussière *f*, câbleau *et* câblot *m.*
Перловъ шрифтъ, *sm.* *Typ.* la parisienne *ou* sédanoise.
Пернатка (*полипъ*), *sf.* panache de mer, *m.*
Пернатъ, *adj.* *fig.* timbré, toqué.
Пернуване, *sn.* la croquignole.
Перо, *sn.* la plume, la fleur; 1. натопено — съ мастило, plumée d'encre, *f*; 2. (*цвѣте направено*), le fleuron; 3. *pl.* пера страусовы и за писане, la plume; 4. кытка —, le plumet, l'esprit *m*; | (*за измитане*), le plumail; 5. печѣтане — на платъ, la gaufrage; 6. печѣтамъ —, *va.* gaufrer; | печѣтарь за тѣхъ, un gaufreur; 7. (*на платъ*), la gaufrure; 8. съ прѣчупены — соколъ, 'halbrené, *adj*; 9. скубя — отъ пилецъ, *va.* plumer, déplumer; 10. търговія съ страусовы —, la plumasserie; 11. търговецъ и майсторъ на — за накичване, un plumassier; 12. хвърлять си -та (*за пилцы*), *v.* *imp.* ils se déplument (*voyez* Пера).
Перовникъ, *sm.* le plumeau.
Перошинякъ, *sm.* le pennage; | (*у пилцы*), le plumage.
Порошинястъ, *adj.* *Bot.* ailé.
Перпендикуляренъ, *adj.* perpendiculaire; -рно, -ment.
Перпендикулярна линія, *sf.* la perpendiculaire; | *Géom.* la normale.
Перпендикулярно, *adv.* d'aplomp.

Перпендикулярность, *sf.* la perpendicularité.
Перпендикуляръ, *sm.* (*voyez* Апотема).
Персей (*съзвѣздіе*), *sm. Astr.* le Persée.
Персидски езикъ, *sm.* le persan *et* langue -sane *f.*
— **стълпенъ редъ**, *sm. Archit.* ordre persique *m.*
Персійско пжстрило (*басма t.*), *sn.* la perse; -триленъ, de perse.
Перспектива, *sf.* l'optique *f*; ‖ (*и -ктивна картина*), la perspective.
Перспективенъ, *adj.* perspectif.
Перспективно бѣлѣзене, *sn.* la scénographie.
Перство (*и достойнство на перъ*), *sn.* la pairie.
Пертове, *sm. pl. Mar.* le marchepied.
Перуанска лама, *sf. mamm.* le paco.
Перука (*чужда коса*), *sf.* la perruque; ‖ дълга — съ двѣ опашки, perruque à trois marteaux.
Парукарь (*майсторъ*), *sm.* un perruquier; ‖ *pop.* un merlan.
Перунъ (*оржжіе на Юпитера*), *sm.* la foudre.
Перъ (*тила*), *sm.* le pair.
Перце, *sn.* le plumasseau; ‖ *Bot.* la plumule.
Перша (*мѣрка*, 20 *фута*), *sf.* la perche.
Перина метла (*отъ пера*), *sf.* le plumasseau, le plumeau.
Перж, *va.* blanchir, laver, battre, guéer; ‖ *fam.* rosser, peloter; ‖ (*біл*), frotter.
Пержа, *vr.* se hérisser, se pavaner; ‖ (*въ нѣщо*), se vanter de.
Песоглавецъ, *sm.* un cyclope, ogre *m*, chimère *f*; ‖ *fig.* un monstre; ‖ *pop.* casseur de raquettes, *m.*
Пессарій (*магнитно трькалце*), *sm. Chir.* le pessaire.
Пестикъ (*стрькъ*), *sm. Bot.* le pistil; -тиченъ, de pistil.
Пестрьва, *sf. poisson*, la truite; ‖ (*дрѣбна*), le vairon *et* véron; ‖ (*мида*), le murex.
Пета, *sf.* le talon; 1. двойна — на чорапы, la talonnette; 2. (*у животны*), *Vén.* l'éponge *f*; 3. (*на сводъ*), *Archit.* la retombée.
Пета часть, *sf.* le cinquième, le quint; ‖ (*отъ петакъ*), *Jur.* le requint.
Петакъ, *sm.* le cinq.
Петакъ, *sm.* le vendredi; ‖ великъ —, vendredi saint.
Петарда, *sf.* le pétard; ‖ разбивамъ съ —, *va.* pétarder.
Петардарь, *sm.* un pétardier.
Петацы (*на заровe*), *sm. pl.* le quine.
Петаченъ брой, *sm.* quinaire, *adj.*
Петевенъ, *adj.* cupide; ‖ (*сжмь за нѣщо*), *vn.* rêver, être convoité.
Петевно желане, *sn.* la convoitise.
Петевность, *sf.* la cupidité.
Петелка, *sf.* le bouton; ‖ (*насрѣдъ стжкло*), la boudine; ‖ (*женска*), la boutonière.
Петелкы, *sf. pl.* le brandebourg; ‖ търговія съ — и фабрика за направа —, la boutonnerie.
Петитъ (*шрифтъ*, 14 *пункта*), *sm. Typ.* petit texte *m.*
Петичка, *sf. Anat.* le tarse.
Петичкенъ, *adj. Anat.* tarsien.
Петична кость, *sf. Anat.* le calcanéum; до —, calcanéen, *adj.*
Петмезъ (*гжстакъ сокъ отъ плодове*), *sm.* le rob.
Петрова рыба, *sf. poisson.* la vive.
Петровдень (29 *іун.*), *sm.* la sainte-Pierre; ‖ день поклонене вериги Св. Петра (16. *януар.*), la sainte-Pierre-ès-liens.
Петровска зарзалія, *sf. arbre*, l'albergier *m*; ‖ (*родъ-тъ*), l'ablerge *f.*
Петровъ крьстъ, *sm. plante*, la clandestine.
Петроматогнозія, *sf.* la pétromatognosie *et* -matologie.
Петрушечникъ, *sm. plante*, la caucalide.
Петунія, *sf. plante*, le pétunia *et* pétunie *f.*
Петура, *sf.* l'abaisse *f*; ‖ *p.* -ры, le feuilletage.
Петый, *adj.* cinquième; въ —, -ment; ‖ — день (*на декада*), *sm.* le quintidi; ‖ — классъ, *sm.* la cinquième.
Петь, *adj. num.* cinq; ‖ петый (*нам.* cinquième) день (*на мѣсецъ-тъ*), le cinq du mois; ‖ умножавамъ съ —, *va.* quintupler.
— **борство**, *sn.* le quinquerce; ‖ (*у Грьцы*), le pentathle.
— **годишенъ**, *adj.* quinquennal.
— **-почѣкъ**, *sm.* la quinquennalité.
— **годишно испжждане** (*въ Сиракуза*), *sn.* le pétalisme.
— **-учене**, *sm.* le quinquennium.
— **градска область**, *sf. Géogr.* la pentapole.
— **и деветь** (*игра на кости*), le quinquenove.
— **денна трѣска**, *sf. Méd.* fièvre quintane *ou* quinte *f.*
— **десетница** (*Св. Тройца*), *sf.* la Pentecôte.
— **езыченъ**, *adj.* pentaglotte.
— **книжіе**, *sn.* la pentatauque.
— **кжтникъ**, *sm. Géom.* pentagone *m*; ‖ -тенъ, *adj.*
— **листенъ плющъ**, *sm.* vigne vierge *f.*
— **листникъ**, *sm. plante*, la quinte-feuille.
— **лопатна галера**, *sf.* la quinquérème.
— **мжжство**, *sn. Bot.* la pentadrie.
— **началіе**, *sn.* la pentarchie.
— **пжтенъ**, *adj.* quintuple; ‖ — брой, *sm.* le —, *sm.*
— **сриченъ**, *adj.* pentasyllabe.
— **струнна лира**, *sf.* le pentacorde.
— **стжпенъ стихъ**, *sm.* vers pentamètre, vers phaleuse *ou* -lauque *m.*
— **частенъ аспектъ**, *sm. Astr.* aspect quintil *m.*
Петнаесетина, *sf.* une quinzaine.
Петнаесетый, *adj.* quinzième; -сето, -ment; ‖ — день, *sm.* -сета часть, *sf.* le quinzième.
Петнаесеть и -сетый, *adj. num.* quinze; 1. -сетый брой *или* день, *sm.* le quinze; 2. (*всѣкому, въ жеденомъ*), le quinzain; 3. (*напрѣдъ, въ жеденомъ*), la bisque.

Петнаесеткжтникъ, *sm.* le quindécagone.
Печа (*испечена кожа*), *sf.* la basane, le cordouan; ‖ правяне -чи, le corroi.
Печарница (*табакхана t.*), *sf.* la tannerie, la corroirie.
Печарство, *sn.* la corroirie.
Печарь (*табакъ t.*), *sm.* un tanneur, corroyeur, cordouanier, 'hongroyeur *et* 'hongrieur, blancher, *m.*
Печастъ, *adj.* coriacé.
Печена мрьвка, *sf.* le beef-steak *et* bifsteck.
Печене, *sn.* le rôtissage, la torréfaction, la cuisson; 1. (*на шишъ*), la brochée; 2. шиче —, une brochée; 3. сждина за мазь-та отъ —, la lèche-frite.
Печено месо (*кебабъ t.*), *sn.* le rôti; 1. (*отъ заячета*), la gibelote; 2. подаване —, le rôt; 3. рѣзенъ — съ хлѣбъ, le sandwich; 4. лавица дѣто продавать —, la rôtisserie; 5. машина за —, la cuisinière.
Печенъ, *adj.* rôti.
Печорка, *sf.* le doigtier; ‖ *Mar.* le délot.
Печурка, *sf.* la morille; -рченъ de morille; ‖ *гжба*), le potiron.
Печѣлба, *sf.* le profit, bénéfice, intérêt, gain, utilité *m*; 1. *fig.* le lucre, le compte, les nippes *f*; 2. (*отъ надкачване цѣна*), *pop.* le nivet; 3. падане (*кѣкому*) —, *Com.* la dividende.
Печѣленъ, *adj.* bénéficiel. [ficiable.
Печѣловитъ, *adj.* profitable; ‖ *Com.* béné-
— сговоръ (*за продань и купувка*), *sm.* contrat mohatra *m.*
Печѣлонмство, *sn.* la piraterie.
Печѣлонщецъ, *sm. fam.* un juif.
Печѣлолибецъ, бка, *sc.* mercenaire.
Печѣлолибивъ, *adj.* intéressé, mercenaire, vénal.
Печѣлолибіе, *sn.* l'intérêt *m.*
Печѣля, *va.* profiter, gagner, bénéficier; ‖ (*малко*), grimeliner; ‖ който печѣли, *s.* gagneur, euse.
Печѣтамь, *va.* imprimer, estamper; 1. (*едно въз друго*), *Typ.* papilloter; 2. (*съ ржка*), *Typ.* repousser; 3. (*изново*), réimprimer; 4. (*книгы*), éditer; 5. (*лошо, заплескано*), *Typ.* mâchurer; 6. (*нечисто*), bavocher; 7. страсть да печѣта нѣкой съчиненеата си, la typomanie; 8. печѣтаса, *v. imp.* il s'imprime, il est sous presse; 9. печѣта ми са книга, faire gémir la presse.
Печѣтане, *sn.* l'impression *f*, édition, estampage *m*; 1. *fig.* le sceau *et* scel; 2. (*съ дьревенъ шрифтъ*), la xylographie; 3. (*едно въз друго*), *Typ.* le papillotage; 4. (*листъ и отъ другата страна*), *Typ.* la retiration; 5. нечистотія на —, la bavochure; 6. правя наопачно —, *va.* contre-calquer. [un marqueur.
Печѣтарь, *sm.* un pressier; ‖ (*дамгажія t.*),
Печѣтена хартія (*листажъ*), *sf.* l'imprimé *m.*
Печѣтенъ листецъ, *sm. fig.* le canard; ‖ поемникъ на —, *s.* assembleur, euse.
— станъ, *sm.* la presse; ‖ (*чугуненъ*), *Typ.* presse à la stanhope. [mable.
Печѣтливъ (*воленъ за -тане*), *adj.* impri-
Печѣтна глина, *sf.* terre sigillée *f.*
— грѣшка, *sf.* l'erratum *m.*
Печѣтникъ (*типографъ*), *sm.* un imprimeur.
Печѣтница (*типографія*), *sf.* l'imprimerie *f*; ‖ (*съ мѣдны плочи*), imprimerie en taille douce.
Печѣтны грѣшки (*и забѣлѣжването имъ*), *sf. pl.* l'errata *m.*
Печѣтъ, *sm.* l'impression *f*; 1. *fig.* l'empreinte *f*; 2. (*сачево и залѣпеный*), le cachet; ‖ отворенъ —, cachet volant; 3. (*и сждически*), le scellé; ‖ удрямь — на нѣщо, *va.* sceller; ‖ който удря —, un scelleur; 4. (*и fig.*), нащампанъ —, удряне —, le sceau *et* scel; ‖ царски —, les sceaux *m*; 5. подъ -тъ на мълчането, sous le sceau du secret; 6. изново пакъ удрямь —, *va.* réapposer; 7. вторно удряне —, la réapposition; 8. познане на веты -ты, la sphragistique; 9. турямь — съ злато *или* срѣбро, *va.* quinter; 10. гужамь оловны -ты, *va.* douaner *ou* plomber; 11. удрямь —, *va.* marquer; 12. хранитель на —, un sigillateur; 13. удряне —, la sigillation.
Пащера, *sf.* la grotte, caverne, cavité, combe, tanière *f*, antre *m.*
Пещерникъ (*сѣдачъ*), *sm.* un troglodyte.
Пещерчастъ, *adj.* caverneux.
Пещникъ (*самунъ t.*), *sm.* un pain.
Пещь, *sf.* le fourneau, le four; 1. една — пълна, une fournée; 2. голѣма —, la fournaise; 3. (*за горене варь*), four à chaux *ou* chaufour; 4. (*за печене*), le sautoir; 5. изваждамь изъ — хлѣбъ, *va.* défourner: 6. плоскость въ —, l'âtre *m*; 7. хвьрляне сударъ хлѣбъ въ —, l'enfournage *m*; ‖ хвьрлямь въ —, *va.* enfourner.
Пивада (*вода съ вино*), *sf. Mar.* le breuvage.
Пивни (*което може са піе*), *adj.* potable.
Пикалникъ, *sm.* l'urinal *et* urinoir *m*; ‖ (*кулички у Паризъ*), la vespasienne.
Пикане, *sn.* le pissement; ‖ (*кръвъ*), pissement du sang.
Пикая, *vn.* uriner, pisser; ‖ (*често*), pissoter.
Пике (*измученъ платъ*), *sm.* le piqué.
Пикенеоръ (*копіеносецъ*), *sm.* un piquier.
Пикеоръ (*ловецъ съ конь*), *sm.* un piqueur.
Пикетъ (*игра на книгы, Milit. поленска стража*), *sm.* le piquet; ‖ една партида —, un cent de piquet.
Пикла, *sf.* une ivrognesse.
Пикливщина, *s.* pisseur, euse; insolent, ente; un ripailleur; ‖ *pop.* riboteur, euse.
Пикливъ, *adj.* ivrogne.

Пикліо, ла, *s.* pisseur, euse; un ivrogne, soûlard, débouché, un sac à vin, un malheureux.
Пиклякъ, *sm. plante,* l'hémerocalle *f.*
Пикнегонително срѣдство, *sn. Méd.* diurétique, hydragogue, *adj. m.*
Пикникъ (*почерпване съ сладко*), *sm.* le pique-nique.
Пико, *sn.* la cible, le cochonnet; 1. (*и играна* —), la quille; 2. хвърлямъ на — съ мыше (*съ сая t.*), *va.* quiller; 3. всичкытѣ -ка, le quillier.
Пикообразенъ, *adj.* conique.
Пикотна пѫтека, *sf.* le quillier.
Пикочъ *m и* **-кня,** *f.* l'urine *f*, l'eau *f*; 1. (*у животны*), le pissat; 2. заприщане —, *Méd.* l'ischurie *f*; ‖ отъ —, ischurétique, *adj*; 3. капене —, *Méd.* ténesme visical *m*; 4. млогопущане —, *Méd.* le diurèse.
Пикочнина (*пикочно вещество*), *sf. Chim.* l'urée *f.*
Пикочастъ, *adj.* urineux.
Пикоченъ *и* **-княнъ,** *adj. Méd.* urinaire.
— **каналъ** (*пиклото*), *sm. Anat.* l'urètre *et* urèthre; ‖ на —, *Anat.* urétral, *adj.*
Пикочна кисѣлина, *sf. Chim.* acide urique *m.*
— **отайка,** *sf. Méd.* l'hypostase *f.*
— **трѣва,** *sf. plante,* l'herniole *ou* turquette *f.*
Пикочокисѣла соль, *sf. Chim.* l'urate *m.*
Пикочотеченъ, *adj.* diabétique.
Пикочотечникъ, *sm. Anat.* l'uretère *m.*
Пикъ (*въ пикетна игра*), *sm.* le pic.
Пикы (*на книгы*), *sf. pl.* le pique.
Пила, *sf.* la lime, la tranche; 1. глуха —, lime sourde; 2. ситновѫба —, lime douce; 3. рыба —, *sf. poisson,* la scie
Пилавъ (*гозба*), *sm. t.* le pilau *et* pilaf.
Пилатса (*за животны*), *v. imp.* ils mettent bas.
Пилачъ, *sm.* un limeur.
Пиле, *sn.* l'oiseau *m*, le poulet; 1. (*младо*), le culot; 2. (*name*), le canetton; 3. (*прѣпилецъ*), le cailleteau.
Пиллерсъ (*подпорка*), *sm. Mar.* l'épontille *f*; ‖ турамъ -рсы, *va.* épontiller.
Пилене (*и прахъ отъ* —), *sn.* la limure.
Пиленце, *sm. dim.* l'oisillon *et* oiselet *m*; 1. (*отъ кокошка*), le poussin; 2. (*у пилцы*), le petit; 3. (*душица*), ma poulette.
Пилецъ (*и грабливъ*), *sm.* l'oiseau *m*; 1. *Astr.* l'Atair *m*; 2. райски —, oiseau de paradis; 3. (*що побужда другы да пѣятъ*), le bout-en-train; 4. (*невреденъ за ловене*), oiseau tripier; 5. (*безъ крака и клюнь*), *Blas.* la merlette; 6. *pl.* -лцы, le vol; 7. (*дрѣбны*), *fam.* la volatile; 8. насочевамъ *или* ловя —, *va.* oiseler; 9. ловь — съ свѣщь, *Vén.* la fouée; 10. учене на ловны —, la fauconnerie.
Пилешка шія, *sf. plante,* le renouée.
Пилешки ощиръ, *sm. H. nat.* les passereaux *m.*
Пилешко млѣко, *sm. plante,* l'ornithogale *m.*
Пилигримъ, ка (*хажіа t.*), *s.* pèlerin, ine.
Пилонъ (*видъ портали*), *sm. Archit.* le pylône.
Пилцегадане, *sn.* l'ornithomancé *et* -mancie *f.*
— **ловство** *и* **-вѫдство,** *sr.* l'oisellerie *f*; ‖ описане на —, l'aviceptologie *f.*
— **ловецъ,** *sm.* un oiseleur.
Пилчарь (*продавачъ на пилцы*), *sm.* un oiselier.
Пилчникъ, *sm.* la volière.
Пилякъ, *sm. oiseau,* l'epervier *m*; ‖ (*мѫжки*), laneret; ‖ (*женски*), lanier.
Пилястра (*четвъртитъ стълпъ*), *sf.* le pilastre.
Пилѫ, *va.* limer.
Пингвинъ, *sm. oiseau,* le manchot.
Пиндарически. *adj.* pindarique.
Пинка (*морска ладія*), *sf.* la pinasse; ‖ тварна —, la pinque.
Пинта (*гърчакъ, мѣрка за вино*), *sf.* la pinte.
Пипамь, *va.* tâter, palper, toucher, patiner.
Пипане, *sn.* le tact, la taction, le toucher, attouchement *m*, patinage *m*; 1. (*и -ница*), le tâtonnement; 2. свѣщане —, la tactilité; 3. ходя съ -ница, *vr.* tâtonner; 4. съ -ница, *adv.* à tâtons.
Пипателенъ, *adj.* tactuel.
Пипателность, *sf.* la tangibilité.
Пипачъ *или* **Пипникъ,** *sm.* un patineur.
Пипе, *sn. fig.* l'intelligence *f.*
Пиперакъ, *sm.* le poivrier.
Пиперница, *sf.* la poivrière.
Пипероѣдецъ, *sm. oiseau,* le toucan.
Пиперуга, *sf.* le papillon.
Пиперуженъ, *adj. Bot.* papillionacé *ou* -pilonacé.
Пиперь, *sm.* le poivre; 1. черъ —, poivre de Guinée; 2. —, *plante,* le passerage; 3. (*черъ*), *arbrisseau,* le poivrier; 4. нива посѣяна съ —, la poivrière; 5. ситно счуканъ —, la mignonette; 6. соусъ съ —, la poivrade; 7. посыпвамъ *или* турямъ —, *va.* poivrer.
Пиперява капа, *sf.* la pimentade.
Пипешкомъ (*въ тѫмнината*), *adv. fam.* à l'aveuglette.
Пипка (*у пилцы*), *sf.* la pépie.
Пипливъ, *adj.* tactile, tangible.
Пиратъ (*морски разбойникъ*), *sm.* un forban.
Пирога (*байдара или чърникъ у диваци*), *sf.* la pirogue.
Пирамида, *sf.* la pyramide; -денъ, de pyramide; ‖ (*отъ оржія*), *Milit.* le faisceau; ‖ става —, *v. imp.* il pyramide.
Пирамидаленъ, *adj.* pyramidal.
Пирамидка, *sf. Bot.* le thyrse.
Пирей, *sm. plante,* la mille-fleurs.
Пиринейска сърна, *sf. mamm.* l'isar *et* i-ard *m.*
Пиринейски мраморъ, *sm.* le sérancolin.
Пирическо хоро, *sn.* pyrrique *et* danse —, *sf.*

Пиростія, *sf.* le trépied.
Пиротехнически, *adj.* pyrotechnique.
Пиротехнія (*наука за дѣйствія на огнь-ть*), *sf.* la pyrotechnie.
Пирофоръ (*самозапалително вещество*), *sm.* le pyrophore. [pyrrique.
Пирихій (*стѫпъ въ стихъ, v v*), *sm.* le
Пирроникъ скептикъ, *sm.* un pyrrhonien.
Пирронисмъ, *sm.* le pyrrhonisme.
Пирронически, *adj.* pyrrhonien.
Пируетъ (*завъртяване на игряне хоро*), *sm.* la pirouette.
Писакъ, *sm.* le cri; | **съ —** и **врѣсакъ**, *adv.* en tumulte; | **съ —** и **врѣсакъ**, à cor et à cri.
Писалка (*у в. в.*), *sf.* le style (*voyez* **Желѣзно перо**).
Писало (*стилъ, начинъ изговаряне*), *sm.* le style, le genre, le ton, la diction, élocution *f*; 1. *fig.* le pinceau, la touche; 2. **хубаво —**, le stylisme; 3. (*хубавина на писмо*), la main; 4. **изваждане —**, le fac-simile; 5. **изобразявамъ —**, *va.* fac-similer; 6. (*на излѣзлитѣ отъ Франца Калвинисты*), style réfugié.
Писамце, *sm.* le cédule.
Писане, *sm.* l'écriture *f*, la lettre, le livre, la paraphrase; 1. **свещено —**, écriture sainte; 2. **бой съ —**, guerre de plume; 3. **начинъ —**, *fig.* la plume; 4. **потрѣбнытѣ за —**, l'écritoire *f*; 5. **училникъ за —**, un écrivain; 6. **сандѫче за потрѣбнытѣ ради —**, la papeterie.
Писаното (*орисаното*), *sm.* l'ecrit *m*, la destinée, la fatalité. [clericat.
Писарски чинъ (*при папски Дворъ*), *sm.* le
Писарство, *sm.* tenue de livres, *f*.
Писарь *и* **-сецъ**, *sm.* un clere; | (*при врата*), une consigne; | (*на тестери*), *Com.* teneur de livres, *m*.
Писачъ, *sm.* un scribe, homme de plume *m*; | (*въ папска канцеларія*), un scripteur.
Пискунче, *sm.* le siflet, le flûteau, anche *f*.
Пискунь, *sm.* la pratique. [courrier.
Писма, *sm. pl.* les dépêches *f*; | *Com.* le
Писменна заповѣдь, *sf.* le mandement.
Писменно, *adv.* par écrit.
— **задължене**, *sm.* l'écrit *m*.
— **сандѫче**, *sm.* l'étudiole *f*.
— **свидѣтелство**, *sm.* l'attestation *f*.
— **увѣрене**, *sm.* la certification. [хивы).
Писменны документы, *sm. pl.* (*voyez* **Ар-**
— **дѣла**, *sm. pl.* les écritures *f*, l'étude *f*.
— **потрѣбности**, *sf. pl.* fournitures de bureau, *f*.
Писменъ, *adj.* épistolaire, graphique.
— **видъ**, *sm.* la reconnaissance, assignation *f*.
— **маршрутъ**, *sm.* feuille de route, *f*.
Писмо, *sm.* la lettre, écriture, épître *f*, missive *et* lettre — *f*, main *f*; 1. (**съ изобразенеа**), écriture in rébus; 2. **оставено на страна — отъ ненамиране чіе е**, lettre au rebut; 3. (*на киражія съ кола*), lettre de voiture; 4. **молително —** (*къмъ Господарь*), l'adresse *f*; 5. **съчинитель на —**, un épistolaire; | (*у в. в.*), un épistolographe; 6. **отговарямъ на —**, *va.* récrire.
Писмоводачъ, *sm.* un sécretaire.
Писмовникъ, *sm.* le sécretaire.
Писмоносецъ, *sm.* un facteur de la poste, un piéton.
Писмохранитель, *sm.* un archiviste.
Писпотъ, *sm. Mar.* l'ourse *f*.
Пистене, *sn.* l'épargne *f*, le ménage.
Пистителенъ, *adj.* économe, économique; | *fig.* avare de.
Пистителность, *sf.* l'économie *f*.
Пистовенъ, *adj.* ménager, épargnant, spéculateur; | (*ѣко*), *fam* regardant.
Пистоля (*жълтица, 90 гроша*), *sf.* la pistole.
Пистъ! *interj.* st, st.
Пистя, *va.* ménager, épargner, marchander; | (*пистовенъ сѫмь*), *vn.* économiser.
Пита (*хлѣбъ*), *sf.* un pain.
Питагорова система, *sf.* le pythagorisme.
Питагорически, *adj.* pythagoricien.
Питагористъ, *sm.* un pythagoricien.
Питка (*съ сырене*), *sf.* le raton; | (*кандилче t.*), le ramequin.
Питіе, *sm.* le boire, la boisson, breuvage *m*, bibition, liqueur *f*, rafraîchissements *m*; | *Méd.* le liquide.
Пихта, *sf. arbre*, l'épicéa *ou* épicia *m*.
Пихтія, *sf.* le caillot; 1. *Chim* le coagulum; 2. (*сладко*), gellée végétale *f*; 3. **рыба на —**, l'aspic *m*; 4. (*пача отъ свинска глава*), fromage de couchon, *m*.
Пичъ, *s.* un bâtard; | *fig.* excrément de la nature, *m*. [pénis.
Пишка *и* **-шлокъ**, *m.* la verge; | *Anat.* le
Пишло, *sm. Anat.* l'urètre *et* urèthre *m*.
Пишлоче (*на выме у животны*), *sn.* la tette; | (*на стрѣлъ*), *Bot.* le stigmate.
Пишѫ, *va.* écrire; 1. *fam.* mettre du noir sur du blanc; 2. (*забѣлѣжвамъ по крайщата на писмо*), apostiller; 3. (*изново*), récrire; 4. (*млого*), *fam.* rôler; 5. (*млого и лошаво*), *fam.* écrivailler; 6. (*плещѫ хартіи*), paperasser; 7. (*правилно рѣчи*), orthographier; 8. (*съ своя рѫка*), ologrаphier; 9. (*най-хубаво*), buriner; 10. (*съ цвѣтила*), peindre; 11. **страсть да пише нѣкой**, la scribomanie; 12. **страстенъ желатель да пише**, un scribomane.
Пищене, *sn.* la susurration *et* -surrement *m*; | (*въ ушытѣ*), tintement d'oreilles, *m*; | *fam.* le tintouin.
Пищи, *v. imp.* il grésillonne; 1. (*вѣтьръ-тъ*), il s'entonne; 2. (*въ ушытѣ*), il tinte; 3. *pl.* **пищѫтъ** (*за ерибицы*), ils cacabent;

4. (*за мышки*), ils guiorent; 5. (*за пилета*), ils piaulent; 6. (*за ушы*), il cornent.
Пищидѣлка, *sf.* la canne.
Пищителенъ (*за гласъ*), *adj.* guiorant.
Пищливъ, *adj.* strident.
Пещоварница, *sf.* l'arquebuserie *f.*
Пищоварь, *sm.* un arquebusier.
Пищовъ, *sm.* le pistolet, arquebuse *f*; 1. (*съ кукичка*), arquebuse à croc; 2. (*съ трькалце*), arquebuse à rouet; 3. кобуръ —, pistolet d'arçon *m.*
Пищѣлка, *sf.* le courcaillet; 1. (*кость съ мозакъ*), le savouret; 2. (*и кракъ на конь*), *Vétér.* le canon; 3. лакетна по-тънка —, *Anat.* le raduis; 4. по-малката — на човѣшки кракъ, *Anat.* le péroné; | на —, péronier *et* péronien, *adj*; 5. примамвамъ пилцы съ —, *va. Vén.* frouer; | примамване пилцы съ —, le frouement.
Піанино (*вертикално фортепіано*), *sm.* le pianino.
Піано, *adv. Mus.* piano.
Піастриче (*дрѣбна пара въ Испанія*), *sm.* [la piécette.
Піастръ (*монета*, 20 *гроша*), *sm.* la piastre.
Піене, *sn.* le boire, la boisson, le breuvage; | за — вино, vin en boite.
Піенецъ, неца, *s.* bouveur, euse; un ivrogne, soûlard, sac à vin, homme *ou* corps aviné, *m*; | *fam.* un biberon.
Піеса, *sf.* la pièce; 1. (*за нѣколко гласа*), *Mus.* morceau d'ensemble *m*; 2. (*за инструментъ съ клавишы*), *Mus.* la toccate; 3. (*на четыре рѫцѣ*), morceau à quatre mains, *m.*
Піетисмъ (*секта*), *sm.* le piétisme.
Піетистъ, ка, *sc.* piétiste.
Піитика (*стихотворна наука*), *sf.* la poétique.
Піонеръ (*тьрнокопачъ*), *sm. Milit.* un pionnier.
Піѣвица, *sf.* la sangsue, la trompe.
Пія, *va.* boire, s'abreuver, prendre; 1. *fam.* flûter; 2. *pop.* grenouiller, lamper; 3. (*вино*), *pop.* humecter le lampas; 4. (*съ завьртѣна рѫка*), *fam.* porter une brinde; 5. (*на изливъ безъ да докача жунытѣ си*), boire à la régalade; 6. (*млого*), *fig.* bien entonner; 7. ѣмь и —, *vn. fam.* faire carousse; 8. пие ми са, j'ai soif; 9. пійналъ съмь малко, être en pointe de vin; 10. (*титюнь*), fumer; 11. който пие титюнь, un fumeur.
Піянство, *sn.* la boisson, bibacité, ébriété *f*: | *pop.* la ribote.
Піянствувамъ, *vn.* bachanaliser, ne pas avoir la pépie; | *pop.* godailler.
Піянъ, *adj.* ivre, soûl, pris de vin; 1. мрьтавъ —, ivre mort; 2. напоявамъ до —, *va.* soûler; 3. (*или развратенъ солдатинъ*), *fam.* un soudrille; 4. полвина —, gris, *adj*; 5. бывамъ —, *vn. fam.* être dans les vignes *f*; 6. състояне на —, l'ébriété *f.*
Піяца, *sf.* le bazar.
Плавамъ *или* **Плувамъ**, *vn.* nager, voguer; 1. *Mar.* courir; 2. (*надъ водата*), nager entre deux eaux; 3. (*на грьбъ-тъ си*), faire la planche; 4. (*заедно*), *Mar.* naviguer de conserve; 5. (*ходя или вьрвя съ ладія по море или по рѣка*), naviguer; 6. (*край нѣщо*), raser; 7. (*по море*), *Mar.* sillonner: 8. (*или отварямъ платната*), *Mar.* cingler.
Плаване *или* **Плуване**, *sn.* la nage; 1. *Mar.* le sillage; 2. (*вьрвежъ на ладія*), la route; 3. (*около море край брѣгове*), *Géogr.* le périple; 4. (*по море*), voyage sur mer; 5. (*нахвьрлены дьрва*), flotte à bûche perdue, *f.*
Плавателенъ мѣхурь, *sm.* vessie nata- [toire *f.*
Плавателна кожица (*у пилецъ*), *sf. H. nat.* la palmure.
— кьртуна (*или друго*), *sf.* la nageoire.
Плавателно крылце (*на рыба*), *sm.* la nageoire.
Плавачъ *или* **Плувачъ** (*околовьрстъ свѣтъ-тъ*), *sm.* un circumnavigateur.
Плавене, *sn.* la liquation *ou* ressuage.
Плавейникъ, *sm. Métall.* le lavoir.
Плавикова киселина, *sf. Chim.* acide fluorique *m.*
Плавикокисѣла соль, *sf. Chim.* le fluate.
Плавикъ (*камыкъ*), *sm.* le spalt; -ковъ, de spalt; | *Minér.* spath fluor *m.*
Плавилно корыто, *sn.* le scorificatoire.
Правя, *va. Métall.* liquater.
Плагаленъ тонъ, *sm. Mus.* mode plagal *m.*
Пладненъ, *adj.* méridional, sud.
Пладненска почивка, *sf.* la sieste.
Пладнувамъ, *vr.* colationner, goûter.
Пладнуване, *sn.* le goûter, la colation.
Пладня, *sf.* le midi, le sud; 1. la colation, le goûter; 2. дванаесеть часа на —, le midi; 3. на единъ часъ слѣдъ —, entre midi et une heure; 4. по —, de relevée; 5. прѣди —, avant midi; 6. слѣдъ —, après midi; 7. срѣдъ —, en plein midi, en plein jour.
Плакнене *и* **-кнуване**, *sn.* le rinçage, le gargarisme; | (*за уста*), *Méd.* le collutoire.
Плакня, *va.* rincer, laver, débarbouiller, ballotter; | (*гьрлото си*), *vr.* gargariser *et* se —, *vr.*
Пламакъ *и* **-мыкъ**, *sm.* la flamme, le feu; 1. *fig.* le brandon, la flamme; 2. прѣкарвамъ прѣзъ —, *va.* flamber; 3. който гори безъ —, aphlogistique, *adj.*
Пламеникъ, *sm. plante*, le phlox *ou* phlose.
Пламнувамъ, *vn.* s'enflammer de, renflammer, brûler de, attiser.
Пламтливъ, *adj.* flambant, flamboyant.
Пламтя, *vn.* flamber; | пламти, *v. imp.* il flamboie.

Планета (*подвижна звѣзда*), *sf.* la planète.
— **Венера**, *sf.* étoile du berger, *f.*
Планетенъ, *adj Astr.* planétaire; ‖ -тникъ, *sm.* le planétaire.
— **пжть** (*орбита f*), *sm.* la sphère.
Планиметрически, *adj.* planimétrique.
Планиметрія (*плоскомѣріе*), *sf. Géom.* la planimétrie.
Планина, *sf.* le mont, la montagne; 1. **Венерина** —, *Anat.* mont de Venus; 2. **ледяна** —, montagne de glace; 3. **малка** — **въ Америка**, le morne; 4. **искарване добытакъ на** —, la transhumance; 5. **пасж на** — **стадо**, *va.* transhumer; 6. **което пасе на** —, transhumant, *adj*; 7. **което расте на** —, *H. nat.* montain; *adj*; 8. **планины Алпы**, *pl.* les Monts; 9. **редъ бърда** —, chaînes de montagnes; 10. **влачителны** — (*отъ ледъ*), montagnes russes; 11. **обричамь златны** —, *va.* promettre monts et merveilles.
Планинистъ, *adj.* montueux.
Планиница *или* **Капина**, *sf. arbrisseau*, le groseillier; ‖ (*малка*), le groseillon.
Планиницы (*плодъ*), *sf. pl.* la groseille.
Планинка, *sf.* le monticule.
Планинокаменни ощиръ, *sm. Géol.* la roche.
Планинска врабка, *sf. oiseau*, le friquet.
— **зеленина**, *sf.* la chrysocolle.
— **лисица**, *sf. mamm.* l'isatis *m.*
— **настеля** (*формація*), *sf. Géol.* le terain *et* terrein.
— **чешулка**, *sf. plante*, le séséli.
— **чичулига**, *sf. oiseau*, la calandre.
Планински, *adj.* montagneux, montagnard.
— **врьхъ**, *sm. Géol.* la fagne.
Планинско масло (*нефтъ*), *sn.* huile de pétrole, *f.*
— **равнище**, *sn. Géogr.* le plateau.
— **растение**, *sn. Bot.* plante alpine *f.*
Планинскы могилы, *sf. pl.* la croupe.
— **шійнін** (*на Алпы*), *sf. pl.* la ramasse; ‖ **слазямь отъ планина съ** —, *vn.* ramasser; ‖ **возачъ съ** — **по снѣговиты планины**, un ramasseur.
Планисфера (*валякохарта*), *sf.* le planisphère.
Планчеръ, *sm. Mar.* le tableau.
Планширъ, *sm. Mar.* le plat-bord.
Планъ, *sm.* le plan, le projet, tracé, dessein, système *m*, ligne *f*; ‖ *fig.* le calcul, cadre, canavas *m*; ‖ *Archit.* élévation *f.*
Пластика (*изкалнително искуство*), *sf.* la plastique *et* art —, *sf.*
Пластически, *adj.* plastique; ‖ *Phys.* architectonique.
Пластче (*облаче на око*), *sn.* la nubécule.
Пластырненъ, *adj. Pharm.* emplastique.
Пастырь, *sm.* l'emplâtre *m*; 1. **прилѣпяване** —, *Chir.* l'emplastration *f*; 2. **прѣчка** — *или* **друго**, *Pharm* le magdaléon; 3. **раклица за -ри**, *Pharm.* l'emplâtrier *m.*
Пластъ, *sm.* la filasse; 1. (*у конь*), l'epi *m*; 2. **съ** — **на чело** (*за куче*), épié, *adj*; 3. (*покосено сѣно*), l'andain *m*; 4. (*хартіи, у подвезарь*), la battée.
Плата, *sf.* la retribution, le traitement, le retour, les émoluments *m*, les appointements *m*; 1. (*лифе t.*), l'honoraire *m*; 2. (*цѣнене, главене, хакъ t.*), le salaire, la solde, les gages *m*; 3. (*ради паша*), le parcours; 4. (*за прѣминуване*), le bachotage; 5. (*за работа*), le loyer; ‖ (*и плащането й*), la paye *et* paie; 6. (*на матрозы*), *Mar.* le maréage; 7. **прибавка на** — **и нейный пріемникъ**, la haute-paye; 8. **давамь** —, *va.* rétribuer; 9. **обдьржамь съ** —, *va.* soudoyer; ‖ (*войска*), solder; 10. **плащамь** —, *va.* payer; 11. **съ по-голѣма** —, *Milit.* appointé, *adj*; 12. **какъ** —, *adv. Com.* par contre.
Платанце, *sn.* la touaille.
Платенъ, *adj.* soldé.
Платены, *sf. pl. Com.* le découvert.
Платецъ, *s.* payeur, euse; le payant, la paye *et* paie.
Платика, *sf. poisson*, la vaudoise *ou* dard, le gardon.
Платина (*металлъ*), *sf.* le platine; -ненъ, de platine; ‖ **гжбяста** —, éponge de platine.
Платливъ (*да са плати*), *adj.* payable; ‖ (*за билетъ*), payant.
Платлотъ, *sm. Mar.* le couvre-lumière.
Платна (*у вѣтърна воденица*), *sn. pl.* les toiles; 1. (*на ладія*), la voile, toile à voiles; ‖ (*и направата имъ*), *coll.* la voilure; 2. **дължина на -та**, *Mar.* la chute; 3. **издвигамь -та** (*трьгнувамь*), *va.* faire voile; 4. **распрѣгамь -та** (*плавамь*), *va.* mettre à la voile; 5. **распрѣгамь всичкытѣ** —, *va.* faire force de voile; 6. **съ** —, *Mar.* voilé, *adj*; 7. **безъ** — **и вжжа**, en pantenne; 8. **съ всевъзможны** —, à toc de voiles; 9. **правяне** — **за ладія**, la voilerie; ‖ (*малкы*), la voilette; 10. **прѣнасямь** — **на друга страна**, *va.* muder; 11. **събирамь -та**, *va.* désappareiler; 12. **съдырамь** —, *va.* éventrer; 13. **свиване** —, le ferlage; 14. **свивамь и завьрзвамь -та**, *va.* ferler; 15. **търговія съ** —, la toilerie; ‖ (*и пологъ за тѣхъ*), la lingerie; 16. **търговія съ тжнкы** —, la mulquinerie; ‖ **тжкачъ на** —, un mulquinier.
Платнарь, ка, *s.* linger, ère; un caleçonier; ‖ (*за ладія*), *Mar.* un voilier.
Платникъ (*човалъ t.*), *sm.* le sac, la poche; ‖ (*за пепелъ*), le charrier.
Платнище (*ширина на платъ*), *sn.* la laire, le lé; ‖ *Mar.* la ferze; ‖ **полу** —, demilé *m.*
Платно, *sn.* la toile; 1. (*отъ коприна и вълна*), alépine *f*; 2. (*нахичеване за прѣстолъ*), le surtout; 3. (*натопено въ растопена мазь*), *Pharm.* le sparadrap:

4. залѣпямъ върху ново — картина, *va.* rentouiler; 5. намазевамъ на —, *va.* entoiler.
Платношжвачка, *sf.* une lingère.
Платнянка (*начавра т. за пълнене пушка*), *sf. Milit.* la bourre; | турямъ — въ пушка, *va.* bourrer; | изваждамъ — отъ оражіе, *va.* debourrer.
Платняно гергило, *sm.* la bâche.
Платнянъ, *adj. Mar.* vélique.
Платоникъ, *sm.* un platonicien.
Платонически, *adj.* platonicien, platonique.
Платоново учене (*платонисмъ*), *sm.* le platonisme.
Платъ, *sm.* l'étoffe *f*, le tissu, le compartiment, la matière; 1. (*отъ примиты*), toile de crin, *f*; 2. (*на пръчкы, на брѫзни*), étoffe vergée; 3. зашиване — съ —, *Mar.* bordage à clin, *m*; 4. употрѣбявамъ — колкото е потрѣбно на нѣщо, *va.* étoffer.
Платформа, *sf. Milit.* la plate-forme; 1. (*за желѣзенъ пжть*), le truck; 2. (*въ носова часть на галера*), la rambade *et* -barde; 3. (*за поставене топове*), *Milit.* le tabloin.
Плауново сѣме, *sm.* soufre végétal *m.*
Плафонъ, *sm.* le plafond.
Плаха кукумѣвка, *sf. oiseau*, la fresaie *ou* effraie.
Плахо, *adv.* accortement.
Плахость, *sf.* la timidité.
Плахъ, *adj.* peureux, timide, poltron.
— **конь**, *sm.* cheval écouteux *m.*
Плачевенъ, *adj.* déplorable, lamentable, lugubre; -вно, -ment; | *fig.* funèbre.
Плачене, *sm.* le sanglot.
Плачливъ (*който плачи*), *adj.* pleurant.
— **човѣкъ**, *sm. s.* pleureur, pleureux, pleuleur *et* pleuleux, euse; | *fam.* un pleurard.
Плачъ, *sm.* la lamentation, le 'hurlement; | Іеремінъ — (*у Библія*), les lamentations de Jérémie.
Плача, *vn.* pleurer, sangloter, 'hurler, se plaindre; 1. *fig.* pleuler; 2. (*за*), lamenter *et* se lamenter sur, pleurer; 3. (*притворно*), *fam.* pleurnicher; 4. (*когато и да щж*), avoir le don des larmes; 5. плачи (*за порѫзана лоза*), *v. imp.* il pleure.
Плашене, *sm.* la menace, intimidation *f*; | (*съ черковно проклинане*), aggrave *f.*
Плашило, *sm.* l'épouvantail *m*, un intimidateur.
Плашителенъ, *adj.* imminent
Плашително оражіе, *sm.* le porte-respect.
— **състояне**, *sm.* l'imminence *f.*
Плашкотенъ матрозъ, *sm.* un chalandeau.
Плашкотъ, *sm. Mar.* l'allège *f*, le chalan, le ponton.
Плашливъ, *adj.* craintif; -во, -ivement; [(*voyez* Плахъ).
Плашя, *va.* menacer, épouvanter, intimider, terrifier, rebuter, imposer; | -*ся*, *vr.* s'intimider, s'effrayer, s'effaroucher, avoir peur de; | който плаши, menaçant, *adj.*
Плащамъ, *va.* payer, acquitter, compter, financer, satisfaire; 1. (*съ истата монета*), payer de retour; | *fig.* user de représailles *f*; 2. (*малого или твърдѣ скжво*), surpayer; 3. (*за нѣкого*), défrayer; 4. (*напрѫдъ на пощата*), affranchir; 5. (*пакъ*), rembourser.
Плащане, *sm.* le payement *et* paiement, remboursement, acquittement *m*; 1. (*ради печене хлѣбъ*), le fournage; 2. (*за ѫдене*), *fam.* le défrai; 3. отлагане на -то, l'atermoiement *m.*
Плащатникъ, *sm. tantm.* la chlamyphore.
Плащеница, *sf.* le saint suaire, le sindon.
Плащливъ, *adj.* acquitable.
Плеяды (кокошка или седемвѣздіе), *sf. pl. Astr.* les Pléiades *ou* la -de céleste.
Племе, *sm.* la tribu, peuplade, race, nation, maison, naissance, ligaée *f*; | *fig. fam.* couvée *f.*
Плена (*на желѣзо*), *sf.* la fente; 1. (*въ металлы*), la paille; 2. (*на стомана*), la cendrure; 3. (*въ ялмазъ*), la glace.
Пленявъ (*за металлъ*), *adj.* pailleux; | (*за ялмазъ*), glaceux.
Плеонасмъ (*постаряне рѣчи*), *sm.* le pléonasme.
Плерезы (*траурны нашивки*), *sf. pl.* les pleureuses *f.*
Плесиметръ (*инструментъ*), *sm. Méd.* le plessimètre.
Плетачъ, ка, *s.* tricoteur, euse; | (*на столове*), empailleur, euse.
Плетена кесія, *sf.* le bregin.
— **работа**, *sf.* le tricotage; | (*пълнена*), ouvrage d'estame, *m.*
— **стока**, *sf.* la bonneterie; | занаятъ на — и търговія съ нея, la bonneterie.
Плетене, *sm.* le tricotage.
Плетеница, *sf.* la natte, la tresse; | (*коса*), le catogan *et* cadogan.
Плетенъ платъ, *sm.* la filoche.
Плетове, *sm. pl.* le diguement.
Плетъ, *sm.* la digue, le barrage, la volette, la claie; 1. *fig.* la barrière; 2. (*отъ бръхари*), l'échalier *m*; 3. (*ради запрещане*), le clayonnage; 4. права —, *va.* diguer.
Плетя (*оплитамъ*), *va.* tricoter, natter, tresser, clisser; 1. *fig.* filer, tistre; 2. (*рогозки, кошове*), ourdir; 3. плетеса, *v. imp.* il se trame.
Плешевъ, *adj.* herpétique.
Плешей, *sm. Méd.* l'herpès *m.*
Плещка (*pl. плещи*), *sf.* l'éclauche *f*; 1. вскълчевамъ — на конь, *va* épauler; 2. раненъ на — конь, *Vetér.* égarrotté, *adj*; 3. ширина на -щитѣ, la carrure.
Плещовица, *sf. insecte*, le morpion.
Плещчастъ, *adj.* carré des épaules.
Плещченъ, *adj. Anat.* scapulaire, huméral.
Плещна кость (*плещка*), *sf. Anat.* l'humérus *m.*
Плещчникъ, *sm.* le scapulaire.

Плико (*писмо*), *sm.* le pli; | при това —, sous ce pli.
Плисакъ (*едно пръскане вода*), *sm. fam.* la flaquée; | (*отъ клималото*), *Mar.* batonnée d'eau, *f.*
Плискамъ, *va.* aiguayer; | *fam.* flaquer; | *-са* (*у водата*), *vr. pop.* gargouiller.
Плискане, *sm.* l'irroration *f.*
Плинтусъ, *sm. Archit.* la plinthe.
Плитко, *adv. Mar.* une batture. [gueule.
— **умна извѣнна жена**, *sf. fam.* une bé-
— **умие**, *sm.* la bégueulerie.
Плие (*клѣкане съ играяне*), *sm.* le plié.
Плодова чарупка, *sf. Bot.* l'induvie *f.*
Плодовитость, *sf.* la fécondité, fertilité, rédondance *f.*
Плодовитъ, *adj.* fertile, fécond, fructueux, rédondant, luxuriant, riche; | *Méd.* prolifique; | быва — (*за прѣдмѣтъ*), *v. imp.* il prête.
Плодородень, *adj.* fertile, fructifère, fécond, productif; | правя -дно, *va.* fertiliser, féconder; | което не можемъ направи -дно, infertilisable, *adj.*
Плодородіе, *sm.* la fertilité, la fécondité.
Плодородна земя, *sf. fig.* terre de promission *ou* terre promise *f.*
Плодотворенъ, *adj.* fécondant *et* fécondateur.
Плодотворность, *sf.* la fécondance.
Плодоѣдливъ, *adj.* frugivore.
Плодъ (*и отъ снага и fig.*), *sm.* le fruit; 1. (*бабино дѣте*), les secondines *f*; | *Méd.* arrière-faix *m*; | *Anat.* le placenta; 2. челото на —, *Bot.* le réceptacle; 3. врьзване -дове, *Bot.* la nouure, l'ovaire *m*; 4. задьржане -дове на корень-тъ, la saisie-brandon.
Плодятса, *v. imp.* ils se peuplent.
Плоска ладія, *sf.* la toue. [teure.
— **часть** (*на прѣходъ*), *sf. Métall.* la pla-
Плоскарница, *sf.* l'aplatisserie *f.*
Плоскарски станъ, *sm.* l'aplatissoir *m.*
Плоско, *adv.* à plat, rondement.
— **дяинста ладія** (*въ Холандія*), *sf.* le samoreux.
— **дяинсто свѣщниче**, *sm.* l'accon *m.*
— **носъ**, *adj. s.* camard, rde; un camus.
— **кракъ пилецъ**, *sm. H. nat.* palmipède, *adj. m.*
Плоскость, *sf.* le plat, esplanade *f*, pan, plan *m*; 1. *Géom.* la face, l'aire *f*; 2. (*на камыкъ*), le panneau; 3. (*на морска лопата*), la pale.
Плоськъ, *adj.* plat, plain, égal, écrasé; | *Géom.* plan; | (*за пилешки крака*), *H. nat.* palmé.
— **покривъ**, *sm.* la plate-forme; | (*на кжща*), *Archit.* l'argamasse *f.*
Плотица, *sf. poisson*, le tetard.
Плоча, *sf.* la plaque, le carreau, table, tablette *f*; 1. (*гравирована*), la planche; 2. (*камыкъ*), la cadette; | настилямъ съ -чи улица, *va.* cadetter; 3. (*шиферъ камыкъ*), *Minér.* le schiste; 4. (*прѣдъ соба*), le foyer; 5. (*за растриване цвѣтила*), le marbre; 6. изваждамъ -чи отъ стая, *va.* décarreler; 7. настилямъ съ -чи *или* съ тулы, *va.* carreler; 8. настилане съ -чи, le carrelage.
Плоченъ *и* **-часть**, *adj.* lameleux *et* lamellé.
Плочастъ, *adj.* schisteux; || *Minér.* scissile.
Плувамъ *и* **-внувамъ**, *vn.* flotter, surmonter; 1. (*отгорѣ*), surnager; 2. направямъ да плувне ладія отъ каль-та, *va. Mar.* raflouer; 3. пущамъ дърва да плувать, *va.* faire flotter; 4. плувнува, *v. imp. Mar.* il déchoue (*voyez* **Плавамъ**).
Плаване *и* **Искуство** —, *sm.* la natation; || училища за —, école de natation; || (*за риба*), le nagement.
Плувачъ, ка, *s.* nageur, euse.
Плувна бѣлѣжка, *sf. Mar.* l'amarque *f.*
Плувнатъ, *adj.* flottant.
Плувнуване (*снемане ладія отъ каль*), *sn.* le raflouage.
Плугъ (*съ млого рала*), *sm. Agric.* le rayonneur.
Плуженъ процѣпъ, *sm.* le sep.
Плузгавъ, *adj.* glissant, lubrifique; || (*отъ дѣвтѣ страны*), en dos d'ân; || правя —, *va.* lubrifier.
Плузгамса, *vr.* glisser, couler.
Плузгане, *sm.* le glissement, le glissé.
Плузгъ (*на спускателна шійнія*), *sm. Mar.* la couette
Плузноване, *sm.* le trébuchement.
Плузнувамса, *vr.* trébucher; || (*за кракъ*), manquer.
Плумерія (*чьрвень ясминъ*), *sf. arbuste*, le frangipanier.
Плута (*саль t.*), *sf.* le flot, le bac; 1. (*отъ борове*), la drome; 2. (*дърва по рѣка*), train de bois, *m*; 3. (*за калафатъ*), *Mar.* ras de carênne, *m*; 4. (*кереста по вода*), la brelle; 5. (*ладія*), la traille; 6. (*за прѣкарване конь*), le passe-cheval; 7. (*и несьвршена —, Mar. потрѣбна — при счупване ладія*), le radeau; 8. (*и прѣпрѣкарване -ты*), le flottage.
Плутарь (*салжія*), *sm.* un flotteur.
Плутна рѣка, *sf.* rivière flottable *f.*
Плутны дърва, *sm. pl.* bois flotté *m.*
Плутонически, *adj. Géol.* plutonique *et* plutonien.
Плушкове (*видъ монета*), *sm. pl.* le cauris *et* coris.
Плушковъ, *sm. mollusque*, l'escargot *m*, limaçon *et* colimaçon *m*; 1. (*зжмски*), le buccin; 2. (*въ ухо*), *Anat.* le limaçon; 3. градинка за -кове, l'escargotière *f.*
Пъленъ, *adj.* plein, intégral, complet, ample,

parfait, rebondi, adéquat, cousu de; 1. *fig.* gros de, dodu; 2. (*съ врьхъ*), comble; 3. (*подъ грѫбло, за мѫрка*), ras; 4. (*до джга*), plein comme un oeuf; 5. съвсѣмъ -лно, *adv.* complètement; 6. бывамъ — отъ, *vn.* *fig.* respirer.
Пълнъ брой, *sm.* le complet.
— гърчакъ, *sm.* une l'aiguiérée.
— приходъ (*на духовно мѣсто*), *sm.* la réplétion. [pot.
Пълзакъ, *sm.* *oiseau*, la sittelle *ou* torche-
Пълзачъ (*както зжмя*), *sm.* *H. nat.* serpigineux, *adj.*
Пълзене, *sn.* le rampement, la reptation.
Пълзителенъ, *adj.* rampant.
Пълзишкомъ, *adv.* à plat ventre; || *fam.* à écorche-cul.
Пълзливо животно (*гадина*), *sn.* le reptile.
Пълзливъ (*който пълзи*), *adj.* reptile.
Пълзя, *vn.* rester; | пълзи (*за вода*), *v. imp.* elle séjourne. [*fig.*), ramper.
Пълзя, *vn.* marcher à quattre pattes; | (*и*
Пълкове, *sm. pl.* les troupes *f.*
Пълковенъ лѣкарь, *sm.* *Milit.* aide-major *ou* -chirurgien *m.* [-elle.
Пълковникъ, *sm.* un colonel; -виченъ,
Пълковна училища, *sf.* école régimantaire *m.*
Пълководецъ, *sm.* un capitaine; | (*у в. в.*), un stratégue *et* -tége.
Пълкъ, *sm.* le régiment; | раздѣлямъ надве —, *va.* *Milit.* dédoubler; | съставямъ —, *va.* enrégimenter.
Пълна воля, *sf.* les coudées franches *f.*
— каца, *sf.* un marc.
— паница, *sf.* une assiette, une platée.
— свѣщь (*пълнъ мѣсецъ*), *sf.* le plein.
— форма, *sf.* grande tenue *f.*
Пълненъ, *adj.* massif (*voyez* Едностаненъ).
Пълнилникъ (*на пушка*), *sm.* un chargeur.
Пълно, *adv.* plein; | на —, en entier; | -то, *sn.* le complet, le plein.
— властіе, *sn.* l'autorisation *f.*
— властна бѣла хартія (*само съ подписъ*), *voyez* Бланкетъ.
— гърне (*съ вино*), *sn.* *fam.* une lampée.
— корыто, *sn.* une augée
— кръвенъ, *adj.* pléthorique.
— кръвіе, *sn.* *Méd.* la pléthore. [tiaire.
— мощенъ министръ, *sm.* un plénipoten-
— мощіе, *sn.* plein pouvoir *m*, le pouvoir, la mission, la procuration, le mandat; | давамъ —, *va.* fonder.
— мощность, *sf.* *fig.* carte blanche *f.*
— народно събране, *sn.* cour plenière *f.*
— образенъ, *adj.* *fam.* bien facé.
Пълность, *sf.* la plénitude, le plein.
Пълня, *va.* charger, emplir.
Пълстарь, *sm.* un feutrier.
Пълстъ, *sm.* le feutre; 1. валямъ *или* правя —, *va.* feutrer; 2. валяне *или* правяне -тове, le feutrage; 3. майсторъ на -тове, un feutrier.
Пълтенъ цвѣтъ, *sm.* la chair.
Плъть, *sf.* la chair; пълтенъ, de chair.
Плъхче, *sn.* *fam.* le raton.
Плъхъ, *sm.* *mamm.* le rat.
Пълченъ мундиръ, *sm.* habit d'ordonnance, *m.*
Плѣва, *sf.* la paille; | (*всякаква*), le feurre *et* foarre; | врьзка —, une gerbée.
Плѣвачъ, ка, *s.* sarcleur, euse.
Плѣвене, *sn.* le sarclage.
Плѣвителна дърма, *sf.* la sarcloir.
— мотыка, *sf.* le boisselon.
Плѣвникъ, *sm.* le pailler, grenier à foin *m*, la chaumière; 1. *Agric.* le fenil; 2. (*за снопы*), la grange; 3. пълненъ — съ снопы, une grangée.
Плѣвниче, *sn.* la chaumine.
Плѣвя, *va.* sarcler. [piquant.
Плѣнителенъ, *adj.* attrayant, prévenant,
Плѣнилникъ, *sm.* un saccageur.
Прѣнникъ, *sm.* un captif.
Плѣнъ, *sm.* le butin, le pillage, dépouille, captivité, prise *f*; | (*отъ непріятелски пълководецъ*), dépouilles opimes *f.*
Плѣня, *va.* piller, captiver, saccager; | (*плѣнъ*), butiner.
Плѣсенъ, *sf.* le moisi, la moisissure, la chancissure *et* chanci *m*, oïdium *m*; 1. *Chim.* l'efflorescence *f*; 2. (*цвѣтъ на вино*), la fleur; 3. докарвамъ — на нѣщо, *va.* moisir; 4. хващатъ — (*плѣсенясвать*), *v. imp.* ils chancissent *et* ils se chancissent.
Прѣсенясало, *sn.* le moisi.
Прѣсенясалъ, *adj.* moisi.
Плѣсенясва, *v. imp.* il moisit *et* il se —, il effleurit *et* il s' —; | плѣсенясвать, *pl.* ils chancissent *et* ils se chancissent.
Плѣскавость, *sf.* l'empâtement *m.*
Плѣскане, *sn.* *fig.* le plâtrage.
Плѣсканица, *sf.* *fig.* le plâtrage, le bousillage.
Плѣскать (*за платната*), *v. imp.* *Mar.* elles fasient *et* faséient.
Плѣсница (*шамаръ т.*), *sf.* le soufflet, la claque; 1. *fam.* la calotte, giffle, tape *f*; 2. *pop.* la talmouse, mornifle; *f*; 3. нѣколко -ници, *fam.* une souffletade; 4. бѣятса съ -цы, *vr.* ils se paument; 5. удрямъ -цы, *va.* souffleter; 6. удряне -цы, coup de revers *m*; 7. удрачъ съ -цы, *sm.* un souffleteur.
Плѣсничка, *sf.* la tapette.
Плѣснувамъ, *va.* souffleter; | (*нѣкого*), claquer, colaphiser. [flac.
Плѣсъ! *interj.* patatras; | — плюсъ! flic
Плѣчка, *sf.* la capture, la prise; | *fig.* la proie (*voyez* Плѣнъ).
Плѣщачъ, ка, *s.* bousileur, euse.
Плѣщене (*ржцѣ*), *sn.* battement de mains, *m*; | (*крила*), battement d'ailes, *m.*

Плѣщж, *va.* poisser, bousiller, tripoter; | (*рѫцѣ*), battre de mains, claquer de mains; | плѣщать (*за платната*), *v. imp. Mar.* elles fouettent.
Плю! *interj.* pouah.
Плювалникъ, *sm.* le crachoir.
Плювачъ, ка, *s.* cracheur, graillonneur, euse.
Плювіозъ (*мѣсецъ на републиканска година*), *sm.* le pluviose. [tation.
Плюене, *sn.* le crachement; | *Méd.* la spu-
Плюмажъ, *sm.* le plumet.
Плюнка, *sf.* la salive, la bave; | *Med.* le flegme *et* phlegme; | смисане — съ храна, *Méd.* l'insalivation *f.*
Плюнченъ, *adj. Anat.* salivaire *et* -lival.
Плюска, *sf.* la baliverne; | *pop.* la bourde; | (*пухкане*), estrapade *f.*
Плюскы, *sf. pl.* les sornettes *f*; | *fig.* la vision, lanterne *et* lanternerie *f*; | —, *interj.* zest.
Плюсъ, *sm. Alg.* le plus.
Плющж, *vn.* cingler.
Плюя, *vn.* cracher, recracher. [ски, *adj.*
Пневматика, *sf* la pneumatique; | -тиче-
Пневматическа машина, *sf.* machine pneumatique *f.*
Пневматологически, *adj.* pneumatologique.
Пневматологія (*духословіе*), *sf.* la pneumatologie.
По, *prép.* selon, suivant, à raison de, en egard à, après, vu, en, dans, à, par, sur le pied de.
Побарвамь, *va.* friponner, malverser.
Побарване, *sn.* la malversation.
Побащимъ, *sm.* un paranymphe.
Побивамь (*колъ*), *va.* piloter; 1. (*перж*), ramasser; 2. *fam.* tapoter; 3. *fig. pop.* peigner.
Побиванеа, *sn. pl. pop.* la raclée.
Поблѣднявамь, *vn.* se flétrir, déteindre *et* se —, *vr*; | правя да поблѣднѣе, *va.* flétrir.
Поблѣдняване, *sn.* le blemissement.
Побоженъ, *adj.* religieux, pieux, devot, dévotieux, béat; | твърдѣ —, *fam.* confit en dévotion, *m.*
Побожникъ, ица, *sc.* piétiste; | притворно са показвамь —, *vr.* béguiner; | притворно —, *s.* bigot, ote.
Побожность, *sf.* la dévotion, religion, piété *f.*
Побойникъ, *sm.* batteur de gens, *m.*
Побратимски, *adj.* confraternel.
Побратимство, *sn.* la confraternité, affilation *f*; | членъ на —, affilié, *adj. s.*
Побратимъ, *sm.* un confrère.
Побратявамь, *va.* affilier; | *-ca*, *vr.* s'affilier à, fraterniser.
Побързанъ, *adj.* accéléré.
Побързвамь, *vn.* dépêcher, se hâter, diligenter *et* se —, avancer, accélérer; | (*да свършж*), expédier.
Побързване, *sn.* l'accélération *f.*
Побъркана буква, *sf. Typ.* la coquille.
Побъркано правописане, *sm.* la cacographie.
Побъркань, *adj.* erroné, confus, égaré, ébouriffé, incorrect, dévoyé, bien loti; | (*въ умъ-тъ*), *fig.* timbre fêlé, tête fêlée.
Побъркваме *и* -кувамь, *va.* troubler, déranger, mêler, inquiéter, dépayser, dérouter, interrompre, désorienter; 1. (*нѣкому нѣщо*), déjouer; 2. (*нѣщо*), nuir à; 3. (*пѫть*), égarer; | *fam.* fourvoyer; 4. *-ca*, *vr.* se troubler, se déranger, se mêler, s'interrompre, se prendre, se confondre, se brouiller, perdre la carte, chopper, être dans le pétrin; 5. *fig.* se promener; 6. (*изъ пѫть-тъ*), s'égarer, se dévoyer; | *fam.* se fourvoyer.
Побъркване, *sn.* l'égarement *m*, la confusion, ecart, fourvoiement *m*; 1. *fig.* le vertige, brouillard, dédale *m*; 2. *Méd.* la perturbation, vésanie *f*; 3. (*въ раздаване книгы*), la maldonne; 4. (*въ умъ-тъ*), le transport; 5. докарвамь въ —, *va.* embarrasser; 6. изваждамь отъ —, *va.* détromper; 7. искарвамь отъ —, *va.* désabuser; 8. въ —, entre l'enclume et le marteau.
Побърковачъ (*нарадость*), *sm.* un trouble-fête.
Побуждамь, *va.* provoquer à, éveiller, pousser, engager à, aiguillonner, aiguiser, animer, mouvoir, allumer, inciter, déterminer, obliger, convier; 1. *fig.* inviter à; 2. (*къмъ нѣщо*), solliciter, porter à; 3. (*къмъ*), *fam.* piéter; 4. (*за побѫгване*), *Milit.* emboucher; 5. (*къмъ смиляване*), *fam.* apitoyer; 6. което побужда къмъ нѣщо, excitatoire, *adj*; 7. *-ca*, *vr.* s'animer.
Побуждане, *sn.* la sollicitation, incitation *f*; | *fig.* impulsion *f*, mouvement, branle, ragoût *m*; | (*къмъ*), le motif.
Побудителенъ *и* -дилиничень, *adj.* moteur, motival, déterminant. [ressort.
Побудителна причина, *sf.* le motif, le
Побудиликъ, *sm.* un mobile.
Побѣгвамь, *vn.* se refugier, s'enfuir, déserter, échapper de *et* s' —, partir, s'evader, tirer ses grègues *f*, prendre son sac et ses quilles *f*; 1. *fam.* réchapper, escamper, faire une fugue, gagner le taillis; 2. *pop.* fouiner; 3. (*назадъ, за звѣръ*), *Vén.* refuir; 4. (*тайно*), se dérober; 5. побѣгва пакъ въ гората (*за звѣръ*), *v. imp.* il se rambuche.
Побѣгване, *sn.* la désertion; | (*на неволникъ, на робъ*), le marronnage.
Побѣгналъ негръ, *sm.* nègre marron *m.*
Побѣгнатъ, *adj.* réfugié.
Побѣлѣлъ старецъ, *sm.* un grison.
Побѣлявамь, *vn.* blanchir, se déhâler; | побѣлява ми косата, *v. imp.* mes cheveux grisonnent.
Побѣснявамь, *vn.* enrager, sévir, endiabler de; | правя да побѣснѣе, faire enrager, faire endiabler; | който побѣснява, démoniaque, *adj.*

Побѣсняване, *sn.* la démonomanie.
Побѣснѣлъ, *adj.* enragé, endiablé, frénétique, désespéré; énergumène, *sc*; ‖ *Méd.* hydrophobe, *sc.*
Поварейка, *sf.* la cuillère.
Повеждамь, *va.* guider.
Повелителенъ, *adj.* impérieux, impératif, dominateur, absolu, mandatif, impériosité *f*; ‖ *fig.* de dictateur. [pératif.
Повелително наклонене, *sn. Gram.* l'im-
Повелѣвамь, *va.* commander, mander, vouloir, enjoindre; ‖ *fig.* régenter.
Повелѣвачъ, *sm.* un maître; ‖ (*на вѣрницы*), commandeur des croyants, *m.*
Повелѣне, *sm.* l'ordre *m*, prescription *f*, mandat *m*, commission, jussion, injonction *f*; ‖ до ново —, jusqu' à nouvel ordre; ‖ промѣна —, contre-ordre.
Повече *и* **-выше**, *adv.* plus, en sus, davantage; 1. *prép.* au dessus de; 2. — отъ, *adv.* plus de; 3. колкото — толковъ —, plus... plus...; 4. — или по-малко, plus ou moins; 5. толковъ —, d'autant plus; 6. ни — ни по-малко отъ както, ni plus ni moins que; 7. нищо —, sans plus; 8. — отъ половината, *Jur.* d'outre-moitié; 9. часъ отъ часъ —, de plus en plus; 10. -то, *adv.* d'ordinaire, pour l'ordinaire, le plus, pour la plupart, la plupart; 11. -то, *sn.* le surplus, le restant, le reste.
Повеченъ, *adj.* surabondant.
Повечерие, *sn.* les complies *f*.
Повечна любовь, *sf.* la predilection.
Повечно искане, *sn.* le subrécot.
Повивамь, *va.* bander; ‖ (*дѣте*), emmaillotter.
Повиване (*дѣте*), *sn.* l'emmaillottement *m*.
Повивачка (*ксіопеда*), *sf.* une remueuse.
Повлачамь *и* **-влачамь**, *va.* entraîner, traîner; 1. *Mar.* fourrer; 2. (*съ нѣщо*), plaquer; 3. (*дрѣха*), doubler.
Повлачане *и* **-влачане**, *sn.* l'entraînement *m*; ‖ (*на дрѣха*), le fourreau.
Повлачевачъ, *sm.* un plaqueur.
Повлачилка (*на възглавница*), *sf.* la taie; ‖ (*на женска капела*), la passe.
Повлачителенъ, *adj.* entraînant.
Повлекана, *sf.* une cendrillon.
Повлеканъ, *sm.* un traîneur, un pierrot.
Повлекло, *sn.* l'attirail *m*.
Повлечена лоза (*по зидъ*), *sf.* la treille.
Повлеченъ, *adj.* ample; -но, -ment; ‖ (*съ нѣщо*), fourré.
Повлечи-поясъ, *sm.* (*voyez* **Напранъ**).
Поводка (*съ лякъ-тъ на цигулка*), *sf. Mus.* coupe d'archet, *f*.
Поводъ, *sm.* l'occasion *f*, rencontre *f*, sujet *m*, rêne, matière, ouverture *f*; 1. *fig.* le fondement, le lieu; 2. (*къмъ нѣщо*), *fig.* l'entrée *f*, le ferment; 3. давамь —, *va.* occasioner; ‖ (*нѣкому*), prêter à.
Повой, *sm.* la ceinture, la bande.
Поволя, *adv.* adlibitum (*voyez* **Воля**).
Поврага! *interj.* morbleu, tête-bleu, ventre-bleu *ou* -saint-gris, margue de, peste de, palsambleau *et* palsanguienne; ‖ *fam.* diantre, foin de (*voyez* **Врагъ**).
Повърната стока, *sf. Com.* le retour.
Повърнато мыто, *sn. Com.* le daw-back.
Повърнителенъ, *adj.* réversible.
Повърнителность (*на имотъ*), *sf. Jur.* la réversibilité. [réversion.
Повърноване, *sn.* le contre-coup; ‖ *Jur.* la
Повръткы, *sf.* tour et retour *m*, la récurrence, la volte; ‖ отбивамса съ — отъ нѣщо, *vr.* volter; ‖ което са прочита на —, palindrome, *adj.*
Поврътливость, *sf.* la légèreté.
Поврътливъ, *adj.* réversible, léger.
Поврътна платформа (*на желѣзенъ пжть*), *sf.* plaque *ou* plate-forme tournante *f*.
Повръто, *adv.* vice versâ.
Повръть, *sm. Mus.* la bécarre; ‖ забѣлѣжено съ —, bécarré, *adj.*
Повръхненъ *и* **-ностенъ**, *adj.* superficiel, superficiaire, léger.
Повръхнина *и* **-хность**, *sf.* la superficie, surface, face, *f*; 1. *fig.* la superficie, sommité, écorce, *f*; 2. (*лицето на водата*), plaine d'eau, *f*; 3. май равно съ водната —, à ras l'eau, au ras de l'eau, *m*.
Повръхніо познане, *sn. fig.* la teinture. — състояне, *sn.* la superficialité. [-ment.
Повръхностенъ, *adj. fig.* superficiel; -тно,
Повръщамь *и* **-вырнувамь**, *va.* détourner, rembourser, restituer, redonner, rendre; 1. *fig.* vomir; 2. (*валката*), ballotter; 3. (*дума нѣкому*), apostropher; 4. (*отъ пжть*), devoyer, fourvoyer, se détourner; 5. който може са повърне пакъ, récupérable, *adj*; 6. -*са*, *vr.* retourner, rabattre *et* se —; 7. *fig.* se retourner, refluer; 8. (*назадъ*), s'enrevenir; 9. (*отъ пжть*), devier *et* se —; 10. (*често на нѣщо*), *fig.* retortiller.
Повръщане *и* **-вырневане**, *sn.* le détournement, le retour, recrudescence, récurrence, restitution, apostrophe *f*; 1. *fig.* la deviation; 2. *Jur.* la rédhibition; 3. *pop.* le vomissement; 4. (*на болесть*), la rechute; ‖ *Méd.* la palindromie; 5. (*доказателство*), la rétorsion; 6. (*на зари*), *Phys.* la déflexion; 7. (*назадъ*), *Vén.* la refuite; 8. (*пакъ на имотъ*), *Jur.* la réintegrande.
Повръщателенъ, *adj.* récurrent. [coup.
Повръщателно дѣйствіе, *sn. fig.* le contre-
Поврѣда (*врѣдность*), *sf.* la nuisibilité, détriment, dégât, préjudice *m*; 1. *fig.* l'atteinte *f*; 2. (*въ гора отъ буйнъ вѣтъръ*), le vimaire; 3. за — на нѣкого, au préjudice de.

Поврѣденъ, *adj.* avarié; | *Mar.* incommodé; | бывамъ —, *vn. fig.* souffrir.
Поврѣждамъ, *va.* nuir à, léser, gâter, endommager, détériorer, corrompre, altérer, offenser, tarer, abîmer *et* abymer, affecter; 1. *fig.* blesser; 2. *Chir.* intéresser; 3. *-са*, *vr.* se dégrader, s'avarier; 4. -ждамеса (*единъ другъ*), s'entre-nuire, nous nous nuisons; 5. безъ да са поврѣди, sans préjudice de.
Поврѣждане, *sm.* l'endommagement *m*, le ravage, détérioration, altération, dégradation, corruption, avarie, blessure *f*; 1. *Méd.* la lésion; 2. *Chir.* la piqnûre; 3. (*на ладія отъ чукнуване съ друга*), *Mar.* le ribordage.
Поврѣдителенъ, *adj.* préjudiciable.
Поврѣдность, *sf.* la nocuité.
Поврѣменни, *adj.* périodique; -но, -ment.
Повтарямъ *и* -вторявамъ, *va.* répéter, réitérer, redire, concerter, rendre, biner; 1. (*вѣнчило*), convoler en secondes noces *f*; 2. (*зададжа*), repasser; 3. (*на кжсо*), résumer *et* se —, récapituler; 4. (*непрѣстанно*), *fam.* répétailler; 5. (*реченото*), *fam.* rebâcher; 6. (*все сжщото напусто*), *fig.* rabattre; 7. корабъ що повтаря прѣпорчета, *Mar.* vaisseau répétiteur *m*; 8. *-са*, *vr.* se répéter, se copier.
Повтаряне *и* -торене, *sn.* la répétition, le renouvellement, la réitération, la reprise; 1. *fig.* la ritournelle, la superfétation; 2. *Gram.* la réduplication; 3. знакъ —, la reprise; 4. (*на приказки*), la redite; 5. (*на реченото*), *fam.* le rebâchage *et* -cherie *f*; 6. (*на рѣчитѣ съ различна мысьль*), *Rhét.* l'antanaclasse, *f*; 7. (*на сжщата дума*), l'anaphore *f*; 8. (*на истытѣ срички*), *Rhét.* l'allitération *f*.
Повтарачъ (*репетиторъ*), *sm.* un répétiteur; | (*на думытѣ си, бліошко*), *fam.* un rabâcheur.
Повторенъ, *adj.* réiteré, accessoire; | (*млого пжти*), rebattu; || въ събране — сборъ гласове, la contre-epreuve.
— цвѣтъ, *sm.* l'arrière-fleur *f*.
Повторителенъ, *adj.* réitératif, récapitulatif, itératif; || *Jur.* géminé; || *Gram.* fréquentatif.
Повторна бѣлѣжка, *sf.* la contre-marque.
Повторно, *adv.* accessoirement; || бѣлѣжа -но, *va.* contre-marquer.
— выкане, *sm. Milit.* le contre-appel.
— прѣваряване, *sm. Chim.* la cohobation; || прѣварявамъ —, *va.* cohober.
Повторность, *sf.* l'accessoire *m*.
Повторны стихове, *sm. pl.* vers intercalaires *m*.
Повыкважъ *и* -кувамъ, *va.* mander, inviter, révoquer; 1. *fig.* inviter à; 2. (*за*), défier; 3. (*назадъ*), rappeler; | (*за редъ*), rappeler à l'ordre; 4. (*пакъ*), rapporter.
Повыкване, *sm.* l'appelation *f*, invocation, révocation; 1. (*на благородныте за бой*), le ban; 2. (*назадъ*), le rappel; | (*за редъ*), rappel à l'ordre; | (*на ловешки кучета*), *Vén.* le requêté; 3. (*на сждба*), *Jur.* la soummation.
Повыкователенъ, *adj.* révocable, invocatoire.
Повыкователна граммота, *sf.* lettre de récréance, *f*.
Повыкователность, *sf.* la révocabilité.
Повѣренъ, *adj.* attitré.
Повѣрникъ (*при хвърляне жребы*), *sm.* un scrutateur.
Погаждамъ *и* -гождамъ, *va.* accommoder; | (*си са*), *vr.* cousiner.
Погаждане, *sn.* l'accommodement *m*.
Поганинъ, анка, *s.* païen, enne; | -гански, *adj.*
Поганство, *sn.* le paganisme.
Погасявамъ (*дългъ*), *va.* éteindre.
Погледвамъ *и* -днувамъ, *vn.* voir un peu; | (*на нѣщо*), regarder.
Погледване [безъ —, sans ménagement.
Погледенъ, *adj. Anat.* optique.
Погледна линія, *sf. Astr.* la collimation.
Погледъ, *sm.* le regard, la vue, l'oeil *m*, oeillade *f*, coup d'oeil; 1. (*на заминалото*), coup d'oeil rétrospectif, *m*; 2. отмахнуване на Божій —, *Théol.* la peine du dam; 3. отъ прьвъ —, à livre ouvert *m*; 4. на —, à vue d'oeil.
Поглъщамъ *и* **Погълнувамъ**, *va.* engloutir, déglutir, dévorer, croquer, absorber; 1. *fig.* moissonner; 2. (*пакъ*), ravaler; 3. погълнувать ма, ils m'engloutissent; 4. -щаме са (*единъ другъ*), *vr.* s'entre-dévorer.
Поглъщане *и* **Погълнуване**, *sn.* l'engloutissement *m*, absorption *f*.
Поглъщачъ (*провалъ*), *sm.* un engloutisseur.
Погнусявамъ, *va.* dégoûter, écoeurer; | *-са*, *vr.* se dégoûter de.
Погнусяване, *sn.* la détestation, aversion, nausée *f*.
Погодителенъ, *adj.* accommodable.
По-голѣма часть, *sf.* le commun.
По-голѣмъ, *adj. s.* aîné (*voyez* **Голѣмъ**).
Поголѣмявамса, *vr.* s'enorgueillir de, s'élever; | *fig.* entêter, enfler.
Погоненъ (*за стжнжина*), *adj.* courant.
По-горѣ, *adv.* en contre-haut (*voyez* **Горѣ**).
Погрозявамъ, *va.* enlaidir, mutiler, difformer, défigurer, décomposer, déparer, contrefaire; | *fig.* tronquer; | *-са*, *vr.* se décomposer.
Погрозяване, *sn.* l'enlaidissement *m*, défigurement *m*.
Погрьчевамъ (*и.ме*), *va.* gréciser.
Погрыжна кжща, *sf.* la conservatoire.
Погрѣбаленъ, *adj.* sépulcral, mortuaire.
Погрѣбална жамія (*за Султанъ*), *sf.* le turbe.
— покрывка, *sf.* le drap.
Погрѣбално вьрвене, *sn.* le convoi.

Погрѣбално испращане, *sm.* l'enterrement *m.*
— **мѣсто**, *sm.* la sepulture.
Погрѣбалны пѣсни (*въ Римъ*), *sf. pl.* les nénies *f.*
Погрѣбвамъ *и* **-бямъ**, *va.* inhumer, enterrer, ensevelir; | **тукъ е погрѣбенъ**, ci-gît.
Погрѣбване *и* **-бене**, *sm.* l'inhumation *f*, les funérailles *f*, la sépulture, les obsèques *f*, le tombeau.
Погрѣбникъ, *sm.* un croque-mort.
Погубвамъ, *va.* anéantir, exterminer, abîmer *et* abymer, tuer; | *fig.* perdre.
Погубване, *sm.* l'anéatissement *m*, extermination *f.*
Погубителенъ, *adj.* pernicieux à, sinistre.
Погубникъ, *sm.* un massacreur.
Подъ, *prép.* sous, par dessous, au dessous de, vers; | **изъ** —, de dessous; | — **това**, *adv.* là dessous.
Подъ (*таванъ t.*), *sm.* le plafond; | **обковане** *или* **измазване** —, le plafonnage; | **правя, измазевамъ** *или* **обковавамъ** —, *va.* plafonner.
Подавамъ, *va.* donner, offrir, présenter, tendre, accabler; 1. (*ѣстіе*), servir; 2. *-са*, *vr.* se projeter, saillir, sortir; 3. **който са подава** *или* **издава**, saillant, *adj.*
Подаване, *sn.* la saillie; | *Archit.* la projecture; | (*ѣстіе*), le service.
Подавачъ (*на писмо*), *sm.* un porteur.
Подагра, *sf. Méd.* la goutte, la podagre, arthrite *f*; | **страдалецъ отъ** —, goutteux, podagre.
Подагрикъ, *sm.* un goutteux, podagre *se*; | [-грически, *adj.*
Подарене, *sn.* la gratification; | *Jur. sc.* donataire.
Подаренъ билетъ (*за влазяне*), *sm. Théât.* entrée de faveur, *f.*
Подарь (*таванарь t.*), *sm.* un plafonneur.
Подарявамъ, *va.* vouer.
Подаряване, *sn.* la donation, largesse, galanterie, sportule *f*; | *pl.* -ванеа, les profits *m*; | **събиране — за спромаси**, la collecte.
Подберейтеръ, *sm.* un créat.
Подбождамъ, *va.* stimuler, suborner.
Подбождане, *sn.* la stimulation; | *fig.* le stimulus.
Подбрадіе (*у конь*), *sn.* la sous-barbe *et* [soubarbe.
Подбрадка, *sf.* la mentonnière.
Подбрадникъ, *sm.* la mentonnière, la bride, le bridoir, les barbes *f*; | *Milit.* la jugulaire.
Подбуждамъ, *va. fig.* ranimer.
Подбуждане, *sn. Méd.* le stimulus.
Подбутнувамъ, *va.* machiner, intriguer, cabaler; | (*тайно за нѣщо*), *fam.* manigancer.
одбутване, *sn.* le croc-en-jambe; 1. *fig.* le manége; 2. *fam.* la manigance, le micmac; 3. **употрѣбявамъ -ванеа за постигване на нѣщо**, *va. fig.* manoeuvrer.
Подбутнивъ, *adj.* cabalant.
Подбутни, *sf. pl.* des tours de souplesse, *m.*
Подбутникъ, ница, *s.* intrigant, ante *et* -trigueur, euse; | *fig.* un meneur, une taupe.
Подбутня, *sf.* l'intrigue *f*; | *fig.* la cabale.
Подбъбреченъ, *adj. Anat.* surrénal.
Подвезачъ *и* **-зарь, ка** (*на книгы*), *s.* relieur, euse.
Подвезвамъ *и* **-двьрзвамъ**, *va.* relier.
Подвезване *и* **-двьрзване** (*книгы съ хартія*), *sr.* le brochage.
Подвезка, *sf.* la bande, attache *f*; 1. *Archit.* la bandellette; 2. (*врьвь у крайшникъ на книга*), la nervure; 3. (*за истьрсване, за изсытване*), *Chir.* le brayer; 4. **турямъ -кы** *или* **врьви у крайшникъ на книга**, *va.* nerver.
Подвезія (*съ коры*), *sf.* la demi-reliure.
Подвивамъ, *va.* couper, bistourner, châtrer; 1. (*животны*), émasculer; 2. (*жребецъ*), 'hougrer; 3. (*пришивамъ дрѣха*), rendoubler; 4. **подвивать му са краката**, ses genoux se dérobent sous lui.
Подвиване, *sn.* le fléchissement, le bistournage *et* -nement; | (*животны*), la châtrure, émasculation *f*; | **ножъ за** —, entoir *ou* greffoir *m.*
Подвивачъ, *sm.* un châtreur d'animaux, af- [franchisseur *m.*
Подвигамъ *и* **Повдигамъ**, *va.* soulever, enlever, remuer, dresser, ramasser; 1. (*отъ калъ-та*), mettre de flot; 2. (*рамената си*), 'hausser les épaules *f*; 3. **повдига заднїй кракъ повече отъ другый** (*за конь*), *v. intr.* il 'harpe; 4. *-са. vr.* se soulever, se lever.
Подвигане, *sn. Méd.* l'érection *f*; | (*за бъльване*), la nausée; | **който подвига** (*за бъльване*), nauséabonde *et* nauséaux, *adj.*
Подвигателна ортома, *sf. Mar.* le lève-nez.
Подвиженъ, *adj.* mobile.
— **мостъ**, *sm.* le bac.
— **одаръ** (*за спане*), *sm.* la roulette.
Подвижна джска (*за лампы*), *sf. Théât.* le portant.
Подвижникъ, *sm.* un tenant; | *fig.* un champion.
Пдвижны праздницы, *sm. pl.* les fêtes mobiles *f.*
Подвисната арка, *sf.* arc-douleau *m.*
Подвитъ конь *sm.* 'hongre *et* cheval —, *sm.*
Подвластенъ, *adj.* obéïssant, sujet à.
Подводенъ, *adj.* sous-marin.
— **вторъ поясъ**, *sm. Mar.* le ribord.
Подводна планина, *sf.* le 'haut-fond.
— **часть** (*на ладія*), *sf. Mar.* oeuvres vives *f*; 1. **калафатя** —, *va. Mar.* espalmer; 2. **обковаване** — **съ гвоздеи**, le mailletage; 3. **обковавамъ** — **съ гвоздеи**, *va.* mailleter.
Подвьрзвамъ (*книга*), *va.* relier.
Подвьрзване, *sn.* la reliure (*voyez* **Подвезія**).
Подврьзка, *sf.* la déligation; 1. (*дизгіи t.*), la jarretière; 2. **орденъ** —, ordre de la

jarretière; 3. завьрзвамъ си -кы, *vr.* se jarreter; 4. който носи -кы, jarreté, *adj.*
Подвьрзникъ (*на шія*), *sm.* le portecollet.
Подвѣтрена страна *или* **часть**, *sf.* *Mar.* le dessous.
Подгарямь, *va.* (*voyez* **Мамя**).
Подгжзникъ, *m.* la croupière, le culeron.
Подгжнвамь, *va.* remplier; ‖ (*врьхъ-тъ на гвоздей*), river.
Подгжнване, *sn.* le rempli, la coulisse.
Подграбначенъ, *adj.* *Anat.* sous-épineux.
Подгредникъ, *sm.* le chevêtre.
Подгърленъ (*за рыба*), *adj.* *H. nat.* jugulaire. [вамь —, *vn.* obéir.
Подданникъ, *sm.* un sujet, vassal *m*; ‖ бы-
Подданнически дългъ, *sm.* l'hommage *m*.
Подданство, *sm.* la sujétion, le vasselage; 1. *Jur.* la mouvance; 2. (*на тлъкашъ*), la tenure; 3. въ — сльмь, *vn.* dépendre de.
Поддіаконство, *sm.* le sous-diaconat.
Поддіаконъ, *sm.* un sous-diacre.
Поддьржамь *и* **-жевамь**, *va.* entretenir, soutenir, nourrir.
Поддьржане, *sn.* l'entretien *m*. [пенъ).
Поддьржанъ, *adj.* soutenu (*voyez* **Подкрѣ-**
Подджнникъ (*за панницы*), *sm.* le porte-assiette. [laire.
Подезыченъ, *adj.* *Anat.* sublingual, ranu-
— **отокъ** (*у конь*), *sm.* *Vétér.* le lampas *ou* fève *f*. [grenouillette.
Подезычна жѣбка, *sf.* *Méd.* la ranule *ou*
— **кость**, *sf.* *Anat.* l'hyoïde *et* os —, *sm.*
— **нерва**, *sf.* *Anat.* hypoglosse, *adj.* *m*.
Поденка, *sf.* *insecte*, l'éphémère *m*.
Подзаложенъ, *adj.* *Jur.* hypothécaire.
Подземенъ, *adj.* souterrain, subterrané; ‖ (*за гласъ*), sourd, sépulcral.
— **выкъ**, *sm.* le grondement.
— **гласъ**, *sm.* voix caverneuse *f*.
— **храмъ**, *sm.* temple hypogée *m*.
Подземіе (*-менъ прѣходъ*), *sn.* le souterrain.
Подземна тжмница, *sf.* les oubliettes *f*.
Подземно зиждане (*-мна направа*), *sn.* la substruction. [cropole.
Подземны гробища (*у в. в.*), *sh. pl.* le né-
Подигравамь, *va.* plaisanter, rabêtir, chuter, copier, contre-faire; 1. *-ca*, *vr.* se moquer de, profaner, caricaturer, bafouer, s'amuser à, insulter à, se goberger de, se railler de, turlupiner; 2. *fig.* berner; 3. (*на*), persifler *et* -siffler; 4. (*нѣкому*), se jouer de, faire la nique; ‖ *pop.* se gausser de; 5. (*съ нѣкого*), parodier, faire des gorges chaudes de; 6. страсть да са — всякому, la dicacité.
Подигравне, *sn.* la cavillation, la risée, la berne *et* bernement *m*; ‖ **выкъ и свырня, нѣяне и прясгѣвъ, разбъркаиы за —**, le charivari. [sille.
Подигравателна поема (*у Грьцы*), *sf.* le
Подигравачъ, ка, *s.* gausseur, persifleur, euse; un railleur, contrefaiseur *m*; ‖ *fam.* moqueur, euse.
Подигравка, *sf.* la moquerie, plaisanterie, satire, raillerie, pasquinade *et* -quille, turlupinade *f*, coup de langue, de dent, de bec *m*, un bon mot; 1. *fig.* le jouet, la pièce; 2. *fam.* la niche; 3. *pop.* la gausserie; 4. достойнъ за —, moquable, *adj.*
Подказална линія (*у слънчовъ часовникъ*), *sf.* la soustylaire. [dille *m*.
Подкаменна мокрица, *sf.* *insecte*, l'arma-
Подканевамь *и* **-нямь**, *va.* exciter, provoquer à, inciter, porter à, piéter, mouvoir, presser, instiguer, exhorter, pousser, suborner; ‖ *fig.* éveiller; ‖ *-ca*, *vr.* *fig.* réveiller.
Подканеване *и* **-иване**, *sn.* la provocation, incitation, instigation, suggestion, suscitation, subornation, exhortation *f*; ‖ *fig.* impulsion *f*.
Подканителенъ, *adj.* provocateur, suborneur *et* -bornateur, exhortatif *et* -tatoire.
Подканителникъ, ница, *s.* suborneur, euse *et* -bornateur, trice; fauteur trice.
Подкастревамь (*нѣкого или му зимамь часть отъ богатството*), *va.* dégraisser.
Подкваса, *sf.* le ferment; ‖ (*за млѣко*), le levain; ‖ —, *plante*, le caille-lait *et* gaillet.
Подквасевамь, *va.* aigrir; ‖ (*млѣко*) cailler; ‖ подквасевася, *v. imp.* il se caille, il se caille-botte, il se grumele.
Подквасеване, *sn.* le gaillement.
Подквасено млѣко, *sn.* le caillé.
Подкиселявамь, *va.* aciduler.
Подклаждамь (*огжнь-тъ*), *va.* attiser le feu.
Подклаждане, *sn.* l'attisage *m*.
Подклаждачъ, *sm.* chauffeur de machine à vapeur.
Подкова, *sf.* fer à cheval *ou* de cheval *m*; 1. (*на муле*), la planche; 2. (*за снѣгъ*), la raquette; 3. както —, en fer à cheval; 4. съ зимны -вы (*за конь*), ferré à glace.
Подковавамь, *va.* ferrer. [rure.
Подковаване (*конь*), *sn.* le ferrage, la fer-
Подковаченъ ножъ, *sm.* le boutoir.
— **рѣзецъ**, *sm.* le rogne-pied, la bute.
Подковаческа торба, *sf.* la ferrière.
Подковаческы клещи, *sf. pl.* les tricoises *f*.
Подковачество, *sn.* la maréchalerie.
Подковачъ, *sm.* maréchal ferrant *m*; ‖ (*ветеринаръ*), un vétérinaire. [fer.
Подковенъ калжвъ (*на сѣдло*), *sm.* le porte-
Подкоженъ, *adj.* intercutané; ‖ *Anat.* sous-costal.
Подкожна синя жила, *sf.* *Anat.* la saphène.
Подкожно крьвоизливане (*синкавина*), *sn.* *Méd.* l'enchymose *f*.
Подколѣнна мышца, *sf.* *Anat.* le jarretier.
Подколѣникъ, *sm.* le jarret.
Подколѣниченъ, *adj.* *Anat.* poplité.
Подкопавамь (*подъ нѣщо*), *va.* miner; ‖

fig. saper; | подкопава *или* измыва (*водата зидъ*), *v. imp.* elle dégravoie.
Подкопаване, *sm.* le dégravoiement.
Подкоповачъ, *sm.* un sapeur.
Подкопъ (*лахжмъ t.*), *sm.* la mine.
Подкоританъ, ка, *s.* puiné, ée.
Подкърпевамъ (*петыть на ботушы*), *va.* remonter.
Подкърпеване, *sm.* le remontage.
Подкрѣпямъ, *va.* soutenir, subvenir à, supporter, donner un coup d'épaules *f*; | *fam.* accoter; | (*нѣкого*), secourir, debourrer, seconder.
Подкрѣпяне *и* **-пене**, *sm. Jur.* l'adminicule *m*; | **за — на**, *prép.* à l'appui de.
Подкупвамъ *и* **-пувамъ**, *va.* séduire, soudoyer, stipendier, gagner, suborner, pratiquer, corrompre; | (*нѣкого*), graisser la patte; | *-ca*, *vr.* se laisser corrompre.
Подкупване *и* **-пуване**, *sm.* la subornation, corruption; | (*свидѣтели, поковачи*), la séduction.
Подкупенъ, *adj.* attitré, vénal; | *fig.* prenable, à gages *m*, corruptible.
— **убійцъ**, *sm.* un stipendié.
Подкупникъ, ница, *s.* souborneur, euse *et* -bornateur, trice; corrupteur, trice.
Подлагамъ, *va.* soummettre; | *-ca*, *vr.* se soummettre, s'assujettir à, ceder à, s'asservir, se captiver, en passer pour, obéir, subir, mollir; | *fig.* plier, mettre les pouces *m*.
Подлагане, *sm.* la soummission, la subalternité.
Подлагателенъ, *adj.* inférieur.
Подлизвамса, *vr.* se prostituer à, se traîner; | *fig.* ramper; | *fam.* valeter.
Подлизулка, *sm.* un partisan.
Подлога, *sf.* le poitrail, le calot; 1. *Méc.* la crapaudine; 2. *Téchn.* la sablière; 3. *Archit.* le scabellon, socle, acrotère *m*, accore *f*; 4. (*на ботушы*), la contre-fort; 5. (*греда*), *Archit.* le sommier; 6. (*на греда*), la panne; 7. (*дърво*), la lambourde; 8. (*камыкъ*), le parpaing *et* pierre -paigne *f*; 9. (*піедесталъ*), le piedestal; 10. (*на платната*), *Mar.* le tablier; 11. (*за подвигане*), la 'hausse; 12. (*на стълпъ*), *Archit.* l'escape *f*, le bossel *ou* tore; 13. (*за сушене джсны*), le trésillon; 14. (*за топъ*), la forquine; 15. турямъ на -гы буре съ вино, *va.* enchanteler.
Подлогалникъ, *sm.* le sous-faîte.
Подлогица, *sf.* la semelle; | *Archit.* le piédeuche.
Подлогъ, *sm.* la supposition, le nominatif; || *Gram.* le sujet; | влазямъ въ нѣкой —, *vn.* intervenir. [*Mar.* la semelle.
Подлогы, *sf. pl.* le tréteau; || (*пенчета t.*),
Подложенъ, *adj.* supposé, sujet, ressortissant à, subalterne *m*, inférieur *m*; | *Jur.* passible; || (*сдмъ на*), *vn.* ressortir à.
Подложна продажба, *sf.* la fiducie *et* vente -ciaire.
Подложно прѣдложене, *sm.* l'hypothèse *f*.
Подложность, *sf.* la dépendance, infériorité *f*.
Подлостена подпорка, *sf. Archit.* le chevalement.
Подлудявамъ, *vn.* s'énamourer de; || (*нѣкого*), faire raffolir.
Подлѣкарь, *sm.* un frater.
Подлжгвамъ, *vn. fig.* piper.
Подлжстване, *sm.* l'artifice *m*.
Подмазевамъ (*джно на ладіи*), *va.* spalmer *et* espalmer.
Подмама, *sf.* l'alléchement *m*. [bard.
Подмамачъ, ка, *s.* emboiseur, euse; un esco-
Подмамевамъ *и* **-мамямъ**, *va.* séduire, allécher, débaucher; || *fam.* emboiser.
Подмамеване *и* **-мамване**, *sm. fam.* l'escobarderie *f*.
Подмилкувамъ, *va. fam.* flagorner; || **който -кува**, un flagorneur; || *-ca*, *vr.* faire l'aimable, en conter à; 3. *fam.* valeter.
Подмилкуване, *sm.* la flagornerie.
Подмитане, *sm.* le balayage.
Подмладѣлъ, *adj. fig.* reverdi.
Подмладявамъ, *va.* rajeunir; || *-ca*, *vr.* se rajeunir, se survivre à soi-même; || *fig.* reverdir, déménager. [le regain.
Подмладяване, *sm.* le rajeunissement; || *fig.*
Подмлаща *или* **Прѣживя** (*за добытакъ*), *v. imp. Vén.* elle fait le ronge.
Подмложивъ брой, *sm. Arithm.* le sous-multiple. [banc.
Подмолъ, *sm.* l'écueil *m*; | (*камыкъ*), le
Подмышница (*и потъ въ —*), *sf.* le gousset; *Anat.* l'aisselle *f*.
Подмышниченъ, *adj. Anat.* axillaire.
Подмѣсеченъ, *adj.* sublunaire.
Подмѣтамъ, *va.* brandiller, amuser, jeter, bâtir; 1. (*нѣкого*), berner; 2. (*хытро*), embaucher; 3. *-ca*, *vr.* frétiller.
Подмѣтане, *sm.* le jet.
Подмѣтникъ, *sm.* un berneur.
Подмѣтнуване, *sm.* le bati.
Поднастойникъ, *sm.* un protuteur.
Подначаленъ, *adj.* subalterne, sous-ordre *m*, inférieur *m*.
Подначално, *sm.* en sous-ordre; | **давамъ — мѣсто**, *va.* subalterniser.
Поднимамъ, *va.* 'hausser, lever, enlever, relever, dresser, trousser, soulever; 1. *Mar.* guinder; 2. (*на горѣ*), rehausser; 3. (*отъ земята*), amasser; 4. (*съ ржка*), soupeser; 5. *-ca*, *vr.* se lever, se relever, se dresser, s'élever; 6. способенъ да са поднима, érectille, *adj*; 7. способность да са поднима, érectilité *f*.
Поднимане, *sm.* le soulèvement, rehaussement, montage; | *Méd.* érection *f*; | (*съ кранъ, махжлъ*), le guindage.

Поднимателенъ, *adj.* invectif.
— **гордень**, *sm.* *Mar.* le cartahu.
— **лостъ**, *sm.* l'écoperche *f.*
— **скрѣнецъ** (*домкратъ*), *sm.* le vérin *et* [verrin.
Подниматели машина (*съ скрѣпецъ*), *sf.* la moufle.
— **мышца**, *sf.* *Anat.* muscle suspenseur *m*, [érecteur, *adj. m.*
— **ортома**, *sf.* *Mar.* la trévire.
Подниматели витло, *sm.* vis de pointage, *m.*
Поднимачъ (*мышца*), *sm.* *Anat.* l'élévateur *m*, muscle releveur *m.*
Подновачъ, **ка**, *s.* rénovateur, restaurateur, [trice.
Подновена медаль, *sf.* medaille de restitution *ou* restituée *f.*
— *или* **Повторена мысьль**, *sf.* *fig.* le ré- [chauffé.
Подновливъ, *adj.* restituable.
Подновявамъ, *va.* renouveler, restaurer, reveler, ressusciter, recrépir, rafraîchir, retoucher; 1. rajeunir, revivre, réveiller, renouer; 2. (*заличено писмо*), abluer; 3. (*сграда*), réédifier; 4. *-са*, *vr.* renaître.
Подновяване, *sn.* le renouvellement, restauration, renovation, recrudescence *f*; 1. *fig.* la régénération; 2. (*приживие*), *Jur.* ademption *f*; 3. (*сграда*), réédification *f*; 4. **сгоденъ за** —, renouvelable, *adj.*
Подножіе, *sn.* *Archit.* l'acrotère *m.*
Подножка (*джска*), *sf.* la coquille.
Подобенъ, *adj.* pareil, semblable, similaire, approchant de, tel, pair, analogue, comparable à, avec; 1. **прибирамъ при** —, *va.* rappareiller; 2. (*на себе-си*), son semblable, *sm*; 3. **по-горѣ отъ -бнытѣ си**, hors de pair.
— **случай**, *sm.* la parité.
Подобіе, *sn.* la ressemblance, similitude, comparaison, analogie, ombre, image *f*, portrait *m*; 1. *fig.* le simulacre, le calque; 2. **отсичане на умъ-тъ по** —, l'analogisme *m*; 3. **по** — **направенъ** (*за рѣчи*), *Gram.* analogiquement, *adv*; 4. **на** —, *prép.* à l'instar de. [logue *m.*
Подобно, *adv.* à l'avenant; | **-то**, *sn.* l'ana-
— **гласенъ**, *adj.* assonant.
Подобность, *sf.* l'égalité *f.* [-cusement.
Подобострастенъ, *adj.* révérencieux; -растно,
Подобрене, *sn.* l'amelioration *f*, amendement *m*, bonification *f.*
Подобрявамъ, *vn.* ameliorer, bonifier; | **подобрява ми**, *vn.* s'embellir.
Подозьртамъ, *va.* se douter de, se défier de; | (*нѣкого за нѣщо*), suspecter, soupçonner de.
Подозьртане, *sn.* le soupçon, la défiance, le doute; | *Jur.* la suspicion.
Подозьртителенъ, *adj.* suspect, soupçonneux, récusable, apocryphe; | *fig.* véreux.
— **човѣкъ**, *sm.* un demi-castor.
Подозьртливъ, *adj.* suspect, soupçonnable.
Подойница, *sf.* une nourrice; | **мажъ на** —, nourricier *et* père —, *sm.*
По-долня стжпень, *sf.* l'infériorité *f.*
По-долу, *adv.* en aval de; | *Archit.* en contre-bas.
Подострявамъ, *va.* affûter; | *fig.* éperonner.
Подострена игла, *sf.* l'échoppe *f*; | **гравирувамъ съ** —, *va.* échopper.
Подоткупникъ, **ница**, *s.* sous-fermier, ère; un sous-traitant.
Подоткупъ, *sm.* le sous-traite; | **земамъ съ поемъ отъ** —, *va.* sous-traiter.
Подояванъ, *va.* nourrir.
Подояване, *sn.* la nourriture.
Подпалникъ, *sm.* brûleur de maison, *m*; | un bout-feu.
Подпалямъ, *va.* piéter.
Подпасвамса, *vr.* se ceindre de.
Подперпендикуляръ, *sm.* *Géom.* la sous-normale *et* perpendiculaire.
Подпетявамъ, *va.* éculer.
Подпиралка, *sf.* le support, étrésillon *m*; | *Archit.* la contre-fort.
Подпирамъ, *va.* appuyer, soutenir, supporter, rassurer, accorer, buter, étayer; 1. *Techn.* chevaler; 2. *fam.* accoter; 3. (*врата*), bâillonner; 4. (*съ дървени подпорки*), étançonner; 5. (*съ подпорка*), arc-bouter; 6. (*сгърбомъ*), adosser; 7. (*съ ямащы видъ*), contre-bouter; 8. *-са*, *vr.* appuyer sur; 9. (*сгърбомъ*), s'adosser.
Подпиране, *sn.* l'appui *m*, calage, étayement *m*; | *fig.* le support; | *Techn.* le bâtis.
Подписачъ, *sm.* un souscripteur, *sc.* signataire; *s.* abonné.
Подписвамъ, *va.* viser, souscrire; 1. (*нѣкого за спомощъ*), abonner; 2. (*отгорѣ*), adresser; 3. (*подъ нѣщо*), falcifier; 4. *-са*, *vr.* souscrire; 5. (*за издане книга*), souscrire pour; 6. (*за извѣстникъ*), s'abonner à.
Подписване, *sn.* la signature, le seing; | **безъ** —, avant la lettre; | **съ** —, après la lettre. [la souscription.
Подписка (*и -писване*), *sf.* l'abonnement *m*,
Подписъ, *sm.* la signature, le seing, inscription, souscription, épigraphe *f*; 1. (*на девизъ*), le mot; 2. **забѣлѣжвамъ съ** —, *va.* parafer *et* parapher; 3. (*около монета*), *Num.* la légende; 4. (*надъ писмо*), l'adresse *f*, la suscription, le dessus; 5. **при** — **и за** —, le contre-seing; 6. **окачване** —, l'enseigne *f*; 7. **безъ** — (*за писма*), anonyme.
Подплата, *sf.* la doublure, parement, garnissage *m*, garniture *f*, semelle *f*; 1. *Mar.* la caillebotte; 2. (*на огледало*), le valet; 3. (*на шапка*), la coiffe; 4. **раждамса съ** — (*поризница*), *vr.* être né coiffé; 5. **отпарямъ** —, *va.* dédoubler; 6. **турямъ нова** —, *va.* redoubler.
Подплатна фланела, *sf.* la revêche.
Подплашевамъ, *va.* effaroucher.
Подплащамъ, *va.* garnir: 1. (*дрѣха*),

doubler: 2. (*изново*), redoubler; 3. (*съ ново платно*), rentoiler; ‖ подплащане съ —, le rentoilage.

Подпълковникъ, *sm.* lieutenant-colonel *m.*

Подпомагамь (*нѣкого*), *va.* donner un coup d'épaule *f*; ‖ (*нѣкому*), *fig.* faire la courte échelle à.

Подпомощникъ, *sm.* un sous-aide.

Подпоренъ зидъ, *sm.* l'épaulement *m.*

Подпорка *и* **-пирка**, *sf.* le soutenement *et* -tènement, le soutien, l'aide *f*, le support, l'appui *m*, la protection, le montant, le contre-boutant, la lambourde, étançon, étai *m*, étaie *f*, étayement, accotoir, étrésillon *m*; 1. *fig.* la colonne, le bouclier; 2. *Mar.* l'accore *f*, la chandelle; 3. (*на дърво*), le tuteur; 4. (*подъ ладія*), *Mar.* l'accorage *f*; 5. (*за ржката на кунописецъ*), l'appui-main *m*; 6. (*на сводъ*), la bouté; 7. (*на старость-та*), *fig.* bâton de vieillesse, *m*; 8. (*за стоборъ*), jambe sous poutre, *f*; 9 подпирамь съ -кы, *va.* étrésillonner.

Подпоржчникъ, *sm. Milit.* un sous-lieutenant.

Подпоржчнически чинъ, *sm.* la sous-lieutenance.

Подправа (*отъ емфіе*), *sf.* la sauce.

Подправачъ, *sm.* un falcificateur, sophistiqueur *m*; ‖ (*на numia*), un frelateur.

Подправенъ, *adj.* faux, postiche.
— **ямазъ** (*литикъ*) *sm.* la véricle.

Подправямь, *va.* falcifier, mixtionner, sophistiquer; ‖ (*зарове*), *fig.* piper; ‖ (*numia*), frelater.

Подправяне, *sn.* la falcification, la sophistication, le frelatage *et* frelaterie *f*; ‖ *Jur.* le faux; ‖ (*numia*), la sophistiquerie.

Подпрефектъ, *sm.* un sous-préfet; ‖ **-ктски**, *adj.*

Подпрозорчіе, *sn. Archit.* l'enseuillement *m.*

Подпрѣнъ, *adj.* ramé.

Подпухната мекица, *sf.* pet de nonne, *m.*

Подпухнатъ, *adj. Méd.* ballonné.

Подпухнувамь, *vn.* enfler, se tuméfier, gonfler *et* se —, *vr.*

Подпухнуване, *sn.* l'enflure *f*, intumescence *f*; ‖ *Méd.* la tuméfaction, le bourrelet *ou* bourlet; ‖ (*на тѣрбухъ*), la pneumatose.

Подпухнувателенъ, *adj.* intumescent.

Подпушевамь, *va.* enfumer; ‖ (*съ тѣфъ буре съ вино*), mécher.

Подпушеване, *sn. Chim. Méd.* la fumigation.

Подпушителенъ дулапъ, *sm. Méd.* boîte fumigatoire *f.*

Подразумѣвамь, *va.* sous-entendre.

Подразумѣвателенъ, *adj.* tacite; **-лно**, **-ment.**

Подразумлнвъ, *adj.* sous-entendu; ‖ **-вото**, *sn.* le —, *sm.*

Подраздѣлямь, *va.* subdiviser; ‖ **-са**, *vr.* se [subdiviser.

Подраздѣлене, *sn.* la subdivision.

Подраненъ, *adj.* anticipé.

Подрастване, *sn.* le regain.

Подробенъ, *adj.* particulier, minutieux.

Подробно *и* **-дрѣбно**, *adv.* en particulier *et* -èrement, in-extenso, par le menu, de fil en aiguille; ‖ **приказвамь** —, *vn.* circonstancier.
— **изѣснене**, *sn.* la déduction.
— **назначене**, *sn.* la spécification.
— **назначителенъ**, *adj.* spécificatif.
— **описане**, *sn.* le détail.

Подробность, *sf.* le détail, la particularité, la circonstance; ‖ *fig.* l'ampleur *f.*

Подробности, *sf. pl.* le particulier; ‖ — **и обстоятелства**, *fig.* les aboutenants et -sants *m.*

Подрѣбренъ, *adj. Anat.* sous-costal.

Подрѣзвамь, *va.* rogner, rafraîchir; 1. (*пакъ*), retailler; 2. (*перо*), tailler; 3. (*пчелы*), châtrer. [**за** —, le taille-plume.

Подрѣзване (*перо*), *sn.* la taille; ‖ **сачево**

Подрумарь, *sm.* un caviste.

Подрумъ, *sm.* la cave (*voyez* **Зимникъ**).

Подржшетина, *sf.* la contre-latte; ‖ **правя съ** —, *va.* contre-latter.

Подсвырнувамь, *va.* siffler, chuter; 1. *fig.* 'huer; 2. (**често**), siffloter; 3. **който -нува** (*подсвырнувачъ*), sifflant, *adj.*

Подсвырнуване, *sn.* le sifflement, la sifflerie, le sifflet; ‖ *fig.* la 'huée; ‖ **достойнъ за** —, sifflable, *adj.*

Подсвырнувачъ, ка, *s.* siffleur. euse; ‖ ‖ **който -нува**, *adj.*

Подсвѣщно трькалце, *sm.* la bobèche.

Подсекретарь, *sm.* un sous-secrétaire; ‖ **длъжность на** —, le sous-serétariat.

Подскакалка (*на часовникъ*), *sf.* le sautoir.

Подскачамь, *vn.* sauter, bondir, rebondir, soubresauter, voltiger, bricoler, gambader; ‖ (*отъ радость*), exulter; ‖ **който -ча**, bondissant, *adj.*

Подскачане, *sn.* le saut, bond, sautillement, rebondissement, ricochet *m*; ‖ (*на единъ кранъ*) la marelle; ‖ (*отъ радость*), l'exultation *f.*

Подскачателенъ конь, *sm.* cheval piaffeur *m.*

Подскачателно пущкане, *sn. Artill.* tir à ricochet, *m.*

Подскобенъ, *adj. Anat.* sous-clavier.

Подскокната синя жила (*жѣбичка*), *sf.* nerf tressaili, *m.*

Подскокнатъ, *adj. Blas.* saillant.

Подскокнувамь, *va.* rebondir, sautiller.

Подскокнуване, *sn.* le rebondissement.

Подскокъ, *sm.* le bond, rebond, ricochet *m*; 1. (*на биля*), la bricole; 2. (*на конь*), le repolon; 3. **вървя на** —, *vn.* ricocher; 4. **играя на** —, *vn.* bricoler.

Подслаждамь *и* **-дявамь**, *va.* sucrer, adoucir; 1. *fig.* assaisonner; 2. *Chim.* dulcifier; 3. *Pharm.* édulcorer; 4. (*горчивото*), emmieller.

Подслаждане *и* **-дене**, *sn.* l'édulcoration *f*; ‖ *Chim.* la dulcification; ‖ (*съ медъ*), *Méd.* la mulsion.
Подслаждителенъ, *adj.* dulcifère.
Послушевамъ, *va.* épier, moucharder.
Подсмивамса, *vr.* sourire, rire sous cape, polissonner, signer; ‖ *pop.* rioter; ‖ (*подъ мустакъ*), *fam.* ricaner.
Подсмиване *и* **-мнвка**, *f.* le sourire *et* souris, la polissonnerie, le visa; ‖ *fam.* le ricanement *et* -canerie *f.*
Подсмивателенъ, *adj.* ricaneur.
Подсмивачъ, ка, *s.* rioteur, ricaneur, euse.
Подсмьркачъ, ка, *s.* renifleur, euse.
Подсмьрчамъ (*съ носъ-тъ*), *vn.* renifler.
Подсмьрчане, *sn.* le reniflement *et* renifierie *f.*
Подстълпіе (*подлога подъ стълпъ*), *sn.* [*Archit.* le stylobate.
Подстригвамъ, *va.* tondre; ‖ (*коса*), étager.
Подстжпъ (*при навалване*), *sm.* *Milit.* le cheminement.
Подсыпъ (*на пушка*), *sm.* l'amorce *f*, le [bassinet.
Подсѣкнуване (*отъ ритане*), *sn.* *Vétér.* la nerf-férure.
Подсѫденъ *и* **-сѫдилниченъ**, *adj.* *sc.* justiciable, ressortissant à.
Подсѫдна область, *sf.* le ressort.
Подтвьрдене, *sn.* la confirmation, ratification *f.*
Подвьрдителенъ, *adj.* confirmatif; ‖ **-лно**, avec confirmation.
Подвьрдително прѣдложене, *sn.* l'affir[mative *f.*
Подтвьрдявамъ, *va.* confirmer, ratifier.
Подтьрбушенъ (*ремыкъ*), *sm.* la sous-ventrière.
Подтрьнчна трѣва, *sf.* *plante*, la mosca[telline.
Подустъ, *sm.* *poisson*, la nase.
Подучвамъ, *va.* aposter.
Подучване, *sn.* la remontrance.
Подушевамъ, *vn.* sentir, haleuer; 1. (*отъ далечъ*), subodorer; 2. (*нѣщо*), avoir vent de, *m*; 3. (*тайность*), *fig.* éventer la mine.
Подушеване, *sn.* l'odoration *f*, olfaction *f.*
Подушителенъ, *adj.* *Anat.* olfactif.
Подхапакъ, *sm.* les rafraîchissements *m.*
Подхапка, *sf.* la colation, le déjeuné; 1. (*съ месны ѣстіа*), déjeuner à la fourchette; 2. гощавамъ съ **-кы**, *va.* lanterner; 3. правя —, *vn.* déjeuner; 4. потрѣбнытѣ за —, le déjeuné.
Подхвьркамъ (*отъ една дума на друга*), *va.* *fam.* papillonner.
Подхвьрлевамъ *и* **-лямъ** (*подкопъ*), *va.* faire jouer; 1. (*подигравателно писмо срѣщо нѣкого*), placarder; 2. (*доказателства*), *fig.* forcer dans les retranchements *m*; 3. **-са**, *vr.* palpiter; 4. (*на въздухъ*), sauter; 5. който са **-ля**, palpitant, *adj.*
Подхвьрлеване *и* **-лане**, *sn.* la palpitation, le saut.
Подцѣпване, *sm.* *Anat.* la scissure, 1. (*на конско капыто*), la seime; 2. (*отзадъ на конь*), entr'ouverture *f*; 3. (*на кожа*), *Méd.* les rhagades *f*; 4. *pl.* **-неа** (*на конско колѣно*), *Vétér.* les râpes *f.*
Поцѣпената кожица (*до ноктіетѣ на човѣкъ, жило*), *sf.* l'envie *f.*
Подцѣпенъ (*отзадъ*), *adj.* entr'ouvert.
Подчелостенъ, *adj.* *Anat.* sous-maxillaire.
Подчиненность, *sf.* la sujétion, subordination *f.*
Подчиненъ, *adj.* subordonné, sujet à, se[condaire.
Подчинявамъ, *va.* subordonner.
Подшивамъ (*съ платно*), *va.* entoiler.
Подшиване (*съ платно*), *sn.* l'entoilage *m.*
Подшійникъ (*конски ремыкъ*), *sm.* la sous-gorge.
Подшкиперь, *sm.* *Mar.* un second.
Подырницы, *sm.* *pl.* la suite.
Подырніото, *sn.* la suite.
Подыренъ, *adj.* dernier.
Подыръ *и* **-рѣ**, *adv.* plus; ‖ *prép.* après, passé; ‖ на —, à la suite de.
Поезія (*пѣснопойство*), *sf.* la poesie; 1. (*пѣснопоене*), le poëme *et* poëme; 2. малка испанска —, le romancéro; 3. (*въ почесть на зачѣтіе Богородицы*), le palinod.
Поемамъ, *va.* saisir; ‖ (*въ театръ ложа*), s'abonner.
Поемане, *sn.* la location, la prise.
Поемна карета, *sf.* *fig.* le sapin.
— **каласка**, *sf.* voiture de place, *f.*
— **плата** (*ради зимникъ*), *sf.* le cavage.
Поемни, *adj.* locatif, mercenaire, de louage.
— *или* **тайнъ убійцъ**, *sm.* un sicaire.
Поемникъ,ница, *s.* preneur, euse; mercenaire *sc*, stipendié, hôte *m*; ‖ (*на кѫща*), *sc.* locataire; ‖ отъ —, *sc.* sous-locataire.
Поемны сговоры, *sm.* *pl.* cahier des charges, *m.*
Поемъ, *sm.* le loyer, la location, le louage, le bail; 1. *Jur.* la conduction; 2. (*кѫщенъ*), le loyer; 3. давамъ *или* зимамъ съ —, *va.* louer; 4. даване съ —, la louage, la location; 5. даваса съ —, *v.* *imp.* elle se loue; 6. давачъ съ —, loueur, bailleur, euse; ‖ *Jur.* locateur, trice; 7. даване часть отъ зето съ —, la sous-location; 8. давамъ съ — часть отъ зета съ — кѫща *или* зимамъ съ — у главна поемника, *va.* sous-louer; 9. давамъ съ — поемна ладія, *va* sous-fréter; 10. изново хващамъ *или* пакъ давамъ съ — *и* давамъ съ — земено съ —, *va.* relouer; 11. отричамса отъ **-тъ**, *vr.* donner congé; 12. конь съ —, *fam.* le locatis.
Поетизирувамъ, *vn.* poétiser.
Поетически, *adj.* poétique; **-скы, -ment**; ‖ правя —, *va.* poétiser.
— **рѣчникъ**, *sm.* le gradus ad Parnassum.
Поетъ (*пѣснопоецъ*), *sm.* un poète.

Поецъ, пойка, *s.* chanteur, euse.
Пожарина, *sf.* l'incendie *m*, conflagration *f*, embrasement *m*.
Пожарнина команда, *sf.* les sapeurs, pompiers, *m*.
— **церкалка,** *sf.* pompe à incendie, *f*.
Пожарникарь, *sm.* un pompier.
Пожълтявамь, *vn.* jaunir, blémir; | **пожълтява** (*за жито*), *v. imp.* il blondit; 2. **пожълтявать** (*за класове*), ils se dorent; 3. **който пожълтява,** jaunissant, *adj*.
Пожълтѣлъ, *adj.* blême.
Пожьртвувамь, *va. fig.* sacrifier.
Пожьртвуване (*себе-си*), *sn.* le dévouement; | (*на нѣщо*), *fig.* le sacrifice de.
Пожѫнвамь, *va.* récolter; | *fig.* faucher.
Пожѫната нива, *sf. Agric.* le chaume.
Позабравямь, *va.* oublier, désapprendre, laisser. [*fig.* glisser sur.
Позакачвамь (*малко*), *va.* friser, frôler; |
Позакачване, *sn.* le frôlement.
Позакаченъ, *adj. Peint.* fatigué.
Позапирамь, *vn.* traîner.
Позволене, *sm.* le permis, la permission, dispense, licence *f*, licet *m*, obédience *f*, aveu *m*; | *Jur.* la souffrance.
Позволенъ, *adj.* faisable.
Позволявамь, *va.* permettre, accorder, souffrir, approuver à, endurer; | (*си*), *vr.* s'autoriser (*voyez* **Проставамь**).
Поздравявамь *и* **-равямь,** *va.* complimenter, féliciter (de, sur), congratuler, aller saluer; | (*нѣкого съ нова година*), souhaiter la bonne année à.
Поздравяване *и* **-дравене,** *sn.* le compliment, les salutations *f*, félicitation, congratulation *f*; | (*день на името*), la fête.
Поздравителенъ, *adj.* congratulatoire, de félicitation *f*. ['harangue.
Поздравително слово, *sn.* l'allocution *f*, la
Позеленявамь, *va. vn.* verdir, verdoyer; | (*нѣщо пакъ*), *va.* reverdir.
Позитивъ (*въ органы*), *sm. Mus.* le positif.
Позитура (*у фехтоване*), *sf.* la garde.
Позиція, *sf. Milit.* la position.
Позлатено сребро (*вермель*), *sn.* le vermeil.
Позлатявамь, *va.* dorer; | (*два пѫти*), surdorer; | (*изново*), redorer.
Позлатяване *и* **-тене,** *sm.* la dorure, le dorage; 1. (*съ клеева вода*), la batture; 2. **истривамь** —, *va.* dédorer; 3. **истриваса -то,** *v. imp.* elle se dédore.
Познавамь, *va.* connaître, reconaître, sentir, voir; 1. *fig.* lire; 2. (*зла помысьль*), découvrir *ou* enlever la mèche; 3. (*нѣкого пакъ*), *fig.* retrouver; 4. (*пакъ*), reconaître; 5. (*себе-си*), se reconaître; 6. **нещѫ да ма -вать,** garder l'incognito; 7. **-са,** *vr.* se connaître, fréquenter; 8. (*отблизо*), *fam.* s'accointer; 9. (*за кривъ*), s'accuser; 10. **-вамеса** (*единъ другъ*), *vr.* se retrouver.
Познаване (*пакъ*), *sn.* la reconnaissance.
Познавателна способность, *sf. fig.* la conception.
Познавателно, *adv.* à bon escient.
Познайникъ, ница, *s.* chaland, ande; la connaissance, la pratique, le juge; 1. **-ницы,** *pl.* la clientèle; 2. **който има млого** —, répandu, *adj*; 3. **между** — **съмь,** *vn.* être en pays de connaissance *f*.
Познайничавъ, *adj.* reconnaissable.
Познайнство, *sn.* la connaissance, chalandise, habitude *f*; | *fig.* l'user *m*; | **имамь** *или* **варда** —, *vn.* cultiver.
Познане, *sm.* la connaissance, le savoir, capacité *f*, concept *m*, intelligence, idée, science, instruction, perception, notion, vue *f*; 1. *fig.* la lumière; 2. (*за мрьтвецъ*), *Jur.* l'identité *f*; 3. **оттъмнувамь правда за** —, *va.* désinvestir; 4. **съ пълно** —, en connaissance de cause; 5. **съ** —, *adv.* savament; 6. **способенъ за -нея,** cognitif, *adj*.
Позната плата, *sf. Typ.* la conscience.
Познатливъ, *adj.* connaissable.
Познатость, *sf.* la notorieté.
Познатъ, *adj.* notoire; **-то, -ment**; 1. (*тѫсто*), familier; 2. **всѣкому съмь** —, être de notorieté publique *f*; 3. **всѣкиму -то нѣщо,** c'est le pont aux ânes; 4. **колкото ми е -то,** que je sache.
Позъ (*полудесетина*), *sm.* la pose.
Пойка (*славна*), *sf.* une cantatrice.
Поилница, *sf.* l'abreuvoir *et* abreuvage *m*.
Поило, *sn.* l'abreuvement *m*.
Поименно (*по име*), *adv.* nominalement.
Поимотна дань, *sf.* le cens.
Поинтелизявамь (*конь*), *va.* anglaiser.
Пойнъ пилецъ, *sm.* oiseau chanteur *m*.
Поискане [**при първо** —, *Com.* à bureau ouvert *m*.
Поисканъ, *adj.* voulu.
Поихтявамь, *va. vn.* faire retentir; | **поихтява,** *v. imp.* il resonne.
Поихтяване, *sn.* le retentissement.
Показалецъ, *sm. Méc.* l'indicateur *m*.
Показалка, *sf.* l'index *m*, le carton, la touche; 1. (*що са вѣрти на въздухъ-тъ*), le vireton; 2. (*на часовникъ и на желѣзенъ пѫть*), l'aiguille *f*; 3. (*на пѫть*), poteau indicateur *m*; 4. (*у слънчовъ часовникъ*), le style.
Показалникъ, *sm.* l'indicateur *m*, le moniteur, les petites affiches *m*; | *Mathém.* le caractéristique.
Показало, *sn.* l'échantillon *m*; | **нарѣзвамь -ла отъ платове,** *va. Com.* échantillonner.
Показана цѣна (*на монета*), *sf.* valeur numéraire *f*.
Показателенъ, *adj.* indicatif.
— **прьстъ,** *sm.* l'index *m*; | *Anat.* doigt indicateur *m*.

Показателенъ прѣпорецъ, *sm.* *Mar.* l'égal-à-tout *m.*
— **свидѣтель**, *sm.* déposant, ante, *s.*
Показателна буква (*на сборенъ день у Римляны*), *sf.* lettre nundinale *f.*
Показвамъ, *va.* montrer, indiquer, enseigner, témoigner, annoncer, prouver, déclarer, manifester, représenter, marquer, afficher; 1. relever, révéler, assigner, déposer, faire voir, dénoter, exhiber, faire, dire, se diriger vers; 2. *fig.* signaler, prêter, respirer, déployer; 3. (*добъръ примѣръ*), prêcher d'exemple *m*; 4. (*по ноты*), *Mus.* armer la clef; 5. (*нѣщо*), *fig.* étaler; 6. (*отверьщане*), aliéner; 7. (*пакъ*), renseigner, remontrer; 8. (*пристрастіе*), affecter; 9. (*послужливость или правосждіе*), rendre; 10. (*себеси*), se dire, se signaler, faire connaître, produire; | (*за нѣкого*), se donner pour; 11. показва, *v. imp.* il signifie; 12. *-ca*, *vr.* se montrer, paraître, se présenter, se démasquer, se découvrir, s'annoncer, se révéler, sembler, avoir l'air, percer; 13. *fig.* éclore, surgir, transpirer; 14. (*изново*), renaître, reparaître; 15. (*неспособенъ къмъ нѣщо*), récuser; 16. (*да сжмъ нѣщо*), s'afficher pour; 17. (*пакъ*), se reproduire.
Показване, *sn.* l'indication *f*, exposition, notification *f*, renseignement *m*, apparition, représentation, déclaration, déposition, dénotation *f*, déploiement *m*, exhibition, allégation *f*, faste, dire *m*; | *Jur.* l'exposé *m*.
Показливъ, *adj.* ostensible.
Показна кутія, *sf.* la montre.
Показъ, *sm.* la montre, la parade; | **излагамъ на —**, *va.* mettre en parade.
Покалугеревамъ (*дѣвойка*), *va.* guimper; | *-ca*, *vr.* s'enfroquer, prendre le froc *ou* l'habit *m*.
Покалугереване, *sn.* prise d'habit, *f*.
Покавамъ, *va.* prier à, convier; | (*на гости*), inviter.
Поканенъ гость, *sm.* un convié.
Покапвамъ, *va.* souillonner, maculer; | *-ca*, *vr.* se salir.
Покапване, *sn.* la maculation; | *pop.* le [patrouillage.
Покачвамъ, *va.* 'hausser.
Покачване, *sn.* le 'haussement; | **който борави съ -то на консолидета**, *Com.* un 'haussier.
Покашлеване [**давамъ знакъ съ —**, *va.* [tousser.
Покаявамса, *vr.* se repentir de, se reconnaître; | (*за*), faire pénitence de, *f*; | **който са -ва за грѣхове**, repentant, *adj.*
Покаяне, *sn.* le repentir, la pénitence, la repentance.
Покаяникъ, ница, *s.* penitent, ente.
Покаянница, *sf.* fille repentie *f*.
Покаянъ *и* **-ятеленъ**, *adj.* pénitent.
Покланямса, *vr.* venir à jubé *m*; 1. (*Богу*), adorer; 2. (*на божество*), *fig.* encenser; 3. (*нѣкому*), se recommander.
Покланяне, *sn.* la cour; 1. *fig.* la courbette; 2. *fam.* un coup de chapeau; 3. (*на идолы, пумпалы*), le culte.
Покланянеа, *sn. pl.* les civilités *f*.
Поклащамъ (*сухо и сурово*), *va.* remuer ciel et terre; | *-ca*, *vr.* bouger.
Поклонене, *sn.* l'adoration *f*; | (*едному Богу*), culte de latrie *f*; | (*на Святіи*), culte de dulie, *m*.
Поклоненъ (*низко*), *adj.* révérencieux.
Поклонникъ, *sm.* un adorateur; | (*на едного Бога*), *sc.* déicole; | —, **-ница** (*хажія, йіка t.*), *s.* pèlerin, ine.
Поклонъ, *sm.* le salut, la salutation; | (*и почтенъ*), la révérence; | *fam.* un coup de chapeau.
Покоженъ, *adj.* *Méd.* cutané.
Покой, *sm.* nom bulgare de la lettre П.
Покойникъ, *sm.* le mort, le trépassé.
Покойнъ, *adj.* feu; | **-ный**, *s.* defunt, unte.
Покорене, *sn.* la subjugation, conquête, réduction *f*.
Покоренъ, *adj.* soumis, obéissant, humble; | (*сжмъ нѣкому*), *vm.* se résigner à.
Покорилникъ, *sm.* un subjugueur.
Покорность, *sf.* la soumission, humilité, servitude *f*, asservissement *m*.
Покорявамъ, *va.* subjuguer, assujettir *et* -jetir, soumettre, conquerir, captiver, asservir, réduire; | *-ca*, *vr.* s'assujettir à, se soumettre, se captiver, s'asservir, se réduire, obéir à, se donner à, céder à, fléchir, en passer pour, se rendre; | *fig.* plier, mettre les pouces *m*.
Покоряване *и* **-рене**, *sn.* la soumission, la subordination.
Покосена трѣва, *sf.* les gazons *m*.
Покровителство (*закрылѧ*), *sn.* la protection, le patronage, auspice *m*, aile *f*; 1. *fig.* la tutelle; 2. (*на своитѣ родника*), le népotisme; 3. (*и всичкытѣ подъ —*), la clientèle; 4. **подъ —**, *fig.* à l'ombre *f*; 5. **търся —**, *va.* se recommander.
Покровителствувамъ, *va.* protéger, sauvegarder, pousser, porter; | (*нѣкого*), patronner (*voyez* **Закрылямъ**).
Покровитель, ка, *s.* protecteur, trice; patron, onne; | *fig.* un cornac; | (*на градъ, за богове*), indigète, *adj.*
Покровъ (*у папа*), *sm.* *Slav.* l'oral *m*.
Покрусвамъ, *va.* *fam.* chapitrer.
Покрывално перо (*у пилцы*), *sn.* plume tectrice *f*.
Покрывало, *sn.* *Bot.* la collerette; | *H. nat.* le tégument; | (*за кожлщнины*), la tavalolle.
Покрывамъ, *va.* couvrir, obombrer, pallier, habiller; 1. masquer, joncher de; 2. (*войн-*

ска), *Milit.* épauler; 3. (*съ възглавничкы крайщата на ладія*), *Mar.* blinder; 4. (*главата нѣкому*), coiffer; 5. (*загубата си*), se récupérer de ses pertes; 6. (*съ кинезирь*), banner; 7. (*съ нѣщо*), incruster; 8. (*съ олово*), *Archit.* emboutir; 9. (*пакъ*), recouvrir; 10. който -ва само изъ отгорѣ, palliateur, *adj*; 11. -*ca*, *vr.* s'abriter.

Покрываве, *sn.* le recouvrement; ‖ *fig.* le replâtrage; ‖ (*на главата*), la coiffure.

Покрывателенъ насыпъ *sm. Fortif.* l'épaulement *m*.

Покрывачъ (*майсторъ*), *sm.* un couvreur.

Покрывка, *sf.* la couverture; 1. (*и — въ*), la 'housse; ‖ съ —, *Blas.* 'houssé; 2. *Bot.* le calyptre; 3. (*и -вчица*), *H. nat.* l'opercule *m*; ‖ съ —, operculé, *adj*; 4. (*на мрьтвецъ*), le poêle.

Покрывъ, *sm.* la couverture, le toit, abri, comble *m*; 1. (*за калясky*), le 'hangar; 2. (*на кѫща*), la toiture; 3. (*надъ стълбы*), *Mar.* le dôme; 4. подъ —, *adv.* à couvert, à l'abri; 5. правя — на видъ, *va.* chaperonner; 6. (*надъ прѣстолъ*), *voyez* **Балдахинъ**

Покрыта галерея (*у в. в.*), *sf.* le xyste.

Покрытъ, *adj.* couvert, consude; ‖ (*съ нѣщо*), chargé; ‖ (*съвсѣмъ*), 'hérissé de.

Покуцвамь, *vn.* boiter.

Покѫщникъ, ница, *s.* ménager, ère; *sc.* économe, *adj.*

Покѫщнина, *sf.* le mobilier, ménage, ustensile *m*, friperie *f*, appareil *m*; ‖ изново постиламь съ —, *va.* remeubler (*voyez* **Домъ**).

Покѫщнины, *sf. pl.* le meuble; 1. голѣма кола за прѣнасяне —, la tapissière; 2. задьржане —, la saisie-exécution; 3. земеныть — залогъ, la saisie-gagerie; 4. нареждане —, emménagement *m*; 5. нареждамь — въ кѫща, *va.* emménager; 6. стая за —, le garde-meuble. [blement *m*.

Покѫщнинскы постелкы, *sf. pl.* l'ameu-

Покѫщница, *sf.* femme de ménage, gouvernante, *f*. [maison.

Покѫщничество, *m.* l'économique *f*, la

Пола (*на дрѣха*), *sf.* le pan, la basque; 1. (*на зидъ*), empatement *m*; 2. (*на прѣстолъ*), abatant *m*; 3. (*въ рудникъ*), le mur; 4. дохождать — въ въ —, *v. imp.* ils croisent; 5. -лы, *pl.* le giron; 6. (*на планина*), le pied.

Полагамь, *va.* supposer, poser, déposer, estimer, reposer, faire état de, constituer, tenir, trouver, soupçonner; 1. (*пакъ на първото мѣсто*), remettre; 2. (*основане*), jeter les fondements *m*; 3. (*на тонска кола*), affûter; 4. да положимь, *adv.* soit; ‖ — що, *conj.* supposé que.

Полагане, *sm.* le dépôt; ‖ (*между нѣщо*), interposition *f*; ‖ (*основенъ камыкъ*), pose de la première pierre, *f*.

Полазенъ, *adj.* épidémique.

Полазица, *sf.* la mode; ‖ la maladie.

Полазична болесть, *sf.* l'épidémie *f*.

— **настинка**, *sf. Méd.* l'influenza *m*.

Полакра *и* -лякра (*ладія*), *sf.* la polacre *ou* polaque. [-riscope.

Поларимѣтръ, *sm. Opt.* le polarimètre *et*

Полатиняване, *sm.* la latinisation *f*.

Полба (*жито*), *sf. plante*, l'épeautre *m*; -бенъ, d'épeautre.

Половина, *sf.* la moitié, la demie, le demi, *adj*; 1. *adv.* en partie, 2. на —, moitié, à demi; 3. до —, à moitié; 4. повече отъ —, de moitié trop; 5. азъ самь на — (*съдружникъ*, être de moitié avec; 6. едижъ футъ и —, un pied et demi.

— **година**, *sf.* le semestre.

— (**зимане**) **мѣрка**, *sf.* la demi-mesure.

— **нота**, *sf. Mus.* la blanche.

— **плащане**, *sn.* la demi-solde.

— **радіусъ**, *sm.* un demi-diamètre.

— **свѣтлина**, *sf.* le demi-jour.

— **учене** (*конско*), *sn.* le mésair *ou* mézair.

— **фунтъ**, *sm.* une demi-livre.

— **часъ**, *sm* une demi-heure.

— **чѣша**, *sf.* une chopine.

— **штофъ** (*мѣрка*), *sm.* un poisson.

Половиненъ, *adj. Mathém.* sous-double.

Половиница, *sf. fig.* lobé, *adj.*

Половиничка, *sf. dim. Anat.* le lobule.

Половякъ, *sm.* le chaudron, le broc; ‖ (*дрѣбна пара*), le double.

Поле, *sn.* le champ, la campagne, la glèbe, les guérets *m*; ‖ (*въ бранило*), *Blas.* l'écart *m*; ‖ ходя по -то, *vn.* battre l'estrade *f*.

— **размѣре**, *sn.* la géodésie.

— **размѣрни**, *adj.* géodésique.

Полегичка, *adv.* superficiellement; ‖ *Mus.* dolce; ‖ *fam.* doucettement, en douceur, piano.

Полезенъ, *adj.* utile, bénéficiel, bon à, salutaire, joli *m*; 1. *fig.* fructueux; 2. (*въ малого употрѣбенеа*), polychreste; 3. бывамь —, *vn.* ne pas nuire; ‖ (*за*), servir; ‖ (*нѣкому*), profiter à; 4. въ случай да бѫда —, *vr.* pour valoir ce que de raison. [dient *m*.

Полезно, *sm.* l'utile *m*; ‖ — е, il est expé-

Полезны *или* **второстѫпенны роли** (*на театръ*), *sf. pl.* les utilités *f*. [liot.

Полей, *sm. plante*, le pouliot; -йнъ, de pou-

Полека, *interj.* silence, à voix basse, paix; 1. *adv.* motus, bellement, tout beau, à pas de tortue; 2. *Mus.* piano, andanté, adagio, gravement; ‖ твърдѣ —, pianissimo; 3. по —, doucement, tout doux; 4. — лека, insensiblement.

Полекаченъ (*за гласъ*), *adj.* voilé.

Полетъ, *sm.* le chancellement.
Полемика (*писменна прѣпирня*), *sf.* la polémique.
Полемически, *adj.* polémique.
— **списатель**, *sm.* un polémiste.
Полемоскопъ, *sm. Phys.* le polémoscope.
Полза (*износяне, поносяне*), *sf.* l'utilité *f*, profit, bénéfice, intérêt, avantage, bien, parti, émolument *m*, quintessence *f*, usage, service *m*; 1. *fig.* le fruit; 2. **виждамъ — отъ**, *va.* mettre à profit, tirer profit de; 3. **имамъ противоположны -зы**, *vr.* être divisé d'intérêts; 4. **приносямъ -за**, *va.* profiter; | *fig.* fructifier; 5. **употрѣбявамъ ради —**, *va.* utiliser; 6. **употрѣбене ради —**, l'utilisation *f*; 7. **затичливъ ради —**, utilitaire, *adj*; 8. **употрѣбене въ —**, l'exploitation; 9. **употрѣбявамъ въ —**, *va.* exploiter; 10. **който употрѣбява нѣщо въ —**, un exploiteur; 11. **което може са обработи съ —**, exploitable, *adj*; 12. **въ — нѣкому**, à l'usage de; 13. **за — на**, en faveur de; 14. **съ —**, fructueusement (*voyez* **Придобывка** *et* **Поносъ**).
Ползоване, *sn.* la possesion; 1. *Jur.* l'usufruit *m*; 2. (*отъ гора, отъ земя*), l'exploitation *f*; 3. (*на боленъ*), *Méd.* le traitement.
Ползователенъ, *adj. Com.* bénéficiable.
Ползовитъ, *adv.* avantageux; -то, -eusement.
Ползувамъ, *va.* traiter; 1. *-ca*, *vr.* profiter de, bénéficier, tirer part de, mettre à profit de, jouir de; 2. (*отъ гора, отъ земя*), exploiter; 3. (*отъ*), se servir de, se prévaloir de; 4. (*отъ нѣщо*), user de, faire ses choux gras de; | *fig.* puiser; 5. (*отъ случай-тъ*), prendre la balle au bond; | *fig.* saisir; 6. (*съ*), se ressentir; 7. (*съ приходы отъ две мѣста*), *fig.* manger à deux râteliers; 8. **правда да са —**, *Jur.* droit usufructuaire *m*; 9. **който са -ва отъ приходъ и което са относя до него**, *Jur. s.* usufructier, ère; 10. **която са -ва отъ своята правда**, *Jur.* usante de, *f.*
Поливамъ, *va.* bassiner; | *Méd.* affuser; | (*цвѣтя*), arroser.
Поливане, *sn.* l'arrosement *m*, irroration, infusion *f*; | *Méd.* l'affusion *f*.
Поливателна *или* **Прьскателна баня**, *sf.* bain par irroration, *m.*
Поливникъ, *sm.* l'arrosoir *m*; -ниченъ, d'arrosoir.
Полигонъ (*и обучителенъ —*), *sm. Fortif. Artill.* le polygone.
Полиграфически, *adj.* polygraphique.
Полиграфъ (*млогописатель*), *sm.* un polygraphe; | **отдѣлене на -фы** (*у библіотека*), la polygraphie.
Полиматическа училница (*школо*), *sf.* école polymathique *m.*
Полиматія (*млогознане*), *sf.* la polymathie.
Полипъ (*млогокракъ*), *sm. H. nat. Méd.* le polype; | **гнѣздо на морскы -пы**, *H. nat.* le polipier.
Полипявъ, *adj. Méd.* polypeux.
Полисъ (*сигурателенъ билетъ*), *sm.* police d'assurance, *f.*
Политамъ, *vn.* vaciller, chanceler, branler; | **който -та да падне**, branlant, *adj.*
Политане, *sn.* le branle, branlement *m*; | | *Astr.* la nutation.
Политателенъ (*клатливъ*), *adj.* branlant, chancelant.
Политенъ, *adj.* vacillant.
Политехническа училница, *sf.* école polytechnique *m*; | **ученикъ на —**, un polytéchnicien.
Политика, *sf.* la politique; | *fig.* eau bénite de cour.
Политикъ, *sm.* un politique, complaisant *m*, civil envers, *adj.*
Политипажъ, *sm.* gravure sur bois, *f.*
Политиченъ, *adj.* obligeant, galant, honnête; | *fig.* poli.
Политически, *adj.* politique.
— **списатель** *или* **литераторъ**, *sm.* un publiciste.
Политическы работы, *sf. pl.* la politique; | **разсъждамъ за —**, *va.* politiquer.
Политично, *adv.* politiquement.
— **обнасяне**, *sn.* le bon ton.
Политичность, *sf.* la politesse, civilité, honnêteté, galanterie, urbanité *f*; | *fam.* la gracieusité.
Полица, *sf.* lettre de change, traite *f*; | **подписвамъ — отпрѣдъ и отзадъ**, *va. Com.* tirailler; | **— де-карико**, *sf. Com.* la charte-partie.
Полица (*джска*), *sf.* la tablette, le rayon, la miséricorde; 1. (*и стълба -лицы за сѣдане*), le gradin; 2. (*за ночіашъ*), le siege; 3. **-лицы** (*перваз на шѣпка*), *pl.* le bord.
Полицейнъ, *sm.* commissaire de police, *m.*
Полицейска стража, *sf.* le 'hoqueton; | (*съ коніе*), la maréchaussée.
Полицейски, *adj.* policier.
— **испълнявачъ** (*въ Италія*), *sm.* un sbire.
— **комиссарь**, *sm.* un constable.
— **спіонинъ**, *sm.* un lumier de police, un mouchard.
— **унтеръ-офицѣръ**, *sm.* un exempt de police.
— **чиновникъ**, *sm.* un agent de police, un alguazil.
Полиція, *sf.* la police; | **префектъ на —**, préfet de police, *m.*
Поличка (*у гжлабарникъ*), *sf.* le volet.
Поліархія (*млогодьржавіе*), *sf.* la polyarchie.
Поліорцетика (*аттака на твърдиня*), *sf.* la poliorcétique.
Полка (*видъ лазарникъ*), *sf.* la polka; | **играя —**, *vn.* polker *et* polquer.
Пологарь, *sm.* le chalet, le bércail.
Пологъ, *sm.* l'habitation *f*, le gîte, le fort;

1. *fig.* les archives *f*; 2. *Mar.* le cache-adent; 3. (*на болесть*), *Chir.* le foyer; 4. (*на вълхвы*), la retraite; ‖ *fig.* le repaire, la sentine; 5. (*на млого звѣрове*), *Vén.* la litée; 6. (*мѣсто за млтене или вждене пиленца*), le couvoir; 7. (*на прьстень*), le chaton; 8. (*на разбойницы*), le récep-tacle, la caverne; 9. (*за стоки*), le dépôt, entrepôt *m*, la boutique; 10. отійване пакъ въ —, *Vén.* le rembuchement.

Положене, *sn.* la situation, position *f*, état, établissement *m*, existence, maxime *f*; 1. *fig.* la passe; 2. (*на брѣгове*), le gisement; 3. (*на звѣзды*), thème celeste *m*; 4. (*на тѣлото*), la posture; 5. въ лошо —, *adv. fam.* mal-en-point; 6. ето ны въ лошо — (*уредихме я*), *fig.* nous voilà bien logés; 7. бывамь въ —, *vn.* être dans le cas de.

Положителенъ, *adj.* positif; -лно, -ivement.

Положителна стѫпень, *sf. Gram.* le positif.

Полу- (*половина*), *affixe*, semi-, mi-, hémi-, demi-. [une demi-déesse.

— богъ, *sm.* un demi-dieu; -богыня, *sf.*

— ботушы, *sf. pl.* le brodequin.

— валчасть сводъ, *sm. Archit.* la tonnelle.

— валякъ (*емисфера*), *sm.* l'hémisphère *m*.

— валяченъ (*емисферически*), *adj.* hémispherique.

— ведрено буре, *sn.* la feuillette.

— врѣзване (*на гравировване*), *sn.* l'entretaille *f*.

— гласна буква, *sf. Gram.* la semi-voyelle.

— доказателство, *sn. Jur.* la semi-preuve.

— захаросанъ, *adj.* à mi-sucre.

— испѫкната работа, *sf.* la demi-bosse.

— касторова шѣпка, *sf.* le demi-castor.

— квадратецъ, *sm. Typ.* le demi-cadratin.

— кичастъ, *adj. Bot.* semi-double.

— копіе, *sm.* l'esponton *et* sponton, angon *m*.

— копринен дамастъ, *sm.* damas cafard *m*.

— -платъ, *sm.* la buratine.

— крылны буболечкы, *sf. pl. H. nat.* les hémiptères *m*.

— металлъ, *sm.* le demi-métal.

— минутна стѫклянка, *sf. Mar.* la demi-minute.

— мѣсецъ, *sm.* le croissant; 1. *Géom.* la lunule; 2. *Milit.* pavillon chinois *m*; 3. *Fortif.* la demi-lune, le ravelin; 4. прилиственъ на —, semi-lunaire, *adj.*

— нощенъ, *adj.* boréal, hyperborée *et* -réen, septentrional.

— нощна вечеря, *sf.* le réveillon.

— нощь, *sf.* le minuit, le nord, le septentrion.

— околчаста часть (*въ черкова*), *sf. Archit.* le rond-point.

— опеченъ (*за месо*), *adj.* saignant.

— освѣтене (*на мѣсецъ-тъ*), *sn. Astr.* la dichotomie.

Полу-освѣтенъ (*за мѣсецъ-тъ*), *adj. Astr.* dichotome.

— отворенъ, *adj.* entr' ouvert.

— офиціаленъ, *adj.* semi-officiel.

— пауза, *sf. Mus.* la demi-pause.

— періодически сборникъ, *sm.* recueil semi-périodique *m*.

— порасло дърво, *sn.* la demi-futaie.

— портикъ, *sm. Mar.* le 'hublot.

— прозирна цѣпа (*на око*), *sf.* l'ongle *m*.

— прозорецъ, *sm.* la mezzanine.

— прѣчникъ, *sm. Géom.* le rayon.

— расталакъ, *sm. Bot.* le sous-arbrisseau.

— ржавицы (*съ цвѣта*), *sf. pl.* la jardinière.

— сабя, *sf. Milit.* le briquet.

— свѣтлина, *sf.* la pénombre

— срѣдоморски, *adj.* la péninsulaire.

— срѣдоморъ, *sm.* la péninsule *ou* presqu'île.

— стишіе, *sm.* l'hémistiche *m*.

— стълпъ (*безъ капитель*), *sm. Archit.* le cippe.

— сѣнка, *sf. Astr.* la pénombre.

— тактна нота, *sf.* la minime.

— тонъ, *sm. Mus.* le demi-ton; ‖ по -нове, *adv. Mus.* chromatiquement.

— ученъ, *adj. m.* demi-savant.

— форма, *sf.* petite tenue *f*.

— цвѣтовенъ, *adj. Bot.* semi-flosculeux.

— ютъ, *sm. Mar.* la teugue *et* tugue.

Полудѣлъ, *adj.* aliéné, maniaque.

Полудяване, *sn.* la démence, insanité *f*; ‖ (*отъ либовь*), *Méd.* l'érotomanie *f*.

Полусъ, *sm. t.* la torture, le chavalet, le crapaud, la gêne.

Получевамь, *va.* recevoir, obtenir, remporter, recueillir; 1. *fig. fam.* palper; 2. *Jur.* impétrer, sortir; 3. (*придобывка*), bénéficier, tirer; 4. (*даръ, докачевване*), *fam.* rembourser; 5. (*изгубеното*), *fig.* se raccrocher; 6. (*съ измама*), surprendre; (*пакъ*), ravoir, rattraper; 7. (*пакъ назадъ*), récupérer; 8. (*пары*), toucher; 9. (*приходъ*), retirer; 10. (*съ подбутване*), *fig.* soutirer; 11. (*разносытѣ си*), *fig.* se rembourser; 12. получеватса (*за пары*), *v. imp.* il rentre (*voyez* Пріемамь).

Получване *и* -чене, *sn.* la réception; 1. *Jur.* l'obtention *f*, impétration *f*; 2. (*загубеното*), le recouvrement; ‖ (*пакъ*), la récupération.

Получевалникъ,ница (*на писмо*), *sc.* destinataire; ‖ (*на премія*), remporteur de prix, *m*; ‖ (*на стоки*), *Com.* un consignataire.

Получливъ приходъ (*за литюргія и парастасъ*), *sm.* la sacristie.

Полѣгато, *adv.* obliquement, indirectement, en surplomb, de travers, en écharpe, en biais, de côté; ‖ стоя —, *vn.* surplomber.

Полѣгатокжтенъ, *adj. Géom.* obliquangle.
Полѣгатость, *sf.* le pehchant, pente, descente *f*, travers, biais *m*; 1. *Géogr.* l'escarpement *m*; 2. *Mathém.* l'obliquité *f*; 3. (*на стемъ-тъ*), *Mar.* l'élancement *m*.
Полѣгатъ, *adj.* oblique, indirect, penchant, gauche; ‖ *fig.* détourné; ‖ **бывамъ** —, *vn.* aller en pente *f*. [Бутсиритъ.
— **боръ** (*на носъ-тъ на ладія*), *sm. voyez*
— **прозорецъ**, *sm.* l'abat-jour *m*.
Полѣгнувамъ, **-лѣгвамъ** *и* **-лѣгамъ**, *vn.* déverser; 1. **полѣгнува**, *v. imp. Archit.* il forjete; 2. (*за зидъ*), il farde; 3. (*за сграда*), elle se tasse; 4. (*за кжща*), elle aréne *et* s'aréne; 5. **полѣгнувать** (*за класове на нива*), ils versent.
Полѣгнуване *и* **-лѣгане**, *sn.* le dévers; ‖ *Archit.* le dévoiement; ‖ (*на сграда, на земя*), le tassement.
Полѣгнато писане, *sn.* écriture bâtarde *f*.
Полѣгнатъ, *adj.* dévers; ‖ (*на земята*), *Bot.* procombant; ‖ (*на низко мѣсто*), enterré.
Полюлей (*паникандило*), *sm.* le lustre; ‖ **врьхня часть на** —, le panache; ‖ **майсторъ на -люлеи**, un lustrier.
Полюсъ (*и сѣверенъ* —), *sm.* le pôle.
Полякъ, **ячка**, *s.* villageois, oise.
Поляна, *sf.* tapis de verdure *m*, prairie *f*, champ *m*, campagne *f*, boulingrin *m*; ‖ **-ны**, *pl.* les champeaux *m*.
Полянка (*всрѣдъ гора*), *sf.* la clairière.
Полянска зжмя (*топъ t.*), *sf.* la serpentine.
— **фортификація**, *sf.* l'hercotectonique *f*.
Полянски, **полски** *и* **-лешки**, *adj.* champêtre, rural.
Полянскы орждія, *sn. pl.* pièces de campagne.
Поляренъ *и* **-люсенъ**, *adj.* polaire.
Поляризація (*на свѣтлината*), *sf. Phys.* la polarisation. [riser.
Поляризувамъ (*свѣтлина*), *va. Phys.* pola-
Полярна звѣзда, *sf.* étoile polaire *f*, la tramontane. [polarité.
Полярность (*на магнитъ*), *sf. Phys.* la
Поляшки, *adj.* villageois.
Помагалка, *sf.* le verboquet *et* virebouquet; ‖ *Mar.* l'anspect *m*.
Помагамъ, *va.* aider, secourir, seconder, subvenir à, servir, assister à, pousser, ne pas nuire; 1. *fig.* appuyer; 2. (*нѣкому*), *fig.* épauler; ‖ (*въ нѣщо*), *fig.* pousser à la roue; 3. (*нѣкому съ пары*), subventionner; 4. **може да му са помогне**, *va.* remédier à; ‖ **комуто** —, remédiable, *adj*; 5. **който обыча да помага** *и* **комуто може са помогне**, secourable, *adj*; 6. **-гаме еи** (*единъ другъ*), *vr.* s'entre-secourir, s'entr' aider.
Помагане, *sn.* le secours.
Помагачъ, *sm. fam.* un ardélion.
Помада, *sf.* la pommade; ‖ **намазевамъ съ** —, *va.* pommader.
Помазане, *sn.* l'onction *f*.
Помазанникъ, *sm.* oint du Seigneur, *m*.
Помазевамъ, *va.* oindre.
По-малка цѣна, *sf.* l'infériorité *f*.
По-малко, *adv.* au dessous de.
По-малькъ, *adj. s.* cadet (*voyez* **Малькъ**).
Помамевамъ, *va.* affriander; ‖ *fig.* inviter à.
Помеждутенъ, *adj.* intermédiaire, intermédiat.
Поменувамъ, *va.* mentionner, faire mention de, se rappeler, faire dire une messe pour un mort.
Помень, *sf.* la mention, le souvenir, la prière pour les morts; ‖ **книга** —, l'obituaire *et* registre —, *sm.*
Пометъ, *sm.* manche à balai; ‖ (*у фурнажія*), l'écouvillon *m*. [*Jur.* gracier
Помилвамъ, *va.* pardonner, faire grâce *f*; ‖
Помилване, *sn.* le pardon, merci, grâce, concession, rémission *f*; ‖ *fig.* le quartier; ‖ **безъ** —, *adv.* irrémissiblement.
Помилуй мя Боже (50-й *псаломъ*), *sn.* le miséréré. [se passer de.
Поминувамса, *vr.* vivre; ‖ (*безъ нѣщо*), *vr.*
Поминуване, *sn.* l'industrie, le metier.
Помирене, *sn.* la pacification, la transaction.
Помирявамъ, *va.* pacifier, arranger; 1. *fam.* rapatrier; 2. **-са**, *vr.* faire le paix, se rapatrier, se raccommoder; 3. *fig.* pactiser.
По-младъ, *adj. s.* cadet (*voyez* **Младъ**).
Помня, *vn.* retenir, se souvenir, se ressouvenir de, se remémorer; ‖ **който помни**, *fam.* mémoratif, *adj*.
Помологически, *adj.* pomologique.
Помологія (*учене за плодове*), *sf.* la pomologie.
Помочкы (*въ карета*), *sf. pl.* la main.
Помощливъ, *adj.* secourable.
Помощна бирія, *sf.* la subside.
— **ржка**, *sf.* la main-forte.
Помощникъ, *sm.* un aide, adjoint, suppléant, suppôt, assistant *m*; 1. *fig.* un second; 2. (*въ неволя*), *fam.* un bouche-trou; 3. (*на исправникъ*), un vice-gérant; 4. **давамъ** —, *va.* adjoindre. [pléance.
Помощническа длъжность, *sf.* la sup-
Помощь, *sf.* le secours, appui *m*, aide, ressource, imploration, épaulière, main-forte *f*, coup de main, *m*; 1. *fig.* le support; 2. **безъ** —, sans ressource; 3. **на** —, *interj.* à l'aide, au secours, à mon secours, à moi; 4. **съ -та на**, *prép.* au moyen de, à la faveur de, à grand renfort de.
Помпонъ (*китка*), *sm. Milit.* le pompon.
Помрачавамъ, *va.* obscurcir, flétrir, offusquer; 1. *fig.* noircir, aveugler, faner; 2. *Astr.* occulter; 3. **помрачава**, *v. imp.* il se ternit.

Помрачаване *и* -чене, *sm.* l'éclipse *f.*
Помрьзлекъ, *sm.* la bruine, la gellée, le verglas; 1. вали —, *v. imp.* il verglace; ‖ повреждаса отъ —, il gele; 2. повреденъ отъ —, bruiné, *adj*; 3. покрытъ съ —, verglacé, *adj.* 4. (*сладко*), les glaces *f*; 5. порція —, une glace; 6. (*съ варены овощки*), la plombière; 7. искуство да са прави —, la glacerie; 8. майсторъ на —, un glacier.
Помрьзнилка, *sf.* la sarbotière *et* sorbétière.
Помрьзнувамь, *vn.* geler, se congeler.
Помрьзнатъ, *adj.* glacé; ‖ (*и fig.*), glaçant.
Помыйникъ, *sm.* le puisard, cloaque, égout *m.*
Помыя, *sf.* la lavasse, lavure de vaisselle, *f*; 1. *Pharm.* la lotion; 2. (*вода отъ оплакнуване*), la rinçure; 3. улукъ за истичане —, l'évier *m*; 4. яма за истичане —, le puisard.
Помыслевамь, *vn.* songer, projeter; 1. (*за нѣщо*), se ressouvenir; 2. (*си*), raisoner; 3. *fig.* combiner.
Помыслеване [безъ — и разсъждане, à tort et à travers.
Помыслено, *adv.* sciemment.
Помысленъ, *adj.* supposé; ‖ (*добрѣ или злѣ*), bien *ou* mal intentionné.
Помыслителенъ, *adj.* intentionel.
Помысьль, *sf.* l'intention *f*, le dessein, vouloir, projet *m*, pensée *f*, penser *m*, vue *f*, objet *m*, fin *f*; 1. *fig.* le but, le plan, mire, rencontre *f*; 2. имамь —, *vn.* penser, tâcher à, prétendre; ‖ *fig.* tendre à, buter à; 3. който има — за нѣщо, tendant à, *adj*; 4. безъ —, par mégarde; 5. затичване къмъ една —, la conspirance; 6. унищожавамь —, *va.* déjouer; 7. съ —, *adv.* intentionellement, sciemment, expressément, de propos délibéré, de dessein prémédité, de parti pris.
Помѣсенъ (*катхрь t.*), *adj.* hybride.
Помѣтамса, *vr.* renier, apostasier; 1. *fig.* chanter la palinodie; 2. (*отъ мысьль-та си*), se raviser; 3. (*отъ нѣщо*), renoncer; 4. отъ което можемь са помѣтнемь *или* отречемь, reniable, *adj.*
Помѣтане, *sn.* le reniement *et* -nîment, renonciation, palinodie *f*; 1. *Jur.* la rédhibition; 2. самосебно —, renoncement à soi-même; 3. който докарва —, *Jur.* rédhibitoire, *adj.*
Помѣтнатъ, *adj.* renié.
Помѣтнувачъ, ка, *s. Jur.* renonciateur, trice
Помжмревамь, *va.* brouiller.
По-напрѣдъ, *adv.* auparavant, antérieurement, par anticipation, tout d'abord.
Понакуцвамь, *vn. fam.* clopiner.
Понакуцване, *sn.* le clochement.
Понапухкувамь, *va. fam.* tapoter.
Понахрапувамса (*съ наука*), *vr. fig.* s'enfariner.
Понго (*маимуна*), *sm.* le pongo.
Понедѣлникъ, *sm.* le lundi; 1. чисти —, lundi gras; 2. (*на страсна недѣля*), lundi saint; 3. държа -ницы, *va.* faire le lundi.
Поникнуване, *sn.* le germe, le végétal; ‖ способенъ за —, végétable, *adj.*
Поносенъ, *adj.* utile, profitable, convenable; ‖ *fig.* fructueux, joli *m*; ‖ usé.
Поносъ, *sm.* l'acquêt *m*, utilité *f.*
Поносямь, *vn.* convenir à.
Поносяне, *sn. fig.* le fruit.
Понса (*вжвель съ вжглищенъ прахъ*), *sf.* la ponce.
Понсирувамь (*напрашевамь бѣлвзене*), *va.* poncer.
Понсируване (*напрашване*), *sn.* le ponçage, le poncis.
Понто (*въ лемберъ*), *sm.* le ponte.
Понтонеръ, *sm. Milit.* un pontonnier.
Понуда, *sf.* la coercition; ‖ (*за родителка*), la couche.
Понудвамь *и* -дявамь, *va.* extorquer.
Понудване [правда за —, la coercition.
Понудителенъ, *adj.* coercitif.
Понудителна сила, *sf.* force impulsive *f.*
Пончъ, *sm.* punch *m*; -ченъ, de punch.
Понѣ, *conj.* au moins, du moins; ‖ *adv.* encore *et* encor, toujours; ‖ — и малко, *conj.* pour peu que.
Понѣкогажъ, *adv.* parfois, de fois à autre.
Пооправямь, *va.* ameliorer, amender, accommoder, réformer; 1. *Jur.* réformer, émender; 2. -*са*, *vr.* s'ameliorer, s'amender, se réformer, s'abonnir; 3. *fig. fam.* se radouber.
Пооправяне, *sn.* l'amelioration *f*, abonnissement *m*, réforme, réformation *f.*
Пооставямса (*отъ мысьль-та си*), *vr.* décompter.
Поотварямь, *va.* entr' ouvrir.
Поотлявамь (*пълното*), *va.* désamplir.
Поотмахниса! *interj.* gare!
Поотьрсевамь (*грьбъ*), *va. fam.* rincer.
Попадійска, *sf. mamm.* la belette.
Попара, *sf.* le chaudeau; ‖ (*съ вода*), la panade; ‖ (*кишкенъ t.*), la garbure.
Попарвамь *и* -ревамь, *va.* échauder; 1. *Méd.* affusser; 2. (*бжчва съ вино*), aviner; 3. -*са*, *vr.* s'échauder.
Попарване, *sn.* l'eau *f*; ‖ *Méd.* l'affusion *f*; ‖ мѣсто *или* котѣлъ за —, l'échaudoir *m.*
Попива, *v. imp.* il s'imbibe, il transsude; 1. (*за мастило*), il décharge; 2. (*нѣщо*), *fig.* il absorbe; 3. попиватса, *pl.* ils s'emboivent.
Попиване, *sn.* l'absorption, imbibition, transsudation *f.*
Попивателенъ, *adj. Chim.* absorbant, absorptif.
— цѣвръ, *sm. Méd.* l'absorbant *m.*
Попивателна хартія, *sf.* papier brouillard *m.*
Попикалникъ (*мѣсто за пикане*), *sm.* le pissoir.
Попійнувамь *va. fam.* buvotter, gobeloter; ‖ *pop.* ne pas avoir la pepie.

Поплювамь, *vn.* crachoter.
Поплювко, *sm.* un graillonneur.
Поплювковцы, *sm. pl. fig.* l'écume *f.*
Попникъ (*за шишъ*), *sm.* le 'hâtier, le serre-frein *ou* garde-frein, le contre-hâtier; ‖ (*за двигане кола*), *Techn.* le cric.
Попова лажичка, *sf.* le tetard.
— **слама**, *sf. Astr.* chemin de St. Jaques (*voyez* **Млѣченъ пжть**).
Попово прасенце, *sn. insecte*, la courtilière *ou* taupe-grillon.
По-полека, *interj. fam.* la *et* la la.
Попьржамь, *va.* injurier, outrager, fronder, invectiver, chanter goguettes *f*; 1. *fig.* prostituer, ravander, 'honnir; 2. *pop.* agonir d'injures, pouiller; 3. (*най-лошаво*), dire pis que pendre de: 4. **жамеса**, *vr.* s'injurier; 5. *pop.* se pouiller.
Попьржане, *sn.* l'invective *f.*
Попьржачъ, *sm.* un insulteur, sottisier *m.*
Попрьжни, *sf. pl.* l'injure, sottise *f*; ‖ *fam.* les pouilles *f*; ‖ **мложество** —, *fig.* une bordée d'injures.
Попрьжня, *sf.* l'insulte *f*, la vilenie; ‖ *fig.* le soufflet; ‖ *Milit.* le camouflet.
Попрьцявамь, *vn.* craqueter.
Попска длъжность [**боравяне на** — (*въ приходъ*), la desserte.
— **кжща**, *sf.* la cure.
— **манжа** (*гозба*), *sf.* l'oignonade *f.*
Попство, *sn.* la prêtrise.
Попувамь, *vn.* desservir.
Популяренъ, *adj.* populaire; -рно, -ment.
Попъ (*священникъ*), *sm.* un pope, un prêtre; -ски, de pope; 1. (*махаленски*), un recteur; 2. **приходъ за обдьржане** —, la prestimonie; 3. **сиромахъ** —, *fam.* un prestolet; 4. **ставамь** —, *vn.* se faire.
Попжплевать го пжпкы (*за лицето*), *v. imp.* elle bourgeonne.
Пора, *sf.* l'âge *m*, la stature; ‖ la saison.
Пораждамса, *vr.* renaître. [génésie.
Пораждане (*палингенезія*), *sn.* la palin-
Поразителенъ, *adj.* foudroyant.
Поразявамь, *va.* terrasser; ‖ *fig.* foudroyer, frapper, atterrer *et* atterer; ‖ -*са*, *vr.* se saisir. [se —, *vr.*
Порастевамь, *vn.* croître, grossir, grandir *et*
Порастеване, *sn. Bot.* la germination, le port.
Порастналъ, *adj. sc.* adulte *m.*
Порасьлъ, *adj.* pubère, grand; ‖ (*добрѝ*), bien taillé, bien pris, bien troussé, bien tourné.
Поревнува ми са, *v. imp.* il me plaît.
Поредъ, *sm.* la tribu, ordre *m*, corporation *f*; ‖ *Milit.* corps *m.*
Поризница, *sf.* la chemise; ‖ (*на гушле*), la coiffe; ‖ *Anat.* le chorion.
Поріазъ (*черный вѝтьръ*), *sm.* le nord.
Порія, *sf.* le passe-partout.
Поробване, *sn.* l'asservissement *m.*
Породителенъ, *adj.* renaissant.
Породене, *sn.* le reproduction.
Порождене *и* -**раждане**, *sn.* la renaissance; ‖ **вкусъ на** -то, style de la renaissance.
Порозовитость, *sf.* la porosité.
Порозовитъ, *adj.* poreux.
Порозъ, *sm.* le pore; 1. *Anat.* la crypte *ou* follicule; 2. **безъ** -зы, imporeux, *adj*; 3. **нѣмане** -зы, l'imporosité *f.*
Порой, *sm.* le torrent, courant *m*, lavasse *f*, gave *m*; 1. *fig.* un deluge de, le débordement; 2. (*дждъ*), l'ondée *f*; 3. **протичане дъждовны** -**ои**, l'avalaison *ou* avalasse *f.*
Пороянъ, *adj.* torrentiel.
Порта, *sf.* porte cochère *f*; ‖ **Оттоманска** —, la Sublime Porte (*voyez* **Вратня**).
Порталъ (*главно влазяне*), *sm.* le portail.
Портарь, **ка**, *sc.* concierge d'hôtel, *m*; ‖ *pop.* un chasse-chien *ou* -coquin.
Портеръ (*бира*), *sm.* porter *m.*
Портикъ (*галерея*), *sm. Archit.* le portique.
Портофранко, *sn.* port franc *m.*
Портретна кунопись, *sf.* la portraiture.
Портретъ (*лика образъ*), *sm.* le portrait, ressemblance, effigie *f.*
Португалски езыкъ, *sm.* le portugais *et* langue -aise *f.*
Португална лимонада, *sf.* l'orangeade *f.*
Португалъ, *sm.* orange douce *f*; ‖ **продавачъ**, **ка на** -**лы**, *s.* oranger, ère.
Портулакъ, *sm. plante*, le pourpier; -лаченъ, de pourpier.
Портупея, *sf.* le ceinturon.
Портфель (*филукъ*, *чѝнта*, *и* — *съ бѣлѝзенеа*), *sm.* le portefeuille, le buvard.
Портъ (*лиманъ*), *sm.* le port; 1. **крайморски** —, port de mer; 2. (*крайморски градъ на Истокъ*), l'échelle *f*; 3. (*плата за писма*), le port; 4. **платенъ** —, port payé *m*; 5. **прѣградка между** -**ове**, *Mar.* l'entr-sabord *m.*
— **мове** (*кутійка за пары*), *sm.* le porte-monnaie.
Порутена (*за кжща*), *adj.* aérée.
Порутенъ (*който ще са стропали*), *adj.* ruineux.
— **зидъ**, *sm.* la masure. [phyre.
Порфиръ, *sm.* le porphyre; -ренъ, de por-
Порція, *sf.* la portion, ration, dose *f*; ‖ (*ѝдене*), la pitance; ‖ **малка** —, la portioncule (*voyez* **Гжда**).
Порѣзаница, *sf.* l'entame *et* -tamure, échancrure, *f*; ‖ (*хлѣбъ*), la bride, le chanteau; ‖ *fam.* le guignon.
Порѣзвамь, *va.* taillarder, inciser; ‖ *pop.* estafilader; ‖ -*са*, *vr.* se couper.
Порѣзване, *sn.* la coupure.
Поря, *va.* découdre; ‖ (*водата*), siller.
Поржбвамь, *va.* rentraire; ‖ (*изново*), reborder.

Поржбване, *sn.* la bordure.
Поржкы [на —, *adv.* en gage.
Поржсвамь (*и fig.*), *vn.* arroser.
Поржсване, *sn.* l'arrosement *m*, aspersion *f*.
Поржчвамь, *va.* commander, faire faire, déléguer, commissionner.
Поржчване, *sn.* la commande, commission, mission, délégation *f*, mesage *m*, négociation *f*; ‖ *fam.* l'ambassade *f*.
Поржчителенъ, *adj.* délégatoire.
Поржчникъ, ница, *s.* négociateur, trice; ‖ *Jur.* un command.
Посаждамь, *va.* planter, implanter; 1. (*дрѣве*), complanter; ‖ **мѣсто посадено съ —**, *Agric.* le complant; 2. (*пакъ*), rasseoir; 3. (*въ панерче растенеа*), emmannequiner.
Посаждане, *sn* la plantation, implantation *f*.
Посварничка, *sf.* la nonnette.
Посватовявамь, *va. fam.* apparenter; ‖ *-са*, *vr* s'apparenter.
Посвоевамь, *va.* s'approprier, confisquer, adopter; ‖ (*си нѣщо*), s'arroger.
Посвоеване *и* **-своене**, *sn.* l'appropriation, confiscation *f*; ‖ (*съ млоговрѣменость*), *Jur.* l'usucapion *f*.
Посвоевачъ (*на земя*), *sm.* un envahisseur
Посвятена земя, *sf.* terre sainte *f*.
Посвятене, *sn.* la consécration, bénédiction *f*, sacre *m*; 1. (*книга*), la dédicace; 2. **писменно — на книга**, épitre dédicatoire *f*; 3. (*въ тайнства*), l'initiation *f*.
Посвятенъ, *adj. m.* adepte; ‖ (*напрѣдъ*), *Théol.* présanctifié; ‖ (*въ тайнства*), initié.
Посвятителенъ, *adj.* initiatif.
Посвятявамь, *va.* consacrer, sacrer, bénir, vouer, dévouer; 1. (*изново въ духовенъ санъ*), réordonner; 2. (*на нѣщо врѣмето си*), sacrifier; 3. (*въ тайнства*), initier; 4. (*себе-си на нѣщо*), se vouer à, se consacrer; 5. *-са*, *vr.* sanctifier, se dévouer.
Посвятяване, *sn.* la béatification.
Посестрима, *sf.* la consoeur, la belle-soeur (soeur de la femme).
Посинѣлы очи, *sn. pl.* yeux cernés *m*.
Посинявамь, *vn.* bleuir.
Посиняване, *sn.* le bleuissement *et* bleuissage, meurtrissure *f*.
Посичамь *и* **-сачамь**, *va.* immoler.
Посконникъ, *sm. plante*, l'eupatoire *f*.
Поскьрцвамь, *vn.* craqueter.
По-слабо, *adv.* décrescendo (*voyez* **Слабъ**).
Послугуване (*на жены*), *sn.* le sigisbéisme; ‖ **по лично —**, de fortune.
Послужевамь, *va.* traiter, servir; ‖ (*нѣкого*), défrayer.
Послужеване, *sn. fam.* le défrai.
Послужливость, *sf.* le service, empressement *m*, officieusité *et* -ciosité *f*, obligeance, prévenance *f*.
Послужливъ, *adj.* serviable, empressé, officieux, obligeant, prévenant, secourable, obsequieux.
Послужникъ, ница, *s.* complaisant, ante; ‖ *fam.* un défrayeur.
Послушевамь, *va.* obéir à, écouter, obtemperer à; ‖ (*отъ неволя*), bouquer.
Послушеване *и* **-шане**, *sn.* l'obéissance *f*, exaucement *m*, obédience *f*; ‖ (*воля Божія*), conformité à la volonté de Dieu; ‖ **слѣпо —**, obéissance passive *f*.
Послушенъ, *adj.* obédientiel.
Послушливость, *sf.* la docilité.
Послушливъ, *adj.* obéïssant, docile, soumis, disciplinable, officieux; ‖ *fig.* pliable, pliant.
Послушникъ, ница, *sc.* subordoné, novice; 1. (*братъ, сестра*), frère convers, soeur -se; 2. (*въ манастырь*), frère servant *m*; 3. **къща за -ницы**, le noviciat.
Послѣ (*сетнѣ*), *prép*, après, à la suite de, passé; 1. *adv.* ensuite, subséquemment, postérieurement, puis; 2. **най —**, et puis, enfin, à la fin, somme toute, en somme, à la longue; 3. **а — що?** et puis; 4. **и най — нищо**, *conj.* ergo glu; 5. **— това**, depuis, là dessus; 6. **— слѣдъ това**, *adv.* ipso facto.
— писано, *sn.* l'apostille *f*.
— потопенъ, *adj.* postdiluvien.
— рѣчіе, *sn.* la postface.
Послѣдване, *sn* l'imitation *f*; ‖ *fig.* le réchauffé.
Послѣденъ, *adj.* dernier, suprême, infime; ‖ **за — пѫть**, en dernier lieu.
— диспутъ, *sm.* la vespérie, la resumpte; ‖ **който е казалъ —**, resumpté, *adj.*
— ударъ, *sm.* coup de grâce, *m*.
— часъ, *sm.* l'extrémité *f*.
Послѣдни капкы, *sf. pl. fam.* l'égoutture *f*.
Послѣдникъ, *sm.* un successeur.
Послѣдній, *adj.* l'oméga *m*.
Послѣдніо поучене *или* **смѫмреване**, (*въ черкова*), *sn.* le réaggrave.
— срѣдство (*въ съсипването*), *sn. fig.* planche dans le naufrage, *f*.
— украсене, *sn. Archit.* l'amortissement *m*.
Послѣдня дума, *sf. fig.* le refrain.
— литюргія (*по пладня*), *sf.* messe muquée *f*.
— надѣжба, *sf.* ancre de salut, *f*.
Послѣдователенъ, *adj.* suivant, successif, subséquent.
Послѣдователность, *sf.* la subséquence.
Послѣдователъ, *sm* un adhérent, prosélyte, disciple, sectateur, partisan *m*; ‖ (*на талмудъ*), un traditionnaire; ‖ (*за унищожене на робство*), un abolitionniste.
Послѣствіе, *sn.* la suite, la descendence; ‖ *fig.* l'avenir *m* (*voyez* **Сетнина**).
Посмуквамь, *va. fam.* sucoter.
Пособникъ (*на жамбазинъ*), *sm.* un compère.
Посока [на —, *adv.* approximatif.
Посолено, *sn.* la salaison.

Посолявамъ, *va.* saler.
Посоляване, *sn.* le salage, assaisonnement *m.*
Поспечѣлевамъ, *va. fam.* grapiller.
Посраменъ, *adj.* deshonorable *et* -norant; ‖ *fam.* penaud.
Посрамявамъ, *va.* déshonorer; ‖ *-ca*, *vr.* se déshonorer, se commettre.
Посранъ, *adj. pop.* breneux.
Посрѣбрена медаль, *sf.* médaille saucée *f.*
Посрѣбренъ, *adj.* argenté.
Посрѣбрены работы, *sf. pl.* l'argenture *f.* — **ссждове**, *sm. pl.* vaisselle plaquée *f.*
Посрѣбрявамъ, *va.* argenter; ‖ (*ссждове*), plaquer.
Посрѣбряване, *sn.* l'argenture *f*; ‖ **истривамъ -то**, *va.* désargenter.
Посрѣденъ, *adj.* intermédiat *et* -diaire.
Посрѣдникъ,ница, *s.* mediateur, negociateur, trice; intervenant, ante; *sc.* intermédiaire; un traiteur, entremetteur, arbitrateur, arbitre, compromissaire, séquestre, censal *m*; 1. *fig.* l'organe *m*; 2. *Jur.* amiable compositeur *m*; 3. (*на борсата*), agent de change, *m*; 4. **ставамъ** —, *vr.* s'entremettre; ‖ (*за нѣщо*), *fig.* s'interposer.
Посрѣдниченъ, *adj.* interventif.
Посрѣдническа длъжность, *sf.* la censerie.
Посрѣдничество, *sn.* la médiation, intervention, entremise *f*; ‖ *fig.* l'interposition *f*, tempérament, maquignonnage *m*.
Посрѣдственно, *adv.* moyennement, indirectement; ‖ **-то**, *sn.* le médiocre.
Посрѣдственность (*или* **-но състояне** *n.*), la médiocrité.
Посрѣдственъ, *adj.* médiat: **-но**, tement; 1. médiocre, moyen, borné, passable, tel quel; 2. *fig.* subalterne; 3. *Anat.* médian.
— **човѣкъ**, *sm.* la médiocrité.
Посрѣдство, *sn.* le moyen, intermédiaire, ministère *m*; ‖ *Phys.* le milieu.
Посрѣдствомъ, *adv.* à, sous, à l'aide de, à force de; ‖ *prép.* au moyen de, moyennant; ‖ (*нѣкого*), par l'organe.
Посрѣдствувамъ, *va.* intervenir; ‖ *fig.* s'interposer, maquignonner.
Посрѣща, *sf.* la rencontre; ‖ **на** —, à la rencontre, au devant de; ‖ **отлйвамъ на** —, *vn.* aller au devant de.
Посрѣщане, *sn.* la repartie.
Посрѣдъ, *prép.* entre, au milieu de.
Поставенъ, *adj.* situé, *part.* mis.
Поставникъ (*на каманіе, на дърва*), *sm.* un poseur; ‖ (*на листове*), *s. Typ.* margeur, euse.
Поставямъ, *va.* mettre, placer, poster, poser, déposer, interposer, situer, exposer, dresser, employer; 1. *fam.* nicher; 2. (*близо до нѣкого*), mettre à la portée de; 3. (*надъ водата баканы, кьртуны, забѣлѣжкы въ заливъ*), baliser; 4. (*въ глава*), coiffer de; 5. (*въ дѣйствіе*), mettre en oeuvre; 6. (*заедно*), joindre à; 7. (*заради*), préposer; 8. (*изново*), remettre; ‖ (*прѣдъ очи*), *Jur.* réconfrontation *f*; 9. (*клапа въ устата нѣкому*), bâillonner; 10. (*да колѣничи или да стои на колѣнѣ*), faire s'agenouiller; 11. (*на мѣсто*), *fam.* colloquer; 12. (*наредъ двѣ коткы*), *Mar.* empenneler; 13. (*нѣкого снишенъ да варди съ лоша мысьль*), aposter; 14. (*пакъ*), rétablir; 15. (*въ смѣтка нѣщо*), tenir compte de; 16. (*на сгодно мѣсто*), bâcler (*voyez* **Гуждамъ** *et* **Турямъ**).
Поставане, *sn.* la pose, posage, placement *m*, mise *f*, dépôt *m*, enchâssure *f*.
Постелка, *sf.* le lit, le chevet, la couche; 1. *fig.* le nid; 2. *Mar.* le cadre; 3. **бѣдникелка** —, lit de veille; 4. (*за болень*), lit de douleur; 5. **родителчна** —, lit de misère *ou* de travail; 6. (*въ желѣзенъ пжть*), le chair; 7. (*подъ животны*), la litière; 8. (*легло*), le couchage; ‖ *Milit.* le coucher; 9. (*подъ стока*), *Mar.* le fardage; 10. **пакъ полагамъ на** —, *va.* recoucher; 11. **ставамъ отъ** —, *vn.* être debout; 12. **другарь, ка въ** —, *s.* coucheur, euse.
Постелкы, *sf.* le meuble, meubles meublants *m*, les nippes *f*; 1. **прѣнасяне** —, le démeublement; 2. **прѣнасямъ** —, *va.* démeubler; 3. **което са употрѣбява както** —, meublant, *adj.*
Постелчица, *sf.* la couchette.
Постелчна нагрѣвалка, *sf.* la demoiselle.
Постелчно кученце, *sn.* le babichon *et* babiche *f*.
Постенъ (*за дни*), *adj.* maigre.
— **день**, *sm.* jour d'abstinence, *m*.
Постигамъ *и* **-гнувамъ**, *va.* acquerir, obtenir, gagner, venir à bout de, se surprendre; 1. *fig.* concevoir; 2. *Jur.* acquêter; 3. **не ми -га умъ -тъ**, *v. imp.* cela me passe.
Постиженъ, *adj.* conceptible.
Постижность, *sf.* la conceptibilité.
Постой (*солдатска*), *sm. Milit.* le logement.
Постиламъ, *va.* draper, tapisser de, fournir, nipper; ‖ (*стая*), meubler.
Постилякъ, *sm.* le lange, la braie; 1. **-лцы**, *pl.* la couche, les drapeaux *m*; 2. (*за повиване*), le maillot; 3. **дрѣшки и** — (*за дѣтенце*), la layette.
Постлана кжща, *sf.* le garni *et* maison [-nie *f*.
Постланъ, *adj.* drapé; ‖ *fam.* meublé.
Постникъ,ница, *s.* grand jeûneur, -de -euse; un anachorète.
Постница, *sf.* l'ermitage *ou* hermitage *m*.
Постно ѣдене, *sn.* le maigre.
Постны дни (*пости*), *sm. pl.* les quatre-temps *m*.
Постоплевамъ (*вода*), *va.* faire dégourdir.
Постоянна мысьль, *sf.* idée fixe *f*.

Постоянно, *adv.* constamment, fixement.
— продължене, *sn.* la permanence.
— шаване, *sn.* le frétillement.
Постоянность, *sf.* la patience.
Постоянни вѣтрове, *sm. pl.* vents étésiens *m.*
Постоянство, *sn.* la constance, stabilité, tenue, persévérance, certitude, opiniâtreté; ‖ *fig.* la fixité.
Постоянствувамь (*на*), *vn.* persévérer dans.
Постоянъ *или* **Застоянъ,** *adj.* constant (en, dans), ferme, inébranlable, fixe, persévérant, immanent, permanent; ‖ *fig.* stable, d'une bonne trempe; ‖ *Théol.* final (*voyez* Дьржеливъ).
Пострадавамь, *vn. fig.* souffrir; ‖ (*за глупость-та си*), *fig.* payer la folle enchère de.
Постриганъ калугеръ, ка, *s.* profès, esse.
— черковникъ, *sm.* un tonsuré.
Постригвамь (*за черковникъ*), *va.* tonsurer; ‖ *-са, vr.* prendre l'habit *m.*
Пострижване, *sn.* la tonsure; ‖ (*за калугеръ, ка*), la vêture *ou* prise d'habit, *f.*
Постъ (*мѣсто*), *sm. t.* le poste; ‖ изваждамь *или* свалямь отъ —, *va.* destituer.
Пость (*постене*), *sf.* le carême, le jeûne; -тенъ, de jeûne.
Постя, *vn.* jeûner.
Постжпамь, *va.* se comporter, se conduire, se gouverner, procéder, agir, vivre; 1. (*вардливо съ нѣкого*), ménager; ‖ (*вярло*), tenir rigueur *f*; 2. (*дебелашки съ*), rudoyer; 3. (*въ длъжность*), débuter; 4. (*злѣ*), maltraiter, sévir; 5. (*както*), se porter en; 6. (*пакъ въ длъжность*), *fig.* rentrer; 7. (*противо нѣщо*), déroger à; 8. (*противо длъжность*), *fig.* transiger avec son devoir; 9. (*простодушно*), y aller rondement; 10. (*прѣдсѫдително*), se manquer à soi-même; 11. (*съ нѣкого*), traiter, en user avec; 12. (*насилно*), contraindre; 13. (*страхливо*), *fig.* tâtonner; 14. (*съ сърдце на*), affronter.
Постжпване, *sn.* la tenue, procédé, port, tour *m*, les manières *f*; 1. *fig.* le trait, la marche, le ton, le style; 2. -неа, *pl.* les formes *f*; 3. харны —, les procédés *m.*
Постжпенни, *adj.* gradué; -но, -lement.
Постжпенно, *adv.* par degrés, de degré en degré, pied à pied.
Постжпенность, *sf.* la gradation.
Постжпка, *sf.* la conduite, allure *f*, coup, traitement *m*; ‖ *fig.* la démarche; ‖ *fam.* l'expédition *f.*
Посыпалка, *sf. Pharm* l'épithème *m.*
Посыпалница, *sf.* le sablier, poudrier *m*, poudrière *f.*
Посыпвамь (*съ нѣщо*), *va.* saupoudrer, parsemer.
Посѣвамь, *va.* semer, ensemencer; 1. (*съ жито*), *Agric.* emblaver; ‖ нива посѣяна съ жито, emblavure *f*; 2. (*изново*), resseмer, rensemencer; ‖ (*посѣяна нива*), ensemer; 3. (*съ трѣва*), enherber.
Посѣване, *sn.* l'ensemencement *m.*
Посѣвка (*и врѣме за —*), *sf.* les semailles *f*; ‖ промѣнявамь редъ-тъ на -кытѣ, *va. Agric.* dessoler (*voyez* Сѣндба).
Посѣгалникъ, *sm. fam.* un escogriffe.
Посѣгамь (*на нѣкого или на нѣщо*), *va.* attenter; ‖ (*на нѣщо*), entreprendre; ‖ (*за*), prétendre à.
Посѣгане, *sn.* l'attentat *m*; ‖ (*на нѣщо*), entreprise (sur, contre) *f.*
Посѣрко, ка, *s.* merdeux, euse.
Посѣченъ [бывамь —, *vn.* perdre la tête.
Посѣяна (*дванжти*) нива, *sf.* la remblavure.
Посѣяно сѣме, *sn.* les semailles *f.*
Посѣянъ, *adj.* semé de.
Потаене, *sn.* la solitude.
Потаено, *adv.* entre cuir et chair.
— маклерство, *sn.* le marronnage.
Потаеность, *sf.* la clandestinité.
Потаены маклерскы дѣла, *sn. pl.* le marronnage.
Потаенъ, *adj.* caché, latent, occulte, dérobé; ‖ *fig.* souterrain, indirect; -но, -tement.
— училникъ, *sm.* un cabaliste.
Поташь, *sf. Chim.* la potasse; -шенъ, de potasse; ‖ (*Америк.*), la perlasse.
Потаяса, *vr.* être tout en dedans.
Потвърдене, *sn.* la ratification, affirmation, confirmation, constatation, validation, sanction *f*; 1. *Jur.* l'adminicule *m*, entérinement *m*; 2. (*за копія*), le vidimus; 3. (*съ сѫдба*), *Jur.* l'homologation *f*; 4. сѫдбено —, la légalisation; 5. иска —, *v. imp.* il mérite confirmation.
Потвърдителеен, *adj.* affirmatif, ratificatif, positif; -лно, -ivement.
— отговоръ, *sm.* l'oui *m.*
Потвърдителна граммота, *sf. Jur.* acte [recognitif *m.*
Потвърдително, *adv.* affirmativement.
Потвърдливъ, *adj.* légalisable.
Потвърдявамь, *va.* ratifier, affirmer, vérifier, légaliser, constater, confirmer, valider; 1. sanctionner, soutenir, maintenir, entériner, prétendre, avancer, avérer; 2. *fig.* sceller, corroborer; 3. *Jur.* vidimer; 4. (*съ сѫдба*), *Jur.* homologuer; 5. *-са, vr.* se vérifier, se confirmer; 6. което може са потвърди *или* забрани, soutenable, *adj.*
Потекло, *sn.* la tribut, la race; ‖ *fig.* le tronc.
Потене, *sn. Méd.* l'exsudation *f*; ‖ (*на нѣкое тѣло*), le ressuage; ‖ придруженъ съ —, *Méd.* sudatoire, *adj.*
Потенъ, *adj.* suant, moite; ‖ (*излазъ*), *Fortif.* la poterne.
Потикамь *и* -кнувамь, *va.* activer, aiguillonner, aiguiser; ‖ (*назадъ часовникъ*), retarder.
Потикане *sn. fig.* l'impulsion *f*; ‖ (*на крьвь-та*

по всичкытѣ части на тѣлото), la trusion,
Потикателенъ, *adj.* moteur.
Потикателна сила, *sf.* le mobile.
Потикъ, *sm.* le ressort, la motilité, force impulsive *f*; 1. *fig.* l'aiguillon *m*; 2. *Méc.* le moteur; 3. (*на машина*), la bielle (*voyez* **Нагонъ**).
Потилникъ (*баня*), *sm.* l'étuve *f*.
Потира, *sf.* la chasse; ‖ *Milit.* les coureurs *m*; ‖ *fam.* la poussée.
Потирвамъ, *va.* chasser, suivre; ‖ (*пакъ*), relancer; ‖ *-са* (*слѣдъ нѣкого*), *vr.* poursuivre.
Потично трькало, *sn.* *Méc.* le pignon, le tympan.
Потливъ (*който са поти*), *adj.* suant.
Потонъ (*одаръ-тъ въ стая*), *sm.* le plancher, carreau, culot *m*.
Потопенъ, *adj.* diluvien *et* diluvial.
Потопителенъ, *adj.* submersible.
Потопителна свѣщь, *sf.* chandelle plongée *f*.
Потопъ, *sm.* le déluge, le cataclysme; ‖ **всеміренъ** —, déluge universel.
Потопявамъ, *va* noyer, plonger, tremper, enfoncer; 1. (*и у вода*), submerger, immerger; 2. (*ладія*), couler bas *ou* à fond; 3. (*пакъ*), retremper, replonger *et* se —, *vr*; 4. **потопяваса** (*за ладія*), *Mar.* il sancit.
Потопяване, *sn.* la submersion; ‖ (*у вода*), l'immersion *f*.
Потна дупчица, *sf.* le pore; ‖ **съ -цы**, poreux, *adj.*
— **сыпаница**, *sf.* *Méd.* la désudation.
— **трѣска**, *sf.* *Méd.* suette miliaire *f*.
Потрудевамса, *vr.* se donner la peine.
Потрьквамса (*около нѣкого*), *vr.* *fig.* se frotter à.
Потрьпване, *sn.* le tiraillement.
Потьрпи! *adv.* patience.
Потьрпявамъ, *vn.* prendre patience *f*, patienter.
Потрьсвамъ, *va.* ébranler; ‖ chercher.
Потрьсване, *sn.* l'ébranlement *m*, le déboire.
Потрѣба, *sf.* le besoin; 1. **имамъ — отъ**, *va.* il faut; ‖ (*отъ нѣкого*), n'avoir que faire de; 2. **каква** —? qu'importe?
Потрѣбенъ, *adj.* nécessaire, requis.
Потрѣбно, *adv.* de nécessité; 1. **-то**, *sn.* le nécessaire, le matériel; 2. — e, il est expédient, il s'agit de, il faut; ‖ **-щото**, encore faut-il que; 3. **давамъ всяко** —, *va.* étoffer; 4. **става** —, *v. imp.* il importe.
Потрѣбности (*на ладія*), *sf. pl.* *Mar.* les appraux *m*.
Потрѣбность, *sf.* la nécessité, exigence *f*, nécessaire *m*; ‖ **безъ друго отъ** —, *adv.* de nécessité nécessitant.
Потрѣбы (*зи живѣяне*), *sf.* les nécessités *f*.
Потрѣпервамъ, *vn.* *fam.* trembloter.
Потрѣперване *или* **Потьрсване** (*въздухъ*), *sn.* *Phys.* la verbération.
Потурчевамса, *vr.* prendre le turban.
Потъ, *sm.* la sueur, eau *f*; ‖ *Méd.* la sudation, diaphorèse *f*; ‖ **съ -тъ на своето лице**, à la sueur de son front.
Потыръ, *sm.* le saint sacrement; ‖ (*чѣша, комка*), l'ostensoir *et* -soire *m*, la ciboire.
Потжкмявамса, *vr.* s'humaniser, s'ajuster à *ou* avec, composer, être composé.
Потжкмяване [**сговоръ за** —, compromis, *m*.
Потжмнѣлъ, *adj.* rembruni.
Потжмнявамъ, *va.* assombrir.
Потжпкувамъ, *va.* éttouffer, fourrager.
Потжпкуване (*на умъ-тъ*), *sn.* le rétrécissement.
Потжната ладія, *sf.* le varech.
Потжналъ, *adj.* naufragé. [de larmes *f*.
Потжнатъ, *adj.* absorbé; ‖ (*въ сълзы*), noyé
Потжнвамъ *и* **-тжвамъ**, *vr.* s'abîmer, être enseveli dans, couler bas *ou* à fond, enfoncer, faire un plongeon; 1. *fig.* se noyer dans, abreuver de; 2. *Mar.* canarder, sombrer; 3. (*пакъ*), replonger *et* se —; 4. (*въ радость*), *fig.* nager; 5. (*съвѣдмъ*), *Mar.* sous-sombrer; 6. (*до шія въ дългове*), je suis abîmé de dettes; 7. **потжва** (*за ладія*), *v. imp.* il barbote, il sancit; 8. **оставамъ да потжне у вода**, *va.* enfoncer.
Потжниване, *sn.* le plongeon; 1. *fig.* le naufrage; 2. (*у вода*), le plongement; 3. (*на ладія*), *Mar.* la calaison; 4. (*удавяне млозина заедно*), le noyade; 5. **хонійно-прилично** —, la noyure. [plongeur.
Потжнвачъ, *sm.* un plongeur; **-ченъ**, de
Потжса, *vr.* suer, exsuder; ‖ **потиса** (*за ствна*), *v. imp.* *Vén.* il ressue.
Поучавамъ, *va.* instruire, prêcher, exhorter.
Поучаване *и* **-чене**, *sn.* l'instruction *f*, sermon *m*, homelie, exhortation *f*, prône *m*, leçon *f*; ‖ *fig.* l'avis *m*.
Поучилникъ, *sm.* *fam.* un moraliseur.
Поучителенъ, *adj.* instructif, didactique, sentencieux, préceptif. [tieux *m*.
Поучителны книгы, *sf. pl.* livres sapien-
Пофренчевамъ (*дума*), *va.* franciser; ‖ *-са*, *vr.* se franciser.
Похапнувамъ, *va.* mordiller.
Похвала, *sf.* l'éloge *m*, louange *f*, suffrage *m*; ‖ **напълненъ съ -лы**, élogieux, *adj.*
Похваленъ, *adj.* louable, laudatif, louangeur, méritoire.
Похвална статія, *sf.* la réclame.
Похвалникъ (*съ викане*), *sm.* un acclamateur. [réclame.
Похвално извѣстіе (*за съчинене*), *sn.* la
— **слово**, *sn.* l'éloge *m*; ‖ (*панегирикъ*), le panégyrique.
Похвалявамъ, *va.* louer, vanter; ‖ *fig.* rehausser; ‖ *fam.* louanger.

Похваляване (*съ радостливъ викъ*), *sm.* l'acclamation *f*.
Похватенъ, *adj.* habile, capable de, adroit, apte à, savant; ‖ ставамъ —, *vn. fam.* se dégauchir (*voyez* Способенъ).
— човѣкъ, *sm.* une capacité. [prement.
Похватно, *adv.* dextrement, gentiment, pro-
Похватность, *sf* la capacité, aptitude à, dexterité, intelligence *f*, génie, savoir faire *m*, gentillesse, industrie *f*, chic *m*; ‖ *fig.* l'art *m*; ‖ живѣя съ —, *vn.* vivre d'industrie.
Похвать, *sm.* l'adresse *f*; ‖ *fig.* le manége.
Похващамь, *va.* toucher. [*adv.* au manier.
Похващане, *sn.* le maniement; ‖ при —,
Похлупка, *sf. Chim.* le dôme; 1. (*на колѣното*), le noix; ‖ *Anat.* la rotule; 2. (*на пишлокъ*), *Anat.* le prépuce; ‖ което са относя до —, préputial, *adj*; 3. (*на часовникъ*), la cuvette.
Похранене, *sn.* l'inhumation *f*, le deuil, les funérailles *f*; ‖ -нея, *pl.* les obsèques *f*.
Похраненъ, *adj.* funèbre, funéraire.
Похранявамь, *va.* inhumer, enterrer, ensevelir.
Похраняване, *sn.* l'enterrement *m*.
Похрачевамь, *vn.* crachoter.
Похромева (*за конь*), *v. imp.* il feind.
Похромване, *sn.* la feinte.
Поцвѣтена щампа, *sf.* le lavis.
Поцвѣтенъ (*запсанъ*), *adj.* teint.
Поцвѣтникъ, *sm.* un coloriste; *s.* enlumineur, euse.
Поцвѣтявамь (*запсувамь*), *va.* teindre, peinturer, peindre, enluminer; 1. (*картина*), colorier; 2. (*пакъ*), reteindre; 3. (*съ сиво цвѣтило*), grisailler.
Поцвѣтяване *и* -тене, *sn.* le teint, le peinturage, le coloris, enluminure *f*; ‖ (*картина*), le coloriage.
Поченатъ *или* **Пустнатъ** (*за бъчва съ вино*), *adj.* en perce *f*.
Поченвамь *и* -чнувамь, *va.* prendre l'initiative *f*; 1. *Jur.* intenter; 2. (*изново*), recommencer; 3. (*пущамь буре съ вино*), percer, mettre en perce *f*.
Поченване (*изново*), *sn.* le recommencement.
Поченка, *sf.* l'initiative *f*, principe *m*, étrenne *f*; ‖ правя — нѣкому *или* приимамь пары за —, *va.* étrenner.
Почернѣло жито, *sn.* blé charbonné *m*.
Почернѣлъ, *adj.* terne; ‖ (*отъ слънцето*), basané.
Почернявамь, *va. vn.* noircir, ternir, se brunir; 1. (*дърво*), ébéner; 2. (*кожа*), bronzer; 3. почернява, *v. imp.* il se ternit.
Почерняване, *sn.* la ternissure; ‖ изваждамь слъчово — *или* изгоряване, *va.* déhâler.
Почерпвамь, *va.* traiter.
Почесть, **Почеть** *и* **Честь**, *sf.* l'honneur *m*, gloire *f*, nom, traitement *m*; 1. *fig.* la vogue; 2. което докарва —, honorifique, *adj*; 3. дѣло що са относя до -та, affaire d'honneur, *f*; 4. дѣло що докачва -та, point d'honneur, *m*; 5. външенъ знакъ за —, le porte-respect; 6. давамь *или* правя — съ оръжіе, *va.* présenter les armes *f*; 7. имамь —, *vn. fig.* marquer; 8. отдавамь — (*салютувамь*), *va. Milit. Mar.* saluer; 9. отдаване — (*салютъ, салютація*), le salut; 10. правя — нѣкому, *va.* honorer; 11. правя послѣднята —, *va.* rendre les derniers devoirs; 12. придобывамь —, *va.* s'honorer, prendre; 13. на —, vénéré, *adj.*
Почетенъ, *adj.* honorable; -тно, -ment; ‖ honoraire, honoré, honorifique, d'honneur, ad honores, digne; ‖ (*титулярен*ъ), titulaire.
Почетены имена, *sn. pl.* les honneurs *m*.
— лица, *sn. pl.* les honorabilités *f*.
Почетливъ, *adj.* obséquieux; -во, -eusement; ‖ censé.
Почивамь, *vn.* reposer, se délasser, dormir; 1. (*си*), reposer; 2. trepasser, déceder, mourir, obiter; 3. почива, *v. imp.* il gît; ‖ тукъ —, ci-gît.
Почиване, *sn.* la récréation; ‖ мѣсто —, le repos; ‖ безъ — *adv.* sans cesse.
Почивка, *sf.* le repos, relâche, relâchement *m*, pause, halte *f*, chômage, séjour, somme, délassement *m*; 1. *fig.* la trève; 2. *fam.* le campos; 3. *Mar.* la débauchée; 4. врѣме —, heures de récréations, *f*; 5. день —, le séjour; 6. (*слѣдъ обѣдъ пладнуване*), la méridienne; 7. давамь — на разумъ-тъ, *va.* se débander l'esprit *m*; 8. да нѣма никаква —, n'avoir point de cesse; 9. безъ —, *adv.* sans débrider, tout courant, d'arrache-pied.
Починалъ, *adj.* feu. [siaste.
Почиталникъ, *sm.* un admirateur; *se.* enthou-
Почитамь, *va.* respecter, honorer, vénérer, révérer, estimer, réputer, considérer, regarder comme, craindre, croire; 1. *fig.* priser; 2. (*нѣкого*), faire état de; 3. (*за нѣщо*), tenir; 4. (*себе-си честитъ*), s'estimer heureux; 5. -*са* (*за*), *vr.* se croire, passer pour.
Почитане, *sn.* l'estime *f*; ‖ *fig.* le culte; ‖ достойнъ за —, estimable, *adj.*
Почка, *sf.* la borne; 1. le but; 2. (*могилка*), la butte; 3. правя -чкы *или* набочвамь по поляната пратіе наврьхъ съ плѣва ради заварденане, *va.* brandonner; 4. поставяне -чкы, *Jur.* le bornage; 5. олучвамь -та, *va.* buter; 6. редъ -чкы на прѣграда, le colombage.
Почьрвененъ (*съ вино, за вода*), *adj.* rougi.
Почтене, *sn.* le respect, honneur *m*, considération, vénération, révérence, dilection *f*, égard *m*, soumission, pieté *f*, les salutations *f*, cour *f*; 1. *fig.* l'hommage *m*, la vogue; 2. всѣкому по зването прави —,

à tout seigneur tout honneur; 3. засвидѣтелствувамъ —, *va.* aller saluer; 4. вдъхнувамъ — *или* значителность, *va.* imposer; ‖ който вдъхнува —, imposant, *adj*; 5. приимамъ —, *va. fig.* respecter; 6. съ —, *adv.* honorablement.

Почтено, *adv.* parole d'honneur, sur mon honneur, l'honneur, de bonne lutte.
— обаждане, *sn.* mention honorable *f.*
— събране, *sn.* l'aréopage *m.*

Почтеность, *sf* l'honnêteté *f*, serieux *m*, probité, loyauté *f*; ‖ *fig.* l'intégrité *f.*

Почтенъ, *adj.* honnête, vénérable, vénéré, respectable, irréprochable, loyal, sérieux, galant, intègre, probe, chaste, comme il faut.
— старецъ, *sm. fig* un patriarche.
— човѣкъ, *sm.* un prud'homme.

Почтителенъ, *adj.* respectueux; ‖ *fig.* révérencieux; -лно, -eusement.

Почтително, *adv.* révérement.

Почудвамъ, *va* émerveiller; ‖ *-са*, *vr.* s'émerveiller de; ‖ (*изважнмѣрно*), *fig.* tomber de son haut.

Почудване, *sn.* l'émerveillement *m.*

Почуденъ, *adj* surpris. [mirifique.

Почудителенъ, *adj.* miraculeux, surprenant,

Почѣкай, *adv.* patience; ‖ (*малко*), un instant.

Почѣквамъ, *vn.* patienter; ‖ (*въ прѣднята стая*), faire l'antichambre *f.*

Почѣкване, *sn.* la prolongation, prorogation *f*; ‖ *Jur.* la demeure; ‖ всяко — може бѫде врѣдително, il y a péril en la démeure

Почѣкователенъ, *adj.* prorogatif.

Почѣкъ, *sm.* le délai, la date; 1. (*и день* —), échéance *f*; 2. дохождане — за плащане, le terme échoit à; 3. дохождане — за плащане, le terme; 4. изтазване —, l'expiration *f*; 5. испущамъ —, *va. Jur.* périmer; 6. който дава —, *Jur.* moratoire, *adj*; 7. комуто е изтѣзьлъ -тъ, échu, *adj*; 8. съ малькъ — (*за записъ*), *com.* à courts jours; 9. съ — отредены дни, *Jur.* jours utils *m*; 10. въ полвината на -тъ, à mi terme; 11. унищожене сѫдба ради испущане —, *Jur.* la péremption; 12. прѣдлагане за испущане —, *Jur.* exception péremptoire *f.*

Пошавнувамъ, *vn.* titiller.

Пошавнуване, *sm.* la titillation.

Пошопникъ, *sm.* un souffleur, sycophante.

Пошопнувамъ *и* **Пошжп-**, *va.* chuchoter, glisser; ‖ (*нѣкому*), *fig.* souffler.

Пощa, *sf.* la poste, bureau de poste *m*, courrier *m*; 1. градска —, petite poste; 2. ладія —, bateau-poste *m*; 3. лека —, poste aux lettres, *f*; 4. държачъ на —, maître de poste, *m*; 5. знимане писмо отъ -та, bureau restant *m*; 6. ходя съ —, *vn.* courir la poste.

Пощалiонъ (*кочiяшъ*), *sm.* un postillon.

Пощанска карета, *sf.* la malle-poste *et* malle; ‖ настоятелство на -щитѣ, -ски дворъ и —, la messagerie.
— кжща (*поща*), *sf.* la poste.

Пощански *adj.* postal.
— дворъ, *sm.* poste aux chevaux, *f.*
— день, *sm.* l'ordinaire *m.*

Пощарь, *sm.* le courrier, messager *m.*

Пощрьклѣлъ (*за животны*), *adj.* marron.

Пощѣване, *sn.* la grippe.

Пощѣнка, *sf.* l'appétit *m*; ‖ за —, pour la bonne bouche; ‖ *fam.* à lèche-doigts.

Пощж (*търся вжшкы*), *va. pop.* épouiller; ‖ *-са*, *vr.* s'épouiller

Поя, *va.* abreuver.

Появене, *sn.* le début. [scent.

Появителенъ (*изново*), *adj. Méd.* recrude-

Появявамса (*пакъ*), *vr.* renaître.

Поясна мышца, *sf. Anat.* le psoas; ‖ въспалене на —, *Méd.* la psoïte.

Поясни, *adj. Anat.* lombaire.

Поясовидно почьрвеняване, *sn. Méd.* le zona.

Поясче, *sn. Archit.* l'orle *m.*

Поясъ, *sm.* la ceinture, ceinturon *m*, bande, plinthe *f*; 1. *Géogr.* la zone; ‖ съ -сы, *H. nat.* zoné *et* zonal; 2. *Général.* la branche; 3. *Anat.* les lombes *m*; 4. (*на дрѣха*), la taille; 5. (*на зидъ*), *Archit.* le recoupement; 6. (*ремыкъ за сабя*), le porte-épée; 7. (*на снагата*), *Anat.* l'hypocondre *m*; 8. (*на тѣлото*), les reines *m*; 9. до —, à mi-coups. [baie, *f.*

Права джга (*на сводъ*), *sf.* plate-bande de
— и дълга сабя, *sf. fam.* la brette.
— линія (*на сабя*), *sf.* le jambage.

Правачъ *и* **На-**, *sm.* un faiseur, un fabricateur; ‖ *Chim.* manipulateur *m.*

Правда *и* **-дина**, *sf.* le droit, justice, loi *f*, pouvoir *m*, raison, vérité, faculté *f*, vrai, titre, privilége *m*, prérogative *f*, les libertés *f*; 1. *Jur.* l'habilité *f*; 2. народна —, droit des gens; 3. черковна —, droit canon *ou* canonique; 4. давамъ — (*на нѣщо*), titrer; 5. изгубване —, l'interdiction *f*; 6. загубвамъ —, *va.* interdire; 7. отжмиване *или* изгубване —, *Jur.* la déchéance; 8. (*да поставя стълбы на близосѣдня земя*), *Jur.* tour de l'échelle, *m*; 9. (*за правдина*), l'espectative *f*; 10. (*за първородство*), l'aînesse *f*; 11. (*да скжсвамъ*), *Jur.* la compétence; 12. списатель за народна —, un publiciste; 13. (*за сѣчене дърва*), l'affouage *m*; 14. (*да сѣкж дърва или да пасж добытакъ*), *Jur.* l'usage *m*; ‖ който има такава —, un usager; 15. имамъ —, *vn.* j'ai raison; ‖ нѣмамъ —, j'ai tort; 16. който дава —, facultatif, *adj*; 17. който има —, *Jur.* habile à; ‖ (*на нѣщо*), ayant droit; ‖ (*да сѫди*), competent, *adj*; 18. безъ —, *adv.* à tort; 19. съ каква —?

en quelle qualité? 20. по —, à juste titre; 21. съ повече —, à fortiori; 22. съ —, à bon droit, licitement; 23. съ — или не-, à tort ou à droit.

Правдивость, *sf.* la véridicité, la véracité.

Правдивъ *и* **-долибивъ**, *adj.* véridique.

Правдознание, *sn.* le droit. [spécieux.

— **подобенъ**, *adj.* vraisemblable, probable,

— **подобіе**, *sn.* la vraisemblance, probabilité, spéciosité, apparence *f.*

Праведенъ, *adj.* saint, juste, intègre.

Праведливо, *adv.* justement, droitement.

Праведливость, *sf.* le droit, droiture, raison, rectitude *f*; ‖ по —, *adv.* à bon *ou* juste titre. [*fig.* droit.

Праведливъ, *adj.* juste, légitime, vrai; ‖

Праведникъ, ница, *s.* saint, inte; juste *m.*

Праведно, *adv.* justement, droitement, saintement; ‖ — или не-, à tort ou à droit; ‖ **-ното**, *sn.* le juste.

Праведность, *sf. fig.* l'intégrité *f.* [lateur.

Прави-ледъ (*сждина*), *sm. Phys.* le congé-

Правиленъ, *adj.* régulier, réglé, correct, rengé; ‖ *Log.* congru; **-лно**, **-ûment**.

Правилно, *adv.* avec régularité, en règle, réglément.

— **говорене**, *sn.* l'orthologie *f.*

— **и здраво състояне**, *sn.* état normal *m.*

— **изговаряне** (*на думы*), *sn.* l'orthoépie *f.*

Правилность, *sf.* la régularité, la correction.

Правило, *sn.* le précepte, le principe, doctrine, maxime *f*, dogme, canon *m*, observance *f*; 1. *fig.* la règle, la boussole; 2. *Arithm.* la règle; 3. (*въ граммматика*), la loi; 4. — обносяне, *Com.* la gouverne; 5. — смисане, тъкмо вардене на -ла, la régularité. [mental *m.*

Правителенъ падежъ, *sm. Gram.* l'instru-

Правителственн конь, *sm.* le bucéphale.

— **робъ**, *sm.* prisonnier d'état, *m.*

Правителствено, *adv.* administrativement.

Правителственъ, *adj.* gouvernemental, administratif.

Правителствены дѣла, *sn. pl.* la politique.

Правителство, *sn.* le gouvernement, administration *f.* règne, régime *m*; ‖ назначенъ отъ -ството, *Jur.* datif, *adj.*

Правичко, *adv.* nûment *et* nuement; ‖ — да кажъ (*истинно*), sans mentir.

Правлене, *sn.* l'état *m*, la direction; ‖ (*и начинъ* —), *Com.* le gouvernement.

Право, *adv.* justement, au juste, à plomb, en enfilade; 1. *fig.* de droit fil, de front, sainement; 2. на —, tout platement; 3. **правя** —, *va.* décourber.

— **гърло**, *sn. Anat.* l'oesophage *m*; ‖ на —, oesophagien, *adj.*; ‖ въспалене на —, *Méd.* l'oesophagite *f.* [la stangue.

— **стебло** (*на желѣзна котка*), *sn. Blas.*

— **вѣренъ**, *adj.* orthodoxe, vrai croyant, *m.*

Правовѣріе, *sn.* l'orthodoxie *f.*

— **вѣрникъ,ница**, *sc.* orthodoxe, fidèle.

— **дълго перо**, *sn. H. nat.* plume rémige *f.*

— **душенъ**, *adj.* loyal, probe; ‖ *fig.* droit.

— **душіе**, *sn.* la loyauté, verité, droiture, probité *f*, bien *m*; ‖ *fig.* l'intégrité *f.*

— **кжтенъ**, *adj.* rectangulaire; ‖ *Géom.* rectagle, orthogonal.

— **кжтна дълбочина**, *sf. Archit.* l'anglet *m.*

— **кжтникъ**, *sm. Géom.* le rectangle.

— **кжтно**, *adv.* d'équerre, en équerre.

— **линѣйнъ**, *adj. Géom.* rectiligne.

— **ногъ конь**, *sm.* cheval bouté, *adj.*

— **писане** (*ортографія*), *sn.* l'orthographie.

— **писатель, ка**, *sc.* orthographiste.

— **славенъ**, *adj.* orthodoxe.

— **славіе**, *m.* l'orthodoxie *f*; ‖ учене противо —, l'hétérodoxie *f.*

— **сжденъ**, *adj.* équitable; **-дно**, **-ment**.

— **сждіе**, *sn.* la justice, équité *f*; 1. *fig.* la thémis; 2. Боже —, la thédicée; 3. жезалъ —, main de justice, *f*; 4. министръ върху —, ministre de la justice, *m*; 5. пріетель на —, un justicier.

— **сждность**, *sf.* la justice.

— **учителенъ**, *adj.* gnomique.

Правость *и* **-отія**, *sf.* l'exactitude *f*, rectitude, précision, justesse, droiture *f*; ‖ *Artill.* coin de mire, *m.*

Правъ, *adj.* direct; **-во**, **-tement**; 1. droit, exact, véritable, vrai; 2. *fig.* sain; 3. двигамъ —, *va.* redresser; 4. ставамъ —, *vn.* se hausser; 5. стоя —, *vn.* se redresser; ‖ *adv.* debout; 6. на -во, по — пѫть, *adv.* droit, droitement, en droiture.

— **вървежъ** (*на ладія*), *sm. Mar.* l'orthodromie *f.*

— **кжтъ** [на —, *adv.* carrément.

— **прагъ**, *sm.* le montant.

Правяне, *sn.* la confection, édification, manipulation *f*; 1. -колыбы, *Milit.* le baraquement; 2. раздаване *или* — (*въ книжна игра*), la donne; 3. — стипца, *Chim.* l'alunation *f.*

Правя, *va.* faire, établir, construire, édifier, ériger, bâtir, fabriquer, confectionner, manufacturer; 1. pratiquer, operer, rendre, former, créer, contracter; 2. *fig.* pétrir de; 3. *Chim.* manipuler; 4. *Mus.* exécuter; 5. (*пакъ*), refaire; 6. (*валчастъ, трькалястъ*), arrondir; 7. (*вьртоглавъ*), abalourdir; 8. (*грамада*), appiler; 9. (*глупавъ*), abêtir, abalourdir; 10. (*едно нѣщо надве и едно по друго промѣняваль*), alterner; 11. (*клупове*), aiguiletter; 12. (*си колыба*), *Milit.* se baraquer; 13. (*лошаво*), empirer; 14. (*по-малькъ*), apetisser; 15. (*мекъ*), assouplir; 16. (*крѣхькъ*), attendrir; 17. (*нѣкого да бде млого, натжпкуваль му тьрбухъ-тъ*), bourrer;

18. (*повръхнята часть на ладія*), *Mar.* accastiller; 19. (*прѣди почѣкъ-тъ*) anticiper; 20. (*самъ противо себе-си*), se trahir; 21. (*сгоденъ*), approprier à; 22. (*тежъкъ*), appesantir; 23. (*тжкъ две животны*), appareiller, apparier; 24. който прави украсенеа на постелкы и на дрѣхы, un agriministe; 25. прави толкось гроша, *v. imp.* il vaut; 26. *-са, vr.* ériger en; 27. (*боленъ*), se faire. [sanction *f.*

Прагматическа нареда, *sf.* pragmatique

Прагове (*на врата*), *sm. pl.* le jambage.

Прагче (*у фортепіано*), *sm.* le sommier.

Прагъ (*на врата*), *sm.* le seuil, le pas; 1. *Archit.* le pied-droit; 2. (*на стълбы*), le patin; 3. отдоленъ — на вратчка, *Mar.* le seuillet; 4. (*на рѣка*), *voyez* Бързей.

Празалка, *sf.* la glissoire.

Празалкачъ (*по ледъ-тъ*), *sm.* un traîneur.

Празалямса, *vr.* couler; | (*по ледъ-тъ*), glisser; | който са празаля, un glisseur.

Празаляне, *sn.* la glissade; | (*по ледъ-тъ*), le glissement.

Праздна гробница, *sf.* la représentation.

— дума, *sf. pop.* la blague *et* blaque; | -мы, *pl.* la chanson; | казвамь -мы, *vn.* blaguer.

Праздненъ *и* **-зенъ**, *adj.* désaffairé, inoccupé, vacant, désoccupé, désoeuvré, inactif, oisif, net, vide; 1. *fig.* creux; 2. (*безъ товаръ, за ладія*), *Mar.* lége; 3. бывамь — *или* незаловенъ, *vn.* vaquer.

— марзанъ (*отъ олово*), *sm. Typ.* le lingot.

Празникъ, *sm.* la fête; 1. -тѣло Господне, la fête-Dieu; 2. (*при нова свѣщь*), la néoménie; 3. (*на раждането*), l'anniversaire *m*; 4. (*на храмъ*), fête patronale *f*; 5. -ницы (*въ почесть на Бахуса*), *pl.* les dionysiaques *f*; 6. (*въ почесть Минервы*), les panathénées *f.* [chômable.

Празниченъ, *adj.* festal, solennel *et* -lemnel,

— день, *sm.* la fête, jour férié *ou* néfaste *m*; | -дни (*у Римляны*), *pl.* les féries *f.*

Празнична дрѣха (*крыта*), *sf.* habit de gala, *m.*

Празничны святцы, *sm. pl.* l'eucologe *m.*

Праздно, *adv.* à vide, en blanc.

— скиталецъ, *sm.* un oisif.

Праздность, *sf.* l'inaction *f*, oisivité, désoccupation *f*, désoeuvrement *m*; | cavernosité, cavité, vacuité *f.*

Празднувамь, *vn.* fêter, sanctifier, solenniser, célebrer; | (*на името си день-тъ*), fêter; | (*праздникъ*), chômer.

Празднуване, *sn.* la célébration *f*, solennisation, sanctification, réjouissance, fête *f*; | *fam.* la jubilation; | (*за почесть Пану*), les lupercales *f.*

Празеръ (*камыкъ*), *sm. Min.* la prase.

Празъ, *sm. plante*, le poireau.

Практика, *sf.* la pratique.

Практикъ, *sm.* un praticien.

Практически, *adj.* pratique; -скы, -ment.

— лѣкарь, *sm.* un praticien.

Праматарь (*купецъ*), *sm.* un vendeur.

Прамъ (*еднопалубна ладія*), *sm.* le prame.

Пране, *sn.* le blanchissage, le lavage; | придворенъ надзирачъ върху дрѣхы за —, un lavandier; | имамь — и ѣдене даромъ, être blanchi et nourri.

Праность, *sf.* la netteté.

Пранчіо, *sm.* un propret.

Пранъ, *adj.* net, lavé.

Праны ризы, *sf. pl.* le blanchissage.

Прасене, *sn.* la cochonnée.

Прасенце, *sn.* cochon de lait *m*, le goret.

Праскова, *s. arbre*, le pâcher; | (*порасла на чистъ въздухъ*), pêche de vigne; | (*скорозрѣйка*), l'avant-pêche *f.*

Прасковна ракія, *sf.* le persicot.

Прасковы, *sf. pl.* la pêche, la presse; | видъ —, le pavie.

Прасодія (*стихосложене*), *sf.* la métrique.

Прасятса, *v. imp.* ils cochonnent. [siaire.

Пратеникъ, *sm.* un ambassadeur, un apocri-

Прахаварница, *sf.* l'amadouerie *f.*

Прахань, *sf.* l'amadou *m*; отъ —, d'amadou.

Прахокрылна буболечка, *sf. H. nat.* lépidoptères, *adj. m.*

Прахтя (*отъ гнѣвъ*), *vn. pop.* renâcler.

Прахъ, *sm.* la poussière, la poudre; 1. *Géol.* le détritus; 2. плодотворенъ *или* цвѣтенъ —, *Bot.* poussière fécondante *f ou* polen *m*; 3. (*отъ каль*), la poudrette; 4. (*отъ винна каль*), cendre gravelée *f*; 5. (*отъ каменны вжглища*), l'escarbille *f*; 6. пъленъ съ —, poudreux, *adj*; 7. стриване на —, la pulvérisation; 8. счуквамь *или* стривамь на — и *fig.* направямь на — и пепель, *va.* pulvériser; 9. хвьрлямь — въ очи, *va.* jeter de la poudre aux yeux; 10. който са трькаля изъ -тъ, pulvérateur; *adj.*

Прашенъ, *adj.* poudreux.

Прашецъ, *sm.* la poudre.

Прашлявъ, *adj. Bot.* pulvérulent.

Прашникъ, *sm. Bot.* l'étamine *f*, anthère *f.*

Прашничастъ, *adj. Bot.* staminé.

Прашниченъ, *adj. Bot.* antheral, staminal.

Прашоли, *v. imp.* il pleut.

Пращамь, *va.* envoyer, adresser, dépêcher; 1. (*съ изгледване на криво*), envoyer paître; 2. (*людіе на уловена ладія*), *Mar.* amariner; 3. (*пакъ назадъ*), renvoyer; 4. (*за нѣкого*), faire venir; 5. (*нѣкого извжнъ прѣдѣлытѣ*), proscrire, confiner; 6. (*за нѣщо*), envoyer chercher *ou* quérir; 7. (*на оня свѣтъ*), expédier, envoyer ad patres; 8. който пращa дѣло прѣдъ съдникъ, *Jur.* rémissorial, *adj*; 9. -меса (*единъ другъ*), *vr.* se renvoyer.

Пращане, *sm.* l'expédition *f*, envoi, message *m*; ‖ (*назадъ*), le renvoi.
Пращаны пары (*римесъ*), *sf. pl.* la remise.
Пращачъ, ка (*на писмо*), *s.* destinateur, trice.
Пращка, *sf.* la fronde, espringale; 1. l'échelier *m*; ‖ **хвьрлямь съ —**, *va.* fronder; ‖ *pop.* flanquer.
Пращкарь, *sm.* un frondeur. [tirant.
Пращкы, *sf. pl.* l'étrier *m*; ‖ (*на кесія*), le
Пребендарій, *sm.* un prébendier.
Президентство, *sn.* la présidence, le fauteuil.
Президентъ, ка, *s.* président, ente.
Презусъ (*на военна сѫдба*), *sm.* un président.
Прелатство, *sn.* la prélature.
Прелатъ, *sm.* un prélat.
Прелиминарни, *adj.* préliminaire; **-но, -ment.**
Прелюдія, *sf. Mus.* la prélude; ‖ **свыря —**, *va. Mus.* préluder.
Премія (*придадка*), *sf.* la prime, le prix; ‖ **заздравителна —**, prime d'assurance.
Премонстрантски калугеръ, *sm.* un prémonté.
Превумерація, *sf.* la souscription.
Преріалъ (*мѣсецъ на републиканска година*), *sm.* le prairial.
Пресвитеріанинъ, анка, *s.* presbyterien, enne; ‖ **-ански**, *adj.* [*et* -ranisme.
Пресвитеріанисмъ, *sm.* le presbytérianisme
Пресвитеръ, *sm.* un prêtre.
Прессъ (*станъ, менгемé t.*), *sm.* la presse; ‖ **единъ — пъленъ**, une pressée.
— **папіе** (*натискалка върху писма*), *sn.* le serre-papiers.
Претекста (*дрѣха у Римляны*), *sf.* le prétexte *et* robe —, *sf.*
Претендентъ, *sm.* un prétendant.
Претенція, *sf.* la prétention, la raison; ‖ **съ голѣмы -ціи**, à prétentions.
Преторіанска стража, *sf.* les prétoriens *m.*
Преторіански, *adj.* prétorien.
Преторска длъжность, *sf.* la préture.
— **сѫдница**, *sf.* le prétocre.
Преторски, *adj.* prétorien.
Преторство, *sn.* la préture.
Преторъ (*у Римляны*), *sm.* un préteur.
Префектура, *sf.* la préfecture.
Префектуренъ *и* **-тски**, *adj.* préfectoral.
Префектъ, *sm.* un préfet.
Прецессія (*на равноденствіе*), *sf. Astr.* précession des équinoxes, *f.*
При, *prép.* chez, proche de, en présence de, sous les yeux de, près de, à côté de, au moment de; 1. à, en, sur, vers, lors de, joignant, contre, pour; 2. *adv.* auprès (de), secondairement, attenant à; 3. *fam.* rasibus; 4. — **това**, *adv.* toutefois, néanmoint, au reste, du reste, en outre, par dessus le marché, plus, de plus, bien plus, qui plus est, brochant sur le tout, si *et* s'; 5. **-всичко това**, *conj.* cependant, à près tout, au milieu de tout cela, néanmoint, au bout du compte; 6. **-това още**, *adv* par *ou* de surcroît.
Прибавенъ, *adj.* intercalaire, embolismique, paragogique; ‖ *Jur.* subsidiaire; ‖ (*на край рѣчь*), *Gram.* postpositif.
— **листъ**, *sm.* l'allonge *f.*
Прибавителенъ *и* **-вченъ**, *adj.* additionel.
Прибавка, *sf* le supplément, annexe, augmentation *f*, surcroît *m*, applique *f*; 1. (*върху разноскы*), *fam.* le subrécot; 2. (*въ край дума*), *Gram.* la paragoge; 3. **за —**, de, par subrécot, subsidiairement.
Прибавна дань, *sf.* le taillon.
— **добывка** (*процентъ*), *Jur.* le surcens.
— **такса**, *sf.* la surtaxe.
Прибавны платна, *sm. pl. Mar.* la bonnette.
— **платы**, *sf. pl.* les taxations *f.*
Прибавченъ, *adj.* supplementaire.
Прибавямь, *va.* 'hausser, joindre à, intercaler, allonger, apposer, enfler; ‖ (*пакъ*), surajouter; ‖ **-ся**, *vr.* croître (*voyez* **Притурямь**).
Прибавяне, *sn.* le supplément, addition *f*, appendice, redoublement *m*, intercalation, apposition *f*; ‖ *Chron.* l'embolisme *m*; ‖ (*върху цѣна*), le surhaussement.
Прибирамь, *va.* approprier à, garnir de, ranger, agencer; 1. *fam.* détaler, filer, atourner; 2. (*пакъ*), regarnir; 3. (*нѣкого за слугуване*), attacher; 4. **-ся**, *vr.* déménager, dénicher; 5. *fig.* jucher *et* se —, tourner le dos à; 6. *fam.* déguerpir.
Приближене, *sn.* l'approche *f*, rapprochement m, approximation *f*, abord *m*, l'à peu près; ‖ *Phys.* l'apposition *f*; ‖ (*на мѣсецъ-тъ до звѣзда*), *Astr.* l'appuise *f.*
Приближенъ, *adj.* familier. [dable.
Приближителенъ, *adj.* approximatif, abor-
Приближителность, *sf.* l'approximation *f.*
Приближявамь, *va.* approcher, approximer, aborder, avancer, accoster; 1. (*пакъ*), rapprocher; 2. (*до брѣгъ-тъ*), toucher; 3. **-ся**, *vr.* s'approcher, friser; 4. (*пакъ*), se raprocher; 5. (*до край-тъ*), tirer à sa fin.
Прибой (*на вълна*), *sm. Mar.* le refrain *et* refrein.
Прибойникъ, *sm. Artill.* le fouloir, le refouloir.
Прибрано, *adv.* proprement.
Прибраность, *sf.* la propreté.
Прибьрзано темпо (*въ финалъ*), *sn. Mus.* la strette. [concis.
Прибьрзанъ, *adj.* recherché; ‖ (*за писало*),
Прибьрзано (*въ писало*), *sn.* le recherché.
Прибьрзость (*за писало*), *sf.* la concision.
Прибьрзувамь, *vn.* se précipiter.
Прибрѣженъ, *adj.* riverain.
— **пилотъ**, *sm.* pilote côtier *m.*
— **сѣдачъ** (*житель*), *sm.* un riverain.
Прибрѣжно плаване, *sm.* navigation côtière *f.*

Прибѣгнувамъ, *vn.* accourrir; | (*до нѣкого*), recourir à, avoir recours à.
Прибѣгване, *sn.* l'asile *m*, franchise *f*, refuge, abri *m*, lieu de retraite, réduit, couvert *m*; 1. *fig.* ancre de salut, le port; 2. давамъ — у дома си, *va.* recevoir, retirer; 3. правда за —, la franchise.
Привардеамса, *vr.* se contregarder, parer.
Приватенъ, *adj.* privé. [ment *m*.
Приведене (*въ права линія*), *sn.* l'alligne-
Приведеникъ, *sm.* (*voyez* Прѣведены).
Привезанность, *sf.* l'attachement *m*.
Привезвамъ, *va.* attacher.
Привезло, *sn.* le portant, anse *f*; | (*на котка*), *Mar.* (*voyez* Рымъ).
Привилегируванъ, *adj.* privilégié, breveté.
Привилегія, *sf.* le privilége, le brevet; 1. давамъ —, *va.* breveter; 2. (*нѣкому*), privilégier; 3. човѣкъ съ —, un privilégié.
Привлекателенъ, *adj.* attirant, attracteur, attractif, appétissant, entraînant, attachant, intéressant, engageant; | *fig.* palpitant d'intérêt *m*; | ставамъ —, *vn.* intéresser.
Привлекателность, *sf.* l'entraînement, intérêt *m*.
Привлечливъ, *adj.* attirable.
Привличамъ *и* **-лачамъ**, *va.* entraîner, amorcer, attacher, allécher, intéresser, leurrer, piquer; | *fig.* attirer; | *fam.* affrioler, raccrocher.
Привличане, *sn. Phys.* l'attraction; | придрѣжникъ на система за —, un attractionnaire.
Привождамъ, *va.* alléguer; | (*въ права линія*), aligner.
Привратница (*въ манастырь*), *sf.* la tourière.
Привѣрзаность [*сѣщане* —, *Phrén.* l'affectionivité *f*.
Привѣрзвамъ, *va.* attacher, ratacher; 1. (*изново*), rebander; 2. (*на котка ортома*), *Mar.* étalinguer; 3. (*кжсче хартія*), billeter; 4. (*на рей-тѣ платната*), *Mar.* lacer; 5. *-са*, *vr.* se ratacher.
Привѣрзка, *sf.* la déligation; 1. *Chim.* l'écharpe *f*; | на —, en écharpe; 2. *Chir.* le couvre-chef, le frontal; 3. (*на рѫка*), le gantelet; 4. (*на пердета*), l'embrasse *f*; 5. (*на сабя*), le noeud.
Пригладевамъ *и* **-лаждамъ**, *va.* coiffer, adoniser; | (*пакъ главата си*), recoiffer; | *-са*, *vr. fam.* se dodiner.
Пригладване *и* **-лаждане**, *sn.* le cosmétique; | (*на коса*), la frisure.
Пригладителенъ, *adj.* cosmétique.
Приглашамъ, *va. Mus.* accompagner.
Приглашане, *sn. Mus.* l'accompagnement *m*.
Приглашачъ, *sm. Mus.* un accompagnateur.
Пригледвамъ *и* **-леждамъ**, *va.* revoir, visiter, pourvoir, contrôler, assister, à; | (*за нѣкого*). *fig.* veiller.
Пригледване, *sn.* la revue, visite *f*, contrôle *m*, indulgence, collationnage, remission *f*; 1. *Typ.* la révision; 2 изново — стокы, le recensement; 3. безъ —, sans rémission; 4. за —, à revoir.
Пригледъ, *sm.* le résumé.
Пригода, *sf.* le plaisir.
Пригодно е, *v. imp.* il plait.
Пригорѣло, *sm. Chim.* l'empyreume *m*.
Пригорѣлъ, *adj. Chim.* empyreumatique.
Приготвачъ, **ка**, *s.* garnisseur, confectionneur, euse; un apprêteur; 1 (*машинжія t.*), un fournisseur, un pourvoyeur; 2. (*на храна*), un approvisionneur, avitailleur *m*; 3. мааза за —, la pourvoirie.
Проготвенъ, *adj.* de réserve *f*; | (*съ*), pourvu de; | -но, en réserve.
Приготвителенъ, *adj.* préparatoire; | *Méd.* dispositif; | *Anat.* préparant.
Приготвямъ *и* **-твевамъ**, *va.* préparer, apprêter, pourvoir de, garnir de, fournir, confectionner; 1. destiner, ménager, disposer, mitonner, dresser, mettre; 2. *fig.* dégrossir, mâcher à; 3. *Jur.* grossoyer; 4. (*бойны нѣща*), *Milit.* amunitionner; 5. (*писане*), expédier; 6. (*потрѣбнытѣ*), servir, remonter; | (*си*), *Mar.* se ragréer; 7. (*нѣщо потрѣбно*), alimenter; 8. (*храна*), approvisionner; | *Milit.* avitailler; | (*си*), s'affourager; 9. (*си нѣщо*), s'approvisioner de, se pourvoir de, se fournir; 10. (*за смьрть болный*), assister à la mort; 11. *-са*, *vr.* se nantir de, se mettre en devoir, s'ajuster à *ou* avec, s'armer; 12. (*за нѣщо*), se préparer à; | *fig.* peloter en attendant partie *f*; 13. (*съ нѣщо*), se garnir de; 14. безъ да са приготвя, à livre ouvert *m*.
Приготвяне, *sn.* le préparatif, préparation, provision, fourniture, confection, réserve *f*, apparell *m*; 1. *fig.* la prélude; 2. (*бойны нѣща*), l'amunitionnement *m*; 3. (*ради печѣтанє*), *Typ.* mise en train; 4. (*храна*), l'avitaillement *m*; 5. правя безъ —, *va.* improviser; 6. приготванеа, *pl.* les dispositions *f*; | *fig.* les apprêts *m*; 7. голѣмы аль пусты —, *fig.* l'échafaudage *m*; 8. правя голѣмы —, *va. fig.* échafauder.
Пригражденъ, *adj.* suburain.
Пригражіе, *sr.* le bourg. [plexus.
Пригьрнителна мышца, *sf. Anat.* le com-
Пригрьщамъ, *va.* embrasser, enclacer dans ses bras, saisir, comprendre, accoler; | -щамеса, *vr.* s'embrasser
Пригрьщане, *sn.* l'embrassement *m et* embrassade *f*, étreinte, accolade *f*.
Придавамъ, *va.* ajouter, attribuer; | (*новы силы*), *fig.* revivre.
Придавче, *sm.* un nouveau-né.
Придаденъ, *adj.* intercalaire.
Придань, *sf. Jur.* l'apport *m* (*voyez* Придь).
Придворенъ, *adj.* de cour, courtisan *m*.

Придворенъ кавалеръ, *sm.* un écuyer.
— **офиціантъ**, *sm.* un commensal.
— **съвѣтъ**, *sm.* conseil aulique *m.*
Придобывамь, *va.* gagner, profiter, acquerir, captiver, s'attirer, concilier; 1. *fig.* retirer; 2. *Jur.* acquêter; 3. (*изново*), reconquérir; 4. (*пакъ*), regagner; 5. (*пакъ почесть-та си*), se réhabiliter.
Придобываме, *sn.* l'acquisition *f*; ‖ **сѣщане за —**, *Phrén.* l'acquisivité *f.*
Придобывачъ, *sm.* un acquéreur; reven-[deur, euse.
Придобывка, *sf.* le gain; ‖ **търся своята —**, *va.* chercher chape-chute *f.*
Придобыто имане, *sn.* le pécule.
Придобыты познанеа, *sm. pl.* l'acquis *m.*
Придружавамь, *va.* suivre.
Придружаване, *sn.* l'accompagnement *m*; ‖ *fam.* l'arroi *m.*
Придруженъ (*отъ*), *adj.* suivi.
Придружителенъ, *adj.* accessoire.
Придружникъ, *sm.* un compagnon, convive, menin; ‖ *fam.* un acolyte.
Придружницы, *sm. pl.* la suite, le train; ‖ *fig.* l'entourage *m*; ‖ **въ -цытѣ**, *Milit.* à la suite de.
Придьржамса, *vr.* tenir, se suspendre, citer; ‖ (*къмъ вѣтьръ-тъ*), *Mar.* pincer; ‖ **-дьржаса** (*отъ*), *v. imp.* il tient à.
Придьржане, *sn.* la citation.
Придьрженъ, *adj.* sujet.
Придьржливъ [**правя —**, *va.* subordonner.
Придрьжникъ, *sm.* un partisan, prosélyte, satellite, sectateur; facteur, trice; ‖ (*на Орански Домъ*), un orangiste.
Придьржность, *sf.* la tenure, subordination, sujétion *f.*
Придумна частица, *sf. Gram.* l'enclitique *f.*
Придь (*прикія, чеизъ t.*), *sf.* la dot, le trousseau, le mariage; ‖ **давамь —**, *va.* doter; ‖ **което са относя до -та**, dotal, *adj.*
Приджхане, *sn. Gram.* l'esprit *m.*
Приживенъ, *adj.* testamentaire.
Прижвіе (*діета*), *sn.* le testament; 1. **заръчването, съдържането въ —**, disposition testamentaire *f*; 2. **който прави —**, *s.* testateur, trice; 3. **правя си —, заръчвамь съ —**, *va.* tester; 4. **направямь съ подлъстване —**, *va. Jur.* suggérer; 5. **безъ —**, *adv.* intestat *et* ab intestat.
Призидъ (*за подпиране*), *sm.* le contre-mur; ‖ **подпирамь съ -ды**, *va.* contre-murer.
Призиране, *sn.* le spectacle; ‖ **нѣмане —**, l'incuriosité *f.*
Призирливъ, *adj.* intéressant.
Признавамь, *va. vr.* confesser, admettre; ‖ **-са** (*за кривъ*), *vr.* se faire justice; ‖ (*за нѣщо*), reconnaître, avouer.
Признаване и -знане, *sn.* la reconnaissance, aveu *m*, confession *f.*
Признакъ, *sm.* le signe, enseigne *f*, emblême *m*, empreinte *f*, signe de ralliement, criterium *m*; ‖ *fig.* le symptôme, le vestige.
Признанъ, *adj.* censé.
Признателенъ, *adj.* reconnaissant.
Признателность, *sf.* la reconnaissance, la gratitude.
Призовавамь, *va.* inviter, prier à, invoquer, faire venir, appeler, convier; 1. (*втори пѫть*), réappeler; 2. (*за удома*), mander; 3. (*на сѫдба*), assigner, prendre à partie; ‖ *Jur.* procéder; ‖ (*втори пѫть*), réajourner, réassigner; ‖ (*въ извѣстно врѣме*), ajourner; 4. **-са**, *vr.* s'offrir; 5. **си са или -меса** (*единъ другъ*), s'inviter. [tion *f.*
Призоване, *sn.* l'invitation, invocation, voca-
Призованъ, *adj. m.* convive, convié, prié, invité.
Призовка, *sf.* l'appel *m*, semonce, allégation, invitation *f*; 1. *Jur.* la sommation; 2. (*за наслѣдство*), *Jur.* le rappel; 3. (*съ почѣкъ*), la citation; 4. (*за сѫдба*), l'ajournement *m*; ‖ *Jur.* le veniat.
Призователенъ, *adj.* citatoire.
— **стихъ** (*въ черкова*), *sm.* l'invitatoire *m.*
Призракъ, *sm.* un intéressant.
Приказвамь, *va.* raconter, conter, relater, rapporter, redire, déduire, parrer; 1. *fig.* retracer, toucher; 2. (*на дълго*), énarrer; 3. (*друго, друго са разумѣва*), allégoriser; 4. (*лѫжы*), en conter; 5. (*млого*), en raconter; 6. (*подрѣбно*), articuler; 7. (*разгалено*), roucouler; 8. (*слово*), débiter; 9. (*на тѫнко*), détailler; 10. **което може са приказе**, énarrable, *adj.*
Приказване, *sn.* le récit, racontage *m*, relation, narration, histoire *f*, historique *m*; 1. *fam.* la version; 2. (*на дълго*), l'énarration *f*: 3. **пріетель на -званеа изъ тѫнко**, un détailliste.
Приказвачъ, ка, *s.* raconteur, conteur, diseur, euse; narrateur, trice; un relateur; ‖ (*на анекдоты*), *fam.* un anecdotier.
Приказка, *sf.* le conte, fable, histoire, narration *f*, narré *m*; ‖ **стара — въ стихове**, le fabliau; ‖ (*на кѫсо*), *voyez* **Анекдотъ.**
Приказователенъ и -казливъ, *adj.* narratif, historique *et* -torial.
Приказъ [**за —**, *adv.* merveilleusement.
Приковавамь, *va. fig.* clouer à, dans.
Приключевамь, *va.* envelopper (*voyez* **Притварямь**).
Приключено писмо, *sn.* l'incluse *f.*
Приключенъ, *adj.* inclus; ‖ (*вѫтрѣ*), *adv.* ci-joint. [ment.
Приключителенъ, *adj.* inclusif; **-лно**, **-ive-**
Прикрывамь, *va.* escorter; ‖ *fig.* recouvrir, plâtrer; ‖ *Mar. Milit.* convoyer.
Прикрываме, *sn.* l'escorte *f*; ‖ *Mar.* le convoi.
Прикупувамь, *va.* acheter encor.
Прилагамь, *va.* adapter, appliquer, apporter; ‖ **-са**, *vr.* s'emmancher.

Прилагане, *sn.* l'adaptation *f*.
Прилагателно име, *sn. Gram.* l'adjectif *m*; какъ —, *adv.* -ctivement.
Прилежавамъ, *va.* vaquer à (*voyez* Залѣгамъ).
Прилежане, *sn.* l'assiduité *f*, diligence, application *f* (*voyez* Затичане).
Прилежателенъ, *adj.* appliqué.
Прилеженъ, *vdj.* studieux, assidu à, soigneux, diligent, prompt.
Прилежливъ, *adj.* empressé.
Прилежно, *adv.* assidument.
— **гледане** (*на напрѣдъ и стражарь за* —), *sn. Mar.* la vigie.
Прилежъ, *sm.* le soin, empressement *m*, application *f*; ‖ съ —, *adv.* précieusement. ex-professo.
Прилинъ (*ногорѣ издвигателна вода*), *sm.* marée montante *f*; 1. (*кръвь*), *Méd.* la congestion; 2. (*морски*), le flot, le flux; ‖ — и отливъ, flux et reflux; 3. (*на тецливость*), le trop-plein.
Прилика, *sf.* la ressemblance, affinité, comparaison, convenance, analogie, sorte *f*; 1. (*въ лицето*), l'air *m*; 2. имамъ — съ нѣщо, *va.* participer de; 3. за —, par contenance.
Прилистникъ, *sm. Bot.* la stipule.
Приличамъ, *vn.* convenir à, revenir, seoir; 1. (*на баща си*), chasser de race *f*; 2. (*на*), *fig.* sentir; 3. (*на нѣкого*), ressembler; 4. (*кжрастено*), sympathiser; 5. прилича, *v. imp.* il importe, il habille, avoir la mine de; ‖ (*нѣкому*), aller bien *ou* mal; 6. приличать си, ils se correspondent; 7. прилично е, il convient; 8. -ме си (*единъ другъ*), *vr.* se ressembler.
Приличенъ, *adj.* semblable, ressemblant, pareil, similaire, convenant, convenable, analogue, approchant de, raisonable, compatible avec, catégorique; 1. séant, bienséant, assortissant à, pertinent, sortable, beau *ou* bel, à propos; 2. *fig.* parallèle; 3. *Théol.* congru; -чно, -ûment; 4. (*твърдѣ*), *fig.* parlant.
Приличіе, *sn.* la bienséance; 1. *fig.* la tenue; 2. *Jur.* la pertinence; 3. (*на растенеа*), *Bot.* le caractérisme.
Прилично (е), *v. imp.* il appartient; ‖ -щото, il est de règle que; ‖ -чното, *sn.* l'honnête *m*, la pareille, analogue *m*.
— **врѣме**, *sn.* la commodité.
Приличность, *sf.* l'identité *f*, similarité, convenance, égalité, comparabilité, proportion, correspondance *f*, rapport *m*.
Прилогъ, *sm. Gram.* le prédicat *ou* attribut.
Приложене, *sn.* l'application *f*; ‖ *Gram.* apposition *f*.
Приложенъ, *adv.* ci-inlus.
Прилѣгвамъ, *vn.* s'attacherà.
Прилѣпене, *sn.* l'adhérente *f*; ‖ *Anat.* insertion *f*.
Прилѣпенъ, *adj.* jointif, adhérent.
Прилѣпителенъ, *adj.* communicatif.
Прилѣпливъ *и* **-лѣпчивъ**, *adj.* contagieux; ‖ *Méd.* lolmique.
Прилѣпность, *sf.* l'adhérente *f*.
Прилѣпямса, *vr.* adhérer à, s'attacher à, s'accrocher à, s'incruster; ‖ (*до жена*), s'enjuponner; ‖ (*силно*), se cramponner à.
Прилѣпъ, *sm. mamm.* la chauve-souris, le vespertilion.
Прима (*игра*), *sf.* la prime.
Прималява ми, *v. imp.* il me pâme.
Прималяване, *sn.* la pâmoison.
Примама, *sf.* l'attrait, alléchement *m*.
Примамвамъ *и* **-мамямъ**, *va.* attraire, allécher, appâter, affriander, amorcer, leurrer, acoquiner; ‖ *fam.* affrioler; ‖ (*къмъ мене купувачи*), s'achalander.
Примамване *и* **-мамяне**, *sn.* l'amorce *f*; ‖ *fig.* l'aimant *m*. [‖ *fam.* agacerie *f*.
Примамка, *sf.* les appas *m*; ‖ *fig.* appât *m*;
Примамлива свырка, *sf.* le pipeau; ‖ ловя пилцы съ —, *va.* piper; ‖ ловене пилцы съ —, la pipée. [nant.
Примамливъ, *adj.* tentant; ‖ *fam.* acoqui-
— **пилецъ**, *sm.* l'appeau *m*, appelant *m*, chanterelle *f*; ‖ *Ven.* la moquette.
Примамникъ, *sm. fig.* canard privé *m*.
Примамно ѣстіе, *sn.* l'appeau *m*.
Примаски, *adj.* primatial.
Примасъ, *sm.* un primat.
Приматство, *sn.* la primatie.
Примикарій (*старей*), *sm.* un primicier *ou* princier; ‖ длъжность на —, le primicériat *ou* princerie *f*.
Примирене, *sn.* la pacification, arrangement, accommodement, raccommodement, accord *m*, conciliation, réconciliation *f*, rapatriage *et* -triement *m*, réunion *f*; ‖ *fig.* le rajustement, rapprochement *m*; ‖ срѣдство за —, *fig.* le milieu. [teur.
Примирителенъ, *adj.* conciliatoire, conciliа-
Примирително срѣдство, *sn.* la capitulation.
Примиріе, *sn.* l'armistice *m*.
Примирливъ, *adj.* réconciliable.
Примиряникъ, ница, *s.* pacificateur, conciliateur, trice.
Примирно врѣме, *sn.* l'armistice *m*
Примирявамъ, *va.* pacifier, accorder, arranger, concilier, réconcilier, raccommoder, ajuster, rajuster, accommoder, réunir; ‖ *fig.* rapprocher; ‖ -*ся*, *vr.* se réconcilier, se réunir, renouer, composer, être composé.
Примка, *sf.* le rets, embûche, longe *f*, noeud coulant, allier *m*; 1. *fig.* pot au noir; 2. (*въ триктракъ*), la case; 3. залагамъ -ки *или* хвакъ, *va.* dresser *ou* tendre des embûches.

Примкарь, *sm.* un traîneur.
Примкы, *sf. pl.* les toiles *f*, les pipeaux *m*, panneau *m*, machination *f*; 1. *fig.* le piége, les filets *m*, trébuchet *m*, souricière *f*, les bricoles *f*, les lacets *m*, lacs *m*; 2. **платъ отъ конскы** — (*за сита*), la rapatelle; 3. (*за ловене пилцы*), le traîneau, le pantin; 4. (*за врабкы*), le nappe; 5. (*за еребицы*), la tonnelle; 6. **ловя съ** — еребицы, *va.* tonneler: 7. **ловецъ на еребицы съ** —, un tonneleur.
Примчена рокля, *sf.* la crinoline.
Примчено сито, *sn.* le sas.
Примченъ платъ, *sm.* la crinoline.
Примѣрна монета, *sf.* le pied-fort.
— **мѣрка** (*аяръ t.*), *sf.* le jauge.
— **наплата** (*на колело*), *sf.* la jeumerante.
Примѣрни, *adj.* original; -но -alement; ‖ (*юрнеченъ t.*), exemplaire, normal.
Примѣрно набѣлязване (*въ голѣмъ видъ*), *sn.* l'étalon *m*.
— **цѣлничко** (*за монета*), *sn.* le fierton.
Примѣръ (*юрнекъ t.*), *sm.* l'exemple *m*, exemplaire, original, prototype, patron, règle, parangon, carton *m*; 1. *fig.* le modèle, le trait; 2. *Gram.* le paradigme; 3. **живъ** —, modèle académique; 4. **изработевамъ нѣщо споредъ** —, *va.* patronner; ‖ **майсторъ на** —, un patronneur; 5. **изрѣдзвамъ споредъ** —, *va.* chantourner; 6. **изрѣзване по** –, le chantournage; 7. **вървя по -тъ на**, *vr.* se regler sur; 8. **ставамъ** —, *vn.* faire planche *f*; 9. **по -тъ на**, *prép.* à l'exemple de, à l'imitation de, à l'instar de.
Принадлежности, *sf. pl.* les dépendances *f*.
Принадлежность, *sf.* l'appartenance *f*, accompagnement, attribut *m*, attribution *f*, accessoire *m*, annexe *f*; ‖ (*падане нѣкому*), *Jur.* la compétence; ‖ **по** —, *adv.* dûment.
Принадлежж, *vn.* concerner, être à; 1. (*споредъ всѣна правда*), *Jur.* compéter; 2. **принадлежи нѣкому**, *v. imp.* il appartient à; 3. **който -длежи**, appartenant à, *adj.*
Приносене, *sn.* l'offre *f*; ‖ (*на черковны вещи*), la porrection.
Приносъ, *sm.* l'offrande *f*, hommage *m*; ‖ ‖ (*по обричване*), l'ex-voto *m*.
Приносямъ, *va.* offrir, porter, apporter, rapporter, valoir, produire, donner; ‖ (*приходъ*), rendre.
Принудене, *sn.* la contrainte, coaction, extorsion, gêne, servitude *f*; ‖ **подложенъ на сѫдническо** —, contraignable, *adj.*
Принуденникъ, *sm.* coactif, *adj.*
Принуденность, *sf.* la contrainte, affectation, préciosité *f*, air penché *m*, guinderie, manière, étude *f*; ‖ *fig.* l'apprêt *m*; ‖ (*на писало*), le précieux.
Принудено уподобяване, *sm. fig.* le poncis.
Принуденъ, *adj.* contraint, forcé, affecté, tiré par les cheveux, gêné, guindé; ‖ *fig.* apprêté, empesé, pincé.
— **смѣхъ**, *sm.* ris sardonien *ou* -donique *m*.
Принудливъ, *adj.* assujettissant.
Принудявамъ, *va.* contraindre, forcer à, assujettir, astreindre, gêner, extorquer, réduire, nécessiter; 1. *fig.* sergenter, exorciser, plier; 2. (*нѣкого за даване назадъ нѣщо*), faire regorger; 3. (*за пары нѣкого*), rançonner; 4. (*себе си къмъ нѣщо*), se chatouiller pour; 5. (*силомъ*), violenter; 6. *-ca, vr.* se contraindre, s'astreindre à, se gêner.
Принцесса (*княгиня*), *sf.* une princesse.
Принцъ (*князь*), *sm.* un prince.
— **металлъ**, *sm.* or de Manheim *m*, chrysocale, similor *m*; -ленъ, de similor
Припада мн, *v. imp.* je me sens défaillir, je me trouve mal, il me pâme, il s'avanouit.
Принадване, *sn.* la défaillance, évanouissement, soulèvement de coeur *m*; 1. *fig.* la bouffée; 2. *Méd.* la lipothymie, affection *f*, symptôme, accés *m*, attaque *f*; 3. **цѣръ за** —, *Méd.* antiapoplectique, *adj.* 4. **учене за болестны** -неа, le symptomatologie.
Припарямъ, *va.* aborder.
Припирамъ, *va.* presser.
Приписвамъ, *va.* gratifier, référer, donner; ‖ (*на*), rapporter; ‖ (*нѣкому нѣщо*), prêter.
Приписване Богу човѣческо подобіе, l'anthropomorphisme *m*.
Приписка (*въ стихове*), *sf.* l'envoi *m*.
Припкамъ, *vn.* courir, fuir, galoper.
Припкане, *sn.* la course; ‖ *fig.* la fuite.
Припкачъ, *sm.* un courrier (*voyez* **Бързачъ**.)
Припознавамъ, *va.* reconnaître, décerner, qualifier de; ‖ (*пълномощіе*), légitimer; ‖ (*прѣдимство въ хубость*), *fig.* donner la pomme.
Припознаване (*на пълномощіе*), *sn.* la légitimation.
Припрѣна молба, *sf.* la postulation.
— **потрѣба**, *sf.* la nécessité; ‖ *fig.* imperieux, *adj*; ‖ **отъ** —, par nécessité.
Припрѣно, *adv.* instamment.
Припрѣность (*голѣма неволя*), *sf.* l'urgence *f*.
Припрѣнъ, *adj.* urgent, pressé, pressant, impatient, instant.
Припѣвъ, *sm.* la reprise, le refrain, vers intercalaires *m*; ‖ (*на пѣсня*), le flon-flon.
Присадена чьрница, *sf. arbre*, le cormier.
Присадено дрьвче (*ашламъ t.*), *sm.* l'ente *f*.
Присадены чьрницы, *sf. pl.* la corme.
Присады, *sf. pl.* (*voyez* **Крупы**.)
Присаждамъ (*дрьвіе*), *va.* greffer; 1. (*прѣвивамъ*), enter; 2. (*пакъ*), regreffer; 3. *Agric.* repiquer; 4. (*шѣрка*), inoculer; ‖ *-ca, vr.* s'inoculer.
Присаждане *и* -дене, *sn.* la greffe, ente-

ment *m*; 1. (*пакъ*), *Agric.* le repiquage; 2. начинъ —, la poupée; 3. ножче за —, le greffoir, écussonoir *m*; 4. листецъ за —, l'ente *f*.

Присвоевамь, *va.* attribuer, empiéter, s'ériger en; ‖ (*си*), *vr.* s'appliquer.

Присвоене, *sn.* l'empiètement *m*.

Присвойливъ, *adj.* attributif.

Присложенъ, *adj.* contigu, uë.

Присма (*и fig.*), *sf.* le prisme.

Присматически, *adj.* prismatique.

Присмивамса, *vr.* se moquer de, se rire de, se railler de, s'amuser à, persifler *et* -siffler, satiriser, caricaturer, placarder, tourner en dérision, bafouer, se goberger de, turlupiner; 1. *fig.* nasarder, berner, pincer; 2. (*нѣкому*) siffler; ‖ *fam.* immoler.

Присмиваачъ, ка, *s.* rieur, persifleur, gausseur, brocardeur, berneur, euse; ‖ *fam.* un daubeur, un goguenard.

Присмивенъ, *adj.* sarcastique, dérisoire.

Присмивка, *sf.* la fable.

Присмѣвливъ, *adj.* moqueur, railleur.

Присмѣвны рѣчи, *sf. pl.* le persiflage.

Присмѣвъ, *sm.* la raillerie, moquerie, risée, satire *f*, persiflage *m*, cavillation, gaurdriole, dérision *f*; 1. *fam.* le diction; 2. *pop.* la gausserie; 3. *fig.* la berne *et* bernement *m*, 'huée *f*; 4. выкъ за —, la 'huée; 5. навыкъ за —, l'infatuation *f*; 6. выкамь за —, *vn.* 'huer; 7. говоря на —, *vn.* persifler *et* -siffler; 8. достойнъ за —, bernable; 9. имамь страсть къмъ —, *vn.* infatuer.

Присниваателны приказкы, *sf. pl.* des contes à dormir debout.

Присьрдце, *sn.* la ferveur.

Приставамь, *vn.* commettre; ‖ (*на мысьльта отъ млогогласіето*), opiner du bonnet *m*.

Пристанвамь, *vn.* aborder; 1. (*на брѣгъ-тъ*), arriver; 2. (*нѣкому*), s'abandonner à; ‖ *fig.* épouser.

Пристанване, *sn.* l'abord *m*.

Приставница, *sf. fam.* une duégne.

Приставно свьршене, *sn. Gram.* l'affixe *m*.

Пристанница, *sf.* le port, réceptacle, couvert, asile *m*; 1. *Mar.* la cale; 2. морска —, le 'havre; 3. обзидена —, port de barre; ‖ (*дѣто могжть де влазять ладіи на всѣко врѣме*), port de toute marée; 4. исчистеване на —, le débâcle *et* -clement; ‖ чиста —, *va.* débâcler; 5. надзиračъ върху —, un débâcleur; 6. описане морскы -цы и брѣгове, *Mar.* le portulan.

Пристаннична плата, *sf. Mar.* droit de quillage, *m*.

Пристигамь, *vn.* arriver, atteindre; ‖ който е пристигналъ, *s.* un arrivant.

Пристигване, *sn.* l'arrivée *f*; ‖ (*на брѣгъ, за ладія*), arrivage *m*.

Пристрастевамса (*къмъ нѣщо*), *vr. fig.* s'engouer de.

Пристрастенъ, *adj.* partial; ‖ (*къмъ*), passionné pour; ‖ (*къмъ всѣко ингеливко нѣщо*), un anglomane.

— сѫдникъ, *sm.* un partialiste.

Пристрастіе, *sm.* l'infatuation *f*, partialité, faiblesse *f*; 1. *fig.* l'engouement *m*; 2. (*къмъ ингелишко*), l'anglomanie *f*; 3. изцѣрявамь отъ —, *va.* désinfatuer.

Пристѫпамь, *vn.* aborder, acceder à, s'approcher, procéder à; ‖ (*къмъ нѣщо*), venir *et* en venir à.

Пристѫпване, *sn.* l'accession *f*, accés *m*; ‖ *fig.* l'abord m.

Пристѫпенъ, *adj.* abordable, accessible; ‖ *fam.* accostable.

Пристѫпность, *sf.* l'accessibilité *f*.

Присъединене, *sn.* l'annexion *f*, réunion, incorporation *f*.

Присъединены ставы (*на тѣло*), *sf. pl.* l'emmanchement *m*.

Присъединявамь, *va.* annexer à, incorporer, ajouter, attacher, associer; 1. *fig.* réunir, relier; 2. (*изново*), réincorporer; 3. (*на Черкова*), réconcilier; 4. *-са*, *vr.* se réunir, adhérer à.

Присѫтствіе, *sn.* la séance; ‖ по врѣме на -то, séance tenante, les plaids tenants *m*.

Присѫнявамиса, *vr.* songer de.

Присѫтствувамь [който -твува, séant, *part.*

Присѫщенъ, *adj.* subjectif; -щно, -ivement.

Присѫщіе, *sn.* la présence, existence, audience *f*; 1. *Théol.* la permanence; 2. на духъ-тъ -то, présence d'esprit; 3. съхранявамь -то на духъ-тъ, *vn. fig.* avoir le pied marin; 4. който е въ —, assistant, *adj*; 5. въ —, *prép.* à la face de, sous les yeux de.

Присѫщъ, *adj.* présent. [tanée.

Пританей (*пританска сграда*), *sm.* le pry-

Притварямь, *va.* clore; ‖ (*малко*), entre-clore; ‖ *-са*, *vr.* feindre, faire mine de, se travestir.

Притворенъ, *adj.* dissimulé, feint, hypocrite, jesuitique, sournois, double, étudié, affété, affecté, faux; ‖ *fig.* normand.

— маршъ, *sm.* fausse marche *f*.

— миръ, *sm.* paix fourrée *f*.

— побожникъ, -ница, *s.* cafard, ade; cagot, ote.

Притворникъ, ница, *s.* dissimulateur, trice; sournois, oise.

Притворна крамола, *sf.* fausse alarme *f*.

— примка, *sf.* faux semblant *m*.

— святиня, *sf.* un tartufe; ‖ *fig.* un torticolis.

— святость, *sf.* la tartuferie.

Притворно, *adv. fig.* en dessous.

— наваляване, *sn. Milit.* fausse attaque *f*.

— побожница, *sf.* un béat; ‖ *fam.* une béguine.

Притворно божество, *sn.* la cafarderie *et* cafardise, bigoterie *f*; ‖ *fam.* le béguinage. — **примирене**, *sn.* paix fourée *f*.
Притворство, *sn.* la feinte, semblant, beau-semblant *m*, hypocrisie, dissimulation *f*; 1. affectation, afféterie, sournoiserie, grimace, fiction, pantalonnade *f*; 2. *fig.* déguisement, masque *m*, comédie, momerie *f*; 3. *pop.* la frime; 4. **безъ** —, *adv.* à visage découvert.
Притеглеване (*на мышцытѣ*), *sn.* l'adduction *f*.
Притеглевачъ, *sm. Anat.* l'adducteur *m*.
Притежателенъ, *adj. Gram.* possessif.
Притечна рѣка, *sf. Géogr.* l'affluement *m*.
Притискване, *sn.* la foulure; ‖ (*на два хлѣба*), la baisure.
Притискъ (*инструментъ*), *sm. Chir.* le tourniquet.
Притиснатъ, *adj.* serré, contraint; ‖ *fig.* pincé, concerté, apprêté.
Притиснувамъ, *va.* fouler.
Притоварвамъ *и* **-рямъ**, *va.* surcharger, accabler, charger, affaisser; 1. (*съ работа*), outrer; 2. (*ладія*), *Mar.* bonder; 3. **-ca**, *vr.* se surcharger; ‖ (*съ работа*), s'accabler.
Притоварване *и* **-ряне**, *sn.* la surcharge.
Притрѣба, *sf.* la nécessité; ‖ **имамъ** —, *vr.* presser.
Притрѣбенъ, *adj.* indispensable, urgent, de rigueur, pressé, pressant; ‖ *Mus.* obligé.
Притрѣбность, *sf.* l'indispensabilité *f*.
Притурване, *sn.* l'annexion *f*.
Притурена хартія (*върху издането*), *sf. Typ.* main de passe *ou* chaperon, *f*.
Притуренъ, *adj.* intercalaire, postiche, paragogique.
Притурка, *sf.* le supplément, appendice *m*, intercalation, annexe *f*; ‖ (*въ игра*), le renvi; ‖ (*за украсене*), l'applique *f*.
Притуркы, *sf. pl.* l'ingrédient *m*.
Притурямъ, *va.* appliquer, intercaler; ‖ (*върху залагането на игра*), renvier.
Притѣснѣвачъ, *sm.* un oppresseur, un despote.
Притѣснене, *sn.* l'oppression *f*, despotisme *m*, vexation, guinderie *f*; ‖ (*за даване пары*), l'avanie *f*.
Притѣсненъ, *adj.* opprimé, guindé.
Притѣснителенъ, *adj.* oppressif, suppressif, vexatoire, vexateur.
Притѣснявамъ, *va.* oppresser, opprimer, persécuter, vexer, molester; ‖ *fig.* poursuivre, fouler; ‖ **-ca**, *vr.* se presser.
Притжмняване, *sn.* l'obscurcissement *m*.
Приходенъ, *adj.* productif, cuial.
Приходъ, *sm.* le revenu, produit *m*, recette *f*, émolument, clocher, rapport *m*; 1. (*на духовно лице*), le temporel; 2. **годишенъ опрѣдѣленъ** —, la rente; 3. **опрѣдѣлямъ** — **нѣкому**, *va.* renter; ‖ (*на нѣщо*), *va.* doter; 4. **опрѣдѣлене** — **на нѣщо**, la dotation; 5. **зимане** — **отъ имотъ на сѫдба**, *Jur.* la récréance; 6. **получевамъ** —, *va.* revenir.
Прицвѣтникъ, *sm. Bot.* la bractée.
Причастенъ (*на*), *adj.* complice de.
Причастіе (*комка*), *sn.* le saint sacrement, communion *f*, les dévotions *f*, le bon Dieu, administration, participation *f*; ‖ *fig.* la sainte table; ‖ *Gram.* le participe.
Причастникъ, ница, *s.* communiant, ante.
Причастявамъ, *va.* administrer; ‖ **-ca** (*съ святы Тайны*), *va. vr.* communier; ‖ (*често*), fréquenter les sacrements *m*.
Причастяване, *sn.* la communion; ‖ (*често*), fréquentation des sacrements, *f*; ‖ (*у протестанты*), la cène.
Причетникъ (*въ стихарь*), *sm.* le porte-chape.
Причетливость, *sf.* l'imputabilité *f*.
Причетливъ, *adj.* imputable.
Причина, *sf.* la cause, occasion *f*, prétexte, pourquoi *m*, raison *f*, principe *m*, semence, matière *f*, sujet, moteur, motif *m*, considération *f*; 1. *fig.* la source, fondement *m*, mère *f*, manteau *m*; 2. **безъ** —, *adv.* gratuitement; ‖ *prép.* à propos de rien *ou* de bottes, hors de propos, mal à propos; 3. **безъ никаква** —, à propos de bottes; 4. **по друга** —, d'ailleur; 5. **ето дѣ е -та**, *fam.* voilà le hic, c'est là le hic; 6. **имамъ** —, *vn.* avoir lieu; ‖ (*щото*), être fondé à; 7. **намирамъ** —, *va.* pretexter; ‖ *fig.* bricoler; 8. **нѣмане** —, *Jur.* le non-lieu; 9. **по** —, *prép.* attendu; 10. **по коя** —, pour raison de quoi; 11. **ставамъ** —, *vn.* produire; ‖ (*за*), motiver; 12. **съ** — **що**, sous prétexte que; 13. **ужъ съ** —, sous l'ombre; 14. **-чины**, *pl.* le considerant; 15. **излагамъ** — **на**, *va.* motiver.
Причиневачъ, *sm.* un auteur, un moteur.
Причинителенъ, *adj.* incident.
Причинореченъ, *adj. Gram.* causal *et* causatif.
Причинореченость, *sf.* la causalité.
Причитамъ, *va.* classer; ‖ (*нѣкому нѣщо*), imputer; ‖ (*въ святіи*), canoniser.
Причитане, *sn.* l'imputation; ‖ (*въ Святіи*), la canonisation.
Причьрвявамъ, *vn. fig.* colorer.
Причта, *sf.* le proverbe, parabole *f*, adage *m*, sentence *f*; 1. **говоря само съ -ты**, *vn.* ne parler que par sentences; 2 **говорене съ** —, *fig.* la bribe; 3. **говорливъ или споренъ съ** —, sentencieux, *adj*; 4. **правя на** —, *va.* proverbialiser; 5. **сборникъ съ** —, la parémiographie *et* -miologie; 6. **съ** —, *adv.* paroboliquement; 7. **по -та**, proverbialement.
Причтенъ, *adj.* proverbial, parabolique.
Причудливъ, *adj.* fantasque; -во, -ment.

Пришествіе (*второ*), *sm. Slav.* le second avénement.
Пришивамъ (*бѣла хартія въ книга*), *va.* [interfolier.
Пришивка, *sf.* l'élargissure *f*, coyan *m*; | *Milit.* le chevron; | (*на дрѣха*), le troussis.
Прищене, *sm.* l'humeur *f*; | *fam.* la lubie.
Прищи (*за вода*), *v. imp.* elle jaille, rejaillit, saillit; | (*на горѣ*), elle sourde.
Прищителенъ, *adj.* jaillissant.
— **кладенецъ**, *sm.* fontaine jaculatoire *f*, jet d'eau, *m*.
Прищка, *sf. Anat.* la vésicule; | *Méd.* l'emphysème *m*; | (*пъпчицы отъ горещина*), l'échauboulure *f*. [volage *m*.
Прищна сыпанница (*у дѣца*), *sf. Méd.* feu
Прищѣвка, *sf.* la verve; 1. *fig.* la quinte; 2. *fam.* le vertigo; 3. -кы, *pl. fig.* rats dans la tête, *m*; 4. лошы *или* добры -кы, les volontés *f*.
Прищь, *sm.* la bulle, ampoule *f*.
Прищяване (*на тежка жена*), *sm. Méd.* la malacie.
Прищяванеа, *sm. pl.* les pardons *m*.
Прищяне (*на вода*), *sm.* la saillie.
Пріемамъ *и* **Пріимамъ**, *va.* recevoir, accepter, accuillir, admettre, adopter, recueillir, interpréter, revêtir *se* se — de, poser, souffrir, étudier; 1. *fig.* épouser; | *fam.* palper; 2. (*буквално*), prendre au pied de la lettre; 3. (*върху си*), entreprendre; 4. (*за вѣрно*), supposer; 5. (*много гости на трапезати си*), tenir table ouverte; 6. (*приповнавамъ за добро*), approuver à; 7. (*добрѣ*), faire accueil; 8. (*за добро*), avoir pour agréable; 9. (*съ благоволене*), agréer; 10. (*драгостно това*), *fam.* cela n'est pas de refus; 11. (*изново*), réadmettre; 12. (*въ кжщѣ*), héberger; 13. (*навыкъ*), prendre; 14. (*нѣкого въ община*), agréger, initier; 15. (*на себе-си отговорность*), assumer; 16. (*пары*), toucher; 17. (*помощникъ*,), s'adjoindre; 18. (*въ сдружаване*), associer; 19. (*въ смѣтка*), allouer; 20. способность да — въ себе-си втълпенеа, la réceptivité; 21. (*значителенъ видъ*), se poser; 22. *-са*, *vr.* s'interpréter; 23. пріемаса, *v. imp.* il se prend.
Пріемане *и* **Пріимане**, *sm.* l'acceptation *f*, accueil *m*, réception, admission, entrée, bienvenue *f*, traitement, chère *f*; 1. *fig.* l'adoption *f*; 2. (*въ кжщѣ*), l'hébergement *m*; 3. (*наслѣдство*), *Jur.* adition d'hérédité; 4. (*въ община*), la réception, agrégation *f*; 5. за -то на обѣдъ, la bienvenue.
Пріемливость, *sf.* la recevabilité, admissibilité, docilité *f*.
Пріемливъ, *adj.* susceptible de, studieux, docile, passable, disciplinable; | (*въ смѣтка*), allouable; | който може са пріеме, recevable, *adj*.
Пріемникъ, *sm.* un accepteur, prenant, *adj*; 1. *Jur.* ayant cause; 2. *Chim.* le recépient; 3. (*контракчія t.*), *s.* entrepreneur, euse 4. (*на прѣдаването*), *Jur.* un abandonnataire; 5, опрѣдѣленый за —, un survivancier.
Пріемничество [правда за —, la survivance.
Пріемъ, *sm.* la dose, le traitement; | *fig.* l'asile *m*.
Пріетель, *sm.* un ami; cousin, ine; | (*на веты нѣща и антики*), un antiquaire; | (*на музика*), un dilettante (*pl.* -ti).
Пріетеленъ, *adj.* affable.
Пріетелски, *adj.* amical; -скы, -ment.
Пріетелко събране, *sm.* petit comité *m*.
Пріетелскы, *adv.* à l'amiable, de gré à gré.
Пріетелство, *sm.* l'amitié *f*.
Пріетенъ, *adj.* agréable, gracieux, amiable, flateur, plaisant, délectable, délicat, délicieux, revenant, prévenant, doux; 1. *fig.* moelleux, ragoûtant; 2. (*на погледъ*), riant; 3. (*на сѣщанеата*), suave; 4. (*твърдѣ*), voluptueux; 5. бывамъ —, *vr. fig.* sourire.
— **дѫхъ**, *sm.* le parfum.
— **обѣдъ**, *sm.* bon appétit!
Пріетливо, *adv.* accortement. [tise *f*.
Пріетливость, *sf.* la courtoisie; | *fam.* accor-
Пріетливъ, *adj.* courtois, accort.
Пріетна мирязма (*отъ вино или ѣдене*), *sf.* le fumet.
Пріетно, *sm.* l'agréable *m*; | — е да видя, il fait beau voir.
— **сѣщане**, *sm.* le bien-être.
Пріетность, *sf.* l'amabilité *f*, élegance, gentillesse, grâce *f*, agrément *m*, suavité *f*, moelleux *m*, amenité *f*; | *fig.* la douceur; | безъ —, sec, *adj*.
Пріетъ, *adj.* reçu, obligé, agréable.
Пріимане (*кога плува нѣкой*), *sm.* la nagée.
Пріиманица (*конска*), le galop, galopade *f*, clocher *m*, courbette *f*; | карамъ на —, *va.* galoper, courbetter; | на —, *adv.* ventre à terre.
Пріорски, *adj* prieural.
Пріорско достойнство (*и пріорство*), *sm.* le priorat.
Пріорство, *sm.* le prieuré.
Пріоръ, *sm.* un prieur.
Пріумложене, *sm.* le surcroîte.
Пріѣдка, *sf.* l'appétit *m*; | докарвамъ —, *va.* ragoûter.
Пріѣдченъ, *adj.* ragoûtant.
Пріятіе (*на Св. Причастіе*), *sm.* la manducation.
Проба, *sf.* l'essai *m*; | (*монетна*), le titre, la loi.
Пробенъ листъ (*юрнекъ t.*), *sm.* le specimen.
Пробивалка, *sf. Artill.* la forerie; | —, *insecte*, la vrillette. [mandrin *m*.
Пробивалникъ, *sm.* le foreur, vilebrequin,
Пробивало (*за мушакъ*), *sm.* l'évidoir *m*.

Пробивамъ, *va.* perforer, percer, trouer, creuser, vider, sonder forer, miner, aléser, térébrer; 1. *fig.* larder de; 2. *Milit.* enfoncer; 3. (*видъ съ топъ*), battre en brèche; 4. *-са, vr.* se trouer; 5. пробиваса, *v. imp.* il se met à jour.
Пробиване, *sn.* la perforation, percement, forage, alésage *m*; 1. (*съ сврдель*), le persage; 2. (*на смолисто дърво*), la térébration; 3. (*на тръбухъ*), *Chir.* la ponction.
Пробивателенъ, *adj.* perçant, perforatif.
Пробивачка, *sf. mollusque*, le taret.
Пробивачъ, *sm.* un perceur, alésoir *m*.
Пробивка, *sf.* le trou; ‖ *Milit.* la trouée; ‖ *Archit* la baie.
Пробирамъ, *va.* élire.
Пробитость, *sf.* la brèche, le forage.
Пробитъ, *adj.* percé. [*sm.* le caniveau.
— **камыкъ** (*за истичване вода по улица*),
Пробиты желѣза, *sm. pl.* arme à feu, *f.*
Проблема, *sf.* le problème. [-ment.
Проблематически, *adj.* problématique; -скы,
Прободенъ, *adj.* percé.
Прободителенъ, *adj.* perçant, poignant; ‖ (*за болежъ*), térébrant.
Прободително скърцане, *sn.* la strideur.
Пробождамъ, *va.* percer, enfoncer, traverser, élancer, enferrer, enfiler, embrocher, transpercer, contre-pointer, entrelarder; 1. *fig.* larder de; 2. (*съ сабя*), pointer; 3. пробожда (*за елень*), *v. imp.* il daguet; 4. *-са vr.* se percer de, s'enferrer; 5. -меса (*единъ другъ*), s'entre-percer. [centèse.
Пробождане (*тръбухъ*), *sn. Chir.* la para-
Пробство, *sm.* la prévôté.
Пробстъ (*іерей*), *sm.* un prévôt.
Пробувамъ (*злато*), *va.* toucher.
Пробуда, *sf. fig.* le réveille-matin.
Пробуждамса, *vr.* s'éveiller, ouvrir la paupière.
Пробуждане, *sn.* le réveil; ‖ *Milit.* la diane.
Провала, *sm.* un beau dîneur; macheur, euse; avaleur de pois gris, goulu, gourmand, glouton *m*; piffre, esse; ‖ *fig.* un gargantua, pourceau *m*; ‖ *pop.* un bâfreur, goinfre *m*.
Проваленъ, *adj.* vorace; -лно, -ment.
Провалителенъ, *adj.* glouton; -лно, -ment.
Провалность, *sf.* la voracité, gloutonnerie *f*.
Провалство, *sn.* la gourmandise, gloutonnerie.
Провалъ, *sm.* un comesteur, bout-tout-cuire *m*; ‖ *pop.* un fripe-sauce.
Провалямса, *vr.* s'engloutir, s'abîmer, fondre; ‖ да са провалишь, *interj. fam.* malepeste.
Прованскы стафиды, *sf. pl.* le jubis.
Проведителенъ, *adj.* conducteur.
Проведиторъ (*въ Венеція*), *sm.* un provéditeur. [bilité.
Проведливость, *sf.* la conductibilité *et* -duci-
Проведливъ, *adj.* conductible.
Проведникъ (*на електричество*), *sm. Phys.* le conducteur.
Провеждамъ, *va.* escorter, conduire.
Провеждане, *sn.* l'escorte *f*, la conduite.
Провидѣне, *sn.* la providence; ‖ което са държи отъ —, providentiel, *adj.*
Провизія (*и военна*), *sf.* les subsistances *f*; ‖ *Com.* la provision.
Провизорство, *sn.* le provisorat *et* -sorerie *f*.
Провизоръ (*главенъ надзирачъ*), *sm.* un proviseur.
Провинція (*область*), *sf.* la province.
Провинціяленъ, *adj.* provincial; -лно, -alement.
— **изговоръ**, *sm.* un provincialisme.
Провинціялъ (*свещенъ началникъ*), *sm.* un provincial; ‖ достойнство на —, le provincialat.
Провирамса, *vr.* se faufiler, couler.
Провисната месна гуша (*на свиня*), *sf.* le marzeau.
— **дрипа**, *sf.* la pendeloque.
— **дрѣха**, *sf.* le barlong.
Провиснато, *adv.* à plomb.
Провиснатъ и -вѣсенъ (*който виси*), *adj.* abrupt, avalé, pendant ‖ (*за мостъ*), suspendu.
— **ремыкъ** (*на сабя*), *sm.* le pendant.
Провиснаты чорапы, *sm. pl.* bas ravalés *m*.
— **цицы**, *sf. pl. fam.* les tétasses *f*.
Провиснувамъ, *vn.* s'avaler; ‖ *-са, vr.* pendre, saillir.
Провиснуване, *sn.* le plomb.
Провіантско управлене, *sn.* le vivre.
Провіантъ (*провизія, храна*), *sm.* munition de bouche, *f*; 1. *Milit.* le vivre; 2. приготвямъ —, *va.* munitionner, manutentionner; 3. приготвяне —, le ravitaillement.
— **мейстеръ** (*тайнжія і.*), *sm.* un munitionnaire.
Провлачамъ, *va.* traînasser; 1. (*думы*), traîner ses paroles *f*; 2. *-са, vr.* traîner; 3. провлачаса (*за вино*), *v. imp.* il graisse.
Провлачане, *sn.* la longueur; *pl.* -нея, les -s.
Провлаченъ (*за звѣзда*), *adj.* tombant.
Провлачителна жилка, *sf.* le boudin.
Провлачна пѣсничка, *sf. Mus.* la cantilène.
Проводеникъ, ница, *s.* ambassadeur, drice.
Проводнически, *adj.* ambassadorial.
Проводничество, *sn.* l'ambassade *f*.
Провождамъ, *va.* envoyer; ‖ (*стокы*), *Com.* consigner.
Провождачъ (*на писма*), *sm.* un envoyeur; ‖ (*на стокы*), *Com.* un consignateur.
Провъртявамъ (*пакъ*), *va.* repercer.
Провѣсвамса, *vr.* se pencher.
Провѣсена греда (*ради запиране врата*), *sf.* le tarecu.
— **прѣмрѣжа** (*на върхъ одаръ*), *sf.* la pente.
Провѣсенъ, *adj.* avalé (*voyez* Провиснатъ).
Прогимназія (*предготвителна гимназія*), *sf.* le progymnase.

Проглушавамъ, *va.* étourdir, abasourdir.
Проглушаване, *sn.* l'étourdissement *m.*
Проглушителенъ, *adj.* étourdissant, assourdissant, écrasant.
Прогонвамъ (*изново*), *va.* rechasser.
Прогора (*у прѣстжпникъ*), *sf.* la stigmate.
Прогорене, *sn.* *Anat.* le fonticule.
Прогорително срѣдство, *sn.* *Chir.* le ruptoire.
Прогорливъ, *adj.* *Chir.* ruptoire.
Прогорявамъ (*прѣстжпникъ*), *va.* stigmatiser, marquer.
Программа (*извѣстіе*), *sf.* le programme.
Прогрессивенъ, *adj.* *fig.* progressif; -ive, -ivement.
Прогрессія, *sf.* *Mathém.* la progression.
Продавамъ, *va.* vendre, débiter, se défaire de, trafiquer, aliéner; 1. (*имотъ-тъ си*), s'exécuter; 2. (*съ наддаване*), adjuger; ‖ *Jur.* liciter; 3. (*скжпо*), saler; 4. (*млого скжпо*), poivrer, survendre; 5. (*сконтирувамъ*), négocier; 6. *-са*, *vr.* se vendre; 7. (*скжпо*), se lester; 8. продаваса (*запись*), *v. imp.* il se négocie; ‖ който може са прода, négociable, *adj*; 9. добрѣ са продава, de vente *f.*
Продаване, *sn.* la vente; ‖ дань за — имотъ, les ventes *f.*
Продавателенъ, *adj.* aliénable.
Продавачъ, ка, *s.* facteur, trice; débitant, ante; un aliénateur; ‖ *Jur.* vendeur, -deresse.
Продажба *и* -дань, *sf.* la vente, marché, débit *m*, aliénation *f*; 1. (*съ дългъ съ малко печѣлба*), *fam.* commerce à tempérament, *m*; 2. (*на запись*), *Com.* la négotiation; 3. (*съ наддаване, мегатъ t.*), l'adjudication *f*, encan, rabais *m*; ‖ *Jur.* la licitation; 4. (*ложы въ театръ*), location des loges, *f*; 5. надвирачъ въ ръ — на дъра, ua garde-vente; 6. недостигане —, la non-vente.
Продажбенъ, *adj.* vénal, vendable, mercenaire; ‖ *fig.* à l'enchère *f.*
Продажбливъ, *adj.* marchand.
Продажбна цѣна, *sf.* valeur vénale *f.*
Продажбность, *sf.* la vénalité.
Продаблливъ, *adj.* vendable.
Продань, *sf.* le débouché; 1. *Jur.* l'abalienation *f*; 2. (*на дрѣбно*), vente en détail; ‖ (*скупомъ*), vente en gros; 3. (*извлжмѣрно скжпа*), la survente; 4. (*стоки*), le débouchement.
Продължавамъ, *va.* continuer, prolonger, proroger, allonger, pousser, paraphraser; 1. (*за всѣкогажъ*), perpétuer; 2. (*начетатото*), poursuivre; 3. *-са*, *vr.* se continuer, se prolonger, durer; 4. (*за всѣкогажъ*), se perpétuer.
Продължаване *и* -жене, *sn.* le prolongement, continuation, suite, prolongation, durée *f*, cours *m*; 1. *Anat.* la production; 2. (*на врѣмето*), l'espace *m*, étendue *f*; 3. въ —, *prép.* pendant, durant.
Продължевачъ, *sm.* un continuateur.
Продълженъ, *adj.* allongé.
Продължителенъ, *adj.* permanent, immanent, suivi, soutenu, prorogatif, opiniâtre, de longue haleine *f*; ‖ (*за болесть*), *Méd.* stationnaire.
Продължителна трѣска, *sf.* *Méd.* la synoque *et* fièvre —, *sf.*
Продължително питіе, *sn.* la buverie.
Продължителность, *sf.* la permanence, la continuité.
Продуктъ, *sm.* le produit, rendement *m*; ‖ *Com.* la provenance.
Продупчамъ, *va.* cribler.
Продупчеване (*на листъ*), *sn.* *Typ.* la pointuré; ‖ измѣрвамъ -то на листъ, *va.* *Typ.* pointer.
Продупченъ, *adj.* criblé, piqué; ‖ *Archit.* vermiculé.
Проджнена дѣлва, *sf.* *fig.* panier percé *m.* — и стропалена земя, *sf.* le fondis *et* fontis.
Проджненъ, *adj.* *f.* à gueule bée.
Проджнъ, *sm.* *fig.* un pourceau.
Проектирувамъ, *va.* projeter.
Проектъ, *sm.* le projet.
Проекція (*набрѣздене*), *sn.* *Persp.* la projection.
Прожекторъ, *sm.* un projecteur.
Проза, *sf.* la prose; ‖ пишжа —, *va.* prosaïser *et* proser.
Прозанкъ (*-ически списатель*), *sm.* un prosateur.
Прозаически, *adj.* prosaïque.
Прозаическо завьртване, *sn.* le prosaïsme.
Прозекторъ, *sm.* un disséqueur.
Прозелитски, *adj.* prosélytique.
Прозелитъ, ка, *se.* prosélyte.
Прозиренъ, *adj.* transparent, diaphane, limpide, hyalin; ‖ (*твърдѣ бистьръ*), pellucide. — бѣлѣгъ (*на хартія*), *sm.* le filigramme.
Прозирна брѣзда (*у хартія*), *sf.* la vergeure. — хартія, *sf.* la serpente *et* papier —, *sm.*
Прозирно, *adv.* à jour.
Прозирность, *sf.* la transparence, diaphanéité *f*; ‖ (*на водата*), la limpidité.
Прозопопея (*заиморѣчіе*), *sf.* *Rhét.* la prosopopée.
Прозорецъ, *sm.* la fenêtre, la vue, le jour; 1. (*врата*), la porte-croisée *et* -fenêtre; 2. (*на градженъ видъ*), la claire voie; 3. (*на прѣдъ дюкянъ*), la devanture; 4. хвърляне изъ —, la défénestration.
Прозорливецъ, *sm.* un voyant.
Прозорливость, *sf.* la perspicacité, sagacité, clairvoyance *f.*
Прозорливъ, *adj.* clairvoyant, prévoyant, perspicace, sagace; ‖ *fig.* pénétrant, délié.
Прозорчакъ (*всичкитѣ прозорцы на кжща*), *sm.* le fenêtrage.
Прозорче, *sn.* le jour; ‖ (*на житникъ, на плѣвникъ*), la lucarne.
Прозорченъ зидъ, *sm.* *Archit.* l'allége *f.* — прагъ, *sm.* l'appui de fenêtre, *m.*

Прозорчна петелка, *sf.* l'espagnolette *f.* — **подставка** (*подлога*), *sf.* le birloir.
Прозорчно стжкло, *sm.* le carreau, la vitre; | **всичкытѣ -ла на къща** (*стжклатъ*), le vitrage.
Прозорясто, *adv.* à claire-voie.
Прозѣвамса, *vr.* bâiller.
Прозѣване, *sn.* le bâillement; | *Méd.* l'oscitation *f.*
Произведене, *sn.* le produit, production *f.* rendement *m*, génération *f*, ouvrage *m*; 1. *Com.* la provenance; 2. *Arithm.* le produit; 3. (*рѫчки*), *Gram.* l'origine *f*; 4. **плащамъ съ — отъ земята**, payer en nature *f*; 5. **-неа** (*отъ занаятъ*), *pl.* l'oeuvre *m*; | **събирачъ на —**, un oeuvriste.
Производителенъ, *adj.* producteur, générateur.
Производливость, *sf.* la productibilité.
Производливъ, *adj.* productible.
Производна рѣчь, *sf.* *Gram.* le dérivé.
Производникъ,ница, *s.* producteur, trice; entrepreneur d'industrie, *m.*
Производство, *sn.* le procédé, la direction; | *Chim.* l'opération *f*; | (*на дѣло*), les errements *m.*
Произвождамъ, *va.* produire, former, éclore, porter, faire surgir, enfanter, donner, faire; | (*дума*), dériver; | (*изново*), reproduire.
Произволене, *sn.* le gré, option *f*; | **на — на нѣкого**, au gré de.
Произволенъ, *adj.* facultatif, volontaire.
Произволна власть, *sf.* *Jur.* pouvoir discrétionnaire *m.*
Произволно, *adv.* de son gré, de son chef.
Произволъ, *sm.* la discrétion.
Произлазямъ, *vn.* provenir de, dériver de, émaner de, découler de, venir de, se tirer de; 1. (*отъ*), résulter de, descendre de, suivre de; 2. (*отъ нѣщо*), sortir; 3. **произлазя**, *v. imp.* il dépende; | (*отъ*), *fig.* il sourd de; 4. **който произлазя**, résultant, descendant, *adj*; | (*отъ*), originaire de, *adj.*
Произлазяне, *sn.* l'origine *f*, descendance *f*; | *fig.* la filiation, côte *f*; | *Gram.* la dérivation.
Произносямъ, *vr.* proférer; | (*съ гърло*), [aspirer.
Произношене, *sn.* l'accent *m*, articulation *f.*
Происходителенъ (*отъ нѣщо*), *adj.* provenant.
Происхождамъ, *vn.* provenir de; 1. (*отъ*), résulter de, procéder de, suivre de, partir de; 2. (*отъ нѣщо*), émaner de, venir de, sortir; 3. **происхожда** (*отъ*), *v. imp.* il tient à; | *fig.* il sourd de.
Происхождане *и* **-дене**, *sn.* l'origine, génération, naissance, filiation *et* etoffe *f*, parage, lieu *m*; 1. *fig.* le tronc, extraction, côte *f*; 2. (*Святаго Духа*), *Théol.* la procession.
Прокапва, *v. imp.* il se filtre.
Прокапване, *sn.* le percement; | (*дъно на рѣка*), l'affouillement *m.*
Прокарвамъ, *va.* percer, pénétrer.
Прокарване, *sn.* la sortie. [travers de.
Прокарванница [**на —** *adv.* à travers, au
Прокарователенъ, *adj.* pénétrant, pénétratif.
Прокисваса, *v. imp.* il s'oxyde.
Прокисване, *sn.* l'oxydation *f*; 1. **способность за —**, l'oxydabilité; 2. **способенъ за —**, *Chim.* oxydable, *adj*; 3. **начало —**, l'oxydule *m.*
Прокиша (*прокисъ*), *sf.* *Chim.* l'oxyde *m*, le peroxyde; | **правя на —**, *va.* oxyder.
Прокишица, *sf.* *Chim.* le protoxyde.
Прокишность, *sf.* l'oxydation *f.*
Прокіонъ (*звѣзда*), *sm.* le Procyon.
Прокламація, *sf.* la proclamation.
Проклетія, *sf.* l'exécration *f*, imprécation, malédiction *f*, foudre *f et m*; 1. *fam.* le maudisson; 2. **достойнъ за —**, maudissable; 3. **който прѣдава на —**, *Théol.* fulminatoire, *adj.*
Проклетъ, *adj.* maudit, abhorré; | *pop.* sacré.
Проклинамъ, *va.* maudire, jurer, anathématiser, sacrer, exécrer; | *fam.* pester.
Проклинане, *sn.* le jurement, juron, serment *m.*
Проклинателенъ, *adj.* imprécatoire.
Прокълнявамъ, *va.* damner.
Прокълняване, *sn.* la damnation; | **достойнъ за —**, damnable, *adj*; | **изпадамъ въ —**, *vn.* se damner.
Прокобене, *sn.* la vaticination.
Прокобей, *sm.* un voyant.
Прокобявамъ, *vn.* prédire, présager.
Проконсулски, *adj.* proconsulaire.
Проконсулство, *sn.* le proconsulat. [sul.
Проконсулъ (*у Римляни*), *sm.* un procon-
Прокопски вѣнецъ, *sm.* couronne vallaire *f.*
Прокопъ (*хендекъ t.*) *sm.* la tranchée, le fossé, le canal; 1. (*за изтичане воды*), la saignée; 2. **забыкаляне съ —**, le fossoyage; 3. **забыкалямъ съ —**, *va.* fossoyer; 4. **-копы**, *pl.* *Milit.* les travailleurs *m*; 5. **заѣкнувамса съ —**, *vr.* se retrancher; 6. **утвърдявамъ съ —**, *va.* retrancher.
Прокрывамъ, *va.* recéler.
Прокрываве (*на откраднато нѣщо*), *sn.* le recèlement *et* recel.
Покрывачъ, ка (*ятакъ t.*), *s.* recéleur, euse.
Прокудевамъ, *va.* effaroucher; 1. *Vén.* étranger; 2. (*срѣдны звѣрове*), détranger; 3. **-са**, *vr.* dénicher.
Прокуроръ, *sm.* un procureur; | **генералъ —**, procureur-général *m*; | **жена му на —**, la procureuse. [rateur.
Прокураторъ (*въ Венеція*), *sm.* un procu-
Проливамъ, *va.* répandre; | (*кръвь*), baigner dans le sang.

Проливане, *sn.* l'effusion *f.*
Проливъ, *sm.* le détroit, bras de mer, *m*; 1. *Géogr.* la manche, bosphore *m*; 2. *Mar.* le pas, la bouque; 3. **влазяне въ —**, *Mar.* l'embarquement *m*; 4. **влазямъ въ — или въ каналъ**, *va.* embouquer.
Прологъ, *sm.* le prologue.
Пролѣска, *sf. plante*, la mercuriale.
Пролѣченъ медъ, *sm.* miel mercurial *m.*
Пролѣтенъ *и* **-тски**, *adj.* printanier, vernal.
Пролѣтна муха, *sf. insecte*, la frigane *et* phrygane.
— **трѣска**, *sf.* l'éphélide *f.*
Пролѣть, *sf.* le printemps; | *fam.* le renouveau; | **платъ за носене на —**, étoffes printanières *f.*
Промиинувамъ, *va.* dissiper.
Преминуване (*на врѣме*), *sn.* la distance; | *Мив.* espace *m.*
Промиинувателенъ, *adj.* perméable.
Промушевамъ, *va.* percer, forer, enferrer, embrocher, transpercer; | **-ватса** (*единъ другъ*), *vr.* il s'égorgent.
Промушителенъ, *adj.* aigu.
Промѣна, *sf.* l'alternative *m*, variation, vicissitude, réforme, surcharge *f*, troc, agio *m*, pièce de rechange, *f*; 1. *fig.* la phase; 2. (*на бойный уредъ*), *Milit.* l'inverson *f*; 3. (*на мѣсто*), le remplacement; 4. (*на течение*), *Mar.* virement d'eau, *m*; 5. **участникъ въ —**, un copermutant; 6. **което са относя до — стоки**, commutatif, *adj.*
Промѣнена лозинга, *sf. Milit.* le contre-mot.
Промѣнене, *sn.* le convertissement, remplacement, transmutation, conversion, substitution, adaptation, métamorphose, crise *f*; 1. *Gram.* l'inflexion *f*; 2. (*длъжность*), la permutation; 3. (*една нота на друга*), *Муз.* la nuance; 4. **точка — врѣме** (*на барометръ*), le variable; 5. **безъ —**, *adv.* invariablement. [-ratif.
Промѣнителенъ, *adj.* variable, altérateur *et*
Промѣнлива гледка (*въ мглливо врѣме*), *sf.* la fantasmagorie *et* image -rique.
Промѣнливо, *adv.* alternativiment.
— **средство**, *sn. Méd.* succédané, *adj. m.*
Промѣнливость, *sf.* la variabilité, amovibilité, mutabilité, muabilité, transmutabilité, versatilité, vicissitude, intempérie, commuabilité, négociabilité, *f.*
Промѣнливъ, *adj.* variant, variable, changeant, échangeable, alterable, versatile, amovible, muable, transmuable, commuable, adaptable, incertain, journalier, faculté locomotive *f*; 1. (*единъ слѣдъ другъ*), alternatif; | *Bot.* alterne; 2. (*за трѣска*), intermittent.
— **човѣкъ** (*протей*), *sm.* un protée.
Промѣнливы нѣща, *sn. pl. Jur.* choses fongibles *f.*
Промѣнливость, *sf.* la variation, la vicissitude.
Промѣновачъ (*на длъжность*), *sm.* un permutant.
Промѣнявамъ, *va.* échanger, changer en, réformer, varier, altérer, convertir, transmuer, substituer; 1. adapter, diversifier, métamorphoser en, permuter, troquer, commuer, trafiquer; 2. *fig.* bercer, balancer; 3. (*законъ*), déroger à; 4. (*мысьль*), *fig.* revirer, virer de bord; 5. (*мѣсто*), remplacer; 6. (*навыкъ-тъ си*), contracter; 7. (*нѣщо*), toucher; 8. (*на нѣщо*), tourner en; 9. (*стража*), lever; | *Milit.* relever; 10. **-са**, *vr.* changer en, varier, s'altérer, se métamorphoser, se balancer, se tourner en; 11. **-вамеса** (*единъ другъ*), se relayer; | *Milit.* se relever; | (*въ длъжностить*), rouler; | (*мѣстото си*), se remplacer; 12. **промѣняваса отведнашъ** (*за вѣтьръ-тъ*), *v. imp. Mar.* il saute; 13. **за да са не промѣни нищо**, *Jur.* ne variatur; 14. **способность да -ва мѣсто**, la locomobilité *et* -motivité, faculté locomotive *f.*
Промѣняване, *sn.* le changement, altération, révolution, mutation *f*, retour, change, échange, troc *m*; 1. *fig.* la diversion; 2. (*едно по друго*), l'alternance *et* -nation *f*; 3. (*на недвиженъ имотъ за движенъ*), *Jur.* l'ameublissement *m*; 4. (*наклонения и врѣмена*), *Gram.* l'énallage *m*; 5. (*на хората въ ладія*), *Mar.* l'amarinage *m*; 6. (*чиновницы*), *fig.* le roulement; 7. (*вѣстія*), le service.
Промжкнувамъ (*прѣзъ*), *va.* traverser; | **-са**, *vr.* couler; | (*прѣзъ нѣщо*), percer.
Пронизанъ, *adj.* piqué.
Пронизвамъ (*платъ*), *va.* piquer.
Пронизване (*по платъ*), *sn.* la piqûre.
Пронизъ [**на —**, *adv.* de part en part.
Проникателенъ, *adj.* perméable.
Проникателность, *sf.* la perméabilité.
Проникливость, *sf.* la pénétrabilité, la sagacité.
Проникливъ, *adj.* pénétrable, sagace.
Проникнувамъ, *va.* fouiller; | (*въ нѣщо*), *fig.* pénétrer, percer.
Проникнуване, *sn.* la pénétration.
Проницливость, *sf.* la pénétrabilité, profondeur, sagacité *f*; | *fig.* subtilité.
Проницливъ, *adj.* pénétrable, subtil, sagace; | *fig.* profond.
Проницателенъ, *adj. fig.* profond.
Проницателность, *sf.* la profondeur.
Проопнуване (*на мышцытѣ*), *sn.* la corde.
Пропаганда (*миссіонерска коллегія*), *sf.* la propagande; | **членъ на —**, un propagandiste.
Пропадамъ, *vn.* périr, se perdre, disparaître, déchoir, appietrir *et* s' —, *vr*; | **азъ сжмъ вече пропаналъ човѣкъ**, c'est fait de moi.

Пропадване, *sm.* la décadence.
Пропаднала правда, *sf.* le dévolu; ‖ приемачъ на —, un dévolutaire.
Пропаднатъ, *adj.* déchu; ‖ *fam.* flambé.
Пропастъ, *sf.* le précipice, abîme *et* abyme, chaos, gouffre *m*; ‖ *fig.* la fourmilière; ‖ влаза въ подземна — (*за рѣка*), il s'engouffre.
Пропилеи, *sm. pl. Archit.* les propyles *m*.
Пропинамъ, *va.* maudire, jurer. [sion.
Пропинание, *sm.* le jurement, le juron, la contor-
Прописвамъ, *va.* calquer; ‖ тънка игла за -вание, le calquoir.
Прописъ, *sm.* le calque.
Проповѣдвамъ, *va.* prêcher, apostoliser, prôner, annoncer; ‖ (*лъжливы и противнежливы правила*), dogmatiser.
Проповѣдване, *sm.* la prédication; 1. *fig.* la chaire; 2. (*протестантско*), le prêche; 3. изпращане за —, la mission.
Проповѣдникъ,ница, *s.* prêcheur, euse; un prédicateur, prôneur *m*; ‖ (*протестантски*), un prédicant, ministre protestant, *m*. [temple.
Проповѣдница (*протестантска*), *sf.* le
Проповѣдь, *sf.* le sermon, prédication *f*, prône *m*; ‖ събране -вѣди *или* съчинитель на -вѣди, sermonnaire *m*; ‖ -вѣденъ, *adj.*
Пропорціоналенъ, *adj.* proportionnel; -лно, -ellement. [portionelle.
Пропорціонална колчавина, *sf.* la pro-
Пропорціоналность, *sf.* la proportionalité.
Пропорція, *sf. Mathém.* la proportion, le rapport, la raison.
Пропреторство, *sm.* la propréture.
Пропреторъ (*у Римляни*), *sm.* un propréteur.
Пропукнувамъ, *va.* lézarder; ‖ -*ся*, *vr.* se lézarder.
Пропукване, *sm.* la poussée.
Пропускателна ръшетка, *sf. Fortif.* l'orgue *m et pl.* les orgues *f*.
Пропущамъ, *va.* sauter.
Пропущане, *sm.* le congé, le sauf-conduit.
Пропъждамъ *и* -ждамъ, *va.* chasser, repousser.
Прорастенъ, *adj. Bot.* perfolié. [tiser
Пророкувамъ, *va.* prédire, deviner, prophé-
Пророкувателенъ, *adj.* divinatoire, fatidique.
Пророкувачъ, *sm.* un fatuaire.
Пророчески, *adj.* prophétique; -кы, -ment.
Пророчество, *sm.* la prédiction, prophétise *f*, oracle *m*, vaticination *f*. [voyant.
Пророкъ, пророчка, *s.* prophète, étesse; un
Прорѣзвамъ, *va.* entrecouper, entamer; ‖ *pop.* estafilader.
Прорѣзване (*прозорче у шлемъ*), *sm. Blas.* le ventail; ‖ (*за ръкавы*), l'emmanchure *f*.
Прорѣзанъ, *adj.* entrecoupé.
Прорѣзны разносы (*жлъч-аратлъ t.*), *sf. pl.* argent mignon *m*.
Прорѣзъ, *sm.* l'entamure *f*; 1. *Archit.* la coupe, métope *f*; 2. (*за ръкавы*), le crevé; 3. (*въ перката на ключъ*), la bouterelle; 4. (*жлъбъ t.*), la poche; -зенъ, de poche; 5. имамъ *или* носъ въ —, *va.* pocheter; 6. малъкъ —, *dim.* la pochette.
Просвѣтене, *sm.* la civilisation; 1. *fig.* la lumière, illumination *f*; 2. народно —, instruction publique *f*; 3. система на врагове за народно —, l'ignorantisme *m*.
Просвѣтенъ (*за отхрана*), *adj.* libéral; ‖ *fig.* éclairé, lumineux; ‖ ставамъ —, *vn.* s'éclairer.
Просвѣтителенъ, *adj.* civilisateur.
Просвѣтникъ,ница, *s.* civilisateur, trice.
Просвѣтнувателенъ, *adj.* translucide.
Просвѣтнуване, *sm.* la translucidité.
Просвѣтявамъ, *va.* civiliser, policer; ‖ *fig.* éclairer, illuminer; ‖ -*ся*, *vr.* se civiliser.
Просекторъ, *sm. Anat.* un prosecteur.
Просичамъ *и* -сачамъ, *va.* entrecouper.
Просичане *и* -сачане, *sm.* le percement; ‖ (*въ гора*), la percée *et* percé *m*, la trouée.
Просія, *sf.* la mendicité, truanderie *f*; ‖ прѣхранвамса съ —, *vr.* mendier.
Проскомидія, *sf.* l'offerte *f et* -toire *m*.
Проскубанъ, *adj.* mué.
Проскубваса, *v. imp.* il mue.
Прославямъ, *va.* glorifier, prêcher, célébrer, illustrer; ‖ (*дѣло*), sonner; ‖ -*ся*, *vr.* s' illustrer.
Прославяне, *sm.* la glorification, illustration *f*.
Просмукваса, *v. imp.* il s'infiltre, il transude. [tration *f*.
Просмукване, *sm.* la transsudation, infil-
Проспектъ, *sm.* la perspective; ‖ (*извѣстие*), le prospectus. [millet.
Просо, *sm. plante*, le millet *et* mil; -сенъ, de
— видна сыпаница, *sf.* éruption miliaire *f*.
— видны струпкы, *sf. pl. Méd.* teigne porrigineuse *f*.
— образенъ, *adj. Anat.* miliaire.
Просодически, *adj.* prosodique.
Просодія (*сричкоударене*), *sf.* la prosodie.
Проста пищѣлка, *sf.* le rossignol.
— смѣхорія и подиграване, le baladinage.
— стжклена стока, *sf.* la conterie.
— флейтитчка (*сѣрка*), *sf.* le mirliton.
Простакъ, *sm.* un roturier, bonhomme, niais, nigaud *m*, dupe *f*; 1. *fig.* un béjaune, bandet, oison bridé, *m*; 2. *fam.* un animal, balourd, pitaud, jobard, dandin, nicodème, niaise, *m*; 3. *pop.* un lustucru, jocrisse, godiche *et* -dichon, *m*; 4. ставамъ —, *vn.* s'encanailler.
Простацы, *sm. pl.* la roture; ‖ *coll.* la moutonnaille.
Просташка жена, *sf.* une poissarde.
— подигравка, *sf. fam.* la gogueuardie.
Просташки, *adj.* trivial, bratal, banal, roturier, crapuleur; ‖ *fig.* servile.

Просташки вшутникъ, *sm.* un quolibétier *et* -tiste.
Просташко вшутяване, *sm.* le quolibet; ‖ гъбавъ съ -ванеа, quolibétique, *adj.*
— изговаряне, *sm.* la trivialité.
Проташкы, *adv.* bassement.
Простащина, *sf.* la crapule, roture *f.*
Простене, *sm.* le pardon, excuse *f*, adieu *m*, indulgence, rémission, grâce *f*; 1. *fig.* le quartier; 2. *Jur.* excusation *f*; 3. (*на всичкытѣ грѣхове*), indulgence plenière *f.*
Простенъ *и* -стъ, *adj. Jur.* remissionnaire.
— човѣкъ, *sm.* un amnistié, *adj.*
Простете! *interj.* pardon, mille pardons.
Простителникъ, *sm.* pardonneur, *adj. m.*
Простирамъ, *va.* pousser, porter, étirer, avancer, régner; 1. (*на земята*), étendre sur le carreau; 2. (*ржка*), tendre; 3. -*ca*, *vr.* se monter à; 4. (*до нѣщо*), monter à.
Простиране, *sm.* l'étirage *m*, latitude *f*; ‖ *Méd.* la pandiculation; ‖ (*стоки*), l'étalage *m.*
Простителенъ, *adj.* pardonnable, excusable, supportable, rémissible; 1. *Jur.* graciable; 2. (*за грѣхъ*), véniel; 3. -лно правя грѣхъ, *va.* pécher véniellement.
Простичко, *adv.* bonnement, nûment *et* nuement, à la grosse mordienne; 1. *fig.* en désespoir, dans son désespoir, à nu; 2. *pop.* tout de go; 3. по —, sans cérémonie, point de cérémonie; ‖ *fam.* à la bonne franquette.
Простичькъ човѣкъ, *sm.* un dur à cuire.
Простнатъ (*който лежи*), *adj.* gisant.
Простнуване (*на снагата*), *sm. Méd.* le décubitus.
Просто, *adv.* innocemment, platement, tout sec; ‖ -то, *sm.* le simple.
— вещество, *sm. Chim.* le principe.
— душенъ, *adj.* innocent, bonasse, simple, ingénu.
— -човѣкъ, *sm. fam.* un boniface, *adj. m.*
— душие, *sn.* l'innocence *f*, naïveté, ingénuité, bonhomie, simplesse, semplicité, moutonnerie, *f.*
— душно, *adv.* à coeur ouvert, clair et net.
— лековѣрие, *sm.* la jobarderie.
— народенъ, *adj.* vulgaire, populaire, populacier, plébéien, peuple, poissard.
— нарѣчие, *sm.* le langage des halles *f*, le patois.
Простофилъ, *sm.* un bonhomme.
Простотия, *sf.* la vulgarité, bassesse, grossièreté, niaiserie, balourdise, naïveté, simplicité, *f*; ‖ *fig.* la banalité; ‖ (*на нѫравы*), la frugalité. [la surestarie.
Простояне (*ладия въ лиманъ*), *sm. Com.*
Просторно *и* -транно, *adv.* au long, in-extenso; ‖ (*отъ всичкытѣ страны*), au long et au large.
Просторъ *m и* -транство, *n.* l'étendue *f*, parcours, espace *m*; 1. (*отъ едната страна на нѧлъ*), l'accotement *m*; 2. (*на мѣре*), *Mar.* le parage; 3. (*между направа и ограда*), *Archit.* le péribole (*voyez* Раздалечъ).
Простръна ортома (*отъ ладия до брѣгъ -тъ*), *sf. Mar.* le va-et-vient.
Простъ, *adj.* vulgaire, simple, commun, innocent, bonasse, illibéral, ignoble; ‖ familier, bourgeois, ordinaire, triviale, naïf, niaud, frugal, dupe, uni, petit, rampant, niais, incomplexe; ‖ bas, plat, prosaïque, nu.
— бысерь, *sm.* les mortodes *f.*
— кнотъ (*въжель*), *sm. Mar.* cul-de-porc *m.*
— (*долния*) народъ, *sm.* le bas peuple, le vulgaire, la populace, le petit peuple *ou* monde, la plebe, le commun, menu peuple *m.*
— рубинъ, *sm.* rubis balais *m.*
Просты работы, *sf.* les pauvretés *f.*
— (*лошы*), хора, *sm. pl.* la canaille; ‖ събирамса съ —, *vr. pop.* encanailler.
Простявамъ, *va.* pardonner, laisser, recevoir. remettre, passer, souffrir, racheter; ‖ *Jur*, gracier, ‖ -*ca*, *vr.* se racheter.
Простѫпалны кола (*дѣтинскы*), *sf. pl.* la roulette. [l'hostice *f.*
Просфора, *sf.* pain à chanter *m*; ‖ *Théol.*
Просѣченъ, *adj.* entrecoupé.
Просякинство, *sm. fam.* la gredinerie.
Просякъ, киня, *s.* mendiant, ante; gueux, euse; 1. *fam.* gredin, ine; un claquedent; 2. *prop.* trucheur, euse; gueusant; *adj*; 3. -сяцы, *pl. pop.* la truandaille; 4. сбирщина отъ -цы, *pop.* une gueusaille (*voyez* Божакъ).
Просячия, *sf.* la gueuserie.
Просяшка вулия (*сухы сжокини, стафиды, орѣхы и жиндалы за десертъ*), *sf.* les quatre mendiants *m.*
Прося (*милостыня*), *va.* mendier; 1. *pop.* gueusailler; 2. *fam.* gueuser; 3. (*по сѣдѣтъ*), truander; 4. (*отъ нехаръ*), *pop.* trucher.
Протакатса (*за сокове*), *v. imp.* ils filent; ‖ който са протака (*проволачливъ*), filant, *adj.*
Протекторъ, *sm.* un protecteur; ‖ достойнство на —, le protectorat.
Протестантски, *adj.* évangelique.
Протестантско исповѣдане, *sm.* le protestantisme.
Протестантъ (*и -антинъ*), антка, *s.* protestant, ante; ; ‖ -антски, *adj*; ‖ гонене на -анты, la dragonnade. [protester.
Протестувамъ, *va.* réclamer; ‖ (*записъ*),
Протестуване, *sm.* la reclamation; ‖ *Jur.* la protestation. [le protêt.
Протестъ, *sm. Jur.* la protestation; ‖ *Com.*
Противенъ, *adj.* contraire à, opposé, répugnant, blessant, révoltant, antipathique, rude, ennemi, adverse, mauvais; 1. *fig.* dégoûtant, nauséabond *et* nauséaux; 2. (*на правило*), anormal; 3. бывамъ —, *vn.* re-

pugner à, rebuter; 4. става — (*за вѣтъръ-тъ*), *Mar. v. imp.* il refuse; 5. който е —, dérogeant, *adj.*

Противенъ вкусъ (*отъ niene*), *sm.* le déboire.
— **гласъ ѐкъ**, *sm.* la cacophonie.
— **знакъ**, *sm. Méd.* la contre-indication.
— **приливъ и отливъ**, *sm.* la contre-marée.
— **случай**, *sm.* le contre-temps.
— **ударъ**, *sm.* le contre-coup. [adversatif.

Противителенъ, *adj.* opposant; | *Gram.*

Противникъ, *sm.* un adversaire, opposant, antagoniste *m*; 1. *fig.* un jouteur; 2. (*на просѣтване*), un colitigant.

Противна мысьль, *sf.* le contre-sens; 1. *fig.* la contre-partie; 2. (*парадоксъ*), le paradoxe; 3. въ —, *adv.* à contre-sens.
— **опозиція**, *sf.* la contre-opposition.
— **партія**, *sf. Polit.* l'opposition *f*.

Противно, *adv. fig.* antipode; | -то, *sm.* le contraire, opposé *m*; | *fig.* le contre-pied, rebours *m*.
— **магіосване**, *sr.* le contre-charme.
— **наименоване**, *sm. Rhét.* le paradoxisme.
— **прѣдпріемване**, *sm.* le contre-projet.
— **раздразневане**, *sm. Méd.* le contre-stimulant.
— **тегло** (*у часовникъ*), *sm.* le contre-poids.
— **течене** (*завой вода*), *sm.* le refoulement.

Противность, *sf.* la contrariété, contradiction, répugnance *f*; | -ности, *pl.* le contre-temps.

Противны слѣды, *sf. pt. Vén.* le contre-pied.

Противо —, *préfixe*, re *ou* ré *ou* r.
— **борна мышца**, *sf. Anat.* muscle antagoniste *m*.
— **дѣйствителенъ**, *adj.* réactif, perturbateur; | (*насилно*), réactionnaire.
— **дѣйствително срѣдство** (*реагентъ, реактивъ*), *sm. Chim.* le réactif.
— **дѣйствіе**, *sm.* la réaction, antiperistase *f*; | *fig.* le contre-coup; | *Anat.* antagonisme *m*. [тнфразисъ).
— **истина**, *sf.* la contre-verité (*voyez* Ан-
— **отровенъ цѣръ**, *sm.* le mithridate; | *Méd.* alexipharmaque, *adj. m.*
— **отровіе**, *sm.* le mithridate.
— **полагамъ**, *va.* contraster, opposer; | (*властъ-та си*), *fig.* interposer.
— **положене**, *sm.* l'antithèse *f*.
— **положенъ**, *adj.* opposé; | (*съвършено*), diamétralement opposé. [batterie.
— **положна батерія**, *sf. Milit.* la contre-
— **положность**, *sf.* la contrariété, le contraste, opposite *m*; | *fig.* le rebours; | въ
— **самъ**, *vn.* contraster. [contre-pointer.
— **поставямъ**, *va.* opposer; | (*батерея*),
— **постояне**, *sm. Astr.* l'opposition *f*.
— **рѣзка**, *sf. Chir.* la contre-fente *ou* -fissure.
— **рѣчивъ и -чливъ**, *adj.* contredisant, contradictoire, contrariant.

Противо рѣчіе, *sm.* la contradiction, contredit *m*, opposition, objection, implication *f*, déclinatoire, raisonnement, mais, *m*; | -чіи, *pl. Jur.* la reproche.
— **рѣчѫ**, *vn.* contredire, contrarier, repliquer, objecter, 'heurter, raisonner, répondre; 1. *fig.* résister, contre-pointer; 2. *fam.* ergoter; 3. (*себе-си*), se contredire, se démentir, se couper.
— **сѣнчны**, *sm. pl.* (*voyez* Антискы),
— **укорене**, *sm.* la récrimination.
— **укорителенъ**, *adj.* récriminatoire.
— **укорявамъ**, *va.* récriminer. [tique.
— **червообразенъ**, *adj. Méd.* antipéristal-

Противъ-, *prép. gréque*, anti-; 1. *prép.* contre; 2. *prép. adv.* à l'encontre; 3. *adv. Mar.* à la 'hauteur de; 4. (*всичкытѣ*), envers et contre tous; 5. на —, *prép.* si fait.

Противяне, *sm.* l'opposition, résistance *f*.

Противяса, *vr.* contredire, s'opposer, résister, combattre, se débattre; 1. se refuser à, réclamer, réluctor, lutter, tenir, repugner à, mettre véto *ou* son veto à; 2. *fig.* roidir contre; 3. *fam.* contrecarrer, sa rebiffer; 4. (*на нѣщо*), renifler; | *fig.* renâcler; 5. на което може са противи, résistible, *adj.* (*voyez* Опирамса). [il court.

Протича (*за течливость*), *v. imp.* il suinte,

Протогенъ (*видъ гранитъ*), *sm. Minér.* le protogène.

Протогеръ, *sm.* crieur public *m*.

Протоіерей, *sm.* un archiprêtre.

Протоканоническа книга, *sf.* livre protocanonique *m*.

Протоколистъ, *sm.* un régistrateur.

Протоколъ, *sm.* le protocole, registre *et* regître, procès-verbal *m*; 1. (*сѫдническа книга*), le plumitif; 2. заминуване въ —, la verbalisation; 3. заминувамъ *или* записвамъ въ —, *va.* verbaliser, vérifier.

Протокъ, *sm.* le conduit; 1. *Anat.* l'aqueduc, couloir *m*; 2. (*на сѫнна жила*), canal carotidien *m*; 3. тѣснина на -тъ, *Méd.* l'arctation *et* arctitude *f*.

Протонотарій (*въ Римъ*), *sm.* un protonotaire.

Протопопски, *adj.* archipresbytéral.
— **приходъ**, *sm.* l'archiprêté *m*.

Протопопъ, *sm.* un archiprêtre, protopapas.

Протосингелъ (*на Патріархъ*), *sm.* un protocyncelle. [filante *f*.

Проточна (*провлачна звѣзда*), *sf.* étoile

Протѣгамъ, *va.* traînasser; | -ca, *vr.* s'allonger, se prolonger, traîner.

Протѣгане, *sm.* l'extension *f*, allongement *m*; | *Anat.* l'expansion *f*.

Протѣгателенъ, *adj.* ductible; | *fig.* traînant.

Протѣгателна мышца, *sf. Anat.* l'extenseur *m*. [élasticité *f*.

Протѣглавость, *sf.* la ductilité, extensibilité,

Протѣглавъ, *adj.* extensible, élastique.

Прохлаждамь, *va.* rafraîchir. [*et* s'aréner.
Прохълмила (*за кжща*), *v. imp.* aréner
Прохълмено мѣсто, *sm. Géol.* un bas-fond.
Професорска длъжность и катедра, *sf.* la chaire.
Професорски, *adj.* professoral.
Професорство, *sn.* le professorat, la régence.
Професоръ, *sm.* un professeur, un régent.
Профиль, *sm.* le profil; 1. (*разрѣзъ*), *Archit.* la coupe, sciagraphie *f*; 2. (*прѣкорѣзъ на твърдинѧ*), l'orthographie *f*; 3. изобразявамь на —, *va.* profiler.
Профосъ, *sm. Milit.* le prevôt.
Процессія, *sf.* la procession.
Процесъ, *sm.* le procès, procédé *m*; ‖ *Chim.* l'opération *f*.
Процѣпка (*юртмечъ т.*), *sf.* la fourchette.
Процѣпнатъ, *adj.* bifurqué, fourchou.
Процѣпъ, *sm.* le limon *ou* timon, brancard *m*; ‖ (*на кола*), le timon; ‖ (*у плугъ*), *Agric.* le soupeau.
Прочетливъ (*което може са прочете*), *adj.* lisible, déchiffrable.
Прочитамь, *va.* lire, déchiffrer; 1. (*още единь пѫть*), relire; 2. (*пьрва корректура*), prélire; 3. (*пакъ показванеата на свидѣтелитѣ*), *Jur.* récoler.
Прочитане, *sn.* la leçon, lecture *f*; 1. машина за учене на —, bureau typographique *m*; 2. добьръ за —, lisible, *adj*; 3. (*пакъ на свидѣтелствены показванеа*), *Jur.* le récolement. [faire fracas *m*.
Прочувамса, *vr.* faire de l'éclat *m*; ‖ *fig.*
Прочуване, *sn.* le renom, renommée, glorification *f*, bruit *m*.
Прочутъ, *adj.* renommé, célèbre, fameux.
— мѫжъ, *sm.* un illustre, illustration, célébrité *f*.
Прошка, *sf.* le pardon, excuse, grâce, abolition *f*; 1. искане —, la déprécation; ‖ (*отъ царь*), recours en grâce, *m*; 2. — (*искамь*), *interj.* pardon, mille pardons.
Прощене, *sm.* l'abolition *f*; ‖ (*на грѣховетѣ*), l'absolution *f*; ‖ (*общонародно*), l'absoute *f*.
Прощавай, *interj.* adieu.
Прощавамь, *va.* pardonner, excuser, permettre, amnistier, comporter, remettre, passer; 1. -*са*, *vr.* prendre congé; 2. (*съ нѣкого*), dire *ou* faire ses adieux; 3. безъ да са прости, sans adieu. [*adj. m.*
Прощавачъ *и* **-валникъ**, *sm.* pardonneur,
Проѣденъ (*отъ червеи*), *adj.* piqué des vers *m*.
Проѣдамь, *va.* mordre, attaquer; ‖ проѣдаса (*отъ червеи или отъ молцы*), *v. imp.* il se pique.
Пруба, *sf.* la montre, échantillon *m*, epreuve *f*, aloi *m*; ‖ (*чистотіа на сребро*), denier de fin *ou* de loi, *m* (*voyez* Проба).
Прубна мортирка, *sf. Artill.* éprouvette à poudre, *f*.
Прусть (*малка кжщна черковица*), *sm.* la chapelle; ‖ (*параклисъ*), l'oratoire *m*; ‖ (*у вети Римъ*), le laraine.
Пьрва врьсть, *sf. fig.* la mamelle.
— идея, *sf.* le concept.
— корректура, *sf. Typ.* la première.
— крачка, *sf. fig.* les avances *f*.
— орань (*на цѣлина*), *sf. Agric.* la cassaille.
— позитура (*у фехтоване*), *sf.* la prime.
— пойка, *sf.* une diva.
— продажба, *sf.* l'étrenne *f*.
— ржка (*въ игра*), *sf.* la primauté; ‖ (*отъ плодове, зеленчукъ, вино*), la primeur.
— стжпень (*за гражданство, въ Инглитерра*), *sf.* la dénization.
— четвьртина (*на бранило*), *sf. Blas.* le franc-quartier. [primeurs, prémices *f*.
Пьрвакъ, *pl.* вацы (*за плодове*), *sm.* les
Пьрвенство, *sn.* la primauté, suprématie, initiative *f*, sceptre *m*, préséance, priorité, main *f*; ‖ *fig.* le haut du pavet *m*, le pas.
Пьрвенствувамь, *vn.* primer, précéder.
Пьрвискинка, *sf.* un primipare. [la majeure.
Пьрвно прѣдложене (*въ силлогисмъ*), *sn.*
Пьрвобытенъ, *adj.* originel, primordial; ‖ (*за гора*), vierge; ‖ (*за черкова*), primitif.
— грѣхъ, *sm.* peché originel *m*.
— живѣлникъ (*сѣдачъ*), *sm.* un autochthone, les aborigènes *m*.
Пьрвобытно, *adv.* originellement.
— бытность, *sf.* la primitivité, primordialité *f*. [princeps *f*.
— издане (*на петъ списатель*), *sn.* édition
— кжсо заглавіе (*въ книга*), *sn. Typ.* le faux-titre.
— мжченикъ, *sm.* un protomartyr.
— началенъ, *adj.* originaire, originel, primitif, primordial, rudimentaire, élémentaire, mère, matrice *f*, radical.
— начална болесть, *sf. Méd.* la protopathie.
— набрѣздене, *sn.* l'idée *f*.
— набѣлѣзване, *sn. fig.* l'ébauche *f*.
— напечѣтване, *sn. Typ.* l'épreuve *f*.
— образенъ, *adj.* archétype; ‖ *Gram.* primitif.
— -стемпель (*за пары*), *sm.* l'archéty pe *m*.
— образіе, *sn.* l'archétype *m*.
— образна записка, *sf.* la minute.
— образникъ, *sm.* le texte; ‖ сравняване съ —, la collation; ‖ сравнявамь съ -тъ (*списане*), *va.* collationner.
— образователенъ, *adj.* typique.
— образъ, *sm.* le prototype, le type.
— печѣтна книга, *sf.* édition incunable *f*.
— прѣдложеще, *sn.* la pensée.
— роденъ, *adj.* le premier-né, aîne.
— родство, *sn.* la primogéniture.
— святителство, *sn.* la primatie.

Първосвятитель, *sm.* un primat; ‖ (*Римски*), souverain pontife *m.*
— **священникъ**, *sm.* un pontife; ‖ (*у Евреи*), grand sacrificateur *m*; ‖ (*въ Азія*), *voyez* **Азіархъ**.
— **священство**, *sn.* le pontificat, sacrifica- [ture *f.*
— **стжпало** (*на стълбы*), *sm.* la palière *et* marche —, *sf.*
— **стжпенни актеоръ**, *sm.* chef d'emploi, *m.*
— **търбило**, *sn. Mar.* l'étoupille *f.*
— **употрѣбене**, *sn.* l'étrenne *f.*
— **учене**, *sn.* l'apprentissage *m.*
— **цвѣтило**, *sn.* le coulé.
— **ѣдене**, *sn.* l'entrée *f.*
Първомъ, *adv.* premièrement, en premier lieu, primo.
Прьвъ, *adj.* premier, primaire, le maître; ‖ [*fig.* le clef.
— **браточетъ, -ва -тка**, *s.* petit-neveu *m*, -te -niece *f.*
— **день** (*на декада*), *sm.* le primidi.
— **дискантъ**, *sm. Mar.* le haut-déssus.
— **листъ** (*въ книга*), *sm.* feuille liminaire *f.*
— **опытъ**, *sm.* l'apprentissage *m.*
— **пѣвецъ**, *sm.* un préchante.
— **херолдъ**, *sm.* une monte-joie.
— **часъ** (*на молитва*), *sm.* la prime.
Първый, *adj.* unième; 1. **двасесть и** —, vingt et unième; 2. **-вомъ**, *adv.* -ment; ‖ **двасесть и** —, vingt et -ment. [recto.
— **образъ** (*на печѣтанъ листъ*), *sm.* le
— **стихъ** (*на пѣсня*), *sm.* le timbre.
Първы болежни (*за раждане*), *sm. pl.* les mouches *f.*
— **еленскы рога**, *sm. pl. Vén.* les dagues *f.*
— **прѣдложенеа** (*на силлогисмъ*), *sm. pl. Log.* les prémisses *f.*
Пьргавина и -вость, *sf.* l'habileté, agilité, dextérité, adresse, vitesse, politique, précipitation, prestesse, *f.*
Пьргавъ, *adj.* habile, agile, adroit, alerte, vif, vite, preste, dégourdi, précipité, lutine, allègre *et* alègre; 1. actif, celère, prompt, diligent, espiègle, tride, leste, expéditif, dispos, fringant, sémillant; 2. *fig.* subtil, dru; 3. *fam.* ingambe; 4. **ставамъ** —, *vn.* se dégourdir. [le porte-tapisserie.
Прьгове, *sm. pl.* la membrure; ‖ (*за губери*),
Прьгъ и Прѣгъ (*черчеве t.*), *sm.* le châssis, cadre *m*, bordure *f*, tendoir *m*; 1. *Typ.* la platine; 2. (*на врата*), l'emboîture *f*; 3. (*деке*), *Typ.* le tympan; 4. (*за извѣстіа*), le porte-affiche; 5. (*малькъ*), *Typ.* la ramette; 6. (*за опинане щампа*), le stirator; 7. (*на прозорецъ*), le croisillon; 8. (*черчеве за стжкла*), le parquet; 9. (*и поставяне въ* —), l'encadrement *m*; 10. **поставамъ** —, *va.* encadrer.
Прьдалка (*кола*), *sf. fig.* le poulailler.
Пьрдежь, *sm. pop.* le pet.
Пьрдене (*за коніе*), *sm.* la pétarade.
Прьдліо, ла, *s. pop.* péteur *et* -teux, euse.
Прьдня, *sf. pop.* le pet.
Пьрдж, *vn. pop.* péter.
Пьржена рыба, *sf.* la friture.
Пьржене и Масло за —, *sn.* la friture.
Пьрженицы, *sf. pl.* l'échaudé *m.*
Пьрженъ, *adj.* frit; **-но**, *sm.* la friture.
Пьржилникъ (*на пьрженицы*), *sm.* un friturier.
Пьржж, *va.* griller, cuire; 1. (*изново*), recuire; 2. (*съ масло*), frire; 3. (*месо*), fricasser.
Прьскалка, *sf. plante*, l'oenanthe *f.*
Прьскалникъ, *sm.* un perceur; ‖ (*на млого пары*), *fig.* bourreau d'argent, *m.*
Прьскамь, *va.* seringuer, asperger, éjaculer, faire jaillir; 1. *fam.* flaquer; 2. **прьска**, *v. imp.* il rejaillit; ‖ (*за перо*), elle crache.
Прьскане, *sn.* l'éjaculation, irroration *f*, rejaillissement *m*; ‖ **снопъ -неа съ вода**, la girande; ‖ (*вървене на тецливости по жилытѣ или пацьрканытѣ тѣлесны части*), l'injection *f.*
Пьрскателенъ, *adj.* éjaculateur.
Прьстено и -тно насыпване, *sn.* la terrasse.
Прьстены могилкы (*въ нивелируване*), *sf. pl.* les témoins *m.* [ale, *s.*
Прьстень (*отъ прьсти*), *adj. Anat.* digital,
Прьстенъ, *sm.* l'anneau *m*, bague *f*, jonc; 1. **захлупцы за** —, le baguier; 2. **игра на** — **съ осукана кърпа**, mainchaude *f*; 3. **хранилище за -ни**, la dactyliotheqne.
Прьстникъ, *sm.* la chaussé, rempart *m*, digue, dame; 1. (*на рѣка*), la levée; 2. **единъ** — **при другъ**, la contre-terasse; 3. **правя** —, *va.* damer; 4. **ограждамса съ** —, *vr.* se remparer; 5. **-ницы**, *pl.* le diguement. [circuler.
Прьстнувамь, *va.* éclater, faire sauter, faire
Прьстнуване, *sn. fig.* l'explosion *f.*
Прьстоприличенъ, *adj. Bot.* digité.
Прьстъ, *sm.* le doigt; 1. **-ты** (*на крака*), *pl. Anat.* l'avent-pied *m*; 2. **говорене съ -ты**, la dactylologie; 3. **смѣтане съ -ты**, la dactylonomie; 4. **ширина по** —, le droigt; 5. **два -та далечъ**, à deux doigts de.
Прьсть, *sf.* la terre, terroir, terrain *et* terrein *m*; 1. (*на мрьтвы*), la cendre; 2. (*около растене*), la motte; 3. **испълневане съ** —, *Agric.* le colmatage *ou* terrement; 4. **насыпвамь съ** —, *va.* terrer, terrasser; 5. **насыпване съ** —, le terrassement; ‖ **копачъ за** —, un terrassier; 6. **мравкы и др. т. конто си правятъ живѣлница отъ** —, *H. nat.* maçon, *adj.*; 7. **прѣхвърляне** —, travaux de terrasse; 8. **мирише на** —, avoir l'air d'un déterré; ‖ *fig.* il sent le sapin.
Пьртлина, *sf.* la flache; ‖ *fig.* la ligne.
Прьтъ, *sm.* la perche, baquette *f*, mât *m*,

gaule *f*, bois d'une lance, *m*; 1. *Mar.* la balise; 2. (*дъльгъ редъ*), *fam.* la ribambelle; 3. (*за измѣрване*), bâton de mesure, *m*; 4. (*на брьхъ съ плѣва*), le brandon; 5. (*на прѣпорецъ*), le bâton; 6. (*за размѣсване металъ*), le brassoir; 7. (*у рыбаритѣ*), la bouille; 8. (*за спане на кокошки*), le perchoir, juchoir *m*; 9. бруля съ — отъ дърво плодове, *va.* gauler; 10. мѣта *или* мушкамь съ — изъ водата да излѣза рыбата, *va.* bouiller.

Прьхка (*за конь*), *v. imp.* il ronfle.

Прьхкане, *sm.* le ronflement.

Прьхкачъ, ка, *s.* ronfleur, euse.

Пьрцамь, *va.* accoupler; | -цатса, *vr.* s'apparier.

Пьрцане *или* **Ѣрене**, *sm.* *Vén.* la pariade.

Пьрцанъ (*за пилцы*), *adj.* *Vén.* adoué.

Прьчева брада, *sf.* *plante*, la barbe-de-bouc, le salsifis.

Прьчица, *sf.* la ligne; | -цы (*за игра*), les jonchets *ou* honchets *m*; | на цвѣтилны -цы (*за цвѣте и плодъ*), fouetté, *adj.*

Прьчка, *sf.* la verge, barre *f*, barreau, fouet *m*, férule *f*; 1. желѣзна —, verge de fer; 2. (*восакъ*), un bâton; 3. (*металъ*), un lingot; | калъпъ за изливане -кы, la lingotière; 4. (*стомана*), une bille; 5. (*за ловене рыба*), l'alinette *f*; 6. (*на пушка*), baguette de fusil, *f*; 7. (*съ перо и др. т.*), la raie; 8. біене съ —, la fustigation; | *Milit.* la schlague; 9. біи съ сплитъ *или* съ —, *va.* fustiger; 10. біецъ съ —, un schlagueur.

Прьчкы (*на платъ*), *sf. pl.* la rayure; 1. (*прьтіе*), *Archit.* les palançons *m*; 2. (*у сѣвщаритѣ*), les broches *f*; 3. врьзка —, un margotin; 4. оплитамь съ вьрбавы —, *va.* enverger; 5. снопъ —, les verges *f*; 6. тегля — *или* линіи, *va.* rayer, régler.

Прьчъ, *sm.* *quadr.* le bouc, chèvre *f*, cabron *m*; | испѣденъ —, bouc émissaire *m*; | (*въ ухото*), *Anat.* le tragus.

Прьшавъ, *adj.* *Méd.* scabieux.

Прьшей, *sm.* *Méd.* la pityriasis *et* -riase, la mentagre.

Прьшейна болесть, *sf.* *Méd.* la phthiriase *ou* maladie pédiculaire, le porrigo.

Прьщене, *sm.* la crepitation, pétillement *m*; | (*отъ соль въ огнь-тъ*), *Chim.* la décrépitation.

Прьщины, *sf. pl.* le marc; | *Chim.* le résidu.

Прьщителенъ, *adj.* crépitant, petillant *et* pétillant.

Прьщя, *vn.* craquer, petiller *et* pétiller; 1. *fig.* péter; 2. прьщи, *v. imp.* il croquet; | (*въ огнь-тъ*), il décrépit. [*ou* r.

Прѣ, *préfixe*, très-, trans-, archi-, re *ou* ré

Прѣадамитъ (*човѣкъ прѣди Адама*), *sm.* un préadamite.

Прѣбаба, *sf.* la bisaieule; | по —, la trisaieule.

Прѣбивамь, *va.* assassiner, achever.

Прѣбиване (*на звѣрове*), *sm.* le massacre.

Прѣбирамь (*съ рѫцѣ*), *va.* remanier; | -са, *vr.* *fig.* décamper.

Прѣбиры (*на юзда*), *sm. pl.* la rêne, la guide; | (*на управлене*), *fig.* les rênes.

Прѣблагороденъ, *adj. fam.* archinoble.

Прѣблѣдѣлъ, *adj. s.* ahuri; blême.

Прѣблѣдѣвамь, *vn.* blémir.

Прѣбогата страна, *sf.* *fig.* l'eldorado *m*.

Прѣбогатъ, *adj.* richissime.

Прѣброене, *sn.* le recensement; | правя —, *va.* recenser.

Прѣброявамь, *va.* nombrer.

Прѣбывамь, *vn.* être, vivre.

Прѣбываване (*на друго мѣсто*), *s.* *Jur.* l'alibi *m*.

Прѣбѣгвамь, *vn.* *Vén.* sur-aller.

Прѣбѣговачъ, *sm.* un transfuge.

Прѣбѣжна болесть, *sf.* *Méd.* maladie intercurrente *f*.

Прѣбѣлѣжвамь, *va.* remarquer.

Прѣвапсувамь (*платъ*), *va.* biser.

Прѣвапсуване (*платове*), *sm.* le bisage.

Прѣвареваченица, *sf.* la distillerie.

Прѣвареваченъ, *sm.* un distillateur.

Прѣварена вода (*отъ различны цвѣтове*), *sf.* rossolis de mille-fleurs, *m*; | (*отъ краешки лайна*), eau *ou* huile de mille-fleurs, *f*.

— **ракія**, *sf.* (*voyez* **Алкоолъ**).

Прѣварено вино, *sm.* l'hypocras *m*.

— **сладко вино**, *sm.* la malvoisie.

Прѣваренъ, *adj.* en marmelade.

— **сокъ**, *sm.* le coulis.

Прѣварителенъ, *adj.* distillatoire.

Прѣварителенъ, *adj.* prévenant.

Прѣвариваме, *va.* distiller; 1. *Chim.* rectifier, extraire; 2. (*съ анасонъ*), aniser; 3. което може да са прѣвари, distillable, *adj.*

Прѣвариване, *sm.* la distillation; | *Chim.* l'extraction *f*, rectification *f*.

Прѣварямь, Прѣдварямь *и* -ревамь, *va.* dévancer, prévenir, dépasser, s'avancer, gagner de vitesse *f*, anticiper; | *fig.* aller au devant de, prendre les devants.

Праварване, *sn.* la prévention, anticipation *f*, préparatoire *m*.

Прѣведены братіа и сестры, *pl.* les consanguins *m*. [geret.

Прѣведникъ, *sm.* un guide; | *Chir.* le gor-

Прѣвеждамь, *va.* guider; | (*отъ едно мѣсто на друго*), traduire; | (*прѣведникъ сълнь*), *fig.* piloter.

Прѣвеждачи, *sm. pl.* le train.

Прѣвзимамь (*съ стълбы*), *va.* escalader; | (*пакъ*), regagner; | -са (*отъ страсть*), *vr.* s'éprendre de.

Прѣвземливъ, *adj.* prenable. [épris.
Прѣвзетъ, *adj.* saisi, jaloux; | (*отъ нѣщо*),
Прѣвивамъ, *va.* recourber, courber, plier, ployer, défléchir; 1. (*на дъга*), cambrer; 2. *-са*, *vr.* serpenter, obeïr; 3. прѣвиваса (*за желѣзо*), *v. imp.* il s'envoile.
Прѣвиване, *sm.* l'inflexion *f.*
Прѣвивателентъ, *adj.* pliable, pliant, souple, contournable, liant; | *fig.* obéissant. [liant.
Прѣвивателность, *sf.* la souplesse; | *fig.* le
Прѣвивливъ, *adj.* ployable.
Прѣвкусенъ, *adj.* exquis; -сно, -isement.
Прѣвлачамъ (*злна*), *va.* recarder.
Прѣвождамъ, *va.* interpréter, expliquer, passer, rendre; | (*отъ единъ езикъ на другъ*), traduire; | (*на присмѣвъ*), *fig.* travestir (*voyez* Прѣвеждамъ).
Прѣвождане, *sm.* la version.
Прѣвождачъ, ка, *s.* traducteur, trice; *sc.* interprète; un drogman *et* dragoman.
Прѣводливъ, *adj.* traduisible.
Прѣводъ, *sm.* la traduction, interprétation, version *f*; | (*на св. Писане отъ седемдесетъ и два тълковника*), version des septante, *f.*
Прѣвратливъ, *adj.* reductible.
Прѣвратно изобразене, *sm.* l'anamorphose *f.*
Прѣвьрзвамъ, *va.* bander, rebander, relier, renouer; | (*рана*), panser.
Прѣвьрзване, *sm.* la ligature; | (*на рана*), le pansement.
Прѣврьзка, *sf.* le bandage, bandeau *m*, ligature *f*; 1. *Chir.* le chevêtre, scapulaire *m*; 2. (*около гжжва*), le cesse; 3. (*на пасмо*), la sentène.
Прѣвторочливъ, *adj.* indiscret; -во, -tement.
Прѣвъзнасямъ, *va.* exalter, enthousiasmer, vanter, sonner; 1. *fig.* ravir, prôner, relever; 2. (*съ хвалбы*), préconiser, faire mousser; | *fig.* mettre sur le pinacle; 3. *-са*, *vr.* s'extasier de, s'enthousiasmer, s'exalter; 4. *fig.* enlever.
Прѣвъзнасяне, *sm.* l'extase *f*, enthousiasme *m*, fureur *f*, brio *m*; | *fig.* le ravissement, exaltation, apothéose, ivresse *f*, oestre *m*, fougre *f.* [sateur.
Прѣвъзносачъ, *sm.* un préconiseur *et* -ni-
Прѣвъзнесенъ, *adj.* exalté, ravi en extase, fanatique. [tique; | *fig.* ravissant.
Прѣвъзносителенъ, *adj.* enthousiaste, exta-
Прѣвъзносливъ, *adj.* exaltable.
Прѣвъсходенъ, *adj.* excellent, merveilleux, éminent, exquis, supérieur, transcendant; | *fig.* d'or *m*; | най —, suréminent, excellentissime. [lence *f.*
Прѣвъсходителство (*титла*), *sm.* excel-
Прѣвъсходно, *adv.* éminemment, divinement, à la *ou* en perfection; | (*и най*), supérieurement.
Прѣхвъсходство, *sm.* l'excellence *f*, supériorité, prééminence, transcendance, optimité, ascendance *f*; | *fig.* le dessus.
Прѣвъсхождамъ, *va.* exceller, excéder, prédominer, triompher, vaincre, passer; | *fig.* surpasser; | (*самъ себе-си*), *vr.* se surpasser (*voyez* Надминувамъ).
Прѣвысокъ (*и най*), *adj.* souverain.
Прѣговарямъ, *va.* répéter, redire, concerter; 1. consoler, calmer; 2. (*пакъ това сжщото*), ressaser; 3. (*на устъ*), recorder.
Прѣговаряне, *sm.* la consolation; | (*репетиція*), la répétition. [tif *et* -toire.
Прѣговорителенъ, *adj.* consolant, consola-
Прѣговорливъ, *adj.* consolable.
Прѣговорникъ, ница, *s.* consolateur, trice; | -рителенъ, *adj.*
Прѣголѣма спорность, *sf.* la surabondance; | въ — сжмъ, *vn.* surabonder.
Прѣголѣмо, *sn.* le grand.
Прѣголѣмъ, *adj.* énorme, immense, monstrueux, profond, mortel; 1. *fig.* d'enfer; 2. *fam.* furieux, fier, fieffé; 3. *supel. fam.* grandissime.
— камыкъ, *sm.* le bloc.
Прѣгорително желѣзо, *sm.* le brûle-queue.
Прѣгорѣла дървена кисѣлина, *sf.* acide pyroligneux *m.*
— мазь, *sf.* le graillon.
Прѣгорѣлкы, *sf. pl.* le gratin.
Прѣгорѣло, *sm.* le brûlé.
Прѣгоренъ (*за масло*), *adj.* roux; | соусъ съ -но масло, le roux. [se —, *vr.*
Прѣгоряванъ, *va.* roussir, rôtir, 'havir *et*
Прѣграда *и* -дка, *sf.* le barrage, barrière *f*, retranchement, parquet *m*, cloison, séparation, limite *f*; 1. *fig.* la digue; 2. *Anat.* l'isthme *m*; 3. *Bot.* le diaphragme; 4. *Blas.* le fasce; | раздѣленъ съ -ны, fascé, *adj*; 5. (*за жито*), *Mar.* le bardis; 6. (*около люкъ*), *Mar.* la trémue; 7. (*на ограда при слазянето*), le tambour; 8. (*прѣзрѣдъ*), l'entre-deux *m*; 9. (*въ сандлкъ*), la case; 10. (*срѣщо вѣтъръ-тъ*), le brise-vent; 11. -дкы (*за писма*), *pl.* le serre-papiers; 12. (*стоборъ въ стая*), le pilier; 13. работа съ —, le cloisonage; 14. съ —, *H. nat.* cloisonné, *adj.*
Прѣградено мѣсто (*въ тлжница*), *sm. Mar.* le parquet. [*pl.* voiture collulaire *f.*
Прѣградены кола (*за прѣстлжницы*), *sf.*
voiture cellulaire *f.*
— сѣдала (*въ театръ*), *sm. pl.* la stalle.
Прѣградителенъ, *adj.* limitatif.
Прѣграждамъ, *va.* cloisoner, limiter, séparer; | (*пжть*), obstruer.
Прѣграждане, *sm.* la limitation. [s'égueuler.
Прѣгракнувамъ, *vr.* s'enrouer; || (*отъ сльгъ*),
Прѣгракнуване, *sn.* l'enrouement *m*; 1. докарвамъ —, *va.* enrouer; 2. изцѣрявамъ —, *va.* désenrouer; 3. отрьвавамса отъ —, *vr.* se désenrouer.

Прѣгракналость, *sf.* la rancité. [rauque.
Прѣгракналъ (*съ — гласъ*), *adj.* enroué,
Прѣгракнато пѣяне, *sn.* le chevrotement.
Прѣгракнатъ, *adj.* atone; 1. *Méd.* l'aphonie *f*; 2. *Mus.* chevrotant; 3. пѣя съ — гласъ, *vn. Mus.* chevroter.
— гласъ, *sm.* voix de rogomme, *f.*
Прѣгърбевамса, *vr.* se recourber, se voûter, fléchir.
Прѣгърбушевамса, *vr.* se bosseler.
Прѣгрѣшавамъ, *va.* démériter, commettre, forligner. [pabilité *f*, délit *m*.
Прѣгрешене, *sn.* le démérite, couple, cul-
Прѣгъ [хорда —, *Géom.* la sous-tendante (*voyez* Прьгъ). [arquer *et* s'arquer.
Прѣгжвамса, *vr.* se cambrer; | (*на дхга́*),
Прѣгжване *и* -гжнване, *sn. Bot.* la flexion; 1. колѣнчасто —, *Bot.* la flexuosité; 2. (*въ книга*), le signet, oreille *f*; 3. (*на ржката*), la saignée. [xibilité.
Прѣгжвателность (*и* -гжн-), *sf. fig.* la fle-
Прѣгжвателенъ (*и* -гжн-), *adj.* flexible.
Прѣгжнатъ, *adj. Bot.* flexueux.
Прѣдъ, *prép. latine*, anti —; || *prép.* devant, par devant, en présence de, avant, pour, sous.
Прѣдавамъ, *va.* trahir, rendre, remettre, livrer, abandonner; 1. vendre, transférer, passer, dévouer; 2. *fig.* transmettre; 3. (*душата си въ ржка Божя*), résigner son âme à Dieu; 4. (*себе-си на нѣщо*), se destiner à; 5. -*са*, *vr.* se rendre, se remettre à, s'abandonner, se donner à, se laisser tomber, s'infatuer de, se résigner à, suivre; 6. (*безъ сговоръ*), se rendre à discretion; 7. (*въ*), se plonger; 8. (*на жалны мысли*), broyer du noir; 9. (*въ нѣщо*), se vautrer dans; 10. (*на нѣщо*), s'adonner à, s'acoquiner à, se livrer à; || (*изново*), se redonner; 11. (*отъ нечѣлба къмъ нѣщо*), *fig.* se vendre; 12. (*на разглеждане*), *fam.* donner dans le travers; 13. (*на страсти*), *fig.* prendre le mors aux dents; 14. -вамеса (*единъ другъ*), s'entre-vendre.
Прѣдаване, *sn.* la remise, transmission *f*, abandon *m*, cession *f*; 1. *Jur.* la mutation; 2. *Com.* virement de parties, *m*; | (*трансфертъ*), le transfert; 3. (*себе-си на Божя воля*), *fig.* la résignation; 4. (*стокы*), *Com.* la livraison; 5. (*прѣдане*), la tradition; | основанъ на — *или* на казване, traditionel, *adj.* | по —, *adv.* -ellement; 6. пріимачъ на —, *sc.* cessionnaire.
Прѣдавачъ *и* -валникъ (*на свѧщены книгы*), *sm.* un traditeur.
Прѣдаденъ *и* -данъ *adj.* enclin à, dévoué; 1. (*на Божя воля*), résigné; 2. (*нѣкому съ тѣло и душа*), âme damnée *f*; 3. (*на нѣщо*), attaché à, sujet.
Прѣдадникъ *или* Издадникъ, ница, *s.* traître, tresse; un judas.
Прѣданность, *sf.* le dévouement, dévotion *f*, attachement *m*, foi *f*.
Прѣдателенъ, *adj.* prévaricateur.
Прѣдателски *и* -дадническн, *adj.* traître, en traître, en trahison; -скы, *adv.* proditoirement.
Прѣдателство, *sn.* la trahison.
Прѣдачка, *sf.* la filandière.
Прѣдачница *sf.* la filature; | (*кжща*), la filerie; | стопанинъ на —, un filateur.
Прѣдачъ, ка, *s.* fileur, doubleur, euse.
Прѣдвардевамъ, *va.* préserver, prémunir; 1. (*нѣкого отъ нѣщо*), précautionner; 2. -*са*, *vr.* penser, être en éveil *m*; 3. (*отъ нѣщо*), se préserver de, se prémunir contre, se précautionner contre.
Прѣдвардене, *sn. Jur.* la cautèle; | (*отъ болесть*), la prophylaxie *ou* médecine -lactique; | -денеа, *pl. fig. fam.* les mitaines *f*.
Прѣдвардителенъ, *adj.* précautionné *et* -tionneux, préservateur; | *Méd.* préservatif, prophylactique.
Прѣдвардителность, *sf.* la précaution.
Прѣдварителенъ, *adj.* préable, préventif, préliminaire, provisionnel, provisoire, éventuel.
— проектъ, *sm.* l'avant-projet *m*.
Прѣдварителна статія, *sf.* le préliminaire.
Прѣдварително, *adv.* par provision, par anticipation.
— дѣло, *sn.* le préalable.
— наддаване, *sn. Jur.* le provision.
— отсѧждане, *sn.* interlocutoire, *adj. m*; | *Jur.* avant-faire-droit *m*; | заповѣдамъ едно —, *va. Jur.* interloquer.
— приготвене, *sn.* le préparatoire.
— познане (*за нѣщо*), *sn.* la prénotion.
— слово, *sn.* le préambule.
— съчинене, *sn.* le prodrome.
Прѣдварителны разноскы, *sf. pl.* frais préjudiciaux *m*.
Прѣдвидителенъ, *adj.* prévoyant.
Прѣдвидителность, *sf.* la prévoyance.
Прѣдвидливъ (*което може са прѣдвиди*), *adj.* prévoyable.
Прѣдвидѣне, *sn.* la prévision.
Прѣдвиждамъ, *va.* prévoir, entrevoir, sentir de loin; | (*у всичко нѣмане честь*), voir tout en noir.
Прѣдвиждане Боже, *sn.* la providence.
Прѣдвкуснувамъ, *va.* préliber.
Прѣдвкуснуване *и* -сане, *sn. fig.* l'avant-goût *m*.
Прѣдводачъ (*на Музы, Аполлонъ*), *sm.* musagète, *adj. m*.
Прѣдводя, *va.* mener, être à la tête de.
Прѣдвратіе (*на черкова, паперть*), *sn.* le parvis; | (*на кжща*), le vestibule.
Прѣдвратникъ, *sm.* le palier; 1. *Anat.* le vestibule; 2. (*на рай*), les limbes *m*; 3.

което са относя до —, *Anat.* vestibulaire, *adj.*
Прѣдврѣменни, *adj.* anticipé; ‖ *fig.* prématuré; ‖ *Méd.* proleptique.
Прѣдврѣменность, *sf.* la prématurité, immaturité *f.*
Прѣдговоръ, *sm.* avertissement au lecteur, avis, *m* (*voyez* **Прѣдисловіе**).
Прѣдградень, *adj.* suburain.
Прѣдградіе, *sn.* le faubourg; ‖ **сѣдачъ отъ —**, *s.* faubourien, enne.
Прѣдгърбенъ, *adj. Anat.* prédorsal.
Прѣдене, *sn.* le filage.
Прѣдено злато *или* **сребро** (*клабаданъ, сърма t.*), *sn.* le filé.
Прѣденъ *и* **-дни**, *adj.* antérieur, distingué, de distinction *f*, capital, considérable, grand; ‖ (*личенъ сѫмъ*), *vn.* dominer sur.
— **дворъ**, *sm.* l'avant-cour *f.*
— **зѫбъ**, *sm.* dent incisive *f*; ‖ **-бы** (*у конь*), *pl.* les pinces *f.*
— **кабріолетъ** (*на дилижансъ*), *sm.* le coupé.
— **овенъ** (*съ валнецъ-тъ*), *sm.* le clocheman.
— **прикрытъ пѫть**, *sm Fortif.* l'avant-chemin-couvert *m.*
— **прокопъ**, *sm. Fortif.* l'avant-fossé *m.*
— **човѣкъ**, *sm. fig.* coq de village, matador, *m*; ‖ **-вѣцы**, *pl.* les principaux *m*, le grand mond.
Прѣдзабѣлѣжванеа, *sn. pl.* les prolégomènes *m.*
Прѣдзнаменование, *sn.* le pronostique, présage *m*, signe précurseur *m.*
Прѣдзнаменувамь, *va. fig.* promettre.
Прѣдзнание (*Боже*), *sm.* la prescience.
Прѣдзначавамь, *va.* prédestiner.
Прѣдзначение, *sm.* la prédestination, vocation *f*; ‖ **придрѫжникъ на -ченеа**, un prédestinatien.
Прѣди, *prép.* avant, par devant; 1. *adv.* devant, antérieurement à; ‖ (*и -това*), précédemment; 2. — **всичко**, avant tout; ‖ — **да**, -que; 3. **отъ —**, par devant; 4. — **това**, au préalable; 5. — **двадни**, avant-veille *f*; 6. — **обѣдъ**, avant-midi *m.*
— **врѣменно броене годины**, *sm.* le prochronisme.
Прѣдизбранъ, *adj.* prédestiné.
Прѣдизвѣстителенъ, *adj.* augural, menaçant; ‖ *Méd.* prognostique.
Прѣдизвѣстіе, *sm.* l'avant-popos *m*, introduction *f*, pronostic *m*, signe précurseur *m*; ‖ *fig.* le prelude; ‖ **-стіа**, *pl. fig.* les auspices *m.*
Прѣдизвѣстникъ, -тница, *s. fig.* messager, ère; un prophète; ‖ (*на болесть*), *Méd.* le prodrome.
Прѣдизвѣстявамь, *va.* prédire, prévenir, présager, pronostiquer, menacer; ‖ *fig.* promettre.
Прѣдизвѣстяване, *sm. Méd.* le pronostic *et* prognostic.
Прѣдимамь, *va.* prevaloir, triompher.
Прѣдимствена дѣлба, *sf. Jur.* le préciput.
Прѣдимственъ, *adj.* prééminent, privilégié.
Прѣдимство, *sm.* la préférence, avantage *m*, prééminence *f*, bénéfice, privilége *m*, prérogative, victoire *f*, sceptre *m*, attribution *f*; 1. *fig.* le pas; 2. (*на короната*), la regale; 3. **давамь —**, *va.* préférer; 4. **имамь —**, *va.* primer; 5. **наслѣдникъ съ —**, héretier bénéficiaire *m*; 6. **-тва**, *pl.* les libertés *f.*
Прѣдисловіе, *sn.* l'avant-propos *m*, préface *f*, préambule, prologue, prodrome *m.*
Прѣдиленъ, *adj.* textile.
Прѣдилна машина, *sf.* jeanette *ou* Mulljenny.
Прѣдилно колело, *sn.* le rétorsoir.
— **нѣщо** (*което може са прѣде*), *sm.* la textilité.
Прѣдказвамь, *vn.* prédire, présager, pronostiquer, augurer, annoncer; ‖ *fig.* prophétiser.
Прѣдказване *и* **-зане**, *sn.* la prédiction, pronostic, augure, auspice *m*, prophétie, vaticination *f*; ‖ *fig.* horoscope *m.*
Прѣдказовачъ, *sm. fam.* un pronostiqueur.
Прѣдлагамь, *vn.* proposer, offrir; 1. (**мѣтане**), soulever; 2. (*си*), *vr.* se proposer; 3. (*себе-си за мѣсто*), se presenter pour.
Прѣдлагане, *sn.* la proposition.
Прѣдлагачъ кардиналъ, *sm.* cardinal proposant *m.*
Прѣдлогъ, *sm.* le prétexte; ‖ *fig.* la couverture, couleur *f*; ‖ *Gram.* la préposition, attribut *m.*
Прѣдложене, *sn.* la proposition, question, parole, phrase, offre, conjecture, ouverture, thèse *f*, thême *m*; 1. (*законъ*), *voyez* **Биллъ**; 2. **хлѣбове —**, les pains de proposition; 3. (*което не ще доказателство*), le postulat; 4. (*което иска доказателство*), *Log.* pétition de principe; *f*; 5. (*въ събране*), la motion; ‖ (*за редъ-тъ на размисленеа*), motion d'ordre; 6. **направамь пьрво —**, *va.* prendre l'initiative *f.*
Прѣдложенъ, *adj. Gram.* prépositif, prépositionnel, ablatif *m.*
— **падежъ**, *sm. Gram.* le prépositif, le prépositionnel; ‖ (*въ санскритски езикъ*), *Gram.* le locatif.
Прѣдложливъ (*което може са прѣдложи*), *adj.* proposable.
Прѣдмостно прикрытіе, *sn. Milit.* tête de pont, *f.*
Прѣдмисленамь, *va.* préméditer.
Прѣдмислене, *sn.* la préméditation.
Прѣдмѣстникъ, ница, *s.* devancier, ère; un prédécesseur.
Прѣдмѣтенъ, *adj.* objectif; **-тно**, **-ivement.**
Прѣдмѣтно стѫкло, *sn. Opt.* l'objectif *et* verre —, *sm.*

Прѣдмѣтность, *sf.* l'objectivité *f.*
Прѣдмѣтъ, *sm.* l'objet *m*, sujet, chapitre *m*, chose, fin *f*; 1. *fig.* la matière; 2. (*за каране*), la pomme de discorde *f*; 3. дохождамъ си пакъ на главный — (*у слово*), *vn. fam.* revenir à son texte; 4. то е споренъ —, c'est un sujet qui prête.
Прѣдникъ, *sm.* le garde-robe.
Прѣдниня, *sf.* la priorité.
Прѣдница, *sf.* le devant; 1. (*на каляска*), l'avant-train *m*; 2. задница *или* — (*на конь, на кола*), le train; 3. (*въ тѫмница*), la morgue.
Прѣдніо мѣсто (*въ каляска*), *sm.* le devant.
Прѣдніость, *sf.* l'antérioté *f.*
Прѣдня варда, *sf. Milit.* l'avancée *f.*
— **ладія** (*въ линія*), *sf. Mar.* chef de file, *m.*
— **печа** (*у каляска*), *sf.* le tablier.
— **плешка**, *sf.* épaule de mouton, *f.*
— **пристанница**, *sm. Mar.* l'avant-port *m.*
— **сграда**, *sf. Archit.* l'avant-corps *m.*
— **стая**, *sf.* l'antichambre *f.*
— **страна** *или* **часть** (*на сграда*), *sf. Archit.* la devanture.
— **часть**, *sf.* le devant, face, tête *f*; 1. (*на копыто, на подкова*), la pince; | конь що ходи съ —, pençard, *adj. m*; 2. (*въ кунопись*), le devant; 3. (*на овца*), l'épaulée *f*; 4. (*на селска кѫща*), la terrasse.
Прѣдобразователенъ, *adj.* figuratif; -лно, -ivement.
Прѣдопазително срѣдство, *sm. fig.* l'antidote *m.*
Прѣдопазямса, *vr.* s'observer.
Прѣдопрѣдѣлене, *sm.* la prédétermination; | (*Боже*), *Théol.* la prédestination.
Прѣдопрѣдѣлителенъ, *adj.* prédéterminant.
Прѣдопрѣдѣлявамъ *и* **-лямъ**, *va.* prédéterminer, prédestiner.
Прѣдопытвамъ, *va.* préliber.
Прѣдоставямъ, *va.* se réserver à soi.
Прѣдосѫждане, *sm*, le préjugé.
Прѣдотговаряне, *sm. Rhéth.* la prolepse.
Прѣдпазевамъ, *va.* préserver, prémunir; | **-са**, *vr.* se préserver de.
Прѣдпазителенъ цѣръ, *sm.* le préservatif.
Прѣдписанъ, *adj. Pharm.* magistral.
Прѣдписателна часть, *sf. Jur.* le dispositif.
Прѣдписевамъ, *vn.* prescrire, intimer.
Прѣдписване *и* **-сане**, *sm.* la proscription, instruction *f*, récipé *m*; | *fig.* la règle; | *Jur.* le dispositif.
Прѣдпознавамъ, *va.* préssentir.
Прѣдплащане, *sm.* l'anticipation *f.*
Прѣдполагамъ, *v.* proposer, projeter, supposer, présupposer, soupçonner, entendre, poser.
Прѣдполагателенъ, *adj.* presumable.
Прѣдположене, *sn.* la supposition, projet *m*, présupposition; | въ това-, cela supposé.
Прѣдположенъ, *adj.* supposé.
Прѣдположливъ, *adj.* supposable.
Прѣподслѣденъ, *adj.* avant-dernier, pénultième.
Прѣдпослѣдня сричка, *sf.* la pénultième [*st* anté —, *sf.*
Прѣдпоставенъ, *adj. Gram.* préfixe.
Прѣдпостланъ губеръ, *sm.* la descente de lit.
Прѣпотопенъ, *adj.* antidiluvien.
Прѣдпочитамъ, *va.* préférer, aimer mieux, adopter, avantager; | (*себе-си*), *vr.* se préférer.
Прѣдпочитане *и* **-чтене**, *sn.* la prédilection; | правда за —, la prelation.
Прѣдпочителенъ, *adj.* préférable; -лно, -ment.
Прѣдпріемамъ *и* **-пріимамъ**, *va.* entreprendre.
Прѣдпріемаме, *sn.* l'entreprise *f*, travail, parti *m*; | *Milit. Com.* l'opération *f.*
Прѣдпріемливъ, *adj.* entreprenant.
Прѣдразсѫждане, *sn.* le préjugé, opinion préconçue *f*; 1. *fig.* l'engouement *m*; 2. бывамъ докаченъ съ -неа, *vr.* être encroûté de préjugés; 3. човѣкъ пъленъ съ -неа, un préjugiste.
Прѣдрасполагамъ, *va.* prédisposer.
Прѣдрасполагателна причина, *sf. Méd.* cause prédisposante *f.*
Прѣдрасположене, *sn. Méd.* la prédisposition.
Прѣдрѣчіе, *sn. Typ.* la réclame.
Прѣдрѣшна стая (*за актеоръ*), *sf.* la loge.
Прѣдсвѣтно разгнѣвяване, *sn.* l'escalandre *m.*
Прѣдсмъртно причастене, *sn. fig.* le viatique.
Прѣдставителенъ, *adj.* représentatif.
Прѣдставливъ, *adj.* présentable.
Прѣдставлене, *sn.* la représentaton; | (*намислеване въ умъ-тъ*), l'idée *f.*
Прѣдставлявамъ, *va.* présenter, représenter, figurer, proposer, offrir, donner, faire; 1. (*изново или на театръ*), représenter; 2. (*нѣщо*), jouer; 3. (*само съ тѣлодвиженеа*), mimer; 4. (*себе-си*), *vr.* se représenter; 5. **-са**, *vr.* se présenter, s'offrir, se retracer.
Прѣдставникъ, ница, *s.* présentateur, trice; un représentant, un oblégat.
Прѣдставямъ, *va.* exposer, préposer, remontrer, offrir, produire, apporter, rendre; 1. *fig.* dérouler; 2. (*на расправяне или на отсѫждане нѣкому*), soumettre; 3. (*показачи*), administrer; 4. (*си*), *vr.* s'imaginer, se figurer; 5. **-са**, *vr.* se retracer à soi.
Прѣдствяне, *sm.* la présentation, proposition, réservation, ré erve *f*; | (*при Дворъ*), présentation à la Cour.
Прѣдстоене, *sn.* l'imminence *f.*

Прѣдстойникъ, *sm. Alg.* le coefficient.
Прѣдстоителенъ, *adj.* imminent.
Прѣдсѣдамъ (*съ*), *va.* présider à.
Прѣдсѣдникъ,ница, *s.* président, ente; un orateur.
Прѣдсѣднически, *adj.* présidental *et* -tiel.
Прѣдсѣдничество, *sn.* la présidence.
Прѣдсѣщамъ, *va.* préssentir.
Прѣдсѣщане, *sn.* le pressentiment, présage *m*; | *fig.* l'avant-goût *m*; | **прѣдавамса на мрачны -неа**, *vr.* se frapper l'imagination.
Прѣдсѫдително [**постѫпамъ** —, *vr.* se compromettre.
Прѣдсѫждане, *sn.* la présomption.
Прѣдсѫщественъ, *adj.* préexistant.
Прѣдсѫществоване, *sn.* la préexistence.
Прѣдсѫществувамъ, *vn.* préexister.
Прѣдтеча, *sm.* un précurseur, avant-coureur, avant-courier *m*; *s.* dévancier, ère.
Прѣдтичане, *sn.* l'antécédence *f*.
Прѣдугаждамъ, *va.* présager.
Прѣдударене, *sn. Mus.* l'appoggiature *f*, note d'agrément *ou* de goût, *f*.
Прѣдубѣденъ, *adj.* prévenu; | **бывамъ** —, *vn.* se prévenir.
Прѣдубѣдене, *sn.* le préjugé, présomption, prévention, préoccupation, passion *f*.
Прѣдубѣдявамъ, *va.* prévenir, préoccuper.
Прѣдумвамъ, *va.* médire de, commenter sur, calomnier, censurer, critiquer, redire, 'houspiller, reprendre; 1. acquiser, consentir à; 2. *fig.* pincer, mordre, contrôler, déchirer; 3. **склоненъ да -ва**, critique, *adj.*
Прѣдумване, *sn.* le commentaire, calomnie *f*; | (*и страсть* —), la médisance.
Прѣдупрѣдителенъ, *adj.* attentionné.
Прѣдупрѣдявамъ, *va.* obvier à.
Прѣдхрамие, *sn.* le pronaos; | *Archit.* les propylées *m*.
Прѣдѣдо, *sm.* l'aïeul *m*, bisaïeul, quadrisaïeul; | **по** —, le trisaïeul.
Прѣдѣды, *sm. pl.* les aïeux *m*, prédécesseurs, devanciers, ancêtres, neveux, parents, *pl. m.*
Прѣдѣлителна линія, *sf.* ligne de démarcation, *f*.
Прѣдѣлявамъ, *va.* limiter, terminer.
Прѣдѣлене, *sn.* la limitation, démarcation *f*.
Прѣдѣлъ, *sm.* la frontière, terme *m*, mesure *f*; 1. *fig.* la limite; 2. **поставямъ** —, *va.* circonscrire (*voyez* **Между**).
Прѣдѣлы, *sm. pl.* les confins *m*, les bornes *f*; 1. **излазямъ отъ** —, *vn. fig.* se déborder; 2. **испѫждамъ извѫнъ** —, *va.* déporter; 3. **полагамъ** *или* **турямъ** —, *va.* délimiter, borner; 4. **полагане** —, la délimitation.
Прѣдявене, *sn.* la représentation, présentation, remontrance *f*; 1. *Jur.* la production; 2. (*на сѫдба*), l'exhibition *f*; 3. **по** —, *Com.* à vue, de vue.
Прѣдявникъ (*на записъ*), *sm.* un importeur.
Прѣдявявамъ, *va.* représenter, présenter, produire; | (*на сѫдба*), exhiber.
Прѣджвчевамъ, *va.* remâcher.
Прѣдѫ, *va.* filer; | **прѣде** (*за котка*), *v. imp.* il file.
Прѣжалвамъ, *va.* déterminer, décider; 1. (*животъ-тъ си*), payer de sa personne; 2. *-са*, *vr.* se déterminer à, se décider, se résoudre à, se fixer à, se buter à, prendre son parti, faire une fin; 3. *fig.* sauter le fossé; 4. (*отъ неволя*), *fig.* avaler la médecine; 5. (*за пропадане*), faire le saut.
Прѣжалване, *sn.* le parti, le propos.
Прѣжаленъ, *adj.* déterminé, décidé, résolu.
Прѣжалителна клетва; *sf. fig.* coup de parti.
Прѣжалително, *adv.* décidement, résolûment, franc.
— **постѫпване**, *sn. fig.* coup de parti.
Прѣжалителность, *sf.* la détermination, résolution, décision *f*.
Прѣжалителенъ, *adj.* decisif, péremtoire, prononcé, critique, aventurier, prime-sautier, vert; | *fig.* tranchant.
— **човѣкъ**, *sm.* homme de résolution, un vivant.
Прѣжда, *sf.* le filage; 1. *Mar.* fil de caret, *m*; 2. **варене** — **въ луга**, le décrûment; 3. **варя съ луга** —, *va.* décruer.
Прѣждарь (*търговецъ*), *sm.* un filatier.
Прѣживявамъ (*нѣкого или нѣщо*), *va.* survivre à; | **който-живѣе**, *s.* survivant, ante.
Прѣживямъ *или* **Подмлащамъ**, *vr.* ruminer; | **който прѣживя** *или* **подмлаща**, *H. nat.* ruminant, *adj.*
Прѣживяне *или* **Подмлащане**, *sr.* la rumination.
Прѣживно животно (*което прѣживя*), *sm.* [*H. nat.* le ruminant.
Прѣжитіе, *sm. Jur.* la survie.
Прѣзъ, *préfixe*, trans-; 1. *prép.* par, moyennant, à travers, au travers de; 2. *adv.* d'outre en outre; 3. — **срѣдъ**, *prép.* par dedans; 4. — **купъ за грошъ**, *adv. fam.* bredi-breda (*voyez* **Купъ**).
Прѣздупченъ, *adj.* à jour; | *Bot.* fenestré.
— **вѣтъръ**, *sm.* courant d'air, vent coulis *m*.
— **огнь**, *sm. Fortif.* feu fichant *m*.
Прѣзживотенъ, *adj.* viager.
— **приходъ** (*-тна пенсія*), *sm.* le viager *et* rente viagère *f*; | (*нарастненъ и основане за него*), la tontine; | **участникъ неговъ**, *s.* tontinier, ère.
Прѣзживотность (*на приходъ*), *sf.* le viagèreté.
Прѣзимуване, *sn.* l'hyémation *f*.
Прѣзирамъ, *va.* dédaigner, braver, affronter, défier, faire la figue à, faire fi de; | *fig.* dépriser, conspuer, crosser.
Прѣзиране, *sn.* le dédain; | **достойнъ за** —, dédaignable, *adj*; | **турямъ въ** —, *va.* avilir.
Прѣзирникъ, *sm.* un contempteur.

Прѣзкачамь и **-качвамь**, *va.* franchir; 1. *fig.* outre-passer; 2. (*прѣзъ*), sauter; | (*пакъ*), ressauter.
Прѣзкачане, *sn.* le bourdon, 'haut-le-corps *m*; | съ —, *adv.* per saltum.
Прѣзкачаница, *sf.* la gambade; | (*игра*), le coupe-tête.
Прѣзкачка, *sf. Archit.* le ressaut.
Прѣзколѣненъ ремыкъ (*у ботушари*), *sm.* le tire-pied.
Прѣзносница (*часть на юзда*), *sf.* la mu- [serolle.
Прѣзполвявамь (*съ сабя нѣкого*), *va. fam.* pourfendre.
Прѣзрамница (*-менъ ремыкъ*), *sf.* le poitrail, la plate-longe.
Прѣзрамникъ, *sm.* l'anguichure *f*; | (*подвезка за прѣзъ рамо*), la bretelle; | (*овгѣрски*), la panetière.
Прѣзрителенъ, *adj.* dédaigneux, contemptible, abject; | *fig.* bas.
Прѣзрѣлъ, *adj.* blet.
Прѣзрѣяло състояне, *sn.* le blessissement *et* blétissure *f*.
Прѣзрявать (*за плодове*), *v. imp.* blessir *et* [blétir.
Прѣзтриденна трѣска, *sf.* fièvre tierce *f*.
Прѣизвѣстникъ, *sm.* un précurseur; | *fig.* un avant-coureur.
Прѣимственъ, *adj.* supérieur.
Прѣимство, *sn.* la supériorité, immunité *f*.
Прѣискане, *sn. Jur.* la plus-petition.
Прѣка греда (*на редъ колове*), *sf.* le travon; | *Mar.* le traversin.
— **каль**, *sf. Mar.* la traverse.
— **клѣчка**, *sf.* l'enture *f*.
— **мышца**, *sf. Anat.* le transversal.
— **флейта**, *sf.* flûte traversière *f*.
Прѣкалена угодливость, *sf.* l'obséquiosité *f*.
Прѣкаленъ, *adj.* exorbitant, outré.
— **святецъ**, *sm.* confit en dévotion, *m*.
Прѣкалявамь, *va.* exagérer, amplifier, enfler, outrer.
Прѣкаляване, *sn.* l'exagération *f*.
Прѣкарано, *adv.* excessivement.
Прѣкараность (*на годины*), *sf.* le penchant.
Прѣкаранъ, *adj.* forcé.
— **конь**, *sm.* cheval fortrait *m*.
Прѣкарвамь, *va.* transporter, transposer, transmettre, surmener, effianquer, voiturer; 1. *fam.* donner de la gabatine; 2. (*вода*), dériver; 3. (*заморявамь конь*), estrapasser, outrer, aller à étripe-cheval; 4. (*пакъ*), repasser; 5. (*на друга смѣтка*), *Com.* reverser.
Прѣкарване, *sn.* le transport, transposition, traversée, transmission, passade, dérivation, fortraiture *f*; 1. (*и плата за —*), la voiture; 2. *Milit.* le convoi; 3. (*съ кола*), le roulage; | писарница за —, bureau de roulage, *m*; 4. (*прѣзъ рѣка и плата за него*), le passage.
Прѣкарователь, *adj.* transmissible; | (*добрѣ*), transportable.
Прѣкарователи ладія, *sf.* la patache, coche d'eau, *m*.
Прѣкарователи средство, *sn. Méd.* dérivatif.
Прѣкарователиность, *sf.* la transmissibilité.
Прѣкароватъ (*съ ладія*), *sm.* un passeur, nautonier, nocher, *m*.
Прѣкатуревамь, *va.* renverser, verser; 1. *Mar.* cabaner; 2. *-са*, *vr.* se renverser, verser; 3. *Mar.* capoter *ou* faire capot.
Прѣкатурене, *sn.* le renversement.
Прѣкачвамса (*прѣзъ видъ*), *vr.* escalader.
Прѣкиснува, *v. imp.* il trouble.
Прѣкиша, *sf. Chim.* le deutoxyde, le suroxyde.
Прѣклонене, la prosternation *et* -nement *m*.
Прѣклонявамь, *va.* plier, pencher, incliner, ployer, | *-са*, *vr.* se laisser vaincre; | (*прѣдъ нѣкого*), se prosterner.
Прѣко, *adv.* de guinguois; | и на —, en travers.
— **думникъ**, *sm.* un contradicteur.
— **кѫтникъ**, *sm. Blas.* la losange; **-тенъ**, *adj.* en losange, losangé.
— **кѫтно**, *adv.* à fausse équerre.
— **простиране**, *sn. Géol.* le loxodromisme.
Прѣкомъ, *adv.* en diagonal, à la traverse.
Прѣкопавамь, *va.* labourer; 1. *Agric.* ameublir; 2. (*втори пѫть*), biner; 3. (*пакъ лозіе*), reterser; 4. (*съ мотыка*), becher; 5. (*прьсть-та въ гърне*), mouver; 6. (*трети пѫть*), *Agric.* tercer *ou* terser; 7. (*съ третя мотыка*), *Agric.* récurer.
Прѣкопаване, *sn.* la façon; | *Milit.* la coupure.
Прѣкоравъ, *adj. fig.* de bronze.
Прѣкоръ, *sm.* le surnom, titre, sobriquet, nom de guerre, *m*; | искарвамь —, *va.* surnommer.
Прѣкоряванъ, *va.* surnommer, nommer.
Прѣкоряване (*прѣводъ на собствено име*), *sn.* la métonomasie.
Прѣкрачамь, *va.* enjamber.
Прѣкривенъ, *adj.* courbe.
Прѣкривителенъ, *adj.* contournable.
Прѣкривявамь, *va.* courber, flechir, ployer; | (*на дъга*), arquer; | *-са* (*на дъга, на лѫкъ*), *vr.* bomber.
Прѣкривяване, *sn.* la courbature; | откованe на -то на гвоздей, *Techn.* le dérivement; | откованвамь -то на гвоздей, *va.* dériver.
Прѣкроявамь, *va.* recouper.
Прѣкрьстевамса, *vr.* s'entre-croiser.
Прѣкьршевамь (*зари*), *va. Phys.* réfracter; | -ватса, *v. imp.* ils réfractent; | който -тева зари, réfringent, *adj.*
Прѣкьршеване, *sn.* l'interception *f*; | (*на зари*), *Phys.* la réfraction.
Прѣкьршилникъ, *adj. Phys.* réfractif, ive.
Прѣкьршливость, *sf. Phys.* la réfrangibilité.
Прѣкьршливъ, *adj.* réfrangible.

Прѣкрьщавамь и -крьстевамь, *va.* rebaptiser, débaptiser.
Прѣкрьщелникъ, *sm.* un rebaptisant, un anabaptiste.
Прѣкупецъ, *sm. fig.* un maquignon; ‖ (*на пазарскы мѣста*), un placier; ‖ (*на царскы приходы*), un traitant.
Прѣкупувамь (*една стока на множество*), *va.* accaparer.
Прѣкупуване, *sn.* le monopole, accaparement *m*; ‖ (*за най-малка цѣна*), enchère au rabais, *f.* [capareur.
Прѣкупувачъ, *sm.* un monopoleur, un ac-
Прѣкъ, *adj.* transversal; -ко, -lement; ‖ *Anat.* transverse.
— вѣтъръ, *sm.* vent traversier *m*.
— пѫть, *sm.* chemin de traverse, *m*.
Прѣкѫдявамь, *va.* parfumer.
Прѣкѫснать, *adj.* discontinu.
— брѣгъ (*край вода*), *sm.* le biseau.
Прѣкѫснувамь, *va.* discontinuer, suspendre, rompre, cesser, régler, étouffer, éteindre, faire trève à; 1. (*разговоръ*), trancher court; 2. -*са* (*отъ смѣхъ*), *vr.* étouffer de rire; 3. прѣкѫснуваса, *v. imp.* il passe.
Прѣкѫснуване, *sn* la discontinuation, retranchement *m*, suspension *f*; 1. *Méd.* la disruption; 2. (*несговоры*), la pacification; 3. (*на покрывъ*), *Archit.* le brisis.
Прѣливамь, *va.* reverser, refondre; ‖ (*въ друга сѫдина*), transvaser, transfuger.
Прѣливане, *sn.* le transvasement *m et* -vasion *f*; ‖ (*кръвь*), *Méd.* la transfusion.
Прѣложене, *sn. Rhét.* la métabase.
Прѣлѣпене, *sn.* le recollement.
Прѣлѣпявамь, *va.* recoller.
Прѣлѫстевамь, *va.* amorcer, agacer, séduire, piquer, tenter; ‖ *fig.* charmer, éblouir.
Прѣлѫстене, *sn.* l'amorce *f*, séduction *f*, attrait *m*, les appas *m*; ‖ *fig.* le charme.
Прѣлѫстенъ, *adj.* attrayant; ‖ *fig.* ragoûtant.
Прѣлѫстителенъ, *adj.* charmant, agaçant, séduisant; ‖ *fig.* ravissant, éblouissant.
Прѣлѫстникъ, **ница**, *s.* enchanteur, eresse; seducteur, trice. [sirène, 'houri *f*.
Прѣлѫстница, *sf.* une enjôleuse; ‖ *fig.* une
Прѣлѫстно, *adv.* à ravir.
Прѣмалява ми (*на сърдцето*), *v. imp.* se sentir le coeur fade.
Прѣмаляване, *sn.* la syncope.
Прѣмахнувамь, *va.* faire retirer; ‖ -*са*, *vr.* s'absenter; ‖ (*отъ ладія*), *Mar.* se dérober.
Прѣмежде, *sn.* le danger, le risque, péril, 'hasarde *m*, périclitation *f*, malheur *m*; 1. *fig.* l'écueil, orage *m*; 2. испадамь въ —, *vn.* courir le risque, se 'hasarder, s'exposer à; 3. намирамса въ —, *vr.* périclier; 4. подлагамь на —, *va.* 'hasarder; ‖ -са въ —, *vr.* risquer; 5. хвьрляимь въ —, *va.* exposer; 6. съ — на, au péril de; 7. въ явно —, à la gueule du loup; 8. който са намира въ —, périclitant, *adj.*
Прѣмеждлива граммота, *sf.* le sauf-conduit.
Прѣмеждливо мѣсто, *sm.* le casse-cou, le coupe-gorge.
Прѣмеждливъ, *adj.* dangereux, périlleux, risquable, 'hasardeux, redoutable, désolant, critique, vilain; *fig.* ‖ scabrieux, glissant.
— човѣкъ, *sm. fam.* une malebête.
Прѣмеждливы стълбы, *sf. pl.* le casse-cou.
Прѣмелевамь, *va.* remoudre.
Прѣмиличькъ, *adj.* adorable.
Прѣмилъ, *adj.* ravissant.
Прѣминалый, *adj.* révolu. [expugnable.
Прѣмиливъ, *adj.* traversable, pénétrable,
Прѣмиувамь, *va.* traverser, parcourir, franchir, passer, s'envoler, pénétrer, mener, enjamber; 1. *fig.* s'évaporer; 2. (*близо край*), défiler; 3. (*бьржѫ*), *fig.* arpenter; 4. (*врѣмето си*), *vn.* s'amuser à; 5. (*дни-тѣ си*), *vn.* couler; 6. (*на друга смѣтка*), *va. Com.* reverser; 7. (*пакъ*), repasser; 8. (*прѣзъ*), passer; 9. (*прѣзъ строй-тѣ съ пѣреникъ*), *Mar.* courir la bouline; 10. прѣминува (*врѣмето*), *v. imp.* il coule, il se passe; 11. -*са*, *vr.* se paître de.
Прѣмиуване, *sn.* la traversée, passage *m*, passade, transition *f*, trajet *m*, migration *f*; 1. *Jur.* la dévolution; 2. (*на гласъ*), *Mus.* port de voix, *m*; 3. (*на друга смѣтка*), *Com.* le rejet; 4. плата за —, le bachotage.
Прѣмиувателенъ, *adj.* transitoire, passager, fugace, éphémère, perissable; ‖ *H. nat.* migratoire; ‖ *Méd. Bot.* fugitif.
— билетъ (*воля*), *sm.* le laisser-passer.
Прѣмирамь, *vr.* défaillir, s'évanouir, pâmer *et* se pâmer de.
Прѣмиране, *sn.* l'évanouissement *m*, syncope, apoplexie, pâmoison *f*.
Прѣмирие, *sf.* la trève, l'armistice *m*.
Прѣмирявамь, *va.* réconcilier; ‖ -*са*, *vr.* se réconcilier, faire la paix.
Прѣмлого, *adv.* horriblement; ‖ *fam.* furieusement.
Прѣмълчавамь, *vn.* filer doux,
Прѣмрѣжа (*перде t.*), *sf.* le rideau, le voile; 1. (*комарникъ*), le moustiquaire *et* -tillier; 2. (*надъ легло*), le pavillon, la courtine; 3. (*на прозорецъ*), le store; 4. (*въ театръ*), la toile; ‖ спускане —, *Théât.* chute de rideau, *f*; 5. (*на окото*), la cataracte; ‖ който страда отъ —, *Méd.* cataracté *adj*; ‖ имамь — на окото, *vr.* se cataracter.
Прѣмрѣлъ, *sm.* frappé d'apoplexie *f*.
Прѣмывамь, *va.* relaver.
Прѣмыслевамь, *vn.* repenser à, s'aviser de; ‖ (*за нѣщо*), pourvoir à.
Прѣмѣна, *sf.* la dot, parure, parade *f*, les

nippes *f*; 1. (*на жены*), les atours *m*; 2. приготвямъ — и постелкы, *va.* se nipper; 3. съ цѣла —, pontificalement, *adv.*

Прѣмѣнявамъ, *va.* nipper. [| *fig.* mesurer.

Прѣмѣрвамъ, *va.* essayer; | (*буре*), jauger;

Прѣмѣрване (*и плата за* —), *sn.* le jaugeage.

Прѣмѣсвамъ, *va.* repétrir.

Прѣмѣстевамъ, *va.* transposer, transférer, déplacer, substituer, révoquer; 1. *fig.* transplanter; 2. *Jur.* subroger; 3. (*човѣцы отъ една ладія на друга*), *Mar.* transborder.

Прѣмѣстеване, *sn.* la transposition, translation *f*, transfèrement, déplacement *m*, substitution, révocation *f*; 1. *Alg.* la permutation; 2. (*думы*), *Gram.* l'anastrophe *f*, la synchyse; 3. (*отъ едно мѣсто на друго*), *Jur.* la subrogation; 4. (*ладія*), le démarrage; 5. (*човѣцы*), le transbordement *et* -bordation *f*. [*adj. m.*

Прѣмѣстевачъ, *sm.* subrogateur *et* -gatoire,

Прѣмѣстителенъ, *adj.* révocable; | (*на рѣки*), *Gram.* transpositif.

Прѣмѣстливъ, *adj.* transférable, subrogateur *et* -gatoire; | *Gram.* transposable.

Прѣмѣтамъ, *va.* cubulter; | *-ca*, *vr.* (*въ вѣтъръ-тъ*), cabrioler.

Прѣмѣтане, *sn.* la cabriole.

Прѣмѣтаница, *sf.* la cubulte.

Прѣмждрость, *sf.* la sagesse; | книга на — (*въ Библія*), le livre de la Sagesse.

Прѣносачъ, *sm.* un rapporteur; | (*на новины*), une gazette; | *fig.* un colporteur.

Прѣносенъ, *adj.* tropologique, métaphorique; | *Jur.* translatif.

Прѣносителна ладія, *sf.* barque traversière *f*.

Прѣносливъ, *adj.* transportable, transférable; | (*въ друга сждница*), *Jur.* évocable.

Прѣносна мысьль, *sf.* le figuré.

— правда (*на владѣне*), *sf.* *Jur.* acte translatif de propriété.

Прѣносъ, *sm.* le transport, métaphore *f*; 1. (*на мысьль въ другъ стихъ*), l'enjambement *m*; 2. (*на дѣло*), *Jur.* l'évocation *f*; 3. който докарва —, *Jur.* évocatoire, *adj.*

Прѣносямъ *и* -насямъ, *va.* transporter, transférer, reporter, porter, passer; 1. (*дѣло отъ една сждница въ друга*), *Jur.* évoquer; 2. (*на друга кжща*), démenager; 3. *-ca*, *vr.* se porter; 4. (*на друга кжща*), déloger, démenager; 5. (*мысленно*), se reporter, se transporter; 6. (*отъ радость*), être aux anges *m*.

Прѣносяне *и* -насяне, *sn.* le transfèrement, translation *f*, portage, batelage, délogement, déménagement *m*; 1. *Méd.* le coma; | наклоненъ на —, comateux, *adj.* 2. (*на друго мѣсто*), le remue-ménage; 3. (*сборъ пары*), *Com.* le report.

Прѣнощувамъ, *vn.* coucher; | (*въ открѣдъ полето*), *fam.* bivaquer *et* bivouaquer.

Прѣоблачамъ, *va.* rhabiller, travestir, déguiser, masquer; | *-ca*, *vr.* se rhabiller, se travestir, se déguiser, se masquer.

Прѣоблачане, *sn.* le travestissement.

Прѣображене Господне (6 *авг.*), *sn.* la Transfiguration.

Прѣобразене, *sn.* la métamorphose.

Прѣобразливъ, *adj.* métamorphosable.

Прѣобразовавамъ, *va.* réformer, transformer, régénerer.

Прѣобразоване, *sn.* la réforme, réformation, transformation *f*; 1. *fig.* la régénération; 2. (*реформа въ Турско*), le tanzimat; 3. способенъ за —, réformable, *adj*; 4. придрѣжникъ на правителствено —, un réformiste. [réformateur.

Прѣобразователенъ, *adj.* transformateur,

Прѣобразовачъ, ка, *s.* réformateur, régénérateur, trice; | *fam.* un redresseur.

Прѣобразявамъ, *va.* métamorphoser; | *-ca*, *vr.* se métamorphoser, se transfigurer.

Прѣобърнато прѣдложене, *sn.* *Log.* proposition converse *f*.

Прѣобърнатъ, *adj.* converti; | ново —, *s.* nouveau converti. [lage *f*.

— редъ (*отъ думы*), *sm.* *Gram.* l'hypal-

Прѣобърнителенъ, *adj.* convertible *et* conversible. [vicissitude *f*.

Прѣобърнителность, *sf.* la convertibilité,

Прѣобрѣщамъ, *va.* transformer, transmuer, changer en, convertir, pervetir, tourner (en), renverser; 1. *Géom.* réduire; 2. (*на движенъ недвиженъ имотъ*), *Jur.* ameublir; 3. (*мысьль*), torturer; 4. (*мѣсто*), *fig.* tordre; 5. (*на стомана*), aciérer; 6. *-ca*, *vx.* se transformer, se changer, se convertir, se tourner en, se réduire, se tordre; 7. -щатса (*ставать на месо*), *Méd.* ils se carnifient; 8. -щатса на оцедна киселина, ils s'acétifient; 9. когото е можно да прѣобърна, convertissable, *adj.*

Прѣобрѣщане, *sn.* la transformation, conversion, transmutation, révolution *f*, retour, renversement *m*; 1. (*кости на месо или вмесяване кости*), *Méd.* la carnification; 2. (*редъ-тъ на мыслилникъ*), *Rhét.* l'hystérologie *f*; 3. (*на фигура*), *Géom.* la reduction; 4. (*на честь-та*), *fig.* roue de fortune, *f*; 5. (*на ѣденето въ животна снага*), l'animalisation *f*.

Прѣоравамъ, *va.* *Agric.* recasser.

Прѣорано поле, *sn.* *Agric.* le recassis.

Прѣосвященство (*титла*), *sn.* grandeur *f*.

Прѣосѣтливъ, *adj.* transcendant.

Прѣпазителенъ, *adj.* de sûreté *f*.

Прѣпеченъ рѣзенъ хлѣбъ, *sm.* une rôtie; | *pl.* la biscotte. [onglet *m*.

Прѣпечѣтанъ листецъ, *sm* *Typ.* le carton,

Прѣпечѣтевамъ, *va.* réimprimer, reproduire, recacheter.
Прѣпечѣтане, *sn.* la réimpression, reproduction *f.*
Прѣпечѣтникъ, *sm.* un contrefacteur.
Прѣпилецъ, *sm. oiseau*, la caille; -лченъ, de caille.
Прѣпирки (*ризы*), *sf. pl.* le linge; -рченъ, de linge.
Прѣпирамса, *vr.* disputer, contredire, avoir affaire à, contester; 1. *fig.* combattre, jouter; 2. *fam.* batailler, ergoter; 3. (*за наука*), *fig.* escrimer; 4. (*за низащо*), *fam.* disputailler; 5. (*за нѣщо*), débattre.
Прѣпиране, *sn.* la disputation, différend *m*, instance, guerre *f*; 1. *fig.* la lutte, lice *f*, choc *m*; 2. (*въ Богословія*), la résumpte; 3. уморенъ отъ —, de guerre lasse.
Прѣпирателенъ, *adj.* contendant, controversé, litigieux; ‖ (*прѣдъ сѫдба*), contestant.
Прѣпирателны работы, *sf. pl.* le contentieux.
Прѣпирливъ, *adj.* disputable, querelleur, controversable, contestable, contentieux, pointilleux, malin; ‖ *fam.* battailleur.
Прѣпирачъ, ка, *s.* querelleur, euse; un contradicteur, argumentateur *m*; ‖ *fig.* un jouteur; ‖ (*за вѣра*), un controversiste.
Прѣпирня, *sf.* le débat, discussion, dispute, querelle *f*, démêlé, bruit *m*, controverse, contestation, prise *f*, contentieux *m*, contention, ergoterie, altercation *f*, altercas *m*, affaire *f*; 1. *fig.* le combat, la lice; 2. *fam.* la brouille, brouillerie, bisbille, noise, castille *f*, litige, grabuge *m*; 3. (*за низащо*), la disputaillerie; 4. въ голѣма —, à couteaux tirés *m*; 5. докарвамъ въ — дѣло, *va.* incidenter; 6. имамъ — (*съ нѣкого*), *vr.* avoir malle à partir avec; 7. пуста —, *fam.* querelle d'Allemand; 8. безъ —, incontestable, *adj*; 9. съ —, contestablement, *adv*; 10. -ни, *pl.* les débats *m*; ‖ подложенъ на —, débattable, *adj.*
Прѣписвамъ, *va.* récrire, copier, transcrire; ‖ (*изново*), recopier; ‖ (*на чисто*), mettre au net; ‖ *Jur.* grossoyer.
Прѣписване, *sn.* la transcription expédition *f.*
Прѣписовачъ, *sm.* un transcripteur, copiste *m*; ‖ *fam.* un fesse-cahier, gratte-papier *m*.
Прѣписъ, *sm.* l'apographe *m*, copie *f*; ‖ *Jur.* la grosse.
Прѣпичамъ, *va.* roussir; ‖ (*месо*), 'havir.
Прѣплувувамъ, *va.* traverser.
Прѣпълневамъ (*мѣрката на беззаконето*), *va. fig.* combler la mesure.
Прѣпълненъ, *adj.* comble.
Прѣповивамъ (*дѣтенце*), *va.* remuer.
Прѣподавамъ, *va.* enseigner, professer, expliquer.
Прѣподаване, *sn.* l'enseignement *m*, leçon *f*.
Прѣподобенъ (*титла*), *adj.* vénérable, révérend.
Прѣподобіе (*титла*), *sm.* la révérence.
Прѣполвене (25-й *день слѣдъ Великденъ*), *sm.* la mésopentecôte.
Прѣпорецъ, *sm.* le drapeau, étendard *m*, bannière *f*; 1. *Mar.* le pavillon; 2. *Milit.* l'enseigne *f*; 3. благороденъ съ —, un banneret; 4. издвигамъ народенъ — при хвърляне топове, *va.* assurer son pavillon; 5. спущамъ —, *va.* baisser pavillon; 6. накичевамъ съ -порцы ладія, *va. Mar.* pavoiser.
Прѣпорцоносецъ, *sm.* un porte-drapeau ou -enseigne, guidon, enseigne *m*; ‖ (*на конь*), un porte-étendard.
— приличенъ, *adj.* en queue de morne *f*.
Прѣпорче, *sn.* la banderole; ‖ *Milit.* le fanion; ‖ редъ съ -чета, *Milit.* front de bandière, *m*.
Прѣпорчны ивицы, *sf. pl.* cravate de drapeau, *f*.
Прѣправа (*въ писмо*), *sf.* la surcharge.
Прѣправачъ, ка, *s.* raccommodeur, rhabilleur, euse; régénérateur, réorganisateur, trice; un réparateur; ‖ (*на документы*), *so.* faussaire; ‖ (*на нѣщо писано*), un interpolateur.
Прѣправена кунопись, *sf.* le repeint.
Прѣправены книгы (*за игра*), *sf. pl.* cartes apprêtées *f*.
Прѣправливъ (*който може са прѣправи*), *adj.* réparable.
Прѣправна придобывка (*въ монета*), *sf. Num.* la tolérance.
Прѣправямъ, *va.* altérer, remanier, recorriger, rechercher, élaborer, défaire, retoucher, recrépir; 1. revoir, rafraîchir, pratiquer, relever, rebâtir, réparer, raccommoder, refaire, ravauder, rajuster; 2. *fig.* rhabiller, refondre; 3. *Archit.* racheter; 4. *Mar.* radoubler; 5. *fam.* rapetasser; 6. (*подновявамъ задѣване*), *Mar.* regréer; 7. (*изново*), réédifier; 8. (*монета*), réformer; 9. (*развалено*), refaire; 10. (*на ново шѣлка*), retaper; 11. (*надписвамъ нѣщо въ текстъ*), interpoler; 12. (*основането на сграда*), rechausser; 13. (*сграда*), reconstruire; 14. (*си дѣха*), *vr.* se rajuster.
Прѣправяне, *sn.* la réparation, reconstruction, réfection *f*, convertissement, rhabillage, ravalement, rajustement *m*, reprise *f*, remaniement *et* -niment *m*, réforme *f*, élaboration *f*; 1. *Mar.* le radoub; 2. (*на каменикъ*), la recherche; 3. (*въ кунопись*), la retouche; 4. (*на ладія*), oeuvre de marée, *f*; 5. (*на монета*), la réformation; 6. (*въ текстъ*), l'interpolation *f*; 7. (*на вещи шѣнкы*), l'affûtage *m*; 8. (*на що и да е*), le raccommodage.
Прѣпродаване, *sn.* la revente, le revendage.
Прѣпродавачъ, ка, *s.* revendeur, euse.
Прѣпрокиша, *sf. Chim.* le tritoxyde.
Прѣпрѣгамъ, *va.* réatteler.

Прѣпрѣчена верига (*на ханска врата*), *sf.* l'algaron *m.*
Прѣпускалница, *sf.* l'arène *f*, lice *f*, camp *m*; 1. *fig.* la carrière; 2. (*у Гръцы*), le stade.
Прѣпускамъ, *vn.* galoper, lancer.
Прѣпускане *и* -каница, *f.* la galopade, le partir; | на —, *adv.* à toute bride, à bride abattue.
Прѣпѣвамъ, *vn.* chanter, entonner; | (*за присмѣвъ задъ пѣсняшкому*), chansonner.
Прѣпукнатъ (*на две*), *adj. Bot.* bifide.
Прѣпжнвамъ, *va.* choquer, donner le croc-en-jambe; | *-ca*, *vr.* se choquer, broncher, butter.
Прѣпжнване, *sm.* la bronchade *et* bronchement *m*, croc-en-jambe, *m.*
Прѣпжнка, *sf.* la barrière, obstacle *m.*
Прѣработевамъ, *va.* remanier, retoucher; | *fig.* refondre; | (*изново*), *fam.* retravailler.
Прѣработване, *sm.* le remaniement *et* -niment; | *fig.* la refonte.
Прѣраждамъ, *va.* régénérer; | *-ca*, *vr.* se régénérer, s'abâtardir.
Прѣраждане, *sm.* la régénération.
Прѣреждамъ, *va.* remanier; | *Typ.* réimposer.
Прѣреждане, *sm. Typ.* la réimposition; | (*набраны букви*), le remaniement *et* -niment.
Прѣрѣзвамъ, *va.* trancher.
Прѣрѣзване, *sm. Milit.* la coupure; | *Chir.* l'abcission *f.*
Прѣсадителенъ търнакопъ, *sm.* le dé- [plantoir.
Прѣсаждамъ, *va.* transplanter, replanter, déplanter, dépoter.
Прѣсаждане, *sm.* le déplantage *et* déplantation *f*, dépotement *m*; | (*растенеа*), la transplantation.
Прѣсачамъ *и* -сичамъ, *va.* couper, interrompre, intercepter, traverser, passer au fil de l'épée; 1. *fig.* entrecouper; 2. (*вѣрвежъ*), *Milit.* fermer; 3. (*въ игра на книги*), surcouper; 4. (*пжть*), croiser; 5. *-ca*, *vr.* s'entrecroiser; 6. прѣсачаса (*за млѣко*), *v. imp.* il s'engrumele.
Прѣсачане *и* -сичане, *sm.* l'interuption, interception, interception *f*; | (*слово*), la suspension; | точка —, *Géom.* l'intersection *f.*
Прѣселене, *sm.* l'émigration, migration, immigration, colonie *f*; | (*на душытѣ*), la métempsycose, transmigration des âmes, *f.*
Прѣселенецъ, -ленка, *s.* immigrant, ante; un émigré, colon *m*; | -ленци, *pl.* la peuplade.
Прѣселявамъ (*отъ една земя на друга*), *va.* émigrer; | *fig.* transplanter; | *-ca*, *vr.* (*за човѣци*), se transplanter.
Прѣсенъ, *adj.* frais, récent, fleuri, doux, saignant, azyme; | (*за цвѣтъ-тъ на лицето*), reposé.
Прѣсипналъ, *adj.* rauque.
Прѣсипнатъ гласъ, *sm.* le graillement.
Прѣсипность, *sf.* la rauceité.
Прѣсипнувамъ (*отъ вылъ*), *vn.* s'égosiler.
Прѣскжперникъ, *sm.* un 'happe-chaire.
Прѣслѣдвамъ, *va.* serrer de près, suivre.
Прѣсмѣтамъ, *va.* recompter, évaluer, supputer
Прѣсмѣтане, *sm.* la supputation.
Прѣсна звѣрска кожа, *sf.* la carbatine.
— морска рыба, *sf.* la marée; | търговецъ на —, un mareyeur.
— храна, *sf.* les rafraîchissements *m*; | давамъ, — на войска, *va.* rafraîchir; | приготвямъ изново —, *va.* ravitailler.
Прѣсничькъ (*за човѣкъ*), *adj.* frais émoulu.
Прѣсносола селдь, *sf.* le pec *ou* hareng —, *m.*
Прѣсность *и* -синна, *sf. fig.* la fraîcheur.
Прѣснякъ, *sm.* l'azyme *m*; | праздникъ на -нацытѣ, la fête des azymes.
Прѣсолна зелена пжпка (*отъ настурція*), *sf.* câpre capucine *f.*
Прѣсолъ, *sm.* la choucroute *ou* sourcroute.
Прѣсоль, *sf.* la saumure; -ленъ, de saumure; | пущане въ —, le saumurage; | направенъ съ —, saumuré, *adj.*
Прѣспа, *sf.* l'avalanche *et* avalange *f*; 1. *Jur.* le lais; 2. (*земя*), l'atterissement *m*; 3. (*кали и стоене ладія на нея*), *Mar.* l'échouage *m*; 4. сѣдане ладія на —, l'échouement *m*; 5. сѣдамъ на —, *vn.* échouer; 6. (*край ледникъ*), la moraine; 7. (*пѣсакъ*), le banc; | *Mar.* la barre; | (*у вода*), *Mar.* le sommail.
Прѣспивамъ, *va.* endormir, dodeliner.
Прѣспоренъ, *adj.* surabondant, exubérant.
Прѣспорна плодовитость, *sf. fig.* l'exubérance *f.*
— страна, *sf. fig.* l'eldorado *m.*
Прѣставамъ *и* -танвамъ, *vn.* cesser, discontinuer, finir *et* en —, tomber; 1. *fig.* tarir; 2. (*да мысля за*), *fig.* mettre aux oubliettes; *f*; 3. (*да обичамъ*), se désinfatuer.
Прѣставане *и* -танване, *sm.* la cessation; | (*на заедно живѣяне*), *Jur.* séparation de corps *f.*
Прѣставямса, *vr.* décéder, trépasser.
Прѣстарѣлость, *sf.* la décrépitude.
Прѣстаръ *и* -рѣлъ, *adj.* décrépit.
Прѣстилка, *sf.* le tablier; | *fam.* le devantier.
Прѣстоленъ образъ, *sm.* le retable.
Прѣстолна кърпа (*въ олтарь*), *sf.* nappe d'autel, *f.*
— покрывка, *sf.* parement d'autel, *m.*
Прѣстолно украсене, *sm.* le retable.
Прѣстолоначалникъ, *sm.* chef de bureau, *m.*
Прѣстолче (*за панцы и шишета*), *sm.* la servante.
Прѣстолъ, *sm.* le siége, autel *m*, couronne,

table *f*; 1. (*епископски*), la chaire; 2. (*за писане и скривалище*), *voyez* Бюро; 3. (*съ прѫгради*), le cabinet; 4. (*табла t.*), la table; 5. (*царски*), le trône; | **въскачване на —**, l'avénement *m*; | **сваляне отъ —**, *va.* détrôner; 6. (*въ черкова*), la sainte table; 7. **пъленъ —** (*софра*) **съ гости**, une tablée.

Прѣстолы (*чинъ ангелски*), *sm. pl.* les trônes *m*.

Прѣсторвамса *и* **-струвамса**, *vr.* simuler; | **прѣстори ми са**, *v. imp.* il est revenu à moi (*voyez* **Втълпмса.**)

Прѣсторване *и* **-рене**, *sn.* l'hallucination *f*; | **страдалецъ отъ —**, halluciné, *adj*; | (*маласѫмъ t.*), *sn.* l'esprit *m*, charme *m*.

Прѣсторенъ, *adj.* simulé, maniéré; | *fig.* de commande.

Прѣсторенъ видъ, *sm. Jur.* la simulation.

Прѣсторникъ, ница, *s.* simulateur, trice; un illuminé. [idéal.

Прѣсторителенъ, *adj.* illusoire, chimérique,

Прѣсторка, *sf.* l'illusion *f*, imagination, vision, chimère *f*, simulacre, revenant *m*, idée *f*; 1. *fig.* le fantôme, songe, mensonge *m*; 2. (*маласѫмъ t.*), le spectre; 3. **разваляне —**, le désenchantement; 4. **разваляме —**, *va.* désenchanter. [lipse.

Прѣсторно прѣминуване, *sn. Rhét.* la para-

Прѣсторство, *sn. Jur.* la simulation.

Прѣсторчливъ, *adj.* fantasmatique.

Прѣструване, *sn.* la manière; | **безъ —**, *fig.* en désespoir, dans son désespoir.

Прѣстѫпвамь, *va.* désobéir à la loi, violer, fausser, enfreindre, contrevenir à, excéder, transgresser, franchir; | (*вторно*), récidiver.

Прѣстѫпване, *sn.* la violation, violement, attentat, crime, délit *m*, transgression, infraction *f*; 1. *fig.* le sacrilége; 2. *Jur.* le cas; 3. (*голѣма грѣшка*), le forfait; 4. (*законъ*), la contravention; 5. **доказателство на —**, *Jur.* corps de délit, *m*; 6. **набѣдяване за —**, *Jur.* l'incrimination *f*; 7. **набѣдявамь за — нѣкого** *или* **приимамь за — нѣщо**, *va.* incriminer; 8. **чиня, правя —**, *va. Jur.* perpétrer; 9. **направяне -нка**, perpétration d'un crime, *f*.

Прѣстѫпенъ, *adj.* criminel.

Прѣстѫпителенъ (*вторно*), *adj. Jur.* récidif.

Прѣстѫпка, *sf.* l'échappée *f*.

Прѣстѫпливъ, *adj.* violable.

Прѣстѫпникъ, ница, *s.* criminel, elle; violateur, malfaiteur, trice; contrevenant, ante; parricide, *sc*; 1. *Jur.* un délinquant; 2. (*на закони*), un infracteur, transgresseur *m*; 3. **окачвамь на — описането му**, *va.* exécuter en effigie *ou* effigier; 4. (*отсѫденъ на смьрть*), un patient; 5. **расклъсване — на четыре**, l'écartèlement *m*; 6. **расклъсвамь — съ четыре коня**, *va.* écarteler.

Прѣсукана коприна, *sf.* l'organsin; | **приготвене на —**, l'organsinage *m*.

Прѣсуканъ, *adj.* retors, tors *et* -rt.

Прѣсуквамь, *va.* tordre, retordre, organsiner.

Прѣсукване, *sn.* la torsion; | (*коприна*), le tordage, retordage *et* -tordement *m*.

Прѣсуковачъ, ка (*на конци*), *s.* retordeur, euse; | (*на коприна*), tordeur, euse.

Прѣсушавамь, *vn. fig.* tarir; | (*чѣша вино*), vider.

Прѣсыпвамь, *va fig.* saupoudrer.

Прѣсыпване, *sn.* le soutirage.

Прѣсытенъ, *adj.* soûl de.

Прѣсыщамь, *va.* rassasier, régouler; | *fig.* saturer; | **-са**, *vr.* se rassasier.

Прѣсыщане, *sn.* le rassasiement.

Прѣсѣвамь, *va.* tamiser, cribler, passer par le tamis, vanner, sasser, ressaser, passer.

Прѣсѣване, *sn.* le tamisage, le sassement; | *Chim.* la cribration; | (*жито*), le vannage.

Прѣсѣвачъ, ка, *s.* cribleur, vanneur, euse; un tamiseur. [suspensifs *m*.

Прѣсѣкателны точки, *sf. Gram.* points

Прѣсѣкнителенъ (*за изворъ*), *adj.* intermittent.

Прѣсѣкнувамь, *va. vn.* tarir *et* se —; | **прѣсѣкнува**, *v. imp.* il se dessèche; | **което може прѣсѣкне** *или* **прѣсѣхне**, tarissable, *adj*.

Прѣсѣкнуване, *sn.* le tarissement.

Прѣсѣчене, *sn. Géom. Opt.* la décussation.

Прѣсѣченъ, *adj.* coupé, grumeleux.

Прѣсѣчникъ, *sm.* interrupteur *m*; | **-ителенъ**, *adj*.

Прѣсѫдливъ, *adj. Jur.* préjudiciel.

Прѣсѫдникъ, *sm.* un censeur.

Прѣсѫществявамь, *vn. Théol.* transsubstantier. [stantiation, impanation *f*.

Прѣсѫществяване, *sn. Théol.* la transsub-

Прѣсѫхнува, *v. imp.* il se dessèche.

Прѣсѫхнуване, *sn.* le tarissement; | (*на хранителна мазга у коса*), *Méd.* la xérasie.

Прѣтачамь *или* **Прѣхвьрлямь** (*вино изъ една бъчва въ друга*), *va.* soutirer, tirer au clair.

Прѣтачане (*вино*), *sn.* le soutirage.

Прѣтеглевамь, *va.* peser; 1. *fig.* mesurer; 2. (*пакъ*), repeser; 3. (*съ рѫка*), soupeser.

Прѣтеглеване *и* **-глене**, *sn.* le pesage, la pesée; | *fig.* le contrepoids.

Прѣтепямь, *va.* refouler.

Прѣтълкувувамь (*на лошо*), *va.* gloser sur; | **-са**, *vr.* s'interpréter.

Прѣтоваренъ, *adj. Mar.* à charge morte *f*.

Прѣтоваряме, *va.* recharger; | (*правя антарма*), *Mar.* transborder.

Прѣтоваряне, *sn.* le rechargement; | (*антарма t.*), *Mar.* le transbordement *et* -bordation *f*.

Прѣтопявамь, *va.* refondre.
Прѣтопяване, *sm.* la refonte.
Прѣтривамь, *va.* débiter; ‖ (*камыкъ*), moyer.
Прѣтриване, *sm.* le débit; ‖ (*кости*), *Chir.* la résection; ‖ за —, de sciage.
Прѣтривачъ (*за дърво на джскы*), *sm.* scieur de long, *m.*
Прѣтропливость, *sf.* la frangibilité.
Прѣтропливъ, *adj.* frangible.
Прѣтърпене, *sm.* le subissement.
Прѣтърпявамь, *vn.* supporter, éprouver, subir, souffrir; ‖ *fig.* essuyer; ‖ (*обида*), boire.
Прѣтурямь (*кола*), *va.* verser; ‖ **прѣтурясь**, *v. imp.* elle verse.
Прѣтъжень, *adj.* tuant.
Прѣтъмняване, *sm.* l'obscurcissement *m.*
Прѣтъпкувамь (*съ слама*), *vo.* rempailler.
Прѣуголѣмнителенъ закрылникъ (*на една партія*), *sm.* un ultra. [charger.
Прѣуголѣмявамь, *vr.* grossir, amplifier,
Прѣуголѣмяване, *sm.* l'hyperbole *f*, amplification, charge *f*.
Прѣунукъ, *sm.* arrière-petit-fils, *m*; ‖ -**унучета**, *pl.* les arrière-petits-enfants, *m.*
Прѣфинеачъ, *sm.* un raffineur.
Прѣфинена захарь, *sf.* la clairce.
Прѣфинявамь, *va.* raffiner, affiner, subtiliser, quintessencier; ‖ (*захарь*), claircer.
Прѣфиняване, *sm.* le raffinage, raffinement *m*; ‖ (*захарь*), le clairçage; ‖ **фабрика за** —, la raffinerie. [mordre la langue.
Прѣхапвамь (*езыкъ-мъ си*), *va.* piquer, se
Прѣхвалямь, *va.* exalter; ‖ *fig.* encenser.
Прѣхванатъ, *adj.* entaché de.
Прѣхватенъ, *adj.* gangrené.
Прѣхватителенъ, *adj.* communicatif, virulent, pestifère *et* pestilent; ‖ *fig.* contagieux.
Прѣхватителна отрова *f или* -**ленъ гной**, *m. Méd.* le virus.
Прѣхватително испарене (*изъ хале*), *sm.* la mitte.
Прѣхватителность, *sf.* la virulence.
Прѣхватлива или смьрсителна матерія, *sf. Méd.* le miasme.
Прѣхватливъ, *adj.* miasmatique, contagieux; ‖ **който приознава една болесть за** -**ва**, un contagioniste.
Прѣхващамь, *va.* entacher; 1. *Mar.* souquer; 2. -**ся**, *vr.* s'inoculer; 3. (*отъ болесть*), prendre; 4. **прѣхваща** (*за зълъ духъ*), *v. imp.* il obséde.
Прѣхващане, *sm.* la contagion; ‖ *fig.* la gangréne, peste *f*; ‖ (*отъ діаволъ*), l'obsession *f*.
Прѣхвьрлямь, *va.* remuer; 1. (*съ друга сждина вино*), dépoter; 2. -**ся**, *vr.* enjamber, passer; 3. ‖ *Vén.* sur-aller; 4. (*на друга страна*), tourner casaque *f*; 5. (*къмъ непріятель-мъ*), déserter à l'ennemi.
Прѣхвьрлеване *и* -**ляне**, *sm.* le remuage, désertion *f*; ‖ (*прьсть*), le remuement *et* remûment; ‖ (*прѣзъ ограда*), l'escalade *f*.
Прѣхвьрлачъ (*на жито въ хамбарь*), *sm.* un remueur.
Прѣхвьркамь *и* -**хвръкнувамь**, *va.* voleter, voltiger, voyager.
Прѣхвьркане *и* -**кнуване**, *sm.* la migration; 1. (*на бекасы*), *Vén.* la passée; 2. (*пилцы*), le passage; 3. (*на умъ-мъ*), *fig.* le transport.
Прѣхвьркателенъ, *adj. H. nat.* migratoire; ‖ (*за пилцы*), voyageur, passager.
— **пилецъ**, *sm.* oiseau de passage, *m.*
Прѣхвръкнатъ, *adj.* exalté.
Прѣхлупямь (*наопаке варка*), *va. Mar.* cabauer; ‖ **прѣхлупваса**, *v. imp. Mar.* elle chavire.
Прѣхлупване (*ладія*), *sm.* le chavirement.
Прѣходителна нота, *sf.* note de passage *f*.
Прѣходливъ, *adj. Gram.* transitif.
Прѣхождамь, *vn.* courir. [termission.
Прѣхождане, *sm. Rhét.* la prétérition *et* pré-
Прѣходъ, *sm.* le passage, allée, issue, galerie *f*; 1. *fig.* la transition; 2. *Anat.* la voie; 3. (*канаръ*), *Anat.* le méat; 4. (*улица*), l'avenue, *f*; 5. (*фарватеръ*), *Mar.* la passe; 6. (*на една болесть*), *Méd.* la métastase; 7. (*край одаръ*), ruelle du lit, *f*; 8. (*изъ кжща*), le corridor; 9. (*при правяне ладія*), *Mar.* la virure; 10. **духа въ тѣсенъ** — (*за вѣтьръ-мъ*), *v. imp.* s'engouffre.
Прѣхранямь, *va.* entretenir, faire subsister, sustenter; ‖ -**ся**, *vr.* se sustenter.
Прѣхрана, *sf.* la vie; ‖ **срѣдство за** —, le gagne-pain.
Прѣхранване, *sm.* l'entretien *m*, subsistance, sustentation, vie *f*; ‖ *fig.* le pain.
Прѣхубава вещь, *sf. fig.* le bijou.
Прѣхубавина [**който са употрѣбява само за** —, *Jur.* voluptuaire, *adj.*
Прѣхубаво, *adv.* gentiment, à merveille; ‖ *fam.* optimè; ‖ (*за приказъ*), *sm.* beau *ou* bel *m.*
Прѣхубавъ, *adj.* magnifique, enchanté, superbe, merveilleux, céleste, angélique, beau *ou* bel; ‖ *fig.* d'or *m*; ‖ *fam.* bellissime.
— **прѣдмѣтъ** (*съ малъкъ видъ*), *sm. fig.* la miniature.
Прѣцѣждамь, *va.* filtrer, distiller, épurer, passer, couler; ‖ (*вѣщо*), passer par l'étamine *f*. [lature *f*.
Прѣцѣждане, *sm.* la filtration, épuration, co-
Прѣцъвтявамь, *vn.* défleurir; ‖ **прѣцъвтява**, *v. imp.* il se passe.
Прѣцъвтяване, *sm.* la défloraison.
Прѣчесвамь, *va.* coiffer; ‖ (*вълна*), *va.* recarder; ‖ -**ся**, *vr.* se peigner.
Прѣчесване, *sm.* la coiffure.
Прѣчинень, *adj.* faconnier.
Прѣчиняваса, *vr.* faire des cérémonies, des façons, tergiverser; ‖ *fam.* façonner.
Прѣчиняване, *sm.* la tergiversation, panta-

lonnade *f*; 1. *fig.* la pirovette; 2. (*за жены*), la pruderie; 3. безъ —, sans cérémonie, point de cérémonie, trève de compliments, sans façon; | *pop.* tout de go; 4. -ванеа, *pl.* les façons *f*; 5. *fam.* les formalités, les histoires *f*; 6. безъ —, *adv.* uniment.

Прѣчистевамь, *va.* purger, clarifier, raffiner; | *Métall.* liquater.

Пречистеване, *sn.* le raffinage; | фабрика [за —, l'affinerie *f*.

Прѣчистенъ, *adj.* raffiné.

Прѣчистены кѫсове (*жѫдь*), *sm. pl.* pièces de liquation, *f*.

Прѣчитамь, *va.* nombrer, énumérer, dénombrer; | (*пакъ*), recompter.

Прѣчитане, *sn.* l'énumération *f*, dénombrement *m*.

Прѣчка, *sf.* la barre, le barreau; 1. (*на брава*), le gaide; 2. (*за стоборъ*), le balustre; 3. (*равнило въ часовникъ*), la rosette; 4. дрьпамь — *или* линія подъ рѣчь *или* редъ, *va.* souligner; | дрьпане —, le soulignement; 5. -кы, *pl.* la balustrade; | заграденъ съ —, balustré, *adv.* 6. на —, rayé, *adj.*

Прѣчкамь *и* -чѫ, *va.* gêner, empêcher, contrarier, embarasser, révolter; | *fig.* traverser; | *fam.* contrecarrer.

Прѣчкане, *sn.* l'empêchement *m*.

Прѣчуквамь, *va.* reforger.

Прѣчупвамь, *va.* rompre.

Прѣчупване, *sn.* la rupture.

Прѣшлянистъ, *adj.* *Anat.* vertébral.

Прѣшлянъ (*на грьбнакъ-тъ*), *sm.* *Anat.* la vertèbre.

Прѣядане (*въ коремъ-тъ*), *sn.* déchirement d'entrailles, *m*.

Прѣядосанъ, *adj.* enrageant.

Прюнель (*вълненъ платъ*), *sm.* la prunelle.

Псаломенъ, *adj.* psalmistique.

Псаломъ, *sm.* le psaume; -менъ, de psaume; | пѣя -мы, *vn.* psalmodier.

Псалмопѣвецъ (*псаломникъ*), *sm.* un psalmiste.

— пѣване, *sn.* la psalmodie.

Псалтикувамь (*пѣя безъ рѣчи*), *vn.* *Mus.* vocaliser.

Псалтикуване, *sn.* *Mus.* la vocalise.

Псалтска длъжность, *sf.* la chanterie.

Псалтъ *или* **Пѣвецъ**, *sm.* un chantre.

Псалтырь, *sm.* le psautier; -ренъ, de psautier.

Псаммитъ, *sm.* *Minér.* le psammite.

Псевдонимъ, *sm.* auteur pseudonyme, *m*.

Психически (*душевенъ*), *adj.* psychique.

Психологически, *adj.* psychologique.

Психологія (*наука за душата*), *sf.* la psychologie.

Психологъ, *sm.* un psychologiste *ou* -logue.

Психрометръ (*видъ игрометръ*), *sm.* le psychromètre.

Псофія, *sf.* *oiseau* l'agami *m*.

Псувамь, *va.* diffamer, invectiver, frender, gourmander, houspiller.

Псуване, *sn.* la diffamation; | -ванеа, *pl.* les infamies *f*; | *fam.* les pouilles *f*.

Псувателенъ, *adj.* diffamant, injurieux; -лно, -eusement.

Псувателно слово, *sm.* la diatribe.

Псувачъ, *sm.* un diffamateur.

Псувня, *sf.* la vilenie.

Публика, *sf.* le bublic.

Публикація, *sf.* la publication.

Публиченъ, *adj.* puplic; -чно, en public.

— реестръ (*у в. в.*), *sm.* les diptyques *m*.

Публичность, *sf.* la publicité.

Пу-де-суа (*копринен плат*), *sm.* le pou-de-soie.

Пудингъ (*шупла*), *sm.* le pouding; | (*камыкъ*), *Miner.* le poudingue.

Пудра (*оризевъ прахъ*), *sf.* poudre à poudrer *f*.

Пудря (*напудревамь*), *va.* poudrer.

Пукалъ, *sm.* le bocal; 1. *fig.* la cruche, pécore *f*; 2. *Mar.* la mer; 3. (*за вино у Римляни*), le cyathe; 4. —, *plante*, le ponceau *ou* coquelicot, adonis *m*.

Пукалистъ, *adj.* *Bot.* urcéolé.

Пукамь, *va.* crever; 1. пукаса, *v. imp.* il se lézarde; 2. (*за глава*), *fig.* elle fend; 3. пукатса (*землата*), ils déferlent.

Пукнатъ, *adj.* fêlé; | (*и про-*), lézardé.

Пукнежъ-мижешъ, *sm.* la clingue-musette *ou* cache-cache *m*.

Пукнувамь, *va.* éclater, fendre, faire sauter, fêler; 1. -*се*, *vr.* crever, gercer *et* se —; 2. пукнуваса, *v. imp.* il se fend, il se fondille; 3. (*за сждина*), il se fêle; 4. (*звѣзвообразно, у стъкло*), il s'étoile.

Пукнуване, *sm.* l'explosion *f*; | (*зора*), l'aube du jour, *f*; | неподложенъ на —, *Phys.* inexplosible, *adj.*

Пукнователенъ, *adj.* explosif.

Пукнотина, *sf.* la fente, fissure, fêlure, gercure *et* gerce *f*; | (*отъ студъ на дърво*), la gélivure; | съ —, fêlé, *adj.*

Пукъ, *sm.* la contrariété; | правя на —, *va.* contrarier; | на — нѣкому, *prép.* en dépit de.

Пуле, *sn.* *quadr.* le mulet, ânon, baudet, boriquet *m*; | (*за животны*), animal métis *et* métif, *m*.

Пулсенъ (*жиленъ*), *adj.* *Méd.* sphygmique.

Пулсочетъ (*орѫдіе*), *sm.* le pulsilogo *et* pulsimètre.

Пулсъ (*жила, нанлъ т.*), *sm.* le pouls; -сенъ, du pouls; 1. тупване на -тъ, la pulsation; 2. твърдѣ слабъ и бръзъ —, *Méd.* pouls myure *m*; 3. не еднакъвъ —, *adj.* intercadent; 4. не еднакво біване на -тъ, *Méd.* intercadence du pouls, *f*.

Пулякъ (*за растения*), *adj.* métis *et* métif; | (*измѣтнато растение*), *Bot.* le malet.

Пулясе, *vr.* se voir.

Пумпалодѣлане (*скулптура*), *sn.* le statuaire *et* art —, *sm.* [tuaire.
Пумпалодѣлецъ (*скулптеоръ*), *sm.* un sta-
Пумпалче, *sn.* la statuette, le godenot.
Пумпалъ, *sm.* la statue, idole *f*, simulacre, champignon, faquin, allobroge *m*, tête à perruque *f*; malotru, ue, *s*; 1. *fig.* un mannequin, automate *m*; 2. *fam.* un balourd, bamboche *f*, magot *m*, souche *f*; 3. *pop.* un viédase; 4. (*въ манежъ*), le quintan *ou* faquin.
Пунгія, *sf.* le briquet, le fusil.
Пунически войны, *sf. pl.* guerres puniques *f*.
Пунктиръ, *sm. Techn.* le pointillé.
Пунктирувамъ, *va.* pointiller, pointer.
Пунктирувана нота, *sf. Mus.* note pointée *f*.
Пунктируване, *sn.* le pointillage.
Пунктъ, *sm.* le point; | органни —, *Mus.* point d'orgue; | трійсеть -кта у всякого, un trentain.
Пунсонъ (*за матрица*), *sm. Typ.* le poinçon.
Пурисмъ (*чистоезычіе*), *sm.* le purisme.
Пуристъ (*чистоезычникъ*), *sm.* un puriste.
Пуританско учене, *sn.* le puritanisme.
Пуританинъ, анка, *s.* puritain, aine; | -тански, *adj.*
Пурпуровиденъ, *adj.* purpurin.
Пурпуренъ (*червенъ*), *adj.* pourpré; | (*цвѣтъ*), le pourpre.
Пурпуръ (*червило*), *sm.* la pourpre.
Пусола, *sf.* la longue-vue, lunette d'approche *f*.
Пусолка, *sf.* la lunette, la lorgnette.
Пуста глава, *sf. fam.* un freluquet.
— **лжскавина**, *sf. fig.* l'oripeau *m*.
— **мысьль**, *sf.* le fantôme; | *fig.* la chimère.
— **надѣжба**, *sf. fig.* le mécompte, viande creuse *f*, un écoute s'il pleut; | *fam.* le tire-laisse; | **хранеса съ —**, *vr. fig. fam.* marcher à vide.
— **отговорка**, *sf. fam.* la calembredaine.
— **притурка**, *sf. fig.* le remplissage.
— **работа**, *sf.* la faribole; | *pop.* le lantiponnage.
Пусталичькъ, *adj. dim.* maigrelet *et* maigret.
Пусталость, *sf.* la maigreur, amaigrissement *m*, chativeté *f*.
Пусталъ, *adj.* chetif, étique.
Пустелга, *sf. oiseau*, la crécerelle *et* cresserelle. [renne.
Пустія (*необработено мѣсто*), *sf.* la va-
Пустната стока, *sf.* l'exportation *f*.
Пустнатъ, *adj.* réformé, exempt de.
— **солдатинъ**, *sm. Milit.* un permissionnaire.
Пустуване (*събране*), *sn.* la levée.
Пусто (*непотрѣбно нѣщо*), *sn.* le frivole. | **прѣмавувамъ** ся **врѣмето на —**, *vr.* chômer.
— **вѣренъ**, *adj.* fanatique, superstitieux, bigot.
Пустовѣрецъ, *sm.* un fanatique; | -рка, *s.* superstitieux, euse.
— **вѣріе**, *sn.* la superstition.
— **вѣрство**, *sn.* le fanatisme; | **възбуждамъ —**, *va.* fanatiser; | **който възбужда —**, un fanatiseur.
— **мѣсто**, *sm.* le vide.
— **поле**, *sn.* la garigue. [biage.
— **рѣчіе**, *sn.* le racontage; | *fam.* le ver-
— **святенъ**, *adj. s.* cagot, ote.
— **святство**, *sn.* la cagoterie.
— **славенъ**, *adj.* vaniteux, présomptueux, fastueux, vain.
— **-вид**ъ, *sm.* air vainqueur *m*.
— **-човѣкъ**, *sm.* un vaniteux.
— **славіе**, *sn.* la vanité, fatuité *f*; | *fig.* le vent; | *dim.* la gloriole.
— **славяса**, *vr.* se flatter, se faire valoir.
— **словіе**, *sn.* les ambages *f. pl*; | *fam.* le cailletage.
— **украсене**, *sn. fam.* la fanfreluche.
— **цвѣтъ**, *sm.* fausse fleur *f*.
— **мель**, *sm.* diseur de riens *m*, parleur, caqueteur, prôneur, lanternier *m*; reveur, verbiageur, euse.
— **меля**, *vr.* lauterner.
Пустотія *и* **-стія**, *sf.* la vanité, frivolité, sollicitude, vacuité, baliverne *f*, vide *m*, les espaces imaginaires *m*, les pompes *f*; | *fig.* le vide, inanité, fumée *f*.
Пустъ, *adj.* désert, inhabité, stérile, impratiqué, vide, futile, mondain, vain, frivole, retrait, puéril; 1. *fig.* vide de sens, cornu; 2. (*за земя*), vague; 3. (*за мѣста*), sauvage.
— **брой** (*въ шрифтъ*), *sm.* la nulle.
— **отговоръ**, *sm. fam.* l'alibiforain *m*.
— **страхъ**, *sm. fig.* fausse alarme *f*.
Пусты обричванеа, *sn. pl.* la parole; | *fig.* eau bénite de cour, *f*.
— **оправянеа**, *sn. pl.* le subterfuge.
— **хвалбы**, *sf. pl.* la bravade.
— **хоканеа**, *sn. pl.* la déclamation.
Пустынашки *и* **-нически**, *adj.* érémetique.
Пустыненъ, *adj.* désert.
Пустынникъ *и* **Пущинакъ**, *sm.* un ermite *ou* hermite, solitaire, ascète *m*.
Пустынически, *adj.* ascétique.
— **животъ**, *sm.* l'ascétisme *m*.
Пустынска кукумѣвка, *sf. oiseau*, l'effraie *ou* fresaie *f*.
Пустыня, *sf.* le désert, la solitude; | *fig.* la thébaïde.
Пуфъ (*хвалѣбно извѣстіе*), *sm.* puff *et* pouff *m*.
Пухкамъ, *va.* bourrer, taper; | (*за отмлъстене*), *vn.* respirer; | **пухка, пухти или хвучи** (*за конь*), il s'ébroue, il ronfle.
Пухкане, *sm.* l'atteinte *f*, ébrouement *m*; | *Méd.* la sterteur.

Пухнувамь, *va.* allonger un coup, porter; ‖ (*нѣкого*), desserrer; ‖ (*силно*), assener.
Пухнуване (*и пухъ, m*), *sn. fam.* le 'horion.
Пухъ! *interj.* pouf; 1. *sm.* le coup; 2. *fam.* la tape; 3. (*ѣко удряне*), *pop.* la torgniole; 4. (*удряне съ ржка по глава*), *pop.* la taloche.
Пуццоланска прьсть, *sf.* la pouzzolane *et* [poussolane.
Пушакъ, *sm.* la fumée.
Пушене, *sn.* la suffumigation.
Пушилница, *sf.* la saurisserie, le boucan.
Пушка, *sf.* l'escopette *f*; ‖ мѣря съ —, *va.* coucher en joue; ‖ съ — до кожа, *adv.* à brûle-pourpoint.
Пушкалка, *sf.* la canonnière.
Пушкамь, *va.* tirer, décharger, faire feu; 1. *Milit.* battre; 2. (*бія съ топове градъ*), canonner; ‖ біатса съ топове, *vr.* se canonner; 3. (*изъ отвадъ ладія*), *Mar.* seringuer; 4. (*нѣкого отъ скрыто мѣсто*), canarder; 5. (*силно*), *Milit*, chauffer; 6. (*споредъ дължината на ладія*), *Mar.* enfiler; 7. (*често и лошаво*), tirailler; 8. пушкамеса, *vr.* se fusiller.
Пушкане, *sn.* le tir, la tiraillerie, feu, coup de feu *m*, arquebusade *f*; 1. (*съ пушка*), la mousqueterie; 2. (*споредъ дължината на ладія*), *Mar.* l'enfilade *f*; 3. (*салвъ*), *Milit.* la décharge; 4. -канеа, *pl.* la fusillade; 5. млого — отведнашъ (*залпъ*), la salve.
Пушкачъ, *sm.* un tireur.
Пушковъ, *sm.* le cocon (*voyez* **Кожухарецъ**).
Пушконосецъ, *sm.* un écuyer.
Пушя, *va.* fumer.
Пущамь, *va.* laisser aller *ou* -passer, permettre, admettre, livrer, concéder, congedier, accréditer, élargir, 'haler, recevoir, introduire, souffrir, réformer; 1. *fig.* relâcher; 2. *Mar.* affaler; 3. (*вода*), débonder; 4. (*водата си*), pisser; 5. (*да вървять*), émettre; 6. (*долу*), rabattre; 7. (*надолу*), ravaler; 8. (*кобыла*), couvrir; 9. (*кола*), dételer; 10. (*на мърлене животны*), accoupler; 11. (*пакъ*), réadmettre; 12 (*прѣзъ прѣдѣлы стока*), exporter; 13. (*на слобода запрещый*), relaxer; 14 пущать кореніе, *v. imp.* ils prennent; ‖ (*пжпкы*), ils boutonnent; 15. -*са*, *vr.* se déborder; 16. (*на нѣщо*), sauter.
Пущане, *sn.* l'introduction *f*, retraite, exportation, relaxation *f*, congé *m*, manumission *f*; 1. *Typ.* la livraison; 2. (*на вода ладія*), *Mar.* mise à l'eau, *f*; 3. (*отъ затворъ*), mise en liberté; 4. (*въ дѣйствіе*), mise en train; 5. (*на вреежъ*)), l'émission *f*; 6. (*драма*), la catastrophe; 7. (*животны за мърлене*), l'accouplement *m*; 8. (*на кобыла и врѣме на -то*), la monte; 9. мѣсто — кучета на звѣръ, *Vén.* le laisser-courre; 10. (*театръ, у Римляны*), le vomitoire.
Пуякъ (*мисирякъ t.*), *sm.* le dindon *et* dinde *ou* coq d'Inde; ‖ пуйка, *sf.* la dinde *ou* poule d'Inde; ‖ пазачъ, ка (*на -яцы*), *s.* dindonnier, ère.
Пуяче (*мисирче*), *sm.* le dindonneau.
Пфалцграфска кжща, *sf.* maison palatine *f.*
— графство, *sn.* le palatinat.
— графъ, *sm.* compte palatin *m*; ‖ -графиня, *sf.* une palatine. [*et* pfennig.
Пфеникъ (*дрѣбна нѣмска пара*), *sm.* le fenin
Пчела, *sf.* l'abeille *f*, mouche à miel, *f*; новъ роякъ -лы, jet d'abeilles, *m*.
Пчеленъ, *adj.* d'abeille *f*.
— соколъ, *sm. oiseau*, la bondrée.
Пчелникъ (*мѣсто за пчелы*), *sm.* le rucher.
Пчеловждецъ, *sm.* un apiculteur.
— вждство, *sm.* l'apiculture *f*, éducation des abeilles, *f*.
— ѣденъ, *adj. H. nat.* apivore.
— ѣдецъ, *sm. insecte*, le clairon, guêpier *m*.
Пченица, *sf. plante*, le froment; -ничевъ, de froment; ‖ ржжъ и — смѣсено, le metell *et* blé —, *sm.*
Пченицоприлиничевъ, *adj. Bot.* fromentacé.
Пченичевъ, *adj.* fromental.
Пыта (*самунъ хлѣбъ*), *sf.* la miche; ‖ (*съ сырене*), la crêpe, talmouse *f*.
Пытамь, *va.* interroger, questionner, interpeller; 1. (*за*), demander; 2. (*пакъ*) redemander; 3. -*си са*, *vr.* s'interroger.
Пытане, *sn.* la question, demande *f*; ‖ *Jur.* l'interpellation *f*; ‖ споредъ -то и отговоръ-тъ, telle demande, telle réponce *f*.
Пытанъ, *part. Jur.* enquis (*отъ* s'enquerir).
Пытателенъ, *adj. Gram.* interrogatif.
— знакъ, *sm.* point d'interrogation *ou* interrogant (?). [teur, trice.
Пытачъ, ка, *s.* questionneur, euse; interroga-
Пытическы игры, *sf. pl.* jeux pythiques *ou* pythiens *m*.
Пытія (*Аполлонова жрекиня*), *sf.* la pythie.
Пытливъ, *adj. fam.* enquérant.
Пытня, *sf.* l'interrogation *f*. [franc.
Пытоменъ, *adj.* domestique, privé; ‖ *Bot.*
— заякъ, *sm.* lapin de clapier, *m*.
Пытомна патка, *sf.* le barboteur.
Пытомно състояне (*на животны*), *sm.* la domesticité.
Пѣвецска школа, *sf.* la psallette.
Пѣвецъ, *sm.* un choriste; ‖ -вцы-тѣ (*въ черкова*), *pl.* le lutrin.
Пѣна, *sf.* l'écume *f*, mousse, bave *f*; 1. морска —, écume de mer, *f*; 2. пуща —, *v. imp.* il écume; 3. докарвамь да пуща —, *va.* faire mousser; 4. съ — (*за вино*), mousseux, *adj.*
Пѣнливъ, *adj.* petillant *et* pétillant.
Пѣнята свойщина, *sf.* la spumosité.
Пѣнистъ, *adj.* écumeux, écumant, mousseux, spumeux, blanchissant; ‖ *fig.* fumant de.

Пѣнистъ потъ (*у конь*), *sm.* l'écume *f.*
Пѣняса, *vr.* écumer, mousser, moutonner, petiller *et* pétiller, baver.
Пѣрвазче, *sm.* le tasseau.
Пѣрвазъ, *sm.* le cadre (*voyez* **Прьгъ**).
Пѣреникъ, *sm.* la bastonade; ‖ *fam.* de l'huile de cotret, *f*; ‖ **ѣдене —**, décharge de coup de baton, *f.*
Пѣрнувамь (*нѣкого прѣзъ носъ-тъ*), *va.* croquignoler.
Пѣсакъ *и* **-сыкъ** (*и мѣхуренъ, форменъ, калкпенъ*), *sm.* le sable; 1. l'arène *f*; 2. **надовлеченъ —**, sable de ravine; 3. **сытенъ —**, le sablon; 4. **баня отъ горещъ —**, *Méd.* l'aréнation *f*; 5. (*въ пикочъ*), *Méd.* le gravier; 6. (*за писмо*), la poudre; 7. **прѣсна —**, l'ensablement *m*; ‖ **поставямь** *или* **засѣдамь на —**, *va. vn.* ensabler *et* s' —; 8. **смѣсване — и варь**, le mortier; 9. **смѣсенъ съ —**, *Méd.* graveleux, *adj*; 10. **цѣдилка съ —**, fontaine sablée *f*; 11. **насыпвамь съ —, лѣя въ —**, *va.* sabler; 12. **истрьквамь съ —, посыпвамь съ — нажежено желѣзо**, *va.* sablonner; 13. **търговецъ на —**, un sablonnier *ou* sablier.
Пѣсаченъ насыпъ (*въ рѣка*), *sm. Géogr.* l'allaise *f.* [клянка).
— **часовникъ**, *sm.* le sable (*voyez* **Стж-**
Пѣсачна яма, *sf.* la sablière, sablonnière *f.*
Пѣсачно насыпване (*подъ каменикъ*), *sm.* le couchis. [sableur.
Пѣсачны формы [**кой-то приготвева —**, un
Пѣсечливъ *и* **-секливъ**, *adj.* graveleux, sablonneux, aréneux; ‖ (*за брашно*), sableux.
— **плоськъ брѣгъ**, *sm.* la grève.
— **камыкъ**, *sm.* le grès, liais *et* pierre de liais, moellon, tufau et tufeau *m.*
— **малькъ срѣдорѣкъ**, *sm.* le javeau.
Пѣсечливы камацы (*и кжсове отъ тѣхъ*), *sm. pl.* la gresserie.
Пѣсенникъ, *sm.* le chansonier.
Пѣсень *и* **-сня**, *sf.* la chanson, le chant; 1. *Mus.* l'air *m*, ariette *f*; 2. **служителна —**, chanson bachique *ou* à boire; 3. **гласъ-тъ на —**, le chant; 4. **видъ — и играяне**, le rigodon *et* rigaudon; 5. (*часть отъ поема*), le chant; 6. **все истата —**, c'est le refrain de la ballade, 7. **— на пѣсни**, cantique des cantiques, *f*; 8. **това е стара —**, c'est la chanson du ricochet; 9. **вадя — нѣкому**, *va.* coupleter; 10. **съчинитель на -сни**, un coupletier.
Пѣсни, *sf. pl.* le couplet.
Пѣсничка, *sf. dim.* la chansonnette, canzonette *f*; ‖ *Mus.* l'ariette *f.*
Пѣснописецъ, *sm.* un hymniste.
— **ноенъ**, *adj.* chantant.
— **поецъ, -пойка**, *s.* chansonier, ère; un chantre; ‖ **прѣпирня между -пойцы**, le tenson.
Пѣснопойка, *sf.* femme poète *f.*
— **пойчески**, *adj.* poétique.
Пѣтелка, *sf.* le bouton, collet *m*, pommette, moise *f*; 1. (*на врата*), la fiche; 2. (*на колело*), le cliquet; 3. (*на мандало*), porte de l'agrafe, *f*; 4. (*на пушка*), le chien; 5. (*рѣвѣ*), la porte; 6. **съ —** (*за себя*), moucheté, *adj*; 7. **турямь -лкы**, *va.* colleter; ‖ (*на тѣщо*), moiser; 8. **турникъ на -лкы**, un colleteur.
Пѣтелникъ, *sm. plante*, la cocrète *et* cocriste.
Пѣтелски грѣбень, *sm. plante*, le rhinanthe *ou* crête de coq.
— **кракъ**, *sm. plante*, la renoncule.
Пѣтелче (*младо*), *sm.* le cochet.
Пѣтель, *sm. oiseau*, le coq, le reveille-matin.
Пѣша *и* **-шачна статуя**, *sf.* statue pédestre *f.*
Пѣшакъ *и* **Пѣшъ**, *adj.* pédestre, à pied, de son pied léger, homme de pied *m*, fantassin *m*, *s.* piéton, onne; 1. *fam.* un marcheur; 2. **вьрвя —**, *vn.* être à pied; 3. **пѣхцы** *и* **-шацы** (*инфантерія*), *pl.* l'infanterie *f*; ‖ *fig.* les baïonnettes *f.*
Пѣяне, *sm.* le chant; 1. (*изъ единъ гласъ*), *Mus.* le faux-bourdon; 2. (*по ноты*), la solmisation; 3. (*пилцы*), le concert, le ramage; 4. (*на чучулига*), le tirelire; 5. **достойно за — или** **което може да са пѣе**, chantable, *adj*; 6. **сгодно** *или* **леко за —**, chantant, *adj.*
Пѣя, *vn.* chanter, entonner; 1. (*нѣ на гласъ*), *Mus.* détonner; 2. (*съ полвина гласъ*), fredonner; ‖ *fam.* bourdonner; ‖ **пѣяне съ —**, le fredonnement; ‖ **поецъ, пойка съ —**, *s.* fredonneur, euse; 3. (*по ноты безъ текстъ*), solfier *et* solmiser; 4. **изново пакъ —**, rechanter; 5. (*по тиролска все на іо*), *Mus.* iouler; 6. **пѣять** (*пилцытѣ*), *v. imp.* ils ramagent, ils dégoisent.
Пжвты, *sf. pl.* le couplet, le brandebourg.
Пждарь (*бекчія t.*), *sm.* garde champêtre *m*, toucheur, messier *m*; ‖ (*на гора*), garde-bois *ou* -forestier *m.*
Пждж, *va.* chasser.
Пжй! *interj.* ouais, fi de; ‖ *fam.* foin de.
Пжкеларница, *sf.* la goudronnerie.
Пжкель (*катранъ t.*), *sm.* le goudron, le brai; 1. *Mar.* le coudran; 2. (*отъ борина*), le galipot; 3. (*земна пжкора*), le pétrole; 4. **мажж съ —** (*ортомы*), *va. Mar.* coudranner; ‖ **мазачъ съ —**, un coudranneur; 5. **намазевамь съ —**, *va.* goudronner; 6. **намазване съ —**, le goudronnage.
Пжнче, *sm.* le chicot.
Пжнь, *sm.* le bilot; 1 (*отъ дърво*), l'écot *m*, truisse *f*; 2. (*у кацаръ*), le charpi; 3. (*съ кореніетѣ*), la souche; 4. **кьртя —**, *va. Agric.* essoucher; ‖ **кьртене -нове**, l'essouchement *m*; 5. **прѣброене -нове въ гора**,

le souchetage; | брояч на -нове, un souchetеur.

Пжпешь, *sm. plante*, le melon; | нива съ -шы, la melonnière.

Пжпка, *sf.* le bourgeon, maille, élevure *f*; 1. clou, dépôt, abcès, apostume *et* apostème *m*; 2. *Bot.* la gemme, le cône, strobile *m*; 3. *Méd. Bot.* le tubercule; 4. (*на дрьвіе*), le bouton; 5. (*подъ езыкъ-тъ*), *Vétér.* le chancre; 6. (*по жуныть*), le barbuquet; | *Méd.* le babouin; 7. (*въ кжтъ-тъ на окото*), *Méd.* l'anchilops *m*; 8. (*подъ нокеть*), le panaris; 9. (*око на дрво*), *Bot.* l'oeil *m*; | отрѣзвамь — отъ растене, *va.* oeilletonner; 10. (*на платъ*), le grain; 11. (*смьрчена*), *Bot.* le strobile; 12. гнойлива — въ дробь-та, *Méd.* le tubercule; | *Anat.* la tubérosité; 13. -кы (*отъ сукно*), *pl.* les épluchures *f*; 14. пущане -кы по дьрвіето, le bourgeonnement, la gemmation; 15. пущать -кы (*дьрвіето*), *vn.* bourgeonner, gemmer *et* se —; 16. прѣобрьщане въ -кы, *Méd.* la tuberculisation; | приличенъ на —, tuberculeux, *adj.* [berculé.

Пжпкавъ, *adj.* bourgeonné, boutonné, tu-

Пжпникъ, *sm. Anat.* cordon ombilical *m*.

Пжпковиденъ *и* **Пжпчастъ**, *adj. Anat.* papillaire.

— грызъ, *sm. insecte*, eumolpe de la vigne, *m*.

— пущенъ, *adj. Bot.* conifère.

— пущны дрьвіе, *sn. pl. Bot.* les conifères *m*.

Пжпова врьвь, *sf.* cordon ombilical *m*.

Пжповъ, *adj.* ombilical.

Пжприца, *sf.* un factotum

Пжпче (*на свжка*), *sn. Bot.* le 'hile.

Пжпчица, *sf. Anat.* la folliculle, crypte, papille *f*; 1. (*въ оржжейно огниво*), la noix; 2. (*на тѣлото*), la tanne; 3. -цы (*по тѣлото*), *pl.* la bube.

Пжпъ, *sm.* l'ombilic, nombril *m*; 1. болене — отъ вѣтрове, colique venteuse *f*; 2. искилване *или* изсыпване —, *Chir.* l'exomphale *ou* omphalocèle *f*; 3. прѣрѣзване —, *Chir.* l'omphalotomie *f*; 4. развиване —, colique d'estomac, *f*; | *Méd.* la gastralgie; 5. комуто са развива —, *Méd.* coligneux, *adj.*

Пжстра кунопись, *sf. fam.* le bariolage.

— сайга, *sf. mamm.* le nil-gaut *et* nylgau.

— хартія, *sf.* la dominoterie; | търговецъ на —, un dominotier.

Пжстрене, *sn. fig.* le papillotage.

Пжстриларь (*басмажія t.*), *sm.* un indienneur.

Пжстрило (*басма t.*), *sn.* l'indienne; -ленъ, d'indienne; | toile peinte, toile imprimée *f*, calencar *m*.

Пжстрина, *sf.* la tavelure, chamarrure, diaprure *f*; | (*и fig.*), la bigarrure, émail *m*; | (*на пилешки пера*), la maillure.

Пжстро кадифе, *sn.* velours ciselé *m*.

Пжстро украсене, *sn. fig.* l'enluminure *f*.

Пжстьръ, *adj.* bigarré, diapré, moucheté, panaché, tavelé, tiqueté, tigre, tigré; | (*на капкы, на трькала*), madré; | ставать -тры (*за ерибицы*), *v. imp.* ils maillent *et* se maillent.

— украйникъ (*кенарь на платъ*), *sm.* l'entre-bande *f*.

Пжстря, *va.* bigarrer, diaprer, tacheter, taveler; | *fam.* billebarer; | -*ся*, *vr.* se taveler (*voyez* **Шаря**).

Пжся ловь, *sf.* la vénérie.

Пжсъ (*голѣмъ копой*), *sm.* le lemier, le chien; | (*голѣмъ или малькъ, съзвѣздіе*), *Astr.* le Chien.

Пжтека, *sf.* le détroit, défilé, sentier *m*, banquette *f*, chemin, faux-fuyant *m*; 1. (*въ гора*), la laie; | *Géogr.* le col; | прави —, *va.* layer; 2. (*за едекъ*), le tirage; 3. (*при полытѣ на прьстникъ*), *Fortif.* le relais; 4. излазямь изъ —, *vn.* déboucher; 5. очистеване градинны -кы, *Agric.* le repassage.

Пжтекарь (*въ гора*), *sm.* un layeur.

Пжтенъ, *adj.* itinéraire.

— столъ, *sm.* l'échaudé *m*.

— трьнь, *sm. plante*, le nerprun.

— ямурлукъ (*съ широкы ржкавы*), *sm.* la casaque.

Пжтища, *sn. pl.* voie publique *f*; | управлене върху —, la voirie.

Пжтіоводачь (*за мареплаване*), *sm.* un routier; | *fig.* boussole *f*.

— мѣръ (*одометръ*), *sm.* l'odomètre, pédomètre, compte-pas *m*.

Пжтна бойна болница, *sf.* l'ambulance *f*.

— ботушарска торба, *sf.* le crépin.

— былярница, *sf.* le droguier.

— игла, *sf. arbrisseau*, l'alaterne *m*.

— книга *или* молитва, *sf.* l'itinéraire *m*.

— кость (*у конь*), *sf.* le paturon.

— мѣрка (*египетска миля*), *sf.* le schêne.

— трѣва, *sf. plante*, le cotylédon.

— харта, *sf.* carte routière *f*.

Пжтно мыто [събирачъ на —, un péager.

Пжтны *или* **Женскы партушины**, *sf. pl.* le nécessaire.

— панталоны, *sm. pl.* la charivari.

— пары, *sf. pl.* le viatique.

Пжтникъ, *sm.* un voyageur, passager, passant, touriste, pèlerin *m*; | *fig.* oiseau de passage, *m*.

Пжтническа чѣнта, *sf.* le saint-crépin.

Пжтпаджкъ, *sm. oiseau*, la caille; | ловь за -джцы, la bourré (*voyez* **Прѣпилецъ**).

Пжтпаджка, *v. imp.* elle courcaille.

Пжтпаджчене, *sn.* le courcaillet.

Пжтувамь, *vn.* voyager, marcher; | (*пѣшкомъ*), *pop.* battre la semelle.

Пжтуване, *sn.* le voyage, trajet *m*, péragration *f*; 1. (*околоврьстъ земята*), tour

du monde, *m*; 2. (*пълно съ юначества*), *fig.* l'odyssée *f*: 3. потрѣбнытѣ за —, l'équipage *m*; ‖ приготвямъ —, *va.* équiper; 4. страсть къмъ —, la pérégrinomanie; 5. описане -неа, relation de voyage, *f*; 6. описане на морско —, le périple; 7. списатель на —, un relateur.

Пжть, *pl.* -тница (*и fig.*), *sm.* le chemin, la route, la voie; 1. la marche, passage, voyage, parcours, trajet, acheminement à *m*, estrade, direction *f*; 2. *fig.* la ligne; 3. *Milit.* la trouée; 4. *Mar.* le sillage; 5. *pop.* la trotte; 6. (*край вода за теглене едекъ*), la balise, chemin de halage; 7. (*между два реда дьрвіе*), l'allée *f*; 8. на колярски — коленикъ, voie charretière *f*; 9. (*на планета*), *Astr.* la route; 10. (*подземенъ*), chemin couvert *m*; 11. (*продължене*), la traite; 12. млѣченъ —, *Astr.* chemin de St. Jaques; 13. изъ -тъ, en chemin; 14. на — е (*за работа*), en chemin de; 15. изъ по край -тъ, chemin faisant; 16. вьрвя по отстраненъ —, *va. Milit.* obliquer; 17. загубвамъ *или* сбьрквамъ -тъ, *va.* dérouter, dépayser, désorienter, perdre; 18. зимамъ —, *vn.* parcourir; 19. на добьръ — сѫмъ, *va. fig.* être sur le trottoir; 20. направямъ —, *va.* faire planche *f*; 21. отбивамса отъ -тъ, *vr. Mar.* dériver; 22. показвамъ -тъ, *va.* guider; 23. до половината —, à mi-chemin; 24. правя *или* пробивамъ —, *va.* frayer; 25. отварамъ си — къмъ, *vn.* se frayer le chemin; 26. прѣсачамъ —, *va.* faire la planche; 27. прѣзъ кой —, *conj.* par où; 28. по правъ —, en droite ligne *f*, en enfilade; 29. на — сѫмъ, *vn.* être en train *m*.

Пжть (*pl.* -ти), *sm.* la fois, le coup; 1. изъ единъ —, à la fois, tout à la fois, d'emblée, tout d'une tirade *ou* tire; ‖ *fig.* d'un seul jet; 2. единъ —, un beau matin; ‖ (*като*), une fois que, dès qu'une fois; 3. за единъ —, à la passade; 4. още единъ —, bis; 5. по нѣкой —, parfois; 6. за тоя —, pour le coup, à ce coup; 7. млого -ти, maintre fois.

Пжхтене, -хкане *и* **Пжшкане**, *sn.* le soupir, sifflement *m*; 1. (*у конь*), la pousse; ‖ страда отъ — (*за конь*), il pousse; 2. (*въздухъ*), l'aspiration *f*; 3. съ —, poussif, *adj.* [siffler.

Пжхтѫ, -хкамъ *и* **Пжшкамъ**, *vn.* soupirer,

Пжчене, *sv.* la minauderie, rengorgement, faste *m*; ‖ *fam.* la simagrée.

Пжчяса, *vr.* se prélasser, se faire valoir, renfler, pousser; ‖ *fig.* se rengorger; ‖ *fam.* faire jabot *m*. [et raffe, râpe *f*.

Пжшка (*отъ гроздіе*), *sf.* le grapillon, raffe

Р.

Р

Р (*ерь*), la dix-septième lettre de l'alphabet bulgare.

Рабатъ (*спадане отъ цѣна*), *sm.* le rabais.

Рабдологически, *adj.* rabdologique.

Рабдологія (*смѣтане съ рабошы*), *sf.* la rabdologie.

Работа, *sf.* l'affaire *f*, ouvrage, travail (*pl.* -vaux), labeur *m*, oeuvre, occupation *f*, fait, faire *m*, facture, création *f*, morceau *m*, façon *f*, les sueurs *f*; 1. *fig.* l'exercice *m*; 2. *fam.* la besogne; 3. каторжна —, travaux forcés *m*; 4. малка —, *Typ.* ouvrage de ville; 5. (*и плата за* —), la main-d'oeuvre; 6. твьрдѣ износна —, une affaire d'or; 7. той има —, il est occupé; 8. залавямса за —, *vr.* se mettre à l'oeuvre, mettre la cognée à l'arbre; ‖ (*за чужда*), aller sur les brisées; 9. зная всичката — твьрдѣ добрѣ, *vn.* savoir le fonds et le tréfonds; 10. замѫчнявамса въ малкы -боты, *vr.* vétiller; 11. имамъ —, *va.* travailler à; 12. каране —, *fig.* le maniement; 13. начинъ ради каране —, *fam.* le trantran; 14. намирамъ — нѣкому *или* ходя по чужда —, *va. vn.* occuper; 15. нѣмане —, la déssoccupation, la morte-saison; 16. незаловенъ за —, déssoccupé, *adj*; 17. кога дойди за —, au fait et au prendre; 18. слѣдъ напустнуване всяка —, toute affaire cessante; 19. сдружникъ на —, *Téchn.* un marchandeur; 20. тичамъ по своята —, *vn.* chevaler; 21. не вьрви -та, *fig.* il y a quelque fer qui loche; 22. -та е за, il est question de; 23. -та е готова *или* свьршена, l'affaire est dans le sac; 24. то не е голѣма —, ce n'est pas grand' chose; 25. това пакъ друга —, c'est une autre paire de manches; 26. това е друга —, *fam.* cela change la thèse; ‖ (*съвсѣмъ*), c'est une autre histoire; 27. това не е моя —, cela n'est pas de mon ressort; ‖ оправямъ пакъ своитѣ -ты, *va.* faire ressource *f*; 28. това е обычливата му —, c'est son élément; 29. на —, *fig.* sur le metier; 30. при нѣмане —, *adv.* à loisir.

Работене, *sn.* la fabrication, fabrique *f*, fonctionnement *m*; ‖ (*на леняны нѣща*), industrie linière *f*; ‖ -неа (*въ твьрдиня*), *pl.* le travail.

Работенъ (*день*), *adj.* ouvrier; ‖ *sm.* jour ouvrable.

Работлива пчела (*ялава*), *sf. H. nat.* le mulet *ou* abeille ouvrière *f.*
Работливъ, *adj.* laborieux, agissant, appliqué; ‖ *fam.* piocheur *m.*
— **човѣкъ**, *sm.* grand travailleur *m*, homme de grand travail, élucubrateur *m*; ‖ *fam.* cul de plomb, *th.*
Работна книжка, *sf. Com.* le carnet.
— **кжща**, *sf.* la manufacture.
— **стая**, *sf.* l'ouvroir *m.*
Работникъ, ница, *s.* ouvrier, ère; travailleur, faiseur, euse; un affineur; 1. (*на день*); homme de peine *ou* de travail, gagne-denier, manouvrier, tâcheron, *m*; 2. (*на зидари*), un porte-auge; 3. (*на кжсъ*), un apiéceur; 4. надзирачъ върху -ницы, un chasse-avant; 5. промѣнявамъ -ницы, *va.* relayer.
— **човѣкъ**, *sm.* homme de travail, *m.*
Работница, *sf.* femme de journée, *f.*
Работнически прѣстолъ, *sm.* l'écofrai *et* -froi *m.*
Работно врѣме, *sm.* la campagne.
Работны людіе, *sm. pl.* gens de peine, *m.*
Работя, *va.* travailler, ouvrer, fabriquer, faire, agir, besogner; 1. (*бържѫ*), *fig.* brocher; 2. (*дебелашкы лошо*), *fig.* maçonner; 3. (*истжнко*), *fig.* lécher; 4. (*безъ лжскавина злато и сръбро*), amatir; 5. (*лошаво, плѫщж*), *pop.* saboter; ‖ *fam.* sabrenasser *et* -naudier; 6. (*лошо*), *fam.* cochonner; 7. (*нощемъ*), lucubrer *et* élucubrer; 8. (*съ все сърдце*), avoir le coeur au metier, piocher; 9. работи (*за машина*), *v. imp.* elle fonctionne.
Рабошъ, *sm.* l'entailie *et* -taillure *f*, la 'hoche.
Раввински, *adj.* rabbinique; ‖ прочитане -скы книгы, le rabbinage
Раввинско учене, *sn.* le rabbinisme.
Раввинистъ, *sm.* un rabbiniste *et* rabbaniste.
Раввинъ *и* **Равви**, *sm.* rebbin *et* rabbi.
Равелинъ, *sm. Fortif.* le ravelin.
Равенство, *sn.* l'égalité *f*, équilibre *m*, convenance, parité, *f*
Равенъ, *adj.* semblable, égal à, pareil, pair, plat, uni, plain, équipollent; 1. (*къмъ нѫщо*), pendant; 2. (*за пжть*), roulant; 3. (*съвсѣмъ*), *fig.* parallèle; 4. бывамъ — съ вредностьта, *vn.* équipoller; 5. ставамъ — нѣкому, *vn.* égaler; 6. смѣтамса за —, *vr.* s'égaler à; 7. както съ —, d'égal à égal.
— **пжть** (*сгоденъ за возене*), *sm.* carrossable, *adj.* [taut à taut.
Равна партія [имамъ — въ игра, *vn.* être
— **стрьвнина**, *sf.* le glacis.
Равнене *sn.* l'inhumation *f.*
Равнилникъ, *sm.* un planeur; ‖ (*ради земята*), *Techn.* un régaleur.
Равнило (*сачево*), *sn.* le niveau, le redressoir; 1. (*съ оловна шикалка*), niveau à plomb; 2. (*съ въздушно мѣхурче*), niveau à balle d'air; 3. на —, de niveau; 4. изравнявамъ съ —, *va.* niveler; 5. измѣрена съ — плоскость, le niveau.
Равнина *и* **-вность**, *sf.* l'égalité *f*, parité, plaine *f.*
Равнище, *sm.* le terre-plein, la plaine.
Равно, *adv.* uni, uniment, rondement, pareillement; 1. изъ —, de puissance à puissance; 2. на —, but à but; 3. на — съ, *fig.* à la 'hauteur de; 4. правя —, *va.* égaliser; 5. -то, *sn.* l'égal *m*, pareille *f*, équipollent *m.*
— **вредность**, *sf.* l'équipollence *f.*
— **върхенъ**, *adj. Bot.* fastigié.
— **врѣменность**, *sf.* l'isochronisme *m.*
— **врѣмен**, *adj.* isochrone, avancé.
— **вѣсенъ**, *adj.* équipondérant.
— **вѣсіе**, *sn.* l'équilibre *m*, équipondérance *f*; 1. *fig.* la balance, pondération *f*; 2. поставямъ въ —, *va.* équilibrer; 3. докарвамъ въ —, *va.* balancer; ‖ *fig.* pondérer; 4. докаровачъ въ —, un pondérateur.
— **денствена линія**, *sf. Géogr.* ligne équinoxiale *f.*
— **денственъ**, *adj.* équinoxial.
— **денственникъ**, *sm. Géogr.* l'équateur *m.*
— **денствіе**, *sn.* l'équinoxe *m.*
— **душенъ**, *adj.* indifférent, égal à, apathique; ‖ *fig.* froid pour. [glaçon.
— **-човѣкъ**, *sm.* un indifférent; ‖ *fig.* un
— **душіе**, *sn.* l'indifférence *f*, apathie *f*, stoïcisme *m*, équanimité *f*; ‖ *fig.* le froid.
— **душно**, *adv.* indifféremment.
— **значителенъ**, *adj.* équipollent, équivalent.
— **значителность**, *sf.* l'équipollence *f.*
— **кжтенъ**, *adj. Géom.* équidistant; ‖ *Minér.* isogone.
— **множителенъ**, *adj.* équimultiple.
— **мѣрно**, *adv.* également, pareillement.
— **-стжпване** (*на конь*), *sn.* le passage.
— **мѣрность**, *sf. Géom.* la coincidence.
— **околенъ**, *adj. Géom.* isopérimètre.
— *или* **открыто поле**, *sn.* rase campagne *f.*
— **сричен**, *adj. Gram.* parisyllabique.
— **страненъ**, *adj.* équilaterale *et* -tère.
— **хълбочен**, *adj. Géom.* isosèle *et* isoscèle.
— **цѣнни**, *adj.* équivalent.
— **цѣнность**, *sf.* l'équivalent *m.*
Равнѫ, *va.* aplanir, unir, égaler, régaler, inhumer, enterrer; 1. *fig.* niveler; 2. *Archit.* enligner; 3. (*зидъ*), araser.
Рагу (*ѣстіе*), *sn.* le ragoût; 1. (*отъ овчіе месо и голія*), 'haricot de mouton, *m*; 2. (*отъ печенъ дивичъ*), le salmi *et* salmis; 3. видъ —, le sauté.
Радвамса, *vr.* féliciter, triompher; 1. (*за*), se réjouir de; 2. (*на*), s'applaudir de; 3. -*си са*, *vn.* se mirer. [radjah.
Раджа (*индійски князь*), *sm.* un raja *et*

Ради, *prép.* pour, concernant; ‖ *conj.* pour l'amour de; ‖ -това, *adv.* là dessus.
Радикални, *adj.* radical.
Радикалъ (*въ политика*), *sm.* le radical; ‖ система на -лы, le radicalisme.
Радикы, *sf. pl.* (*voyez* Бърдоквы).
Радіометръ (*варіомѣръ, сачево*), *sm.* le radiomètre.
Радіусъ, *sm.* *Géom.* le rayon.
— векторъ, *sm.* *Astr.* rayon vecteur *m.*
Радостенъ, *adj.* joyeux; -тно, -eusement; ‖ bien *ou* fort aise.
— огнь, *sm.* feu de joie, *m.*
Радостливость, *sf.* l'affabilité *f.*
Радостливъ, *adj.* riant; *s.* égrillard, arde; ‖ (*твърдѣ*), ravi de.
Радостно выкане, *sm.* *fam.* le vivat.
Радость, *sf.* la joie; -тенъ, de joie; 1. le plaisir, réjouissance, aise, allégresse, alacrité *f*; 2. изливане —, *fig.* l'épanchement *m*; 3. побъркване —, *fam.* le rabat-joie; 4. извънъ себе-си отъ —, royonnant de joie; ‖ бывамъ —, *vn.* *fig.* rayonner; 5. съ —, *adv.* gaiement *et* gaîment; 6. — и жалность (*въ животъ-тъ*), le 'haut et le bas de la vie; 7. -сти, *pl.* les plaisirs.
Радъ, *adj.* fort-aise, bien-aise, content.
Раждамь, *va.* procréer, produire, enfanter, engendrer; 1. (*дѣте и fig.*), accoucher; 2. -*са*, *vr.* venir au monde; 3. (*пакъ*), renaître; 4. раждатса, *v. imp.* ils s'engendent; 5. който са ражда, naissant, *adj.*
Раждане, *sm.* l'accouchement *m*, procréation *f*, enfantement *m*, parturition, nativité *f*; 1. *Jur.* le part; 2. (*за жена*), la couche; 3. (*изново*), la renaissance; 4. (*рождество*), la naissance; 5. помагамь на жена при —, *va.* accoucher; 6. расположение на звѣздытѣ въ часъ-тъ на -то нѣкому, *Astr.* la nativité; 7. което са относи до -то, genéthliaque, *adj.*
Разбивамь, *va.* briser, rompre, forcer, effondrer, désajuster, changer; 1. *Méd.* résoudre; 2. *Milit.* battre; 3. (*войска*), défaire, déconfire, tailler en pièces *f*; 4. (*изново*), recasser; 5. който разбива, *Méd.* catarrhectique, *adj.* [défaite.
Разбиване, *sn.* le cassage; ‖ (*войска*), la
Разбивачъ, *sm.* un changeur.
Разбирамь, *va.* comprendre, percevoir, saisir, connaître, entendre à (en), sentir, embrasser; ‖ *fig.* concevoir; ‖ -меса (*единъ другъ*), *vr.* se deviner.
Разбиране, *sn.* l'intellection, intelligence, perception, idée, raison, *f.*
Разбирателенъ, *adj.* intelligible, perceptif.
Разбирателность, *sf.* l'intelligibilité *f.*
Разбирливъ, *adj.* conceptible, concevable, compréhensif.
Разбирность, *sf.* la compréhension.
Разбитъ, *part.* moulu (*отъ* moudre), naufragé; ‖ *fam.* dégingandé.
Разбълнувувамь, *va.* déscensorceler.
Разбълнувуване, *sn.* le déscensorcellement.
Разбоенъ камыкъ, *sm.* le bélemnite, aérolithe *m.*
Разбойнически пологъ, *sm.* l'égorgeoir *m.*
Разбойническо легло, *sn.* le coupe-gorge.
Разбойничество (*по море*), *sn.* la piraterie; ‖ правя —, *vn.* pirater, écumer les mers *f.*
Разбойникъ, *sm.* un brigand, bandit, chauffeur, larron, *m*; ‖ (*по море*), un pirate.
Разбогатявамь, *vn.* s'enrichir, faire fortune.
Разболявамса, *vr.* tomber malade; ‖ (*пакъ*), se raliter.
Разбрано, *adv.* 'haut.
Разбранъ, *adj.* intelligent, entendu, habile; ‖ на — човѣкъ малко думы, à bon entendeur salut.
Разбърканъ, *adj.* implexe.
— умъ, *sm.* une tête à l'envers.
Разбъркваме, *va.* farfouiller, gaspiller, bousculer; 1. *fig.* mêler; 2. *fam.* galvander; 3. (*съ вода*), détremper; 4. (*книгы*), remêler; 5. (*пълкъ*), *Milit.* rompre.
Разбъркване, *sn.* le remuage, bousculement, désordre, bruit, *m*; 1. *fig.* le remuement *et* remûment, tumulte, tour de babel, tohubohu; 2. *Pharm.* la mixtion; 3. *Techn.* le liage.
Разбъркователенъ, *adj.* séditieux, mutin.
Разбърчавамь, *va.* dérider; ‖ (*чело, ставамь по-веселъ*), défroncer le sourcil.
Разбудителенъ, *adj.* encourageaut.
Разбуждамь, *va.* éveiller, encourager.
Разбуждане, *sn.* l'encouragement *m.*
Разбѣгване, *sn.* le débandement.
Разбѣгватса, *v. imp.* ils se débandent.
Развала, *sf.* l'anéantissement, renversement *m*, altération *f*, bouleversement *m*, corruption *f*, dégât *m*, désorganisation, détrition, perversité *f*; 1. *Méd.* la dépravation; 2. *Géol.* le détritus; ‖ който състои отъ -лы, détritique, *adj*; 3. (*на здраве, на имотъ*), *fig.* la secousse: 4. -валы, *pl.* les ruines *f*, les gravois *et* -vats *m*; 5. (*въ книпись*), les fabriques *f*; 6. който расте по —, *Bot.* rudéral *adj.*
Развалено уветѣло нѣщо, *su.* *fam.* la patraque. [*Méd.* vicié.
Развалененъ, *adj.* pourri, perdu, avarié, taré;
— пѫть, *sm.* chemin défoncé *m.*
Развалены уста, *sm.* un sottisier; ‖ *fig.* maldisant, *adj.* [dérogatoire.
Развалителенъ, *adj.* alterable, ruineux,
Развалливъ, *adj.* violable.
Развалникъ (*на женена вѣрность*), *sm.* *so.* adultère; ‖ (*на закоры*), légicide, *m. adj*; ‖ (*на цѣна*), *fam.* un gâte-métier.
Развалность, *sf.* la dépravation.

Развалъ, *sm. Mus.* la discordance, disharmonie *f.*

Развалщины, *sf. pl.* le debris.

Развалямь, *va.* détruire, détériorer, gâter, fausser, abâtardir, défigurer, vicier, corrompre, défaire, décomposer, rompre, bouleverser, débaucher, déconcerter, dissoudre, empirer, abîmer *et* abymer; 1. altérer, désorganiser, anéantir, annuler; démolir, transgresser, user, ronger, tarer, enfreindre, violer, forcer, manquer à, contrevenir à, trahir; 2. *fig.* ruiner, délabrer, rouiller, dérouter; 3. *Méd.* dépraver; 4. *fam.* galvander; 5. *Mus.* désaccorder; 6. (*вкусъ*), affadir; 7. (*конь*), détraquer; 8. (*нагласяването*), *Mus.* arpéger; 9. (*нѣкого*), déconfir; 10. (*съ правянето*), *pop.* saveter; 11. (*рѣчитѣ*), baragouiner; 12. (*уредъ*), pervertir; 13. **който развали**, dégénérateur, dérogeant, *adj*; 14. *-ca, vr.* se détériorer, se gâter, se fausser, s'abâtardir, s'alterer, se désorganiser, s'user, se tarer, se détraquer, se pervertir; 15. dépérir, dégénérer, pourrir, se démonter, s'avarier, tourner court; 16. *fig.* périr, se ruiner, se corrompre; 17. (*на гледъ*), se déformer; 18. **развалиса**, *v. imp.* il carie *et* se —; ‖ (*гласъть ми*), elle se désaccorde; ‖ (*дивичъ*), il se faisande; ‖ (*сърдце*), *fig.* il fend.

Развалянe *и* **-лене**, *sn.* la dégénération *et* -nérescence, altération, ruine, annulation, dissolution, dérogation *f*, démontage *m*, infraction, transgression, décomposition, déconfiture, rupture, violation *f*; ‖ (*законъ*), la contravention; ‖ (*на сърдцето*), le brisement.

Разваряваме, *va.* dessouder.

Развеселене, *sn.* le divertissement, épanouissement, passe-tamps *m*, récréation, volupté, joie *f*, jeu *m*, partie *f*; ‖ **за** —, *adv.* par plaisir.

Развеселенъ, *adj.* gris.

Развеселителенъ, *adj.* divertissant, distrayant, récréatif, joli; ‖ *Méd.* exhilarant; ‖ *fam.* régalant.

Развеселителна дубрава, *sf.* marmenteau *et* bois —, *sm.*

— **ладія**, *sf. Mar.* le kiosque.

Развеселяваме, *va.* distraire, amuser, divertir, désennuyer, enjouer, réjouir, égayer, régaler dissiper, désopiler, epanouir la rate, émoustiller, récréer, délecter; 1. *fig.* charmer, défrayer, dérider, éveiller; 2. *fam.* ragaillardir *et* regaillardir; 3. *-ca, vr.* se divertir, se désennuyer, se rasséréner.

Развиваме, *va.* dérouler, détorde, épanouir; ‖ (*вжже, ортома*), décorder; ‖ *-ca, vr.* se dérouler.

Развиване, *sn.* le déroulement.

Развитъ, *adj.* détors.

Развлачаме *и* **-личаме**, *va.* dilater; 1. **развлача**, *v. imp.* il trace; 2. (*клоноветѣ си*), il s'évase; 3. **развлачаса** (*за платъ*), il s'effile; ‖ (*за растенеа*), ils tassent.

Развлачане *и* **-личане**, *sn.* la dilatation; 1. (*на синя жила*), *Chir.* la varice; 2. (*видъ искилено*), la varicocèlle; 3. **страдалецъ отъ -лы**, *Méd.* variqueux, *adj.*

Развлечителенъ корень, *sm.* racine traçante *f.*

Развождаса (*за кошута*), *v. imp.* elle muse.

Развонявамь, *va.* empuantir, empester.

Развоняване, *sn.* l'empuantissement *m.*

Разврата, *sf.* le désorde.

Развратене, *sn.* la pravité.

Развратенъ, *adj.* débordé, paillard, déréglé, dissolu, abandonné, gangrené, bamboocheur (*voyez* **Разглезенъ**).

— **животъ**, *sm. fig.* la fange.

— **човѣкъ**, *sm.* un débauché, roué *m*; ‖ *pop.* une barboteuse.

Развратителенъ, *adj.* corrupteur; démoralisateur, trice, *s.*

Развратникъ, ница, *s.* débaucheur, euse; corrupteur, dépravateur, seducteur, trice; un pervertisseur; ‖ *fig.* une canaille; ‖ empoisonneur public, *m.*

Развратность, *sf.* la séduction, abandonnement *m.*

Развратство, *sn.* le débauché, dérèglement, égarement *m*, dissolution *f.*

Развратяваме *и* **-ращаваме**, *va.* démoraliser, débaucher, corrompre, pervertir, séduire, perdre; 1. *fig.* dépraver, empoisonner; 2. *fam.* acagnarder; 3. *-ca, vr.* se débaucher, se pervertir, se dépraver.

Развратене *и* **-ращене**, *sn.* la démoralisation, corruption, perversion *f*, pervertissement *m*, séduction *f*, relâchement *m.*

Развѣрзанъ, *adj.* délié.

Развѣрзваме, *va.* débander, dénatter, dénouer, déballer, délier, délacer, débarrasser, redéfaire; ‖ *-ca, vr.* se dénouer, se délacer, se défaire.

Развѣрзване, *sn.* le dénoûment *et* dénouement, déballage, dégagement *m.*

Развыквамса, *vr.* faire le diable à quatre.

Развѣваме, *vr.* voltiger, ondoyer, onduler, badiner; 1. *fam.* pendiller; 2. **развѣватса** (*за платната*), *vr. Mar.* barboyer *et* barboter; 3. **който са развѣва**, flottant, *adj.*

Развѣване, *sn.* le voltigement, ondulation *f.*

Развѣта ивица (*въ гербоветѣ*), *sf.* le cartouche.

Развѣтреваме, *va.* éventer, essorrer; 1. *fig.* voltiger; 2. (*стаитѣ*), aérer; 3. *-ca, vr.* s'éventer; 4. **оставямь нѣкое мѣсто да са развѣтри, да влѣзе чистъ въздухъ**, assainir.

Развѣтреване, *sn.* l'aérage *m et* aération *f*, ventilation *f*; ‖ **правя душницы за** —, *va.* ventiller.

Развѣтренъ (*който стои на чистъ въз-*

Размножителенъ, *adj.* reproductif.
Размножителность, *sf.* le reproductivité *et* -tibilité.
Размножникъ, *sm.* reproducteur, *adj.*
Размножавамъ, *va.* propager, redroduire, multiplier; 1. (*рыба, пилци*), peupler; 2. (*рыба въ рѣката*), aleviner; 3. **размножавамса**, *v. imp.* ils pullulent, ils répullulent.
Размножаване, *sm.* la reproduction, propagation *f*; 1. (*на животни*), l'élevage *m et* élève *f*; 2. (*бързо*), la pullulation; 3. **способенъ за** —, reproductible, *adj.*
Разгалевамъ, *va.* efféminer; | *fam.* féminiser; | *-са*, *vr.* se mitonner.
Разгалеване, *sm.* l'effémination *f*.
Разгаленъ, *adj.* douillet, efféminé, chéri, subtil, féminin, mou *ou* mol.
Разгласенъ бой, *sm.* guerre ouverte *f*.
Разгласникъ, *sm.* un proclamateur; *s.* divulgateur, trice.
Разгласявамъ, *va.* proclamer, divulguer, afficher, ébruiter, saluer, statuer, protester; 1. *fig.* arborer, trompeter, fulminer; 2. (*безъ испытъ*), préconcevoir; 3. (*за достойнъ*), préconiser; 4. *-са* (*несговоренъ*), *vr.* protester.
Разгласяване *и* **-сене**, *sm.* la proclamation, divulgation *f*, ban, cri, criage *m*; || *fig.* la fulmination; || (*за достойнъ*), la préconisation.
Разгледвамъ *и* **-ждамъ**, *va.* débattre, discuter, considérer, reconnaître, regarder, contempler, agiter, digérer; 1. *fig.* peser, sasser, anatomiser, balloter; 2. (*изново*), *fig.* ressasser; 3. (*отдѣлно*), spécialiser; 4. (*опись*), récoler; 5. (*пакъ*), recenser; 6. (*подробно*), *fig.* passer par l'alambik; 7. (*полегичка*), *fig.* passer au gros sas; 8. (*ревизувамъ*), réviser; 9. **ако** — **добрѣ всичко**, tout compté tout rabattu; 10. **който разгледва**, déliberant, *adj.*
Разгледване, *sn.* la discussion, délibération, considération *f*, examin *m*, reconnaissance *f*, vu *m*; 1. (*на опись*), le récolement; 2. (*ревизія*), la révision; 3. (*рецензія*), la recension; 4. **-дванеа**, *pl.* les débats *m*.
Разгледникъ (*ревизоръ*), *sm.* un réviseur.
Разглеза, *sf.* la dissolution, perversité, pravité *f*; 1. *sm.* un pervertisseur; 2. *fam.* gâteur, euse d'enfants, une majarée; 3. **каране на -зы**, *fam.* la rouerie.
Разглезвамъ, *va.* prostituer, débaucher, séduire, perdre; | (*дѣца*), gâter; | *-са*, *vr.* se prostituer, se débaucher, se gâter, se pervertir, se licencier, se trahir.
Разглезване, *sn.* le pervertissement, excès *m*, perversion, gâterie *f*; 1. *fig.* la pestilence; 2. *pop.* la ribote; 3. (*дѣца*), l'adultère *m*.
Разглезена жена, *sf.* femme de mouvaise vie, femme *ou* fille perdue, une prostituée, vilaine. salope, garce, courtisane, bagasse *et* bagace, messaline, *f*; | (*курва*), *pop.* une gouine.
Разглезенъ, *adj.* libertin, impudique, débordé, paillard, pervers, licencieux, *se.* abandonné; | *fig.* taré, lubrifique; | *pop.* ribaud.
— **животъ**, *sm.* la prostitution; || **живѣя -зено**, *vn.* libertiner *et* se —, *vr.*
— **човѣкъ**, *sm.* un lovelace.
Разглезница, *se.* débaucheur, euse; bambocheur *m*; || *pop.* une barboteuse.
Разглезлимъ, *adj.* pervertissable.
Разглезникъ, ница, *s.* libertin, ine; | *fam.* *se.* gâte-enfant.
Разглезность, *sf.* la prostitution, lubricité, molesse *f*, vice *m*; | *pop.* la ribauderie.
Разглезня, *sf.* les bamboches *f*.
Разглезство, *sm.* le libertinage, impudicité *f*; | *fig.* impureté *f*.
Разгнояване, *sm.* *Méd.* la purulence
Разгнѣвенъ, *adj.* rageur.
Разгнѣвявамъ, *va.* courroucer; | *-са*, *vr.* se courroucer.
Разговарямъ, *va.* amuser; 1. *-са*, *vr.* converser, causer, dialoguer; 2. *fam.* deviser; 3. (*за*), s'entretenir de; 4. (*за нѣщо*), conférer de, sur; 5. (*за сговоры*), *fig.* parlementer; 6. **-ряме си са**, *fam.* confabuler; 7. **искуство да са разговаряме на далечно разстояне**, la téléphonie.
Разговоренъ, *adj.* dialogique; **-рно**, **-ment.**
Разговоркы, *sf. pl.* le négociation; | **правя** — **за нѣщо**, *va.* négocier; | **ставать** — **за нѣщо**, *vn.* se négocier.
Разговорливъ, *adj.* amusant, causant, parlant, bien-disant. [parloir.
Разговорна стая (*въ манастыръ*), *sf.* le
— **форма**, *sf.* le dialogisme.
Разговоръ, *sm.* la conversation, entretien, dialogue, propos, colloque *m*; 1. **докарвамъ** — **за нѣщо**, *va.* se rabattre sur; 2. **наддѣлявамъ съ** — **въ прѣпирня**, —, *va.* *fig.* tenir le dé; 3. **правя** —, *va.* lier; 4. **приимамъ участіе въ** —, *va.* être à la conversation; 5. **прѣсичамъ** —, *va.* couper court; | *fig.* rompre les chiens; 6. **располагамъ въ видъ** —, *va.* dialoguer; 7. **съчинитель на** —, *sc.* dialogiste.
Разговоры, *sm. pl.* la conférance; | **извѣсняванса съ** —, *vr.* dialoguer. [noche.
Разговяване (*посрѣдъ нощь*), *sn.* le média-
Разграбвамъ, *va.* spolier; | (*всичко*), rafler *et* faire rafle *f*.
Разграбване, *sn.* le pillage, spoliation *f*, sac *m*; | (*градъ*), le saccagement; | **оставямъ на** — **градъ**, *va.* mettre à sac *m*.
Разграждамъ, *va.* déclore. [brailié.
Разгърдевамса, *vr.* se débrailler, être de-

Разгърденъ, *adj.* débraillé.
Разгърмявамъ (*съ топове*), *va.* foudroyer.
Разгрьщамъ (*ржцѣ*), *va.* écarter.
Разгрьщане [при — книга, à l'ouverture du livre.
Разгѫвамъ, *va.* déplier, développer.
Разгѫване, *sn.* le déploiement, développement *m.*
Разгѫвателна линія, *sf. Géom.* développante, *adj.*
Разгѫчквамса, *vr.* se déconcerter.
Разгѫчкване, *sn.* le déconcertement.
Раздавамъ, *va.* distribuer, répendre, dispenser, départir; 1. (*книгы*), donner; 2. (*правосждіе*), administrer; 3. раздаваса, *v. imp.* il résonne; ‖ (*изъ ушѣ съ ушѣ*), il se murmure.
Раздаване, *sn.* la distribution, dispensation *f*; ‖ (*пары и хлѣбъ, у Римляны*), le congiaire; ‖ събрквамса въ -то книгы, *vr.* médonner.
Раздавателенъ, *adj.* distributif; -лно, -ivement.
Раздавачъ, ка, *s.* distributeur, dispensateur, trice; ‖ (*на газеты*), un colporteur.
Раздалечъ, *sm.* la distance, éloignement, intervalle, trajet *m*; ‖ *Archit.* l'espacement, isolement *m*; ‖ *pop.* la trotte.
Раздвоене, *sn* la bifurcation; ‖ (*расперване между пръстіе*), *Chir.* le fourchet.
Раздвоенъ, *adj.* bifurqué.
Раздвойване, *sn.* la divergence.
Раздвойка, *sf.* l'enfourchure *f*.
Раздвоителенъ, *adj.* divergent.
Раздвойченъ, *adj. Bot.* dichotome.
Раздвоявамъ *и* -воевамъ, *va.* séparer; ‖ -*са*, *vr.* fourcher *et* se —, faire la fourche; ‖ *Géom.* diverger.
Раздиплевамъ, *va.* déplier.
Раздирамъ, *va.* déchirer, délabrer, déchiqueter, dilacérer, lacérer, gercer; ‖ (*платъ*), érailler; ‖ раздираса, *v. imp.* il s'eraille.
Раздиране, *sn.* le déchirement, lacération, dilacération *f*.
Раздирка, *sf.* la déchirure, accroc *m*.
Раздирливъ, *adj.* lacérable.
Раздразневамъ, *va.* exciter, acharner, enflammer, animer, forcener, envenimer, instiguer, courroucer; 1. *fig.* éveiller, armer, déchaîner; 2. *Méd.* irriter, stimuler; 3. (*бѣлытѣ жилы*), agacer; 4. (*нѣкого*), *fig.* mettre hors des gonds *m*; 5. -*са*, *vr.* s'animer, forcener; 6. *fig.* se monter; 7. (*съ попьржни*), éclater en injures.
Раздразневане, *sn.* l'irritation *f*, excitation, instigation, suscitation *f*; ‖ *Méd.* l'exertion *f*; ‖ (*на бѣлытѣ жилы*), l'agacement des nerfes, *m*.
Раздразнелнвъ, *adj.* excitable.
Раздразнилникъ, *sm.* stimulateur, *adj. m*.
Раздразнителенъ, *adj.* nerveux, irritable; ‖ *Méd.* irritant, stimulant.
Раздразнително срѣдство, *sm. Méd.* l'irritant, stimulant, excitant *et* -tatif, *m*.
Раздразнителность, *sf.* l'irritabilité, excitabilité *f*.
Раздрано мѣсто (*на платъ*), *sn.* l'éraillure *f*.
Раздранъ, *adj.* délabré; ‖ *Bot.* déchiqueté.
Раздращевамъ, *va.* regratter.
Раздробяване *и* -бене, *sn.* l'analyse *f*; ‖ *Jur.* la délibation.
Раздрьнкувамъ, *va.* alarmer, impressionner, altérer, pénétrer; ‖ (*закачамъ*), toucher; ‖ -*са*, *vr.* s'impressionner.
Раздрьнкуване *и* -кваве, *sn.* l'altération *f*.
Раздрьпвамъ (*нѣкого*), *va.* tirailler; ‖ *pop.* sabouler; ‖ -вамеса (*единъ другъ*), *vr.* se tirailler.
Раздухнувамъ (*огнь*), *va.* souffler.
Раздѣлене, *sn.* la division, partage *m*, distraction *f*, morcellement, classement *m*, classification, désunion, disjonction *f*; 1. *fig.* la rupture; 2. *Jur.* la délibation; 3. *Chir.* la diérèse; 4. *Blas.* la partition; 5. (*надве*), *Géom* la bissection *et* bisection; 6. (*имотъ*), séparation des biens, *f*; 7. (*съчинене, стихове*), *fig.* la coupe; 8. часть наслѣдство отрѣчено до -то, le prélegs; 9. отхвьрлямъ нѣщо до -то, *va.* préleguer.
Раздѣленъ, *adj. Mathém.* discret.
Раздѣлителенъ, *adj. Gram.* disjonctif.
Раздѣленъ *и* -дѣлливъ, *adj.* partageable, divisible, sectile.
Раздѣлливость, *sf.* la divisibilité.
Раздѣлникъ, *sm.* un partiteur.
Раздѣлно, *adv.* par divis.
Раздѣлъ, *sm.* la distribution, divocre *m*, dissidence *f*; ‖ *fig.* la division; ‖ безъ —, *adv.* par indivis.
Раздѣлямъ *и* -лявамъ, *va.* partager, diviser, classer, distribuer, distraire, séparer, désunir, déjoindre, disjoindre, dépareiller, lotir; 1. *fig.* démambrer; 2. *Méd.* résoudre, inciser; 3. (*съ другы*), copartager; 4. (*на части предложене*), scinder; 5. -*са*, *vr.* se partager, se diviser, se distribuer de, se désunir, se disjoindre; 6. -лямеса, se quitter.
Раздѣнвамъ, *va.* exonérer; ‖ (*ладія*), *Mar.* désarmer.
Раздѣнване (*ладія*), *sn.* le désarmement.
Разединявамъ, *va.* déjoindre, désassembler; ‖ *fig.* désaccorder.
Раззеленѣлъ, *adj.* verdoyant.
Раззеленявамса, *vr.* reverdir.
Раззеленяване (*на дрьвіе пакъ*), *sn.* le reverdissement.
Раззѣва, *v. imp.* elle s'entr' ouvre.
Раззѣвка (*на топъ*), *sf. Artill.* l'égueulement *m*.
Разигравамса, *vr.* jouer quitte *ou* double.
Разиждамса, *vr.* se disloquer, se disperser.
Разлагамъ, *va.* décomposer, analyser; ‖

(*частитѣ на машина*), déconstruire (*voyez* Разставямъ).
Разлагане, *sn.* l'analyse *f.*
Разлаеватса, *v. imp. Vén.* ils clatissent.
Разлата водна плоскость, *sf.* nappe d'eau, *f.*
— **каца**, *sf.* le baquet, la sébile; ‖ (*за пране*), la cuvette.
— **паница**, *sf.* le plat; ‖ **всяка — сждина**, *sf.* la platerie.
Разлато, *adv.* à plat.
— **кошче**, *sn.* le maniveau.
Разлатость, *sf.* le plat.
Разлатъ, *adj.* plat.
— **голѣмъ кошъ**, *sm.* le noguet.
Разливамъ, *va.* épancher, épandre, répandre, démêler; 1. *-са, vr.* s'épancher, s'épandre, se répandre, regorger, fuser; 2. (*се*), se déborder; 3 **разливаса**, *v. imp.* il se déborde; ‖ *Méd.* il s'extravase.
Разливане, *sn.* le dégorgement, épanchement *m*; ‖ (*кръвь, злъчка*), *Méd.* la suffusion; ‖ (*рѣка, мокрини*), le débordement, le regorgement.
Разливка, *sf.* la coulure. [golfe.
Разливъ, *sm.* le regorgement; ‖ *Géogr.* le
Разлика, *sf.* la différence; ‖ **нѣма никаква —**, c'est jus vert *ou* verjus *m*; ‖ **безъ —**, *adv.* indifférement, indistinctement.
Разлистилнса (*за дървето*), *v. imp. Agric.* cadrané, *adj.*
Разлистиване, *sn. Bot.* la vernation.
Различавамъ *и* **-чамъ**, *va.* distinguer, diverger, varier, dissembler, différer de, différencier, contraster, discerner, remarquer; ‖ *-са, vr.* se distinguer. [divers.
Различенъ, *adj.* différent, distinct, divergent,
Различителенъ, *adj.* distinctif.
Различіе *и* **-чене**, *sn.* la différence, la distinction
Различна повлачна работа, *sf.* la marquéterie; ‖ **табларь на —**, un marqueteur.
Различновидность, *sf. H. nat.* la variété.
— **гласіе**, *sn.* la désharmonie; ‖ *Mus.* le désaccord.
— **гласѫ**, *vn. Mus.* discorder.
— **мысленъ**, *adj.* scissionnaire.
— **мыслителенъ**, *adj.* dissident.
— **мысліе**, *sn.* le dissentiment; ‖ *fig.* le désaccord.
— **образенъ**, *adj.* varié.
— **образіе**, *sn.* la variété, la diversité.
— **роденъ**, *adj.* dissimilaire, hétérogène; ‖ (*за думы*), *Gram.* hybride.
— **родность**, *sf.* l'hétérogénéité *f.*
— **странenъ**, *adj. Géom.* scalène.
— **цвѣтенъ помрьзлекъ**, *sm.* glace panachée *f.*
— **центренность**, *sf.* l'excentricité *f.*
— **центренъ**, *adj. Mathém.* excentrique.
Различность, *sf.* la variété, dissimilitude, disparité *f*, contraste *m*; ‖ *fig.* la divergence, distance *f.*
Разложене, *sn.* la décomposition.
Разложенъ, *adj.* situé; ‖ (*добрѣ*), bien orienté *ou* -planté.
Разлопчевамъ, *va.* agiter.
Разлѣгамса, *vr.* se poser.
Разлѣпямъ *и* **-пявамъ**, *va.* décoller; ‖ *-са, vr.* se décoller, se dessouder.
Разлѣпяне, -пяване *и* **-пене**, *sn.* le décollement. [doyer, onduler.
Разлюлявамъ, *va.* ébranler; ‖ *-са, vr.* on-
Разлюлявяне, *sn.* l'ondulation *f.*
Разлѫчамъ *и* **-чвамъ**, *va.* désincorporer, séparer; ‖ *fig.* séquestrer; ‖ (*два пилца*), désapparier.
Разлѫчане *и* **-чване**, *sn.* la séparation, dissidence, scission *f*, schisme *m*; ‖ *fig.* le divorce; ‖ *Chir.* la diérèse.
Размазвамъ, *va.* étendre.
Размахвамса, *vr. Méc.* osciller.
Размахваны ржцѣ, *sf. pl.* les bras ballants *m.*
Размачквамъ, *va. Pharm.* malaxer; ‖ (*косата*), décoiffer.
Размиренъ, *adj.* révolté.
Размирие, *sn.* l'agitation *f*, le trouble.
Размирителенъ, *adj.* insurrectionnel, factieux, séditieux, incendiaire; ‖ *fig.* revêche.
Размирица, *sf.* l'insurrection *f*, révolte, émeute, mutinerie, sédition *f*, incendie *m*, les troubles *m*; ‖ *fig.* l'embrasement *m*, la puce à l'oreille *f.*
Размирникъ, *sm.* un insurgé, rebelle, émeutier, séditieux, tison de discorde, factieux, *m*; 1. **-ница**, *s.* perturbateur, excitateur, fomentateur, trice; 2. *fig. se.* incendiaire; 3. (*на общій миръ или -ща тишина*), perturbateur du repos public *m.*
Размирница, *sf.* une commère.
Размирявамъ, *va.* faire révolter, altérer; 1. *fig.* troubler; 2. *-са, vr.* se revolter, s'insurger, se rebeller, se mutiner; 3. *fig.* se soulever, travailler.
Размиряване, *sn.* le harcèlement; *fig.* le soulèvement; ‖ (*духъ*), le trouble.
Размножавамъ, *va.* multiplier; ‖ *-са, vr.* se multiplier.
Размножене, *sn.* la multiplication.
Размотавамъ, *va.* détordre, détortiller; ‖ **-васа**, *v. imp.* il se détord.
Рамотанъ, *adj.* detors.
Размърданъ, *adj.* emu.
Размърдевамъ, *va.* faire jouer, émouvoir; ‖ *-са, vr.* s'emouvoir. [*rose*), la révolution.
Размърдеване, *sn.* la perturbation; ‖ (*на се-*
Размрьзяваса (*за ледъ*), *v. imp.* il dégèle.
Размрьзване, *sn.* le dégel.
Размывамъ (*цѣвтило*), *va.* noyer.
Размыслевамъ, *sn.* réfléchir sur, méditer sur, songer, penser, contempler, recueil-

ir, aviser à; 1. *fig.* calculer; 2. (*наново*), repenser à; 3. (*за нѣщо*), speculer sur, rêver; | *fig.* repasser dans son esprit; 4. (*пакъ за нѣщо*), *fig.* ruminer; 5. (*ради срѣдства за поминуване*), *fam.* s'ingénier; 6. (*често*), *fig.* remâcher; 7. ако всичко добрѣ размисля, *adv.* à tout prendre; 8. -*се* (*прѣзъ цѣла нощь*), *vr.* consulter son chevet.

Размисловане, *sm.* le raisonnement, soupçon *m*, discussion, spéculation, méditation, contemplation *f*; 1. *fig.* la réflexion, le calcul; 2. но —, *adv.* à priori; 3. съ —, *fig.* avec maturité; 4. съ мирно —, à tête reposée.

Размисленъ, *adj.* réfléchi, pensif.

Размислено, *adv.* délicatement; || всичко добрѣ —, toute réflexion faite.

Размисленость, *sf.* la délicatesse.

Размисливость, *sf.* l'ingéniosité *f*.

Размисливъ, *adj.* ingénieux; | (*който мисли*), pensant. ditatif.

Размислителенъ, *adj.* délibéré, délicat, mé-

Размѣна, *sf.* le change.

Размѣнявамъ, *va.* changer, échanger.

Размѣняване, *sm.* le changement, échange *m*.

Размѣрвамъ, *va.* mesurer; | *fig.* compasser.

Размѣренъ звонъ (*на камбаны*), *sm.* le carillon.

Размѣръ, *sm.* la mesure, cadence *f*, rhythme *m*; | *Gram.* la quantité; | въ голѣмъ —, *adv.* grandement.

Размѣсвамъ *и* -мисамъ, *va.* mélanger, mêler, entremêler, mixtionner, brasser, larder, allier; 1. *fig.* soupoudrer; 2. (*съ вода вино*), tremper; 3. (*съ по-долнно нѣщо питіе*), sophistiquer; 4. (*пакъ*), remêler; 5. -*са*, *vr.* s'entremêler, s'allier avec, se croiser.

Размѣсване *и* -мисане, *sm.* l'alliage *m*, promiscuité *f*; 1. *Pharm.* la mixtion; 2. (*съ по-долнно нѣщо*), la sophistication; 3. (*на растопенъ металлъ*), le brassage.

Размѣсено тѣло, *sm.* le mixte.

Размѣсенъ, *adj.* mêlée, mixte; | (*за коса, брада*), gris, grison; | (*съ пелинъ*), *Pharm.* absinthé.

— **редъ**, *sm.* *Archit.* ordre composite *m*.

— **шрифтъ**, *sm.* *Typ.* le pâté.

Размѣсително слѣпително срѣдство, *sm.* *Pharm.* l'excipient *m*.

Размѣстевамъ (*рѣчитѣ въ прѣдложение*), *va.* *Gram.* déconstruire.

Размѫтвамъ, *va.* agiter; | *fig.* soulever.

Размѫтителенъ, *adj.* perturbateur, provocateur.

Размѫтникъ,ница, *s.* provocateur, trice.

Разнизвамъ, *va.* désenfiler, défiler; | -*са*, *vr.* se désenfiler; | -ватса (*за огърлицы*), *v. imp.* ils défilent.

Разнимамъ, *va.* disjoindre.

Разнимане, *sm.* la disjonction.

Разнищевамъ (*малко*), *va.* détisser.

Разносачъ, ка, *s.* porteur, euse; un mercier, colporteur, porteballe *m*; | *fig.* un bourreau d'argent (*voyez* **Провалникъ**).

Разноситель, *adj.* *Méd.* résolutif *et* résolvant.

Разноситело срѣдство, *sm.* le résolvant.

Разноска, *sf.* la dépense, le dégât 1. -носки, *pl.* les frais *m*, la mise; 2. *Jur.* le dépens, le coût; 3. отстранены —, faux frais; 4. (*ради обдържане имотъ*), *Jur.* les impenses *f*; 5. изново —, sur nouveaux frais; 6. стискане дрѣбны —, la parcimonie; 7. вкарвамъ въ —, *va.* constituer en frais; 8. влазямъ въ —, *vn.* se mettre en frais; 9. непокрываме —, la non-valeur; 10. плащамъ —, *va.* *Jur.* refonder; 11. плащане —, *Jur.* réfusion de dépens *f*.

Разносливъ (*харчліи т.*), *adj.* dispendieux; -во, -eusement.

Разносчны пары, *sf.* *pl.* mise 'hors *f*.

Разносямъ, -насямъ *и* -несвамъ, *va.* dépenser, débiter, dépendre; 1. *fig.* manger; 2. *Méd.* resoudre; 3. (*новина*), *fam.* corner; 4. (*спистемото*), se démunir; 5. (*стоки*), colporter; 6. -*са*, *vr.* se disjoindre.

Разносяне, *sm.* *Méd.* la résolution; | (*на отокъ*), *Méd.* la discussion; | (*стоки*), le colportage. [scarificateur.

Разорачъ (*скарификаторъ*), *sm.* *Agric.* le

Разораване, *sm.* *Agric.* l'amenblissement *m*.

Разработвамъ (*ключъ*), *va.* *fig.* défricher.

Разраняваса (*за кожъ*), *v. imp.* il se coupe.

Разраняване, *sm.* *Méd.* l'ulcération *f*.

Разрывамъ, *va.* *fig.* fureter.

Разрѣдливъ, *adj.* raréfiable *et* raréscible.

Разрѣдникъ, *sm.* *Phys.* l'exitateur *m*.

Разрѣдителенъ, *adj.* raréfactif *et* raréfiant. — цѣръ, *sm.* délayant, *adj.* *m*.

Разрѣдителность, *sf.* la raréfactibilité *et* rarescibilité.

Разрѣждамъ, *va.* raréfier; 1. *Méd.* atténuer, 2. (*съ вода*), diluer; 3. (*правя по-рѣдко*), délayer, éclaircir; 4. -*са*, *vr.* se raréfier.

Разрѣждане, *sm.* la raréfaction, le délayement *et* délayage; | (*съ вода*), la dilution.

Разрѣзанъ, *adj.* *Bot.* déchiqueté.

Разрѣзачъ, *sm.* écuyer tranchant *m*.

Разрѣзвамъ, *va.* inciser, trancher, taillader, déchiqueter, dépecer, couper, ouvrir.

Разрѣзване, *sm.* l'incision *f*, cisaillement *m*; | *Chir.* la section.

Разрѣзъ (*на платъ*), *sm.* la taillade; | *Archit.* le profil; | (*отъ сграда*), *Archit.* la sciographie.

Разрѣшавамъ, *va.* absoudre; | *fig.* délier; | *Jur.* relever, libérer.

Разрѣшене, *sm.* l'indult *m*, dispense *f*, dégagement *m*; 1. *Jur.* la libération; 2. (*отъ проклетіи*), la réconciliation; 3. който е

пріелъ —, indultaire, *adj*; 4. говоръ за — въ Римъ, la compétende.
Разрѣшителенъ, *adj*. dimissorial, absolutoire.
Разрѣшителна граммота, *sf*. le dimissoire.
Разрѣшливость, *sf*. la solubilité.
Разрѣшливъ, *adj*. soluble.
Разсадникъ, *sm*. *fig*. la pépinière; | *Agric*. la batardière; | (*училища*), *fig*. le séminaire.
Разсаждачъ (*на дървеіе или младицы*), *sm*. un arboriste *ou* pépinieriste.
Разсаждамь (*растенеа*), *va*. cultiver; | (*съ прѣвиване лозіе*), *Agric*. provigner.
Разсаждане (*растенеа*), *sn*. la culture; | (*съ прѣвиване*), le provignage *et* -gnement; училища за — дървіе, la pépinière.
Разсичамь *и* -сачамь, *va*. disséquer, hacher; | (*сѣлмата*), siller.
Разсичане, *sn*. *Géom*. la section.
Разслабевамь *и* -бямь, *va*. lâcher, relâcher, détendre, abâtardir; | *fig*. paralyser; | (*сѫжата*), *Mar*. larguer.
Разслабеване, *sn*. le relâchement, la relaxation; | (*на частиты на ладіѧ*), *Mar*. la déliaison.
Разслабенъ, *adj*. relâché, relaxé; | (*съ дамла*), *s*. paralytique.
Разслабителенъ, *adj*. *Méd*. apéritif.
Разсмнвамь, *va*. *fig*. défrayer.
Разсновавамь, *va*. désourdir.
Разсноплникъ, *sm*. un disséqueur.
Резсноплвамь, *va*. disséquer, démembrer, analyser, anatomiser.
Разсноплване, *sm*. la dissection, démembrement *m*, anatomie *f*.
Разсьрдевамь, *va*. indigner, indisposer, mettre en colère, pousser à bout, cabrer; | *fig*. irriter, aigrir; | -*ca*, *vr*. s'aigrir, s'offenser de, se démener, se mutiner.
Разсьрденъ, *adj*. irrité; | (*нѣкому*), *fam*. féru contre (*de* férir).
Разставямь, *va*. décomposer, demembrer, analyser; 1. *fig*. délayer, disséquer; 2. *Chim*. traiter; 3. (*на части*), démonter; | (*машина*), disloquer, désembrayer; 4. -*ca*, *vr*. se séparer, se demonter; 5. *fig*. se démancher; 6. разставяса, *v. imp*. il se résout; 7. което може са разстави, decomposable, *adj*.
Разставяне, *sn*. la dissection, demembrement *m*, dislocation, résolution décomposition *f*, démontage *m*; | *fig*. la rupture; | (*на едно тѣло*), solution de continuité, *f*.
Разстопене, *sn*. la dissolution.
Разстопявамь, *va*. dissoudre; | -вася, *v. imp*. il se disout.
Разстроевамь, *va*. désajuster, déconcerter, détraquer; | *fig*. délabrer; | -*ca*, *vr*. se désajuster, se détraquer, se délabrer.
Разстроеване, *sn*. *fam*. le déssarol; | (*на състояне*), le délabrement.
Разстроеность, *sf*. le déconcertement.
Растроенъ, *adj*. *Mus*. discordant.
Разстройство, *sn*. le désordre; | *Astr*. la perturbation.
Разстояне, *sn*. l'intervalle *m*, trajet *m*, distance, mesure *f*; 1. *Archit*. l'espacement, isolement *m*; 2. (*на планета отъ слѣнцато*), *Astr*. l'élongation; 3. (*на 45 градуса*), l'octant *m*; 4. (*между два човѣка въ редъ-тъ на войска*), *Milit*. le créneau; 5. нареждамь малого нѣща на приличе —, *va*. espacer; 6. въ голѣмы -неа, de loin en loin (*voyez* Раздалечь).
Разстудявамь, *va*. attiédir.
Разстудяване, *sn*. l'attiédissement *m*.
Разстѣгамь, *va*. étendre, détirer, tirer, déboucler; | *Méd*. distendre; | -*ca*, *vr*. se distendre, prêter.
Разстѣгане, *sn*. *Méd*. la distension.
Разстѣгателенъ *и* Противъ —, *adj*. extensif.
Разсыпвамь, *va*. prodiguer.
Разсыпникъ,ница, *s*. prodigue, enfant, prodigue *m*.
Разсыпителенъ, *adj*. prodigue.
Разсыпително, *adv*. prodigalement.
Разсыпителность, *sf*. la prodigalité.
Разсѣвамь, *va*. disséminer, dissiper; | *fig*. semer.
Разсѣвачъ, *sm*. *fig*. un semeur.
Разсѣдлица [на —, *adv*. affourché, *adj*.
Разсѣдлявамь (*конь*), *va*. desseller.
Разсѣчливъ, *adj*. sécable.
Разсѣяне, *sn*. *fig*. la dissémination.
Разсѣяность, *sf*. la dissipation.
Разсѣянъ, *adj*. dissipé.
Разсждителенъ, *adj*. judicieux, réfléchi, dissertatif, sensé.
Разсждително, *adv*. considérément.
Разсждителность, *sf*. la considération.
Разсжда, *sf*. le jugement, la judiciaire.
Разсждамь, *va*. juger, débattre, consulter, considérer, traiter, discuter, conférer de (sur), spéculer sur; 1. songer à, méditer sur, regarder, voir, se ressouvenir; 2. *fig*. calculer, combiner; 3. (*бурху*), disserter sur; 4. (*за*), réfléchir sur; 5. (*за музика*), parler de musique; 6. (*за нѣщо*), raisonner sur; 7. (*отъ*), inférer; 8. всичко добрѣ -дено, tout bien considéré; 9. който -жда, délibérant, *adj*.
Разсждане, *sn*. la délibération, dissertation *f*, raisonnement *m*, réflexion, induction *f*, jugement *m*; 1. considération, méditation *f*, traité *m*, opinion, logique, raison *f*, sens, cerveau *m*; 2. *fig*. la cervelle; 3. здраво —, sens commun, bon sens; 4. искарвамь — отъ нѣщо, *va*. induire de; 5. сила —, *fam*. la judiciaire; 6. въ —, en égard à, en matière de, au nom de; 7. скоредъ —, vu; | (*на нѣщо*), en vue de; 8. съ —, en faveur de.

Разсѫждавса, *sm. pl.* les débats *m*, le considérant. [éclot.
Разсѫвнуваса *и* **-сѫмнуваса**, *v. imp.* il
Разсѫвнуване *и* **-сѫмнуване**, *sm.* l'aube du jour, point *ou* pointe du jour, avant-jour *m*; | **на —**, à jour ouvrant; | **при —**, *pop.* dès la petron-jaquet *ou* -minet.
Разуменъ, *adj.* intelligent, raisonable, sage, entendu, discret, avisé.
Разумливъ, *adj.* intelligible; -во, -ment.
Разумность, *sf.* ouverture d'esprit, *f.*
Разумъ, *sm.* le sens, entendement *m*, entente *f*, intellect *m*, intelligence *f*, esprit *m*, raison *f*, cerveau *m*; 1. *fig.* la visière, cervelle *f*; 2. *fam.* la minerve; 3. **прѣобрьщане въ духовенъ —**, *fig.* la spiritualisation; | **прѣобрьщамь въ духовенъ —**, *fig. va.* spiritualiser; 4. **нито — нито разбиране**, ni rime ni raison; 5. **нѣмане — или мысьль**, le nonsens; 6. **въ сѫщый —**, *adv.* proprement, -dit.
Разумѣвамь, *va.* comprendre, percevoir, entendre, saisir, savoir, y être; 1. *fig.* voir; 2. **-са**, *vr.* s'entendre; 3. **-вамеса**, *fig.* se repondre; 4. **давамь да -мѣять**, donner à entendre; 5. **то са -мѣва само по себе**, cela va sans dire.
Разумѣване *и* **-мѣне**, *sm.* l'entendement *m*, idée, intellection *f*; | *Log.* l'apprehension *f*; | **сила —**, faculté intellective *f*.
Разучвамса, *vr.* désapprendre.
Разцѣпевамь *и* **-пямь**, *va.* fendre, 'hacher, crever; 1. (*образъ-тъ нѣкому*), balafrer; 2. (*прѣтриваамъ съ тріенъ надлъжъ*), refendre; 3. **-са**, *vr.* crever; 4. **разцѣпваса**, *v. imp.* il se fendille.
Разцѣпване, *sm. fig.* l'explosion *f*; | (*на перото*), la fente; | (*на едно цѣло*), solution de continuité, *f*.
Разцѣненъ (*за глабъ*), *adj.* à la crapaudine.
Разцѣпливъ, *adj.* sectile.
Разцѫвтене, *sm.* l'épanouissement *m*, éclosion *f*.
Разцѫвтенъ, *adj. fig.* florissant.
Разцѫвтливъ, *adj. Bot.* déhiscent.
Разцѫвтява, *v. imp.* il fleurit, il éclot; 1. **-тватса**, ils s'épanouissent; 2. (*за цвѣтя*), elles s'ouvrent; 3. (*изново*), *fig.* ils refleurissent.
Разцѫвтяване, *sm. Bot.* la fleuraison *et* floraison, déhiscence *f*.
Разѣдителенъ, *adj. Méd.* phagédénique.
Разѣдливъ, *adj.* appétissant.
Разѣждане, *sm.* l'érosion *f*.
Разѣснене, *sm. Jur.* l'appointement *m*.
Рай, *sm.* l'éden *m*; **-скы**, d'éden; | le paradis; | *fig.* l'élysée *m*.
Райска смокиня, *sf. arbre*, le bananier.
— ябълка, *sf. arbre*, pomme de paradis, banane, *f*.
Райски, *adj.* paradisiaque.
Райско напагало, *sm. oiseau*, le lori *ou* loris.
Райче, *sm.* le paradis; | (*съ театръ-тъ*), le colombier.
Ракета (*фишекъ т.*), *sf. Milit.* la roquette; | (*за игра на волянъ*), la raquette; | **фабрикантъ на -ты**, un raquettier.
Ракія, *sf. t.* l'eau-de-vie *f*, esprit-de-vin *ou* alcool, liquide *m*; 1. *pop.* le rogomme, piot *m*; 2. **вьрла —**, *Chim.* l'eau-forte *f*; 3. (*ото вино*), le brandvin; 4. (*отъ захаръ*), la guildive *ou* tafia; 5. (*съ мирисмы*), le vespérto; 6. (*съ чафранъ*), le scubac *et* usquebac; 7. **чѣща —**, *pop* la goutte; 8. **варѧ —**, *va.* brûler (*voyez* **Бѣла-рада**).
Ракла, *sf.* le caisson, la bâche; 1. (*за дрьва*), la caisse; 2. (*за сѫты мощи*), la châsse; 3. **поставямь въ —**, *va.* enchâsser.
Раклнчка, *sf.* le coffret.
Раковъ, *adj. Méd.* chancreux. [mateux.
Раковиденъ, *adj. Méd.* cancereux, carcino-
— видно животно, *sm. H. nat.* crustacé, ée; | (*окаменено*), crustacite *m*.
— образенъ, *adj. H. nat.* astacaire.
— ѣдецъ, *sm. mamm.* le crabier.
Раксъ, *sm. Mar.* le racage; | **-бугель**, *sm.* le rocambeau *et* racambeau; | **-клотъ**, *sm.* pomme de racage, *f*.
Ракъ (*и съзвѣздіе*), *sm.* l'écrevisse *f*; **-ковъ**, d'écrevisse; 1. **-ковы очи**, yeux d'écrevisses; 2. **сѫдина за рацы**, buisson d'écrevisses, *m*; 3. *Méd.* le carcinome, chancre, cancer *m*; 4. **мъденъ —**, *Méd.* cancer des ramoneurs. [**варачница**).
Ракжійница, *sf.* la bouillerie (*voyez* **Прѣ-**
Ралица, *sf.* la 'haie; | (*на орало*), le manche.
Рало, *sm. Agric.* l'araire *m*.
Рамазанъ (*у Турцы*), *sm.* le ramadan *et* ramazan.
Рамникъ, *sm.* le scapulaire (*voyez* **Омофоръ**).
Рамо, *sm.* l'épaule *f*; 1. **Оріоново —** (*звѣзда*), la bateigeuse *ou* betelgeuse; 2. **подиране съ —**, épaulée *f*; 3. **-до —**, coude à coude; 4. **подвигане -мена**, le 'haussement; 5. **подвигамь -мената си**, *va.* 'hausser les épaules.
Рана, *sf.* la plaie, ulcère *m*, blessure *f*; 1. *fig.* le chancre, plaie *f*; 2. *Méd.* la lésion; 3. **правя —**, *va.* ulcérer; | **става —**, *v. imp.* il s'ulcère; 4. **распалямь —**, *va.* envenimer; 5. **омыване —**, l'étuvement *m*; 6. **омывамь —**, *va.* étuver; 7. **орѣзване —**, *Chir.* le débridement; | **орѣзвамь —**, *va.* débrider; 8. **пѣръ ради заздравяне —**, *Pharm.* épulotique, *adj. m*; 9. **което са относя до —**, *Chir.* traumatique, *adj*; 10 **вода за -ны**, eau d'arquebusade, *f*; 11. **пълнъ съ —**, criblé de blessures; | *Méd.* ulcéreux, *adj.*
Рангоутъ (*на ладія*), *sm. Mar.* la mâture; | **сгушвамь — у ладія**, *va. Mar.* désemparer.
Рангъ (*за ладіи*), *sm. Mar.* le rang.
Раненикъ, *sm. plante*, la vulnéraire.

Раненъ, *adj.* blessé; ‖ **нараненытѣ**, *pl.* les blessés *m.*
Ранетъ (*ябълкы*), la reinette *et* rainette.
Ранецъ (*чѫнта солдатска*), *sm.* le sac; ‖ *Milit.* le 'havre-sac.
Ранна звѣзда, *sf.* le lucifer.
— **музика**, *sf.* l'aubade *f*,
— **роса**, *sf. Vén.* l'aiguail *m.*
Рано, *adv.* de bonne heure, tôt; по —, plus tôt; ‖ (*сутрена*), matin, matinalement.
Раность, *sf.* la précocité.
Раншко, *adv.* matinalement.
Ранъ, *adj.* précoce, 'hâté, 'hâtif; ‖ (*за плодове и fig.*), prématuré; ‖ **който става -но**, matinal, matutinal, matineux.
— **ечемыкъ**, *sm.* l'écourgeon *et* escourgeon *m.*
Раня, *va.* blesser.
Ранѫ, *vn.* se lever le matin.
Рапира (*вета сабя*), *sf.* la rapière, le fleuret.
Рапонообразенъ, *adj. Bot.* napiforme *et* napace.
Рапонъ *m и* **Рѣпа**, *f. plante*, le radis.
Рапортъ, *sm.* le rapport.
Раппъ (*Швейцарска дрѫбна пара*), *sm.* la rappe (*pl.* pen).
Рапсодія (*отнѫсекъ отъ Омеровытѣ поемы*), *sf.* la rapsodie.
Рапсодъ (*пѣвецъ на отнѫсецы отъ поемы*), *sm.* un rapsode.
Расиновско писало, *sm.* style racinien *m.*
Расказвамь, *va.* conter, narrer, redire, débiter, divulguer, accréditer; 1. *fig.* trompeter; 2. *fam.* renseigner; 3. (*всичко щото зная*), dérouler son chapelet.
Расказвачъ, ка, *s.* débiteur, euse; ‖ (*на новины*), *fig.* trompette de la ville, *f.*
Раскаевамса, *vr.* se reconnaître, se convertir, dire son meâ-culpâ, il m'en cuit; 1. *fig.* s'en mordre les doigts *ou* les pouces; 2. (*за*), se ressentir; 3. (*за нѣщо*), *fig.* se mordre les lèvres de.
Раскалугеравамь, *va.* défroquer.
Раскарувамь (*конь*), *va.* travailler.
Раскаяне, *sm.* la repentance, repentir *m*, pénitence *f*, regret *m*, résipiscence, contrition *f*; ‖ (*въ грѣхове*), *fam.* bon peccavi *m.*
Раскитвамь, *va.* désassortir.
Расклаждамь, *va.* détiser le feu.
Расклатевамь, *va.* ébranler, disloquer.
Расклатенъ, *adj.* agiter; ‖ *Mar.* 'houleux.
Расклоняване, *sm.* la ramification.
Расковавамь, *va.* déclouer, désenclouer; ‖ (*конь*). déferrer; ‖ *-ca*, *vr.* se déferrer.
Расковаване (*топъ*), *sm.* le désenclouage.
Расковенъ фунтъ, *sm.* pile de cuivre, *f.*
Расковниче (*общъ ключъ*), *sm.* le passe-partout; ‖ (*крадліовски ключъ*), le rossignol; ‖ —, *plante*, la centinode *ou* trainasse.
Раскопавамь, *va.* fouiller, effondrer; ‖ (*мрѣтво тѣло*), exhumer.
Раскопаване, *sm.* la fouille; ‖ (*земя*), *Agric.* l'effondrement *m*; ‖ (*на мрѣтво тѣло*), l'exhumation *f.*
Раскопчавамь, *va.* dégrafer.
Раскрачевамь (*краката си*), *va.* écarquiller; ‖ (*-чено съсѣдналъ*), *fam.* affourché, *adj.*
Раскрачеване, *sm.* l'écarquillement *m.*
Раскрачъ (*часть на тѣлото между кълкытѣ*), *sm.* l'enfourchure *f.*
Раскривявамь (*говорене*), *va.* écorcher.
Раскѫсана свѣсть, *sf.* coeur ulcéré *m.*
Раскѫсанъ, *adj.* délabré; ‖ *fam.* dépenaillé.
Раскѫсвамь, *va.* déchirer, demembrer, dépecer, délabrer, dévorer, dilacérer; 1. **който -сва и ноглъща**, dévorant *et* -rateur, *adj*; 2. *-ca*, *vr.* se déchirer; 3. **-вамеса** (*единъ другъ*), s'entre-déchirer.
Раскѫсване, *sm.* le dépècement, dilacération, [divulsion *f.*
Раскѫснато писало, *sm.* style 'haché *m.*
Расо, *sm.* la soutane; ‖ (*калугерска дрѫха*), le froc; ‖ **кѫсичко** —, la soutanelle.
Расовецъ, *sm. Métall.* la matte, la gueuse *et* queuset *m*; ‖ (*сребро отдѣлено съ живакъ*), *Métall.* la pigne.
Распалямь, *va.* enflamer, animer, allumer, exalter, emporter; 1. *fig.* rallumer, réchauffer, transporter; 2. *-ca*, *vr.* s'emporter, se réchauffer, s'exciter; 3. *fig.* se monter; 4. *fam.* se gendarmer; 5. (*изново*), se rallumer.
Распалене, *sm.* la vivacité, emportement, élan, transport *m*, ferveur, verve *f*, brio *m*; *fig.* l'effervescence *f*, oestre *m*; ‖ (*на кръвьта*), *Méd.* l'adustion *f.*
Распаленость, *sf.* la promtitude; ‖ *fig.* l'im- [pétuosité *f.*
Распаленъ, *adj.* ignescent, brûlant, chaleureux, prompt, emporté, exalté, impatient, passionné, fringant, petillant *et* pétillant, fervent, tout petri de salpêtre; 1. ardent, bouillant, bouillonnant, effervescent, impétueux, transporté de; 2. *Méd.* aduste; 3. **-всичко исказвамь**, *va.* jeter tout son venin.
Распалителность, *sf.* la furie.
Распарямь, *va.* découdre; ‖ (*изново*), refaire; ‖ *-ca*, *vr.* se découdre.
Распасанъ, *adj. fig.* mou *ou* mol.
Расперва (*опашка, за павунъ*), *v. imp.* il fait la roue.
Расперване, *sm.* la fourchure.
Распечѣтвамь, *va.* desceller; ‖ (*писмо*), décacheter.
Распилевачъ, ка, *s.* dépensier, ère; dissipateur, dilapidateur, trice; prodigue, *se*; ‖ *fig.* panier percé *m*; ‖ *fam.* gaspilleur, mangeur, euse; mange-tout *m* (*voyez* **Провалникъ**).
Распилене, *sm.* l'éparpillement *m*, dilapida- [tion, profusion *f.*
Распилителенъ, *adj.* dépensier, somptueux en, prodigue.
Распилително, *adv.* prodigalment, profusément.
Распилителность, *sf.* la prodigalité.

Распилявамъ, *va.* dissiper, prodiguer, éparpiller, dépenser en, engloutir, gaspiller, dilapider, débiter, gruger, faire litière de; 1. *fig.* manger; 2. (*имането си*), *fig.* fricasser; 3. (*пары*), expédier.
Распиляване, *sm.* la dissipation, somptuosité; 1. *fam.* le gaspillage; 2. (*стока*), le débouché; 3. законъ противъ —, loi somptuaire *f.*
Расплакванеа, *sm. pl.* les complaintes *f.*
Расплата, *sf.* le remboursement.
Расплатливъ, *adj.* remboursable.
Расплащамъ, *va.* payer, liquider; | *-са*, *vr.* se liquider avec.
Расплащане, *sm. Jur.* la solution; | мачень на —, *fig.* dur à la détente; | *Jur.* dur à la desserre.
Расплитамъ, *va.* détortiller, dénatter; | (*коса*), retrousser.
Расповивамъ (*дѣтенце*), *va.* démailloter.
Расподѣлямъ (*по двама*), *va. Mar.* amateloter.
Расподѣлене (*на клюнкове*), *sm.* l'embranchement *m*; | (*на матрози по двама*), *Mar.* l'amatelotage *m*
Распознавамъ, *va.* distinguer, déchiffrer, démêler, discerner.
Распознане, *sm.* le discernement, le scrupule; | *fig.* le goût.
Распознатливъ, *adj.* discernable.
Располагамъ, *va.* arranger, disposer (de), distribuer, manier, ordonner, construire; 1. (*на опрѣдѣлено мѣсто*), poster; 2. (*сграда*), situer; 3. *-са*, *vr.* se ranger; | (*за*), ordonner de.
Расположене, *sm.* le disposition, arrangement *m*, construction *f*, système, économie, distribution, ordonnance *f*; 1. *fig.* le tissu, tissure, texture *f*; 2. (*на духъ*), *fig.* l'humeur *f*; 3. (*къмъ нѣщо*), la volonté; 4. (*на слово*), la structure; 5. (*на съчинене*) *fig.* le cadre, la coupe; 6. (*на сѫдницытѣ*), l'air *ou* le vent du bureau; 7. искуство въ —, l'entente *f.*
Расположенъ, *adj.* disposé à, ordonné; 1. *fig.* monté; 2. добрѣ —, bien entendu; 3. злѣ —, malentendu; 4. (*сѫмъ*), être en train de.
Распореденъ (*добрѣ*), *adj.* bien ordonné.
Распоредителенъ, *adj.* régulateur.
Распоредникъ, **ница**, *s.* organisateur, ordonnateur; | *fig.* un régulateur; | (*на погрѣбене*), entrepreneur des pompes funèbres, *m.*
Распореждамъ, *va.* arranger, gouverner, disposer, ordonner, préparer, agencer, régir; 1. (*всичко споредъ щението си*), faire la pluie *et* le beau temps; 2. правда да — имането си, la disponibilité; 3. съ който можешь -реди или расположи, disponible, *adj.*
Распореждане, *sm.* l'arrangement, agencement, règlement *m*, ordonnance, disposition *f*; | който са намира въ —, *Milit.* disponible, en disponibilité.
Распорка, *sf.* le gobetis.
Распоръ, *sm.* la décousure.
Распостилямъ, *va.* démeubler.
Распостилане, *sm.* le démeublement.
Расправачъ (*на сѫдѣлы*), *sm.* un liquidateur.
Расправливъ, *adj. Mathém.* résoluble.
Расправителенъ грѣбень, *sm.* le démêloir.
Расправямъ, *va.* resoudre, démêler, dénouer, liquider; 1. *fig.* dévider, dégrossir; 2. *Jur.* instruire; 3. (*зададка*), resoudre; 4. (*замотана работа*), *fig.* démêler une fusée; 5. *-са*, *vr.* se faire justice à soi-même, se démêler, se dénouer; 6. (*съ нѣкого*), se liquider avec; 7. (*почтено*), enterrer la synagogue avec honneur.
Расправяне, *sm.* la solution, démêlage *m*, liquidation *f*; 1. *Jur.* l'instruction *f*; 2. (*зададка*), la résolution; 3. (*на уравнения*), *Alg.* l'effection *f.*
Распранъ, *adj.* décousu.
Распратителенъ корветъ, *sm.* corvette aviso, *f.*
Распристорямъ *и* **-струямъ**, *va.* désillusioner; | *fig.* désenivrer, désensorceler.
Распристоряне, *sm.* le désillusionnement.
Расприструвателенъ, *adj.* désenchanteur.
Распродаване, *sm. Jur.* l'abaliénation *f*; | (*стоки*), vente en liquidation, *f.*
Распродаденъ (*за изданіе*), *adj.* épuisé.
Распростирамъ, *va.* étendre, étaler, déployer, évaser; 1. (*владѣне*), arrondir; 2. (*стока*), déplier; 3. *-са*, *vr.* s'étendre, s'étaler, se déployer, se dérouler; 4. *fig.* s'appesantir sur; 5. -стираса (*за войска*), elle se développe.
Распростране, *sm.* l'évasement, déploiement *m*, étendue *f.*
Распространене, *sm.* l'expansion *f*, agrandissement *m*, amplification *f*; | *fig.* l'extension, propagation, invasion *f*; | въ -странено значене, par extension.
Распространенъ, *adj.* étendu, diffus, large, vaste, prolixe; | *fig.* ample.
Распространеначъ, **ка**, *s.* propagateur, trice; amplificateur *m*; | (*за крамолиеы слухове*), *sc.* alarmiste.
Распространителность, *sf.* l'expansibilité *f.*
Распространявамъ, *va.* répandre, étendre, disséminer, agrandir, ragrandir, amplifier; 1. *fig.* semer, propager; 2. (*прѣдѣлы*), reculer; 3. *-са*, *vr.* se répandre, s'étendre, se disséminer, s'épandre circuler; 4. *fig.* gagner; 5. -нява̀тса, *v. imp.* il se propagent, ils pullulent (*voyez* Распрьстнувамъ).
Распрьстнаты звѣзды, *sf. pl.* étoiles informes *f.*
Распрьстнатъ, *adj.* épars, distrait, diffus, abstrait.
Распрьстнителенъ, *adj. Méd.* incisif.

Распрьстнувамъ и -прьскувамъ, *va.* disperser, répandre, éparpiller, disséminer, épandre, distraire, essémíner, circuler, fondre, écarter; 1. *fig* colporter, joncher de; 2. *-ca, vr.* se disperser, s'éparpiller, se disséminer, se distraire de, se dissiper, s'éclater, se déjoindre; 3. *fig.* s'évaporer; 4. който -ствува свѣтлина, *Phys.* dispersif, *adj.*

Распрьстнуване и -прьсване, *sn.* la dispersion, distraction *f*, éparpillement *m*, évagation, abscence *f*; | *fig.* l'abstraction *f*.

Распукнувамъ, *va.* éclater, crever; | който -кнува, *Phys.* dilaniateur; | -кнуваса, *v. imp.* il s'éclate, il s'entr'ouvre.

Распустителенъ, *adj. Méd.* laxatif, solutif, cathartique; | *Pharm.* catotérique.

Распустително чергило, *sm.* capote de cabriolet, *f*.

Распустителность, *sf.* la laxité. [lier.

Распустнатъ, *adj.* relâché, désordonné, cava-

Распушкувамса, *vr. Milit* tirailler.

Распушкуване, *sn.* la tiraillerie.

Распущамъ, *va.* étendre, épanouir, rélargir, congédier, déployer, renvoyer, remercier; 1. *fig.* dissoudre, paralyser; 2. (*на волѫ*), émanciper, relâcher; 3. -пуща кореніе (*за дърво*), *v. imp.* il trace; 4. който -пуща, *Méd.* catarrhectique, *adj*; 5. *-ca, vr.* se fondre, pousser; 6. -щаса (*за ледъ*), *v. imp.* il dégèle; | (*за платно*), elle s'avache.

Распущане, *sn.* la dissolution; 1. (*на войска*), le renvoi; 2. (*неволницы*), l'emancipation *f*; 3. (*ученицы*), le congé; 4. млого — кореніе, *Bot.* le stolon.

Распытателенъ, *adj.* inquisitorial.

Распытвамъ, *va.* interroger, préssentir, visiter; | *fig.* peser; | *Jur.* informer.

Распытване, *sn.* l'information, visite *f*; 1. *Jur.* l'interrogatoire *m*, instruction *f*; 2. изново —, *Jur.* un plus ample informé; 3. съдникъ върху -то, juge d'instruction *ou* instructeur *m*.

Распѣвамса, *vr.* s'égosiler.

Распѣтлявамъ, *va.* dénouer, déboutonner; | *pop.* friper; | *-ca, vr.* se déboutonner.

Распятіе (*кръстъ*), *sm.* le crucifix.

Распѫждамъ, *va.* déloger.

Распѫхтявамса, *vr.* 'heleter; | *fam.* se gendarmer.

Распѫхтянъ, *adj.* 'haletant.

Распѫчканъ, *adj.* ébouriffé.

Растагъ (*за войска*), *sm.* la 'halte.

Расталакъ, *sm.* le bocage, boqueteau *m*; | *Agric.* le bois, la cepée. [dant.

Растварително срѣдство, *sn. Méd.* le fon-

Растварямъ, *va.* ouvrir, étaler, évaser; 1. *fig.* développer; 2. (*платната*), *Mar.* déferler, aparreiller; 3. (*за показване*), faire étalage de; 4. *-ca, vr.* se développer.

Растваряне, *sn.* l'évasement *m*; 1. *fig.* l'évolution *f*, développement *m*; 2. (*на силы*), *Méd.* la dialyse; 3. (*стоки*), l'étalage *m*; 4. срѣдство —, *Méd.* la menstrue.

Растегъ, *sm.* la toise, béquille *f*.

Растворенъ, *adj.* béant, déclos.

Растворка, *sf.* le trou, la trouée.

Растворникъ, ница (*на стриды*), *s.* ouvreur, euse d'huîtres.

Растекъ и -слекъ, *sm.* le jet, brin, plant, drageon *m*; 1. *Bot.* la plantule; 2. (*на дървето*), le broussin; 3. (*изданка отъ дърво*), le lais; | (*отъ корень*), la boulure; 4. лозенъ —, le provin; 5. пущать -слецы, *v. imp.* ils jetent, ils drageonnent; 6. порастевание —, *Bot.* la plantulation; 7. вадятса —, *v. imp.* ils provignent; 8. окастреване —, l'ébourgeonnement *m*; 9. окастревамъ непотрѣбны —, *va.* ébourgeonner (*voyez* Изданка *et* Младокъ).

Растение, *sn.* la plante, végétal *m*, croissance, herbe *f*, crû *m*; 1. *Agric.* le sujet; 2. врѣда на -неа отъ помрьлекъ, la brouissure; 3. изгаря -нета слънцето, *v. imp.* il brouit; 4. описание —, la phytographie, la botanographie; 5. описовачъ на —, un botanographe; 6. състояне на слабо -стене, l'étiolement *m*; 7. (*растение или никнене*), *Bot.* la germination, le port; 8. — и ущрбене (*на мѣсецъ-тъ*), le croissant; 9. -стенеа, *pl.* la végétation.

Растиламъ (*снопы да вършѫ*), *va.* ameuloner.

Растителенъ, *adj.* végétatif, végétal, croissant.

Растишкомъ, *adv. fam.* crescendo.

Растливъ, *adj.* végétant; | (*злѫ, за жито*), *Agric.* rachitique.

Растълкувувамъ, *va.* déchiffrer.

Растоварникъ (*на стоки*), *sm.* un déchargeur.

Растоварямъ, *va.* décharger.

Растоваряне, *sn.* la décharge, déchargement *m*; | (*ладіѧ съ лопаты*), *Mar.* le paléage.

Растопене, *sn.* le fondage; | *Chim.* le déliquium, la déliquescence.

Растопенъ, *adj.* résous.

Растопиляность, *sf. Chim.* la solubilité.

Растопиленъ и -пителенъ, *adj.* déliquescent; | *Chim.* soluble. [vant, *adj. s.*

Растопително срѣдство, *sn. Chim.* dissol-

Растопителность, *sf. Chim.* la déliquescence.

Растопивамъ, *va.* résoudre, liquifier; | (*масло за намазване*), affriter; | -пиваса, *v. imp.* il se liquéfie, il se résoud.

Растопяване, *sn.* la fonte, liquéfaction *f*; | *Chim.* la solution, reduction *f*.

Расточенъ скокъ, *sm.* nappe d'eau, *f*.

Растривамъ, *va.* broyer; 1. *Chir.* frictionner; 2. (*снага*), macer; 3. *-ca, vr.* se frictionner.

Растриване, *sn. Chir.* la friction; | (*снага*), la massage *et* -sement.

Растривачъ (*калыпъ*), *sm.* le broyeur.

Растрошавамъ, *va.* émier *et* émietter, éffondrer.

Растьрвавамъ (*сборичканытѣ*), *va.* mettre le holà; ‖ (*силомъ*), décharpir; ‖ *-ca, vr.* se démêler.
Растьрсевамъ, *va.* affecter, vérifier; ‖ *fam.* apitoyer; ‖ *-ca, vr.* s'affecter de.
Растьрсеване, *sn.* la revue, commotion *f.*
Растьрсителенъ, *adj.* affectif.
Растрѣбвамъ, *va.* déblayer, débarrasser, déboucher, ajuster, curer; ‖ *fam.* défricher.
Растрѣбване, *sn.* le débarrassement, le curement.
Растрѣперанъ, *adj.* frémissant, tremblotant; ‖ съ — гласъ, tremblotе, *adj*; ‖ написанъ съ -перана рѫка, tremblé, *adj.*
Растрѣпервамса (*отъ*), *vr. fig.* frissonner de.
Растрѣперване *и* **-перане**, *sn.* le frémissement, le frisson. [dique, *adj. m.*
Растрѣсване [цѣръ за —, *Méd.* antispasmo-
Растуренъ (*за блчва*), *adj.* en fagot *m.*
Растурямъ, *va.* farfouiller, confondre; ‖ (*по кассытѣ букви*), *Typ.* distribuer.
Растурване (*букви по кассы*), *sn. Typ.* la distribution.
Растъ, *sm.* le corsage, venue, crue *f*, corps *m*; ‖ *fam.* la tournure; ‖ (*врьсть*), la taille.
Растѫкменъ, *adj.* dépareillé.
Растѫкмявамъ, *va.* desassembler, dépareiller, déparier, désaccoupler.
Растя, *vr.* croître, s'accroître, pousser, venir, profiter, tasser; 1. (*изново*), recroître; 2. (*лошаво*), se déplaire; 3. (*слабо*), étioler *et* s' —; 4. расте, *v. imp.* il végéte, il germe; ‖ (*добрѣ, за жито*), il réussit; ‖ растѫтъ, ils prennent; 5. който расте какъ дрьво, arborescente, *adj*; 6. който расте у вода, *Bot.* aquatile, *adj.*
Расхвьрлачъ, *sm.* un répartiteur; ‖ *fig.* un fagoteur.
Расхвьрлевамъ *и* **-лямъ**, *va.* renverser, déranger, dissiper, épandre, éparpiller, répartir, saccager, gaspiller, bousculer, cotiser; ‖ (*всичко*), faire rage *f*; ‖ (*тукъ тамъ*), *fig.* fagoter.
Расхвьрлеване, *sn.* le dérangement, repartition *f*, saccage, bousculement *m*, cotisation *f*; ‖ *fig.* le remue-ménage; ‖ *faw.* le fouillis.
Расхвьрляно, *adv.* pêle-mêle; ‖ *Mar.* vrac *et* vraque.
Расхвьрлянъ, *adj.* épars, confus, dérangé.
Расхладителенъ, *adj.* humectant; ‖ *Méd.* rafraîchissant, réfrigérant *et* réfrigeratif.
Расхладителна сѫдина, *sf.* le rafraîchissoir.
Расхладително питіе, *sn. Méd.* le julep.
— **срѣдство**, *sn.* le réfrigérant, le rafraîchissant.
Расхладкы (*крушы*), *sf. pl.* le bourré.
Расладливъ, *adj.* adoucissant.
Расхлаждамъ *и* **-ладявамъ**, *va.* rafraîchir, humecter, tempérer, tiedir; 1. *fig.* refroidir; 2. *-ca, vr.* rafraîchir *et* se —, s'humecter, se refroidir; 3. расхладява (*вѣтьръ-тъ*), *v. imp. Mar.* il fraîchit.
Расхлаждане (*расхладъ*), *sn.* le rafraîchissement, humectation *f*; ‖ *Chim.* la réfrigération.
Расходка, *sf.* la promenade, un tour de promenade, partie, incursion *f*; 1. (*изъ гора*), course boscaresque *f*; 2. (*пѣшакъ*), promenade à pied; 3. (*на чуждо мѣсто*), l'excursion *f*; 4. мѣсто —, le promenoir, promenade *f*, cours, marcher, mail *m.*
Расходны дни, *sm. pl. fig.* les saturnales *f.*
Расхождамса, *vr.* se promener; ‖ (*пѣшакъ или съ карета*), promener; ‖ (*по улицытѣ*), circuler.
Расхождане, *sn.* le chômage; ‖ (*по улицытѣ*), la circulation.
Расхождачъ, *sm.* un promeneur.
Расчекнатъ, *adj.* bifurqué, fourchu.
Расчекнувамса, *vr. Anat. Bot.* se bifurquer.
Расчекнуване, *sn.* la bifurcation, fourchure *f.*
Расчесателна машина, *sf.* laineuse mécanique, *f.*
Расчесвамъ (*влакна*), *va.* déboucler; 1. (*кълчища*), regayer; 2. (*пакъ*), regratter; 3. (*сукно*), friser.
Расчуване, *sn.* l'éclat *m.*
Расшавувамса, *vr.* faire de l'exercise *m.*
Расшивка, *sf.* le gobetis.
Расширене, *sn.* l'élargissement, rélargissement *m*, dilatation, expansion *f.*
Расширеность, *sf.* la spaciosité.
Расширенъ, *adj.* spacieux, évasé.
Расширителенъ, *adj.* expansif. [tant.
Расширително срѣдство, *sn. Chir.* le dila-
Расширителность, *sf.* l'expansibilité *f.*
Расширливость, *sf.* l'extensibilité *f*; ‖ (*на въздухъ-тъ*), la dilatabilité.
Расширливъ, *adj.* extensible, expansible, dilatable. [tatoire.
Расширникъ, *sm. Chir.* le dilatateur *et* dila-
Расширявамъ, *va.* elargir, rélargir, dilater, étendre, rétendre, évaser; ‖ (*изваятрѣ отворъ*), *Archit.* ébraser; ‖ *-ca, vr.* s'élargir, se dilater.
Расширяване, *sn.* l'évasement *m.*
Расшитъ пѫвъ, *sm.* la déconsure.
Ратафія (*ракія отъ черешы*), *sf.* le ratafia.
Ратинирувамъ (*правя на кривицы сукно*), *va.* ratiner.
Ратинъ (*вълненъ платъ*), *sm.* la ratine.
Ратификація, *sf.* la ratification.
Ратификувамъ, *va.* ratifier.
Ратлингъ, *sm. Mar.* l'enfléchure *f.*
Раутъ (*млогобройно събране*), *sm.* le rout *et* raout.
Рахитически, *adj.* rachitique.
Раціоналенъ, *adj. Géom.* rationnel.
Раціонъ (*гѫда*), *sm.* la ration.
Рачка, *sf.* la manche, bras *m*, anse, prise,

queue, poignée, nille *f*, croissant *m*; 1. *Mar.* l'aste *m*; 2. (*на кистца*), l'ente *f*, la hampe; 3. (*на сандъкъ*), le portant; 4. (*ухо*), l'oreille *f*; 5. -кы (*на очила*), *pl.* la châsse.
Рашкетна дръжалка, *sf. Typ.* la servante.
Рашкетъ, *sm. Typ.* la friquette; -тенъ, de —.
Рашкуль, *sm.* crayon de fusain, *m.*
Рашпля, *sf. poisson*, l'ange de mer *ou* angelot *m*
Раштра (*брѣздилка за мотна харшія*), *sf.* la patte *et* pate.
Рашъ (*бълненъ платъ*), *sm.* le ras.
Рая (*подданикъ въ Турско*), *sm.* un raïa *et* rayah. [réale *f.*
Реалъ (*монета*, 10 *пары*), *sm.* le réal *et*
Ревантъ (*сезенъ m*), *sm. Mar.* le raban; ‖ **заврьзвамъ -ты на платната**, *va. Mar.* rabanner *et* -banter.
Ревентъ, *sm. plante*, la rhubarbe *et* rubarbe; -тенъ, de —. [réverbère, *m.*
Реверберирненъ огнъ, *sm. Chim.* feu de
Реверси (*игра на книгы*), *sm.* le reversi *et* -sis. [matisme.
Ревматисмъ (*болесть вѣтьръ*), *sm.* le rhu-
Ревнивъ, *adj.* jaloux; -во, -ousement.
Ревнивость, *sf.* la jalousie.
Ревнителенъ, *adj.* jaloux.
Ревновачъ *или* **Поревнникъ**, *sm. s.* émulateur, trice; ‖ (*на нѣщо*), zélateur, trice; zelé, ée.
Ревностенъ, *adj.* zélé, fervent; ‖ *fig.* ardent.
Ревностно, *adv.* ardement.
Ревность, *sf.* le zèle, désir et desir *m*, jalousie *f*, ardeur *m*, ferveur *f*; ‖ *fig.* l'élan *m*.
Револверъ, *sm.* le revolver *ou* pistolet tournant, le tour. [-ment.
Революціоненъ, *adj.* révolutionnaire; -онно,
Революція, *sf.* la révolution; 1. **придрьжникъ на —**, un révolutionnaire; 2. **противникъ на —**, un contre-révolutionnaire; 3. **склонявамъ за —**, *va.* révolutionner.
Ревю (*журналъ*), *sm.* la revue.
Регалъ (*въ органы*), *sm. Mus.* le régale.
Регата (*ловъ между ладіи*), *sf.* la régate *et* régatte.
Регенство, *sm.* la régence.
Регентъ, ка, *s.* régent, ente; ‖ (*безцѣнъ камыкъ на френска краля*), le régent.
Регистраторъ, *sm.* un régistrateur; ‖ *сждиличенъ писарь*), un greffier.
Регистратура (*калемъ t.*), *sf.* le greff.
Регистратурна експедиція, *sf.* l'enregistrement *m*.
Регламентъ, *sm.* le règlement, le statue.
Регулаторъ (*равнилка*), *sm. Méc.* le régulateur, le modérateur.
Регуляренъ (*за войска*), *adj.* réglé.
Редакторъ, *sm.* un rédacteur; ‖ (*издавачъ*), un éditeur; ‖ (*отговорливъ*), éditeur responsable *m*.
Редакція (*издане*), *sf.* la rédaction.
Редантъ, *sm. Fortif.* le redan.
Редица, *sf.* la tresse; 1. *Mar.* la baderne; 2. (*букви*), *Typ.* le paquet; ‖ **набирачъ на -цы**, *Typ.* un paquetier.
Редова (*хоро, игряне*), *sf.* la rédowa.
Редовенъ, *adj.* régulier, réglé.
— **вѣтьръ** (*отъ истокъ къмъ заходъ*), *sm.* (*voyez* **Ализей**).
Редовно, *adv.* ordinairement, avec régularité.
Редовность, *sf.* la régularité.
Редомъ, *adv.* de suite, de front; ‖ (*единъ по другъ*), côte à côte.
Редутъ, *sm. Fortif.* la redoute.
Редъ, *sm.* l'ordre *m*, règle *f*, rang *m*, ligne, suite *f*, tour, arrangement, cordon, étage, lit *m*, étude *f*, tissu *m*; 1. *fig.* l'enchaînement *m*; 2. *Géol.* la couche; 3. *Log.* le prédicament; 4. (*и Malhém.*), la série; 5. (*и Milit.*), la file; 6. (*и Théât.*), le rang, la rangée; 7. **безъ —**, *adv.* pêle-mêle; 8. **безъ никаквъ —**, à la billebaude; 9. **въ -тъ**, *prép.* au nombre de, du nombre de; 10. **влазямъ въ —**, *vn.* se mettre en règle; 11. **влазяне въ —**, la coordination; 12. **всякой споредъ -тъ си**, *adv.* à tour de rôle; 13. **докарвамъ въ —**, *va.* disposer; 14. **единъ срѣщо другъ въ -тъ**, *adv. Typ.* è regione; 15. **изгубване —**, *Astr.* la perturbation; 16. **на —**, en rang d'oignon *m*; ‖ (*единъ до другъ*), à la file; ‖ (*на дѣсно или на лѣво*), *Milit.* par file à droite, par file à gauche; 17. **бывамъ записанъ на -тъ**, *vn.* être sur les rangs; 18. **нойнъ —**, à la ligne; 19. **нынѣ е вашъ —**, *fig.* à vous le dé; 20. **нѣмане —**, le désordre; 21. **прьвъ — (на кжща)**, le premier; 22. **поставямъ на —**, *va.* ranger; ‖ (*въ единъ —*), *va Milit.* dédoubler; 23. (*пытанеа*), la séquelle; 24. (*млого книгы единъ цвѣтъ*), la séquence; 25. (*по прѣдпочтене*), tour de faveur; 26. (*на работы*), ordre du jour; 27. **разваляямъ —**, *va.* dérégler; 28. (*стаи*), l'enfilade *f*; **стаи на единъ —**, le plainpied; ‖ **въ единъ —**, *adv.* de plain-pied; 29. **сцѣляваямъ -доветѣ**, *va. Milit.* serrer les files.
Редюнтъ, *sm. Fortif.* le réduit.
Реестъ (*тефтеръ t.*), *sm.* le registre *et* regître, liste *f*, rôle *m*; 1. (*и на театрални піесы*), le répertoire; 2. (*исписване*), la table; 3. **заминуване въ —**, l'enregistrement *m*; 4. **заминувамъ въ —**, *va.* enregistrer.
Режиссеоръ (*на театръ*), *sm.* un régisseur.
Резеда, *sf. plante*, le réséda; -еденъ, de réséda.
Резень-киль, *sm. Mar.* la contre-quille.
Резервъ, *sm. Milit.* la réserve.
Резидентска длъжность, *sf.* la résidence.
Резидентъ, *sm.* un résident; ‖ **жена му на —**, la résidente.
Резиденція, *sf.* la résidence.
Резолюція, *sf.* la résolution,
Рей, *sm. Mar.* la vergue, antenne *f*; 1. —

на —, vergue à vergue; 2. поставямъ -йоветѣ полегато, *va.* mettre les vergues en pantenne; 3. привьрзвамъ на — платната, *va.* enverguer; 4. има широкы -йове (*за ладія*), *v. imp.* il a beaucoup d'envergure *f*; 5. спускане отъ — до водата, cale sèche *f*; 6. хвьрляне отъ —, le cale.

Рейдъ (*лиманъ*), *sm.* la rade; | излазямъ отъ —, *vn.* mettre en rade; | вкарвамъ въ — ладія, *va. Mar.* rader.

Рейка, *sf. Mar.* le bout-dehors *et* boute-hors.

Рейнграфство, *sm.* le rhingraviat.

Райграфъ, -ня, *sc.* rhingrave *et* ringrave.

Рейсъ-ефенди (*въ Турско*), *sm.* un reis-effendi.

Рейсфедеръ (*перо ради брѣздене*), *sm.* le tire-ligne.

Рейхсталеръ (*монета*), *sm.* la rixdale.

Рекамбіо, *sm. Com.* le rechange.

Рекетмайстеръ, *sm.* maître de requêtes, *m.*

Рекогносцировка (*изгледване*), *sf. Milit.* la reconnaissance. [reconnaître.

Рекогносцирувамъ (*изгледвамъ*), *va. Milit.*

Рекомендателенъ, *adj.* recommandatoire.

Рекомендателно писмо, *sm.* lettre de recommandation, *f.* [mander.

Рекомендувамъ (*запознавамъ*), *va.* recom-

Ректорски, *adj.* rectoral.

Ректорство (*ректорска длъжность*), *sm.* le rectorat, la régence.

Ректоръ, *sm.* un recteur. [recrue.

Рекрутско набиране, *sm.* le recrutement, la — събиране, *sm.* la conscription.

Рекрутъ, *sm.* un conscrit, nouvel engagé, réquisitionnaire *m*; 1. (*новакъ*), *Mar.* un novice; 2. (*върху екзерсиція*), *Milit.* un instructeur; 3. набирамъ -ты, *va.* recruter; 4. набиратъ на -ты, un recruteur *et* officier —; 5. събиране -ты, la levée; 6. (*и допълнене войска съ -ты*), la recrue.

Релація, *sf.* la relation.

Религіозенъ, *adj.* religieux.

Религіозность, *sf.* la religiosité.

Религія (*вѣра*), *sf.* la religion, la foi, le culte.

Релсъ (*желѣзенъ коленикъ*), *sm.* le rail.

Ремезъ, *sm. oiseau*, la penduline.

Ремотны коніе, *sm. pl. Milit.* cheveux de remonte, *m.*

Ремонтъ (*даване новы коніе*), *sm.* la remonte.

Реморкеоръ (*ладія*), *sm.* le remorqueur.

Ремыкъ, *sm.* la bande, courroie, aiguillette *f*; 1. (*одеѣ за впрѣчане коніе*), le portetrait; 2. (*за навръзване кучета*), le 'harde; | свьрзевамъ на — кучета, *va. Vén.* 'harder; 3. (*за прѣвъ грьды*), la bandoulière; 4. (*на паласка*), la banderole; 5. (*на пушка*), la bretelle; 6. (*за пушка и сабя*), le baudrier; 7. (*за прѣвъ рамо*), la bricole; 8. -ныцы (*на чѣпка*), *pl.* les brassières *f*; 9. платни одаръ на -цы, lit de sangle, *m.*

Ремыче, *sm.* la ceinturette, le sanglon.

Рендe, *sm. t.* le bouvement; 1. дългинсто — за рабове, le bouvet; 2. (*за рапонъ*), la râpe; 3. трія на — или стривамъ съ —, *va.* râper.

Рендосвамъ, *va. t.* raboter.

Рендосвачъ, *sm.* un raboteur.

Ренонсъ (*въ игра на книгы*), *sm.* la renonce.

Репертуаръ, *sm.* le répertoire.

Репетиторъ (*прѣговорникъ*), *sm.* maître d'étude, *m.*

Репетиція, *sf.* la répétition; | часовникъ съ —, montre à répétition, *f.*

Репетична жилка (*въ часовникъ*), *sf.* le tout-ou-rien.

Реплика, *sf. Théât.* la réplique *et* replique.

Репсъ (*копринен платъ*), *sm.* le reps.

Република, *sf.* la république; | правя —, *va.* républicaniser; | придрьжникъ на —, un sans-culotte. [| -кански, *adj.*

Републиканецъ, ика, *s.* républicain, aine; |

Републиканство, *sm.* le républicanisme.

Репутація, *sf.* la réputation.

Реставрирувамъ, *va.* restaurer.

Рестіо, *sm. plante*, le restio. [restant *m.*

Рестово писмо, *sm.* poste restante *f*, bureau

Ресторація, *sf.* le restaurant.

Реторта (*сждина за прѣваряване*), *sf. Chim.* le retorte, la cornue.

Реформа, *sf.* la réforme.

Реформатска черкова, *sf. Théol.* la réforme.

Реформаторъ, *sm.* un réformateur.

Реформатски, *adj.* évangélique; | (*за вѣра*), réformé.

Реформатъ, ка, *s.* réformé, religionnaire, calviniste; | (*на Савойскы планины*), un camisard. [réforme.

Реформація, *sf. Théol.* la réformation, la

Реформирувамъ (*изново*), *va. Milit.* reformer; | *-са*, *vr.* se reformer.

Рецензентъ, *sm.* un censeur, un critique.

Рецептъ, *sm.* la recette, le récipé, formule, prescription médicale *f*; | *Méd.* l'ordonnance *f*; | съчинявамъ —, *va.* formuler.

Рецесъ (*имперски протоколъ*), *sm.* le recez *et* recès.

Речене, *sm.* le dit.

Речено, опечено, *adv.* aussitôt dit, -fait.

Реченъ, *adj.* dit; | выше — (*в Jur.*), le dit, la dite.

Речитативъ, *adj. Mus.* récitatif.

Рея (*рейсъ, дрѣбна монета*), *sf.* le reis.

Рибина (*греда*), *sf. Mar.* le lisse; | поставямъ —, *va.* lisser; | поставяне —, le lissage.

Ригель, *sm. Astr.* le Rigel.

Ридерсъ, *sm. Mar.* la porque.

Ридикюль, *sm.* le ridicul.

Риза, *sf.* la chemise; 1. (*отъ козина*), la 'haire; 2. (*на платната*), *Mar.* le fanon; 3. полу

— (*гръдь*), la chemisette; 4. търговія съ -зы, la chemiserie; 5. шивачъ, ка на -зы, *s.* chemisier, ère.
Ризе, *sm. t.* l'agraffe *f*; 1. (*на врата*), le gond; 2. (*на кърма*), *Mar.* la vertenelle; 3. (*що съединява двѣтѣ чаруплы на мида*), la charnière; 4. женско —, le charnon; 5. турнмъ -та на врата, *va.* gonder.
Ризница, *sf.* jaque de mailles, cotte de mailles *f*, 'haubert *m*; | (*малка -ничка*), *dim.* le 'haubergeon; | рѣзкы на —, défaut de la cuirasse, *m.* [armadille, *m.*
Ризницоносецъ *sm. quadr.* le tatou, dasype,
Ризниченъ шійникъ, *sm.* le gorgerin.
Ризъ (*дукато, слѣтнителна монета въ Турско*), *sm.* le rize.
Римски, *adj.* latin; | (*и -ско католически*), romain; || пріемане -нѣравы, la romanité.
— **Дворъ**, *sm.* le saint siége. [cisme.
Римско-католическа вѣра, *sf.* le catholi-
— -черкова, *sf.* la nacelle de saint Pierre.
— **свѣтило**, *sm.* chandelle romaine *f.*
Римскы кавалери, *sm. pl.* ordre équestre *m.*
— **сенатори**, *sm. pl.* pères conscrits *m.*
Рисберма (*видъ фашинникъ*), *sf. Fortif.* la risberme.
Рискувамъ, *va.* risquer (*voyez* **Прѣжалявамъ**).
Рискъ, *sm. Com.* le risque.
Рисъ (*хартія*), *sm.* la rame.
Ритане, *sm.* la ballotade.
Ратанница, *sf.* le coude-pied *ou* cou-de-pied.
Ритма, *sf.* la rime; || докарвамъ на -мы *или* събирамъ -мы, *va.* rimer.
Ритмарь, *sm.* un rimeur; || *fam.* un rimailleur, un poëtereau.
Ритмически, *adj.* rhythmique.
Ритмъ, *sm.* le rhythme.
Риторика (*извиване думы или сладкодумие*), *sf.* la rhétorique; | ученикъ на —, un rhétoricien; | училищнкъ на —, un rhéteur.
Риторъ (*сладкодумецъ*), *sm.* un rhétoricien.
Ритурнель, *sm.* la ritournelle.
Рифъ, *sm. Mar.* le ris.
Робакъ, *sm.* un malitorne, malpeigné, grossier, ours mal léché, *m*; 1. *fig.* un savoyard; 2. *fam.* un pitaud, maroufle, sabreur, lourdaud, *m*; 3. *pop.* un palot, un paltoquet.
Робберъ (*въ вистъ*), *sm.* le rob *ou* robere.
Робски, *adj.* servile, esclave.
Робско покоряване, *sn.* le servilisme.
Робство, *sn.* la servitude, esclavage, ilotisme *m*, captivité *f*; | (*и fig.*), le fers *m*; || *fig.* le joug.
Робъ, быня, *sc.* esclave; 1. prisonier de guerre, captif, *m*; 2. (*въ Гръцція*), un ilote; 3. игра не -бы, les barres *f*; 4. сговоръ за размѣняване -бы, le cartel.
Ровене, *sn.* le creusage *et* creusement.
Ровка земя, *sf.* terre meuble.
Ровко яйце, *sm.* oeuf mollet, oeuf à la coque, *m.*
Ровкость, *sf.* le fluide, fluidité *f*; | гълтанъ *или* сърбанъ —, *va.* 'humer.
Ровкъ и -кавъ, *adj.* liquide, fluide, gras; 1. (*за земя*), labourable; 2. правене -ко, la fluidification; 3. правя -ко, *va.* fluidifier.
Ровя, *va.* fouiller, creuser; | ровя съ крака (*за кокошка*), *v. imp.* elle gratte.
Рогата зѫмя (*въ Африка*), *sf.* le céraste.
Рогатка, *sf.* la barrière; | *Milit.* le 'hérisson; | (*заграда съ остры колове*), *Milit.* cheval de frise, *m.*
Рогать, *adj.* cornu; | (*съ рога*), *fam.* encorné.
— **добытакъ**, *sm.* bêtes à cornes, bêtes aumailles, *f.* [*ou* langue de cerf.
Рогачски езыкъ, *sm. plante*, la scolopendre
Рогачъ, *sm. quadr.* le cerf; -чевъ, de cerf; 1. le daim; 2. *fam.* un maquereau; 3. врѣме за ловъ на -чи, *Vén.* la cervaison; 4. —, *insecte*, le cerf-volant.
Рогозка (*асхаръ t.*), *sf.* l'estère *f*; 1. (*и сламена*), la natte; | обвивамъ съ —, *va.* natter; 2. (*истривка*), le paillasson; 3. (*за пазене отъ вѣтъръ-тъ*), l'abrivent *m.*
Рогозкарь (*майсторъ*), *sm.* un nattier.
Роговиденъ, *adj.* corné; | правя -дно, *va.* racornir.
Роговитъ, *adj.* mamelonné.
Роговъ камыкъ, *sm.* le pétrosilex.
— **цинкъ** (*или бленда*), *sm. Minér.* l'hornblende *f.*
Рогомайсторъ, *sm.* un cornetier.
— **носецъ**, *sm. fam.* un cocu; | *pop.* un cornard.
— **носъ**, *sm. poisson*, la baliste.
Рогъ (*и овчѣрски и обувателенъ, pl.* -га), *sm.* la corne; 1. l'angle *m*; 2. *Archit.* l'aretier *m*; 3. (*за барутъ*), poire à poudre *f*, fourniment *m*; | *Artill.* corne d'amorce; 4. еленски —, corne de cerf; 5. (*на котка*), *Mar.* la patte *et* pate; 6. (*на клѣтъ*), *Géom.* le sommet; 7. (*у рицари*), l'olifant *m*; 8. (*на спорность*), corne d'abondance *ou* d'Amalthée; 9. избивамъ -га на животно, *va.* écorner; 10. свыря *или* търбя съ —, *va.* corner; 11. хвърля си -гата (*за елень*), *v. imp.* il mue; 12. хвърляне -га (*за рогачъ*), la mue.
Рогче, *sm. dim.* la corne, le cornet, le cornichon; 1. *Géom.* la lunule; 2. (*пѫпката на цица*), le tétin, le mamelon; | въспалене на —, *Méd.* la thélité; 3. (*смукало*), *H. nat.* la ventouse; 4. (*за извыкване отъ далечъ*), le 'huchet; 5. (*за пищене*), le bocal; 6. -гчка, *pl. H. nat.* l'antenne *f*; | който има —, antenné, *adj.*
Родене [мѣсто —, pays natal *m*; | *Minér.* le gisement, le gîte.
Роденото дѣте, *sn. Jur.* le part.

Роденъ, *adj. part.* né; 1. (*сетнѣ*), puîné; 2. (*слободенъ, у Римляни*), un ingénu; 3. (*съ лошавы каквины*), mal né.
Родителенъ падежъ, *sm. Gram.* le génitif.
Родителка, *sf.* la mère; | **къща за -кы**, la maternité.
Родителенъ мѣхуръ, *sm. Anat.* l'amnios *m.*
Родителчна трѣвка, *sf.* fièvre puerpérale *f.*
Родителчно очистевание, *sn. Méd.* les lochies *f ou* écoulement lochial *m.*
Родителчны болежни, *sm. pl.* mal d'enfant, *m.*
Родій (*металлъ*), *sm. Chim.* le rhodium.
Родлива жена, *sf. fig.* une lapine.
Родливъ, *adj.* fécond; | *Méd.* prolifique.
Родинна, *f et m. pl. s.* parent, ente; 1. le cousinage, connexité, cognation *f*, sang *m*; *s.* allié; 2. *Jur.* finéal, *adj;* 3. (*по баща*), consanguin *adj*, agnation, consanguinité *f*; 4. (*по женско колѣно*), *Jur.* le cognat; 5. (*по мжжъ-тъ*), l'agnat *m*; 6. моитѣ (*нашытѣ*) —, les miens; 7. (*сжмь нѣкому*), *vn.* toucher de près.
Родински разговоръ, *sm.* la devisée.
Родинско обнасяне, *sn.* la familiarité.
— **отмжстиване**, *sn.* la vendetta.
Родинство *и* **-дство**, *sn.* la parenté.
Родинны, *sf. pl.* la parenté, les proches *m*; | *fam.* les cousinières *f*; | **най-близнитѣ** —, les grands parents *m.*
Родовенъ, *adj.* générique.
Родовна стжпень, *sf.* la génération.
Родомъ (отъ), *adv.* natif de, originaire de.
Родоначалникъ, *sm. fig.* la tige, la souche.
— **помагателенъ лѣкаръ**, *sm.* un accoucheur.
— **помагателно искустоо**, *sn. Méd.* l'obstetrique *et* obstetricale *f*; | **-гателенъ**, *adj.*
— **словенъ**, *adj.* généalogique.
— **словна книга**, *sf.* la généalagie.
— **словно дърво**, *sn.* arbre généalogique *m.*
— **словіе**, *sn.* la généalogie.
— **словъ**, *sm.* un généalogiste.
Родъ, *sm.* la génération, genre *m*, naissance, famille, maison, nature *f*, sang *m*, origine, filiation *f*, parage, nom *m*; 1. la race, caste, espèce, sorte, lignée *f*, rameau *m*; 2. *Gram.* le genre, 3. (*на дрьвіе*), l'essense *f*; 4. отъ добьръ —, de famille; 5. отъ почтенъ —, bien né; 6. изъ — въ —, —, d'âge en âge; 7. отъ — на —, отъ роды —, de génération en génération.
Роене, *sn.* l'essaimage *et* essaimement *m.*
Рожбы, *sf. pl.* la progéniture.
Рождество Христово, *sn.* la Nativité; | (25 *дек.*), le noël (*fam. sf.*) *voyez* **Колѣда.**
Роженъ, *adj.* corné.
— **сивъ камыкъ**, *sm. Géol.* la cornéenne.
Рожковъ, *sm. arbre*, le caroubier.
Рожковы, *sm. pl.* le caroube *et* carouge.
Рожна ластунка (*стклалцето на око*), *sf. Anat.* la cornée.
Рожны врьхове (*на еленъ*), *sm. pl. Chas.* [les époïs *m.*
Розенкрейцеръ (*секта*), *sm.* le rose-croix.
Розетъ, *sm.* diamant en rose *m.*
Розмариноцвѣтенъ спиртъ, *sm.* eau de la reine de Hongrie, *f.*
Розмаринъ, *sm. arbre*, le romarin.
Ройно вино, *sn.* vin mousseux *m.*
Рокирувамь (*въ шахмашна игра*), *va.* roquer.
Рокля (*женска дрѣха*), *sf.* la robe.
Рококо, *sn.* genre rococo *m.*
Рокфортско сырене, *sm.* le roquefort.
Роль (*прьтъ*), *sf. Théât.* le rôle, emploi *m*; 1. (*и fig.*), le personnage; 2. (*малка*), *dim. fam.* le rôlet; 3. (*на първи либовникъ*), *Théât.* le jeune premier; 4. (*на простодушны дѣвойкы*), *Théât.* les ingénuités *f.*
Романейско вино, *sm.* le romanée.
Романескъ (*хоро*), *sm.* la romanesque.
Романистъ (*съчинитель на романы*), *sm.* un romancier.
Романтическото, *sn.* le romanesque.
Романски, *adj.* roman.
— **езикъ**, *sm.* le roman *et* langue -ne *ou* romance, *f.*
Романсъ (*поема и пѣсня*), *sm.* la romance.
Романтикъ, *sm.* le romantique.
Романтическа училища, *sf.* le romantique.
Романтически, *adj.* romantique; **-скы**, **-ment.**
Романтисмъ (*-тически родъ*), *sm.* le romantisme.
Романъ (*измислена приказка*), *sm.* le roman; | **пишж -ны**, *va.* romaniser.
Ромбондаленъ *и* **-иденъ**, *adj.* rhomboïdal, en losange.
Ромбондъ, *sm. Géom.* le rhomboïde.
Ромбъ, *sm. Géom.* le rhombe, le losange; | *Blas.* la fusée; | **украсенъ съ -бове**, fuselé, *adj.*
Ромейски *или* **Ново-грьцки езикъ**, *sm.* le romaïque.
Ромъ (*зърла ракія*), *sm.* le rhum *et* rum; | (*слѣдъ кахфе*), le pousse-café; | *fam.* le gloria. [rondo.
Рондо (*стихове*), *sn.* le rondeau; | *Mus.* le
Ронливъ мряморъ, *sm.* la brèche.
Роня (*сълзы*), *va.* verser; | *fig.* baigner.
Роса, *sf.* la rosée, pleurs de l'aurore, *m.*
Росенъ, *adj.* rorifère. [l'embrun *m.*
— **дждждецъ** (*отъ вълмата*), *sm. Mar.*
Роси, *v. imp.* il pleut, il bruine.
Росникъ, *sm. plante*, rosée du soleil, *f.*
Росолъ (*сладка ракія*), *sm.* le rossolis.
Ростбифъ (*печено говеждо месо*), *sm.* le rosbif.
Ростраленъ стълпъ, *sm.* colonne rostrale *f.*
Рота, *sf. Milit* la brigade, la compagnie, le peloton; | (*сждница въ Римъ*), la rote.
Ротно прѣпорче, *sn. Milit.* le guidon.

Ротмистръ, *sm. Milit.* capitain de cavalerie, *m.*
Роуленсъ, *sm. Mar.* le virevau.
Рошава каджика, *sf. plante*, la tanaisie.
— **меча шепка**, *sf, Milit.* le colback
Рошаво кждряво куче, *sm.* le barbet; ‖ -ченце, *dim.* le barbichon.
— **листо**, *sn. Bot.* feuille pinée *f.*
Рошавость, *sf.* l'hispidité *f.*
Рошавъ, *adj.* velu, chevelu, barbu, pelu, peluché; ‖ *Bot.* tomenteux, hispide; ‖ **ставамъ** — *или* **косматъ съ дрѣха**, *vn.* pelucher.
— **гжсеникъ**, *sm.* chenille processionnaire *f.*
Роякъ, *sm.* le troupeau, la bande; 1. (*пилцы*), *Vén.* la compagnie; 2. (*пчелы*), l'essaim *m*; 3. **които живѣять на** —, *H. nat.* grégaire, *adj.* [essaiment.
Роятса (*за пчелы*), *v. imp.* elles jetent, elles
Рубинъ (*червенъ скжпъ камыкъ*), *sm.* le rubis.
Рубль (*карбовна*, 17 *гроша*), *sf.* le rouble.
Руда, *sf.* le minerai; -денъ, de minerai; 1. la mine; 2. (*въ отдѣлны кжсове*), mine en rognons; 3. **нагорещяване** — **до стопяването**, le grillage; 4. **оплавяне** —, *Méttal.* le débourbage; 5. **опытване** —, le lotissage; 6. **отдѣлямъ прѣзъ огнь** —, *va. Méttal.* ressuer; 7. **плавене** —, le lavage; ‖ **испиры отъ** —, les lavures *f*; 8. **придобывамъ** *или* **вадя** —, *va.* exploiter; 9. **продобываве** —, l'exploitation; 10. **прѣобрьщамъ на** —, *va.* minéraliser; 11. **счукана** — (*шлихъ*), *Minér.* le schlich; 12. **който става** —, minéralisable, *adj.*
Руденъ, *adj.* métallique.
Рудна жила, *sf.* le filon.
— **пруба**, *sf.* le lotissage.
Рудникъ, *sm.* la mine, minière, source *f.*
Рудниченъ гасъ, *sm.* le grisou *ou* feu grisou, la mofette *et* moufette.
Рудокопань, *sf.* la mine, la minière.
— **копачъ**, *sm.* un mineur.
— **творене**, *sn. Chim.* la minéralisation.
— **творно начало**, *sn. Chim.* le minéralisateur.
Рудястъ, *adj.* métallifère.
Ружа, *sf. plante*, la mauve, alcée *f.*
Ружава гжба, *sf. Pharm.* le bédegar.
Ружаво растене, *sn. Bot.* la malvacée *et* plante —, *sf.* [lement.
Рулада (*извиване гласъ*), *sf. Mus.* le rou-
Рулетка (*игра*), *sf.* la roulette.
Румбъ (*на компасъ*), *sm. Mar.* le rumb *et* rhumb; ‖ *Mar.* quart de vent, *m.*
Румпель, *sm. Mar.* le 'heaume.
Румянъ, *adj.* rouge.
Рундъ, *sm. Milit.* la ronde.
Рунически, *adj.* runique.
Руно (*у овцѣ*), *sn.* la toison, la laine; ‖ **златното** —, la toison d'or.
Руны (*рунически букви*), *sf. pl.* les runes *f.*
Рунтавъ, *adj.* laineux.
Рупія (*монета*), *sf.* la roupie.
Рускамь, *va.* gruger.
Руслены, *sf. pl. Mar.* le porte-haubans.
Русска свойщина (*въ говорене*), *sf.* un ruthénisme *ou* russisme.
Русслетъ (*видъ крушы*), *sm.* le rousselet.
Рустовъ, *sm. Mar.* la serre-bosse.
Русъ цвѣтъ, *sm.* le blond; ‖ **ставамъ русъ**, *vn.* blordir (*voyez* Суръ).
Рута (*аршинъ*), *sf.* la verge; 1. **мѣрене съ** —, le vergeage; 2. **квадратна** — (*мѣрка*), la vergée; 3. **мѣря съ** —, *va.* verger; 4. —, *plante*, la rue.
Ручакъ, *sm.* le dîné (*voyez* Обѣдъ).
Ручамь, *vn.* dîner (*voyez* Обѣдвамь).
Ручене (*за вода*), *sn.* le murmure, le gazouillement *et* -lis. [gazouille.
Ручи (*за вода*), *v. imp.* elle murmure, elle
Ручило, *sn.* toupie d'Allemagne, *f.*
Ручливъ (*за вода*), *adj.* murmurant.
Рыба, *sf.* le poisson; -бенъ, de poisson; 1. **Рыбы** (*съзвѣздіе*), *pl. Astr.* les Poissons; 2. **дрѣбна** —, la poissonnaille; 3. **вторно развѫждане** — **въ рѣка**, le repeuplement; 4. **пакъ пущамь** — **въ рѣка**, *va.* repeupler; 5. **вторно напущане** — **въ рѣка**, le rempoissonnement; 6. **изново напущевамь** — **въ рѣка**, *va.* rempoissonner; 7. **кѫсче отъ** —, une dalle; 8. **кѫсъ отъ голѣма** —, une darne; 9. **возачъ на прѣсна морска** — **и кола за нея**, chasse-marée *m*; 10. **който са храни съ** — (*лапни-рыба*), ichthyophage, *adj.*
Рыбарка (*жена*), *sf.* une poissarde; ‖ *fig.* une 'harengère; ‖ (*у е. е.*), une piscatrice.
Рыбарница (*-бенъ пазаръ*), *sf.* la poissonnerie.
Рыбарска запиралка (*за ловене рыба*), *sf.* le gord.
— **наука**, *sf.* l'halicutique *f.*
Рыбарь *и* -ринъ, рка, *s.* pêcheur, euse; 1. (*търговецъ*), poissonnier, ère; 2. —, *oiseau*, le butor; 3. (*морска чайка*), le goëland.
Рыбева каца, *sf.* la caquête.
Рыбена гжста мазь, *sf.* le dégras.
— **остра кость**, *sf.* l'arête *f.*
Рыбенъ клей, *sm.* l'ichthyocolle *f.*
— **орелъ**, *sm. oiseau*, l'orfraie *f ou* aigle de mer, *m.*
— **роякъ**, *sm.* le banc.
— **хайверь** (*-бено сѣме*), *sm.* le caviar; -ренъ, de caviar. [filets *m.*
Рыбицы (*отъ говеждо месо*), *sf. pl.* les
Рыбна ловь, *sf.* la pêche; ‖ **вардачъ за** —, un garde-pêche; ‖ **надзирачъ върху** —, un prud'homme.
— **манжа** (*гозба*), *sf.* la matelote.
— **наботка**, *sf.* la fouine.
— **тава**, *sf. t.* la turbotière.
— **търговія**, *sf.* la poissarde.
Рыбникъ, *sm.* le pâté.

Рыбно корито, *sm.* la poissonnière.
Рыболовене, *sm.* la pisciculture; | съчинене за —, la pisceptologie.
— ловна мрѣжа (*сакъ*), *sf.* le carrelet.
— ловенъ, *adj.* piscatoire, halieutique.
— -харпунъ (*трибоделна вила*), *sm.* la foène *et* fouanne.
— ловно мѣсто, *sm.* la pêcherie.
— ловство, *sm.* la pêche, la pêcherie.
— ѣдство, *sm.* l'ichthyophagie *f.*
— ѣдецъ, *sm.* un ichthyophage.
Рыбость (*гжбавъ съ риба*), *adj.* poissonneux.
Рылачъ, ка, *s.* vielleur, euse,
Рылы, *sf. pl.* la vielle; -ленъ, de vielle; | свыря съ —, *vn.* vieller.
Рымъ (*котчено трькалце*), *sm. Mar.* l'organeau *et* arganeau *m.*
Рысъ, *sm. quadr.* le lynx *ou* loup cervier *m.*
Рытамь, *va.* ruer, récalcitrer; | рыта назадъ (*за оражіе*), *v. imp.* il repousse; | хвърля кжчъ (*за конь*), il s'épare.
Рытане, *sm.* la ruade; | (*назадъ, за оражіе*), le repoussement; || (*на конь*), la croupade, [*конь*), rétif.
Рытливъ (*който рыта*), *adj.* rueur; | (*за*
Рытлы (*на кола*), *sf. pl.* la ridelle.
Рыцарскы, *adj.* chevaleresque; -скы, -ment.
— прѣпорецъ, *sm.* le prennon.
Рыцарство, *sm.* la chevalerie, ordre équestre *m.*
Рыцарь, *sm.* un chevalier; | (*спахія т.*), un paladin.
Рѣбренъ, *adj. Anat.* costal.
Рѣбро, *sm.* la côte. [meuglement *m.*
Рѣвене, *sm.* le mugissement, beuglement *ou*
Рѣвливъ, *adj.* migissant, rugissant; | *fam.* pleureux.
Рѣвъ, *sm.* le mugissement, rugissement *m*; | (*на филъ, на носорогъ*), le baret.
Рѣвѫ, *vn.* vociférer; 1. ревѫтъ, *v. imp.* ils mugissent; 2. (*за говеда*), ils beuglent *ou* meuglent; 3. (*за лѫвъ, за тигръ*), ils rugissent; 4. (*за тигры*), ils rauquent; 5. (*за филъ, за нногорогъ*), ils barent; 6. (*за магарета*), ils braient.
Рѣдка каль, *sf.* le gâchis; | *Archit.* le coulis.
— манжа, *sf.* le brouet; | (*гола вода*), le lavage; | (*тархана т.*), le liquide.
Рѣдко (*нѣ често*), *adv.* rarement; | на —, *conj.* de loin en loin; | правя —, *va.* diluer.
— мѣръ, *sm.* le pèse-liqueur.
— сито (*платъ*), *sm.* la crapaudaille *ou* crépondaille.
— стълбіе, *sm.* (*voyez* Ареостилъ).
Рѣдкость, *sf.* la fluidité, liqueur, *f*, liquide *m*, rareté, curiosité *f*; 1. *fig.* le phénomène; 2. часть сгѫстена —, le grumeau; 3. поревникъ на -сти, un curieux.
Рѣдькъ, *adj.* liquide, coulant, clair, fin, ébouriffant, lâche; 1. singulier, rare, curieux; 2. *fig.* clair-semé; 3. най- *или* твърдѣ —, rarissime; 4. -дко, *adv.* à claire-voie; | посѣянъ —, clair-semé; 5. правя -дко, *va.* fluidifier; 6. правя по — сиропъ-тъ съ вода, *va.* décuir; | става —, il se decuit; 7. който быва по-, attenant, *adj.*
— облакъ, *sm. Astr.* la nébulosité.
— пѫкель (*ископателенъ*), *sm.* le pissasphalte.
Рѣжѫ, *va.* couper, tailler, trancher; 1. (*у Евреи и Турцы*), circoncire; 2. (*лозіе*), receper; 3. рѣже ма, *v. imp.* il me lancine.
Рѣзало (*кривъ ножъ*), *sm.* le trancher; 1. (*у очилари*), le gravoir; 2. (*у подковачъ*), la rénette, le paroir; | подчистевамъ съ — копыто, *va.* rénetter; 3. (*ради забѣлѣжки*), la rouane; | бѣлѣжѫ съ —, *va.* rouanner.
Рѣзалце, *sm.* la rouannette.
Рѣзане, *sm.* le coupage, cisaillement *m*; | (*за камыкъ въ мѣхуръ-тъ*), *Chir.* la taille; | (*и редъ за* —), la circoncision.
Рѣзанъ, *adj.* un circoncis.
Рѣзачъ (*на клонове*), *sm.* un élagueur; | (*сачево у готварница*), la videlle.
Рѣзгавина, *sf.* la pointe.
Рѣзгавъ, *adj.* mordant, mordicant; | (*отговоръ*), *fig.* tapé.
Рѣзенъ, *sm.* la tranche; 1. (*филія*), *fam.* la lèche; 2. (*хлѣбъ*), un chanteau, apprête *m*, mouillette *f*; | (*опърженъ*), le beignet; | (*намазанъ съ масло*), la beurrée.
Рѣзенче (*сланина*), *sm.* un lardon, larde *f.*
Рѣзецъ, *sm.* l'emporte pièce *m.*
Рѣзка, *sf.* la gerçure, gerce, raie *f*, évent, joint, filet *m*, déchiqueture, cannelure, fêlure, fente, 'hoche, crevasse, gélivure *f*, buse *m*, coche, brèche; 1. coupure, entaille, entraillure, entamure, incision, taillade, cicatrice, plaie *f*; 2. *fig.* l'escarre *et* eschare *f*, sillon *m*; 3. *Anat.* la scissure; 4 *Chir.* la couture; 5. (*отъ длето*), l'échappade *f*; 6. (*на желѣзо*), la surchauffure; 7. (*по лицето*), le balafre; 8. (*за присаждане*), l'enture *f*; 9. (*отъ пукнуване*), la cassure; 10. (*на стѣна*), la lézarde; 11. набивамъ -кы съ варь, *va.* jointoyer; | набиване —, le jointoiement; 12. правя -кы, *va.* crevasser, entailler, lézarder; 13. пълненъ съ -кы, *Chir.* couturé, *adj*; | напълневамъ съ -кы, *va.* couturer; 14. съ —, fêlé, *adj.*
Рѣзлива мышца, *sf.* muscle incisif *m.*
Рѣзливъ *и* -згавъ, *adj.* coupant, tranchant, aigu; | *fig.* incisif; | бывамъ —, *vn.* trancher (*voyez* Остьръ).
Рѣзна работа, *sf.* la moulure.
Рѣзни камыкъ, *sm.* l'intaille *f.*
Рѣзны, *sf. pl.* le caractère; | правя —, *va.* caractériser.
Рѣзченъ (*съ рѣзкы*), *adj.* rimeux.
Рѣзчица, *sf. dim.* la cicatricule.
Рѣка (*и хълбочна*), *sf.* la rivière; 1. голѣма —,

le fleuve; 2. надолу по -та *или* низъ -та; *adv.* d'aval, à vau-l'eau; 3. възъ -та, d'amont; 4. както изъ —, à grand flots, à longs flots.

Рѣпа (*репонъ*), *sf. plante*, le radis, raifort *m*, rave *f*; ‖ нива посѣяна съ —, la ravière.

Рѣпаво зѣлнче, *sm. plante*, la raiponce.

Рѣпица, *sf. plante*, le colza.

Рѣпично масло, *sm.* huile de colza, *sf.*

Рѣсы, *sf. pl. Bot.* le limbe; 1. (*на клепкытѣ*), le cil; 2. окапване на очны — *или* вежды, *Méd.* la madarose; 3. побѣлявать -тѣ (*на конь*), *v. imp.* ils cillent.

Рѣсна нвица, *sf.* la frange; ‖ обтакамъ *или* обшивамъ съ —, *va.* franger; ‖ майсторъ на -цы, un franger et -gier.

Рѣсница, *sf.* la paupière.

Рѣсенъ (*който има рѣсы*), *adj.* ciliaire.

Рѣсивъ, *adj. Bot.* cilié.

Рѣченъ *и* -чни (*за рыболовство, за плаване*), *adj.* fluvial; ‖ (*за растѐнеа*), *H. nat.* fluviatil.

— **матросъ**, *sm.* marin d'eau douce, *m.*

Рѣчливъ, *adj.* textuel.

Рѣчна пристанница, *sf.* la gare; ‖ влазямь ради запаза въ —, *va.* garer.

Рѣчникъ, *sm.* le dictionnaire, le glossaire, le lexique; 1. скасенъ —, le vacabulaire, manuel lexique *m*; 2. съ помощь-та на -тъ, à coups de dictionnaire; 3. той е живъ —, c'est un vivant dictionnaire; 4. съставачъ *или* съчинитель на —, un dictionnariste, un vocabuliste.

Рѣчниче, *sm. dim.* l'apparat *m.*

Рѣчно притичане (*въ Африка*), *sm.* le marigot.

Рѣчь, *sf.* le mot, la parole, le terme; 1. *fam.* le verbe; 2. образоване — по подобіе на гласъ-тъ, *Gram.* l'onomatopée *f*; 3. отпущане на —, *Gram.* l'anacoluthe *f*; 4. повръщамса на първата си —, *vr. fam.* rabâcher; 5. -та е за, il s'agit de, il est question de; ‖ — за това, il y va de; 6. -по —, *adv.* mot à (pour) mot, littéralement, textuellement; 7. -чи (*изъ Библія*), *pl.* le texte; 8. нареждане —, *Gram.* la construction; 9. сборникъ на —, la vocabulaire; 10. съединене на едногласны —, *Rhét.* la paronomase; 11. тълковникъ на —, le glossaire; 12. съ —, *adv.* verbalement.

Рѣшане (*коприна*), *sm.* le peignage.

Рѣшѫ, *va.* peigner; ‖ *fam.* s'attifer; ‖ -*са*, *vr.* se peigner.

Рюзма (*зарижнъ ѣ.*), *sf.* le rusma *et* rusme.

Ржбачка, *sf.* une dentellière.

Ржбове, *sm. pl.* la moulure; 1. (*на оржіе*), la rayure; 2. (*на сводъ*), *Archit.* la nervure; 3. рѣзкы и —, *H. nat.* les stries *et* striures *f*; 4. правя — въ желѣзото на оржіе, *va.* carabiner; 5. който изрѣзва — въ оржіе, un carabineur.

Ржбче (*по край ивица*), *sm.* le picot.

Ржбъ, *sm.* la cannelure, rebord *m*, rentraiture, entaille *et* -taillure *f*, pli, nerf *m*; 1. *Méc.* la camme, alluchon *m*; 2. *Archit.* l'arête *f*, listel (*pl.* -teaux); 3. (*на кърпа*), le liséré; 4. (*поржбенъ край*), l'ourlet *m*; 5. (*сгжнка на платъ*), la pince; 6. (*съ подпись на монета*), *Num.* la carnèle.

Ржбя (*поржбвамь кърпа*), *va.* ourler; ‖ (*монета*), carneler.

Ржбистъ *и* -батъ, *adj.* strié.

Ржжда, *sf.* la rouille, rouillure, écaille *f*; 1. очистване, —, le dérouillement; 2. изваждамь -та отъ нѣщо, *va.* dérouiller; 3. очистеванса отъ -та, *vr.* se dérouiller.

Ржждиво [правя —, *va.* rouiller.

Ржждѣсало *и* -дниво желѣзо, *sm.* fer écru *m.*

Ржждясалость, *sf.* la rouillure.

Ржждясаль *и* -цвѣтъ, *adj. m.* rouilleux.

Ржждясвамь, *vn.* se rouiller; ‖ -ждясвать (*за оржіа*), *v. imp.* il se crassent.

Ржжена слама (*за покрывъ*), *sf.* le glui.

Ржженица, *sf.* paille d'avoine, *f.*

Ржжень, *sm.* le fourgon, ringard, attisoir *et* attisonnoir *m*; ‖ (*ковачески*), le tisonnier; ‖ разбъркивамь съ —, *va.* fourgonner.

Ржженъ хлѣбъ, *sm.* pain de seigle, *m.*

Ржжь, *sf. plante*, le seigle; ‖ пченица и — смѣсено, le passe-méteil.

Ржка (*pl.* ржцѣ), *sf.* la main, le bras, le poing; ржченъ, à bras; 1. отъ втора —, de revente *f*; 2. дължина на прѣдната —, la coudée; 3. съ отворена —, *adv.* grassement, large, *adj*; ‖ *pl.* à plaines mains, tout en dehors; ‖ нѣ съ —, illibéral; 4. давамь въ —, *va.* remettre; 5. поставямь — на нѣщо, *va.* usurper sur; ‖ *Jur.* saisir; 6. срѣднята часть на —, *Anat.* l'avant-bras *m*; 7. съ, въ, на —, à la main; 8. изъ — въ —, de main en main, manellement; 9. съ моя —, de la main à la main; 10. подъ —, sous la main, sous la cheminée, sous le manteau de la cheminée; ‖ *adv.* secrètement; ‖ *fig.* sourdement; 11. — възъ —, bras dessus, bras dessous; 12. — на —, corps à corps; 13. издвигамь ржцѣ къмъ небето, *va.* lever; 14. идене отъ —, le savoir faire; ‖ *pop.* le fion; ‖ (*за сачева*), la maniement; 15. иде ми отъ —, manier; 16. всичко му иде отъ —, capable de tout; 17. съ крьстосаны —, les bras croisés; 18. обковавамь —, *va.* emmenoter; 19. съ помощь-та на -тѣ, à force de bras; 20. съ простнаты —, à bras ouverts; 21. съ пълны —, à pleines bras; 22. прѣгрьщамь съ двѣ —, *va.* saisir à bras-le-corps; 23. въ —, par dévers soi; 24. въ свои —, en main propre.

Ржкавенъ (*рѣчни*), *adj.* torrentiel.

Ржкавица, *sf.* le gant, manique *et* manicle *f*;

1. (*безъ пръстіе*), la mitaine, moufle *f*; 2. (*на лакетъ-тъ*), l'amadis *f*; 3. (*отъ сахтіянъ*), le brassard; 4. ризнична —, le gantelet; 5. зимны -вицы, gants fournis; 6. съ -цы, ganté, *adj*; 7. изваждамъ си —, *va.* déganter *et* se —; 8. турямъ си —, *va.* ganter *et* se —; 9. търговія съ —, la ganterie.

Ржкавичарь (*майсторъ*), ка, *s.* gantier, ère.

Ржкавиченъ занаятъ, *sm.* la ganterie.

Ракавична растѣгалка, *sf.* le tourne-gants.

Ржкавникъ, *sm.* le gantelet, garde-manche *m*, manique *et* manicle *m*, fausse manche *f*.

Ржкавъ, *sm.* la manche, le bras, la gueule.

Ржкавы, *sm. pl.* poignets de manche, *m*; 1. (*безъ дрѣха*), l'amadis *f*; 2. край на ризны —, le poignet; 3. кроя — на дрѣха, *va.* couder; 4. по ризны —, en manches de chemise, *f*.

Ржкобрьство (*фокусъ*), *sn.* le tour.

— виденъ, *adj. Bot.* palmé.

— водачъ (*на фортепіано*), *sm.* un chiroplaste.

— гадане, *sn.* la chiromancie.

— движене (*махане ржка*), *sn.* le geste.

— дѣленъ, *adj.* mécanique; ‖ -лно, -ment.

Ржкойка (*класове*), *sf.* la javelle; ‖ оставямъ пожънаты класове на -кы да сѫхнать, *va.* enjaveler; ‖ *Agric.* javeler; ‖ работникъ на тѣхъ -кы, un javeleur.

Ржкойкы, *sf. pl.* la glanure; ‖ събирамъ — слѣдъ жѫтва, *va.* glaner; ‖ събирачъ, ка на —, *s.* glaneur, euse

Ржкокрылны животны, *sn. pl. H. nat.* les chéiroptères.

— мыйникъ, *sm.* le lave-main, la fontaine.

— ного животно, *sm. H. nat.* pédimane, *adj. m.*

— писане, *sn.* l'écriture *f*.

— писенъ (*писанъ съ ржка*), *adj.* manuscrit.

— -длъжникъ, *sm.* créancier chirographaire *m*.

— писны буквы, *sf. pl. Typ.* caractères caligraphiques *m*.

Ржкописъ (*манускриптъ*), *sm.* le manuscrit; ‖ (*за набирачъ*), *Typ.* la copie; ‖ врѣзване на камыкъ —, l'autographie *f*.

— плѣскане, *sn.* l'applaudissement *m*.

— плѣщачъ, *sm.* un applaudisseur.

— плѣщѫ, *va.* applaudir à.

— положене, *sn.* l'imposition de mains, chirotonie *f*.

Ржже (*за куче*), *v. imp.* il murmure.

Ржжене (*за куче*), *sn.* le murmure.

Ржсене (*и китка за —*), *sn.* l'aspergès *m*.

Ржсило, *sn.* l'aspersoir, goupillon *m*.

Ржсилница, *sf.* le bénetier.

Ржсителна джска, *sf.* l'aspergerie *f*.

Ржсѫ, *va.* asperger.

Ржтъ (*и -тлина f.*), *sm* la colline, monticule *m*, 'hauteur *f*, roidillon *et* raidillon, coteau, tertre *m*, motte *f*; ‖ *Géol.* le chaînon.

Ржци, nom bulgare de la lettre P.

Ржченикъ, *sm.* la serviette, essui-main, mouchoir de poche, *m*.

Ржченче (*отривка*), *sn.* le lavabo.

Ржченъ, *adj.* manuel, portatif; ‖ *Anat.* brachial.

— набивалникъ, *sm.* la dame.

— соколъ, *sm.* oiseau de poing, *m*.

— тезгяхъ (*станъ*), *sm.* le bas-métier.

— тріонъ, *sm.* l'égohine *f*.

Ржчна баня, *sf.* le maniluve *et* manuluve.

— книга, *sf.* le manuel; ‖ *Com.* le brouillon.

— колца (*съ две колела*), *sf.* la vinaigrette.

— набивалка, *sf.* la demoiselle, 'hie *f*; ‖ набивамъ съ —, *va.* 'hier.

— наковалничка, *sf.* le tasseau.

— носилка (*тагра t.*), *sf.* la civière.

Ржчникъ (*записна книга*), *sm. Com.* main courante *f ou* brouillard *m*.

Ржчны колца, *sf. pl.* la brouette; ‖ нося съ — прьсть, *va.* brouettter; ‖ работникъ съ —, un brouettier.

— палцы, *sm. pl.* le bas-métier.

Ржшетарь, *sm.* un tamisier, un criblier.

Ржшетка, *sf.* le treillis, barrière *f*, râtelier *m*, cage *f*, fromager *m*; 1. (*мѫденъ или каленъ сждъ*), la passoire; 2. (*отъ прьтіе*), la claie; 3. (*на вада*), l'écrille *f*, égrilloir; 4. (*на клюнкъ*), la crepaudine; 5. (*въ манастырь*), la grille; ‖ затулямъ съ —, *va.* griller; 6. (*за отпѫване*), l'écumoire; 7. (*на прозорецъ*), le balcon; 8. (*на улукъ*), la pommelle; 9. покрытъ съ —, *Blas.* fretté, *adj*; 10. -ткы (*джсницы на прозорецъ*), la jalousie; 11. турямъ —, *va.* treillager; 12. майсторъ на —, un treillageur; 13. обковавамъ съ —, *va.* treillesser.

Ржшето, *sn.* le tamis, le crible; ‖ прѣсяване прѣзъ —, le criblage.

— образна кость, *sf. Anat.* l'ethmoïde *et* os —, *m*; ‖ на —, ethmoïdal, *adj*.

— прѣсѣвалка, *sf.* le van; ‖ (*ради зобъ*), la vanette.

Ржшетчена работа (*треляжъ*), *sf.* le treillage; ‖ (*прѫграда*), le treillis.

Ржшетчаста закрывка, *sf.* la persienne.

Ржшетчасть, *adj. H. nat.* cribleux *et* cribriforme.

— люкъ, *sm. Mar.* le caillebotis.

С.

С (*есъ*), la dix-huitième lettre de l'alphabet bulgare.

Сабенсмъ, *sm.* le sabéisme *et* sabisme *ou* [sabaïsme.

Сабенъ біецъ, *sm.* bonne lame *f.*

Сабникъ (*сабня трѣва*), *sm.* *plante*, le glaïeul.

Сабуръ, *sm.* *Pharm.* sue d'aloès, *m*; -ровъ, [aloétique.

Сабя, *sf.* l'épée *f*, sabre *m*, dague *f*, espandon *m*, aflange *f*, fer *m*; 1. *fam.* la flamberge; 2. (*ятаганъ, ханжаръ*), le poignard; || пробождамъ *или* убивамъ съ —, *va.* poignarder; | -са съ —, *vr.* se poignarder; 3. (*двоострилна*), sabre poignard, estramaçon *m*; 4. (*абордажна*), *Mar.* sabre d'abordage; 5. (*дамаскинка*), acier de damas, *m*; 6. кастря съ —, *va.* sabrer; 7. рѣжа *или* сѣка съ —, *va.* estramaçonner; 8. истеглевамъ —, *va.* *fam.* dégaîner; 9. отъ малко нѣщо измѣкваме —, *va.* brétailler; 10. прѣкарвамъ прѣзъ —, *va.* passer au fil de l'épée; 11. удряне съ —, la botte; 12. майсторъ на -би (*ножарь*), un fourbisseur.

Савакунъ, *sm.* *oiseau*, le crabier.

Савана (*гора и поляна, въ Америка*), *sf.* la savane.

Саванъ (*мрьтвешка обвивка*), *sm.* le suaire, le linceul; 1. обвивамъ въ —, *va.* ensevelir; 2. обвиване въ —, ensevelissement *m*; 3. снемамъ — отъ мрьтвецъ, *va.* désensevelir. [choux —, *m.*

Савойско зеліе, *sm.* les pancaliers *et*

Савура, *sf.* *Mar.* le balast, le lest; 1. натоваряне съ —, le lestage; 2. натоварямъ съ — ладія, *va.* lester; 3. исхвърлеване —, le délestage; 4. исхвърлямъ —, *va.* délester. [steur, délesteur *m.*

Савурна мауна, *sf.* le lesteur *et* bateau le-

Сага (*прѣдане у сѣверны народы*), *sf.* la saga.

Саго, *sm.* le sagou; | барабойно —, sagou indigène.

Сагова палма, *sf.* *arbre*, le sagouier *et* sagoutier.

Сагунъ (*майдуна*), *sm.* le sagouin.

Садачъ (*на дьргіе*), *sm.* un planteur.

Садене, *sm.* la plantation. [plantoir.

Садило (*колче за посажданеа*), *sm.* le

Садина, *sf.* la prairie, campagne, plaine *f*, jardinage, boulingrin; 1. (*плоскость*), le marché; 2. (*мера t.*), le gagnage; 3. (*мѣсто съ зелена трѣва*), la pelouse.

Садника (*сврѣдъ гора*), *sf.* la clairière.

Садратъ, *sm.* *Typ.* le colombier.

Садукей (*секта*), *sm.* le saducéen; | учене на -кея, le saducéisme.

Садя, *va.* planter; 1. (*дьрвіе*), complanter; 2. (*изново*), replanter; 3. (*пазъ*), rasseoir.

Саждево цвѣтило, *sm.* (*voyez* Бистръ).

Саждевъ *и* -дясть, *adj.* fuligineux.

Саждно състояне, *sm.* la fuliginosité; | (*напечѣтване на пунсонъ*), le fumé.

Сажды, *sf.* *pl.* la suie; -денъ, de suie; | (*холадезны*), noir de suie, *m*; | съставъ отъ мазь и —, *Mar.* le suage.

Сазъ, *sm.* *t.* (*voyez* Трьстъ).

Сайка (*леватска ладія*), *sf.* la saïque.

Саия, *sm.* *t.* un coureur (*voyez* Бързоходъ).

Сака (*болесть у конь*), *sf.* *t.* *Vétér.* la morve; | има —, morveux, *adj.*

Саки (*лисицоопашата майдуна*), *sm.* le saki.

Саксонски фарфоръ, *sm.* le saxe *ou* porcelaine de Saxe.

Саксофонъ (*музикаленъ инструментъ*), *sm.* le saxophone, saxe-horn *m.* [troubleau.

Сакче (*за ловене рыба*), *sm.* le trubleau *et*

Сакъ (*рыболобна мрѣжа*), *sm.* le verveux, la trouble *ou* truble, boulier, ableret *m.*

Саламандра, *sf.* *reptile*, la salamandre, le sourd.

Саламура, *sf.* *Chim.* eau mère *f.*

Салата, *sf.* la salade; -тенъ, de salade; | разбьрквамъ —, *va.* fatiguer; | (*марулы*), *plante*, la laitue. [cette *ou* mâche.

Салатенъ булдирянъ, *sm.* *plante* la dou-

Салатна кошница, *sf.* le saladier.

Салатникъ (*-тница*), *sm.* le saladier.

Салвъ (*хвьрлане топове*), *sm.* la volée.

Салепъ (*хранително вещество*), *sm.* le salep.

Салицитъ (*камыкъ съ вьрбовы листа*), *sm.* la salicite.

Салически законъ, *sm.* loi salique *f.*

Салійски жрецъ (*въ Римъ*), *sm.* salien *et* prêtre —, *sm.*

Салонъ (*голѣмъ одаръ*), le salon, la salle.

Салпиконъ (*горчива манжа*), *sm.* le salpicon.

Салтамарка, *sf.* *t.* le pourpoint, la camisole; | (*на римскы конницы*), l'angusticlave *m.*

Салтанатенъ, *adj.* *t.* fastueux (*voyez* Захластнатъ). [tarelle.

Салтарелла (*Венеціанско хоро*), *sf.* la sal-

Салъ, *sm.* *t.* (*voyez* Плута). [cherie *f.*

Салхана, *sf.* *t.* l'abattoir *m*, tuerie, bou-

Самарь, *sm.* *t.* le bât, la torche; 1. турямъ — на добытакъ, *va.* bâter, enbâter; 2. снемамъ —, *va.* débâter; 3. майсторъ на -ри, un bâtier. [plein-vent.

Самичко дърво (*посадено*), *sm.* *Agric.* le

Само, *adv.* seulement, purement, uniment, tout court, tout en gros, guères, ne . . . que; 1. -ымъ, ne faire que de; 2. якто отъ —

себе, par intuition; 3. отъ -себе-си, *fig.* de plain-pied.
Самобытенъ, *adj.* indépendant.
— **бытность**, *sf.* l'indépendance *f.*
— **варь**, *sm.* la bouilloire *et* bouillotte, fontaine à thé, *f.*
— **властенъ**, *adj.* indépendant, absolu, libre, [arbitraire.
— **властителенъ епископъ**, *sm.* un autocéphale.
— **властіе**, *sn.* l'arbitraire *m.*
— **властникъ**, *sm.* un despote.
— **властно**, *adv.* indépendamment, absolument.
— **властность**, *sf.* l'indépendance *f*, la liberté.
— **воленъ**, *adj.* indépendant.
— **волно**, *adv.* de son autorité privée.
— **-искубване** (*на младицы*), *sn.* l'arachis *m.*
— **гледане**, *sn.* l'autopsie *f.*
— **двигъ**, *sm.* l'automate *m.*
— **дива**, *sf.* une fée, nymphe *f*; ‖ (*въздушна жена*), une sylphide.
— **дивенъ**, *adj.* féerique, enchanté, magique.
— **дивна піеса**, *sf. Théât.* la féerie.
— **дивска хубость**, *sf. fig.* le charme.
— **дивско питіе**, *sn.* le philtre.
— **дивство**, *sn.* la féerie; ‖ *fig.* la magie.
— **доволенъ**, *adj.* suffisant.
— **доволство**, *sn.* la suffisance, complaisance.
— **дьрвенъ боръ** (*едностайнъ*), *sm. Mar.* mâture à pibie, *f.*
— **дьржавенъ**, *adj.* autocratique, souverain.
— **дьржавіе**, *sn.* l'autocratie, souveraineté *f.*
— **дьржавно**, *adv.* souverainement.
— **дьржецъ**, *sm.* un autocrate.
— **жива дѣвойка**, *sf. fam.* une sauvagesse.
— **живенъ**, *adj.* insociable; -вно, -ment.
— **живъ**, *s.* casanier, ère; un solitaire; ‖ *fig.* un emplâtre, sauvage, hibou; ‖ *fam.* un pékin.
— **званецъ, ванка**, *s.* usurpateur, trice; un imposteur; ‖ *fam.* un intrus.
— **званъ**, *adj.* prétendu.
— **изследване**, *sn.* l'autopsie *f.*
— **истина**, *sf.* l'axiome *m.*
— **ковецъ**, *sm.* un affineur.
— **ковъ**, *sm.* la forge, le bocard; ‖ (*дника t.*), le martinet.
— **либивъ**, *adj.* personnel, suffisant.
— **либіе** *или* **Себе-либіе**, *sn.* l'amour-propre *m.*
— **личенъ**, *adj.* personnel.
— **лично**, *adv.* en personne, en propre personne, personnellement.
— **надѣяность**, *sf.* la confiance, complaisance.
— **надѣянъ**, *adj.* confiant, avantageux.
— **обожаване**, *sn.* l'idiolâtrie *f.*
— **отвьрлеване** *или* **-отричане**, *sm.* l'oubli de soi-même, *m.*
— **произволенъ**, *adj.* volontaire, spontané.

Самопроизволность, *sf.* la spontanéité, automacie *f.*
— **прѣтворителны** (*за врата*), *sf. pl.* battant *adj.*
— **расла ябълка**, *sf.* l'égrain *m.*
— **раслекъ** (*злато*), *sm. Minér.* la pépite.
— **растенъ** (*за металлы*), *adj. Minér.* natif.
— **роденъ** (*за металлы*), *adv.* vierge; ‖ *Méd.* spontané.
— **стоятеленъ глаголъ**, *sm. Gram.* verbe [substantif *m.*
— **стоятелно**, *sn.* l'absolu *m.*
— **стоятелность**, *sf.* l'autonomie *f.*
— **стрѣлъ**, *sm.* l'arbalète *f.*
— **черъ**, *adj.* brun, basané.
Самотія, *sf.* la solitude, retraite *f*; ‖ [виждане *или* разговоръ на —, le tête-à-tête.
Самотно запиране, *sn.* système cellulaire *m.*
Самоубійство, *sn.* le suicide.
— **убійцъ**, *sm.* un suicide.
— **увѣренность**, *sf. fig.* l'aplomp *m.*
— **управлене** [правда за —, l'autonomie *f.*
— **укъ**, *sm.* autodidacte, *se.*
— **управяне**, *sn.* voie de fait, *f.*
— **хвалене**, *sn.* la bravacherie.
— **хвалство**, *sn.* la fanfaronnade, rodomontade *f.*
— **хвалъ**, *sm.* avaleur de charrettes ferrées; fanfaron, onne, *s*; ‖ *fam.* un bravache, sacripant, fier-à-bras, capitan, *m.*
— **хубаво**, *adv.* au naturel.
Самсаринъ, *sm. t.* un censal.
Самсонче (*кученце*), *sn.* le doguin.
Самумъ (*вѣтьръ*), *sm.* le simoum.
Самунь, *sm. t.* un pain, meule *f.* (*voyez* **Пещникъ**).
Самъ, **-ый** и **-мичькъ**, *adj.* seul; 1. — **си**, *pron.* en personne, en propre personne; 2. — **си той**, *fig. fam* incarné, *adj*; 3. — **саминичькъ**, *dim.* seulet; 4. — **на себе**, *adv.* à part soi.
Сандалъ (*каиче t.*), *sm.* le ponton; ‖ —, *arbre*, le santal *et* santal.
Сандаракъ (*глокиняна смола*), *sm.* la sandaraque.
Сандриліона, *sf.* la cendrillon.
Санджарство (*занаятъ*), *sn.* la layetterie.
Санджкарь (*майсторъ*), *sm.* un malletier, coffretier, layetier *m.*
Санджкъ, *sm. t.* le coffre, malle *f*, canasse *et* canastre, comptoir *m*; 1. (*за пары*) coffre-forte, *m*; 2. (*на каретенъ императіалъ*), la vache; 3. (*съ прѣградны*), l'étui *m*; ‖ (*съ седелъ*), le semainier; 4. (*за шишета*), *Mar.* la canevette; 5. **влагане въ —**, l'encaissement *m*; 6. **турямь въ —**, *va.* encaisser; 7. **изваждамь изъ —**, *va.* décaisser; 8. **настиламь въ —**, *va.* encoffrer (*voyez* **Ковчегъ** *et* **Ракла**).
Санджче, *sm. dim.* le coffret, mallette, layette *f*; 1. (*за безцѣны камацы*), l'écrin *m*; 2. (*видъ панорама*), l'optique *f*; 3. (*съ важни цѣрове*), le serron; 4. (*отзадъ на каляска*), le magasin.
Санжакъ (*въ Турско*), *sm.* le sandjack *et*

sangiac; ‖ достойнство на —, le sanjakat et sangiacat.
Сановникъ, *sm.* un dignitaire.
Санскритски езикъ, *sm.* le sanscrit.
Сантимъ (*стотна часть на франкъ*), *sm.* un centime.
Сантонъ (*турски монахъ*), *sm.* un santon.
Сантура, *sf.* le tympanon; -ренъ, de tympanon.
Санхедринъ (*еврейска сждница*), *sm.* le sanhédrin.
Санъ, *sm.* la dignité; ‖ посвятяникъ въ —, un ordinant; ‖ посвятене въ —, l'ordination *f.*
Сапа (*подкопъ*), *sf.* la sape.
Сапажу (*майдуна*), *sn.* le sapajou.
Сапанъ (*цвѣтилно дърво*), *sm.* le sapan.
Сапеоръ, *sm. Milit.* un sapeur.
Сапикасвамъ, *va.* apercevoir.
Сапикасване, *sn.* l'apercevance *f.*
Сапиране, *sn. Fortif.* la sape.
Сапирувамъ, *va.* saper.
Саполивъ, *adj.* roupieux, morveux.
Саполивщина, *s. fam.* roupilleux, euse.
Саполко, ка, *s.* morveux, renifleur, euse; ‖ *pop.* une trousse-pète.
Саполы, *sm. pl.* la pituite, glaire, morve *f.*
Сапота (*плодъ*), *sf.* la sapote et sapotille.
Сапунарница (*фабрика за сапунъ*), *sf.* la savonnerie.
Сапунарь, *sm.* un savonnier.
Сапунева вода, *sf.* eau de savonnage, *f.*
Сапунено дърво, *sn. arbre*, le savonnier.
Сапуненъ *и* -пунявъ, *adj.* savonneux, saponacé.
Сапунка (*камыкъ*), *sf.* la stéatite.
Сапунна трѣва, *sf. plante*, la saponnaire.
Сапунъ, *sm.* le savon; 1. брусъ —, un pain de savon; 2. валякъ —, une savonnette; 3. ставане —, la saponification; 4. прѣобрьщамъ въ —, *va.* saponifier; 5. мыя *или* перя съ —, *va.* savonner; 6. испирася съ — (*за платъ*), *v. imp.* il se savonne.
Сапуняване, *sn.* le savonnage. [phir.
Сапфиръ (*синъ скжпъ камыкъ*), *sm.* le sa-
Сарабанда (*игряне и пѣсня*), *sf.* la sarabande.
Сарай, *sm. t.* le sérail, château, hôtel, siége *m*, chambre *f*; 1. *fig.* le louvre; 2. (*на Арабски князь*), la smalah; 3. градски —, hôtel de ville, *m.* [бивачъ).
Сарафинъ, *sm.* t. (*voyez* Мѣнилникъ *et* Раз-
Сардела, *sf. poisson*, la sardine, anchois *m.*
Сардоникъ (*сардъ*), *sm.* la sardoine *ou* sarde.
Саржа (*вълненъ платъ*), *sf.* le serge; 1. тънка —, la sergette; 2. търговия съ -жы, la sergerie; 3. фабрика за -жы (*саржарница*), la sayetterie, la sergerie.
Саржарь (*майсторъ*), *sm.* un serger *et* sergier.
Саркологически, *adj.* sarcologique.
Саркология (*наука за мекитѣ части на тѣлото*), *sf.* la sarcologie.
Саркофагъ (*каменни или параденъ погрѣбалникъ*), *sm.* le sarcophage.
Сассапарель, *sf. plante*, la salsepareille.
Сассафрасно дърво, *sn. arbre*, le pavame.
Сассафрасъ, *sm. arbre*, le sassafras.
Сассонажко сырене, *sn.* le sassenage.
Сатана, *sm.* le satan.
Сатанически, *adj.* satanique.
Сатира (*подигравка*), *sf.* la satire; ‖ (*отрицателна поема у Грьцы*), la satyre; ‖ което са относя до —, satyrique, *adj.*
Сатирикъ (*списатель на сатиры*), *sm.* un satyrique.
Сатирически, *adj.* satirique; -скы, -ment.
Сатирическо стихотворене, *sn.* le sirvente.
Сатиръ (*горски полубогъ*), *sm.* un satyre.
Сатрапия (*управлене на сатрапъ*), *sf.* la satrapie.
Сатрапъ, *sm.* un satrape.
Сатурналіи, *sf. pl.* les saturnales *f.*
Сатурнъ (*планета*), *sm. Astr.* le Saturne.
Сатжръ, *sm. t.* le hachoir, le couperet.
Сафически стихъ, *sm.* saphique *et* vers saphique, *sm.*
Сафлоръ (*сафра*), *sm. Chim.* le safre.
Сахтіярница (*табакжана t.*), *sf.* la maroquinerie.
Сахтіянарь, *sm.* un maroquinier.
Сахтіянъ, *sm. t.* le maroquin, le cordouan; ‖ работене —, le maroquinage; ‖ работя —, *va.* maroquiner.
Сачева, *sm. pl.* la boutique, affutage *m*; ‖ (*за сенинска ловь*), *Vén.* le vautrait; 1. всякакви желѣзны —, la taillanderie; 2. занаятскы —, l'outillage *m*; 3. приготвямъ —, *va.* outiller; 4. ковачъ на —, un taillandier.
Сачево, *sn.* l'outil *m*, instrument, ustensile, organe, burin *m*; 1. *fig.* le ministre; 2. *Techn.* l'arçon *m*; 3. изображене мажко —, le phallus.
Сачмы (*бравонкы*), *sf. t.* le plomb; ‖ (*за пилцы*), *fig.* la dragée.
Сбаскувамъ, *va.* écharper. [retrapper.
Сбивамса, *vr.* brétailler, aborder; ‖ (*пакъ*),
Сбиване, *sn.* la bataille, combat, engagement, conflit *m*, affaire, action *f*, abordage *m*, mêlée *f*; 1. *fig.* la collision; 2. (*случайно*), la rencontre; 3. (распрьснато, тукъ-тамъ), l'escarmouche *f*; 4. начевамъ —, *va.* engager; 5. всичкы приготвены за —, branle-bas de combat; 6. сѣщане страсть за —, *Phrén.* la combativité.
Сбивачъ, *sm.* un dégaîneur.
Сбирамъ, *va.* unir, incorporer, joindre; 1. *Mathém.* sommer; 2. (*орлякъ или ордія*), attrouper; 3. (*въ себе-си*), contenir; 4. (*пакъ*), rejoindre; 5. който сбира, contenant, *adj*; 6. *-са*, *vr.* se rejoindre; 7. (съ

все сила), *vr.* se raccourcir; 8. (*съ мыслитѣ си*), se renfermer en soi-même; 9. сбератса (*за рѣкы*), ils confluent.
Сбиране, *sn.* l'assemblée *f*, jonction; | (*на данъ*), la recette.
Сбирачъ, *sm.* un collectionneur.
Сбирность, *sf.* l'ensemble *m*, contenance, capacité *f*.
Сбирщина, *sf.* la troupe, ramas, tas *m*, racaille, cannaille *f*; 1. *fig.* la nichée *et* nitée; 2. *fam.* la clique; 3. (*людіе*), la tourbe; | *fig.* l'égout *m*.
Сблизене, *sn.* le rapprochement, approche *f*, ralliement *m*, rencontre *f*.
Сблизенъ, *adj. Bot.* connivent.
Сблизявамъ, *va.* approcher, rapprocher, presser; | (*u Milit. за редоветѣ*), serrer; | *-са*, *vr.* approcher de. [adieu va!
Сбогомъ, *interj.* adieu; | — *закачвай*, *Mar.*
Сборень день, *sm.* jour nundinal. *m*.
Сборичквамса, *vr. fam.* en découdre.
Сборичкване, *sn.* le conflit, la mêlée.
Сборище, *sn.* l'attroupement *m*, le réceptacle.
Сборна молитва, *sf.* le collecte.
Сборникъ, *sm.* le recueil; || (*литературни*), le magasin.
Сборно, *adv.* conjointement.
— **въцаряване**, *sn.* l'inauguration *f*.
— **мѣсто**, *sn.* quartier d'assemblée, *m*.
Сборъ, *sm.* l'assemblage *m*, masse *f*, chiffre *m*, foire, fête solennelle *f*; 1. *Milit.* l'assemblée *f*, rappel *m*; | бія — (*за свикване солдаты*), *va.* rappeler; 2. (*храмовъ праздникъ*), la kermesse *et* karmesse; 3. (*закоды*), le code; | съставачъ на —, un codificateur; | съставяне на —, la codification; | съставамъ —, *va.* codifier; 4. (*пары, сумма*), la somme, le montant; 5. прѣдварително изваждане отъ —, le prélèvement; 6. прѣдварително снемамъ отъ —, *va.* prélever; 7. (*стихотворенеа*), *voyez* Антологія.
Сбраното, *sn.* le contenu, le contenant.
Сбрканъ, *adj.* fautif.
Сбрквамъ, *va.* démériter; 1. (*умъ-тъ си*), égarer; 2. *-са*, *vr.* faillir, se méprendre, manquer, être en défaut, se fourvoyer, pécher, rester court; 3. *fig.* broncher; 4. *Jur.* forfaire; 5. (*въ дума*), s'équivoquer; 6. (*въ работа*), faire fausse route.
Сбркване, *sn.* la faute, faille *f*, manquement, défaut, démérite *m*, méprise *f*, vice *m*; 1. *fig.* un pas de clerc; 2. *fam.* le solécisme, le quiproquo; 3. (*отъ несъвирине*), la bevue; 4. (*въ умъ-тъ*), égarement d'esprit, *m*; 5. наклоненъ къмъ —, faillible, *adj.*
Сбрчевамса, *vr.* se ratatiner, se recroqueviler; | сбрчваса (*за дрѣха*), il grimace; | (*или за платъ*), il gode.
Сбърчване, *sn.* le pli; | *Anat.* la corrugation; | (*на дрѣха*), la grimace, la poche.
Сбърченъ, *adj.* ratatiné. [rugateur.
Сбърчилникъ (*мышца*), *sm.* *Anat.* le cor-
Сбутана кжща, *sf. fig.* la masure.
Сбутано, *adv.* gauchement, d'une belle dégaîne; | направена кжща —, la baraque.
Сбутаность, *sf.* le gauche.
Сбутанъ (*въ ржцѣтѣ*), *adj.* un gâte-tout; | *fig.* gauche, *adj.*
Сбутнувамеса, *vr.* s'entre-choquer.
Сбутнуване [въ —, *adv.* à la débandade.
Сбждваса, *v. imp.* il s'accomplit, il se réalise, il arrive, il survient, il a lieu, il se fait, il avint; | което са —, occurent, *adj.*
Сбжднякъ, *sm.* égoïste, *se.*
Сбжднуване, *sn.* l'évènement *m*, fait *m*, histoire *f*; | списатель на -нея, un historien.
Свада, *sf.* la haine.
Свадба, *sf.* la noce, le mariage, les épousailles *f*; | празднуване на пендесетгодишна —, mariage de jubilé; | развалене —, *pop.* nouement de l'aiguillette, *m*.
Свадбари (*гости*), *sm. pl.* la noce.
Сбдбарскы дарове, *sm. pl.* corbeille de mariage, *f*.
Свадбенъ, *adj.* nuptial, huménéal.
— **собатъ**, *sm.* la noce.
Свакъ (*мѣрка за соль*), *sm.* la trémie.
Свалямь, *va.* baisser, abaisser, rabaisser, rabattre, abattre, oter, enlever, déposer, rejeter sur, cubulter, précipiter, caler, humilier, atterrer *et* atterer; 1. *fig.* démonétiser; 2. (*отъ конь*), demonter; 3. (*пакъ*), redescendre; 4. (*прѣпорецъ*), *Mar.* amener; 5. (*пія вино*), *fig.* pinter. [netade.
Свалане, *sn.* la remise; | (*мѣяка*), la bon-
Сварителенъ, *adj.* digestible.
Сваряемъ, *va.* digérer.
Сваряване, *sn. Chim.* la digestion.
Сватъ, **-ваха**, *s.* courtier, ère; beau-père *ou* père de la femme; | *fam.* marieur, euse; ставане -тове, *vn.* marier.
Свеждамь, *va.* voûter.
Свезка, *sf.* la copule.
Свекьрва, *sf.* la belle-mère (mère du mari).
Свекьрь, *sm.* le beau-père (père du mari).
Свивамь, *va.* rouler, enrouler, crisper; 1. *pop.* recoquiller; 2. (*листа*), plier; 3. (*пакъ, прѣвирды*), retorde; 4. (*стрѣмно сводъ*), surhausser; 5. *-са*, *vr.* se crisper, se recoquiller, se ramasser, se retirer, se raccourcir, se ratatiner, rapetisser *et* se —, se blotter; 6. *fig.* pelotonner; 7. *fam.* liarder; 8. свиваса, *v. imp.* il s'étrecit; | (*за змия*), il se love; | (*или червецъ*), il se tortille; | *-или* стѣсняваса (*за копыто*), il s'encastele.
Свиване, *sn.* le retirement, recoquillement, tortillement *m*, contraction, crispation *f*,

courbage *m*; 1. (*жилы*), le soubresaut; 2. (*на копыто у конь*), *Vétér.* l'encastelure *f*; 3. (*или стискане сърдце*), *Anat.* la systole.

Свивателенъ, *adj.* contractif, contractile; 1. *Bot.* plicatile; 2. *Phys.* coercible; 3. *Anat.* systaltique; 4. (*за ноктіе*), *H. nat.* rétractile.

Свивателна мышца, *sf. Anat.* le sphincter.

— **шѣпка**, *sf.* la claque.

Свивателность, *sf.* la contractilité; ‖ *Phys.* la coercibilité; ‖ *H. nat.* la rétractilité.

Свивачъ (*на титюнь*), *sm.* un rôleur.

Свивка, *sf. Archit.* l'enroulement *m*; 1. (*пликъ писма*), le paquet; 2. (*хартія*), le rouleau, sac de papier; 3. (*или титюнь*), le rôle.

Свидѣтелственъ, *adj.* testimonial.

Свидѣтелство, *sm.* le témoignage, preuve *f*, certificat *m*, déposition *f*, acte, extrait, hommage *m*, autorité, démonstration *f*; 1. *fig.* le gage; 2. (*отъ смьрсены мѣста*), patente brute *f*; 3. (*отъ здравы мѣста*), patente nette *f*; 4. по — на другы, *adv.* sur parole.

Свидѣтелствоване, *sm.* la visite.

Свидѣтелствувамь (*показвамь*), *va.* attester, certifier, déposer, visiter; 1. (*документы*), viser; 2. (*нѣкому за нѣщо*), prendre à témoin, *m*; 3. (*за нѣщо*), témoigner de.

Свидѣтель (*показачь*), *sm.* le témoin; 1. чулъ и чувалъ — (*поджупникъ*), témoin auriculaire; 2. очни —, temoin oculaire; 3. (*противъ или въ полза на нѣкого*), témoin à charge, à décharge; 4. (*у нотаріусъ*), *Jur.* témoin instrumentaire; 5. (*по поржчване*), un certificateur; 6. испытване на -тели, *Jur.* audition des témoins; 7. това доказано съ -тели, *adv.* témoin; 8. отхвьрлямь *или* непріимамь -тели, *va. Jur.* reprocher.

Свинарь, ка, *s.* percher, ère; gardeur, euse de cochons, un pâtre.

Свиніоровнина, *sf.* le boutis.

Свиска зурла, *sf.* le boutoir.

— **кожица**, *sf.* levûre *f et m.*

— **кочина**, *sf.* la porcherie, toit à cochons, étable à porcs, haran *m*; ‖ запирамь въ —, *va.* établer. rillette.

— **мрьвка** (*опечена*), *sf.* la griblette, la

— **стопена мазь**, *sf.* le saindoux.

— **чолость**, *sf.* la bajoue.

Свиски, *sf.* porcin.

Свиско легло, *sm.* la bauge.

— **месо**, *sm.* le porc.

Свискы менгушы, *sm. pl.* la bâjoue.

Свинщина, *sf. fam.* la cochonnerie.

Свиня, *sf. mam.* le porc, cochon, pourceau *m*; 1. (*женска*), la truie, le verrat; 2. (*морска*), porc marin *ou* marouin, pourceau de mer; 3. (*ежска*), le porc-épic; 4. врѣме за ловь на -ни, *Vén.* la porchaison; 5. (*индійска или морска*), cochon d'Inde; 6. (*непраздна*), la coche; 7. хранена —, cochon d'engrais; 8. плата за хранене -ни въ гора, le panage; 9. *fig.* un marsouin, un vilain.

Свинжса, *vr.* faire le rencheri *ou* la petite bouche, faire la sucrée.

Свитка (*жида*), *sf. H. nat.* la volute; ‖ (*хартія за пексеметъ*), la caisse.

Свитоопахъ, *sm. mam.* le paradoxure.

Свитость, *sf.* la compacité.

Свитъ, *adj.* compacte, racorni; ‖ (*за листа*), *Bot.* convoluté. [vousseau.

Сводень камыкъ, *sm. Archit.* le voussoir *et*

Сводче, *sm. dim. Archit.* l'arceau *m.*

Сводъ, *sm.* la voûte, arcade *f*; 1. *Archit.* l'abside *f*; 2. камыкъ за сключване на —, la mensole *ou* clef de voûte; 3. накичванеа извѣтрѣ на —, le cul-de-lamp; 4. петà на —, l'arrachement *m*; 5. правя —, *va.* voûter. [traire.

Своеволенъ, *adj.* volontaire, libertin, arbi-

Своеволіе, *sm.* libre *ou* franc arbitre *m.*

Своеволна власть, *sf.* l'arbitraire *m.*

Свеволникъ, *sm.* un volontaire.

Свеволство, *sm.* la licence.

Свое *или* **тѣхно имане**, *sm.* le leur.

Свое мѣстце, *sm.* un chez-soi, -moi, -lui.

Своенжравенъ, *adj.* capricieux, bizarre, humoriste, têtu, quinteux, mutin, acariâtre; ‖ *fig.* lunatique, hétéroclite.

Своенжравіе, *sm.* le caprice, bizarrerie, humeur *f*, gré *m*, acariâtreté *f*; ‖ *fig.* la quinte.

Своепечѣленъ, *adj.* intéressé.

Своержченъ, *adj.* autographe.

— **ржкопись**, *sm.* l'autorgaphe *m.*

Своержчно (*съ своята си ржка*), *adv.* de sa propre main.

— **писмо**, *sm.* l'autographe *m.*

Свой, *pron.* le leur (*f.* la leur, *pl.* les leurs).

— **кжтъ**, *sm.* un chez-soi, -moi, -lui.

Свойщина, *sf.* la propriété, le propre, qualité, modalité, affinité *f*, caractère *m*, catégorie, condition, vertu, complexion *f*; 1. *fig.* la physionomie; 2. (*на езыкъ*), le génie; 3. (*за попиване*), *Chim.* l'absorptivité *f*; 4. наклонности и -щины (*у животны*), *pl.* les moeurs *f.*

Свойщиненъ, *adj.* spécifique, propre, convenable, commun à; ‖ (*нѣкому*), naturel à.

Сврака, *sf. oiseau*, la pie, agace *ou* agasse, margot *f*, choucas *m.* [bout-de-manche.

Сврякы (*на риза*), *sf. pl.* l'épaulette *f*, le

Свьрзанъ, *adj.* lié, noué, jointif, cohérant, suivi

Свьрзевамь, *va.* lier, nouer, unir, marier, associer, assembler, encadanasser, garrotter, empaqueter, trousser; 1. *fig.* enchaîner, coudre; 2. *Mar.* frapper; 3. (*каманіе*),

liaisonner; 4. (*задръстевамъ камани на зиждане*), enlier; 5. (*съ клапа*), bâillonner; 6. *-са*, *vr.* se lier, s'unir; 7. *fig.* se marier, s'enchaîner à; 8. (*съ нѣкого*), se faufiler.

Свързеване, *sn.* la cohérence, empaquetage, fenton *ou* fanton *m*, suite *f*; ‖ *fig.* la liaison, tissu *m*, texture *f*; ‖ *Phys.* la cohésion.

Свързка, *sf.* le faisceau, lien *m*, copule, relation *f*, rapport *m*; 1. *fig.* la liaison; 2. *Archit.* le tirant; 3. (*бохча t.*), la trousse; 4. (*на дѣловны хартіи*), le dossier; 5. напрѣчна — на подъ, la lierne; 6. (*въ мысли*), la logique; 7. (*стоки*), le ballot; 8. описане -кы, *Anat.* la syndesmographie *et* -mologie.

Свързливъ, *adj.* combinable.

Свърталница, *sf.* l'habitation *f*, domicile *m*; 1. *fig.* le siége; ‖ двигамъ —, *va.* lever le siége; 2. нѣмане въ —, la non-résidence.

Свъртване (*на тѣсно мѣсто*), *sn.* la claustration.

Свръхестественъ, *adj.* antiphysique.

Свършакъ, *sm.* la fin, terme *m*, extrémité *f*, trépas *et* trépassement *m*; 1. *fig.* l'oméga *m*, le décès; 2. (*на слово*), l'épilogue *m*; 3. (*умрѣло*), le noir trajet; 4. при -тъ, à la sotie de.

Свършевамъ, *va.* finir, mettre fin, terminer, accomplir, consommer, fermer, clore, clôturer, expédier, conclure, parfaire, venir à bout de, dénouer; 1. *fig.* trancher, vider; 2. (*до край нѣщо*), *fig.* mettre la sceau à; 3. (*работата си*), faire son sillon; 4. (*скоро*), sabrer; ‖ *fig.* trousser; 5. *-са*, *vr.* finir *et* en —, se terminer, expirer, décéder; 6. свършеваса, *v. imp.* il expire, il passe; ‖ -ватса, ils terminent en; 7. който са свършева, *fig.* expirant, *adj*; 8. то са свърши веке, c'est entendu.

Свършеване *и* -шене, *sn.* la fin, finiment, accomplissement *m*, terminaison, consommation, décision, conclusion; ‖ *fig.* la clôture; ‖ (*на рѣчь*), *Gram.* la dé-inence.

Свършено, *adv.* tout est dit; ‖ -то, *sn.* le finiment.

Свършенъ, *adj.* fini, accompli, révolu, convenu, consommé, décidé; 1. *fam.* toisé; 2. надве натри —, baclé, *adj*; 3. това го има -шено, cela vaut fait.

Свършителенъ, *adj.* final.

Сврѣделенъ станъ, *sm.* l'alésoir *m*.

Сврѣдле, *sn.* le lasseret *et* laceret, la queue-de-cochon.

Сврѣдлева дупка, *sf.* la forure.

Сврѣдель, *sm.* la vrille, perce *f*, pointeau, amorçoir, ébauchoir, évidoir, biseau, archet, foret *m*, tarière *f*; 1. (*за витла или за главины*), le taraud; 2. земянъ —, la sonde *ou* tarière; 3. (*у кацаръ*), la losse *et* lousse; 4. пробиване съ — земя, le sondage; 5. опытвамъ съ — земя, *va.* sonder; 6. майсторъ на -дли, un vrillier.

Свыквамъ, *va.* assembler, évoquer; 1. (*кучета*), *Vén.* rompre; 2. (*за наговарване*), aboucher; 3. съ рогъ кучета), *Vén.* forhuir du cor, grailler; 4. (*събране*), convoquer; 5. -вамеса, *vr.* en appeler à.

Свыкване, *sn.* la convocation.

Свыклнвъ, *adj.* convocable.

Свырачъ, ка, *s.* musicien, enne; joueur, euse d'instrument; flûteur; euse; ‖ (*кога свири*), un exécutant.

Свыристель, *sm.* *oiseau*, le jaseur.

Свырене (*на свирня*), *sn.* l'exécution *f*.

Свырка, *sf.* le chalumeau, flageolet *m*, loure, anche *f*; ‖ промѣнявамъ —, *va.* *fam.* déchanter.

Свыркамъ (*съ свита ржка*), *vn.* sifler en paume *f*; ‖ свырка (*за вѣтьръ-тъ*), *v. imp.* il susurre.

Свыркане (*на вѣтьръ-тъ*), *sn.* la susurration *et* -surrement.

Свыркарь, *sm.* un cornemuseur.

Свырнувамъ (*пѣсень*), *vn.* siffler.

Свырноване, *sn.* le sifflement, sifflerie *f*, coup de sifflet, *m*.

Свырня, *sf.* *Mus.* l'air *m*; 1. (*на инструментъ*), *Mus.* le toucher; 2. (*съ тѣрбила или тромпети*), la fanfare; 3. страсть къмъ —, la mélomanie; 4. страстенъ пріятель на —, *sc.* mélomane.

Свырчица, *sf.* le broui.

Свыря, *vn.* *Mus.* exécuter; 1. (*съ инструментъ*), jouer; 2. (*съ нѣщо*), *Mus.* toucher: 3. (*пакъ или изнова*), rejouer; 4. (*пицикато, арфа, гитара*), *Mus.* pincer; 5. (*съ тѣрбилце*), sonner; 6. (*съ уста*), siffler; 7. свырятъ, *v. imp.* ils chuchetent.

Свѣстене, *sn.* la cognition.

Свѣстенъ, *adj.* raisonable, conscient, catégorique, religieux.

Свѣстно, *adv.* en conscience, en sûreté de.

Свѣсть, *sf.* la conscience, le for intérieur, la scrupule; 1. *fig.* le tribunal de la conscience, religion *f*; 2. безпокойство на -та, le scrupule; 3. біене —, *fig.* le cri.

Свѣстявамъ, *va.* désabuser, désaveugler, désenchanter; ‖ *-са*, *vr.* se désabuser, se reconnaître, rappeler ses esprits *m*, se faire scrupule de.

Свѣстяване *и* -тене, *sn.* le désabusement, désaveuglement, désenchantement *m*, conscience *f*.

Свѣтене, *sn.* la splendeur, resplendissement, rayonnement *m*, gloire *f*; ‖ *fig.* l'éclaire, éclat, feu, *m*; ‖ *Phys.* la coruscation.

Свѣтилникъ, *sm.* la lanterne, torchère *f*.

Свѣтило, *sn.* le luminaire; ‖ *fig.* le flambeau, fanal *m*.

Свѣткавица, *sf.* la foudre, tonnerre, éclair *m*, fulguration *f*.

Свѣткамь, *vn.* étinceler; 1. *fig.* boire; 2. **свѣтка**, *v. imp.* il flamboye, il fulgure, il éclaire; 3. **-каса** (*за морето*), *Mar.* elle brasille.
Свѣткане, *sn.* l'étincellement *m*; ‖ *Chim.* la [fulguration.
Свѣтлакъ, *sm. insecte*, la lampyre *ou* ver luisant, luciole *f.*
Свѣтла луна (*на слънцето*), *sf. Astr.* la [facule.
Свѣтли, *adj.* lumineux, luisant, clair, serein, net; ‖ *Méd.* lucide.
Свѣтлива звѣзда, *sf. Astr.* la luisante.
Свѣтливость, *sf.* la conscience; ‖ **съвѣщане —**, *Phrén.* la consciencieuse.
Свѣтливъ *и* **-ликавъ**, *adj.* luisant, éclatant, resplendissant, scintillant, flamboyant, étincelant, rayonnant, reluisant, lumineux, scrupuleux, consciencieux; ‖ (*за цвѣтове*), voyant.
— **умствовачъ**, *sm.* un scrupuleux.
Свѣтлина, *sf.* la lumière, clarté *f*, brillant *m*, illustration *f*, jour *m*; 1. fig. le lustre, le relief; 2. **слаба —**, la lueur; 3. **боене отъ —**, *Méd.* la photophobie; 4. **вѣнецъ отъ —**, l'auréole *f*; 5. **една заря —**, jet de lumière, *m*; 6. **държѫ на — яйце**, *va.* mirer; 7. **распространене на —**, la diffusion; 8. **распрьстнуване —**, la disgrégation; 9. **распрьстнувамь —**, *va. Opt.* disgréger; 10. **който бѣга отъ —**, lucifuge *et* -fugace, *adj*; 11. **който неотблъсква —**, *Phys.* acampte, *adj.*
Свѣтлость (*титла*), *sf.* excellence, Altesse sérénissime, sérénité, seigneurie, grâce, *f.*
Свѣтлы отворкы, *sf. pl.* les clairs *m.*
Свѣтлѣя, *vn.* resplendir, figurer; ‖ **свѣтлѣе**, *v. imp.* il chatoye.
Свѣтовенъ *и* **-тски**, *adj.* mondain, séculier, temporel, terrestre.
— **гражданецъ**, *sm.* un cosmopolite *et* -litain.
Свѣтовна болесть, *sf.* la syphilis; ‖ **прѣхванатъ отъ —**, un vénérien; ‖ **цѣръ за —**, *Méd.* antisyphilitique, *adj. m.*
— **власть**, *sf.* le temporel.
— **пустотія**, *sf.* la mondanité.
— **сѫдница** (*на епископъ*), *sf.* la temporalité.
Свѣтовно, *sn.* le profane.
Свѣтовность, *sf.* la terrestréité.
Свѣтоносенъ, *adj.* lumineux.
Свѣтосѣнка, *sf.* le clair-obscur.
Свѣтска сѫдница (*на черковата*), *sf.* la sécularité. [séculier, profane.
Свѣтски, *adj.* lai, laïque *et* laïc, communal,
— **човѣкъ**, *sm.* un mondain.
Свѣтувамь, *vn.* vivre. [laterne.
Свѣтулка, *sf. insecte*, le fulgore *ou* porte-
Свѣтулкане, *sn. Astr.* le scintillement.
Свѣтъ, *sm.* le monde, siècle *m*, création, lumière, commune, machine ronde *f*, public *m*; 1. *fig.* la terre, le parterre; 2. **ветый —**, l'ancien monde; 3. **новый —**, le nouveau monde; 4. **ветый и новый —**, *Geogr.* le continent; 5. **другый —**, l'autre monde; 6. **на край -тъ**, au bout du monde; 7. **знаяне —**, le savoir vivre; 8. **образъ на -тъ**, le cosmorama; 9. **прѣдъ всичкый —**, *adv.* publiquement; 10. **прѣдъ цѣлъ —**, au vu et au su de tout le mond; 11. **това го знае цѣлъ —**, c'est le secret de la comédie; 12. **на -тъ**, sous le soleil; 13. **на тоя —**, ici bas; 14. **познавамь странытѣ на -тъ**, *va.* s'orienter; 15. **поставяне своредъ странытѣ на -тъ**, *Archit.* l'orientement *m*; 16. **поставямь** *или* **разлагамь споредъ странытѣ на -тъ**, *va.* orienter; 17. **оставямь -тъ** (*умирамь*), *va. fig.* aller au royaume des taupes *f*; 18. **отійвамь си на оня —**, *vn. fam.* deménager.
Свѣтя, *vn.* briller, luire, rayonner, éclater, rutiler; 1. *fig.* reluire; 2. (*нѣкому*), éclairer; 3. **свѣти** (*за слънцето*), il donne, il luit.
Свѣщарница, *sf.* la chandellerie.
Свѣщарь, *sm.* un chandelier, un cirier; ‖ **-рка** (*търговка*), une chandelière.
Свѣщенъ, *adj.* lunaire.
Свѣщна лавица, *sf.* la chandellerie.
— **цѣва** (*оружіе*), *sf. Ghir.* le porte-bougie.
Свѣщникъ *или* **Свѣтилникъ**, *sm.* le chandelier, le flambeau; ‖ (*за машалѫ*), la torchère; ‖ (*за огарѫцы*), le brûle-tout.
Свѣщинче (*съ рачка*), *sn.* le martinet.
Свѣщно накичване, *sn.* la bobèche.
Свѣщоносецъ, *sm.* un acolyte; 1. (*у Грьцы*), un lampadophore; 2. (*у католицы*), un céroféraire; 3. **зване на —**, acoletat, *m.*
— **слъченъ**, *adj. Astr.* luni-solaire.
Свѣщь, *sf.* la bougie, le flambeau; 1. (*лоева*), la chandelle; 2. **излѣяна —**, chandelle moulée; 3. **потопна —**, chandelle plongé; 4. la lumière, la lune; 5. **нова —**, nouvelle lune; 6. **пълна —**, plein lune; 7. **априлска —**, lune rousse.
Святая Святыхъ, *sf.* le saint des saints; ‖ (*у Евреи*), le sanctuaire; ‖ **день всѣхъ Святыхъ**, le toussaint.
Святилница, *sf. fig.* le sanctuaire.
Свято, *adv.* saintement; ‖ **-то**, *sn.* le sacré; ‖ *fig.* en odeur de sainteté, *f.*
— **вѣнчило**, *sn.* le sacrement.
— **кражба**, *sf.* le sacrilège.
— **кражбенъ**, *adj.* sacrilége; **-бно**, **-ment.**
— **крадецъ**, *sc.* sacrilége.
— **купенъ** (*симонически*), *adj.* simoniaque; ‖ **-нецъ**, *sm.* un simoniaque.
— **купство** (*симонія*), *sn.* la simonie.
Святость, *sf.* la sainteté.
Святче, *sn.* le précis.
Святъ, *adj.* saint, *part.* bénit.
Святы Дарове, *sm. pl.* le saint sacrement.
— **тайны**, *sf. pt.* l'eucharistie *f.*
Святый, *adj. s.* saint, inte; sacré, le patron; 1. **исхвьрлямь отъ брой-тъ на -тінтѣ**, *va.*

décanoniser; 2. кълнѫса на всичкытѣ -тіи, *vr.* jurer ses grands Dieux; 3. причитамь нѣкого въ брой-тъ на -ітѣ, *va.* béatifier.
Святый Духъ, *sm.* le Saint-Esprit.
Святыня (*притворна*), *sc.* hypocrite; 1. *fig.* le bigotisme, sanctuaire *m*, un pharisien; 2. **скрьснікъ на —**, *sc.* sacrilége; 3. **смьрсяване -тыни**, le sacrilége.
Святѫ и -тявамь, *va.* sanctifier, baptiser; ‖ **който -тява**, sanctifiant, *adj.*
Священна драма (*мистерія*), *sf.* le mystère.
— **книга** (*у Кинезитѣ*), *sf.* le King.
Священникъ, *sm.* un prêtre.
Священническа кѫща, *sf.* le presbytère.
Священнически, *adj.* sacerdotal; ‖ (*попски*), presbytéral.
Священническо зване, *sn.* le sacerdoce.
Священо, *sn.* le sacré.
— **бранило** (*у Римляны*), *sn.* l'ancile *m*.
— **началіе**, *sn.* la hierarchie.
— **Писане**, *sn.* la Bible; ‖ (*агіографія*), l'hagiographie *f*.
— **писатель** (*агіографъ*), *sm* un agiographe.
— **писны книгы**, *sf.* livres hagiographes *m*.
— **службашъ**, *sm.* ministre des autels, *m*.
— **училникъ**, *sm.* un doctrinaire.
Священство, *sn.* la prêtrice, sacerdoce *f*, sanctuaire *m*.
Священъ, *adj.* saint, sacré, hiératique.
— **херолдъ** (*у Римляны*), *sm.* un fécial.
Священы игры, *sf. pl.* jeux hiéroniques *m*.
— **мѣста**, *sn. pl.* sacrés parvis *m*.
Сгабосвамь, *va.* (*voyez* **Лѫжѫ**).
Сгань, *sf.* la troupe, multitude, volée *f*, peuple *m*; ‖ *fig.* la vermine; ‖ (*животны*), le troupeau.
Сгащевамь (*залхвы*), *va.* traquer.
Сгащеване, *sn. Vén.* la traque.
Сгибавина, *sf.* la courbure, la coudure.
Сгибамса, *vr.* se courber, se plier, se blouser, fléchir.
Сгибане, *sm.* le courbage, le fléchissement.
Сгибливъ, *adj.* ployable.
Сговоренъ, *adj.* consentant, convenu, concerté, uni, compatible avec, contractuel, conditionnel; ‖ (*сѫмь*), d'accord; ‖ —, *interj.* tôpe.
— **прѣписъ**, *sm.* pour amplication *f*.
Сговорка, *sf.* la clause.
Сговорливъ, *adj.* accordable, accommodant, traitable, conciliable, facile; ‖ *fig.* souple, maniable, pliant.
Сговорно, *adv.* d'accord, en conformité de, de connivence; ‖ (*съ*), *Jur.* au desir de.
— **задължене**, *sn.* la sommission.
Сговорность, *sf.* la compatibilité, rapprochement *m*, souplesse *f*; ‖ *Gram.* la concordance; ‖ (*на закоиы*), la conciliation.
Сговоръ, *sm.* la convention, traité *m*, capitulation, paix *f*, contrat, marché, assentiment, consentement *m*, concordance, concord *f*; 1. accord *m*, ligue, intelligence *f*, agrément, acquiescement, compact, aveu, oui, bail *m*, affaire, soumission *f*; 2. *fig.* le concert; union *f*, unisson *m*; 3. *Jur.* la stipulation; 4. *Com.* le concordat; 5. (*съ свѣсть-та*), *fig.* capitulation de conscience, *f*; 6. и отъ двѣтѣ страны направенъ —, *Jur.* contrat, bi-latéral; 7. подписка за —, la soumission; 8. правя — (*за нѣщо*), *va.* traiter; ‖ (*за прѣдаване градъ*), *Milit.* parlementer; 9. по -тъ, *adv.* contractuelement.
Сговарямь, *va.* concilier, accorder; 1. *fig.* rajuster; 2. **-са**, *vr.* s'accorder, tomber d'accord, acceder à, compatir ensemble, cadrer avec, ecouter, concorder, conspirer, assentir à, se concerter, adhérer à, convenir à, contracter, acquiescer à, s'ajuster à *ou* avec, se prêter, stipuler, vouloir bien, dire amen, en passer pour; 3. *fig.* tôper, rimer; ‖ (*за нѣщо*), souscrire à; 4. *fam.* capituler; 5. (*за плащане дѣлгъ съ нѣкого*), s'atermoyer; 6. (*за прѣдаване градъ*), capituler; 7. (*по*), consentir à; 8. -рямеса, s'entr' accorder; 9. който са -варя, consentant, *adj.*
Сговаряне, *sn.* le pacte.
Сгоденъ, *adj.* propre à, opportun; ‖ (*и за ходене*), praticable; ‖ най —, mieux.
— **случай**, *sm.* l'opportunité *f*, temps *m*.
Сгодноджхливость, *sf.* la réspirabilité.
— **носливъ**, *adj.* portatif.
Сгодявамса, *vr.* fiancer; ‖ (*за дѣвойка*), rechercher en mariage *m* (*voyez* **Годявамь**).
Сгодяване, *sn.* les fiançailles *f*, recherche en mariage, *f*; ‖ *fam.* les accordailles *f*.
Сгорена кость, *sf. Chim.* la claire (*voyez* **Клеръ**).
Сгорене, *sn. Chim.* l'ustion *f*.
Сгорещителенъ, *adj.* échauffant.
Сгорещявамь, *va.* chauffer, échauffer; ‖ **-са**, *vr.* s'échauffer.
Сгорещяване, *sn.* l'échauffement *m*.
Сготвене, *sn.* l'assaisonnement *m*.
Сграбчевамь, *va.* ravir, surprendre, gripper; ‖ *pop.* agripper.
Сграда, *sf.* le bâtiment, bâtisse, édifice, construction *f*, les fabriques *f*; 1. *Archit.* l'arrière corps *m*; 2. (*направа*), le vaisseau; 3. (*безъ покрывъ*), *Archit.* hypéthre, *adj. m*; 4. (*съ два реда стълпове*), le diptère; 5. (*съ честы стълпове*), le systyle; 6. (*обыколена съ стълпове*), périptère, *adj*; 7. планъ на видъ за —, l'épure *f*; 8. вѫтрешнитѣ видове на —, *Archit.* la cage; 9. който обыча да му правять —, *fam.* un bâtisseur; 10. описачъ на -ды, un architectenographe; ‖ описане на -ды, -graphie *f*.
Сграждамь, *va.* construire, édifier, ériger (*voyez* **Градѫ**).

Сграждане, *sm.* l'édification, érection *f.*
Граждачъ, *sm.* un édificateur.
Сгърченъ, *adj.* racorni.
Сгърчевамъ, *va.* grésiller; | *-ca*, *vr.* se retirer, se ratatiner, se recroqueviller.
Сгърчване, *sm.* le retirement, grésillement *m*; | *Méd.* la rétraction; | (*на кожата*), *Méd.* l'intertrigo *m.*
Сгърчива (*за коса*), *adj.* crépu. [tique.
Сгрѣвателно средство, *sm. Méd.* la thermanc-
Сгрѣзителенъ, *adj.* corrodant.
Сгрѣзявамъ, *va.* corroder.
Сгрѣшавамъ, *vn.* faillir, récidiver.
Сгрѣшаване *и* **-шене**, *sm.* la faute, nocuité, offense *f.* [labdacisme.
Сгрѣшено изговаряне (*на буква* L), *sm.* le
— **удвоене** (*на буква* L), *sm.* la lallation.
Сгрѣшенъ, *adj.* fautif.
Сгрѣшителность, *sf.* la faillibilité.
Сгура, *sf.* l'écaille, chauffure *f*; 1. *fig.* la chiasse; | **или нечиста смѣсь отъ —**, *Métall.* le cochon; 2. (*отъ исчукване*), le machefer; 3. (*отъ металлъ*), la scorie; 4. **ставане на —**, la scorification; 5. **оплавямъ — отъ металлъ**, *va.* scorifier.
Сгурицы (*отъврканеа отъ чукане нажежено желѣзо*), *sf. pl.* les crasses *f.*
Сгушеватса (*на дърво, за кокошки*), *v. imp.* elles juchent *et* se —, *vr.*
Сгжнато нѣщо, *sm.* le pliage *et* pliement.
Сгжнатъ, *adj.* double, coudé.
Сгжвамъ, *va.* trousser, doubler, couder, plier, ployer, replier, remplier, froncer, fléchir; 1. (*краны дрѣхы*), bouchonner; 2. (*платната*), *Mar.* serrer; 3. (*книгы съ корицы отъ хартія*), brocher; | **подвезарь на —**, brocheur, euse; 4. *-ca*, *vr.* fléchir.
Сгжване, *sm.* le repli, rempli, répliement, fléchissement, pliage *et* pliement, ploiement *et* ployage *m*; | (*на ржка, на кракъ*), *Anat.* le pli.
Сгжвателенъ, *adj. Bot.* plicatile.
— **столъ**, *sm.* le pliant *et* siege —, *sm.*
Сгжвателна мышца, *sf. Anat.* le fléchisseur.
Сгжвачъ, ка, *s.* plieur, euse.
Сгжнка, *sf.* le pli, repli *m*; | (*на сукно отъ тепане*), la pinçure; | **оглаждамъ -кытѣ на платъ**, *va.* défroncer.
Сгжстевачъ, *sm. Phys.* le condensateur.
Сгжстене, *sm.* la concrétion; | *Chim.* la concentration; | *Phys.* la corporification *et* -risation. [*Chim.* concret.
Сгжстенъ, *adj.* grumeleux; | *Méd.* recuit; |
Сгжстително средство, *sm.* le coagulum.
Сгжстителность, *sf. Phys.* la condensabilité.
Сгжстливъ, *adj.* coagulant, condensable, concrescible.
Сгжстявамъ, *va.* condenser, coaguler, épaissir, concréfier, figer; 1. *Chim.* concentrer, fixer; 2. *Phys.* corporifier *et* -poriser; 3. (*цѣдилo*), foncer; 4. *-ca*, *vr.* se condenser, s'épaissir; 5. **-тява**, *v. imp.* il se coagule, il se caillebotte, il se caille, il se grumele, il prend *et* il se prend.
Сгжстяване *и* **-тене**, *sm.* la coagulation, gaillement, épaississement *m*, consistance *f*, figement *m*; | *Chim.* la fixation; | *Phys.* la condensation.
Сдобрене, *sm.* la réconciliation, rapatriage *et* -triement *m*, réunion, transaction *f*; | *fig.* le rapprochement.
Сдобрявамъ, *va.* réconcilier, réunir; 1. *fig.* rapprocher, rajuster; 2. *fam.* rapatrier; 3. *-ca*, *vr.* se réunir, se rapprocher, se rapatrier, faire la paix, se raccomoder, se reparler, renouer, revenir; 4. *fig.* pactiser; 5. (*либовно*), transiger; 6. **което може либовно да са сдобри**, transigible, *adj.*
Сдобряване, *sm.* le raccommodement; | **средство за —**, le mezzo-termine.
Сдобрителенъ, *adj.* transactionnel.
Сдобывамса, *vr.* (*voyez* **Придобывамъ**).
Сдървене, *sm.* la stupeur, la torpeur, le transissement.
Сдървенъ, *adj.* stupéfait, endourci; 1. *fam.* transi; 2. (*сдѣпенъ*), gourd; 3. **правя -но**, *va. fig.* transir.
Сдървявамъ, *va.* engourdir, roidir *et* raidir, transir; 1. *-ca*, *vr.* s'éngourdir, se roidir; 2. *fig.* se déferrer; 3. **сдървява**, *v. imp.* il se lignifie.
Сдървяване *и* **-рвене**, *sm.* l'engourdissement *m*, stupéfaction, mortification *f*; | (*на животны*), l'hibernation *f*.
Сдружавамса, *vr.* associer, joindre.
Сдружаване, *sm.* l'association *f*; | *Com.* la société, la compagnie.
Сдумвамса, *vr.* traiter; | (*на нѣщо*), voter (*voyez* **Сговарямса**).
Сдумване, *sm.* la sanction; | *fig.* l'union *f*.
Сдушено, *adv.* intimement.
Сдушенъ, *adj. fig.* intime.
Сджвкувамъ, *va. fig.* mâcher à.
Себе, *pron. réf.* soi, se *et* s' (*pour* soi); 1. **самъ —, -си**, soi-même; 2. **за -си**, *adv.* à part soi; 3. **само по —**, de soi, en soi; 4. **на -си**, sur soi, se *et* s' (*pour* à soi); 5. **бывамъ извѣнъ -си отъ нѣщо**, *vn.* ne pas se sentir de; 6. **както за -си**, corps pour corps; 7. **като са браня самъ -си**, à son corps defendant; 8. **у -си**, par devers soi.
— **либивъ**, *adj.* personnel.
— **либіе**, *sm.* l'amour-propre *m*, la personnalité.
Севрски фарфоръ, *sm.* le sèvres *ou* porcelaine de Sèvres.
Сега, *adv.* maintenant, à (*ds*) présent, pour le présent, présentement, actuellement, aujourd'hui, en ce moment, à cette heure, ici, or ça; 1. — **както**, maintenent que; 2. **отъ —, посемъ —**, dès à présent, d'ici;

3. до —, jusqu' ici, en ça; 4. — е, tout de suite, prochainement; 5. — само, venir de (*avec un infinit.*); 6. — съ тогасъ, par échappées.

Сегашенъ, *adj.* présent, actuel, d'aujourd'hui. — случай, *sm.* l'actualité *f.*

Сегашно врѣме, *sn. Gram.* le présent.

Сегментъ (*отрѣзъ на обрьчъ*), *sm. Géom.* le segment.

Седемдесеть, *num.* soixante-dix.

— годишенъ, *adj. sc.* septuagénaire.

Седемдесетый, *adj.* soixante-dixième; ‖ -та часть, *sf.* le —, *sm.*

Седемдесетына, *sf.* la septantaine.

Седемнаесеть *и* -тый, *adj. num.* dix-sept; ‖ -тый день (*на мѣсецъ-тъ*), le dix-sept.

Седемнаесетый, *adj.* dix-septième; ‖ -та часть, *sf.* le —, *sm.*

Седемь *и* -дмый, *adj. num.* sept; ‖ -дмый брой, *sm.* le sept; ‖ умножавамь съ —, *va.* septupler.

— годишенъ елень *sm.* cerf dix *ou* de dix cors, *m.*

— годишно продължене, *sn.* la septenalité.

— гранникъ, -клинникъ, *sm. Géom.* l'heptaèdre *m.*

— кѫтенъ, *adj. Géom.* heptagone; ‖ -тникъ, *sm.*

— лѣтенъ (-годишенъ), *adj.* septennal.

— лѣтіе (*на човѣческый животъ*), *sn.* le septénaire.

— мѫжіе, *sn. Bot.* l'heptandrie *f.*

— пѫтенъ, *adj.* septuple; ‖ -тното, *sn.* le septuple.

— струнна лира, *sf.* l'heptacorde *f.*

Седиль (*знакъ подъ с, ç*), *sf.* la cédille.

Седма часть, *sf.* le septième.

Седмакъ (*въ книгы*), *sm.* le sept.

Седмиченъ брой, *m.* nombre septénaire *m.*

— редъ (*въ книгы*), *sm.* la septième.

Седмый, *adj.* septième; -мо, -ment; ‖ -брой, -день, -мѣсецъ на трудность, le septième; ‖ -день (*на декада*), *sm.* le septidi.

Сезень *или* **Линекъ**, *sm. Mar.* la garcette.

Сендъ (*помагачъ въ прѣстжване*), *sm* un séide.

Сензинъ *и* -зъ, *sm. t.* un écuyer *m*, valet d'écurie, piqueur, palefrenier, *m.*

Сеймъ, *sm.* la diète: ‖ Германски съюзденъ —, diète germanique; ‖ частенъ —, *sm.* la diétine.

Секансъ (*разсѣкателна линія*), *sm. Géom.* la sécante.

Секвестрація, *sf.* la sequestration.

Секвестровано имане, *sn.* le séquestre.

Секвеструвамь, *va.* séquestrer.

Секвестръ, *sm.* la séquestration, le séquestre; ‖ давамь *или* направямь —, *va.* séquestrer.

Секретарски палатъ (*канцеларія*), *sm.* le secrétariat.

Секретарница (*канцеларія*), *sf.* la secrétairerie.

Секретарство (*-ска длъжность*), *sm.* le secrétariat.

Секретарь (*тайнъ писарь*), *sm.* un secrétaire; 1. статсъ —, secrétaire d'état; 2. тайный — (*у князь*), secrétaire des commandements, *m*; 3. помощникъ на —, un sous-secrétaire.

Секретъ, *sm.* le secret.

Секста, *sf. Mus.* la sixte.

Секстантъ (*инструментъ*), *sm. Astr.* le sextant.

Секстетъ, *sm. Mus.* le sextuor.

Секстулъ (*драмъ, 4 скрупула*), *sm.* le sextule.

Секта, *sf.* la secte; ‖ сближене различны -ты, le syncrétisme.

Секторъ, *sm. Astr.* le secteur; ‖ (*на лагъ*), *Mar.* bateau de loch, *m.*

Секуларизація, *sf.* la secularisation.

Секуларизувамь (*правя духовното на свѣтско*), *va.* séculariser.

Секунда (*на врѣмето и Мус.*), *sf.* la seconde.

Секундантъ (*на дуель*), *sm.* un' témoin, un second.

Селамъ (*житна цвѣте на Истокъ*), *sm.* le sélam *et* sélan.

Селачанинъ, *sm.* un vilain, un rustaud; ‖ *pop.* un pacant.

Селачъ, *sm.* un manant; ‖ (*въ шахматна игра*), le pion; ‖ зимамь -лачи, *va.* pionner.

Селашки, *adj*, malhonnête; -шки, -ment, à la paysanne.

Селащина, *sf.* la rusticité.

Селдарка, *sf.* une 'harangère.

Селдарски пазарь, *sm.* la 'harengerie.

Селдь, *sf. poisson*, le 'hareng; -денъ, de 'hareng; 1. ловене — и врѣме за него, la 'harengaison; 2. искормушеване и настилане — въ буре, le caquage; 3. бѫчвичка за —, laague; 4. искормушевамь *или* настиламь — въ бѫчва, *va.* caquer, encaquer; 5. искормушачъ на —, un caqueur; 6. напушевамь —, *va.* saurer; 7. напушеване —, le saurissage; 8. напушена —, 'hareng saur *et* sauret; 9. напушевачъ на —, un saurisseur; 10. настилане — въ каче, le paquage; 11. настиламь въ каче —, *va.* paquer; 12. настилачъ на —, *s.* encaqueur, euse; 13. суша —, *va.* varander.

Селей, *sm. t.* l'acoulin *m* (*voyez* Надовлачане).

Селенитокисѣла соль, *sf. Chim.* la sélénite.

Селенографически, *adj.* sélénographique.

Селенографія (*описане на мѣсецъ-тъ*), *sf. Astr.* la sélénographie.

Селенъ (*металлоидъ*), *sm. Chim.* le sélénium.

Селенистъ, *adj. Chim.* séléniteux.

Селитра, *sf.* le salpêtre; -рнъ, de salpêtre; 1. *Chim.* le nitre; 2. смисамь съ —, *va.* salpêtrer; 3. ставане —, le salpêtrage; 4. избива —, *v. imp.* il salpêtre.

Селитрена слаба кисѣлина, *sf. Chim.* eau seconde *f.*

Селитроварница, *sf.* la salpêtrière.
Селитроваръ, *sm.* un salpêtrier.
Селитрородъ, *sm. Chim.* le nitrogène *ou* azote.
Селитрявъ, *adj.* nitreux.
Селитряна *или* **Азотна киселина**, *sf.* acide nitrique *m.*
Селитрянница, *sf.* la nitrière.
Селитрястъ, *adj. Chim.* salpêtreux.
Село, *sn.* le village; **-лски**, de village; 1. le bourg, campagne, province *f*, hameau *m*; 2. **отглеважа на —**, *vr. fam.* aller planter ses choux; 3. **-ла**, *pl.* le site.
Селски, *adj.* rural, rustique, champêtre, agreste, campagnard, provincial, villageois.
— **народъ**, *sm.* la commune.
— **начинъ**, *sm. Archit.* ordre rustique *m*; | **правя** *или* **надѣлвамъ по —**, *va.* rustiquer.
— **попъ** [**събране -скы попове**, les calendes *f.*
— **сѣдачъ**, *sm.* un villageois.
— **сѫдникъ**, *sm.* juge pédané *m.*
— **тевтерь**, *sm.* le cadastre.
Селскы залжгалкы (*лов. хоро и др. m.*), *sf. pl.* le sport; | **пріетель на —**, un sportsman.
Селце, *sm. dim.* la bourgade.
Селчански, *adj.* rustaud.
Селчанско състояне, *sn.* la paysannerie.
Селчанинъ, **-лачинъ** *и* **-лачъ**, **ка**, *s.* paysan, anne; villageois, oise; un campagnard, contadin, manant; | **-чански**, *adj.*
Селяхъ, *sm. t.* (*voyez* **Оржжіе**).
Семинаристъ (**ученикъ**), *sm.* un séminariste.
Семинарія, *sf.* le seminaire.
Семитически езыкъ, *sm.* langue sémitique *f.*
Семіологически, *adj.* séméiologique.
Семіологія *и* **Семіотика** (*наука за признацы на болесть и здравіе*), la séméiologie *et* séméiotique.
Сенаторска длъжность, *sf.* la sénatorerie.
Сенаторски, *adj.* sénatorial *et* -torien.
Сенаторъ, *sm.* un sénateur; | **-рица**, *sf.* une sénatrice.
Сенатско отсичане, *sn.* le sénatus-consulte.
Сенатъ, *sm.* le sénat; **-тски**, de sénat.
Сенешалство (*сѫдница*), *sn.* la sénéchaussée.
Сенешалъ, *sm.* un sénéchal; | **жена му на —**, une sénéchale; | **намѣстникъ на —**, juge mage *ou* maje, *m.*
Сенигеръ, *sm. oiseau*, le bouvreuil *ou* pivoine.
Сенсимонистъ, **ка**, *s.* saint-simonien, enne: **-нитски**, *adj*; | **учене на -сты**, le saint-simonisme.
Сепія (*черно цвѣтило*), *sf.* la sépia.
Септемвиръ (*чиновникъ*), *sm.* un septemvir.
Септемвріяръ (*у Френска революція*), *sm.* un septembriseur. [septembre.
Септемврій, *sm.* le septembre; **-врійски**, de
Септетъ, *sm. Mus.* le septuor.
Септима, *sf. Mus.* la septième.
Септоръ, *sm. Mar.* la batoyale.
Сепсъ (*вѫміовиденъ гущеръ*), *sm. reptile*, le seps. [sérasker.
Сераскіеръ (*у Турцы*), *sm.* un sérasquier *et*
Серафимски (*ангелски*), *adj.* séraphique.
Серафимъ (*ангелъ първа стѫпень*), *sm.* le séraphin.
Сервизъ (*трапезна нареда*), *sm.* le service.
Сержантъ, *sm. Milit.* un sergent.
Серинетъ (*птичешкы органы*), la serinette; | **учѫ птиче на пѣяне посрѣдствомъ — или свыря съ —нѣкоя пѣсень**, *va.* seriner.
Серіозенъ, *adj.* serieux; **-зно**, **-eusement.**
Серіозно, *adv.* plaisanterie à part.
Серія, *sf.* la série.
Сермія, *sf. t.* (*voyez* **Майка**).
Серпентиненъ, *adj. Minér.* serpentineux.
Серпентинъ (*змѣйникъ, камыкъ*), *sm.* la serpentine. [*sm.* le serpent.
Серпентъ (*инструментъ и свырачъ съ —*),
Серпуха, *sf. plante*, la sarrette *et* serrette.
Сестра *и* **-рица**, *sf.* la soeur; 1. **подойна —**, soeur de lait; 2. **сѫща —**, soeur germaine; 3. **милостивны -ры**, *pl.* soeurs grises *ou* de la charité.
Сестерція (*римска монета*), *sf.* le sesterce.
Сестрински, *adj.* sororial.
Сестрица, *sf. dim. fam.* la soeurette.
Сестроубійство, *sn.* le sororicide.
— **убійцъ**, *sm.* un sororicide.
Сетнина (*слѣдствіе*), *sf.* le resultat, suite, recherche; 1. *fig.* l'avenir *m*; 2. (**отъ болесть**), le reliquat; 3. **имамъ —**, *vn. fig.* tirer à conséquence, *f.*
Сетнѣ, *prép.* ensuite de, après, à la suite de, subséquemment; | **на —**, ensuite; | **най —**, *adv.* enfin, finalement, en résultat.
Сетнѣшенъ, *adj.* dernier, infime.
Сетіе (*мѣрка*), *sn.* le setier.
Сефте, *sn. t.* (*voyez* **Поченка**).
Сжурканъ, *adj. fig.* en marmelade.
Сибаритство, *sn.* le sybaritisme *et* sybarisme.
Сибилла (*прокобявачка*), *sf.* une sybylle.
Сибиллински (*прокобявателенъ*), *adj.* sibyllin.
Сибирска бѣлка, *sf. mamm.* le petit-gris.
— **мышка**, *sf. mamm*, le lemming.
— **сайга** (*антилопа*), *sf. mamm.* le saïga.
Сибирски звѣробой, *sm. arbrisseau*, la toutesaine.
Сива врана, *sf. oiseau*, le rollier. [wacke.
— **вакка** (*траумать*), *sf. Minér.* la grau-
— **женска дрѣха**, *sf.* la grisette.
Сивило, *sn.* cendre bleue *f.*
Сивина, *sf.* le bleu.
Сивичькъ (*біене на сиво*), *adj.* grisâtre.
Сивкава котка, *sf.* chat chartreux *m.*
Сивкавость, *sf.* la lividité.
Сивкавъ, *adj.* livide.
Сивоглавъ дроздъ, *sm. oiseau*, la tourd *et* tourdelle.

Сивоглавъ соколъ, *sm. oiseau*, le sacret *et* sacre.
— **жълтъ**, *adj.* gris de fer.
— **зеленъ**, *adj. Bot.* glauque.
— **платно**, *sn.* la bisonne.
— **синъ**, *adj.* ardoisé.
— **черъ** (*моравъ t.*), *adj.* gris de more.
Сивость *и* **-вина**, *sf.* le gris.
Сивчіо, *sm.* un grison; ‖ (*за конь*), louvet, *adj.*
Сивъ, *adj.* gris, bleu; 1. (*както дрождъ, за конь*), gris tourdille; 2. (*за косми*), grison; 3. (*за коса размѣсена*), blanc; 4. ставамъ —, *vn.* griser, grisonner.
— **камыкъ плочастъ**, *sm.* (*voyez* Аспидъ).
— **пѫтникъ**, *sm. oiseau*, le proyer.
— **цвѣтъ**, *sm.* le gris, le bleu.
Сигмообразенъ, *adj. Anat.* sigmoïde (Σ).
Сигналъ (*знакъ*), *sm.* le signal; ‖ извѣстявамъ съ —, *va.* signaler; ‖ давачъ на -лы, un signaliste.
Сигнатура, *sf. Typ.* la signature.
Сигъ, *sm. poisson*, le lavaret; сиженъ, de lavaret.
Сидерическа година, *sf.* année astrale *f.*
Сидеротехнически, *adj.* sidérotechnique.
Сидеротехнія (*желѣзодѣлско производство*), *sf.* la sidérotechnie.
Сидръ (*ябълчна бира*), *sm.* le cidre,
Сидефенъ столъ (*у Римляны*), *sm.* chaise curule *f.*
Сидефъ (*и на зѫбъ*), *sm.* l'émail *m*; ‖ пакъ покрывамъ съ —, *va.* rémailler; ‖ —, *plante*, l'ambrette *f*, le baume.
Сизигія (*врѣме на нова и пълна сѣнцъ*), *sf. Astr.* la syzygie.
Сіамезъ (*памученъ платъ*), *sm.* la siamoise.
Сіенитъ (*видъ гранитъ*), *sm. Minér.* le syénite.
Сикера (*бира на веты народы*), *sf.* le cervoise.
Сиклъ (*драмъ и монета у Евреи*), *sm.* le sicle.
Сила, *sf.* la force, vigueur, puissance *f*, pouvoir *m*, autorité, efficacité *et* -cace, énergie, intensité, faculté, vertu, portée *f*; 1. *fig.* le fort, le bras, main, vie, valeur, substance *f*, sceptre, nerf, ressort *m*, moelle, sève *f*, quintessence *f*, crédit *m*; 2. *Méd.* le ton; 3. (*на гласъ-тъ*), l'accent *m*; 4. по-голѣма —, force majeure; 5. обрьжена —, force armée; 6. бывамъ въ —, *vn.* pouvoir, savoir; 7. доклѣ ми дьржи -та, jusqu' à extinction de chaleur naturelle; 8. колкото ми дьржи -та, à bras raccourci; 9. имамъ —, *va.* être en vigueur, valoir; 10. нѣмамъ — веке, *va.* n'en pouvoir plus; 11. спадане —, la collabescense; 12. споредъ -та на, *Jur.* au désir de; 13. употрѣбявамъ чеичката си —, *va.* fair rage *f*; 14. (*що дѣйствува*), l'agent *m*; 15. съ все —, à toute force, à tour de bras, à toutes jambes, à tuetête; 16. съ —, *prep.* en vertu de; 17. силы (*чинъ ангелски*), *pl.* les vertus *f*; 18. военны —, les forces.
Силенъ, *adj.* vigoureux, puissant, violent, intense, impetueux, fort, véhément, furieux, vif; 1. mâle, pétulant, efficace, énergique, pressant, expressif, nerveux, ferme, rude, râblu *et* rablé; 2. *fig.* de fer, d'enfer; 3. *fam.* fier; 4. (*зѫ дждъ изъ ржкавъ*), battant; 5. правя по —, *va.* enforcir; 6. който е по — отъ всичко, l'atout *m*.
— **вѣтьръ** (*буйнъ*), *sm.* grand frais *m*.
— **месенъ буліонъ**, *sm.* bouillon perlé *m*.
— **тласакъ**, *sm.* la saccade.
— **ударъ**, *sm. fig.* coup d'assomoir, *m*.
Силлабически, *adj.* syllabique; -скы, -ment.
Силлепсисъ, *sm. Gram.* la syllepse.
Силлогисмъ (*отсичане на умъ-тъ*), *sm.* le syllogisme; ‖ умствувамъ по -смы, *vr.* syllogistiquer.
Силлогистически, *adj.* syllogistique.
Силлометръ (*вѣрвежомѣръ*), *sm. Mar.* le sillomètre.
Силна прѣпирня, *sf.* tour de force, *m*.
— **страсть**, *sf.* fureur de, *f*.
Силно, *adj.* puissament, intensivement, vivement, fort, fortement, vertement, d'importance, à double, à triple carillon; ‖ *fam.* serrément; ‖ което дѣйствува —, *Méd.* héroïque, *adj.*
— **желане**, *sn.* la concupiscence.
— **кръвотечене**, *sn. Méd.* perte de sang, *f*.
— **мѣтане** (*безпокойство*), *sn. Méd.* la jectigation. tisme *m*.
— **напрѣгане** (*на жицытѣ*), *sn. Méd.* éré-
— **размьрдеване**, *sn. fig.* le soubresaut.
— **смѫмреване**, *sn.* l'objurgation *f*.
— **хокане**, *sn.* la déblatération.
— **щене**, *sn.* l'appétition *f*.
Силность, *sf.* l'impétuosité *f*, furie, pétulance *f*.
Силомъ, *adv.* d'autorité, de haute lutte, à force ouverte, de vive force; 1. *fam.* comme un corps; 2. земамъ —, *va.* forcer; 3. влазямъ —, *va.* forcer la consigne.
Силуетъ (*сѣнчно бѣлѣзене*), *sm.* la silhouette *et* silouette.
Силфъ (*духъ у въздухъ-тъ*), *sm.* le sylphe *et* silphe; ‖ -фида, *sf.* la sylphide.
Силяса, *vr.* se forcer, s'efforcer à, de.
Симара (*подрасникъ*), *sf.* la simarre.
Символически (*знаменателенъ*), *adj.* symbolique, typique.
— **знакъ**, *sm.* l'attribut *m*.
Символическо прѣдставлене, *sm.* la symbolisation.
Символъ (*знаменование и — на една вѣра*), *sm.* le symbole; ‖ le type, emblême, attribut *m*, figure *f*; ‖ (*на една вѣра*), le credo.
Симметрически (*съразмѣренъ*), *adj.* symétrique; -скы, -ment; ‖ быва -скы расположенъ, *v. imp.* il symétrise.

Симметрія (*съразмѣрность*), *sf.* la symétrie; ‖ нѣмане —, l'asymétrie *f.*
Симпатически, *adj.* sympathique; -скы, [-ment.
Симпатія, *sf.* la sympathie; ‖ имамь —, *vn.* sympathiser.
Симптоматически, *adj. Méd.* sypmtomatique.
Симусъ, *sm. Archit.* la cymaise *et* cimaise, gorge *f.*
Симфонія, *sf. Mus.* la symphonie, le concerto; ‖ съчинитель *или* свырачъ на —, un symphoniste.
Синагога, *sf.* la synagogue.
Синаписмъ (*налагане съ хардалъ*), *sm. Méd.* le sinapisme.
Сингерястъ, *adj.* spongieux.
Сингерче, *sn. t. Bot.* la spongiole.
Сингерь, *sm. t.* l'éponge *f*; ‖ истривамь съ —, *va.* éponger; ‖ който носи -ри, un épongier.
Синдикаленъ, *adj.* sydical.
Синдикъ (*търговски расправачъ*), *sm.* un syndic; 1. (*духовенъ*), un promoteur; 2. (*въ градъ Бордо*), un jurat; 3. длъжность на —, le syndicat. [la sugillation.
Синева (*подкожно кръвоизливане*), *sf. Méd.*
Сенекдоха, *sf. Rhét.* la synecdoche *et* -doque.
Синиларница, *sf.* l'indigoterie *f.* [sique *m.*
Синилна кисѣлина, *sf. Chim.* acide prus-
Синилнокисѣла соль, *sf. Chim.* le prussiate.
Синило, *sn.* l'indigo *m*, l'inde *ou* bleu d'Inde, *m*; ‖ *plante*, l'indigotier *ou* indigo *ou* anil, *m.*
Синица-ремезъ, *sm. oiseau*, le remiz.
Синя, *va.* bleuir; ‖ (*съ просто синило*), empasteler. [mandrille.
Синиобузенъ павіанъ (*шибекъ t.*), *sm.* le
— **родна кисѣлина**, *sf. Chim.* acide cyanique *m.*
— **родъ**, *sm. Chim.* cyanogène *m.*
— **трькало**, *sn. Chir.* le cerne.
Синкавина, *sf. Chir.* le cerne; ‖ (*подъ очитѣ*), yeux cernés *m*; ‖ забыкалятса съ — (*за очи*), *vr.* se cerner.
Синкаво заяче, *sn. quadr.* le riche.
Синкелъ (*при патріархъ*), *sm.* un syncelle.
Синкопическа нота, *sf. Mus.* note syncope *f.*
Синкопъ (*съединение*), *sm. Mus.* la syncope; ‖ образовавамь —, *va. Mus.* syncoper.
Синкъ (*левантски гущеръ*), *sm. reptile*, le scinque.
Синовійнъ, *adj. Anat.* synovial.
Синовія (*ставна влага или мѫзга*), *sf. Méd.* la synovie. [-lement.
Синодаленъ (*съборенъ*), *adj.* synodal; -лно,
Синодически, *adj. Astr.* synodique.
Синодъ (*съборъ духовни*), *sm.* le synode.
Синопсисъ (*сѫжение на книга*), *sm.* l'épitome *m.*
Синонимически, *adj.* synonymique.
Синоптическа таблица, *sf.* tableau synoptique *m.*
Синтактически, *adj.* syntaxique.
Синтезисъ, *sm. Log. Mathém.* la synthèse.
Синтетически, *adj.* synthétique; -скы, -ment.
Синусъ, *sm. Mathém.* le sinus; ‖ прѣкъ —, *Géom.* sinus verse *m.*
Синхрочески, *adj.* synchronique *et* -nistique.
Синчецъ, *sm. plante*, le bluet *et* bleuet, barbeau, aubifoin, *m.*
Синъ, *adj.* bleu foncé.
— **камыкъ**, *sm.* le couperose.
— **кремъ**, *sm. plante*, l'agapanthe *m.*
— **халцедонъ** (*сѫжнъ камыкъ*), *sm.* la saphirine.
Синѣяса, *vr.* bleuir.
Синя жила (*вена*), *sf.* la veine; ‖ малка — жилчица, *Anat.* la veinule *et* venule; ‖ въспалене на -лы, *Méd.* la phlébite.
— **ивица**, *sf.* cordon bleu *m.*
— **пѫпка** (*подъ кожеть-тъ*), *sf.* mal d'aventure, *m*; ‖ *pop.* le saphir.
Сипай (*индійски солдатъ*), *sm.* un cipaye *et* cipahi.
Сипанстъ, *sm. oiseau*, le secrétaire.
Сипкавость, *sf.* la fragilité.
Сиракъ, *sm.* un orphelin; -ашкы, d'orphelin; ‖ *sc.* pupille; ‖ -ацы (*безъ баща и майка*), *pl.* orphelin de père et de mère.
Сирена (*морска самодива*), *sf.* la sirène.
Сираческа кѫща, *sf.* maison des orphelins *ou* orphelinat *m.*
Сиračество, *sn.* l'orphanité *f et* orphelinage *m.*
Сирійски езикъ, *sm.* le syriaque *et* langue —, *sf.*
Сиріусъ *m или* **Пѫса звѣзда**, *sf. Astr.* le Sirius, la lanicule. [*et* sirocco.
Сироко (*югоисточенъ вѣтъръ*), *sn.* le siroc
Сиромахъ, *adj. m.* pauvre; -киня, *sf.* -esse; 1. indigent, nécessiteux, mesquin, prolétaire, pauvre diable, miserable; 2. *fam.* pauvre 'hère, besoigneux, souffreteux, gueux, cancre; 3. *pop.* un grigou, lustucru *m.*
— **човѣкъ**, *sm. f sm.* un meurt-de-fain.
Сиромашинка, *sm.* homme pauvre *m*; ‖ *fam. s.* pauvret, ette.
Сиромашія, *sf.* la pauvreté, pénurie, mesquinerie, calamité, pouillerie, truanderie *f*, besoin *m*, gueuserie *f*; 1. *fig.* la stérilité; 2. намирамса въ —, *vr.* être à la paille, coucher sur la paille, 3. въ —, *adv.* à l'étroit.
Сиромашка кѫща, *sf.* le galetas.
— **постелка**, *sf.* le grabat.
Сиромащь-та (*пауперисмъ*), *sf.* le paupérisme; ‖ (*на единъ народъ*), le prolétariat.
Сиропенъ (*петмезенъ t.*), *adj.* sirupeux.
Сиропъ (*петмезъ t.*), *sm.* le sirop *et* syrop.
Сирѣчь, *adv.* c'est-à-dire, c'est à savoir.
Система (*учна основа*), *sf.* le système, méthode, hypothèse *f*, genre *m*; ‖ нареждамъ споредъ една —, *va.* systématiser.

Систематически, *adj.* systématique, raisonné.
Систръ (*тюмбелекъ у Египтянцы*), *sm.* le sistre.
Ситарь, *sm.* un tamisier, étaminier *m.*
Ситенъ, *adj.* menu; ‖ **на-тны кжсове**, *adv.* menu.
— **барутъ**, *sm.* poudre à giboyer, *f.*
— **ботракъ**, *sm. plante*, la jusquiame, le plantain; ‖ **воденъ** —, plaintain aquatique.
— **грисъ**, *sm.* la semoule.
— **росенъ дждждецъ**, *sm.* la brouée.
Ситна дробь, *sf.* cendre de plomb, *f.*
— **мрѣжа**, *sf.* le bregin.
— **пила**, *sf.* l'écouane *f.*
Ситникъ *sm. plante*, le scirpe.
Ситно писмо, *sm.* la minute.
Ситны брабончицы, *sf. pl.* poudre de plomb *f.*
— **безцѣны камацы**, *sm. p'.* semence de diamants *f.*
— **и дрѣбны работы**, *sf. pl.* la vétillerie, la minutie, le brimborion; ‖ **залѣгачъ съ** —, *s.* vétilleur, euse.
— **счуканы вжглие**, *sm. pl.* l'aigremore *m.*
Сито, *sn.* le crible, tamis *m*; 1. (*отъ примкы*), l'étamine *f*; 2. (*за брашно*), le bluteau *et* blutoir; 3. **прѣсѣвамь съ** — **брашно**, *va.* bluter.
— **приличенъ платъ**, *sm.* l'éffilé *m.*
Ситуація, *sf.* la situation.
Сифилитическа болесть, *sf. pop.* la vérole; ‖ **прѣхванатъ отъ** —, vérolé, *adj.*
Сифилитически, *adj.* syphilitique, vénérien; ‖ *Méd.* verolique. [syphylis.
Сифилисъ (*свѣтовна болесть*), *sm. Méd.* la
Сифлеорска колыба, *sf.* trou du soufflieur, *m.*
Сифонъ, *sm. Chir.* le siphon *et* syphon.
Сициликъ (*драмъ, 6 скрупула*), *sm.* le sicilique.
Скабіоза (*грьдна трѣва*), *sf.* la scabieuse.
Скакалецъ, *sm. insecte*, la sauterelle, cicindèle *f*; ‖ **-лцы** (*прѣхврьчны*), *pl.* le criquet.
— **човѣкъ**, *sm.* un cabrioleur.
Скакачъ, ка, *s.* sauteur, euse.
Скала, *sf.* le roc, la roche, le rocher; 1. *Mus.* l'échelle *f*; 2. (*нотно азбуки*), *Mus.* la gamme; 3. **-лы**, *pl.* le brise-lame; 4. *Mar.* l'étoc *m*; 5. **което расте между** —, *Bot.* rupestre, *adj.*
Скалдъ (*сѣверенъ поетъ*), *sm.* un scalde.
Скалистъ, *adj. Géol.* rocheux.
Скалпель (*лѣкарско ножче*), *sm. Anat.* le scalpel.
Скаммонія, *sf. Pharm.* la scammonnée.
Скара, *sf.* le gril, braisière *f*; 1. *Mar.* le caillebotis; 2. **печено месо на** —, la grillade; 3. **пекж на** —, *va.* griller.
Скарвамса (*съ нѣкого*), *vr.* rompre une lance avec; ‖ *fig.* s'entre-choquer.
Скарване, *sn.* la mêlée, correction, morale *f*; ‖ *fig.* la saccade. [fièvre —, *sf.*
Скарлатина (*трѣска*), *sf.* la scarlatine *et*
Скарявамь, *va.* ébaucher; ‖ (*курдисвамь шѣтра*), tendre; ‖ **-са**, *vr.* se mettre.
Скарявване, *sn.* l'ébauchage *m.*
Скастревамь, *va.* sabrer, écharper.
Скатъ, *sm. poisson*, la raie; ‖ **малки** —, le ratillon.
Скачамь, *va.* sauter, bondir, voltiger, soubresauter, cabrioler; 1. (*съ конь*), galoper; 2. (*пакъ*), ressauter; 3. (*ѣздишкомъ*), *fig.* caracoler; 4. **скача** (*на едно мѣсто, за конь*), *v. imp.* il piaffe; 5. **който скача**, bondissant, sautillant, *adj.*
Скачане, *sn.* le bond, sautillement *m*, galopade, cabriole *f*; ‖ (*върху конь съ залавяне за сѣдлото*), la pommade; ‖ (*назадъ и напрѣдъ, за конь*), la virevolte.
Скачаница (*конска*), *sf.* la course; ‖ (*съ спжнкы*), course au clocher.
Скачване, *sn.* l'emboîtement *m*, chaîne, suite; ‖ (*колела*), l'engrenage *m et* -nure *f.*
Скачеватса (*назжбены колела*), *v. imp.* elles engrenent *et* s' —, *vr.*
Скаченъ, *adj.* suivi.
Скачка, *sf.* le galop.
Скачишкомъ, *adv.* per saltum.
Скворецъ, *sm. oiseau.* l'étourneau *m*; ‖ (*косъ*), le sansonnet. [le square.
Скверъ (*оградена градинка на поляна*), *sm.*
Скелетъ (*коститѣ на мрьтвецъ*), *sm.* le squelette; ‖ *fig.* la carcasse.
Скеля, *sf.* le port; 1. (*на рѣка*), la gare; 2. (*за сграда*), l'échafaud *m*; 9. **правяне -лы**, l'échafaudage *m*; 4. **турямь -лы**, *va.* échafauder.
Скептическа секта, *sf.* l'acatalepsie *f.*
Скептикъ, *sm.* un sceptique.
Скептицисмъ, *sm.* le scepticisme.
Скептически, *adj.* sceptique, acataleptique.
Скерцо, *sm. Mus.* le scherzo.
Скилла (*морски ракъ*), *sf.* la salicoque *et* -cot *m*; ‖ (*дрѣбенъ*), la crevette *ou* chevrette.
Скинія (*колыба*), *sf.* le tabernacle; ‖ (*на завѣтъ-тъ*), tabernacle du Seigneur.
Скиптръ, *sm.* le sceptre. [squirrhe.
Скиръ (*окоравене*), *sm. Méd.* le squirre *et*
Скитамса, *vr.* errer, rôder, chômer, courir, courir la pretantaine *et* prétentaine, divaguer; 1. *fam.* flâner; 2. (*навсядѣ*), trôler; 3. (*на горѣ, на долу*), vagabonder *et* -bonner, vaguer, battre le pavé; 4. (*на около*), tournailler; 5. **който са скита**, errant, ambulant, *adj.*
Скитане, *sn.* la divagation; ‖ (*на горѣ, на долу*), le vagabondage.
Скитливъ, *adj.* ambulatoire.
Скитникъ, ница, *s.* flaneur, euse; un coureur, vagabond, passager, anachorète *m*, *sc.* ascète; ‖ *fig.* errant, *adj*; ‖ *fam.* haut-le-pied *m.*
— **мѣдникаръ**, *sm.* un drouineur; ‖ **чувалъ на** —, la drouine.

Скитница, *sf.* une courrière.
Скицосвамь (*надрасколявамь*), *va.* esquiser.
Скицъ, *sm.* le crayon; ‖ *Peint.* le croquis.
Скіаграфически, *adj.* sciagraphique.
Склещевамса, *vr. Anat. Bot.* se souder.
Склещеване, *sn. Bot.* le connectif.
Склонене, *sn.* l'inclinaison *f*, condescendance, déférence *f*; ‖ *Gram.* la déclinaison; ‖ (*за побѣгване*), *Milit.* l'ébauche *m*.
Склоненъ (*за размятване*), *adj.* brouillon.
Склонителенъ, *adj.* pénétrant, facile; ‖ *fig.* souple; ‖ *и откло-*, *adj. Rhét.* déliberatif.
Склонливость, *sf.* la souplesse; ‖ *Gram.* la déclinabilité.
Склонливъ, *adj.* tolérant, traitable, déférant; 1. *fig.* maniable; 2. *Gram.* déclinable; 3. (*къмъ нѣщо*), sujet.
Склонность, *sf.* la disposition, direction *f*, attrait *m*, facilité *f*; ‖ *fig.* inclination (à, pour), attache *f*, attachement *m*; ‖ (*къмъ нѣщо*), *fig.* pente à.
Склонявамь, *va.* convaincre, disposer, prévenir, entraîner, arraisonner, déférer à; 1. *fig.* fléchir; 2. *Gram.* décliner; 3. *-ca*, *vr.* condescendre à, incliner, se prêter à; 4. *fig.* se plier à; 5. (*къмъ нѣщо*), resoudre à; 6. не са — нито на една страна нито на друга, *fig.* nager entre deux eaux.
Сключевамь, *va. fig.* nouer; ‖ (*скарявамь конь за ладія*), *Mar.* boiser un narire.
Сключеване (*на дъгы у сводъ*), *sn. Archit.* le pendentif.
Сключены вежды, *sf. pl.* la taroupe.
Скоба, *sf.* la 'happe, bride, gâche, main *f*; 1. *Archit.* l'agrafe *f*; 2. *Typ.* le crochet, accolade *f*; 3. (*на брава*), *Techn.* le picolet; 4. (*желѣзна*), le crampon; ‖ застѣгамь съ -бы, *va.* cramponner.
Скобица, *sf.* le cramponnet; ‖ *Anat.* la clavicule.
Скобчастъ, *adj. H. nat.* claviculé.
Скобченъ, *adj. Anat.* claviculaire.
Скокъ, *sm.* la saut, gembade *f*, élan *m*; 1. (*вода*), le saut; 2. (*за изчудване*), le 'haut-le-corps; 3. (*на страна*), l'écart *m*.
Сконто, *sn. Com.* virement de parties, *m*.
Скопецъ, *sm.* un eunuque, châtré, castral *m*.
Скопявамь, *va.* châtrer, mutiler, émasculer, bistourner, couper.
Скопяване, *sn.* la châtrure, émasculation *f*, bistournage *et* -nement *m*; ‖ (*подвивине*), *Chir.* la castration.
Скорбутъ (*болесть на жлъбинытѣ*) *sm.* le scorbut.
Скорбутявъ, *adj.* scorbutique; ‖ (*човѣкъ*), *sm.* un —, *sm.* [l'acare *m*.
Скорецъ, *sm. insecte*, la mite; ‖ -рцы, *pl.*
Скоро, *adv.* vite *et* -ment, promptement, rapidement, chaudement, prochainement, en courant, tôt, de sitôt, roide *et* raide; 1. *Mus.* presto; ‖ ѣко —, prestissimo; 2. за —, dans peu, sous peu, tantôt; 3. на —, bientôt; 4. по —, à la 'hâte, preste *et* -ment, plus tôt; 5. отъ -сь, на -сь, dernièrement; ‖ *fam.* novissimé; 6. твърдѣ —, à pas géant, comme un trait; 7. колкото са може по —, au plus tôt.
Скорозрѣенъ, *adj.* 'hatif; -но, -ivement.
— зрѣйка, *sf.* le caléfacteur; ‖ (*круша*), le 'hativeau; ‖ (*овошка*), le prématuré.
— зрѣйность, *sf.* la 'hativité.
— зрѣлость, *sf.* la prématurité, précocité *f*.
— зрѣлъ, *adj.* précoce; ‖ (*за плодове*), prématuré. [nique *f*.
— печѣтна машина, *sf.* presse méca-
— писане, *sn.* la tachyographie, okygraphie *f*.
— писенъ, *adj.* tachygraphique; -сно, -ment; ‖ (*за писане*), cursif.
— писецъ, *sm.* un tachygraphe *et* tachéographe, okygraphe, logographe *m*.
— писно писмо, *sn.* la coulée *et* écriture coulée. [-lement.
— прѣминувателенъ, *adj.* temporel; -лно,
— прѣминувателна горещина, *sf. Méd.* la phlogose.
— теченъ, *adj.* fugitif.
— течность, *sf.* la fugitivité.
— хватъ, *sm.* le canif.
Скорость, *sf.* la rapidité, célérité, vitesse, vélocité, promtitude, 'hâte, précipitation, prestesse, roideur *et* raideur *f*; ‖ *Mar.* le sillage.
Скороша, *sf. arbre*, l'alizier *m*.
Скорошенъ, *adj. fam.* chaud.
Скорошы, *sf. pl.* l'alize *f*. [chenillette.
Скорпіонникъ, *sm. plante*, la scorpioïde, la
Скорпіоново масло, *sn.* la scorpiojelle.
— сърдце, *sn. Astr.* l'Antarès *m*.
Скорпіонъ (*и съзвѣздіе*), *sm. insecte*, le scorpion.
Скотника, *sf. fam.* une bestiole.
Скотовѫдецъ, *sm.* éleveur de bestieux, *m*.
— лѣкарска наука (*ветеринарія*), *sf.* art *ou* médecine vétérinaire *f*. [naire.
— лѣкарски (*ветеринаренъ*), *adj.* vétéri-
Скотска страсть, *sf.* la brutalité.
Скотски, *adj.* bestial, animal, brutal.
— дворъ *или* кокошенъ, *sm.* la ménagerie.
Скотство, *sn.* la brutalité, bestialité *f*, abrutissement *m*.
Скотъ, *sm.* le bétail (*pl.* bestieux), la bête; ‖ сѫщъ —, *pop.* une bestiasse; ‖ правя гы -тове, *va.* bestialiser.
Скрипунъ, *sm. insecte*, la saperde.
Скробѣла (*нишесте́ t.*), *sf.* la fécule, amidon *m*, colle de pâte, — d'amidon; 1. истривамь -та отъ нѣщо, *va.* désempeser; 2. правя —, *va.* amidoniser; 3. разбъркана съ вода —, l'empois *m*; 4. опирамь — отъ риза, *va.* évider; 5. фабрика за — (*скробѣларница*), la féculerie, amidonnerie *f*.
Скробѣларь, *sm.* un amidonnier.

Скробѣловиденъ, *adj.* amylacé.
Скробявамъ (*ризытѣ*), *va.* amidonner, empeser.
Скробяване (*на ризы*), *sm.* l'empesage *m*; | **майсторъ за** —, un empeseur.
Скроене (*дрѣха*), *sm.* la taille.
Скроенъ [**добрѣ** —, bien conformé.
Скроявамъ (*другояче дрѣха*), *va.* recouper; | (*игра нѣкому*), donner un coup de jarnac, *m.*
Скрояване, *sm.* la pensée.
Скрупулъ (*драмъ*, 24 *грана*), *sm.* le scrupule, le denier.
Скрывалница, *sf.* la retraite, sacristie *f*; 1. *fig.* le repaire; 2. *fam.* la cache *et* cachette; 3. *Fortif.* la retirade: 4. **ключарь въ** —, un sacristain.
Скрывамъ, *va.* cacher, couvrir, voiler, envelopper, enfouir, enfermer, dérober, recéler, celer, dissimuler; 1. *fig.* déguiser, étouffer; 2. (*платната*), *Mar.* dégarnir; 3. **-ся**, *vr.* se cacher, s'enfouir, se recéler, disparaître, s'abriter, fuir, échapper à, se sauver; 4. s'éclipser, faire le plongeon; 5. *fam.* gagner le taillis; 6. (*вжтрѣ*), *Méd.* rentrer; 7. (*отъ очи*), se dérober.
Скрываме, *sn.* le cachement, célation *f*; | (*пары да не изрѣятъ*), *fig.* resserrement d'argent, *m.*
Скрыта мысьль, *sf.* l'arrière-pensée *f.*
Скрытенъ, *adj.* secret, caché, sournois, sourd.
Скрытно одумване, *sr.* la sous-entente.
Скрытность, *sf.* le secret, sournoiserie, obscurité *f*; | *fig.* la réserve; | *Jur.* l'obreption *f.*
Скрыто, *adv.* sous le manteau de la cheminée, entre cuir et chair, sous main; | *fig.* en dessous.
— **мѣсто**, *sm fam.* la cachette.
— **нѣкое подбутване**, *sn.* quelque anguille sous roche, *f.*
— **работене**, *sm. fam.* la cachotterie.
Скрытомъ, *adv.* secrètement, en secret, silencieusement, en cachette, à porte close, à la sourdine, à la dérobée, en tapinois, sous la custode, du coin de l'oeil, obreptícement; 1. *fig.* sourdement, derrière le rideau; 2. *fam.* en catimini; 3. *pop.* à musse-pot *et* muche-pot; 4. **позакачевамъ** —, *va.* avoir les mains crochues; 5. **продавамъ** — *или* **направямъ нѣщо безъ опытъ**, *va.* chat en poche, *f*; 6. **пріетый** —, *Jur.* obreptice; 7. **който вярши все** —, *s.* cachotier, ère.
Скрытъ, *adj.* secret, occulte, couvert, mystérieux, écarté, ignoré, latent, oblique, réservé, indirect, boutonné, dissimulé, dérobé, furtif, clandestin; | *fig.* détourné, concentré.
Скрьбь, *sf.* le regret, chagrin *m*, amertume, plainte, détresse, affliction *f*, ennui *m*, agonie, tribulation, peine *f*; | *fig.* la douleur, tourment *m*, mélancolie, mortification, croix *f.*
Скрьбяса, *vr.* s'affliger, prendre à coeur, languir; | (*за нѣщо*), se chagriner de.
Скрьстосванеа, *sn. pl.* la hacture; | **бѣлѣзя съ** —, *va.* hacter.
Скьрцакъ, *sm.* le crissement.
Скьрцамъ, *vr.* jurer, hier, crier; | (*зжбы*), claquer des dents, crisser; | (*съ цигулка*), racler.
Скьрцане, *sm.* le craquement, crépitation *f*, hiement, cri *m*; | (*зжбы*), le crissement, claquement *m*; | (*на лѣстовица*), trissement d' l'hirondelle.
Скрьцливъ, *adj.* strident.
Скрьцъ, *interj.* cric-crac; | (*зжбы*), *adv.* crok.
Скьршевамъ, *va.* fracasser; | **-щеваса**, *v. imp.* il se fracasse.
Скрѣбарь, *sm. plante*, la barbe-de-moine *ou* cusente.
Скрѣжъ, *sm.* gellée blanche *f.*
Скрѣпецарница, *sf.* la poulierie.
Скрѣпецарь (*майсторъ*), *sm.* un poulier.
Скрѣпецъ, *sm.* la poulie, cabestan, vindas *m*; 1. *Mar.* le trésillon; 2. (*за подвигане и сваляне*), le singe; 3. **опинамъ съ** — **вѫже**, *va. Mar.* trésillonner.
Скуби, *va.* peler; | (*пера*), ébarber.
Скула (*на ладіѫ*), *sf. Mar.* la joue, épaule *f.*
Скумрія (*макрель*), *sf. poisson.* la scombre; | (*пелямида*). la pélamide.
Скупомъ (*топтанъ t.*), *adv.* en gros, en masse, en foule, en bloc, en bloc et en tâche, à forfait, in globo.
Скутъ (*на дрѣха*), *sm.* la basque.
Скуфа, *sf.* la calotte, escoffion; | *Fortif.* bonnet-à-prêtre *m*; | **майсторь -фарь**, *sm.* un calotier.
Скжпа фарфорія, *sf.* le cailloutage.
Скжпарь, *sm. pop.* un grigou.
Скжперникъ, *sc.* un avare, ladre, fesse-maille, villain, archivilain, sordide; 1. **-ница**, *s.* crasseux, euse; 2. *fig.* dur à la détente; 3. *fam.* un tire-sou, pince-maille, harpagon, arabe *m*; 4. *pop.* un pleure-pain *ou* -misère; 5. (*играчъ*), *s.* carotteur, euse *et* carottier, ère; 6. (*сжмъ*), *vn.* lésiner.
Скжперниченъ, *adj. fig.* tenace.
Скжпернически, *adj.* mesquin, vilain; | **-скы**, *adv.* serrément.
Скжперничество, *sn.* la mesquinerie, vilenie, chicheté, turquerie, sordidité, lésine; | *fig.* la tenacité.
Скжперничность, *sf.* la lésinerie.
Скжпливость, *sf.* l'avarice *f*, parcimonie *f.*
Скжпливъ, *adj.* avaricieux; | (*за малкы нѣща*), parcimonieux.
— **играчъ**, *sm.* un grimelin.
Сляпнува, *v. imp.* il s'augmente.
Сляпнуване, *sn.* l'enchérissement, surhaussement *m.*

Скжпость, *sf.* la chicheté, illibéralité *f.*
Скжпотія *и* **-пя** *sf.* la cherté, disette, famine *f.*
Скжпъ, *adj.* cher, précieux, coteux, avare, ladre, chiche, crasseux, mesquin; 1. *fig.* coriace, serré; 2. **-по**, *adv.* chèrement, cher; 3. **твърдѣ -но**, hors de prix, au poids de l'or.
— **камыкъ** (*блѣденъ цвѣтъ*); *sm.* le clairet.
Скжпы работы, *sf. pl. Jur.* les bagues *f et* joyaux *m.*
Скжпяса, *vr.* marchander, faire le renchéri, [liarder.
Скжсанъ, *adj. fam.* loqueteux.
Скжсвамь, *va.* rompre; ‖ *fig.* déchirer.
Скжсване, *sn.* la rupture; ‖ (*печѣтъ*), *Jur.* le bris.
Скжсвачъ, *sm.* un arbrèviateur; ‖ (*на печѣтъ*), un brise-scellé.
Скжсена рѣчь, *sf. Gram.* mot syncopé *m.*
Скжсене, *sn.* l'abrégé *m*, abrèviation *f*, retranchement, raccourci, rapetissement, compendium *m*; 1. *Gram.* la contraction; ‖ съ —, contraste, *adj*; 2. (*на книга*), la somme; 3. (*на кжсо съдържане*), sommairement, *adv.*
Скжсенъ, *adj.* sommaire, raccourci, compendieux, succinct; ‖ *Gram.* contracte; ‖ **пишѧ -но**, *va.* sténographier.
Скжсителенъ знакъ, *sm.* signe tironien *ou* -abrèviatif *m.*
Скжсителна буква (*у Римляни*), *sf.* sigle [*f et m.*
Скжсително, *adv.* abrèviativiment.
Скжсявамь, *va.* abreger, raccourcir, écourter, accourcir, rédiger, rapetisser, écorner, supprimer, tourner court; 1. *fig.* restreindre, élaguer, rogner; 2. *Gram.* contracter; 3. (*съчинене*), resserrer; 4. (*своитѣ разноскы*), *fig.* se resserer; 5. **-са**, *vr.* raccourcir, rapetisser *et* se —, se contracter.
Скжсяване, *sn.* le résumé, abrégement, aperçu, accourcissement, raccourcissement, précis *m*; ‖ (*на реченото испьрвомъ*), la récapitulation.
Скжсѫкъ, *sm.* la fin.
Скѫтвамь, *va. fam.* nicher.
Слаба память, *sf.* mémoire labile *f.*
— **страна**, *sf.* le faible; ‖ *fig.* défaut de la cuirasse, *m.*
Слабиненъ, *adj. Anat.* inguinal; ‖ *Méd.* iliaque.
Слабинна кость, *sf. Anat.* l'ilion *m.*
Слабинно прѣядане, *sn. Méd.* le volvulus
— **чьрво**, *sn. Anat.* l'iléum *et* iléon; ‖ **прѣядане въ** —, l'iléus *m et* passion iliaque *f.*
Слабины, *sf. pl.* la hanche, aine *f*; ‖ *Anat.* les ils *f*; **-ненъ**, des iles.
Слабителенъ цѣръ, *sm. Méd.* relâchant, *adj.*
Слабичькъ, *adj. fam.* malingre.
Слабо, *adv.* mollement, de main morte.
— **бѣло вино**, *sn.* la blanquette.
— **вино**, *sn.* le ginguet.
— **гледане**, *sn. Méd.* l'ampliopie *f.*
Слабогрьденъ, *adj.* pulmonique.
— **душенъ**, *adj.* faible.
— **-човѣкъ**, *sm.* un efféminé.
— **крьвенъ**, *adj. Méd.* cachectique.
— **крьвность**, *sf. Méd.* la cachexie.
— **мѣсто**, *sn.* le faible.
— **ногъ**, *adj. fam.* écloppé.
— **уменъ**, *adj.* un crétin.
— **умїе**, *sn.* l'imbecillité *f*, idiotisme *m*; ‖ *Méd. fig.* l'ablepsie *f.*
— **умъ човѣкъ**, *sm.* un imbécile.
— **щене**, *sn.* la velléité.
Слабость, *sf.* la débilité, langueur *f*, faible *m*, misère, facilité, bonté, délicatesse, incommodité, exilité, maladiveté, infirmité, caducité *f*; 1. *fig.* la mollesse; 2. *Méd.* l'adynamie, asthénie, énervation *f*; 3. (*на врьвь-та*), *Mar.* le balant; 4. (*на гласъ*), la gracilité; 5. (*въ краката на конь*), la fourbure *et* forbature; 6. (*на память-та*), l'infidélité *f*; ‖ *Méd.* l'amnésie *f.*
Слабъ, *adj.* faible, débile, défaillant, languissant, langoureux, délicat; 1. petit, facile, lâche, flasque, veule, frêle, cassé, éteinte, infirmé, caduc; 2. *fig.* fêlé; 3. *Méd.* asthénique; 4. *fam.* blèche, ginguet; 5. (*гнилъ, за вѫжа*), *Mar.* largue; 6. (*за гласъ*), *Phys.* rémisse; 7. (*въ крьстьтъ конь*), faible d'esquine *f*; 8. (*за пулсьтъ*), *Méd.* rare, concentré; 9. (*за свѣтлина*), douteux; 10. (*за цвѣтило*), lavé; 11. по —, *fig.* inférieur.
— **гордень**, *sm. Mar.* l'égorgeoir *m.*
— **и честь пулсъ**, *sm.* pouls formicant *m.*
— **и страшливъ човѣкъ**, *sm. fam.* poule mouillé *ou* laitée *f.*
— **човѣкъ**, *sm.* un faible.
Слабѣя, *vn.* bléchir.
Слава, *sf.* la gloire, renom *m*, renommé *f*, éclat *m*, illustration *f*, bruit, nom *m*, auréole *f*; 1. *fig.* le relief, vogue *f*, laurier *m*, odeur *f*; 2. *Jur.* la fâme; 3. (*добра или лошава*), *fam.* le prédicament; 4. — Богу! *interj.* Dieu soit loué; 5. **бывамь въ** —, *vn. fig.* regner; 6. **въ** — **сѫмь**, *vn.* figurer; 7. **въ** — **на святость-та**, *fig.* en odeur de sainteté; 8. **за** —, à la gloire de; 9. **съ** —, *adv.* glorieusement.
Славей, *sm. oiseau*, le rossignol; ‖ (*женски*), la rossignolette; ‖ **пѣя както** —, *vn. fam.* rossignoler.
Славенъ, *adj.* glorieux, célèbre, fameux, renommé, illustre, éxcellent, parfait, signalé; ‖ *fig.* éclatant.
Славно дѣло, *sn.* action d'éclat, *f.*
Славолюбивъ, *adj.* ambitieux, avide de gloire.
— **любіе**, *sn.* l'ambition *f*, amour de la gloire, *m.*
— **словіе**, *sn.* la doxologie, gloria in

excelsis, action de chanter les louanges de Dieu.
Славослови, *va.* glorifier, chanter les louanges.
Слави, *va.* glorifier; ‖ *-са*, *vr.* se glorifier dans.
Славянски езыкъ, *sm.* langue slave *f*, le slave *et* slavon.
Славянщина, *sf.* un slavonisme, idiotisme [slavon.
Слагамь, *va.* placer, déposer, mettre, quitter, couvrir, rejeter sur; 1. compter, calculer; 2. *Mathém.* sommer; 3. (*долу*), reposer; 4. (*долу оржіе*), poser les armes *f*; 5. (*отъ себе-си*), résigner; 6. (*трапеза*), servir; 7. *-са*, *vr.* se laisser vaincre; 8. (*кѣкому*), se laisser aller.
Слагане *и* **Сложене**. *sn. Mathém.* la sommation.
Слагателна машина, *sf.* machine calculatorre *f*.
Слагачъ, ка, *s.* calculateur, trice; un chiffreur, officier du gobelet, *m*.
Сладникъ (*на ечемыкъ*), *sm.* le malteur.
Сладния, *sf.* la touraille.
Сладичькъ, *adj.* doucereux; ‖ *dim. fam.* doucet.
Сладка, *sm. pl.* le bonbon, la chatterie; ‖ (*дѣтински*), le nanan.
Сладка дума, *sf. fig.* le correctif.
— **дятелина**, *sf. plante*, le sainfoin *ou* esparcette.
— **мелинка**, *sf. dim.* la tartelette.
— **ракія**, *sf. pop.* l'hypothèque *f*.
— **тыква**, *sf. plante*, le giraumont.
Сладкавъ, *adj.* douceâtre; ‖ *fig.* mielleux.
— **корень** (*лападецъ*), *sm. plante*, la reglisse.
Сладкавы лжстителны думы, *sf. pl.* emmiellé, *adj.*
Сладкарница, *sf.* la confiserie.
Сладкарско искуство, *sm.* la confiserie.
Сладкарь, ка, *s.* confiseur, euse.
Сладко, *sn.* la compote, le dessert; ‖ **да ви е —, да ви е пріетно**, *interj.* bon appétit.
— **гласенъ**, *adj.* harmonieux, mélodieux; ‖ (*за періодъ*), carré.
— **гласіе**, *sn.* la cadence.
— **горчива**, *sf. plante*, la douce-amère, le solanum, vigne sauvage *ou* de Judée, *f*.
— **гроздіе**, *sm.* le chasselas.
— **думенъ**, *adj.* éloquent, bien-disant, disert.
— **думецъ**, *sm.* un beau parleur, agréable —, beau discoureur, *m*.
— **думіе**, *sn.* l'éloquence, faconde *f*; 1. *fam.* le bien-dire; 2. **духовно —**, éloquence de la chaire *ou* religieuse; 3. **съдническо —**, éloquence du bareau *ou* judiciaire.
— **либивость**, *sf.* la libidinosité.
— **либивъ**, *adj.* épicurien, libidineux.
— **либецъ, бка**, *s.* épicurien, enne.
— **малко пиле**, *sn.* la campine.
Сладкы вина, *sn. pl.* vins de liqueur, *m*.
— **крушы**, *sf. pl.* poire de doyenné, *f*.
Сладостенъ, *adj.* délicieux, suave.
Сладострастенъ, *adj.* voluptueux, lascif, paillard, sensuel.
Сладострастіе, *sn.* la volupté, luxure, paillardise, lascivité *f*.
Сладость, *sf.* la douceur, saveur, suavité *f*, assaisonnement *m*, amenité, bonté, bénignité; ‖ *fig.* le goût, le palais.
Сладькъ, *adj.* doux; 1. (*за вино*), liquoreux; 2. (*за дума*), musqué; 3. (*за обѣдъ*), corsé; 4. (*за писало*), nombreux; 5. **но —**, d'un goût relevé. [fluté, *adj.*
— **гласъ**, *sm.* la mélodie; ‖ (*и пріетенъ*),
— **цѣръ**, *sm.* l'adoucissant *m*.
Сладъ, *sm.* le malt; **-денъ**, de malt.
Слазямь, *vn.* descendre, s'abaisser; 1. *pop.* dévaler; 2. (*отъ высоко жѣсто*), déjucher; 3. (*отъ*), mettre pied à terre, descendre; 4. (*пакъ*), redescendre; 5. **слазя отъ клонъ** (*за кокошка*), *v. imp.* elle déjuche.
Слазяне, *sn.* l'abaissement *m*; ‖ (*долу*), la descente; ‖ **при -то**, à la descente de.
Слама, *sf.* la paille, le feurre *et* foarré; 1. (*за покрывъ*), le chaume; 2. **покрывамь съ — растенеа**, *va.* enchausser; 3. **продавачь на —**, un pailleur.
Сламена врьзка, *sf.* l'accolure *f*.
— **колыба**, *sf. Milit.* l'abrivent *m*.
— **купа**, *sf.* le pailler.
— **обвивка**, *sf.* le paillasson.
— **факлія**, *sf.* le brandon.
Сламено трькало, *sn.* le garde-nappe.
Сламенъ дюшекь, *sm.* la paillasse.
— **покрывъ**, *sm.* l'abat-vent *m*.
Сламка, *sf.* brin de paille, *m*; ‖ *Bot.* le tuyau; ‖ **хвьрлямь жребы съ -кы**, *va.* tirer à la courte paille.
Сламорѣзалка, *sf.* le 'hache-paille.
Сламчица, *sf.* la bûchette, brin, fétu *m*.
Сламурякъ, *sm.* le bourrier (*voyez* **Отсѣвка**).
Слана, *sf.* la gellée blanche, frimas, givre *m*.
Сланина, *sf.* la salaison, couenne, saline, charcuterie *f*; 1. (*у животны*), la panne; 2. **посолена —**, le salé; 3. **прѣсносола —**, petit salé *m*; 4. (*свинска, житска*), le lard; 5. **ножичка отъ —**, le lardon, la flèche; ‖ **набочевамь — въ месо**, *va.* larder; ‖ **губерка за —**, la lardoire; 6. **търговія съ —**, la charcuterie; 7. **търговецъ на —**, *s.* charcutier, ère.
Сланинарница, *sf.* le charnier.
Сластолибецъ, *sm.* un voluptueux, sensuel *m*; ‖ *fig.* un sardanapale; ‖ (*сибаритъ*), un sybarite *et* sibarite.
— **либивъ**, *adj.* voluptueux, sensuel, sardanapalique; ‖ (*сибаритски*), sybaritique.
— **-човѣкъ**, *sm.* un voluptueux.
— **либіе**, *sn.* la volupté, sensualité *f*, sardanapalisme *m*.
Слива, *sf. arbre*, le prunier; ‖ **-вы** (*плодъ*), *pl.* la prune; ‖ (*печены или сушены*), le pruneau.
Сливакъ (*градина съ сливы*), *sm.* la prunelaie.

Сливамь, *va.* faire *ou* laisser égoutter; 1. (*ноты*), *Mus.* lourer; 2. (*на огнъ цѣдила*), parfondre; 3. *-са* (*въ едно*), *vr.* s'identifier; 4. сливаса, *v. imp.* il s'allie avec; 5. сливатса (*за рѣкы*), elles confluent.

Сливане, *sn.* l'identification *f*; | (*на двѣ рѣкы*), le confluant; | (*на народности*), le mélange.

Сливица, *sf. Anat.* la glande; | (*у теле*), la noix; | съ издуты -цы, *Vétér.* glandé, *adj.*

Сливицы, *sf. pl. Anat.* l'amygdale *f*, ganglion *m*; 1. (*на матка*), *Anat.* le cotylédon; 2. (*въ уста*), la tonsille *ou* amygdale; 3. което са относя до -тѣ, *Anat.* tonsillaire, *adj*; 4. въспалене на -тѣ, *Méd.* l'amygdalite, tonsillite, *f.*

Сливиченъ, *adj.* glanduleux *et* -dulaire.

Сливичка, *sf. dim.* la glandule; | *Bot.* la glande.

Сливявъ сиропъ, *sm.* le diaprun.

Слитенъ, *adj. Gram.* inseparable; -тно, -ment.

Слободенъ, *adj.* libre, franc, dégagé, familier, cavalier, être tout en déhors; 1. (*за врѣмето*), vide; 2. (*за искуства*), libéral; 3. (*въ обнасяне*), privé; 4. (*отъ спахійска тлъка*), l'al odialité *f*; 5. (*отъ*), libre de, franc; 6. -дно, *adv.* à la cavalière.

— брѣгъ (*на рѣка*), *sm.* le franc-bord.

— ловецъ, *sm.* robin de bois, *m.*

Слободія, *sf.* la liberté, franchise *f*, clef de champs, *m*; 1. *fig.* l'essor *m*; 2. законъ за лична — въ Инглитера, l'habeas-corpus *m*; 3. пріемамь —, *va.* prendre la liberté; 4. богубителенъ къмъ —, liberticide, *adj*; 5. пѣсня за —, la carmagnole.

Слободна воля, *sf.* libre *ou* franc arbitre, *m.*

— иронія, *sf. Rhét.* l'astéisme *m.*

Слободно, *adv.* franchement, librement, en liberté, tout net, nettement; 1. искрѣнно и —, *fig.* en toutes lettres; 2. правда да говоря —, le franc-parler; 3. ходя — на вѫнъ, *vn.* avoir le ventre libre.

— влазяне, *sn.* l'entrée *f.*

— врѣме, *sn.* le loisir; | (*безъ работа*), heures dérobées *f.*

— мѣсто (*за кола*), *sn. Archit.* l'échappée *f ou* -pement *m.*

— обнасяне, *sn.* la désinvolture.

— печѣтане, *sn.* liberté de la presse, *f.*

— съобщене (*съ брѣгъ-щъ*), *sn. Mar.* libre pratique *f.*

Слободны искуства, *sn. pl.* les arts liberaux *m.*

Слободомыслителенъ, *adj.* libéral.

Словарски, *adj.* oratoire; -скы, -ment.

Словарь, ка, *s.* haranguer, euse; un orateur.

Словенъ, *adj.* oral.

Словесны наукы, *sf. pl.* les arts *m.*

Слово, nom bulgare de la lettre C.

Слово, *sn.* le discours, oraison *f*, sermon propos *m*, cote *f*; 1. la lettre, le caractère; | — по —, à la lettre; 2. (*второ лице на Св Троица*), *Théol.* le Verbe; 3. (*дамаскинь*), la prédication, le prône; | казвамь —, *va.* prôner, prononcer, prêcher; | (*на дълго*), *fam.* pérorer; | (*за нѣного*), 'haranguer; 4. клеветливо —, le propos; 5. насѣчено —, propos interrompus *pl*; 6. части на -то, *Gram.* les parties d'oraison, *f.*

Слово Божіе, *sm. fig.* la manne celeste.

— ливница, *sf.* fonderie de types, *f.*

— лѣецъ, *sm.* un fondeur de types.

Словца, *sm. pl.* l'âme *f.*

Слогъ, *sm.* la frontière, borne *f*; | *fig.* la lisière; | (*между двѣ земи*), *fig.* la démarcation.

Слогове, *sm. pl.* les confins, les aboutenants [*et* -sants, *m.*

Сложенъ, *adj.* borné; | dévoué, humble; | бывамь — на нѣщо, *vn.* être en butte à.

Сложителна стая, *sf.* l'office *f.*

Сложность, *sf.* la charge; | obéissance *f.*

Слонъ, *sm.* le bercail, chalet *m.*

Слуга *и* -гарь, *sm.* un serviteur, domestique, garçon, valet, estafier *m*; 1. *Com.* un commis; 2. (*на жены*), un damoiseau *et* damoisel; 3. (*пажъ*), un varlet; 4. най-голѣмъ —, maître valet; 5. ноемни —, valet de place; 6. (*при товарене*), *Milit.* un goujat; 7. (*въ харемъ*), un ajémoglan; 8. хващамса —, *vr.* se placer; 9. -гы, *pl.* la valetaille.

Слугари, *sm. pl. Mar.* les apotureaux *m*; | сбирщина —, une penaillerie.

Слугарка (*у кмѣгиня*), *sf.* dame d'ateur, *f.*

Слугарски, *adj.* domestique.

Слугарско състояне, *sm.* la domesticité.

Слугарство, *sm.* la valetaille.

Слугарче, *sm.* un groom.

Слугиня *и* -гарка, *sf.* une servante, domestique, bonne, fille *f*; | стайна —, une suivante.

Слугувамь, *va.* servir, fonctionner; | (*за*), servir de; | (*си самъ*), *vn.* se servir.

Сугуване, *sn.* le service, office *m*, sujétion *f.*

Слугы, *sm. pl.* la domesticité, les gens *m*, le commun, la maison, office *m*; | станчкы за —, les offices; | испѫждамь всичкытѣ —, *va.* faire maison nette.

Служба, *sf.* la fonction, métier, service *m*, condition *f*; 1. Божа —, le service; 2. на — въ проводничество, attaché d'ambassade, *m*; 3. на — съмь у нѣкого, *vr.* servir; 4. оставямь —, *va.* se retirer; 5. сваляне отъ —, *Milit.* le dégradement; 6. сваленъ съмь въ но-малка —, *vn. fam.* vacarier; 7. -жбы, *pl.* les services *m.*

Службашъ, *sm.* un fonctionnaire, homme en place, *m*; | (*попъ*), un desservant.

Служебникъ, *sm.* l'ordo *m*, missel, rituel, directoire, bref, bréviare, graduel *m*; | *fam.* le guide-âne.

Служене, *sn.* la célébration.
Служителство, *sn.* le gobele.
Служникъ, ница, *s.* cabaretier, ère; un garçon, agent, servant; ‖ *Com.* un commis.
Служница жена, *sf.* une cantine.
Служа (*литургія*), *va.* célébrer la messe, dire; ‖ (*двѣ литургіи на день*), biner; ‖ (*нѣкого*), servir.
Слупевамь, *va.* fausser; ‖ (*сладины*), bossuer.
Слупенъ, *adj.* bossué, enfoncé.
Слухово тръбило (*борія т.*), *sn.* l'écoutoir *m.*
Слуховъ, *adj.* auriculaire; ‖ *Anat.* auditif.
Слухъ, *sm.* l'ouie *f*; ‖ l'oreille *f.*
Случай, *sm.* l'évènement *m*, accident, incident *m*, occassion, rencontre, voi *f*, cas, 'hasarde *m*, fortune, occurence *f*, sujet *m*, aventure *f*, champ *m*, conjoncture, ouverture *f*; 1. *fig.* la chance, le jour, coup de dé *ou* de dés *m*; 2. **въ най-лошавъ —**, *adv.* au pis aller; 3. **ако дойде —**, le cas échéant; 4. **въ —**, en cas de; 5. **въ всякой —**, en tout et par tout; 6. **на всякой —**, à tout cas, à tout 'hasarde, à tout risque, règle générale, à telle fin que de raison; 7. **напустувамь сгоденъ —**, *va.* marquer le coche; 8. **по —**, occasionnellement; 9. **по — на**, à propos de; 10. **въ послѣденъ —**, à tout rompre; 11. **при —**, dans l'occurence; 12. **приготвено за въ — неволя**, un en cas; 13. **въ противенъ —**, sinon: 14. **чѣкамь сгоденъ —**, *vn. fig* être, rester *ou* se tenir en panne; 15. (*който стропаля*), le casse-bras.
Случайна промѣна (*на нота*), *sf. Mus.* la feinte.
Случайна свѣтлина, *sf.* échappée de lumière, *f.*
Случайно, *adv.* par 'hasarde, accidentelement, d'occasion, en passant, incidemment, par aventure, par ricochet, par rencroc, dans l'occurence.
Случайность, *sf.* l'éventualité *f*, accidentalité *f*, accident *m*, accidence, casualité, contigence *f.*
Случайнъ, *adj.* éventuel, occasionel, accidentel, incident, casuel, adventice, fortuit, contigent; ‖ *Jur.* adventif, aléatoire; ‖ *Méd.* schétique.
Случайны приходы, *sm. pl.* les émoluments *m*, le casuel.
Случвамса, *vr.* se rencontrer, venir à (*avec un infinit*); 1. **случваса** *v. imp.* il se passe, il arrive, il se fait, il avient, il a lieu, il intervient; ‖ (*изведнашъ*), il survient; 2. **ако са случи**, le cas avenant; 3. **както са случи**, *adv.* de guingois, pêle-mêle; 4. **насмалко оста да са случи**, il a manqué; 5. **случиса**, il se trouva; 6. **което са случева**, occurent, *adj.*
Случване, *sn.* le fait, le trait.
Случка, *sf.* l'évènement *m*, accident *m*, aventure *f*, cas *m*, occurence *f*; 1. **по —**, *adv.* incidemment; 2. **цѣлъ редъ -кы**, *fig.* le ricochet; 3. **който са пуща на -кы**, un aventurier.
Слушамь, *vn.* écouter, ouïr, entendre, obeïr à; 1. (**съ вникнуване**), *fig.* détonper les oreilles; 2. (**добрѣ**), prêter l'oreille: 3. **втыляваса ужъ какъ не —**, *vr.* faire la sourde oreille.
Слушане, *sn.* l'audition *f*; ‖ **споредъ -то**, [*Jur.* oui, *adj.*
Слушай! *adv.* garde à vous; ‖ *interj.* 'holà; ‖ **-шайте**, alerte!
Слушачи, *sm. pl.* les écontans *m*, l'auditoire *m.*
Слушачъ, *sm.* un auditeur; ‖ (**на смѣтки**), *Jur.* oyant compte, *s.*
Слушливъ, *adj.* auditile, perceptile à l'oreille, *f.*
Слушна борія, *sf.* cornet acoustique *m*; ‖ **говоря съ —**, *vn.* corner.
Съльза, *sf.* la larme; 1. **—**, *plante*, la larme-de-Job *ou* larmille; 2. **-зы**, *pl.* les pleurs *m*; 3. **капене — отъ порѣзана лоза**, pleurs de la vigne; 4. **крыя —**, *va.* dévorer; 5. **плачи съ кървавы —**, *vn.* pleurer à chaudes larmes; ‖ *fam.* larmoyer; 6. **притворны —**, des larmes de crocodile; 7. **рони —**, *vn.* plaurer; ‖ *fam.* larmoyer; 8. **който плачи съ —**, larmoyant, *adj.*
Съльзенъ, *adj. Ant.* lacrymal.
Съльзи, *v. imp.* il suinte, il dégoute.
Съльзникъ, *sm.* le lacrymatoire *et* urne —, *sf.*
Съльзницы (*у елень*), *sm. pl.* les larmières *f et* -miers *m.*
Съльзотечение, *sn.* le larmoiement; ‖ *Méd.* [l'épiphora *m.*
— **течна кость**, *sf. Anat.* os unguis *m.*
Слънчасване, *sm.* héliose *f ou* coup de soleil *m*,
Слънце, *sn.* le soleil; 1. **изгрѣване —**, le lever; 2. **залазъ —**, soleil levant; 3. **заедно съ -то**, cosmiquement; 4. (**клони къмъ вечеръ**), *v. imp.* il déclive; 5. **мѣсто дѣто залазя -то**, *Mar.* la failloise; 6. **между изгрѣване и захождане —**, entre deux soleils; 7. **простиране на —**, l'insolation *f*; 8. **—**, **рыба**, *sf. poisson*, la dorée.
— **свѣтене**, *sn.* le girasole.
— **стояне**, *sn. Astr.* le solstice.
— **стоятеленъ**, *adj. Astr.* solsticial.
Слънчовникъ, *sm. plante*, l'hélianthe *m.*
Слънчова година, *sf.* année solaire *f.*
— **горещина**, *sf.* le 'hâle.
— **либовница**, *sf. plante*, l'héliotrope *m*, soleil *ou* tournesol *m.*
— **роса**, *sf. plante*, le rossolis.
Слънчовъ, *adj.* solaire.
— **корень**, *sm. plante*, l'orobanche *f.*
— **пращецъ**, *sm.* l'atome *m.*
— **часовникъ**, *sm.* cadran solaire *ou* -sciatérique *m*; ‖ **показалка на —**, *Astr.* le gnomon; ‖ **искуство да правимъ -цы**, la gnomonique.
Следа, *sf.* la trace, le vestige; ‖ (**на звѣръ**,

на човѣкъ), la piste; | **смисане на другы -ды**, *Vén.* le contre-pied.
Слѣдвамъ *и* **-дж**, *vr.* suivre, continuer, succéder à, s'ensuivre, observer, venir; 1. *fig.* suivre, 2. (*планъ-тъ си*), *va.* poursuivre sa pointe; 3. **слѣдваме**, se succéder (*единъ слѣдъ другъ*), se suivre, s'entre-suivre; 4. **който слѣдва**, successif, *adj*; | *Jur.* ensuivant, *adj*; | (*нынѣ*), *prép.* d'après.
Слѣдване, *sn.* l'observation *f.*
Слѣденъ, *adj.* postérieur.
— **членъ**, *sm. Mathém.* le conséquent.
Слѣдователенъ, *adj.* suivant.
Слѣдователно, *adv.* par conséquent, par suite, partant, à postériori; | *conj.* ergo, donc.
Слѣдовачи, *sm. pl.* la suite.
Слѣдовачъ, ка, *s.* observateur, trice; | **-вателенъ**, *adj.*
Слѣдственно, *adv.* conséquement, partant.
— **полицай** (*въ Инглитера*), *sm.* un coronet.
Слѣдствіе, *sn.* le résultat, conséquence *f*, événement, argument *m*, conclusion, recherche *f*; 1. *fig.* le contre-coup, le fruit; 2. **добро —**, *fam.* bonne chance! 3. **имамъ за —**, *va.* entraîner avec soi; 4. **искарвамъ —**, inférer, déduire; 5. **искарване —**, *Log.* la déduction; 6. **по —**, *adv.* à postériori; 7. **въ —**, en conséquence (*voyez* **Сетнина**).
Слѣдъ, *conj.* après, à la suite; 1. **-като**, après que; 2. **-това, -което**, après quoi; 3. — **мене да стане щото ще**, après moi le déluge.
— **смьртенъ** (*издаденъ слѣдъ смьрть-та на списатель-тъ*), *adj.* posthume.
— **обѣденъ сжнь**, *sm.* le sieste.
— **причастна молитва**, *sf.* la postcommunion.
Слѣзъ, *sm. plante*, l'althéa *m*, la guimauve.
Слѣпа, *sf. fam.* une borgnesse.
— **брадва**, *sf.* la tille *et* teille.
— **врата**, *sf.* fausse porte *f*.
— **вѣра**, *sf.* foi implicite *f*.
— **зжмя**, *sf. reptile*, l'orvet *m*.
— **кобыла** (*игра*), *sf.* le colin-mailard.
— **улица**, *sf.* l'impasse *f ou* cul-de-sac *m*.
Слѣпване *и* **-пяване**, *sn.* l'agglutination *f*.
Слѣпене, *sn.* la conglutination, concrétion, liaison *f*; | *Anat.* l'abouchement *m*; | *Méd.* l'imperforation *f*.
Слѣпецъ, *sm.* un aveugle.
Слѣпнтелно вещество, *sn.* le gluten.
Слѣпнишкомъ, *adv.* à l'aveugle, aveuglement, à corps perdu.
Слѣпка, *sf. Anat.* la commissure.
Слѣплнвость, *sf.* la tenacité.
Слѣплнвъ, *adj. Bot.* tenace.
Слѣпо, *adv.* tête baissée; | *fig.* à tâtons.
Слѣпокъ, *sm.* l'abcès, clou *m*, pustule, grosseur *f*; | (*бубонка*), *Méd.* le poulain *et* poulin; | **-ночетъ** *или* **съ -ночы**, pustuleux, *adj.*
Слѣпоочетъ, *adj. Anat.* temporal, des tempe.
— **роденъ**, *adj.* aveugle de naissance *ou* aveugle -né, ée.
Слѣпотія, *sf.* la cecité, aveuglement *m*.
Слѣпъ, *adj. sc.* borgne; 1. (*и fig.*), aveugle; 2. **болница за -ны въ Парижъ**, les quinze-vingts *m*; 3. — **въ нея болница**, un quinze-vingts; 4. (*за врата*), feint.
— **прозорецъ**, *sm.* fausse fenêtre *f*.
Слѣпы очи, *sn. pl. Anat.* la tempe.
Слѣпявамъ, *va.* coller, agglutiner, conglutiner; | (*камани*), liaisonner; | (*рѫцѣтѣ си*), joindre les mains *f*.
Слюзь, *sf.* la glaire; 1. (*слюзяста тецливость*), la mucosité *et* mucus *m*; | (*въ растенията*), le mucilage; 2. **налазяне бѣла —**, *Méd.* flux *m ou* passion cœliaque *f*.
Слюзясть, *adj.* glaireux, mucilagineux; | *Méd.* muqueux.
Смаевамъ, *va.* étonner, surprendre, embarasser, confondre, terrasser, désarçonner, enchaîner, tenir en échecs; 1. *fig.* stupéfier, démonter, désorienter, déferrer; 2. *fam.* interloquer; 3. (*нѣкого*), mettre à quia; 4. **-са**, *vr.* s'étonner de, s'embarrasser dans, se confondre, perdre la tramontane, perdre contenance, demeurer court, rester court, s'extasier de, s'embrouiller, s'ébahir; 5. *fig.* perdre la tête, se perdre, patanger, être capot; 6. (*до край*), tomber des nues *f*.
Смаеване, *sn.* l'étonnement *m*, surprise, confusion, perplexité *f*, embarras, ébahissement, embrouillement *m*; | *fig.* l'extase *f*; | **докарвамъ въ —**, *va.* intriguer.
Смазевамъ *и* **-звамъ**, *va.* écraser; | *pop.* écarbouiller; | (*книга*), mettre au pilon *m*.
Смазеване, *sn.* broiement *et* broîment.
Смайсторосвамъ (*нѣщо*), *va.* paterner.
Смалене *и* **-ляване**, *sn.* la diminution, réduction *f*, amoindrissement, abaissement, retranchement, décroissement *m et* -sance *f*, retraite, modération *f*, affaiblissement, apetissement *m*; 1. (*на нѣкое движение*); la retardation; 2. (*на перспективъ*), le raccourci; 3. (*на разноскы*), la réforme.
Смалителенъ, *adj.* diminutif.
Смалителна рѣчь, *sf. Gram.* le diminutif.
Смалта, *sf. Chim.* le smalt.
Смалтарска работа, *sf.* l'émail *m*, émaillure *et* -lerie *f*. [-lerie *f*.
Смалтарско искуство, *sn.* l'émaillure *et*
Смалтосвамъ, *va.* émailler.
Смалтъ, *sm.* l'email *m*, brèche *f*; | **майсторъ -тарь**, *s.* émailleur, euse.
Смалявамъ, *va.* diminuer, amoindrir, rabaisser, abaisser, retrancher, modérer, tempérer, réduire, reformer, apetisser, écorner; 1. *fig.* ralentir, attiédir; 2. (*разноскытѣ*

си), se retrancher; 3. (*свѣтлина*), *Peint.* assourdir; 4. *-са*, *vr.* se diminuer, s'amoindrir, s'abaisser, amortir, déchoir, rapetisser *et* se —, se raccourcir, s'user; 5. *fig.* baisser d'un cran.

Смарагденъ, *adj.* smaragdin.

Смарагдитъ (*видъ пироксенъ*), *sm. Minér.* la smaragdite.

Смахнато и нередовно, *adv.* par sauts et [par bonds.

Смахнатъ, *adj. s.* butor; ‖ *fig.* toqué, timbré, 'hanneton, papillon; ‖ *pop.* un frelampier; ‖ *fam.* un dandin.

Смачквамъ, *va.* écraser, froisser, meurtrir, écacher, friper; ‖ *pop.* écarbouiller; ‖ (*нѣкого*), *fig.* couper l'herbe sous le pied.

Смачкване, *sn.* l'écrasement, froissement *m*, froissure *f*.

Смаянъ, *adj.* surpris, confus, empêtré, stupide, ébouriffé, perplexe, ébahi, interdit, sot; 1. *fig. sc.* braque; 2. *fam.* ébaubi, hurluberlu; 3. (*добрѣ*), bien loti.

Смежденъ, *adj.* voisin, adjacent; ‖ (*сжмъ до нѣкого*), *vn.* toucher *et* se —, *vr.*

Смежность, *sf.* le voisinage.

Смеждуване, *sn.* la contiguité.

Смелителенъ, *adj.* digestif, digestible.

Смелително средство. *sn.* le digestif.

Смелителность, *sf.* la digestibilité.

Смигамъ, *va.* cligner, jouer de la prunelle; ‖ (*нѣкому*), *fig.* lorgner.

Смигане *и* **-гнуване**, *sn.* le clignement, oeillade *f*; ‖ *fam.* la lorgnerie.

Смиласа *или* **Стопяваса**, *v. imp.* il se chymifie.

Смилане, *sn.* la mouture; ‖ (*на ѣстіа въ бабенъ-тъ*), la digestion, chymification *f*.

Смилителенъ, *adj.* sensible; ‖ *fig.* démonstratif.

Смилостяване, *sn.* la miséricorde, commi- [sération, merci *f*.

Смилявамса, *vr. fam.* s'apitoyer sur.

Смиляване, *sn.* l'attendrissement *m*, pitié *f*, humanité *f*; ‖ **безъ** —, *fig.* battant, *adj.*

Сминъ, *sm. plante*, l'immortelle, xéranthème *f*, hélianthème *m*.

Смирене, *sn.* l'humilité *f*, abaissement, anéantissement *m*.

Смиренникъ, ница, *s. fam.* chattemite *f*.

Смиреность, *sf.* la modestie, retenue, courtoisie *f*; ‖ *fig.* l'hommage *m*, réserve *f*.

Смиренъ, *adj.* paisible, humble, courtois, sage, privé, doux, chaste, retenu; *s.* réservé.

Смирителенъ, *adj.* humiliant.

Смирителна кѫща, *sf.* maison de refuge, *f*; ‖ (*за разглезены жены*), les madelonnettes *f*.

— **риза**, *sf.* camisole de force, *f*.

Смирна, *sf.* le benjoin; ‖ (*мирра*), la myrrhe.

Смирча, *sf. arbre*, le sapin; ‖ **канадска** —, la sapinette; ‖ **гора съ -чи** (*смирчакъ*), la sapinière.

Смирчена дъска *или* **-бира**, *sf.* la sapine.

Смирявамъ, *va.* pacifier, apaiser, humilier, radoucir, abaisser, rabaisser, remettre; ‖ *fig.* rabattre, mater; ‖ *-са*, *vr.* s'apaiser, s'humilier, s'abaisser, s'anéantir.

Смиряване, *sn.* l'humiliation *f*.

Смисамъ, *va.* mêler, entremêler de, allier, fondre, mixtionner, confondre; 1. *fig.* fusionner; 2. (*съ ароматы*), aromatiser; 3. (*живакъ съ другъ металлъ*), amalgamer; 4. (*пиміа*), frelater; 5. *-са*, *vr.* se mêler, se confondre, s'amalgamer, intervenir; 6. (*въ*), s'immiscer dans; 7. (*въ нѣщо*), s'entremêler, s'entremettre (*voyez* **Смѣсвамъ**).

Смитане, *sn.* le balayge; ‖ (*на книгы*), la levée.

Смълчавамъ, *va.* faire taire, mettre à quia; 1. *fig.* museler; 2. (*за*), passer sous silence *f*; 3. (*за нѣщо*), supprimer; 4. *-са*, *vr.* se taire, demeurer court.

Смлѣтъ, *part.* moulu (*отъ* moudre); ‖ **-то злато** (*варакъ t.*), *sn.* or moulu *m*.

Смокини, *sf. pl.* la figue; ‖ **приличенъ на -ни**, *Méd.* cariqueux, *adj.*

Смокиниообразно подпухнуване, *sn. Méd.* la sycose.

— **-цвѣте**, *sn. plante*, la ficoïde.

Смокиня, *sf. arbre*, le figuier; ‖ **градина насадена съ -ни**, la figuerie.

Смола, *sf.* la poix, bitume *m*, lithocolle *f*, camourlot, arcanson *m*; 1. **дървена** —, poix-résine; 2. (*за ортомы*), *Mar.* le coudran; 3. **буре съ** —, *Mar.* la gonne; 4. **мажъ съ** —, *va.* poisser, bituminer; ‖ (*съ дървена*), poix-résiner.

Смоленъ *и* **-лястъ**, *adj.* poisseux, bitumineux.

— **камыкъ**, *sm.* quartzrésinite *m*.

Смолотеченъ, *adj.* résinifère.

Смолястъ (*камедястъ*), *adj.* résineux.

Смотавамъ, *va.* dévider, démêler.

Смотаване, *sn.* le dévidage; ‖ (*коприна*), démêlage.

Смрадане, *sn.* la gravéolence.

Смрадливъ, *adj.* puant, fétide.

Смрадлика, *sf. arbrisseau*, le redou *et* redoul.

Смрадь, *sf.* l'infection *f*.

Смрадѫ, *vn.* puer.

Смразнлякъ, *sm.* un sycophante.

Смразявамъ, *va.* brouiller; ‖ *fig.* désunir, mettre en compromis; ‖ *-са*, *vr.* se désunir, se fâcher.

Смразяване, *sn. fig.* la désunion.

Смрьзване, *sn.* le figement.

Смрьзявамъ *и* **-звамъ**, *va.* figer.

Смъркамъ, *va.* lamper; 1. (*піѧ вино*), *pop.* pinter; 2. (*емфіе*), prendre; ‖ *fam.* priser; 3. (*лютъ скиртъ*), respirer des sels *m*.

Смъркачъ, ка, (*на емфіе*), *s.* preneur, euse de tabac; ‖ *fam.* priseur, euse.

Смръкнуване, *sn.* chute du jour, *f*; 1. по

—, sur la brune ou à la brune; 2. при —, à jour faillant ou failli; 3. при — на нощьта, à la tombée de la nuit.
Смрьknувателенъ (за нощь), *adj.* tombant.
Смрьknуваса [започена да са —, *v. imp.* il commence à faire brun.
Смрькъ (защиване отъ елфіе), *sm.* la prise; ‖ смукъ (водна вѣтрушка), le siphon et syphon.
Смрьсенъ, *adj.* entiché de, entaché de, infect, [part. infecté.
Смрьсителенъ, *adj.* miasmatique, pestilentiel, profane; ‖ *Méd.* infectueux, loïmique; ‖ съчинение за -лны болести, la loïmologie.
Смрьсникъ (на святыня), *sm.* un profanateur.
Смрьсявамь, *va.* infecter, empester, entacher, polluer; 1. *fig.* souiller; 2. (съ лоша болесть), *pop.* poivrer; 3. (святыня), profaner.
Смрьсяване, *sm.* l'infection, pollution *f*; ‖ *fig.* la peste; ‖ (на святыня), la profanation.
Смьртеленъ, *adj.* mortel; -лно, -lement.
— врагъ, *sm.* ennemi capital *m*.
Смьртелно, *adv.* à mort.
Смьртелность (на рана), *sf.* la léthalité.
Смьртенъ, *adj. s.* mortel, elle.
— бой или дуель, *sm.* combat à outrance, *m*.
Смьртно отсѫждане, *sm.* peine capitale *f*.
Смьртность, *sf.* la mortalité.
Смьртоносенъ, *adj.* meurtrier, mortifère, homicide, assassine, parricide, délétère, léthal, léthifère; ‖ (за врагъ), juré.
— убійцъ, *sm.* un homicide.
— убійственъ, *adj.* meurtrier.
— убійство, *sm.* le meurtre, assassinat, homicide, parricide *m*.
Смьрть, *sf.* la mort, le décès, la fin, le tombeau, le trépas et trépassement; 1. *fig.* le cercueil, la camarde; 2. (прѣди другиго), *Jur.* le prédécès; 3. близо самь до -та, *va.* être aux portes de la mort, penser mourir; 4. достойнъ за —, capital, *adj*; 5. на —, *adv.* à mort; 6. по причина на —, per opitum; 7. роденъ слѣдъ -та. на баща си, posthume, *adj*; 8. отсѫждане на —, la proscription; 9. отсѫждамь на — безъ сѫдба, *va.* proscrire; 10. свидѣтелство за —, extrait mortuaire *m*; 11. слѣдъ -та, d'outre-tombe, *adj*.
Смьртяване, *sn.* la mortification.
Смуглерь (ладія), *sm.* le smogleur.
Смукалникъ и -качъ, *sm* (и *H. nat.*), le suceur.
Смукало, *sm.* pompe aspirante *f*.
Смукалце, *sm.* la corne; ‖ (сачево), le tâte-vin; ‖ (у буболечкы), *H. nat.* le suçoir.
Смукане и -учене, *sn.* la succion, sucement *m*, aspiration *f*; ‖ *Méd.* l'inhalation *f*; ‖ чрвено трькало на кожа отъ — или цалуване, le suçon.
Смукателенъ клонъ (на дърво), *sm.* branche gourmande *f*.
Смукливъ, *adj. Chim.* absorptif.
Смукъ (сифонъ, морска вѣтрушка), *sm.* trouble marine *f* ou siphon *m*,
Смучѫ, *va.* sucer, humer, lamper, boire, manger; ‖ (често), *fam.* suçoter.
Смѣсвамь, *va.* mélanger, déconcerter; 1. (съ алкоолъ), *Chim.* alcooliser, 2. (съ вода), couper; 3. -*ca*, *vr.* se mélanger, s'incorporer (*voyez* Смисамь).
Смѣсване, *sn.* le mélange, incorporation, composition, promiscuité *f*; 1. *fig.* la fusion: 2. *Techn.* le liage; 3. (съ алкоолъ), *Chim.* l'alcoolisation *f*; 4. (на два ощиря), le métisage; 5. (на единъ металлъ съ живакъ), l'amalgame *m*.
Смѣсена кърма, *sf.* la provende.
Смѣсено, *sn. fig.* le farrago; 1. (пченица съ ржь и ечемыкъ), la mouture; ‖ *Agric.* le bernage: 2. (отъ различны меса), pot pourri *m*.
— линѣйнъ, *adj. Géom.* mixtiligne.
Смѣсенъ, *adj.* mêlé, mixte, implexe.
— обѣдъ, *sm.* l'ambigu *m*.
Смѣслива трѣска, *sf.* fièvre subintrante *f*.
Смѣсливость, *sf.* la miscibilité.
Смѣсливъ (който са смиса добрѣ), *adj.* miscible.
Смѣсь, *sf.* le mélange, assemblage, composé *m*, complication, alliance, pâte *f*, les miscellanées ou -lanea *m*; 1. *fig.* l'alliage, macédoine, marqueterie *f*, ambigu *m*; 2. *Chim.* l'amalgame, combiné *m*; 3. *Pharm.* la mixtion; 4. (литература), les variétés *f*, les mélanges *m*; 5 (калай и олово), *Techn.* la basse -étoffe; 6. (варь, пѣсакь и лязга), *voyez* Ветонъ.
Смѣстевамь, *va.* insérer, intercaler, incorporer, contenir, apposer; 1. *fig.* enchâsser, loger; 2. (редъ), *Typ.* renfoncer, rentrer; 3. -*ca*, *vr.* se camper; 4. (направямь мѣсто), se ranger.
Смѣстеване, *sn.* l'insertion *f*, apposition, intercalation; ‖ *Typ.* le renfoncement; ‖ (на буква), *Gram.* l'épenthèse *f*.
Смѣстена буква, *sf.* lettre épenthétique *f*.
Смѣстенъ, *adj.* intercalaire.
Смѣстилница, *sf Anat.* le réservoir.
Смѣстителенъ знакъ (скобицы), *sm.* la parenthèse ( ).
Смѣстителность, *sf.* la capacité, continence, contenance *f*.
Смѣстливъ, *adj.* compressible et -primable.
Смѣтамь, *va.* calculer, compter, supputer; 1. *fig.* combiner; 2. *Arithm.* opérer; 3. (напрѣдъ), précompter; 4. (нѣкого за нѣщо), reputer; 5. като — добрытѣ и лошытѣ годины, bon an, mal an.
Смѣтана, *sf.* la crême; 1. бита —, crême

fouettée; 2. (*съ пенсемедъ*), charlotte russe *f*; 3. обиране —, l'écrémage *m*; 4. обирамъ —, *va.* écrémer; 5. бія —, *va.* fouetter; 6. хваща — (*за млѣко*), *v. imp.* il crème.

Смѣтаненъ, *adj.* crémeux.

Смѣтанна ябълка, *sf. arbre*, le cachimentier *ou* corossolier.

Смѣтанны ябълкы, *sf. pl.* le cachiment *ou* [corossol.

Смѣтане, *sm.* le supputation; ‖ *Arithm.* l'opération *f*; ‖ (*на варвежъ-тъ*), *Mar.* l'estime *f*.

Смѣтачъ, ка, *s.* compteur, euse; calculateur; [trice.

Смѣтенъ, *adj. H. nat.* stercoraire.

Смѣтка, *sf.* le compte, le calcul, la facture, le mémoire, le bordereau, le devis; 1. *fig.* la combinaison; 2. *Com.* le débit; 3. (*съ буквы*), *Alg.* littéral, *adj*; 4. видена —, arrêté de compte, *m*; 5. забьрнана —, compte borgne; 6. (*на доходы и разноскы за въ кжщѣ*), *fam.* le budget; 7. (*на дъльговетѣ*), *voyez* **Биланцъ**; 8. (*министерска*), les travails *m*; 9. (*за сграда*), devis estimatif *m*; 10. (*скупомъ*), cote mal taillée, *f*; 11. виждане си -та съ нѣкого, *va. Com.* solder; 12. ній си видѣхме -та, nous voilà quitte à; 13. даване —, la reddition, comptabilité publique *f*; 14. давамъ —, *va.* rendre compte; 15. живѣя на чужда —, *vn.* être sur les crochets de; 16. замиувамъ на —, *va.* mettre en ligne de compte, passer; ‖ *Com.* débiter; 17. зимамъ си — *или* правя си —, *va.* calculer; 18. задъльженъ ради даване —, comptable, *adj.* 19. имане —, comtabilité *f*; 20. написвамъ —, *va.* facturer; 21. очистване —, le quitus, apurement des comptes, *m*; ‖ (*на млого -кы*), la liquidation; 22. очистевамъ -кы, *va.* liquider; 23. приглеждане —, audition des comptes *f*; 24. прѣнасямъ отъ една — въ друга, *va.* ristorner; 25. редъ-тъ на —, *fam.* l'item *m*; 26 сбьрване въ —, le mécompte; 27. сбьрквамса въ —, *vr.* se mécompter; 28. въ —, *Com.* à valoir; 29. за въ —, à compte; 30. за —, *Jur.* sur et tant; 31. за — на гьрбъ-тъ на нѣкого, aux dépens de; 32. по ваша —, à votre compte.

Смѣткарь, *sm.* un arithméticien.

Смѣтливость, *sf.* l'industrie *f*; ‖ (*знаяне за обнасяне на свѣтъ-тъ*), *fam.* l'entregent *m*.

Смѣтливъ, *adj.* spéculateur, combinateur; ‖ *fig.* calculateur.

Смѣтнато [добрѣ —, de compte fait; ‖ (*съ или отъ нѣщо*), à compter de; ‖ едно възъ друго —, du fort au faible, le fort portant le faible.

Смѣтнителна тоѣжка, *sf.* la souche.

Смѣтны дѣла, *sm. pl.* la comptabilité.

Смѣть, *sf.* le fumier, crotte, criblure, vilenie, ordure *f*, les balayures *f*; ‖ (*отъ сухно*), les épluchures *f*.

Смѣхливъ, *adj.* arlequin.

Смѣхорія, *sf.* la bouffonnerie; ‖ *fam.* la badinerie, la niche.

Смѣхорко, ка, *s.* rieur, euse; un railleur, [grille, polichinelle *m*.

Смѣхорливъ, *adj. sm.* un bouffon.

Смѣхотія, *sf.* la risée.

Смѣхъ, *sm.* le ris, rire, *m*, risée, hilarité, dérision *f*; 1. лудъ —, un fou rire *ou* rire fou; 2. достойнъ за —, risible, *adj*; 3. зимамъ на —, *va.* railler, tourner en ridicule, satiriser; ‖ *fam.* ridiculiser; 4. наклонѣнъ къмъ —, rieur, *adj*; 5. прѣнасямъ отъ —, *vr.* rire à gorge deployée *f*.

Смѣшенъ, *adj.* plaisant, risible, comique, ridicule, drôle, burlesque, grotesque, dérisoire, croustilleux; 1. *fam.* falet, saugrenu; 2. *pop.* cocasse; 3. правя са — *или* лудъ, *vr.* se ridiculiser.

— актеоръ (*у в. в.*), *sm.* un mime.

— любовникъ, *sm. fam.* un galantin.

— начинъ, *sm.* le burlesque, la momerie.

— разговоръ, *sm. fam.* la drôlerie.

— старецъ, *sm. fam.* un roquentin.

Смѣтливъ, *adj.* rieur, badin.

— старецъ, *sm. Théât.* un grime *et* père [grime.

Смѣшилio, *sm.* un baladin.

Смѣшна глава, *sf. Archit.* le mascaron.

— игра, *sf. Théât.* le lazzi.

— комедія (*мимъ*), *sf.* le mime.

— постжпка, *sf fig.* la comédie.

Смѣшно, *sm.* le ridicule.

— надраскуляване, *sm.* la caricature (*voyez* **Карикатура**).

— облекло, *sm.* l'accoutrement, affublement *m*; ‖ *fig.* le harnachement.

— писало, *sm.* le burlesque.

Смѣшность, *sf.* la ridiculité.

Смѣшны приказкы, *sf. pl. fam.* les goguettes *f*.

Смѣя, *vn.* oser.

Смѣяса, *vr.* rire, se moquer de, tourner en dérision, turlupiner; 1. *pop.* rioter; 2. (*заради*), rire de; 3. (*нѣкому*), se rire de; 4. (*подъ мустакъ*), rire dens sa barbe; 5. (*противо щенето си*), rire du bout des levres *f*; 6. (*ѣката*), rire aux éclats *m*, éclater de rire; 7. давамъ причина да ми са смѣятъ, se faire moquer; 8. способность да са смѣе нѣкой, la risibilité; 9. който има способность да са смѣе, risible, *adj.*

Смжкнувамъ (*камыкъ въ игра*), *va.* souffler.

Смжмревамъ, *vr.* reprocher, corriger, quereller, prôner, chatier, corriger, remordre, sancer; 1. *fig.* mâtiner; 2. *fam.* semoncer; 3. (*нѣкого*), réprimander, moraliser, merculialiser.

Смжмреване, *sm.* le reproche, réprimande *f*,

blâme *m*, correction, morale, admonition *f*, admonité, châtiment *m*; 1. *fig.* la saccade, mercuriale *f*; 2. *fam.* le prône, la vespérie; 3. (*сърлю*), *fig.* la sortie; 4. достойнъ за —, reprochable, châtiable, *adj.*

Смжмревачъ, *sm.* un châtieur.

Смжтене, *sm.* la décontenance; 1. *fig* la fièvre; 2. докарвамъ въ —, *va.* décontenancer; 3. постигамъ въ —, *vn.* se décontenancer.

Смжтенъ, *adj.* décontenancé.

Смжтникъ, *sm.* un brouillon.

Смжтнвамъ, *va.* brouiller, effarer, dépayser; | *-ca*, *vr.* se déconcerter.

Снабавямъ, *va.* munir, monter, pourvoir de; | (*си нѣщо*), se monter en; | *-ca*, *vr.* se munir de. [—, munition de guerre.

Снабавянеа, *sm. pl.* la munition; | бойны

Снага, *sf.* le corps, la chair, le torse, le corsage; | *Anat.* le tronc; | облачамъ въ —, *va.* corporifier *et* -poriser.

Снагоѣденъ, *adj.* carnassier.

Снадаване, *sm.* le rallongement.

Снадавка (*за каретна ось*), *sf.* l'échantignole; | (*за огаряцы*), le binet *ou* brûle-tout; | (*на чибукъ и др. т.*), la douille.

Снададено (е), *v. imp.* il est emboîté.

Снадѣвамъ, *va. Mar.* abouter.

Снадѣване, *sm.* l'aboutement *m*, ajoutage *ou* ajoutoir, brélage *m*. [animal.

Снаженъ, *adj.* corpulent, corporel, charnel,

Снажность, *sf.* la corpulence.

Снаха, *sf.* la bru *ou* belle-fille.

Снемамъ, *va.* oter, enlever, abaisser, baisser, déposer, tirer; 1. *fig.* dépouiller; 2. *Com.* escompter; 3. (*видъ*), relever; 4. (*голѣмината нѣкому*), rabaisser; | *fig.* rabattre; 5. (*отъ лафетъ-тъ топъ*), démonter; 6. (*пакъ или изново харты*), recouper; 7. (*планъ*), lever; 8. (*отъ сборъ пары*), déduire; 9. (*четъ отъ брой*), *Arithm.* soustraire; 10. (*жѣнна*), tirer; 11. (*отъ себеси*), *vr.* se dépouiller.

Снемане (*видъ*), *sm.* le relèvement; 1. (*отъ брой*), *Arithm.* la soustraction; 2. (*отъ кръстъ щампа*), la descente de croix; 3. (*планове на мѣста*), *Géom.* lever *ou* levé des plans, *m*; 4. (*планъ*), la levée; 5. (*отъ сборъ пары*), le déduction; | слѣдъ —, déduction faite de; 6. *Com.* l'escompte *m*.

Снемачъ, *sm. adj. Anat.* l'abaisseur *m*.

Снишвамса, *vr.* baisser, s'effacer, se tapir; | снишваса съ земята (*за дивечъ*), *v. imp.* il rase.

Снишване *и* -шене, *sm.* l'abaissement; | (*сводъ*), le surbaissement.

Снишенъ (*за сводъ*), *adj. Archit.* surbaisser.

Сновалка, *sf.* la poupée, sépoule *f*, espolin *et* espoulin *m*; | (*у тъкачъ*), la navette; | —, *insecte*, la libellule *ou* demoiselle.

Снование, *sm.* l'ourdissage *m et* -dissure *f*.

Сновж, *va.* ourdir; | (*на горѣ, на долу*), *vn.* faire la navette.

Снопъ, *sm.* la gerbe; 1. (*прьчны*)), la peignée; 2. правя *или* свързвамъ -ове, *va.* gerber, engerber; 3. свързване -ове, l'engerbage *m*.

Сношение, *sm.* la relation, rapport *m*, liaison, correspondance, intelligence *f*; 1. имамъ —, *va.* connecter; | (съ), s'entendre; 2. -неа, *pl.* les transactions *f*.

Снѣгливъ *и* -нѣженъ, *adj.* neigeux.

Снѣгъ, *sm.* la neige; -гливъ, de neige; 1. пиперужка — *или* снѣжинка, flocon de neige, *m*; 2. бѣлъ както —, de lis; 3. вали —, *v. imp.* il neige; 4. наваляхъ съ — (*за планина*), hyémal, *adj*; 5. пакъ завали —, *v. imp.* il reneige; 6. покрытъ съ —, chenu, *adj*; 7. който расте въ -тъ, *Bot.* nivéal, *adj*.

Соба (*кюмбе т.*), *sf.* le poêle *ou* poile. le fourneau, le feu; 1. (*съ топлопрѣведны тръбила или улуцы*), le calorifère; 2. стая съ —, le poêle; 3. вратчка на —, la chauffe; 4. търговія съ -бы, la poêlerie; 5. майсторъ на -бы, un poêlier *et* polier; 6. фабрика за желѣзны -бы, le fournaliste.

Собатенъ, *adj.* convivial.

Собатство, *sm.* la comessation.

Собатче (*зіафетче т.*), *sm. pop.* la gogaille.

Собатъ (*зіафетъ т.*), *sm.* le banquet, le régal, le festin, le repas; 1. *fam.* la fraierie; 2. *pop.* le fricot, la bâfre; 3. наклонность къмъ —, convivialité *f*; 4. правя —, *va.* festiner; 5. распореждачъ на —, un architriclin.

Собна ржшетка, *sf.* le garde-feu.

Соболь, *sm. m mm.* la zibeline *et* marte —, *f*; | -лекъ, de zibeline. [cuisière.

Собствена (*своя*) **кѫща**, *sf. fam.* la cha-

Собствено значене (*на рѣчь*), *sm. Gram.* la propriété.

Собственость, *sf.* la propriété, le domaine, le propre, le pécule; 1. отнимане —, *Jur.* l'expropriation *f*; 2. отнимамъ —, *va. Jur.* exproprier; 3. отричане отъ —, la désappropriation; 4. отричамса отъ —, *vr.* se désapproprier; | *Jur.* se dénantir de; 5. става — на общото, *vn.* tomber dans le demaine public.

Собственъ (*свой*), *adj.* propre, attitré.

— имотъ, *sm.* le propre; | *Com.* l'actif *m*.

Сода, *sf. Chim.* la soude.

Содій, *sm. Chim.* le sodium.

Содова вода, *sf. Pharm.* le soda *et* soda-water.

Содомитъ, *sm.* un sodomite.

Содомски грѣхъ, *sm.* la sodomie.

Содистъ, *adj. Chim.* sodaïque.

Сосій (*двойникъ*), *sm.* le sosie.

Сойка, *sf.* le canif.
Соколеръ дворъ, *sm.* la fauconnerie.
Соколна ловь, *sf.* la fauconnerie.
Соколникъ, *sm.* un fauconnier, autoursier *m.*
Соколъ, *sm.* *oiseau*, le faucon, autour, oiseau *m*; 1. женски —, la fauconnière; 2. първомъ исхвърлкнатъ —, le 'hoche-pied; 3. (*за ловь на жерави*), faucon gruyer; 4. забулевамъ —, *va.* chaperonner; 5. качулка за —, le chaperon; 6. първа година на —, *Fauc.* le saurage; 7. едногодишенъ (*за соко.ъ*), saure, *adj*; 8. учене на —, l'autourserie *f.* [socotrin *m.*
Сокотрикски сабуръ, *sm.* *Pharm.* aloès
Сократически, *adj.* socratique.
Сокъ, *sm.* le jus, suc *m*; 1. (*отъ гроздіе*), jus de la treille; 2. (*отъ сладкаво дърво*), jus de reglisse; 3. (*истисканъ отъ говеждо месо*), le pressis; 4. (*отъ палмовы дървіе*), le tari; 5. (*въ плодове*), l'eau *f*; 6. изсмукване -ове, l'exsuccion *f*; 7. отдѣлямъ хранителны -кове, *va.* sécréter; ‖ отдѣлене -кове, la sécrétion.
Соларь (*вардачъ*), *sm.* un gabeleur.
Солдатски, *adj.* soldatesque.
— клашникъ, *sm.* *Arithm.* la capote.
— листъ, *sm.* l'enrôlement *m.*
— черъ хлѣбъ, *sm.* pain de munition, *m.*
Солдатско оржіе (*за пѣтацы*), *sm.* fusil de munition, *m.*
— свидѣтелство, *sm.* l'enrôlement *m.*
Солдатскы ремыцы, *sm. pl.* *Milit.* le fourniment.
— сынове, *sm. pl.* enfants de troupe, *m.*
Солдатъ *и* -тинъ, *sm.* un soldat, un guerrier; 1. (*отъ народна вардія безъ форма*), un biset; 2. бывамъ простъ —, *vn.* porter le mousquet; 3. ставане —, l'engagement, enrôlement *m*; 4. записвамса —, *vr.* s'enrôler; 5. -даты, *pl. coll.* la soldatesque; 6. пишлъ —, *va.* *Milit.* engager; 7. събиране —, le racolage; 8. събирамъ —, *va.* racoler; 9. събирачъ на —, un racoleur.
Солена рыба, *sf.* la saline.
Солене, *sn.* le salage. la salaison; ‖ корабъ за — месо, le saloir.
Солено езеро *и или* гирань *m*, marais *ou* puits salant, *m.*
Соленъ, *adj.* salé.
Соленикава вода, *sf.* eau saumâtre *f.*
Соленина (*на морска вода*), *sf.* la salure.
Соленица, *sf.* *plante*, la soude.
Солецисмъ, *sm.* *Gram.* le solécisme: ‖ правя -цисмы *или* бъркамса въ говорный езикъ, *va. vr.* soléciser.
Солидисмъ (*учене на твърды части*), *sm.* *Méd.* le solidisme; ‖ послѣдовачъ на —, un solidiste.
Солиникъ, *sm.* un saleur.
Солинка, *sf.* *plante*, le salicor *et* -corne *f.*
Солистъ, *sm.* *Mus.* un soliste.
Солитеръ (*ѣдъръ брилiантъ и игра*), *sm.* le solitaire.
Солница, *sf.* la salière, le saleron.
Соло, *sn.* *Mus.* le récit, le solo; ‖ свырачъ *или* поецъ на —, récitant, *adj*; ‖ свыря *или* пѣя —, *vn.* réciter.
Соловарница (*фабрика за соль*), *sf.* le salin, la saline, la saunerie.
Соловарь, *sm.* un saunier; ‖ *на морскы соловарницы*), un paludier.
Солокисѣла соль, *sf.* *Chim.* le muriate *ou* hydrochlorate.
Соломонійски, *adj.* goétique. [moire.
Соломонія, *sf.* la goétie; ‖ книга —, le gri-
Соломонникъ, *sm.* un goétien.
Соломоновъ печѣтъ, *sm.* *plante*, le grenouillet.
Соломѣрачъ, *sm.* un radeur.
Солотворенъ, *adj.* *Chim.* salifiable.
Солфеджіо (*обучене за пѣяне безъ рѣчи*), *sn.* *Mus.* le solfége, la vocalise.
Солчище, *sn.* marais salant *m.*
Соль, *sf.* le sel; 1. *fig.* la saveur; 2. растителна лугава —, le salin; 3. бучка морска —, un salignon; 4. кривача —, une salière; 5. купъ —, мааза съ —, *Com.* une salorge; 6. корабъ за —, le saloir; 7. правда да имамъ — безъ пари, le franc-salé; 8. продажба — *или* търговія съ —, le saunage; 9. продавачъ на — (*соларь*), un saunier; 10. прѣварявамъ *или* правя —, *va.* sauner; 11. посыпвамъ съ —, *va.* saupoudrer; 12. продань на контрабандна —, le faux-saunage; ‖ продавачъ на —, un faux-saunier; 13 ставане —, *Phys.* la salification; 14. прѣобрьщамъ въ —, *va.* *Phys.* salifier; 15. сушене —, врѣме стоене на — въ амбарь и знакъ за мыто на амбарна —, le gabelage; 16. сушѧ въ амбарь —, *va.* gabeler; 17. мыто за —, la gabelle; 18. само съ една -, à la croque au sel; 19. сѫдина *или* бѫчва за —, la sauniere.
— и пиперь (*на манжа*), *m.* l'assaisonnement *m*, condiment *m.* [tique *m.*
Солянa кисѣлина, *sf.* *Chim.* acide muria-
Солянъ *и* -листъ, *adj.* salifère, salin.
— амбарь, *sn.* la gabelle.
— трапъ, *sn.* la saline, marais salant *m.*
Солѫ, *va.* saler.
Соматологически, *adj.* somatologique.
Соматологія (*тѣлословіе*), *sf.* *Méd.* la somatologie.
Сомга, *sf.* *poisson*, le bécard.
Сомнамбулисмъ, *sm.* le somnambulisme.
Сопти, *vn.* ronfler.
Сомъ, *sm.* *poisson*, le silure; -мовъ, de silure.
Соната, *sf.* *Mus.* la sonata; ‖ малка —, la sonatine.

Сондъ, *sm. Chir.* le porte-sonde, algalie *f*,
Сонетъ (*14-стишіе*), *sm.* le sonnet; -тенъ de sonnet.
Соямъ (*събране*), *sm.* le conseil.
Сопрано, *sm. Mus.* le castrat.
Сорбонна (*богословска училищна въ Парижъ*), *sf.* la Sorbonne; ‖ **докторъ отъ —**, un sorboniste. [le sorite.
Соритъ (*логическо разсждане*), *sm. Log.*
Сортиментъ, *sm.* (*voyez* **Отборъ**).
Сосамовидна кость, *sf. Anat.* os sésamoïde *m*. [sésame.
Сосамъ, *sm. plante*, le sésame; **-менъ** de
Сосисонъ, *sm. Fortif.* le saucisson.
Сосисъ (*барутно чърво*), *sm. Milit.* le saucisson.
Соусникъ (*соусенъ сждъ*), *sm.* la saucière.
Соусъ (*поливка*), *sm.* la sauce; 1. (*за прїядка*), le saupiquet; 2. (*съ различны миризмы*), sauce à la provençale; 3. (*съ сметана*), la béchamel *ou* sauce à la béchamel; 4. **печенъ въ —**, sauté, *adj*; 5. **натопявамъ въ — *или* поливамъ съ —**, *va.* saucer.
Софа, *sf.* le sofa *et* sopha, le canapé, le divan.
Софи (*династія въ Персія*), *sm.* le sofi *et* sophi. [sophisme.
Софисмъ (*лжливо умосвїчене*), *sm.* le
Софистически, *adj.* sophistique.
Софистъ, *sm.* un sophiste.
Софитъ, *sm. Archit.* le soffite.
Софора, *sf. plante*, le sophore.
Соціализмъ (*общность*), *sm.* le socialisme.
Соціалистъ (*придрьжникъ на соціализмъ*), *sm.* un socialiste.
Социнїанска ересъ, *sf.* le socinianisme.
Соціанецъ, анка, *s.* socinien, enne; ‖ **-ански**, *adj.*
Сочастъ, *adj.* fondant.
Сочене, *sn.* le sens.
Сочна крупа, *sf.* la virgouleuse.
Сочни, *adj.* succulent, substantiel, juteux, clair. [cressane.
Сочны крупы (*родъ*), *sf. pl.* la cressane *ou*
Соя (*японски соусъ*), *sf.* le soy *et* soul.
Спавалница (*на звѣрове*), *sf.* le terrier.
Спадамъ, *va.* diminuer, amortir, décroître, décliner, déchoir, baisser, abaisser, rabaisser, rabattre, affaisser, débonder; 1. *fig.* déprimer; 2. (*отъ сборъ-тъ*), décompter; 3. (*пакъ*), redescendre; 4. **спада** (*за отокъ*), *v. imp.* il se désenfle.
Спадане, *sn.* l'abaissement *m*, le décroissement *et* -sance *f*, affaissement, déchet, déclin *m*, modération *f*; 1. *fig.* la dépression; 2. (*вода*), la décrue; 3. (*на заздравителны пары*), la ristorne *et* ristourne; 4. (*на отичане*), la désenflure; 5. (*отнасване отъ сборъ на сметка*), le décompte; 6. (*отъ цѣна, рабатъ*), le rabais, rabaissement *m*, remise, diminution *f*; 7. (*на цѣна или на вода*), la baisse; 8. **за — отъ сметка**, *Jur.* sur et tant moins.
Спадиля (*пиковъ лихъ, въ ломберъ*), *sf.* le spadille.
Спанакъ, *sm. plante*, l'épinard *et pl.* -s.
Спане, *sn.* le dormir, le somme.
Спаргель, *sm. plante*, l'asperge *f*, spergule *et* spargoute.
Спарманія, *sf. arbrisseau*, la sparmane.
Спарсы (*малкы борчета*), *sm. pl. Mar.* les espars *m*.
Спарушвамса, *vr.* se recroqueviller; ‖ **спарушваса**, *v. imp.* il se ratatine.
Спарушенъ (*за ябълка*), *adj.* ridé.
Спаръ (*златомустакъ*), *sm. poisson*, le spare.
Спасване, *sn.* la corrosion.
Спасене, *sn.* le salut; ‖ *Mar.* le sauvetage.
Спасителенъ, *adj.* salutaire; ‖ *Mar.* de sauvetage.
— **буекъ**, *sm. Mar.* le salvanos.
Спасителна ладія, *sf.* bateau sauveteur *m*.
Спаситель, *sm.* le sauveur, le délivreur.
Спастревамъ, *va.* réserver, épargner, respecter, sauver.
Спастренъ, *adj.* réservé.
Спасявамъ, *va.* sauver.
Спахійска дань, *sf.* le relief.
— **дьржава** (*имотъ*), *sf. Jur.* le féage.
— **правда**, *sf.* la banalité.
Спахійски, *adj.* féodal, fieffal, banal; ‖ *Jur.* mortaillable; ‖ (*задълженъ за тлъка*), *Jur.* hommagé.
— **властникъ**, *sm.* feudataire, *sc.*
— **приходъ** [таблица за —, le bavois.
— **уредъ**, *sm.* la féodalité.
Спахійскы доходы, *sm. pl. Jur.* le chambellage.
— **законы** [вѣщъ въ —, feudiste, *adj. sm.*
— **нивя**, *sf. pl.* l'alleu *ou* franc alleu *m*.
Спахійство (*нивя*), *sn.* le fief; 1. *Jur.* le féage; 2. **давамъ — нѣкому**, *va.* fieffer; ‖ *Jur.* inféoder; 3. **даване —**, *Jur.* l'inféodation *f*.
Спахія, *sm.* un feudataire; ‖ (*турски кавалеристъ*), un spahi *et* sipahi; ‖ (*придрьжливъ отъ другиго*), un arrière-fief.
Спедиторъ (*на стоки*), *sm. Com.* un expéditeur. [‖ *Com.* un spéculateur.
Спекулантъ *и* **-латоръ** *sm.* un publiquain;
Спекулація (*разсмѣтване*), *sf. Com.* la spéculation; ‖ **правя — *или* разсмѣтнувамъ**, *va. Com.* spéculer. [spencer.
Спенцеръ (*нѣмска салтамарка*), *sm.* le
Спепеляване, *sn.* l'incinération *f*.
Спермацетна свѣщь, *sf.* bougie diaphane *f*.
Сперматологія (*наука за сѣмето*), *sf.* la spermatologie.
Спермацетъ, *sm.* le spermacéti, la cétine *ou* blanc de baleine.

Спетлявамъ, *va. fig.* nouer; ‖ (*пакъ*), renouer.
Спетлянъ, *adj.* noué.
Специфически лѣкъ *m или* **-срѣдство**, *sn. Méd.* le specifique.
Специаленъ, *adj.* special.
Спечѣлевамъ, *va.* gagner, remporter; 1. *fig.* grignoter: 2. (*и отъ девѣтѣ страны*), *fig.* tirer d'un sac deux moutures *f*; 3. (*загубеното врѣме съ повече работене*), réparer; 4. (*си*), *vn.* se concilier.
Спечевъ, *adj.* endurci.
Спирална линія (*вита*) *sf. Géom.* la spirale; ‖ **извиване** *или* **завръщане на —**, la spire.
Спирално (*вито*) **навиване**, *sn. Archit.* [les postes *m*.
Спирамъ, *va.* arrêter; ‖ *-ca*, *vr.* s'arrêter, tourner court.
Спиране, *sn. Techn.* l'arrêt *m*.
Спирей, *sn. plante*, la spirée; **-рейнъ**, de spirée.
Спиритуализмъ (*духовность*), *sm.* le spiritualisme; ‖ **придрьжникъ на —**, un spiritualiste.
Спиртоватость (*на питіе*), *sf.* la spirituosité.
Спиртоватъ, *adj.* spiritueux. [кермесъ).
Спиртно питіе, *sn.* le spiritueux (*voyez* **Ал-**
Спиртъ, *sm.* le liquide; 1. *Chim.* l'esprit *m*; 2. (*на 36 градуса*), le trois-six; **прѣобрьщане въ —**, *Chim.* la spiritualisation.
Списане, *sn.* l'ouvrage *m*.
Списанійце, *sn. dim.* l'opuscule *m*.
Списатель, *sm.* un auteur, écrivain *m*, plume *f*; littérateur, trice; ‖ (*на липограмматическо съчинене*), un lipogrammatiste.
Списвамъ, *va.* rédiger.
Спистене, *sn.* les économies *f*.
Спистены пары, *sf. pl.* l'épargne *f*; ‖ *fam.* le boursicaut.
Спистителна касса, *sf.* caisse d'épargne, *f*.
Спистявамъ, *va.* épargner.
Спиталъ, *sm.* l'hôpital, hôtel-Dieu *m*; ‖ **военновьрвежевъ —**, *Milit.* hôpital ambulant; ‖ (*въ Паризъ*), la Salpêtrière.
Спихтосана кръвь, *sf.* caillot de sang, sang coenneux, *m*; ‖ *Méd.* le cruor.
Спихтосваса, *v. imp.* il se coagule, il se grumele.
Спихтосване, *sn.* la coagulation.
Спица, *sf.* le demi-diamètre; 1. (*на колело*), le rayon, le rais; 2. **искривене на -цы**, *Téchn.* l'écouanteur *m*; 3. **турамъ -цы на колело**, *va.* enrayer.
Спичамъ, *va.* grésiller; ‖ *-ca*, *vr.* s'endurcir.
Спичане, *sn.* le grésillement; ‖ *fig.* l'endurcissement *m*.
Спіонинъ, *sm.* un espion; ‖ *fig.* un mouton, bouc emissaire *m* (*voyez* **Изгледникъ**).
Спіонирувамъ, *va.* moucharder; ‖ *fam.* moucher.
Сплахнологически, *adj.* splanchnologique.
Сплесень, *sm. Mar.* l'épissure *f*.
Сплетене, *sn. Anat.* le tissu.
Сплетни, *sf. pl.* la tracasserie, paquet *m*; ‖ **правя —**, *va. fig.* ourdir.
Сплетникъ, **ница**, *s.* tracassier, ère; ‖ *fam.* tripotier, ère.
Сплетня, *sf.* l'intrigue *f*.
Сплинъ (*болесть тжга*), *sm. Méd.* le spleen; ‖ **страдалецъ отъ —**, *sc. Méd.* spléniétique.
Сплятамъ, *va.* enlacer, entrelacer, tripoter; ‖ *-ca*, *vr.* s'entrelacer.
Сплятане, *sn.* l'enlacement *m*, entrelacement *m*.
Сплятъ, *sm.* le fouet, martinet *m*; 1. *Archit.* l'entrelacs *m*; 2. *Anat.* le réseau, tissu *m*, 3. (*нерви*), *Anat.* le plexus.
Сплосквамъ, *va.* aplatir; ‖ *-ca*, *vr.* s'aplatir.
Сплоскване [сачева за —, l'aplatissement *m*.
Сплуваса, *v. imp.* il se pourrit.
Сплуене (*на дрипы за хартія*), le pourrissage; ‖ **каца за —**, le pourrissoir.
Сплъчканъ, *adj.* décheveté; ‖ (*за коса*), épars.
Сплѣсканъ носъ, *sm.* nez éparté *ou* écaché *m*.
Сплѣсквамъ, *va.* aplatir; ‖ *-ca*, *vr.* s'aplatir.
Сплѣснатъ, *adj.* écrasé; ‖ *H. nat.* comprimé.
Сподѣлене, *sn.* la répartition, dispensation, dispérsion *f*; 1. (*на войска*), *Milit.* la dislocation; 2. (*съ други*), le copartage; ‖ **сподѣлямъ съ —**, *va.* copartager.
Сподѣлникъ, *sm.* un répartiteur.
Сподѣлямъ, *va.* partager, dispenser, répartir, départir, répandre, intéresser; ‖ (*имая съ уерать*), *Agric.* assoler.
Спокойно (*мирно*), *adv.* à l'aise; ‖ *fig.* en pantoufles.
Спокойность, *sf.* la placidité.
Спокойнъ, *adj.* tranquille, calme, placide, confortable, commode, rassié, coi; ‖ *fig.* serein; ‖ **стоя —**, *vn. fig.* être, rester *ou* se tenir en panne *f* (*voyez* **Миренъ**).
Спокойствіе (*мира f.*), *sn.* la tranquilité, repos *m*, paix *f*, calme *m*, retraite, quiétude *f*; 1. *fig.* la sérénité; 2. (*на душата*), le quiétisme; ‖ **придрьжникъ за —**, *sc.* quietiste; 3. **докарвамъ въ —**, *va.* reposer, rasseoir.
Спокойство, *sn.* la commodité, assurance *f*.
Сполука, *sf.* la reussite, succès, avantage *m*, fortune, bonne fortune *f*, gain, raccroc 1. *fig.* la chance; 2. **на —**, *adv.* à vue de pays; ‖ *fam.* vaille que vaille, tout coup vaille.
Сполучевамъ, *va.* réussir, prospérer, venir bien, rencontrer, succeder, trouver, faire son chemin.
Сполучване, *sn.* le succès.
Сполучливъ, *adj.* heureux; **-во**, **-еusement**. — **лихъ**, *sm.* le baste.
Спомагамъ, *va.* subvenir, contribuer à, coopérer à, pousser à la roue, fournir, conspirer, se cotiser, cracher au bassin; ‖ *-ca*, *vr.* s'aider de.

Спомагане, *sn.* le secours, subside *m*, coopération, assistance *f*; ‖ (*съ пары*), la subvention.
Спомагателенъ, *adj.* subventionel, auxiliaire; ‖ *Jur.* subsidiaire: ‖ *Mar.* de fortune.
— **глаголъ**, *sm.* l'auxiliaire.
Спомагателна войска, *sf*, le secours, les auxiliaires *m*.
— **черкова**, *sf.* église succursale *f*, secours *m*; ‖ **попъ на** —, un succursaliste.
Спомагателно основане (*наредба или направа*), *sn.* la succursale.
Спомагателны пары (*имдадіе т.*), *sf. pl.* le subside.
Споменевачъ, *sm.* un citateur.
Спомененъ, *adj. Jur.* le dit, la dite.
Спомень, *sf.* le souvenir, ressouvenir *m*, mémoire, idée *f*; 1. *Théol.* le mémorial; 2. (*на умрѣлытѣ*), la commémoration; 3. **за** —, *prép.* en mémoire de.
Споменавамь, *va.* nommer.
Спомневамь (*забравено*), *va. fig.* exhumer; 1. (*нѣщо*), se souvenir, se ressouvenir de, commémorer; ‖ *fig.* se remettre; 2. (*нѣкому за нѣщо*), faire souvenir de; 3. (*за нѣщо*), mettre sur le tapis, toucher, se rappeler une chose; 4. (*не право думы*), méciter; 5. (*по-лека за*), couler sur; 6. **по-добрѣ да не** —, tirer la rideau sur; 7. **който спомнева**, *fam.* mémoratif, *adj*; 8. *-ca*, *vr.* se reconnaître; ‖ *fig.* s'orienter.
Спомневане, *sn.* le ressouvenir, mémoire, commémoration, réminiscence *f*; ‖ **за** — **на**, en mémoire de.
Спомневателенъ, *adj.* commémoratif.
Спомощенъ, *adj. Jur.* subsidiaire.
Спомощникъ, ница, *s.* coadjuteur, trice; un abonné.
Спомощь, *sf.* la coadjutorerie, abonnement *m*.
Спондей (*стжпъ въ стихъ* — —), *sm.* le spondée.
Спонденически стихъ, *sm.* vers spondaïque *m*.
Спорадически (*за болесть*), *adj. Méd.* sporadique.
Споразумѣвамса (*за лошо*), *vr.* conniver à.
Споразумѣне (*за лошо*), *sm.* la connivence.
Споредъ, *prép.* selon, suivant, en conséquence de, sur le plan de, sur le pied de, dans; 1. — **врѣмето**, *adv.* c'est selon; 2. — **както**, *conj.* suivant que, selon que, à mesure que, tant; 3. — **мене**, selon moi; 4. — **това**, *adv.* à ces fines; ‖ (*щото*), *conj.* à proportion que; 5. **на** —, *adv.* vis-à-vis; ‖ **сѣднатъ човѣкъ** —, le vis avis.
Споренъ, *adj.* fécond, abondant, opulent, copieux, riche en, plein, fourni, commun; ‖ *fig.* nourri; ‖ (*за обѣдъ*), corsé.
— **изворъ**, *sm. fig.* le puits.
Спорно, *adv.* abondamment, largement, à foison, à coeur joie, à poignée, tant et plus; ‖ *fam.* par-dessus les yeux; ‖ **имамь** —, *vn.* foisonner.
Спорность, *sf.* l'opulence, exuberance, richesse, foison *f*; 1. *fig.* le flux, un déluge de; 2. (*сѣщанеа на сьрдцето*), plénitude du coeur, *f*; 3. **въ** —, *fig.* au large.
Споръ, *sm.* l'abondance, affluence, profusion, quantité, confusion *f*.
Способенъ, *adj.* capable de, habile, apte à, propre à, bon à, opportun, fait *part*; 1. *Jur.* habile, à; 2. (*къмъ*), homme à, *m*; 3. (*къмъ нѣщо*), susceptible de; 4. (*за развеселяване*), amusable; 5. **правя** —, *va. Jur.* habiliter; 6. **прѣдставямса за** —, *vr.* faire le capable (*voyez* **Похватенъ**).
Способность, *sf.* l'habileté *f*, capacité, aptitude à, faculté, intelligence *f*, esprit, naturel *m*, puissance, disposition, suffisance, partie *f*, ouverture d'esprit, les moyens *m*; ‖ *fig.* le talent, art *m*, portée *f*; ‖ — **желане**, appetit concupiscible, *m*,
Способъ, *sm.* le moyen, expédient *m*; 1. *fig.* la voie, canal, secret *m*, mesure, tactique *f*, véhicule, débouché *m*; 2. *fam.* le comment: 3. (*за цѣрене*), *voyez* **Аллопатія**.
Способы, *sm. pl. fig* les batteries *f*.
Спотаена потична жила, *sf.* le secret.
Спотаене, *sn.* la célation: ‖ (*за дѣтенце*), *Jur.* la suppression; ‖ (*нѣща отъ наслѣдство*), *Jur.* le recélé.
Спотаенъ, *adj.* subreptice, secret, solitaire.
Спотаены захлупцы, *sm. pl.* le secret.
Спотаявамь, *va.* soustraire, recéler, celer, couvrir; ‖ *-ca*, *vr.* se cacher, se blottir.
Спотжкмявамса, *vr.* faire.
Сприказвамса, *vr.* se réclamer de; ‖ (*нѣкому*), *fig.* se débatonner.
Спримчевамь (*себе-си*), *va.* se retrancher.
Спримчителность, *sf.* le rétrécissement.
Сприха, *sm.* un taquin.
Спріетеленъ, *adj. fig.* lié.
Спріетелявамь, *va.* lier; ‖ *-ca*, *vr.* se lier.
Спьрцвамь (*пулцы*), *va.* apparier.
Спрѣгамь, *va. Gram.* conjuguer; ‖ *-ca*, *vr.* se conjuguer.
Спрѣгателенъ, *adj. Gram.* conjugable.
Спрѣгъ (*на мостъ*), *sm.* la travée.
Спрѣжене, *sn. Gram.* la conjugaison.
Спрѣпамса, *vr.* chopper.
Спрѣпнуване, *sn.* le choppement.
Спрѣтамь, *va.* enfouir, fourrer, enfermer, garder, tenir; ‖ *-ca*, *vr.* s'enfouir.
Спуза, *sf.* la cendre; ‖ **пепель отъ** —, la charrée.
Спузникъ, *sm.* le plain.
Спузоѣдина, *sf.* la cendrure.
Спускамь *и* **-пущамь**, *va.* abaisser, descendre, détrousser; 1. *pop.* dévaler; 2. (*у вода ладія*), lancer; 3. (*въ зимникъ*), avaler; 4. (*изно во въ нѣщо*), *fig.* replonger

dans; 5. (*пакъ надолу*), rebaisser; 6. (*платната*), caler; ‖ *Mar.* arriser *et* riser; 7. *-са*, *vr.* se lancer, ceder, s'abaisser, descendre, s'affaisser; 8. (*върху нѣкого*), courir sus à; 9. (*въ очитѣ нѣкому*), sauter aux yeux; 10. спущаса (*за нѣщо за куче*), *v. imp.* il pille.

Спускане *и* -пущане, *sn.* l'abaissement *m*, passe *f*, assaut *m*; ‖ *fig.* la tendance; ‖ *Milit.* la sortie.

Спускателна дъска, *sf.* *Typ.* la gallée, coulisse de galée, *f.*

— **скоба** (*у оржжіе*), *sf.* la sous-garde.

— **шійнія**, *sf.* *Mar.* le ber *ou* berceau.

Спустителенъ (*за зари*), *adj.* *Opt.* incident.

Спустителна линія, *sf.* *Archit.* la cathète.

— **ржшетка**, *sf.* *Fortif.* la sarrasine.

— **скоба** (*на оржжіе*), *sf.* le poulet.

Спустникъ, *sm.* *Chir.* le cathéter.

Спустнувамса, *vr.* s'élancer; ‖ (*на*), se ruer sur; ‖ (*на нѣщо*), fondre sur.

Спустнуване (*у вода ладія*), *sn.* le lancement *et* lançage.

Спжнвамь, *va.* entreprendre; ‖ *fig.* entraver.

Спжване, *sn.* *fig.* l'entrave *et* les -s *f.*

Спжнка, *sf.* l'obstacle *m*, difficulté, opposition *f*, embarras *m*, filière *f*, empêchement *m*, entrave *f*, encombre, incident *m*, contrariété, cohibition *f*; 1. *fig.* pierre d'achoppement, traverse *f*, rémora *m et* -more *f*; 2. *fam* lanieroche *f*; 3. *pop.* l'accroche *f*; 4. правя —, *va.* empêcher, contrarier, accrocher, croiser, traverser, s'opposer; ‖ *fig.* entraver; 5. безъ —, *adv.* sans encombre; 6. противъ -кы, contre vent et marée.

Спжтникъ, *sm.* *Astr.* le satellite.

Спж, *vn.* dormir, sommeiller, fermer la paupière, reposer, faire dodo; 1. *pop.* pioncer; 2. (*до пладнѣ*), dormir la grasse matinée; 3. отійвамь да —, *vr.* aller à dodo; 4. не — нощемъ, percer les nuits; 5. (*самъ-си*), faire lit à part.

Сравнене, *sn.* la comparaison, assimilation, conférence *f*; 1. *fig.* le parangon, parallèle *m*; 2. (*на различны записны вѣрвежи*), *Com.* l'arbitrage *m*; 3. въ —, *prép.* à l'égard de, proportion gardée, toute proportion gardée, en balence; 4. въ — едно съ друго, prix pour prix; 5. въ — на, en comparaison de; 6. въ — съ, par rapport à, après de, au regard de; 7. по —, *adv.* au prorata; 8. правя -вненеа, *va.* *fam.* commer.

Сравнивъ, *adj.* comparable à, avec.

Сравнителенъ, *adj.* comparatif; -лно, ivement.

Сравнителна стжпень, *sf.* *Gram.* le comparatif.

Сравнително, *adv.* par comparaison.

Сравнителность, *sf.* la comparabilité.

Сравнявамь, *va.* comparer, conférer, assimiler à, proportionner, confronter, opposer; 1. *fig.* balancer; 2. (*описа*), récoler; 3. *-са*, *vr.* s'assimiler à, s'égaler à, se mesurer, équivaloir, atteindre.

Сравняване, *sn.* la collationnage.

Срамежлива или дебелачна жена, *sf.* une prude.

Срамежливость, *sf.* la pudeur, pruderie, honnêteté, décence, discrétion *f*; ‖ *fig.* la sobriété.

Срамежливъ *и* -млнвъ, *adj.* prude, 'honteux, décent, galant; ‖ *fig.* sobre.

— **сиромахъ**, *sm.* un pauvre 'honteux.

Срамлива върба, *sf.* saule pleureur *m*.

Срамливость, *sf.* la modestie, sagesse *f*.

Срамливъ, *adj.* modeste, sage; ‖ *fam.* pudibond.

Срамна кость, *sf.* *Anat.* os pubis *m*; ‖ което са относя до —, *Anat.* pubien, *adj.*

Срамно стихотворене *и или* **щампа**, *f.* la priapée.

Срамотенъ, *adj.* 'honteux, infâme, indigne.

Срамотія, *sf.* l'infamie *f*, turpitude *f*; ‖ *fig.* l'ordure *f*; ‖ за —, *prép.* à la confusion de.

Срамотно, *sn.* les impuretés *f*.

Срамотны думы, *sf. pl.* les infamies *f*.

— **дѣтородны части**, *sf. pl.* les parties 'honteuses *f*.

Срамувамса, *vr.* *fig.* rougir de 'honte, de pudeur.

Срамъ, *sm.* la 'honte, pudeur *f*, affront, déshonneur *m*; 1. *fig.* la flétrissure, tache, ordure *f*; 2. *fam.* la vergogne; 3. докарвамь — нѣкому, *va.* déverser la 'honte sur; 4 безъ —, *adv.* à visage découvert.

Срамяса *и* -мувамса, *vr.* avoir 'honte, faire la petite bouche.

Сране, *sn.* la déjection

Срастевамса, *vr.* *Anat.* *Bot.* se souder.

Срастеване, *sn.* *Méd.* l'imperforation *f*.

Срастене, *sn.* la concrétion.

Срастенъ, *adj.* *Méd.* imperforé.

Сринка, *sf.* la tante.

Сричамь, *va.* prononcer; ‖ (*букви*), épeler.

Сричане, *sn.* la prononciation, appelation des lettres, *f*; ‖ (*на букви*), l'épellation *f*; ‖ (*дума*), la syllabisation.

Сричень, *adj.* syllabique; -чно, -ment.

Сричка, *sf.* la syllabe; 1. първа — на шарада, le premier; 2. измѣнене -кы въ дума, *Gram.* le métaplasme; 3. съединене двѣ -кы, *Gram* la synérèse.

Срично говорене, *sn.* le chiffre.

Сродство, *sn.* l'affinité *f*.

Сродяване, *sn.* l'alliance *f*, connexion *f*.

Сручкавъ (*за форма*), *adj.* *Typ.* en pâte.

Срывамь, *va.* raser.

Срытіе *и* **Срываве**, *sn.* le rasement.

Сърбежливъ, *adj.* gratteleux.

Сърбежъ, *sm.* la démangeaison, picotement *m*. 1. *Méd.* le prurit; ‖ което докарва —:

prurigineux *et* pruriteux, *adj*; 2. (*сухо краста*), la gratelle; 3. (*хапане по тѣлото*), *Méd.* la formication.
Срьбнувамъ, *va. fig.* savourer.
Srbski езикъ, *sm.* le serbe *et* servien.
Сърдеченъ, *adj.* affectueux; | *fig.* cordial; | *Anat.* cardiaire, cardiaque.
Сърдечна молитва, *sf.* oraison jaculatoire *f*; | *fig.* l'éjaculation *f*.
Сърдечно ухо, *sm. Anat.* l'oreillette *f*.
Сърдита баба, *sf. fig.* une dagorne.
— **жена**, *sf. fig.* une pie-grièche.
Сърдителенъ, *adj.* taquin; -лно, -nement.
Сърдитко, *s.* un boudeur; | (*човѣкъ*), un taquin.
Сърдитня и Срьдня, *sf.* l'indispositon *f*, emportement *m*; | *fig.* la bile.
Сърдитость, *sf.* la taquinerie; | *fig.* la saillie.
Сърдитъ, *adj.* fâché, colère, irrité, animé, dépiteux, emporté, boudeur; | *fam.* endêvé; | твърдѣ —, tout petri de salpêtre *f*.
— **видъ**, *sm.* la bouderie.
Сърце, *sm.* le coeur, sein, estomac, ventre *m*, âme *f*, courage *m*, audace *f*; 1. (*въ хлѣбъ*), la mèche; 2. врѣме между две тупанеа —, *Méd.* la périsystole; 3. праздницы на Іисусово и Маріино —, sacré-coeur de Jésus, de Marie, *m*; 4. разширене на -то, *Méd.* la diastole; 5. теглене —, le râle; 6. отваряне —, *fig.* effusion de coeur, *f*; 7. разваленe —, la contrition, componction *f*; 8. стѣснене —, saisissement de coeur, *m*; 9. хрьбкане —, palpitation de coeur, *f*; 10. разваляня —, *va.* navrer; | *fig.* percer, dessécher; 11. разваленъ на -то, attrit, *adj*; 12. отваряня -то си, *va.* épancher; 13. спичамъ —, *va.* endurcir; 14. строшавамъ —, *va.* crever; 15. което заѣкчава -то или цѣръ ради заѣкчаване —, *Méd.* cardiaque, *adj*; | въспалене на -то, la cardite; | разсноявване —, la cardiotomie; 16. който разваля, —, navrant, *adj*; 17. безъ —, *fam.* sans coeur; 18. отъ все —, *adv.* à coeur joie, oui-da; 19. съ все —, de bon *ou* de grand coeur; 20. съ отворено —, naif, *adj*; | *fig.* rondement; 21. съ разваленo —, navré, *adj*.
— **болъ**, *sm.* l'angoisse *f*; | (*болежъ на хорем-тъ*), *Méd.* la cardialgie.
— **виденъ и -образенъ**, *adj.* [illegible]
Сърдчанъ, *sm.* la molette, sépoule, fusée *f*; | (*на ситы стѣлбы*), *Archit.* le noyau.
Сърдчато, *adv.* tête baissée.
Сърдчатъ, *adj.* courageux, hardi, vigoureux, téméraire, osé, brave, vaillant; | parabolain, *sm.*
Сърдченъ, *adj.* entreprenant.
Сърдчена цина (*околосърдцие*); *sf. Anat.* le péricarde; | въспалене на —, *Méd.* la péricardite.
Сърдчина, *sf.* la témérité.
Сърдя, *va.* fâcher, taquiner; 1. -*ся*, *vr.* se fâcher, s'irriter, se piquer, s'emporter, se dépiter, s'échauffer, s'indigner, se gripper, endêver de, bouder; 2. *fig.* fulminer, fumer, cabrer, 3. *fam.* bisquer; 4. (*леко*), s'emporter comme une soupe au lait; 5. (*за нивещо*), prendre la mouche; 6. (*нѣкому*), en vouloir à.
Сърма, *sf. t.* la cannetille; -менъ, de cannetille; | пластра или обшивамъ съ —, *va.* cannetiller.
Сърна, *sf. quadr.* le chamois.
Сърпецъ, *sm. plante*, le pastel, guède *f*; | цвѣтя съ —, *va.* guéder.
Сърпоприличенъ, *adj. H. nat.* falciforme.
Сърпорѣзъ, *sm. plante*, le bison.
Сърпъ, *sm.* la faucile; -менъ, de faucile; | *Anat.* la faux *ou* faulx.
Срѣбаренъ грошъ (*монета*, 18 *пары*), *sm.* le silbergros.
Срѣбарна пара, *sf.* argent blanc *m*.
Срѣбарны работы (*или сждове*), *sf. pl* l'argenterie *f*.
Срѣбрарь, *sm.* un argentier.
Срѣбро, *sm.* l'argent *m*; -баренъ, d'argent; 1. la monnaie; 2. *Chim.* la lune; 3. зимамъ -то или парытѣ нѣкому, *va.* désargenter.
— **гласенъ**, *adj.* argentin.
— **кисѣла соль**, *sf. Chim.* l'argentate *m*.
— **либивъ**, *adj. s.* avaricieux, avide de
— **роденъ** (*срѣбрястъ*), *adj.* argentifère.
Срѣбривъ, *adj.* argental *et* -tin; | (*цвѣтъ*), argenté.
Срѣбрянникъ, *sm. plante*, l'argentine *f*.
Срѣбристъ калай, *sm.* l'oeuvre *m*.
Срѣда, *sf.* le milieu, le coeur; 1. (*на хлѣбъ*), la mie; 2. le mercredi; | непелна — (*прѣвъ първа недѣля на великы пости*), mercredi des cendres.
Срѣденъ, *adj.* moyen, mitoyen; 1. *Anat.* médian; 2. (*за буквы*), *Gram.* médial; 3. (*общій родъ*), *Gram.* épicène; 4. употрѣбявамъ за — глаголъ, *va. Gram.* neutriser.
— **басъ**, *sm. Mus.* le concordant.
— **брой**, *sm.* l'un portant l'autre.
— **вьрвежъ**, *sm.* l'entrepas *m*.
— **гласъ**, *sm. Mus.* le médium.
— **дискантъ**, *sm. Mus.* le mezzo-soprano.
— **поредъ** (*въ царщина*), *sm.* tiers état *m*.
— **праздникъ**, *sm.* fête sami-double *f*.
— **родъ**, *sm. Gram.* genre neutre *m*.
— **членъ**, *sm. Arithm.* le moyen.
Срѣдиземенъ, *adj.* méditerranné.
Срѣдни вѣкове (*отъ* 475 *до* 1453 *година*), *sm. pl.* le moyen-âge.
— **гласове**, *sm. pl. Mus.* parties de remplissage, *f*.
— **страны** (*на свѣтъ-тъ*), *sf. pl. Géogr.* points collateraux *m*.

Срѣдникъ (*у прозорецъ*), *sm. Archit.* le meneau.
Срѣдно, *adv. Mar.* andanté.
— **вѣковъ**, *adj.* moyenagiste.
— **пространство** (*въ черкова*), *sn.* la nef.
— **прѣдложене**, *sn. Log.* moyen terme *m.*
— **рѣбро** (*на листіе*), *sn.* la côte.
Срѣдна година, *sf. Com.* l'avérage *m.*
— **голѣмина** (*за хартія*), *sf.* carré, *adj.*
— **гора**, *sf. Géogr.* la contre-fossé.
— **застѣга** (*на пушка*), *sf.* la grenadière.
— **пора** (*-врьсть*), *sf.* de moyen âge *m.*
— **пропорціонална голѣмина**, *sf. Mathém.* moyenne proportionelle *f.*
Срѣдовенъ кжсъ, *sm.* l'entre-deux *m.*
Срѣдовита подпорка, *sf.* le pointal.
Срѣдовито господарство (*Кина*), *sn.* le céleste Empire.
Срѣдогрьденъ, *adj.* mediastin.
— **зидъ**, *sm.* mur mitoyen *m.*
— **постна недѣля**, *sf.* la mi-carême.
— **морецъ, рка**, *sc.* insulaire.
— **морски**, *adj.* insulaire.
— **морско състояне**, *sn.* l'insularité *f.*
— **морче**, *sn.* l'ilot *m et* flote *f.*
— **моръ**, *sm.* l'île *f*; ‖ **полу** —, la presq'île *ou* péninsule.
— **рѣкъ**, *sm.* île dans une fleuve, *f.*
— **точенъ**, *adj.* central.
— **точіе**, *sn.* le centre; ‖ *fig.* le foyer.
Срѣдство, *sn.* le moyen, médium *m*, ressource, issue *f*, expédient, parti, acheminement à, *m*; 1. *fig.* moyen terme, levier, chemin *m*, voie, route *f*, canal, lieu *m*, mesure *f*, support, préservatif, secret, véhicule *m.* recette *f*, débouché, jour *m*; 2. *fam.* le comment; 3. *Chim.* l'intermède *m*; 4. (*къмъ нѣщо*), *fig.* le tempérament; 5. (*за нѣщо или за помощь*), le remède; 6. (*за сговоръ*), l'ajustement *m*; 7. (*що прави по-лошо*), pejoratif, *adj. sm*; 8. както най-послѣдно —, en désespoir de cause; 9. имамъ —, *va.* savoir; 10. нѣма за това друго —, *adv.* point de milieu; 11. употрѣбявамъ всяко —, *va.* employer le vert et le sec, faire flèche de tout bois; ‖ *fig.* faire feu de tribord et de bâbord, *m*; 12. **-дства**, *pl.* les facultés *f*; 13. съ добры —, bien outillé, *adj*; 14. имамъ различны —, *va.* avoir plusieurs cordes à son arc; 15. нѣма — за това, il n' y a point mèche; 16. употрѣбявамъ всичкытѣ свои —, *va.* faire jouer tous ses ressorts *m.*
Срѣдулекъ, *sm.* le centre, le coeur, point milieu *m*, médiocrité *f*; 1. *fig.* le sein; 2. (*у комета, у кристалъ*), *Astr. Minér.* le noyau; 3. (*срѣда на полвината*), le juste milieu; 4. съсипвамъ отъ -тъ, *va.* dérouter.
Срѣдъ, *prép.* au milieu de.
— **нощь**, *sf.* le minuit (*voyez* **Полунощь**).
Срѣтене Господне (2 *Февр.*), *sm.* la Purification, la Chandeleur.
Срѣща, *prép.* vis-à-vis de, devant; 1. на —, отъ —, *adv.* vis-à-vis, à l'opposite, à l'encontre; 2. турямъ на —, *va.* opposer; 3. —, *sf.* la rencontre, accueil *m.*
Срѣщамъ (*нѣкого*), *va.* rencontrer; 1. (*въ една точка*), *Géom.* coïncider; 2. **-са**, *vr. Géom.* concourir; 3. (*въ едно и сѫщо врѣме*), *fig.* coïncider avec; ‖ който са срѣща, coïncident, *adj*; 4. -меса (*у ум, въ мысли-тѣ*), se rencontrer.
Срѣщане, *sn.* l'entrevue *f*; ‖ (*въ една точка*), la coïncidence; ‖ на двама и мѣсто на то —, le rendez-vous.
Срѣщнатъ [прьвъ —, le premier venu.
Срѣщнуване, *sn. Géom. Opt.* la décussation.
Срѣщо, *prép.* contre; ‖ *adv. Mar.* à la hauteur de.
Ства (*на тѣло*), *sf.* le membre, articulation *f*, joint *m*, jointure *f*; ‖ *Anat.* l'article, noeud *m*; ‖ (*съ валякъ*), *Méc.* le genou.
Ставамъ (*бывамъ*), *vn.* devenir, se soulever, s'ériger en, être; 1. (*близосѣдъ*), approximer; 2. (*по-добрѣ*), s'améliorer, s'amender; 3. (*по-добъръ*), s'abonnir; 4. (*по-злѣ*), empirer, s'aggraver; 5. (*на кракъ*), s'ameuter; 6. (*отъ легло*), se lever; 7. (*на*), se rendre; 8. (*обьлъ*), arrondir; 9. (*какъ както бѣхъ*), redevenir; 10. (*какъ отъ постелка*), se relever; 11. (*правъ*), se dresser; 12. (*противъ нѣкого*), se bander; 13. (*равенъ*), s'aplanir; 14. (*отъ родителчно легло*), relever de couches *f*; 15. (*роднина*), s'apparenter, s'allier avec; 16. (*сиромахъ или немотенъ*), s'appauvrir; 17. става, *v. imp.* il à lieu; ‖ (*ефтино*), il amende; ‖ (*явно*), il suit; 18. ставать, *pl.* ils s'engendrent; 19. да стане щото ще, quelque vent qu'il vent, vienne *ou* arrive qui plante; 20. станало ми е за толкозъ гроша (*за нѣщо*), il est revenu à moi.
Ставане, *sn.* le lever; 1. (*отъ легло, за звѣръ*), le relevé; 2. при -то отъ леглото, au saut du lit, *m*; 3. при -то отъ, au sortir de.
Ставенъ, *adj. Anat.* articulaire.
Ставенъ, *sm. Mar.* le mantelet.
Ставай, *interj.* debout.
Ставна длабчинка, *sf.* cavité glénoïde *ou* [-idale, *f.*
Ставосъединене, *sn. Anat.* l'arthrose *f.*
Стадія (*пѫтна мѣрка*, 85 *растѣга*), *sf.* le stade.
Стадо, *sn.* le troupeau, la harde; ‖ *fig.* les ouailles *f*; ‖ гѫбавъ съ -да добытакъ, armenteux, *adj.*
Стайна люлка, *sf.* le trémoussoir.
— **слугыня**, *sf.* femme de chambre, cham-[brière *f.*
Стайчка (*одаичка t.*), *sf. sf.* la cellule, la loge; ‖ *fam.* la chambrette; ‖ (*за слугы*), *pl.* la soupente.

Стаккато (*съ оставка*), *adv. Mus.* staccato.
Стаксель, *sm. Mar.* le foc.
Сталагмитъ (*накапалникъ*), *sm.* la stalagmite.
Сталактитъ (*капалникъ*), *sm.* la stalactite, congelation *f.*
Стамедъ (*платъ*), *sm.* l'estamet *m*; -денъ, l'estamet.
Стамезка (*сачево*), *sf.* le bec-d'âne *et* bédane.
Станалата вдовица, *sf.* la donairière.
Станалъ, *adj.* levé.
Станато зло, *sn.* un mal d'opinion *f.*
Стани-сѣдни, *sn.* par assis et levé.
Станога, *sf. Techn.* l'artichaut *m*; ‖ —, *insecte*, la scolopendre.
Станорасположение, *sn.* la castramétation.
Стансъ (*строфа стихове*), *sm.* la stance.
Станція (*и Mar.*), *sf.* la station; 1. (*поща*), le relais; 2. (*една поща, 4 часа*), la poste; 3. (*на желѣзенъ пжть*), la gare, le débarcadère.
Станче, *sn.* la pressette; ‖ (*за кассы*), *Typ.* le rang; ‖ (*у флюгеръ*), le fût.
Станъ (*разбой, тезгяхъ t.*), *sm.* le métier; 1. *Milit.* le camp; 2. (*тръкало у гръмчаръ*), le vaucour; 3. (*въ дѣйствіе*), *Typ.* presse-roulante *f*; 4. (*за подковаване коніе*), le travail; 5. работя на —, *va.* chevaler; 6. (*който работи*), battant, *adj.*
Стапелъ, *sm. Mar.* cale de construction, *m*; ‖ -блокъ, *sm. Mar.* le tin; ‖ поставямъ —, *va.* tinter.
Стара бабичка, *sf.* une vieille.
— книга (*за астрономія*), *sf.* (*voyez* **Алмагестъ**).
Старей, *sm.* un sénieur, ancien *m*; 1. (*най-старый въ община*), le doyen; 2. (*на адвокатски поредъ*), bâtonnier des avocates, *m*; ‖ длъжность на —, la bâtonnat.
Старецъ, *sm.* un vieillard, un vieux; ‖ -рцы (*смѣшно облечены хора*), *pl.* le carême-prenant.
Старешки, *adj. Méd.* senile; ‖ -кы, *adv.* à l'antique.
Старина, *sf.* l'antique *m*, antiquité *f*, les antiquités *f.*
Старичькъ, *adj.* vieillot.
Старнъ-постъ, *sm. Mar.* l'étambot *m.*
Староврѣменъ, *adj. fam.* gothique.
— врѣменны работы [говоря за —, *vn.* dater de loin.
— моденъ, *adj.* antique.
— нѣмски *или* Германски (*за езикъ*), *adj.* tudesque.
— френски, *adj. fig.* gaulois.
Старость *и* -рина, *sf.* la vieillesse, vieillissement *m*, senilité *f*, âge *m*, arrière saison *f*; ‖ *fig.* le soir de la vie, le couchant, l'hiver *m*; ‖ стигнувамъ въ —, *vn.* être sur le retour.
Старче, *sn. dim.* un bonhomme.
Старчешка шѣпка (*за смѣхъ*), *sf.* la marotte.
Старъ, *adj.* vieux, vieil, âgé, avancé en âge, dans un âge, dans un âge avancé, ancien, antique; 1. *fig.* fossile, gaulois; 2. най —, le nestor; 3. твърдѣ —, vieux comme les rues *f*; 4. ставамъ —, *vn.* vieillir, se faire vieux; 5. правя —, *va.* vieillir; 6. показвамса по —, *vr.* se vieillir.
Старъ войскврь, *sm.* une vieille moustache.
— гарнизоненъ солдатинъ, *sm.* une morte-paye.
— дѣдо, *sm. fam.* un géronte.
— мореплавецъ, *sm. fam.* un loup de mer.
— мрьсникъ, *sm.* un vieux renard.
— прьчъ, *sm. quadr.* le bouquin.
— слуга (*на пенсія*), *sm.* une morte-paye.
Старытѣ (*у в. в.*), *sm. pl.* les anciens *m.*
— людіе, *sm. pl. fig.* la vieillesse.
Статика (*наука за равновѣсіе на твърды тѣла*), *sf.* la statique.
Статистика, *sf.* la statistique.
Статистикъ, *sm.* un statisticien.
Статистически, *adj.* statistique.
— показалецъ, *sm.* la notice.
Статистическо описане (*на нѣкоя страна*), *sn.* la statistique.
Статистъ, ка, *s.* figurant, ante; ‖ *Théât.* le comparse.
Статія, *sf.* le chapitre, clause *f*, point *m*; ‖ l'article *m.*
Статски, *adj.* civil; (*за съвѣтникъ*), d'état *m.*
Статуйка (*пумпалче*), *sf.* la statuette.
Статуйный мраморъ, *sm.* marbre statuaire *m.*
Статуя, *sf.* la statue; ‖ (*сѣдната на столъ*), statue curule *f*; ‖ стълпъ украсенъ съ -туи, colonne statuaire *f.*
Стафиды, *sf. pl.* raisin sec *ou* de caisse, *m.*
Стафиломъ (*прищь на окото*), *sm. Chir.* le staphylôme.
Стая (*одая t.*), *sf.* la chambre, pièce *f*, logis, logement, cantonnement, appartement *m*, demeure *f*, manoir *m*; 1. (*за жена*), *voyez* **Будуаръ**; 2. (*за дрѣхы въ спиталъ*), la pouillerie; 3. (*ради запиране*), le violon; 4. (*за піене тютюнъ*), l'estaminet *m.*; 5. (*за прочитане*), cabinet de lecture, *m*; 6. (*за спане*), chambre à coucher; 7. -таи (*на страна въ кжща*), le hors-d'œuvre; 8. живѣя съ другъ въ една —, *vn.* chambrer; 9. имамъ — *или* живѣя въ —, *vn.* cantonner, être logé; 10. оставамъ безъ — на улицата, *vn.* être sur le pavé; 11. промѣняване —, le délogement; 12. хващамъ си стая, *vr.* se loger; 13. обдьржникъ на -таи за поемъ, *s.* logeur, euse; 14. майсторъ на -таи, *pop.* un chambrelan; 15. -таитѣ и всичкытѣ отдѣлны мѣста на ладія, *Mar.* les aménagements *m.*
Стеаринена киселина, *sf. Chim.* acide stéarique *m.*
— свѣщь, *sf.* bougie stéarique *f.*
Стеаринъ (*съставна часть на лой-та*), *sm. Chim.* la stéarine.
Стебалца, *sm. pl. Archit.* les caulicoles *f.*

Стебалцать, *adj.* pédiculé.
Стебалце и **Стжмбелче**, *sm.* la queue; 1. *Bot.* le pédicelle, pédicule *m*; 2. (*на цвѣте*), la hampe; 3. (*отъ листа на зелiе, на марулы*), la carde; 4. (*съ лозы*), *Archit.* la tigette.
Стебло и **Стжмбель**, *sm.* la tige, socle, estoc *m*; 1. *Bot.* le chaume; 2. безъ —, *Bot.* acaule, *adj*; 3. (*у дърво*), le trone; 4. (*на голѣмы дървiе*), *Bot.* le stipe; 5. (*на перото*), tuyau de plume, *m*; 6. (*на стълпъ*), le fût, tige *f*.
Стеганографически, *adj.* stéganographique.
Стеганографiя (*тайно писане*), *sf.* la stéganographie.
Стеглевамь, *va.* l'emporter sur; ‖ -*се*, *vr.* [rétrécir.
Стеглеване, *sn* la retraite, retrait, rétrécissement *m*.
Стегнатость, *sf.* la rudesse.
Стегнать, *adj.* rude.
Стеллiонъ (*твренъ гущеръ*), *sm.* *reptile*, le [stellion.
Стенга, *sf.* *Mar.* le 'hunier.
Стенгъ-вынтрепъ, *sm.* *Mar.* la guinderesse.
Стенографически (*скорописенъ*), *adj.* sténographique.
Стенографiя (*скорописане*), *sf.* la sténographie.
Стенографъ (*скорописецъ*), *sm.* un sténographe.
Стапсъ (*гнѣздо на боръ-тъ*), *sm.* *Mar.* la carlingue, emplanture *f*.
Степь (*пуста и безплодна поляна*), *sf.* steppe *m et f*; -пенъ, de steppe.
Стереобатъ (*основъ на сграда*), *sm.* *Archit.* le stéréobate.
Стереографически, *adj.* stéréographique.
Стереографiя (*бѣлѣване на твърды тѣла*), *sf.* la stéréographie.
Стереометрически, *adj.* stéréométrique.
Стереометрiя (*измѣрене тѣла*), *sf.* la stéréométrie.
Стереоскопъ (*оптически инструментъ*), *sm.* le stéréoscope.
Стереотипенъ печѣтъ, *sm.* la stéréotypie.
Стереотипна джска, *sf.* la stéréotypie, le cliché; 1. лѣяне на -скы, la polytypage; ‖ *Typ.* le stéréotypage, le clichage; 2. лѣя -скы, *va.* stéréotyper, clicher; ‖ *Typ.* polytyper, 3. лѣецъ на -скы, un stéréotypeur, clicheur, *m*.
Стереотипно издане, *sn.* édition stéréotype *f*. — лѣяница *или* -пна типографiя, *sf.* la stéréotypie.
Стереотипъ, *sm.* la stéréotypie; ‖ печѣтамь съ -пы, *va.* stéréotyper.
Стереотомически, *adj.* stéréotomique.
Стереотомiя (*прѣсичане на твърды тѣла*), *sf.* la stéréotomie.
Стерлядь, *sf.* *poisson*, le sterlet; -денъ, de [sterlet.
Стеръ (*кубически метръ, за дърва*), *sm.* stère *m*; ‖ десеть -ра, un décastère.
Стетоскопъ (*сачево*), *sm.* *Méd.* le stéthoscope.
Стехiологически, *adj.* stoechiologique.
Стехiологiя (*учене за стихiитѣ*), *sf.* la stoechiologie.
Стехiометрически, *adj.* stoechiométrique.
Стехiометрiя (*смисане стихiи*), *sf.* *Chim.* la stoechiométrie.
Стечене и **Стичане**, *sn.* la complication; ‖ (*на двѣ рѣки*), le confluant.
Стига! *interj.* baste; ‖ *adv.* à ou en suffisance.
Стигамь, *va.* parvenir, venir, ratteindre; 1. (*до нѣщо*), remonter; 2. (*до мѣсто*), pousser jusqu' à; 3. стига, *v. imp.* suffit, il suffit; ‖ (*за оружiе*), il porte; ‖ -само да, *conj.* pourvu que.
Стигната врьсть, *sf.* en pied *m*.
Стилетъ (*малка сабя*), *sm.* le stylet.
Стилъ (*писало, начинъ изговаряне*), *sm.* le style; ‖ (*по календаръ-тъ*), *Chron.* style *m*.
Стипендiатъ, *sm.* un boursier.
Стипендiя, *sf.* la bourse.
Стипца, *sf.* l'alun *m*; -ченъ, d'alun; ‖ фабрика за — (*стипцарница*), l'aluminière *et* alunière *f*.
Стипцосвамь, *va.* aluner; ‖ (*хартiя да не попива*), laver.
Стипцосване, *sn.* l'alunage *m*, mordant *m*; ‖ (*хартiя*), lavure *f*.
Стипчава круша, *sf.* poire d'angoisse, *f*. — яма, *sf.* l'aluminière *et* alunière *f*.
Стипчавина, *sf.* l'acreté *et* acrimonie *f*, acerbité, apeté *f*, vert *m*.
Стипчаво, *adj.* *fig.* aigrement.
Стипчавъ, *adj* alumineux, âpre, âcre, rèche, acerbe, revêche, vert.
Стипчастъ, *adj.* alunifère.
Стискалка (*сачево*), *sf.* le sergent; ‖ (*съ витло*), l'étau *m*.
Стискамь, *va.* pincer, serrer, resserer, comprimer, étreindre; 1. (*громорна или бухкава стока*), *Mar.* estiver; 2. (*съ рѫцѣ*), pressurer; ‖ (*ѣко*), *fam.* 'harper; 3. -*се*, *vr.* se tenir; 4. -меса (*единъ другъ за рѫцѣ*), se donner une poignée de main.
Стискане, *sn.* le resserrement, étreinte *f*; ‖ (*рѫцѣ*), serrement de main, *m*; ‖ (*съ менгеме, за плодове*), la serre.
Стискателенъ, *adj.* *Chir.* compressif.
Стискателность, *sf.* *Phys.* la compressibilité.
Стискы, *sf.* *Chim.* le résidu.
Стиснатъ, *adj.* affété; ‖ *fig.* serré; ‖ *H. nat.* comprimé.
Стихарница, *sf.* les induts *m*.
Стихарь, *sm.* l'aube *f*, dalmatique *f*, surplis *m*; ‖ (*съ тѣсны рѫкавы*), le rochet.
Стихiйнъ, *adj.* élémentaire.
Стихiя, *sf.* l'élément *m*; ‖ *Chim.* le principe.
Стихове, *sm. pl.* les rimes *f*; 1. безрѫтмены —, vers blanc *m*; 2. крьстосаны —, rimes croisées; 3. дватачны —, rimes

plates; 4. лошы —, la rimaille; | нищо —. *va. fam.* rimailler; 5. събрано лошы —, *fig.* la rapsodie; | събирачъ на —, un rapsodiste; 6. правя — или разлагамъ на —, *va.* rimer, versifier; 7. нищо или правя —, *va. fam.* poétiser; 8. страсть да нище нѣкой —, la métromanie; 9. написанъ съ добры —, bien versifié; 10. прѣсичане въ -тѣ, la céruse.

Стихопоецъ [порожсанъ или придворенъ —, poète lauréat *m.*

— правачъ (*версификаторъ*), *sm.* un versificateur. [cation.

— правене (*версификація*), *sm.* la versifi-

— творене, *sm.* la poésie.

— творецъ, *sm.* un poète *et* poète; | седемь -рца, Pléiade poétique *f.*

— творны съчиненеса или -вороиса, *sm. pl.* les poesies *f.*

— творсвто, *sm.* les muses *f.*

— творчески, *adj.* poétique. [tique *f.*

— творческо расположене, *sm.* veine poé-

— слагане, *sm.* la poésie. [lets *m.*

Стихчета, *sm. pl. fam.* les versicules *et* -cu-

Стихъ, *sm.* le vers; | (*въ Библія*), le verset.

Стичамса, *vr.* affluer.

Стичване, *sm.* le concours; | (*хора*), le rassemblement; | (*вода, народъ*), l'affluence *f.*

Стълба, *sf.* l'échelle *f*; | (*на три крака*), chevalet de peintre, *m.* [échiffle.

Стълбенъ зидъ, *m. Archit.* l'échiffe *ou*

Стълбецъ, *sm. Typ.* la colonne.

Стълбичка, *sf.* l'échelette; | -бичкы, *pl.* la montée.

Стълбна таблица, *sf.* tableau de chevalet, *m.*

Стълбы, *sf. pl.* l'escalier *m*, degré *m*; 1. виты —, escalier en escargot; 2. потайны —, escalier dérobé, 3. (*за изгледване*), l'échafaud, échafaudage *m*; 4. (*скеля отъ брѣгъ-въ до морето*), *Mar.* le gat; 5. дървета на —, les echasses *f*; 6. турямъ — на зидъ, *va.* planter; 7. правя — (*за изгледване*), *va.* échafauder.

Стълпенъ гоотъ (*честъ, слегашенъ*), *sm. fig.* un pilier. [l'arbalétrier *m.*

Стълпове (*подъ стрѣха*), *sm. pl. Archit.*

Стълпникъ (*название Св. Симеона*), *sm.* le stylite. [Babel, *f.*

Стълпотворене (*вавилонско*), *sm.* tour de

Стълпчасть камыкъ, *sm.* (*voyez* Базалтъ).

Стълпче, *sm.* la colonnette, poinçon, piquet *m*; | *Bot.* le style; | (*въ часовникъ*), le pilier.

Стълпъ и -лбъ (*диренъ t.*), *sm.* la colonne, pilier, montant *m*; 1. безчестенъ —, le pilier; | (*бъртителенъ*), le pilori; | поставямъ на —, *va.* pilorier; 2. (*забитъ*), le poteau; 3. (*съ манежъ*), le quintaine; 4. (*обвитъ съ цвѣтя или лозы*), *Archit.* colonne corollitique; 5. (*съ трофеи*), colonne manubiaire; 6. (*отъ цѣлъ камыкъ*), monolithe, *adj. m*; 7. накиченъ по къловетѣ съ -нове, *Archit.* cantonné, *adj.* 8. направенъ само на едны —, *Archit.* monoptère, *adj*; 9. положене —, *Archit.* la colonnation; 10. редъ —, la colonnade.

Сто, *adj. num.* cent; 1. стотенъ (*pour* centième); 2. стотиликъ (*pour* centaine); 3. по петь на — (*зрѣлчина*), cinq pour cent; 4. на -тѣхъ, *adv.* centièmement *ou* centisimo,

— годишенъ, *adj.* séculaire, centenaire; | но-старъ отъ —, extra-seculaire.

— -старецъ, *sm.* un centenaire.

— годинъ (*стотинъ годины*), *sm.* le siecle; | прѣзъ всякои —, *adv.* séculairement; | послѣдня година въ —, année séculaire *f.*

— градусенъ термометръ, *sm.* thermomètre centigrade *m.*

— началеникъ, *sm.* un centenier.

— лѣтъ, *sm.* fleur de jalousie, *f.*

— лѣтникъ, *sm. arbre*, l'agavé *m.*

Стоборъ, *sm.* le rebord; 1. (*гермета желѣзны или дървены*), la grille; 2. (*прѣчкы*), la rampe; 3. (*отъ греды за основа*), *Archit.* le radier; 4. (*на мостъ*), le garde-fou; 5. (*въ сѣдѣны мѣста*), le parquet; 6. дължина на —, *Archit.* la portée.

Стоварямъ, *va.* décharger; 1. (*стокы*), débarquer; | (*отъ ладія*), débateler; 2. (*изнасямъ на сухо*), débarder.

Стоварване, *sm.* la décharge, déchargement *m*; 1. (*стокы*), le débarquement; | (*ладія*), *Com.* le débatelage; 2. (*изнасяне на сухо*), le débardage.

Стоваревачъ, *sm.* un débardeur.

Стовна, *sf.* la cruche, aiguière *f*; | една пълна —, une cruchée.

Стовничка, *sf.* le cruchon *et* cruchette.

Стоене, *sn.* l'attitude *f*; | (*на клекавцытѣ единъ на другъ*), *Chir.* le chevauchement.

Стой! *interj.* 'halte, stop; | *Vén.* 'hahé; | — не думай, *fam.* la *et* la la.

Стойка (*въ прѣградка*), *sf.* la tournisse; | (*септоръ*), *Mar.* le chandelier.

Стоикъ (*послѣдовачъ на Зенона*), *sm.* un stoïcien; | учене на -ицы, le stoïcisme.

Стойна зала (*при желѣзенъ пѣтъ*), *sf.* salle d'attente, *f.*

Стоически, *adj.* stoïcien.

Стока, *sf.* la marchandise, ouvrage *m*, denrée *f*, les coquilles *f*; 1. *Com.* l'article *m*; 2. (*въ лавица*), le fonds; 3. нѣколко частна —, la pacotille; | (*проста*), marchandise de pacotille; 4. доиасане —, l'arrivage *m*; 5. нареденъ съ —, assorti, *adj*; 6. олавяне —, la capture; 7. плата за простиране -кы, *Com.* le quayage; 8. свръсване -кы, le détalage; | свръсвамъ —, *va.* détaler.

Столарска работа, *sf.* la menuiserie.

Столарски занаятъ, *sm.* la menuiserie.

Столарство, *sn.* l'ébénisterie *f.*
Столарь (*дорумажія t.*), *sm.* un menuisier, chaisier, ébéniste *m.*
Столица *и* **-лница**, *sf.* la résidence, capitale *f*, siége *m.*
Столникъ, *sm.* le dapifer.
Столче, *sn.* le tabouret, placet *m*, selle *f*, escabeau *m et* escabelle *f*, marchpied *m*; ‖ (*петà у ботушы*), le talon; ‖ (*за прѣстжнинъ*), la selette.
Столъ, *sm.* la chaise, le siége; 1. (*съ възглавничны*), la bergère; 2. (*пощенъ*), chaise percée; 3. (*за прочитане и писане*), le pupitre; 4. (*на плугъ*), la sellette; 5. (*надъ процѣпъ-тъ у карета*), l'étrémon *et* armon *m*; 6. правя -лове, пръгове и др. *va.* menuiser.
Стомана, *sf.* l'acier *m*; 1. отъ добра —, d'une bonne trempe; 2. враносвамъ —, *va.* mettre en couleur d'eau; 3. прѣобрѣщане, ставане на —, l'aciération *f*; 4. фабрика за — (*стоманарница*), l'aciérie *f.*
Стоманенъ, *adj.* d'acier, acérain.
Стомахъ, *sm.* l'estomac *m*; ‖ несмилане въ —, *Méd.* l'apepsie *f* (*voyez* **Бабекъ**).
Стопанинъ *и* **-панъ**, *sm.* un possesseur, propriétaire, maître, mari *m*; époux, ouse; 1. *Jur.* détenteur, trice; conjoint, ointe; 2. (*на акціи*), un actionnaire; 3. изваинъ дръжавата си що живѣе —, propriétaire forain; 4. (*на ладія*), patron de la barque; ‖ *Mar.* un bourgeois; 5. (*на нѣщо, което са продава съ наддаване*), un adjudicataire; 6. ставане — на имотъ, prise de possession, mise en possession, *f*; 7. (*смѣ на нѣщо*), *vn.* posséder, tenir; 8. самъ-си сѣмъ —, *vn.* être à soi.
Стопаница *и* **-панка**, *sf.* la maîtresse, épouse, campagne *f*; ‖ *fam.* la moitié.
Стопанство, *sn.* la propriété, possession *f*, bien *m*; ‖ *Jur.* la détention.
Стопене, *sn.* la liquéfaction.
Стопенъ, *adj. m.* résous.
Стопилчавость, *sf.* la dissolubilité.
Стопилчавъ, *adj. Chim.* dissoluble.
Стопитъ (*фитилъ t.*), *sm. Artill.* l'étoupille *f.*
Стопителенъ, *adj.* dissolutif, liquéfiable.
— варовитъ камыкъ, *sm.* la castine.
Стоплевамъ, *va.* dégourdir, échauffer; 1. *fig* roussiller; 2. (*пакъ*), réchauffer; 3. *-ca*, *vr.* se réchauffer.
Стоплеване *и* **-плене**, *sn.* l'échauffement *m*, caléfaction; ‖ (*изново*), le réchauffage.
Стоплено ѣстіе, *sn.* le réchauffé.
Стоплителна соба, *sf.* le réchauffoir.
Стопоръ, *sm. Mar.* la bosse; ‖ завръзвамъ — на ортома, *va.* bosser; ‖ снемамъ —, *va.* debosser.
Стопявамъ, *va.* fondre, décomposer, résoudre, liquéfier; 1. *Chim.* réduire; 2. *-ca*, *vr.* se décomposer, se réduire, dissoudre; 3. стопявамъ, *v. imp.* il se liquéfie.
Стопяване, *sn.* la fusion, décomposition, chaître *f*; ‖ *Chim.* la solution.
Сторенъ, *adj.* valable, *invar.* valant, prétendu, ample.
Сторете добрѣ, veuillez, veuillez bien.
Стотанъ, *sm.* une centaine.
Стотенъ, *adj.* centième.
Стотининъ, *sm.* la centaine.
Стотиниченъ, *adj.* centuple; -чно, *adv.* au centuple.
Стотиничѫ (*умножавамъ -нично*), *va.* centupler.
Стотина, *sf.* une centaine, centurie *f.*
Стотиненъ, *adj. Arithm.* centésimal.
Стотна часть, *sf.* la centième.
Стотникъ, *sm.* un centenier, centurion *m.*
Стоха, *sf.* drap d'or *m*, brocart *m*; -хенъ, de brocart.
Стохица, *sf.* la brocatelle.
Стоя, *vn.* seoir, séjourner, s'arrêter, en rester là, se tenir, parer; 1. (*по-высоко*), dépasser; 2. (*въ гіоме*), être à l'affût *m*; 3. не си — на думата, fausser; 4. на думата си — твърдо, être esclave de sa parole; 5. (*си на*), soutenir; ‖ (*на крака*), se soutenir; 6. (*на мисъль-та си*), persévérer (dans); 7. (*твърдо въ*), persister dans; 8. (*на мѣсто за мѣтане камыкъ*), piéter; ‖ (*ѣто*), se piéter; 9. (*непоклатено*), être ferme sur ses jarrets *m*; 10. (*правъ*), être debout; ‖ (*прѣдъ нѣкого*), se planter devant; 11. (*на своеть си*), s'entêter de; 12. (*срѣщо нѣщо*), regarder; ‖ стоимъ единъ срѣщо другъ, se regarder; 13. (*сърбомъ кѣмъ нѣщо*), s'adosser contre; 14. стои, *v. imp.* il habille; 15. (*за вода*), elle dore; 16. (*добрѣ*), il sied; ‖ (*нѣкому*), il vient bien à; 17. (*му са*), il appartient; 18. който — прѣдъ, assistant; *adj.*; ‖ (*напрѣдъ*), *Blas.* brochant, *adj.*; 19. стоятъ добрѣ, ils chaussent; ‖ ‖ (*единъ на другъ*), *Chir.* ils chevanchent.
Стояне, *sn.* la station, halte *f*; ‖ (*за калясканы съ поемъ*), la place; ‖ (*за кареты*), le stationnement.
Стоянъ, *adj. Jur.* afférent.
Страдалецъ, *sm.* le patient, souffrant, *adj*; ‖ *fig.* le martyr.
Страдалченъ, *adj.* patient.
Страдалчето, *sn.* le patient.
Страдамъ *и* **-дая** (*тегля*), *vn.* souffrir, pâtir; ‖ (*отъ нѣщо*), se ressentir.
Страдане, *sn.* la souffrance; ‖ *Gram.* la passion; ‖ слободенъ отъ -неа, impassible, *adj.*
Страдателенъ, *adj.* passif; ‖ въ — разумъ, *adv. Gram.* passivement.
— залогъ, *sm. Gram.* le passif.
Стража, *sf.* la sentinelle, garde, force armée, guérite *f*, guet *m*, faction *f*, beffroi *m*; 1.

Milit. l'avancée *f*; 2. *Mar.* la bordée; 3. (*нощемъ*), *Milit.* la patrouille; 4. прокѣнване —, *Milit.* la pose; | сержиторъ въ -жы, caporal de pose, *m*; 5. колыбка на —, l'échaugaette *f*.

Стражаръ, *sm.* la sentinelle, appariteur, archer *m*; | (*на желѣзенъ пжтъ*), un cantonnier; | (*на показателенъ до желѣзенъ пжтъ*), un aiguilleur. [strass.

Стразъ (*лжжедѣнъ диамантъ*), *sm.* le stras *et*

Страна, *sf.* le côté, contrée, part *f*, endroit *m*, région, face *f*, flanc, parage *m*, plage *f*, pays, climat, ciel *m*; 1. *Jur.* la partie; 2. (*на ладія*), la bande; | *Mar.* le bord; 3. (*на нѣщо*), le sens; 4. (*партія*) le parti; 5. (*на платъ*), le pas; 6. (*на страда*), *Archit.* le panneau; 7. говорене на —, l'aparté *m*; 8. другата — на коса или вълна, le centre-poil; 9. вървя отъ — съ нѣкого, *vn.* côtoyer; 10. земамъ — нѣкому, *va.* prendre fait et cause pour; | *fig.* se ranger sous les drapeaux de; 11. оставямъ на —, *va.* laisser de côté; 12. полагамъ на —, *va.* mettre de côté; 13. раздѣлене —, la circonscription; 14. на —, *adv.* à (de) côté, à part, à part soi, en réserve, à l'écart, écarté, au rancart, aparté, à quartier; | *fam.* à remotis; 15. отъ —, du chef de, par ricochet, de *ou* par bricole; | (*на*), *prép.* au nom de; 16. отъ една — на друга, *adv.* de part en part, d'outre en outre; 17. отъ тая —, citerieur, *adj*; | (*на нѣщо*), *prép. et adv.* deçà *et* en deçà de; 18. отъ тазь и отъ онязь —, *adv.* deçà *et* delà; 19. на добра —, en bonne part; 20. отъ всичкытѣ -ны, de part et d'autre, de toutes parts; 21. по всичкытѣ -ны, à droite et à gauche; 22. четыретѣ -ны на свѣтъ-тъ, les quatre points cardinaux, *m*.

Страстенъ и -стни, *adj.* passionné, amoureux; | (*за очи*), mourant.

— ловецъ, *sm. fam.* un giboyeur.

— обычницкъ (*на стихотворство*), *sc.* métromane.

Страсти Христовы, *sf. pl.* la Passion; | книга за —, le passionnaire.

Страстна енергія, *sf.* l'entrain *m*.

— любовь, *sf. fig.* l'idolâtrie *f*.

— недѣля, *sf.* la passion; | (*и свѣтла*), le quinzaine de Pâques; | причащавамса прѣзъ —, *vr.* faire ses Pâques.

Страстно проповѣдане или -евангеліе, *sm.* la passion.

— цвѣте, *sm. plante*, la grenadille.

Страсть, *sf.* la passion, folie *f*, faible *m*, faiblesse, curiosité, maladie, marotte *f*; 1. *fig.* l'attache *f*, élément *m*; 2. (*за пжтуване*), l'absenteisme *m*; 3. силна — къмъ нѣщо, la manie; 4. добывамъ — къмъ нѣщо, *va.* s'entêter de; 5. извършевамъ съ —, *va.* passionner; 6. приемамъ — къмъ нѣщо, *vn.* se passionner pour; 7. мамъ —, *va.* se coiffer; | (*къмъ*), s'embéguiner de; 8. надвивамъ на своитѣ -сти, *va.* se donner; 9. -тно, отъ —, *adv.* à la passion de, à la folie.

Стратегикъ, *sm.* un stratégiste.

Стратегически, *adj.* stratégique.

Стратегія (*наука за войнки дѣйствія*), *sf.* la stratégie. [tèque.

Страуска мазь (у *Арабитжнцы*), *sf.* la man-

Страусъ, *sm. oiseau*, l'autruche *f*.

Страхливость, *sf.* la timidité, poltronnerie *f*.

Страхливъ, *adj.* craintif, timide, scrupuleux; | *fam.* un capon.

— свыратъ, *sm.* un carabin.

Страхопазліо, ла, *s.* peureux, trembleur, euse; un lâche.

Страхопазъ, *sm s.* tatonneur, euse.

Страхотіенъ, *adj.* horrible; -но -мент.

Страхотія, *sf.* l'horreur *f*, consternation *f*; 1. *fig.* épouvantail à chènevière, *m*; 2. докарвамъ —, *va.* consterner; 3. представлявамъ си -хотіи и мжчнотіи, *vn.* se faire monstre de.

Страхувамса, *vr.* craindre, avoir peur de, appréhender; | *fig.* saigner du nez; | *fam.* caponner.

Страхуване, *sn.* la peur, appréhension; | | -нѣа, *pl.* les craintes *f*.

Страхъ, *sm.* la peur, terreur, crainte, frayeur *f*, effroi *m*, épouvante, transe *f*, respect, doute, risque *m*; 1. *fig.* le tremblement; 2. *pop.* la venette; 3. изненадѣнъ —, l'épouvantement *m*; 4. управлене —, la terreur; 5. докарвамъ —, *va.* menacer; 6. отъ —, de peur; | (*да*), de peur de; | (*да не бы*), de crainte de, de crainte que ne; 7. на свой —, à ses risques et perils.

Страшенъ, *adj.* terrible, épouvantable, effroyable, effrayant, affreux, redoutable, périlleux; | fulminant, foudroyant, formidable, latéral; | -шно е да не падне, il menace ruine.

— войскобіецъ, *sm.* foudre de guerre, *f*.

— огжнь, *sm. fam.* feu de reculée, *m*.

Страшилище, *sm.* un monstre, cauchemar, épouventail, porte-respect *m*; | *fig.* un spectre. [-eusement.

Страшилищенъ, *adj.* monstrueux; -щно,

Страшливость, *sf.* la lâcheté, pagnoterie *f*.

Страшливъ, *adj.* peureux, lâche, poltron, appréhensif, pavide, couard; | *fam.* un pleutre.

Страшліо, *sm.* un pagnote.

Страшна прѣпирня, *sf.* la rixe.

Страшно врѣме, *sm. fig.* la crise.

Стривалка (*за цѣдилло*), *sf.* la molette.

Стривамъ, *va.* triturer, froisser, grener; | (*на прахъ*), léviger.

Стриване, *sn.* la trituration, froissure, con-

frication *f*; | (*на прахъ*), *Chim.* la lévigation; | (*съ рендe*), le râpage.
Стривки (*отъ рендe*), *sf. pl.* la râpure.
Стригж и -рижж, *va.* tondre, raser; | (*изново*), retondre; | (*коса*), couper, effiler.
Стригане (*вълна у овцѣ*), *sm.* la tonte *et* tondaison; | (*коса*), la coupe; | (*сухо*), le tondage.
Стриганъ и -рижен, *adj.* tondu. [euse.
Стригачъ, *sm* un coiffeur, raseur *m*; tondeur,
Стрида (*морска скойка*), *sf. mollusque*, l'huître; -денъ, d'huître; | (*съ чаруика*), huître à l'écaille.
Стридарь, ка, *s.* écailler, ère.
Стридоѣдецъ, *sm. oiseau*, l'huîtrier *m*.
Стрита хлѣбна кора, *sf.* le gratin.
Стритъ черъ пексимедъ, *sm.* le regroe.
Стрихнинъ (*отровно вещество*), *sm. Chim.* la strychnine.
Строене, *sm.* la confection.
Строй, *sm.* l'ordre *m*, le groupe; || съставимъ —, *va.* grouper.
Стронцій (*металлъ*), *sm.* le strontium.
Стропъ, *sm. Mar.* l'estrope *f*, erse, élingue *f*; | вървамъ съ —, *va.* estropier; | налагамъ —, *va.* élinguer.
Строфа (*куплетъ въ ода*), *sf.* la strophe.
Строшавамъ, *va.* fracturer, casser.
Строшаване, *sm.* le cassage, enfoncement *m*, effraction *f*; | (*врата*), *Jur.* le bris; || (*счупване ладія, и пр.*), le déchirage.
Строшенъ, *adj.* brisé, rompu.
Стругъ, *sm.* le grattoir, doloire *f*, bouvement, rabot *m*; 1. *Techn.* la docine; 2. дълъгъ —, le guillaume; 3. дѣла гранаво -тъ, *v. imp.* il broute.
Струвамъ, *vn.* coûter, intéresser, convenir à, faire, peser; 1. (*инякъ t.*), nier; 2. (*за нѣщо*), servir à; 3. (*нѣщо*), valoir; 4. (*повече*), prévaloir; 5. струва, *v. imp.* il vaut; 6. колкото и да —, *fam.* coûte que coûte; 7. нѣма що да са стори, *adv.* point de milieu.
Струване, *sm.* l'estimation *f*, prix *m*; | цѣна повече отъ -то, la plus-value.
Струвливъ, *adj.* de mise *f*.
Стружны шипове, *sm. pl.* le mandrin.
Струна (*у барабанъ*), *sf.* le timbre; 1. (*на цигулка*), la corde; 2. (*отъ чрва*), corde à boyau *ou* -de boyau, *f*; 3. A, *Mus.* La *m*; | нота E, le mi; 4. фабрика за -ны, la boyauderie; 5. майсторъ на —, un boyaudier; 6. търговія на инструменты съ —, le lutherie.
Струно, *sm.* le tamis, le couloir *et* -ire *f*.
Струпана стая, *sf.* piece de décharge, *f*.
Струпаны дървета и камани, les décombres *m*; | очистявамъ —, *va.* décombrer.
Струпалена грамада, *sf.* l'éboulis *m*.
Струпалене, *sm.* la subversion.
Струпаленъ, *adj.* abattu; | нуждъ -ны нѣща, *fam.* le culbutis. [versif.
Струпалителенъ, *adj.* croulant, éversif, sub-
Струпалникъ (*на нѣща*), *sm.* un démolisseur.
Струпалямъ, *va.* renverser, démolir, précipiter, subvertir, culbuter, ruiner, raser, coucher; 1. (*бързо на долу*), *fam.* dégringoler; 2. (*конь*), faire falquer un cheval; 3. (*съ топове твърдиня*), battre en ruine *f*; 4. (*съ тръсване прѣсвичено дерво*), écuisser; 5. -се, *vr.* se renverser, s'écrouler, ébouler et s' —, se précipiter, effondrer, crouler; 6. *Mar.* sombrer.
Струпаляне, *sm.* le renversement, démolition *f*, écroulement, éboulement, croulement *m*, ruine *f*; | (*на долу*), *fam.* la dégringolade; | (*на твърдиня*), le rasement.
Струпка, *sf.* l'escarre *et* escare *f*; | стване —, l'escarrification *f*; | става —, струпваса, *v. imp. Chir.* il s'escarrifie.
Струпки, *sf. pl. Méd.* l'impetigo *m*, efflorescence *f*.
Струпкавъ, *adj.* ladre.
Стръвенъ, и -рьменъ, *adj.* escarpé, déclive, roide *et* raide, ardu; 1. (*за бръгъ*), *Mar.* accore; 2. малко —, *Archit.* rampant, *adj*; 3. изрѣзвамъ или правя —, *va.* escarper.
— бръгъ, *sm.* la falaise; | (*на рѣка*), la berge.
Стръвна дупка (*за истичане води*), *sf.* la chantepleure.
— стълба, *sf.* le brise-cou.
Стръвнина и -рьмнина, *sf.* la descente, aplomp, talus *m*, falaise *f*; | *Géogr.* le versant, coteau *m*, côte *f*; | удря въ -нины (*за море*), *v. imp.* elle falaise.
Стръвно, *adv.* d'aplomp, à pic; | правя — ирьстникъ, *va.* tatuler.
— мѣсто, *sm.* la rampe, calade *f*.
— положене, *sm.* l'aplomp *m*.
— свиване (*на сводъ*), *sm.* le surhaussement.
Стръвность и -винна, *sf.* la déclivité, pente, proclivité, roideur *et* raideur *f*; | (*на метериз t.*), *Fortif.* l'escarpement *m*; | (*на ржвъ*), la rampe.
Стърга, *sf.* la barrière.
Стъргалка, *sf.* le grattoir, ripe *f*.
Стъргалки, *sf. pl.* la ratissure.
Стъргало, *sm.* le paisson, boutoir *m*; | (*ножъ за остъргване*), l'écharnoir *m*; | (*у табаци*), la drayoire.
Стъргавакъ, *sm.* un vieux libertin.
Стъргане (*рендосване*), *sm* le rabotage.
Стъргателна четка, *sf.* la gratte-boesse; | чиста съ —, *va.* gratte-boesser.
Стъргачка, *sf.* une ploqueresse.
Стърготии, *sf. pl.* la rature, écharaure *f*.
Стържж, *va.* gratter, ratisser, rayer; | (*кожж*), paissoner; | (*чистя видове на нѣща*), regratter.

Стрькъ (*на цвѣте*), *sm.* la tige; ‖ (*надлъжъ съ цвѣтове*), *Bot.* l'amentacée *f.*
Стърнище, *sn.* la sole; ‖ (*и нива за —*), la jachère.
Стъриж, *vn.* (*voyez* Свинжа).
Стърчатъ камикъ, *sm.* la borne.
Стърчи-опашка, *sf. oiseau*, l'hoche-queue *f*, bergeronnette *f*, trotte-chemin, traquet *m*, bergerette *f*.
Стръчишкомъ, *adv.* à cloche-pied.
Стрѣкоза, *sf. insecte*, la demoiselle.
Стрѣла, *sf.* la flèche, trait, dar *m*; ‖ *Géogr. Astr.* la flèche.
Стрѣлецъ, *sm.* un chasseur, carabinier, arbalétrier; ‖ (*съ лякъ*), un archer; ‖ (*съзвѣздие*), *Astr.* le Sagittaire. [strélitz.
Стрѣлци, *sm. pl.* le strélitz; -лецки, de
Стрѣлкамъ и -лнувамъ, *va.* lancer, élancer, fronder; ‖ (*стрѣла съ лякъ*), décocher; ‖ (*епиграмма нѣкому*), *fig.* décocher une épigramme.
Стрѣлкане, *sn. Méd.* l'élancement *m*.
Стрѣлнуване (*стрѣла*), *sn.* le décochement; ‖ *fig.* le trait.
Стрѣлна трѣва, *sf. plante*, le sagittaire *ou* flèche d'eau, *f*.
Стрѣловиденъ, *adj. Bot.* sagitté.
— -шнъ, *sm. Anat.* suture sagittale *f*.
— хвърлъ, *sm.* la catapulte.
Стрѣлухъ (*за дѣте*), *adj.* (*voyez* Дрьпнатъ).
Стрѣмени, *sm. pl.* l'étrier *m*, chapelet *m*; ‖ съ касы —, à la genette. [trière *f*.
Стрѣменно ремъче (*на сѣдло*), *sn.* l'é-
Стрѣменны ремъцы (*на сѣдло*), *sm. pl.* le porte-étriers *ou* tresse-étriers; ‖ (*пражки*), le porte-étrivières.
Стрѣмень (*видъ пражка*), *sm.* le raacher; ‖ стъпало на -ни, la ranche.
Стрѣха, *sf.* le toit, avance *f*, abat-vent, comble, appentis, hangar *m*, gouttière *f*; 1. le pignon; 2. (*билото, конъ-тъ на покрывъ-тъ*), *Archit.* le faîtage, faîte, faîtière *f*; 3. (*надъ врата*), la marquise; 4. (*отъ покрывъ на улица*), *Archit.* la sévéronde; 5. издвигане —, *Archit.* la ferme; 6. поставянъ подъ —, *va.* remiser; 7. прѣтърсване —, le renfaîtage; 8. прѣтърсеванъ —, *va.* renfaîter.
Стрѣхенъ, *adj.* faîtière.
— прозорецъ, *sm.* la mansarde.
— улукъ, *sm.* la gouttière, épanchoir, cheneau *m*, cornière, noue *f*, moulet *m*.
Стрѣхна врьзка, *sf.* la plate-forme.
— кермида, *sf.* la faîtière.
Стрѣхно сключване, *sn.* la filière.
Студенина, *sf.* la froideur, refroidissement *m*; ‖ *fig.* le froid.
Студено, *adv.* à froid, froidement; 1. *fig.* fraîchement; 2. (*ми е*), j'ai froid; 3. приимамъ — нѣкого, *va.* battre à froid.
Студено врѣме, *sn.* la froidure. [brot.
— питіе (*отъ бира и хлѣбъ*), *sm.* le biram-
Студенъ, *adj.* froid, glaçant, indifférent, indolent, sec; ‖ (*за земный полюсъ и fig.*), glacial; ‖ (*за хлѣбъ*), rassis.
— пастетъ, *sm.* pâté de terrine, *m*.
— погледъ, *sm. fig.* la glace.
— росенъ дждецъ, *sm.* la bruine.
Студены трьпки, *sf. pl.* le frisson; ‖ побивать на —, *vn.* je frissonne.
Студливость, *sf.* la frilosité.
Студливъ, *adj.* frileux (*voyez* Зимоличавъ).
Студь, *sf.* froid, froidure, frigidité *f*; 1. докарвамъ —, *va.* geler; 2. навлинувамъ на —, *vn.* s'hiverner; 3. който докарва —, *Phys.* frigorifique.
Ступъ (*на самоковъ*), *sm. Techn.* le catin; ‖ *fig.* le creuset, fournaise *f*.
Стуфадъ (*манжа*), *sm.* l'estouffade *f*, mireton *m*.
Стъ! *interj.* st, st; chut.
Стѣгалка (*за ситла*), *sf.* l'étreignoir *m*.
Стѣгалникъ, *sm. Anat.* muscle constricteur *m*.
Стѣгамъ, *va.* serrer, resserrer, étreindre, lacer, garrotter, brider; 1. *fig.* clouer à, dans; 2. (*блчва*), relier; 3. (*изнова*), ragrafer; 4. (*съ скобы*), agrafer; 5. (*царсулытъ си*), prendre la poudre d'escampette, montrer les talons *m*; 6. -*ся*, *vr.* se lacer, se contracter; 7. (*бго*), se sangler.
Стѣгане и -гнуване, *sn.* le resserrement, constriction, étreinte; ‖ *Méd.* la strictiure.
Стѣгателенъ, *adj.* constringent *et* -strictif.
Стѣгателна мышца, *sf. Anat.* muscle constricteur *m*.
Стѣгната свързка, *sf.* l'intimité *f*.
Стѣгнато, *adv.* intimement.
— земено, *adv.* à la rigueur, à toute *ou* en rigueur.
Стѣгнатость, *sf.* la rigueur.
Стѣгнатъ, *adj.* strict, étroit, rigoureux, austère, dur, vert, de fer; ‖ държа -то нѣкого, *va.* tenir en brassières, tenir en bride, *f*.
Стѣна, *sf.* le mur; 1. *Archit.* le panneau; 2. (*прѣграда*), la paroi; 3. (*около амфитеатръ*), le podium; 4. изравнявамъ съ варь —, *va.* gobeter.
Стѣнни прѣстолъ, *sm.* la console.
— свѣщникъ, *sm.* la plaque.
Стѣснение, *sn.* le rétrécissement, étranglement, malaise *m*; 1. *Méd.* la strictiure; 2. *Archit.* la contracture; 3. (*на зидъ*), *Archit.* la retraite; 4. (*на улиъ-тъ*), le rétrécissement.
Стѣснено положение, *sn.* le malaise; ‖ (*лошо*), *fam.* le débine.
— сърдце (*ядъ*), *sn.* serrement de coeur, *m*.
Стѣснень, *adj.* serré, réduit, malaisé; ‖ *fig.* rétréci.
Стѣсняванъ, *va.* rétrécir, étrécir, presser, étrangler, réduire, renfermer; 1. *fig.* re-

streindre, resserrer, rogner; 2. (*сърце*), serrer; 3. *-са*, *vr.* rétrécir *et* se —, s'étrecir, se resserrer, se serrer; 4. стѣснява (*за дрѣха*), *v. imp.* il engonce,
Стѣсняване, *sn* l'étréclssement *m.*
Стъкалце (*шишенце*), *sn.* la foliette.
Стъкларусъ, *sm* jais de verre, *m.*
Стъкларски занаятъ, *sm.* la vitrerie.
Стъкларь, ка, *s.* vitrier, ère; un verrier.
Стъклена *или* Цъкъ- захарь, *sf.* sucre candi *m.*
— плочица, *sf. Chim.* l'obturateur *m.*
— стока, *sf.* la verraille; | (*дрѣбна*), la verroterie.
— фабрика (*стъкларница*), *sf.* la verrerie.
— цѣва, *sf.* le manchon.
— чѣшка, *sf.* le carafon.
Стъклено ибриче, *sm. t.* la burette.
Стъклень *и* Цъкъ-, *adj. Phys.* vitré.
— валякъ (*съ вода*), *sm.* le bocal.
— захлупакъ, *sm.* la cloche.
— звлецъ, *sm. Phys.* le récipient.
— прахъ, *sm.* le fondant.
Стъклены стоки (*и търговія съ тѣхъ*), *sf. pl.* la vitrerie.
— сѫдины *или* стоки, *sf. pl.* la verrerie; търговецъ за — и кошница за тѣхъ, verrier *m.*
Стъкло *и* Цъкло, *sn.* le verre; -ленъ, de verre; 1. la bouteille, bocal *m*, fiole *f*; 2. запалително —, verre ardent; 3. (*въ чаша*), la verrière *et* verrine; 4. (*на керета*), la glace; 5. (*съ мурето*), l'ampoule *f*; 6. (*на часовникъ*), le cristal; 7. сандъче подъ — за показване стоки, la vitrine; 8. прѣобрьщамъ въ — (*постъклявамъ*), vitrifier; | прѣобрьщатса въ —, *v. imp.* il se vitrifient; 9. голѣми -кла, *pl.* le vitraux *m*; 10. кунописни —, vitraux peints; 11. правене —, la verrerie; 12. прьгъ съ —, la vitre; 13. съ —, vitré, *adj*; 14. турямъ — на прозорецъ, *va.* vitrer; 15. издуване огледални —, la paraison; 16. издувамъ огледалны —, *va.* paraisonner; 17. надувачъ на —, un paraisonner.
Стъкловиденъ, *adj.* cristallin. [-а. *m.*
— видно око (*за конь*), *sm.* oeil vairon, yeux
— дѣлле (*стъкларски занаятъ*), *sm.* l'hyalurgie *f.*
— приличенъ, *adj.* hyalin. [il se candit.
Стъклосвамъ, *va.* candir; | -сваса, *v. imp.*
Стъклосване, *sm.* la candisation.
Стъклявость, *sf.* la vitrescibilité.
Стъклявъ, *adj.* vitrescible *et* vitrifiable.
Стъклянка *и* Цъкъ-, *sf.* la carafe; | *Mar.* l'ampoulette *f.*
Стъклястъ *и* -лообразенъ, *adj.* vitreux; | прѣобрьщане въ — видъ, la vitrification.
Стъкнувамъ (*главнитѣ*), *va.* attiser le feu.
Стъкцуване, *sm.* l'attisage *m.*
Стъмнене, *sn.* le rembrunissement. [securcie.
Стъмняваса, *v. imp.* il se rembrunit, il s'ob-
Стъжжина, *sf.* la corde, le moule; 1. *Mar.* la brasse; 2. дърва на-, bois de moule; 3. мѣрене съ —, *Mar.* le brassiage; 4. мѣря съ — дърва, *va.* corder (*voy.* Ръстѣгъ).
Сѫпало, *sn.* le pas, marche *f*, degré, échelon, marchpied *m*; 1. очистванъ -то (*на конь*), *va.* dessoler; 2. -пала *pl.* la montée; 3. (*на кеялска*), la botte. [sellette.
Стъпалце (*чистилня на ботуши*), *sn.* la
Стъпамъ, *vn.* marcher, peser sur; | (*на пръстиетѣ си*), sur la pointe de pieds; | *fam.* se panader.
Стъпване (*накриво*), *sn.* faux pas *m.*
Стъпенни, *adj. fig.* posé; -но, -ment.
Стъпенность, *sf.* la gravité.
Стъпень, *sf.* le grade, rang *m*, classe *f*, point, lieu *m*; 1. *fig.* le degré, étage, échelon *m*; 2. *Mathém.* la puissance; 3. най-висока —, le fort, le période; | въ — *adv.* éminement; | *fam.* superlativement; 4. най-горна — (*на болесть*), l'acmé *m*; | *fig.* le paroxysme; | въ —, *adv.* au dernier point; | *fam.* souverainement; 5. който има учена —, gradué, *adj*; 6. възнаждавамъ съ учена —, *va.* graduer.
Стъпка, *sf.* la trace, vestige, pas *m*; 1. *fig.* le sentier; 2. *Techn.* la pédale; 3. (*отъ копыто*), la piste; 4. (*на крака*), plante du pied, *f*; 5. (*въ органы*), le registre *et* regître; 6. (*въ стихове*), le pied; 7. -пки, *pl. fig.* les brisées *f*; 8. дѣ — высокъ, bipédal, *adj.*; 9. по -тѣ на пѣкого, *prép.* au trousses de. [tigrade *adj. s.*
Стъпкоходно животно, *sn. H. nat.* plan-
Стъпквамъ, *va.* écraser, fouler; 1. (*калесри*), éculer; 2. (*плодове*), meurtrir; 3. *-са*, *vr.* s'éculer.
Стъпченъ, *adj. Anat.* plantaire.
Стъпъ (*размѣръ въ стихове*), *sm.* le mètre, le pied; 1. *fig.* le march pied; 2. (*въ стихъ*, v—v) *voyez* Амфибрахъ; 3. (*въ стихове* v v —), *voyez* Анапестъ; 4. размѣрявамъ -пове въ стихъ, *va.* scander. [sol *m.*
Су (*френска монета*, 9 *пари*), *sm.* sou *et*
Субективенъ, *adj.* subjectif; -вно, -ivement.
Сублимація (*испаряване*), *sf. Chim.* la sublimation; | реторта *или* сѫдина за —, le sublimatoire.
Сублимирамъ (*испаряванъ*), *va. Chim.* sublimer; | което може са -мира, *Chim.* sublimable.
Субординація, *sf.* la subordination.
Субретка, *sf. Théât.* une subrette.
Субтангесъ, *sm. Géom.* la sous-tangente.
Суверенъ (*жълтица*, 130 *и* 150 *гроша*), *sm.* souverain *m.*
Судакъ, *sm. poisson*, le sandat *et* sandre.

Суканица (*фитилъ т.*), *sf.* la mèche, le martinet; ‖ (*на вѫже*), le cordon; ‖ ножъ за -ници, le taille-mèche.
Сукманъ, *sm.* robe de femme, *f.* [drap
Сукнарь, *sm.* drapier, ère; un tisserand en
Сукнена фабрика (*сукнарница*) *или етона*, *f.* la draperie.
Сукно, *sm.* le drap; 1. (*отъ градъ Елбеофъ*), l'elbeuf *m*; 2. (*подлога*), *Typ.* le blanchet; 3. губерка за —, la drapière; 4. остъргване —, le nopage; 5. остъргвамъ, изрѣзвамъ пѫпки и вѫзлїе на —, *va.* noper; 6. стъргачка на —, une nopeuse; 7. разчесвамъ —, правя му власъ, *va.* laîner; 8. разчесване — съ вълченъ, le laînage; 9. търговія съ —, la draperie; 10. търговецъ на —, un drapier. [mectique.
— тепна глина, *sf.* la smectite *ou* argile
— стрижна машина, *sf.* tondeuse mecanique *f.* [*Chir.* la sanie.
Сукрьвица (*ихоръ*), *sf.* *Méd.* l'ichor *m*; ‖
Сукрьвиченъ (*ихоренъ*), *adj.* ichoreux; ‖ *Chir.* sanieux.
Султана (*женно оружіе*), *sf.* la sultane.
Султанка, *sf.* une sultane. [Validé *f.*
— Валиде (*-танова майка*), *sf.* sultane
Султанско достоинство, *sm.* le sultanat.
Султаниинъ (*жълтица, монета*), *sm.* sultanin *m.*
Султанъ (*титла*), *sm.* sultan *m.*
Сумма (*сборъ*), *sf.* la somme, montant *m*, masse *f*; ‖ *Com.* la valeur.
Сумахъ, *sm.* *arbre*, vernis du Japon, *m*; ‖ (*жълто дърво за цвѣтило*), le fustet.
Сумѣсвамса, *vr.* se reprendre, s'aviser de.
Сумтене (*за конїе*), *sm.* le cornage.
Сумтливъ конь, *sm.* cheval corneur *m.*
Супа (*чорба т.*), *sf.* la soupe, le potage; 1. (*съ дрѣболїи*), l'oille *et* olla potrida *f*; 2. зелена —, soupe aux choux; 3. млѣчна —, soupe au lait; 4. (*отъ пръвврены рацы*), la bisque; 5. рыбена —, soupe au poisson; 6. (*съ различенъ зеленчукъ*), la julienne.
Супенъ тасъ, *sm.* la soupière. [soubreveste.
Супервестъ (*камзелъ безъ ржкави*), *sm.* la
Суперинтендентъ, *sm.* un surintendant.
Суперкарго (*подтоварачъ на лодїя*), *sm.* *Com.* un subrécargue.
Супинъ (*на латински глаголъ*), *sm.* *Gram.* le supin.
Сурава захарь, *sf.* la cassonade, moscouade *f*
— кожа, *sf.* la dépouille, peau *f*; 1. работя -жы, *va.* mégisser; 2. работене на —, la mégie; 3. търговія и занаятъ за работене —, la mégisserie; 4. майсторъ на —, un mégissier.
— коприна, *sf.* soie écrue *ou* -grége *f.*
Суравина, *sf.* la crudité.
Суравкы, *sf. pl.* jour de l'année, *m.*
Суравъ, *adj.* brut, cru, gros.
Суравы произведенеа, *sn. pl.* matières premières *f.*
Сурдина (*и — за часовникъ*), *sf.* la sourdine.
Суроватка, *sf.* la petit-lait; -ачевъ, de petit-lait; ‖ *Méd.* le flegme *et* phlegme.
Суроватченъ, *adj.* flegmatique *et* phlegmatique.
Суровица, *sf.* la perche, mât *m*, gaule *f*; ‖ *fam.* grand flandrin *m*; ‖ слѫга — (*за човѣкъ*), *fam.* une grande perche.
Сурокосъ, *adj.* roux; ‖ (*за човѣкъ*), *fam.* un rousseau.
Суръ, *adj.* gris de lin, fauve, roussâtre; ‖ (*за коса*), rouge; ‖ ставамъ —, *vn.* roussir.
— звѣръ, *sm.* bête fauve *f.*
— цвѣтъ, *sm.* la rousseur, couleur chamois *m*; ‖ (*за коса*), blond-ardent, *adj.*
Сусъ, *interj.* chut; ‖ *Vén.* tou-coi.
Сутрѣ рано, *adv.* demain matin.
Сутрѣна, *sf.* le matin, avent-midi *m.*
Сутрѣшенъ, *adj.* matinal, postridien.
— день, *sm.* le demain.
Суфлеоръ (*на театръ*), *sm.* un souffleur.
Суха жила, *sf.* *Anat.* le tendon; ‖ Ахиллесова —, tendon d'Achille.
— кърма (*сѣно*), *sf.* le sec.
— хрѣма, *sf.* l'enchifrènement *m*; ‖ докарвамъ —, *va.* enchifrener.
— ципа (*отъ чрева*), *sf.* la baudruche *ou* peau divine.
Сухичькъ, *adj.* *dim.* maigrelet *et* maigret; *s.* chafouin, ine.
Сухо, *adv.* sec, sèchement, maigrement, à pied sec; 1. по —, par la voie de terre; 2. нѫмазвамъ на —, *va.* descendre; 3. нѫмазване на —, *Milit.* la descente; 4. изкарвамъ на —, *va.* désembarquer; 5. прѣобрѫщамъ — и сурово, *va.* employer le vert et le sec.
— говно, *sm.* *pop.* l'étron *m.*
— воденъ, *adj.* amphibie.
— водно *или* земноводно животно, *sn.* l'amphibie *m*; ‖ наука за -тны, l'amphibiologie *f.*
— жиленъ, *adj.* *Anat.* tendineux.
— паривъ, *adj.* héronnier.
— пѫтка, *sf.* oiseau, le tadorne.
— пѫтна войска, *sf.* armée de terre, forces de terre, *f.*
— цвѣтъ, *sm.* *plante*, le xéranthème.
— ѣдене, *sn.* la xérophagie.
Сухость *и* **Суша**, *sf.* la siccité, consomption *f*: 1. *fig.* la maigreur, aridité *f*; 2. *Méd* le tabès; 3. пакъ —, le ramaigrissement; 4. до сушъ, jusqu' à siccité.
Сухъ, *adj.* sec, aride, exténué, décharné, héronnier, hâve, tabide; 1. (*и fig.*), maigre; 2. правя пакъ —, *va.* ramaigrir; 3. правя — (*за писало*), *va.* décharner.
— корень брошъ, *sm.* l'alizari *m.*

Сухъ наровъ цвѣтъ, *sm.* la balauste.
— **обѣдъ**, *sm. fig.* repas succinct *m.*
— **пѣнь**, *sm. Agric.* l'étoc *m.*
Сучъ (*млѣко*), *va.* teter *et* téter.
Суша, *sf.* la sécheresse, aridité *f*, sec *m*; 1. *Mar.* la terre; 2 близость или виждане —, *Mar.* l'atterage *m*; 3. приближаване до —, l'atterisage *m*; 4. на —, à sec, sèchement.
Сушелка (*хошавъ t.*), *sf.* fruits secs *m.*
Сушене, *sm.* la dissiccation, séchage *m*; | *Phys.* l'aréfaction *f.*
Сушенъ (*за плодове*), *adj.* tapé.
Сушилна джечица, *sf.* le séchoir.
— **плоча**, *sf.* la platine.
Сушилникъ (*соба t.*) *sm.* l'etuve *f.*
Сушилница, *sf.* l'étendage, étendoir, essui *m*; | (*на дивечъ*), *Vén.* le ressui; | (*за кенопя*), le 'haloir.
Сушилно мѣсто, *sm.* la sécherie, sechoir *m.*
Сушило, *sm.* l'étendoir, essui *m.*
Сушителенъ пластырь, *sm. Pharm.* le diapalme.
Сушителна банка, *sf. Mar.* la sèche.
Сушително срѣдство, *sm.* le siccatif.
Сушя, *va.* sécher, dessécher, essuyer, tarir.
Съ, *prép.* avec, moyennant, à, en, sous, d'aprés, dans, de, du (*pour* de le); | заедно —, avec.
Събарямь, *va.* abattre; | *fig.* couper la gorge à; | (*ограда*), déclore.
Събаряне, *sm.* l'éversion *f.*
Събирамь и **Сбир-**, *va.* assembler, rassembler, recueiller, amasser, accumuler, ramasser, grouper, combiner, rentrer, englober, rallier, accoupler, marier; 1. *fig.* écumer; 2. (*бройове*), *Arithm.* additioner; 3. (*войска*), armer; 4. (*дань*), recourir; 5. (*ербине или пари отъ всякого за едно общо опрѣдѣлене*), *fam.* boursiller; 6. (*въ житарница*), serrer; 7. (*около мене*), s'entourer de; 8. (*си*), *vn.* se disposer à; 9. *-ca, vr.* s'assambler, se rassembler, s'amasser, se ramasser, se combiner, trousser bagage *m*; 10. *fig.* se marier.
Събиране и **Сбране**, *sm.* la collection, rassemblement *m*, séance *f*, recueillage *m*, levée *f*, préparatif *m*, conjonction, coition *f*; 1. *fig.* le récolté; 2. *Arithm.* l'addition *f*; 3. (*на дань*), le recouvrement; 4. (*пари*), la cueillette.
Събирателенъ, *adj.* recouvrable; въ -лна мысьль, *adv.* collectivement.
Събирателно име, *sm. Gram.* nom collectif *m.*
Събирачна длъжность, *sf.* la perception.
Събирачъ, ка, *s.* ramasseur, euse; un collecteur, accumulateur, accapareur; *sc.* buraliste; | (*бирникъ, капзамалъ t.*), un percepleur, receveur.
Събирливость, *sf.* la perceptibilité.
Събирливъ и **Сбир** —, *adj.* perceptible, recouvrable.
Съблазань, *sf.* le scandale.
Съблазникъ,ница, *s.* séducteur, trice.
Съблазнителенъ, *adj.* scandaleux, corrupteur.
Съблазнявамь, *va. fig.* empoisonner.
Съблачалникъ, *sm.* un rançonneur.
Съблачамь, *va.* déshabiller, dépouiller, dénuer, dégarnir, rançoner, oter, écorcher; | *-ca, vr.* se déshabiller, se dépouiller, se dévêtir; | (*голъ*), se déchasser.
Съблачане, *sm.* le dépouillement.
Съблеченъ, *adj.* dénué de.
Съболедуване, *sm.* la condoléance, sympathie *f.*
Съборенъ, *adj.* conciliaire, synodique.
— **деканъ**, *sm.* un capiscol.
Съборна черкова, *sf.* la cathédrale *et* église cathédrale, le dôme, la basilique.
Съборны наредбы, *sf. pl.* le concil.
Съборъ, *sm.* le concile, le collége; 1. кардинални —, le sacré collége; 2. незаконенъ —, le conciliabule; 3. свикане —, l'indiction *f*; 4. въ -тъ, *adv* conciliairement.
Събране, *sm.* l'assemblée *f*, séance, réunion, session *f*, corps *m*, assistance *f*, concours, recueil, chapitre, club, casino, appartement *m*; 1. *Chim.* l'agrégat *m*; 2. (*съвѣтъ*), le conseil; 3. врѣме на едно —, la session; 4. (*дрѣбны стихотворения*), les anelectes *m*; 5. (*законы*), la basilique; 6. (*на искуствены нѣща*), le cabinet; 7. лицата въ -то, les assistances, l'audience *f*; 8. мѣсто за —, le discrétoire; 9 мѣсто — на гражданцы въ Атина, le pnyx; 10. (*мысли и анегдоты*), l'ana *m*; 11. множество на съвѣтничтскы -нея, la polysynodie.
Събранъ, *adj.* collectif.
Събувалка, *sf.* le tire-botte.
Събувамь (*обуща*), *va.* déchausser; | *-ca, vr.* se déchausser, debotter *et* se —.
Събуденъ, *adj.* vif; | *fig.* dru.
— **стражарь**, *sm.* un argus.
Събуждамь, *va.* éveiller, réveiller; | *-ca, vr.* s'éveiller.
Събждуване и **Сбжд-**, *sm.* la coexistence.
Съвладѣлецъ, *sm.* copropriétaire, conseigneur *m*; | *Jur.* un codétenteur.
Съвладѣне, *sm. Jur.* la cojouissance.
Съвокупенъ, *adj. Log.* concret.
Съвокупность, *sf.* la concomitance.
Съвмѣстникъ,ница, *s.* rival, ale.
Съвмѣстничество, *sn.* la rivalité.
Съвързанъ, *adj. Jur.* connexe.
Съвързамь, *va.* combiner.
Съвързване, *sm.* la coalition, connexion, union *f*; | безъ — (*за списане*), *fig.* abrupt, *adj.*
Съвръзъ, *sm.* l'alliance *f*, confédération *f*, noeud *m*; | *fig.* la contexture.

Съвършевамъ, *va.* achever, réaliser, couronner; | *fig.* remplir.
Съвършеване, *sm.* l'achèvement *m*, confection *f*.
Съвършене, *sn.* la perfection.
Съвършено, *adv.* parfaitement, entièrement, intimement, souverainement, pleinement, à la perfection, à plate couture, tout, de tout point, en tout point; | *fig.* tout à plat.
— **заминалo врѣме**, *sn. Gram.* le parfait.
— **затѣгване**, *sn. Méd.* la coprostasie.
— **лѣтенъ**, *adj. Jur.* majeur.
— **лѣтіе**, *sn. Milit. Jur.* la majorité.
— **ослабване**, *sn. Méd.* la sidération.
— **отсѫждане**, *sn.* en dernier ressort *m*.
— **разбиване** (*на войска*), *sn.* la déconfiture.
Съвършенство, *sn.* la perfection.
Съвършенъ, *adj.* parfait, achevé, absolu, tout entier, plein, total, radical, adéquat; | бывамъ —, *vn.* ne rien laisser à désirer.
Съврѣменна исторія, *sf.* histoire contemporaine *f*.
Съврѣменникъ,ница, *s.* contemporain, aine.
Съврѣменность, *sf.* la contemporanéité.
Съврѣменъ, *adj.* contemporain.
Съвсѣмъ, *adv.* parfaitement, entièrement, totalement, de tout, en tout point, tout à fait, à pur et à plein, pleinement, tout, en tout et partout, net, bien, bien et beau ou bel et bien; | *fig.* de fond en comble, tout à plat.
— **просто**, *adv.* au naturel.
Съвѣтникъ,ница, *s.* conseiller, ère; 1. conseilleur, conseil *m*; 2. (*житла*), conseiller *m*; 3. **статски или надворни** —, conseiller d'état, de cour.
Съвѣтническъ, *adj.* consultatif.
— **гласъ**, *sm.* voie consultative *f*.
Съвѣтувателенъ, *adj.* consultatif.
Съвѣтувамъ, *va.* conseiller, prévenir, recommander; 1. *-ca* (*за*), *vr.* consulter; 2. (*съ себе-си*), se consulter, se tâter; 3. **които са -тувать**, les consultants *m*.
Съвѣтуване, *sn.* le conseil, la consultation.
Съвѣтъ, *sm.* le conseil, consulte, voix *f*, avis; | **давамъ** —, *va.* conseiller.
Съвѣченъ, *adj.* coéternel.
Съвѣчность, *sf.* la coéternité.
Съгласенъ, *adj. Gram.* consonant.
Съгласна буква, *sf. Gram.* la consonne *et* lettre consonne, articulation *f*.
Съгласявамъ, *va. Gram.* accorder.
Съгласяване, *sn. Gram*, l'accord *m*.
Съгледвамъ *и* **-глеждамъ**, *va.* observer, spéculer, épier, éclairer, remarquer, suivre, voir; | (*нѣкого*), *fig.* veiller; | **-вамеса** (*единъ другъ*), *vr.* s'observer.
Съгледване, *sn.* l'observation *f*, spéculation, contemplation *f*; | *Théol.* l'intuition *f*.
Съгледателенъ, *adj.* vigilant, contemplatif, spéculatif; | *Théo.* intuitif; | **правя** —, *va.* faire remarquer.
Съгледателность, *sf.* la vigilance.
Съгледливъ, *adj.* observable.
Съгледникъ,ница, *s.* observateur, spéculateur, contemplateur, spectateur, trice; espion, onne.
Съгражданецъ, нка, *s.* concitoyen, enne.
Съдесетарь, *sm.* un codécimateur.
Съдирамъ, *va.* déchirer, lacérer; 1. (*платната*), *Mar.* défoncer; 2. (*си*), *vr.* se délabrer, se déchirer; 3. *-ca*, *vr.* se trouer; 4. **съдираса**, *v. imp.* il s'éraille, il s'élime.
Съдиране *и* **-дране**, *sn.* le déchirement, la lacération. [débiteur.
Съдлъжникъ, *sm.* un coobligé; | *Jur.* un co-
Съдружество, *sn. Com.* la société, compagnie *f* (*voyez* **Другарство**).
Съдружникъ, *sm.* un associé; | *Com.* un coassocié (*voyez* **Другарь**).
Съдружнически, *adj. Com.* social.
Съдържавамъ, *va.* nourir, fomenter; | (*у себе-си*), comprendre; | (*съ себе-си*), embrasser, enserrer, tenir, impliquer (*voyez* **Обдържамъ** *et* **Обнемамъ**).
Съдържане, *sn.* l'argument *m*, sujet, maintien *m*; 1. *fig.* la matière; 2. *Mathém.* le rapport; 3. (*на писма*), le contenu; 4. (*на отсѫждане*), le vu; 5. (*на съчинене*), la teneur. [estafier.
Съдръжникъ (*на непочетна хлѫща*), *sm.* un
Съдѣйственъ, *adj. Med.* conspirant.
Съдѣйствіе, *sn.* le concours.
— **Боже** (*на създане*), *sn.* la prémotion.
Съдѣйствоване, *sn.* la coopération.
Съдѣйствувамъ, *va.* contribuer à, coopérer à, concourir à.
Съдѣйствувачъ, ка, *s.* coopérateur, trice.
Съединевачъ, *adj. sm.* agrégatif.
Съединение, *sn.* l'alliance *f*, union, réunion, combinaison, coïtion, jonction, conjonction *f*, rapprochement, composé *m*, cohérence, liaison *f*, ralliement, raccordement, assemblage *m*, association, communication *f*; 1. *fig.* la fusion, contexture *f*, raccord *m*; 2. *Phys.* l'apposition; 3. *Chim.* synthèse *f*, agrégé, agrégat, combiné *m*; 4. *Anat.* la conjugaison; 5. (*съ вода*), *Chim.* l'hydrate *m*; 6. (*двѹ думы*), *Gram.* la synalèphe; 7. (*области въ едно цѣло*), l'unification *f*; 8. **придрьжникъ на** —, un unioniste.
Съединенъ, *adj.* joint, fédéré; 1. *Bot.* conjoint; 2. *Blas.* accolé; 3. (*съ вода*), *Chim.* hydraté; 4. **бывамъ** —, *vn.* adhérer à.
Съединителенъ, *adj. Gram.* conjonctif, copulatif; | *Théol.* unitif.
— **знакъ** (*прѣчица*), *sm. Gram.* traitd'union, *m*.
— **съюздъ**, *sm.* conjonction copulative *f*.
Съединителна бѣлтжчна цина, *sf. Anat.* la conjonctive; | **въспалене на** —, *Méd.* la conjonctivite.
— **политика**, *sf.* politique unitaire *f*.

Съединително, *adv. Gram.* conjonctivement.
Съединливъ, *adj.* communicable.
Съединявамъ, *va.* alier, unir, associer, combiner, englober, grouper, rapprocher, rassembler, ramasser, raccorder, joindre, lier, accoupler, liguer, marier; 1. *fig.* enchaîner à, amalgamer, rallier, fusionner, mêler; 2. *Techn.* enter; 3. *Méc.* embrayer; 4. (*за добытакъ*), saillir; 5. (*пакъ*), réunir, rejoindre; 6. (*съ скобы*), accoler; 7. *-са, vr.* s'allier avec, s'unir, s'associer à, se combiner, communiquer, se ramasser, se joindre, se lier, se liguer, s'enchaîner à, s'amalgamer, se rallier, se réunir, se coaliser, s'incorporer, correspondre à; 8. *fig.* se marier; 9. *Anat.* s'aboucher; 10. съединяваса (*съ става*), *v. imp.* il s'articule; ‖ (*въ устіето*), il s'anastomose; ‖ -ватса (*за пжтища*), ils s'embranchent.
Съжалене, *sn.* la compassion, condoléance *f*, attendrissement, regret *m*; ‖ достойнъ за —, regrettable, *adj.*
Съжалявамъ, *va.* déplorer, plaindre, compatir.
Съживителенъ, *adj.* vivifique, renaissant; ‖ *Théol.* vivifiant.
Съживявамъ, *va.* vivifier, ranimer, rappeler à la vie, faire revivre, animer; 1. *fig.* raviver, dégourdir; 2. (*изново и fig.*), ressusciter; 3. *-са, vr.* revivre, s'animer, renaître; 4. (*и fig.*), se ranimer; 5. (*пакъ*), *fig.* se raviver.
Съживяване *и* **-живѣне**, *sn.* la résurrection, vivification *f*, dégourdissement *m*; ‖ (*на науки и занаяты пораждане*), *fig.* la renaissance.
Съзаемникъ, *sm. Jur.* un cocréancier.
Съзаклване, *sn.* la conspiration.
Съзвѣздіе (*купчина звѣзды*), *sn.* la constellation; ‖ *Astr.* l'asterisme *m*; ‖ направенъ подъ вліянето на —, *Astrol.* constellé, *adj.*
Създавамъ, *va.* créer.
Създавникъ, *sm.* un créateur; ‖ *fig.* un père. — Всевышній (*Богъ*), *sm.* le fabricateur souverain.
Създане, *sn.* l'être *m*, créature *f*.
Съзиждамъ, *va.* édifier, bâtir; ‖ (*изново*), rebâtir; ‖ -жда са, *v. imp.* il s'édifie.
Съзиждане, *sn.* l'édification *f*, bâtissage *m*; ‖ (*черкова*), la fabrique.
Съзимамса, *vr.* se dégourdir.
Съзимане, *sn.* la convalescence, dégourdissement *m*.
Съзирамъ, *va.* s'apercevoir de, aviser.
Съзиране, *sn.* l'apperception *f*.
Съзнане, *sn.* la cognition.
Съзобувамъ, *va. fig.* ronger.
Съизволене, *sn.* le consentement, approbation, sanction *f*.
Съизволявамъ, *va.* sanctionner, approuver à.
Съиздыревачъ, **ка**, *s.* compétiteur, trice.
Съизмѣрливость, *sf.* la commensurabilité.
Съизмѣрливъ, *adj.* commensurable.
Съкржшене (*разваляне*) **сърце**, *sn.* le brisement; ‖ *Théol.* l'attrition *f*.
Сънаемникъ, *sm.* un coobligé.
Сънаслѣдникъ, **ница**, *s. Jur.* cohéritier, ère.
Сънастойникъ, *sm.* un cotuteur; **-ниченъ**, de cotuteur.
Съобразенъ, *adj.* conforme à, analogue, sortable.
Съобразителенъ, *adj.* commode.
Съобразно, *adv.* en conformité de.
Съобразность, *sf.* la conformité, rapport *m*; ‖ (*на мысьль-та съ апостолыть*), l'apostolicité *f*.
Съобразявамъ, *va.* conformer; 1. *fig.* modeler; 2. *-са, vr.* se conformer à; 3. (*съ прѣдразсжданията*), sacrifier aux préjugés *m*.
Съобщавамъ, *va.* communiquer, faire part, imprimer; ‖ *-са, vr.* se communiquer, correspondre.
Съобщене, *sn.* la communication, correspondance *f*; 1. (*на движене*), *Méc.* transmission de mouvement, *f*; 2. имамъ —, *va.* communiquer; 3. направямъ — между различны мѣста, *va.* desservir.
Съобщина, *sf.* la secte.
Съобщителенъ, *adj.* communicatif; **-лно**, -ivement.
Съобщливость, *sf.* la communicabilité.
Съобщливъ, *adj.* communicable.
Съобщникъ, *sm.* un suppôt.
Съоткупникъ, *sm. Jur.* un copreneur.
Съотвѣтственъ, *adj. Géom.* homologue.
Съотвѣтствіе, *sn. fig.* l'harmonie *f*.
Съотвѣтствувамъ, *va.* figurer.
Съотносителенъ, *adj.* corrélatif.
Съотносителна рѣчь, *sf.* le corrélatif.
Съотношене, *sn.* la corrélation, connexité, cohérence *f*; 1. *fig.* le contact; 2. имамъ — съ, *va.* symboliser avec; 3. който прѣдырва -шенеата на общность-та, humanitaire, *adj.*
Съочастницы, *sm. pl. Jur.* les consorts *m*; ‖ бывамъ -тникъ въ наговаряне въ прѣстжпване, *vn. fig.* tremper dans.
Съперникъ, **ница**, *s.* rival, ale; compétiteur, trice; un adversaire, concurrent, contendant, *sc.* émule (*voyez* **Надваревачъ**).
Съперничествамъ, *va.* rivaliser de.
Съперничество, *sn.* la rivalité, concurrence, compétition *f*.
Съподписачъ, *s. adj.* contre-signataire.
Съпосрѣдникъ, *sm.* un comédiateur.
Съправлене, *sn.* la corégence.
Съправителско достойнство, *sn.* la corégence.
Съправитель (*съисправникъ*), *sm.* un corégent.
Съприсжщенъ, *adj.* concomitant.
Съприсжщіе, *sn.* la concomitance.
Съпричастіе, *sn.* la participation.

Съпродавачъ (*другарь въ продань*), *sm.* un convendeur; ‖ (*съ наддаване*), *fur.* un colicitant.
Съпротивяне, *sn.* la rénitence.
Съпрѣдѣлность (*на двѣ страны, смѣждене*), *sf.* la confinité.
Съравенъ, *adj. Théol.* coégal.
Съравенство, *sn.* la coégalité.
Съразмѣревамь, *va.* proportionner. [-мѣренъ.
Съразмѣренъ, *adj. Théol.* condigne; -рна,
Съразмѣрна часть, *sf.* portion contingente *f.*
Съразмѣрно, *adv.* à *ou* en proportion, proportionnement, à l'avenant; ‖ *conj.* proportion gardée, toute proportion gardée.
— **отношене**, *sn. fig.* l' harmonie *f.*
Съразмѣрность, *sf.* la proportion; ‖ съ —, au marc le franc *ou* la livre.
Съревноване, *sn.* l'émulation *f.*
Съревнователенъ, *adj.* rival. [émule.
Съревновачъ, ка, *s.* émulateur, trice; *co.*
Съревнувамь, *va.* rivaliser de.
Съсипанъ, *adj.* abattu, perdu, délabré; ‖ *fig. fam.* frit; ‖ (*веке, за човѣкъ*), bas percé *m.*
Съсипвамь, *va.* ruiner, ravager, écharper, réduire *ou* mettre en cendres, égorger, abîmer *et* abymer, bouleverser, subvertir; 1. achever, vendanger, ronger, dévaster, désoler, désorganiser, dégrader, consumer, manger, faire main basse sur, infester; 2. *fig.* écraser, perdre, foudroyer, couper la gorge à, massacrer, poignarder, cubulter, délabrer, couler; 3. (*нѣкого*), *fig.* grêler; 4. (*пжть*), rompre; 5. който -пва *или* **изѣжда**, dévorant *et* -rateur, désorganisateur; 6. -*ca*, *vr.* se ruiner, s' abîmer, se consumer, se couler à fond, dépérir, périr, manquer, tomber en ruine, succumber, se crever, être réduit à la besace; 7. *fig.* avorter, s'écrouler, cubulter; 8. (*до край*), s' achever de peindre; 9. -пвамеса (*единъ другъ*), s'entre-détruire; 10. безъ да са -сипи, sans préjudice de, *m.*
Съсипване, *sn.* la ruine, dégât *m*, destruction *f*, dépérissement, renversement, bouleversement *m*, décadence *f*, écroulement *m*, dérolation *f*, délabrement *m*, subversion, perte, évertion, désorganisation *f*; ‖ *fig.* le précipice, déroute *f*, cataclysme *m*; ‖ приближяваса до —, il menace ruine.
Съсипителенъ, *adj.* destructif, foudroyant, éversif, subversif.
— **огжнь**, *sm.* feu consumant *m.*
— **свьршакъ**, *sm.* la catastrophe.
— **сигналъ**, *sm. Mar.* l'annulement *m.*
Съсипителна сила, *sf. Astr.* force déturbatrice *f*; ‖ (*на врѣмето*), l'injure *f.*
Съсипителность [сѣщане —, *Phrén.* la destructivité.
Съсипникъ,ница, *s.* destructeur, trice; un ravageur; ‖ *fig.* un demolisseur.
Съсичаса (*за платъ*), *v. imp.* il se coupe.
Съслагателно наклонене, *sn.* le conjonctif; ‖ *Gram.* le subjonctif.
Съслужникъ, *sm.* un collègue.
Съсрѣдоточвамь, *va.* concentrer, centraliser; ‖ *Chim.* exalter; ‖ който -чева, centralisateur, *adj.*
Съсрѣдоточеване, *sn.* la centralisation, concentration *f*; ‖ унищожене на —, la décentralisation; ‖ унищожавамь —, *va.* décentraliser.
Съставенъ, *adj.* complexé, composé, constitutif, constituant; 1. (*и млого*), *fam.* multiple; 2, добрѣ *или* злѣ —, bien *ou* mal emmanché; 3. отъ добро -вене, bien complexionné.
— **скрѣпецъ**, *sm.* poulie moufée *f.*
Съставителенъ, *adj.* constituant.
Съставлене, *sn.* la fabrication, facture *f.*
Съставлявамь, *va.* former, faire, monter à *et* se — à; ‖ *fig.* fabriquer; ‖ -*ca*, *vr.* se former.
Съставна рѣчь, *sf. Gram.* le composé.
— **сила** (*въ динамика*), *sf.* la résultante.
— **часть** (*на едно цѣло*), *sf.* partie intégrante.
Съставность, *sf.* la complexité.
Съставямь, *va.* constituer, rédiger, préparer, composer; ‖ (*изново*), recomposer; ‖ (*отдѣлны части*), monter.
Съставяне, *sn.* la constitution, composition, formation *f*; 1. (*изново*), *Chim.* la recomposition; 2. (*лѣкове*), *Pharm.* la synthèse; 3. (*на цѣръ*), la préparation.
Съставъ, *sm.* le composé, recette, pâte *f*; 1. *fig.* l'édifice *f*; 2. (*на тѣлото*), la charpente, structure; 3. (*на управлене*), *fig.* le rouage; 4. (*направа на нѣкое тѣло*), la mécanique, mecanisme *m.*
Състоя (*отъ*), se composer de; 1. (*въ нѣщо*), *fig.* résider en; 2. състои (*въ или отъ*), *v. imp.* il consiste en, dans; ‖ който —, consistant en, *adj.*
Състояне, *sn.* la situation, état *m*, condition, consistance, nature *f*, mode, parti, sort, avoir *m*, fortune *f*, point *m*, assiette *f*, les termes *m*; 1. *fig.* la posture, portée; 2. най-лошо —, la péjoration; 3. (*на безименъ списатель*), l'anonyme *m*; 4. (*на пжпка прѣди цжвнуване*), *Bot.* l'estivation *f*; 5. (*на човѣцы*), l'étage *m*; 6. докарвамь въ испрьвното —, *va.* restituer; 7. дьржа въ диво —, *va. fig.* enténébrer; 8. поставямь въ —, conditionner; 9. въ —, en état de; 10. въ добро —, conditionné; 11. въ — сьмь, être capable, être à même, avoir le reins forts; 12. не въ —, hors d'état, incapable de.
Състоятеленъ, *adj. Com.* solvable.
Състоятелность, *sf.* la solvabilité.

Състрадане, *sm.* la sympathie, compassion, commisération *f.* [patissant.
Състрадателенъ, *adj.* miséricordieux, com-
Състрадателность, *sf.* la compatissance.
Сътворене, *sm.* la création.
Сътворявамъ, *va.* créer.
Сътрудникъ,ница, *s.* collaborateur, trice.
Съдрудничество, *sm.* la collaboration.
Съучастенъ, *adj.* participant.
Съучастие, *sm.* la complicité.
Съучастникъ,ница, *sc.* complice, un coin-téressé.
Съученикъ, *sm.* un condisciple; | (*при майсторъ*), un compagnon.
Съхранение, *sm.* la conservation, entretien, maintien *m*; 1. даване за —, le dépôt, la consignation; 2. давамъ за —, *va.* consigner; 3. за —, en dépôt.
Съхранителенъ, *adj.* manutentionnel.
Съхранявамъ, *va.* conserver, garder, maintenir, réserver, sauver; | **-се**, *vr.* se conserver, se maintenir.
Съчинение, *sm.* la composition, mémoire *m*, pièce *f*, livre, point *m*; 1. всичко незначително —, *fig.* le regaton; 2. (*съ измислено име*), ouvrage pseudonyme *m*; 3. (*нещемъ работено*), l'élucubration *f*; 4. начинъ — (*на музика, на стихове*), la facture; 5. расположение —, la charpente; 6. -чинения, *pl.* les écrits *m*; | събране различни —, la bibliothèque.
Съчиненце, *sm. dim.* l'opuscule *m*.
Съчинитель, *sm.* un auteur, écrivain *m*; | | (*на харти*), ingénieur géographe *m*.
Съчинявамъ, *va.* composer, rédiger, produire, écrire, faire; 1. *fig.* concevoir; 2. *fam.* mettre du noir sur du blanc; 3. (*мъчно*), *fig.* marteler. [*колъ*), *Vén.* siller.
Съшивамъ, *va.* repriser; | (*очитѣ на со-*
Съшиване, *sr.* la reprise.
Съшивачка (*на книги*), *sf.* une couseuse.
Съшивачъ, ка, *s.* rentrayeur, euse.
Съшествие, *sm. Slav.* le descente.
Съсѣщане, *sm.* la sympathie.
Съюзденъ, *adj.* fédéral *et* -ratif, fédéré, confédératif, confédéré, conjonctif.
Съюзденикъ, *sm.* un allié, confédéré; | бывамъ —, *vn.* s'allier avec.
Съюзденически бой (*-ска война*), *sm.* guerre sociale *f*.
Съюздъ, *sm.* la coalition, fédération, confédération, ligue, union *f*, noeud *m*; 1. *fig.* le lien; 2. *Gram.* la conjonction; | какъ —, *adv.* -nelement; 3. (*пресвитеріяны въ Шотландія*), le covenat; | участникъ на —, covenantaire *m*; 4. влазямъ въ —, *vn.* se coaliser, se liguer; 5. правя —, *va.* fédéraliser; 6. съставлявамъ —, *va.* se confédérer.
Съсѫхнуване (*глина*), *sm.* le retrait.
Съществование, *sm.* la coexistance.
Съществувамъ, *vn.* coexister; | **кой-то -щетвува**, coexistant, *adj.*
Сферически, *adj. Géom.* sphérique.
Сферондаленъ, *adj.* sphéroïdal.
Сферондъ, *sm. Géom.* le sphéroïde.
Сферометръ (*оптическо орѫдіе*), *sm.* le sphéromètre.
Сфинксъ (*чудовище*), *sm.* le sphynx.
Схванатъ, *adj.* entrepris; | (*на краката нога*), fourbu; | (*съ рѫцѣтѣ*), *fig.* gauche. — **човѣкъ**, *sm.* un cul-de-jatte.
Схватъ, *sm.* la manivelle.
Схващамъ, *va.* saisir, 'happer; 1. *fig.* empêtrer dans; 2. *fam.* 'harper; 3. -се (*нанъ*), *vr.* remordre.
Схващане, *sm. Phys.* la cohésion; | (*въ ставитѣ*), *Méd.* la goutte; | (*на челоститѣ*), *Méd.* la brédissure.
Схоластикъ, *sm.* un écolâtre; | (*-тически богословъ*), un scolastique.
Схоластически, *adj.* scolastique; **-скы**, -ment.
Схоліастъ (*тълкувачъ на веты списатели*), *sm.* un scoliaste.
Схолія (*тълкуване на веть списатель и Géom. забѣлѣжка, извеснение*), *sf.* la scolie.
Сцелитъ (*камыкъ*), *sm. Minér.* la scélite.
Сцена, *sf.* le théâtre, les planches *f*; | (*въ театръ*), la scène; | мѣсто задъ —, le postscénium.
Сценическа, *adj.* scénique. [-ment.
Сценографически, *adj.* scénographique; **-скы**,
Сценографія, *sf.* la scénographie.
Сценографъ, *sm.* un scénographe.
Сцѣлявамъ, *va.* souder, emboîter; | *Mar.* abouter; | *Mec.* embrayer.
Сцѣляване, *sn.* l'emboîtement *m*, emboîture *f*, aboutement, brélage *m*; | *Mar.* l'écart *m*; | (*на кръвнитѣ жили*), *Anat.* l'anastomose *f*.
Сцѣпване *и* **-пене**, *sm.* la stupéfaction, transissement, coup de sang, *m*; | *Phys.* la cohésion.
Сцѣпителнотрьпченъ, *adj. Méd.* tétanique.
Сцѣпителны трьпкы, *sf. Méd.* le tétanos.
Сцѣпнатъ, *adj.* transi; | *fig.* pétrifié.
Сцѣпявамса, *vr.* transir; | правя да са сцѣпи *или* сдьрви, *va. fig.* glacer.
Счоты (*смѣталка*), *sm. pl.* le compteur; | *Arithm.* l'abagre *m*.
Счуквамъ, *va.* triturer, concasser, égruger.
Счукане *и* **-кване**, *sm.* la trituration, concassation *f*.
Счукнувамса, *vr.* se cogner, aborder.
Счукнуване, *sn. Mar.* l'abordage *m*.
Счупвамъ, *va.* fracturer, fracasser, forcer, ouvrir, débarder; 1. (*боръ на ладія*), raser; 2. (*сърце, нефъ*), *fig.* fendre; 3. (*се*), *vn.* se fracturer, se casser; | (*става*), se disloquer; 4. счупваса, *v. imp.* il se fracasse;

5. който счупва *или* трошы варкы, un débardeur.
Счупване, *sm.* la fracture, cassage *m*, casse, cassure, rupture, effraction *f*; ‖ (*съ трѣсакъ*), le fracas.
Счупенъ, *adj.* brisé, cassé.
Сшивамь, *va.* rentraire (*voyez* Съшивамь).
Сшиване, *sm.* la rentraiture; ‖ *fig.* la suture.
Сыновенъ, *adj.* filial.
Сыновно почитане, *sm.* crainte révérencielle *f.*
— състояне, *sm.* la filialité.
Сыновство, *sm.* la filialité.
Сынчага, *sm.* un 'héros.
Сынъ, *sm.* le fils, enfant mâle *m*; ‖ както е прилично на —, *adv.* filialement.
Сыпаница, *sf.* petite vérole discrète *f*; 1. *Méd.* l'éruption *f*, exenthème *m*; 2. (*піанъ*), *Méd.* pian de Guinée, *m*; 3. (*отъ горещина*), l'échauffaison *f*; 4. съ — (*за болесть*), *Méd.* éruptif, *adj.*; 5. цѣръ за —, *Méd.* antivarielique, *adj. m.*
Сыпане, *sn. Méd.* l'éruption, ébullition *f.*
Сыпанчавъ, *adj.* exanthemateux, gravé de petite vérole, *m.*
Сыпване (*по лжжичка*), *sn. Chim.* la projection.
Сыпенъ, *adj. Chir.* 'herniaire.
Сыпителна поварейка, *sf.* la louche.
Сыпкава круша, *sf.* messire Jean *ou* poire de messer Jean, *f.*
Сыпкавость, *sf.* la friabilité.
Сыпкавъ, *adj.* friable, pulvérulent, fragile, triturable.
— камыкъ, *sm.* pièrre pouf, *f.*
Сыпна подвезка, *sf.* bandage 'herniaire *m*; ‖ майсторъ за -кы, un bandagiste.
— трѣва, *sf.* la 'herniaire.
Сыпнувамь-събуждамса, *vr.* s'éveiller, s'éveiller en sursaut *m*; ‖ -вамса, *vr.* ouvrir la paupière.
Сыпувамь, *va.* verser.
Сыпжса (*отъ баба-шврка*), *vr.* sortir.
Сыреваса, *v. imp.* il se caille, il s'engrumele.
Сыревъ *и* -ренъ, *adj.* caséeux.
Сырене, *sn.* le fromage; 1. (*отъ сметана*), la jonchée; 2. както — въ масло, *fig.* à nage pataud; 3. търговецъ на —, un fromager; 4. търговія съ —, la fromagerie.
Сыренченъ *или* Карнаваленъ, *adj.* carnavalesque.
Сыренница, *sf.* le carnaval, semaine grasse *f.*
Сырище, *sn.* la caillette, la présure.
Сырнарница, *sf.* la fromagerie.
Сырнарь, ка, *s.* fromager, ère.
Сыропустна недѣля, *sf.* la quinquagésime.
Сыръ (*чистъ восакъ*), *sm.* marquette de cire, *f.*
Сытость, *sf.* la satiété.
Сытъ, *adj.* soûl.
Сѣачъ *и* Сѣецъ, ка, *s.* cribleur, euse; un semeur.
Сѣверенъ (*полунощенъ*), *adj.* boréal, nord, septentrional; ‖ *Géogr.* arctique.
— вѣтъръ (*черный*), *sm.* le nord, tramontane, bise *f.*
— еленъ, *sm. quadr.* le renne, élan *m.*
Сѣверенъ каперъ, *sm. poisson*, l'épaulard *m.*
Сѣверна звѣзда, *sf.* la tramontane.
— широчина, *sf. Géogr. Astr.* la latitude.
Сѣверно свѣтене, *sn.* aurore boréale *f.*
Сѣверны страны, *sf. pl.* le nord.
Сѣверо-заходенъ, *adj.* nord-oueste.
— -вѣтъръ, *sm.* nord-oueste, mestral *et* maëstral *m*, galerne *f.*
— заходъ, *sm.* le nord-oueste, balai du ciel *m.*
— истокъ, *sm.* le nord-est.
— источенъ *и* -вѣтъръ, *adj. sm.* nord-est.
Сѣверъ (*полунощь*), *sm* le nord, septentrion *m*, tramontane *f*; ‖ забѣлѣжвамь — на харта, *va.* orienter.
Сѣдамь, *vn.* se seoir, se mettre, se poster; 1. (*пакъ*), se rasseoir; 2. (*при сложена табла*), *fam.* s'attabler; 3. (*пакъ на паралія*), se remettre à table *f.*
Сѣдаленъ, *adj. Anat.* anal.
— маразъ *sm. Anat.* le sciatique *et* goutte —, *sf.*
— ржбъ, *sm. Anat.* le périnée; ‖ на —, périnéal, -néen, *adj.*
Сѣдална баня, *sf.* bain de siege *ou* demi-bain, *m.*
Сѣдална кость, *sf. Anat.* l'ischion *m*; ‖ на —, ischiatique *et* ischial, *adj*; ‖ искилване на — *или* на — копанка, *Chir.* ischiocèle *f.*
Сѣдало, *sn.* la chaise, siége, cul *m*; 1. *Méd.* l'anus *m*; 2. (*на кочіашъ*), le baudet; 3. на -то си (*въ постелка*), en son séant, sur son séant, *m.*
Сѣдане, *sn.* le cantonnement; ‖ (*на столъ*) la séance; ‖ (*турскы*), l'accroupissement *m.*
Сѣдачъ, *sn.* un habitant, courtaud de boutique, *m.*
Сѣдене, *sn.* la résidence, habitation, assiette *f*; 1. (*на конь*), la tenue; 2. (*нощемъ при боленъ*), la veillée; 3. мѣсто —, le domicile; 4. билетъ за — *или* навьртане, permis de séjour, *m.*
Сѣденъ, *adj. Méd.* carieux.
Сѣдителенъ, *adj. Méd.* phagédénique, cautérétique.
Сѣдларска работа, *sf.* la sellerie.
Сѣдларски *или* Хамотенъ занаятъ, *sm.* la bourrelerie.
Сѣдларь, *sm.* un sellier *et* -carrossier, un bourrelier.
Сѣдливость, *sf.* l'habitabilité *f.*
Сѣдливъ, *adj.* habitable, logeable, sédantaire; ‖ (*за цвѣтове и листа*), *Bot.* sessile; ‖ живувамь —, *vn.* vivre sédantairement.
Сѣдло, *sn.* la selle; 1. (*набито съ вълна*), la bardelle; 2. гуждамь — на конь (*обсѣдлавамь го*), *va.* seller; 3. изваждамь отъ —, *va.* désarçonner; 4. безъ —, *adv.* à nu.
Сѣднать, *adj.* sis (*отъ* seoir).
Сѣдѣнка, *sf.* la soirée, veillée *f.*
Сѣдж, *vn.* séjourner, habiter, résider, demeurer, seoir, se poser; 1. (*близо при*), avoisiner; 2. (*на кжща*), cantonner; 3. (*нощемъ или у нѣкого*), veiller; 4. (*при кунописецъ*), poser; 5. (*въ стая*), loger; 6. (*на столъ-тъ до кочіашъ-тъ*), en lapin;

7. (*турсны*), accroupir; 8. (*си*), se seoir, s'asseoir; 9. каня да сѣдне нѣкой, asseoir; 10. който сѣди, résidant, *adj.*

Сѣждамъ, *va.* corroder, consumer; 1. *fig.* ronger; 2. който -жда, *Méd.* cathérétique, *adj*; 3. сѣждаса, *v. imp.* il carrie; | *Méd.* il exulcére.

Сѣждане, *sm.* la corrosion, mordication, érosion *f*; | *Méd.* anabrose *ou* diabrose *f.*

Сѣждливъ, *adj. Méd.* anabrotique.

Сѣидба, *sf.* les semailles *f*, ensemencement *m*; | (*на дрьвчета отъ сѣме*), *Agric.* le semis; | врѣме за —, l'emblaison *f.*

Сѣкира, *sf.* l'ébarboir *m*, cognée *f.*

Сѣкія, *sf.* le coin; | (*на пары*), la frappe.

Сѣкнатъ, *adj.* solide; | (*за кеневиръ*), serré.

Сѣкнилникъ (*на сѣвщи*), *sm.* moucheur de chandelles, *m.*

Сѣкнило (*за сѣвщи*), *sm.* les mouchettes *f.*

Сѣкнѫ, *va.* moucher; | *-ca*, *vr.* se moucher.

Сѣкѫ, *va.* couper, tailler, 'hacher, le massacre; 1. (*дрьва*), débiter; 2. (*монета*), fabriquer; 3. (*правя пары*), frapper, battre, ouvrer; | (*изново*), refrapper; 4. цѣпя и —, frapper d'estoc et de taille; 5. сѣче ми умъ-тъ, *vn.* argumenter, conclure.

Сѣме (*и fig.*) *sm.* la semence, germe *m*; 1. (*сперма*), *Anat.* le sperme; 2. (*у бубо-лечкы*), le couvain; 3. (*зрьнце въ ябълка, круша*), le pépin; 4. (*у ракъ*), les oeufs *m*; 5. намокреване —, *Agric.* le chaulage; 6. натопявамъ у варлива вода —, *va.* chauler; 7. посѣване —, *Bot.* la semination; 8. расхвърлеване —, la dissémination; 9. течене —, *Méd.* la gonorrhée; 10. търговія съ -мена, la grêneterie; | търговецъ на —, un grênetier.

Сѣменарь (*търговецъ*), **ка**, *s.* grainier, ère.

Сѣменна обвивка (*околоплодіе*), *sf. Bot.* le péricarpe.

— сливица, *sf. Anat.* la prostate; | на —, prostatique, *adj*; | въспалене на —, *Méd.* la prostatite.

Сѣменно гнѣзденце (*положе*), *sm. Bot.* la loge.

Сѣменодѣлба, *sf. Bot.* le cotylédon; | съ -бы, cotylédoné.

— дѣлбенъ, *adj. Bot.* cotylédonaire.

— лежіе, *sm. Bot.* le sporange.

— подножіе, *sm. Bot.* le podosperme.

Сѣменосенъ каналъ, *sm. Anat.* canal déférent *m.*

Сѣменосецъ, *sm. Bot.* le placenta.

Сѣменце (*у мѫхъ*), *sm. Bot.* le spore *et* sporule *f.*

Сѣменъ, *adj.* spermatique; | *Anat. Bot.* séminal; | исхвляване на -ны сѫдины, *Méd.* la spermocèle.

Сѣмчено млѣко, *sm. Pharm.* l'émulsion *f*; | смисвамъ съ —, *va.* émulsionner.

Сѣнка, *sf.* l'ombre *f*; 1. *fig.* le fantôme, simulacre *m*; 2. (*отъ дрьвіе*), l'ombrage *f*; 3. правя *или* дьржѫ —, *va.* ombrer, ombrager; 4. имамъ подъ —, *va.* obombrer; 5. искуство да познаваме врѣмето посрѣдствомъ -та, la sciagraphie; 6. който прави малко — (*за лампа*), sinombre, *adj*; 7. подъ —, à l'ombre.

Сѣнникъ, *sm.* le tabernacle; 1. (*женска шатричка*), l'ombrelle *f*; 2. (*прѣдъ дюкянь*), l'auvent *m*, serpillière *f*; 3. (*шатра за слънце*), le parasol; 4. (*надъ шатра*), la marquise.

Сѣно, *sm.* le foin; 1. сушене — и плащане за него, le fanage; 2. сушѧ —, *va.* faner; 3. сушилникъ на —, un faneur.

— вьрзачъ, *sm.* un botteleur.

— косно врѣме, *sm.* la fenaison, fauchaison *f.*

— косъ, *sm.* la fenaison, fauche *f.*

— -паякъ, *sm. insecte*, le faucheux *et* faucher.

Сѣнчаста палма, *sf. arbre*, le tallipot.

Сѣнчастъ *и* **-ченъ**, *adj.* ombreux.

Сѣрей (*на вълна у овцѣ и др.*), *sm* le suint.

Сѣрн (*за добытакъ*), *v. imp.* il fiente.

Сѣрнва вълна, *sf.* laine surge *f.*

Сѣтене, *sm. Vén.* la pariade.

Сѣчене, *sm.* le massacre, carnage *m*; 1. *Géom.* la section; 2. (*на гора*), l'abatage *m*; (*дрьва*), la taille, coupe *f.*

Сѣщалница, *sm.* le sensorium.

Сѣщане, *sm.* le sens, sentiment *m*; | съ голѣмо —, *adv. Mus.* affetuoso.

Сѣя, *va.* semer, ensemencer, sasser, tamiser cribler; | (*на дѫгото просо*), approfondir | (*пакъ*), ressaser, ressemer.

Сѣялка (*сѣялна машина*), *sf.* le semoir.

Сѣяне, *sm.* les semailles *f*, ensemencement, sassement *m*, emblaison, tamisage *f*; | | врѣме за —, les semailles *f.*

Сѣянецъ, *sm.* plante sative *f.*

Сюйтаре, *sm. t.* un bouffon, farceur, fagotin *m*; | -тарія, *pl.* les matassins *m* (*voyez* Вшутникъ).

Сюйтарешко хоро, *sm.* les matassins *m.*

Сюйтарникъ, *sm. t.* (*voyez* Смѣхорія).

Сюнгерь (*гжба*), *sm. t.* l'éponge *f*; | истривамъ съ —, *va.* éponger; | който носи —, épongier, *adj. m.*

Сюргюнь, *sm. t.* (*voyez* Испѫждане).

Сюрдисвамъ, *va. t.* (*voyez* Изгонвамъ).

Сюлеменъ (*хлористъ живакъ*), *sm. t. Chim.* le sublimé; | (*за намазване огледало*), le tain.

Сюрежія, *sm. t.* (*voyez* Водачъ).

Сюрпризъ, *sm.* la surprise.

Сюртме (*жрѣжа*), *sm. t.* l'épervier *m.*

Сюртукъ (*врьхнѧ дрѣха*), *sm.* le surtout redingote *f.*

Сявгашенъ, *adj.* perpétuel, inamovible (*voyez* Всягдашенъ).

Сявгашность, *sf.* l'inamovibilité *f.*

Сякамь, *vn.* (*voyez* **Мысля**).
Сжбота, *sf.* le samedi; 1. велика —, samedi saint; 2. (*шабашъ у Евреи*), le sabbat; 3. нѣмамь една —, *va.* avoir le timbre fêlé.
Сжботникъ (*който варди сжбота*), *sc.* sabbataire; | (*жадажія т.*), un exorciste; | нощно събране на врачкы и -ницы, le sabbat.
— човѣкъ, *sm.* un drôle de corps ou d'homme.
Сжвнува, Сжмнува и **Разсжвнуваса**, *v. imp.* il point (*отъ* poindre).
Сждба, *sf.* le procès, jugement *m*, juridiction, justice, cause *f*, siége *m*; 1. *Jur.* le litige; 2. Божа —, la sentence, ordalie *f*; 3. (*съ доказателства*), *Jur.* l'interlocution *f*; 4. выкамь на —, *va.* intimer; 5. бранително слово въ —, le plaidoyer; 6. выкане въ —, *Jur.* la demande; 7. отсачамь —, *va.* déterminer; 8. призовка за —, l'assignation *f*; | *Jur.* l'avenir *m*; 9. страшната —, le jugement dernier; 10. траяне на една —, —, *Jur.* la litispendance; 11. тегля — или выкамь на — нѣкого, *va.* plaider; 12. теглене —, la plaidoirie; 13. теглилникъ,ница на —, *s.* plaideur, euse; 14. безъ — направо, *adv. Jur.* de-plano.
Сждбарникъ, *sm.* le code.
Сждбена прѣпирня, *sf.* la plaidoirie.
— рѣчь (*у Евреи*), *sf.* le pectoral.
Сждбено потвърдене, *sm.* la légalisation; | (*ради владѣне*), *Jur.* la maintenue.
— събране, *sm.* le plaid.
Сждбенъ, *adj.* juridictionnel, judiciaire, juridique, litigieux; | (*за медицина*), légal; | съ — уредъ, *adv.* judiciairement.
— день, *sm.* jour plaidoyable *m*, audience *f*.
Сждбены хартіи, *sf. pl.* la procédure.
Сждбопроизводство, *sn.* la jurisprudence, procedure *f*.
Сждене, *sm.* le jugement, juridiction *f*.
Сждливъ, *adj.* jugeable, processif; | (*за оплакване*), *Jur.* pendant.
Сждникъ, *sm.* un juge, magistrat, justicier, prévôt, aréopagite *et* -giste *m*; 1. *fam.* un robin; 2. (*въ Швеицарія*), *voyez* **Амманъ**; 3. (*посрѣдникъ*), un austrègue; 4. (*за прѣмиряване*), juge de paix; 5. -ницытѣ, *pl.* les gens de robe; 6. зване на —, la robe; 7. събране —, le parquet.
Сждница *или* **Сждбарница**, *sf.* la juridiction, justice *f*, palais *m*, cour *f*, tribunal, siége, for *m*, généralité *f*, ressort *m*; 1. (*за сждничны писари*), la basoche; 2. потвърдявамь за нѣкое дѣло въ —, *va.* plaider un fait; 3. събране на высокы -ници и слово при отваряне -ца, la mercuriale.
Сждниченъ, *adj.* juridictionnel.
Сждническа зала, *sf.* l'auditoire, *m*.
Сждническа даръ, *sm. fig.* l'épice *f*.
— поредъ, *sm.* la magistrature, le palais.
Сждически службашъ, *sm.* un sergent; | (*полицейски*), sergent de ville; | пращамь — нѣкому, *va.* sergenter.
Сждическо зване, *sm.* la judicature, magistrature *f*.
— мѣсто, *sm.* le bureau.
— отсичане, *sm.* le jugement.
— отсждане, *sn.* le jugé.
— писало, *sn.* style de palais, *m*.
Сждично извѣстіе, *sn.* l'intimation *f*; | *Jur.* la criée.
— мѣсто, *sn. Jur.* le burreau.
Сждничны дни, *sm. pl.* les jours de palais, *m*.
Сждоблизане, *sm.* l'écornifleric *f*.
— близачъ, ка, *s.* écornifleur, euse; écumeur de marmites, flaireur de table, de cuisine, *m*. [*fam.* écornifler.
— ближа, *va.* écumer les marmites, *f*; |
— мыйка, *sf.* une souillon de cuisine.
— мыецъ, мыйка, *s.* laveur, euse de vaisselle; écureur, euse.
Сждъ *m* и -дина, *f.* le vase; 1. (*и Anat.*), le vaisseau; 2. черковенъ —, la burette; 3. (*за прѣваряване*), l'alambik *m*; 4. полицы за -дове въ готварница, le vaisselier; 5. трапезенъ —, la vaisselle; 6. залѣпенъ —, vaiselle montée *f*; 7. сребренъ трапезенъ —, vaisselle plate *f*; | вардачъ на -дове, un garde-vaisselle.
Сждистъ и -диненъ, *adj. Anat.* vasculaire *et* -culeux.
Сждж, *va.* juger, dire, voir; 1. *Jur.* connaître de; 2. *fam.* arguer; 3. (*криво за работы*), *fig.* avoir la berlue; 4. (*посрѣдственно*), arbitrer; 5. (*прѣдварително или напрѣдъ*), préjuger; 6. (*по себе-си и за другы*), mesurer à son aune; 7. който са сади съ другиго, *Jur.* un colitigant.
Сжкъ (*на дска*), *sm. t. Bot.* le noeud.
Сжмь, *vn.* être, exister, subsister, assister à, se voir; 1. (*съ сила*), subsister; 2. азъ бѣхъ, j'ai été; 3. гладенъ —, 'jai faim; 4. жаденъ —, j'ai soif.
Сжнлива мышка, *sf. quadr.* le loir.
Сжнливость, *sf.* le narcotisme, léthargie *f*, sommeil *m*; | *Méd.* la somnolence.
Сжнливъ, *adj.* somnolent, endormi.
Сжнлио, ла, *s.* dormeur, euse; | *fa.* roupilleur, euse.
Сжнна болесть, *sf. Méd.* le coma.
— немощь, *sf. Méd.* le carus, état carotique *m*.
Сжнотълкуване, *sn.* l'onirocritie *et* onéirocritie *f*, brizomancie *f*.
— тълкувачъ, ка, *s.* oniromancien, enne; brizomancien *m*.
— гадане, *sn.* l'oniromance ou -mancie *f*, brizomancie *f*.
Сжнувамь, *vn.* rêver, songer de; | (*за нѣщо*), *fig. fam.* rêvasser.
Сжнуване, *sn.* la reverie, rêvasserie *f*, rêve,

songe *m*, vision *f*; | -ванеа, *pl.* les espaces imaginaires *m*.
Сжнувателенъ, *adj. fig.* creux.
Сжнувачъ, ка, *s.* rêveur, songeur, euse; *sc.* visionnaire; | *fam.* un songe-creux.
Сжнъ, *sm.* le sommeil, somme, songe, dormir, repos, rêve *m*, rêverie *f*; 1. *fig.* les pavots du sommeil, *m*; 2. виждамъ на -нѣ, *vn.* songer de; 3. на -нѣ, *adv.* en songe.
Сжсаръ, *sm. mam.* le rat (*voyez* Плъхъ).
Сжскамъ (*кога говоря*), *vn.* susseyer; | сжска (*за змия*), *v. imp.* il siffle; | който -ска, siffiant, *adj.*
Сжскане (*въ говорене*), *sm.* le susseyement; | (*отъ змия или гжска*), le sifflement.
Сжсна буква, *sf. Gram.* lettre sifflante *f*; | често употрѣбене на -нвы, *Gram.* le sigmatisme.
Сжсъ! *interj.* baste! | (*за куче*), *adv. Vén.* [tout beau.
Сжсѫнь *и* **-котка**, *sm. plante*, la pensée, le panicaut.
Сжхнене (*на тѣлото*), *sm.* l'émaciation *f*; | *Méd.* l'atrophie, phthisie, *f*.
Сжхня, *vn.* sécher, s'amaigrir, se faner; | (*пакъ*), ramaigrir.
Сжща тжкменна мысъль (*у изговоръ*), *sf.* [la valeur.
— **цѣна**, *sf.* le revient *et* prix de —, *sm.*
Сжществено, *adv.* essentiellement, au fond, dans le fond.
— **струване** (*на монета*), *sm.* valeur intrinsèque *f*.
Сжщественость, *sf.* la réalité, propriété, entité *f*; | доказвамъ въ —, *va.* réaliser.
Сжщественъ, *adj.* essentiel, réel, constitutif, intrinsèque; | *fig.* substantiel.
Сжществителенъ, *adj.* existant.
Сжществително име, *sm. Gram.* nom substantif *m*; | правя — отъ, *va.* substantifier; | както —, *adv.* substantivement.
Сжщество, *sm.* l'être *m*, substance, essence *f*, principal, individu *m*; 1. *fig.* le fond; 2. (*на едно дѣло*), l'essentiel *m*; 3. въ —, *adv.* en substance.
Сжществувамъ, *vn.* être, exister, subsister, vivre.
Сжществуване, *sn.* l'existance *f*.
Сжщникъ, *sm.* l'original *m*.
Сащность, *sf.* l'authenticité *f*, capitalité, actualité, entité, quiddité, *f*, effectif *m*, essence *f*; | *fig.* la substance, noyau, suc *m*.
Сжщо, *adv.* idem, item; 1. *Com.* dito *ou* idem; 2. *fam.* ric-à-ric, 3. все това -то, *fam.* queussi-queumi; 4. то е все -то, c'est toujours le même turelure; 5. това -то и съ него може са случи, autant lui en prend à l'oreille *f*; 6. правя -то за истото, *va.* rendre le réciproque; 7. -тъй, *adv.* pareillement, ainsi que.
— **врѣменность**, *sf.* le tautochronisme, synchronisme *m*; | *fig.* la coïncidence.
— **врѣменъ**, *adj.* tautochrone, synchrone; *Méd.* coïncident.
— **еврейнъ**, *sm. fam.* un arabe.
— **именъ**, *adj.* univoque.
— **зване**, *sn.* le titre.
— **земни**, *adj.* indigène.
— **земство**, *sn.* la naturalité.
— **земецъ**, *sm.* un indigène, naturel, natif; *sc.* régnicole *m*; | -земцы, *pl.* les nationaux *m*.
— **рѣчивъ**, *adj.* pléonastique.
Сжщъ, *adj.* véritable, authentique, effectif, essentiel, originel, loyal, vrai, en titre, entier, pur, de profession, même; 1. *fig.* pommé; 2. *fig. fam.* incarné; 3. *Théât.* praticable; 4. (*за злодѣецъ*), profond; 5. -той, propre; 6. той —, le même.
— **братъ**, *sm.* frère utérin *m*; | -щы братя и сестры, *pl.* les uterins *m*.
— **клонъ**, *sm. fig.* l'échalas *m*.
— **хвалопрѣдъ**, *sm. fig.* un brave à trois poils.

Т.

Т (*те*), la dix-neuvième lettre de l'alphabet bulgare.
Табакерка, *sf.* la boîte; | (*кутийка за емфіе*), la tabatière (*voyez* Захлупцы).
Табакхана, *sf. t. voyez* Печарница.
Табакъ, *sm. t. voyez* Печарь.
Табія (*за топове*), *sf. t. Fortif* le risban (*voyez* Барбетъ *et* Бастіонъ).
Табла, *sf.* la table, tableau, banc *m*.
Таблатура (*нотна таблица*), *sf. Mus.* la tablature.
Таблица, *sf.* la table, tableau, plateau *m*; | (*умножене или единъ пѫть по единъ*), table pythagorique *ou* de Pythagore, table de multiplication *f*.
Таблицы, *sf. pl.* les fastes *m*; | (*за врѣмето ради двигане на водата*), établissement de marées, *m*.
Табличка, *sf.* le cabaret.
Табуретъ, *sm.* le tabouret.
Тава, *sf. t.* la cuvette; | (*за баница*), la tourtière; | (*за варене сладко*), poêle à confiture, *m*.
Тавла, *sf. t.* écurie de prince, 'haras *m*; | (*за продажба коніе*), le tattersall; | надзирачъ на —, un écuyer.
Тавле (*триктракъ*), *sm.* le trictrac, chance *f*; | игра на —, le revertier *et* reverquier.
Тавлена джска, *sf.* le trictrac.
Тавтограмъ, *sm.* le tautogramme.

Тагра, *sf. t.* la civière (*voyez* Тевгере).
Таель (2 *лота сръбро, въ Кина*), *sm.* le tael *et* tail.
Таене, *sn.* le suintement; | (*на скѣгъ*), la fonte.
Таннжія, *sm. t.* un étapier.
Таннъ, *sm. t.* la ration; | (*солдатски*), *Milit.* l'étape *f.*
Тайна, *sf.* le secret, mystère, sacrement, lettres closes *f*, pot aux roses, *m.* 1. искарвамъ — отъ нѣкого, *va.* tenir sur la sellette; | *fig. fam.* tirer les vers du nez *m*; 2. както —, sous les sceau du secret; 3. святы -ны (литургія), *pl.* les saintes mystères *m.*
— вечеря, *sf.* la cène.
— печѣлба, *sf. fam.* la grivellé *et* grivèlerie; | тайно печѣля, *v. fam.* griveler.
— пжтека, *sf. fig.* la refuite.
— сбирщина, *sf.* le conventicule.
— сждница, *sf.* la wehme *et* cour wehmique.
Тайникъ, *sm.* un mistificateur, écoute *f*; | (*въ тжмница*), un secret.
Тайно, *adv.* secrètement, silancieusement, souterrainement, en cachette, sous la cheminée, sous la custode, à plat couvert, à la dérobée, à petit bruit, en tapinois, in petto; 1. *fam.* en catimini; 2. на —, en secret, à porte close; 3. държа —, *va.* faire mystère de; 4. държа на —, *va.* celer; 5. наговарямса —, *vr. Jur.* colluder; 6. наговарване —, la collusion; 7. наговоренъ —, collusoire, *adj.*
— исповѣдане, *sm.* confession auriculaire *f.*
— писане, *sn.* la cryptographie.
— -или отписване, *sm.* la contre-lettre; | (*у Лакедемонцы*), la scytale.
— писателенъ, *adj.* cryptographique.
— повелѣне (*ради запиране*), *sm.* lettre de cachet, *f.*
— пърцане, *sn. Bot.* la cryptogamie.
— пърцно растене, *sn.* la cryptogame *et* plante —, *f.*
— събране, *sn.* le huis clos, le conciliabule.
Тайность, *sf.* le mystère.
Тайственникъ (*ересъ*), *sm.* le sacramentaire.
Тайственъ, *adj.* mystérieux, mystique, sacramental *et* -tel; | *Théol.* anagogique.
— съставъ, *sm. Chim.* l'arcane *m.*
Тайствены рѣчи, *sf. pl.* mots sacramentaux *m*, paroles sacramentelles *f.*
Тайство, *sn.* le mystère, sacrement *m*, lettres scloses *f.*
Тайнъ, *adj.* secret, occulte, couvert, confidentiel, furtif, privé, esotérique, clandestin, morganatique.
— излазъ, *sm.* fausse porte *f.*
— любовникъ, *sm. fam.* un greluchon.
— пжть, *sm.* faux-fuyant *m.*
— сговоръ, *sm.* le compérage.
Тайны (*на сърдцето*), *sf. pl. fig.* les plis *et* [replis *m.*
Тайны намыслевания, *sm. fig.* le dessus des cartes *f.*
— подбутвания *или* кощунства, *sm. pl.* [*fig.* les souterrains *m.*
— снешения, *sm. pl.* les pratiques *f.*
Тайфа, *sf. t.* (*voyez* Дружина).
Тайче, *sn. t.* le bidet.
Така, *adv.* ainsi, si; 1. — е, pareillement; 2. и —, *conj.* donc; 3. и — и тай, *adv.* entre-deux; 4. — както, *adv.* comme; | *conj.* dès que; 5. — що то, *conj.* de façon que.
— кажецъ *или* Тжй-, *sm.* un idemiste.
Такелажъ (*задѣване*), *sm. Mar.* le gréement *et* grément; 1. — мейстеръ, *sm.* un gréeur; 2. (*ортомы*), la manoeuvre; | употрѣбителенъ всякой часъ *или* за наѣра —, manoeuvres courantes, dormantes, *f.*
Такалитъ, *sm. t.* le brouillon; 1. пиша —, *va.* brouillonner, minuter; 2. написване —, le projet; 3 правя —, *va. fig.* dégrossir.
— съчинение, *sm.* le brouillon, la minute.
Такса (*наркъ t.*), *sf.* la taxe, le taux; | налагамъ твърдѣ голѣма — на нѣщо, *va.* surtaxer.
Таксидермически, *adj.* taxidermique.
Таксидермія (*натжнително искуство*), *sf.* la taxidermie.
Таксидарь, *sm. t.* un commis voyageur; | *Com.* garçon de caisse, placier, *m.*
Таксономія (*наука за полагане редъ*), *sf.* la taxonomie.
Тактика, *sf.* la tactique.
Тактикъ (*искусенъ въ тактика*), *sm.* un [tacticien.
Тактъ, *sm.* la cadence; | *Mus.* la mesure, quantité *f*; | съгледвамъ -тъ *или* размѣръ-тъ на, *va.* cadencer.
Такъвъ, *adj.* pareil, tel; 1. какъвто, ...— и, tel; 2. — и —, tel et tel; 3. — ... както, tel que.
Талантъ (*дарба*), *sm.* le génie; | (*тегло* [*злато или сръбро*) *fig.* le talent.
Талапуанъ (*Сіамски жрецъ*), *sm.* un talapoin.
Таласжмъ, *sm. t.* le cauchemar, fantôme, esprit follet, farfadet, lutin, loup-garou *m* (*voyez* Прѣсторка).
Талашъ, *sm. t.* (*voyez* Остъргалкы).
Талвегъ (*матка у рѣка*), *sm. Géogr.* le thalweg.
Таледъ (*бѣло було у Евреи*), *sm.* le taled.
Талеръ (*монета*), *sm.* l'ecu *m*, thaler *et* taler *m.*
Талига, *sf.* le chariot, coche *m*, benne *f*; | [(*колца*), le tombereau.
Талижка (*у станъ*), *Typ.* le berceau, train *m*; | (*на две колела*), la charrette; | малка — безъ ритлы, le charretin.
Талишкы, *sf. pl. Mar.* le palanquin.
Талія, *sf.* le corsage; | (*кръстъ на дрѣха и мѣтане книгы*), la taille.
Талкъ (*камыкъ*), *sm.* le talc; -лченъ, de talc.
Талмудистъ (*послѣдователъ на талмудъ*), *sm.* un talmudiste.
Талмудически, *adj.* talmudique.
Талмудъ (*законникъ у Евреи*) *sm.* le talmud.
Талонъ (*останалы книгы слѣдъ раздава—*

нето и Сот. крайнинъ на добывчены купоны), *sm.* le talon; | (*отъ билеты на бѣлѣженъ регистръ*), talon de souche, *m.*
Талпа (*дебела дъбова дъска*), *sf.* le madrier.
Талрепъ, *sm. Mar.* la ride; | теглене -пы (*сляка*), *Mar.* le ridage; | тегля *или* дръпамъ -пы, *va. Mar.* rider.
Талурче (*надъ вода въ котѣлъ*), *sm.* la nageoire; | (*за сѣкнило на сѣчищъ*), le porte-mouchettes.
Талуръ, *sm.* l'assiette *f.*
Талчастъ, *adj.* talcique.
Талченъ, *adj.* talqueux. [toquière.
Таль (*за счупване вантъ*), *sf. Mar.* la pan-
Талы, *sf. pl. Mar.* la caliorne *et* cayorne; | (*и штагъ-*), le brédindin.
Тамариндевъ плодъ, *sm.* le tamarin.
Тамариндъ, *sm. arbre*, le tamarinier *et* tamarin.
Тамарискъ, *sm. arbuste*, le tamaris *ou* -rise *et* -rix.
Тамбуринско блъсване, *sm.* le tambourin.
Тамбуринъ (*малъкъ тъпанъ*), *sm.* le tambourin.
Тамбуръ, *sm. Fortif.* le tambour.
— **мажоръ**, *sm.* un tambour-major.
Тамъ и -мѣ, *adv.* là bas, là, y, ibidem; 1. *prép.* voilà; 2. — e, *adv.* là; 3. отъ —, de là; 4. до —, jusque là; 5. прѣзъ —, par là; 6. тукъ —, par-ci, par-là; 7. и — и тукъ, par ci, par ci-là, deci de ci-là; 8. — намѣренытѣ, *sm. pl.* les présents *m.*
— **земецъ**, *s.* un autochthone.
— **земцы**, *sm. pl.* les aborigènes *m.* [tam.
— **тамъ** (*муз. инструментъ*), *sm.* le tam-
Тамянка (*гроздіе*), *sf.* le muscat.
Тамянъ, *sm.* l'encens *m*, gomme ammoniaque *f*; | кѣдене съ —, l'encensement *m*; | кѣдя съ —, *va.* encenser. [*ou* -chemise.
Танджръ, *sm. t.* le tandour, le chauffe-linge
Танталъ (*металъ*) *sm. Chim.* le tantale *ou* colombium.
Тапиръ (*водна свиня*), *sm. quadr.* le tapir.
Тараканъ, *sm. insecte*, le cakerlat *et* cancrelat.
Тарантасъ (*дългястъ кола*), *sm.* la tarantasse. [telle.
Тарантелла (*хоро и пѣсня*), *sf.* la taren-
Тарантула, *sf. insecte*, la tarentule; | болестъ отъ оживване на —, le tarentisme.
Таранъ, *sm. Milit.* le bélier.
Тараторъ (*съ чесновъ лукъ*) *sm.* l'aillade *f.*
Таргумически, *adj.* targumique.
Таргумистъ, *sm.* un targumiste.
Тарифа, *sf.* le tarif; -фенъ, de tarif.
Тарлатанъ (*видъ муселина*), *sm.* la tarlatane.
Торочны книгы, *sf. pl.* les tarots *m.* [tane.
Тартана (*едноборна ладія*), *sf. Mar.* la tar-
Тартанъ (*клинчастъ платъ*), *sm.* le tartan.
Тартаръ (*дивечка*), *sm.* le tartare.
Тарулкы, *sf. pl. Milit.* les cymbales; | който удря -тѣ, un cymbalier *et* -baliste.
Тархана, *sf. t.* la semoule.
Таръ [въ -тъ, *adv.* au même temps, en même temps; | *fam.* sonica.
Тасче, *sm.* l'écuelle *f*; | *Bot.* la pyxide *ou* boîte à savonnette; 2. (у часовникъ), le timbre; 3. едно пълно —, une ecuellée.
Тасъ, *sm.* la casserole, terrine *f*, bassin *m*; | единъ пъленъ — *или* върховатъ, une casserolée, terrinée *f.*
Татко, Тате и **Тейко** *sm.* le papa.
Татула, *sf. plante*, le datture, le stramonium *et* -moine; -ленъ, de datture. [le tafia.
Тафія (*ракія отъ захарны прѣщины*), *sf.*
Тафта (*съ мушицы*), *sf.* le chagrin; | подплащамъ съ —, *va.* glacer. [*день.*)
Тахтилъ, *sm. t.* (*voyez Непристжтственъ*
Тацетъ, *sm. plante*, narcisse tazette *ou* à bouquet, *m.*
Тачене, *sn.* la vénération, représentation, réputation *f*; 1. *fig.* l'hommage *m*; 2. въ —, *prép.* en raison de; 3. за — на, за, à l'intention de.
Тачъ, *sm.* le respect, méditation, révérence *f*; | имамъ — къмъ нѣкого, *va.* tenir en respect. [vérer; | *fig.* priser.
Тачѫ, *va.* respecter, honorer, vénérer, ré-
Ташка (*за сабя у хусаръ*), *sf.* la sabretache.
Тая, *va. fig.* couver; | -*ся vr.* se recéler; 2. тае, *v. imp.* il suinte, il fond; | (*за сѣнѣгъ*), il se dégèle; | (*за хартія*), il fonge, il boit.
Тварникъ (*хамалинъ t.*), *sm.* un portefaix, commissionnaire, fort de la halle, crocheteur, bardeur *m*; | *fam.* un souffre-douleur.
Тварническа кола (*съ две колела*), *sf.* l'effourceau *m.*
Твой (*f.* твоя, *n.* твое), *adj. poss.* tien, enne; ton (*f.* ta, *pl.* tes); | твоето имане *sm.* le tien; | твоитѣ родници, *sf. pl.* les tiens
Творецъ, *sm.* le créateur; -рчески, -trice | auteur *m.*
Творителенъ, *adj. Gram.* l'ablatif *m.*
Твърда мысьль, *sf.* le propos.
Твърдиня (*кале t.*), *sf.* la forteresse, les fortifications *f*, château *m*, place forte *f*; | малка —, le fortin; | съ -дини, *Blas.* chatelé, *adj.*
Твърдо, nom bulgare de la lettre T.
Твърдо, *adv.* durement, ferme; 1. правя —, *va.* solidifier; 2. стоя —, *vn.* faire bonne contenance *f*; 3. става —, *v. imp.* il se solidifie.
Твърдость, *sf.* la consistance, fermeté, dureté, solidité, constance *f*, affermissement, stoïcisme *m*, austérité, energie, rigueur, tenue *f*; | *fig.* la rudesse; | *Méd.* la rénitence.
Твърдъ, *adj.* constant en (dans), ferme, dur, solide, stoïque, austère, persévérant, âpre, arrêté, rigoreux, fixe, vert; | *Méd.* renitent; | — и неравенъ (*за пулсъ*), *Méd.* serratile.
Твърдѣ, *préfixe*, archi-, très-; 1. *adv.* essen-

tiellement, richement, puissamment, grandement, de beaucoup, assez, bien, tout, fort, en diable, en diable et demi; 2. *Jur.* véhémentement; 3. — близо, coude à coude, à deux doigts de; 4. — добрѣ, bravo *et* bravissimo; 5. — лошо, à la diable; 6. — много, trop, d'importance, grievement, diablement.

Твърдѣ захванать, *adj.* affairé.

— **лудъ**, *s. fam.* un archifou.

— **слаба отрова**, *sf.* l'aqua-tofana *f.*

— **хытръ**, *adj. fig.* fin comme l'ambre.

— **широкъ**, *adj.* amplissime.

Театинецъ (*монахъ*), *sm.* un théatin.

Театраленъ, *adj.* théâtral; -лно, -lement; | scénique.

— **сборъ**, *sm.* la chambrée.

Театрална піеса [събране -сы, le théâtre.

— **случайность**, *sf.* un coup de théâtre.

— **шатра** (*у в. в.*), *sf.* le vélarium.

Театръ (*гледалница*), *sm.* le théâtre, comédie *f*, les planches *f*; | **лошо прѣдставямъ въ —**, *va.* cabotiner.

Тебе, *pron. pers.* te *ou* t' (*pour* toi); | **на** [тебѣ, à toi.

Тебиширъ, *sm. t.* la crai; -ренъ, de crai.

Тебиширенъ, *adj.* crayonneux; | *Géol.* crayeux.

Тебиширявъ, *adj. H. nat.* crétacé.

Тевтерь, *sm. t. Com.* le livre; 1. (*за данъ отъ имотъ*), le parcellaire *et* cadastre —, *sm*; 2. **има ма** (*нѣкой*) **писанъ на добрый —**, *vn.* être bien dans les papiers de; 3. **лъжливо записвамъ въ -тъ**, *va. Com.* contre-poser.

Тевтикъ, *sm. t.* la charpie; | **изнищевамъ платно за —**, *va.* faire de la charpie; | **хвандакъ —**, *Chir.* la tente.

Тевтиченъ фандакъ, *sm* le sindon.

Тевтонически орденъ, *sm.* ordre teutonique *m.*

Тегление (*и за лотарія*), *sm.* le tirage; | le pesage, pesée, descendance, traîne *f*; | (*полица*), *Com.* la traite.

Тегленица, *sf.* (*voyez* Смукало).

Тегливость, *sf.* la pondérabilité.

Тегливъ, *adj.* tolérable, supportable, soutenable, voulu, souffrable; | (*сгоденъ за тегление*), pondérable.

Тегличка, *sf.* la balance.

Тегличка часть, *sf.* partie pondérale *f.*

Тегличтелно сандже (*сюрмé t.*), *sm.* layette *f.*

Тегличъ, *sm.* l'aideau *m*, cheville ouvrière *f.*

Тегло, *sm.* la pesanteur, pesant; 1. (*драмъ*), le poids; 2. *Arithm.* la preuve; 3. la souffrance; 4. относително *или* специфическо —, pesanteur spécifique; 5. мыто на стоки по -то имъ, *Com.* le pondage; 6. повече драмове отъ -то, le surpoids; 7. на — (*на теразія t.*), *adv.* à plomb.

— **тъкменъ**, *adj.* pesant.

Тегля (*и лотарія, полица*), *va.* tirer; 1. attirer, porter, traîner, languir, patir; 2. supporter, endurer; 3. peser; 4. *fig.* balancer; 5. *Mar.* haler, saquer; 6. (*съ обвиняа денгъ*), *Com.* peser ort, *adj. invar;* 7. (*нагъ*), retirer; 8. (*подырѣ си*), *Mar.* remorquer; 9. (*на сждба*), traduire, agir; | *Jur.* actionner; 10. -*се* (*назадъ*), *vr.* battre en retraite; 11. **тегляса** (*отъ*), *v. imp.* il dépende, il releve.

Теглителенъ, *adj.* triste; | *fam.* vexant.

Тегнж, *vn.* s'appesantir.

Теготителенъ, *adj.* penible; | *fig.* pesant.

Теготително ищене, *sm. fig.* l'estocade *f.*

Теготіенъ *и* -тенъ, *adj.* incommode, gênant, fatigant, accablant, chagrinant, malpaisant, fâcheux, onereux, assujettissant.

— **човѣкъ**, *sm.* un fâcheux.

Теготія *f и* -тене, *sm.* la gravitation, gravité, lourdeur *f*, accablement *m*, fatigue, servitude, gêne *f*, malaise *m*; | *fig.* le poids; | **сила —**, *Phys.* la gravitation.

Теготливъ, *adj.* importun; -во, -nément.

— **човѣкъ**, *sm.* un importun.

Теготѣя, *vn. Phys.* graviter.

Тежка (*за жена*), *sf.* enceinte, grosse, pleine (*voyez* Трудна).

— **прьсть**, *sf. Chim.* la baryte.

— **работа**, *sf. fig.* peine des galères *f*, collier de misère, *m.* [lourdement.

Тежко, *adv.* pesamment, pesant, grièvement,

— **джхане**, *sm.* l'asthme *m.*

— **нѣщо**, *sm.* le bloc.

Тежкость, *sf.* la grossesse.

Тежькъ, *adj.* lourd, sérieux, matériel, massif, mat, onéreux, grief, rude; 1. *fig.* pesant; 2. *Milit.* gros; 3. (*за писмо*), rocalleux; 4. (*за ударене*), *Gram.* grave.

— **сжнь**, *sm. Méd.* le sopor *et* sopeur; | **който докарва —**, soporeux, *adj.*

Тежинна, *sf.* la pesanteur, poids *m*, lourdeur *f*, fardeau, faix *m*; 1. *fig.* la charge; 2. (*съ глава*), rompement de tête, *m*; 3. **повечето — на монета**, le forçage.

Тежнж *и* **Тегнж**, *vn.* peser sur; | **тежни** (*за монета*), *v. imp.* elle trébuche.

Тезгере, *sm. t.* le bard *et* bar (*voyez* Тагра).

Тезгяхъ (*станче*), *sm. t.* l'établi *m.*

Тезисъ [прьвъ —, *sm.* la tentatife.

Тейко, *sm.* le père.

Текстуалистъ (*който разумѣва добрѣ текстъ-тъ*), un textuaire.

Текстъ *sm.* le texte; 1. (*на документъ*), le contexte; 2. (*на списатель*), la leçon; 3. относително до -тъ, textuaire, *adj*; 4. споредъ -тъ, textuel, *adj.*

Текъ, *sm. Phys.* le fluide.

Текж, *vn.* fluer, s'enfuir; 1. (*напване или назадъ*), refluer; 2. **тече**, *v. imp.* il coule, il court, il ruissele, il suinte; 3. (*за буре*), il fuit; 4. (*за ладія*), faire eau; 5. (*на-*

задъ), elle remonte; 6. (*както изъ ржкавъ*), à sceaux. [mon.
Теламонъ (*каріатида*), *sm. Archit.* le téla-
Теле, *sn.* le veau; | морско — (*черва*), veau marin; | приносене — въ жертва, le taurobole.
Телеграфисвамъ, *va.* télégraphier.
Телеграфистъ, *sm.* un télégraphiste.
Телеграфически, *adj.* télégraphique; -скы, -ment. [gramme.
Телеграфическо извѣстіе, *sn.* le télé-
— искуство, *sn.* la télégraphie.
Телеграфъ, *sm.* le télégraghe; | въздушенъ —, télégraphe aerien, | електрически —, télégraphe électrique.
Телескопически, *adj.* télescopique.
Телескопъ (*пусола t.*), *sm.* le télescope, lunette d'approche *ou* de longue vue *f.*
Телецъ (*купчина звѣзды*), *sm. Astr.* le Taureau [veau, *m*
Телешка кълка [часть отъ —, quasi de
— мрьвка, *sf.* rouelle de veau, *f.*
— печа, *sf.* le veau.
Телешко месо, *sn.* le veau.
— **Око**, *sn. Astr.* l'Aldébaran *m.*
Телешкы момицы, *sf. pl.* ris de veau, *m.*
Телиса, *v. imp.* elle vêle; | (*за рогачи*), ils faonneut.
Телица, *sf.* la génisse, taure *f.*
Теллурій (*металлъ*), *sm. Chim.* le tellure.
Теллурна кисѣлина, *sf. Chim.* acide tellurique *m.*
Телна ржшетка, *sf.* le grillage.
Телъ (*металленъ конецъ*), *sm. t.* le fil, fil d'archal; 1. (*у хартійна форма*), la vergeure; 2. истеглевамъ —, *va.* tréfiler; 3. истеглевачъ на —, un tréfileur; 4. майсторія за истеглеване —, la tirerie; 5. фабрика за —, la tréfilerie.
Тема, *sf. Mus.* la sujet, motif, thême *m*; | което обнема -та, *Mus.* thématique, *adj.*
Теме, *sn.* le front.
Темель, *sm. t.* (*voyez* **Основъ**).
Темпераментъ, *sm.* le tempérament.
Температура (*състояне на въздухъ-тъ*), *sf.* la température; | отъ еднаква —, *Phys.* isotherme, *adj.* [contrariant.
Темерутинъ (*инатчія t.*), *adj.* téméraire,
Темпъ *m и* -по, *sn. Mus.* le temps.
Теналіонъ, *sm. Fortif.* le tenaillon.
Теналь, *sf. Fortif.* la tenaille.
Тендеръ (*при парна кола*), *sm.* le tender *ou* allége; | *Mar.* le cotre *ou* cutter.
Тенекиджія, *sm. t.* un ferblantier.
Тенекійна стока, *sf.* la ferblanterie.
Тенекія, *sf. t.* le fer-blanc; -кіенъ, de fer-blanc.
Тенето, *sn. Vén.* la bourse.
Тенжера (*чугунникъ*), *sf. t.* le pot.
Теноръ *и* -ристъ, *sm. Mus.* le ténor, la taille
Тентъ (*на варка*), *sm. Mar.* le tendelet; | (*за дждовно врѣме*), la taud *ou* taude *f.*
Теократъ, *sm.* un théocrate.
Теорба (*муз. инструментъ*), *sf.* le téorbet *ou* théorbe *et* tuorbe.
Теорема (*прѣдложене*), *sf. Mathém.* le théorème, proposition *f.* [-скы, -ment.
Теоретически, *adj.* théorique *et* -orétique;
Теоретикъ, *sm.* un théoricien.
Теорически, *adj.* spéculatif.
Теорія (*гледъ*), *sf.* la théorie, spéculation *f.*
Тепавица, *sf.* le pilon, foulerie *f*; | (*за сукно*), moulin à foulon *m.*
Тепавичарь, *sm.* un fouleur.
Тепавична тоѣга, *sf.* le foulair.
Тепане, *sn.* la foulure, foulage *m*, foule, *f*, pilonage *m.*
Тепаны чорапы, *sm. pl.* bas drapées *m.*
Тепя, *va.* fouler, piloner; | (*пакъ*), refouler.
Тепикъ (*за конь*), *sm. t.* il s'entable.
Терапевтистъ, *sm.* un thérapeutiste.
Терапевтически, *adj.* thérapeutique.
Терапевтъ (*еврейски монахъ*), *sm.* un thérapeute. [la thérapeutique.
Терапія *и* -певтика (*цѣрене болести*), *sf.*
Тератологія (*наука за неправилноститѣ на животната организація*), *sf.* la tératologie. [des près, *m.*
Тере-оту, *sn. t.* la cardamine *ou* cresson
Теребратула (*плушковъ*), *sf.* la térébratule.
Терекія, *sm. t.* (*voyez* **Пристратенъ**).
Теріякъ, *sm. Med.* la thériaque.
Теріяченъ (*противоотровенъ*), *adj.* thériacal.
Термидоръ (*мѣсецъ на републиканса година*), *sm.* le thermidor.
Терминологія, *sf.* la terminologie.
Терминъ, *sm.* le terme.
Термитъ (*бѣла мравка*), *sm.* le termite *ou* fourmi blanche *f.*
Термолампа, *sf.* la thermolampe.
Термометрически, *adj.* thermométrique.
Термометрографъ, *sm.* le thermométrographe. [mètre.
Термометръ (*топломѣръ*), *sm.* le thermo-
Термоскопъ (*топлопоказвачъ*), *sm.* le thermoscope.
Термъ (*припрѣдѣленъ стълпъ*), *sm.* le terme.
Терна (*въ лото*), *sf.* le terne.
Терпентинно дърво, *sm. abre*, le térébinthe.
Терпентинъ, *sm.* la térébenthine; | *Pharm.* le bijon.
Терракотта, *sf.* terre cuite *f.*
Терраса (*равнище*), *sf.* la terrasse.
Терроризмъ (*управлене страхъ*), *sm.* le terrorisme; | придрьжникъ на —, un terroriste; | въвождамъ —, *va.* terroriser.
Терсхана, *sf. t.* le chantier (*voyez* **Арсеналъ**).
Терція, *sf. Méd. Mathém.* la tierce; | (*погорѣ отъ основный тонъ*), *Mus.* la médiane; | (16 *пункта*), *Typ.* gros romain *m.*
Терцъ (*въ пикетна игра*), *sm.* la tierce.

Тескере, *sm. t.* le passe-avant *et* passavant.
Тесла, *sf.* l'erminette *ou* herminette *f*, essette *f*, ciseau *m.* guillaume à ébaucher, *m*; | крива —, guillaume à plates-bandes.
Тесте (*хартія*), *sm. t.* une main; | поставено въ — топъ хартія, main de corde *f*.
Тестонъ (*сребарна монета*), *sm.* le teston.
Тетева (*на лякъ*), *sf.* la corde; 1. (*у конь*), *Vétér.* le tendon; 2. (*на стълбы*), *Archit.* le limon; 3. поставяне — на врѣзване, l'encochement *m*; 4. поставямъ на — стрѣла, *va.* encocher (*voyez* Струна).
Тетрадь (*листакъ*), *sm.* le cahier.
Тетрархатъ, *sm.* le tétrarchat.
Тетрархія (*четворицовластіе*), *sf.* la tétrarchie. [tétrarque.
Тетрархъ (*четворицовластникъ*), *sm.* un
Технически, *adj.* technique; -скы, -ment; | — *или* мнемоническы стихове, *sm. pl.* vers techniques *m*.
Технологически, *adj.* technologique.
Технологія (*знаяне майсторія*), *sf.* la technologie.
Тезисъ, *sm.* la thèse.
Тецлива стиракса, *sf.* le liquidamber *ou* copalme d'Amerique.
Тецливо състояне, *sm.* la liquidité.
Тецливость, *sf.* le fluide, liquide *m*, liquidité, liqueur *f*.
Тецливъ, *adj.* fluide, ruisselant, rare; 1. *fig.* coulant; | (*за буквы*), *Gram.* liquide.
Течене, *sm.* le coulement, courant, cours, flux *m*, fuite, marée; 1. *Mar.* la voie; 2. *Chir.* le trajet; 3. (*вода*), le fil; 4. запиране на —, l'étenchement *m*; 5. запирамъ —, *va.* étancher.
Теченъ, *adj.* courant.
Течность, *sf.* le fluide, fluidité, liqueur *f*.
Тиганче, *sm. t.* le poêlon; | едно пълно —, une poêlonnée. [—, *fam.* une poêlée.
Тиганъ, *sm. t.* le pôêle; | единъ пъленъ
Тигрокотка, *sf. mamm.* le guépard; | (*Тибетска котка*), le serval.
Тигръ, рица, *s. mamm.* le tigre, la tigresse
Тизана (*расхладително питіе*), *sf.* la tisane.
Тіара (*папска корона*), *sf.* la tiare, le trirègne.
Тіи, тѣ, *pl. pron.* eux, elles (*voyez* Той).
Тикамъ, *va.* reculer; | (*на напрѣдъ*), avancer.
Тикане, *sm.* l'impulsion *f*.
Тикнувамъ (*по-далечъ видъ*), *va.* reculer.
Тикъ (*платъ*), *sm.* le gingas; -ченъ, de gingas; | (*дюшеклижъ t.*) le coutil; | (*индійски дѫбъ*), le teck *ou* tek *et* bois de —, *sm.*
Тилбюри (*видъ кабріолетка*), *sm.* le tilbury.
Тимарене (*чесане конь*), *sm. t.* la pansage, pansement *m*.
Тимаржъ (*чеши конь*), *va. t.* panser.
Тимберсъ, *sm. Mus.* le membre; | -рсы (*дъреета за една ладія*), *pl. Mar.* la membrure. [thyme.
Тиміанъ, *sm. plante*, le thym; -аненъ, de
Тимпанъ, *sm. Archit.* le tympan.
Тиненъ, *adj.* fangeux.
Тинкалъ (*сива бура, боракъ*), *sm. Chim.* le tincal.
Тиктура, *sf. Pharm.* la teinture.
Тинтирь (*знакъ t.*), *sm.* la colle.
Тинистъ, *adj.* limoneux. [rares.
Тиня, *sf.* le limon, bourbe, fange *f*, les cu-
Типографически, *adj.* typographique; -скы, -ment. éttoffes *f*.
Типографскы разноскы, *sf. pl. Typ.* les
Типографія, *sf.* la typographie.
Типографъ (*книгопечѣтникъ*), *sm.* un typographe.
Типъ, *sm. Méd.* le type. [tirade.
Тирада (*редъ фрази или стихове*), *sf.* la
Тираноубійцъ (*и -бійство n.*), *sm.* tyrannicide *m*.
Тирански, *adj.* tyrannique; -скы, -ment.
Тиранство, *sm.* la tyrannie.
Тиранствувамъ, *va.* tyranniser.
Тиранъ, *sm.* un tyran, despote *m*; | подвластенъ —, *fam.* un tyranneau.
Тиргіа, *sf. t.* la lie, tartre *m*.
Тиргіена кисѣлина, *sf.* acide tartrique *et* tartarique, *m*.
Тиргіена соль, *sf. Chim.* le tartrate.
Тиргіенъ, *adj. Chim.* tartareux *et* tartreux.
Тиргясване (*по зжбытѣ*), *sm.* le tartre.
Тиренъ, *adj.* intermédiaire.
Тирове (*на хартія*), *sm. pl.* les pontuseaux *m*.
Тиролска пѣсня, *sf.* la tyrolienne.
Тирообразенъ, *adj.* quinconcial.
Тирсъ (*Бахусовъ жезалъ*), *sm.* le thyrse.
Тиръ, *sm.* l'interstice *m*, intervalle *m*; 1. *Archit.* la travée; 2. *Typ.* l'espacement *m*; | набирамъ съ -ове, *va.* espacer; 3. (*на глава у коса*), la raie; 4. (*на губеры*), le relais; 5. (*между редове*), l'interligne *m*.
Тискалка (*за врьзкы*), *sf. Chim.* le serre-noeud.
Тискало, *sm.* le détritoir; 1. (*съ витло*), le serre-joint; 2. (*менгеме t.*), la presse; 3. (*за гроздіе*), le pressoir.
Тискалце, *sm.* la pressette.
Тискарница, *sf.* le pressoir.
Тискарь, *sm.* un presseur.
Тисъ, *sm. arbre*, l'if *m*; -совъ, d'if.
Титанъ (*металлъ*), *sf. Chim.* le titane.
Титла, *sf.* la qualité, qualification, étiquette *f*; 1. *Gram.* le circonflexe *et* accent circonflexe; 2. (*название и скжсителенъ знакъ*), le titre; 3, (*за голѣмецъ*), le ban de l'empire, *m*; 4. давамъ —, qualifier, traiter; | (*monseigneur*), *fam.* monseigneuriser; 5. длъжность съ —, le titulariat; 6. турямъ си —, *va.* s'intituler; 7. съ —, titré, *adj*; 8. безъ —, anépigraphe, *adj.*

Титлувамъ (*давамъ титла нѣкому*), *va.* titrer.
Титлуванъ, *adj.* titré.
Титюневъ сандѫкъ, *sm.* la tabagie.
Титюнджійница, *sf.* la tabagie; | (*въ Олландія*), le musico.
Титюнъ, *sm. plante*, le tabac *ou* nicotiane *f*; 1. (*за пушене*), tabac à fumer; 2. (*за дъвчене*), tabac à chiquer; 3. вія —, *va.* corder; 4. свитка —, une carotte de tabac.
Тифически, *adj. Méd.* typhique.
Тифусъ (*тежката болесть*), *sm. Méd.* le typhys; приличенъ на —, typhoïde, *adj.*
Тиха молитва (*прѣди литургія*), *sf.* la secrète.
Тихичко, *adv.* sans bruit, bellement; | *fam.* [doucettement.
Тихо, *adv.* doucement, à voix basse, à petit bruit, tout beau, à la sourdine, bas; 1. *Mus.* piano; 2. по —, tout doux; 3. става — (*за времето*), *v. imp.* il se relâche.
— брьмчене (*на въръ*), *sm.* le boudinage.
— врѣме, *sm. Mar.* la bonace.
— море, *sm. Mar.* mer étale *f.*
Тихость, *sf.* la sagesse, placidité, résignation *f*; | *fig.* la douceur; | (*на нѫравъ*), la mansuétude.
Тихъ, *adj.* tranquille, silencieux, pacifique, paisible, calme, doux, sage, résigné, placide, coi; | *fig.* tempéré; | правя —, *va.* radoucir.
Тихый Океанъ, *sm.* la mer pacifique.
Тичамъ, *vn.* courir, galopper, fuir, couler; | (*назадъ*), refouler; | (*по работа*), *fig.* trotter.
Тичане, *sm. fig.* la fuite; | *fam.* la virevousse *et* -vouste; | лекъ съмъ въ -то, *vn.* courir comme un dératé. [et venues *f.*
Тичанеа (*на горѣ, надолу*), *sm. pl.* des allées
Тиченъ тѫкачъ, *sm.* un coutier.
Тичешкомъ, *adv.* tout courant.
Тишина, *sf.* la tranquillité, repos, calme *m*, paix *f*; | *fig.* le silence, sérénité *f.*
Тишма, *sf.* la foule, peuple *m*, troupe *f*, attroupement, ramas *m*, tourbe *f*, concours *m*, presse *f.* flot *m*; 1. le régiment, tuerie *f*; 2. (*народъ*), *fig.* l'essaim *m*; 3. искочвамъ изъ —, *va.* se dégager.
Тласакъ, *sm.* la secousse; | съ -сацы, par saillies *f.*
Тласкамъ *и* -снувамъ, *va.* 'heurter, lancer, projeter, pousser, bousculer, reculer; | -*ca*, *vr.* se 'heurter; | -*камеса* (*единъ другъ*), s'entre-pouser.
Тласкане, *sm.* l'impulsion *f*; | съ -канеа, par saccades *f.*
Тласкуване, *sm.* le 'heurt; | съ — (*за соколъ*), *Vén.* en rondon *m.*
Тлъка, *sf.* la corvée.
Тлъкарь, *sm.* un corvéteur.
Тлъкашенъ, *adj. Jur.* mortaillable.
— вассалъ, *sm.* un vavasseur.
Тлъкашна дань, *sf.* le rachat.
Тлъкашно състояне, *sm.* le servage.
Тлъкашъ, *sm.* le servage.
Тлъкашъ, *sm.* serf de la glèbe, attaché à la glèbe, serf, lige, vassal *m*; tenacier, ère; | (*що дава на държавникъ-тъ часть отъ земны плодове*), *Jur.* colon partiaire *m.*
— човѣкъ, *sm.* un serf.
Тълковникъ, *sm.* un explicateur, interprète, démonstrateur, annotateur, commentateur, glossateur *m*; 1. (*на другоприказна мысль*), un allégoriste; 2. (*съчинитель на тълкованеа*), un paraphraste; 3. (*на свѧщено писане*), un exégèse.
Тълковане, *sm.* l'explication, interpretation, exégèse, élucidation *f*, commentaire *m*, glose, leçon *f*; | лошо —, la paraphrase.
Тълкованеа, *sm. pl.* les illustrations *f.*
Тълкователенъ, *adj.* interprétatif, exégétique.
Тълкувамъ, *va.* interpréter, commenter, paraphraser, traiter, gloser; | (*неправедливо*), *fig.* pervertir; | (*на лошо*), mésinterpréter.
Тълмачъ, *sm.* un interprète, trucheman *et* truchement. [bol *m.*
Тлъста глина, *sf.* la glaise *et* terre glaise,
— кожа (*сланина*), *sf. Anat.* le panicule.
Тлъстина, *sf.* la graisse, obésité, onctuosité *f.*
Тлъстинка (*тучница*), *sf. plante*, la grassette.
Тлъстичкъ, *adj. dim. fam.* grasset *et* -souillet.
Тлъсто було, *sm. Anat.* l'abomasum *m.*
Тлъстъ, *adj.* gras, graisseux, nourri, obèse, replet, onctueux, emulsif; 1. *Anat.* adipeux; 2. *fam.* dodu; 3. твърдѣ слъмъ —, *vn. fam.* être gras à pleine peau; 4. нѧкъ правя — *va.* rengraisser.
— отокъ (*буца*), *sm. Méd.* le lipôme.
— човѣкъ, *sm. fam.* un gros bedon.
Тлъсты звѣздицы (*надъ супа*), *sf. pl.* les yeux *m.* [fouettée *f.*
— аль пусты думы, *sf. pl. fig.* crême
Тлъченъ, *adj.* lige.
Тлъчность, *sf.* la ligence.
Тлъчокъ, *sm.* la pile, pilon *m.*
Тлѣнни, *adj.* corruptible, perissable, passager; | *fig.* fragile.
Тлѣнность, *sf.* la corruptibilité, fragilité *f.*
Тлѣне, *sm. fig.* la corruption. [il couve.
Тлѣя, *vn.* pourrir; | тлѣе (*за фелянъ*), *v. imp.*
Тминъ, *sm. plante*, l'ammi *m.* [cela.
То *или* **Това**, *pron. dém.* ceci *ou* celui-ci; |
Това *и* **Туй**, *pron.* ça *ou* cela; 1. *pers.* le *ou* l'; 2. *relat.* (на, на него, на нея; на тѣхъ), y; 3. за —, *adv.* en récompence; 4. отъ —, de là; 5. прѣзъ —, par là; 6. освѣнъ —, слѣдъ —, ultérieurement; 7. ни — ни онова, entre-deux; 8. послѣ —, за —, dès lors.
— писмо, *sm.* la présente.
Товарителенъ добитакъ (*за ѭгъ т.*), *sm.* bête de somme, *f.*

Товарителенъ конь, *sm.* le sommier.
Товарна книга, *sf.* le magasinier.
— **ладія**, *sf. Mar.* le taureau.
Товарникъ, *sm.* un porteur; | (*на ладія*), un chargeur.
Товароносцы, *sm. pl. pop.* la pousse *et* -cul.
Товаръ, *sm.* la charge, fardeau *m*, somme *f*, fret, faix *m*; 1. *fig.* le poids; 2. *Mar.* le port; 3. *fam.* l'endosse *f*; 4. (*за ладія*), la navée; | *Mar.* l'arrimage *m*; 5. (*въ ладія за прѣтоваряне*), *voyez* Плашкотъ; 6. (*нѣщо*), *fam.* la pacotille; 7. добавяне —, la surcharge; 8. зимамъ — на гърбътъ си, *va.* se charger; 9. направямъ си -тъ, *va.* parvenir, faire son chemin, faire sa pelote, faire ses orges; | *fig. fam.* vendanger; 10. правя си -тъ, *va. fam.* griveler; 11. прѣхвърлямъ — у ладія, *va.* désarrimer; 12. прѣхвърляне —, le désarrimage.
Товаря, *va.* charger; 1. (*громорна или бухкава стока*), *Mar.* charger en estive *f*; 2. (*ладія*), arrimer; 3. (*тегерé*), barder.
Тога (*римска връхня дрѣха*), *sf.* la toge.
Тогава *и* -гась, *adv.* alors, lors, pour lors; | до —, en attendant, jusqu' alors, d'ici là, jusque là; | отъ —, dès lors, de là.
Тогавашенъ, *adj.* d'alors.
Той (тя, то; *pl.* тіи, тѣ), *pron. pers.* il (*f.* elle, *pl.* eux), lui; | *и* -зи *dém.* celui (*f.* celle, *pl.* ceux, celles), icelui (*f.* icelle, *pl.* icieux), se *ou* cet (*f.* cette, *pl.* ces); | *adj.* tel, présent (*voyez* Онъ).
Токайско вино, *sm.* vin de Tokai *et* Tokay.
Токкадиль (*игра*), *sf.* le toc.
Токатска кокошка, *sf. oiseau*, la pintade *ou* peintade; | пиле отъ —, le pintadau.
Токмакъ (*на врата*), *sm. t.* le valef.
Токо, *adv.* ne . . . que, purement, seulement, tout en gros.
— **речи**, *adv.* environ, à peu près, à peu de choses près, plus *ou* moins, guère *ou* guères, bien, comme; | *fam.* quasi, la valeur.
Токсикологія (*наука за отрови*), *sf.* la toxicologie.
Токъ (*шѣпка съ възвити малки полицы*), *sm.* la toque.
Толкось, *adv.* tant, autant, également, si; 1. — по-добрѣ, tant mieux, d'autant mieux, à plus forte raison; 2. — по-злѣ, tant pis; 3. — по-далечъ, *conj.* tant que; 4. — повече, *adv.* d'autant plus.
Толумба (*за изваждане вино*), *sf. t.* la chante-pleure (*voyez* Тегленица).
Томанъ (*Персидска сѣбтнителна монета*, 200 *грота*), *sm.* le toman.
Томбакъ, *sm.* le tombac; -бачень, de tombac.
Томбола (*видъ лото*), *sf.* la tombola.
Томбуй, *sm. Mar.* la bouée.
Томрукъ, *sm. t.* les fers *m*.
Томъ (*дѣлъ отъ книга*), *sm.* le terme; | **забѣлѣжвамъ съ брой** —, *va. Typ.* tomer; | **забѣлѣжване на часть** *или* —, *Typ.* la tomaison.
Тонна (18 *кантаря*), *sf. Mar.* le tonneau; | мыто отъ -ни товаръ, droit de tonnage, *m*.
Тоннель (*подземенъ пѫть*), *sm.* le tunnel.
Тонненъ брой (*мѣрка за сбирность на ладія*), *sm.* le tonnage.
Тонически (*засилителенъ*), *adj. Méd.* tonique.
Тонъ, *sm.* le ton, son *m*; 1. *Mus.* la corde; 2. (*на говорене, нагласене цвѣтове, цвѣтила*), le ton; 3. началенъ —, *Mus.* le mode; 4. имамъ добъръ —, *va.* être bonne *ou* de bonne compagnie; 5. повторене съ высокъ *или* низъкъ —, *Mus.* la rosalie; 6. четвърта нота на —, *Mus.* la sous-dominante; 7. което са относа до —, *Mus.* tonal, *adj.*
Топазъ (*жлътъ яхонтъ*), *sm.* la topaze; [-зенъ, de topaze.
Топенантъ, *sm. Mar.* la balancine.
Топене, *sm.* l'étisie *et* phtisie *f*, marasme *m*; | le fondage, fonte *f*; | *Méd.* la phthisie.
Топика (*мѣстни лѣкъ*), *sf. Méd.* topique *adj. m.*
Топилникъ, *sm.* un fondeur.
Топилница, *sf.* la fonderie; | (*за лой*), le [fondoir.
Топилно искуство, *sm.* la fonderie. [gâteau.
Топинница (*пържень рѣзенъ хлѣбъ*), *sf.* le
Топителенъ, *adj.* fusible *et* fusil.
Топителность, *sf.* la fusibilité.
Топла налагалка, *sf. Méd.* la fomentation.
— **стая**, *sf.* le chauffoir.
Топлене (*и дърва за* —), *m.* le chauffage; | (*паницы*), le chauffe-assiette
Топликъ, *sm.* la chaleur, serre chaude *f*; | турямъ въ —, *va.* enserrer.
Топлиникъ (*за готвене*), *sm.* la chaufferette; | (*за крака*), le chauffe-pied *ou* chaufferette *f*.
Топлина, *sf.* la chaleur, le chaud; | *Chim.* le calorique; | произведене —, la calorification.
Топло, *adv.* chaud, chaudement; | доклѣ е —, à la chaude; | — е, *v. imp.* il fait chaud.
— **мѣръ**, *sm.* le calorimètre.
— **налагателно срѣдство**, *sm. Méd.* fomentatif, *adj.*
— **прѣведникъ**, *sm.* le caliduc.
— **роденъ**, *adj. Phys.* calorifique.
— **родъ**, *sm. Chim.* le calorique.
— **творенъ**, *adj. Phys* calorifique.
— **творна сила**, *sf.* la caloricité.
Топлы воды (*бани*), *sf. pl.* eaux thermales *f*; | свойщина на —, la thermalité.
— **стан**, *sf. pl. Théât.* le foyer.
Топля, *va.* chauffer, échauffer; | -ся, *vr.* se chauffer.
Топлявость, *sf.* la tépidité.
Топлявъ *и* -личькъ, *adj.* tépide.
Топова вратчка, *sf. Mar.* le sabord; -вратенъ, de sabord.
— **мазна платнянка**, *sf. Artill.* l'étoupillon *m*.
— **ортома**, *sf. Mar.* la trisse.

Топово вже, *sn.* (*voyez* **Брюкъ**).
— **хвьрляне** *или* **гърмене**, *sn.* la cannonade.
Топовы вжжа, *sm. pl. Artill.* la prolonge.
Топографически, *adj.* topographique; -скы, -ment; ‖ (*за планъ*), figuratif.
Топографія (*описане на мѣстность*), *sf.* la topographie.
Топографъ, *sm.* un topographe.
Топола, *sf. arbre*, le peuplier *ou* peuple blanc; ‖ черна —, peuplier noir; ‖ Ломбардска —, peuplier d'Italie.
Тополена мазь, *sf.* onguent populéum *m.*
Тополивница, *sf.* la canonnerie.
Топоренъ калжвъ, *sm.* le porte-hache.
Топорче, *sn. dim.* la 'hachereau. [bet *m.*
Топоръ, *sm.* la 'hache, cognée *f*, merlin, cour-
Топсегель, *sm. Mar.* la boulingue.
Топтанъ, *adv. t.* (*voyez* **Скупомъ**).
Топузъ, *sm. t.* l'assomoir *m*; ‖ (*за убиване волове*), le merlin (*voyez* **Буздоганъ**).
Топузче (*игрица*), *m. t.* le bilboquet.
Топчія, *sm.* un canonnier.
Топъ (*за пушкане*), *sn. t.* le canon; *coll.* **топове** *или* **артиллерія**, l'artillerie *f*; 1. **пробивамъ съ — дъното на ладія**, *va. Mar.* saborder; 2. **удрямъ съ — врьхъ-тъ на кале**, *va. Milit.* écrêter; 3. **хвьрляне —**, *Artill.* le marron; 4. **хвьрлямъ едно на друго по нѣколко -ове**, *va.* échanger quelques coups de canon; 5. **който има -ове**, *Mar.* artillé, *adj.*; 6. (*за игра*), *voyez* **Валка**.
Топьлъ, *adj.* chaud,
— **вѣтьръ** (*бѣлъ*), *sm.* l'auster *ou* notus *m.*
— **мѣсалъ**, *sm.* le chauffoir.
Топя, *va.* fondre; ‖ (*металлъ*), *Chim.* coupeller; ‖ -ся, *vr.* se fondre.
Топж, *va.* tremper. [jouer à croix ou pile.
Тора и Яза (*игра на лихо тъкмо*), *sf. t.*
Торба, *sf. t.* le sac; 1. (*съ зеленчукъ*), le nouet; 2. (*за пары*), la sacoche, escarcelle *f*; 3. (*съ сачева*), sac à ouvrage; 4. (*за бѣлы книгы, хартіи*), le dossier; 5. **които приличать на —**, *H. nat.* marsupial, *adj.*
Торбичка, *sf. dim.* la pochette; ‖ *Méd.* le sac.
Торбично издуване, *m Chir.* la stéatocèle.
Торена яма, *sf.* la tourbière.
Торенъ и -рястъ, *adj.* tourbeux, tourbier; ‖ *H. nat.* stercoraire.
Тори (*придрьжникъ на кралевска власть въ Инглитерра*) *sm.* un tory. [*et* -rysme.
Торисмъ (*система на торіи*), *sm.* le torisme
Торій (*металлъ*), *sm.* le thorinium *et* thorium.
Торнадо (*вѣтрутка у Сенегала*), *sm.* le tornados.
Торокъ (*игра*), *sm.* le tarot.
Торпъ (*сладка пыта или мекица*), *sm.* la tourte; ‖ (*сладка баница, баклава t.*), tarte *f.*
Торунжавъ (*тъмносуръ*), *adj.* rubigineux, roux; ‖ (*цвѣтъ*), *sm.* le —, *m.*
Торфяно брусче, *sm.* la briquette.

Торъ, *sm.* le fumier, tourbe *f*; 1. (*комность*), le terreau; 2. **блана —**, une motte; 3. **клѣтка —**, couche de fumier, *f*; 4. **сокъ отъ —**, le purin; 5. **рѣзачъ на —**, un tourbier.
Тоскански орденъ, *sm. Archit.* ordre toscan *m.* [toste.
Тостъ (*піене на здравица*), *sm.* le toast *et*
Точене, *sn.* l'aiguisement *et* -sage *m*, repassage; 1. (*съ желѣзо магнитъ*), *Phys.* l'armure *f*; 2. (*коприна*), le décrusement *et* -creusage; 3. (*млинъ*), le feuilletage; 4. (*сачева*), l'affutage *m.* [стоянъ).
Точенъ, *adj.* constant, compasse (*voyez* **За-**
— **млинъ**, *sn.* la feuillantine.
Точиларь, *sm.* un adoucisseur, émouleur *m.*
Точиленъ камыкъ, *sm.* la meule; ‖ (*брусъ*), le grès.
Точилка, *sf.* verge à feuilleter, *f.*
Точилникъ, *sm.* un aiguiseur, repasseur, rémouleur *ou* gâgne-petit *m.*
Точило, *sm.* l'aiguiserie *f*, pierre à aiguiser, affiloir *m*; 1. (*голѣмъ камыкъ*), le meulard; 2. **изострevамъ на —**, *va.* emoudre; 3. **отайка въ —**, matière chimolée *f.*
Точка (*капка*), *sf.* le point, repère *et* repaire: 1. (*съ запетая*), *Typ.* le petit-qué (;); 2. **най-горня —**, le summun; 3. **облегателна —**, point d'appui; 4. -гледане, point de vue; 5. **отъ — въ —**, de point en point; 6. **посрѣщане въ една —**, *Géom.* la coïncidence; 7. — **прѣсичане** (*въ растворенъ триглинникъ*), *Archit.* le tiers-point; 8. **съединявамъ въ една —**, *va.* centraliser; ‖ *fig.* concentrer; ‖ -ся, *vr.* se concentrer; 9. **съединене**, *Géom.* point d'attouchement *m*; 10. **стичане въ една —**, *Géom.* la convergence; 11. **сближавамса въ една —**, *vr.* converger; 12. **който са сближава въ една —**, convergent, *adj*; 13. -кы (*на планетенъ пжть*), *pl. Astr. voyez* **Апсиды**; 14. **прѣведены —**, *Typ.* points conducteurs *ou* carrés; 15. **съ —**, ponctué, *adj.*
Точно, *adv.* certainement.
Точность, *sf. fig.* le compassement.
Точж, *va.* aiguiser, adoucir, émoudre, affûter; 1. (*изново*), rémoudre; 2. (*коприна*), décruser; 3. (*млинъ*), feuilleter; 4. (*ножове*), repasser.
Тоѣга, *sf.* le bâton, masse, massue *f*, rondin, jalon *m*; 1. (*сопа t.*), *pop.* le gourdin; 2. (*на оглавы между два коня*), le porte-barres; 3. (*за прѣпорецъ*), la lance; 4. (*при игра на валякъ*), la lève; 5. (*на стлпове, за мѣрка*), la jauge; 6. **удрямъ** *или* **бія съ —**, *va.* bâtonner; 7. **който умѣе да са брани съ —**, un bâtoniste.
Тоѣжка, *sf.* la canne, baguette, verge *f*, jonc *m*; 1. *Blas.* le trabe; 2. (*за геогр. харта*), la gorge; 3. (*съ закривенъ врьхъ или кука*), la crosse; 4. (*обкована на двата*

края), bâton à deux bouts; 5. (*съ кука*), le bec-de-corbin.
Трабанъ (*тѣлохранитель*), *sm.* un traban.
Траверсъ, *sm. Fortif.* la traverse; ‖ на —, *prép. Mar.* par le travers de.
Травертински туфъ (*камыкъ*), *sm.* le travertin.
Трагакантъ, *sm. arbrisseau*, la tragacanthe; ‖ —, *plante*, la barbe-de-renard.
Трагедія, *sf.* la tragédie; ‖ *fig.* le cothurne; ‖ пишѫ *или* прѣдставямъ —, *va. fig.* chausser le cothurne.
Траги-комедія, *sf.* la tragi-comédie.
— комически, *adj.* tragi-comique.
Трагикъ, *sm.* un tragique.
Трагически, *adj.* tragique; -скы, -ment.
— актеоръ, -ска, -трисса, *s.* tragédien, enne.
— видъ, *sm.* le tragique.
Траекторія (*линія отъ хвърляне*) *sf. Géom.* la trajectoire.
Траено, *adv.* à demeure, à perpétuelle demeure.
Траеность, *sf.* la durabilité, durée, stabilité, persistance, persévérance *f*; ‖ *fig.* la solidité.
Траенъ, *adj.* durable, constant; ‖ *fig.* solide, stable.
Трайсель, *sm. Mar.* la cape.
Трактатъ (*писменъ сговоръ*), *sm.* le traité; ‖ (*за общы мѣста*), les topiques *m.*
Транецъ, *sm. Mar.* barre d' arcasse, *f.*
Транзитенъ, *adj. Com.* transitaire.
— билетъ, *sm.* le passe-debout.
Транзитъ (*базмытно прѣкарване*), *sm. Com.* le transit; ‖ прѣкарвамъ — стокы, *va.* transiter.
Транспарентъ, *sm.* le transparent.
Транспонировaне, *sm. Mus.* la transpotion.
Транспонирувамъ, *va. Mus.* transposer.
Транспонирувачъ (*сачесо*), *sm.* transpositeur, *adj. m.*
Транспортиръ, *sm. Géom.* le rapporteur.
Транспортна ладія, *sf.* le transport.
Транспортъ, *sm.* le transport.
Трансцендентни, *adj.* transcendant.
Траншея, *sf. Milit.* la tranchée.
Трапеза, *sf.* la chère, table *f*; 1. потрѣбнытѣ за слагане —, le buffet; 2. имамъ обща —, *va.* tenir table ouverte; 3. слагамъ —, *va.* mettre le couvert; 4. двигамъ отъ — ѣстіа, *va.* desservir.
Трапезарница, *sf.* salle à manger, *f*; 1. (у *Гръцы*), le cyzicène; 2. (*въ манастыръ*), le réfectoire; 3. (у *Римляны*), le triclinium.
Трапезно вино, *sm.* vin d'ordinaire, *m.*
Трапезны пары, *sf. pl.* traitement de table, *m.*
— потрѣбы, *sf. pl.* le couvert; ‖ (*за слагане*), le cadenas.
Трапезня (*въ Библія*), *sf.* le cénacle.
Трапенъ, *adj. H. nat.* fossile (*voyez* Ископаленъ.
Трапеціовидна мышца, *sf. Anat.* le trapèze.
Трапеція, *sf. Géom.* le trapèze.
Трапецоидаленъ, *adj.* trapésoïde.
Трапезоидъ, *sm. Géom.* le trapésoïde.
Трапистъ (*калугеръ*), *sm.* un trapiste; ‖ калугерски орденъ на -сты, ordre de la trappe, *m.*
Трапище, *sn. Géol.* les fentes *f.*
Трапчасть, *adj.* scabreux.
Трапче, *sn.* la fossete.
Трапчивость, *sf.* la scabrosité.
Трапъ, *sm.* la fosse, mine, minière, tranchée *f*, creux, réceptacle *m*; 1. *Mar.* l'échelle *f*; 2. (*за варденe житo*), le silo; 3. (*на край алей*), saut de loup, *m*; 4. (*за ловене дивичъ*), la trappe; 5. (*за наваждане нива*), la naville; 6. (*за робы отъ дѣто вадятъ камани*), la latomie; 7. (*пъленъ съ вода*), le lavage.
Трасентъ (*теглилникъ на полица*), *sm. Com.* un tireur, donneur *m.*
Трасирoване, *sn. Com.* la traite.
Трассъ (*видъ камыкъ*) *sm. Minér.* le trass.
Траурен ъ -рни, *adj.* lugubre; въ -уръ, -ment.
— поясъ (*съ гербъ-тъ на покойникъ*), la litre.
Траурна дрѣха, *sf.* le deuil.
Трауръ, *sm.* le deuil.
Трая, *vn.* durer, resister, piéter; ‖ (*въ добро*), persévérer dans, persister dans.
Траяне, *sn.* la permanence, longueur *f.*
Трель, *sf. Mus.* le trille *et* tril, tremblement, trémolo *m*; ‖ правя *или* извивамъ -ли, *va. Mus.* triller.
Трензель, *sm. Mar.* le filet.
Тренцевамъ (*съ марлинъ*), *va. Mar.* filer.
Тренцеване, *sn. Mar.* le transfilage, congréage *m.*
Трень [поставямъ —, *va. Mar.* congréer.
Трепанація, *sf. Chir.* la trépanation.
Трепанирoване, *sn.* le trépan; ‖ *Chir.* la trépanation.
Трепанирувамъ (*пробивамъ къртунота, глагата*), *va.* trépaner.
Трепанъ (*къртунни сердѣль*), *sm.* le trépan.
Тресирувамъ, *va.* tresser.
Тресирователенъ станъ, *sm.* le tressoir.
Тресировачъ, ка, *s.* tresseur, euse.
Тресетъ (*игра на книгы*), *sm.* le tré-sept.
Третейска сѫдба, *sf.* l'arbitrage *m*, jugement arbitral; по —, -tralement; ‖ сговарямся на —, *vr.* compromettre.
Третейски сѫдникъ, *sm.* un sur-arbitre *ou* tiers arbitre, compromissaire *m.*
Третій, *adj.* troisième, tiers; третіо, -ment; ‖ протестъ на единъ —, *Jur.* tierce opposition *f.*
— день (*на декада*), *sm.* le tridi.
— классъ, *sm.* la troisième.
— редъ (*на кѫща*), *sm.* le troisième.
Третіо, *adv.* tertio.
— вѣнчило, *sn.* la trigamie.
— прѣкопаване, *sn. Agric.* le récurage.
— тричаво брашно, *sn.* la recoupette.
— частенъ, *adj. Mathém.* sous-triple.
Треть (*мѣрка за питіе*), *sf.* le tiercon.
Третья, *sm.* l'arbitre *m.*

Трета корректура, *sf. Typ.* la tierce.
— **часть** (*третина*), *sf.* le tiers, sous-triple *m*; | **издвигане цѣна съ една** —, le tiercement; | **издвигамъ цѣна съ една** —, *va.* tiercer.
Трефово момче (*въ игра*), *sm.* le mistigri.
Трефы (*кръстове на книгы*), *sf. pl.* le trèfle.
Три (*и третій, -тя, -тіо*), *adj. num.* trois; 1. третій день на мѣсецъ-тъ, le trois; 2. (*игра на книгы*), le tri; 3. прѣсичане на — части, *Géom.* la trisection; 4. раздѣлене на — части, la tripartition; 5. съставенъ отъ — езыка, triglotte, *adj*; 6. написанъ на — езыка, trilingue, *adj*; 7. о —, *adv.* triplement.
— **борна ладія**, *sf. Mar.* le trois-mats; | (*на Левантъ*), le sacolève.
— **врьзна нота**, *sf. Mus.* triple roche *m*.
— **главенъ**, *adj.* tricéphale. [muscle —, *sm.*
— **главна мышца**, *sf. Anat.* le triceps *et*
— **гласіе**, *sm. Mus.* le triton.
— **гласна буква**, *sf. Gram.* la triphthongue.
— **годишенъ**, *adj.* triennal; | *Bot.* trisannuel.
— **годишно траяне**, *sm.* la triennalité.
— **-управлене**, *sm.* le triennat.
— **гнѣзденъ**, *adj. Bot.* triloculaire.
— **граненъ** (*-клиненъ*), *adj. Géom.* trièdre.
— **жуненъ**, *adj.* bec-de-lièvre, *sm.*
— **захлупчастъ**, *adj. H. nat.* trivaire.
— **зжбецъ**, *sm.* le trident.
— **кракъ** (*у. в. в.*) *sm.* le trépied.
— **кжтенъ**, *adj.* triangulaire; | *Anat.* deltoïde; | *Mar.* latin.
— **-боделъ**, *sm.* le stylet.
— **-прѣстолъ**, *sm.* l'encoignure *et* -cognure *f.*
— **-прьгъ** (*за нареждане кандила*), *sm.* l'if *m.*
— **кжтна шѣпка**, *sf.* le tricorne.
— **кжтникъ**, *sm. Géom. Astr.* le triangle; | *Blas.* le giron; | съ осемь -ника, *Blas.* gironné, *adj.*
— **кжтно платно**, *sm. Mar.* la trinquette.
— **листенъ**, *adj. Bot.* triphylle.
— **листникъ** (*дѣтелина*), *sm. plante*, le trèfle; | **водни** —, trèfle d'eau. [la trilogie.
— **логія** (*съединене на три трагедіи*), *sf.*
— **мѣсеченъ**, *adj.* trimestriel.
— **мѣсечна**, *sf.* le trimestre. [tier *m*.
— **мѣсечна плата**, *sf.* la trimestre, quar-
— **мжжство**, *sm. Bot.* la triandrie.
— **номъ** (*тричленна голѣмина*), *sm. Alg.* le trinôme.
— **острила сабя**, *sf.* le carrelet.
— **покрывна ладія**, *sf. Mar.* le trois-points.
— **полвинченъ**, *adj. Bot.* trilobé.
— **полична галера** (*у Римляны*), *sf.* le trirème.
— **пжтенъ**, *adj.* triple; | (*-тжтно голѣмъ, за Меркурій*), trismégiste.
— **-блокъ**, *sm. Méc.* le trispaste.

Три пжти, *adv.* ter.
— **пжтното**, *sm.* le triple.
— **-умножене**, *sm.* le triplemen *et* -plication *f.*
— **пжтность**, *sf.* la triplicité.
— **пжть**, *sm.* carrefour triviaire *m*.
— **раздѣленъ**, *adj. Bot.* trifide.
— **рогатъ**, *adj.* tricorne.
— **ржбата сабя**, *sf.* la coutille.
— **ржбаста пила**, *sf.* le tiers-point, trois-quarts *m*.
— **сричень**, *adj.* trissyllabe *et* -bique.
— **срична рѣчь**, *sf.* le trissyllabe.
— **стишіе** (*терцетъ*), *sm.* le tercet.
— **страненъ**, *adj.* trilatéral.
— **страненикъ** *или* **-кжтникъ**, *sm.* le trilatère *et* triangle.
— **струнна цигулка**, *sf.* le rebec.
— **стжпенъ стихъ**, *sm.* le trimètre *et* vers —, *sm.*
— **цвѣтелистенъ**, *adj. Bot.* tripétale.
— **цвѣтенъ**, *adj.* tricolore; | *Bot.* triflore.
— **-павой**, *sm. plante*, la belle-de-jour.
— **-пѣтелски гребень**, *sm. plante*, la tricolor.
— **цвѣтна гжжва**, *sf. plante*, la bâloise.
— **цвѣтно втиче**, *sm. oiseau*, le pape.
— **частенъ** (*за исторія*), *adj.* tripartite, *adj. f.* [trinitaire.
— **ипостасникъ** (*трикитарій*), *sm.* un
— **ипостасно божество**, *sm. Théol.* la circumincession. [tribraque.
Трибрахій (*стихъ въ стихъ, v v v*), *sm.* le
Трибуна, *sf.* la tribune.
Трибуналъ [**съдникъ въ тайнъ** —, un franc-juge. [le tribunat.
Трибунатъ (*трибунска длъжность*), *sm.*
Трибунски, *adj.* tribunitien. [tribun.
Трибунъ (*народенъ прѣдставникъ*), *sm.* un
Тригли́фъ (*трирѣзенъ*), *sm. Archit.* le triglyphe. [-cks, -ment.
Тригонометрически, *adj.* trigonométrique;
Тригонометрическо изваждане (*тріангулація*), *sm.* la triangulation.
Тригонометрія, *sf.* la trigonométrie.
Трійсетъ, *adj. num.* trente; | **-сетый** (*pour* trentième) **день на мѣсецъ-тъ**, le trente; | **около** —, la trentaine.
— **годишенъ**, *adj.* trentènaire.
Трійсетый, *adj.* trentième; | **-сета часть**, *sf.* le trentième.
Трико (*плетенъ платъ*), *sm.* le tricot.
Триктракъ (*таеле t.*), *sm.* le trictrac; | **правя ревирада въ** —, *va.* faire la revirade; | **турямъ камацытѣ въ** —, *va.* tabler *ou* caser.
Трилліонъ, *sm. Arithm.* un quintillion.
Тринайсетъ, *adj. num.* treize; | **-сетый** (*et pour* treizième) **день на мѣсецъ-тъ**, le treize.
Тринайсетый, *adj.* treizième; **-сета часть**, *sf.* le treizième.

Трипелъ, *sm.* le tripoli; -ленъ, de tripoli; | истривамъ, налъскувамъ съ —, *va.* tripolir.
Трипликатъ (*третій прѣпись*), *sm.* le triplicata. [pulsion.
Триптене *или* **Трѣперане**, *sn.* *Phys.* la
Трипъ (*платъ*), *sm.* le lripe de velours, moquette, *f.* [*Typ.* le trismegiste.
Трисмегистъ (*шрифтъ*, 30 *пункта*), *sm.*
Тритакъ, *sm.* les trigemaux *et* -jumeaux *m*; | (*на заровс*), les ternes *m*; | (*въ книгы*), le trois.
Тритаченъ, *adj.* *Géol.* tertiaire.
Тритачно *или* **Златно правило**, *sn.* *Arithm.* règle de trois, *f.*
Тритилникъ, *sm.* le trigémau *et* -jumeau.
Тритонъ (*морско божество*), *sm.* *Mith.* le Triton. [trine, *m.*
Тритянъ аспектъ, *sm.* *Astrol.* apect trin *et*
Трихинъ (*микроскопическо черевйче*), *sm.* le trichine. [*plante*, l'ive *et* ivette *f.*
Трифилъ, *sm.* *arbrisseau*, le cytise; | —,
Трицы, *sf.* *pl.* le son.
Тріанглъ, *sm.* *Mus.* le triangle.
Тріарін (*третій редъ на римска войска*), *sm.* *pl.* les triaires *m.*
Тріене, *sn.* le broiement *et* broiment, frottement *m*; 1. *Méc.* le grippement; 2. *Phys.* l'attrition *f*; 3. (*съ тріонъ*), le sciage; 4. воденица за — дъскы, la scierie.
Тріерархъ (*началникъ на галера*), *sm.* un triérarque.
Тріо, *sn.* *Mus.* le trio.
Тріола, *sf.* *Mus.* le triole†.
Тріолетъ (*стихотворене*), *sm.* le triolet.
Тріонарь, *sm.* un scieur.
Тріонъ, *sm.* la scie; -ненъ, de scie; | l'hansar *et* hansard *m*; | трія съ —, *va.* scier.
Тріумвирски, *adj.* triumviral.
Тріумвирство, *sn.* le triumvirat.
Тріумвиръ (*тривластникъ*), *sm.* un triumvir.
Тріумфаленъ, *adj.* triomphal.
— **химнъ**, *sm.* *fig.* le te Deum.
Тріумфална врата, *sf.* arc de triomphe *ou* triomphal.
Тріумфаторъ, *sm.* un triomphateur.
Тріумфъ (*сборенъ вѣрвулякъ*), *sm.* le triomphe; 1. (*игра на книгы*), la triomphe; 2. празднувамъ —, triompher; 3. въ —, *adv.* triomphalement. [se frotter.
Трія (*и -са о нѣщо*), *va.* frotter; | *-са*, *vr.*
Тровя, *va.* empoisonner; 1. (*съ думы*), pointiller; 2. *fig.* picoter; 3. -вимеса (*единъ другъ съ думы*), *vr.* se picoter.
Троглодитъ, *sm.* un troglodyte.
Тройна колчавина (*на показана сумма*), *sf.* *Com.* l'or-sol *m.*
Тройнъ *и* **-ичастъ**, *adj.* *Bot.* terné.
Троица, *sf.* la triade, le triumvirat, la Trinité.
Троицинъ день (*недѣля всѣхъ Святыхъ*), *sm.* la Trinité.
Тройчка (*другари*), *sf.* *fig.* le trio.
Трокаръ (*сачево*), *sm.* *Chir.* le trocart *ou* trois-quarts.
Тромбонъ (*сачево*), *sm.* la saquebute.
Тромпета (*тѣрбилце*), *sf.* la trompette, trompe *f*; | свыря —, *va.* sonner.
Тромпетенъ знакъ, *sm.* la sonnerie.
Тромпъ (*сводъ*), *sm.* *Archit.* la trompe; | малькъ —, le trompillon.
Тронна сала, *sf.* salle du trône, *f.*
Тронно слово, *sn.* discours du trône *ou* de la couronne, *m.* [la stalle.
Тронъ (*царски*), *sm.* le trône; | (*въ черкова*),
Тронясвамъ (*на епархія епископъ*), *va.* introniser.
Тронясване (*на епархія*), *sm.* l'intronisation *f.*
Тропически, *adj.* tropical *et* tropique.
Тропикъ (*повѣрьтенъ обрѣчъ*), *sm.* *Géogr.* le tropique; | който е между -пицытѣ, intertropical, *adj.* [cogne.
Тропамъ, *va.* frapper; | тропаса, *v. imp.* il
Тропотене (*съ крака*), *sn.* le trépignement.
Тропотилко, ка, *s.* tapageur, euse.
Тропотлива тенекія, *sf.* l'oripeau *m.*
Тропотливъ, *adj.* tapageur.
Тропотъ, *sm.* le tapage, fracas, piétinement *et* -tinage *m*; 1. правя —, *va.* *fam.* charivariser; 2. който вѣрви съ — (*за животны*), sonipède, *adj.* 3. — и сгомотъ, *sm.* *fam.* la bagarre.
Тропъ (*употрѣбене рѣчи въ прѣносна мысъль*), *sm.* le trope.
Тропотя, *vn.* piétiner; | (*съ крака*), trépigner.
Троскотъ, *sm.* *plante*, le chiendent.
Тротуаръ (*пѫтека на улица за пѣшацы*), *sm.* le trottoir.
Трофей (*бѣлѣгъ за надвиване*), *sm.* le trophée.
Троха, *sf.* *fig.* le debris; | *Géol.* le détritus.
Трохей (*стѫпъ въ стихъ*, — *v*), *sm.* le trochée.
Трохенчески стихъ, *sm.* vers trochaïque *m.*
Трохы, *sf.* *pl.* les bribes *f*, menus droits *m*; | (*отъ пексеметъ*), *Mar.* la machemoure.
Трошене, *sn.* la trituration.
Трошенъ, *adj.* moléculaire, lillupution.
Трошица, *sf.* la molécule, parcelle, particule, miette *f*, un soupçon de; | *fig.* un grain.
Трошія [готвя за — рыба, *va.* mariner; | правяне —, le saumurage.
Трошливость, *sf.* la frangibilité, friabilité *f.*
Трошливъ, *adj.* fragile, cassant, casuel, brisable, triturable, frangible, frêle, friable, pulvérulent, clastique.
— **камыкъ**, *sm.* pièrre pouf *f*, lambourde *f.*
Трошѫ, *va.* casser, briser, rompre, triturer; | *-са*, *vr.* rompre *et* se —, *vr*; | трошиса, *v. imp.* il se casse.
Трупамъ, *va.* tasser, amasser, agglomérer, conglomérer, appiler; | *Jur.* cumuler.
Трубадуръ (*въ Пикардія*), *sm.* un trouvère

et trouveur; | (*прованскы пѣснопоецъ*), un troubadour.
Труденъ, *adj.* difficile, rude, perplexe, ardu, fort, malaisé, fâcheux; | *fig.* épineux; | **млого** —, penible (*voyez* **Мъченъ**).
— **плодъ**, *sm. Anat.* le foetus.
Труднивъ, *adj.* laborieux; -во, -eusement
Трудна (*жена*), *adj.* enceinte.
Трудно плаване, *sn. Mar. vn.* bourlinguer.
— **плоденъ**, *adj. Anat.* foetal.
Трудность, *sf.* la difficulté, arduosité *f*, schibboleth *m*, grossesse *f*; | *fig.* le noeud.
Трудны болежы (*за раждане*), *sm. pl.* travail d'enfants, *m*.
Трудъ, *sm.* le labeur, peine, fatigue *f*, ouvrage, mal, *m*; 1. *fig.* l'exercice *m*; 2. **съ малко** —, *adv.* à peu de frais; 3. -дове, *pl.* les sueurs *f* (*voyez* **Мжка**).
Трудяса, *vr.* se peiner, s'efforcer à (de), besogner, travailler *et* se —, chercher à faire; 1. *fig.* labourer; 2. **млого са** —, *fig.* ramer; | (*надъ нѣщо*) *fig.* suer sur; 3. (*прилежно*), piocher; 4. (*съ своитѣ ржцѣ*), mettre la main à la pâte (*voyez* **Мжчжса** *et* **Затнчамса**).
Трупіалъ, *sm. oiseau*, le troupial.
Трупосвамъ (*закачвамъ съ конецъ*), *va.* faufiler.
Трупосване, *sn.* la faufilure.
Труппа (*комедіанты*), *sf.* la troupe.
Труфене, *sn.* l'ajustement *m*, parure *f*, chiffon; | *fam.* le fla-fla.
Труфнло, *sn.* les atours *m*.
Труфя, *va.* adoniser; | *pop.* atinter; | *-са*, *vr. fam.* se dodiner, figuoler.
Трьвна (*пчелна*), *sf.* la ruche, panier *m*; -ненъ, de ruche; | **пълна** — **съ медъ**, une ruchée.
Търбачъ, *sm.* un corneur, buccinateur *m*; | | *Milit.* un trompette; | **штабъ** —, trompette major *m*.
Търбене (*за обсѣдлаване конie*), *sn. Milit.* sonner la bout-selle.
Търбилка (*морски плушковъ*), *sf.* la trompe.
Търбиленъ регистръ (*въ органъ*), *sm.* le cromorne.
— **рогъ** (*плушковъ*), *sm.* la trompette.
Търбило, *sm.* le canon; 1. (*улукъ*), le canal; 2. (*съ захлупачета*), cor à piston, *m*; 3. **рогъ** —, le clairon.
Търбилще (*варганъ*), *sn.* la trompe; | **Евстахіево** —, *Anat.* trompe d'Eustache; | **Фаллопово** —, trompe de Fallope.
Търбухогадачъ, *sm.* (*voyez* **Аруспицій**).
— **говорникъ**, *sm.* un ventriloque.
— **говорниченъ**, *adj.* ventriloque.
— **говорничество**, *sn.* la ventriloquie.
Търбухъ, *sm.* le ventre, abdomen, sein, coeur, flanc *m*, pance *f*; 1. *fam.* la bedaine; 2. *pop.* le sac; 3. **човѣкъ съ голѣмъ** —, un boursouflé; 4. **извалмѣрно уголѣмене на -тъ**, *Méd.* la ventrosité; 5. **падане** —, *Méd.* la décidence; 6. **распарямъ** —, *va.* éventrer; 7. **разрѣзване на** —, *Chir.* la gastrotomie; 8. **съ правенъ** —, *adv.* à jeun.
Търбушастъ, *adj.* ventru,
Търбушенъ (*коременъ*), *adj.* abdominal; | *H. nat.* ventral; | **зашиване на -шны раны**, *Chir.* la gastroraphie. [laire *m*.
— **нервенъ сплитъ**, *sm. Anat.* plexus so-
Търбушна момица, *sf. Anat.* le pancréas; | **въспалене на** —, *Méd.* la pancréatite; | **на** —, pancréatique, *adj.*
— **ципа**, *sf. Anat.* le péritoine; | **на** —, péritonéal, *adj*; | **въспалене на** —, *Méd.* la péritonite. [liaque *f*.
— **чьрвена жила**, *sf. Anat.* artère ce-
Търбя (*съ рогче*), *vn.* donner du cor.
Трьгнувамъ, *vn.* partir, s'en aller; | *Mar.* démarrer de; | (*лошаво*), tourner mal.
Трьгнуване *и* **-гване**, *sn.* le départ; | (*на ладія*), la partance; | **бывамъ готовъ за** —, *vn. Milit.* mobiliser.
Търговенъ, *adj.* commerçant.
Търговецъ, *sm.* un négociant, commerçant, trafiquant, butiquer; 1. —, ка, s. marchand, ande; vendeur, euse; 2. (*на ажіотажъ*), un agioteur; 3. (*житарь*), un blatier *et* marchand blatier; 4. **новъ** —, un parvenu, exlaquais *m*; 5. **първа ръка** —, **голѣмъ** —, marchand en magasin; 6. **тежькъ** —, un magasinier; 7. **мысьль на -вцы за търговскы работы**, la parère.
— **човѣкъ**, *sm.* homme de plume, *m*.
Търговище, *sn.* le bourg.
Търговія, *sf.* le commerce, négoce, trafic *m*, traite, marchandise *f*; 1. **дрѣбна** —, la mercantille, mercerie *f*; 2. (*скупомъ*), la grosserie; 3. (*съ всѣ искуствены нѣща*), le brocquantage; 4. (*съ негры*), traite des nègres, *f*; 5. (*съ полицы и банкноты*), l'agiotage *m*; 6. (*съ зимане-даване пары*), la banque; 7. **придрьжникъ на слободна** —, un libre-échangiste; 8. **боравя, въртя, обрьщамъ или правя** —, *va.* commercer, marchander, négocier, traiter de, trafiquer en; 9. (*съ всѣ искуствены нѣща*), brocanter; 10. **сгоденъ за обрьщане** —, commerçable, *adj*; 11. **нѣмане** —, *fig.* la stagnation; 12. **задълженый да плаща дань за** —, patentable, *adj*; 13. **билетъ и дань за** —, la patente; 14. **който има билетъ за** —, patenté, *adj.* [à la toillette, *f*.
Търговка (*на модны стоны*), *sf.* revendeuse
Търговска фирма, *sf. Com.* social *m*.
Търговски, *adj.* commercial, marchand, mercantile.
— **градъ**, *sm.* la place.
— **надзирачъ**, *sm.* garde du commerce, *m*.
Търговство, *sn.* le commerce.

Тържествено (*сборно*) **облекло**, *sn.* la trabée *et* trabea.
— **обыкаляне**, *sn.* la procession.
— **освѣтене** (*донанма*), *sn.* l'illumination *f.*
— **погрѣбене**, *sn.* pompe funèbre *f.*
Тържественъ (*сборенъ*), *adj.* solennel *et* -lemnel, triomphal.
— **день**, *sm.* jour de gala.
— **пріемъ**, *sm.* l'ovation *f.*
— **собатъ**, *sm.* le gala.
Тържество (*сборъ*), *sn.* la fête, gala *m*, solenité *f*, triomphe *m.*
Тържествоване (*имане сборъ*), *sn.* la solennisation.
Тържествувамъ (*имамъ сборъ*), *va.* fêter, solenniser, triompher; 1. *fig.* chanter victoire *f*; 2. (*надъ нѣкого*), triompher de; 3. **който** -вува, triomphant, *adj.*
Трькало, *sn.* le cercle, rond, tortis *m*; 1. *Mar.* l'andaillot *m*; 2. (*у карета*), la sassoire; 3. (*набдлѣжено на земята*), le cerne; 4. (*около мѣсецъ-тъ*), *Astr.* l'aréole *f*; 5. (*на скрѣпецъ*), le rouet; 6. **на** -кала, tigré, *adj*; ‖ (*за конь*), tigre, *adj.*
— **врьтка** (*червей*), *sf. H. nat.* le rotifère.
Трькалямь, *va.* rouler; 1. (*на назадъ*), reculer; 2. -*ca*, *vr.* rouler *et* se —, se vautrer, traîner; 3. (*изъ кал-та*), se ventrailler.
Трькаляне, *sn.* le roulage, roulement *m.*
Трькалце, *sn.* la roulette, rouelle *f*, anneau *m*, bague, virole *f*, boucle *m*; 1. *Archit.* l'annelet *m*; 2. (*за езикъ-тъ на звѣнецъ*), la bélière; 3. (*за ключове*), le porte-clefs; 4. (*на кракъ у соколъ*), la vervelle; 5. (*обшито съ сърма или коприна*), la cartisane; 6. (*отъ мѣдна тенекія*), le paillon; 7. (*пищѣлно*), le rouet; 8. (*за накичване*), *Archit.* les armilles *f*; 9. (*на часовническо стъкло*), la lunette; 10. съ — отъ другъ цвѣтъ, *Blas.* virolé, *adj*; 11. **накачване съ** -ца, le bouclement.
Трькаляста дупка, *sf. Archit.* la nacelle; ‖ (*на столъ*), la lunette.
— **джска** (*съ румбы за часовникъ*), *sf. Mar.* le renard.
— **подкова**, *sf.* fer à patin, *m.*
— **шѣпка** (*у в. в.*), *sf.* le pétase.
Трькалясто бранилце *или* **длето**, *sn.* la rondelle.
— **бранило**, *sn.* la rondache.
— **затъмнене**, *sn.* eclipse annulaire *f.*
— **поле** (*всрѣдъ гора*), *sn.* le rond-point.
Трькалястъ, *adj.* rond, annelé.
— **прозорецъ**, *sm. Archit.* l'oeil-de-boeuf *m*; ‖ (*въ черкова*), la rose.
Трькалясты червеи, *sm. pl. H. nat.* les annélides *m.*
Трькамь, *va.* froisser, frayer.
Трькане (*рога на дърво, за елень*), *sn. Vén.* la frayure.
Трькулливъ, *adj.* roulant.
Трьнакъ, *sm.* le buisson, 'hallier *m*, épinaie *f*, épiniers *m*; ‖ **заякъ изъ** -нацытѣ, lapin buissonier *m.*
Трьнакопъ, *sm.* le coupe-racine, beche *f*, pic *m.*
Трьндафиленъ, *adj.* rose, rosat.
— **вѣнецъ**, *sm.* le rosaire; ‖ **дѣвойка удостоена съ** —, une rosière.
— **медъ**, *sm. Pharm.* le rhodomel.
Трьндафиловидно растене, *sn. plante*, la rosacée.
Трьдафиловъ цвѣтъ, *sm.* rose, *adj.*
Трьндафилче, *sn.* la rosette.
Трьндафилъ (*и ялмазенъ*), *sm.* la rose; -ленъ, de rose; 1. **компасенъ** —, rose des vents *ou* de compas; 2. **градина** *или* **нива съ** —, la roseraie; 3. **дрьвче** —, *arbuste*, le rosier; 4. **цвѣтя** -лы, *Archit.* la rosace *et* roson.
Трьніе, *sm. pl.* le broussailles *f*; 1. **мѣсто обрасло съ** —, la roncerie; 2. **покрывамь съ** —, *va.* broussailler; 3. **стоя на** —, *vn.* être sur ler charbons *ou* sur le gril; ‖ *fig.* être sur les épines.
Трьнка, *sf.* la brande; 1. —, *arbrisseau*, l'aubépine *ou* épine blanche *f*, le genévrier; 2. **мѣсто обрасло съ** -кы, la genévrière; 3. **вино отъ** -кы, la genévrette.
Трьнкосливка, *sf. arbre* le prunellier, le jujubier.
— **сливкы**, *sf. pl.* la jujube, prunelle *f.*
Трьнливъ, *adj.* épineux, aiguillonneux.
Трьнче, *sn. Bot.* la spinule.
Трьнь, *sm.* les épiniers *m*, écharde *f*; 1. *Bot.* l'aiguillon *m*; 2. —, *arbuste*, l'épine *f*; 3. **отъ** — **та на глокъ**, tomber de la poêle dans le feu, tomber de charibde en Scylla.
Трьнистъ, *adj.* buissoneux; ‖ *Bot.* 'hérissé de.
Търпеливо (*съ търпене*), *adv.* patiement.
Търпеливость, *sf.* la patience; ‖ (*и свро-*), la tolérance; ‖ **духъ на** —, le tolérantisme.
Търпеливъ, *adj.* tolérant, patient, endurant, souffrant.
Търпене, *sn.* la patience, tolérance *f*; ‖ **искарвамь отъ** —, *va.* impatienter, désoler, excéder, outrer; ‖ **излазямь отъ** —, *vn.* s'impatienter.
Трьпка, *sf.* la contorsion, crampe *f.*
Трьпкы, *sf. pl.* la convulsion; 1. *Méd.* le spasme; 2. (*студены*), le saisissement; 3. **схванатъ отъ** —, convulsionnaire, *adj*; ‖ *Méd.* convulsé, *adj*; 4. **расположене къмъ** —, la convulsibilité; 5. **наклоненъ на** —, convulsible, *adj.* 6. **страделецъ отъ** —, *Méd.* spasmatique, *adj*; 7. **учене за** —, *Méd.* la spasmologie.
Трьпнене, *sn.* la titillation.
Трьпнивъ, *adj. Méd.* clonique.
Трьпня, *vn.* titiller.
Трьпно движене, *sn. Méd.* le tic.
— **сключване** (*на челоститѣ*), *sn.* le trismus.

Трьпчасто замижаване (*на клепачитѣ*), *sm. Méd.* la cataclase.
Тръпченъ, *adj.* spasmodique, convulsif; съ -пки, -ivement.
Тръпя, *sm.* tolérer, souffrir, soutenir, supporter, comporter, enduver, porter; 1. *fig.* essuyer; 2. (*за*), patir de, pour; 3. не ми са тръпи, *v. imp.* il me tarde de; 4. това не може са тръпи, cela est violent, celà est trop violent; 5. тръпятса, ils s'accordent; 6. (не) тръпимса (*единъ другъ*), *vr.* se souffrir.
Трьсакъ, *sm.* l'ébranlement *m.*
Тръсей, *sm.* la secousse.
Тръсене, *sm.* la recherche, poursuite, perquisition, quête, demande, brigue *f*; 1. le tressaillement, secousse *f*, secouement *et* secoûment, trémoussement; 2. (*на земята*), tremblement de terre, *m*; 3. (*съ кжща*), la descente de police.
Тръсенъ, *adj.* ambitieux, couru.
Тръсилникъ, ница, *s.* solliciteur, euse; un perquisiteur, poursuivant, aspirant *m*; 1. *Opt.* le trouveur; 2. *Chir.* le gorgeret; 3. (*на жѣсто*), un candidat.
Тръсище, *sm.* le bourbier; ‖ *fam.* bain de grenouilles *ou* de crapaudes, *m.*
Тръстинакъ, *sm.* la cannaie.
Тръстика, *sf.* le bâton, canne *f*; ‖ (*камжшъ, сазъ і.*), *plante*, le roseau, jonc *m*; ‖ мѣсто обрасло съ —, la roselière, jonchaie *f.*
Тръстъ, *sm.* la canne.
Тръся, *va.* chercher, feuilleter, poursuivre, demander, solliciter, perquisitionner; 1. *fig.* quêter, fouiller, fureter, éplucher; 2. *fam.* pourchasser; 3. (*нѣкого*), *fig.* relancer; 4. (*дыря нѣщо*), se mettre en quête *f*; 5. (*на нѣщо срѣдствата*), aviser à; 6. (*пакъ или познаенство*), rechercher; 7. (*пакъ загубенато*), *fig.* se remplumer.
Трьсж, *va.* secouer *et* se —; ‖ *-са, vr.* trembler, se trémousser, tressaillir; ‖ *Phys.* vibrer.
Тръта (*на пилцы*), *sf.* le croupion; ‖ мрьвка отъ къмъ —, le sot-l' y-laisse.
Тръхаво и Золаво, *sm.* (*voyez* **Бодливо**).
Тръшувамъ, *va. fig.* fourgonner.
Трѣбене, *m.* la consommation, consomption *f.*
Трѣбителны нѣща, *sm. pl.* la denrée; ‖ записка за разноскы на —, les écroues *f.*
Трѣбникъ, *sm.* le missel, rituel, breviaire *m*, un consommateur.
Трѣбува, *v. imp.* il faut, il importe, il nécessite, il est besoin de.
Трѣбя, *va.* consomer, agencer.
Трѣва, *sf.* l'herbe *f*, herbage, foin *m*, plante, *f*; 1. корень сѣща —, *Bot.* le gramen; 2. обрасалъ съ —, herbu, *adj*; 3. постилам на -та нѣщо, *va.* herber; 4. прѣобрьщам —, *va.* faner; 5. хранятса съ —, *v. imp.* ils pâturent; 6. -вы, *pl. Bot.* la graminée; 7. дрѣбны —, fines herbes; 8. мирилливы —, herbes fines; 9. събиране —, l'herborisation *f*; 10. събирамъ — по полето, *va.* herboriser; 11. събирачъ на —, un botaniseur; ‖ *fam.* un herboriseur *et* -risateur; 12. търговецъ на цѣрителны —, un herboriste. [herbacé.
Трѣвистъ, *adj.* herbeux *et* herbageux; ‖ *Bot.*
Трѣвица, *sf. dim.* l'herbette *f.*
Трѣвникъ (*хербарій*), *sm.* l'herbier *m.*
Трѣвно възвариване, *sm. Méd.* l'apozème *m.*
— растене, *sm.* la graminée *et* plante graminée.
Трѣвовѣщъ, *sm.* un botaniste.
— пасно (*паси-трѣва*) животно, *sm. H. nat.* herbivore, *adj m.*
Трѣзвеность, *sf.* la sobriété, tempérance *f*: община за —, société de tempérance.
Трѣзвенъ, *adj.* sobre, tempérent; ‖ ставам —, *vn.* désenivrer *et* se —, *vn*; ‖ *fam.* dessouler.
Трѣперане, *sn.* le tremblement, saisissement, frémissement *m*; 1. *Phys.* la vibration; 2. *Méd.* la trépidation; 3. (*нервы*), tressaillement des nerfs, *m*; 4. малко —, le frissonnement.
Трѣпирателно припадване, *sn. Méd.* l'éclampsie *f.*
Трѣперливъ, *adj.* tremblant.
Трѣперя, *vn.* trembler, tressaillir, fremir de; 1. *Phys.* vibrer; 2. (*отъ радость*), tressaillir de joie *f*; 3. (*отъ студъ*), grelotter; 4. трѣперать (*за крака, на конь*), *v. imp.* ils flageolent.
Трѣпирателенъ гласъ (*съ органы, тремулантъ*) *sm.* le tremblant.
Трѣптене, *sn. Phys.* la vibration; 1. *Astr.* le scintillement, aberration *f*; 2. (*на звѣздытѣ*) *Astr.* la scintillation; 3. докаранъ въ —, *Phys.* vibrant, *adj.*
Трѣптливость, *sf.* la vibratilité.
Трѣптливъ, *adj.* vibratile, scintillant, pantelant, aberrant; ‖ (*за жилы*), *Anat.* roulant.
Трѣптя, *va.* fretiller; 1. *Phys.* vibrer; 2. трѣпти, *v. imp. Astr.* il scintille; 3. който трѣпти, *Phys.* vibrant, *adj.*
Трѣсакъ, *sm.* le craquement, fracas, éclat, crac, pétillement, cri *m.*
Трѣска, *sf.* la fièvre; 1. силна —, *fam.* fièvre de cheval; 2. слаба —, *dim.* la fiévrotte; 3. (*съ лунички*), *Méd.* fièvre morbilleuse; 4. (*съ студъ*), *Méd.* fièvre algide; 5. (*съ сыпаница*), fièvre miliaire; 6. (*съ трѣперане*), *Méd.* fièvre épiale; 7. безъ —, *Méd.* apyretique *et* -rectique, *adj*; 8. безреденъ вьрвежъ на —, *Méd.* l'ataxie *f*; 9. който докарва —, fiévreux, *adj*; 10. учене за —, *Méd.* la pyrétologie; 11. цѣръ за —, *Méd.* fébrifuge, antifébrile, pyretique, *adj. m.*
Трѣска, *sf.* l'éclat *m*, écaille *f*; 1. —, *poisson*, la merluche *et* merlus *m*, gade *m*; 2. (*прѣсна*), le cabillaud *et* cabliau, 3. le stock-

fisch *et* -fiche; 4. двѣ -ны свързаны заедно, poignée de merluches, *f.*
Трѣскавъ, *adj. m.* fiévreux; | *Méd.* fébricitant.
Трѣскавица, *sf.* la foudre, tonnnere *m*, bélemnite *f*, carreau de foudre, *m*; | падане —, coup de foudre, *m*.
Трѣскаво състояне, *sn. Méd.* la pyrexie.
Трѣскалка, *sf. arbre*, le sablier.
Трѣскамъ, *vn.* éclater, petiller *et* pétiller; | *fig.* péter.
Трѣскы, *sf. pl.* la rognure, retaille, planure, bûchette, parure *f*; | (*отъ дърва*), le copeau; | вино избистрено съ —, vin de copeaux, *m*.
Трѣсвнтеленъ, *adj.* foudroyant.
Трѣснувамъ *и* -са, *va. vr.* foudroyer.
Трѣснуване, *sn.* le foudroiment, coup de tonnerre, *m*.
Трѣсченъ, *adj.* fiévreux; | *Méd.* febrile.
Трѣсчица, *sf. fig.* le fétu.
Трѣцкъ, *vn.* craquer.
Трюмсель, *sm. Mar.* le papillon.
Трюмъ, *sm. Mar.* fond de cale, *m*.
Трюфелно мѣсто, *sn.* la truffière.
Трюфель, *sm. plante*, la truffe; -лни, de truffe; | натъпкувамъ съ -лни, *va.* truffer; | дырилникъ на -лни, un rabastan.
Ту . . . ту, *adv.* tantôt . . . tantôt, qui . . . qui.
Туазъ (*шестфутовъ растѫгъ*), *sm.* la toise; 2. прѣмѣрвамъ съ —, *va.* toiser; 3. мѣрилникъ съ —, un toiseur.
Туалетна кошничка, *sf.* le sultan.
Туалетно покрывало *или* **труфило**, *sn.* la toilete. [*sm.* la toilette.
Туалетъ (*облекло и труфилно прѫстолче*),
Туберозa, *sf. plante*, la tubéreuse; -зенъ, de tubéreuse.
Туй *или* **Това**, *pron. dém.* c' *ou* ç'.
Туканъ (*купчеча зелѫзды*), *sm. Astr.* le Toucan.
Тукъ *и* -ка, *adv.* ici, ci, céans, ça; 1. отъ —, d'ici; 2. до —, jusqu' ici; 3. прѣзъ —, отъ —, par ici; 4. — и тамъ, de côté et d'autre, ça et là; 5. кой —, кой тамъ, qui ça, qui là; 6. — тамъ, de bric et broc; | (*сляване на кучета*)! *Vén.* le 'hourvari *et* ouvari; 7. отъ — и отъ тамъ, deçà et delà; 8. тукъ, тукъ! *interj.* à moi.
— земецъ, *sm.* un indigène.
Тула, *sf.* la brique, le carreau; 1. обмазване кирпичи за -лы, le briquetage; 2. измазвамъ на подобіе -лы, *va.* briqueter; 3. пещь за -лы, la briqueterie.
Туларница, *sf.* la briqueterie.
Туларь, *sm.* un briquetier; | (*що сѫче и пече тулы*) un carrelier.
Тулень цвѣтъ, *sm.* briqueté. [le thon.
Тумакъ (*испанска скумрія*), *sm. poisson*,
Тумба, *sf.* la balle, ballot *m*, cubulte *f*; | *Architt.* la gaîne; | (*денкъ стока*), *Com.* le auron.
Тумбакъ (*у животны*), *sm.* la panse, herbier *m*; | *Anat.* le feuillet.
Тумбичка, *sf.* le paquet.
Тунно злочестіе, *sn. fig.* revers de fortune, *m*.
Тунъ, *adj.* faux. [raison.
Тунѣ, *adv.* en vain, inutilement, à tort, sans
Тупкамъ, *va.* trepigner, battre, percuter; | (*съ кракъ-тѣ си*), taper du pied; | (*съ крака*), pietiner.
Тупкане, *sn.* la percussion, trépignement *m*; 1. (*съ крака*), le pietinement *et* -tinage; 2. (*отъ копыта*), *Vén.* la battue; 3. (*сърдце*), le battement. [pulsatif.
Тупталивъ (*който тупти, -біе*), *adj. Méd.*
Тупъ-тупъ, *sm.* (*voyez* Тикъ-такъ).
Турбина, *sf. Méd.* la turbine.
Туренъ, *part.* mis.
Турло, *sn.* le cratère; | (*на пещь*), la tuyère; | -горещина, la bouffée.
Турмалинъ (*електрически шорлъ*), *sm.* la tourmaline.
Турнирь (*карусель*), *sm.* le tournoi.
Турска имперія, *sf.* empire du croissant, *m*.
Турски езикъ, *sm.* le turc *et* langue turque *f*; | по турскы, *adv.* à la turque.
— зѫбалецъ, *sm.* la genette.
— платъ, *sm.* la turquoise.
— полумѣсецъ, *sm. Milit.* bonnet *ou* chapeau chinois, *m*.
— Султанъ, *sm.* le grand-seigneur *ou* -turc.
— тѫпанъ, *sm.* grosse caisse *f*.
Турскоземецъ (*левастски сѫдачъ*), *sm.* un levantin.
Турухтанъ, *sm. oiseau*, le tringa.
Турфанда (*прѣсенъ*) грахъ, *sm. t.* le 'hativeau
Туръ (*кошъ пъленъ съ пръсть*), *sm. Fortif.* le gabion, corbeille, défensive *f*; | утвърдене съ -рове, la gabionnade et -nage *m*; | закрывамъ съ -рове, *va.* gabionner.
Туряне, *sn.* la mise, placement, posage *m*, pose *f*; | (*отгорѫ*), l'imposition *f*.
Туряма, *va.* mettre, placer, poser; 1. (*вода на вино*), baptiser; 2. (*нѫкого на столъ*), asseoir; 3. (*нѫкадѫ*), *fam.* nicher; 4. (*отгорѫ*), imposer; 5. (*помеждумъ*), interposer; 6. (*на право*), dresser; 7. (*на прьвото мѣсто*), replacer; 8. (*на страна*), ranger; 9. (*жаша на конь*), barder.
Тутакъ-си, *adv.* sans déport. [tenage.
Тутенагъ (*цинкъ и бисмутъ*), *sm.* le tou-
Туткалъ, *sm. t.* (*voyez* Смола).
Тутти (*всички заедно*), *sm. pl. Mus.* le tutti.
Туфнстъ, *adj.* tufier *et* tufacé.
Туфъ (*каменлива земя*), *sm.* le tuf; -фенъ, de tuf.
Туція (*прокиша отъ цинкъ*), *sf. Chim.* la tutie *et* tuthie, spode *m*. [*m*, fonte *f*.
Тучъ (*жълта мѣдь*), *sm. t.* le bronze, airain
Тушь, *sf.* encre de Chine *ou* de la Chine, *m*.
Тфу! *interj.* pouah, nargue de, tête-bleu.

Тъ (*f.* та, *n.* то, *pl.* тѣ *et n.* та), *art.* le *ou* l' (*f.* la *ou* l'; *pl.* les).
Ты, тебе, тебѣ; *pl.* вiи, *pron. pers.* tu *ou* toi (*pl.* vous); 1. говоря нѣкому ты, *vn.* tutoyer; 2. казвам си — (*единъ на другъ*), se tutoyer, être à tu *et* à toi avec; 3. употрѣбене на рѣчь —, le tutoiement *et* -toiment; 4. употрѣбявачъ, ка на рѣчь —, *s.* tutoyeur, euse.
Тыква, *sf. plante*, la citrouille, courge *f*; -венъ, de —. [*adj. f.*
Тыквено растене, *sm. Bot.* cucurbitacée,
Тыленъ, *adj. Anat.* occipital.
Тылне (*на ножъ*), *sm.* le dos; | (*на чукъ*), la panne.
Тылно прикриване, *sm. Fortif.* le parados.
Тылъ, *sm.* la nuque, chignon *m*; | *Anat.* l'orciput *m*.
Тѣлесенъ, *adj.* corporal; -сно, -lement.
Тѣлесна слабость, *sf.* défaillance de nature, *f*.
Тѣлесно глобяване, *sm. Jur.* peine afflictive *f*.
— обучене, *sm.* l'exercice *m*; | (*у Римляни*), la gestation.
Телесность, *sf.* la corporeité *et* -ralité.
Тѣлни цвѣтъ, *sm.* la carnation, chair *f*; | (*за цвѣтя*), carné, *adj.*
Тѣло, *sm.* le corps, chair *f*; 1. (*и твърдо*), *Mathém.* le solide; 2. отдавамъ — нѣкому-си, *va.* corporifier *et* -poriser; 3. изгаряне — на пламыкъ, *Chim.* la déflagration; 4. расположене на -то къмъ болести, *Méd.* la diathèse.
— движене, *sm.* le geste, exercice *m*.
— съставяне, *sm.* la constitution, tempérament *m*, complexion *f*, physique *m*, pose *f*; 1. *fig.* la trempe, pâte, *f*; 2. *Méd.* la crase; 3. отъ добро —, bien constitué; 4. отъ ѣко —, *fig.* d'une bonne trempe; 5. което са дръжи отъ —, *Méd.* constitutionnel, *adj*; 6. образявамъ —, *va.* complexionner.
— хранитель, *sm.* un satellite, bostangi *m*; | *fig.* un janissaire.
Тѣме, *sm.* sommet de la tête, *m*; | *Anat.* le sinciput, vertex *m*.
Тѣменна кость, *sf. Anat.* os pariétal *m*.
Тѣменъ, *adj. Anat.* sincipital.
Тѣмъ, *pron.* leur (*pour* à eux, à elles).
Тѣсенъ, *adj.* étroit, strict, exigu, juste, étranglé; 1. *fig.* intime; 2. *fam.* étriqué; 3. (*въ задны крака, за животны*), jarreté, *adj*; 4. (*за пжть*), angustié; 5. ставамъ —, *vn.* rétrécir *et* se —, *vr*; | (*по-тѣсенъ*), *vn.* se resserrer; 6. твърдѣ —, étranglé.
— каналъ (*между море и пристанница*), *sm.* le goulet.
— проливъ, *sm.* le canal, chenal *m*; 1. *Géogr.* le pertuis; 2. *Mar.* le débouquement; | трьгнувамъ изъ —, *vn.* débouquer; | трьгнуване изъ —, le débouquement.
Тѣсенъ прѣходъ (*клисура*), *sm.* la gorge, couloir, boyau *m*; 1. *Géogr.* le pas; 2. *Mar.* la bouque; 3. (*на ладія*), *Mar.* la coursive.
— сюртукъ, *sm.* le justaucorps.
Тѣсна бухалчица, *sf.* le triquet.
— варка, *sf.* la burge.
— ивица, *sf.* la comète, bisette, tavelle *f*; | (*копринена*), la faveur.
— карета (*за двамина*), *sf.* le vis-à-vis.
— ютия (*у шжвачитѣ*), *sf.* le carreau.
Тѣснина, *sf.* le défilé, la foule.
Тѣсничькъ, *adj. Bot.* linéaire.
Тѣсно, *adv.* petitement.
Тѣсность *и* -тия, *sf.* l'étroitesse *f*, presse *f*; въ —, *adv.* à l'étroit.
Тѣсны берневецы, *sm. pl. Théât.* le maillot.
— панталоны (*залѣпнаты*), *sm. pl.* pantalon collant *m*.
Тѣсто, *sm.* la pâte; -тенъ, de pâte; 1. (*за угояване кокошки*), le pâton; 2. мѣсене —, le pâtissage; 3. точж — на петуры, *va.* feuilleter; 4. точене —, le feuilletage.
Тѣстяво *и* -тяно ѣдене, *sm.* le farineux.
Тѣстявость, *sf.* la pastosité.
Тѣстявъ, *adj.* pâteux.
Тѣхны родинна, *sf. pl.* les leurs.
Тюлерійски сарай (*въ Паризъ*), *sm.* les Tuileries *f*.
Тюлпанно дърво, *sm. arbre*, le tulipier.
Тулпанъ, *sm. plante*, la tulipe; -ненъ, de tulipe; | видъ —, la veuve.
Тюль (*платъ*), *sm.* le tulle; -ленъ, de tuile; | майсторъ *или* търговецъ на —, un tulliste.
Тюмбелекарь, *sm.* un timbalier.
Тюмбелекъ, *sm. t.* tambour de basque *m*, timbale *f*, attaballe *m*; | органно бляскане съ -лецы, les timbales. [Видове).
Тюрлiн, *sf. pl. t. Pharm.* les espèces (*voyez*
Тя, *pron. f.* elle (*voyez* Той).
Тяфенъ, *Chim.* -фястъ, *adj.* sulfureux; | прѣобрьщане въ -фясто, *Chim.* la sulfuration.
— водородъ, *sm.* l'hydrosulfure *m*.
— трапъ, *sm.* la soufrière; | *Géol.* la solfatare.
— цинкъ, *sm.* (*voyez* Бленда).
Тяфна кисѣлина, *sf. Chim.* acide sulfurique *m*.
— клѣчица, *sf.* l'allumette *f*.
Тяфно-водородна кисѣлина, *sf.* acide hydrosulfurique *m*. [sulfate *m*.
— водородокисѣла соль, *sf. Chim.* l'hdro-
— испарене, *sm.* le méphitis.
— кисѣла соль, *sf.* le sulfate.
— клѣчкарь, *sm.* un allumettier.
Тяфъ, *sm.* le soufre; 1. мажж *или* напушевамъ съ —, *va.* soufrer; 2. мазане *или* напушеване съ —, le soufrage; 3. отдѣлямъ — отъ нѣщо, *va. Chim.* désulfurer; 4. отдѣлене на —, la désulfuration.
Тяфяста смѣсь, *sf. Chim.* le sulfure.
Тяфястокисѣла соль, *sf. Chim.* le sulfite.
Тжга, *sf.* l'ennui *m*, anxieté, gêne, langueur,

lassitude, humeur *f*, dépit, déplaisir *m*; 1. *fam.* le crève-coeur; 2. *pop.* la scie; 3. (*за бащино огнище*), maladie *ou* mal du pays, *f*; 4. докарвамъ —, *va.* ennuyer, dépiter; 5. правя да прѣмине —, *va.* désennuyer; 6. прѣмينува ми -та, je me dépique; 7. распръстнувамъ —, *va.* tromper.

Тжженъ, *adj.* ennuyeux, ennuyant, déplaisant, accablant, fâcheux, nauséabond *et* nauséaux, fastidieux, maussade, sombre; 1. *fig.* narcotique, soporatif *et* -porifère *ou* -porifique; 2. *pop.* sciant; 3. -жно ми е, s'ennuyer de, se déplaire.

Тжгливъ, *adj.* ennuyant.

Тжжно нѣщо, *sn. pop.* la scie.

— **слово**, *sn. fig.* l'omelie *f*.

Тжжность, *sf.* la tristesse.

Тжй *или* **Така**, *adv.* oui, oui-da, aussi, si, de même, tout de même, tellement, décidement, également, de la sorte; 1. и —, ainsi, aussi bien, par conséquent; 2. — както, aussi bien que, de même que, ainsi que; 3. — да кажа, en quelque sorte; 4. — щото, de sorte que, en sorte que, de *ou* en telle sorte que, si bien que; 5. — да бъде *или* така нека бъде, soit; 6. —... както, tel que; 7. — малко, non plus; 8. много, tant; 9. — нареченый, *adj. invar.* soi-disant; 10. — и така, entre le zist et le zest; 11. тай-тай *и* —, la *et* la la; | *fam.* conci-conci.

Тжкане, *sn.* le tissage, tissu *m*, tissure, texture, contexture *f*; | (*съ различноцвѣтны нишки*), le chinage *et* chinure *f*.

Тжканъ, *part.* tissu.

Тжкань, *sf.* l'étoffe *f*, tissu, tissage *m*, tissure *f* (*voyez* Платъ).

Тжкарски клей, *sm.* le chas.

Тжкателенъ станъ, *sm.* le tour.

Тжкарство, *sn.* la tisseranderie.

Тжкачъ, *sm.* un tisserand; -чески, de tisserand; | un toilier; | (*на коприна, копринарь*), tisserand en soie, *m*.

Тжкмежъ, *sm. Typ.* le registre *et* regître.

Тжкменность, *sf.* la fidélité.

Тжкменъ, *adj.* exact, précis, juste, fixe, ponctuel, régulier, fidèle, exprès, franc, propre, explicite, rigide, strict; 1. (*за брой*), pair, *m*; 2. (*на тегло, за монета*), trébuchant; 3. твърдѣ —, superstitieux, regardant.

— **брой**, *sm. Arithm.* la dividende.

Тжкмо, *adv.* juste, justement, proprement, réglément, avec régularité, à la lettre, à point nommé, de point en point, trait pour trait; 1. *fam.* recta, rie-a-ric; 2. (*за тегилка*), *Com.* brut; 3. — да кажа, à proprement parler *ou* parlant; 4. — тай, précisément; 5. — сега, à propos; 6. — потрѣбный часъ, un à propos; 7. — на врѣме, à point, à propos; 8. — въ часъ-тъ, *fam.* sonica.

Тжкмообразенъ (*за конія*), *adj.* fac-similaire.

Тжкмость, *sf.* l'exactitude *f*, ponctualité, justesse, précision, régularité, rigidité *f*, scrupule *m*, rigueur; | въ —, *adv.* à la rigueur, à toute rigueur, en rigueur; | съ —, trait pour trait.

Тжкмя, *vn. fig.* viser.

Тжкъ (*ешъ, чифтъ t.*), *sm.* le pair, paire, couple *f*; 1. (*на щампа*), le regard; 2. вързвамъ на -кове кучеата, *va.* coupler; 3. отбиране за —, l'appareillement *m*, appariement *m*; 4. правя —, *va.* rapparier; 5. правяне —, le rappariement; 6. разваляня —, *va.* déparier (*voyez* Двагакъ *et* Едны).

— **конь**, *sm.* un bricolier.

Тжкж *и* **Тжчж** (*платно, сукманъ*), *va.* tisser, tistre, tramer; | (*китяно по кадифянъ начинъ*), velouter; | (*съ различноцвѣтны нишки*), chiner.

Тжма, *sf.* le brouillard, vapeur légère *f*, les ténèbres; | морска —, la brume.

Тжменъ, *adj.* brumeux, brun, ténébreux, borgne, noir, opaque, obscure, abstrus, logogriphique, triste; 1. *fig.* nuageux, vaporeux; 2. (*за мъгла*), sourd; 3. (*за цвѣтило*), foncé.

— **мракъ**, *sm.* sombre, *adj.*

— **цвѣтъ**, *sm.* le brun.

Тжмнина, *sf.* l'obscurité *f*, ombre *f*, les ténèbres *f*; | *fig.* le crèpe; | въ -та, *adv. fig.* à tâtons.

Тжмница, *sf.* maison d'arrêt *ou* de détention, basse-fosse *f*, cachot *m*, geôle, conciergerie *f*; 1. (*на Венеціянска инквизиція*), les plombs de Venise, *m*; 2. (*за робы въ Турско*), la bagne; 3. запиране въ —, l'incarcération *f*, emprisonnement *m*; 4. запирамъ въ —, *va.* emprisonner, incarcérer, enfermer, claquemurer; | *fam.* coffrer; 5. въ —, sous les verrons *m*.

Тжмничарь, ка, *sn.* concierge de prison, porte-clefs; 1. (*томрукчія t.*), un geôlier; 2. съдачница на —, la geôle; 3. -чарска плата, *sf.* le geôlage.

Тжмно, *adv.* obscurément; 1. *fam.* en style d'oracle, *m*; 2. — е, *v. imp.* il fai nuit; 3. правя по —, *va.* rembrunir.

— **жълтъ**, *adj.* olivâtre, feuille-morte; | (*за конїе*), saure.

— **-цвѣтъ**, *sm.* le feuille-morte.

— **мѣсто** (*на бѣла книга*), *sn.* le noyé-d'eau.

— **русъ**, *adj.* châtain.

— **сивъ**, *adj.* livide.

— **синъ**, *adj.* bleu turquin *m*, couleur de pensée, *f*.

— **червеножълтъ**, *adj.* colombin.

— **червенъ**, *adj.* tanné, ponceau, bai-brun, coloré.

— **-конь**, *sm.* un alezan.

Тжмночьрвенъ цвѣтъ, *sm.* la mordorure; ‖ на —, mordoré, *adj.*
— **цвѣтенъ** (*за камыкъ*), *adj.* velouté.
Тжмность, *sf.* l'opacité *f.*
Тжмнѣя, *va.* assombrir, offusquer.
Тжнчькъ гласъ, *sm.* filet de voix, *m.*
Тжка врьвъ (*одѣв*), *sf. voyez* Линь.
— **джска**, *sf.* la volige.
— **джчица**, *sf.* l'aisseau *ou* bardeau *m.*
— **ерешка кожа**, *sf.* le canapin.
— **ивица**, *sf.* la mignonette; ‖ (*отъ Фландрія*), les malines *f.*
— **кърпица**, *sf.* le sautoir.
— **мекица**, *sf.* l'oublie *f*; -кичевъ, d'oublie.
— **мокава**, *sf.* la carte.
— **мрьвка** (*месо*), *sf.* l'émincé *m*; ‖ нарѣзвамь на -кы месо, *va.* émincer.
— **мусилина**, *sf.* l'organdi *m.*
— (*полвина*) **сѣнка**, *sf.* la demi-teinte.
— **прьчка**, *sf.* la 'houssine; ‖ истърсевамь съ —, *va.* 'houssiner.
— **прьчица** (*въ хубавописане*), *sf.* la liaison.
— **и ирозирна хартія**, *sf.* papier joseph *m.*
— **саржа** (*вълненъ платъ*), *sf.* l'impériale *f.*
Тжко, *adv.* finement; 1. изъ —, minutieusement, par le menu; 2. на —, en toutes lettres; 3. правя по —, *va.* amincir.
— **вълнено халище**, *sm.* la castelogne.
— **вжженце**, *sm. Mar.* la lignerolle.
— **измазване**, *sm.* le replâtrage; ‖ — измазвамь (*съ гипсъ*), *va.* replâtrer.
— **писало** (*на буквы*), *sm.* la delié.
— **сврѣдле**, *sm. Mar.* la rouane; ‖ пробивамь съ —, *va.* rouanner.
— **сукно** (*отъ градъ Лувіе*), *sm.* le louviers; ‖ (*отъ Седанъ*), le sedan.
Тжность *и* **Тжнчина**, *sf.* la délicatesse, élegance, finesse, minceur, ténuité, subtilité *f*; ‖ (*на гласъ*), la gracilité; ‖ нѣмане — въ сѣщанеа, l'indélicatesse *f.*
Тжнькъ, *adj.* mince, fin, délicat, délié, effilé, grêle, ténu, subtil, menu, maigre; 1. (*за земя*), croulier; 2. най —, superfin; 3. твърдѣ —, *Com.* extrafin.
— **атласъ** [видъ —, l'armoisin *m.*
— **бѣлъ гимъ**, *sm* laine beige *f.*
— **вкусъ** (*въ писалото*), *sm.* l'atticisme *m*
Тжнькъ высокъ, *adj.* svelte, élancé, dégagé, d'une belle venue.
— **дъльгъ соколъ**, *sm.* l'esclaire *m.*
— **пергаментъ** (*зеленъ*), *sm.* le vélin *et* peau de vélin, *f.*
— **пѣрвазъ**, *sm.* le tiers-poteau.
— **тѣсенъ гимъ**, *sm.* le cadis.
— **рѣзенъ хлѣбъ**, *sm.* la mouillette.
— **ратинъ** (*платъ*), *sm.* l'espagnolette *f.*
— **слабъ**, *adj.* fluet; ‖ (*за гласъ*), grêle.
— **и черъ човѣкъ**, *sm. fig.* une momie.
— **широкъ ножъ**, *sm.* le tranchelard.
Тжпанна цинница, *sf.* le tambour; ‖ (*въ ухото*), *Anat.* le tympan; ‖ на —, *Anat.* tympanique, *adj.*
Тжпанарь, *sm.* un tambour, tambourin, tambourineur; ‖ *fam.* un tapin.
Тжпанче (*въ часовникъ*), *sm.* la fusée.
Тжпанъ, *sm.* le tambour.
Тжпкана глина, *sf.* terre à foulon, *f*; ‖ (*и мачкана*), le pisé.
Тжпкачъ (*на гроздіе*), *sm.* un fouleur.
Тжпоглавъ, *sm. poisson*, le coryphène.
— **кжтенъ**, *adj. Géom.* obtusangle.
— **оржжіе**, *sm.* arme mornée *f.*
— **умие**, *sm.* hébétude mentale *ou* d'esprit, *f.*
— **умность**, *sf. fig.* la pesanteur.
— **умъ**, *adj.* stupide, hébété, pesant, borné, bête; ‖ *fig.* bouché; ‖ правя —, *va.* hébéter.
— **-човѣкъ**, *sm.* un béotien.
— **шило** (*за избутване*), *sm.* le repoussoir.
Тжпость, *sf.* l'engourdissement *m*, hébétation *f*; 1. (*на разумъ-тъ*), le béotisme; 2. (*на слухъ-тъ*), la dureté d'oreille; 3. (*на умъ-тъ*), l'abalourdissement *m.*
Тжпчѫ, *va.* fouler; ‖ -чѫтъ (*за пилцы*), *v. imp.* ils côchent.
Тжпъ, *adj.* mousse, lourd, matériel; 1. *fig.* bête, massif, rétréci; 2. *Géom.* obtus; 3. (*или дебелъ, за умъ-тъ*), épais; 4. правя -по, *va.* engourdir; ‖ (*и fig.*), émousser; 5. ставамь —, *vn.* s'émousser, s'épointer.
Тжпы оржжія, *sm. pl.* armes courtoises *f.*
Тжтряса, *vr.* marcher à peine.
Тжченъ (*за листіе*), *adj. Bot.* conjugué.
Тжща, *sf.* la belle-mère (mère de la femme).

У.

У

У, la vingtième lettre de l'alphabet bulgare.
У, *prép.* chez, dans, par, pendant; ‖ bah, ouais, 'hé, eh, 'ha; ‖ — уа (*вмѣсто на ловцы*), *Vén.* talaut.
У, *sm.* nom bulgare de la lettre У.
Убаевамь, *va.* dodeliner.
Убарамь, *va.* combattre (*voyez* Уборевамь).
Убезпокойвамса, *vr.* s'alarmer de.

Убивамь

Убивамь, *va.* tuer, assassiner, assomer, immoler, faire périr, mettre à mort, égorger, couper la gorge à, étendre sur le carreau, abattre, défaire; 1. (*на бой*), échiner; 2. (*добитвамъ*), saigner; 3. (*прощавамь на другый свѣтъ*), *fam.* dépêcher; 4. (*самъ себеси*), *vr.* se suicider; 5. убивать (*за болѣзны*), ils blessent; 6. който убива *или* коли до-

бытакъ, un assomeur; 7. -*са*, *vr.* se détruire; 8. -ваиеса (*единъ другъ*), s'entre-tuer.
Убиване, *sn.* le massacre; | (*подъ копыто*), *Vétér.* la bleime.
Убиквитарій (*ересъ*), *sm.* l'ubiquitaire *m.*
Убитъ [бывамъ —, *vn.* rester sur la place. — пѫть, *sm.* chemin battu *m.*
Убійственъ, *adj.* meurtrier, homicide, assassine.
Убійство, *sn.* l'assassinat *m*, meurtre *m*; | (*на подданникъ*), le subjicide.
Убійцъ, *sm.* un assassin, meurtrier, jugulateur, égorgeur, tueur, coupe-jarret; | (*на родина и др. т.*), *sc.* parricide.
Ублажене, *sn.* la béatification.
Убождамь, *va.* piquer, poindre.
Убождане, *sn.* la piqûre; | *fig.* la morsure.
Уборевамь, *va.* démentir, repousser, nier, réfuter, impugner.
Убореване, *sn.* la réfutation; | (*насрѣщенъ отговоръ*), la réponce; | *Jur.* la replique.
Уборевачъ, *sm.* un réfutateur.
Уборенъ дворъ, *sm.* les étableries *f.*
Уборливъ, *adj.* réfutable.
Уборна трѣва, *sf. plante*, l'arrête-boeuf *m.*
Уборъ, *sm.* l'étable *f*, écurie, bouverie *f*, bouverin *m*; 1. вкарвамь въ —, *va.* établer; 2. дръжане въ —, la stabulation; 3. плащане *или* поемъ за —, l'établage *m.*
Убѣждамь, *va.* séduire, arraisonner.
Убѣдителенъ, *adj. f.* probante.
Увалевамь, *va.* friper; | -васа, *v. imp.* il se fripe.
Увардеване [съ —, *prép.* sauf.
Уваровитъ (*скѫпъ камыкъ*), *sm.* l'ouvarovite *f.*
Уварявамь *и* -рямь, *va.* se réduire.
Увратъ, *sm.* l'arpent *m.*
Увертюра, *sf. Mus.* l'ouverture *f.*
Увеселене, *sn.* la dissipation, distraction *f.*
Увеселителна пѣсня, *sf.* bachique, *adj.*
Увеселително срѣдство, *sn. fam.* l'amusoire *f.*
Уветѣлъ, *adj.* vieux *ou* vieil, obsolète, invétéré, usé, d'occasion *f*; 1. *fig.* suranné; 2. *fam.* perruque; 3. (*за дрѣха*), râpé, mûr.
Уветѣлы мысли, *sf. pl.* la vieillerie.
Уветѣвамь, *va.* vieillir, s'invéterer, laisser suranner, user. [s'enrouler.
Увивамь, *va.* enrouler, entortiller; | -*са*, *vr.*
Увиване, *sn.* l'enroulement *m.*
Увирамь, *va.* fourrer; | -*са*, *vr.* se fourrer, se mêler de, descendre. [tomber.
Увисновамь, *vn.* pendre, s'avaler, plier,
Увисноване, *sn. Chir.* le prolapsus; | (*на стемъ*), *Mar.* la quête. [babine.
Увисната жуна (*у нѣкои животны*), *sf.* la
Увиснатъ, *adj.* tombant; | *fig.* suspendu.
Увиснаты буаы, *sf. pl. fam.* l'abajoue *f.* — плодове (*на корень-тъ още*), *sn. pl.* récoltes pendantes par les racines.
Увлачане (*дѣвойка*), *sn.* le rapt.
Уволнене, *sn.* l'affranchissement *m*, manumission, retraite, exemption *f*, renvoi *m*; | *Milit.* la cartouche; | (*отъ служба*), la réforme. [congeable *m.*
Уволнена дръжава (*нивѧ*), *sf. Jur.* domaine
Уволненъ, *adj.* démissionnaire, exempt de.
Уволнявамь. *va.* affranchir, dispenser de, congédier, renvoyer, exempter, remercier.
Увъ! *interj.* ouf.
Увѣковѣчевамь, *va.* éterniser, perpétuer.
Увѣковѣчеване, *sn.* la perpétuation.
Увѣнчавамь, *va.* couronner.
Увѣнчане, *sn. fig.* le couronnement.
Увѣчна трѣва, *sf. plante*, le béhen.
Увѣрене, *sn.* l'affirmation *f*, persuasion, assertion, assurance, foi, conviction *f*, crédit *m*, protestation *f*, contrôlage, contrôlement *m*; 1. двоенъ тевтеръ за повече —, le contrôle; 2. записвамь въ двоенъ тевтеръ за —, *va.* contrôler; 3. изгубване —, décréditement, *iav*; 4. двигамь — *или* тачене отъ нѣкого, *va.* décréditer; 5. изгубвамь си почитането, *vn.* se décréditer; 6. нѣмамь — на нѣкого, *vn.* se méfier de; 7. въ — на което, en foi de quoi, sur la foi de; 8. за — на, *Jur.* en témoin de quoi, *m.*
Увѣреность, *sf.* la certitude, créance, assurance *f.*
Увѣренъ, *adj.* assuré, affidé, sûr, *s. m.* agent. — адвокатъ, *sm.* un avoué.
Увѣрителенъ, *adj.* convaincant, convictionnel, concluant. [muet *m.*
Увѣрително доказателство, *sn.* temoin
Увѣрявамь, *va.* affirmer, assurer, certifier, vérifier, avérer, garantir, soutenir, accroire, à, protester, convaincre; 1. *Jur.* vidimer; 2. *fam.* promettre; 3. (*за истинско*), maintenir; 4. (*нѣкого въ нѣщо*), faire croire; 5. (*публично въ нѣщо*), *fam.* faire profession de; 6. (*въ сѫдница*), légaliser; 7. -*са*, *vr.* se convaincre, s'instruire de; 8. (*въ нѣщо*), répondre de; 9. (*за нѣщо*), se penétrer de.
Увѣхналъ, *adj.* ratatiné.
Увѣхнатъ, *adj.* flétri, fané, mollasse.
Увѣхнувамь, *vn.* se flétrir, se faner, mourir; 1. увѣхнува, *v. imp.* il se passe; 2. правя да увѣхне, *va.* flétrir, faner; 3. увѣхнувать (*за цвѣтѧ*), *v. imp.* elles languissent; 4. който увѣхнува, *Bot.* marcescent, *adj.*
Увѣхнуване, *sn.* la flétrissure; | (*младоцы на дървѣто*), *Bot.* la décurtation.
Угадателенъ, *adj.* conjectural.
Угаждамь, *va.* deviner, conjecturer; | което може са угадае (*угадливо*), devinable, *adj.*
Угаждане (*по пилцыть*), *sn.* l'auspicine *f.*
Угаждане, *sn. pl.* les prévisions *f.*
Угаждачъ, ка (*на книгы*), *s.* tireur, euse de cartes; | (*на себе -си*), un fricoteur.
Угаръ, *sm.* la jachère, guéret *m*, sole *f*; | орѧ -гары, *va. Agric.* jachérer.

Угасявамь (*жѫдность*) *va.* étancher.
Угасяване, *sn.* l'étanchement *m.*
Углавена сѫдница, *sf.* chambre ardente *f.*
Угладамь, *va.* dresser.
Угода, *sf.* la jouissance; | споредъ -та, à son point et aisément.
Угоденъ, *adj.* complaisant, beau *ou* bel; 1. (*сѫмь на*), *va.* se complaire en, dans; 2. бывамь —, *vn.* plaire, agréer à, revenir, rire à; | *fig.* sourire. [-ousement.
Угодливъ (*прѣкалено*), *adj.* obséquieux; -во,
Угодникъ,ница, *s.* complaisant, ante; un patron, serviteur *m.*
Угодно, *adv.* à l'aise, complaisement, grassement, *v. imp.* il plait; | това ми не е —, cela ne m'arrange pas.
Угодность, *sf.* le plaisir.
Угоене, *sn.* l'engraissement *m.*
Угоенъ, *adj.* gras.
Угождамь, *va.* complaire, contenter, mitonner, condescendre à; | (*на женытѣ*), *fam.* galantiser; | (*на освѣщанеа*), satisfaire. [*f.*
Угождане, *sn.* la complaisance, condescendance
Угонникъ, *sm.* un herbager, empâteur *m*
Уголѣмевачь, ка, *s.* exagérateur, trice; augmentateur *m.* [augmentatif.
Уголѣмителенъ, *adj.* exagératif; | *Gram.*
Уголѣмителна рѣчь [развалено —, *sf. Gram.* le péjoratif.
Уголѣмително стѫкло, *sn.* le loupe.
Уголѣмявамь, *va.* exagérer, grossir, agrandir, augmenter, croître, accroître, paraphraser, outrer, irriter, aggraver; | (*изново*), ragrandir; | *-ca*, *vr.* se grossir, s'agrandir.
Уголѣмяване, *sn.* l'exagération *f*, grossissement *m*; | (*на глобяването*), *Jur.* l'aggravation *f*; | (*капиталъ съ добывка*), la capitalisation.
Угоявамь, *va.* empâter, engraisser; | *fam.* empiffrer; | (*пакъ*), rengraisser.
Угояване, *sn.* l'empâtement *m*, sagination *f.*
Удавилникъ, *adj. s.* strangulateur.
Удавъ (*най-голѣмата зѫмя на свѣтъ-тъ*), *sm.* le boa, serpent devin *m.*
Удавямь, *va.* noyer, juguler, stranguler, étrangler; | *-ca*, *vr.* se noyer, s'étrangler; | (*съ морето*), *fig. fam.* boire à la grande tasse.
Удавяне, *sn.* l'étranglement *m*, strangulation *f*; | (*съ ремыкъ*), la garotte.
Удавенъ, *adj.* noyé.
Ударене, *sn.* accent grammatical, prosodique *ou* tonique *m*; 1. *Gram.* accent tonique; 2. турямь -ренеа надъ рѣчитѣ, *va.* accentuer; 3. който са изговаря съ —, accentué, *adj.*
Ударилникъ,ница, *s. fam.* frapeur, euse.
Ударителенъ, *adj.* frappant.
Ударливъ (*за часовникъ*), *adj.* sonnant.
Ударни муз инструментъ, *sm.* instrument de percussion, *m.*
Ударъ, *sm.* le choc, coup, 'heurt *m*, percussion, parade *f*; 1. *fig.* le trait; 2. *fam.* la touche; 3. възвратенъ — на трѣскавицата, *Phys.* choc en retour; 4. (*съ сплитъ*), *fam.* l'anguillade *f*; 5. (*на тактъ-тъ*), *Mus.* frappé *et* temps —, *m.* [*vr.* se meurtrir.
Ударевамь (съ), *va.* sangler un coup; | *-ca*,
Ударяне (*съ ржка задишкомъ*), *sn.* l'arrière-main *m.*
Удвоена рѣчь, *sf. Gram.* réduplicatif, ive, *adj.*
Удвоене, *sn.* le doublement, redoublement *m*; | *Gram.* le réduplication; | (*на кубъ*), la duplication.
Удвоителенъ, *adj.* duplicatif.
Удвоявамь, *va.* doubler, redoubler; | *-ca*, *vr.* se redoubler, doubler. [sibilité.
Удобрене [способность за —, la progres-
Удобрявамь, *va.* abonnir, rabonnir; | който може са -бри, progressible, *adj.*
Удовлетворене, *sn.* la satisfaction, dédommagement *m*, récompence, indemnisation, indemnité, réparation, représaille *f*, équivalent *m*, revanche, garantie, raison *f*, acquit *m*; 1. *fig.* fiche de consolation, *f*; 2. *Com.* la bonification; 3. (*за докачване*), réparation d' honneur, *f*; 4. за — ма, *adv.* en revanche.
Удовлетворенъ, *adj. Jur.* indemne.
Удовлетворителенъ, *adj.* satisfactoire.
Удовлетворявамь, *va.* dédommager, indemniser, récompencer, satisfaire (à), désintéresser, bonifier, réparer, suppléer à; 1. *fig.* édifier, faire face à; 2. (*за нѣщо*), reconnaître; 3. (*самъ себе-си*), *vr.* se satisfaire soi-même; 4. *-ca vr.* se dédommager de; 5. (*за щета*), se récompenser.
Удоволствіе, *sn.* l'aise *f*, plaisir *m*; 1. (*и за*), la sátisfaction; 2. намирамь — въ нѣщо, *va.* se plaire; 3. съ —, à plaisir, de bonne volonté; 4. -ствіа, *pl.* les plaisirs *m.*
Удома си, *adv. fig.* en pantoufles; | не сѫмь —, *vn.* être en ville.
Удостовѣрявамь, *va.* confirmer; | *Jur.* authentiquer; | *-ca*, *vr.* se confirmer.
Удостойвамь, *va.* daigner; | (съ), honorer de; | *-ca*, *vr.* mériter.
Удостойване, *sn.* le mérite.
Удостойнъ, *adj.* méritant.
Удри-глава, *adj.* capiteux. [la langue
Удьржавамса, *vn.* contenir; | *fig.* se mordre
Удьртѣла бабичка, *sf.* vieille sempiternelle *f.*
Удьртѣлъ, *adj.* suranné.
Удрямь, *va.* battre, frapper, fouetter, porter, 'heurter, bourrer, cingler, cogner, pousser, taper, percuter; 1. *fig.* toucher; 2. (*съ зѫбястъ чукъ*), *Archit.* bretteler; 3. (*пакъ*), rebattre, recogner; 4. (*печѣтъ*), cacheter; 5. (*по ржка*), toucher dans la main; 6. доклѣ не удря, jusqu' au dégaîner; 7. -меса (*единъ другъ*), *vr.* s'entre-frapper.
Удряне, *sn.* l'atteinte *f*, estafilade, tapette, percussion *f*; 1. *fig.* coup de boutoir, 'horion

m; 2. (*на вълмата*), le brisement; 3. (*на камыкъ-тъ отъ Мойсея*), le frappement du rocher; 4. (*назадъ за оржіе*), le recul; 5. (*пакъ*), le rebattage; 6. (*съ пушченый главулекъ или съ мощникъ*), le bourrade; 7. (*на шумакъ-тъ за ловь*), *Vén.* la battue.

Удуманъ *adj.* conventionnel, modal, conditionnel, de convention.

Удумничество, *sm.* le proxénétisme.

Удумницы, *sm. pl.* le proxénète.

Удумувамь, *va.* traiter; 1. *-са vr.* stipuler; 2. (*съ нѣкого*), se concerter, s'entendre, convenir à, pactiser, se recorder avec; 3. (*си нѣщо*), sommissionner.

Удумуване *и* -мване, *sm.* la convention, contrat, traité *m*, capitulation, condition, réserve *f*, compact, pacte, si *m*; 1. (*и подписка за* —), la soumission; 2. *Jur.* la stipulation; 3. съ — щото, à condition que, moyennant que; 4. съ — да плати истытѣ, à la charge d'autant; 5. съ това — щото, à la charge de, à charge que; 6. съ таково —, sous telle condition; 7. безъ —, purement et simplement; 8. правя —, *va.* traiter; 9. който прави —, stipulant, *adj.* 10. -ванеа (*за изборъ царь*), *pl.* le pacta conventa.

Удушавамь, *va.* suffoquer, asphyxier, étrangler, stranguler; | *-са vr.* s'asphyxier, s'étrangler.

Удушаване *и* -шене, *sm.* la strangulation, suffocation *f*; | *Méd.* l'asphyxie *f*.

Удушенъ, *adj. s.* arphyxié.

Удушилникъ, *adj. s.* strangulateur.

Уединене, *sm.* l'isolement *m*.

Уединенъ, *adj.* isolé, solitaire; -нено, -ment.

Уединявамь, *va.* isoler; | *-са, vr.* s'enterrer.

Уемъ, *sm.* la mouture.

Ужилване, *sm.* la piqûre; | *fig.* la morsure.

Ужъ, *adv.* sous couleur de; 1. *prép.* à titre de; 2. — що, sous prétexte que; | казвамь —, *vn.* prétexter; 3. — както, comme si; 4. — какъ нищо, ne faire semblant de rien.

Узовавамь, *va.* (*voyez* Достигамь).

Уйку (*питіе у Американцы*), *sm.* l'oulcou *m*.

Унстити (*маймуна*), *sm.* le tamarin; | (*малка*), l'ouistiti *m*.

Ука, *sf.* la leçon, instruction *f*, devoir *m*; | (*зададка ради глобяване*), le pensum.

Указателенъ, *adj. Gram.* demonstratif.

— знакъ, *sm. Mus.* le guidon. [oukase *m*.

Указъ (*заповѣдь въ Россія*), *sm.* l'ukase *et*

Укачалка, *sf. Typ.* le ferlet.

Уклонене, *sm. Astr.* la déclinaison; | показалецъ на — или отстранене, le déclinateur.

Уклонявамса, *vr. Astr. Phys.* décliner.

Укопытвамса, *vr.* (*voyez* Свѣствамса).

Укоравявамь, *vn.* roidir *et* raidir, se racornir.

Укаравѣло ечемыче (*на край клепкытѣ*), *sm.* la lithiasie.

Укорникъ, ница, *s.* médisant, ante.

Укоръ, *sm.* le reproche, répréhension, médisance *f*, opprobre *m*; | *fig.* la tare.

Укорявамь, *va.* reprocher, redire, fronder, remordre; | *fig.* stigmatiser.

Укоряване *и* -рене, *sm.* l'exprobation *f*; | *fig.* la souillure.

Украденъ, *adj.* dérobé.

Украйка (*на платъ*), *sf.* le bord.

Украйникъ, *sm.* le bord, bordé *m*, ligne, aiguillette *f*, passe-poil, tirant, chamarre *m*; 1. (*кенарь на сукно*), la rame; 2. (*шійритъ t.*), le lacs; 3. обшивамь *или* обтакамь съ —, *va.* border, chamarrer de; 4. обшивка съ —, la chamarrure.

Украсене, *sm.* l'ornement *m*, embellissement, parement, enrichissement *m*, décoration *f*, assaisonnement, enjolivement, agrément *m*; 1. *fig.* la parure; 2. *Archit.* le décor; 3. (*както палмовы листа*), la palmette; 4. който става за —, ornemental, *adj*; 5. расподѣлене на -то, l'ornementation *f*; 6. безъ — (*за писало*), *fig.* décoloré, *adj*; 7. снемамь -то отъ нѣщо, *va.* dégarnir; 8. -сенеа, *pl.* les lambris *m* (*voyez* Накичване).

Украсенце, *sm.* l'enjolivure *f*.

Украсилникъ, *sm fam.* un enjoliveur; | *Archit.* un ornemaniste *et* -mentiste.

Украсителенъ, *adj.* parant.

Украсявамь, *va.* orner, décorer, parer, embellir, enjoliver, revêtir, entourer, tapisser, façonner; 1. *fig.* enrichir de, émailler de; 2. (*съ тлъсты думы*), farder; 3. (*нѣкого*), s'en prendre à (*voyez* Накичевамь *et* Постиламь).

Укривявамь (*взаимно*), *va.* récriminer.

Укривяване, *sm. Jur.* la prévention.

Укротене, *sm.* la répression, refrénation *f*.

Укротилникъ (*на мыслы*), *sm.* un modérateur.

Укротителенъ, *adj.* répressif.

Укротливъ, *adj.* domptable.

Укротявамь, *va.* apaiser, apprivoiser, reprimer, modérer, abaisser, calmer, humaniser, tempérer, amortir, dompter, refréner, asservir, ranger; 1. *fig.* radoucir, mortifier, désarmer; 2. (*конь*), debourrer; 3. който -тява *или* обюздева, reprimant, *adj*; 4. *-са, vr.* s'abaisser, s'assoupir; 5. който трѣбува да са укроти, réprimable, *adj*.

Укрывамса, *vr.* se dérober.

Укрѣпалка, *sf.* l'ardier *m*; | *Archit.* le tirant.

Укрѣпалкы, *sf. pl.* le brancard; 1. *Blas.* les jumelles *f*; | съ двойны —, jumelé, *adj*; 2. (*за волнецъ*), le mouton; 3. (*и калъска съ* —), la limonière.

Укрѣпявамь, *va.* assujettir, assurer.

Укусевамь (*кусикувамь*), *va.* goûter.

Улавямь, *va.* saisir, pincer, intercepter,

gripper, arrêter, recevoir, surprendre; 1. *fig.* pêcher; 2. (*валка*), empaumer; 3. (*плѣнѧ*), prendre; 4. (*пакъ*), ratteindre, rattrapper; 5. (*страната на*), se ranger du parti de. [*Jur.* l'appréhension *f.*

Улавяне, *sa.* l'interception *f*, pêche *f*; |

Улански киверь, *sm.* *Milit.* le chapska *et* schapska. [‘hulan *ou* lancier.

Уланъ (*войникъ*), *sm.* *Milit.* un ‘ublan *et*

Улей, *sm.* l'auge *f*; | (*на воденица*), la reillère.

Улекване, *sn.* le lénitif.

Улекчавамъ, *va.* *Méd.* lénifier. [uléma.

Улема (*законовѣщъ въ Турціѧ*), *sm.* un

Улеснене, *sn.* la facilité.

Улесненъ, *adj.* aisé, confortable.

Улеснявамъ (*правѧ по-лесно*), *va.* faciliter.

Улица, *sf.* la rue; -личенъ, de rue; | la route, voie publique *f*, pavé *m*; | -цы, *pl.* le pavé.

Уличенъ алтарь (*по врѣме на кръстоносный вѣрвежъ*), *sm.* le reposoir.

— **точилникъ**, *sm.* un gagne-petit.

Уличка, *sf.* la ruelle, ruellette *f*.

Улична курва, *sf.* une raccrocheuse.

Улични езикъ, *sm.* langage des ‘halles, *m*.

Улично куче, *sn.* le charnaigre.

— **момче** (*чапкѧнъ t.*) *sn. t.*, un gamin.

Улошавамъ, *va.* condamner.

Ултиматумъ (*послѣдніо удумване*), *sm.* l'ultimatum *m*. [tremer, *m*.

Ултрамаринъ (*цвѣтило*), *sm.* bleu d'ou-

Улукъ, *sm.* le tuyau, tube, conduit, égout *m*, goulotte *et* goulette, cannelure *f*, canon *m*, noue *f*, bief *ou* bier; 1. *Archit.* le larmier, descente *f*; 2. (*за истичване вода*), tuyau de décharge; 3. **собенъ** —, tuyau de cheminée; 4. **испустителенъ** — **въ паряв кола**, la tuyère; 5. **турямъ желѣзенъ** — **на кладенецъ**, *va.* tuber; 6. **съ** —, tubulé, *adj.*

Улуцы, *sm. pl.* la conduite; | **поставяне на мѣсто различны** — **и търговія съ тѣхъ**, la tuyoterie; | **прѣкарване** —, le tubage.

Улучвамъ (*залогъ-тъ*), *va.* adresser.

Улуче (*на прозорецъ*), *sn.* le rejeteau.

Улученъ, *adj.* tubulaire.

Умагіосвамъ, *va.* ensorceler.

Умагіосване, *sn.* l'ensorcellement *m*.

Умаевамъ, *va.* illusionner, ensorseler, farciner; 1. *fig.* charmer; 2. *pop.* défriser; 3. *-ca*, *vr.* s'illusionner.

Умаеване, *sn.* l'ensorcellement *m*, fascination, batelage *f*, prestige, charme *m*; | *fig.* la magie, défrisement *m*. [gique.

Умаевателенъ, *adj.* prestigieux; | *fig.* ma-

Умайникъ (*гіозъ-баажіѧ t.*), *sm.* un prestidigitateur, bateleur, joueur de gobeles, paillasse, pierrot *m*; *s.* ensorceleur, euse.

Умайнически шикалка, *sf.* la muscade *et* noix —, *sf.*

Умайнически чувалъ, *sm.* la gibecière.

Умайничество, *sn.* la prestidigitation, tour de passe-passe, tour de gibecière, *m*.

Умаламощимъ, *va.* blaser.

Умалене, *sn.* le rapetissement.

Умаленъ масштабъ, *sm.* échelle fuyante *f*.

Умалявамъ, *va.* rapetisser.

Умара, *sf.* (*voyez* **Мариня**).

Умбра (*тѫмно цвѣтило*), *sf.* l'ombre *f*; | —, *poisson*, le maigre.

Умекчавамъ *и* **-кнувамъ**, *va.* *vn.* adoucir, attendrir, tempérer; | *fig.* assouplir, ramollir, se déroidir, gazer; | *Méd.* lénifier.

Умекчителенъ, *adj.* *Méd.* lénitif.

Умекчително срѣдство, *sn.* *Méd.* émollient, *adj. m.*

Уменъ, *adj.* sage, sensé, avisé; | **продавамса за** —, *vr.* faire l'entendu *m*.

— **човѣкъ**, *sm.* forte *ou* bonne tête carrée *f*.

Умилене, *sn.* la ferveur.

Умиленъ, *adj.* caressant.

Умилителность, *sf.* l'oction *f*.

Умилителенъ, *adj.* touchant; | *fig.* onctueux.

Умилность, *sf.* la petié; | **гледамъ съ** —, *vn.* couver les yeux.

Умилостивене, *sn.* la propitiation, indulgence *f*; | **имамъ** *или* **постѫпамъ съ** —, *va.* indulger. [laire, expiatoire.

Умилостивителенъ, *adj.* indulgent, pia-

Умилостивявамъ, *va.* implorer; | *fig.* fléchir.

Умирамъ, *vn.* mourir, décéder, expirer, rendre l'esprit *m*, se laisser mourir, finir, succomber, trépasser, passer le pas, obiter, laisser ses houseaux *m*, mordre la poussière; 1. *fam.* aller ad patres, déménager; 2. (*напрѣдъ отъ другъ*), prédécéder; 3. (*отъ смѣхъ*), pâmer de rire; 4. **готовъ сѫжь да умря**, mort de ma vie; 5. **насмалко остана да умря**, panser mourir; 6. **който умира**, *s.* mourant, ante; expirant, *adj.*

Умножавамъ, *va.* augmenter, propager, redoubler, croître, accroître, grossir, ‘hausser, renforcer, monter; 1. *Arithm.* multiplier; 2. *-ca*, *vr.* s'augmenter, se redoubler, s'accroître, se grossir; 3. **умножавасса**, *v. imp.* il s'agglomère; | **-жаватса**, *pl.* ils pullulent, ils répullulent, ils provignent, ils se peuplent; 4. **за да са умножи злочестината**, pour surcroît de malheur.

Умножаване *и* **-жене**, *sn.* l'accroissement *m*, propagation, accumulation, augmentation *f*, redoublement *m*; | *Arithm.* la multiplication; | **таблица** —, le livret.

Умножевачъ, *sm.* un augmentateur.

Умножителенъ, *adj.* multipliable, multiplicatif.

Умножливъ, *adj.* augmentable.

Умна жена, *sf*, maîtresse femme *f*.

Умникъ, *sm.* bon entendeur *m*; | *fig.* un aigle.

Умогледателенъ, *adj.* raisonné, spéculatif, contemplatif.
Умолителенъ, *adj. Théol.* déprécatif.
Умолненъ, *adj.* placable.
Умолность, *sf.* la placabilité.
Уморене, *sm.* la lassitude.
Уморенъ, *adj.* fatigué, rempu de fatigue *f*, las, recru, rendu; 1. *Milit.* traînard *m*; 2. *fam.* 'halbrené; 3. (*отъ нѣщо*), impatient de; 4. (*за валкъ*), *Vén.* relaissé.
Уморителенъ *и* **-рливъ**, *adj.* fatigant, lassant, penible.
Уморявамъ, *va.* fatiguer, lasser, amortir, alanguir, crever, 'harasser, achever, peiner, expédier, assassiner; 1. *fig.* mater, miner; 2. *fam.* dégommer, éreinter; 3. (*конь*), surmener; 4. (*умъ-тъ си*), alambiquer l'esprit; 5. *-са*, *vr.* se fatiguer, se lasser, se crever, s'éreinter, s'époumonner, faire suer, être sur les dents *f*; 6. (*много отъ работа*), *pop.* ahaner; 7. безъ да са уморя, sans se rebuter.
Уморяване, *sm*, la fatigue, 'harassement *m*.
Умраза, *sf.* la 'haine, mésintelligence, discorde, dissension, animosité, incompatibilité; 1. (*къмъ нѣкого*), le soulèvement; 2. възбуждамъ —, *va.* soulever; 3. отъ —, *prép.* en 'haine de.
Умразенъ. *adj.* 'haïssable, misanthrope *et* -thropique, odieux, malvoulu, laid, 'haineux.
Умразникъ, *sm.* un misanthrope.
Умразяза ми са, *v. imp.* être dégoûté de.
Умрьзникъ, ница, *s.* persécuteur, trice.
Умрьзнителенъ, *adj.* persécutant, vexateur.
Умрьзноване, *sn.* la persécution, vexation *f*.
Умрьзнувамъ (*нѣкому*), *vn.* persécuter.
Умъртвене (*Антоновъ огнь*), *sm. Chir.* le sphacèle; | прѣхванатъ отъ —, sphacélé, *adj.*
Умрѣло, *sm.* le mort.
Умрѣлъ, *adj.* mort, feu; | *adv.* ad patres; | **-лый**, *s.* défunt, unte; décédé, ée; le trépassé.
Умствена молитва, *sf.* oraison mentale *f*, [meditation *f*.
Умствено вѣроване, *sm.* le rationalisme.
Умственность, *sf.* la rationalité.
Умственъ, *adj.* intellectuel, intelligible, idéal, abstrait, rationnel, moral; | **-ствено** са моля, *vn.* méditer.
Умствоване, *sm.* le raisonnement.
Умствователъ, ка, *s.* raisonneur, euse.
Умствувамъ, *vn.* raisonner.
Умъ, *sm.* l'intelligence *f*, esprit, sens *m*, pensée *f*, cerveau, sein, moral, avis *m*, connaissance *f*; 1. *fig.* la tête; 2. *fam.* la mine-ve; 3. вдавамъ си -тъ въ едно нѣщо, *vn.* se recueillir; 4. вдаване — въ едно нѣщо, le recueillement; 5. докарвамъ на —, *va.* représenter; 6. докарвамъ -тъ нѣкому, *va.* ramener; 7. дохождамъ -тъ, *vn.* se detromper; 8. изваждамъ отъ -тъ нѣщо, *va. fam.* désentêter; 9. изваждамъ си отъ —, *vn.* se désentêter; 10. изгубвамъ —, *va.* perdre connaissance; 11. напрѣгнуване на -тъ, contention d'esprit; 12. събирамъ си -тъ, *vn.* se replier sur soi-même; 13. сѣче ми -тъ, *vn.* conclure; 14. отсичане на -тъ, la conclusion; 15. въ отсичане на -тъ, *adv.* en résultat; 16. на —, *adv.* in petto; 17. съ цѣлъ —, *fig.* avec maturité; 18. което са относя до -тъ или до раз—, phrénique, *adj*; 19. учене ради -тъ, la phrénologie; 20. на два -ма, *fig.* en balance.
Умывателъ столъ, *sm.* le lavabo.
Умывалникъ, *sm.* le lavoir, lave-main *m*, piscine.
Умыване (*рѫцѣ, крака*), *sn.* le lavement.
Умысленъ, *adj.* 'hargneux.
Умѣрено врѣме (— писало, *Rhét.*), *sn.* le temperé.
Умѣреность, *sf.* la modération, modicité *f*, régime *m*, frugalité, abstinence, mesure *f*.
Умѣренъ, *adj.* modéré, modique, tempéré, sobre, abstinent, raisonable, frugal, borné; | *fig.* mitoyen.
— и добьръ вѣтьръ, *sm. Mar.* le beau-frais.
Умѣрявамъ, *va.* modérer, tempérer; | *fig.* ralentir, borner.
Умѣя, *vn.* savoir.
Ундецима, *sf. Mus.* l'onzième *f*.
Ундина (*водна самодива*), *sf.* une ondine.
Ундинъ (*водянъ геній*), *sm.* un ondin.
Университетски, *adj.* universitaire.
Университетъ, *sm.* l'université *f*, académie *f*.
Унизене, *sn.* l'abaissement *m*, avilissement *m*, abjection *f*; | *fig.* la dépréciation.
Унизленикъ, ница, *s.* dépréciateur, trice.
Унизителенъ, *adj.* avilissant.
Унизявимъ, *va.* abaisser, avilir, ravilir, démentir; 1. *fig.* dégrader, déprécier; 2. *-са*, *vr.* s'abaisser, s'avilir, déroger à, fléchir, s'humilier, ramper; 3. *fig.* se dégrader, se mésallier, se rapetisser.
Унизяване, *sn.* l'humiliation *f*.
Унисонъ, *sm. Mus.* l'unisson *m*.
Унищожавамъ, *va.* anéantir, abolir, détruire, annihiler, annuler, nullifier; 1. neutraliser, révoquer, rapporter, dirimer, contre-miner, retrancher, supprimer, abroger, confondre, lacérer; 2. *fig.* effacer, éteindre, écraser, proscrire, s'evanouir, pulvériser; 3. *Jur.* mettre au néant, infirmer, invalider, rescinder, résilier, canceller, resoudre, vicier; 4. *Alg.* éliminer; 5. (*правда*), *fig.* proscrire contre; 6. (*правя недѣйствително*), *fig.* faire échouer; 7. (*сговоръ*), rempre la paille; 8. който -жава или прѣмѣстева, *Jur.* révocatoire, *adj*; 9. *-са*, *vr.* s'abolir, s'abroger; 10. унищожавата (*единъ другъ*), *v. imp.* il se neutralisent.

Уничожаване и -жене, *sm.* l'abolition *f*, abolissement *m*, annihilation, annulation, extinction, rescision, révocation, résiliation *f*, résiliement, retranchement *m*, rupture, proscription, abrogation, radiation *f*; 1. *fig.* la dégradation, écrasement *m*; 2. *Jur.* l'infirmation *f*, cancellation *f*; 3. (*колчавина*), l'élimination *f*; 4. молба за — нѣщо, le rescindant.

Уничожителенъ, *adj.* annulatif; | *Jur.* infirmatif, résolutoire, irritant.

— **знакъ**, *sm. Typ.* le deleatur.

Уничожителна статія, *sf.* pacte commissoire *m*.

Уничожливъ, *adj.* abolissable, abrogeable.

Унтеръ-баталеръ, *sm. Mar.* un cambusier.

— **канонієрь**, *sm. Artill.* un servant.

— **офицерскы чинове** (*на ладія*), *sm. pl. Mar.* la maistrance.

— **офицеръ**, *sm. Mar.* officier marinier *m*.

Унудено (*въ писало*), *sm.* le recherché.

Унуденъ, *adj.* recherché, gêné, prude; | *Peint.* mannequiné.

Унудявамъ, *va.* nécessiter. [tante *f*.

Унудителна милость, *sf.* grâce nécessi-

Унуждавамъ (*усакатяваме t.*), *va.* mutiler; | **-са**, *vr.* se mutiler.

Унуждевачъ, ка, *s.* mutilateur, trice; | **-ждителенъ**, *adj.*

Унуждене (*усакатяване t.*), *sm.* la mutilation.

Унукъ, ка, *s.* le petit-fils, la -te-fille; | **-кы** и **-нучета**, *pl.* les petits-enfants *m*.

Унуцы, *sm*, *pl.* les neveux *m*.

Унъ-капанъ, *sm. t.* l'étape *f*; | **не са запирамъ на —**, *vn.* brûler l'étape.

Унція (2 *лота и -жълтица*), *sf.* l'once *f*.

Унѣмене, *sm.* la stupeur.

Унѣмявамъ (*направямъ да унѣмѣе*), *va.* rendre camus.

Упасъ, *sm. arbre*, l'upas *et* bohon-upas *m*.

Упивамъ, *va.* griser; | **-са**, *vr.* se griser, se soûler de, siffler la linotte; | *pop.* ivrogner, grenouiller.

Упиване, *sm.* l'ivrognerie *f*.

Упълномощавамъ, *va.* accréditer, autoriser, déléguer, titrer; | (*на мѣсто мене-си*), subdéléguer.

Упълномощаване, *sm.* délégation de pouvoir, subdélégation, *f*.

Упълномощенъ, *adj.* un fondé de pouvoir, procureur, mandataire *m*; | (*по работы*), *Com.* un complimentaire.

Уплѣниване (*на градъ*), *sm.* le sac.

Уповавамса, *vr.* espérer, se confier à, en.

Уповане, *sm.* l'espérance *f*, confiance, attente *f*; | espoir *m* (*sans pluriel*).

Уподобене, *sm.* l'imitation *f*, contrefaçon, copie, singerie *f*; 1. *fig.* la contre-epreuve; 2. *Rhét.* la similitude; 3. *Jur.* la contrefaction; 4. (*за кунопись, за съчинене*), le pastiche; 5. (*въ малькъ видъ*), le diminutif; 6. достойнъ за —, imitable, *adj.*

Уподобенъ, *adj.* factice; -ne, -ment.

Уподобителенъ, *adj.* imitateur.

Уподобникъ, ница, *s.* imitateur, trice; contrefacteur, copiste *m*; singeur, -geresse; | | *fig.* un singe.

Уподобявамъ, *va.* imiter, contrefaire, comparer, égaler, copier; | *fig.* suivre; | **-са** (*мѣряса съ нѣкого*), *vr.* mouler sur.

Упоене, *sm. fig.* l'ivresse *f*.

Упоенъ (съ), *adj. fig.* ivre de.

Упоителенъ, *adj.* stupéfiant, | *fig.* enivrant.

Упорито, *adv.* à la traverse, mordicus.

Упоритость, *sf.* l'opiniâtreté *f*, tenacité *f*.

Упоритъ, *adj.* opiniâtre, obstiné, entêté, tenacé, têtu, aheurté, pertinace, récalcitrant, mutin; 1. *fam.* rebours; 2. *Théol.* final; 3. *Métall.* rebelle; 4. (*сѫмъ*), *vn. fam.* obstiner; | (*въ мысъль*), *fig.* soutenir la gageure; 5. правя *или* стоя -то, *va.* opiniâtrer.

Упорство, *sm.* l'obstination *f*, entêtement, aheurtement *m*, mutinerie, pertinacité *f*.

Упорствувамъ, *va. fig.* récalcitrer.

Упорствуване, *sm.* la rébellion.

Употрѣбене, *sm.* l'usage *m*, emploi *m*, application *f*, user *m*, consommation *f*, cours *m*; 1. *Jur.* l'usufruit *m*; 2. (*правда*), l'exercice *m*; 3. (*на умъ-тѣ силого*), *fig.* la tension; 4. бывамъ въ —, *vn. fig.* régner; 5. въвождамъ въ —, *va.* vulgariser; 6. излазямъ отъ -то, *vn.* vieillir; 7. за —, à l'usage de.

Употрѣбенъ, *adj.* usé, d'occasion, de hasarde.

Употрѣбителенъ, *adj.* usité.

Употрѣбителны думы, *sf. pl. fig.* mots sacramentaux *m*.

Употрѣбливъ, *adj.* applicable à, praticable.

Употрѣбявамъ, *va.* employer, appliquer, apporter, recourir, s'aider de, consomer; 1. (*и за придобывка*), faire usage de; 2. (*въ зло*), profaner, mésurer de; 3. (*изново*), remployer; 4. (*въ полза*), ménager; 5. (*за нѣкоя полза*), *fig.* interposer; 6. (*нѣщо*), user de, se servir de; 7. (*всяко срѣдство*), remuer ciel et terre; 8. -бяваса, *v. imp.* cela se pratique, elle se parle.

Упоявамъ, *va.* griser; 1. *fig.* enivrer; 2. *Méd.* stupéfier; 3. **-са**, *vr.* se griser.

Упояване, *sm. fig.* l'enivrement *m*.

Управа, *sf.* le gouvernement, satisfaction *f*.

Управлене, *sm.* l'administration *f*, intendance *f*, département *m*, manutention, conduite *f*; 1. (*и Грам.*), le régime; 2. *fig.* le gouvernail, maniement, domaine *m*; 3. *Gram.* syntaxe de dépendance, *m*; 4. (*на имоть, на дань*), la régie; 5. (*кърма на царцина*), *fig.* le timon; 6. (*на правосѫдіето*), l'administration *f*; 7. (*на работа*), la ge-

st'on; 8. (*на работы*), ménagement des affaires, *m*.

Управителка, *sf*. une gouvernante; | (*на маага*), demoiselle de comptoir, *f*.

Управитель, *sm*. un administrateur, régisseur, économe; *s*. intendant, ante (*voyez* Исправникъ).

Управливъ (*отъ намѣстникъ*), *adj*. léga-

Управлявамь, *va*. gouverner, administrer, diriger, gérer, manier, mener, guider, conduire, exercer, influencer; 1. *fam*. ferrer; 2. (*и Gram. съ падежъ*), régir; 3. (*домакинскы*), économiser; 4. (*имотъ*), faire valoir; 5. (*искусно нѣщо*), ménager; 6. (*нѣщо*), présider à; 7. *-са*, *vr*. se gouverner, 8. което можемь -влева, gouvernable, *adj*; 9. който -влява, gouvernant, *adj*; | (*нѣщо*), un gérant.

Упраздневамь *и* -са, *va*. *vr*. se désemplir.

Упраздневане, *sm*. la vacation.

Упраздненъ, *adj*. *fig*. vacant.

Уприличавамь, *va*. comparer, confronter, identifier, imiter, répondre, figurer; 1. *-са*, *vr*. s'identifier, se rapporter; 2. (*съ познанеата на другытѣ*), s'humaniser; 3. -вамеса (*единъ на другиго*), se répondre.

Уприличаване *и* -чене, *sm*. l'identification *f*; | *fig*. la confrontation.

Уприличенъ, *adj*. identique; -но, -ment.

Упростявамь, *va*. simplifier; | *-са*, *vr*. se simplifier, s'encanailler.

Упростяване, *sm*. la simplification.

Упушнувамь, *va*. fusiler; | *-са*, *vr*. se tuer, se brûler la cervelle.

Упытомявамь (*изново*), *va*. raprivoiser.

Упѫтевамь, *va*. guider, diriger, mener, acheminer; 1. (*ладія*), *Mar*. piloter; 2. (*къмъ вѣтьръ-тъ съ лошо врѣме*), *Mar*. mettre à la cape; 3. *-са*, *vr*. s'orienter, se rendre, s'acheminer.

Упѫтеване, *sm*. le guide, direction *f*, manuel, compendium, jalon, pli *m*; 1. *fam*. le guide-âne; 2. (*ладія*), *Mar*. le pilotage; 3. сила — на тѣло, la verticité.

Упѫтникъ, *sm*. un guide, routier, modérateur, itinéraire *m*; | (*книга*), guide itinéraire *m*.

Ура! *interj*. 'hourra *et* 'hourrah.

Уравневамь, *va*. *fig*. compasser.

Управневане *и* -внене, *sm*. l'aplanissement *m*; | *Alg*. l'équation *f*.

Уравновѣсвамь, *va*. contre-balancer.

Уравновѣсване, *sm*. *Phys*. la pondération.

Ураганъ (*бура*), *sm*. l'ouragan *m*, cyclon *m*; | (*по Гвинейскы брѣгове*), *Mar*. la travade.

Уразенъ, *adj*. las de.

Уранографически, *adj*. uranographique.

Уранографія (*небеописане*), *sf*. l'uranographie *f*.

Уранографъ, *sm*. un uranographe.

Уранорама (*теллурія*), *sf*. l'uranorama *m*.

Уранъ (*металлъ*), *sm*. *Chim*. l'urane *et* -nium *m*; | (*планета*), *Astr*. l'Uranus *m*.

Уреденъ, *adj*. régulier, réglé, méthodique, rangé.

— брой, *sm*. *Gram*. nombre ordinal *m*.

Уредникъ, *sm*. *Milit*. un sergent.

Уредно, *adv*. réglément, methodiquement.

Уредъ, *sm*. la régle, ordre *m*, formalité, forme, méthode *f*, rang, tour *m*, suite *f*; 1. бывамь безъ —, *vr*. incommoder; 2. развалямь —, *va*. intervertir; 3. развалене —, l'interversion *f*.

Уреждамь, *va*. ranger; | finir.

Уригамса, *vr*. faire le difficile.

Уригане, *sn*. *Méd*. le renvoi, rapport *m*; | -неа, *pl*. arrière-goût *m*.

Уринологія (*разсѫждане за пикочь-тъ*), *sf*. l'ouronologie *f*.

Уровъ, *sm*. *plante*, la gesse.

Уроневамь (*зърната на гроздъ отъ чепката*), *va*. égrapper; | ринде за -ване гроздіе, l'égrappoir *m*.

Урочасалъ, *adj*. maléficié.

Урсулинка (*калугерка*), *sf*. une ursuline.

Усамотене, *sn*. la solitude, isolement *m*, retraite *f*; | *Phys*. l'isolation *f*; | свѫщане —, *Phrén*. l'habitativité *f*.

Усамотено мѣсто, *sm*. lieu de retraite, *m*.

Усамотенъ, *adj*. isolé, solitaire, rétiré; | *fam*. esseulé.

Усамотявамь, *va*. isoler.

Усилевамь, *va*. croître, redoubler; 1. *Chim*. concentrer; 2. (*постѫпенно*), graduer; 3. *-са*, *vr*. croître, se redoubler; 4. -васа, *v*. *imp*. il se regrége; | (*за вѣтьръ-тъ*), *Mar*. il survente.

Усилване *и* -лене, *sn*. l'intensité *f*; съ —, *adv*. -sivement; | *Méd*. l'exacerbation *f*; | (*на трѣска*), *Méd*. le redoublement.

Усиленъ, *adj*. pressant.

Усилителна дума, *sf*. *Gram*. intensif, *adj*.

Усиліе, *sn*. l'effort *m*; | *fig*. coup de collier, *m*.

Ускоренъ, *adj*. accéléré.

Ускорителенъ, *adj*. accélérateur.

Ускорявамь, *va*. accélérer, activer.

Усладене, *sn*. l'edulcoration *f*.

Усладителенъ, *adj*. délectable, délicieux; | *Méd*. lénitif.

Усладявамь, *va*. *Chim*. édulcorer.

Услажда ми са, *v*. *imp*. il délecte.

Услаждане, *sn*. l'adoucissement *m*, suavité, délectation *f*.

Условно наклонене, *sn*. *Gram*. le conditionnel, mode suppositif *m*.

Усмирителникъ, *sm*. un dompteur.

Усмирявамь, *va*. dompter.

Усойка, *sf*. *oiseau*, la fauvette, linot *m*, linotte, grive *f*; | сива —, grive ordinaire.

Усойница, *sf*. *reptile*, la vipère, dragon, as-

pie *m*; | *H. nat.* le crotal; | малка —, le vipereau.

Усорлица, *sf. oiseau*, l'épervier *m*.

Успене (*Прѣсв. Богородицы*, 15 *авг.*), *sm.* l'assoption *f*, dormition *f*.

Успивателенъ, *adj.* assoupissant.

Успокоевамь, *va.* tranquilliser, calmer, apaiser, rassurer, ramener, remettre; 1. *fig.* rasseoir, dépiquer; 2. *-ca*, *vr.* se tranquilliser, se calmer, se rassurer; 3. *fig.* se rasseoir.

Успокоеване *и* **-коене**, *sm.* l'apaisement *m*; | (*на сѣвість-та*), l'aquit *m*.

Успокойливъ *и* **-контеленъ**, *adj.* tranquillisant.

Успокойнъ, *adj.* rassis.

Успоконтеленъ, *adj.* rassurant.

Усърдіе (*съ все сърдце*), *sm.* l'affection *f*.

Уста, *sf. pl.* la bouche; 1. *fig.* la langue; 2. *pop.* la gueule; 3. (*на оржжіе*), l'embouchure *f*; 4. едны пълны —, une gueulée; 5. развалены —, *fig.* mouvaise *ou* méchante langue; 6. въспалене извѫтрѣ въ -та, *Méd* la stomatite; 7. запушвамь —, *va.* rabattre *ou* rabaisser le caquet; | *fig.* museler, river le clou; 8. поставямь въ — си тръбило, *va.* emboucher; 9. прѣднята часть на —, *Anat.* l'avant-bouche *f*; 10. счупвамь -та на сѫдина, *va.* égueuler; 11. широко отваряне —, le rictus; 12. турямь въ устѣ на конь, *va.* emboucher; 13. изъ устѣ въ устѣ (*по прѣдане*), par ricochet.

Устарѣлъ, *adj.* vieux *ou* vieil, âge, avancé en âge, dans un âge avancé, suranné, invalide; | *fig.* fossile.

— войскарь, *sm. fam.* en soudard *et* -dart.

— и дрьтъ човѣкъ, *sm. fig.* une patraque.

Устарявамь, *vn.* vieillir, déchoir; | *fig.* blanchir; | който -рява, vieillissant, *adj.*

Устаряване, *sm.* le vieillissement.

Устатъ, *adj. m.* un raisonneur; 1. *fam. s.* péroreur, paraphraseur, euse; 2. *pop.* égueulé, ée; 3. (*сѫлнь*), *vn.* ne pas avoir la pépie; | (*въ говоренето*), être mal embouché.

— човѣкъ, *sm.* un 'haranguеur.

Устіе, *sm.* l'orifice *m*, gorge, gueule *f*; 1. (*излазъ на бабекъ-тъ*), *Anat.* le pylore; | което ся относя до — въ коремъ-тъ, *Anat.* pylorique, *adj*; 2. (*на рѣка*), la bouche, embouchure *f*; 3. има —, *v. imp.* il s'embouche dans.

Устната часть (*на топъ*), *sf.* la volée.

Устни, *adj. Anat.* buccal.

Устно, *adv.* de vive voix *f*.

— вдълбнато трькалце, *sm.* l'embouchure *f*

Устояваса, *v. imp.* il cuvet.

Устрашавамь, *va.* épouvanter, effrayer, imposer, rebuter.

Устрашителенъ, *adj.* effrayant; | *Jur.* comminatoire.

Устроене, *sm.* la disposition; | *fig.* le tissu.

Устройство, *sm.* la conformation, économie *f*; | *fig.* l'édifice *f*.

Устрѣли, *v. imp.* (*voyez* **Порази**).

Устрѣлна страна, *sf. Mar.* le lof.

Устрѣлъ [бывамь на —, *vn.* être au lof.

Устѫпамь, *va.* se laisser aller, octroyer.

Устѫпка, *sf.* la concession, octroi *m*.

Усъвършенствувамь, *va.* perfectionner; | *-ca*, *vr.* se —.

Усъвършенствуване, *sm.* le perfectionnement; | способность за —, la perfectibilité; | способенъ за —, perfectible, *adj.*

Усыновене, *sm.* l'adoption *f*.

Усыновенъ, *adj.* adoptif.

Усѣчене (*край рѣчь-та*), *sm.* l'apocope *f*.

Усѣченъ, *adj.* tronqué; | *Gram.* apocopé.

Утаеваса (*за тесѫливость*), *v. imp.* il se repose; | оставямь да са утае, *va.* laisser reposer.

Утаенъ (*за вино*), *adj.* reposé.

Уталагамь (*утоледнсвамь і.*), *va.* repasser; | (*праны дрѣхы*), calandrer.

Уталагане, *sm.* le repassage.

Уталагалка (*ютіѧ і.*), *sf.* fer à repasser.

Уталагачка (*на прѣпирки*), *sf.* une repasseuse.

Уталагачъ, *sm.* un calandreur.

Уталожвамса, *vr.* se calmer, se rassurer.

Уталожване [цѣръ за — болежь, *Méd.* sédatif.

Уталоженъ, *adj.* reposé.

Уталожителенъ прахъ, *sm. Méd.* la tempérante.

— цѣръ, *sm. adj. s.* calmant.

Утвърдене, *sm.* la confirmation, assertion *f*, raffermissement *m*, solidification *f*; | *fig.* la consolidation; | (*верпъ*), *Fortif.* l'ouvrage *m*.

Утвръдено мѣсто, *sm.* la bicoque.

Утвърденъ (*за градъ*), *adj.* forte, la forteresse, fortification *f*; | (*съ доказателства*), raisonné.

— градъ, *sm.* place forte *f*.

Утвръдены каймета, *sm. pl. Com.* consolidés *m*.

Утвърдителенъ *и* **Потвър-**, *adj.* confirmatif, consolidatif, assertif.

Утвърдявамь, *va.* fortifier, enforcir, assurer, confirmer, affermir, raffermir, consolider, garantir, fixer, établir; 1. *fig.* poser, cimenter; 2. (*съ клетва*), assermenter; 3. *-ca*, *vr.* se fortifier, s'affermir, se raffermir, s'autoriser; 4. *fam.* s'ancrer *ou* s' mouiller.

Утихене (*за вѣтьръ-тъ*), *sm. Mar.* l'embellie *f*.

Утихиса (*за вѣтьръ-тъ*), *v. imp. Mar.* il calmit.

Утишавамь, *va.* tranquilliser, calmer, radoucir; 1. *fig.* ralentir, assoupir; 2. *-ca*, *vr.* s'apaiser, se radoucir; 3. утишиса, *v. imp.* il s'adoucit.

Утишене, *sm.* l'apaisement *m*, radoucissement *m*.

Утлегарь, *sm. Mar.* le bout-lof.

Утолително срѣдство, *sm.* le lénitif.

Утолявамь, *va.* modérer; 1. radoucir; 2. *Méd.* lénifier; 3. (*болежь*), endormir.
Утопистъ, *sm.* un utopiste.
Утопія (*въобразителна земя за блаженство*), *sf.* l'utopie *f.*
Утраевамь, *vn.* durer.
Утренъ, *adj.* oriental.
Утро, *sn.* le matin, matinée *f*, orient *m.*
Утроба, *sf. Slav.* le ventre, les entrailles *f.*
Утробенъ, *adj. Anat.* visceral.
Утроевамь *и* **-са**, *va. vr.* tripler.
Утроена колчавина, *sf.* la triplicité.
Утроене, *sn.* le triplement *et* -plication *f.*
Утрѣ *и* **Сутрѣ**, *adv.* demain; | — надвечерь, demain soir.
Утрѣнна, *sf.* les matines *f*; | послѣдвоне на — книга, le matutinaire.
— заря, *sf. Milit.* la diane.
— дрѣха (*за въ кльцѣ*), *sf.* le deshabillé.
Утрѣнно врѣме, *sn.* la matinée.
Утрѣпвамь, *va.* égorger, immoler.
Утрѣпка (*начавура t.*), *sf.* la lavette, le frottoir.
Утрѣшенъ день, *sm.* le lendemain.
Утѣснявамь, *va.* tenir en échecs *m.*
Утѣха, *sf.* la satisfaction.
Утѣшавамь, *va.* consoler, alléger; | *fig.* soulager, conforter, réconforter, dépiquer; | **-са**, *vr.* se consoler (*voyez* **Прѣговарямь**).
Утѣшене, *sn.* la consolation, allégement, baume *m*; | *fig.* l'onction *f*, dictame *et* -tamne *m.*
Утѣшителенъ, *adj.* consolant *et* consolatif, consolatoire, consolateur.
Утѣшитель, ка, *s.* consolateur, trice; | (*Духъ Святый*), le paraclet.
Утѣшливъ, *adj.* consolable.
Утжпкамь (*земя*), *va.* plomber.
Утжпявамь, *vn.* s'épaissir.
Ухапвамь, *va.* mordre; | (*пакъ*), remordre.
Ухапване, *sn.* la morsure, piqûre *f.*
Ухватенъ, *adj.* surpris.
Ухвейкувамь, *vv.* montrer les talons *m.*
Ухловица, *sf.* (*voyez* **Кукумѣвка**).
Ухо (*pl.* **уши**), *sm.* l'oreille *f*; 1. (*на плугъ*), le versoir; 2. (*рачка*), l'orillon *m*, oreille *f*; 3. (*у сърдце*), *Anat.* le ventricule; | което са относя до сърдчното —, ventriculaire, *adj*; 4. въспалене на -то, *Méd.* l'otite *f*; 5. уши (*на рыба*), *pl. H. nat.* les branchies *ou* ouïes *f*; 6. (*на орало*), l'oreille *f*; 7. исправя ся -тѣ (*за конь*), *va.* chauvir des oreilles; 8. отрѣзвамь — на куче, *va.* essoriller; 9. до —, jusqu' aux oreilles, par dessus les oreilles; | *fam.* par-dessus les yeux.
Участвувамь, *va.* entrer; | (*въ нѣщо*), participer à, prendre part à; | който -вува, intéressé, *adj.*
Участенъ, *adj. Jur.* partageant.
Участіе, *sn.* l'intérêt *m*, part *f*; | пріимамь —, *va.* s'intéresser à (dans), partager, compatir avec.
Участникъ (*другарь*), *sm.* un sociétaire, participe, partisan, intéressé, croupier *m*; | *Jur.* un partageant; | пріемамь -ницы, *va* intéresser.
Учена жена, *sf.* un bas bleu; | *fam.* une [doctoresse.
— община, *sf.* l'institut *m*, athenée *m.*
Учене, *sn.* la leçon, enseignement *m*, étude *f*, cours *m*, doctrine, école *f*, savoir; 1. (*и врѣме на* —), les classes *f*, apprentissage *m*; 2. отдѣлъ —, *fig.* la carrière; 3. (*на прѣкрьщены*), l'anabaptisme *m.*
Ученикъ, *sm.* un étudiant, élève, disciple; écolier, ère; 1. (*на занаятъ, чиракъ t.*), un apprenti, garçon *m*; 2. по-старъ — въ гимназія, un vétéran; 3. (*който живѣе вжтрѣ въ школото*), élève interne *m.*
Ученическа правдина, *sf. Jur.* droit de [scolarité, *m.*
Ученичество, *sn.* l'apprentissage *m*; | *fig.* le novicat.
Ученость, *sf.* l'instruction *f*, étude, doctrine *f*, savoir *m*, litterature, lecture, érudition *f*; | употрѣбене на —, dépense d'érudition, *f.*
Ученъ, *adj.* savant, docteur, docte, érudit, scientifique, lettré, littéraire, instruit, homme de cabinet, *m*; 1. твърдѣ —, *fam.* savantissime; 2. съ — начинъ, *adv.* savament, doctement; 3. -нытѣ, *pl.* le monde literaire *ou* servant; 4. събране -ны, le congrés.
— мажъ, *sm.* un savant.
— човѣкъ (*твърдѣ*), *sm. fig.* un puits de [science.
Ученый поредъ, *sm.* la république des lettres *f.*
Учены забѣлѣжкы, *sf. pl.* l'érudition *f.*
Учетворявамь (*очетыре умножавамь*) *и* **-са**, *va. vr.* quadrupler.
Училикъ, *sm.* un professeur, maître, régent, gouverneur, pédagogue, précepteur, écolâtre *m*; instituteur, trice; 1. (*въ село*), un magister; 2. помощникъ на —, un sous-maître; 3. бывамь общъ —, *vn.* régenter.
Училница (*школо*), *sf.* l'école *f*; 1. (*за искуства и занаяты*), école des arts et métiers; 2. (*за разсаждане дрьвіе*), *Agric.* la batardière; 3. (*за въдене коніе*), le manége; 4. давамь въ —, *va.* debourrer; 5. напустнувамь -та та са скитамь, *va.* faire l'école buissonière.
Училиченъ (*школски*), *adj.* scolaire *et* scholaire, collégial, scolastique.
— вардачь, *sm.* un cuistre.
— помощникъ, щица, *s.* moniteur, trice.
Училично момче, *sm.* un galopin.
— основане, *sm.* l'institution *f.*
Училически, *adj.* professoral, doctrinal, dogmatique, magistral pédantesque, préceptoral; | *fig.* doctoral; | (*обнасямса — съ нѣкого*), préceptoriser.
Училичество, *sm.* le préceptorat.

Учителичка (*даскалица*), *sf.* une maîtresse; ‖ (*въ пансіонъ*), une sous-maîtresse.
Учѫ, *va.* professer, enseigner, instruire, expliquer, montrer, remontrer, étudier, exercer, dresser; 1. (*другиго*), apprendre; 2. (*изново*), renseigner; 3. (*конь*), monter; ‖ (*да вѣрви*), acheminer; 4. (*пилецъ*), siffler; 5. (*соколъ*), affaîter; 6. -*са*, *vr.* apprendre, étudier, s'exercer; 7. *fig.* être sur les bancs; 8. (*изново на нѣщо*), rétudier; ‖ (*пакъ*), raprendre; 9. (*въ школо*), faire ses classes *f*; 10. **който са учи**, enseignant, *adj.*
Уша каль, *sf.* le cérumen.
Ушеболь, *sf.* les parotides *f*; ‖ *Méd.* l'otalgie *f*; ‖ **цѣрь за** — otalgique, *adj. m.*
Ушекаленъ, *adj.* cérumineux.
Ушенце, *sm. Bot.* l'oreillette *f*.
Ушеце, *sm. Bot.* l'auricule *f*.
— **винъ**, *adj. Bot.* auriculé.
Ушенъ, *adj.* auriculaire; ‖ *Anat.* acoustique; ‖ *H. nat.* branchial.
— **отокъ**, *sm.* les oreillons *et* orillons *m*.
— **плушковъ**, *sf. Anat.* la conque.
Ушна цѣднлка, *sf.* membreme branchiostège.
Ушно тѫпанче, *sm.* le tembour.
— **чукче**, *sm. Anat.* le marteau.
Ушни гурели, *sm. pl.* cire des oreilles, *f*.
Ущипване, *sm.* le pinçon.
Ущьрбене, *sm.* le déclin.
Уѣкчавамъ, *va.* endurcir (*voyez* **Заѣкнувамъ**).

Ф.

Ф **Фармачевтъ**

Ф (*ефъ*), la 21ème lettre de l'alphabet bulgare.
Фабрика, *sf.* la fabrique; -**риченъ**, de fabrique; ‖ *fig.* la manufacture; ‖ **стопанинъ на** —, un fabricant.
Фабрикантъ *и* -**тинъ**, *sm.* un fabricant, manufacturier, confectionneur *m*.
Фабрикація (*правяне*), *sf.* la manufacture.
Фабриченъ работникъ, *sm.* un manufacturier.
Фаготистъ, *sm.* un bassoniste.
Фаготъ, *sm.* le basson.
Фаетонъ (*видъ каляска*), *sm.* le phaéton; ‖ —, *oiseau*, paille-en-cul *ou* -en-queue, phaéton, oiseau des tropiques, *m*.
Фазаненъ дворъ (*фазанарница*), *sm.* la faisanderie.
Фазанче (*пиле*), *sm.* le faissandeau.
Фазанъ, ка, *s. oiseau*, faisan, ane *et* -ande; ‖ (*приличенъ на жеравъ*), faisan gruyer *m*; ‖ **вардачъ на** -**ны**, un faisandier.
Фазъ, *sm. Astr.* la phase.
Факиръ (*турски калугеръ*), *sm.* un fakir *et* faquir.
Факлія, *sf.* le flambeau; ‖ (*дебела свѣщь*), la torche.
Факторія, *sf.* le comptoir; ‖ *Com.* la factorerie *et* factorie.
Факторски помощникъ, *sm. Typ.* un sous-prote.
Факторъ, *sm. Com. Arithm.* facteur *m*; ‖ *Typ.* un prote.
Фактъ, *sm.* le fait.
Факюлтетъ, *sm.* la faculté.
Фамиліяренъ, *adj.* familier; -**рно**, -**èrement**.
— **разговоръ**, *sm.* la confabulation.
Фамилія, *sf.* la famille, ménage *m*, maison, lignée *f* (*voyez* **Челядь**).
Фамилни, *adj.* familial.
Фамилно име, *sm.* nom patronymique *m*.
Фаланга (*у в. в*), *sf.* la phalange; ‖ **войникъ отъ** —, un phalangite.
Фалбала (*шійритъ t.*), *sf.* le falbala.
Фалконетъ (*видъ топъ*), *sm.* le fauconneau.
Фалиментъ, *sm. Com.* la faillite.
Фалрепъ, *sm. Mar.* la tire-veille.
Фалсетъ, *sm. Mus.* le fausset.
Фалстемъ, *sm. Mar.* la contre-étrave, fausse-étrave *f*.
Фалцхобель, *sm.* le feuilleret.
Фалцъ (*загѫване у подвезаръ*), *sm.* l'onglet *m*.
Фалшъ-бортъ, *sm. Mar.* le bardis; ‖ -**тове**, *pl.* les fargues *et* falques *f*.
— **киль**, *sm. Mar.* la fausse-quille.
— **файеръ**, *sm. Mar.* faux feu *m*.
Фалъ, *sm. Mar.* la drisse.
Фанатикъ, *sm.* un fanatique, illuminé, convulsionnaire *m*.
Фанатисмъ, *sm.* le fanatisme; ‖ **възбуждамъ** —, *va.* fanatiser; ‖ **който** -**бужда** —, un fanatiseur.
Фанатически, *adj.* fanatique.
Фандакъ (*косми*), *sm. t.* la touffe, toupet, flocon *m*; ‖ (*отъ счесано платно*), *Chir.* le bourdonnet; ‖ **вали снѣгъ на** -**дацы**, *v. imp.* il floche.
Фандачасть, *adj.* floconneux.
Фанданго (*испанско играяне*), *sm.* le fandango.
Фантазія, *sf.* la fantaisie, imagination *f*.
Фантасмагорически, *adj.* fantasmagorique; -**скы**, -**ment**.
Фантасмагорія, *sf.* la fantasmagorie.
Фантастически, *adj.* fantastique; -**скы**, -**ment**.
Фантомъ, *sm. Chir.* la fantôme.
Фанфаронъ, *sm.* un fanfaron, forfante *m*.
Фара, *sf.* la race, le genre.
Фарватеръ, *sm. Mar.* le chenal.
Фардунъ и бакштагъ, *sm. Mar.* le galhauban.
Фарисей, *sm.* un pharisien.
Фарисейски, *adj.* pharisaïque.
Фарисейско учене, *sn.* le pharisaïsme.
Фармакологія (*наука за лѣкове*), *sf.* la pharmacologie.
Фармакопея (*былярска книга*), *sf.* la pharmacopée, dispensaire *m*.
Фармацевтика (*наука за правяне былкы и лѣкове*), *sf.* la pharmaceutique.
Фармацевтъ, *sm.* un pharmacien.

Фаро (*игра на книгы*), *sm.* le pharaon (*voyez* Бассетъ).
Фарсъ, *sm. Théât.* la farce; ‖ актеоръ у —, [un farceur.
Фарфоріенъ камыкъ (*петюнсе*), *sm.* le pétuncé.
Фарфорійны тулы (*за соба*), *sf. pl.* carreau. [de faïence, *m.*
Фарфорчица (*мида*), *sf.* la porcelaine.
Фарфоръ (*фарфоренъ сждъ, фарфорія*), *sm.* la porcelaine; -оренъ, de porcelaine.
Фасадъ (*лице на сграда*), *sm.* la façade.
Фасета, *sf. dim.* la facette.
Фастжцы, *sm. pl.* le cacao.
Фасулъ, *sm. plante*, la faséole (*voyez* **Бѣлъ бобъ**).
Фасъ (*на бастіонъ*), *sm*, la face. [fatalisme.
Фаталисмъ (*учене за орисница*), *sm.* le
Фаталистъ, *sm.* un fataliste.
Фатура, *sf.* la facture; ‖ правя —, *va.* facturer.
Фатурна книга, *sf.* le facturier.
Фауна (*написване животны*), *sf. H. nat.* la faune.
Фашенинсъ, *sm. Mar.* l'estain *m.*
Фашина, *sf. Fortif.* le fascine.
Фашинна работа, *sf. Fortif.* le fascinage.
Фаянсена фабрика и стока, *sf.* la faïencerie; ‖ търговецъ на — стока, *s.* faïencier, ère.
Фаянсъ (*ченія t.*), *sm.* la faïence; -сенъ, de faïence.
Февруарій, *sm.* le fevrier; -аренъ, de fevrier.
Федераленъ, *adj.* fédéral *et* -ratif.
Федералисмъ, *sm.* le fédéralisme.
Федерація, *sf.* la fédération; ‖ правя —, *va.* fédéraliser.
Фезъ, *sm.* le bonnet, gasquet *m.*
Фелбель (*полукадифе, платъ*), *sm.* la panne.
Фелдвебель, *sm.* un sergent major.
Фелдегеръ, *sm.* un courrier de cabinet.
Фелдмаршалство, *sm.* le maréchalat.
Фелдмаршалъ, *sm. Milit.* un feld-maréchal; ‖ (*и франца*), maréchal de France, *m*; ‖ жена му на —, la maréchale.
Фелдшерски ученникъ, *sm.* un carabin.
Фелдшеръ, *sm. Milit.* un chirurgien.
Фелетонистъ, *sm.* un feuilletoniste.
Фелетонъ (*литературна сѣдъ*), *sm.* le feuilleton; ‖ списатель на —, un feuilletoniste. [félouque.
Фелука (*малка ладійка*), *sf. Mar.* la
Фелянтинецъ, ника (*калугеръ, ка.*), *s.* feuillant, antine.
Феодалность, *sf.* la féodalité.
Феодаленъ, *adj.* féodal; -лно, -lement.
Фенерче, *sm.* le lanterneau.
Фенерь, *sm. t.* la lanterne; 1. *Mar.* le fanal; 2. врачовенъ *или* магически —, lanterne magique; 3. потаенъ —, вълхвски —, lanterne sourde; 4. майсторъ *или* палилникъ на -ри, un lanternier.
Феноменъ, *sm.* le phénomène.
Ферандинъ (*полукопринен платъ*), *sm.* la ferrandine; ‖ тжкачъ на —, un ferrandinier.
Ферзъ (*въ шахматъ*), *sm.* la reine, la dame.
Фермата (*точка почиване*), *sf. Mus.* la fermata. [fourcher.
Фертойнгъ [двигамъ —, *va. Mar.* désaf-
Феръ, nom bulgare de la lettre **Ф**.
Фестонъ, *sm. Téchn.* le feston; ‖ изрѣзвамъ *или* накичевамъ съ -ны, *va.* festonner.
Фетилня прьчка, *sf.* le bout-feu.
Фетиль (*палникъ*), *sm. t. Artill.* la mèche; ‖ (*суканица за конь*), *Vétér.* l'ortie *f.*
Фетишъ (*идолъ у Негрытѣ*), *sm.* la fétiche; ‖ поклонене на —, le fétichisme; ‖ поклонникъ на —, *sc.* fétichiste. [*ou* fetva.
Фетфа (*разрѣшене на муфтіа*), *sf.* le fetfa
Фехтмейстеръ, *sm.* un maître d'escrime; ‖ помощникъ на —, prévôt de salle, garde-salle, *m.*
Фехтовално искуство, *sm.* l'escrime *f.*
— **обуще**, *sm.* la sandale.
Фехтовачъ, *sm.* un escrimeur, tireur *m.*
Фехтоване (*біене съ сабя*), *sm.* l'escrime *f.*
Фехтувамъ (*біяса съ сабя*), *va.* escrimer, tirer des armes *f.*
Фибра, *sf.* la fibre.
Фигура, *sf.* la figure; 1. (*на кула за біене часове*), la jaquemart; 2. (*въ шахматна игра*), la pièce; 3. (*малка*), le figurine; 4. одрано — месато прѣдтавена, *Peint.* l'écorché *m*; 5. (*до поясъ*), demi-figure.
Фигурантъ, ка, *s. Théât.* figurant, ante; un comparse.
Фигуренъ, *adj.* figuré; -рно, -rément.
Фигурисмъ, *sm. Théol.* le figurisme.
Фигуристъ, *sm. Théol.* un figuriste.
Фиданка, *sf. t.* (*voyez* **Младица**).
Физика (*знаяне естество*), *sf.* la physique.
Физико-лѣкарски, *adj.* physico-médical.
— **математически**, *adj.* physico-mathématique.
Физикъ (*издыриликъ на естеството*), *sm.* un physicien.
Физически (*и — классъ въ училища*), *adj.* physique; -скы, -ment.
Физіогномически, *adj.* physiognomonique.
Физіогномія (*гадане по лицето*), *sf.* la physiognomonie.
Фазіографически, *adj.* physiographique.
Физіографія (*описане произееденеа*), *sf.* la physiographie.
Физіологически, *adj.* physiologique.
Физіологія (*наука за какъ живѣемъ*), *sf.* la physiologie.
Фізіологъ, *sm.* un physiologiste.
Физіономистъ, *sm.* un physionomiste.
Физіономія (*брѣзни на лицето и физіогномія*), *sf.* la physionomie.
Физіонотипъ (*сачево*), *sm.* le physionotype.
Филактерія, *sf.* la phylactère.

Филигранъ (*плетена сребарна или златна работа*), *sm.* le filigrane.
Филія, *sf.* (*voyez* Рѣзень). [-ment.
Филологически, *adj.* philologique; -скы,
Филологія (*познаване езикъ*), *sf.* la philologie. [phylologue.
Филологъ (*испытачъ на езикъ*), *sm.* un
Филомела (*славей*), *sf.* la philomèle.
Филонъ, *sm.* la chape, surplis *m*, chasuble *f*.
Философически *и* **-фски**, *adj.* philosophique; -скы, -ment.
Философія (*свѣтовна наука и твърдость на духъ-тъ*), *sf.* la philosophie.
Философски камыкъ, *sm.* la pierre philosophale, le grand oeuvre; | търся —, *va. fam.* souffler.
Философско азбуки, *sm.* la grammataire.
— прѣпиране (*за рѣчи*), *sm.* la sabbatine.
Философствувамь, *vn.* philosopher.
Философъ (*книжовникъ*), *sm.* un philosophe; | -фски, *adj.*
Филска кость, *sf.* l'ivoire *m*; отъ —, d'ivoire; 1. (*сгорена*), noir d'ivoire, *m*; 2. приличенъ на —, éburné *et* eburnin, *adj*; 3. ставане на —, l'éburnification *f*; 4. майсторъ на -сти, un ivorier.
— лепра, *sf. Méd.* l'éléphantiasis; | доманенъ отъ —, *Méd.* éléphantique, *adj.*
Филски мрьсоль (*зурла*), *sm. Blas.* la proboscide.
Филотехнически, *adj.* philotechnique.
Филъ, *sm.* l'éléphant *m*; -леки, d' — *ou* éléphantique; | (*въ шахматъ*), le fou *ou* fol; | водачъ на —, un cornac.
Финалъ, *sm. Mus.* le finale.
Финансіи, *sf. pl.* les finances; | вѣщъ въ —, un financier.
Финансова наука, *sf.* les finances *f*.
Финансовъ, *adj.* financier, -ciel; по -совы дѣла, -èrement.
— балансъ, *sm.* l'exercice *m*.
Финикородливъ, *adj. Bot.* dactylifère.
Фениксъ (*небываличенъ пилецъ и съзвѣздіе*), *sm.* le phénix. [dattier.
Фениккъ (*финиково дърво*), *sm. arbre*, le
Фениицы, *sm. pl.* la datte; -никовъ, de datte.
Финта (*у фехтоване*), *sf.* la feinte.
Фира (*извѣтряване*), *sf.* la tare.
Фирма (*търговска*), *sf. Com.* raison sociale *f*; | подъ -та на еди-кого, *Com.* sous la raison sociale de.
Фирманъ, *sm.* le firman.
Фиса (*мангхрь t.*), *sf.* la marque.
Фискалны законы, *sm. pl.* la fiscalité.
Фискъ (*царственна хазна*), *sm.* le fisc.
Фисташка (*зеленъ миндалъ*), *sf.* la pistache.
Фисташково дърво, *sn. arbre*, le pistachier.
Фистула, *sf. Chir.* la fistule; | *Mus.* le fausset; | разрѣзване —, *Chir.* la syringotomie.
Фистуленъ, *adj.* fistuleux.
Фистулно ножче, *sm. Chir.* le syringotome.
Фитологически, *adj.* phytologique.
Фитологія (*трѣвопознане*), *sf.* la phytologie.
Фишекъ, *sm. t.* fusée volante *f*, boudin *m*; 1. *Artill.* la fusée; 2. (*по въздухъ-тъ*), le serpenteau; 3. голѣмъ —, le saucisson; 4. (*съ кожа*), la timbale; 5. (*за пушка*), la cartouche; | боянъ — съ коршумъ, cartouche blanche; 6. (*за топъ*), *Artill.* la gargousse; 7. снопъ запалены -ецы, gerbe de feu, girande, *f*; 8. хвърляне -ецы, feu d'artifice; 9. който прави -ецы, un artificier.
Фишеченъ, *adj.* pyrique.
— санджкъ, *sm.* le wurst.
Фишъ-тали, *sf. Mar.* la candelette.
Фіакръ, *sm.* le fiacre.
Фіалка, *sf. plante*, la violette.
Фіалченъ медъ *или* **сиропъ**, *sm.* miel, sirop violat, *m*.
Фійде, *sm.* le vermicelle *et* -cel, nouilles *et* noules, lasagne *et* lazagne *f*; | майсторъ и търговецъ на —, un vermicellier.
Фійдяна супа, *sf.* potage au vermicelle, *m*.
Фійдяно тѣсто (*въ Италія*), *sm.* le kagné.
Фіолетово дърво, *sn.* bois de violette, *m*.
Фіолетовъ, *adj.* violet; | (*синіо-червенъ*), *Bot. Med* violacé. [violâtre, *adj.*
— цвѣтъ, *sm.* le violet; | който біе на —,
Фіоринъ, *sm.* le florin.
Фіоритуры, *sf. pl. Mus.* les fioritures *f*.
Флагтухъ, *sm. Mar.* l'étamine *f*. [flamant.
Фламинго (*червена гжска*), *sm. oiseau*, le
Фламинъ (*жрецъ у Римляны*), *sm.* un flamine.
Фланговъ, *adj. Fortif.* flanquant.
Флангъ, *sm. Milit.* le flanc; -говъ, de flanc.
Фланела, *sf.* la flanelle; -ленъ, de flanelle.
Фланкеоръ, *sm. Milit.* un flanqueur.
Фланкирование, *sm. Fortif.* le flanquement.
Фланкирувамь (*закрылямь на хълбокъ-тъ*), *va.* flanquer.
Флегма (*и fig.*), *sf. Méd.* le flegme *et* phlegme.
Флегматикъ, *sm.* un flegmatique. [matique.
Флегматически, *adj.* flegmatique *et* phleg-
Флейта, *sf.* la flûte, fifre *m*; | свыря съ —, *va.* flûter. [fifre *m*.
Флейтарь *и* **-тистъ**, *sm.* un flûtiste *et* flûte,
Флейтица, *sf.* flûte douce *ou* à bec, *f*.
Флейточовченъ, *adj.* en bec de flûte.
Флейтраверсистъ, *sm.* un flûtiste *et* flûte *f*.
Флейтраверсъ, *sm.* flûte traversière *f*.
Флейтъ (*ладія*), *sm. Mar.* la flûte.
Флетанъ, *sm. poisson*, le flétan.
Флешь, *sf. Fortif.* la flèche.
Флиботъ (*олландезка ладія*), *sm.* le flibot.
Флибустіеръ (*морски разбойникъ*), *sm.* un flibustier. [verain, *m*.
Флигель-адютантъ, *sm. Milit.* aide du sou-
Флигелманъ, *sm. Milit.* un guide.

Флинта, *sf.* le fusil. [flint-glasse.
Флинтглась (*кристално стъкло*), *sm.* le
Фліонго (*клупъ двагакъ*), *sm.* la rosette.
Флогистически, *adj. Méd.* phlogistique.
Флогистонъ, *sm. Chir.* le phlogistique.
Флора (*цвѣтна книга*), *sf.* la flore; | (*въ почесть Флоры*), floral, *adj*; | съчинитель на —, un floriste. [*дина*), *sm.* le floréal.
Флореалъ (*мѣсецъ на републиканска го-*
Флорентинска тафта, *sf.* la florence.
Флорентова лента, *sf.* le padou.
Флоренть (*копринена ивица*), *sm.* le fleuret.
Флортимберсъ, *sm. Mar.* la varangue.
Флортимъ-борсъ [поставена часть при —, *Mar.* le talonnier.
Флота, *sf.* l'armée *f*; | отредъ — *или* дивизія, *Mar.* la division. [escadrille *f*.
Флотилія (*малъкъ флотъ*), *sf.* la flottille,
Флотъ (*морскы силы*), *sm.* la marine; | *Mar.* la flotte; | *fig.* le pavillon.
Флюски способъ, *sm. Alg.* calcul *ou* méthode des fluxions, *m.*
Флюсъ, *sm. Chim.* le flux; 1. (*подпухнуване отъ настинка*), *Med.* la fluxion; | наклоненъ на —, fluxionnaire, *adj*; 2. (*растопително срѣдство*), *Chim.* le fondant.
Фокусенъ, *adj. Opt.* focal.
Фокусъ (*запалителна точка*), *sm. Phys.* le foyer; | двата -куса на елипсисъ-тъ, *Géom.* les singliots *m.*
Фокъ, *sm.* la misaine; 1. -боръ, *sm.* mât de misaine, *m*; 2. (*на галера*), *Mar.* le trinquet; 3. -стаксель, *sm. Mar.* la trinquette.
Фоліантъ (*книга на цѣлъ листъ*), *sm. Typ.* l'infolio *m.*
Фомахандъ (*звѣзда*), *sm. Astr.* le fomalhaut.
Фондове, *sm. pl.* fonds publics *m.* [fonticule.
Фонтанела, *sf. Méd.* l'exutoire *m*; | *Anat.* le
Фонтанель, *sf. Méd.* le cautère; | валяче за -ли, pois à cautère, *m.* [Исплювкы).
Форда, *sf. t.* le chiffonnage, parure *f.* (*voy.*
Фордевиндъ [върва на —, *vn. Mar.* mâler en poupe *f.*
Форейторъ, *sm.* un postillon.
Форзенлъ, *sm. Mar.* un éclaireur.
Форма, *sf.* la forme; 1. въ истинска —, en forme probante; 2. пишѫ по —, *va.* formuler; 3. който нѣма прилична —, informe, *adj.*
Форма, *sf. arbrisseau*, la viorne.
Формаленъ, *adj.* formel; -лно, -lement.
Формалистъ, *sm.* un formaliste.
Формалности (*въ писма*), *sf. pl.* l'étiquette *f.*
Формалность, *sf.* la formalité. [format.
Форматъ (*кроежъ на книга*), *sm. Typ.* le
Формена мантія (*за сѫдницы*), *sf.* la robe.
Форменъ, *adj.* d'ordonnance *f.*
Формула, *sf.* la formule.
Формуляръ, *sm.* le formulaire, protocole *m.*
Формы (*прѣчиненъ редъ*), *sf. pl.* la solennité, les cérémonies *f*; | *fam.* les formalités *f*; | варда законнытѣ —, *va.* se mettre en règle *f.*
Фосбрея, *sf. Fortif.* fausse braie *f.*
Фосфоризація, *sf. Chim.* la phosphorisation.
Фосфориста кисѣлина, *sf.* acide phosphoreux *m.* [phure.
Фосфористо съединение, *sm. Chim.* le phos-
Фосфорическа свѣтлина, *sf.* la phosphorescence.
Фосфорни *и* -рически, *adj.* phosphorique.
Фосфорнокисѣла соль, *sf. Chim.* le phosphate; | прѣобрьщамъ на —, *va. Chim.* phosphoriser.
Фосфоросвѣтенъ, *adj.* phosphororescent.
Фосфоръ (*свѣтоносъ*) *sm.* le phosphore
Форте (*ѫката*) *adv. Mus.* forte.
Фортепіанистъ, ка, *sc.* pianiste.
Фортепіано, *sm.* le piano *et* -forté *ou* fortépiano; 1. (*съ голѣма клавіатура*), piano à ravalement; 2. крыло отъ —, piano à queue; 3. приглашамъ на —, *va.* tenir le piano.
Форточка, *sf.* le guichet.
Фортуна, *sf.* la tourmente.
Фортуненъ, *adj. Mar.* tourmenteux.
Фортунка (*видъ игра*), *sf.* le trou-madame.
Фортъ, *sm. Milit.* le fort.
Фортификація (*наука*), *sf.* la fortification.
Форумъ (*мегданъ въ Римъ*), *sm.* le forum.
Форъ-стенги-стаксель, *sm*, *Mar.* le tourmentin.
— штевень, *sm. Mar.* l'étrave *f.*
Фотографирувамъ *va.* photographier.
Фотографически, *adj.* photographique.
Фотографическо изваждане, *sm.* la photographie. [*ou* héliographie.
Фотографія (*свѣтопись*), *sf.* la photographie
Фотографъ, *sm.* un photographe.
Фотометрически, *adj.* photométrique.
Фотометрія (*свѣтомѣріе*), *sf.* la photométrie.
Фотометръ (*свѣтомѣръ*), *sm.* le photomètre.
Фраза (*и Mus.*), *sf.* la phrase; | съчинявамъ -зы, говоря съ -зы, *va.* phraser.
Фразеологія (*наука за изричанеа*), *sf.* la phraséologie.
Фракъ (*мѫжка дрѣха*), *sm.* le frac, habit *m.*
Франжипанъ (*мидална пръжиница*), *sm.* le frangipane.
Франко, *adv.* franc de port; 1. (*за писма*), port payé *m*; | *Com.* l' affranchissement *m*; 2. (*безъ плащане разносы*), *Com.* franco.
Франкски езикъ, *sm.* langue franque *f.*
Франкъ (*монета*, 180 *пары*), *sm.* un franc.
Франмасонство (*-сонска община*), *sn.* la franc-maçonnerie. [de franc-maçon.
Франмасонъ, *sm.* un franc-maçon; -сонски,
Францисканецъ, *sm.* un franciscain.
Францискански калугеръ, ка, *s.* cordelier, ère; récollet, ette; un observantin, un minime.
Франція, *sf.* les lis *m.*
Фраулъ, *sm. plante*, le fraisier.

Фраулы, *sm. pl.* la fraise des jardins.
Фрегатска направа, *sm. Mar.* frégaté, *adj.*
Фрегатъ (*ладія*), *sm.* la frégate; ‖ малькъ —, *Mar.* le frégaton.
Фрейлина, *sf.* fille d'honneur, *f.*
ренологически, *adj.* phrénologique.
Френологія (*кьртунословіе*), *sf.* la phrenologie.
Френологъ, *sm.* un phrenologiste *et* -logue.
Френска брава, *sf.* la bénarde *et* serrure bénarde.
Френски, *adj.* français, gallican; 1. страсть къмъ всяко -ско нѣщо, la gallomanie; 2. пріема — край (*за дума*), *v. imp.* il se francise; 3. пріемамъ -скы обычаи, *va.* se franciser; 4. видъ за -ско происхождене на ладія, *Com.* la francisation.
— орсель, *sm.* la parelle *ou* orseille de terre.
— увратъ, *sm.* (*voyez* Акръ).
Фрескъ (*кунопись по видъ съ варлива вода*), *sm.* la fresque.
Фризъ (*и платъ*), *sm. Archit.* la frise; ‖ (*съ фигуры звѣрове*), *Archit.* le zoophore.
Фрикандо (*телешко месо надупчено съ сланина*), *sm.* le fricandeau.
Фрикасе (*пръжено месо*), *sm.* la fricassée.
Фримеръ (*мѣсецъ на републиканска година*), *sm.* le frimaire.
Фритта (*стъклена смѣсь*), *sf.* la fritte; 1. правяне —, le frittage; 2. топене —, la fritte; 3. стопявамъ —, *va.* fritter.
Фронда (*партія*), *sf.* la fronde; ‖ придрьжникъ на —, un frondeur.
Фронтонъ, *sm. Archit.* le fronton.
Фронтъ (*войска*), *sm. Milit.* le front; ‖ люлѣяне на —, *Milit.* le flottement.
Фруктидоръ (*мѣсецъ на републиканска година*), *sm.* le fructidor.
Фруктъ, *sm.* le fruit.
Фрунтъ [истеглевамъ — на една войска повече отъ друга, *va. Milit.* déborder.
Фторъ, *sm. Chim.* le fluor.
Фуга, *sf. Mus.* la fugue.
Фугасъ (*малка мина*), *sm. Milit.* la fougasse *et* -gade.
Фудеръ (*буре*), *sm.* le foudre.
Фузелеръ, *sm.* un fusilier; -ренъ, de fusilier.
Фузіонистъ (*въ политика*), *sm.* un fusionniste.
Фуксія, *sf. arbrisseau*, la fuchie *et* fuchsia.
Фуларь (*кърпа и платъ*), *sm.* le foulard.
Функція, *sf. Math.* la fonction.
Фунтовъ топъ, *sm. Artill.* l'épingare *et* épingard *m.*
Фунтъ (*драмъ t.*), *sm.* la livre; ‖ полвина —, un marc.
— стерлингъ, *sm.* livre sterling *m*, pound *m.*
Фура, *sf. Milit.* le caisson; ‖ (*дългнята талига*), le guimbarde.
Фуражиры (*отредъ за фуражировка*), *sm. pl.* le fourrage.
Фуражировка, *sf.* le fourrage.
Фуражирувамъ, *va.* fourrager.
Фуражиръ, *sm. Milit.* un fourrageur.
Фуражка, *sf.* bonnet de police, *m.*
Фуражъ, *sm. Milit.* le fourrage.
Фургонъ (*дългы кола*), *sm.* le fourgon.
Фурія, *sf. fig.* la furie.
Фурнажія (*пещарь*), *sm.* un fournier.
Фурня (*пещь*), *sf.* le four.
Фуршатъ, *sm. Milit.* le charroi.
Футоксъ, *sm. Mar.* le genou.
Футляръ, *sm.* l'étui *m.*
Футъ (*мѣрка*), *sm.* le pied.
Фжфліо, *sc.* un bégue.
Фжфля, *vn.* barbouiller.

X.

X

X (*ха*), la 22ème lettre de l'alphabet bulgare.
Ха, ха! *interj.* 'ha; ‖ — де, sus.
Хабж, *va.* corrompre.
Хавлія, *sf. t.* le peignoir.
Хавузъ, *sm. t.* (*voyez* Язъ).
Хажійска патерица, *sf.* le bourdon.
Хазна (*имотъ, имане*), *sf. t.* le trésor, caisse *f*, coffre de l'état *m*; 1. (*на оржжіе*), le tonnerre; 2. царственна —, le fisc; ‖ затичане за обогатяване на —, la fiscalité; ‖ ревностенъ за —, fiscal, *adj*; 3. плащамъ на -та, *va.* financer, 4. потуляване на царственна —, le péculat; ‖ потулникъ на —, un péculateur; 5. правда на -та отъ нѣмане напосѣдницы, *Jur.* la déshérence.
Хазнатарство, *sm.* la trésorerie, le trésor.

Хакабортъ

Хазнатарь, ка, *s.* tresorier, ère; payeur. euse; un argentier; ‖ къща на —, la trésorerie; ‖ (*чистилникъ на хале*), un vidangeur (*voyez* Ключарь).
Хазненъ, *adj.* fiscal.
Хайверястъ, *adj.* sural; ‖ (*за рыба*), oeuvé.
Хайверь, *sm.* le caviar, le frai; 1. (*въ оцѣдъ*), la boutargue *et* botargue; 2. (*у рыба*), les oeufs *m*; 3. хвърляне — (*за рыба*), le frai; ‖ (*за селдь*), le relouage; 4. хвърля си -тъ (*за рыба*), *v. imp.* il fraye; 5. мѣсто дѣто рыбытѣ си хвърлятъ -тъ, la frayère.
Хайде! *interj.* 'hourra *et* 'hourah; ‖ — дръжте! courage!
Хайдутинъ, *sm. t.* un heiduque; -тски, d'heiduque (*voyez* Вълхва).
Хакабортъ, *sm. Mar.* le couronnement.

Хакамь, *va.* pousser, lancer, ruer.
Хакъ (*правда, цѣнене, главене*), *sm. t.* (*voyez* **Плата**).
Халважнска хартія, *sf.* maculature grise *f.*
Халдейски езикъ, *sm.* langue chaldaïque *f.*
Халдейско тълкуване (*на Библія*), *sm.* le targum.
Хале, *sn.* le cabinet, cabinet d'aisances, lieux d'aisances, retrait, privé, garde-robe *m*, les commodités, les latrines *f*; | *Mar.* les bouteilles *f*; | нечистотія отъ —, la gadoue (*voyez* **Заходъ**).
Халина, *sf.* l'habit *m*; | съ — на гърбина, vie et bagues sauves.
Халище, *sn.* la couverture.
Халка, *sf. t.* boucle de porte, *f* (*voyez* **Брънка**).
Халкографически, *adj.* chalcographique.
Халкографія, *sf.* la chalcographie.
Халосанъ, *adj.* insensé.
Халтаво [правя по —, *va.* dénouer.
Халцедоненъ, *adj.* calcédonieux.
Халцедонъ, *sm.* la calcédoine.
Халчица (*брънка*), *sf. t.* la virole.
Хамалинъ, *sm. t.* (*voyez* **Тварникъ**).
Хамалски самарь, *sm. t.* crochets de partefaix, *m.*
Хамелеонъ, *sm. reptile*, le caméléon,
Хамотарь, *sm.* un bourreller; | (*и сѣдларь и юздарь*), un 'harnacheur.
Хамотна стая, *sf.* la sellerie.
Хамотъ, *sm.* le joug, bride *f*, collier *m*; 1. грьдникъ на —, l'attele *f*; 2. задницата на —, l'avaloire *f*; 3. турямь — на конь, *va.* encharner; 4. снѣмане —, le déharnachement; 5. свалямь -тъ на конь, *va.* déharnacher.
Хамоты (*за карета*), *sm. pl.* la soupente.
Хамстеръ, *sm. mamm.* le 'hamster. [*f.*
Ханза (*ханзейски съюзъ*), *sf.* 'hanse *ou* anse
Ханзеатически, *adj.* 'hanséatique *ou* anséatique. [coutelas *m.*
Ханжарь, *sm. t.* le kandjar *et* kangiar, sabre,
Ханство (*ханско господарство*), *sm.* le kanat *ou* khanat. [Гостилница).
Ханъ (*въ Турско*), *sm.* le kan *ou* khan (*voyez*
Хаосъ, *sm.* le chaos.
Хаотически, *adj.* chaotique.
Хапевъ (*приличенъ на хапъ*), *adj.* pilulaire.
Хапене, *sn.* la démangeaison: | (*отъ струпки*), *Méd.* le cenesme.
Хаплива подигравка, *sf. fam.* le lardon; | -ливо са впутявамь *vn. fam.* lardonner.
— рѣчь, *sf.* pointe d'ironie, de raillerie.
Хапливо впутяване, *sm. fam.* la carabinade.
Хапливъ, *adj.* mordant, pointilleux, sarcastique, 'hargneux, amer; | *fig.* salé; | *Méd.* cathérétique.
— сатирикъ, *sm. fig.* un emporte-pièce.
Хапливы и бодливы думы, *sf. pl. fig.* un coup de patte *f.*
Хапліо, *s.* bouledogue; hargneux, *adj.*
Хапове, *sm. pl. fig.* la dragée.
Хапъ, *sm.* la pilule; | подслаждамь —, *va. fig. fig.* dorer la pilule; | захлупцы (*кутійка*) за -пове, le pilulier.
Хапя, *va.* mordre, piquer; | (*съ думы*), *fig.* flageller; | хапи, *v. imp.* il démange.
Харакосанъ, *adj.* réglé.
Харакосвамь (*набрѣздявамь*), *va.* régler.
Харакосване, *sn.* le réglage.
Харакосникъ, *sm.* un régleur. [rative *f.*
Характеристическа буква, *sf.* lettre figu-
Характеръ, *sm.* le caractère, nature, qualité *f*, tempérament *m*; | стоя твърдѣ на своя си —, *vn.* être soi. [radj, capitation *f.*
Харачъ *или* **Бедель**, *sm.* le caratch *et* ca-
Харбійно колелце, *sn.* l'embouchoir *m.*
Харбія (*съ витло*), *sf. t.* le tire-balle; 1. (*съ сердѣдель*), *Milit.* le chat; 2. (*съ куки за изваждане платнянка*), le tire-bourre; 3. мѣсто за — у орѫжіе, le tenon.
Хардалникъ *и* **-ларь**, *sm.* le moutardier.
Хардално сѣме, *sm.* le sénevé *ou* moutarde.
— зърно, *sm.* grain de sénevé *ou* moutarde.
Хардалъ, *sm. t. plante*, le sénevé *ou* moutarde; | посыпвамь съ —, *va. Méd.* sinapiser; | налагане съ —, *Méd.* le sinapisme.
Харемны брабончицы *sf. pl.* pastilles du sérail, *f.*
Харемъ (*гинеконъ*), *sm t.* le 'harem, le sérail.
Харенъ, *adj.* bon.
Харіусъ, *sm. poisson*, l'ombre *et* -chevalier.
Харкъ, *sm.* le canal, bief *ou* biez *m.*
Хърлавъ, *adj.* exténué, valétudinaire; | *fig.* mou *ou* mol.
Хармань, *sm. t.* (*voyez* **Гумно**).
Харно, *adv.* bien, bravo *et* bravissimo; | по —, mieux; | нѣ —, mal.
Харо, *sm.* un insensé.
Харпія (*у в. в. у Франкы*), *sf.* la francisque; | (*самодива*), la 'harpie.
Харта, *sf.* la charte *ou* chartre; 1. (*географическа*), carte géographique; 2. набрѣздене *или* събране -ты, *Géogr.* la cartographie; 3. пазачъ на -ты, un chartrier.
Хартографически, *adj.* chartographique.
Хартійка (*мехуръ t.*), *sf.* le cachet.
Хартійна подлога, *sf.* le garde-main; | *Typ.* le porte-page.
— свивка, *sf.* le cornet.
— фабрика, *sf.* la papeterie.
Хартійно вещество, *sn.* la bouille.
— хвьрчило, *sn.* l'argonaute *m.*
Хартійнъ, *adj.* papyracé.
— фабрикантъ, *sm.* un papetier.
Хартійны пары (*кайлмета t.*), *sf. pl.* papier monnaie *m.* assignat *m*; | пущане — на вьрвежъ, la monétisation; | пущамь — да вьрвять, *va.* monétiser (*voyez* **Ассигнація**).
Хартія (*бѣла книга за писане*), *sf.* le pa-

pier; -тінъ, de papier; 1. бита —, papier maché; 2. варосана —, papier fossile; 3. лъскава гладка —, papier de verre; 4. набрѣзена — на ирьчки и *Муз.* нотна —, papier réglé; 5. пощанска —, papier à lettres; 6. проскрна — за вадене образы, papier gélatine; 7. шѣрена — за стѣны, papier peint *ou* -teinture; 8. правяне — и търговія съ —, la papeterie; 9. продавачъ на —, un papetier; 10. (*документъ*), la pièce; 11. видъ най-добра —, papier tellière; 12. (*за овиване*), papier gris; 13. (*сгжнатa на осмакъ*), *Тур.* in-octavo *m*; 14. (*на цѣлъ несгжнатъ листъ*), in-plano *m*; 15. (*на четвъртакъ*), in quarto *m*; 16. (*на* 16), in-seize *m*; 17. (*на* 32), in-trente deux *m*; 18. (*на* 24), in-vingt-quatre *m*; 19. (*на* 18), in-dix-huit *m*; 20. (*на* 12); in-douze *m*; 21. вързопъ —, la liasse; 22. (*голѣмъ форматъ*), papier jesus *m*, colombier *m*; 23. плѣщъ —, *va.* paperasser; 24. само на —, *adv. fam.* en peinture; 25. събране потрѣбны -тіи, le spicilége; 26. папирова —, *plante*, le papyrus.

Харчене, *sn. t.* la dépense (*voyez* Разноска).

Харчове, *sn. pl. t. Jur.* le dépens (*voyez* Разноскы).

Хасеки, *sn. t.* l'assaki *et* khaséki *f.*

Хатти-шерифъ (*султанска заповѣдь*), *sn.* le 'hatti-cherif.

Хатъ, *sn. t.* la chartre *ou* chartre; | назначъ на -тове, un chartrier. [d'obusier.

Хаубица (*топъ*), *sf.* l'obusier; -бученъ,

Хахане, *sn.* l'hilarité *f.*

Хаша (*покрывка на сѣдло*), *sf. t.* la schabraque, 'housse, barde *f.* [hachich *m.*

Хашишъ (*видъ афіонъ*), *sm.* l'haschisch *et*

Хаятъ, *sm. t.* la salle, sommellerie *f.*

Хвакарь, *sm.* un traîneur. [glete.

Хвакче (*за ловене втичета*), *sn.* la régin-

Хвакъ (*капанъ t.*), *sm.* le piége, trébuchet, panneau, rets *m*, embûche *f*; 1. *fig.* le traquet, pot au noir *m*; 2. (*за ловене втичеица*), la tirasse; | *Vén.* la répuce; 3. (*за мышки*), quatre de chiffre; 4. залагамъ —, *va.* panneauter, dresser *ou* tendre des embûches; 5. ловя съ —втичета, *va.* tirasser.

Хвала, *sf.* l'éloge *m*; | (*химнъ*), le magnificat; *fig.* l'encens *m*.

Хвалба, *sf.* la louange.

Хвалбенъ, *adj.* louanger.

Хвалбивенъ, *adj.* ostentateur. [tion *f.*

Хвалбивость, *sf.* la fanfaronnerie, ostenta-

Хвалбивство, *sn.* la vantérie, vanité, gasconnade, suffisance, jactance *f*; | безъ —, sans vanité.

Хвалбивъ, *adj.* vaniteux, fanfaron, jactancieux, suffisant, gascon, avantageux en paroles *f*, monter sur des échasses *f*; | *fam.* vantard, un olibrius.

Хвалене, *sn.* la louange.

Хвалилникъ *или* **Хвалникъ**, *s.* louangeur, euse; laudateur, trice; un applaudisseur, approbateur *m*; | *fig.* un claqueur; | *fam. s.* loueur, euse.

Хвалопрьденъ, *adj.* jactancieux.

Хвалопрьдство, *sn.* la forfanterie, bravacherie, rodomentade, jactance, charlatanerie *f et* -tanisme *m*.

Хвалопрьдъ, ка, *s.* vaniteux, euse; vantard, arde; gascon, onne; craqueux, euse; un 'hâbleur, vendeur de mithridate, abatteur (de bois), enfonceurs de portes ouvertes, avaleur de charrettes ferrées, charlatan *m*, glorieux *adj. m*; 1. *fig.* un emballeur, thuriféraire *m*; 2. *fam.* un fendant, matamore, claquedent, rodomont, bravache, sacripant, tranche-montagne, tueur de gens, capitan, olibrius, crâne *m*.

Хвалство, *sn.* la 'hâblerie *f*, crânerie *f*, apparat *m*; | *fig.* la parade; | *fam.* la craquerie.

Хваля, *va.* louer, approuver à, sonner, 'hâbler, se prélasser; 1. *fig.* prôner; 2. *fam.* louanger; 3. (*Бога*), magnifier; 4. (*себе-си*), *vn.* se louer; 5. *-са*, *vr.* se vanter, se faire valoir, se faire un mérite de, s'applaudir de, triompher de; 6. *fig.* faire claquer son fouet; 7. *fam.* se panader; 8. (*съ нѣщо*), se faire parade de, se targuer de, faire ostentation de; | *fig.* faire étalage de; | (*самъ-си*), *fig.* se donner les violons de.

Хванатъ (*отъ*), *adj.* saisi.

Хватане (*хватъ*), *sn.* la préhension.

Хватъ, *sm.* l'attrapoire; | (*сѣно*), le bouchon; | (*щото и да е*), la brassée.

Хващамъ, *va.* saisir, prendre, recevoir, empoigner, surprendre; 1. *pop.* agripper; 2. (*бавно*), *fam.* lanterner; 3. (*болестъ*), attraper; 4. (*кунувачи*), achalander; 5. (*скоро*), précipiter; 6. (*хора за на ладія*), *Mar.* emmariner; 7. *-са* (*съ нѣкого*), *vr.* se joindre; 8. хващаса (*пакъ*), *v. imp.* il revient; | (*за снагата*), il s'animalise; 9. хваща ми са, il vient bien à; 10. хващатса (*за растенеа*), ils reprennent.

Хващане, *sn.* l'attouchement *m*; | (*кунувачи*), l'achalandage *m*.

Хвойна, *sf. plante*, le fenouil.

Хвойнена ракія, *sf.* le fenouillet et -lette *f*.

Хвойнено сѣме, *sn.* le fenouil.

Хвьргачъ (*чѣшкажія t.*), *sm.* un buveur, godailleur *m*.

Хьркамъ *и* **-рчѫ**, *vn.* voler, voleter, voltiger, fuir; 1. (*бѫрѫ*), daguer; 2. (*пакъ*), revoler; 3. хвьркатъ (*краѣ*), *v. imp. fig.* ils rasent.

Хвьркане, *sn.* le vol, voltigement *m*, volée *f*, essor *m*; | на —, à la volée; | отъ высочина на пилечно —, vue d'oiseau.

Хвърката рыба, *sf. poisson*, l'hirondelle *f.*
Хвъркато куче (*прѫголѫмъ прилѫнъ*), *sm. mam.* la roussette *et* rougette.
Хвъркатъ, *adj.* volant; | *Chim.* volatil.
— **мость**, *sm.* la traille.
— **отредъ** *sm. Milit.* camp volant *m.*
Хвръкнувамъ, *vn.* s'envoler.
Хвъркнуване, *sm. fig.* la saillie.
Хвърлива мрѣжа (*сюрт.ме т.*), *sf.* le tramail *ou* trémail.
Хвърливо пушкане, *sm.* le projectile.
Хвърчило, *sm.* le cerf-volant, le volant.
Хвърчливъ, *adj. Chim.* essentiel.
Хвърчѫ (*на высоко*), *vn.* se guinder; | **колкото може хвърчи бърво**, il vole à tire-d'aile *m.*
Хвърляй, *adv. Milit.* en joue.
Хвъррлямъ, *va.* jeter, projeter, fronder, lancer, pousser, avorter, semer, quitter, ruer, abandonner; 1. *pop.* flanquer; 2. (*възбогъ*), berner; 3. (*всичко на едно мѣсто*), tripoter; 4. (*долу*), détrôner; 5. (*трошѫ на долу*), faire dégringoler; 6. (*въ дѫнземя*), abîmer *et* abymer; 7. (*едно възъ друго*), brouiller; 8. (*игра на жѣйритъ*), darder; 9. (*жребы*), tirer *ou* jeter *au* sort *m*, balotter; | -лямъ жребы за мене, être balloté; ; 10. (*изново, пакъ*), rejeter; 11. (*книгы*), couper; 12. (*котка, желѣзо*), ancrer *ou* mouiller; 13. (*двѣ котки накрьстъ*), *Mar.* affourcher; 14. (*съ оружіе*), décharger; 15. (*піѧ вино*), *fam.* flûter; | *pop.* pinter; 16. (*въ прѣмежде*), aventurer; 17. (*съ пушка*), tirer; 18. **хвърля кѫтъ** (*за конь*), *v. imp.* il rue; 19. *-са, vr.* se projeter, se ruer sur, s'abandonner, se flanquer, s'aventurer, s'élancer, tomber sur, se précipiter, s'abattre; 20. (*накрѣдъ*), *fig.* rompre la glace; 21. (*на шіѧ*), sauter.
Хвърляне, *sm.* le jet; 1. *Méc.* la projection; 2. (*жребы*), tirage au sort, *m*; 3. (*книгы*), la coupe; 4. (*кѫчъ, задница*), la ballotade; 5. (*облы жребы*), la ballottage; 6. (*фишецы*), piece d'artifice, *f.*
Хвъръ-хвъръ (*гласъ*), *sm.* le fronfrou.
Хвучене, *sm.* le mugissement, ébrouement *m.*
Хвучливъ, *adj.* mugissant.
Хвучѫтъ, *v. imp.* ils mugissent.
Хей! *interj.* 'hé, 'holà; | *fam.* dame!
Хелмъ-портъ, *sm. Mar.* le jamière.
Хемина (*стара Римска мѣрка*), *sf.* l'hémine *f.*
Хендекъ, *sm. t.* la gorge; | *Fortif.* la descente; | -децы, *pl. Milit.* le fort (*voyez* **Прокопъ**). [dique *f.*
Хералдика (*гербознане*), *sf.* science héral-
Хергиле [надзирачъ на —, un garde-étalon.
Хергилежія (*ѫздникъ на конїе*), *sm.* un 'harassier.
Хергилски конь, *sm.* le badinant.
Хероллмейстеръ, *sm.* roi d'armes, *m.*
Хероллски жезалъ, *sm.* la caducée.
Хероллъ, *sm.* 'héraut d'armes, *m*; | (*протогеръ*), un 'héraut.
Херрнхуты, *sm. pl.* les 'hernutes *ou* frères moraves, *m.*
Херувимски, *sm.* chérubique.
Хертвимъ, *sm.* le chérubin.
Херуглица (*черковна*), *sf.* la bannière (*и fig.*), l'étandard *m.* (-nonier.
Херуглицоносецъ, *sm.* un gonfalonier *et*
Херцогиня, *sf.* une duchesse.
Херцогски, *adj.* ducal.
Херцогство, *sn.* le duché; | (*кое то влада жена*), duché femelle; | (*съ достойнство перъ*), le duché-pairie.
Херцогъ, *sm.* un duc.
Херъ, *sm.* nom bulgare de la lettre X.
Хи, хи! *interj.* 'haie. [hidalgo.
Хидалго (*дворянинъ въ Испанія*), *sm.* un
Хилалъ (*чисти-ушо*), *sm. t.* le cure-oreille, auriscalpe *m.*
Хиловъ (*отъ млѣченъ сокъ*), *adj.* chyleux.
Хилоносенъ сѫдъ, *sm. Anat.* vaisseau chylifère *m.*
Хилусъ (*млѣченъ сокъ*), *sm.* le chyle.
Хилядень *adj.* millième, millénaire; | *num.* mille.
Холядна часть, *sf.* le millième.
Хилядо, *adj. num.* mille; 1. *sm.* le millier, chiliade *f*; 2. -миліона, *Arithm.* un milliard *ou* billion; 3. — билліона, *Arithm.* un quadrillion.
— **годинъ**, *sm.* le millénaire.
— **листникъ**, *sm.* la millefeuille *ou* herbe militaire.
— **лѣтникъ** (*еретикъ*), *sm.* un millénaire.
— **началникъ**, *sm.* un chiliarque.
— **нога**, *sf. insecte*, le mille-pieds, iule *et* jule *m.*
— **трилліона**, *sm. Arithm.* un sextillion.
— **шупливъ**, *adj.* le millépore.
Хилядѫ, *va.* faire mille piastres.
Химическа Пещь (*купчина звѣзды*), *sf. Astr.* le Fourneau.
Химически, *adj.* chimique; -скы, -ment.
Химикъ, *sm.* un chimiste.
Химія, *sf.* la chimie; на —, de chimie.
Хирарга, *sf.* la chiragre.
Хирагрикъ, *sc.* chiragre.
Хирагрически, *adj.* chiragrique.
Хирологически, *adj.* chirologique.
Хирологія (*говорене съ прьсти*), *sf.* la chirologie.
Хироматникъ, *s.* chiromancien, enne.
Хиромантія, *sf.* la chiromancie.
Хиротонія, *sf.* la chirotonie.
Хирургически, *adj.* chirurgical *et* -gique.
Хирургія (*лѣкарска наука*), *sf.* la chirurgie.
Хирургъ, *sm.* un chirurgien, opérateur *m.*
Хитонъ, *sm.* le tunique.

Хіатусъ (*зѣяне*), *sm.* l'hiatus *m.*
Хіацинтъ (*камыкъ*), *sm.* la vermeille.
Хіена (*барсжкъ*), *sf. quadr.* l'hyène *f.*
Хладенъ, *adj.* frais, froid.
— **вѣтъръ**, *sm. Mar.* la fraîcheur.
Хладкавость, *sf.* la tiédeur.
Хладкавъ, *adj.* tiéd; -во, ment; ‖ **правя** —, *va.* tiédir.
Хладникъ (*на машина*), *sm. Méc.* le condenseur.
Хладничкъ (*за вѣтъръ*), *adj.* gaillard.
Хладно, *adv.* fraîchement, froidement.
— **крьвенъ**, *adj.* indifférent, flegmatique *et* phlegmatique; ‖ *fig.* impassible, froid pour; ‖ (*сжмь*), *fig.* avoir le pied marin.
Хладнокрьвіе, *sn.* l'indifférence *f*, sang-froid *m*, impassibilité *f*; ‖ *fig.* le flegme *et* phlegme; ‖ **съ** —, *adj.* de sens rassis.
Хладнокрьвно, *adv.* froidement, de sang-froid, de sens rassis.
Хладькъ, *adj.* le frais.
Хладъ, *sm.* la fraîcheur, frais *m.*
Хламида (*римска епанча*), *sf.* la chlamyde.
Хлапамь (*мухы*), *va.* gober des mouches; ‖ **хлапа** (*за подкова*), *v. imp.* il loche; ‖ **хлапать** (*за обуща*), ils claquent.
Хлапакъ, *s.* un boursier.
Хлапалницы (*обуща*), *sm. pl.* la claque.
Хлапане, *sn.* la claquade, claquement *m.*
Хлапе, *sn.* un garçon, fils, moutard, petit bonhomme *m*; 1. *fam.* un grimelin; 2. (*нѣ гологащъ*), un culottin; 3. (*за пращане горѣ долу*), un trottin; 4. (*за сабуване ботушы*), un tire-botte.
Хлапенце, *sn. s.* petit, ite; un marmot; ‖ *fam* un bambin; ‖ *pop.* un mioche.
Хлапліо, *sm.* une dupe; ‖ *fig.* un gobe-mouches.
Хлапникъ *и* **Лапникъ**, *sm.* un rustaud, rustre *m.*
Хлива, *vn.* (*voyez* **Лишж**).
Хлопамь, *va.* frapper; ‖ (*пакъ*), rebattre; ‖ **хлопаса**, *v. imp.* il cogne.
Хлопане (*пакъ*), *sn.* le rebattage; ‖ **правя** —, *va. fig.* donner de la tablature.
Хлопотлива *и* **мжчна работа**, *sf. fig.* l'opéra *m.*
Хлопотливъ, *adj.* tracassier, vétilleux.
Хлопотни, *sf. pl.* les soins *m*; ‖ **имамь млого** —, *vn.* être dans de beaux draps.
Хлопотя, *va.* ravander; 1. *fig.* se trémousser; 2. *-ся, vr.* tracasser; 3. (*за нѣщо*), valeter.
Хлориста кисѣлина, *sf.* acide chloreux *m.*
— **соль**, *sf. Chim.* l'hydrochlorate *m.*
Хлористо-водородна кисѣлина, *sf.* acide hydrochlorique *m.*
Хлористъ, *adj.* chloruré.
Хлористый металлъ, *sm. Chim.* le chlorure.
Хлорненъ, *adj Chim.* chloristique.
Хлорновата кисѣлина, *sf.* acide chlorique *m.*
Хлорноватокисѣла соль, *sf. Chim.* le chlorate.
Хлороформъ, *sm. Méd.* le chloroforme.
Хлоръ, *sm. Chim.* le chlore.
Хълбокъ (*страна*), *sm.* la flanc; 1. *Anat.* l'hypocondre *m*, paroi *f*, bassinet *m*; 2. **болежъ въ -тъ**, *Méd.* la pleuralgie; 3. **удряне въ -тъ**, la flanconade.
Хълбоченъ, *adj.* latéral; -чно (*отъ страна*), *adv.* -lement; ‖ collatéral; **въ -чна линія**, -lement; ‖ *Fortif.* flanquant.
— **зидъ**, *sm.* le bajouer.
— *или* **Лжжливъ мѣсецъ**, *sm. Astr.* la parasélène.
— **пжть**, *sm.* voie *ou* gare d'évitement, *f.*
Хълбочна аллея, *sf.* la contre-allée.
— **галерея**, *sf. Théât.* le pourtour.
— **стѣна** (*на рудна жила*), *sf. Minér.* la salbande.
Хълбочно клатене (*на ладія*), *sn. Mar.* le roulis.
— *или* **Лжжливо слънце**, *sn. Astr.* le parhélie *et* parelie.
— **скачане** (*на конь*), *sm.* le soubresaut.
Хълбочны коленицы (*на станція*), *sm. pl.* voie de garage, voie *ou* gare d'évitement, *f.*
Хълмина, *sf. Archit.* le cavet.
Хълмната синя жила, *sf. Anat.* veine cave *f.*
Хълмнатъ, *adj.* cave.
Хълмъ, *sm.* la vallée, gouffre *m.*
Хълцане, *sn.* le 'hoquet.
Хлѣбарница, *sf.* la boulangerie, fournil *m*; ‖ (*и царска*), la paneterie.
Хлѣбарски слуга, *sm.* un mitron.
Хлѣбарь, *sm.* un boulanger.
Хлѣбна вода, *sf.* eau panée *f.*
— **кора**, *sf.* la croûte, chapon *m*; 1. **кжсъ** —, un croûton; 2. **отрѣзвамь горнята** —, *va.* chapeler; 3. **стрита** —, la chapelure.
— **коричка**, *sf.* la croustille *et* croûtelette; ‖ **ѣмь** —, *va.* croustiller.
— **троха**, *sf.* la miette.
Хлѣбно-дьрво, *sn. arbre*, le baobab.
Хлѣбонлодникъ, *sm.* le jaquier *ou* arbre à pain.
Хлѣбъ (*и цѣлъ* —), *sm.* le pain, la vie; 1. **видъ** —, la flûte; 2. **загарienъ** —, pain de gruau; 3. **искарване** —, le gagne-pain; 4. (*отъ едро брашно*), pain mousseau; 5. **порѣзаница** —, un grignon; 6. **рѣзенъ** —, une soupe; ‖ (*съ масло или съ варено месо*), une tartine; 7. (*съ вино, за коніе*), la salade; 8. (*намазанъ съ медъ и масло*), rotie de miel et de beurre, *f*; 9. (*съ чесанъ и масло*), la frottée; 10. **мѣсене брашно за** —, la panification; 11. **мѣсж или пекж** —, *va.* panifier; 12. **посыпвамь съ стритъ** —, *va.* paner; 13. **раздавачъ на** —, un panetier; 14. **потопяване** — **съ вино**, *Théol.* l'intinction *f*; 15. **занаятъ да ся пече** —, l'artonomie.

Хмѣлна пинперуга, *sf. insecte*, hépiale du 'houblon, *m.*
Хмѣль, *sm. plante*, le 'houblon; -ленъ, de 'houblon; | нива съ —, la 'houblonnière; | турямь — въ бира, *va.* 'houblonner.
Хобой (*игра*), *sm.* le 'hautbois; | (*и хобоистъ*), 'hautboiste *m.* [euse.
Ходачъ, ка, *s. fam.* marcheur, colporteur,
Ходене, *sn.* le marcher, voyage *m*; 1. (*по дѣла*), *Jur.* la postulation; 2. (*по чужды земи*), la pérégrination.
Ходила, *sn. pl.* les chaussettes *f*, chausson *m.*
Ходиленъ, *adj. Anat.* plantaire.
Ходилна мышца, *sf. Anat.* muscle soléaire *m.*
Ходило (*на ботушы*), *sn.* l'avant-pied *m*; 1. (*гіонь на обуща*), la semelle; 2. (*стжпка у конь, у муле*), la sole; 3. прѣправямь *или* повлачамь -то на ботушы, *va.* carreler; 4. ново — *или* стѫпало на обуща, la carrelure; 5. чіето — е повредено (*за конь*), solbatu, *adj*; 6. повреждане —, la solbature *et* sole battue.
Ходлива *или* **Не- ладія**, *sf.* bon *ou* mauvais voilier *m.* [lant, courant.
Ходливъ, *adj.* de mise *f*; | (*за пары*), circu-
Ходъ, *sm.* le cours, erre *f* (*voyez* Вьрвежъ).
Ходя, *vn.* aller, marcher, cheminer, passer; 1. (*нагорѣ, надолу*), vaguer; 2. (*на гости*), banqueter; 3. (*по дѣла адвокатскы*), *Jur.* postuler; 4. (*напжчено*), se pavaner; 5. (*на около*), tourner; 6. (*при*), soigner; 7. (*скоро*), trotter; 8. (*слободно при нѣкого*), approcher; 9. (*тукъ-тамѣ*), rôder; 10. (*въ училища*), *fig.* être sur les bancs; 11. (*карамь чаврьсто*), aller bon train *ou* à fond de train; 12. който ходи *или* обыча да ходи, allant, *adj.*
Хокамь, *va.* gronder, injurer, gourmander, diffamer, quereller, invectiver, sabouler, roumer; 1. *fig.* mettre en capilotade; 2. *fam.* pester; 3. *pop.* régouler; 4. (*нѣкого*), *fam.* tancer; | (*лошо*), déblatérer.
Хокане, *sn.* la gronderie, invective, objurgation *f*; 1. *fig.* la sortie; 2. *pop.* le savon; 3. -неа, *pl.* l'injure *f.* [philippique.
Хокателно слово (*филипинка*), *sn. fam.* la
Холедологически, *adj.* cholédologique.
Холедологія, *sf. Méd.* la cholédologie.
Холера, *sf. Méd.* le choléra *et* choléra-morbus; | прѣхванать отъ — (*холерикъ*), *sc.* cholérique.
Холерически, *adj.* cholérique.
Хондрологически, *adj.* chondrologique.
Хондрологія, *sf. Anat.* la chondrologie.
Хонійка (*за тжнчене наденицы*), *sf.* la boudinière. [infundibuliforme.
Хонійкообразенъ, *adj.* en entonnoir; | *Bot.*
Хоніоприлична цѣва, *sf. Chim.* la pipette.
Хонія, *sf.* l'entonoir *m.* [choral.
Хоралъ (*черковна пѣсень*), *sm. Mus.* le
Хорда, *sf. Géom.* la corde. [-ment.
Хореграфически, *adj.* chorégraphique; -скы,
Хореграфія, *sf.* la chorégraphie.
Хореграфъ, *sm.* un chorégraphe.
Херей (*стжпъ* — v), *sm.* le chorée *ou* trochée.
Хорейчески стихъ, *sm.* vers choraïque *m.*
Хорепископъ (*митла*), *sm.* chorévêque *m.*
Хоріатски, *adj.* malitorne.
Хоріямбически, *adj.* choriambique.
Хоріямбъ (*стжпъ въ* — v v —), *sm.* le choriambe.
Хорнверкъ, *sm. Fortif.* ouvrage à corne, *m.*
Хорнистъ *и* **Хорнъ**, *sm. Milit.* clairon *m.*
Хора, *sm. pl.* les gens; | -та, on *et* l'on *pron. indéf.*
Хораты (*думы*), *sf. pl. fam.* la causerie.
Хористъ, ка, *sc.* choriste.
Хоро, *sm.* la danse, ronde *f*; 1. (*на мрьтвецы*), danse macabre *f*; 2. играя на —, *vn.* danser; 3. играяне на —, la farandole *et* farandoule; 4. страстенъ за играяне —, *sc.* dansomane; 5. страсть къмъ играяне —, la dansomanie.
Хорографически, *adj.* chorographique.
Хорографія, *sf.* la chorographie.
Хороигрална вечерь, *sf.* thé dansant *m.*
— сѣдѣнка, *sf.* soirée dansante *f.*
Хороначалникъ, *sm.* un coryphée; | (*у Грьцы*), un chorége.
Хорове, *sm. pl.* la tribune; | (*страны за пѣяне въ черкова*), le choeur; | (*въ черкова*), l'orgue *m et pl.* les orgues *f.*
Хорскы рѣчи, *sf. pl.* le qu' en dira-t-on, ouï-dire *m.*
— тълкуванеа, *sn. pl. fam.* le qu' en dira-t-on.
Хоротувамь (*говоря*), *vn.* dire; | (*нѣкому, съ, за*), parler (à, avec, de).
Хоръ, *sm.* le choeur; | (*въ театръ*), l'abside *f*; | пѣя заедно съ —, *vn.* faire chorus *m.*
Хосперъ (*видъ валсъ*), *sm.* la sauteuse.
Хоффуріеръ, *sm.* fourrier du palais *m*, maréchal des logis, *m.*
Хохо! *interj.* 'ho.
Храменъ градъ, *sm.* le néocore.
— слугарь, *sm.* un néocore. [templier.
Храмовникъ (*храменъ рыцарь*), *sm.* un
Храмовъ праздникъ, *sm.* la dédicace.
Храмъ, *sm.* le temple; 1. *fig.* le sanctuaire; 2. (*за слава*), *fig.* le panthéon; 3. (*съ стълпове отпрѣдъ*), le prostyle *et* temple —, *sm.*
— Господенъ, *sm.* maison de Dieu, *f.*
Храна, *sf.* la nourriture, aliment *m*, munition de bouche *f*, vivre *m*, mangeaille, substance, subsistance *f*, approvisionnement, fourrage *m*; 1. *fig.* la pâture, nourriture *f*; 2. наука за —, la bromatologie; 3. описане на —, la bromographie; 4. плата за — и сѣдене, la pension; 5. приготвене —, l'approvisionnement *m*; 6. търся си надалечъ —, *va. Vén.* forpaître *et* -paisser

Хранене, *sm.* l'alimentation *f*, nutrition; | мѣсто за — бубы, la nourrecerie (*voyez* Бубникъ); | сѣщане —, *Phrén.* l'alimentivité *f*.
Храненикъ, ница, *sc.* pensionnaire, élève, pupille, enfant adoptif *m*, un bâtard.
Храненичe, *sn. fig.* un nourrisson.
Храненъ, *adj.* nourri.
Хранилница (*пологъ*), *sf. fig.* le dépôt; | (*на изрѣзаны работы*), la glyptothèque; | (*на искуства и занаяты*), conservatoire des arts et metiers, *f*.
Хранителенъ, *adj.* nourrissant, nourricier, nutritif, substantiel, succulent, conservatoire, conservateur; | *Méd.* alimenteux, alibile; | быва -лно, *v. imp.* il norrit. [Грибъ).
Хранителна брѣстава гжба, *sm.* le cep (*voyez*
Хранително брашно (*изъ Аравія*), *sn.* le
Хранителность, *sf.* l'alibilité *f*, substance *f*.
Хранитель, *sm.* un gardien, garde, consignataire, dépositaire; *s*, conservateur, trice; | (*на стопанство*), *fam.* un custodinos; | (*на царски печѣтъ*), garde des sceaux (*voyez* Вардачъ).
Храня, *va.* nourrir, alimenter, entretenir, soutenir, fomenter, garder, 1. *fig.* repaître de, alimenter; 2. (*голушчета*), abequer *et* abéquer; 3. (*птиченца*), donner la bequée; 4. (*пуста надѣжба*), *fig.* bercer; 5. (*изъ ржка*), appâter; 6. *-са*, *vr.* se nourrir, repaître et se —, subsister; 7. (*нѣ добрѣ*), gargoter; 8. (*съ нѣщо*), vivre; 9. хранятса (*за пилцы*), *v. imp.* il se paissent de.
Храсталакъ и Рас-, *sm.* la puine.
Храчене, *sn.* l'expectoration *f*; 1. *Méd.* la sputation; 2. (*кръвь*), le crachement; 3. срѣдство за —, *s. Méd.* expectorant, ante; 4. често —, le crachotement.
Храчка, *sf. Méd.* le flegme *et* phlegme; | -кы, *pl.* le crachat, expectoration, pituite *f*.
Храчя, *vn.* cracher, expectorer; | (*пакъ*), recracher; | -я плюя често, *fam.* graillonner.
Хрематологически, *adj.* chrématologique.
Хрестоматія (*отборъ съчиненеа*), *sf.* la chrestomathie. [chrisolithe.
Хризолитъ (*жълтозеленъ камыкъ*), *sm.* la
Хризопрасъ (*ѣсновеленъ камыкъ*), *sm.* la chrysoprase.
Хрипкамь, *vn.* bondir, sauter, palpiter; | който -пка, palpitant, *adj.*
Хрипкане, *sn.* le bondissement, saut *m*.
Хрипкачъ, ка, *s.* sauteur, euse.
Хрисимость, *sf.* la politesse, civilité, honnêteté, urbanité, galanterie, décence *f*.
Хрисимъ, *adj.* civil envers, honnête, humble, décent; | *fig.* poli.
Христіанинъ, янка, *s.* chrétien, enne.
Христіанска вѣра, *sf.* le christianisme.
Христіански, *adj.* chrétien; -скы, -nement.
Христіанскы народы, *sm. pl.* la chrétienté.
Христіанство, *sm.* le christianisme, la chrétienté.
Христосъ, *sm.* le Christ.
Хрія, *sf. Rhét.* la chrie.
Хромене, *sn.* le boitement; | *Méd.* la claudication, clochement *m*.
Хромій (*металлъ*), *sm. Chim.* le chrome.
Хроматически, *adj. Mus.* chromatique; -скы, -ment.
Хромненъ, *adj.* impotent (*voyez* Нуженъ).
Хромно състояне, *sn. Méd.* l'impotence *f*.
Хромова кисѣлина, *sf. Chim.* acide chromique.
Хромокисѣла соль, *sf. Chim.* le chromate.
Хромъ, *adj. s.* boiteux, claudicant, épointé; *s.* impotent, ente.
Хромявъ стихъ, *sm.* le season *et* seazon.
Хромя, *vn.* boiter, clocher; | *fam.* clopiner.
Хронически, *adj. Méd.* chronique; -скы, -ment.
Хронически състояне, *sn. Méd.* la chronicité.
Хронографъ, *sm.* un chronographe. [-ment.
Хронологически, *adj.* chronologique; -скы,
Хронологія, *sf.* la chronologie.
Хронологъ, *sm.* un chronologiste *et* -logue.
Хронометръ, *sm.* le chronomètre; | *Mar.* le garde-temps.
Хрущакъ, *sm. insecte*, le ténébrion.
Хрущливъ, *adj.* cassant.
Хрущѣлка (*съ нѣсъ-тѣ*), *sf.* la souris; 1. (*на ухото*), le pavillon, le bout de l'oreille; 2. (*телешка*), le tendron; 3. *Anat.* le cartilage; -лченъ, de cartilage; 4. прѣобрьщатса на —, *v. imp.* ils se cartilaginifient.
Хрущѣленъ пексеметъ, *sm.* le craquelin.
Хрущѣлна става, *sf. Anat.* la synchondrose.
— ципа, *sf. Anat.* la périchondre.
Хрущѣлоперна рыба, *sf. H. nat.* chondroptérygien, *adj. sm.*
Хрущѣлословіе, *sn. Anat.* la chondrologie
Хрущѣлчастъ, *adj.* cartilagineux.
Хрущи (*на зжбытѣ*), *v. imp.* il croquet; | което — на зжбытѣ, croustillant, croquant.
Хьрбель (*на гирань*), *sm.* la margelle *et* mardelle.
Хьрватинъ, *sm. fig.* un brigand.
Хьрватски конь и -войникъ (*съ конь*), *sm.* cravate *m*.
Хьркамь, *vn.* ronfler, râler.
Хьркане, le ronflement; | *Méd.* le râle *et* râlement, sterteur *m*; | (*за конie*), le cornage.
Хьркачъ, ка, *s.* rongeur, euse.
Хьрклнвъ, *adj. Méd.* stertoreux.
Хрьтка (*мжжка*), *sf.* le levrier, chien courant, baud *ou* chien muet, bigle *m*; 1. (*женска*), la levrette, lice *f*; 2. (*малка*), le levron; 3. мѣсто дѣте стоять -кы, le courre; 4. (*кунчина звѣзды*), *Astr.* le Chara *et* Asterio.
Хрьткоприлученъ, *adj.* levretté.

Хрѣма, -мавица и **Хропотница**, *sf.* le catarrhe, graillement *m*; 1. *Méd.* le coryza *ou* rhume de cerveau; 2. **изцѣрявамъ** —, *va.* désenrhumer; 3. **отървавамса отъ** —, *vr.* se désenrhumer.
Хрѣмаво дѫхане, *sm. Méd.* l'égophonie *f.*
Хрѣнъ, *sm. plante*, raifort sauvage *ou* cran *et* cranson *m.*
Ху! *interj.* 'ho; | — брее, *fam.* tarare.
Хуарн (*варка*), *sm. Mar.* le 'houari.
Хубава миризма, *sf.* l'arome *m.*
— **страна** [**отъ** —, *adv.* en beau.
Хубавелка дѣвойка, *sf.* joli petit *m.*
Хубавелькъ, *adj.* bien troussé.
Хубавецъ, *sm.* un beau *ou* bel, un blondin.
Хубавина, *sf.* la grâce.
Хубавица, *sf.* belle, beauté, nymphe *f.*
Хубавичка кѫщичка, *sf.* la bonbonnière.
Хубавичко лице (*жилничко*), *sm. fam.* le minois.
Хубавичькъ, *adj. dim.* joliet; | *fam.* bellot.
Хубаво, *adv.* joliment, gentiment, avec art; 1. **всяко** — **и отбрано**, *fig.* la crême; 2. **мирише на** —, *v. imp.* il fleure; 3. **най** —, l'optimité *f*; 4. **твърдѣ** —, *adv.* à miracle; 5. **-вото**, *sm.* l'élite *f*; 6. **най** —, le superfin, la fleur, le joli, la quintessence; | *fig.* l'elixir *m*, la perle, le suc, la moelle; | (**въ нѣщо**), *fig.* la rocambole; 7. **отбирамъ -то**, *va.* écrémer.
— **врѣме**, *sm.* il fait beau.
— **миризливъ**, *adj.* balsamique, odorant *et* -riférant, à la frangipane, de frangipane.
— **облоченъ**, *adj. fam.* bien ficelé.
— **писало**, *sm.* lettre moulée *f.*
— **писане**, *sm.* la caligraphie.
— **писецъ**, *sm.* un caligraphe.
Хубостникъ, *sm. fig.* un manvais sujet, plat pied *ou* pied plat.
Хубость, *sf.* la beauté, vénusté *f.*
Хубавъ, *adj.* charmant, gentil, gent, beau, bel, joli, élegant, brave; 1. **най** —, par excellence; | — **видъ**, *sm.* superfin, *adj*; 2. **ставамъ по** —, *vn.* s'embellir.
Хубавы голѣмы очи, *sm. pl.* yeux bien fendus, *m.*
— **занаяты**, *sm. pl.* les buaux-arts *m.*
— **искуства**, *sm. pl.* les beaux-arts *m.*
— **науки**, *sf. pl.* les belles-lettres *f.*
Хугенотско исповѣдание, *sm.* le 'huguenotisme.
Хугенотъ, ка, *s.* 'huguenot, ote; | **-ски**, *adj.*
Хуй, *sm.* la verge.
Хукарь (*ладія*), *sm.* la 'hourque *et* 'hougre *m.*
Хула, *sf.* le blâme, réprobation, répréhension, désapprobation *f*, jurement *m*, animadversion *f*, anathème *m*; | **тежка** —, le blasphème; | **достойнъ за** —, blâmable, répréhensible, *adj.*
Хулене, *sm.* la détraction *et* -tation, dénigrement *m*, critique *f.*
Хулителникъ,ница, *s.* desapprobateur, détracteur, improbateur, trice; contrôleur, frondeur, euse; un épilogeur, critique *m*; | *fam.* critiqueur, redresseur *m.*
Хулителенъ, *adj.* improbateur, répréhensif, détracteur, desapprobateur.
Хулкъ (*ладія*), *sm. Mar.* l'heu *m.*
Хуля, *va.* blamer, réprouver, condamner, fronder, détracter, redire, trouver à redire, trouver mauvais, médire de; 1. draper, censurer, 'houspiller, chicaner, denigrer, désaprouver, critiquer, gloser sur; 2. *fig.* contrôler, stigmatiser; 3. *fam.* épigloter sur; 4. *pop.* dauber.
Хума, *sf.* l'argile *f*; **-менъ**, d'argile.
Хуммеръ (*морски голѣмъ ракъ*), *sm.* le 'homard.
Хурія (*райска дѣвойка*), *sf.* une 'houri.
Хурка, *sf.* la quenouille; 1. (**съ кѫдѣла**), la quenouillée; 2. (**малка хурчица**), la quenouillée; 3. (**партія**), *fig.* le parti.
Хусарь, *sm.* un 'hussard; | **по -рскы**, *adv.* à la 'hussarde.
Хытра гадина, *sf.* une galante; 1. *fig.* un fureteur, lime *f*; 2. *pop. fig.* un dessalé; 3. (**за човѣкъ**), une fine mouche, manoeuvre *m*; | *fam.* un déniaisé.
— **жена**, *sf.* une fine lame.
— **измама**, *sf.* la circonvention.
— **лѫжа**, *sf. fam.* l'escobarderie *f.*
— **присмѣвка**, *sf. fig.* sel attique *m.*
Хытрецъ, *sm.* un drôle, rusé, madré, fin matois, politique *m*; *s.* patelin, ine *et* -lineur, euse; 1. *fig.* un furet, pèlerin, vieux reître *m*, lime *f*; 2. *fam.* un escobard, narquois *m*; 3. *fig. fam.* fin merle *m*; 4. *fig. pop.* un dessalé
Хытрина и **-рость**, *sf.* la politique, tour, rubrique, menée *f*; | *fig.* la subtilité; | **-рины**, *pl.* la finasserie, des tours de souplesse, *m.*
Хытричькъ, *adj. fam.* finet *et* finot.
Хытріо, *sm.* rusé compère *m*, un fin.
Хытро, *adv.* finement, avec art.
— **вмѫкване** (**въ община**), *sm.* l'intrusion *f.*
— **доказателство**, *sm.* l'argutie *f.*
— **изрѣчене**, *sm. fig.* la bluette.
— **посвоене**, *sm. Jur.* la captation.
Хытрость и **-рина**, *sf.* la finesse, artifice *m*, ruse, surprise, trigauderie, ruse *f*, engin *m*; 1. *fig.* la machine, des yeux de lynx, stratagène, retour *m*; 2. *Jur.* le dol; 3. *fam.* la motoiserie; 4. — **срѣщо** —, la contre-batterie, contre-finesse *f*; 5. **съ** — **постигнувамъ нѣщо отъ нѣкого**, *va.* tirer une carotte; 6. **търся съ** — **да придобыя**, *va.* capter; 7. **придобытъ съ** —, *Jur.* captatoire, *adj.* 8. **употрѣбявамъ** —, *va.* faire patte de velours.
Хытьръ, *adj.* ingénieux, fin, politique, diseur de bons mots, narquois, malin, patelin, ma-

chiavélique, madré, rusé, fourbe, cauteleux; 1. *fig.* raffiné, pointu, subtil, retors, guêpin, normand; 2. *fam.* trigaud, matois, dératé, futé, grec; 3. (*въ дрѣбны работы*), *fam. s.* finaud, aude; 4. бывамь —, *vn. fam.* entendre la tablature; 5. ставамь по —, *vn.* se déniaiser; 6. (*сжмь*), *vn.* en savoir long.

Хытьръ отговоръ, *sm. fig.* la défaite.

Хытьръ Петьръ, *sm. fam.* un finasseur; | *pop.* maître gonin *m.*

Хытры аль пусты мысли, *sf. pl. fig.* faux brillants *m.*

Хытрувамь, *vn.* subtiliser, raffiner; | *fam.* trigauder.

Хытруване, *sm.* la sophistiquerie.

Хытрѣя, *vn.* ruser; | *fam.* finasser.

Хъ! *interj.* 'hom.

Ц.

Ц — Цвѣтена

Ц (*це*), la 23ème lettre de l'alphabet bulgare.

Цалувамь, *va.* baiser, embrasser; 1. (*и отъ дѣвтѣ бузы*), baisser à la pincette; 2. (*непрѣстанно*), *fam.* baisotter; 3. *-са*, *vr.* se baiser; 4. -вамеса, s'embrasser; | (*единъ другъ*), s'entre-baiser; 5. -ватса, *v. imp. fig.* ils se béquetent.

Цалуване, *sn.* le baiser, embrassement *m*, embrassade *f*; | (*нозѣ, у Папа*), le baisement; | (*ржка*), le baisemain.

Цалувачъ, *sm. fam.* un baiseur.

Цалувка, *sf.* le baiser; | прiетель на -кы, *fam.* un embrasseur.

Цапало, *sm.* un barbouilleur. [barboter.

Цапамь *vn. fam.* patauger | (*изъ каль-та*)

Цапнувамь (*нѣкого*), *va.* apostropher d'un coup.

Царевица, *sf.* le maïs *ou* blé de Turquie.

Царевицы, *sf. pl.* (*voyez* **Мамулы** *et* **Гжлабы**).

Царевичъ (*царски сынъ*), *sm.* le tzaréwitz.

Царедворчески, *adj.* courtisanesque.

Царедворческо искуство, *sm.* la courtisanerie.

Царедворецъ, *sm.* un courtisan.

Цареубійственъ, *adj.* régicide.

Цареубійство, *sn.* le régicide.

Цареубійцъ, *sc.* régicide.

Царица, *sf.* la reine; | (*на пчелы*), reine des abeilles; | (*въ книгы*), la dame.

Царска граммота (*рескриптъ*), *sf.* le rescrit.
— **дьржава**, *sf.* globe impérial *m.*
— **корона**, *sf. plante*, l'impériale *f.*
— **свѣщь**, *sf. plante*, la molène.

Царски, *adj.* impérial, royal, d'état *m*; | по -скы, impérialement. [fritillaire *f.*
— **вѣнецъ**, *sm. plante*, couronne impériale *f*,
— **имотъ**, *sm.* le domaine; на —, domanial, *adj*; | прѣхвьрлямь въ съставъ-тъ на —, *va.* domanialiser; | чиновникъ на —, un domanier. [gélique française *f.*
— **корень**, *sm. plante*, l'impératoire *ou* an-
— **мечъ** (*сабя*), *sm.* le sélictar.
— **прѣпорецъ** (*у Франца*), *sm.* l'oriflamme *f.*
— **рыбарь**, *sm. oiseau*, le martin-pêcheur *ou* martinet-pêcheur.
— **скиптръ**, *sm. plante*, le bouillon-blanc.
— **съвѣтъ**, *sm.* le cabinet.

Царско достойнство, *sn.* la pourpre.

Царскы, *adv.* à la grande de. [reine-claude.
— **сливы** (*зелены и сладкы*), *sf. pl.* la

Царственни, *adj.* royal, politique.

Царственны записы, *sm. pl.* le papier; | (*платителны съ сѣребро*), les métalliques *m.*
— **подписы** (*облигаціи*) *sm. pl.* l'inscription *f.*
— **приходы**, *sm. pl.* les finances *f.*
— **хартіи** *или* **облигаціи**, *sf. pl.* fonds publics, effets publics *m*; | *Com.* le portefeuille.
— **чинове**, *sm. pl.* états généreaux *m.*

Царственно прѣобрьщане, *sn.* coup d'état *m.*

Царственъ, *adj.* impérial, royal, princier.
— **прокуроръ**, *sm. Jur.* ministère public *m.*

Царство *n и* **-рщина**, *f.* l'empire *m*, royaume *m*, puissance, souveraineté *f*; 1. *fig.* le règne; 2. (*небесно*), royaume de cieux; 3. (*на естеството*), *H. nat.* le règne; 4. помазевамь за —, *va.* sacrer. [régenter.

Царувамь, *vn.* régner, trôner, maîtriser; | *fig.*

Царуване, *sm.* l'empire *m*, le règne.

Царче, *sn.* un roitelet.

Царь, *sm.* un roi (*f.* reine); *s.* souverain, aine; 1. -рица, *sf.* une tzarine; 2. (*въ шахматна игра*), le roi; 3. книга -рie въ Библіи, les livres de rois; 4. тритѣхъ -рie при Р. Х. les mages; | звѣзды на —, *Astr.* les Trois Rois.

Цвикъ, *sm.* le petit-lait.

Цвилать (*за конie*), *v. imp.* ils 'hennissent.

Цвилене, *sn.* le 'hennissement.

Цвѣкло, *sn. plante*, la beterave; -клен, de betterave; | (*бѣло*), la poirée *ou* bette.

Цвѣтарка търговка, *sf.* une bouquetière.

Цвѣтарь, *sm.* un fleuriste.

Цвѣте, *n.* la fleur; 1. листо отъ —, *Bot.* le pétale; 2. (*направено*), le fleuron; 3. (*съ цвѣтове*), *Bot.* fleur flosculeuse *f*; 4. (*на перде*), la patère; 5. трькало *или* нитка —, la guirlande; 6. -ти (*по плать*), *pl.* le ramage; 7. накиченъ съ — (*за плать*), ramagé, *adj.* | *Blas.* fleuré *ou* -reté *et* -ronné; 8. накичевамь съ —, *va. fam.* fleurir; 9. — и металлы, *Blas.* les émaux *m*; 10. търговецъ на — *или* който обыча —, *sc.* fleuriste.

Цвѣтена похлупка, *sf. Bot.* le périanthe.

Цвѣтене (*боядисване t.*), *sm.* le teint, teinte, teinture, coloration *f*; 1. **единообразно** —, teinte plate; 2. **хубаво** — (*което неизлазя*), grand *ou* bon teint; 3. **долнно** — (*което излазя*), petit *ou* mauvais teint, faux teint.
Цвѣтенце, *sm. dim.* la fleurette; | *Bot.* le fleuron.
Цвѣтенъ, *adj.* coloré; | *Bot.* floral.
— **папратъ**, *sm. plante*, l'osmonde *ou* fougère à fleurs, *f.*
— **прашецъ**, *sm. Bot.* le pollen; | **на** —, [pollinique, *adj.*
Цвѣтнларница, *sf.* la teinturerie.
Цвѣтнларско искуство, *sm.* la teinturerie.
Цвѣтнларь (*боядїя t.*), **ка**, *s.* teinturier, ère.
Цвѣтило, *sm.* la couleur, peinture, teinture *f*; 1. (*на лицето*), le coloris; 2. (*отъ орѣховы чарупкы*), le racinage; 3. **явяване** —, *Phys.* la colorisation; 4. **поцвѣтявамъ съ едно** —, *va.* teinter; 5. **варене платъ въ** —, le débouilli; 6. **варѫ платъ въ** —, *va.* débouillir; 7. **заѣкване** — **на платъ**, le mordançage; 8. **искарвамъ -то на нѣща**, *va.* déteindre; 9. **мажѫ съ** —, *va.* coucher; 10. **ослабявамъ** —, *va.* délaver; 11. **лошо исписвамъ съ -тила**, *va. fam.* peinturlurer; 12. **смалене** —, *Peint.* la dégradation; 13. **смѣсване -ла**, la chromatique; | *Peint.* la rupture.
Цвѣтиленъ, *adj.* tinctorial.
— **лакмусъ**, *sm.* le tournesol *ou* croton des [teinturiers.
— **мѫхъ**, *sm. plante*, l'orseille *et* orcelle *f.*
Цвѣтителенъ, *adj.* colorant, de couleur.
Цвѣтна цципица, *sf. Bot.* la spathe.
Цвѣтникъ, *sm.* jardin fleuriste *m*; | (*въ градина*), le parterre; | (*прѣстолче за цвѣтѫ*), la jardinière.
Цвѣтно бранило, *sm. Bot.* le corymbe.
Цвѣтовитъ, *adj. Bot.* florifère *et* floripare.
Цвѣтокапенъ шарлагунь, *sm.* le coucou.
— **крайка** (*цвѣтѫ по крайщата на кърпа*), *sf.* les liteaux *m.*
Цвѣтосвамъ (*щампа*), *va.* laver.
Цвѣтосване, *sm.* le lavis.
Цвѣтъ, *sm.* la teinte; 1. (*и fig.*), la fleur; 2. (*на вино*), le bouquet; 3. (*върху животны*), la robe; 4. (*въ книгы*), la couleur; 5. (*косъмъ върху конь*), le poil; 6. (*на лицето*), le teinte; 7. (*на маргаръ*), l'orient *m*; 8. **беряѫ** —, *va.* effleurer; 9. **зимамъ -тъ**, *va. fig.* défiorer; 10. **изваждамъ -тъ на нѣщо**, *va.* décolorer; 11. **окапване** —, la défloraison; 12. **расположение -тове**, *Bot.* l'inflorescence *f.*
Цвѣтясало вино, *sm.* vin besaigre *m.*
Цвѣтя (*поцвѣтявамъ, боядисвамъ t.*), *va.* teindre, colorer, peinturer; | (*мажѫ съ бистръ*), bistrer.
Цедаръ (*лимонъ*), *sm.* le cedrat.
Цедерабъ, *sm. arbre*, l'azédarac *m.*
Цедрово дърво, *sm.* le cedratier.
Цезура (*прѣсичане въ стиховетѣ*), *sf.* la césure.
Целестически калугеръ, *sm.* un celestin.
Цементенъ, *adj.* cémentatoire.
— **прахъ**, *sm. Chim.* le cément. [menter.
Цементосвамъ (*металлъ*), *va. Chim.* cé-
Цементосване, *sm.* la cémentation.
Цементъ, *sm.* la lithocolle, badigeon *m*; | *Chim.* le cément.
Ценихъ (*жълтица, 51 грошъ*), *sm.* le sequin.
Ценсорски, *adj. adj.* censorial.
Ценсорство, *sm.* la censure.
Ценсоръ, *sm.* un censeur.
Ценсура, *sf.* la censure; | **подложенъ на** —, censurable, *adj.*
Ценсуренъ, censorial. [gramme.
Центиграммъ ($\frac{1}{100}$ *граммъ*), *sm.* le centi-
Центилитръ ($\frac{1}{100}$ *литра*), *sm.* le centilitre.
Центиметръ ($\frac{1}{100}$ *метръ*), *sm.* le centimètre.
Центіаръ ($\frac{1}{100}$ *аръ*), *sm.* le centiare.
Центнеръ, *sm.* un cent pesant; | (*сто фунта*), le quintal; | **метрически** — (*сто килограмма*), quintal métrique *m.*
Централенъ, *adj.* central. [fuge *f.*
Центробѣжна сила, *sf. Phys.* force centri-
— **ловна сила**, *sf. Phys.* force centripète *f.*
— **скопически**, *adj.* centroscopique.
— **скопія**, *sf. Mathém.* la centroscopie.
Центръ, *sm.* le centre; | (*на платность-та*), point vélique *m*; | **обыкаляне около единъ общъ** —, la circonvolution.
Центумвирски, *adj.* centumviral. [virat.
Центумвирско достойнство, *sm.* le centum-
Центумвиръ (*въ Римъ*), *sm.* un centumvir.
Центуріонъ, *sm.* un centurion.
Центурія, *sf.* la centurie. [cent.
Центъ ($\frac{1}{100}$ *олландевски фіоринъ*), *sm.* un
Цеолитъ (*каменно вещество*), *sm. H. nat.* le zéolithe.
Церва, *sf. plante*, la gaude.
Церемоненъ, *adj.* cérémonieux.
Церемоніалъ, *sm.* le cérémonial, étiquette *f.*
Церемоніаленъ, *adj.* solennel *et* -lemnel; -лно, -lement.
— **маршъ**, *sm. Milit.* le défilé.
Церемоніално, *adv.* en cérémonie.
Церемоніи, *sf. pl.* les façons *f*; | **безъ** —, trève de compliments, *f.* [monies, *m.*
Церемоніймейстеръ, *sm.* maître des céré-
Церемонія, *sf.* la cérémonie, le compliment; 1. **правя много -ніи**, *va.* complimenter; 2. **правя -ніи нѣкому**, *va.* courtiser; 3. **безъ** —, *adv.* sans cérémonie, point de cérémonie, à la dragonne; 4. **безъ никаквы другы -ніи**, sans autre forme de procès.
Церемонжса, *vr.* faire des cérémonies *f.*
Церенины праздницы, *sm. pl.* les céréales *f.*
Церера (*планета*), *sf. Astr.* la Cérès.
Церинъ (*съставна часть на восакъ-тъ*), *sm.* la cerine.

Церій (*металъ*), *sm. Chim.* le cerium.
Цесаревичъ (*наслѣдникъ на всероссійски прѣстолъ*), *sm.* césarévitch *m*; | -ревна (*негова стопанница*), *sf.* cesarévna *f*.
Цестъ (*печана рѫкавица*), *sm.* le ceste.
Ци, *sm.* nom bulgare de la lettre Ц.
Цибетски сокъ, *sm.* la civette.
Цибетъ, *sm. tamm.* la civette.
Циганка (*рѫшетарка*), *sf.* une gitana.
Циганинъ, анка, *s.* un bohémien *ou* égyptien.
Циганска вулія, *sf. fig.* les béatilles *f*, pot pourri *m*; 1. (*смѣсь различны статіи*), *fig.* le salmigoudis; 2. (*за вино*), la ripopée; 3. (*съ дрѣболія*), le tripotage.
Циганскы дългове, *sm. pl.* dettes criardes *f*.
Цагарка *или* **Сигарка**, *sf.* le cigare.
Цигарчица, *sf. dim.* la cigarette.
Цигарочникъ (*мамѐ за цигары*), *sm.* le porte-cigare. [porte-cigares.
Цигарочница (*кутійка за цигары*), *sf.* le
Циглавость, *sf. Méd.* l'amaurose *ou* goutte sereine *f*.
Циглавъ, *adj.* amaurotique.
Цагуларь, *sm.* un violon *ou* violoniste; | (*искусенъ*), un violoniste *et* -liniste; | (*за хоро*), un ménétrier.
Цигулка *и* **-гумнлка**, *sf.* le violon.
Цидъ (*главатарь у Арабитяны*), un cid.
Циклически поетъ, *sm.* poëte cyclique *m*.
Циклоида (*трькалѧста линія*), *sf. Géom.* la cycloïde.
Циклоиденъ *и* **-идаленъ**, *adj.* cycloïdal.
Циклопъ (*бура*), *sm.* le cyclon.
Циклопически, *adj. Archit.* cyclopéen *et* -pique.
Циклопъ, *sm.* un cyclope.
Цикута (*питіе*), *sf.* la ciguë.
Цилиндричетки, *adj.* cylindrique.
Цилиндръ, *sm.* le cylindre.
Циментъ (*хоросанъ t.*), *sm.* le ciment; | замазвамъ съ —, *va.* cimenter; | майсторъ за —, un cimentier.
Цингусъ (*монета*), *sm.* espèces sonnantes *f*.
Цинкова руда, *sf. Chim.* la cadmis *ou* calimine.
Цинковане, *sm.* le zingage *et* zincage.
Цинкувамъ (*покрывамъ съ цинкъ*), *va.* zinguer *et* zinquer.
Цинкъ (*дутя t.*), *sm.* le zinc; **-женъ**, de zinc; | работникъ на —, un zingueur *et* zinqueur.
Цинникъ, *sm.* un cynique.
Цинипсъ, *sm. insecte*, le cynips.
Циническа, *adj.* cynique.
Циническо учене, *sm.* le cynisme.
Ципа, *sf.* la peau; 1. (*на сѣме*), la coque; 2. *Anat.* la membrane; 3. *Bot.* l'hymen *et* hymenée *m*, arille *f*, liber *m*, tunique *f*.
Ципенъ, *adj.* membraneux.
Ципица, *sf.* l'épiderme *m*; | *dim.* la pellicule; *Bot.* la bourse.
Ципица завивка, *sf. Anat.* la capsule.
Ципокрылна буболечка, *sf. H. nat.* l'hyménoptère *m*. [bubon, dépôt *m*.
Цирей, *sm.* l'abcès *m*, apostume *et* apostème,
Цирконій (*металъ*), *sm. Chim.* le zirconium.
Цирконъ (*жлъть ялмазъ*), *sm. Minér.* le jargon. [lettre encyclique *f*.
Циркуляръ (*околно писмо*), *sm.* la circulaire,
Циркумваллаціона линія, *sf. Milit.* ligne de circonvallation, *f*.
Циркъ (*ипподромъ*), *sm.* le cirque.
Циссонда (*крива линія*), *sf. Géom.* la cissoïde. [cystotome.
Цистотомъ (*инструментъ*), *sm. Chir.* le
Цитадель (*тврдиня, калѐ t.*), *sf.* la citadelle.
Цитварно сѣме, *sm.* la barbotine.
Цитварь (*-ренъ корень*), *sf. plante*, la zédoaire.
Цитизъ, *sm. arbuste*, faux ébénier *ou* cytise des Alpes, *m*.
Цитра (*у с. с.*), *sf.* la cithare.
Цица, *sf.* le sein, mamelle *f*; 1. (*на краве, на коза*), le truyon; 2. направена — за дѣте, le liberon; 3. цицы, *pl.* le teton.
Циценъ, *adj. Anat.* mammaire *et* memellaire.
Цицеро (*шрифтъ, 11 пункта*), *sm. Typ.* le cicéro.
Цицероновски (*за писало*), *adj.* cicéronien.
Цицоприлиценъ, *adj.* mamillaire.
— **прилична изданка**, *sf. Anat.* apophyse mastoïde *f*. [chiffrer.
Цифра, *sf.* le chiffre; | **смѣтамъ съ -ры**, *va.*
Цървуленъ, *sm.* délabré.
Цървулы, *sm. pl.* la guêtre; | **опинамъ си -тѣ**, *va. fig.* tirer ses guêtres; | **стѣгамъ си -тѣ**, *vn.* prendre ses jambes à son cou, jouer des jambes.
Църкала (*отъ бжзунякъ*), *sm. pl.* la clifoire.
Църкалка, *sf.* la pompe; | (*ржчна и глистирна*), la seringue.
Църкалченъ майсторъ, *sm.* un pompier.
Църкамъ, *va.* seringuer.
Църка (*за пилецъ*), *v. imp.* il frigotte *et* fringotte; | **църкать**, *pl.* ils pépient, ils dégoisent.
Цръкъ, *sm.* l'injection *f*.
Църтене (*на врабчы*), *sm.* le guilleri; | (*на пилцы*), la gazouillement *et* -lis, le ramage; | (*пѣяне на пилцы*), le chant.
Църтять, *v. imp.* ils gazouillent, ils chuchetent, ils ramageut; | (*за прѣпилцы*), ils margottent.
Цѣва, *sf.* le tube, tuyau, chalumeau, cannule *m*, anche *f*, fuseau à dentelle, *m*; 1. *Anat.* le vaisseau; 2. (*у органы*), le tuyau; 3. (*у ключъ*), la forure, tige *f*.
Цѣвенъ, *adj.* tubulaire; | *Bot. H. nat.* tubuleux; | *Bot.* tubulé.
Цѣвица, *sf.* la tubulure; | *Bot.* le tuyau.
Цѣдилна (*на платно*), *sf.* la clairière.
Цѣдителна рѫшетка, *sf.* l'égoutoir *m*.

Цѣдилка, *sf.* l'égoutoir *m*, filtre *m*, couloire *f*, tamis *m*, étamine, chausse *f*; | *Pharm.* le blanchet; | (*ложъ платъ*), la chiffe.
Цѣдж, *va.* filtrer, couler.
Цѣла нота, *sf.* la ronde.
Цѣлина (*материкъ*, *суша*), *sf.* le solide, terre *f*; 1. *Géogr.* le continent; | което еа относя до —, continental, *adj*; 2. оране —, le défrichement; 3. орѫ —, *va.* défricher; 4. орачъ на —, un défricheur (*voyez* Стърнище).
Цѣлнчко, *sm.* la pièce; | (*на махалце*), la lentille; | (*тръкалце за пруба*), le déneral, écusson *m*.
Цѣло, *sm.* le total, le tout, le tout-ensemble, ensemble *m*, masse *f*, entier *m*; | докарвамъ подъ едно —, *va.* totaliser; | изъ —, *adv.* au *ou* en total, en tout.
— купенъ, *adj.* intact.
— купность, *sf.* l'integrité *f*.
— мѫдренна дѣвойка, *sf. fig.* une vestale.
— мѫдренникъ, *sm. arbrisseau*, l'agnus-castus *f*.
— мѫдренъ, *adj.* pudique; -но, -ment.
— мѫдрие, *sm.* la pudicité, vertu, honnêteté *f*; | нѣмане —, la défloration; | развалямъ —, *va.* déflorer.
Цѣлость, *sf.* l'intégralité *f*, intégrité, totalité, plénitude *f*; | въ -та си, en son entier.
Цѣлненъ, *adj.* massif.
Цѣлниничкъ, *adj.* intact, tout entier.
Цѣлно, *adv.* massivement.
Цѣлность, *sf.* la massivité.
Цѣлъ, *adj.* total, complet, intact, intégral, tout, parfait, plein, sain, tout entier, franc; | изъ -ло, *adv.* intégralement.
— брой, *sm. Arithm.* l'entier *m*.
— камыкъ (*на видъ*), *sm.* le parpaing et pierre -paigne *f*.
Цѣна, *sf.* le prix, valeur, taxe *f*, marché *m*; 1. *Jur.* le coût; 2. *fam.* le combien; 3. каквато — и да бѫде, à tout prix, à quelque prix que ce soit; 4. (*на базарскы стоки*), la mercuriale; 5. (*на парытѣ*), la cote; 6. продажба по — въ книжарница, prix fort; 7. продажба по опрѣдѣлена —, le prix fixe; 8. сѫща —, prix coutant; 9. бѣлѣжѫ — на, *va.* coter; 10. давамъ малка — за, *va.* mésoffrir; 11. извѫнрѣдно искане —, *fig.* le rançonnement; 12. наддаване —, l'enchère *f*; 13. наддавамъ *или* качвамъ -та на нѣщо, *va.* enchérir; 14. качване —, l'enchérissement *m*; 15. намалявамъ -та на нѣщо, *va.* ramender; 16. опрѣдѣлене —, l'appréciation *f*; 17. покачване —, la hausse; 18. спадане —, la dépréciation; 19. спадамъ *или* свалямъ —, *va.* déprécier, dépriser; 20. струвамъ една —, *vn.* équivaloir; 21. турямъ —, *va.* priser; 22. който е изгубилъ -та си, discrédité, *adj*; 23. който показва —, appreciatif, *adj*; 24. съ —, *invar.* valant; 25. съ една — по-долу отъ, *prép.* à moins de.
Цѣненъ, *adj.* salarié, stipendiaire, mercenaire.
— музикантъ, *sm. Milit.* un gagaste.
Цѣнилникъ, *sm.* un estimateur, appreciateur *m*.
Цѣнителенъ, *adj.* appreciatif.
Цѣнливъ, *adj.* appréciable.
Цѣнѫ, *va.* salarier, stipendier, apprécier, taxer, gager, faire cas *ou* grand cas de; | -*се*, *vr.* se louer (*voyez* Главнявамъ).
Цѣпене (*дърва*), *sm.* le fendage; | (*на минераллы*), le clivage.
Цѣпеница, *sf.* l'échandole *f*; | *Blas.* la billette.
Цѣпеницы (*дърва*), *sf.* bois de fente *ou* de refend, *m*.
Цѣпилникъ, *sm.* fendeur, euse.
Цѣпителенъ клинъ, *sm.* le fendoir.
Цѣпка, *sf.* la crevasse, déchiqueture, fissure, fêlure, fente, estafilade *f*; 1. *Bot.* la laciniure; 2. la scissure; 3. (*на матка*), *Anat.* la vulve; 4. (*на стѫна*), la lézarde; 5. (*на копыто*), *Vét.* la comblète.
Цѣпкы (*за носъ-тъ на конь*), *sf. pl.* le caveçon *et* cavesson.
Цѣпливъ, *adj. Minér.* scissil.
— камыкъ (*на плочи*), *sm.* le feldspath; | дѣто има -канани, feldspathique, *adj.*
Цѣпната жуна, *sf. Chim.* bec-de-lièvre *m*.
Цѣпнатоного животно, *sm.* fissipède, *adj. m*.
Цѣпнатъ, lézardé; | *Bot.* incisé.
— прѣпорецъ, *sm.* la cornette.
Цѣпнуване, *sm. Chir.* la fissure.
Цѣпъ (*у станъ*), *sm.* le temple *ou* tamplu.
Цѣпя, *va.* fendre, crevasser; 1. (*минераллы*), cliver; 2. (*пакъ*), refendre; 3. цѣпятса, *v. imp.* ils se fendrent, ils se clivent; | (*за косми*), ils se fourchent.
Цѣрене, *sm.* la cure; | *Méd.* la curation.
Цѣрилникъ, *sm.* médecin; | *fam.* un esculape.
Цѣрителенъ, *adj.* médicamenteux, médicinal, curatif, salutaire.
— мажунъ, *sm. Pharm.* la confection.
Цѣрителна трѣва, *sf. plante*, la sanicle, la simple.
Цѣрително придобываване, *sm.* la médication.
Цѣрно питіе, *sm. Méd.* la potion.
Цѣръ, *sm.* le remède, curatif *m*, recette *f*; 1. *fig.* le médecin, médecine *f*, médicament *m*; 2. (*за натискване на сѫнѫ*), *Méd.* antéphialtique, *adj*; 3. правя -тъ лѫжливо, *va. Pharm.* adultérer; 4. (*който докарва промѣняване*), *Méd.* altérant *adj*; 5. отъ всякой — равно по толкось, *adv.* ana; 6. давамъ много -рове, *va. fam.* droguer; 7. зимамъ много -рове, *va. fam.* se droguer.

Цѣрж, *va.* traiter, médicamenter; | *-ca*, *vr.* se traiter, se médicamenter.
Цю (*викъ за конїе*), *interj.* 'hue, 'huhau *et* 'hurhau.
Цжвнатъ, *adj.* fleuri, fleurissant.
Цжвнуватса (*устата на тонъ*), *v. imp. Artill.* elle s'égueule.
Цжвтене, *sn. Bot.* la fleuraison *et* floraison.
Цжвти, *vn.* fleurir, prospérer; 1. *fig.* fleurir: 2. (*изтъно*), refleurir; 3. което цжвти двапжти въ година, *Bot.* bifère, *adj*; 4. което цжвти често (*за трьндафилъ*), *Bot.* remontant, *adj.*
Цжкамь (*съ езикъ-тъ си*), *vn.* clapper.
Цжкане (*съ езикъ-тъ си*), *sm.* le clappement
Цжика, *sf.* bulle d'air, *f.*

Ч.

Ч Часовническа възглавничка.

Ч (*че*), la 24ème lettre de l'alphabet bulgare.
Чаврьстина, *sf.* la rapidité, les vivacités *f.*
Чаврьсто, *adv.* vite *et* vitement, rondement.
Чаврьстъ, *adj.* rapide, vite, prompt, vif, roide *et* raide; | *Astr.* véloce; | (*за конь*), tride.
Чагавоокъ, воока, *s.* chassieux, euse.
Чагавъ, *adj.* chassieux.
Чардачна стая, *sf.* la mansarde.
Чардаче (*въ градина*), *sn.* la gloriette; | (*въ лозїе*), la treille.
Чардакъ, *sm. t.* la cassine, 'galetas *m*; | (*на планина*), le fortis; | (*надъ кжща*), *voyez* Аттикъ.
Чай, *sm.* le thé; 1. гости призовани на —, un thé; 2. (*съ сиропъ и млѣко*), la bavaroise; 3. (*съ вино*), *Mar.* le sangris; 4. попарване и накиснуване както —, infusion théiforme *f.*
Чайка, *sf. oiseau*, la mouette; -кенъ, de [monette.
Чайникъ, *sm.* la théière.
Чайно дърво (*дрьче чай*), *sm. arbrisseau.* [le thé.
— ситце, *sm.* le passe-thé.
Чакмакъ (*огниво на оржжїе*), *sm. t.* le déclin, platine *f*, fusil *m*, batterie *f*, clenche *f* (*voyez* Огниво).
Чакржкчїя, чїйка, *s. t.* renoueur, euse et rhabilleur (*voyez* Костонаправачъ).
Чакржкъ (*на гиранъ*), *sm. t.* le bourriquet; | (*за прѣдене*), le rouet.
Чакъ (*на кърма*), *sm. Mar.* la mèche.
Чакъ-чикъ *и* **Тикъ-такъ** (*на сърдцето*), *adv.* tac tac *et* tic tac. [pierrée.
Чакжлна вада (*за истичане воды*), *sf.* la
Чакжлъ, *sm. t.* le parapet.
Чампары (*или цака-цакъ*), *sf. pl. t.* la castagnette, cliquette *f.*
Чамъ-сакжзъ, *sm. t.* (*voyez* Борска джвка).
Чанта, *sf. t.* le canapsa; | (*за дѣлны хартїи*), le porte-lettres; | (*за на ловъ*), la carnassière *et* carnier *m.*
Чантичка, *sf.* la mallette.
Чантоносецъ, *sm.* un canapsa.
Чапразы, *sm. pl. t.* (*voyez* Пжвты).
Чарникъ, *sm.* la barque, le bachot.
Чарница, *sf. arbre*, le mûrier, le sorbier des oiseaux *ou* sauvage; | присадена —, sorbier domestique *ou* cormier; | —, *plante*, la myrtille *ou* eurelle anguleuse.
Чарницы, *sf. pl.* la mûre, sorbe *ou* corme *f*; | дивы —, mûre sauvage.
Чарпїя [теглене на —, *Géom.* la cultellation *f.*
Чарупка, *sf.* la coque, coquillage *m*, coquille, écale *f*; 1. *Bot.* la balle *et* bâle, glume *et* gloume *f*; 2. *H. nat. Bot.* la valve; 3. (*у жида и др.*), l'écaille *f*; 4. (*на плодове*), la peau; 5. животны съ -кы, le coquillage; 6. сбіене камацы съ —, le coquillart; 7. пъленъ съ —, *H. nat.* coquilleux, *adj.* 8. съ —, *H. nat. s.* coquillier, ère; 9. събране —, le coquillier. [*adj*; *m.*
Чарупкокожно животно, *sm. H. nat.* testacé,
Чарупчаста прьсть, *sf.* le falon; | трапъ за ископаване —, la falunière; | наторявамь съ —, *va. Agric.* faluner.
Чарупчастъ, *adj.* subéreux; *Bot.* valvé; | *H. nat.* coquillier.
— торъ, *sm.* le falun. [buccinal.
Чарупченъ, *adj. Bot.* valvaire; | *H. nat.*
Чаршїя, *sf. t.* le bézestan, la 'halle.
Часовенъ *и* **-сенъ**, *adj.* horaire.
Часовникарска кутїя, *sf.* le porte montre.
Часовникарски занаятъ (*часовникарство*), *sm.* l'horlogerie *f.*
Часовникарь (*майсторъ*), *sm.* un horloger.
Часовникъ, *sm.* la montre, heure *f*; 1. (*на сграда*), l'horloge *f*; 2. водни —, horloge d'eau *ou* clepsydre; 3. пѣсачевъ —, horloge de sable *ou* sablier; 4. (*за стѣна, за прѣстолъ*), la pendule; 5. (*за стѣна*), le cartel; 6. (*съ бройове на мѣсечны дни*) montre à quantièmes; 7. (*съ глуха репетицїя*), montre à toc; 8. біене — прѣди четвьртинытѣ, l'avant-quart *m*; 9. вътрѣшнитѣ части и направы на —, la cadrature *et* quadrature; 10. захлупцы на —, la cage; 11. (*съ двойны захлупцы*), montre à savonnette; 12. калъвче за — въ пазуха, le porte-montres; 13. тъкмо съ біенето на —, à l'heure sonnante; 14. фабрикантъ на колела за —, un blanquier; 15. майсторъ за -вницы, un pandulier; 16. сандъкарь за —, un penduliste. [montre.
Часовническа възглавничка, *sf.* le porte-

Часове (*прѣди литургія*), *sm. pl.* les laudes *f.*
Часословъ, *sm.* livre des heures, *m.*
Часъ, *sm.* l'heure *f*, la lieue, le moment; 1. (*минута*), l'instant *m*; 2. единъ — пѫть, une heure de chemin; 3. на добьръ —, à la bonne heure; 4. всѣкый —, à tout moment, à tous moments; 5. за въ — (*за единъ* —), dans le moment, à l'instant, dans l'instant; 6. на всѣкый —, à tout instant, à chaque instant, à tous propos; 7. въ неотреденъ —, à une heure indue; 8. въ сѫщій —, à point nommé; 9. на -тъ, à la chaude; 10. по — *или* по часка да са видимъ, à bientôt.
Частенъ (*страненъ*), *adj.* special, particulier, privé, partial, partiel; | *Gram.* partitif.
— брой, *sm. Arithm.* le quotient.
— класецъ, *sm. Bot.* l'épillet *m.*
— театръ, *sm.* comédie bourgeoise *f.*
— човѣкъ (*страненъ*), *sm.* un particulier.
Частно, *adv.* particulièrement.
Частица (*трошица*), *sf.* la molécule, parcelle, fraction *f*; | (*Gram. на слово*), la particule.
Частиченъ, *adj.* moléculaire; | *Gram.* particulaire.
Частна болница, *sf.* maison de santé, *f.*
Частно крьщене, *sm.* l'ondoiement *m.*
Частность, *sf.* l'individualité *f.*
Часть (*дѣлъ, дѣлба*), *sf.* la part, partage *m*, partie, portion *f*, morceau *m*, pièce *f*, membre *m*, section, quote-part, quotilité *f*, volume, contigent, lot, fait *m*, region *f*; 1. *pop.* le lopin; 2. малка —, la parcelle; 3. (*отъ задъ*), le pan; 4. (*дѣлъ на книга*), le tome; 5. забѣлѣжвамь съ брой —, *va. Typ.* tomer; 6. една —, *adv.* en partie; 7. -сти (*на слово*), *pl. Gram.* partics d'oraison; 8. раздѣлямь на — *va.* morceler.
Чаушъ, *sm. t.* un chiaoux *ou* tchavouche.
Чафраненъ *и* -рановъ, *adj.* safrané.
Чафранъ, *sm. plante*, le safran *ou* crocus, carthame *ou* safran bâtard; | нива посѣяна съ —, la safranière; | поцвѣтявамь *или* подправямь съ —, *va.* safraner.
Чафутинъ, тка, *s.* juif, ive.
Че, *conj.* que *et* qu', car, puisque *et* puisqu'.
Чегарь, *sm.* la piquette; | *pop.* le piot.
Чедо, *sm.* l'enfant *m.*
— либіе (*обыгъ къмъ дѣца*), *sm.* la philogéniture.
— роденъ, *adj.* génératif.
Чекиня (*свинска*), *sf.* la soie.
Чекинястъ, *adj.* sétifère.
Чекія, *sf. t.* (*voyez* Сойка).
Чекорче, *sm. dim.* la branchette.
Чекоръ, *sm.* la branche; | *Bot.* le tubercule; | отъ единъ — (*за тръстинка*), d'un seul jet.
Чело, *sm.* le front, sommité *f*; | (*врьхъ у плодове*), *Bot.* le nombril.
Человенъ, *adj. Anat.* frontal, coronal.
Человникъ (*у Евреи*) *sm.* le fronteau; | (*на конь*), le frontal.
Челостенъ, *adj.* mandibulaire; | *Anat.* maxillaire.
Челостна кость, *sf.* la pommette.
Челость, *sf.* la machoire; | (*отдолня*), *Anat. H. nat.* la mandibule; | раскривявамь си -та, *va.* se démantibuler la machoire.
Челяденъ, *adj.* familial, de famille.
Челядь, *sf.* la famille, ménage *m*, maison *f.*
Чемаданъ [изреждане —, *Milit.* le paquetage (*voy.* Жемаданъ).
Чемширяно дърво, *sm.* le buis.
Чемширь, *sm. arbrisseau*, le buis; | мѣсто посадено съ —, la buissaie *et* buissière.
Ченгелъ, *sm. t.* (*voyez Кука*). [*віе*), rouceux.
Чепорястъ, *adj.* noueux, raboteux; | (*за дръ*-
Чепоръ (*бодакъ на дърво*), *sm.* le noeud, picot *m.* [set; | (*но бѫчва*), la fontaine.
Чепъ, *sm.* le bondon, chevillé *f*, fosset *et* faus-
Черасло, *sm.* le pilon, pince *f*, frion, contre *m.*
Червивъ, *adj.* véreux.
Червій *и* -векъ, *sm.* le ver; 1. дѫждовенъ —, ver de terre; 2. лозенъ — (*и въ глава у животны*), le ver-coquin; 3. (*на месо*), l'asticot *m*; 4. проѣденъ отъ —, antisonné *adj.*
Червен, -ви *и* -вецы, *sm. pl.* la vermine; 1. (*у пилцы*), les filandres *f*; 1. проѣдено отъ —, il se vermoule; 2. рови за — (*за глинъ*), *v. imp.* il vermille; 3. транче за —, la verminière; 4. търси — въ земята (*за барсѫкъ*), *v. imp.* il vermilonne.
Червейче, *sm.* la larve; | земно —, le vermisseau; | (*на майски брьмбарь*), ver blanc *et* man *ou* turc.
Червекоподобенъ, *adj.* vermiculaire; | *Anat.* vermifore; | *Méd.* péristaltique.
— подобно движене (*на чьрвата*), *sm. Méd.* la peristole. [bagelle *f.*
Червогонникъ, *sm. plante*, le fabago *et* fa-
Червоточенъ, *adj.* vermoulu, véreux; | *Archit.* vermiculé; | *Agric.* chancreux.
Червоточина, *sf.* la vermoulure, mangeure, piqûre *f*; 1. *Agric.* le chancre; 2. изѣдено отъ — дърво, mouliné, *adj*; 3. пъленъ съ —, artisonné, *adj.*
Червоточна работа, *sf. Archit.* les vermiculures *f.*
Черга, *sf.* tapis gros *m*; | снемамь — отъ чергило, *va.* débâcher.
Чергарь, ка, *s.* nomade.
Чергило, *sn.* le cerceau, soufflet *m.*
Череша, *sf. arbre*, le ceresier; | (*хрущѫлка*), le bigarreautier. [wasser.
Черешава ракія, *sf.* le kirsch *et* kirsch-
Черешавъ цвѣтъ, *sm.* rouge serise *f.*
Черешакъ, *sm.* la cerisaie, capronier, *m*; | —, *oiseau*, le gros-bec. [bigarreau.
Черешы, *sf. pl.* la cerise; | (*хрущѫлкы*), le
Черкова, *sf.* l'église *f*, maison de Dieu, le

sanctuaire, temple, prêche *m*, les autels *m*; 1. (*причетена къмъ друга*), l'annexe d'une église; 2. отлъчане отъ —, l'anathème *m*; 3. отлъченъ отъ —, anathème, *adj*; 4. прѣдъ -та, en face de l'église.

Черковенъ. *adj*. ecclésiastique, d'église.
— **аналогій**, *sm*. le lutrin.
— **доходъ**, *sm*. le bénéfice.
— **епитропъ**, *sm*. un chevecier *et* chefecier, marguillier *m*; | **длъжность на** —, la marguillerie.
— **законъ** (*на първи папы*), *sm*. la décrétale.
— **химнъ**, *sm*. l'hymne *f*, prose *f*.
— **имотъ**, *sm*. la fabrique.
— **канонъ**, *sm*. le canon.
— **налогъ**, *sm*. l'obvention *f*. [гвица).
— **прѣпорецъ**, *sm*. le vitrail (*voyez* Херу-
— **стражарь**, *sm*. un bedeau.
— **училищникъ**, *sm*. un docteur de l'église.
— **фелонъ**, *sm*. le pluvial

Черковна дрѣха, *sf*. la chasuble; | **който върти търговія съ -хы и украсенеа**, un chasublier.
— **мантія**, *sf*. la chape.
— **наредба**, *sf*. la sanction.
— **спомень**, *sf*. la commémoraison.
— **херугвица**, *sm*. le gonfalon *et* gonfanon.

Черковникъ, *sm*. un clerc; | (*облеченъ въ стихарь*), un chapier; | (*който знае черковенъ редъ*), un rubricaire. [gieuse *f*.

Черковно благочиніе, *sn*. discipline reli-
— **въспиране**, *sn*. censure ecclésiastique *f*.
— **оглашене**, *sn*. ban de mariage, *m*.
— **пѣене**, *sn*. le plain-chant.
— **славянски езикъ**, *sm*. langue liturgique *f*.
— **слушбашъ**, *sm*. un ecclésiastique.

Черковны вещи, *sf*. *pl*. la chapelle.
— **литіи**, *sf*. *pl*. la procession; | съ —, -nellement. [les ornements *m*.
— **облекла**, *sn*. *pl*. la sacristie; | (*филоны*),
— **приходы**, *sm*. *pl*. l'oeuvre *f*.
— **свѣщи**, *sf*. *pl*. la cire.

Черна джвка, *sf*. l'hédérée *et* gomme hédérée *f*.
— **лунички** (*на лицето*), *sf*. la mouche.
— **лѣпка**, *sf*. la noirceur, noircissure *f*.
— **марганцова руда**, *sf*. le périgueux.
— **морска гъска**, *sf*. *oiseau*, la macreuse.
— **немощь**, *sf*. *Méd*. la melaena *ou* maladie noire. [cacis.
— **планиница**, *sf*. *arbrisseau*, le cassis *et*
— **прьсть**, *sf*. *Géol*. le lias.
— **смола**, *sf*. l'arcanson *m*.
— **сѣнка**, *sf*. *plante*, la morelle.
— **череша**, *sf*. *arbre*, le griottier.

Чернетъ (*патка*), *sf*. le morillon.

Черникаво цвѣтило и Чар-, *sn*. la momie.

Черникавъ и -нявъ, *adj*. noirâtre, brun, bronzé, puce, bis; | (*за конь*), gris tisonné *m*.
— **ревень**, *sm*. *plante*, le rhapontic.
— **човѣкъ**, *sm*. un noiraud; | *fam*. *s*. maricaud, aude.

Чернилка, *sf*. le noir, bleuissoir *m*; | (*въ житото*), la brûlure; | **сажденє** —, noir de fumée *ou* à noircir.

Чернина, *sf* la noirceur; | (*черна матерія въ тѣлото*), *Méd*. la mélanose.

Черничькъ, *adj*. noir comme poix.

Чернобылникъ, *sm*. *plante*, la garde-robe.
— **бѣлъ**, *adj*. rouan vineux.
— **главъ**, *adj*. noir.
— **-конь**, *sm*. cheval cap de more *ou* -cavecé de noir, rouan *m*.

Черно гроздіе, *sn*. le morillon; | (*Бургундско*), le pineau.
— **дрозде**, *sn*. *oiseau*, le merle.
— **земъ**, *sm*. le terreau, terre franche *ou* végétale *f*, humus.
— **сивъ**, *adf*. bleu.
— **-конь**, *sm*. cheval porcelaine *m*.
— **-косъ**, *sm*. *oiseau*, nonnette cendrée *f*.
— **окъ, ка**, *s*. brunet, ette.
— **-човѣкъ**, *sm*. un brun.
— **планиничевъ сокъ**, *sm*. le cassis *et* cacis. [drap —, *sm*.
— **Седанско сукно**, *sn*. le pagnon *et*
— **или Жално облекло**, *sn*. le noir.
— **цвѣтило**, *sn*. le noir.

Черны черешы, *sf*. *pl*. la griotte.

Чернѣя и Чар-, *vn*. se noircir.

Черня, *va*. noircir, brunir; | (*хартія, книжа*), *fam*. rôler.

Черпалница, *sf*. (*voyez* Буфетъ).

Черпало, *sn*. la drague, puisoir *m*.

Черпане, *sn*. le puisage.

Черпя, *va*. traiter; | (*хора*), abreuver; | (*нѣкого до пѣянъ*), coiffer (*voyez* Служа).

Черчавъ, *sm*. *t*. la couverture; | (*подъ болень*), *Méd*. l'alèze *et* alaise *f*.

Черчавы, *sm*. *pl*. drap de lit, *m*.

Черчеве, *sn*. *t*. (*voyez* Прьгъ).

Черъ, *adj*. noir, nègre; 1. *fig*. d'ébène; 2. (*за ризы*), sale; 3. (*за хлѣбъ*), bis; 4. (*както діаволъ*), noir comme poix; | (*както смола*), noir comme jais.
— **бобъ**, *sm*. *plante*, la fève; | (*простъ*), fève de marais; | (*конски или сухъ*), *plante*, la féverole.
— **ботракъ**, *sm*. *plante*, l'hanebane *ou* juquiame noire *f*.
— **брьмбаръ**, *sm*. *insecte*, le bousier.
— **вѣтъръ**, *sm*. (*voyez* Сѣверный).
— **вжглень** (*въ житото*), *sm*. *Agric*. le charbon, charbucle *f*; | **черня или плѣщя съ** —, *va*. charbonner; | **изгаря отъ** —, *v*. *imp*. *Agric*. il charbouille.
— **гущеръ**, *sm*. *reptile*, le mouron.
— **карандашъ**, *sm*. la plombagine *ou* mine de plomb.

Черъ конь (*безъ бѣличко*), *sm.* cheval zain *m.*
— корень, *sm. plante*, la scorsonère *et* salsifis noir *m.*
— мракъ, *sm. fig.* les ténèbres *f*; | (*на врѣмена*), *fig.* la nuit des temps *m.*
— мряморъ (*на жълты жилы*), *sm.* le portor *et* porte-or.
— облакъ, *sm.* la nuée; | *Mar.* la bouillard.
— рыбарь, *sm. oiseau*, la judelle *ou* foulque.
— стрькель, *sm. oiseau*, le biboreau.
— цвѣтъ, *sm.* noir; | *Blas.* le sable.
— чай, *sm.* thé bohé *ou* bohéa, *m.*
Чесалка, *sf.* la cardasse, carde, peigne, séran *et* sérancoir *m*; 1. (*рѣдка за кълчища*), le regayoir; 2. чесане коприна съ —, le cardage; 3. разчесвамъ съ — коприна, сукно, *va.* carder.
Чесална фабрика, *sf.* la carderie.
Чесало (*за конь*), *sm.* l'étrille *f*; | (*за ленъ*), l'affinoir *m.*
Чесане (*ленъ*), *sm.* le sérançage.
Чесанъ, *sm.* la gousse; | глава —, gousse d'ail.
Чесачъ, ка, *s.* cardeur, laineur, euse; | (*на ленъ*), un séranceur.
Чеснова трѣва, *sf. plante*, l'alliaire *f.*
Чесновъ, *adj.* alliacé.
— лукъ *и* Чесанъ, *sm. plante*, l'ail *m*; | (*зеленъ*), la ciboullette *ou* civette.
— лучецъ, *sm. plante*, la cive *ou* civette.
Честенъ, *adj.* honnête, brave, irréprochable, intègre; | бывамъ —, avoir les mains nettes *f.*
Честита либовь, *sf.* bonne fortune.
Честито, *sm. fam.* la jubilation; | ходя на —, *vn.* aller saluer.
Честитъ, *adj.* heureux, fortuné, prospère; | *fam.* chanceux; | (*сѣмь*), *vn. fig.* avoir le vent en poupe *f.*
— часъ [въ —, sous d'heureux auspices.
— ударъ (*въ билиардна игра*), *sm.* le raccrec.
Честиты случкы, *sf. pl.* les prospérités *f.*
Честитявамъ, *va.* visiter, aller saluer.
Честитяване, *sn.* la visite, jubilé *m.*
Честна дума, *sf.* parole d'honneur, *f.*
Честното, *sn.* l'honnête *m.*
— име, *sn.* la réputation.
Честность, *sf.* l'honnêteté *f*, rectitude *f*, bien *m*; | *fig.* l'integrité *f.*
Често, *adv.* souvent; 1. по —, plus souvent; 2. най —, le plus souvent; 3. твърдѣ —, toujours; 4. тай — щото, toutes et quantes fois que.
— либивъ, *adj.* ambitieux (*voyez* Славолибивъ).
— либецъ, *sm.* un ambitieux.
— либіе, *sn.* l'ambition *f.*
— навиждане, *sn.* l'assiduité *f.*
— повтаряне, *sn.* la fréquence.
Честъ, *adj.* fréquent; -то, -quemment; 1. épais; 2. (*и adv.*), dru et menu; 3. (*за пулсъ*), fréquent; 4. -сто біене (*на пулсъ*), la fréquence.
Честь (*касметъ t.*), *sf.* le sort, destinée, fortune *f*, bonheur, 'hasarde *m*; 1. la félicité, nom *m*, affaire *f*; 2. *fig.* la chance, lot *m*, étoile, sérénité *f*, apanage *m*; 3. врьщамъ -та кога играя, *va. fam.* déguignonner; 4. добра —, *fam.* bonne chance! 5. игра на —, jeu de 'hasarde; 6. нѣмане —, l'infortune *f*; | *fam.* la touche; 7. опитвамъ ся -та, *va.* courir la chance; 8. оставямъ на -та, *va.* 'hasarder; 9. правя *или* прѣдпріемамъ на —, *va.* risquer; 10. за —, *adv.* par bonheur, heureusement; 11. на —, au 'hasarde, à l'aventure, à vue de pays; | *fam.* vaille que vaille, tout coup vaille.
Четворенъ (*о четыре пляти*), *adj.* quadruple; | (*за плятъ*), quadrillé.
— аспектъ, *sm. Astr.* la quadrature.
— брой *или* четъ, *sm.* le quadruple.
— плятъ, *sm.* le croisé, étoffe à carreux, *f.*
Четвърта година, *sf. Vén.* le quartan *et* quart an.
— нота, *sf. Mus.* la noire.
— пауза, *sf.* le soupir.
— часть, *sf. Jur.* quarte falcidienne *f*; | (*дѣлба отъ наслѣдство, требелліянска четвъртина*), *Jur.* quarte trébellianique *et* -bellienne *f.*
Четвъртакъ, *sm.* le jeudi; 1. великъ —, jeudi saint; 2. (*прѣзъ сырница*), jeudi gras; 3. -такъ, le carré; 4. (*въ книгы*), le quatre; 5. (*мѣрка за жито*), l'émine *f.*
Четвъртацы, *sm. pl.* les quadernes *m*; | (*въ триктракъ*), les carmes *m.*
Четвъртаченъ, *adj. Bot.* quadriparti.
Четвъртина (*чиѣрекъ t.*), *sf.* le quart, le quarteron, le quartier; -ненъ, *adj.* quart; 1. (*бихва*), le quatrant; 2. (*срата*), la feuillure; 3. (*година*), le quartier; 4. (*дѣлба*), *Jur.* le quarte; 5. (*фунтъ или стотакъ*), le quarteron; 6. (*тонъ*), demi setier *m.*
Четвъртиненъ аспектъ, *sm. Astr.* aspect quartile *m.*
Четвъртита дебелина, *sf.* l'équarrissage *m.*
— дупка (*за кърмено дръжало*), *sf. Mar.* l'amollette *f.*
— платно, *sn. Mar.* le tréou.
Четвъртитъ, *adj.* carré; 1. *Géom. H. nat.* tétragone; 2. направямъ —, *va.* carrer; 3. правя *или* издѣлвамъ на четыре кѫта, *va.* équarrir; | издѣлване на —, l'équarrissement *m.*
Четвъртоденна трѣска, *sf.* fièvre quarte *et* -quartaine *f.*
Четвъртъ, *adj. num.* quatre; | -брой, *sn.* le quatre.
Четвъртый, *adj.* quatrième; -то -ment; 1. -день (*на декада*), le quartidi; 2. -брой,

-классъ, -редъ (*на кжща*), -рта часть, le quatrième.
Четка, *sf.* la brosse; 1. (*отъ чекиня и сламкы*), la vergette *et pl.* les -*s*; | чистж съ —, *va.* vergeter; 2. дъска съ — за истриване, le décrottoir; 3. ѣка ботушарска —, la décrottoire; 4. (*за чистене зжбы*), brosse à dents; 5. (*за коса*), brosse à cheveux; 6. (*за шинета*), le goupillon; 7. чистене съ —, la brossée *et* brossage *m*; 8. чистя *или* измитамъ съ —, *va.* brosser.
Четкарница, *sf.* la brosserie.
Четкарски занаятъ, *sm.* la brosserie.
Четкарь, *sm.* un brossier *et* marchand brossier; | (*майсторъ*), un vergetier.
Четковиденъ, *adj. Bot.* trigiliforme.
Четене, *sn.* la lecture, numération *f.*
Четъ, *sm.* le nombre, date *f*; | кой —, le quantième.
Четуинстъ, *adj.* (*voyez* **Кичастъ**).
Четыре, *adj. num.* quatre; | брой —, nombre quaternaire *m.*
— вьрзна нота, *sf. Mus.* quadruple croche *f.*
— годишенъ, *adj.* quatriennal.
— -гликъ, *sm. Vén.* le quartanier.
— годишна длъжность, *sf.* le quatriennal.
— драхмы (*отонче, монета*), *sn.* la tétradrachme.
— дѣлбенъ, *adj. Bot.* quadrilobé.
— захлупаченъ, *adj. Bot.* quadrivalve.
— клинникъ, *sm. Géom.* le tétraèdre.
— копытно животно, *sn. H. nat.* quadrisulce, *s.*
— кжтенъ, *adj.* carré; | *Géom.* quadrangulaire; | *Géom. H. nat.* tétragone.
— -лихнирь (*чопарка*), *sm.* la réglette *ou* carrelet *m.* [le tétragone.
— кжтникъ, *sm.* le carré; | *Géom. H. nat.*
— кжтно, *adv.* carrément; | правя —, *va.* carrer.
— лопатна ладія, *sf.* la quadrirème.
— мощіе, *sn. Bot.* la tétradynamie.
— мѣстна каруца, *sf.* carosse à deux fonds, *f.*
— мжжство, *sn. Bot.* la tétrandrie.
— ного животно, *sm.* quadrupède *adj. m.*
— раздѣленъ, *adj.* quadrifide.
— ржко животно, *sn.* quadrumane, *adj. m.*
— сричень, *adj.* tétrasyllabique.
— срична рѣчь, *sf. Gram.* tétrasyllabe, *adj. m.*
— ставенъ, *adj.* carré.
— стишіе, *sn.* le quatrain; | (*тетралогія у Грьцы*), la tétralogie.
— стълпенъ храмъ, *sm.* le tétrastyle.
— страненъ, *adj.* quadrilatéral.
— страникъ, *sm. Géom.* le quadrilatère.
— струнна лира, *sf.* la tétracorde.
— стжпенъ стихъ, *sm.* le tétramètre.
— тактна нота, *sf. Mus.* la maxime.

Четырецвѣтенъ, *adj. Bot.* quadriflore.
— членна голѣмина, *sf. Alg.* le quadrinôme.
Четырнаесеть, *adj. num.* quatorze; | -сетый день, *sm.* le quatorze *et* le quatorzième; | (*въ шинетъ, лиса или краля*), le quatorze.
Четырнаесетый, *adj.* quatorzième; -сето, -ment; | -сета честь, *sf.* le quatorzième.
Четыресеть, *adj. num.* quarante; | (40-тѣхъ члена на френска Академія, les quarante *m*; | сѫдба отъ 40 члена въ Венеція, la quarantie.
— годишенъ, *adj.* quadragenaire; | брой —, nombre —, *sm.*
— дневенъ, *adj.* quadragésimal.
— -пость (*великы пости*), *sf.* jeûne quadragésimal *m.*
— дни *или* -годины, le quarantaine.
Четыресетый, *adj.* quarantième; | -сета часть, *f.* le —, *sm.*
Четж, *va.* nombrer, compter; | (*пары*), jouer du puce.
Чехарда (*игряне*), *sf.* cheval fondu *m.*
Чехларь (*майсторъ*), *sm.* un sandalier.
Чехлы, *sm. pl.* la pantoufle, babouche, sandale *f*; | подкова за —, fer à pantoufle, *m.*
Чески *или* **Бохемски языкъ**, *sm.* tchèque, *adj. m.*
Чечетъ, *sm. oiseau*, le tarin.
Чешма, *sf. t.* (*voyez* **Кладенче**).
Чешмарь, *sm. t.* (*voyez* **Водоводецъ**).
Чешулка, *sf. Bot.* le calice, calyptre, perigone *m.*
Чешулчастъ, *adj. Bot.* calicé.
Чешулченъ, *adj. Bot.* calicinal.
Чешж (*конь*), *va.* étriller; 1. (*коприна*), houpper; 2. (*кълчища*), regayer; 3. (*ленъ, конопля*), sérancer, peigner; 4. (*съ ноктіе*), gratter; 5. -*ca*, *vr.* se gratter; 6. *pop.* se galer.
Чибукъ (*за піене тютюнъ*), *sm. t.* le chibouque, la pipe, le calumet; | подпушевамъ —, *va.* culotter. [la serine.
Чижикъ, *sm. oiseau*, le serin; | (*женски*),
Чиликъ, *sm. t.* le bâtonnet.
Чимъ, *sm. t.* (*voyez* **Блана**).
Чинене, *sn.* le prix. [sible.
Чинливъ, *adj.* valable, *invar.* valant, admis-
Чинове, *sm. pl.* le personnel.
Чиновникъ, *sm.* un employé, fonctionnaire, homme en place, *m*; | (*въ Инглитера*), un alderman; | (*въ министерство*), un bureaucrate.
Чиновници, *sm. pl.* le personnel; | вліяніе на —, la bureaucratie; | брой на станване —, *fig.* la fournée.
Чиноначаліе, *sn.* la hierarchie.
Чинъ, *sm.* le rang, grad *m*, classe *f*, état *m*, observance *f*, ordre *m*, charge *f*, lieu *m*; 1. *fig.* la volée; 2. въскачване на повысокъ —, l'avancement *m*; 3. давамъ —

нѣкому, *va.* grader, déférer; 4. сваляне отъ —, la dégradation; 5. изваждамъ отъ —, *va.* casser, 6. оттамнуване —, *Milit.* la casse; 7. има — (*чиновенъ*), gradé, *adj.*

Чинѫ, *va.* faire, coûter, tenir, valoir; | чини, *v. imp.* il vaut.

Чипъ, *adj.* nez épaté *m.*

Чиракъ, *sm. t.* un ouvrier.

Чирень, *sm.* la châsse; 1. (*на ножъ*), le manche; 2. (*на сабя*), la poignée; 3. (*дръжка на сабя*), la garde; 4. майсторъ на -реня, un emmancheur; 5. — (*мида*), le solen.

Чирепъ, *sm.* la brisure, éclat *m*; | (*отъ счупена сждина*), *Chim.* le tesson *et* tét; | -пы, *pl.* le debris. [jotterean.

Чискъ (*на боръ*), *sm. Mar.* le joutereau *et*

Чиста печѣлба, *sf.* le revenant-bon.

— **пита** (*опечена въ пепелъ*), *sf.* la fouace *et* fougasse.

Чистене, *sm.* le nettoiement *et* nettoyage, curement, écurage, épluchage *et* -chement *m*, fourbissure *f et* -bissage *m*; | (*рѫка или канавъ*), le draguage *et* dragage.

Чистилка, *sf.* le chasse-pierre *ou* garde; | (*игла*), *Artill.* l'épinglette *f.*

Чистиляникъ, ница, *s.* épluchеur, euse; un pareur; | (*на гирани*), un cureur; | (*на дрѫхы и ботушы*), un brosseur.

Чистилища, *sf.* le propitiatoire; | (*пьрво мытарство*), le purgatoire.

Чистина *и* **-стотія**, *sf.* la propreté, netteté, pureté, chasteté, orthodoxie *f.*

Чистителенъ, *adj.* purgatif, dépuratoire; | *Méd.* abstergent *et* abstersif, détergent, coprагogue.

— **лѣкъ** (*за по на влнъ*), *sm.* la médecine.

— **ножъ**, *sm.* l'épluchoir *m.*

— **цѣръ** (*и пріемане* —), *sm.* la purgation; | давамъ —, *va.* purger; | зимамъ —, *vn.* se purger.

Чистително, *sm.* le purgatif; | *Méd.* évacuent *et* -cuatif, *adj. m.*

— **срѣдство**, *sm. Méd.* l'abstergent *et* abstersif *m*, dépuratif, détersif, *m.*

Чистичькъ, *adj.* propret.

Чисто, *adv.* purement, nettement, blanchement; | *Jur.* quittement.

— **мѣсто** (*въ облацы*), *sm.* l'éclaircie *f.*

— **кръвенъ конь**, *sm.* cheval de pur sang, *m*; | исписъ -ніе, le stud-book.

— **сърдеченъ** *и* **-сърдченъ**, *adj.* naïf, franc, simple, sincère, candide; | *fig.* ouvert, rond; | бывамъ —, *vn.* avoir le coeur sur les lévres *f.* [roche, *m.*

— **-човѣкъ**, *sm. fig.* homme de la vieille

— **сърдечіе**, *sm.* la sincérité, naïveté, candeur *f.*

— **сърдечно**, *adv.* franchement, naturellement, de bonne foi, coeur à coeur.

Чистосьрдечность, *sf. fig.* la rondeur.

Чистъ, *adj.* pur, clair, propre, chaste, net, élégant, fin, immaculé, blanc; 1. *fig.* vierge, liquide, orthodoxe; 2. (*за въздухъ*), serein; 3. (*за животны, въ Библія*), monde; 4. най — (*за восакъ, за масло*), vierge.

— **металлъ** (*въ монета*), *sm.* le fin.

Чистя, *va.* nettoyer, purger, éplucher, torcher, curer, débarbouiller, écurer, fourbir; 1. *fig.* balayer; 2. *Chir.* absterger; 3. *Méd.* déterger; 4. (*бобъ*), monder; 5. (*рѫка*), draguer. [et sauf.

Читавъ, *adj.* sain, sauf; | — и здравъ, sain

Читенія, *sn. pl.* cours public *m.*

Читецъ *и* **Четникъ**, *sm.* lecteur, trice; | *fam.* un liseur; | (*по срѣмѫ на обѫдъ*), un anagnoste. [modier.

Читѫ, *va.* lire; | (*съ единъ гласъ*), *fig.* psal-

Чифтликъ, *sm. t.* le cense, closerie *f*, maison de plaisance, *f*; 1. (*безъ данъ*), *Jur.* le franc-alleu; | стопанинъ на —, un franc-tenancier; 2. даване — на закупуване съ повьрнуване добытакъ, cheptel de fer, *m*; 3. живѣяне на —, la villégiature.

Чифте (*стрѫхно*), *sm. t.* le chevron; | гуждане -тета, le chevronnage; | турямъ -тета на стрѣха, *va.* chevronner (*voyez* Било).

Чифтчія, *sm. t.* (*voyez* Орачъ).

Чифтъ, *sm. t.* la couple (*voyez* Тѫкъ *и* Дватакъ).

Чичероне (*водачъ*), *sm.* un cicerone (*pl.* ni).

Чичисбей (*послужникъ*), *sm.* un sigisbée *et* cicisbée.

Чичо, *sm.* l'oncle *m*; | dit-on, *m.*

Членъ, *sm.* le suppôt; 1. *Gram.* l'article *m*; 2. *Mathém. Log.* le terme, 3. (*на една вѣра*), article de foi; 4. (*на тѣло, на община и Log. Alg.*), le membre; 5. (*на тайна община*), un carbonaro (*pl.* ri); 6. турянe искуственъ —, *Chir.* la prosthèse *et* prothèse; 7. застѣгване тайны -нове, l'infibulation *f*; 8. застѣгвамъ тайны -нове, *va.* infibuler. [dant *m.*

— **корреспондентъ**, *sm.* membre correspon-

Човка (*пилческа*), *sf.* le bec; | *H. nat.* le rostre; | (*за крѣмакъ-тъ на оржіе*), la mâchoire (*voyez* Ключь).

Човкать (*за пилцы*), *v. imp.* il picotent.

Човѣколюбецъ (*филантропъ*), *sm.* un filantrope.

— **любіе**, *sm.* l'humanité *f*, la filantropie.

— **любива община** [жена отъ —, dame de charité, *f.*

— **любивъ**, *adj.* humain, philantropique.

— **ненавистникъ**, *sm.* un misantrope.

— **плашилникъ**, *sm. fig.* un loup-garou.

— **ѣдецъ**, *sm.* anthropophage, *adj. m*; un cannibale, ogre *m.* [balisme *m.*

— **ѣдство**, *sm.* l'antropophagie *f*, canni-

Човѣкъ (*pl. човѣцы, людіе, хора*), *sm.*

l'homme *m*, humain, personnage *m*, personne *f*, individu, sujet, être *m*, âme *f*, visage, corps, mortel *m*; 1. *fam.* le particulier; 2. почтенъ —, honnête homme, homme de bien; 3. политиченъ, истащенъ —, homme honnête; 4. за работа —, homme à; 5. никакъвъ —, homme de paille; 6. (*съ лошаво име*), homme noté; 7. описане на —, *Rhét.* le prosopographie; 8. (*що угодява и на двѣ страны*), *fam.* un amphibie; 9. (*и нѣкой* —), on *et* l'on, *pron. indéf*; | може ли —, peut-on; 10. (*хитъръ и опитенъ*), vieux routier; 11. направямъ нѣкого —, *va.* humaniser; 12. ставамъ —, *vn.* s'humaniser; 13. -вѣщы, *pl.* les gens *m*; 14. вѣщи —, *Jur.* gens à ce connaissants; 15. (*свѣтъ*), le monde; 16. орлякъ —, la foule; 17. всичкытѣ — мало и голѣмо, le tiers *et* quart; 18. (*смрьтныытѣ*), les humaines.

Човѣче, *sm.* bout d'homme, *m*; 1. *Anat.* la pupille; | на —, pupillaire, *adj*; 2. (*съ окото*), la prunelle; | *Anat.* l'iris *m*.

Човѣшки, *adj.* humain; -кы, по — познамеа, -nement.

— родъ, *sm.* l'humanité *f*.

Човѣшкы наукы [**кой то учи** —, un humaniste.

Човѣщина *f u* -вѣчество, *sm.* l'humanité *f*.

Чоперикъ, *sm.* demi empan *m*.

Чопля, *va.* ciseler; | (*по малко*), mordiller.

Чорба (*супа*), *sf. t.* la soupe, le potage; 1. (*съ зелие*), potage aux choux; 2. — и варено месо, le pot-au-feu; 3. за всичко само една —, *adv.* pour tout potage.

Чорапы, *sm. pl. t.* le bas, chausses *f*; | кѫсы —, la chaussette; | безъ —, *adv.* nu-jambes.

Чорапчія, *sm. t.* un bonnetier.

Чьравце, *sm.* la tripette.

Чьравъ (*на чьрвата*), *adj. Anat.* splanchnique.

Чьрварь (*търговецъ на чьрва*), ка, *s.* tripier, ère.

Чьрвена биля, *sf.* la carambole.

— гѫска, *sf. oiseau*, le barnache *et* barnacle.

— еребыца, *sf. oiseau*, le francolin, gelinotte des bois, *f*.

— игличена, *sf. plante*, la livèche.

— камедь, *sf.* la laque *et* gomme laque.

— кокошка, *sf.* sultane poule *f ou* porphyrion *m*.

— лунича (*на лицето*), *sf.* la rougeur.

— мѣдъ, *sf.* cuivre de rosette, *m*.

— цѣвна жила, *sf.* l'artère *f*.

Чьрвендакъ, *adj. m. fam.* trogne enluminée, rouge trogne, *f*.

Чьрвендалястъ *u* -дакъ, *adj. s.* rougeaud.

Чьрвенецъ, *sm. insecte*, kermès animal *m*.

Чьрвеникака лѣпка (*по снагата*), *sf.* tache de vin, *f*.

Чьрвеникаво вино, *sm.* vin clairet *et* -paillet.

Чьрвеникавъ, *adj.* rosé *et* rosatre, rougeâtre, alezan; | (*за вино*), oeil-de-perdrix, couleur de perdrix; | правя —, *va.* roussir.

Чьрвеникавъ дроздъ, *sm.* la roselle.

— конь, *sm.* cheval baillet.

— цвѣтъ, *sm.* incarnadin, *adj*.

Чьрвеникавы трьнокословкы, *sf. pl.* le perdrigon.

Чьрвенина (*на кожата*), *sf. Méd* la rubéfaction; 1. (*въ лице*), le rouge; 2. (*на небето*), la rougeur; 3. докарвамъ — на кожата, *va. Méd.* rubéfier; | който докарва —, rubéfiant, *adj*; 4. изваждамъ -та отъ нѣщо, *va.* dérougir; 5. загубвамъ си -та, *vn.* se dérougir.

Чьрвеничкото (*на лицето*), *sm.* le coloris.

Чьрвенка, *sf.* blé noir *ou* sarrasin *et* blé sarrasin.

Чрьвенобрадица, *sf. poisson*, le surmulet *ou* [rouget.

— бѣлъ конь, *sm.* le rouan.

— вещество (*отъ брошь*), *sm. Chim.* l'alizarine *f*.

— дьрво, *sm.* bois d'acajou, mahogon *ou* mahogoni *et* mahoni, *m*.

— жълтиникаво вино, *sm.* vin rancio *m*.

— зѫмско гроздіе, *sm.* la gadelle.

— крака еребица, *sf. oiseau*, la bartavelle.

— -патка, *sf. oiseau*, le rouge.

— ликъ, *sm.* la carnation.

— мастило, *sm.* la rosette.

— ока рыба, *sf. poisson*, le vangeron.

— опашка, *sf. oiseau*, le rouge-queue.

— оточенъ, *adj.* érésipélateux.

— перъ, *sm. poisson*, le rouget *ou* surmulet.

— роденъ, *adj.* porphyrogénète.

— сивъ, *adj.* gris de minime, *m*.

— тропливъ (*за желѣзо*), *adj.* rouverin.

— трькалце (*около рогче на цица*), *sm.* le halo.

— фіолетовъ, *adj.* zinzolin.

— цвѣте, *sm. plante*, la barbe-de-Jupiter.

— цвѣтило, *sm.* le rouge, laque *et* gomme laque *f*; | поцвѣтявамъ съ —, *va.* rougir; | поцвѣтяване въ —, le roussissage.

— черно-бѣлизнявъ конь, *sm.* rubican, *adj. m*.

— шийникъ, *sm. oiseau*, le rouge-gorge.

Чьрвенъ, *adj.* rouge, roux, de carmin, vineux, couperosé, incarnat; | *fig.* de corail; | (*за образъ*), rubicond.

— бенишъ, *sm. t.* la pourpre, laticlave *m*.

— брашлянъ, *sm. plante*, la filipendule.

— восакъ, *sm.* cire à cacheter *ou* d'Espagne, *f*; | сгорещавачъ на —, un chauffe-cire.

— дѫбъ, *sm. arbre*, le rouvre *et* roure.

— киселякъ, *sm. plante*, le sang-de-dragon.

— корень, *sm. plante*, l'oreanête *et* -nette *f*.

— лукъ, *sm. plante*, la ciboule (*voyez* Кормидъ лукъ).

— мышоморъ, *sm. Chim.* la rubine.

Чървенъ отокъ, *sm. Méd.* l'érésipèle *ou* érysipèle, goutte rose *f.*
— **Петко**, *sm. fig.* le vin.
— *или* **снаженъ цвѣтъ**, *sm.* couleur de rose, de chaire, *f.*
— **тебширъ**, *sm.* la rosette, rubrique *f.*
— *или* **тѣлни цвѣтъ**, *sm.* l'incarnat *m.*
— **цвѣтъ**, *sm.* la rougeur, le roux; | (*червило*), *Blas.* le gueuls.
Червены брѣзни (*на кожа*), *sf. Méd.* les vergettures *f*; | на —, vergetée, *adj.*
— **и дългнясты картофлы**, *sf. pl.* la vitelotte *ou* viquelotte.
— **дрѣбны ябълкы**, *sf. pl.* l'api *m ou* [pommi d'api, *f.*
— **жилицы** (*на око*), *sf. pl.* éraillé, *adj.*
— **капкы**, *sf. pl. Méd.* le pourpre; | **трѣска съ —**, fièvre pourprée *f.*
— **пжпкы**, *sf. pl.* les rousseurs *f.*
— **пжпчицы**, *sf. pl.* l'échauffure *f*; | (*по лицето*), le bourgeon; | *pop.* le nubis.
— **яйца**, *sm. pl.* oeufs de Pâques, *m.*
Чървило, *sm.* le rouge, carmin, *m*; 1. *Chim.* le minium; 2. (*реалгаръ*), *Chim.* le réalgar; 3. — **и бѣлило**, *sm.* la cosmétique, le fard.
Чървеница (*жида*), *sf.* la pourpre, le pourprier.
Чървисвамъ (*запсувамъ чървено*), *va.* cardinaliser; 1. (*съ чървило*), empourprer; | *fig.* enluminer; 2. — **и бѣлисвамъ**, farder; 3. *-са, vr.* se farder.
Чървни *и* **-вотенъ**, *adj. Anat.* viscéral.
Чърво, *sn.* l'intestin *m*, boyau *m*, tripe *f*; 1. **-ва**, *pl.* les intestines; на **-вата**, *Anat.* intestinal, *adj*; 2. les entrailles *f*, le flanc; 3. *Anat.* le viscère; 4. (*на животно*), *coll.* la tripaille; 5. **въспалене на —**, *Méd.* l'entérite *f*, colite *f*; 6. **испъкване —**, *Chir.* la hernie; 7. **изсыпване —**, *Chir.* l'éventration *f*; 8. **наука за —**, la splanchnologie; 9. **разрѣзване на —**, *Chir.* l'entérotomie *f*; 10. **което издува —**, *Méd.* flatueux, *adj*; 11. **което са относи до —**, *Anat.* colique, *adj.*
Чървотенъ редъ (*мѣсто за продаване чърва*), *sm.* la triperie.
Чървяса *и* **-венѣяса**, *vr.* rougir, se colorer; | **който са чърви**, érubescent, *adj.*
Чубрица, *sf. plante*, la menthe, calament, boucage *m*; | **пеперия —**, menthe poivrée.
Чувалче, *sn.* le sachet.
Чувалъ, *sm. t.* le sac, poche *f*; 1. **единъ пъленъ —**, une sachée; 2. (*съ прьстъ*), *Milit.* sac à terre; 3. (*пжтнически*), sac de nuit; 4. **пълня** *или* **турямъ въ —**, *va.* ensacher; 5. **майсторъ на -валы** (*мутафинъ t.*), un pochetier (*voyez* **Платникъ**).
Чувамъ (*за нѣщо*), *vn.* revenir (*voyez* **Варда**).
Чугунна джска (*съ соба*), *sf.* plaque de feu, [de cheminée, *f.*
Чугунна плоча, *sf. Com.* la taque.
Чугунникъ, *sm.* la marmite.
Чугунъ, *sm.* la fonte, fer fondu *ou* de fonte, *m*; | **топене — въ ступъ**, *Métall.* le maréage; | **топъ —**, *va. Métall.* marer.
Чудакъ, *sm.* un original.
Чудене, *sn.* l'admiration *f.*
Чуденъ *и* **-десенъ**, *adj.* miraculeux, mirifique, merveilleux, admirable, étonnant, étrange prodigieux, myrobolant, extraordinaire, bizarre; 1. morose, baroque, frappant, phénoménal, paradoxal *et* -doxe, plaisant, singulier, dyscole, difficile, original, quinteux, rare; 2. *fig.* excentrique, hétéroclite, cacochyme; 3. *fam.* ratier; | **съ — начинъ**, *adv.* miraculeusement.
— **нжравъ**, *sm. fig.* le travers.
— **човѣкъ**, *sm.* un original; | *fam.* un iroquois.
Чудителенъ, *adj. Gram.* admiratif.
Чудна прѣкда, *sf. Méd.* le pica.
Чудно, *adv.* admirablement, à merveille, singulièrement; | **-дното**, *sn.* le merveilleux; | | **— и дивно нѣщо**, *sn.* le venez-y-voir.
Чудность, *sf.* l'étrangeté *f*, bizarrerie, morosité, originalité, singularité *f*, travers *m*; 1. *fig.* l'excentricité *f*; 2. **правя —**, *va.* singulariser; 3. **распознавамса отъ другытѣ съ -та си**, *vr.* se singulariser.
Чудо, *sn.* le miracle, merveille, admiration *f*, prodige, chef-d'oeuvre, signe *m*; | *fig.* le phénomène.
Чудовище, *sn.* le monstre, prodige *m.*
Чудовищенъ, *adj.* monstrueux, prodigieux.
Чудоприказвателенъ, *adj.* épique.
Чудоосія, *sf.* la merveille, miracle *m*, aventure *f*, prodige *m.*
Чудотворене, *sn.* le miracle.
Чудотворенъ, *adj.* thaumaturge; | **-рецъ**, *sm.* un thaumaturge.
— **творство**, *sn.* la thaumaturgie.
Чудяса (*нѣкому*), *vr.* admirer; | **-дя си са**, s'admirer.
Чуене, *sn.* l'exaucement *m.*
Чужда земя, *sf.* l'etranger *m*, extérieur *m* | **на —**, à l'étranger.
— **коса**, *sf.* tour de cheveux, *m.*
Чужденецъ, нка, *s.* étranger, ère; forain, aine; un passager; 1. *Jur.* un aubain; 2. **правда на хазната за наслѣдство на —**, droit d'aubaine; 3. **състояне на —**, *Jur.* la pérégrinité; 4. **въспиране** *или* **неоставяне -нцы да живѣятъ въ градъ**, la xénélasie.
Чужденски, *adj.* exotique.
Чуждостраненъ, *adj.* étranger, extérieur, exotique; | **министерство на -ранны дѣла**, les affaires étrangères *f.*
Чуждохраненъ (*за растенеа, за животинкы*), *adj.* parasite.

Чуждъ, *adj.* étranger, forain, d'autrui; | намирамса — въ община, *vr.* se trouver dépaysé.

Чукалка, *sf.* la pile, pilon *m*; | (*у ботушари*), la bouisse.

Чукалникъ, *sm.* un pileur.

Чукалница, *sf.* le bocard.

Чукало, *sm.* le brisoir, broie *f*; | (*за конопя*), l'échanvroir *m*, écang *m*.

Чукамъ, *va.* frapper, battre, percuter, cliqueter, égruger, broyer, piler; 1. (*на врата*), heurter; 2. (*желѣзо*), cingler; 3. (*за ситно*), concasser; 4. (*руда*), *Métall.* bocarder; 5. (*ѣдро счемыкъ,*) bruisiner.

Чукане, *sn.* la concassation, percussion *f*; 1. (*правяне на прахъ*), le pilage; 2. (*расовецъ, руда*), le bocardage; 3. дъска за — месо, le tranchoir.

Чуканче, *sn.* le chicot.

Чукнувамса (*о нѣщо*), *vr.* toucher, donner; | -меса, se toucher.

Чукнуване, *sn.* le choc; | (*на тѣла*). *Phys* la collision; | ніемь съ — на чѣпытѣ, *vn. fam.* trinquer.

Чукче, *sn.* le martelet; 1. (*у златарь*), le triboulet; 2. (*на порта*), le heurtoir *ou* marteau; 3. (*въ ушытѣ*), *Anat.* le marteau; 4. (*за подковаване конїе*), le brochoir; 5. (*въ фортепіано*), le sautereau; 6. което са относя до слухното —, *Anat.* malléal, *adj.*

Чукъ, *sm.* le marteau, martel, martelet *m*; 1. (*баба за набиване колове*), le mouton; 2. (*за изчукване*), le flatoir; 3. (*за камани*), le batterand, grelet, têtu *m*; 4. (*на каменодѣлецъ*), la smille; 5. (*за направа пары*), le bouvard; 6. гуждане бѣлѣгъ съ — на дървіе, le martelage; 7; дѣламъ съ — камыкъ, *va.* smiller; 8. удрямъ съ —, *va.* marteler; 9. майсторъ на — кове, un marteleur.

Чулъ (*и постланъ* —), *sm. t.* la serpillière, la carpette (*voyez* Козякъ).

Чума, *sf.* la peste, pestilence, contagion *f*; | ударенъ отъ —, pestiféré, *adj*; | цѣръ за —, antipestilentiel, *adj.*

Чумавъ, *adj.* pestiféré; | слугарь на -вы, un barabolin.

Чуменъ, *adj.* pestilentiel, pestifère *et* pestilent; | *Méd.* loïmique.

— слѣпокъ, *sm.* le boubon; | *Méd.* l'anthrax *ou* charbon *m*.

Чумна врага, *sf. Méd.* le charbon; | приличенъ на —, charbonneux, *adj.* (*voyez* Карбункулъ).

Чупя, *va.* casser, briser, rompre.

Чурбанъ, *sm.* la trouche *et* tronchet *m*.

Чучулка, *sf. oiseau*, l'alouette *f*, mauviette *f*.

Чучулигать (*чучулигы*), *v. imp.* elles grisollent.

Чучурь, *sm. t.* la fontaine, fil, courant, ajutage *ou* ajutoir *m* (*voyez* Течене *et* Цѣва).

Чуя, *vn.* écouter, ouïr, entendre, exaucer; | не са — и невиждамъ, tirer ses gregues *f*.

Чѣкай! *interj.* halte là; | *Vén.* halé.

Чѣкамъ, *vn.* attendre, quetter, se réserver à faire; 1. (*да дойди врѣмето му*), temporiser; 2. (*млого*), croquer le marmot; | *fig.* garder le mulet; 3. (*млого все правъ*), *fam.* faire le pied de grue *f*; 4. (*напусто*), *fig.* se morfondre.

Чѣкане, *sn.* l'attente *f*, expectative *f*; 1. (*на ладія за неполучване товаръ*), *Mar.* l'angarie *f*; 2. въ — на нѣщо, à la veille de: 3. при — на, sous le coup; 4. на —, en expectative.

Чѣша (*и купчина звѣзды*), *sf.* le verre, coupe *f*, vase, calice, ciboire *f*, saint sacrement *m*, tasse *f*, bassin, gobele, bowl *et* bol; 1. (*у с. з.*), le cratère; 2. голѣма —, la jale; | (*за добрѣ дошьлъ*), le vidrecome; 3. пълна — до дъга, la rasade; 4. (*пълна на приливъ*), le rouge-bord; 5. пія — по —, *vn. pop.* chopiner; 6. счупвамъ столчето на —, *va.* épater un verre.

Чѣшка, *sf.* le verre, creuset, godet *m*, timbale *f*; 1. *Chim.* la capsule; 2. (*на джбавый жжладъ*), l'avélanède *f*; 3. (*мѣрка за ракія*), *Mar.* le boujaron; 4. (*за тавле*). le cornet.

Чѣшкоцвѣтникъ, *sm. arbuste*, le calycanthe.

Чѣшкы (*за чай*), *sf. pl.* le cabaret.

Чѣшолистникъ, *sm. Bot.* la sépale.

Ш.

Ш (*ша*), la 25ème lettre de l'alphabet bulgare.

Ша, nom bulgare de le lettre **Ш**.

Шабли (*вино*), *sm.* le chablis.

Шаблонъ, *sm. Techn.* le calibre.

Шавамъ, *vn.* mouvoir, se remuer, se secouer, frétiller; 1. *pop.* grouiller; 2. който шава, *pop.* grouillant, *adj*; | (*за рыба*), frétillant, *adj.*

Шаване, *sn.* le mouvement.

Шавливость, *sf.* la muabilité.

Шавливъ, *adj.* muable, sémillant.

Шага, *sf. t.* l'escapade *f*; 1. *fig.* la farce: 2. *pop.* la blague; 3. -гы, *pl.* les incartades *f* (*voyez* Вшутяване *et* Исплизокъ).

Шагувамса, *vr. t.* babouiner; | *fam.* baliverner; | *pop.* blaguer

Шагринъ *m или* -нена неча, *f.* peau de chagrin, *f*; 1. (*отъ рыбеева кожа*), le ga-

luchet; 2. работя —, *va.* chagriner; 3. майсторъ -нарь, *sm.* un chagrinier.
Шакалъ, *sm. quadr.* le chacal.
Шалашъ, *sm. t.* la loge (*voyez* Колыба).
Шалія (*платъ изъ Руанъ*), *sf.* la rouennerie.
Шалонъ (*платъ*), *sm.* le chalon.
Шалупа (*голѣма лодка*), *sf. Mar.* la chaloupe. [cache-nez.
Шалъ, *sm.* le châle *et* schall; | (*за шія*), le
Шамада (*знакъ за прѣдаване*), *sf. Milit.* la chamade.
Шамарь, *sm. t.* (*voyez* Плѣсница).
Шампанско вино, *sm.* vin de Champagne, *m*; | (*лекo*), tisane de Champagne, *f*; | (*послабо*), cremant, *adj. m.* [viorne-tin.
Шамшитъ, *sm. arbuste*, le laurier-tin *ou*
Шандра, *sf. plante*, la marrube,
Шанкерь, *sm. Méd.* le chancre.
Шантавъ, *adj.* un humoriste; | *fam.* hurlubelu.
Шарабанъ, *sm.* char à bancs, *m.*
Шарада (*видъ гатанка*), *sf.* la charade; | пріятель за -ды, un charadiste.
Шаранче, *sm.* le crapeau *et* carpillon.
Шаранъ, *sm. poisson*, la carpe; -новъ, de carpe; | язъ за -ны, la carpière.
Шарлагунь, *sm. plante*, gland de terre, *m.*
Шарлатански, *adj.* charlatanesque.
Шарлатанство, *sm.* la charlatanerie *et* -tanisme *m*, jonglerie *f*, empirisme *m.*
Шарлатанъ, *sm.* un charlatan, jongleur, opérateur *m*; | (*сюйтарѐ*), un saltimbanque.
Шарлотъ (*видъ чесанъ*), *sm. plante*, l'échalote *f.*
Шарманка (*ржченъ органъ за свирня*), *sf.* orgue de Barbarie, *m.*
Шарфъ, *sm. Milit.* l'écharpe *f.*
Шассе (*игрална крачка*), *sm.* le chassé.
Шатица, *sf. oiseau*, la lavandière.
Шатра (*чадѫрь t.*), *sf.* la tente, la toile; 1. (*съ легло*), le pavillon; 2. (*за падане въздушенъ валякъ*), le parachute; 3. (*за слѫнце и дждъ*), l'en-tous-cas *m*; 4. (*солдатска*), la canonnière (*voyez* Дждовникъ).
Шатрена печа (*у калъска*), *sf.* le mantelet.
Шатричка, *sf. Bot.* l'ombelle *f.*
Шатричкы, *sf. pl. plante*, le convolvulus *ou* liseron. [plante —, *sf.*
Шатрично растене, *sn.* l'ombellifère *et*
Шатрестъ, *adj. Bot.* campanulé.
Шахматенъ, *adj. Blas.* échiqueté; | въ -тно положене, *Mar.* en échiquier.
Шахматна дъска, *sf.* l'échiquier *m.*
— игра, *sf.* les échecs *m.*
Шахматовидно, *adv.* en échiquier.
Шахматъ (*на шахматна дъска*), *sm.* la case.
Шахматы, *sm. pl.* les échecs *m.*
Шахта, *sf. Métall.* le puits; | обковаване съ дъскы —, le cuvelage; | обковавамъ съ дъскы —, *va.* cuveler.
Шахъ, *sm.* l'échec *m*; | (*Персійски царь*), *sm.* un schah.
Швабра, *sf. Mar.* le faubert; | истривамъ съ —, *va.* fauberter; | матрозъ истривачъ съ —, *Mar.* un fauberteur.
Шведска рѣпа, *sf. plante*, le rutabaga *ou* navet de Suède.
Швейцарска кралевска вардія, *sf.* les cent-Suisses *m.*
Швейцарски чай, *sm.* le faltrank.
Швейцарско сирене, *sn.* la gruyère *ou* fromage de gruyère.
Швикъ-хатъ, *sm. Mar.* le clan.
Шебека (*ладія*), *sf. Mar.* le chebec.
Шевронъ, *sm. Milit.* le chevron.
Шейкъ (*у Арабитяны*), *sm.* un cheik *et* scheik. [la soixantaine.
Шейсета година (*отъ раждането си*), *sf.*
Шейсетина (*около шейсетъ*), *sf.* une soixantaine.
Шейсетъ *и* -тый, *num.* soixante; | свѣтамъ — очица въ пикетъ, *va.* soixanter.
— годишенъ, *adj. sc.* sexagenaire.
Шейсетый, *adj.* soixantième, sexagésimal; | -та часть, *sf.* le soixantième.
Шекержійница, *sf. t.* la confiturerie.
Шекержія, жійка, *s. t.* confiturier, ère.
Шекъ (*у ладія*), *sm. Mar.* l'éperon *m.*
Шеметъ [въртене *или* віене —, l'éblouissement *m.* [mel *m.*
Шербетъ (*питіе*), *sm. t.* le sorbet, hydro-
Шеренга, *sf. Milit.* le rang.
Шерифъ (*Арабски князь и сѫдникъ въ Инглитера*), *sm.* un cherif.
Шерочница, *sf. plante*, l'asperule *f.*
Шестакъ (*въ книгы*), *sm.* un six.
Шестнаесетъ, -тый, *adj. num* seize; | -тый день на мѣсецъ-тъ, le seize; | — каса, la seizaine.
Шестнаесетый, *adj.* seizième; -то, -ment; | — брой, *sm.* -сета часть, *sf.* le seizième.
Шеста книга (*на декреталы, черковенъ законъ*), *sf.* le sexte.
Шесть, -тый, *adj. num.* six; | — брой, *sm.* le six; | роденъ съ — пръста, sex-digitaire, *adj. sc.* [никъ, *sm.*
— граненъ, *adj. Géom.* hexaèdre; | -гран-
— книгы (*наредъ, въ пикетъ*), la sixième.
— кѫтенъ, *adj. Géom.* hexagone; | -кѫтникъ, *sm.*
— мѣсеченъ, *adj.* semestre, semestriel.
— мѣсечіе, *sn.* le semestre.
— мѣсечно слугуване, *sn.* le semestre; | — распущане, congé de semestre; | — распустнатъ, un semestrier *et* semestre.
— мѫжіе, *sn. Bot.* l'hexandrie *f.*
— прьстенъ (*за ржка, за кракъ*), *adj.* sex-digital.
— пѫтенъ, *adj.* sextuple; | -тно, *sn.* le —, *sm*; | умножавамъ съ -ти, *va.* sextupler.

Шестреденъ, *adj.* senaire.
— **сричень**, *adj.* hexasyllabe.
— **стишіе**, *sn.* le sixain
— **стжпень**, *adj.* hexamètre.
Шестый, *adj.* sixième; -то, -ment; ‖ — **четъ**, *sm.* -та **часть**, *sf.* le sixième; ‖ — **классъ**, *sm.* la sixième.
— **день** (*на декада*), *sm.* le sextidi.
— **часъ**, *sm.* la sexte *ou* petites heures.
Шефъ, *sm.* un chef
Шибой, *sm. plante*, l'ancolie *f*, pivoine *f*.
Шибалка (*монетна*), *sf.* le balancier.
Шибало (*за сѣчене пары*), *sm.* le moulinet.
Шибнувамь, *va.* 'heurter.
Шибнуване, *sn.* le 'heurt.
Шивникъ (*на хамотъ*), *sn.* la mancelle.
Шикалка (*коршумъ t.*), *sf. fig.* la balle.
Шикалкы (*за мастило*), *sf. pl.* noix de galle, *f*; ‖ *Com.* la cassénole; ‖ (*шипкы*), pomme de chêne, d'eglantier, *f*.
Шиларь, *sm.* un alênier.
Шиллингъ (*монета*, 105 *пары*), *sm.* le schelling *et* shelig, escalin *m*.
Шило, *sn.* le poinçon, pointe, alêne *f*; 1. (*дето*), l'onglet *m et* onglette *f* 2. (*съ вртѣлка*), *Mar.* le chevillot *ou* tolet de tournage; 3. (*на сврѣдель съ врьвь*), la mèche; 4. (*за пробиване бурета*), le gibelet; 5. стоя на —, *vn.* être sur les charbons; 6. ни — ни бодило, ni sou ni maille.
— **образенъ** *и* -лястъ, *adj. Bot.* alêné, subulé.
Шиніонъ (*забрадка отъ коса*), *sm.* le chignon.
Шиншила, *sf. mamm.* le chinchilla *et* chinchilla.
Шипка, *sf. arbuste*, l'églantier *m*; ‖ —, *arbisseau*, le synorrhodon.
Шипкы, *sf. pl.* l'églantine *f*.
Шиповать, *adj. Bot.* spinescent.
Шипове (*на зжбалецъ*), *sm. pl.* la bossette; ‖ (*на пѣтель*), l'argot *m*.
Шипъ, *sm.* l'éperon *m*, épine *f*, piquant *m*, languette *f*; -пястъ, съ шипове, éperonné, ergoté, *adj*; 1. (*на падкова*), le pinçon, crampon *m*; 2. (*подострень врьхъ*), le tenon; 3. поставямь -пове, *va.* éperonner.
Ширина *и* **Ширь**, *sf.* la large, travers *m*; ‖ (*на вървежъ на едны кола*), la voie; ‖ (*на платъ*), *Mar.* la cueille.
Широка нивица, *sf.* le câblé.
— **мауна** (*плашкотъ*), *sf.* le chalan.
— **сабя** (*пала t.*), *sf.* la cimeterre.
— **свырка**, *sf.* la cornemuse *ou* musette; -рченъ, de —.
Широко, *adv.* large; на —, au large.
— **и кжсо буре**, *sn.* le bussard.
— **клюнь**, *sm. oiseau*, le souchet.
— **поле** (*на около съ планины*), *sm. Géol.* le bassein.
— **то чрво**, *sn.* le boyau culier.
Широкость, *sf.* l'étendu *f* (*voyez* **Широчина**).
Широкъ, *adj.* large, étendu, évasé, spacieux, ample, vaste; ‖ ставамь по —, *vn.* s'élargir.
— **прьстенъ**, *sf.* la chevalière.
— **пѫть** (*за двѣ кола*), *sm.* chemin forain *m*.
— **ремыкъ**, *sm.* la sangle.
— **топоръ**, *sm. Techn.* l'épaule *f*.
Широкы панталоны, *sm. pl.* les trousses *f*.
Широчина *и* **Ширь**, *sf.* la largeur, spaciosité *f*; 1. *Géogr. Astr.* latitude *f*; 2. (*на дрѣхы*), l'ampleur *f*; 3. (*на разпрѣгнати крыла*), le vol; 4. (*на стжпало*), le giron.
Ширтове (*кутійкы на писалница*), *sm. pl.* le casier.
Ширтъ (*на врата*), *sm. t.* la cadole; ‖ (*и на прозорецъ*), la targette.
Шитгелбъ (*жълто цвѣтило*), *sm.* stil-de-grain.
Шитіе, *sn.* la coutoure (*voyez* **Шжвъ**).
Шитъ, *adj.* cousu.
Шифоніерка (*дулапъ t.*), *sf.* la chiffonnière.
Шифровамь, *va. Mus.* chiffrer.
Шифръ (*тайно писане съ цифры*), *sm.* le chiffre; 1. пишж съ — писмо, *va.* chiffrer; 2. прочитане на —, le déchiffrement; 3. разбирамь —, *va.* déchiffrer; 4. разбиратъ на —, un déchiffreur.
Шишакъ, *sm.* le morion.
Шише, *sn. t.* (*voyez* **Стжкло**).
Шишенце, *sm.* le carafon.
Шишкава жена, *sf.* grosse maman *f*; ‖ (*или дѣвойка*), *fam.* une dondon.
Шишкавъ, *adj.* ventru, pansu; piffre, esse.
— **човѣкъ**, *sm. pop.* un mouflard.
Шишко, *sm.* un ventru, boursouflé, pansu, poussif, piffre; ‖ *pop.* un mouflard.
Шишлупка, *sf.* la robe; ‖ *Bot.* la coiffe, valve, silique *f*; ‖ кжса —, *Bot.* la silicule.
Шишлупчастъ, *adj.* turbiné; ‖ *Bot.* siliculeux.
Шишлупченъ, *adj.* siliqueux.
Шишулка, *sf. Bot.* la follicule; ‖ (*на восщина*), la cellule.
Шишхане, *sn. t.* le biscaïen.
Шишъ (*съ кука на врьхъ-тъ*), *sm. t.* le boulon; 1. (*у мытари*), la sonde; 2. (*за печене*), la broche, broc, tournebroche *m*; 3. (*за плетене*), *pl.* l'aiguille à tricoter, *f*; ‖ -ове, *pl.* les broches *f*.
Шійка, *sf. Archit.* le gorgerin; 1. *Anat. Bot.* le collet; 2. (*на капитель*), *Archit.* le colarin; 3. (*на цигулка*), le manche.
Шійна чрвена жила, *sf. Anat.* la carotide *et* artère carotide.
Шійникъ, *sm.* la gorge; ‖ (*езыкъ земя*), *Géogr.* l'isthme *m*.
Шійніенъ (*зименъ*) пѫть, *sm.* le traînage, marchpied *m*.
Шійнія, *sf.* le traîneau; ‖ возене на —, le traînage; ‖ расходка съ —, promenade en traîneau, *f*.
Шійніи, *sf. pl.* le tréteau.
Шійнъ *и* -ниченъ, *adj. Anat.* jugulaire, cervical.

Шійнъ попъ, *sm.* mouchoir de cou, jabot *m.*
Шінритецъ, *sm.* la cordelette.
Шінритъ, *sm. t.* le passement, liséré *m*; 1. обтакамъ съ —, *va.* passementer; 2. занятъ и търговія съ —, la passementerie; 3. майсторъ на —, un passementier (*voyez* Ивица).
Шіявъ, *adj.* caleux.
Шія, *sf.* le cou, gorge *f*, col *m*; 1. (*на конь*), l'encolure *f*; 2. (*на котка желѣзна*), *Mar.* le diamant; 3. (*на шишé*), le goulot *et* goulet; 4. врьзка за —, трькалце около —, le collier; 5. съ корона отъ другъ цвѣтъ на —, *Blas.* gorgé, *adj*; 6. натрупвамъ съ пары до —, *va. fig.* gorger; 7. съ — (*за дивичъ*), hasardé, *adj.*
Шія (*задебелѣла кожа*), *sf.* le cor, durillon. cal *et* calus *m*, colosité *f*; 1. (*на кранъ*), l'oignon *et* ognon *m*; 2. ставать ми шіи, *vn.* durillonner *et* se —, *vr*; 3. операторъ на — по краката, un pédicure *et* chirurgien —, un arracheur de corps.
Шія. *va.* coudre; 1. (*твърдѣ хубавѣ*), perler; 2. (*по шито*), rebroder; ‖ (*шулалъ t.*), baguer.
Шканеченъ журналъ, *sm. Mar.* le casernet.
Шканецъ, *sm. Mar.* gaillard d'arrière, *m.*
Шкатулка, *sf.* la cassette.
Шкафутъ, *sm. Mar.* le vibord, passe-avant *et* passavant.
Шквалъ, *sm. Mar.* la raffale, risé *f*, grain de vent, coup de mer, *m.* [Мура)
Шкембе, *sm. t.* la pance (*voyez* Бабекъ *et*
Шкембистъ, *adj.* pansu (*voyez* Шишкавъ).
Шентель, *sm. Mar.* la pantoire.
Шкиво (*у блокъ*), *sm. Mar.* le réa.
Шкиперска каюта, *sf. Mar.* fosse aux lions, *f.*
Школо *sm.* l'école *f* (*voyez* Училища).
Школничество, *sm.* crasse du collége, *f.*
Школски, *adj.* scolastique; -скы, по -скы, *adv.* -ment.
— училникъ, *sm.* un barbacole.
Школско блюдо, *sm.* un cuistre.
Шконтарисвамъ, *va.* escompter.
Шконтъ, *sm. Com.* l'escompte *m*; ‖ който прави търговія съ -тове, *Com.* un escompteur.
Шкотъ, *sm. Mar.* l'écoute *f.*
Шкуна (*ладія*), *sf. Mar.* le schoner *et* schooner; ‖ (*подъ котка*), *Mar.* la savate.
Швейцаръ (*вратарь*), *sm.* un suisse *ou* portier.
Шлейфъ (*задни полы на рокля*), *sm.* la queue, la robe; ‖ (*у амазонка*), la traîne; ‖ съ — (*за дрѣха*), traînant, *adj.*
Шлеменъ покрывъ (*у Римляны*), *sm. Milit.* la tortue.
Шлемникъ, *sm.* le cimier. [brequin.
Шлемово накичеване, *sm. Blas.* le lam-
Шлемъ (*сокай*), *sm.* la casque, bourgnignote *f*; 1. (*надъ гербъ*), *Blas.* le timbre; 2. (*всичкитѣ зиманеа въ вистъ*), le chelem; 3. накиченъ съ —, *Blas.* timbré, *adj*; 4. украсявамъ съ —, *va. Blas.* timbrer; 5. съ — на глава, casqué, *adj.* 6. въвролица -мове завързаны единъ за другъ, l'équipe *f.*
Шлифувамъ (*ноты*), *va. Mus.* lier.
Шлюпъ (*ладія*), *sm. Mar.* le sloop *et* sloup.
Шмака (*ладія*), *sf. Mar.* le smack *et* semaque.
Шмулж (*листіе отъ дърво*), *va.* défeuiller.
Шнява (*ладія*), *sf. Mar.* le senau.
Шоколатникъ, *sm.* la chocolatière, *adj. m.*
Шоколатны конфекты, *sm. pl.* le diablotin.
Шоколатъ, *sm.* le chocolat; ‖ -тенъ цвѣтъ *или* търговецъ на —, chocolatier.
Шопарь, *sm. mamm.* le pourceau, cochon *m*; (*малко нерѣзче*), le marcassin.
Шорлъ (*камыкъ*), *sm. Minér.* le schorl.
Шотландска пала, *sf.* la claymore.
Шотландски клашникъ, *sm.* le plaid.
Шоссе, *sm.* la chaussé; ‖ (*по Макъ-Адамова система*), *Techn.* le macadam.
Шоссейнъ работникъ, *sm.* un cantonnier.
Шпалерникъ (*редъ овошкы надъ зидъ*), *sm.* l'espalier *m.* [haie.
Шпалеръ [стоя на —, *vn. Milit.* border la
Шпанхоутъ (*первазъ*), *sm. Mar.* le couple ‖ простирамъ —, *va.* perpigner; ‖ простиране -ты, le perpignage.
Шпатель, *sm. Typ.* la palette.
Шпатенъ *и* -товиденъ, *adj. Minér.* spathique.
Шпатъ, *sm. Minér.* le spath *et* spar.
Шпація, *sf. Typ.* l'espace *f.* [dalot.
Шпигатъ, *sm. Mar.* le dalot; -тенъ, de
Шпиль, *sm. Mar.* le cabestan; ‖ отвръщамъ -тъ, *va.* dévirer.
Шпинель *f и* -неленъ рубинъ, *sm.* le spinelle *et* rubis —, *m.*
Шпинетъ (*муз. орждіе*), *sm.* l'épinette *f.*
Шпицъ-сарвены, *sm. pl. Mar.* le trélingage; ‖ сплитамъ —, *va.* trélinguer.
Шпіонисвамъ, *va.* espionner.
Шпіонъ *и* -онинъ, онка, *s.* espion, onne.
Шпіонство, *sn* l'espionnage *m.*
Шпринтовъ, *sm. Mar.* le baleston, livarde *f.*
Шпрюйтъ, *sm. Mar.* l'ansette *f.*
Шпунтовъ поясъ, *sm. Mar.* le gabord.
Шпунтъ, *sm. Mar.* la râblure.
Шрафирувамъ, *va. Point.* égratigner.
Шрафируванъ манеръ, *sm.* le sgraffite *et* -fito.
Шрифтъ, *sm.* la lettre; ‖ *Typ.* le type; ‖ най-голѣмъ —, *Typ.* grosse nopareille *f.*
Штабсъ-капитанъ *или* -ротмистръ, *sm. Milit.* capitain second.
Штабъ (*и главенъ —, сграда*), *sm.* l'état-major *m*; ‖ aune de France, *f.* [rieurs *m.*
— офицеры, *sm. pl. Milit.* officiers supé-
Штагъ, *sm. Mar.* l'étai *m et* étaie *f.*
— блокъ (*камель-блокъ*), *sm. Mar.* la moque.

Штандартъ, *sm. Milit.* l'étendard *m.*
Штатхалтерство, *sn.* le stathoudérat.
Штатхалтеръ (*исправникъ*), *sm.* un stathouder.
Штатъ, *sm.* l'état *m*; *pl.* -атове, états généreaux *m.*
Штендеръ, *sm. Mar.* la cornette.
Штемпелка, *sf. Typ.* le mordant.
Штемпелный сарай, *sm.* bureau de garantie, *m.*
Штемпель (*варака t.*), *sm.* le timbre, coin *m*; | (*печѣть*), la marque; | ударямъ — (*на хартія, на писмо*), *va.* timbrer.
Штярбордъ (*дѣсна страна на ладія*), *sm. Mar.* le tribord; | страны на —, les tribordais *m.*
Штирропъ, *sm. Mar.* étrier de marche pied, *m.*
Штифтикъ (*за прѣдмѣтъ-тъ въ микроскопъ*), *sm.* le porte-objet.
Штолна, *sf. Minér.* la galerie.
Штурманско искуство, *sn. Mar.* le capotage.
Штуръ-тросъ, *sm. Mar.* la drosse.
Шуанска партія, *sf.* la chouannerie.
Шуанъ (*бурбонски придрѣжникъ*), *sm.* un chouan.
Шуба (*дрѣха съ кожухъ*), *sf.* la fourrure.
Шуга, *sf.* la gale; | (*у свини*), la ladrerie.
Шугава (*овца*), *adj.* clavelé
Шугавъ, *adj.* galeux; | *Vétér.* rouvieux *et* roux-vieux; | (*за свиня*), ladre.
Шултхейсъ, *sm.* l'avoyer *m.*
Шума (*сухы листа отъ дѣрвіе*), *sf.* la fane.
Шумакъ, *sm.* le bocage, boqueteau, plantade *m*; | заграденъ — съ плетъ, le breuil.
Штумтене, *sn.* le bourdonnement.
Шумъ-шумъ (*игра*), *sm.* la dupe.
Шумтя, *vn.* bourdonner, bruire; | шумтя (*за вѣтъръ-тъ*), *v. imp.* il siffle.
Шупла, *sf.* l'alveole *f*, cellule *f*; 1. (*съ млѣко и яйца*), le petitchon; 2. (*съ стафиды*), le plum-pudding; 3. (*яйца*), le soufflé *et* omelette -flée *f.*
Шупливость, *sf.* la porosité, vermoulure *f.*
Шупливъ (*кухъ*), *adj. Chir.* sinueux.
Шуплы (*на овотки*), *sf. pl.* la piquûre.
Шупнува, *v. imp.* il fermente, il leve.
Шупнуване, *sn.* la fermentation; 1. киселина отъ —, *Chim.* acide zymique *m*; 2. което докарва —, fermantatif, *adj*; 3. способенъ за — *или* възвиране на тѣла, la zymologie *et* -motechnie.
Шуре, *sm.* le beau frère (frère de la femme).
Шуркамь, *vn.* pisser; | *fig.* jaillir.
Шуртене, *sn.* le jaillissement, russieau, jet *m.*
Шурти (*за вода*), *v. imp.* elle jaille, rejaillit, ruissele.
Шуртливъ, *adj.* ruisselant.
Шута (*гола глава*), *adj.* chauve.
Шуфла, *sf.* cuiller à canon, *m.*
Шушлопка, *sf.* l'écale *f*, cosse *f*; | *Bot.* la gousse, légume *m*, arille *f*; | съ -кы, à grain d'orge, *m* (*voyez* Шишлупка).
Шушлопъ, *sm. Bot.* la balle *et* bâle.
Шушлопосѣменъ, *adj. Bot.* angiosperme; | редъ отъ -ны растенеа, l'angiospermie *f.*
Шушлопчастъ, *adj.* cossu.
Шушне *или* **Завира** (*за вода*), *v. imp.* elle frémie.
Шушулка *и* **Ши-**, *sf. Bot.* la capsule.
Шушулчасъ, *adj. Bot.* capsulaire.
Шѣпка, *sf.* le chapeau, casquette, barrette *f*, couvre-chef, bonnet *m*; 1. (*паралія съ широкы полицы*), le bolivar; 2. (*съ проснаты полицы*), le claque-oreille; 3. крыній кроежъ на —, la carre de chapeau; 4. играя на похлупни —, *vn.* carillonner; 5. налагамь —, *va.* couvrir; | (*си*), *vn.* enchaperonner; 6. подновяване —, le rebouisage, rafutage *f*; 7. прѣправямь *или* подновявамь —, *va.* rebouiser, rafuter; 8. свалямь си —, *vn.* se découvrir; 9. свалій —, chapeau bas.
Шѣпкарска майсторія, *sf.* la chapellerie.
Шѣпкарь, ка, *s.* chapelier, ère; un bonnetier.
Шѣпчица, *sf. Bot.* le capuchon *et* capuce; | (*президентска*), l'épitoge *f.*
Шѣпчицовиденъ, *adj. Bot.* capuchonné.
Шѣпчна нивица, *sf.* la laisse.
Шѣрена богородица, *sf. plante*, l'épervière *f.*
Шѣрена сврака, *sf. oiseau*, la pie-grièche.
Шѣрене (*съ злато или сребро*), *sn.* le damasquinage. [spectre solaire *m.*
Шѣрено изобразене (*прѣвъ призма*), *sn.*
— **платно**, *sn.* le calencar.
Шѣренъ, *adj.* bigarré, panaché, moucheté, bariolé, tavelé, diapré, truité, tiqueté; 1. (*за куче*), tigre; 2. (*отъ сыпаница*), picoté de petite vérole; 3. (*съ бѣло и черно за конь*), pie; 4. (*на пера платъ*), façonné; 5. такъ — платъ, *va.* moucheter; 6. ставать -рены (*за цвѣтя*), *v. imp.* ils panachent *et* ils se —, *vr.*
— **гжсеникъ**, *sm. insecte*, le tigre.
— **конь** (*на черны трькала*), *sm.* cheval gris pommelé; | става —, *v. imp.* il se pommele.
Шѣрены очи (*за людіе*), *sn. pl.* yeux vairous *m.*
— **страусовы пера**, *sn. pl.* la bailloque.
Шѣрилникъ (*на желѣзо съ злато или сребро*), *sm.* un damasquineur.
Шѣрило (*на платъ*), *sn.* la moucheture.
Шѣрина, *sf.* la diaprure; | (*и fig.*), la bigarrure.
Шѣрка, *sf.* la petite vérole; 1. присаждане —, l'inoculation *f*; 2. бранилникъ за присаждане —, un inoculiste; 3. цѣръ за —, *Méd.* antivariolique (*voyez* Баба-шѣрка).

Шѣркоприсаждачъ, ка, *s.* inoculateur, trice.
Шѣрове (*цвѣтни*), *sm. pl.* la panachure.
Шѣрченъ корень, *sm. plante,* la squine *et* esquine.
Шѣръ, *sm.* la tache, tavelure *f*; | (*на пилешки пера*), la mailluse.
Шѣря, *va.* bigarrer, taveler, barioler, diaprer, tacheter; 1. *fam.* billebarer; 2. (*пѫстря отгорѣ на желѣзо*), damasquiner; 3. *-са, vr.* se taveler, être ateint de patite vérole.
Шѫвачка, *sf.* une couturière, arrière-pointeuse, tailleuse *f*; | (*за ризы*), couturière en linge.
Шѫвачен станъ, *sm.* le cousoir.
Шѫваческа мышца, *sf. Anat.* muscle couturier *m*.
Шѫвачница, *sf.* la couturerie.
Шѫвачъ, *sm.* tailleur d'habits, couturier *m*.
Шѫве, *sm.* le point; 1. -вета, *pl.* l'engrêlure *f*, manchette *f*; 2. (*на растворены рѫкавы*), le parement; 3. (*на риза*), la pointé; 4. съ —, à dents de loup; | *Bot.* sinué; 5. обточенъ съ —, *Blas.* engrêlé, *adj.*
Шѫвенца, *sm. pl.* la dentelle; 1. шиты —, dentelle à l'aiguille; 2. плетены —, dentelle au fuseau; 3. труфило съ —, les dentelles.
Шѫвеческа стока, *sf.* la mercerie; | купецъ [на —, un mercier.
Шѫвъ, *sm.* la couture, arrière-point *m*, rentraiture *f*; 1. *Anat. Bot.* la suture; 2. (*на подплатка*), le glacis; 3. растеглевамъ —, *va.* dépiquer.
Шѫпа (*на рѫка*), *sf. Anat.* le carpe *ou* poignet; | една — (*съ двѣ рѫцѣ*) пълна, une jointée.
Шѫпенъ, *adj. Anat.* carpien.
Шѫпнячъ, ка, *s.* chuchoteur, euse.
Шѫпнене, *sn.* le chuchotement *et* -terie *f*.
Шѫпнителны (*за буквы*), *sf. pl. Gram.* chuintant, *adj.*
Шѫпня, *vn.* chuchoter.
Шѫтамь, *va.* servir; | (*бржѣ*), bâcler; | (*но-лека*), *fam.* chipoter.
Шѫтливъ, *adj.* officieux.

Щ.

Щ (*ща*), la 26-ème lettre de l'alphabet bulgare.
Ща, nom bulgare de la lettre **Щ**.
Щавелна кисѣлина, *sf. Chim.* acide oxalique *m*.
Щавелокисѣла соль, *sf. Chim.* l'oxalate *m*.
Щавителенъ, *adj.* dépilatif.
Щавяне (*косми*), *sn.* la dépilation; | срѣдство за —, le dépilatoire.
Щавя, *va.* peler; | (*скубѫ вълна отъ кожа*), plamer.
Щампа, *sf.* l'estampe *f*, gravure, image, planche *f*; 1. (*гравюра*), estampe en taille-douce; 2. (*само съ черно мастило*), la mezzo-tinte *ou* estampe en matière noire; 3. (*безъ подписване*), avant-la-lettre *f*; 4. (*съ простонароденъ вкусъ*), la bambochade.
Щампамь (*печѣтамь*), *va.* éstamper.
Щампане, *sn.* l'estampage *m*; | сачево за —, l'éstampe *f*.
Щампарь, *sm.* un figuriste.
Щампица, *sf.* la figure.
Щверцъ, *sm. Mar.* la drive.
Щемпель (*дамга t.*). *sm.* l'estampille; | удрямь —, *va.* estampiller.
Щене (*искане*), *sn.* l'envie *f*, volition *f*, vouloir *m*; 1. (*воля*), volonté *f*, plaisir *m*, tentation *f*, voeu *m*; 2. (*за ѣдене*), l'appétit *m*; 3. (*кефъ t.*), la boutade; | *fig.* le vercoquin; 4. нѣмане —, le découragement; 5. отбивамь —, *va.* décourager; 6. изгубвамь —, *vn.* se décourager; 7. противо -то, *prép.* au déçu de; 8. безъ —, *adv.* à contre-coeur, de mouvaise grâce.
Щене (*кученце*), *sn.* le petit.
Щерка, *sf.* la fille (*voyez* **Дъщеря**).
Щерничка (*за риба*), *sf.* la bachotte.
Щерня, *sf.* la citerne, fontaine *f*, château d'eau, réceptacle, réservoir *m*, pièce d'eau, *f*; | (*за риба*), la piscine, le banneton.
Щета, *sf.* la perte, désavantage, préjudice, tort *m*; 1. *fig.* le dessous, détriment, dommage *m*; 2. (*отъ пожарина или отъ потѫкване ладія*), le sinistre; 3. докарвамь — нѣкому, *va.* désavantager (*voyez* **Загуба**).
Щетенъ, *adj.* vain.
Щипалка, *sf.* l'épingle *f*, fichoir *m*, bercelle *f*; | *Typ.* le visorium; | (*за сушене ризы*), le fichoir.
Щипалкы, *sf. pl.* la tenaille *et pl.* -s, mâchoire, mordache *f*; 1. *Chir.* les tenettes *f*, valet-à-patin *m*; 2. *Typ.* le davier; 3. (*за вадене коршумъ*), *Chir.* le bec-de-cane *ou* tire-balle; 4. (*съ жила*), les brucelles *f*; 5. (*клапы за носъ-тъ на конь*), le serre-nez, les morailles *f*; 6. (*за кривицы на коса*), fer à friser, *m*; 7. (*на ракъ*), les pinces, les braques *f*.

Щипалчицы, *sf. pl.* la pincette *et pl.* -s; | *Chir.* l'érigne *ou* érine *f.*
Щипане (*по тѣлото*), *sm.* le picotement, fourmillement *m*, les fourmis *f.*
Щипаница [на —, *adv. Mus.* pizzicato.
Щипліо, *ла*, *s.* pinceur, euse.
Щипя, *va.* picoter, pincer, fourmiller de; | пріетель да са щипе, *s.* pinceur, euse.
Що, *pron.* quoi, qui, qu' est-ce qui; | *interjt fam.* 'hein; | — и да е, le rien.
Щомъ, *adv.* aussitôt que, sitôt que; | *conj.* (*и — като*), dès que.
Щото, *conj.* que *et* qu', pour, pour que; | *prép.* de manière à; | тъй —, de manière que.
Щоракъ (*на бъчва*), *sm.* la cannette, cannule *f*; | (*и ключъ у —*), le robinet (*voyez* Чепъ).
Щренгла, *sf. Méc.* le frein.
Щьрбель, *sm.* le croissant.
Щьрбина, *sf.* la brèche.
Щрькелче, *sm.* le cigogneau *et* ciconeau; | *dim.* le 'héronneau.
Щрькель, *sm. oiseau*, le 'héron, le cigogne: 1. рояк -ли, masse de 'héron, *f*; 2. мѣсто дѣто стоять -ли, la 'héronnière; 3. соколъ за ловене -ли, faucon 'héronnier, *m*.
Щрѣкъ (*носія ѣ*), *sm.* l'affut *m*, guet-apens *m*, embuscade *f*; | турямъ на —, *va.* embusquer; | стоя на —, *vn.* s'embusquer, être aux aguets, être en eveil, *m*.
Щука, *sf. poisson*, le brochet; | голѣма —, brochet carreau.
Щукица, *sf.* le brecheton.
Щурецъ, *sm. insecte*, la cigale, grillon, cri-cri *m*.
Щурка (*за щурецъ*), *v. imp.* il grésillonne.
Щж [безъ да —, *prép.* malgré, à regret, par rancroc; | *fam.* à écorche-cul; | да бѫде щото ще, *adv.* à tort et à droit (*voyez* Искамъ).

Ъ. Ы. Ь.

Ъ (*ерь*), la 27-ème lettre de l'alphabet bulgare.
Ы (*еры*), la 28-ème lettre de l'alphabet bulgare.
Ь (*ерь*), la 29-ème lettre de l'alphabet bulgare.

Ѣ.

Ѣ (*ять*), la 30-ème letttre de l'alphabet bulgare.
Ѣдене, *sm.* le repas, nourriture *f*, aliment *m*, mangeaille, manger *m*, viande, chère *f*; 1. нѣща за —, les comestibles *m*, denrée *f*; | придрьжникъ на —, un commensal; | правда да имамъ — при Дворъ-тъ, la commensalité; 2. много и извѫредно —, *fam.* la bombance; | (*у конь*), *Vétér.* la faim-valle; 3. слѣдъ ловь-та — пладнѣ, retour de chasse, *m*; 4. — и піене (*нагости*), *fam.* la frairie; | прѣдаване на —, le débauche; 5. сиплане на -то, *Méd.* la concoction *ou* coction; | спомагателенъ за —, concoteur, *adj*; 6. слѣдъ -то, de table.
Ѣдецъ (*у пилцы*), *sm.* la fourchette, lunette *f*.
Ѣдка (*въ жлѫдь*), *sf. Bot.* pignon doux *m*; | (*въ кокичка*), l'amande *f*; | едната — отъ орѣхъ, la cuisse.
Ѣдливость, *sf.* l'édacité *f*.
Ѣдливъ, *adj.* alimentaire, comestible, esculent; | (*което са ѣде*), mangeable.
— плодъ (*отъ кетмій*), *sm.* le nafé.
Ѣдліо, *sm.* un traîneur de sabre, d'épée; un disputeur, duelliste, grondeur, casseur d'assiettes, moine bouru, spadassin *m*; 1. *fig.* un gladiateur, roquet *m*; 2. *fam.* ergoteur, euse; un ferralleur; 3. (*за чоѫнъ*), un tanceur; | *fig.* chien hargneux, maton *m*.
Ѣжба, *sf. pop.* la mangerie.
Ѣздаческа вѣрволица, *sf.* la cavalcade.
Ѣздачъ, *ка*, *s.* cavalier, écuyer, ère; un escarmocheur.
Ѣдене, *sn.* la course; | (*и искуство —*), l'équitation *f*.
Ѣдниикомъ, *adv.* à cheval, jambe deça jambe delà; | (*съ раскрачены крака*), à chevauchons.
Ѣдливо *или* **Товарно животно**, *sn.* la monture.
Ѣздовый, *adj. Milit.* l'ordonnance *f*.
Ѣздя, *va.* aller à cheval, chevaucher, monter; | (*голъ конь безъ сѣдло*), monter à poil *m*; (*ходя съ пощa*), courir à franc étrier.
Ѣка настеля (*на наторена земя*), *sf.* le derri.
— часть, *sf.* le fort.
— четка, *sf. Mar.* le goret; | чистя съ — подводната часть на ладія, *va.* goreter.

Ѣката, *adv.* 'haut, à 'haute voix.
Ѣкичькъ, *adj. dim.* duret; | *fig. fam.* verdelet.
Ѣко, *préfixe*, très —, archi-; | *adv.* puissamment, vertement, fort, fortement, ferme, dur, bien, de beaucup, en diable, en diable et demi; | *Jur.* véhémentement; | нѣ —, pas tant que de merveille.
— **главіе**, *sm.* la pertinacité, aheurtement *m*; | (*съ грѣхове*), l'impénitence *f*.
— **главость**, *sf.* la hardiesse, entêtement *m*, tenacité, brusquerie *f*.
— **гластувамь** (*нѣкому*), *va.* brusquer.
— **главъ**, *adj.* entêté, 'hardi, entier, brusque, aheurté, opiniâtre, rebelle, tenace, têtu, pertinace; 1. *fig.* tétif, bête noire *ou* d'aversion, cuirassé, un âne; 2. *fam.* rebours; 3. (*съ нѫравъ конь*), ramingue; 4. (*сѫмь*), *vn.* s'entêter de
Ѣкодрьжность, *sf.* la persistance.
— **коры прасковы**, *sf. pl.* la duracine.
— **кракъ** (*за животны*), *adj.* gigotté.
— **нарастване** (*отъ месо*), *sm. Méd.* le condylome.
— **сьрдцъ**, *adj.* dénaturé.
— **ставенъ**, *adj. fam.* membru *m*.
Ѣкость и **-кчина**, *sf.* la vigueur, robusticité, stabilité, dureté, bravoure, force, resistance, vaillance, valeur *f*; | *fig.* la sève, corps *m*, verdeur *f*; | *Méd.* le ton.
Ѣкъ, *adj.* robuste, vigoureux, vineux, stable, vaillant, valeureux, valide, dur, intense, ferme, fort, roide *et* raide, solide, râblu *et* rablé, piquant, nerveux, coriace, gros, massif, à l'épreuve de; 1. *fig.* de fer, mâle, martial, vert, d'une bonne trempe; 2. (*за гласъ*), 'haut; 3. (*за плать*), renforcé; 4. бывамь —, *vn.* résister à; 5. ставамь по —, *vn.* s'enforcir.
— **клей** (*у кѫпоисцы*), *sm.* la maroufle; | **намазевамь съ — платно**, *va.* maroufler.
— **работникъ**, *sm.* un bouleux.
— **човѣкъ**, *sm. fig.* un taureaux.
Ѣмь и **Ѣдж**, *va.* manger, prendre, gruger, repaître *et* se —, *vr*; 1. (*добрѣ*), se régaler; 2. (*съ ищахъ*), *pop.* brifer: 3. (*както изгладнѣлъ*), croquer; 4. (*лакомо*), bäfrer; 5. (*съ прѣдка*), friper; 6. (*безъ прѣдка*), *fam.* pignocher; 7. (*стоишкомъ*), manger sur la pouce; 8. ѣде ми са, j'ai faim; 9. безъ да —, *adv.* à jeun; 10. койте ѣде, *fam.* mangeant, *adj*; 11. — и пія, *fam.* banqueter; 12. (*весело*), faire chère lie; 13. (*добрѣ*), *pop.* fricoter; 14. (*твърдѣ добрѣ*), *fam.* bien officier; 15. (*млого*), *pop.* riboter; 16. (*распустнато*), *fam.* faire bombance, dobeloter.
Ѣргень (*бикаринъ т.*), *sm.* un garçon; | *fam.* un epouseur.
Ѣрница, *sf.* la poulette, volaille *f*.
Ѣрчѧ (*конь*), *va.* parader.
Ѣсенъ, *adj.* lucide, serein, voyant, précis, clair, explicite, distinct.
Ѣсла, *sf.* la crèche, mangeoire *f*; | **грызене** — (*за конь*), tic rongeur *m*.
Ѣсно, *adv.* intelligiblement, 'haut, clairement; | **пакъ става** —, *v. imp.* il rasséréne; | **съ -сны думы**, explicitement.
— **видѣне**, *sm.* le somnambulisme.
— **видецъ**, *sm.* un somnambule.
— **гледане**, *sm.* le clairvoyance.
— **гледецъ**, *sm.* clairvoyant, *adj.*
— **жълтъ**, *adj.* doré, soupe.
— **познане** (*за нѣщо*), *sm.* l'aperception *f*.
— **чьрвенъ**, *adj.* rosé *et* rosatre.
Ѣсность, *sf.* la clarté, lucidité, sérénité; 1. *fig.* la netteté; 2. (*за писало*), la perspicuité; 3. (*на цвѣтове*), la vivacité.
Ѣсны мѣста (*въ картина*), *sm. p'.* les rehautes *m*.
Ѣстелнвъ, *adj. s.* mangeur, euse.
Ѣстіе, *sm.* le mets, plat, manger *m*, viande *f*; 1. постно —, viande de carême; 2. безсилно —, viande creuse; 3. стоплено —, le rogaton; 4. останалото —, la desserte; 5. сиплане —, la coction; 6. обычамь да ѣмь добры -тіа, *vn.* aimer la bonne chère.
Ѣть, nom bulgare de la lettre **Ѣ**.

Ю

Ю

Ю, la 31ème lettre de l'alphabet bulgare.
Ю, nom bulgare de la lettre **Ю**.
Юбилей (*честитлване*), *sm.* le jubilé.
Юбелейна година, *sf.* année jubilaire *f*.
Югозаходенъ вѣтьръ, *sm.* le sud-ouest; | **-денъ**, *adj.*
— **заходъ**, *sm.* le sud-ouest.
— **истокъ**, *sm.* le sud-est.

Южна страна

Юго источенъ вѣтьръ, *sm.* le sud-est; | **-ченъ**, *adj.*
Югъ, *sm.* le sud, midi *m*. (*voyez* **Пладня**).
Южень, *adj.* sud, méridional, austral; | *Géogr.* antarctique.
— **вѣтьръ** (*топлый, бѣлый*), *sm.* vent du sud, notus, auster, autan *m*.
Южна страна, *sf.* le midi.

Южно свѣтене, *sn.* l'aurore australe *f.*
Юзда, *sf.* la bride; 1. *fig.* le frein, gourmette *f*; 2. *Anat.* le frein; 3. **турямъ** —, *va.* brider; 4. **свалямъ** —, *va.* débrider; 5. **не зима отъ** — (*за конь*), prendre le mors aux dents; 6. **майсторъ на -ды и хамоты**, un bridier.
Юздичка, *sf.* le bridon; ‖ *Anat.* le frein.
Юзинь (*врѣвь*), *sm. Mar.* le lusin.
Юкка, *sf. plante*, le 'yucca.
Юклюкъ, *sm. t.* (*voyez* **Лавица**).
Юмеоръ, *sm.* l'humeur *f.*
Юмористически (*смѣшенъ*), *adj.* humoristique.
Юморъ (*умна веселость*), *sm.* l'humour *m.*
Юмрученъ боецъ, *sm.* un pugiliste *et* pugile.
— **глезенъ**, *sm.* le poignet.
Юмрукъ, *sm. t.* le poignet, poing *m*; 1. **бой съ -руцы**, le pugilat; 2. **бія съ** —, *va. pop.* dauber; 3. **ударяне съ** — **въ образъ-тъ**, *fam.* la gourmade; 4. **ударямъ съ** —, *va. fig.* gourmer (*voyez* **Мощникъ**).
Юнакъ, *sm.* le 'héros, brave, *adj*; ‖ (*и дѣвъ*), preux *adj m.*
— **войникъ**, *sm. fam.* un sabreur.
— **мѫжъ**, *sm.* un brave.
Юначественъ, *adj.* courageux; **-но**, -eusement.
Юначество, *sn.* la vigueur, bravoure *f*, courage *m*, vaillance, valeur, *f*, exploit *m*, prouesse *f.*
Юнашка работа, *sf.* le vaillantise, prouesse *f.*
Юнашки, *adj.* 'héroïque, belliqueux, guerrier, valeureux, vigoureux, vaillant, martial.
Юнашкы, *adv.* bravement, 'héroïquement.
— **работы**, *sf. pl.* les bravoures *f*, les faits et gestes *m.*
Юнга (*мучо на ладія*), *sm. Mar.* un mousaillon.
Юница, *sf.* la génisse.
Юнона (*планета*), *sf. Astr.* la Junon.
Юнта (*испански съвѣтъ*), *sf.* la junte.
Юпитеръ (*планета*), *sm. Astr.* le Jupiter.
Юпка (*подрокля*), *sf.* la jupe; **-пченъ**, de jupe.
Юрганжія, *sm. t.* un couverturier, matelassier *m.*
Юргань (*з вивка, покрывка*), *sm. t.* le matelas, couverture *f.*
Юрдечка, *sf. t.* (*voyez* **Патка**).
Юрисконсултъ (*законовѣщъ*), *sm.* un jurisconsulte, légiste *m.*
Юристъ (*правдовѣщъ*), *sm.* un juriste.
Юрнекъ, *sm. t.* l'essai *m*; ‖ (*отъ платъ*), la fleur (*voyez* **Показъ**).
Юрта (*шатра на катунски племена*), *sf.* la 'yourte.
Юртмечъ (*на риза*), *sm. t.* la fourchette (*voyez* **Раздвойка**).
Юрѣ! *interj.* à l'aide! au secours! à mon recours!
Юрюшъ, *sm. t.* (*voyez* **Наваляване**).
Юсъ, nom bulgare de la lettre **ѫ**.
Ютія, *sf. t.* fer à repasser (*voyez* **Утагалка**).
Ютъ (*на военна ладія*), *sm. Mar.* la dunette.
Юфтъ, *sm.* le 'youfte, cuir de Russie, roussi *m*; **-тенъ**, de —.

Я.

Я, la 32ème lettre de l'alphabet bulgare.
Я, nom bulgare de la lettre **Я**.
Ябълка, *sf. arbre*, le pommier; ‖ **градина насадена съ -кы**, la pommeraie.
Ябълкы, *sf. pl.* la pomme; 1. **видъ** —, la sans-fleur *ou* pomme-figue, le fenouillet *et* -lette *f*; 2. **тава за печене** —, le pommier; 3. **печены** — **и рѣзневе хлѣбъ размѣсено**, la charlotte; 4. **ябълка** (*за прѣпиране*), la pomme de discorde.
Ябълчна пыта, *sf.* le chausson.
Ябълчникъ, *sm.* le chausson.
Явене, *sn.* l'apparition *f*, vision *f*; ‖ (*на драматическа поема*), la scène.
Явенъ, *adj.* évident, apparent, visible, déclaré, manifeste, distinct, connu, exotérique, éminent, ostensible, rigoreux, notoire, patent; 1. *fig.* clair, ouvert, palpable; 2. **бывамь** —, *vn.* sauter aux yeux; 3. **ставамь** —, *vn.* s'ébruiter.
Явенъ знакъ, *sm.* le témoignage.
Явна истина, *sf.* verité d'intuition, *f.*
Явно, *adv.* appertement, 'hautement; ‖ **-е**, *v. imp. Jur.* il conste.
— **движенъ съставъ**, *sm. Anat.* la diarthrose.
— **свадбно растене**, *sn. Bot.* phanérogame, *adj. f.*
Явность, *sf.* l'évidence *f*, notorieté *f.*
Яворакъ (*мѣсто съ яворы*), *sm.* la platanaie.
Яворъ, *sm. arbre*, le platane *et* plane; ‖ **равнище посадено съ -ры въ Гръція**, le plataniste.
Явственность, *sf.* la lucidité.
Явявамь, *va.* manifester; 1. *fig.* respirer; 2. **-ся**, *vr.* se manifester, se présenter, paraitre, apparaitre, se montrer, se déclarer, se découvrir, sembler; 3. *fig.* surgir; 4. (*пакъ*), se représenter; 5. (*изново въ община*), se reproduire dans la monde; 6. (*пакъ на сцена*), rentrer; 7. (*на сѫдба*), *Jur.* comparaitre *et* -pavoir, ester; 8. **който ся явява**

на сѫдба, comparant, ante, *adj. s*; 9. който са не явява прѣдъ сѫдба, le non-comparant; 10. яви ми са, *v. imp.* il est revenu à moi.

Явяване и **Явене**, *sm.* le phénomène, signe *m*; | (*на сѫдба*), *Jur.* la comparation.

Ягне, *sm.* l'agneau (*voyez* Агне).

Ягодіе, *sm.* la fraise, cosse *f*, grain *m*; 1. *Bat.* la baie; 2. китка —, la grappe; 3. — растéне, *plante*, le fraisier; | мѣсто посадено съ —, la fraisière; 4. (*остролистникъ*), la cénelle *et* senelle.

Ягодовиденъ, *adj. Bot.* bacciforme.
— образенъ, *adj. Bot.* acineux.
— родливъ, *adj. Bot.* baccifère.
— ѣдецъ, *sm. H. nat.* baccivore, *adj.*

Ягуаръ (*американски тигръ*), *sm. quadr.* le jaguar.

Ядовитъ, *adj.* irascible.

Ядосано, *adv.* colériquement.

Ядосанъ, *adj.* fâcheux, irrité, dépiteux, 'hargneux, enragé.

Ядосвамъ, *va.* fâcher, chicaner, scandaliser, chagriner, faire endêver, révolter, pousser à bout; 1. *fig.* irriter, offusquer, ulcérer; 2. *fam.* vexer; 3. *pop.* sabouler; 4. (*до край*), exaspérer; 5. *-са*, *vr.* se fâcher, se scandaliser de, s'irriter, se courroucer, prendre à coeur, enrager de, bisquer; 6. *fig.* fulminer, fumer; 7. (*завчасъ*), avoir la tête près du bonnet; 8. (*за нѫщо*), *fam.* s'estomaquer de.

Ядосване, *sm.* l'exaspération *f*.

Ядъ, *sm.* la colère, fâcherie *f*, fêcheux, scandale, courroux *m*; 1 1. *fig.* la bile; 2. -ма е, je suis vexé, se choquer, se dépiter; 3. скрывамъ -тъ си, *va.* ronger son frein.

Язвица *f* и **-зовецъ**, *m. mam.* le blaireau.

Язъ, *sm.* le bassin, piece d'eau, *f*; 1. (*за водны растенеа*), l'aquarium *m*; 2. (*за рыба*), la bordigue, piscine *f*, vivier *m*; 3. (*за вѫдоры*), l'anguillère *f*; 4. (*за стриды*), le parc; 5. правяне —, l'endiguement *m*.

Яйце, *sm.* l'oeuf *m*; 1. *Archit.* l'ove *m*; 2. (*безъ жълтѫкъ*), oeuf nain; 3. запьртакъ —, oeuf couvi; 4. яйца (*варены съ овча мазь*), *pl.* oeufs à la 'huguenote; 5. въспалене на -та, *Méd.* l'orchite *f*; 6. насаждане или мѣтене —, l'incubation *f*; 7. носене, снисане —, la ponte; 8. обварены коравы и подлучены —, oeufs à la tripe; 9. (у пчелы), le couvain; | мѣтѣ —, *va.* couver; | сѣдѣне на —, le couvaison; 10. пьржѧ — безъ да ги разбъркамъ, *va.* pocher des oeufs; 11. пьржены — на масло, oeufs au miroir *ou* sur le plat; 12. разбивамъ —, *va.* fouetter; 13. (*съ сырене*), la fondue.

Яйцоносенъ (*което животно снися*), *adj. m.* ovipare.
— образенъ, *adj.* ovoïde; | *Anat.* ovalaire.

Яйцообразно украсене, *sm. Archit.* l'ove *m*.
— развждно, -испилнтелно животно, *sm.* ovovivipare, *adj. m.*

Яйчарь, *sm.* un coquetier.

Яйченце, *sm. Bot.* l'ovule *m*.

Яйченъ бѣлтѫкъ (*сбитъ съ захаръ*), *sm.* oeufs à la neige, *m*.
— жълтѫкъ, *sm.* jaune d'oeuf, noyeu *m*; | битъ —, lait de poule, *m*; | което са относя до —, vitelin, *adj.*

Яйчникъ (*яйца на масло*), *sm.* l'omelette *f*; | (*яйчно гнѣздо*), *Anat.* l'ovaire *m*, ovule *m*; | въспалене на —, *Méd.* l'ovarite *f*.

Яка, *sf. t.* (*voyez* Братникъ).

Якобинецъ, ика, *s.* Jacobin, ine; | -ски, *adj.*

Якобинисмъ (*партія на Якобинцы*), *sm.* le jacobinisme.

Якова тоѣга, *sf. Mar.* l'arbalestrille *f*.

Ялава (*за добытакъ*), *adj.* béhaigne.

Ялавость, *sf.* la stérilité, infécondité *f*.

Ялавъ, *adj.* stéril, infécond.

Ялмазарь, ка, *s.* joaillier, ère; un diamantaire; | (*търговецъ и ялмазодѣлецъ*), un lapidaire.

Ялмазенъ кѫсъ (*за рѣзане стѫкла*), *sm* pointe de diamant, *f*.
— прахъ, *sm.* l'égrisée *f*.

Ялмазно цвѣте, *sm.* épi de diamants, *m*.

Ялмазны мингушы, *sm. pl.* la girandole.

Ялмазъ, *sm.* le diamant; -зенъ, de diamant; | накичевамъ съ -зы, *va.* diamanter.

Ялъ и **Яликъ** (*малка барка*), *sm. Mar.* la 'yole.

Яма, *sf.* la fosse, creux *m*; | (*подъ воденично колело*), la bouldure; | (*за стичане нечистотіи*), *fig.* le cloaque.

Ямакъ, *sm. t.* la contre-fiche, contre-boutant *m* (*voyez* Подпорка).

Ямайска мечка (*енотъ*), *sf. quadr.* raton laveur *m*.

Ямбически стихъ, *sm.* vers iambique *m*.

Ямбъ (*стѫпъ въ стихъ*, *v* —), *sm.* l'iambe *m*.

Ямсъ (*инямъ*), *sm. plante*, l'igname *f*.

Ямурлукъ (*клашникъ*, *тѫтна дрѣха*), *sm. t.* le sarrau *et* sarrot, 'houppelande *f*; | (у *Римляны*), la lacerne.

Ямистъ, *adj.* creux.

Яничаринъ, *sm. t.* un janissaire.

Янсенитско учене, *sm.* le jansénisme.

Янсенистъ, *sm.* un janséniste; | -нитски, *adj.*

Янтарокисѣлъ спиртъ, *sm.* eau de Luce, *f*.

Янъ (*въ трикграмъ*), *sm.* le jan.

Японски фарфоръ, *sm.* le japon.

Ярма, *sf. t.* la pâtée; | *Agric.* la dragée (*voyez* Зобъ).

Яремъ *m* и **-рмо**, *sm.* le joug (и *fig.*); | *fig.* collier de misère, *m*.

Яростенъ, *adj.* rageur, furibond, furieux, fongueux, indompté.

Ярость, *sf.* la fureur, furie, fougue *f*, déchaînement, courroux *m*; | *fig.* la rage (*voyez* **Гнѣвъ** *et* **Ядъ**).
Ярутка, *sf. plante*, le thlaspi.
Ясакъ, *sm. t.* le déci (*voyez* **Въспиране**).
Ясминъ, *sm. plante*, le jasmin; -ненъ, de jasmin.
Ясново напрьскуване, *sn.* la jaspure.
Яспъ (*скѫпъ камыкъ*), *sm.* le jaspe; -пенъ, de jaspe; | **напрьскувамь на подобіе —**, *va.* jasper.
Ятаганъ, *sm. t.* l'yatagan, fer *m*.
Ятакъ, *sm. t.* un compère; | *fam.* un brigandeau.
Яхнія (*съ говеждо месо, тѹсто и барабай*), *sf. t.* la quenelle; 1. (*отъ заячко месо*), le civet; 2. (*съ месо и зеленчукъ*), la ratatouille; 3. (*съ оставки отъ различны месо*), le salmigondis.
Яхта (*ладія*), *sf. Mar.* le 'yacht *et* 'yac: -тенъ, de 'yac.

Ѫ.

Ѫ (*á*), la 33-ème lettre de l'alphabet bulgare.

Ѳ.

Ѳ

Ѳ(*ѳита*), la 34-ème lettre de l'alphabet bulgare.
Ѳеатръ (*гледалкица на бой*), *sm. fig.* le [théâtre.
Ѳеогонически, *adj.* théogonique.
Ѳеогонія (*родословіе на идолопоклонскы богове*), *sf.* la théogonie.
Ѳеодолитъ (*кѫтомѣръ*), *sm.* le théodolite.
Ѳеократически, *adj.* théocratique; -скы, -ment.

Ѳомина

Ѳеократія (*богоуправлене*), *sf.* la théocratie.
Ѳеологія, *sf.* la théologie.
Ѳеологъ (*Богословъ*), *sm.* un théologien.
Ѳеургическы, *adj.* théurgique.
Ѳеурія (*съобщене съ добрытѣ геніи*), *sf.* la théurgie.
Ѳомина Недѣля, *sf.* les Pâques closes *f*, dimanche de la quasimodo, *m*.

Ѵ.

Ѵ (*ижица*), la 35-ème lettre de l'alphabet bulgare.
Ѵпостасенъ, *adj.* hypostatique; -сно, -ment.
Ѵпостась, *sf. Théol.* l'hypostase *f*.

РѢЧНИКЪ

НА

ГЕОГРАФИЧЕСКЫ, ВЕТЫ И НОВЫ ИМЕНА.

той обнема наричанеата

НА МѢСТА, ГРАДОВЕ, НАРОДЫ, РѢКЫ, ПЛАНИНЫ, СРѢДОМОРЫ И ДР. Т., КОИТО РАЗЛИЧАТ ПО ПРАВОПИСАНЕТО ИЛИ ПО ИЗГОВОРЪ-ТЪ ВЪ ДВАТА ЕЗЫКА.

Скѫсяванеа.

p. pays *ou* état, область *или* царство.
v. ville, градъ.
n. nation, народъ.
r. rivière *ou* fleuve, рѣка.
m. montagne, планина.
i. île, срѣдоморъ.

Ааргау, *p.* (кантонъ-), le canton d'Argovie.
Абдера, *v.* Abdère.
Абердинъ *и* **Ебердинъ**, *v.* Aberdeen.
Абиссинецъ, **-нка**, *n.* Abyssin, ine.
Абиссинія, *p.* l'Abyssinie *f*; ‖ **-сински**, d'Abyssinie.
Або *и* **Абовъ**, *v.* Abo; ‖ **-бовски**, d'Abo.
Абруццо, *p.* l'Abruzze *f*.
Абхазія, *p.* l'Abasie *f*; ‖ **-хаски**, d'Abasie.
Абхазъ *и* **Абхазецъ**, *n.* un Abase.
Авачински волканъ, le volcan d'Avatcha.
Августовъ, *v.* Augustowo; **-товски**, d'Augustowo.
Авлида, *p.* l'Aulide *f*.
Австразіецъ, **-ійка**, *n.* Austrasien, -enne.
Австразія, *p.* l'Austrasie *f*; ‖ **-зійски**, austrasien. [**-тралии**, *adj.*
Австралія, *p.* l'Australie, Océanie *f*; ‖
Австріецъ, **-ійска**, *n.* Autrichien, -enne.
Австрія, *p.* l'Autriche *f*; ‖ **-стрійски**, d'Autriche.
Агригентъ, *v.* Agrigente.
Адижъ *и* **Ечъ**, *r.* l'Adige *m*.
Адріатическо море, la Mer adriatique.
Ажанъ, *v.* Agen; ‖ (*и* **Аджанъ**), *p.* la côte d'Ajan.
Азія, *p.* l'Asie *f*; ‖ **Малка —**, l'Asie mineure.
Азіятецъ, **-тка**, *n.* un *ou* une Asiatique; ‖ **-тски**, asiatique. [d'Azow.
Азовъ, *v.* Azov; ‖ **-зовско море**, la mer
Аквилея, *v.* Aquillée; **-лейски**, d'Aquilée.
Аквитанія, *p.* l'Aquitaine *f*; ‖ **-таиски**, de l'Aquitaine.
Акра, *v.* Acre, Saint-Jean d'Acre.
Акрокеравискы планины, les monts acrocéraunieus *m*.
Аландскы срѣдоморы, les îles d'Aland *f*.
Алатыръ, *sf. v.* Alatyr.
Албанецъ **-нка**, *n.* Albanais, -aise.
Албанія, *p.* l'Albanie *f*; ‖ **-бански**, d'Albanie.
Алгарвія, *p.* l'Algarve, les Algarves *f*.
Александретта, *v.* Alexandrette.
Александрія, *v.* Alexandria (*en 'Egypte*); **-дрійски**, *adj.*
Александровъ, *v.* Alexandrof; **-дровски**, *adj.*
Алепо *и* **Халебъ**, *v.* Alep.
Алесандрія, *v.* Alexandrie (*en Piémont*).
Алеутъ, **-тка**, *n.* un *ou* une Aléoute; ‖ **-утски**, *adj*; ‖ **-скы срѣдоморы**, les îles aléoutiennes *f*.
Алжирецъ, **-ирка**, *n.* Algérien, -enne.
Алжирія, *p.* (*и* **-жирска область**), l'Algérie *f*.
Алжиръ, *v.* Alger; ‖ **-жирски**, d'Alger, algérien.
Алтай *и* **-тайскы планины**, l'Altaï *m*.
Албигенци, *sm. pl. n.* les Albigeois *m*.
Алдерней, *i.* (**срѣдоморъ —**), l'île d'Aurigny *f*.
Алзатецъ, **-атка**, *n.* Alsacien, -enne.
Алзація *и* **Елзасъ**, *p.* l'Alsace *f*; ‖ **-затски**, alsacien.
Алпы, *sf. pl. m и* **Алпійскы планины**, les Alpes *f*; ‖ (**край морскы —**), les Alpes maritimes *f*.
Амазонска рѣка, *sf. r.* l'Amazone *m*.
Амбоина, *i.* Amboine, l'île d'Amboine *f*.
Америка, *p.* l'Amérique *f*; ‖ **-кански**, américain.
Американецъ, **-канка**, *n.* Américain, -aine.
Амієнъ, *v.* Amiens; ‖ **-енски**, d'Amiens.
Аммонитянинъ, **-янка**, *n.* un *ou* une Ammonite. [d'Amsterdam.
Амстердамъ, *v.* Amstererdam; **-дамски**,
Амуръ. *r.* l'Amour *m*, le Saghalien-Oula.
Анатолія, *p.* l'Anatolie *f*; ‖ **-толски**, d'Anatolie. [guille *f*.
Ангвиля, *i.* (**срѣдоморъ —**), l'île de l'An-
Анґенъ, *v.* Enghien; **-генски**, d'Enghien.
Ангерманія, *p.* l'Angermanie *f*.
Андалузецъ, **-узка**, *n.* Andalous, -ouse.
Андалузія, *p.* l'Andalousie *f*; ‖ **-лузски**, andalous. [Andes *ou* Cordillères *f*.
Анды, *sf. pl. m. и* **Андскы планины**, les

Анкона, *v.* Ancône; **-конски**, d'Ancône.
Антверпенъ, *n.* Anvers.
Антилски срѣдоморн, *f.* les Antilles *f.*
Антіохія, *v.* Antioche; **-хійски**, d'Antioche.
Апалахскы планины, les Apalaches *m.*
Апенинскы планины, les Apennins *m.*
Аппенцелъ, *sm. v.* Appenzell.
Апулія, *p.* la Pouille.
Аравитянинъ, **-янка** (*и* Арапъ, **-пка**), *n.* un *ou* une Arabe.
Аравійски заливъ, le golfe Arabique, la [Mer rouge.
Аравія, *p.* l'Arabie *f*; ‖ (Постынена, Честита, Каменеиста), l'Arabie déserte, heureuse, pétrée.
Арагонецъ, **-онка**, *n.* Aragonais, **-aise**.
Арагонія, *p.* l'Aragon *m*; ‖ **-гонски**, aragonais.
Аралско езеро, le lac Aral.
Арбела *или* **Ербиль**, *sm. v.* Arbèles.
Арголида, *p.* l'Argolide *f.*
Арденскы планины, les Ardennes *f.*
Азрумъ *или* **Ерзерумъ**, *v.* Erzeroum.
Аркадія, *p.* l'Arcadie *f*; ‖ **-кадски**, d'Arcadie.
Аркадянинъ, **-янка**, *n.* Arcadien, **-enne**.
Арменія, *p.* Armenie *f*; ‖ **-ніянски**, arménien.
Арменецъ, **-нка**, *n.* Arménien, **-enne**.
Арнаутъ, **-утка**, *n.* un *ou* une Arnaute.
Архангелскъ, *v.* Archangel; **-гелски**, d'Archangel.
Архипелагъ (*Бѣло море*), l'Archipel *m*; **-лажски**, de l'Archipel.
Асорскы срѣдоморы, les Açores, îles Açores *f.*
Ассиріецъ, **-ійка**, *n.* Assyrien, **-enne**.
Ассирія, *p.* l'Assyrie *f*; ‖ **-рійски**, d'Assyrie.
Астрахань, *sf. v.* Astracan *ou* Astrakhan; **-хански**, *adj.*
Астурія, *p.* les Asturies *f*; ‖ **-рійски**, des [Asturies.
Асфалтово езеро, le lac Asphaltite.
Атлантически Океанъ, l'Océan atlantique *m.*
Атласъ *и* **Атласскы планины**, l'Atlas *m.*
Аттика, *p.* l'Attique *f*; ‖ **-тически**, attique.
Африка, *p.* l'Afrique *f*; ‖ **-кански**, africain.
Африканецъ, **-анка**, *n.* Africain, **-aine**.
Ахаія, *p.* l'Achaie *f*; ‖ **-хайски**, d'Achaie.
Ахалцихъ, *v.* Akhaltzikhé.
Ахенъ *и* **Аахенъ**, *v.* Aix-la-Chapelle; **-хенски**, *adj.*
Ахеянинъ, **-янка**, *n.* Achéen, **-enne**.
Аччо, *v.* Ajaccio.
Аѳины, *sf. pl. v.* Athènes; ‖ **-ѳински**, d'Athènes.
Аѳинянинъ, **-янка**, *n.* Athénien, **-enne**.
Аѳонска планина (*и* Святагора), l'Athos *m*, le Monte-Santo.

Бабелмандебски проливъ, le détroit de Babel-mandeb.
Баварецъ, **-арка**, *n.* Bavarois, **-oise**.
Баварія, *p.* la Bavière; ‖ **-варски**, bavarois.
Бадахосъ *v.* Badajoz.
Баденъ, *v.* Bade; ‖ **-денски**, badois.
Базель, *sm. v.* Bâle; ‖ (Селски —), le canton Bale-Campagne.
Байкалъ *и* **-калско езеро**, le lac Baïkal
Байона, *v.* Bayonne.
Байрейтъ, *v.* Bayreuth.
Бактрія, *p.* le Bactriane; ‖ **-трійски**, bactrien.
Баку, *v.* Bakou; **-кински**, de Bakou.
Балеарскы срѣдоморы, les îles Baléares *f.*
Балканъ (*и* Стара-планина), le Balcan.
Балтійски портъ, Baltish-Port.
Балтійско море, la Baltique, Mer Baltique.
Барбадосъ, *f.* la Barbade.
Барселона, *v.* Barcelone.
Бассовъ проливъ, le détroit de Bass.
Батавецъ, **-авка**, *n.* un *ou* une Batave.
Батавія, *v.* Batavia; ‖ *p.* la Batavie; **-тавски**, batave.
Бауценъ *или* **Будиссинъ**, *v.* Bautzen *ou* [Budissin.
Баффиновъ заливъ, la baie de Baffin.
Бахамскы срѣдоморы, les îles Bahama *f.*
Бахчисарай, *v.* Bakhtchéséraï.
Башкиръ *и* **-кирецъ**, *n.* un Bachkir; ‖ **-кирски**, *adj.*
Бедуинъ, *n.* un Bédouin, Arabe bédouin.
Беллинцона, *v.* Bellinzone.
Белуджистанъ, *p.* le Béloutchistan.
Белгіецъ, **-ійка**, *n.* un *ou* une Belge.
Белгія, *p.* la Belgique; ‖ **-гійски**, belge.
Бенгалія, *p.* le Bengale; ‖ **-галски**, de Bengale.
Беневентъ, *v.* Bénévent.
Беотіецъ, **-ійка**, *n.* Béotien, **-enne**.
Беоція *и* **Віотія**, *p.* la Béotie; ‖ **-тійски**, [béotien.
Берберія, *p.* la Barbarie, les États barbaresques *m.*
Берберъ, *n.* un Berber, Barbaresque *m.*
Беринговъ проливъ, le detroit de Béring.
Берлинъ, *v.* Berlin; **-лински**, de Berlin.
Бермудскы срѣдоморы, les Bermudes, îles Bermudes *f.*
Бессарабія, *p.* la Bessarabie; ‖ **-рабски**, de [Bessarabie.
Биль, *sm.* *или* **Біеннъ**, *v.* Bienne.
Бискаія, *p.* la Biscaye; ‖ **-кайски**, de Biscaye.
Българинъ, **-рка**, *n.* un *ou* une Bulgare.
България, *p.* la Bulgarie; ‖ **-гарски**, de Bulgarie.
Боденско езеро, le lac de Constance.
Божи-гробъ, *p.* la terre Sainte, la Palestine.
Болоня, *v.* Bologne; **-лонски**, de Bologne.
Бордо, *v.* Bordeaux; **-доски**, de Bordeaux.
Борисѳенъ, *r.* le Borystène, Danapris.
Борромейски срѣдоморы, les îles Borromées *f.*
Босна, *p.* la Bosnie; ‖ **-нски**, de Bosnie.
Босякъ, *n.* un Bosniaque.
Босфоръ *и* **Воспоръ**, le Bosphore, détroit de Constantinople.
Ботнически заливъ, le golfe de Bothnie.
Бохемецъ, **-мка**, *n.* un *ou* une Bohême.
Бохемія, *p.* la Bohême; ‖ **-хемски**, de bohême; ‖ **-ска гора**, le Boehmen-Wald (*la forêt hercynienne*).
Бошисмяни, *sm. pl. n.* les Bosjemans, Boschimens.

Браганца, *v.* Bragance; **-ганцки**, de Bragance.
Бразиліянецъ, **-янка**, *n.* Brésilien, -enne.
Бразилія, *p.* le Brésil; | **-зилски**, du Brésil.
Бранденбургія, *p.* le Brandebourg; **-бурски**, *adj.* [Brunswick.
Брауншвейгъ, *v.* Brunswick; **-вейгски**, de
Брейзахъ, *v.* Brisach.
Брейтонъ, *v.* Brighton.
Бременъ, *v.* Brême. [Breslau.
Бреславль, *sm. v.* Breslau; **-лавски**, de
Бретанецъ, **-анка**, *n.* Breton, -onne.
Бретань, *sf. p.* la Bretagne; **-тански**, de Bretagne.
Брешія, *v.* Brescia. [ски, *adj.*
Бризгау *и* **Бризгавъ**, *p.* le Brisgau; **-гав-**
Британски, *adj.* de la Grande-Bretagne; | **-ска монархія**, l'Empire britannique *m*; | **-ски каналъ**, la Manche.
Броды, *sf. pl. v.* Brody.
Брюгге, *v.* Bruges; **-юггски**, de Bruges.
Брюсселецъ, **-елка**, *n.* Bruxellois, -oise.
Брюссель, *sm. v.* Bruxelles; **-селски**, de Bruxelles.
Бугъ, *r.* le Boug; **-угски**, de Boug.
Будимъ, *v.* Bude *ou* Ofen. [mer.
Булонь, *sf. v.* (край морска), Boulogne-sur-
Бургундецъ, **-ндка**, *n.* Bourguignon, -onne.
Бургундія, *p.* la Bourgogne; | **-гундски**, de Bourgogne.
Буртшейдъ, *v.* Borsette.
Бухарецъ, **-арка**, *n.* un *ou* une Boukhare.
Бухарія, *p.* la Boukharie; | **-харски**, de Boukharie. [grade.
Бѣлградъ, *n.* Belgrade; **-градски**, de Bel-
Бѣло море (сѣверно), la Mer blanche.
Бѣлоруссія, *p.* la Russie blanche.
Бѣлостокъ, *v.* Bialistok; **-стокски**, de Bialistok.

Ваадтъ *и* **Ваатландъ**, *p.* le canton de Vaud.
Вавилонъ, *v.* Babylone; | **-лонски**, de Babylone.
Вавилонянинъ, **-янка**, *n.* Babylonien, -enne.
Вайгачъ, *i.* Vaigatz; **-гацски**, de Vaigatz.
Валдайскы планины, les monts Valdai *m.*
Валенсія, *v.* Valence.
Валленштадско езеро, le lac de Wallenstadt.
Валлисъ, *p.* (*и* **Валезія**), le Valais, canton de Valais; | (*и* **Валлійско княжество**), la principauté de Galles.
Валліецъ, **-ійска**, *n.* Gallois, -oise.
Валденцы, *sm. pl. n.* les Vaudois *m.* (*en Piémont*).
Валдштатско езеро, le lac des Quatres Cantons.
Вандея, *p.* la Vendée; **-дейски**, de la Vendée.
Варварія *и* **-варварійскы владѣнеа**, *гл.* **Берберія**.
Варшава, *v.* Varsovie; **-шавски**, de Varsovie.
Варяги, *sm. pl. n.* les Varègues *m*; **-ряжски**, *adj.*
Вашингтонъ, *v.* Washington.
Везувій, *m.* le Vésuve (*volcan*).
Вейссенбургъ, *v.* Wissembourg.
Вейтъ (срѣдоморъ —), l'île de Wight *f.*
Великобританія, *p.* la Grande-Bretagne; | **-тански**, *adj.*
Великороссіянинъ, *n.* un Grand-Russien.
Величка, *v.* Wieliczka. [Venise.
Венеція, *v.* Venise; | **-ціянски**, vénitien, de
Венеціянецъ, **-янка**, *n.* Vénetien, -enne.
Верона, *v.* Vérone, **-ронски**, de Vérone.
Версаль, *sf. v.* Versailles.
Вестготъ, *n.* un Visigoth; | **-готски**, visigoth.
Вестманландія, *p.* la Westmanie.
Вестфалецъ, **-алка**, *n.* Westphalien, -enne.
Вестфалія, *p.* la Westphalie; **-фалски**, *adj.*
Вестъ-Индія, *p.* les Indes occidentales *f.*
Вехабити, *sm. pl. n.* les Wahabys, Vahabites *m.*
Византіецъ, **-ійка**, *n.* Bysantin, -ine.
Византія, *v.* Bysance; | **-тійски**, bysantin, de Bysance.
Вилно, *v.* Vilna; **-ленски**, de Vilna.
Виндава, *v.* Windau; **-давски**, de Windau.
Вирсавія, *v.* Bersabée.
Виртембергъ, *p.* le Wurtemberg; | **-бергски**, *adj.*
Висла, *r.* la Vistule; **-лянски**, de la Vistule.
Виченца, *r.* Vicence; **-ченцки**, de Vicence.
Виѳанія, *v.* Béthanie.
Виѳинія, *p.* la Bithynie; | **-ѳински**, de Bithynie.
Виѳлеемъ, *v.* Bethléem. [Vienne.
Віена, *v.* Vienne (*en Autriche*); **-енски**, de
Віеннъ, *v.* Vienne (*en France*).
Віотія, *гл.* **Беоція**. | **Воспоръ**, *гл.* **Босфоръ**.
Влахія *и* **Влашко**, *p.* la Valachie, Valaquie; | **-лашки**, *adj.*
Влахъ, **-хыня**, *n.* un *ou* une Valaque.
Вогезскы планины, les Vosges *m.*
Воголичи, *sm. pl. n.* les Vogoules *m.*
Военна между, *p.* les Confines militaires *m.*
Волга, *r.* le Volga; **-лжски**, du Volga.
Вологда, *v.* Vologda; **-логодски**, de Vologda.
Волховъ, *r.* Volkhov. [Volhynie.
Волынь, *sf. p* la Volhynie; | **-лынски**, de
Воля, *v.* Wola; **-олски**, de Wola.
Воронежъ, *v.* Voronéje; **-нежски**, de Voronéje.
Врьхніо езеро, le lac Supérieur.
Всероссійски, *adj.* de toutes les Russies (*titre de l'Empereur*).
Вуличъ, *v.* Woolwich.
Выборгъ, *v.* Viborg, Wibourg; **-боргски**, *adj.*
Вычегда, *r.* la Vitchegda.
Вязма, *v.* Viazma; **-земски**, de Viazma.

Галилея, *p.* la Galilée; | **-лейски**, de Galilée.
Галилеянинъ **-янка**, *n.* Galiléen, -enne.

Галисія *и* **-лиція**, *p.* la Galice (*en Espagne*).
Галиція, *p.* la Gallicie (*en Autriche*); **-ційски**, *adj.* [gaulois.
Галлія, *p.* la Gaule, les Gaules *f*; ‖ **галлски**,
Галлъ, *n.* Gaulois, -oise.
Гамбія, *r.* la Gambie.
Гангъ *и* **Гангесъ**, *r.* le Gange.
Гаронна, *r.* la Garonne.
Гасконецъ, **-онка**, *n.* Gascon, onne.
Гасконія, *p.* la Gascone; ‖ **-конски**, de Gascone.
Гастскы планины, les Gattes *ou* Ghattes *f.*
Гаета, *v.* Gaëte.
Гваделупа, *i.* la Guadeloupe.
Гваякиль, *sm*, *v.* Guayaquil; **-килски**, de Guayaquil.
Гвинея, *p.* la Guinée; **-нейски**, de Guinée.
Гіана *и* **Гіана**, *p.* la Guyane, Guiane.
Гелдрія *и* **Гелдернъ**, *p.* la Gueldre.
Гентъ, *v.* Gand; **-итски**, de Gand.
Генуа, *v.* Gênes; ‖ **-нуезски**, génois, de Gênes.
Генуезецъ, **-зка**, *n.* Génois, -oise.
Германецъ, **Нѣмецъ**, *n.* un Germain, Allemand *m.*
Германія, **Нѣмско**, *p.* l'Allemagne, la Germanie; ‖ **-мански**, germanique.
Гернси (**срѣдоморъ —**), l'île de Guernesey *f.*
Георцъ, *v.* Goritz *ou* Gorica; **-рцски**, de Goritz.
Геоттингенъ, *v.* Goettingen *ou* Gottingue.
Геесиманія, *v.* Gethsémané; **-мански**, *adj.*
Гибралтаръ, *v.* Gibraltar; **-тарски**, de Gibraltar.
Гларусъ, *v.* Glaris; ‖ (**кантонъ —**), le canton de Glaris.
Гласго, *v.* Glascow; **-говски**, de Glascow.
Глостеръ, *v.* Glocester *et* Gloucester.
Гнѣзно *и* **Гнезенъ**, *v.* Gnesne *et* Gnesen.
Голгоѳа, *m.* Golgotha *ou* le Calvaire.
Горски градове, les quatres villes forestières *f.*
Готландія, *p.* la Gothie, le Gothland.
Готландъ, *i.* Gothland, l'île de Gothland.
Готъ *и* **Готеъ**, *n.* un Goth; ‖ **готески**, de Goths.
Гранада, *v.* Grenade; **-надски**, de Grenade.
Граубюнденъ, *v.* le canton des Grisons; **-денски**, *adj.*
Гревелингенъ, *v.* Gravelines.
Гренландецъ, **-дка**, *n.* Groënlandais, -aise.
Гренландія, *p.* le Groënland; ‖ **-ландски**, groënlandais.
Гриничъ, *v.* Greenwich.
Гродно, *v.* Grodno; **-дненски**, de Grodno.
Грузинецъ, **-нка**, *n.* Géorgien, -enne.
Грузія, *p.* la Géorgie; ‖ **-зински**, de Géorgie.
Грькъ, **-кия**, *n.* Grec, -eque.
Грьція, *p.* la Grèce; ‖ **-цки**, de Grèce, grec.

Дакія, *p.* la Dacie; ‖ **-кійски**, de Dacie.
Дакъ, *n.* un Dace; **-ски**, dacique.
Далматинецъ, **-тинка**, *n.* un *ou* une Dalmate.
Далмація, *p.* la Dalmatie; ‖ **-матски**, de Dalmatie.
Дамаскъ, *v.* Damas; ‖ **-масски**, de Damas.
Даміетта, *v.* Damiette.
Данія, *p.* le Danemark; ‖ **датски**, de Danemark, danois.
Данцигъ *или* **Гданскъ**, *v.* Dantzig.
Дарданели, *sm. pl.* (*и* **-нелски проливъ**) les Dardanelles *f.* [Darmstadt.
Дармштадтъ, *v.* Darmstadt; **-адски**, de
Датчанинъ, **-анка**, *n.* Danois, oise.
Двина, *r.* (**заходна**), la Duna, Dvina occidentale; ‖ (**сѣверна**), la Dvina, Dvina du nord; **-ински**, *adj.*
Девисовъ проливъ, le detroit de Davis.
Делаверъ, *r.* la Delaware.
Делфы, *sf. pl. v.* Delphes; ‖ **-фійски**, de Delphes.
Дерптъ, *v.* Derpt *ou* Dorpat (*anc.* **Юревъ**).
Дехли *и* **Дели**, *v.* Delhi *ou* Délhy.
Джагренатъ, *v.* Jagrenaut *ou* Djaggrenât.
Джеддо *или* **Іеддо**, *v.* Jédo *ou* Yédo.
Джерзи *и* **Джерзей**, l'île de Jersey *f.*
Джирджентн, *v.* Girgenti (*anc.* Agrigente).
Диденховенъ, *v.* Thionville.
Динабургъ, *v.* Dunabourg.
Динамидъ, *v.* Dunamund.
Днѣпръ, *r.* le Dniéper; **-провски**, du Dniéper.
Днѣстръ, *r.* le Dniester; **-стровски**, du Dniester. [Espérance.
Добра Надѣжба (**носъ —**), le cap de Bonne-
Доверъ *или* **Двуръ**, *v.* Douvres.
Донецъ, *r.* le Donetz; ‖ *n.* un habitant du Don.
Донъ, *r.* le Don (*anc.* Tanaïs); **-ски**, du Don.
Дорникъ, *v.* Tournay.
Дофене, *p.* le Dauphiné.
Дофрефелдскы планины, *m.* les Dofrines *f.*
Драва, *r.* la Drave.
Дрезденъ, *v.* Dresde; **-денски**, de Dresde.
Другарство (**срѣдоморы на —**), les îles *f* de la Société.
Дублинъ, *v.* Dublin; **-блински**, de Dublin.
Дубъ, *r.* le Doubs; **-убски**, du Doubs.
Дунавъ, *r.* le Danube; **-навски**, du Danube.
Дюнкирхенъ, *v.* Dunkerque.
Дюсселдорфъ, *v.* Dusseldorf.

Е, *v.* Eu.
Ебро, *r.* l'Ebre *m.*
Евбея, *i.* l'Eubée *f*; ‖ **-бейски**, d' Eubée.
Еврейнъ, **-йка**, *n.* un Ebreu, Juif, ive; ‖ **-рейски**, hébreu, hébraïque, juif.
Европа, *p.* l'Europe *f*; ‖ **-пски**, d'Europe.
Европецъ, **-пка**, *n.* Européen, -enne.
Евфратъ, *r.* l'Euphrate *m.*
Егейско море, la mer 'Egée (*l'Archipel*).
Египетъ, *p.* l''Egypte *f*; ‖ **-петски**, d'E'gypte.
Египтянинъ, **-янка**, *n.* 'Egyptien, enne.
Единбургъ, *v.* 'Edimbourg; **-бургски**, d''Edimbourg.
Едрине, *v.* Andrinople.
Езель, *i.* Oesel, l'île d'Oesel *f*; **-лски**, d'Oesel.
Ей, l'Y *ou* l'Ye *m*, le golfe d'Y.

Екатеринославль, *v.* Iékatérinoslav; **-славски**, *adj.*
Ексъ *и* **Есъ**, *v.* Aix (*en Savoie*).
Елбрусъ, *m.* l'Elbourz *ou* l'Elbrouz *m.*
Елевзина, *v.* 'Eleusis; ‖ **-зински**, d''Eleusis.
Еллада, *p.* l'Hellade *f*, la Grèce.
Елба, *r.* l'Elbe *m*; ‖ l'île d'Elbe *f.* [vour.
Ендеворъ (**проливъ** —), le détroit d'Endea-
Енниколь *и* **Еникале**, *v.* Iénikaleh; **-колски**, d'Iénikaleh.
Енисей, *r.* le Iénisséï; **-сейски**, de l'Iénisseï.
Епиръ, *p.* l''Epire *m.*
Еривань, *v.* 'Erivan; **-ански**, d''Erivan.
Еридань, *n.* l''Eridan *m*, le Pô.
Еръ, *r.* l'Eure *f*; **-рски**, de l'Eure.
Ескимосъ, *n.* un Esquimau *ou* Eskimau; **-мосски**, *adj.*
Естляндія, *p.* l'Esthonie *f*; ‖ **-тляндски**, d'Esthonie.
Естонецъ, **онка**, *n.* Esthonien -enne.
Етна, *m* l'Etna *m*, le mont Etna. [lien.
Етолія, *p.* l'E'tolie *f*; ‖ **-лійски**, d''Etolie, éto-
Етрурія, *p.* l'E'trurie *f*; ‖ **-урски**, d'E'trurie, étrusque.
Ефесъ, *v.* 'Ephèse; **-есски**, d'E'phèse.
Ечъ, *r.* l'Adige *m* (*гл.* **Адижъ**).
Еѳіопія, *p.* l'E'thiopie *f*; ‖ **-іопски**, éthiopien

Жежаппъ, *v.* Jemmapes.
Женева, *v.* Genève; ‖ **-невско езеро**, le lac de Genève, le Léman.
Женевецъ, **-евка**, *n.* Genevois, -oise.
Жидскы планины, le Riesengebirge, les Montagnes des géants. [Gironde.
Жиронда, *r.* la Gironde; **-рондски**, de la
Житомиръ, *v.* Jitomir *ou* Zitomir; **-мирски**, *adj.* [Joinville.
Жуанвиль, *m.* *v.* Joinville; **-вилски**, de

Заандамъ *и* **Зардамъ**, *v.* Zaandam.
Задъ-, **отвждъ**, trans —, au-delà de; ex.
Задалпійски, transalpin.
Задбалкански, au-delà du Balkan.
Зад- *или* **отвжд-дунавски**, transdanubien.
Задкавказки, situé au-delà du Caucase.
Залцбургъ, *v.* Salzbourg.
Замосте *и* **-мосцъ**, *v.* Zamosc *ou* Zamoski.
Запорожецъ, *n.* un Zaporogue; **-рожски**, *adj.*
Зейдеръ-Зе, le Zuiderzée (*golfe*).
Зеландія, *p.* la Zélande; ‖ île de Seeland *f.*
Земя (**Нова** —), *i.* le Nouvelle Zemble.
Зундъ, le Sund, détroit du Sund.
Зырянинъ, *n.* un Ziraine. [garie.
Зюнгарія, *p.* la Songarie; **-гарски**, de Son-

Иберія, *p.* l'Ibérie *f* (*l'Espagne*); ‖ **-рійски**, *adj.*
Идра, *i.* Hydra; l'île d'Hydra, *f.*
Израилско царство, le royaume d'Israël.
Израилтянинъ, **-янка**, *n.* un *ou* une Israélite.
Иллиріецъ, **-ійка**, *n.* Illyrien, -enne.
Иллирія, *p.* l'Illyrie *f*; ‖ **-рійски**, illyrien, d'Illyrie.
Илмень, *m.* (**езеро** —), le lac d'Ilmen.
Имаусъ, *m.* l'Imaïs *m* (*гл.* **Хималайскы планины**). [-тински, *adj.*
Имеретія, *p.* Iméréthie *f* (*anc.* la Colchide),
Ингелизъ, **-глезойка**, *n.* Anglais, aise.
Ингерманландія *или* **Ингрія** *p.* l'Ingrie *f.*
Инглитерра, *p.* l'Angleterre *f*; ‖ **-гелизски**, anglais.
Индіецъ, **-іянка**, *n.* Indien, -enne.
Индія, *p.* l'Inde, les Indes *f*; ‖ **-дійски**, indien; 1. (— **отсамъ Гангъ**), l'Inde en deçà du Gange; 2. (— **отвждъ Гангъ**), l'Inde au-delà du Gange.
Индоетанъ, *p.* l'Hindostan *ou* Indoustan *m.*
Индусъ, *n.* un Hindou *ou* Indou; **-дусски**, des Hindous.
Индъ *или* **Синдъ**, *r.* l'Indus *m ou* le Sind.
Прландецъ, **-дка**, *n.* Irlandais, -aise.
Ирландія, *p.* l'Irlande *f*; ‖ **-ландски**, irlandais, d'Irlande.
Ирокезецъ, **-езка**, *n.* Iroquois, -oise.
Иртышъ, *r.* l'Irtyche *m.*
Искія, l'île d'Ischia *f.*
Исландецъ, **-дка**, *n.* Islandais, -aise.
Исландія, *i.* l'Islande *f*; ‖ **-ландски**, d'Islande.
Испахань, *sf.* *v.* Ispahan.
Испанецъ, **-анка**, *n.* Espagnol, -ole.
Испанія, *p.* l'Espagne *f*; ‖ **-пански**, espagnole, d'Espagne *f.*
Итака, l'île d'Ithaque *f.*
Италія, *p.* d'Italie *f*; ‖ **-лійски**, italique.
Италіянецъ, **-янка**, *n.* Italien, -enne; ‖ **-ліянски**, *adj.*
Итонъ, *v.* 'Eton *ou* Eaton.

Іена, *v.* Iéna, **-ски**, d'Iéna.
Іерихонъ, *v.* Jéricho.
Іерусалимъ, *v.* Jérusalem; **-лимски**, de Jérusalem.
Іонически срѣдомори, les îles Ioniennes, *f.*
Іонія, *p.* l'Ionie *f*; ‖ **-нійски**, ionien, d'Ionie.
Іонна, *r.* l'Yonne *f*; **-ски**, de l'Yonne.
Іорданъ, *r.* le Jourdain; **-дански**, du jurdain.
Іоркъ, *v.* York; **-ски**, d'York.
Іудей, **-еянка**, *n.* Juif, -ive.
Іудейско царство, le royaume de Juda.
Іудея, *p.* la Judée; ‖ **-дейски**, juif, de Judée.

Кабардинецъ, *n.* un habitant de la Kabarda.
Кавдинско ярмо, les fourches caudines *f.*
Кавказъ *и* **-казскы планины**, *m.* le Caucase.
Казакъ, **-ачка**, *n.* un *ou* une Cosaque; **-ацки**, *adj.*
Казань, *sf.* *v.* Kazan; **-ански**, de Kazan.
Каиръ, *v.* le Caire; **-ирски**, da Caire.
Калабрія, *p.* la Calabre; ‖ **-ійска**, de Calabre.
Кале, *v.* Calais; ‖ **-лески проливъ**, le pas de Calais.

Каледонія, *p.* la Calédonie (*l'Ecosse*); | -донски, *adj*; | -донски каналъ, le canal calédonien.
Калифорнія, *p.* la Californie; | -форнски, [de Californie.
Каліара *и* -ляри, *v.* Caliari.
Калмыкъ, -мыкиня, *n.* un *ou* une Kalmouk; | -мыцки, *adj.*
Калуга, *v.* Kalouga; -лужки, de Kalouga.
Камчадалъ, -алка, *n.* un *ou* une Kamtchadale.
Камчатка, *p.* le Kamtschatka; | -чатски, du Kamtchatka.
Канарски срѣдомори, les Canaries, îles [Canaries *f.*
Кандія, *t.* Candie (*anc.* Crète); -дійски, de Candie.
Канны, *sf. pl. v.* Cannes.
Каппадокія, *p.* la Cappadoce; | -кійски, cappadocien.
Капска земя, le pays du Cap.
Капштадтъ, *v.* le Cap.
Каринтія, *p.* la Carinthe; | -тійски, ca- [rinthien.
Карлсруе, *v.* Carlsruhe; -руески, Carlsruhe.
Карніолія *или* **Крайнъ**, *p.* la Carniole.
Каролински срѣдомори, les Carolines, îles Carolines *f.*
Карпатскы планины, les Carpathes, monts [Carpathes *m.*
Картагена, *v.* Carthagène.
Кареагенъ, *v.* Carthage; | -генски, de Car- [thage.
Кареагенянинъ, -янка, *n.* Carthaginois, -oise.
Каспійско море, la mer Carpienne.
Кассель, *sm. v.* Cassel.
Кастилія, *p.* la Castille; | -тилски, de Ca- [stille.
Кастиліяненъ, -янка, *n.* Castillan, -ane.
Каталонецъ, -онка, *n.* Catalan, -ane.
Каталонія, *p.* la Catalogne; | -лонски, de Catalogne.
Катанія, *v.* Catane.
Катрбра, *v.* les Quatre-Bras *m* (*en Belgique*).
Кафръ, *n.* un Cafre; | (земя на Кафри), la Cafrerie.
Кашмиръ, *v.* Cachemyr *ou* Sirinagar.
Квебекъ, *v.* Québec.
Квито *или* **Кито** *v.* Quito; -итски, de Quito.
Келти *или* **Целти**, *sm. pl. n.* les Celtes *m*; | -тійски, celtique.
Кембриджъ, *v.* Cambridge.
Кеолнъ, *v.* Cologne; | -лски, de Cologne.
Кеонигсбергъ *или* **Кралевецъ**, *v.* Koenigsberg.
Керчъ, *sf. v.* Kertch; -чески, de Kertch.
Кефалонія *и* **Цефалонія**, î. Céphalonie; -онски, *adj.*
Киликія, *p.* la Cilicie; | -кійски, de Cilicie.
Кимври, *sm. pl. n.* les Cimbres; | -врически Херсонесъ, la chersonèse cimbrique (*le Jutland*).
Кина, *p.* la Chine; | -нески, chinois, de Chine.
Кинезинъ, -зка, *n.* Chinois, -oise.
Кипріотъ, -отка, *n.* Cypriot, -ote.
Кипръ, *t.* Chypre *ou* Cypre; -прски, de Chypre.
Киргизъ, *n.* un Kirghiz; | -гизски, de Kirghiz.
Киренея, *v.* Cyrène; -нейски, de Cyrène.
Кіавенна, *v.* Chiavenne.
Кіевлянинъ, -янка, *n.* un habitant de Kiev.
Кіевъ, *v.* Kiev; -евски, de Kiev.
Кобленцъ, *v.* Coblentz.
Ковно, *v.* Kovno; -венски, de Kovno.
Конимбра, *v.* Coimbre.
Колхида, *p.* la Colchide; -хидски, de Colchide.
Констанцъ, *v.* Constance.
Констанцко езеро, *гл.* **Боденско езеро** |
Кордилерскы планины, *гл.* **Анды**.
Копенхагенъ, *v.* Copenhague.
Кордова, *v.* Cordoue; -довски, de Cordoue.
Корея, *p.* la Corée; -рейски, de la Corée.
Коринѳянинъ, -янка, *n.* Corinthien, -enne.
Коринѳъ, *v.* Corinthe; ; | -ринѳски, de Corinthe.
Корнваллисъ, *v.* Cornouailles *ou* Cornwall.
Корсика, *t.* la Corse; | -кански, corse, de Corse.
Корсиканецъ, -анка, *n.* un *ou* une Corse.
Корсунь, *sm. v.* Khersonèse (*en Crimée*); -сунски, *adj.*
Кортрейкъ, *v.* Courtray.
Коруня, *v.* la Corogne.
Кохинхина, *p.* la Cochinchine.
Край-, situé sur les bord, de; ex.
— **крайбалтійски**, situé sur la Baltique.
— **крайдунавски**, danubien, situé sur le Danube.
— **крайрейнски**, rhenan, situé sur le Rhin.
Краковъ, *v.* Cracovie; -ковски, de Crasovie.
Кремона, *v.* Crémone; -монски, de Crémone.
Критъ, l'île de Crète; -итски, de Crète.
Кроатъ, -атка, *n.* un *ou* une Croate.
Кроація, *p.* la Croatie; | -атски, croate, de Croatie.
Крымъ *или* **Каржмъ**, la Crimée (*anc.* la Chersonèse taurique); -мски, *adj.*
Ксанѳъ, *r.* Xanthe.
Ксересъ *и* **Хересъ**, *v.* Xérès; -рески, de Xérès.
Куба, l'île de Cuba *f*; -бски, de Cuba.
Кубань, *sf. r.* le Kouban; -бански, de Kouban.
Куковъ проливъ, le détroit de Cook.
Кулмъ, *v.* Kulm.
Кумы, *sf. pl. v.* Cumes.
Курилецъ, -илка, *n.* un *ou* une Kourile.
Курилски срѣдомори, les Kouriles, îles Kouriles *f.*
Курляндецъ, -дка, *n.* Courlandais, -aise.
Курляндія, *p.* la Courlande; | -ляндски, de Courlande.
Кюрдъ, *n.* un Kurde; -дски, de Kurde.
Кяхта, *v.* Kiakhta; -тински, de Kiakhta.

Ладога, *v.* Ladoga; | -ожско езеро, le lac de Ladoga.
Ладонски срѣдомори, les îles de Larrons *f.*
Лакедемонецъ, -онка, Lacédémonien, -enne.

Лакедемонъ, *v.* Lacédémone *ou* Sparte; | -монски, *adj.*
Лакедивски срѣдоморн, les îles Laquedives *f.*
Лаконецъ, -онка, *n.* Laconien, -enne.
Лаконія, *p.* la Laconie; | -конски, de Laconie.
Лаодикея, *v.* Laodicée.
Лапландецъ, -дка, *n.* Lapon, -onne.
Лапландія, *p.* la Laponie; | -пландски, de Laponie.
Латышъ, *n.* un Letton *ou* Lette; | -тышки, letton.
Левантъ, *гл.* **Натолія.** | **Ливонія**, *гл.* **Лифляндія.**
Левктра, *sn. pl. v.* Leuctres; -трски, de Leuctres.
Ледовито море, l'Océan glacial *m.*
Лезгини *и* **Лезгинци**, *sm. pl. n.* les Lesghis *m.*
Лейденъ, *v.* Leyde; -денски, de Leyde.
Лейнингенско графство, le comté de Linange.
Лембергъ *или* **Лѫвовъ**, *v.* Lemberg *ou* Léopold.
Лестеръ, *v.* Leicester.
Либава, *v.* Libau; -бавски, de Liban.
Ливанъ *и* -ванскы планины, le Liban.
Ливія, *p.* la Libye; | -війски, de Libye.
Ливорно, *v.* Livourne; -ворнски, de Livourne.
Ликія, *p.* la Lycie; | -кійски, de Lycie, lycien.
Лилль, *sm. v.* Lille.
Липарски срѣдоморн, les îles Lipari *f.*
Липпска, *v.* Leipzig *ou* Leipsick; -пански, *adj.*
Лиссабонъ, *v.* Lisbonne.
Литва, *p.* la Lithuanie; | -товски, de Lithuanie.
Литвинъ, -нка, *n.* Lithuanien, -enne.
Лифляндецъ, -дка, *n.* Livonien, -enne.
Лифляндія, *p.* la Livonie; | -фляндски, de Livonie.
Ліонъ, *v.* Lyon; | -онски заливъ, le golfe de Lion.
Лоара *и* **Луара**, *r.* la Loire; -арски, de la Loire.
Лозанна, *v.* Lousanne.
Ломбардія, *p.* la Lombardie; | -дски, de Lombardie; | -до-Венеціянско кралевство, le royaume Lombard-Vénitien.
Ломбардъ, *n.* un Lombard.
Лондра, *v.* Londres; -дрски, de Londres.
Лопарь, *n.* un Lapon (*гл.* **Лапландецъ**).
Лотарингецъ, *n.* Lorain, -aine.
Лотарингія, *p.* la Lorraine; | -рингски, de Lorraine.
Лувенъ *и* **Левенъ**, v. Louvain.
Лудвигсбургъ, *v.* Luisbourg.
Лузація, *p.* la Lusace; | -зацски, de Lusace.
Лузитанецъ -анка, *n.* Lusitanien, -enne.
Лузитанія, *p.* la Lusitanie (*le Portugal*); | -тански, *adj.*
Лукка, *v.* Lucques; -кски, de Lucques.
Луцернъ, *v.* Lucerne; | -церско езеро, le lac de Lucerne.
Лѣхія, *p.* (*и* **Лѣшко царство**), le royaume de Pologne.
Лѣхъ, -хкиня, *n.* Polonais, -aise; | -хски, polonais.

Любекъ, *v.* Lübeck; -бски, de Lübeck.
Люблинъ, *v.* Lublin.
Люнсъ, *r.* le Lewis; | l'île Lewis *f.*
Люневиль, *sm. v.* Luneville.
Лютихъ *и* **Литтихъ**, *v.* Liége; -хски, de Liége.

Масъ *и* **Маасъ**, *r.* la Meuse; -ски, de la Meuse.
Маврикія (островъ —), l'île Maurice.
Мъвританинъ *и* **Мавръ**, *n.* un Maure, More.
Мавританія, *p.* la Mauritanie; | -тански, *adj.*
Магелановъ проливъ, le détroit de Maggellan.
Мадера, l'île de Madère *f.*
Мазовецка губернія, la Mazovie.
Майнцъ, *v.* Mayence; -нцки, de Mayence.
Майнъ, *r.* le Main *ou* Mayn.
Майорка, *i.* Majorque *et* Mayorque.
Македонецъ, -онка, *n.* Macédonien, -enne.
Македонія, *p.* la Macédoine; | -донски, de Macédoine.
Малай *и* **Малаецъ**, *n.* un Malais; -лайски, *adj.*
Малороссія, *p.* la Petite Russie; -россійски, *adj.*
Малороссіянинъ, *n.* un Petit-Russien.
Малуински срѣдоморн, les Malouines, îles Falkland *f.*
Малта, l'isle de Malte *f*; -тійски, de Malte.
Мантинея, *v.* Mantinée.
Мантуа, *v.* Mantoue; -туански, de Mantoue.
Манхеймъ, *v.* Manheim.
Мараѳонъ, *v.* Marathon; -ѳонски, de Marathon.
Маркизки срѣдоморн, les Marquises, îles Marquises *f.*
Мармарно *или* **Мряморно море**, la mer de Marmara.
Марокко, *v.* Maroc; -рокски, de Maroc.
Марселія, *v.* Marseille; -силски, de Marseille.
Мартиника, *i.* la Martinique.
Медіоланъ *или* **Миланъ**, *v.* Milan.
Мекка, *v.* la Mecque; -кски, de la Mecque.
Мексика *и* **Мехико**, *p.* le Mexique; | -кански, *adj.*
Мексиканецъ, -анка, *n.* Mexicain, -aine.
Мессина, *v.* Messine; | -синski проливъ, le phare de Messine.
Мехелнъ, *v.* Malines; -хелнски, *adj.*
Мидія, *p.* la Médie; | -дійски, de Médie.
Мидянинъ, -янка, un *ou* une Mède.
Микены, *sf. pl. v.* Mycènes.
Мимпелгардъ *и* **Момбелярь**, *v.* Montbelliard.
Минорка, *i.* Minorque; -норски, de Minorque.
Митава, *v.* Mitau *et* Mittau; | -тавски, de Mitau.
Модена, *v.* Modène; | -денски, de Modène, modénais.
Мозель, *sm. r.* la Moselle.
Молдава, *r.* la Moldau.
Молдова *или* **Богданія**, *p.* la Moldawie; | -довски, de Moldavie.
Молдованинъ, -анка, *n.* un *ou* une Moldave.

Молукски срѣдоморн, les Moluques, îles à épices *f*.
Монголія, *p.* la Mongolie; | **-голски**, de [Mongolie.
Монголъ, -олка, *n.* Mongol, -ole.
Морава, *r.* la Morave.
Моравецъ, -авка, *n.* un *ou* une Morave.
Моравія, *p.* la Moravie; | **-равски**, de Moravie.
Мордва, *m. pl. n.* les Mordvanes; | **-довски**, *adj.*
Морея, *p.* la Morée; **-рейски**, de la Morée.
Мосамбикски каналъ, le canal de Mosambique.
Москва, *v.* Moscou; **-ковски**, de Moscou.
Москва-рѣка *r.* la Moscova *ou* Moskva; **-ворѣчки**, *adj.*
Московецъ, -овка, *n.* un Moscovite.
Мурсія, *v.* Murcie. [de Morat.
Муртенъ, *v.* Morat; **-тенско езеро**, le lac
Мѣдны руды (**рѣка** —), *r.* le Coppermine-river. [Lune.
Мѣсечны планины, les montagnes *f* de la
Мюлхаузенъ, *v.* Mulhouse *ou* Muhlhausen.
Мюнхенъ, *v.* Munich; **-хенски**, de Munich.

Наваринъ, *v.* Navarin; **-ински**, de Navarin.
Наварра, *p.* la Navarre; **-варрски**, de Navarrre.
Навѣтарни срѣдоморн, les îles *f* du vent.
Назаретъ, *v.* Nazareth; **-ретски**, de Nazareth.
Наполи-ди-Романія *и* **Навплія**, *v.* Nauplie.
Нарва, *v.* Narva; **-вски**, de Narva.
Нарова, *r.* la Narva.
Нассау, *v.* Nassau; **-сауски**, de Nassau.
Натолія *или* **Левантъ**, *p.* la Natolie, le Levant.
Неаполитанецъ, -анка, *n.* Napolitain, -aine.
Неаполь, *sm. v.* Naples; | **-литански**, napolitain
Нева, *r.* la Néva; **Невски**, de la Néva.
Невстрія, *p.* la Neustrie; **-стрійски**, de Neustrie. [pont, *f.*
Негропонтъ (**срѣдоморъ** —), l'île de Négro-
Негръ, -ритянка, *n.* nègre, -esse; **-ритянски**, *adj.* [du Necker.
Неккаръ, *r.* le Necker *ou* Neckar; **-карски**,
Нешатель, *sm. v.* Neuchâtel *ou* Neufchâtel, **-ски**, *adj.*
Нигеръ, *r.* le Niger.
Нигриція, *p.* la Nigritie, le Soudan.
Нидерланди, *sm. pl. p.* les Pays-bas; | **-ландски**, néerlandais. [родски, *adj.*
Нижній Новгородъ, *v.* Nijni-Novgorod; **-жего-**
Никея, *v.* Nicée; **-кейски**, de Nicée.
Нилъ, *r.* le Nil; **-лски**, du Nil.
Нимегенъ *и* **Нимвегенъ**, *v.* Nimègue.
Нимъ *v.* Nîmes *ou* Nismes.
Нинивія, *v.* Ninive; **-війски**, de Ninive.
Нипалъ, *p.* le Nipaul *ou* Neypâl.
Ницца, *v.* Nice; **-цски**, de Nice.
Ніагарски водоскокъ, la chute du Niagara.
Ногаецъ, *n.* un Nogaï, Tatare nogaï; **-гайски**, *adj.*

Норвегія, *p.* la Norwége; | **-вежски**, de Norwége.
Норвежецъ, -ежка, *n.* Norwégien, -enne.
Нордкапъ, le cap Nord.
Нормандія, *p.* la Normandie; | **-мандски**, de Normandie.
Норманнъ, -анка, *n.* Normand, -ande.
Норчеопингъ, *v.* Norkoeping *et* Nordkoeping.
Нубія, *p.* la Nubie; **-бійски**, de Nubie.
Нумидіецъ, *n.* un Numide. [die.
Нумидія, *p.* la Numidie; | **-дійски**, de Nu-
Ню-Іоркъ, *v.* New-York.
Ню-Фоундлендъ *или* **Терриевъ**, l'île de Terre-Neuve *f.*
Нѣманъ, *r.* le Niemen *ou* le Mémel.
Нѣмецъ, -мкиня, *n.* Allemand, ande; **-мски**, *adj*; **-мско море**, la Mer du Nord *ou* d'Allemagne.
Нюрнбергъ, *v.* Nuremberg.

Оаза, *r.* l'Oise *f*; **-зски**, d'Oise.
Объ, *r.* l'Aube *f*; **-бски**, de l'Aube.
Обь, *sf. r.* l'Obi *m*; **-бски**, de l'Obi.
Овайхи (**островъ** —), l'île d'Ouaihi *ou* Owhyhee. [d'Auvergne.
Оверинь, *sf. p.* l'Auvergne *f*; **-верски**,
Огненна земя, *p.* la Terre de feu.
Океанія, *p.* l'Océanie *f.*
Оксфордъ, *v.* Oxford; **-фордски**, d'Oxford.
Олимпія, *v.* Olympie; | **-пійски**, d'Olympie, olympique.
Олонецъ, *v.* Olonetz; **-нецки**, d'Olonetz.
Олмюцъ, *v.* Olmutz. [d'Onéga.
Онега, *v.* l'Onéga *f*; | **-нежно езеро**, le lac
Оранія *и* **Оранжъ**, *v.* Orange *m*; **-ански**, d'Orange.
Оранска рѣка, *r.* l'Orange *m*, le Gariep.
Орелъ, *v.* Orel *ou* Orlov; **-рловски**, d'Orel.
Ориноко, *r.* l'Orénoque.
Оркадски *и* **Оркнисни срѣдоморн**, les Orcades *f.*
Орлеанъ, *v.* Orléans; **-ански**, d'Orléans.
Ормусски проливъ, le detroit d'Ormus *ou* Hormouz.
Осерръ, *v.* Auxerre.
Оссетинецъ, *n.* un Ossète *ou* Ossèthe.
Остенде, *v.* Ostende.
Остзейскы губерніи, les gouvernements *m* de la Baltique.
Остъ-Готъ, *n.* un Ostrogoth.
Остъ-Индія, *p.* les Indes orientales *f.*
Отахейте *или* **Таити**, *f.* Otaïti *ou* Taïti.
Охейо, *r.* l'Ohio *m.*
Охотскъ, *v.* Okhotsk; **-хтски**, d'Okhotsk.
Очаковъ, Otchakov *ou* Oczakov.
Ошъ, *v.* Auch (*en France*).

Павія, *v. v.* Pavie; **-війски**, de Pavis.
Падуа, *v.* Padoue; | **-дуански**, de Padoue, padouan.

Палермо, *v.* Palerme. [-тински, *adj.*
Палестина, *p.* la Palestine, Judée;
Пампелона, *v.* Pampelure.
Панамски шійникъ (*езыкъ*), l'isthme de Panama *m.*
Паннонія, *p.* la Pannonie (*la Hongrie*).
Пантикапея, *v.* Panticapée.
Папски владѣнеа, *гл.* Черковна область.
Парагвай, *r.* et *p.* le Paraguay; -гвайски, *adj.*
Парижанецъ, -янка, *n.* Parisien, -enne.
Парижъ, *v.* Paris; -ризски, de Paris.
Парма, *v.* Parme; ‖ -мски, de Parme, parmesan. [Parnasse.
Парнассъ, *m.* le Parnasse; -нассски, du
Пареія, *p.* la Parthie *ou* Parthiène; ‖ -еіянски, parthe.
Пареянинъ, -янка, *n.* un *ou* une Parthe.
Патагонія, *p.* la Patagonie; ‖ -гонски, de Patagonie.
Патагонъ, -онка, *n.* Patagon, -one.
Пейпутъ *или* **Чудско езеро**, le lac Peipous.
Пекинъ, *v.* Pékin *et* Pé-king.
Пеласгъ, *n.* un Pélasge. (Palaos *f.*
Пелевски срѣдоморі, les îles Pélew *ou*
Пелепонесъ, *p.* le Peloponèse (*la Morée*); -ески, *adj.*
Пелузіумъ, *v.* Péluse.
Перекопски шійникъ, l'isthme de Pérécop *m.*
Пернава, *r.* la Pernau.
Перновъ, *v.* Pernau; -новски, de Pernau.
Персія, *p.* la Perse; -сидски, *adj*; ‖ -ски заливъ, le golfe persique.
Персіянинъ, -янка, *n.* un *ou* une Perse.
Перу, *p.* le Pérou; ‖ -руански, de Pérou.
Перуанецъ, -янка, *n.* Peruvien, -enne.
Перузія, *v.* Pérouse; -рузски, de Pérouse.
Пескіера, *v.* Peschiera. [varas.
Петервардейнъ, *v.* Péterwaradin *ou* Péter-
Петерлингенъ *и* **Пайернъ**, *v.* Payerne.
Петроградъ *и рор.* **Питеръ**, *гл.* Санктпетербургъ. [et Paul.
Петропавловски портъ, le port de Pierre
Печенѣгъ, *n.* un Petchenègue *ou* Pazinkita.
Пиза, *v.* Pise; ‖ -зски, де Pise.
Пикардія, *p.* la Picardie; ‖ -кадски, picard, de Picardie.
Пиндъ, *m.* le Pinde.
Пиренейскы планины, les Pyrénées *f*; ‖ -ски полусрѣдоморъ, la péninsule hispanique.
Пистоя, *v.* Pistoie.
Піаченца, *v.* Plaisance.
Піемонтъ, *p.* le Piémont; ‖ -монтски, du Piémont, piémontais.
Платея, *v.* Platée.
Платтенско езеро, le lac Platten *ou* Balaton.
Плоцкъ, *v.* Plock *ou* Plotsk; -цки, de Plock.
По, *r.* le Pô, l'Eridan *m*; ‖ *v.* Pau.
Подвѣтарни срѣдоморі, les îles *f* sous le vent.
Подлясска губернія, *p.* la Podlachie.
Подолска губернія, *p.* la Podolie.
Пожеревацъ *или* **Пассаровичъ**, *v.* Passarowitz.
Познань, *v.* Posen; -нански, de Posen.
Полинезія, *p.* Polynésie.
Полтава, *v.* Poltava *ou* Pultava; -тавски, de Poltava. [Poméranie.
Померанія, *p.* la Poméranie; -рански, de
Помпея, *v.* Pompei; -пейски, de Pompei.
Понтинскы блата, les marais Pontius *m.*
Понтъ Евксински, le Pont-Euxin (*la Mer noire*).
Порантрю *или* **Брунтрутъ**, *v.* Porentruy.
Портичи, *v.* Portici.
Португалецъ, -алка, *n.* Portugais, -aise.
Португалія, *p.* le Portugal; ‖ -галски, portugais. [de Praga.
Прага, *v.* Prague (*en Bohème*); ‖ le faubourg
Прейсишъ-Ейлау, Eylau, Preussisch-Eylau.
Пренцлау, *v.* Prentzlow.
Пристолна планина, la montagne de la Table.
Провансъ, *p.* la Provence; -вански, de Provence. [un Prussien.
Пруссія, *p.* la Prusse; ‖ -сски, de Prusse;
Прутъ, *r.* le Pruth; -утски, da Pruth.
Псковтянинъ, *n.* un habitant de Pskow.
Псковъ, *v.* Pskow *ou* Pleskow; -вски, de Pskow. [latinat.
Пфалцъ, *p.* le Palatinat; ‖ **Пфалцски**, du Pa-

Рагуза, *v.* Raguse; -гузски, de Raguse.
Разбойнически срѣдоморі, *гл.* Ладронски срѣдоморі.
Рапполствейлеръ, *v.* Ribeauvillé.
Ревель, *v.* Rével; -велски, de Rével.
Регенсбургъ, *v.* Ratisbonne.
Режіо *или* **Реджо**, *v.* Reggio.
Рейнфелденъ, *v.* Rhinfeld *ou* Rheinfelden.
Рейнъ, *r.* le Rhin; ‖ **Рейнски**, du Rhin.
Рейса, *r.* la Reuss.
Рейсско княжество, la principauté de Reuss.
Ренсъ *или* **Реймсъ**, *v.* Rheims.
Ретійскы Алпы, les Alpes Rhétiques *f.*
Рига, *v.* Riga; ‖ **Рижски**, de Riga.
Ричмондъ, *v.* Richmond.
Римлянинъ, -янка, *v.* Romain, -aine.
Римъ *или* **Рома**, *v.* Rome; ‖ **Римски**, de Rome, romain.
Рифейскы планины, le monts hyperborées *m.*
Родостъ, l'île de Rhodes *f*; -досски, de Rhodes.
Родъ-Ейландъ, *p.* le Rhode-island.
Рона, *r.* le Rhône; -нски, du Rhône.
Россія, *p.* la Russie; ‖ **Россійски**, de Russie.
Россіянинъ, -янка *и* **Россъ**, *n.* un *ou* une Russe. [monts au minerai.
Рудны планины, *m.* l'Erzgebirge *m*, les
Румелія *и* **Романія**, *p.* la Romélie *ou* Romanie. [Russe.
Русь, *sf. p.* la Russie; ‖ **Русски**, russe; un

Рымникъ, *г.* la Rymnich; **-никски**, de la Rymnich.
Рязань, *v.* Riazan; **-зански**, de Riazan.

Сава, *г.* la Save.
Савоія, *р.* la Savoie; | **-войски**, de Savoie.
Савоярдъ, **-дка**, *п.* Savoyard, -rde *ou* Savoisien, -enne.
Савроматъ, *п.* un Sauromate *ou* Sarmate.
Сагунтъ, *v.* Sagonte; **-гунтски**, de Sagonte.
Саксонецъ, **-онка**, *п.* Saxon, -onne.
Саксонія, *р.* la Saxe; | **-сонски**, de Saxe, saxon.
Саламанка, *v.* Salamanque.
Салерно, *v.* Salerne. [Thessa'onique).
Салоникъ *и* **Солунъ**, *v.* Salonique (*anc.*
Самаритянинъ, **-янка**, *п.* Samaritain, -aine.
Самарія, *р.* la Samarie; | **-ритянски**, de Samarie.
Самогитъ, *п.* un Samogitien.
Самоѣдъ, **-дка**, *п.* un *ou* une Samoyède; | **-ѣдски**, *adj.*
Сандвичови срѣдоморн, les îles Sandwich *f.*
Санктпетербургъ, *v.* Saint-Petersbourg, **-гски**, *adj.*
Санктъ-Галленъ, *v.* Saint-Gall.
Санъ-Марино, *v.* Saint-Marin.
Сарагоса, *v.* Saragosse.
Сарбрюкъ, *v.* Sarrebruck.
Саргемюндъ, *v.* Sarrguemines *ou* Sarguemines.
Сардинецъ, **-инка**, *п.* un *ou* une Sarde.
Сардинія, *р.* la Sardaigne; | **-дински**, de Sardaigne.
Сарды, *sf. pl. v.* Sardes. [matie.
Сарматія, *р.* la Sarmatie; **-матски**, de Sar-
Саррацинъ, *п.* un Sarrasin *ou* Sarracène; | **-цински**, *adj.* [désert.
Сахара, *р.* le Sahara, Zahara *ou* Grand
Свищовъ, *v.* Sistov. [George.
Св. Георгія (проливъ —), le canal de St.-
Св. Елена (срѣдоморъ на —), l'île *f* de Ste-Hélène. [Laurent.
Св. Лаврентія (рѣка —), le fleuve de St.-
Севастополь, *v.* Sévastopol *ou* Sébastopol (*anc.* Akhtiar).
Севеннскы планины, *m.* les Cévennes *f.*
Севернъ, *г.* la Saverne *ou* Severn.
Севиля, *v.* Séville; **-вилски**, de Séville.
Сеговія, *v.* Ségovie. [ванія.
Седемградска область, *р. гл.* **Трансил-**
Сена, *г.* la Seine; **-ски**, de la Seine.
Сенъ-Кантенъ, *v.* Saint-Quentin.
Сенелски срѣдоморн, *t.* les Seychelles *f.*
Сибирь, *р.* la Sibérie; | **-бирски**, de Sibérie.
Сибирчанинъ, **-чанка**, *п.* Sibérien, -enne.
Сикіонъ, *v.* Sicyone.
Силезія, *р.* la Silésie; | **-лезски**, de Silésie.
Силистра, *v.* Silistrie *ou* Dristra.
Силлійски срѣдоморн, les Sorlingues, îles Sorlingues *f.*

Синайска гора, le mont Sinaï.
Сиракузы, *sf. pl. v.* Syracuse.
Сирія, *р.* la Syrie; | **-рійски**, de Syrie.
Сиріянинъ, **-янка**, *п.* Syrien, -enne.
Сицилiецъ, **-ійка**, *п.* Sicilien, -enne.
Сицилія, *t.* la Sicile; | **-лійски**, de Sicile.
Сіерра-Невада *или* **Снѣгливы планины**, la Sierra-Nevada.
Сіонъ *или* **Зиттенъ**, *v.* Sion.
Скандинавія, *р.* la Scandinavie; | **-навски**, *adj*; | **-ски полусрѣдоморъ**, la presqu'île scandinave. [scythe.
Скиѳія, *р.* la Scythie; | **Скиѳски**, de Scythe,
Скиѳъ, *п.* un Scythe.
Славонецъ, **-онка**, *п.* Esclavon, -one.
Славонія, *р.* l'Esclavonie, la Sclavonie; | **-вонски**, *adj.* [ски, slavon.
Славянинъ, **-янка**, un *ou* une Slave; | **-вян-**
Слейсъ, *v.* l'Ecluse (*en Hollande*).
Смирна *и* **Измиръ**, *v.* Smyrne; **-нски**, de Smyrne.
Смирчавы планины, le Fichtelberg, les monts *m* aux sapines.
Солотурнъ, *v.* Soleure.
Сона, *г.* la Saône; **-нски**, de la Saône.
Сондски срѣдомори, les îles *f* de la Sonde.
Спарта, *v.* Sparte *ou* Lacédémone; | **-тански**, *adj.*
Спартанецъ, **-анка**, *п.* un *ou* une Spartiate.
Сьрбинъ, **Сьрбкиня**, *п.* un *ou* une Serbe *ou* Servien.
Сьрбія, *р* la Servie; | **Сьрбски**, de Servie.
Срѣдиземно море, la Méditerranée.
Стамбулъ *и* **Цариградъ**, *v.* Stamboul, Constantinople.
Стокхолмъ, *v.* Stockholm.
Страсбургъ, *v.* Strasbourg.
Судети, *sm. pl. m.* les Sudétes, monts Sudètes *m.*
Суесъ, *v.* Suez *ou* Soueys; **-ески**, de Suez.
Схевенингенъ, *v.* Scheveningen.
Сцилла, le gouffre de Scylla (*vis-à-vis de Charybde*).
Сюдерманландія, *р.* la Sudermanie.

Таврида, *р.* la Tauride; | **-врически**, de la Tauride; 1. **-ски полусрѣдоморъ**, la Chersonèse taurique; 2. **-ски проливъ**, le détroit d'Iénikaleh.
Тавринъ, *v.* Tauris *et* Tabriz.
Тавръ *и* **Таврически планины**, *m.* le Taurus.
Тагъ *и* **Тежо**, *г.* le Tage.
Танжеръ, *v.* Tanger.
Татарнъ, **-арка**, *п.* un *ou* une Tatare.
Татарія, la Tatarie *ou* Tartarie; | **-тарски**, *adj.*
Таунусъ, *m.* le Taunus *ou* Hoche.
Тверь, *v.* Tver; **-трски**, de Tver.
Темешваръ, *v.* Témeswar *et* Témiswar.
Темза, *г.* la Tamise.

Тенериѳа, *t.* Ténériff; | **-риѳски пикъ**, le pic de Ténériff.
Термопилы и **Ѳермопилы**, *sf. pl.* le défilé des Thermopyles *f.*
Терracина, *v.* Terracine.
Тессинъ, *r.* le Tessin; | *p.* canton de Tessin.
Техеранъ, *v.* Téhéran.
Тибръ, *r.* le Tibre.
Тивы, *sf. pl. v.* Thèbes (*гл.* **Ѳивы**).
Тигръ, *r.* le Tigre *ou* Tigris.
Тиненъ *или* **Тирлемонтъ**, *v.* Tirlemont.
Тиролецъ, **-олка**, *n.* Tyrolien, -enne.
Тироль, *sm. pl.* le Tyrol; | **-ролски**, du Tyrol.
Тисса, *r.* la Theiss.
Тихо море, la Mer *ou* l'Océan *m* pacifique.
Торнъ *или* **Торунъ**, *v.* Thorn.
Тоскана, *p.* la Toscane; | **-кански**, de Toscane.
Трансилванія, *p.* la Transylvanie; **-ванскі**, *adj.*
Трапазанъ, *v.* Trébisonde.
Тридентъ *или* **Тріентъ**, *v.* Trente.
Тринидатъ *t.* l'île de la Trinité *f.*
Триръ, *v.* Trèves.
Троя, *v.* Troie; | **Троянски**, de Troie, troyen.
Труа, *v.* Troyes (*en France*).
Тунисъ и **-нусъ**, *v.* Tunis; **-нски**, de Tunis.
Тунъ, *v.* Thun; | **Тунско езеро**, le lac de Thun.
Тунгузъ, *n.* un Tunguse *ou* Toungouse.
Тургау, *p.* le canton de Thurgovie.
Туринъ, *v.* Turin.
Туркменецъ, *n.* un Turkoman; | **-менски**, *adj.*
Турція и **Турско**, *p.* la Turquie; | **-ски**, de Turquie, ottoman.
Турчинъ, **-ркиня**, *n.* Turc, -rque; un Osmanli.
Тубингенъ, *v.* Tubingue. [Thuringe.
Тюрингія, *p.* la Thuringe; | **-рингски**, de

Удженъ, *v.* Oudjein.
Уессанъ, *t.* l'île d'Ouessant (*près de Brest*).
Украйна, *p.* l'Ukraine; | **Украински**, de l'Ukraine.
Умбрія, *p.* l'Ombrie *f.*
Унгаринъ *или* **Мажаринъ**, **-ка**, *n.* Hongrois, -oise.
Унгарія, *p.* la Hongrie; | **-гарски**, hongrois.
Унтервалденъ, *p.* le canton d'Unterwald.
Упсала, *p.* Upsal; **-салски**, d'Upsal.
Уралъ, *r.* l'Oural; | **-ралски**, ouralien; | **-скы планины**, l'Oural, les monts Ourals *m.*
Урбило, *v.* Urbin.
Урзеренска валева, la vallée d'Urseren.
Утика, *v.* Utique.

Фазисъ, *r.* la Phase *ou* Rhéon.
Фалунъ, *v.* Fahlun *ou* Falun.
Фалцбургъ, *v.* Phalsbourg.
Фарсала, *v.* Pharsale; **-салски**, de Pharsale.
Ферейски срѣдоморн, les îles Féroë *f.*
Феррара, *v.* Ferrare; **-рарски**, de Ferrare.
Ферро (**срѣдоморѣ** —), l'île de Fer *f.*
Фецъ *или* **Фесъ**, *v.* Fez.
Филаделфія, *v.* Philadelphie. [pines *f.*
Филипински срѣдоморн, *t.* les Philip-
Филистимлянинъ, **-янка**, *n.* Philistin, -tine.
Финикія, *p.* la Phénicie; | **Финикійски**, de Phénicie.
Финикіянинъ, **-янка**, *n.* Phénicien, -enne.
Финландецъ, **-дка**, *n.* Finlandais, -aise.
Финляндія, *p.* la Finlande; | **-ляндски**, de Finlande.
Финнъ, *n.* un Finois; | **Фински**, finois, de Finlande; | **-ски заливъ**, le golfe de Finlande.
Финстерингенъ, *v.* Fénétrange.
Фіонія, *t.* la Fionie, l'île de Fionie *f.*
Фламандецъ, **-дка**, *n.* Flamand, -ande; | **-мандски** и **-мски**, *adj.*
Фландрія, *p.* la Flandre; | **-дрски**, de Flandre.
Флерюсъ, *v.* Fleurus.
Флиссингенъ, *v.* Flessingue.
Флорентинецъ, **-инка**, *n.* Florentin, -tine.
Флоренція, *v.* Florence; | **-рентински**, de Florence.
Флорида, *p* la Floride.
Фокея, *p.* la Phocée; | **-кійски**, de Phocée.
Фокеянинъ, **-янка**, *n.* Phocéen, -enne.
Фонтенбло, *v.* Fontainebleau.
Франконія, *p.* la Franconie; | **-конски**, de Franconie. [*sur l'Oder*).
Франкфуртъ, *v.* Francfort (*sur le Mein ou*
Франкъ, *n.* un Franc; | **-нски**, des Francs.
Франца *или* **Френско**, *p.* la France; | **-ренски**, de France, français.
Фрейбургъ, *v.* Freybourg *ou* Fribourg.
Френецъ -инкия, *n.* Français, -aise.
Фригіецъ, **-ійка**, *n.* Phrygien, -enne.
Фригія, *p.* la Phrygie; | **-гійски**, de Phrygie.
Фрисландецъ, **-дка**, *n.* Frison, -onne.
Фрисландія, *p* la Frise; | **-ландски**, de Frise.
Фріулъ, *p.* le Frioul; **-улски**, du Frioul.
Фулда, *r.* la Fulda; | *v.* Fulde; **-лдски**, *adj.*

Хабсбургъ, *v.* Habsbourg; **-бургски**, de Habsbourg.
Хавана, *v.* la Havane; **-вански**, de la Havane.
Хавръ-де-Грасъ, *v.* le Havre, Havre de Grâce.
Хаха, *v.* la Haye.
Ханти, *t.* Haïti (*anc.* saint-Domingo).
Халдей и **Халдеецъ**, *n.* un Chaldéen.
Халдея *p.* la chaldée; | **-дейски** de Chaldée.
Хамбургъ, *v.* Hambourg; **-бургски**, de Hambourg.
Ханзейски градове, les villes anséatiques, *f.*
Хановерецъ, **-ерка**, *n.* Hanovrien, -enne.
Хановеръ, *v.* Hanovre; | **-новерски**, de Hanovre. [Сцилла).
Харибда, Charybde (*gouffre en Sicile, гл.*
Харковъ, *v.* Kharkov; **-ковски**, de Kharkov.
Харцъ и **Харцскы планины**, le Harz.
Хейделбергъ, *v.* Heidelberg.
Хекла, *m*, le mont Hecla *ou* Hékla.
Халиконъ, *m.* le mont Hélicon (*anj.* Paléovouni).

Хебридски срѣдомори, les Hébrides *f*.
Хелветецъ, *n*. un Helvétien.
Хелвеція, *p*. l'Helvétie *f*; | **-ветически**, helvetique.
Хелсинеоръ *и* **-синеръ**, *v*. Elseneur.
Хелсингфорсъ, *v*. Helsingfors.
Хеннегау, *p*. le Hainaut.
Херо, *r*. l'Herault; **-роски**, de l'Herault.
Хераклея, *v*. Héraclée.
Херкуланъ *и* **-ланумъ**, *v*. Herculanum.
Хернхутъ, *v*. Herrnhut.
Херонея, *v*. Chéronée *ou* Arné; **-нейски**, de Chéronée.
Херсонъ, *v*. Kherson; **-сонски**, *adj*. (*гл*. **Корсунъ**).
Херцогенбушъ, *v*. Bois-le-Duc.
Хессенъ, *p*. la Hesse; | **-сенски**, hessois.
Хиберния, *p*. l'Hibernie *f* (*l'Irlande*); | **-берски**, *adj*.
Хива, *v*. *et p*. Khiva; **-вински**, de Khiva.
Хивинецъ, *n*. un habitant de Khiva.
Хималайскы планины, l'Himalaya *m*. (*anc*. l'Imaüs).
Хіерски срѣдомори, les îles d'Hyères *f*.
Холландецъ, **-ндка**, *n*. Hollandais, -aise.
Холландія, *p*. Hollande; | **-ладски**, hollande.
Холстинецъ -нка, *n*. Hollsteinois, -oise.
Холстинія *n* **-штинія**, *p*. le Holstein; | **-тински**, *adj*.
Хомбургъ, *v*. Hombourg (*au pied de Taunus*).
Хонфлеоръ *и* **Онфлеоръ**, *v*. Honfleur.
Хоривъ, *m*. le mont Horeb.
Хотинъ, *v*. Khotin ou Choczim.
Хоттентотъ, **-отка**, *n*. Hottentot, -tote; **-тотски**, *adj*.
Худсоновъ заливъ, la baie d'Hudson.
Хуни *и* **Хунни**, *sm*. *pl*. *n*. les Huns *m*; | **-ски**, *adj*.
Хуронъ, **-нка**, *n*. Huron, -onne; | **-ронско езеро**, le lac Huron.
Хуръ, *v*. Coire.
Хюннигенъ, *v*. Huningue.

Цариградъ, *v*. Constantinople; **-ригрдски**, *adj*.
Цвейбрикенъ, *v*. Deux-Ponts; **-брикски**, bipontin.
Цейлонъ *и* **Цейланъ**, l'île de Ceylan *f*.
Цейта *или* **Сеута**, *t*. Ceute.
Целебесъ *или* **Селебесъ**, *t*. Célèbes.
Целти, *sm*. *pl*. *n*. *гл*. **Келти**; | **Цефалонія**, *гл*. **Кефалонія**).
Циклады, *sf*. *pl*. *t*. les Cyclades, *f*.
Цитера, *t*. Cythère; **-терски**, de Cythère.
Цугъ, *v*. Zug; | **Цугско езеро**, le lac de Zug.
Цыганинъ, **-анка**, *n*. Zigeune, Bohémien, -enne; **-ански**, *adj*.
Цюрихъ, *v*. Zurich; | **Цюрихко езеро**, le lac de Zurich.

Чаславъ, *v*. Czaslau; **-славски**, de Czeslau.
Чатамъ, *v*. Chatham *ou* Chatam.
Челси, *v*. Chelsea.
Черемиси, *sm*. *pl*. *n*. les Tchérémisses *m*.
Черигo, l'île de Cérigo.
Черкесъ, **-еска**, *n*. Circassien, -enne; Tcherkesse; **-кесски**, *adj*.
Черковна область, les Etat, de l'Eglise *m*.
Черногорецъ, **-орка**, *n*. Monténégrin, -ine.
Черна гора, *p*. le Montenegro; **-ногорски**, *adj*.
Черно море, la Mer noire; **-номорски**, *adj*.
Черноморецъ, *n*. un Cosaque de la Mer noire.
Чьрвена Россія, *p*. la Russie rouge.
Чьрвенникаво море, la Mer vermeille.
Чьрвено море, la Mer rouge.
Чесма, *v*. Tchesmé; **-менски**, de Tchesmé.
Честеръ, *v*. Chester; **-рески**, de Chester.
Чехъ, *n*. un Tchèque *ou* Bohême; | **Чешски**, tchèque.
Чеченецъ, *r*. un Tchétchenze; **-ченски**, *adj*.
Чили *или* **Чиле**, *p*. le Chili; **-лійски**, du Chili.
Чимборасо, *m*. le Chimborazo.
Чолулъ, *v*. Cholula.
Чудь, *sf*. *n*. les Tchoudes *ou* Finois *m*; **-дски**, *adj*.
Чудско езеро, le lac Peipous.
Чукча, *n*. un Tchouktchi; | **Чукотски носъ**, la presqu'île des Tchouktchis.
Чухонецъ, **-онка**, *n*. Finois, -oise; | **-хонски**, *adj*.

Шампань, *p*. la Champagne; **-пански**, de Champagne.
Шаннонъ, *r*. le Shanon.
Шафхаузенъ, *v*. Schaffhouse; **-зенски**, de Schaffhouse.
Швабія, *p*. la Souabe; | **Швабски**, de Souabe.
Швабъ, **-абка**, *n*. un *ou* une Souabe.
Шварцвалдъ, la Forêt noire.
Шведъ, **-адка**, *n*. Suédois, -oise.
Швейцарецъ, **-арка**, *n*. Suisse, -sesse.
Швейцарія, *p*. la Suisse; | **-царски**, de Suisse, suedois.
Швеція, *p*. la Suède; | **Шведски**, de Suède, suédois.
Шелда *и* **Схелда**, *r*. l'Escaut *m*.
Шетландски срѣдомори, les îles Shetland *f*.
Шлезвигъ, *v*. Sleswig *et* Schleswig.
Шлетштадъ, *v*. Sélestadt (*en Alsace*).
Шмалкалденъ, *v*. Smalkalde *et* Schmalkalden.
Шотландецъ, **-дка**, *n*. Ecossais, -aise.
Шотландія, *p*. l'Ecosse *f*; | **-ландски**, d'Ecosse.
Шпейеръ, *v*. Spire.
Шпицбергенъ, *t*. le Spitzberg.
Штати (Съединени —), *p*. les Etats-unis *m*.
Штейнкирхенъ, *v*. Steinkerque.
Штирія, *p*. la Styrie; | **-рски**, *adj*.

Штулвейсенбургъ, *v.* Albe-Royale, Stuhl-Weissenbourg.
Штутгартъ *и* **Стутгартъ**, *v.* Stuttgart.

Щара, *v.* la Stchara.

Юкагири, *m. pl. n.* les Youkaguires *m.*
Юлихъ, *v.* Juliers; **-лихски**, de Juliers.
Юра, *m.* le Jura; **-рски**, du Jura.
Ютландія, *p.* le Jutland; ‖ **-ландски**, du Jutland.

Ява, *f.* l'île de Java *f*; ‖ **-вански**, de Java, javanais.
Якутъ, *n.* un Iakout *ou* Yakoute
Ямайка, *f.* la Jamaïque.
Янина, *v.* Janna *et* Ianina.
Японецъ -онка, *n.* Japonais, -aise.
Японія, *p.* le Japon; ‖ **Японски**, du Japon, japonais. [**ски**, *adj.*
Ярославлъ, *m. v.* Iaroslaw (*en Russie*); **-слав-**
Ярославъ, *v.* Iaroslaw (*en Galicie*).
Яффа, *v.* Jaffa; **-фски**, de Jaffa.
Яшъ, *v.* Jassy *et* Iassy.

Ѳаворъ, *m.* le Thabor, mont Thabor.
Ѳеодосія, *v.* Théodosie (*anc.* Caffa).
Ѳессаліецъ, **-ійка**, *n.* Thessalien, -enne.
Ѳессалія, *p.* la Thessalie; ‖ **-лійскя**, de Thessalie. [thébain.
Ѳивы *и* **Тивы**, *sf. pl. v.* Thèbes; ‖ **Ѳивски**,
Ѳивяинъ, **-янка**, *v.* Thébain, -aine.
Ѳракіецъ, **-ійка**, *n.* un *ou* une Thrace.
Ѳракія, *p.* la Thrace; ‖ **-кійски**, de Thrace.

РѢЧНИКЪ

ЗА

НАИ-УПОТРѢБИТЕЛНЫТѢ КРЪСТИТЕЛНЫ ИМЕНА

СЪ ПРАЗДНИЦЫТѢ НА СВЯТИТѢ

ОТЪ ИСТОЧНА И ВЕЧЕРНЯ ЧЕРКОВА.

Августинъ, *m.* Augustin; | **Августина**, *f.* Augustine.
Августъ, *m.* Auguste; | **Августа**, *f.* Augusta . . . . . 24 *ноем.*
Авдій, *m.* Avdias . . . . . 5 *септ.*
Абель, *m.* Abel.
Авраамъ *и* **Аврамъ**, *m.* Abraham. 6 *март.*
Агаѳія, *fam.* Агата, *f.* Agathe . . 5 *февр.*
Агаѳонъ, *m.* Agathon . . . . . 20 *февр.*
Аггій *и* **Аггѣй**, *m.* Aggée . . . 16 *дек.*
Агланда, *f*, Aglaé . . . . . 19 *дек.*
Агнія *и* **Агнеса**, *f.* Agnès . . . 21 *ян.*
Агриппина, *f.* Agrippine . . . . 23 *іун.*
Адамъ, *m.* Adam.
Адолфъ, *m.* Adolphe.
Адріанъ, *m.* Adrien . . . . . 26 *авг.*
Акилина, *f.* Aquiline . . . . . 13 *іун.*
Александра, *f.* Alexandrine. . . 21 *апр.*
Александръ, *m.* Alexandre . . . 30 *авг.*
Алексій *и* **Алеко**, *m.* Alexis . . 12 *февр.*
Алоисіи *m.* Aloyse.
Албертъ *и* **Албрехтъ**, *m* Albert.
Алфонсъ, *m.* Alphonse.
Амалія, *f.* Amélie.
Амвросій, *m.* Ambroise. . . . . 7 *дек.*
Амедей *и* **Амадей**, *m.* Amédée.
Анастасъ, *m. dim.* Танко . . . 22 *ян.*
Анастасія, *f.* Anastasie . . . . 22 *дек.*
Анатолій, *m.* Anatole . . . . . 3 *іюл.*
Андрей, *m.* André . . . . . 30 *ноем.*
Анисія, *f.* Anysie . . . . . 30 *дек.*
Анна, *f.* Anne . . . . . 3 *фев.*
Антонина, *f.* Antonine . . . . . 1 *мар.*
Антоній *и* **Антонъ**, *m.* Antoine . 17 *ян.*
Апполинарій, *m.* Appolinaire . . 23 *іюл.*
Арнолдъ, *m.* Arnaud.
Арсеній, *m.* Arsène . . . . . 8 *маі.*
Архипъ, *m.* Archippe. . . . . 19 *фев.*
Аѳанасъ, *m. dim.* Тачо, Athanase 2 *маі.*
Балтазаръ *и* **Валтасаръ**, *m.* Balthasar.
Берта, *f.* Berthe.
Богданъ, *m.* Dieudonne (*гл.* Ѳеодотъ) . . . . . 28 *мар.*
Болеславъ, *m.* Boleslas. . . . . 18 *авг.*
Борисъ, *m.* Boris. . . . . 2 *маі.*
Валентинъ, *m.* Valentin. . . . . 24 *апр.*
Валеріанъ *и* **Валерій**, *m.* Valérien 22 *ноем.*
Варвара, *f.* Barbe . . . . . 4 *дек.*
Варнава, *m.* Barnabé . . . . . 11 *іюн.*
Варѳоломей, *m.* Barthélemi. . . 25 *авг.*
Василъ, *m.* Basile . . . . . 7 *мар.*
Вассіанъ, *m.* Bassien. . . . . 10 *іюн.*
Венедиктъ, *m.* Benoît . . . . . 14 *мар.*
Веніаминъ, *m.* Benjamin. . . . 13 *окт.*
Венцеславъ, *m.* Wenzeslas. . . 26 *мар.*
Викторъ, *m.* Victor; | **Викторія**, *f.* Victoire . . . . . 10 *мар.*
Вилхелмъ, *m.* Wilhelm, Guillaume.
Викентій *и* **Викентій**, *m.* Vincent. 11 *ноем.*
Витъ, *m.* Guy . . . . . 15 *іюн.*
Владимиръ, *m.* Vladimir . . . . 15 *іюл.*
Владиславъ, *m.* Vladislas, Ladislas
Власій *и* **Власъ**, *m.* Blaise. . . 11 *фев.*
Боннфатій *и* **Боннфацій**, *m.* Boniface. . . . . 19 *дек.*
Вѣра, *f.* Vera (*Ste Foi*). . . . . 17 *септ.*
Гаврійлъ *и* **Гаврилъ**, *m.* Gabriel. 13 *іюл.*
Георгій *и* **Герги**, *m.* George . . 23 *апр.*
Герасимъ, *m.* Gérasime. . . . . 4 *мар.*
Гервасій, *m.* Gervais. . . . . 14 *окт.*
Германъ, *m.* Germain. . . . . 12 *маі.*
Гликерія, *f.* Glycère . . . . . 13 *мар.*
Глѣбъ, *m.* Glebe. . . . . 5 *сен.*
Григорій *и* **-горъ**, *m.* Grégoire . 17 *ноем.*
Давидъ, *m.* David . . . . . 26 *іюн.*
Даміанъ *и* **Дамянъ**, *m.* Damien. 1 *ноем.*
Данійлъ, *m.* Daniel. . . . . 17 *дек.*
Дарія, *f.* Darie. . . . . 19 *мар.*
Димитъръ, *m. dim.* Митко, Démétrius . . . . . 26 *окт.*
Дисидерій, *m.* Didier. . . . . 19 *сен.*
Діомидъ, *m.* Diomède . . . . . 3 *іюл.*
Діонисій, *m.* Denis. . . . . 3 *окт.*
Дороѳея, *f.* Dorothée. . . . . 6 *фев.*
Евва, *f.* Ève
Евгеній, *m.* Eugène. 7 *мар.* | **Евгенія**, *f.* Eugénie . . . . . 24 *дек.*
Евдокимъ, ... 31 *іюл.*
Евдокія, *f.* Eudoxie . . . . . 1 *мар.*

Евлалія, *f.* Eulalie. . . . . 12 *авг.*
Евстаѳій, *m.* Eustathe . . . . . 30 *сеп.*
Евтихій, *m.* Prosper . . . . . 6 *апр.*
Евѳимія, *f.* Euphémie . . . . . 16 *сеп.*
Евфросинія, *f.* Euphrosine . . . 25 *сеп.*
Евѳимій, *m.* Euthyme . . . . . 15 *окт.*
Едуардъ, *m.* Edouard
Екатерина, *f.* Catherine . . . . 24 *ноем.*
Елена, *f.* Hélène. . . . . 21 *маі.*
Елеонора, *f.* Eléonore.
Елисавета, *f.* Elisabethe . . . . 5 *сеп.*
Емануилъ *и* **Манунлъ** *m.* 'Emanuel 17. *іюн.*
Емеліанъ, *m.* 'Emilien . . . . . 8 *авг.*
Епифаній, *m.* 'Epiphane . . . . 12 *маі.*
Ерасмъ, *m.* 'Erasme . . . . . 24 *фев.*
Ермогенъ, *m.* Hermogène. . . . 10 *дек.*
Ермолай, *m.* Hermolaüs . . . . 26 *іюл.*
Есперъ, *m.* Espère. . . . . 2 *маі.*
Есѳиръ, *f.* Ester.
Ефремъ, *m.* 'Ephraïm, 'Ephrème. 28 *ян.*
Жанета, *f.* Jeanette, Jenny . . . 3 *фев.*
Женевіева, *f.* Geneviève.
Жозефина, *f.* Joséphine.
Захей *и* **Захей**, *m.* Zachée . . 18 *ноем.*
Захарія, *m.* Zacharie . . . . . 5 *сен.*
Зинаида, *f.* Zénéide . . . . . 11 *окт.*
Зиновій, *m.* Zénobius ; | **Зиновія**, *f.* Zénobie . . . . . 30 *окт.*
Зоя, *f.* Zoé . . . . . 18 *дек.*
Иванъ *m. dim.* **Иванчо**, Jean. . 24 *іюн.*
Игнатъ, *m.* Ignace. . . . . 29 *ноем.*
Изабелла, *f.* Isabelle.
Иларіонъ, *m.* Hilarion. . . . . 21 *окт.*
Илія *и* **Илю**, *m.* 'Elie . . . . . 20 *іюл.*
Иннокентій, *m.* Innocent . . . 26 *ноем.*
Ираклій, *m.* Héraclius . . . . . 9 *мар.*
Ирина, *f.* Irène . . . . . 5 *маі.*
Иродіонъ, *fam.* **Радіонъ**, *m.* Hérodien. . . . . 8 *апр.*
Исаакъ, *m.* Isaac . . . . . 30 *маі.*
Исаія *и* **Исай**, *m.* Isaie . . . . 16 *фев.*
Исидоръ, *m.* Isidore . . . . . 14 *фев.*
Іакинѳъ, *m.* Hyacinthe . . . . . 3 *іюл*
Іаковъ *и* **Яковъ**, *m.* Jacques, Jacob . . . . . 30 *апр.*
Іанвуарій, *m.* Janvier . . . . . 21 *апр.*
Іезекіиль, *m.* Ezéchiel . . . . . 21 *іюл.*
Іеремія, *m.* Jérémie . . . . . 1 *маі.*
Іеронимъ, *m.* Jérôme. . . . . 15 *іюн.*
Іоакимъ, *fam.* **Якимъ**, *m.* Joachim. 9 *сеп.*
Іоаннникій, *m.* Joannicius, Joanice 4 *ноем.*
Іовъ, *m.* Job. . . . . 6 *маі.*
Іона, *m.* Jonas. . . . . 28 *мар.*
Іосифъ, *m.* Joseph . . . . . 4 *апр.*
Іудиѳъ, *f.* Judith.
Казимиръ, *m.* Casimir.
Карлъ, *m.* Charles.
Кипріанъ, *m.* Cyprien . . . . . 2 *окт.*
Кириллъ, *m.* Cyrille . . . . . 18 *мар.*
Клавдія, *m.* Claude . . . . . 31 *ян.*
Клеопатра, *f.* Cleopâtre . . . . 19 *окт.*
Климентъ, *m.* Clement . . . . . 25 *ноем.*
Кодратъ, *m.* Quadrat . . . . . 10 *мар.*
Константинъ, *m. dim.* **Коста**, Constantin . . . . . 21 *маі.*
Косма *fam.* **Кузманъ**, *m.* Cosme. 1 *ноем.*
Ксенія, *f.* Xenie . . . . . 24 *ян.*
Ксенофонтъ, *m.* Xénophon . . . 26 *ян.*
Лаврентій, *m.* Laurent . . . . . 10 *авг.*
Лазаръ, *m.* Lazare . . . . . 17 *окт.*
Леонтій, *m.* Léontius . . . . . 18 *іюн.*
Логгинъ *и* **Лонгинъ**, *m.* Longin. 16 *окт.*
Либовь, *f.* Aimée (*Ste Charité*) . 17 *сеп.*
Лука, *m. fam.* **Лулчо**, Luc . . . 18 *окт.*
Лукіанъ *и* **Луціанъ**, *m.* Lucien . 15 *окт.*
Людмилла, *f.* Ludmilla . . . . 16 *сеп.*
Людовикъ *и* **Лудовикъ**,, *m.* Louis.
Лѣвъ, *m* ; Léon; **Лѣвовъ**, de Léon . . . . . 18 *фев.*
Маврикій *и* **Морицъ**, *m.* Maurice. 10 *іюл.*
Магдалина, *f.* Madelaine, Madelon. 22 *іюл.*
Макарій, *m.* Macaire. . . . . 19 *ян.*
Максимиліанъ, *m.* Maximilien, Max. . . . . 22 *окт.*
Маскимъ, *m.* Maxime . . . . . 21 *ян.*
Маргарита *и* **-герита**, *f.* Marguerite, Margot.
Марія, *f. dim.* **Мика**, Marie . . 22 *іюл.*
Мартинъ, *m.* Martin . . . . . 14 *апр.*
Мареа, *f.* Marthe . . . . . 1 *сеп.*
Матилда, *f.* Mathilde.
Матрона, *f.* Matrone . . . . . 18 *маі.*
Матѳей, *m.* Matthieu . . . . . 9 *авг.*
Матѳій, *m.* Matthias. . . . . 5 *акт.*
Меланія, *f.* Mélanie . . . . . 31 *дек.*
Меркурій, *m.* Mercure . . . . . 24 *ноем*
Меѳодій, *m.* Méthode . . . . . 30 *іюн.*
Мина, *f.* Mina . . . . . 5 *ян.*
Митрофанъ, *m.* Métrophane . . . 4 *іюн.*
Михаилъ, *m. fam.* **Михалъ**, Michel . . . . . 8 *ноем.*
Михей, *m.* Michée. . . . . 14 *авг.*
Модестъ, *m.* Modeste . . . . . 16 *маі.*
Моисей, *m.* Moïse . . . . . 26 *іюл.*
Надѣжда, *f.* Espérance . . . . . 17 *сеп.*
Наркисъ, *m.* Narcisse . . . . . 31 *окт.*
Наталія *и* **-талн**, *f.* Natalie . . 26 *авг.*
Непомукъ, *m.* Népomucène.
Несторъ, *m.* Nestor . . . . . 26 *окт.*
Никита, *m.* Nicétas . . . . . 3 *апр.*
Никифоръ, *m.* Nicéphore . . . . 9 *февр.*
Никодимъ, *m.* Nicodème . . . . 2 *авг.*
Николай, *m. dim.* **Никола**, **Колю**, Nicolas . . . . . 6 *дек.*
Никонъ, *m.* Nicon . . . . . 22 *мар.*
Олимпій, *m.* Olympe . . . . . 30 *іюл.*
Олга, *f.* Olga . . . . . 11 *іюл.*
Онисимъ, *m.* Onésime . . . . . 15 *фев.*
Онуфрій, *m.* Onuphre . . . . . 12 *іюн.*
Павелъ *и* **Павле**, *m.* Paul . . . 29 *іюн.*

Павла *и* **Павлина**, *f.* Pauline . 3 *іюн.*
Павлинъ, *m.* Paulin . . . . . 23 *ян.*
Памфилъ, *m.* Pamphyle . . . . 16 *фев.*
Панкратій, *m.* Pancrace . . . . 9 *іюл.*
Панталеймонъ, *m.* Pantaléon. . 27 *іюл.*
Параскева, *f.* Parascève . . . . 26 *іюл.*
Пелагія, *f.* Pélagie . . . . . 4 *маі.*
Петьръ *m. dim.* **Петко**, Pierre . 29 *іюн.*
Пій, *m.* Pius, Pie.
Платонъ, *m.* Platon . . . . . 18 *ноем.*
Поликарпъ, *m.* Polycarpe . . . 23 *фев.*
Поліевктъ, *m.* Polyeucte . . . . 9 *ян.*
Прокопій, *m.* Procope . . . . . 8 *іюл.*
Прохоръ, *m.* Prochor . . . . . 28 *іюл.*
Пулхерія, *m.* Pulchérie. . . . . 7 *авг.*
Рахилъ, *f.* Rachel.
Ревекка, *f.* Révecca.
Родіонъ, *m.* Rodion . . . . . 10 *ноем.*
Романъ, *m.* Romain . . . . . 29 *ян.*
Руфъ, *m.* Rufus . . . . . 8 *апр.*
Савва, *m.* Séba, Sabbas . . . . . 5 *дек.*
Сампсонъ, *m.* Samson . . . . . 27 *іюн.*
Самуилъ, *m.* Samuel . . . . . 20 *авг.*
Севастіанъ, *m.* Sébastien, Bastien 18 *дек.*
Серафима, *f.* Séraphine . . . . 29 *іюл.*
Сергій *и* **Сергѣй**, *m.* Serge. . . 7 *окт.*
Силвестръ, *m.* Sylvestre . . . . 2 *ян.*
Симеонъ *и* **Симіонъ**, *m.* Siméon. 3 *фев.*
Симонъ *и* **Семонъ**, *m.* Simon . . 10 *маі.*
Сиѳъ, *m.* Seth.
Соломонія *и* **-монида**, *f.* Salomé 1 *авг.*
Соломонъ, *m.* Salomon.
Софія, *f.* Sophie. . . . . 17 *сеп.*
Софроній, *m.* Sophronius . . . . 11 *мар.*
Станиславъ, *m.* Stanislas.
Стефанида, *f.* Stéphanie . . . . 11 *ноем.*
Стефанъ, *m.* Étienne . . . . . 27 *дек.*
Сусанна, *f.* Susanne . . . . . 6 *іюн.*
Татіана, *f.* Tatiane. . . . . 12 *ян.*
Терезія *и* **-реза**, *f.* Thérèse.
Тимоѳей, *m.* Thimothée. . . . . 22 *ян.*
Товій *и* **Товитъ**, *m.* Tobie.
Трифонъ, *m.* Tryphon . . . . . 1 *фев.*
Трофимъ, *m.* Trophime . . . . . 23 *іюл.*
Улрика, *f.* Ulrique, Udalrique.
Улрихъ, *m.* Ulric, Udalric.
Урванъ *и* **Урбанъ**, *m.* Urbain . . 23 *іюн.*
Урсула, *f.* Ursule.
Фабій *и* **Фабіанъ**, *m.* Fabien. . 5 *авг.*
Февронія, *f.* Fébronie . . . . . 25 *іюн.*
Фликсъ *и* **Феликсъ**, *m.* Felix . 6 *іюл.*
Филимонъ, *m.* Philémon . . . . 22 *ноем.*
Филиппъ, *m.* Philippe . . . . . 14 *ноем.*
Филицата, *f.* Félicité . . . . . 25 *ноем.*
Фирминъ, *m.* Firmin. . . . . 24 *іюн.*
Флавіанъ, *m.* Flavien . . . . . 18 *фев.*
Флорентій, *m.* Florent, Florentin . 18 *авг.*
Флоръ, *m.* Florus . . . . . 18 *дек.*
Фока, *m.* Phocas. . . . . 22 *сеп.*
Фотій, *m.* Photius . . . . . 12 *авг.*
Францискъ *и* **Францъ**, *m.* François.
Фридерихъ, *m.* Fréderic.
Харалампій, *fam.* **-лампъ**, *m.* Charalampe . . . . . 10 *фев.*
Харитонъ, *m.* Chariton. . . . . 28 *сеп.*
Хенрихъ, *m.* Henri.
Хиларій, *m.* Hilaire . . . . . 12 *іюл.*
Хіонія, *f.* Chionie . . . . . 16 *апр.*
Хонорій, *m.* Honoré *et* Honorius.
Христина, *f.* Christine . . . . . 24 *іюл.*
Христіанъ, *m.* Chrétien.
Христофоръ, *m.* Christophe.
Хугонъ, *m.* Hugues.
Целестинъ *и* **Келестинъ**, *m.* Celestin . . . . . 8 *апр.*
Целскій *и* **Келскій**, *m.* Celse. . 14 *окт.*
Цецилія *и* **Кикилія**, *f.* Cécile . 22 *ноем.*
Шарлотта, *f.* Charlotte.
Юліана *и* **Уляна**, *f.* Julienne. . 21 *дек.*
Юліанъ *и* **Улянъ**, *m.* Julien . . 24 *іюн.*
Юлій, *m.* Jules 21 *іюн.* | **Юлія**, *f.* Julie . . . . . 18 *маі.*
Юстиніанъ, *m.* Justinien . . . . 14 *ноем.*
Юстинъ *и* **Іустинъ**, *m.* Justin . 1 *іюн.*
Ядвига, *f.* Hedwige.
Ѳаддей, *m.* Thaddée, Thadée . . 21 *авг.*
Ѳалалей, *m.* Thallalée . . . . . 30 *маі.*
Ѳекла, *f.* Thécla, Thècle . . . . 24 *сеп.*
Ѳеодора *и* **Ѳодора**, *f.* Théodora 10 *мар.*
Ѳеодоръ *и* **Тодоръ**, *m.* Théodore . 8 *фев.*
Ѳеодосій, *m.* Théodose. . . . . 11 *ян.*
Ѳеодосія, *f.* Théodosie. . . . . 20 *мар.*
Ѳеодотъ, *m.* Théodot, Dieudonné. 7 *ноем.*
Ѳеодулъ, *m.* Théodule . . . . . 5 *апр.*
Ѳеоктиста, *f.* Theoctiste . . . . 31 *ян.*
Ѳеофанъ, *m.* Théophane . . . . 12 *мар.*
Ѳеофилъ, *m.* Théophile. . . . . 2 *дек.*
Ѳирсъ, *m.* Thirsus. . . . . 14 *дек.*
Ѳома, *m.* Thomas . . . . . 6 *окт.*

РѢЧНИКЪ

НА

ИСТОРИЧЕСКЫ ВЕТЫ И НОВЫ ИМЕНА,

НА КОИТО ПРАВОПИСАНЕТО НЕ Е СЪЩОТО ВЪ ДВАТА ЕЗЫКА.

Аббатучи, *m. indécl.* Abatucci.
Абелардъ *и* **Абеларъ**, *m.* Abailard, Abélard.
Аввакумъ, *m.* Habacuc.
Августулъ, *m.* Augustule.
Авессаломъ (*hébr.* Авшаломъ), *m.* Absalon
Авреліанъ, *m.* Aurélien.
Агатоклъ, *m.* Agathocle.
Агезилай, *m.* Agésilas.
Агуадо, *m.* Aguado.
Аларихъ *или* **Аларикъ**, *m.* Alaric.
Алексій Комнинъ, *m.* Alexis Comnène.
Алкей, *m.* Alcée; **-кеовъ**, d'Alcée.
Алкивіадъ *и* **Алцибіадъ**, *m.* Alcibiade.
Албонинъ, *m.* Alboin.
Америкъ-Веспуцій, *m.* Américc-Vespuce.
Амурадъ *и* **Мурадъ**, *m.* Amurat.
Амфиктіони, *sm. pl.* les Amphyctions *m.*
Анаксагоръ, *m.* Anaxagore.
Андромаха, *f.* Andromaque.
Анкъ-Марцій, *m.* Ancus-Martius.
Аннибалъ, *m.* Annibal.
Анизъ, *m.* Anchise; **-хизовъ**, d'Anchise.
Апеллесъ, *m.* Apelles; **-лесовъ**, d'Apelles.
Апраксинъ, *m.* Apraxine.
Апулей, *m.* Apulée; **-леовъ**, d'Apulée.
Аракчеевъ, *m.* Araktchéief.
Аргонавти, *sm. pl.* les Argonautes *m.*
Аристотель, *m.* Aristote; **-тотеленъ**, d'Aristote.
Арсакъ, *m.* Arsace. [Longuemain.
Артаксеркъ (**Дългорѫкъ**), *m.* Artaxerxès
Архимедъ, *m.* Archimède; **-медовъ**, d'Archimède.
Астіагъ, *m.* Astyage.
Ахасверъ, *m.* Assuérus. [d'Achille.
Ахиллъ *и* **Ахиллесъ**, *m.* Achille; **-лесовъ**,
Аяксъ, *m.* Ajax; **-ксовъ**, d'Ajax.
Аѳалія *или* **Аталія**, *f.* Athalie.
Аѳинней *и* **Аѳеней**, *m.* Athénée.
Аѳинодоръ, *m.* Athénodore.
Байронъ *и* **Бейронъ**, *m.* Byron.
Баратынски, *adj. sm.* Baratynski.
Барбаросса, *m.* Barberousse (*surnom*).
Баторій, *m.* Bathory.
Батый, *n.* Batou-Khan *ou* Batu-Khan.
Ватюшковъ *m.* Batiouchekof.
Баязетъ *и* **Баеждъ**, *m.* Bajazet.
Берцеліусъ, *m.* Berzelius.
Бетховенъ, *m.* Beethoven.
Блюхеръ, *m.* Blücher.
Богдановичъ, *m.* Bogdanovitch.
Бороздинъ, *m.* Borozdine *ou* Barazdine.
Бохарне, *m. indécl.* Beauharnais.
Брутъ, *m.* Brutus.
Бюффонъ, *m.* Buffon.
Валленштейнъ, *m.* Wallenstein.
Валтеръ-Скоттъ, *m.* Water-Scott.
Велисарій, *m.* Bélisaire.
Веллингтонъ, *m.* Wellington.
Виландъ, *m.* Wieland.
Вилхелмъ Телль, *m.* Guillaume Tell.
Виргилій, *m.* Virgile; **-гиліовъ**, de Virgile.
Витрувій, *m.* Vitruve; **-трувіовъ**, de Vitruve.
Віантъ, *m.* Bias.
Віелгорски, *adj. sm.* Vielhorski.
Владиміръ Великый, *m.* Vladimir le Grand.
Волтеръ, *m.* Voltaire
Вяземски, *adj. sm.* Viazemski.
Галилей, *m.* Galilée; **-леовъ**, de Galilée.
Гвелфи *и* **Гибеллини**, *sm. pl.* les Gulfes et les Guibelins *m.*
Германикъ, *m.* Germanicus.
Геоте, *m. indécl.* Goethe.
Гнѣдичъ, *m.* Gnéditch.
Голицынъ, *m.* Galitzine.
Гракхъ, *m.* Gracchus.
Граціанъ, *m.* Gratien.
Грибоѣдовъ, *m.* Griboyédof.
Гроціусъ, *m.* Grotius.
Гутенбергъ, *m.* Gutenberg.
Гюнзъ *и* **Гизъ**, *m.* Guise.
Дамаскинъ, *m.* Damascène (*surnom*).
Данай, *m.* Danaüs.
Дарій Истаспъ, *m.* Darius Hystaspe.
Дашковъ, *m.* Dachekof. [calion.
Девкаліонъ, *m.* Deucalion; **-ліоновъ**, de Deu-
Дейокъ *и* **Дейоцесъ**, *m.* Déjocès.
Делавинь, *m.* Delavigne.
Делиль, *m.* Delille. [Démosthène.
Демосѳенъ, *m.* Démosthène; **-ѳеновъ**, de
Державинъ, *m.* Derjavine.
Децій, *m.* Decius.
Деяниpa, *f.* Déjanire.
Джонсонъ, *m.* Johnson.
Джустиніани, *m. indécl.* Giustiniani.
Дидона, *f.* Didon.
Діогенъ, *m.* Diogène; **-геновъ**, de Diogène.

Діоклеціанъ, *m.* Dioclétien.
Діомидъ *и* **Діомедъ**, *m.* Diomède.
Дюреръ, *m.* (Албрехтъ) Albert Dürer.
Евклидъ, *m.* Euclide; **-клидовъ**, d'Euclide.
Евменъ *и* **Евменій**, *m.* Eumène.
Еврипидъ, *m.* Euripide; **-пидовъ**, d'Euripide.
Евтропъ *и* **Евтропій**, *m.* Eutrope.
Егей, *m.* 'Egée; **-геовъ**, d' 'Egée.
Едипъ, *m.* Oedipe; **-диповъ**, d'Oedipe.
Ездра, *m.* Esdras.
Езопъ, *m.* Esope.
Екатерина Велика, *f.* Catherine la Grande.
Еней, *m.* 'Enée; **-неовъ**, d''Enée.
Епаминондъ, *m.* 'Epaminondas.
Ератосеенъ, *m.* 'Eratosthène.
Есхилъ, *m.* Eschyle.
Жанлисъ *f.* (Г-ца), Madame de Genlis.
Ждановски, *adj. sm.* Jdanovski.
Жераръ, *m.* Gérard.
Жофретъ, *m.* Jauffret.
Жуковски, *adj. sm.* Joukovski.
Заіончекъ, *m.* Zalonczek.
Залцманъ, *m.* Salzmann.
Зиновія, *f.* Zénobie.
Зубовъ, *m.* Zoubof.
Израиль, *m* Israël.
Изяславъ, *m.* Iziaslaf.
Иппократъ, *m.* Hippocrate.
Иродотъ, *m.* Hérodote.
Иродъ, *m.* Hérode.
Ифигенія, *f.* Iphigenie.
Іезекіилъ, *m.* Ezechiel.
Іеровоамъ, *m.* Jéroboam.
Інсусъ Навинъ, *m.* Josué.
Іоанна д' Аркъ, *f.* Jeanne d'Arc.
Кадмъ, *m.* Cadmus.
Каллисеенъ, *m.* Callisthène.
Калпурній, *m.* Calpurnius.
Карамзинъ, *m.* Karamzine.
Карлъ Голѣмый, *m.* Charlemagne.
Кастелре *и* **Кестлри**, *m. indécl.* Castlereagh.
Квинтиліанъ, *m.* Quintilien.
Квинтъ-Курцій, *m.* Quinte-Curce.
Кекропсъ, *m.* Cécrops.
Кеннингъ, *m.* Cannig.
Керубини, *m. indécl.* Cherubini.
Кимонъ, *m.* Cimon.
Киръ, *m.* Cyrus.
Клавдіанъ, *m.* Claudien.
Клеовулъ, *m.* Cléobule.
Клопштокъ, *m.* Klopstock.
Клотарій, *m.* Clotaire.
Княжнинъ, *m.* Kniajenine.
Колумбъ *и* **Коломбъ**, *m.* Colomb.
Конфуцій, *m.* Confucius; **-ціовъ**, de Confucius.
Корнелій Непотъ, *m.* Cornélius Népos.
Корнель, *m.* Cornelle.
Кореджіо, *m.* le Corrége.
Крезъ, *m.* Crésus; **-езовъ**, de Crésus.
Кромвелъ, *m.* Cromwell.
Крыловъ, *m.* Krylof.
Ксенофонтъ, *m.* Xénophon.
Ксерксъ, *m.* Xerxès.
Кукъ, *m.* Cook; **-ковъ**, de Cook.
Куріаціи, *sm. pl.* les Curiaces *m.*
Кювіе, *m. indécl.* Cuvier.
Лафонтенъ, *m.* Lafontaine.
Лахарпъ, *m.* La Harpe.
Леонидъ, *m.* Léonidas.
Лещински, *adj. sm.* Leszczinski.
Ликургъ, *m.* Lycurque.
Лисимахъ, *m.* Lysimaque.
Ломоносовъ, *m.* Lomonossof.
Лопухинъ, *m.* Lapoukhine.
Лотарій *и* **Лотаръ**, *m.* Lotaire.
Лукіанъ, *m.* Lucien.
Лукреція, *f.* Lucrèce.
Лукуллъ, *m.* Lucullus.
Лютеръ, *m.* Luther.
Маккавей, *m.* Macchabée.
Максенцій, *m.* Maxence.
Марлборо, *m. indécl.* Marlborough.
Манлій, *m.* Manlius.
Маркъ-Аврелій, *m.* Marc-Aurèle.
Маѳусаилъ, *m.* Mathusalem.
Медея, *f.* Médée.
Медицисъ *и* **Медичи**, *m.* Médicis.
Менелай, *m.* Ménélas; **-лаовъ**, de Ménélas.
Меценатъ, *m.* Mécène.
Мещерски, *adj. sm.* Mestcherski.
Микель-Анджело, *m.* Michel-Ange.
Монтань *и* **Монтень**, *m.* Montaigne.
Моцартъ, *m.* Mozart.
Мурилио, *m.* Murillo.
Муръ, *m.* Moore.
Мухаммедъ, *m.* Mahomet.
Навуходоносоръ, *m.* Nabuchodonosor.
Неемія, *m.* Néhémie.
Ниній, *m.* Ninias.
Ной, *m.* Noé; **Ноевъ**, de Noé.
Нума Помпилій, *m.* Numa Pompilius.
Нютонъ *и* **Невтонъ**, *m.* Newton; **-тоновъ**, de Newton.
Нѣмцевичъ, *m.* Niemcewicz.
Овидій Насонъ, *m.* Ovide Nason.
Огигій, *m.* Ogygès.
Огинскій, *adj. sm.* Oguinski.
Октавій, *m.* Octave.
Орфей, *m.* Orphée.
Павзаній, *m.* Pausanias; **-заніовъ**, de Pausanias.
Пакувій, *m.* Pacuvius.
Патроклъ, *m.* Patrocle.
Перикле *и* **Периклесъ**, *m.* Périclès.
Перуджино, *m.* le Perugin.
Песталоцци, *m. indécl.* Pestalozzi.
Петъръ Великый, *m.* Pierre le Grand.
Пипинъ Кжсый, *m.* Pépin le Bref.
Пирръ, *m.* Pyrrhus.
Пиѳагоръ, *m.* Pythagore

Плавтъ, *m.* Plaute; -автовъ, de Plaute.
Плутархъ, *m.* Plutarque; -арховъ, de Plutarque.
Пожарски, *adj. sm.* Pojarski.
Полиѣй и **Полибій**, *m.* Polybe.
Помпей, *m.* Pompée; -пеовъ, de Pompée.
Потіомкинъ, *m.* Potemkine *ou* Potiomekine.
Потоцки, *adj. sm.* Potocki.
Псамметихъ, *m.* Psammétique.
Птоломей, *m.* Ptolomée.
Пушкинъ, *m.* Pouchekine.
Рафаелъ, *m.* Raphaël.
Регулъ, *m.* Régulus; -гуловъ, de Régulus.
Реомюръ, *m.* Réaumur; -мюровъ, de Réaumur.
Ржевски, *adj. sm.* Rjevski.
Ровоамъ, *m.* Roboam.
Ромулъ, *m.* Romulus.
Румянцовъ, *m.* Roumiantzef.
Рюрикъ, *m.* Rurik.
Рюйшъ и **Рейшъ**, *m.* Ruysch.
Саллустій, *m.* Salluste.
Саулъ, *m.* Saül.
Сафо и **Сапфо**, *f.* Sapho.
Селевкъ, *m.* Séleucus.
Семирамида, *f.* Sémiramis; -мидинъ, de Sémiramis.
Сеннахиримъ, *m.* Sennachérib.
Симъ, *m.* Sem.
Сиѳъ, *m.* Seth.
Собѣски, *adj. sm.* (Іоаннъ), Jean Sobieski.
Сократъ, *m.* Socrate.
Сципіонъ, *m.* Scipion.
Сюлли, *m. indéc.* Sully.
Тарквиній, *m.* Tarquin.
Тассо *или* **Тассъ**, *m.* le Tasse.
Тацитъ, *m.* Tacite; -цитовъ, de Tacite.
Теренцій, *m.* Térence; -ренціовъ, de Térence.
Тиверій и **Тиберій**, *m.* Tibère.
Титъ-Ливій, *m.* Tite-Live.
Тиціанъ, *m.* le Titien.
Траянъ, *m.* Trajan; -яновъ, de Trajan.
Улиссъ и **Одиссей**, *m.* Ulysse.
Улфила, *m.* Ulphilas.
Фабрицій, *m.* Fabricius.
Фарамундъ, *m.* Pharamond.
Федръ, *m.* Phèdre *m.* | **Федра**, *f.* Phèdre *f.*
Фокіонъ, *m.* Phocion.
Фонъ-Визинъ, *m.* von-Wiesin.
Фоссъ, *m.* Voss.
Франклинъ, *m.* Franklin.
Хагедорнъ, *m.* Hagedorn.
Хайдинъ и **Хайденъ**, *m.* Heydin.
Хамъ, *m.* Cham; Хамовъ, de Cham.
Харунъ-Алрашидъ, *m.* Haroun-al-Rachid.
Хезіодъ и **Исіодъ**, *m.* Hésiode.
Хелвеціусъ, *m.* Helvetius.
Хемницеръ, *m.* Khemnitzer *ou* Chemnitzer.
Хераклій и **Ираклій**, *m.* Héraclius.
Хименесъ, *m.* Ximenès.
Хоргартъ, *m.* Horgarth.
Хозрой, *m.* Kosroès.
Хомеръ и **Омиръ**, *m.* Homère; -ровъ, d'Homère.
Хорацій, *m.* Horace; -раціовъ, d'Horace.
Хумболтъ, *m.* Humboldt.
Цимисхій, *m.* Zimiscès.
Цинцинатъ, *m.* Cincinnatus.
Цицеронъ, *m.* Cicéron; -роновъ, de Cicéron.
Ціаксаръ и **Кіаксаръ**, *m.* Cyaxare.
Чарторски, *adj. sm.* Czartoryski.
Чаттертонъ, *m.* Chatterton.
Чернышовъ, *m.* Tschernychof *ou* Czernychew.
Чимароза, *m.* Cimarosa.
Чингидъ-Ханъ, *m.* Gengis-Khan *ou* Djengis-Khan.
Шатобріанъ, *m.* Chateaubriand.
Шекспиръ, *m.* Shakespeare.
Шиллеръ, *m.* Schiller.
Шишковъ, *m.* Chichekoff.
Шревелій и **Шревеліусъ**, *m.* Schrevelius.
Щербатовъ, *m.* Stcherbatof.
Ювеналъ и **Ювеналій**, *m.* Juvenal.
Югурта, *m.* Jugurtha.
Юлій Цесарь, *m.* Jules César.
Юмъ, *m.* Hume.
Юнгъ, *m.* Young; | Jung.
Яфетъ, *m.* Japhet.
Ярославъ, *m.* Yaroslaf.
Ѳалесъ, *m.* Thalès.
Ѳемистоклъ, *m.* Thémistocle.
Ѳеокритъ, *m.* Théocrite.
Ѳома Кемпійски, *m.* Thomas a Kempis.
Ѳрасивулъ, *m.* Thrasybule.
Ѳукидидъ, *m.* Thucydide.

МИТОЛОГИЧЕСКИ РѢЧНИКЪ.

ТОЙ ОБНЕМА

ИМЕНАТА НА ПО-ГЛАВАНЫТѢ

ГРЪЦКЫ, РИМСКЫ, ИНДУСКЫ, ЕГИПЕТСКЫ, СКАНДИНАВСКЫ И СЛАВЯНСКЫ БОЖЕСТВА.

Аврора, *f.* l'Aurore *f*, déesse du jour.
Австръ, *m.* Auster, le vent du midi.
Аглая *или* **Егле**, *f.* Aglaé, une des Grâces.
Агни, *m. indécl.* Agni, dieu du feu.
Адонисъ, *m.* Adonis, beau jeune homme.
Адрастея, *f.* Adrastée (*гл.* **Немезида**).
Аквилонъ *или* **Борей**, *m.* Aquilon, Borée, le vent du nord.
Алекта, *f.* Alecto, une des Furies.
Амазонки, *sf. pl.* les Amazones *f* (*guerrières*).
Амалтея, *f.* Amalthée, nourice de Jupiter.
Амброзія, *sf.* l'ambroisie *f*, nourriture des dieux.
Аммонъ, *m.* Ammon, Jupiter Amon.
Амуръ, *m.* l'Amour *m*, Cupidon.
Амфитрита, *f.* Amphitrite, épouse de Neptune.
Ангерона, *f.* Angerone, déesse du silence.
Аннона, *f.* Annona, déesse de l'abondance.
Анубисъ, *m.* Anubis, gardien des dieux.
Аониды, *sf. pl.* les Aonides *f*, surnom des Muses.
Аписъ, *m.* Apis, le taureau sacré.
Аполлонъ, *m.* Apollon, dieu des arts.
Арей, *m.* Arès (*гл.* **Марсъ**).
Ариманъ, *m.* Ahrimane, le principe du mal.
Артемида, *f.* Artémise (*гл.* **Діана**).
Астарта, *f.* Astarté, déesse de la prospérité.
Астрея, *f.* Astrée (*гл.* **Ѳемида**).
Атропа, *f.* Atropos, une des Parques.
Афродита, *f.* Aphrodite (*гл.* **Венера**).
Ахеронъ, *sm.* l'Achéron, fleuve des enfers.
Аелло, *f.* Aello, une des Harpies.
Аѳина, *f.* Athénée (*гл.* **Минерва**).
Баалъ *или* **Белъ**, *m.* Baal (*dieu*).
Балдеръ, *m.* Balder, dieu de l'éloquence.
Бардн, *m. pl.* les Bardes *m* (*poëtes*).
Бахусъ, *m. гл.* **Вакхъ**; | **Борей**, *гл* **Аквилонъ**.
Беленъ, *m.* Bélène, dieu des arts.
Белизана, *f.* Belisana, l'inventrice des arts.
Беллона, *f*, Bellone, déesse de la guerre.
Брахма, *m.* Brahmâ, 1er membre de la trinité indoue.
Вудда, *m.* Bouddha, dieu de la sagesse.
Бѣлбогъ, *m.* Bielbog, le bon principe.
Вакханка, *sf.* la Bucchante, prêtresse du Bacchus.
Вакхъ *и* **Бахусъ**, *m.* Bacchus, dieu du vin.
Валхала, *sf.* le Valhalla, palais d'Odin.
Валкирія, *sf.* la Valkyrie, prêtresse d'Odin.
Венера, *f.* Vénus, déesse de la beauté.
Вертумнъ, *m.* Vertumne, dieu des jardins.
Веста *и* **Хестія**, *f.* Vesta, déesse du feu.
Весталка, *sf.* la Vestale, prêtresse de Vesta.
Викторія, *f.* Victoire, déesse de la victoire.
Вишну, *m. indécl.* Vichnou, second membre de la trinité hindoue.
Волосъ, *m.* Voloss, dieu du bétail.
Волтумна, *f.* Voltumna, déesse de la bonté.
Вулканъ *и* **Хефестъ**, *m.* Vulcain, dieu du feu.
Галатея, *f.* Galatée, nymphe des eaux.
Ганеша *m.* Ganésa, dieu de la sagesse.
Ганимедъ, *m.* Ganimède, échanson des dieux.
Гаревитъ, *m.* Garévite, divinité à six têtes.
Горгоны, *sf. pl.* les Gorgones *f*, divinités infernales.
Граціи, *sf. pl.* les Grâces *f* (*déesses*).
Діана, *f.* Diane, déesse de la chasse.
Діоскури, *sm. pl.* les Dioscures *m*, Castor et Pollux.
Дріады, *sf. pl.* les Driades *f*, nymphes des bois.
Друиди, *sm. pl.* les Druides *m* (*prêtres*).
Дурга, *f.* Dourgâ, épouse de Siva.
Еакъ, *m.* 'Eaque, un des juges des enfers.
Евръ, *m.* Euras, le vent d'orient.
Евменнды, *sf. pl.* les Euménides *f* (*гл.* **Фурія**).
Евріала, *f.* Euryale, une des Gorgones.
Евтерпа, *f.* Euterpe, muse de la musique.
Евфросинія, *f.* Euphrosine, une des Grâces.
Елисейскы поляны, *sf. pl.* l'Elisée, les Champs élysées *m*. [ciel.
Елфи, *sm. pl.* les Elfs *ou* Eifes *m*, genies du
Еолъ, *m* 'Éole, dieu des vents.
Ерата, *f.* 'Erato, muse de la poésie légère.
Еребъ, *m.* l'Erèbe *m*, le Tartare.
Еротъ, *m.* 'Eros *ou* l'Amour *m* (*гл.* **Купидонъ**).
Ескулапъ *и* **Асклепіи**, *m.* Esculape, dieu de la médecine.
Ессусъ, *m.* 'Esus, Hésus, dieu de la guerre.
Зебогъ *и* **Зимбогъ**, dieu de la terre.
Зевесъ, *m.* Jupiter (*гл.* **Юпитеръ**).
Зефиръ, *m.* Zéphyre, le vent d'occident.
Изида, *f.* Isis, déssse de la terre.
Индра, *m.* Indra, dieu du soleil.
Ипабогъ, *m.* Ipabog, dieu de la chasse.

Ирида, *f.* Iris, la messagére de Junon.
Калипса, *f.* Calypso, déesse du mysfère.
Калліопа, *f.* Calliope, muse de la poésie épique.
Кама, *f.* Kâma, déesse de l'amour.
Камулъ, *m.* Camnlus, dieu de la guerre.
Канопъ, *m.* Canope, symbole du Nil.
Картикая, *m.* Cartikeya, dieu de la guerre.
Кентавръ, *m.* le Centaure (*monstre*).
Кліо, *f.* Clio, la muse de l'histoire.
Клото, *f.* Clotho, une des Parques.
Комусъ, *m.* Comus, dieu des repas.
Кондиторъ, *m.* Conditeur, dieu des moissons.
Кориванти, *sm. pl.* les Corybantes *m*, prêtres de Cybèle.
Коцитъ, *m.* le Cocyte, fleuve des enfers.
Кришна, *m.* Krichna, incarnation de Vichnou.
Кувера, *m.* Kouvera, dieu des richesse.
Купидонъ, *m.* Cupidon, dieu de l'Amour.
Кѫщници, *sm. pl.* les Lares *m*, génies domestiques.
Лакшми, *f.* Lakchmi, déesse de la beauté.
Ламіи, *sf. pl.* les Lamies *f*, mauvais genies.
Лары, *sm. pl.* les Lares *m* (*гл.* **Пенаты**).
Лахезисъ, *f.* Lachesis, une des Parques.
Левкозія, *f.* Leucosis, une des Sirènes.
Лель и Полель, *m.* Lèle et Polèle (*Castor et Pollux*).
Лета, *sf.* le Léthé, fleuve de l'oubli.
Лигія, *f.* Ligie, une des Sirènes.
Лимнады, *sf. pl.* les Limnades *f* nymphes des lacs.
Локъ, *m.* Loke, dieu de la ruse.
Луцина, *f.* Lucine, déesse des accouchements.
Лѣшіи, *adj. sm. pl.* les Satyres *m*, dieux des forêts.
Марсъ, *m.* Mars, Arès, dieu de la guerre.
Мегера, *f.* Mégère, une des Furies.
Медуза, *f.* Méduse, une des Gorgones.
Мелпомена, *f.* Melpomène, muse de la tragédiè.
Менады, *sf. pl.* les Ménades *f* (*гл.* **Вакханкы**).
Меркурій, *m.* Mercure, le messager des dieux.
Минерва, *f.* Minerve, déesse de la sagesse.
Миносъ, *m.* Minos, un des juges des enfers.
Минотавръ, *m.* le Minotaure (*monstre*).
Миѳра, *m.* Mithras, dieu du feu.
Мнемозина, *f.* Mnémosine, déesse de la mémoire.
Момусъ, *m.* Momus, dieu de la plaisanterie.
Морфей, *m.* Morphée, dieu du sommeil.
Музы, *sf. pl.* les Muses *f* (*déesses*).
Наяды, *sf. pl.* les Naïades *f*, nymphes des eaux.
Нейѳа, *f.* Néith, déesse des arts.
Нектаръ, *sm.* le nectar, boisson des dieux.
Немезида, *f.* Némésis, déesse de la vengeance.
Немиза, *m.* Némise, dieu des vents.
Нептунъ, *m.* Neptune, dieu des mars.
Нерей, *m.* Nérée, divinité de la mer.
Нереиды, *sf. pl.* les Néréides *f*, nymphes de la mer.
Ніордъ, *m.* Niord, dieu de la mer et des vents.
Одинъ, *m.* Odin, le père des dieux.
Озиридъ, *m.* Osiris, le père des inventions utiles. [de la mer.
Океаниды, *sf. pl.* les Océanides *f*, nymphes
Олимпъ, *m.* Olympe, demeure des dieux.
Онуава, *f.* Onuava, déesse de la beauté.
Ореады, *sf. pl.* les Oréades *f*, nymphes des montagnes.
Оромаздъ, *m.* Oromase, le bon principe.
Орусъ и Хорусъ, *m.* Orus, dieu du printemps.
Оципта, *f.* Ocypète, une des Harpies.
Паванъ, *m.* Pavan, dieu des vents.
Палесса, *f* Palès, déesse des bergers.
Паллада, *f.* Pallas, déesse de la guerre.
Пандора, *f.* Pandore, la première femme.
Панъ, *m.* Pan, dieu des bergers.
Парвати, *f.* Parvati, épouse de Siva.
Паркы, *sf. pl.* les Parques *f*, déesses du destin. [Muses.
Парнассъ, *sm.* le Parnasse, demeure des
Партенопа, *f.* Parthénope, une des Sirènes.
Пегазъ, *m.* Pégase, cheval ailé d'Apollon.
Пенаты, *sm. pl.* les Penates *m*, dieux domestiques.
Персей, *m.* Persée, heros et demi-dieu.
Перунъ, *m.* Péroune, dieu de la foudre.
Плутонъ, *m.* Pluton, dieu des enfers.
Плутусъ, *m.* Plutus, dieu des richesses.
Подага, *m.* Podaga, dieu de la chasse.
Полимнія, *f.* Polymnie *ou* Bolyhymnie, muse de l'ode.
Помона, *f.* Pomone, déesse des fruits.
Потамиды, *sf. pl.* les Potamides *f*, nymphes des fleuves. [déesse des enfers.
Просерпина и Персефона, *f.* Proserpine,
Протей, *m.* Protée, divinité de la mer.
Психея, *f.* Psyché, emblême de l'âme.
Радамантъ, *m.* Rhadamanthe, un des juges des enfers.
Радегастъ, *m.* RadegPste, dieu de l'honneur.
Рея, *f.* Rhéa (*гл.* **Цибелла**). [bois.
Русалкы, *sf. pl.* les Roussalkes, nymphes des
Рюгевитъ, *m.* Rnguévite, dieu de la guerre.
Сарасвати, *f.* Saraswati, déesse des arts.
Сатири, *sm. pl.* les Satyres *m*, divinités champêtres.
Сатурнъ, *m.* Saturne, dieu du temps.
Святовидъ, *m.* Sviatovide, le bon principe.
Сераписъ, *m.* Sérapis, dieu de la médecine.
Сива, *f.* Siva. déesse de la vie.
Силенъ, *m.* Silène, l'instituteur de Bacchus.
Силванъ, *m.* Silvain, dieu des troupeaux.
Силфъ *m.* Sylphe, **-фида**, *f.* Sylphide, génie de l'air.
Сирена, *f.* la Sirène, nymphes enchanteresse.
Скалди, *sm. pl.* les Scaldes *m* (*prêtres* et *poëtes*).
Сома, *m.* Soma, dieu de la lune.
Стиксъ, *sm.* le Styx, fleuve des enfers.

Стрибогъ, *m.* Stribog, dieu des vents.
Сцилла, *f.* Scylla *f*, gouffre de Sicile.
Сурія, *m.* Sourya, dieu de soleil.
Сфинксъ, *m.* le sphinx (*monstre*).
Сѣнкы, *sf. pl.* les Mânes, ombres des morts.
Сѳено, *f.* Sthéno, une des Gorgones.
Талія, *f.* Talie, la muse de la comédie et l'une des grâces.
Тартаръ, *sm.* le Tartare, les enfers.
Термъ, *m.* Terme, dieu des limites champêtres.
Терпсихора, *f.* Terpsichore, muse de la danse.
Теутатесъ, *m.* Tautatès (*Mercure gaulois*).
Тизифона, *f.* Tisiphone, une des Furies.
Тируналъ, *m.* le Tirounal, fête du char sacré.
Тиръ, *m.* Tyr, le plus intrepide des dieux.
Титани, *sm. pl.* les Titans *m* (*géants*).
Тифонъ, *m.* Typhon, le génie du mal.
Торъ, *m.* Thor, le plus fort des dieux.
Тритони, *sm. pl.* les Tritons *m.* divinités de la mer.
Унднинъ, *m.* Ondin, -дина, *f.* Ondine, génie [des eaux.
Уранія, *f.* Uranie, muse de l'astronomie.
Фавни, *sm. pl.* les Faunes *m*, divinités champêtres.
Фебея, *f.* Phoebé, déesse de la lune.
Фебъ, *m.* Phoebus, dieu du soleil.
Флегетонъ, *sm.* le Phlégéthon, fleuve des enfers.
Флора, *f.* Flore, déesse des fleurs.
Фортуна, *f.* la Fortune, déesse du bonheur.
Фрей, *m.* Frey, dieu du soleil et de la pluie.
Фрея, *f.* Freya, déesse de l'amour.
Фригга, *f.* Frigga, l'épouse d'Odin.
Фурія, *sf. pl.* les Furies *ou* Euménides *f.*
Хамадріады, *sf. pl.* les Hamadryades *f*, nymphes des bois.
Харибда, *sf.* Charybde *f*, gouffre de Sicile.
Харонъ, *m.* Charon *ou* Charon, le nocher des enfers.
Харпіи, *sf. pl.* les Harpies *ou* Harpyes *f.* (*monstres*).
Харпократъ, *m.* Harpocrate, dieu du silence.
Хеба, *f.* Hébè, déesse de la jeunesse.
Хеката, *f.* Hécate, déesse des enfers.
Херкулесъ и **Иракль**, *m.* Hercules (*héros*).
Херманубисъ, *m.* Hermanubis (*Mercure égyptien*).
Хермесъ, *m.* Hermes (*гл.* **Меркурій**).
Херта, *f.* Herta, déesse de la terre.
Хигея и **Хигіея**, *f.* Hygiée, déesse de la santé.
Хименеи, *m.* Hymen, dieu de l'hyménée.
Химера, *f.* la Chimère (*monstre*).
Хиппокампъ, *m.* Hippocampe (*cheval marin*).
Хиппокрена, *f.* Hippocrène *f*, fontaine des Muses.
Хоры, *sf. pl.* les Heures *f* (*déesses*).
Хроносъ, *m.* Chronos, Saturne (*гл.* **Сатурнъ**).
Целено и **Келена**, *f.* Célano, une des Harpies
Церберъ, *m.* Cerbère, chien à trois têtes.
Церера, *f.* Cérès, déesse de l'agriculture.
Цибелла, *f.* Cybelle, déesse de la terre.
Циклопи, *sm. pl.* les Cyclopes *m*, aides de Vulcan.
Чернобогъ, *m.* Tchernobog, le mauvais principe.
Числобогъ, *m.* Tchislobog, dieu du temps.
Шива, *sm.* Siva, 3ème membre de la trinité hindoue.
Юнона, *f.* Junon, la reine des dieux.
Юпитеръ, *m.* Jupiter, le souverain des dieux.
Яга-баба, *f.* Iaga-Baba, déesse de la guerre.
Язонъ, *m.* Iason, héros *ou* demi-dieu.
Яма и **Іяма**, *m.* Yama, juge des enfers.
Янусъ, *m.* Janus, dieu de la paix.
Яровитъ, *m.* Iarovite, dieu de la guerre.
Ѳезей и **Тезей**, *m.* Thésée, héros *ou* demi-dieu.
Ѳемида, *f.* Thémis, déesse de la justice.
Ѳетида, *f.* Thétis, une des Néréïdes.

ДОБАВЯНЕ.

Агонотетъ (*прѣдсѣдачъ на свѣщены игры у Гръцы*), *sm.* un agonothète.
Бабленикъ, *sm.* noix grande *f.*
Барабанна клѣчка, *sf.* baguette de tambour, *f.*
Барабанно біене, *sm.* la batterie; | послѣ —, battant, *adj.*
— **блъскане** (*за ѣдене*), *sm.* *Milit.* la berloque *et* breloque.
Бащинія, *sf.* la patrie; 1. обычъ къмъ —, le patriotisme; 2. посвятенъ за добро на -та, citoyen, *adj*; 3. изгонване *или* изпъждане отъ —, l'expatriation *f*; 4. изгонвамъ *или* изпъждамъ отъ —, *va.* expatrier; 5. отдалечаванса *или* оставамъ —, *vr. va.* s'expatrier.
Бащинско име, *sm.* *Gram.* mot ethnique *m.*
Бащица, *sm.* un enfant semblable à son père.
Бирникъ, *sm.* (*voyez* **Капзамалъ**).
Бойно поле, *sm.* champ de bataille, *m.*
Бранило, *sm.* le bouclier.
— **образенъ**, *adj.* clypéiforme *et* clypéastriforme.
Бранилце (*у буболечкы*), *sm.* *H. nat.* le corselet; | *Bot.* la cyme *et* cime.
Бранилченъ, *adj.* *Bot.* cymeux.
Бѫдникъ, *sm.* (*voyez* **Пѫнь**).
Вдѣвамъ (*конецъ въ игла*), *va.* passer le fil à l'aiguille.
Възмѫждане (*второстѫпенно*), *sm.* l'accessit *m.*
Гавряса, *vr.* (*voyez* **Подигравамса**).
Грѣшка, *sf.* le vice, défaut, malentendu *m*; 1. *fig.* un pas de clerc; 2. (*противъ говорный езыкъ*), l'incongruité *f*; 3. съ —, vicieux, *adj*; 4. издыревамъ -кы, *va.* éplucher.
Долніость, *sf.* *fig.* la petitesse.
Ерибица (*пиле*), *sf.* le perdreau; | тѫкъ -цы, la pariade.
Езыкотълкуване, *sm.* la glossographie.
Жило *и* **Жело** (*подцѣпената кожица до нокеть-тъ на рѫка*), *sm.* l'envie *f.*
Забѣлявамъ, *va.* verser de l'huile.
Забѣлъ (*дървено масло*), *sm.* l'huile *f.*
Заповѣдь [стоя готовъ на —, *Milit.* être de planton.
Запършенъ, *adj.* (*voyez* **Напетъ**).
Засачаса (*платното*), *v. imp.* il noircit.
Изглезвамъ, *va.* être curieux.
Изгледенъ, *adj.* curieux.
Изгледъ, *sm.* la curiosité
Изгонване, *sm.* le ban; | (*за година*), *Jur.* l'ablégation *f.*
Исхвърлеване *и* -лене, *sm.* l'exception *f*, exclusion, élimination *f*; | съ —, par exception, à l'exclusion de.
Исхвърлителенъ, *adj.* exeptionnel.
Исхвърлително, *adv.* exclusivement; | (*отъ всичко друго*), privativement à tout autre.
Исхвърлямъ, *va.* exclure, excepter; | (*отъ подданство*), eximer; | -меса (*единъ другъ*), *vr.* s'exclure.
Кѫсо [на —, *adv.* en abrégé.
Междина, *sf.* (*voyez* **Межда**).
Монторъ (*ладія съ куля*), *sm.* *Mar.* le monitor.
Мѫкы [промѣняване —, commutation de peine, *f.*
Надвнавателенъ, *adj.* triomphant.
Надвнатъ, ка, *s.* triophateur, trice.
Недотасанъ, *adj.* mal fait.
Надѣнчарь, ка, *s.* charcutier, ère; un boudinier.
Наеменъ адвокатъ, *sm.* un avoué occupant.
Наемникъ, *sm.* *Jur.* un fidéjusseur; 1. за —, l'arrière-caution *f*; 2. ставамъ —, *vn.* garantir, être *ou* rendre caution de, cautionner; 3. (*за нѣщо*), se faire fort de.
Наемничны пары, *sf.* *pl.* le cautionnement.
Наемщина *f* *или* **Емчане**, *n.* la garantie, le garant, caution, cautionnement *m*; 1. *Jur.* la fidéjussion; | (*за чуждинецъ*), caution judicatum solvi; 2. *Com.* le ducroire, couverture *f*; 3. (*за плащането на заемъ*), *Com.* l'aval *m*; 4. който дава —, cautionnaire, *adj*; 5. съ —, à bonnes enseignes; | *Jur.* garanti.
Напрѣднувамъ, *vn.* percer.
Напрѣднуване, *sm.* l'avantage *m*, gain *m*; 1. *fig.* l'issue *f*; 2. имамъ —, *vn.* faire fortune *ou* florès; | (*въ нѣщо*), percer; 3. съ —, *adv.* fructueusement.
Напрѣднувателно движене, *sm.* mouvement progresseur *m.*
Наредба, *sf.* la règle, décret, canon *m*; 1. (*на орденъ*), l'institut *m*; 2. ученъ въ черковна —, un canoniste; 3. издавамъ много -бы, *va.* réglementer; 4. сборъ обычайны —, le coutumier; 5. слѣдване орденскы *или* монашескы —, l'observance *f.*
Наредбенъ, *adj.* réglementaire.
Насповнвамъ, *va.* souffir.
Обирамъ, *va.* recueillir.
Обиране, *sm.* le recueillage.

Омысьль, *sf. fig.* la balance.
Опашенъ, *adj. Anat.* coccygien.
Опашчица, *sf. Anat.* le coccyx.
Опирамса, *vr.* s'opiniâtrer à, s'obstiner, se mutiner, se piéter, s'aheurter à; ‖ *fig.* roidir contre.
Оплашевамь, *va.* épouvanter, terrifier; ‖ *-ca. vr.* s'épouvanter, se rebuter.
Оплашенъ, *adj.* ahuri.
Оплаха, *sf.* la terreur, épouvanté *f*, saisissement *m*.
Осѣтителенъ, *adj.* impressionable *et* -pressible, perceptif, délicat; ‖ *fig.* chatoilleux.
Осѣтителность, *sf.* l'impressionabilité *f*, perception *f*, cœur *m*, les entrailles *f*.
Осѣщамь, *va.* percevoir, eprouver; ‖ *fig.* concevoir.
Отварямса, *vr.* s'épancher.
Отрастевамь, *va.* élever, donner une éducation.
Отрастеване, *sn.* l'éducation *f*, instruction *f*.
Отстранителенъ имотъ, *sm. Jur.* bien paraphernal.
Отсѫждамь, *va. Milit.* appointer.
Очистителенъ, *adj. Pharm.* catotérique.
Пълносочіе, *sn.* plénitude des humeurs, *f*.
Побратимство, *sn.* le confrerie.
Подкустревамь, *va.* éveiller, exciter, ranimer.
Подозьрна дружина, *sf.* le demi-monde.
Подреждамса, *vr.* profiter de.
Подреждане, *sn.* le profit, utilité *f*.
Почитамь, *va.* faire cas *ou* grand cas de; ‖ *fig.* apprécier; ‖ **-читать ма**, *v. imp.* faire bonne figure.
Почитане, *sn.* l'attention *f*, considération *f*, égard *m*; 1. *fig.* le crédit; 2. **двигамь — къмъ нѣкого**, *va.* déconsidérer; 3. **изгуба — или увѣрене**, la déconsidération; 4. **за — на**, *prép.* en considération de.
Праведливо, *adv.* à bonnes enseignes.
Праведливость, *sf.* l'équité *f*.
Праведливъ, *adj.* équitable, fondé.
Празъ, *sm.* (*voyez* **Прьчъ**).
Прасецъ, *sm.* (*voyez* **Мышица**).
Пьитварямса, *vr.* se transformer.
Прѣжалвамса, *vr.* se prononcer.
Расправенъ (*за сѫдба*), arrêté.
Расправителенъ (*за сѫдба*), *adj.* délibéré, -лно, -ment.
Расправяне (*на сѫдба*), *sn.* l'arrêt *m*, arrêté *m*, décision, définition, délibération *f*, délibéré, ‖ *fig.* l'énucleation *f*; ‖ **събирачъ на сѫдбены -неа**, un arrêtiste.
Ржка ‖ **съ отворена —**, généreux, donnant, *adj.*
Самосебенъ обычъ, *sm.* amour propre *m*.
Сгоденъ, *adj.* commode, confortable, aisé, facile, capable de.
Согдна (*за топове ладіи*), *sf.* battant, *adj.*
Сгодность, *sf.* la commodité, aisance, convenance, facilité; ‖ (*на живѣнето*), le confort *et* comfort.
Сдьржа [**не ма —**, *v. imp.* je n'ose pas.
Себе-си [**изванъ — отъ нѣщо**, ne pas se posséder de.
Скитало, *sn.* un errant.
Слудничавъ, *adj.* (*voyez* **Дрьнчатъ**).
Срѣдоморъ, *sm Géogr.* la chersonèse.
Стиженъ, *adj.* (*voyez* **Заможенъ**).
Сѣщане, *sn.* la connaissance; ‖ *Phrén.* l'amativité *f*.
Сѫдба [**отсачямь —**, *va.* arrêter, prononcer, décreter, definir, juger, régler.
Така, *adv.* aussi.
Убжхтанъ пѫть, *sm.* chemin battu, *m*.

КРАЙ.

PG 981 .B64 1871
Bulgarsko-frenski riechANS3993
Hoover Institution Library
3 6105 082 777 454

PG 981
B64
1871
v.2